

Version 20 – 21.10.2025

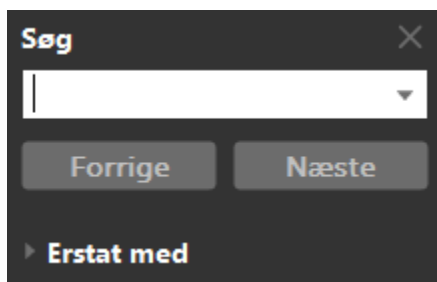
Vognmandens Lovsamling

Viden
Viser
Vejen

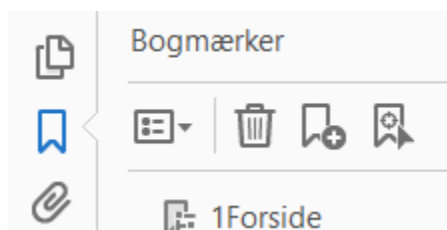
Sådan bruger du dokumentet

Næsten øverst i venstre side af skærmen finder du 3 symboler, "sideminiaturebilleder", "Bogmærker" og "vedhæftede filer". Tryk med venstretasten på musen på symbolet "Bogmærker", du vil nu kunne se en masse faneblade for de forskellige dokumenter som filen indeholder. Hvis du vil søge i alle dokumenterne så Tryk samtidig på tasterne ctrl og F og der viser sig et søgefelt. Du kan nu søge på alt, men begræns dig til enkelt ord med mindre du er helt sikker på du kan ordene i en sæt-

ning i den rigtige rækkefølge. Skriv f.eks. ordet "navn". Du vil hurtigt få en side hvor ordet "navn" er fremhævet. Problemet er nu – hvor i dokumentet er du? Oppe over kolonnen med faneblade er der 3 symboler, "Slet", "Nyt bogmærke" og "Find aktuelt bomærke", tryk på den

sidste og du vil få vist hvilket faneblad du er i. Hvis ikke det var det rigtige dokument, men du fortsat vil søge på "navn", så tryk på søgefelts knap, hvor der står næste, og man vil få vist alle de steder i dokumentet hvor der står "navn", og hver gang kan man trykke på "Find aktuelt bomærke, og man vil få vist hvilket dokument man er i.

En del af dette dokument er lavet i samarbejde med

TRANSPORTMÆGLEREN

ÆNDRINGSLOG

Version	Dato	Kort beskrivelse af ændring	Initialer
2	14.06.2020	Alle afsnit har fået "blå" forside, hvilket muliggør hurtig søgning på hvilket faneblad man er under, som beskrevet oven for.	JGJ
	14.06.2020	Indsat Bekendtgørelse om særtransport	JGJ
3	27.06.2020	Indsat Bekendtgørelse om kvalifikationskrav til visse førere af køretøjer i vejtransport	JGJ
	27.06.2020	Indsat Sygedagpengeloven	KUR
4	08.07.2020	Ændringsbkg. Skrevet ind i Bkg. for udlejning af motorkøretøjer	KUR
5	12.12.2020	Opdatering af Ferieloven og Bkg. Om vejtransport af farligt gods	JGJ
6	01.03.2021	Opdatering af 20.2 egenkontrol-foedevarer-branchevejledning	JGJ
7	01.06.2021	Opdatering af færdselsloven § 82 indsat stk 7 og 8, § 120b Kørehviletidsforordningen konsolideret version 2020 Kontrolapparatforordningen konsolideret version 2020 Ny ferielov slettet I bekendtgørelse nr. 828 af 10. juni 2017 om vejtransport af farligt gods, tilføjet ændringer Opdatering af godskørselslov Tilføjet Bekendtgørelse om køretøjer i forsøg med modulvogntog	JGJ
8	11.08.2021	Opdatering af godskørselslov (udeladelser tilføjet) Tilføjet Bekendtgørelse om detailforskrifter for køretøjers indretning og udstyr	JGJ
9	08.01.2022	Konsolidering af Godsloven Opdatering af færdselsloven Opdatering af købeloven Tilføje af Bekendtgørelse om registrering af køretøjer	JGJ/CBH

[illegible]

Godskørselsloven

Godskørselsloven

Lov om godskørsel

Lov nr. 851 af 21. december 1988,

jf. lovbekendtgørelse nr. 327 af 23. marts 2024,

som ændret ved lov nr. 306 af 25. marts 2025

Lovens område m.v.

§ 1 Den, der er etableret på dansk område og udfører godskørsel for fremmed regning med et motorkøretøj eller et vogntog med en samlet tilladt totalvægt, der overstiger 3.500 kg, skal have tilladelse hertil. Fællesskabstilladelse udstedt i medfør af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel giver ret til at udføre nationale transporter. Tilladelse udstedes med gyldighed på indtil 10 år.

Stk. 2 Den, der er etableret på dansk område og udfører national godskørsel for fremmed regning med en varebil eller et vogntog med en samlet tilladt totalvægt, der overstiger 2.500 kg, og som fragter gods med en samlet vægt på mere end 11 kg pr. stykgods, skal have tilladelse hertil. Tilladelsen er national og udstedes med gyldighed på indtil 10 år.

Stk. 3 Den, der er etableret på dansk område og udfører international godskørsel for fremmed regning med en varebil eller et vogntog med en samlet tilladt totalvægt, der overstiger 2.500 kg, skal have tilladelse hertil. Tilladelse udstedes med gyldighed på indtil 10 år.

Stk. 4 Medmindre andet følger af bestemmelser fastsat af Den Europæiske Union, international

aftale eller bestemmelser fastsat af transportministeren, kræver udførelse af godskørsel med motorkøretøj eller vogntog særlig tilladelse ved kørsel

- 1) over landets grænse eller
- 2) på dansk område af en virksomhed etableret i udlandet.

Stk. 5 Ved godskørsel for fremmed regning forstås kørsel med motorkøretøj eller vogntog, hvorved der mod betaling af enhver art transporteres gods, der ikke tilhører eller er knyttet til køretøjets bruger på den i stk. 6 nævnte måde.

Stk. 6 Ved firmakørsel forstås kørsel, som er omfattet af artikel 1, stk. 5, litra d, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel.

§ 2 Transportministeren kan fastsætte regler om, at visse typer af køretøjer eller arter af godskørsel er undtaget fra kravet om tilladelse.

Stk. 2 Transportministeren kan fastsætte regler med henblik på anvendelse eller gennemførelse af EU-regler om godskørsel og arbejdstid for selvstændige vognmænd samt tilsvarende aftaler med andre lande.

Stk. 3 Transportministeren kan for alle former for virksomhed, hvis aktiviteter omfatter

vejtransport, lastning og losning af farligt gods, fastsætte regler om udpegelse af sikkerhedsrådgivere, herunder regler om sikkerhedsrådgiverens opgaver og uddannelseskrav samt om betaling for afholdelse af prøver vedrørende sådanne personers kundskaber og færdigheder.

Stk. 4 Transportministeren udarbejder hvert år en redegørelse til Folketinget om tilladelsesordningen, jf. § 1, stk. 2.

Betingelser for meddelelse af tilladelse

§ 3 Tilladelser i henhold til § 1, stk. 1 og 3, kan meddeles en her i landet etableret virksomhed, der ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs, og som opfylder de krav, der følger af artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet.

Stk. 2 Tilladelser i henhold til § 1, stk. 2, kan meddeles en her i landet etableret virksomhed, der

- 1) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs og
- 2) udviser godandel, jf. stk. 6.

Stk. 3 Tilladelser i henhold til § 1, stk. 2, kan meddeles en her i landet etableret virksomhed, der ud over at leve op til kravene i stk. 2 har økonomisk grundlag for at drive virksomheden forretningsmæssigt forsvarligt.

Stk. 4 Der kan under de i stk. 1-3 nævnte betingelser meddeles tilladelse til her i landet etableret foreninger, fonde og andre selvejende institutioner. Der kan ligeledes meddeles tilladelse til offentlige myndigheder og virksomheder.

Stk. 5 Filialer af udenlandske selskaber m.v. af den i stk. 1-4 nævnte art kan meddeles tilladelse, såfremt dette er hjemlet i international aftale eller ved bestemmelser fastsat af transportministeren.

Stk. 6 Transportministeren fastsætter nærmere regler om det vandelskrav, som virksomheden skal opfylde, jf. stk. 2, nr. 2, og artikel 3, stk. 1, litra b, og artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet.

§ 4 En virksomhed, der har tilladelse i henhold til § 1, stk. 1 eller 3, skal have en godkendt transportleder, der foruden at opfylde de krav, der følger af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet,

- 1) er myndig og ikke er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7 og
- 2) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs.

Stk. 2 En virksomhed, der har tilladelse i henhold til § 1, stk. 2, skal have en godkendt transportleder, der

- 1) er myndig og ikke er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7,
- 2) ikke er under rekonstruktionsbehandling eller konkurs,
- 3) udviser godandel, jf. stk. 4,
- 4) faktisk og vedvarende kan lede virksomhedens transportarbejde,
- 5) er bosiddende i et EU- eller EØS-land og
- 6) har de nødvendige faglige kvalifikationer.

Stk. 3 Drives en virksomhed, der har tilladelse i henhold til § 1, stk. 2, som en personligt ejet virksomhed, skal transportlederen være virksomhedsejeren.

Stk. 4 Transportministeren fastsætter nærmere regler om det vandelskrav, som transportlederen skal opfylde, jf. stk. 2, nr. 3, og artikel 4, stk. 1, og artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet, og om dokumentation for opfyldelse af kravet om

faktisk og vedvarende ledelse for en transportleder i en virksomhed med tilladelse efter § 1, stk. 1, 2 eller 3.

§ 5 Ansøgning om udstedelse af tilladelse efter § 1, stk. 1-3, skal indgives til transportministeren ved anvendelse af den digitale løsning, som ministeren stiller til rådighed.

Stk. 2 Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet af ansøgninger efter § 1, stk. 1-3, herunder om, hvilke økonomiske eller faglige krav der skal være opfyldt, og den digitale løsning, jf. stk. 1.

Stk. 3 Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om frister for ansøgninger i forbindelse med behandling af ansøgninger efter § 1, stk. 2.

Tilladelsens indhold, løn- og arbejdsvilkår m.v.

§ 6 Tilladelser i henhold til § 1, stk. 1 og 3, skal medbringes i motorkøretøjet under kørslen, herunder i udlandet.

Stk. 2 Tilladelsen skal udnyttes af den virksomhed, der har opnået denne, og den kan hverken helt eller delvis overgå til andre.

Stk. 3 En ansøger eller en indehaver af en tilladelse efter § 1, stk. 1, skal enten

1) følge et omkostningsniveau, som ikke afviger entydigt og væsentligt fra det samlede omkostningsniveau i de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår, der findes i de kollektive overenskomster for chauffører, der er indgået af de på denne lovs område, jf. § 1, stk. 1, mest repræsentative arbejdsmarkedsparter i Danmark, og som gælder på hele det danske område,

2) være omfattet af en kollektiv overenskomst, hvis faglige gyldighedsområde dækker arbejde under den i § 1, stk. 1, nævnte tilladelse, og som er indgået af de mest repræsentative arbejdsmarkedsparter i Danmark og gælder på hele det danske område, eller

3) være omfattet af en landsdækkende kollektiv overenskomst for chauffører, som ikke afviger entydigt og væsentligt fra det samlede omkostningsniveau i de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår, der findes i de kollektive overenskomster for chauffører, der er indgået af de på denne lovs område mest repræsentative arbejdsmarkedsparter i Danmark, og som gælder på hele det danske område.

Stk. 4 En ansøger eller en indehaver af en tilladelse efter § 1, stk. 2 og 3, skal følge de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for chauffører, der findes i de pågældende kollektive overenskomster.

Stk. 5 Transportministeren kan indsamle og behandle oplysninger fra elndkomst, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af tilsynet, herunder til identifikation af virksomheder til brug for målretning af tilsynet.

Stk. 6 Virksomheden skal efter anmodning fra transportministeren indsende dokumentation for, at virksomheden er omfattet af en overenskomst omfattet af stk. 3, eller indsende dokumentation for, at virksomheden følger omkostningsniveauet i de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår, der findes i en overenskomst omfattet af stk. 3, nr. 1, eller stk. 4.

Stk. 7 Uenighed om en kollektiv overenskomsts faglige gyldighedsområde, jf. stk. 3, nr. 2, behandles fagretligt i overensstemmelse med gældende regler herfor.

Stk. 8 Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om en virksomheds afgivelse af oplysninger om anvendte motorkøretøjer.

Udførelse af godskørsel for fremmed regning

§ 6a National godskørsel for fremmed regning, der udføres med en tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 1 eller 2, må kun udføres af

1) indehaveren af eller en chauffør ansat i den virksomhed, som tilladelsen er udstedt til, eller

2) en chauffør ansat i en virksomhed, der efter stk. 2 eller 3 er godkendt til erhvervsmæssigt at udleje chauffører.

Stk. 2 Den virksomhed, der erhvervsmæssigt udlejer chauffører til godskørsel for fremmed regning med et motorkøretøj eller et vogntog med en samlet tilladt totalvægt, der overstiger 3.500 kg, skal godkendes hertil. Godkendelse udstedes med gyldighed på indtil 10 år. Godkendelsen omfatter tillige udlejning af chauffører til udførelse af erhvervsmæssig personbefordring.

Stk. 3 Den virksomhed, der til godskørsel for fremmed regning efter § 1, stk. 2, udlejer chauffører erhvervsmæssigt, skal godkendes hertil. Godkendelse udstedes med gyldighed på indtil 10 år.

Stk. 4 En virksomhed, der er etableret i Danmark, skal opfylde betingelserne i § 6, stk. 3, for at blive godkendt og opretholde godkendelsen efter stk. 2, når chaufføren er udlejet til kørsel på dansk område.

Stk. 5 En virksomhed, der er etableret i Danmark, skal opfylde betingelserne i § 6, stk. 4, for at blive godkendt og opretholde godkendelsen efter stk. 3, når chaufføren er udlejet til kørsel på dansk område.

Stk. 6 En virksomhed, der er etableret i et andet land end Danmark, skal opfylde betingelserne i § 6, stk. 3, for at blive godkendt og opretholde godkendelsen efter stk. 2, når chaufføren er udlejet til kørsel på dansk område for en virksomhed, der er etableret i Danmark.

Stk. 7 En virksomhed omfattet af stk. 2 og 6 skal efter anmodning fra transportministeren eller den, som er bemyndiget dertil, indsende dokumentation for, at virksomheden opfylder betingelserne, som følger af § 6, stk. 3.

Stk. 8 Den virksomhed, der er nævnt i stk. 3, skal efter anmodning fra transportministeren indsende dokumentation for, at virksomheden følger omkostningsniveauet i de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår, der findes i en overenskomst omfattet af § 6, stk. 4.

Stk. 9 En godkendelse til at drive chaufførvikarvirksomhed i henhold til stk. 2 og 3 kan tilbagekaldes, såfremt virksomheden ikke lever op til kravene i stk. 4-6 eller § 6, stk. 3.

Stk. 10 Transportministeren kan fastsætte regler om meddelelse af godkendelse i henhold til stk. 2 og 3 og om krav til dokumentation i henhold til stk. 7 og 8.

Overenskomstnævn

§ 6b Arbejdsmarkedets parter kan oprette et overenskomstnævn. Nævnets formand, der skal være landsdommer, udpeges af Arbejdsrettens formand. De øvrige medlemmer udpeges af de mest repræsentative arbejdsmarkedsparter på godskørselslovens område, jf. § 6, stk. 3, nr. 1, således at der er et ligeligt antal medlemmer udpeget af arbejdsgiversiden og af lønmodtagersiden. Medlemmerne udpeges for en 4-årig periode.

Stk. 2 Nævnet suppleres med en repræsentant fra henholdsvis arbejdsgiver- og lønmodtagerside fra andre relevante overenskomstparter ved behandling af sager, der vedrører overenskomster indgået af disse.

Stk. 3 Nævnet udfærdiger en forretningsorden, der godkendes af transportministeren.

Stk. 4 Transportministeren kan fastsætte regler om overenskomstnævnet, herunder antallet af medlemmer fra arbejdsgiver- og lønmodtagerside, suppleanter for nævnets formand og øvrige medlemmer.

§ 6c Transportministeren kan høre de relevante overenskomstparter til vurdering af, om en ansøger eller indehaver af en tilladelse efter § 1, stk. 1, følger et omkostningsniveau, som ikke afviger entydigt og væsentligt fra det samlede omkostningsniveau i de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår, der findes i kollektive overenskomster som nævnt i § 6, stk. 3, nr. 1.

Stk. 2 Transportministeren kan høre overenskomstnævnet til vurdering af, om en kollektiv overenskomst er indgået af de mest repræsentative arbejdsmarkedsparter i Danmark, jf. § 6, stk. 3, nr. 1 og 2. Sager herom kan anlægges ved Arbejdsretten af en virksomhed eller af en lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisation, der har en konkret og aktuel interesse i den pågældende sag.

Stk. 3 Transportministeren kan høre overenskomstnævnet til vurdering af, om en kollektiv overenskomst for chauffører opfylder betingelserne i § 6, stk. 3, nr. 3. Denne høring kan ske til brug for behandling af en ansøgning om en tilladelse efter § 1, stk. 1, eller efter en fælles anmodning fra de relevante overenskomstparter.

Stk. 4 Transportministeren hører de relevante overenskomstparter til vurdering af, om en virksomhed, der er etableret i et andet land end Danmark, og som er godkendt til chaufførvikarvirksomhed, overholder § 6 a, stk. 6.

Stk. 5 I sager efter stk. 1 og 4, hvor en af overenskomstparterne eller begge overenskomstparter udtaler, at omkostningsniveauet i bestemmelserne om løn- og arbejdsvilkår, jf. § 6, stk. 3, nr. 1, ikke er fulgt, hører transportministeren overenskomstnævnet.

Vilkår for udenlandske virksomheder, der udstationerer førere i Danmark

§ 6d En udenlandsk virksomhed, der udstationerer en fører, der udfører godskørsel inden for vejtransportsektoren i Danmark, skal senest ved udstationeringens begyndelse udfylde en udstationeringserklæring via den offentlige brugerflade, der er forbundet til Informationssystemet for det indre marked (IMI), når føreren udfører følgende arbejde for virksomheden i Danmark:

- 1) Cabotagekørsel som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles

regler for adgang til markedet for international godskørsel.

- 2) Den indledende eller afsluttende vejstrækning af kombineret transport.

- 3) Ikkebilateral international transport.

Stk. 2 En udenlandsk virksomhed, der er omfattet af stk. 1, skal efter udstationeringens ophør sende oplysninger om udstationeringen senest 8 uger efter anmodning fra Færdselsstyrelsen via den offentlige brugerflade, der er forbundet til IMI.

Stk. 3 Transportministeren fastsætter regler om, hvilke typer af kørsler der ikke er omfattet af stk. 1.

Stk. 4 Transportministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal anmeldes efter stk. 1 og 2, og regler om indhentning af oplysninger som nævnt i stk. 2 fra myndighederne i virksomhedens etableringsland eller andre landes myndigheder.

Stk. 5 Transportministeren kan fastsætte regler om, hvilken dokumentation føreren skal være i besiddelse af og fremvise efter anmodning fra kontrolmyndighederne i udstationeringsperioden.

§ 6e En udenlandsk virksomhed skal betale lønmodtageren en timeløn, der som minimum svarer til en timesats, som fastsættes i medfør af stk. 2, når lønmodtageren udfører følgende arbejde for virksomheden i Danmark:

- 1) Cabotagekørsel, hvor motorkøretøjets eller vogntogets samlede tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg.

- 2) Den indledende eller afsluttende vejstrækning af kombineret transport, hvor motorkøretøjets eller vogntogets samlede tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg.

Stk. 2 Transportministeren fastsætter efter inddragelse af arbejdsmarkedets parter nærmere regler om den timesats, som lønmodtageren som minimum skal oppebære efter stk. 1. Timesatsen fastsættes på baggrund af relevante

lønbestemmelser i de landsdækkende overenskomster, der er indgået af de mest repræsentative arbejdsmarkedsparter, jf. § 6, stk. 3, nr. 1.

§ 6f Færdselsstyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af anmeldelsespligten efter § 6 d, stk. 1, dokumentationskravet fastsat i regler i medfør af § 6 d, stk. 5, og aflønningskravet efter § 6 e.

§ 6g Færdselsstyrelsen sender senest 25 arbejdsdage efter en forespørgsel fra myndigheder i de øvrige EU- og EØS-lande oplysninger om danske virksomheder til brug for håndhævelse af udstationeringsreglerne. Færdselsstyrelsen sender oplysninger via den offentlige brugerflade, der er forbundet til IMI. Oplysninger kan tillige sendes i forbindelse med bilateralt administrativt samarbejde og gensidig bistand.

Stk. 2 En dansk virksomhed, som udstationerer førere inden for vejtransportsektoren i et andet EU- eller EØS-land, skal efter anmodning fra Færdselsstyrelsen sende oplysninger, der er nødvendige, for at Færdselsstyrelsen kan varetage sin opgave efter stk. 1.

Stk. 3 Transportministeren fastsætter nærmere regler om, hvordan det administrative samarbejde efter stk. 1 udføres, og regler om, hvilken dokumentation virksomheden skal sende efter stk. 2, og fristerne herfor.

Delegation, klageadgang m.v.

§ 7 (Ophævet)

§ 8 Transportministeren kan bemyndige statslige myndigheder under Transportministeriet til at udøve beføjelser i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler for adgang til markedet for

international godskørsel og denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf.

Stk. 2 Transportministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser truffet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet, Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel og denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf, herunder at afgørelserne skal påklages inden en bestemt frist, eller at afgørelserne ikke kan påklages.

Stk. 3 Transportministeren kan fastsætte regler for udøvelse af vognmandsvirksomhed.

Stk. 4 Transportministeren fastsætter nærmere vilkår for internationale tilladelser, der udstedes efter § 1, stk. 4, nr. 1.

Afmærkning af køretøjer

§ 9 Transportministeren kan fastsætte regler om afmærkning m.v. af køretøjer, der anvendes til godskørsel.

Gebyr

§ 10 Transportministeren kan fastsætte regler om gebyr for udstedelse, fornyelse og ændring af tilladelser efter § 1, herunder regler om gebyr til dækning af omkostninger forbundet med tilsyn.

Stk. 2 Transportministeren kan fastsætte regler om gebyr for udstedelse af kvalifikationsbeviser til chauffører, godkendelse af uddannelsessteder, udlevering af afmærkningsskilte og udstedelse af beviser for anmeldelse i henhold til § 11.

Firmakørsel

§ 11 Et motorkøretøj eller vogntog, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg, og en varebil, hvis tilladte totalvægt overstiger 2.500 kg, skal, såfremt motorkøretøjet, vogntoget eller varebilen anvendes til firmakørsel, anmeldes til SKAT,

medmindre brugeren har tilladelse i henhold til § 1, stk. 1 eller 2. Det samme gælder for en varebil, hvis tilladte totalvægt overstiger 2.500 kg, medmindre brugeren har tilladelse i henhold til § 1, stk. 3.

Transportministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte regler herom.

Stk. 2 Beviset for anmeldelsen af det pågældende køretøj i henhold til stk. 1 skal medbringes under kørslen.

Tilbagekaldelse af tilladelser m.v.

§ 12 En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 1 eller 3, kan foruden i de i artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet nævnte tilfælde tilbagekaldes, hvis virksomheden må antages ikke længere at opfylde vandelskravet som fastsat i medfør af § 3, stk. 6, som følge af at den i forbindelse med udførelse af erhvervet groft eller gentagne gange har overtrådt bestemmelser i

- 1) denne lovs § 6, stk. 3, eller § 6 a, stk. 6,
- 2) øvrige bestemmelser i denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf,
- 3) færdselslovgivningen om hastighed, kørsel uden kørekort, køretøjers indretning, udstyr og tilbehør, anbringelse af gods, transport af farligt gods, køretøjers største tilladte totalvægt og køre- og hviletid,
- 4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85, Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 om kontrolapparatet inden for vejtransport med senere ændringer eller europæisk overenskomst om arbejdet for besætninger på køretøjer i international vejtransport (AETR),

5) lovgivningen om euforiserende stoffer eller narkotikahandel,

6) miljølovgivningen om beskyttelse af jord og grund- og overfladevand og om frembringelse, opbevaring, behandling eller bortskaffelse af affald,

7) skatte- og afgiftslovgivningen,

8) lovgivningen om beskyttelse af dyr under transport,

9) lovgivningen om menneskesmugling eller menneskehandel,

10) EU-lovgivningen om adgang til det internationale marked for gods- og buskørsel,

11) EU-lovgivningen om betingelserne for udøvelse af vejtransporterhvervet,

12) lovgivningen om løn- og arbejdsvilkår og arbejdstid inden for vejtransporterhvervet, herunder udstationering af arbejdstagere inden for vejtransport,

13) lovgivningen om periodesyn og syn ved vejsiden af erhvervskøretøjer,

14) lovgivningen om lovvalgsregler for kontraktlige forpligtelser,

15) lovgivningen om handelsret,

16) lovgivningen om erhvervsansvar eller

17) konkurslovgivningen.

Stk. 2 En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 2, kan tilbagekaldes, hvis virksomheden må antages ikke længere at opfylde vandelskravet som fastsat i medfør af § 3, stk. 6, som følge af at den i forbindelse med udførelse af erhvervet groft eller gentagne gange har overtrådt bestemmelser i

- 1) denne lovs § 6, stk. 4, eller § 6 a, stk. 6,
- 2) øvrige bestemmelser i denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf,
- 3) færdselslovgivningen om hastighed, kørsel uden kørekort, køretøjers indretning, udstyr og tilbehør, anbringelse af gods, transport af farligt gods og køretøjers største tilladte totalvægt,

- 4) lovgivningen om euforiserende stoffer eller narkotikahandel,
- 5) miljølovgivningen om beskyttelse af jord og grund- og overfladevand og om frembringelse, opbevaring, behandling eller bortskaffelse af affald,
- 6) skatte- og afgiftslovgivningen,
- 7) lovgivningen om beskyttelse af dyr under transport eller
- 8) lovgivningen om menneskesmugling eller menneskehandel.

Stk. 3 En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 1 og 3, kan tilbagekaldes, hvis en fører eller en anden, der optræder i indehaverens interesse, i forbindelse med udførelse af hvervet gentagne gange groft har overtrådt bestemmelser omfattet af stk. 1, og det som følge heraf må antages, at indehaveren ikke længere opfylder vandelskravet som fastsat i medfør af § 3, stk.

6. En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 2, kan tilsvarende tilbagekaldes, hvis en fører eller en anden, der optræder i indehaverens interesse, i forbindelse med udførelse af hvervet gentagne gange groft har overtrådt bestemmelser omfattet af stk. 2, og det som følge heraf må antages, at indehaveren ikke længere opfylder vandelskravet som fastsat i medfør af § 3, stk. 6.

Stk. 4 En godkendelse som transportleder af en virksomhed, jf. § 4, kan tilbagekaldes under de i stk. 1 eller 2, nævnte betingelser.

Stk. 5 En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 1, 2 eller 3, eller en godkendelse som transportleder af en virksomhed kan i tilfælde, som ikke er omfattet af stk. 1-3, tilbagekaldes, hvis betingelserne for udstedelse af en tilladelse eller en godkendelse ikke længere er til stede.

Stk. 6 En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 4, nr. 1, kan tilbagekaldes, hvis indehaveren groft eller gentagne gange har overtrådt vilkårene for tilladelsen, eller såfremt en fører eller en anden, der optræder i virksomhedens interesse, gentagne gange groft har overtrådt vilkårene for tilladelsen.

Stk. 7 En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 4, nr. 1, tilbagekaldes, hvis virksomhedens tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 1 eller 3, tilbagekaldes efter stk. 1-5 eller artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet eller nægtes fornyet, på grund af at virksomheden eller transportlederen ikke længere opfylder betingelserne i § 3 henholdsvis § 4.

Stk. 8 Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om frister for godkendelse af en ny transportleder i forbindelse med fratrædelse af en godkendt transportleder for virksomheder med tilladelse efter § 1, stk. 1-3, og for midlertidig fortsættelse af en virksomhed med tilladelse efter § 1, stk. 1-3, efter dødsfald, under konkurs eller rekonstruktion med henblik på afhændelse, afvikling el. lign.

§ 12a I forbindelse med behandlingen af sager om tilbagekaldelse af en tilladelse til godskørsel for fremmed regning kan myndighederne i nødvendigt omfang videregive oplysninger om overtrædelse af bestemmelser omfattet af § 12, stk. 1 og 2, som en fører, en administrerende direktør eller en anden, der optræder i indehaverens interesse, har begået i forbindelse med udførelse af hvervet.

§ 13 En afgørelse om tilbagekaldelse efter artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet eller denne lovs § 12 kan forlanges indbragt for domstolene. Anmodning om indbringelse af en afgørelse efter forordningens artikel 13, jf. artikel 3, stk. 1, litra a, c og d, eller lovens § 12, stk. 1, nr. 1, § 12, stk. 2, nr. 1, § 12, stk. 4, jf. stk. 1 eller 2, eller § 12, stk. 5 eller 6, skal, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt indehaveren af tilladelsen eller godkendelsen, fremsættes over for Færdselsstyrelsen, der anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former. En

afgørelse om tilbagekaldelse efter forordningens artikel 13, jf. artikel 3, stk. 1, litra b, eller lovens § 12, stk. 1, nr. 2-17, § 12, stk. 2, nr. 2-8, § 12, stk. 3, eller § 12, stk. 4, jf. stk. 1, nr. 2-17, eller stk. 2, nr. 2-8, skal på begæring af indehaveren af tilladelsen eller godkendelsen indbringes for domstolene af anklagemyndigheden efter fremgangsmåden i straffelovens § 78, stk. 3, og sagen behandles i disse tilfælde i strafferetsplejens former.

Stk. 2 Bestemmelserne i stk. 1, 1. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse for afgørelse om, at en tilladelse ikke kan fornyes, fordi virksomheden eller transportlederen ikke længere opfylder betingelsen i forordningens artikel 3, stk. 1, litra b, eller lovens § 3, stk. 2, nr. 2, eller § 4, stk. 2, nr. 3.

Stk. 3 Anmodning om sagsanlæg vedrørende tilbagekaldelse eller nægtelse af fornyelse ifølge forordningens artikel 13, jf. artikel 3, stk. 1, litra a, c og d, har ikke opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling skal have adgang til at udøve den virksomhed, tilladelsen eller godkendelsen vedrører. Ankes en dom, hvorved tilbagekaldelse ikke findes lovlig, kan den ret, der har afsagt dommen, eller den ret, hvortil sagen er indbragt, bestemme, at vognmandsvirksomheden ikke må udøves under ankesagens behandling.

Stk. 4 Anmodning om sagsanlæg vedrørende tilbagekaldelse eller nægtelse af fornyelse ifølge forordningens artikel 13, jf. artikel 3, stk. 1, litra b, og lovens § 12, stk. 1-3, § 12, stk. 4, jf. stk. 1 og 2, § 12, stk. 5 og 6, § 13, stk. 2, jf. § 3, stk. 2, nr. 2, og § 13, stk. 2, jf. § 4, stk. 2, nr. 3, har opsættende virkning, men retten kan ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udøve den virksomhed, tilladelsen eller godkendelsen vedrører. Hvis tilbagekaldelsen findes lovlig ved dommen, kan det i denne bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Stk. 5 En tilbagekaldelse efter forordningens artikel 13 eller lovens § 12 kan til enhver tid efter

ansøgning ophæves af den myndighed, der har truffet afgørelse om tilbagekaldelse. En ansøgning herom kan dog kun indgives med 1 års mellemrum. Hvis ansøgningen afslås, kan ansøgeren forlange afgørelsen prøvet ved domstolene, såfremt der er forløbet mindst 5 år efter tilbagekaldelsen og mindst 2 år, efter at ophævelse senest er nægtet ved dom. Stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

§ 14 Færdselsstyrelsen har til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation adgang til en udenlandsk virksomheds køretøj med henblik på at tilvejebringe oplysninger, der er nødvendige til brug for Færdselsstyrelsens tilsyn efter § 6 f, herunder materiale, der opbevares i elektronisk form. Politiet yder om nødvendigt bistand hertil.

Stk. 2 Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere regler om politiets bistand efter stk. 1.

§ 15 En tilladelse udstedt i medfør af § 1, stk. 1 eller 3, der er tilbagekaldt, jf. § 12, skal sammen med et i henhold til § 9 udleveret afmærkningsskilt straks afleveres til den myndighed, der har udstedt tilladelsen.

§ 16 Politiet kan tilbageholde et motorkøretøj, med hvilket der udføres godskørsel i strid med loven, forskrifter udstedt i medfør heraf eller EU-regler om godskørsel med motorkøretøjer.

Stk. 2 Tilbageholdelse kan ske, indtil forholdene er bragt i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte bestemmelser. Tilbageholdelse kan endvidere ske, hvis det er nødvendigt for at sikre et krav på betaling af bøde og sagsomkostninger eller for at sikre konfiskation, herunder værdikonfiskation, dog kun indtil de nævnte beløb er betalt eller der er stillet sikkerhed herfor. Sker dette ikke inden for 2 måneder efter sagens endelige afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i motorkøretøjet. Tilbageholdelse kan dog ikke ske, hvis den, der havde rådighed

over motorkøretøjet, da overtrædelsen fandt sted, var uberettiget i besiddelse af dette.

Stk. 3 Retsplejelovens bestemmelser om beslaglæggelse med henblik på konfiskation finder tilsvarende anvendelse.

§ 16a Politiet kan foretage ransagning af køretøjet i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

Hæftelse ved international kørsel

§ 16b Den registrerede ejer eller bruger af et motorkøretøj med en tilladt totalvægt, der overstiger 3.500 kg, eller en varebil eller vogntog med en tilladt totalvægt, der overstiger 2.500 kg, hæfter over for føreren af køretøjet og andre personer, der er tilknyttet dennes virksomhed og efter dennes anmodning deltager i og medvirker til transportens gennemførelse, for udgifter, der opstår under kørsel i udlandet, til behandling m.v. i udlandet og hjemtransport i forbindelse med sygdom.

Stk. 2 Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis den pågældende ved sin ansættelse svigagtigt har fortiet sygdommen, denne er selvforskyldt eller udgifterne afholdes efter

- 1) lovgivningen om arbejdsskadeforsikring,
- 2) lovgivningen om offentlig sygesikring,
- 3) bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger eller
- 4) bestemmelser i internationale overenskomster om social sikring.

Stk. 3 Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på udgifter til retshjælp og lignende udgifter, der opstår under kørsel i udlandet i tilfælde af konflikter med udenlandske myndigheder som følge af handlinger eller undladelser, der har en naturlig forbindelse med transportens udførelse.

Stk. 4 Den, der hæfter efter stk. 1, jf. stk. 2 og 3, skal stille sikkerhed for opfyldelsen af sine eventuelle forpligtelser, forinden et køretøj kører ud af landet.

Stk. 5 Transportministeren fastsætter nærmere regler om hæftelsen, herunder om dens omfang efter stk. 1, jf. stk. 2 og 3, og om sikkerhedsstillelsen efter stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om fritagelse for sikkerhedsstillelse ved kørsel inden for nærmere angivne områder.

Uddannelse og efteruddannelse af chauffører

§ 16c Transportministeren kan bemyndige andre offentlige myndigheder eller private organisationer eller virksomheder til at varetage administrationen og træffe afgørelser i medfør af de regler, der er fastsat for at gennemføre De Europæiske Fællesskabers direktiv om grundlæggende kvalifikations- og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej. Transportministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om godkendelse af sådanne myndigheder, organisationer eller virksomheder og i øvrigt fastsætte regler for deres virksomhed i forbindelse med administrationen af opgaverne.

§ 16d Transportministeren kan fastsætte regler om krav til uddannelse og uddannelsesbevis for føreren af motorkøretøjer, der er omfattet af denne lov, og om tilsyn med godkendte uddannelsessteder.

§ 16e Ansøgning om udstedelse af bevis for opfyldelse af grundlæggende kvalifikations- og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej efter regler udstedt i medfør af § 2, stk. 2, skal indgives til

Færdselsstyrelsen ved anvendelse af den digitale løsning, som Færdselsstyrelsen stiller til rådighed (digital selvbetjening). Ansøgninger, der ikke indgives ved digital selvbetjening, afvises af Færdselsstyrelsen, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2 Hvis Færdselsstyrelsen finder, at der foreligger særlige forhold, der gør, at borgeren ikke må forventes at kunne anvende digital selvbetjening, skal Færdselsstyrelsen tilbyde, at ansøgningen kan indgives på anden måde end ved digital selvbetjening efter stk. 1.

Færdselsstyrelsen bestemmer, hvordan en ansøgning omfattet af 1. pkt. skal indgives, herunder om den skal indgives mundtligt eller skriftligt.

Stk. 3 Færdselsstyrelsen kan helt ekstraordinært ud over de i stk. 2 nævnte tilfælde undlade at afvise en ansøgning, der ikke er indgivet ved digital selvbetjening, hvis der ud fra en samlet økonomisk vurdering er klare fordele for Færdselsstyrelsen ved at modtage ansøgningen på anden måde end digitalt.

Stk. 4 En digital ansøgning anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for Færdselsstyrelsen.

Straffebestemmelser m.v.

§ 17 Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 1, stk. 1-4, § 6, stk. 1 og 2, § 6 a, stk. 1, § 6 d, stk. 1, § 6 e, stk. 1, § 6 g, stk. 2, § 11, § 15 eller § 16 b, stk. 4,
- 2) overtræder vilkår, der er fastsat i en tilladelse eller godkendelse i henhold til loven eller forskrifter, der er udstedt i medfør af loven, eller overtræder vilkår i en international aftale,
- 3) overtræder De Europæiske Fællesskabers forordninger om godskørsel eller
- 4) erhvervsmæssigt udlejer chauffører uden at være godkendt hertil efter § 6 a, stk. 2 og 3.

Stk. 2 I forskrifter, der fastsættes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne. I forskrifter, der fastsættes i medfør af § 2, stk. 2, kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne og fastsættes regler om strafudmåling ved samtidig pådømmelse af flere strafbare forhold samt fastsættes regler om udmåling af bøder.

Stk. 3 Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 4 Der kan ved udmåling af straffen for overtrædelse af stk. 1, nr. 1-4, lægges vægt på, hvilke økonomiske gevinster der er opnået eller forsøgt opnået ved den pågældende overtrædelse og karakteren af den begåede overtrædelse.

Stk. 5 Der kan i regler fastsat i medfør af stk. 2 fastsættes, at der ved udmåling af straffen for overtrædelse af forskrifter udstedt i henhold til loven kan lægges vægt på, hvilke økonomiske gevinster der er opnået eller forsøgt opnået ved den pågældende overtrædelse, og karakteren af den begåede overtrædelse.

Stk. 6 Ved straffens udmåling ved overtrædelse af § 6 d, stk. 1, betragtes det som en skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, eller hvis der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, eller hvis overtrædelsen i øvrigt er af grovere karakter.

§ 17a Ved særlig grove eller gentagne overtrædelser af godskørselslovgivningen kan der ske konfiskation af det ved overtrædelsen anvendte motorkøretøj, såfremt det må anses for påkrævet for at forebygge yderligere overtrædelser af lovgivningen, og såfremt konfiskation ikke er urimelig.

Stk. 2 I øvrigt gælder borgerlig straffelovs regler om konfiskation.

§ 17b (Ophævet)

§ 17c Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om, at Færdselsstyrelsen i nærmere angivne sager om overtrædelser af § 6 d, § 6 e eller regler udstedt i medfør heraf, der ikke skønnes at medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget.

Stk. 2 Reglerne i retsplejelovens § 834, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, om krav til indholdet af et anklageskrift og reglerne i retsplejeloven om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg.

Stk. 3 Vedtages bødeforelægget, bortfalder videre forfølgning. Vedtagelsen har samme virkning som en dom.

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 18 Loven træder i kraft den 1. januar 1989.

Stk. 2 Samtidig ophæves lov nr. 293 af 23. maj 1973 om godstransport med motorkøretøjer.

Stk. 3 (Udeladt)

Stk. 4 Regler fastsat i henhold til §§ 5, 8, stk. 1, og 21 i lov nr. 293 af 23. maj 1973 forbliver i kraft, indtil de ophæves. Overtrædelse af disse regler straffes med bøde. § 17, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 19 Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bekendtgørelse om godskørsel

Bekendtgørelse om godskørsel¹⁾

I medfør af § 2, stk. 1 og 2, § 3, stk. 6, § 4, stk. 4, § 5, stk. 2 og 3, § 6, stk. 8, § 6 a, stk. 10, § 6 b, stk. 4, § 8, stk. 3 og 4, § 9, § 11, stk. 1, 3. pkt., § 12, stk. 8, § 16 b, stk. 5, og § 17, stk. 2 og 5, i lov om godskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 327 af 23. marts 2024, som ændret ved lov nr. 306 af 25. marts 2025, § 85, stk. 1, og § 118, stk. 13, 1. pkt., og stk. 14, 1. pkt., i færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1312 af 26. november 2024, og efter forhandling med skatteministeren, fastsættes efter bemyndigelse i henhold til § 3, stk. 1, og § 7 i bekendtgørelse nr. 320 af 27. marts 2025 om Færdselsstyrelsens opgaver og beføjelser samt klageadgang:

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Denne bekendtgørelse gælder for udførelse af godskørsel for fremmed regning, når kørslen udføres med følgende køretøjer:

- 1) Motorkøretøj eller vogntog, hvortil der kræves tilladelse i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 1 og 3.
- 2) Varebil eller vogntog, hvortil der kræves tilladelse i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 2.
Stk. 2. Kapitel 4 gælder for udførelse af firmakørsel.
Stk. 3. Kapitel 5 gælder for udenlandske virksomheders udførelse af godskørsel.
Stk. 4. §§ 40-42 gælder for erhvervsmæssig udlejning af chauffører, hvortil der kræves godkendelse i henhold til godskørselslovens § 6 a, stk. 2 og 3.

Kapitel 2

Undtagelser fra krav om tilladelse

§ 2. Godskørsel for fremmed regning er undtaget fra kravet om tilladelse i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 1-3, når kørslen udføres med følgende køretøjer:

- 1) Motorkøretøjer, der er indrettet til befordring af flere end 9 personer, føreren medregnet.
- 2) Motorkøretøjer, der er specielt indrettet til at udføre redningsopgaver, og som anvendes til transport i direkte tilslutning til sædvanligt redningsarbejde.
- 3) Højtryksspulevogne og opsugende fejmaskiner.
- 4) Motorkøretøjer, der kun anvendes til transport af affaldsprodukter fra landbrugsbedrifter med henblik på spredning heraf på landbrugsjord.

Kapitel 3

Betingelser for meddelelse af tilladelse og godkendelse

Ansøgning

§ 3. Ansøgning om udstedelse, ændring og fornyelse af tilladelser til godskørsel for fremmed regning i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 1-3, godkendelse som transportleder og godkendelse til drift af chaufførvikarvirksomhed, indgives til Færdselsstyrelsen ved digital selvbetjening via www.virk.dk.

Stk. 2. Tilladelser i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 1 og 3, udstedes som en fællesskabstilladelse med bekræftede kopier i henhold til artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel.

Stk. 3. Ved ansøgning om tilladelser til godskørsel for fremmed regning i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 1 og 3, skal ansøger oplyse om antallet af køretøjer, som ansøgeren er registreret ejer eller bruger af.

Vandel

§ 4. Færdselsstyrelsen indhenter efter samtykke straffeattest til offentlig brug og eventuelt enkeltstående oplysninger fra Kriminalregisteret til brug ved bedømmelsen af, om en virksomhed, dennes administrerende direktør og transportleder, der ansøger om tilladelse til godskørsel for fremmed regning i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 1 og 3, opfylder vandelskravet i artikel 3, litra b, og artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet.

Stk. 2. En ansøgende virksomheds administrerende direktør og en transportleder, der har opholdt sig i udlandet i en eller flere perioder forud for ansøgningen, skal selv tilvejebringe straffeattest fra tidligere opholdslande.

Stk. 3. En ansøgende virksomhed, dennes administrerende direktør og en transportleder skal afgive enhver oplysning, som Færdselsstyrelsen anmoder om med henblik på vurdering af, om disse opfylder vandelskravet.

§ 5. Færdselsstyrelsen indhenter efter samtykke straffeattest til offentlig brug og eventuelt enkeltstående oplysninger fra Kriminalregisteret til brug ved bedømmelsen af, om en virksomhed og dennes administrerende direktør, der ansøger om tilladelse til godskørsel for fremmed regning i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 2, opfylder vandelskravet i godskørselslovens § 3, stk. 2, nr. 2.

Stk. 2. Færdselsstyrelsen indhenter efter samtykke straffeattest til offentlig brug og eventuelt enkeltstående oplysninger fra Kriminalregisteret til brug ved bedømmelsen af, om transportlederen i en virksomhed, der ansøger om tilladelse til godskørsel for fremmed regning i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 2, opfylder vandelskravet i godskørselslovens § 4, stk. 2, nr. 3.

Stk. 3. En ansøgende virksomheds administrerende direktør og en transportleder, der har opholdt sig i udlandet i en eller flere perioder forud for ansøgningen, skal selv tilvejebringe straffeattest fra tidligere opholdslande.

Stk. 4. En ansøgende virksomhed, dennes administrerende direktør og en transportleder skal afgive enhver oplysning, som Færdselsstyrelsen anmoder om med henblik på vurdering af, om disse opfylder vandelskravet.

§ 6. Ved vurderingen af om en virksomhed opfylder vandelskravet i artikel 3, litra b, og artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet, kan der indgå følgende oplysninger om, at virksomheden inden for de seneste 5 år:

- 1) Er blevet nægtet udstedelse af eller har fået tilbagekaldt en tilladelse i medfør af bestemmelser i godskørselsloven, buskørselsloven, taxiloven eller forskrifter fastsat i medfør heraf.
- 2) Groft eller gentagende gange har overtrådt bestemmelser nævnt i godskørselslovens § 12, stk. 1, i forbindelse med udførelse af godskørselsvirksomhed.

Stk. 2. Udover de i stk. 1 angivne oplysninger kan der også indgå følgende oplysninger om, at virksomhedens ejer, medlemmer af bestyrelsen, direktionen og andre personer med væsentlige interesser i selskabet inden for de seneste 5 år:

- 1) Er blevet nægtet godkendelse som transportleder eller har fået tilbagekaldt en godkendelse som transportleder af en virksomhed med en tilladelse i henhold til godskørselsloven, buskørselsloven, taxiloven eller forskrifter fastsat i medfør heraf.
- 2) Groft eller gentagende gange har overtrådt bestemmelser nævnt i godskørselslovens § 12, stk. 1, i forbindelse med udførelse af godskørselsvirksomhed.
- 3) Har været godkendt som transportleder af eller har haft væsentlige interesser i en gods- eller buskørselsvirksomhed, der
 - a) er blevet nægtet udstedelse af eller har fået tilbagekaldt en tilladelse i medfør af bestemmelser i godskørselsloven, buskørselsloven, taxiloven eller forskrifter fastsat i medfør heraf, eller
 - b) har eller har haft økonomiske vanskeligheder, som kan tilskrives forhold, som de pågældende har været ansvarlige for.

§ 7. Ved vurderingen af om en virksomhed opfylder vandelskravet i godskørselslovens § 3, stk. 2, nr. 2, kan der indgå følgende oplysninger om, at virksomheden inden for de seneste 5 år:

- 1) Er blevet nægtet udstedelse af eller har fået tilbagekaldt en tilladelse i medfør af bestemmelser i godskørselsloven, buskørselsloven, taxiloven eller forskrifter fastsat i medfør heraf.
- 2) Groft eller gentagende gange har overtrådt bestemmelserne nævnt i godskørselslovens § 12, stk. 2, i forbindelse med udførelse af godskørselsvirksomhed.

Stk. 2. Udover de i stk. 1 angivne oplysninger kan der også indgå følgende oplysninger om, at virksomhedens ejer, medlemmer af bestyrelsen, direktionen og andre personer med væsentlige interesser i selskabet inden for de seneste 5 år:

- 1) Er blevet nægtet godkendelse som transportleder eller har fået tilbagekaldt en godkendelse som transportleder af en virksomhed i henhold til godskørselsloven, buskørselsloven, taxiloven eller forskrifter fastsat i medfør heraf.
- 2) Har været godkendt som transportleder af eller har haft væsentlige interesser i en gods- eller buskørselsvirksomhed, der
 - a) er blevet nægtet udstedelse af eller har fået tilbagekaldt en tilladelse i medfør af bestemmelser i godskørselsloven, buskørselsloven, taxiloven eller forskrifter fastsat i medfør heraf, eller
 - b) har eller har haft økonomiske vanskeligheder, som kan tilskrives forhold, som de pågældende har været ansvarlige for.

§ 8. Ved vurderingen af om en transportleder, der ansøger eller er godkendt i henhold til godskørselslovens § 4, stk. 1, opfylder vandelskravet, kan der indgå følgende oplysninger om, at transportlederen:

- 1) Er dømt for strafbare forhold, der begrundet en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udføre vognmandsvirksomhed, jf. straffelovens § 78, stk. 2.
- 2) Er blevet nægtet godkendelse som transportleder eller har fået tilbagekaldt en godkendelse som transportleder af en virksomhed med en tilladelse i henhold til godskørselsloven, buskørselsloven, taxiloven eller forskrifter fastsat i medfør heraf.
- 3) Groft eller gentagende gange har overtrådt bestemmelserne nævnt i godskørselslovens § 12, stk. 1, i forbindelse med udførelse af godskørselsvirksomhed.
- 4) Har været godkendt som transportleder af eller har haft væsentlige interesser i en gods- eller buskørselsvirksomhed, der
 - a) er blevet nægtet udstedelse af eller har fået tilbagekaldt en tilladelse i medfør af bestemmelser i godskørselsloven, buskørselsloven, taxiloven eller forskrifter fastsat i medfør heraf, eller
 - b) har eller har haft økonomiske vanskeligheder, som kan tilskrives forhold, som den pågældende har været ansvarlig for.

§ 9. Ved vurderingen af om en transportleder, der ansøger eller er godkendt i henhold til godskørselslovens § 4, stk. 2, opfylder vandelskravet, kan der indgå følgende oplysninger om, at transportlederen:

- 1) Er dømt for strafbare forhold, der begrundet en nærliggende fare for misbrug af adgangen til at udføre vognmandsvirksomhed, jf. straffelovens § 78, stk. 2.
- 2) Er blevet nægtet godkendelse som transportleder eller har fået tilbagekaldt en godkendelse som transportleder af en virksomhed i henhold til godskørselsloven, buskørselsloven, taxiloven eller forskrifter fastsat i medfør heraf.
- 3) Groft eller gentagende gange har overtrådt bestemmelserne nævnt i godskørselslovens § 12, stk. 2, i forbindelse med udførelse af godskørselsvirksomhed.
- 4) Har været godkendt som transportleder af eller har haft væsentlige interesser i en gods- eller buskørselsvirksomhed, der
 - a) er blevet nægtet udstedelse af eller har fået tilbagekaldt en tilladelse i medfør af bestemmelser i godskørselsloven, buskørselsloven, taxiloven eller forskrifter fastsat i medfør heraf, eller

- b) har eller har haft økonomiske vanskeligheder, som kan tilskrives forhold, som den pågældende har været ansvarlig for.

Kapitalkrav

§ 10. En virksomhed skal ved ansøgning om tilladelse til godskørsel for fremmed regning i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 1, opfylde et kapitalkrav for det første benyttede motorkøretøj eller vogntog med tilladt totalvægt på over 3.500 kg og for hvert derudover benyttet motorkøretøj eller vogntog med tilladt totalvægt på over 3.500 kg.

Stk. 2. En virksomhed, der udelukkende udfører godskørsel for fremmed regning i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 2, skal ved ansøgning om tilladelse til godskørsel for fremmed regning i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 2, opfylde et kapitalkrav for det første benyttede motorkøretøj eller vogntog med en tilladt totalvægt over 2.500 kg, men ikke over 3.500 kg, og for hvert derudover benyttet motorkøretøj eller vogntog med en tilladt totalvægt over 2.500 kg, men ikke over 3.500 kg.

Stk. 3. En virksomhed, der udelukkende udfører godskørsel for fremmed regning i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 3, skal ved ansøgning om tilladelse til godskørsel for fremmed regning i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 3, opfylde et kapitalkrav for det første benyttede motorkøretøj eller vogntog med en tilladt totalvægt over 2.500 kg, men ikke over 3.500 kg, og for hvert derudover benyttet motorkøretøj eller vogntog med en tilladt totalvægt over 2.500 kg, men ikke over 3.500 kg.

Stk. 4. En virksomhed, hvortil der er udstedt tilladelse til godskørsel for fremmed regning i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 1, eller tilladelse til erhvervsmæssig personbefordring i henhold til buskørselslovens § 1, stk. 1, skal ved ansøgning om tilladelse til godskørsel for fremmed regning i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 3, opfylde det kapitalkrav, som er beskrevet i stk. 1 for det første benyttede motorkøretøj eller vogntog, og derudover det kapitalkrav som er beskrevet i stk. 3 for hvert derudover benyttet motorkøretøj.

Stk. 5. Ansøger skal dokumentere opfyldelse af kapitalkravet ved at indsende en af følgende:

- 1) Virksomhedens åbningsbalance ved nyetablerede virksomheder, som endnu ikke har skullet afgive sin første årsrapport.
- 2) Virksomhedens seneste årsrapport, som er revideret eller gennemgået af en statsautoriseret eller registreret revisor.
- 3) Erklæring afgivet af en statsautoriseret eller registreret revisor.
- 4) Garanti stillet af et forsikringsselskab eller pengeinstitut med et indhold, der er fastsat af Færdselsstyrelsen.

Stk. 6. Kapitalkravene i stk. 1-4 skal opfyldes ved egne kontante midler eller andre værdier.

Stk. 7. De til enhver tid gældende kapitalkrav, jf. stk. 1-4, fremgår af Færdselsstyrelsens hjemmeside. Kapitalkravene reguleres en gang årligt pr. 1. januar, jf. artikel 7, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet.

Faglige kvalifikationer

§ 11. For at blive godkendt som transportleder i en virksomhed med tilladelser i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 1 og 3, skal ansøgeren have bestået en skriftlig prøve, der dokumenterer de nødvendige faglige kvalifikationer.

Stk. 2. Den skriftlige prøve omfatter de emner, der er angivet i bilag 1. Prøven udarbejdes, tilrettelægges og godkendes af Færdselsstyrelsen. Prøven aflægges ved hjælp af et elektronisk prøveaflæggelsessystem.

Stk. 3. Med henblik på udstedelse af en tilladelse i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 3, til en virksomhed, der udfører international godskørsel som nævnt i § 1, stk. 1, nr. 1, kan en ansøger, der fremlægger dokumentation for, at vedkommende vedvarende i en periode på 10 år før den 20. august 2020 har ledet en virksomhed af samme type, fritages for prøven i stk. 1.

§ 12. For at blive godkendt som transportleder i en virksomhed med tilladelser i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 2, skal ansøgeren have bestået en skriftlig prøve, der dokumenterer de nødvendige faglige kvalifikationer.

Stk. 2. Den skriftlige prøve omfatter de emner, der er angivet i bilag 2. Prøven udarbejdes, tilrettelægges og godkendes af Færdselsstyrelsen. Prøven aflægges ved hjælp af et elektronisk prøveaflæggesystem.

Stk. 3. Følgende personer er fritaget for prøven efter stk. 1:

- 1) Ansøgere, der har bestået prøven nævnt i § 11, stk. 1.
- 2) Ansøgere, der er godkendt som transportleder i en virksomhed med tilladelser i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 1 eller 2.

Etableringskrav

§ 13. En indehaver af tilladelser i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 1 og 3, skal efter anmodning fra Færdselsstyrelsen dokumentere overholdelsen af etableringskravet i artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet.

Krav om faktisk og vedvarende ledelse

§ 14. En virksomhed skal efter anmodning fra Færdselsstyrelsen indsende dokumentation for, at transportlederen faktisk og vedvarende kan lede virksomhedens transportarbejde i form af en ansættelseskontrakt eller lignende aftale.

Frist for godkendelse af ny transportleder

§ 15. I tilfælde af at en transportleder i en virksomhed med tilladelse udstedt i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 1-3, fratræder, har virksomheden seks måneder fra fratrædelsestidspunktet til at få ansat og godkendt en ny transportleder.

Stk. 2. Færdselsstyrelsen kan i særlige tilfælde forlænge fristen i stk. 1.

Midlertidig fortsættelse af virksomhed

§ 16. I tilfælde af at indehaveren af en tilladelse i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 1-3, afgår ved døden, kommer under rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling, kan Færdselsstyrelsen tillade, at dødsboet, skyldneren, der er under rekonstruktionsbehandling, eller konkursboet midlertidigt kan fortsætte virksomhedens drift i seks måneder fra dødsfaldet, rekonstruktionsbehandlingens indledning eller konkursdekretets afsigelse med henblik på afvikling, afhændelse, rekonstruktion eller lignende.

Stk. 2. Færdselsstyrelsen kan i særlige tilfælde forlænge fristen i stk. 1.

Føreren

§ 17. Virksomheden har pligt til at sikre sig, at virksomhedens chauffører til stadighed opfylder lovgivningens krav til kørekort, chaufføruddannelsesbevis og varebilschaufføruddannelsesbevis.

§ 18. En chauffør, der ikke er statsborger eller fastboende udlænding i et EØS-land, skal ved international kørsel på grundlag af en tilladelse, der er udstedt i henhold til forordningen, medbringe en førerattest, jf. artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel. Færdselsstyrelsen udsteder førerattesten til virksomheden, der stiller den til rådighed for chaufføren.

Stk. 2. Virksomheden skal straks aflevere førerattesten til Færdselsstyrelsen i følgende tilfælde:

- 1) Chaufføren opfylder ikke længere betingelserne for udstedelsen.
- 2) Tilladelse til godskørsel for fremmed regning i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 1 og 3, er tilbagekaldt.
- 3) Virksomheden er ophørt og har tilbagesendt tilladelsen til Færdselsstyrelsen.

Køretøjer

§ 19. En tilladelse i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 1-3, kan kun benyttes til kørsel med ét motorkøretøj ad gangen og kun med et motorkøretøj, som tilladelsesindehaveren er registreret bruger af eller har lejet uden fører.

§ 20. Motorkøretøjer, der anvendes til godskørsel for fremmed regning i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 1, skal være forsynet med navnet på den, der er registreret som bruger. Navnet skal på tydelig måde og i en klart afvigende farve være påført direkte på motorkøretøjets karosseri med mindst 10 cm høje bogstaver og må ikke være udført på aftagelige skilte eller lignende.

Stk. 2. Kravet i stk. 1 gælder ikke, når motorkøretøjet er lejet uden fører i 30 dage eller mindre.

§ 21. Tilladt totalvægt for et motorkøretøj på over 3.500 kg må ikke nedsættes til 3.500 kg eller derunder.

Stk. 2. Tilladt totalvægt for en varebil må ikke nedsættes til 2.500 kg eller derunder.

§ 22. Indehaveren af en tilladelse i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 2, skal ved digital selvbetjening via www.virk.dk oplyse Færdselsstyrelsen om registreringsnummeret på den varebil, hvortil tilladelsen anvendes.

Stk. 2. Kun varebiler, hvis registreringsnummer er indberettet til Færdselsstyrelsen efter stk. 1, kan benyttes til godskørsel for fremmed regning i varebil.

Anvendelse af udlejningskøretøjer

§ 23. Et udlejningskøretøj, der er lejet uden fører, kan anvendes til godskørsel for fremmed regning, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Køretøjet er indregistreret eller taget i brug i overensstemmelse med lovgivningen i et EU- eller EØS-land.
- 2) Lejekontrakten vedrører kun udlejning af et køretøj uden fører og må ikke være ledsaget af en kontrakt indgået med samme virksomhed om beskæftigelse af personale til at føre eller ledsage køretøjet.
- 3) Udlejningskøretøjet står i hele lejeperioden udelukkende til rådighed for den virksomhed, der skal benytte det.
- 4) Udlejningskøretøjet føres af ansatte i den virksomhed, som benytter køretøjet. Chaufførvikarer sidestilles i denne sammenhæng med ansatte.

§ 24. Overholdelse af betingelserne i § 23, nr. 1-4, godtgøres på en af følgende måder:

- 1) Fremvisning af en lejekontrakt eller et bekræftet uddrag heraf på papir eller i elektronisk form, der mindst indeholder
 - a) udlejerens navn,
 - b) lejerens navn,
 - c) lejekontraktens dato og varighed og
 - d) køretøjets registreringsnummer eller stelnummer.
- 2) Politiets opslag i Køretøjsregisteret, når lejerer er registreret bruger af udlejningskøretøjet, jf. dog stk. 6.

Stk. 2. Hvis det ikke er føreren selv, der har lejet køretøjet, skal der foruden dokumentationen, jf. stk. 1, fremvises førerens ansættelseskontrakt, et bekræftet uddrag heraf eller en nylig udstedt lønseddel på papir eller i elektronisk form.

Stk. 3. Ansættelseskontrakten eller et bekræftet uddrag heraf skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) Arbejdsgiverens navn.
- 2) Den ansattes navn.

3) Ansættelseskontraktens dato og varighed.

Stk. 4. Dokumenterne nævnt i stk. 1-3 kan erstattes af et tilsvarende dokument, der er udstedt af et EU- eller EØS-lands kompetente myndigheder.

Stk. 5. Dokumenterne nævnt i stk. 1-4 skal medbringes under kørslen og skal forevises for politiet på forlangende.

Stk. 6. I tilfælde, hvor det ikke er teknisk muligt for politiet at foretage opslag i Køretøjsregisteret, som nævnt i stk. 1, nr. 2, påhviler det lejereren af køretøjet at dokumentere overholdelse af betingelserne i § 23, nr. 1-4, i henhold til stk. 1, nr. 1.

§ 25. Lejereren af et udlejningskøretøj, som er lejet uden fører i henhold til § 23, skal meddele Færdselsstyrelsen køretøjets registreringsnummer via www.virk.dk senest på ibrugtagningstidspunktet.

§ 26. Ved køretøj i henhold til §§ 23-25, forstås et motorkøretøj, en påhængsvogn, en sættevogn eller et vogntog der udelukkende er bestemt til godstransport.

Stk. 2. Ved udlejningskøretøj i henhold til §§ 23-25 forstås et køretøj, jf. stk. 1, der mod vederlag og i et givet tidsrum stilles til rådighed for en virksomhed, der udfører godstransport ad landevej for fremmed regning, på grundlag af en kontrakt indgået med den virksomhed, der stiller køretøjet til rådighed.

Kapitel 4

Anmeldelse og mærkning af firmakøretøjer

§ 27. Et motorkøretøj eller vogntog, der overstiger en samlet tilladt totalvægt på 3.500 kg, og en varebil, hvis tilladte totalvægt overstiger 2.500 kg, der anvendes til firmakørsel, skal anmeldes til Motorstyrelsen, medmindre den registrerede bruger har tilladelse i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 1-3.

Stk. 2. Registreringsattesten gælder som anmeldelsesbevis. Registreringsattesten (del I, hvis attesten er i to dele) eller kopi heraf skal medbringes under kørslen og forevises for kontrolmyndighederne på forlangende.

Stk. 3. Køretøjer som nævnt i stk. 1 er undtaget fra kravet om anmeldelse, når de tilhører en af følgende:

- 1) Forsvaret.
- 2) Redningsberedskabet, hvis tilhørsforholdet klart fremgår af nummerpladen eller ved påskrift på køretøjet.
- 3) Brandvæsenet eller andre offentlige institutioner, og udelukkende benyttes til brandsluknings- og redningsarbejde.

§ 28. De anmeldelsespligtige firmakøretøjer, der er nævnt i § 27, som overstiger en samlet tilladt totalvægt på 3.500 kg, skal være forsynet med navnet på den, der er registreret som bruger. Navnet skal på tydelig måde og i en klart afvigende farve være påført direkte på motorkøretøjets karosseri med mindst 10 cm høje bogstaver og må ikke være udført på aftagelige skilte eller lignende.

Stk. 2. Kravet i stk. 1 gælder ikke, når motorkøretøjet er lejet uden fører, jf. bekendtgørelse om udlejning af motorkøretøjer uden fører.

Kapitel 5

Udenlandske virksomheders godskørsel

Anvendelse af udlejningskøretøjer ved grænseoverskridende godskørsel

§ 29. Ved udførelse af grænseoverskridende godskørsel kan en udenlandsk godskørselsvirksomhed ved kørsel i Danmark anvende et udlejningskøretøj efter §§ 23 og 24.

Cabotagekørsel

§ 30. Ved udførelse af cabotagekørsel, jf. artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel, skal klart bevis for den foregående

internationale transport og for hver efterfølgende cabotagekørsel som foreskrevet i forordningens artikel 8, stk. 3, fremlægges ved standsningen af køretøjet og forevises for kontrolmyndighederne på forlangende. Dokumentation for alle kørsler udført fire dage forud for den foregående internationale transport skal ligeledes på forlangende forevises for kontrolmyndighederne, hvis køretøjet har befundet sig i Danmark i denne periode.

§ 31. En transport, der består af tomme containere og returemballage, herunder paller, blomsterbure eller lignende, er ikke en international transport som nævnt i artikel 8, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel, hvis der ikke er tale om en reel transport i forordningens forstand.

Kapitel 6

Sikring af føreren og andre, der medvirker ved internationale vejtransporter

§ 32. Den, der hæfter for udgifter, som en fører eller andre får i forbindelse med sygdom under kørsel i udlandet efter godskørselslovens § 16 b, stk. 1 og 2, yder den sikrede fuld refusion af følgende udgifter:

- 1) Lægehjælp.
- 2) Lægeordineret ophold og behandling på almindelige sygehuse, herunder operationer og ambulance-transport.
- 3) Lægeordineret medicin.
- 4) Ekstraudgifter ved transport til køretøj med fastlagt rejserute som følge af, at den sikrede er blevet forsinket grundet lægebeordret sengeleje.
- 5) Hjemrejse, der erklæres nødvendig af en læge.
- 6) Hjembringelse af en sikret, der afgår ved døden.

Stk. 2. Der ydes refusion med maksimalt 500 kr. til tandlægehjælp i akutte tilfælde. Herudover betales ekstraudgifter med maksimalt 500 kr. pr. dag til ekstraordinært hotelophold m.v., hvor behandling efter lægehenvielse kan ske på hotel.

§ 33. Den, der hæfter for udgifter til retshjælp og lignende udgifter, der opstår under kørsel i udlandet efter godskørselslovens § 16 b, stk. 3, yder den sikrede fuld refusion af udgifter til advokatbistand og krav om sikkerhed til dækning af eventuelle erstatningskrav, som en udenlandsk myndighed stiller som krav for at give tilladelse til udrejse.

Stk. 2. Herudover betales ekstraudgifter med maksimalt 500 kr. pr. dag til ekstraordinært hotelophold m.v., hvor den sikrede får påbud om ikke at forlade det land, hvor der verserer retssag imod ham, før retsafgørelsen foreligger, og ekstraudgifter ved transport til køretøj med fastlagt rejserute som følge af, at den sikrede er blevet forsinket som følge af retssagen.

§ 34. Den, der hæfter for udgifter i forbindelse med sygdom og til retshjælp m.v. efter §§ 32 og 33 kan opfylde kravet om sikkerhedsstillelse i godskørselslovens § 16 b, stk. 4, på følgende måder:

- 1) Tegning af en forsikring i en forsikringsvirksomhed, der er undergivet den til enhver tid gældende lovgivning om forsikringsvirksomhed.
- 2) Medlemskab af en organisation, der i henhold til en ordning, der er godkendt af Færdselsstyrelsen, garanterer for sine medlemmer.
- 3) Oprettelse af en bankgaranti på et beløb af 50.000 kr. eller ved deponering i bank eller sparekasse af værdipapirer til en kursværdi af i alt 50.000 kr. Værdipapirerne skal opfylde de krav, som efter den til enhver tid gældende lovgivning gælder for anbringelse af umyndiges midler.

Stk. 2. Kravet om sikkerhedsstillelse efter stk. 1 gælder ikke ved kørsel inden for de nordiske lande.

Kapitel 7

Godkendelse af prøveudbydere m.v.

Ansøgning

§ 35. En udbyder af prøverne i §§ 11 og 12 skal være godkendt af Færdselsstyrelsen.

Stk. 2. Ansøgning om godkendelse efter stk. 1 indsendes til Færdselsstyrelsen på et ansøgningsskema, som findes på Færdselsstyrelsens hjemmeside.

Stk. 3. Færdselsstyrelsen godkender prøveudbyderen, hvis prøven skønnes at kunne udføres på betryggende måde. Der kan knyttes vilkår til godkendelsen.

§ 36. Prøverne i §§ 11 og 12 kan udbydes af uddannelsescentre, som er godkendt til at udbyde kurset for gods- og varebilsvognmænd i henhold til regler gældende før 1. april 2025.

Stk. 2. Uddannelsescentre omfattet af stk. 1, som ønsker at udbyde prøver, jf. §§ 11 og 12, skal forinden orientere Færdselsstyrelsen herom.

Tilbagekaldelse

§ 37. En godkendelse meddelt efter § 35, stk. 3, kan tilbagekaldes, hvis prøveudbyderen groft eller gentagne gange har overtrådt vilkår for godkendelsen.

Kapitel 8

Tilsyn

Opretholdelse af betingelser for tilladelse

§ 38. Færdselsstyrelsen fører tilsyn med, at betingelserne for opretholdelse af tilladelser i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 1-3, fortsat er til stede.

Stk. 2. Færdselsstyrelsen kan anmode en tilladelsesindehaver og transportleder om enhver oplysning, som er nødvendig for at vurdere, om kravene i kapitel 3, godskørselslovens §§ 3 og 4, og artikel 3 og 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet, fortsat er opfyldt.

Stk. 3. Færdselsstyrelsen kan indhente oplysninger fra politiet til brug ved bedømmelsen af, om tilladelsesindehaver fortsat opfylder kravene om vandel i §§ 6 og 7, godskørselslovens § 3, stk. 2, nr. 2, eller § 4, stk. 2, nr. 3, samt artikel 3, litra b, og artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet.

Stk. 4. Færdselsstyrelsen kan indhente oplysninger fra politiet til brug ved bedømmelsen af, om den ansøgende virksomheds administrerende direktør og transportleder fortsat opfylder kravene om vandel i §§ 6-9, godskørselslovens § 3, stk. 2, nr. 2, eller § 4, stk. 2, nr. 3, samt artikel 3, litra b, og artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet.

§ 39. En indehaver af tilladelser efter godskørselslovens § 1, stk. 1, skal efter anmodning fra Færdselsstyrelsen indsende dokumentation for, at virksomheden overholder kravene i godskørselslovens § 6, stk. 3.

Stk. 2. En indehaver af tilladelser efter godskørselslovens § 1, stk. 2 og 3, skal efter anmodning fra Færdselsstyrelsen indsende dokumentation for, at virksomheden overholder godskørselslovens § 6, stk. 4.

Stk. 3. Færdselsstyrelsen kan videregive dokumentation, som nævnt i stk. 1, til overenskomtparterne ved høring i henhold til godskørselslovens § 6 c, stk. 1. Overenskomtparterne skal behandle de modtagne oplysninger som fortrolige, jf. forvaltningslovens bestemmelser herom.

Stk. 4. Straffelovens §§ 152-152 e finder tilsvarende anvendelse på overenskomtparternes videregivelse af fortrolige oplysninger.

Chaufførvikarvirksomhed

§ 40. En virksomhed, der er etableret i Danmark, og som er godkendt som chaufførvikarvirksomhed i henhold til godskørselslovens § 6 a, stk. 2, skal efter anmodning fra Færdselsstyrelsen, som led i styrelsens tilsyn med overholdelse af godskørselslovens § 6 a, stk. 4, indsende dokumentation for, at virksomheden er omfattet af en overenskomst, jf. godskørselslovens § 6, stk. 3, nr. 2 og 3, eller dokumentation for, at virksomheden følger et omkostningsniveau, jf. godskørselslovens § 6, stk. 3, nr. 1, for chaufførvikarer, som chaufførvikarvirksomheden udlejer til kørsel på dansk område.

§ 41. En virksomhed, der er etableret i Danmark, og som er godkendt som chaufførvikarvirksomhed i henhold til godskørselslovens § 6 a, stk. 3, skal efter anmodning fra Færdselsstyrelsen, som led i styrelsens tilsyn med overholdelse af godskørselslovens § 6 a, stk. 5, indsende dokumentation for, at virksomheden følger de bestemmelser om løn- og arbejdsvilkår for chauffører, der findes i de pågældende kollektive overenskomster, jf. godskørselslovens § 6, stk. 4, når chaufføren er udlejet til kørsel på dansk område.

§ 42. En virksomhed, der er etableret i et andet land end Danmark, og som er godkendt som chaufførvikarvirksomhed i henhold til godskørselslovens § 6 a, stk. 2, skal efter anmodning fra Færdselsstyrelsen, som led i styrelsens tilsyn med overholdelse af godskørselslovens § 6 a, stk. 6, indsende dokumentation for at være omfattet af en overenskomst, jf. godskørselslovens § 6, stk. 3, nr. 2 og 3, eller dokumentation for, at virksomheden følger et omkostningsniveau, jf. godskørselslovens § 6, stk. 3, nr. 1, for chaufførvikarer, som chaufførvikarvirksomheden udlejer til kørsel på dansk område for en virksomhed, der er etableret i Danmark.

Prøveudbydere

§ 43. Færdselsstyrelsen kan føre tilsyn med de prøveudbydere, der er godkendt i henhold til § 35, stk. 3, og § 36, stk. 1.

Stk. 2. Efter anmodning fra Færdselsstyrelsen skal en godkendt prøveudbyder give Færdselsstyrelsen adgang til at overvære prøver og give adgang til uddannelsescentret med tilhørende lokaler, som led i Færdselsstyrelsens tilsyn, jf. stk. 1.

Stk. 3. Efter anmodning fra Færdselsstyrelsen skal en godkendt prøveudbyder udlevere dokumenter, som relaterer sig til den godkendte aktivitet og bistå ved tilsynet.

Stk. 4. En godkendt prøveudbyder er forpligtet til at underrette Færdselsstyrelsen, hvis der sker ændringer i forhold, som er af betydning for godkendelsen som prøveudbyder.

Kapitel 9

Nævn

§ 44. Overenskomstnævnets medlemmer udpeges efter reglerne i § 6 b i godskørselsloven. Nævnet består af fem medlemmer.

Stk. 2. Fire medlemmer udpeges af de mest repræsentative overenskomstparter, der er Dansk Transport og Logistik Arbejdsgiverforening (DTL-A), DI/Arbejdsgiverforeningen for Transport og Logistik (ATL) og Fagligt Fælles Forbund (3F). Overenskomstnævnet består af to medlemmer fra arbejdsgiversiden og to medlemmer fra lønmodtagersiden.

Stk. 3. For formanden og de øvrige medlemmer beskikkes en suppleant efter reglen i godskørselsloven § 6 b, stk. 1.

Kapitel 10

Nationalt kontaktpunkt

§ 45. Færdselsstyrelsen er nationalt kontaktpunkt efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anvendelse af udløjningskøretøjer uden fører til godstransport ad landevej.

Kapitel 11

Klageadgang

§ 46. Afgørelser truffet af Færdselsstyrelsen efter denne bekendtgørelse kan ikke indbringes for transportministeren eller anden administrativ myndighed, jf. bekendtgørelse om Færdselsstyrelsens opgaver og beføjelser samt klageadgang.

Kapitel 12

Straffebestemmelser

§ 47. Overtrædelse af bestemmelserne i §§ 17-19, § 20, stk. 1, § 21, § 22, stk. 2, §§ 23-25, § 27, stk. 1 og stk. 2, 2. pkt., § 28, stk. 1, og §§ 29 og 30 straffes med bøde.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 3. Der kan ved udmåling af straffen for overtrædelse af denne bekendtgørelse lægges vægt på, hvilke økonomiske gevinster der er opnået eller forsøgt opnået ved den pågældende overtrædelse, og karakteren af den begåede overtrædelse.

Kapitel 13

Ikrafttræden

§ 48. Bekendtgørelsen træder i kraft den 24. maj 2025.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 329 af 28. marts 2025 om godskørsel ophæves.

Færdselsstyrelsen, den 21. maj 2025

JACOB KARKOV BUCH

/ Jeppe Jul Elnegaard

- ¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/1/EF af 18. januar 2006 om anvendelse af udlejningskøretøjer uden fører til godstransport ad landevej, EU-Tidende 2006, nr. L 33, side 82, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/738 af 6. april 2022 om ændring af direktiv 2006/1/EF om anvendelse af udlejningskøretøjer uden fører til godstransport ad landevej, EU-Tidende 2022, nr. L 137, side 1. I bekendtgørelsen er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler om betingelser for udøvelse af vejtransporterhvervet og om ophævelse af Rådets direktiv 96/26/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 300, side 51, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel, EU-Tidende 2009, nr. L 300, side 72, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1055 af 15. juli 2020 om ændring af forordning (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EU) nr. 1024/2012 med henblik på at tilpasse dem til udviklingen i vejtransportsektoren, EU-Tidende 2020, nr. L 249, side 17. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i bekendtgørelsen er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

Fortegnelse over emner, der skal indgå i prøven, jf. § 11

A. Borgerlig ret

Ansøgeren skal bl.a.:

1. Kende de vigtigste transportkontrakter, der anvendes inden for vejtransport, og de deraf følgende rettigheder og forpligtelser.
2. Være kvalificeret til at forhandle en transportkontrakt, så den bliver retsgyldig bl.a. med hensyn til transportbetingelserne.
3. Kunne bedømme en klage fra ordregiveren over skader, der enten skyldes tab eller beskadigelse af varerne under transporten eller forsinket levering, samt kunne vurdere, hvilke følger denne klage får for hans kontraktlige ansvar.
4. Kende de regler og forpligtelser, der følger af CMR-konventionen om fragtaftaler ved international vejgodstransport.

B. Handelsret

Ansøgeren skal bl.a.:

1. Kende betingelserne og formkravene for at kunne drive handelsvirksomhed samt kende erhvervsdrivendes generelle forpligtelser (registrering, forretningsbøger osv.) samt følgerne af en konkurs.
2. Have et rimeligt kendskab til de forskellige selskabsformer samt reglerne for deres oprettelse og drift.

C. Arbejdsmarkeds- og sociallovgivning

Ansøgeren skal bl.a. kende:

1. De for vejtransportsektoren relevante arbejdsmarkedsinstitutioners rolle og funktion (fagforeninger, samarbejdsudvalg, personalerepræsentanter, arbejdsinspektører osv.).
2. Arbejdsgivernes forpligtelser med hensyn til social sikring.
3. Reglerne, der gælder for arbejdskontrakter, der indgås med forskellige arbejdstagerkategorier i vejtransportvirksomheder (kontraktformer, partnernes forpligtelser, arbejdsvilkår og arbejdstid, ferie med løn, aflønning, opsigelse af kontrakt osv.).
4. Bestemmelserne om køretid, hviletid og arbejdstid, særligt i forordning (EØF) nr. 3821/85, forordning (EF) nr. 561/2006, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF og direktiv 2006/22/EF, samt de praktiske gennemførselsbestemmelser til disse bestemmelser.
5. Bestemmelserne om grundlæggende kvalifikationer og efteruddannelse for erhvervschauffører, særlig dem, der følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/59/EF.

D. Skattelovgivning

Ansøgeren skal bl.a. kende bestemmelserne om:

1. Moms på transporttjenesteydelser.

2. Vægtafgifter.

3. Afgifter på visse køretøjer, der anvendes til vejgodstransport, samt de brugsafgifter, der opkræves ved benyttelse af visse infrastrukturanlæg.

4. Indkomstskat.

E. Forretningsmæssig og økonomisk virksomhedsledelse

Ansøgeren skal bl.a.:

1. Kende retsfor skrifterne og de praktiske regler for anvendelse af check, veksler, egenveksler, kreditkort og andre betalingsmidler eller –måder.

2. Kende de forskellige låneformer (banklån, remburs, kautionering, belåning af fast ejendom, leasing, leje, factoring osv.) samt de byrder og forpligtelser, de indebærer.

3. Vide hvad en status er, hvordan den ser ud, og hvordan den fortolkes.

4. Kunne læse og fortolke en resultatopgørelse.

5. Kunne foretage en analyse af virksomhedens finansielle og rentabilitetsmæssige situation, bl.a. på grundlag af finansielle nøgletal.

6. Kunne lægge et budget.

7. Kende de forskellige bestanddele af virksomhedens kostpris (faste omkostninger, variable omkostninger, driftsmidler, afskrivninger osv.) og kunne foretage beregninger pr. køretøj, pr. tilbagelagt kilometer, pr. tur eller pr. ton.

8. Kunne udarbejde en skematisk fremstilling af hele personalets organisation inden for virksomheden, tilrettelægge arbejdsplaner osv.

9. Kende principperne for marketing, reklame og PR-virksomhed, herunder transporttjenesteydelser, salgsfremstød og udarbejdelse af kundekartoteker osv.

10. Kende de forskellige forsikringsformer, der er karakteristiske for vejtransport (ansvarsforsikring, personskadeforsikring/livsforsikring, tingsskadeforsikring og rejsegodsforsikring) samt de garantier og forpligtelser, de indebærer.

11. Kende de forskellige former for anvendelse af elektronisk datatransmission på vejtransportområdet.

12. Kunne anvende reglerne om fakturering af godskørselsydelser samt kende betydningen og virkningerne af Incoterms.

13. Kende de forskellige former for støtteerhverv inden for transport, deres betydning, deres opgaver og eventuelt deres retlige stilling.

F. Adgang til markedet

Ansøgeren skal bl.a. kende:

1. De faglige regler for vejtransport for fremmed regning, for leje af erhvervskøretøjer, for underentreprise, herunder reglerne for den officielle organisering af erhvervet, adgangen til det, tilladelser til vejtransport inden og uden for Fællesskabets område samt reglerne vedrørende kontrol og sanktioner.

2. Bestemmelserne om oprettelse af en vejtransportvirksomhed.
3. De forskellige dokumenter, der kræves til udførelse af vejtransporttjenesteydelser, og være i stand til at indføre kontrolmetoder til sikring af, at der såvel i virksomhedens lokaler som i køretøjerne befinder sig de reglementerede dokumenter, der vedrører hver udført transport, bl.a. dokumenter vedrørende køretøjer, føreren eller godset.
4. Reglerne om organisering af markedet for godskørsel, speditørfirmaer og logistik.
5. Formaliteterne i forbindelse med grænsepassage, betydningen og rækkevidden i T-dokumenter og TIR-carnets samt de forpligtelser og det ansvar, der følger af at anvende dem.

G. Tekniske standarder og tekniske aspekter af driften

Ansøgeren skal bl.a.:

1. Kende reglerne for køretøjers vægt og dimensioner i medlemsstaterne samt procedurerne for de særlige transporter, der ikke falder ind under disse regler.
2. Alt efter virksomhedens behov kunne vælge passende køretøjer samt de dertil hørende bestanddele (chassis, motor, transmissionssystem, bremsesystem osv.).
3. Kende formaliteterne i forbindelse med godkendelse, indregistrering og syn af disse køretøjer.
4. Kunne vurdere, hvilke foranstaltninger der skal træffes til støjbekæmpelse samt til bekæmpelse af luftforurening som følge af emissioner fra motorkøretøjer.
5. Kunne udarbejde periodiske vedligeholdelsesplaner for køretøjerne og deres udstyr.
6. Kende de forskellige former for håndterings- og læsegrej (bagsmække, containere, paller osv.) og kunne indføre metoder og instrukser vedrørende lastning og losning af gods (lastfordeling, stabling, fastgørelse, afstivning osv.).
7. Kende de forskellige teknikker for kombineret transport som huckepack og roll-on/roll-off.
8. Kunne iværksætte procedurer med henblik på overholdelse af reglerne for transport af farligt gods og affald, bl.a. i medfør af direktiv 2008/68/EF og forordning (EF) nr. 1013/2006.
9. Kunne iværksætte procedurer til overholdelse af reglerne om transport af letfordærlige levnedsmidler, især reglerne i medfør af traktaten om international transport af letfordærlige levnedsmidler og om det særlige materiel, som skal bruges til sådanne transporter (ATP).
10. Kunne iværksætte procedurer til overholdelse af bestemmelserne om transport af levende dyr.

H. Vejtrafiksikkerhed

Ansøgeren skal bl.a.:

1. Kende de kvalifikationer, der kræves af det kørende personale (kørekort, sundhedsattester, duelighedsbeviser osv.).
2. Kunne træffe foranstaltninger til sikring af, at chaufførerne overholder gældende færdselsregler, forbud og trafikbegrænsninger i de forskellige medlemsstater (hastighedsbegrænsninger, forkørselsrettigheder, regler for standsning og parkering, lygteføring, vejskiltning osv.).

3. Kunne udarbejde instrukser til chaufførerne om kontrol af sikkerhedsbestemmelserne dels vedrørende transportmateriellets, udstyrets og ladningens tilstand, dels vedrørende forebyggende adfærd.
4. Kunne indføre regler for, hvordan man skal forholde sig i ulykkestilfælde, og træffe de nødvendige foranstaltninger for at undgå gentagne ulykker eller grove overtrædelser af færdselsreglerne.
5. Kunne iværksætte procedurer for sikkerhedsmæssigt forsvarlig fastgørelse af godset og kende teknikkerne hertil.

I. Trafiksikkerhedsledelse

Ansøgere skal bl.a.:

1. Kunne udarbejde målsætninger og trafiksikkerhedspolitik.
2. Kunne udarbejde registreringssystemer, der belyser frekvens, art og årsag til uheld.
3. Kunne udarbejde en plan for, hvorledes medarbejdere inddrages og informeres omkring virksomhedens trafiksikkerhedspolitik.
4. Kunne indføre systemer for måling af brændstofforbrug.
5. Være orienteret om indholdet af en chaufførhåndbog bl.a. med beskrivelse af chaufføradfærd samt kunne beskrive, hvorledes håndbogen vedligeholdes og håndhæves.
6. Have kendskab til certificeringsordninger om trafiksikkerhed.

Fortegnelse over emner, der skal indgå i prøven, jf. § 12

A. Transportkontrakter

Ansøgeren skal bl.a.:

1. Kende aftaleloven og købeloven samt de vigtigste transportkontrakter, der anvendes inden for vejtransport og de deraf følgende rettigheder og forpligtelser.
2. Være kvalificeret til at forhandle en transportkontrakt, så den bliver retsgyldig bl.a. med hensyn til transportbetingelserne.
3. Kunne bedømme en klage fra ordregiveren over skader, der enten skyldes tab eller beskadigelse af varerne under transporten eller forsinket levering, samt kunne vurdere, hvilke følger denne klage får for hans kontraktlige ansvar.
4. Kende de regler og forpligtelser, der følger af CMR-konventionen om fragtaftaler ved international vejgodstransport.

B. Handelsret

Ansøgeren skal bl.a. have kendskab til:

1. Betingelserne og formkravene for at kunne drive handelsvirksomhed samt kende erhvervsdrivendes generelle forpligtelser (registrering, forretningsbøger osv.) samt følgerne af en konkurs.
2. Forskellige selskabsformer samt reglerne for deres oprettelse og drift.

C. Arbejdsmarkedsforhold

Ansøgeren skal bl.a. have kendskab til:

1. De for vejtransportsektoren relevante arbejdsmarkedsinstitutioners rolle og funktion (fagforeninger, samarbejdsudvalg, personalerepræsentanter, arbejdsinspektører osv.).
2. Arbejdsgivernes forpligtelser med hensyn til social sikring.
3. Reglerne, der gælder for arbejdskontrakter, der indgås med forskellige arbejdstagerkategorier, herunder chaufførvikarer, i vejtransportvirksomheder (kontraktformer, partnernes forpligtelser, arbejdsvilkår og arbejdstid, ferie med løn, aflønning, opsigelse af kontrakt osv.).

D. Skattelovgivning

Ansøgeren skal bl.a. have kendskab til bestemmelserne om:

1. Moms på transporttjenesteydelser.
2. Brændstofforbrugsafgifter.
3. Afgifter på visse køretøjer, der anvendes til vejgodstransport.
4. Indkomstskat.

E. Forretningsmæssig og økonomisk virksomhedsledelse

Ansøgeren skal bl.a.:

1. Kende almindelige økonomiske begreber og beregningsværktøjer, herunder kunne foretage beregning af faste og variable omkostninger, totalomkostninger og "marginalomkostninger", cost-benefit analyse, optimering og fakturering.
2. Gives grundlag for at vurdere og vælge mellem forskellige finansieringsformer.
3. Gives indsigt i den generelle økonomiske kontekst, som virksomheden indgår i, herunder virksomhedens værdikæde og transportkæden.

F. Forsikring

Ansøgeren skal bl.a. have kendskab til:

1. Lovpligtige og frivillige forsikringer og deres dækningsområder, herunder kende de forskellige forsikringsformer, der er karakteristiske for vejtransport (ansvarsforsikring, personskadeforsikring/livsforsikring, tingsskadeforsikring og rejsegodsforsikring) samt de garantier og forpligtelser, som de indebærer.

G. Adgang til markedet og generelle vilkår

Ansøgeren skal bl.a. have kendskab til:

1. De faglige regler for vejtransport for fremmed regning, leje af erhvervskøretøjer, underentreprise, herunder reglerne for den officielle organisering af erhvervet, adgangen til det, tilladelser til vejtransport samt reglerne vedrørende kontrol og sanktioner.
2. Bestemmelserne om oprettelse af en vejtransportvirksomhed.
3. De forskellige dokumenter, der kræves til udførelse af vejtransporttjenesteydelser, herunder være i stand til at indføre kontrolmetoder til sikring af, at der såvel i virksomhedens lokaler som i køretøjerne befinder sig de reglementerede dokumenter, der vedrører hver udført transport, bl.a. dokumenter vedrørende køretøjer, føreren eller godset.
4. Reglerne om organisering af markedet for godskørsel, speditiønsfirmaer og logistik.
5. Formaliteterne i forbindelse med grænsepassage, betydningen og rækkevidden i T-dokumenter og TIR-carnets samt de forpligtelser og det ansvar, der følger af at anvende dem.
6. Bestemmelserne om køretid, hviletid og arbejdstid, særligt i forordning (EU) nr. 165/2014, forordning (EF) nr. 561/2006, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF og direktiv 2006/22/EF.
7. Bestemmelserne om grundlæggende kvalifikationer og efteruddannelse for førere af varebiler, der følger af kapitel 8 a i bekendtgørelse om kvalifikationskrav til visse førere af køretøjer i vejtransport.

H. Lastsikring, læssegrej m.v.

Ansøgeren skal bl.a. have kendskab til:

1. De forskellige former for håndterings- og læssegrej (bagsmæk, paller osv.), herunder kunne indføre metoder og instrukser vedrørende læsning og aflæsning af gods (lastfordeling, stabling, fastgørelse, afstivning osv.).
2. Arbejdstilsynets relevante regler om bl.a. værnemidler og løftemateriel – særligt syn af lifte og værne-fodtøj.

I. Transport af særligt gods

Ansøgeren skal bl.a. have kendskab til:

1. Fødevarelovgivning og ATP-konventionen (letfordærlige fødevarer), herunder kunne iværksætte procedurer til overholdelse af reglerne om transport af letfordærlige fødevarer.
2. Regler for transport af farligt gods og affald (ADR).

J. Trafiksikkerhedsledelse

Ansøgeren skal bl.a. have kendskab til:

1. Udarbejdelse af målsætninger og trafiksikkerhedspolitik.
2. Udarbejdelse af registreringssystemer, der belyser frekvens, art og årsag til uheld.
3. Udarbejdelse af planer for, hvorledes medarbejdere inddrages og informeres omkring virksomhedens trafiksikkerhedspolitik.
4. Systemer for måling af brændstofforbrug.
5. Chaufførhåndbøger.
6. Certificeringsordninger om trafiksikkerhed.

Færdselsloven

Bekendtgørelse af færdselsloven¹⁾

Herved bekendtgøres færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 168 af 14. februar 2023, med de ændringer, der følger af lov nr. 491 af 15. maj 2023, § 13 i lov nr. 1546 af 12. december 2023, lov nr. 1570 af 12. december 2023 og § 4 i lov nr. 661 af 11. juni 2024.

Kapitel 1

Lovens område m.v.

Lovens område

§ 1. Loven gælder, hvor andet ikke er bestemt, for færdsel på vej, som benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter.

Definitioner m.v.

§ 2. I denne lov forstås ved:

1. Akseltryk:

det tryk, der overføres til vejen fra hjulene på en aksel.

2. Bil:

motorkøretøj, der er forsynet med 4 eller flere hjul eller med bælter, valser, meder eller lignende, samt motorkøretøj på 3 hjul, hvis egenvægt overstiger 400 kg.

3. Blokvogn:

bil, sættevogn- eller påhængsvogn, hvis vægt, akseltryk, dimensioner eller øvrige konstruktion udelukker køretøjet fra registrering som bil, sættevogn- eller påhængsvogn, og som er beregnet til transport af særlig tungt eller omfangsrigt gods.

4. Egenvægt:

vægten af køretøj med tilbehør, som køretøjet normalt medfører. Vægten af driftsmidler, herunder brændstof, smøreolie og kølevand, samt fører medregnes ikke til egenvægten.

5. Fodgængerfelt:

den del af vejen, som er bestemt for gående ved passage over kørebane eller cykelsti, og som er særligt afmærket.

6. Førerret:

retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert.

7. Knallert:

to- eller trehjulet køretøj med en forbrændingsmotor med et slagvolumen på ikke over 50 cm³ eller med elmotor og med en konstruktivt bestemt maksimal hastighed på højst 45 km i timen. Knallerter inddeles i stor knallert med en konstruktivt bestemt maksimal hastighed på over 30 km i timen og lille knallert med en konstruktivt bestemt maksimal hastighed på højst 30 km i timen.

8. Krybespor:

særlig vognbane, som med færdselstavle anvises for langsomtkørende færdsel.

9. Kørebane:

den del af vejen, der er bestemt for kørende, herunder dog ikke cykelsti eller ridesti. Reglerne om færdsel på kørebane gælder også for færdsel på cykelsti og ridesti.

10. Køretøj:

indretning på hjul, bælter, valser, meder eller andet, som er indrettet til kørsel på vej, og som ikke løber på skinner. Færdselsreglerne for kørende gælder, i den udstrækning de kan anvendes, også for ridende samt dem, der fører heste eller driver kreaturer.

11. Letbanekøretøj:

transportmiddel, som er indrettet til befordring af passagerer eller til udførelse af arbejde på letbanespor m.v., og som kører i eget letbanespor på vej i et lukket letbanesystem adskilt fra anden jernbaneinfrastruktur.

12. Lygtetændingstiden:

tiden fra solnedgang til solopgang eller i øvrigt, når anvendelse af køretøjets lygter på grund af mørke, tåge, dis, regn eller lignende dårlige sigt- eller lysforhold er påkrævet enten for at gøre køretøjet synligt for andre trafikanter eller for at give føreren tilstrækkelig synsvidde.

13. Motorcykel:

motorkøretøj på 2 hjul, med eller uden sidevogn, og motorkøretøj på 3 hjul, hvis egenvægt ikke overstiger 400 kg.

14. Motordrevet køretøj:

køretøj, der er forsynet med motor som drivkraft. For kørestol, som er konstrueret til en hastighed af højst 15 km i timen og kun med væsentlig konstruktiv forandring kan ændres til større hastighed, gælder bestemmelserne om cykel, hvor intet andet er bestemt. Motordrevne køretøjer inddeles i motorkøretøj, traktor, motorredskab og knallert.

15. Motorkøretøj:

motordrevet køretøj, der hovedsageligt er indrettet til selvstændigt at benyttes til personbefordring eller godstransport. Knallert anses dog ikke som motorkøretøj. Motordrevet køretøj, som er indrettet til andet formål, og som er konstrueret til en hastighed af over 40 km i timen, anses ligeledes for motorkøretøj. Motorkøretøjer inddeles i bil og motorcykel.

16. Motorredskab:

motordrevet køretøj, som hovedsageligt er indrettet som arbejdsredskab, og som er konstrueret til en hastighed af højst 40 km i timen. Motordrevet køretøj, der er bestemt til at føres af en gående, anses som motorredskab.

17. Motorvej og motortrafikvej:

vej, som er forbeholdt færdsel med motorkøretøjer, og som med færdselstavler er afmærket som henholdsvis motorvej og motortrafikvej.

18. Parkering:

enhver hensætning af et køretøj med eller uden fører. Standsning kortere end 3 minutter, standsning for af- eller påstigning samt af- eller pålæsning af gods anses dog ikke for parkering. Et køretøj, som hensættes, fordi det på grund af uheld eller teknisk fejl ikke er i stand til at fortsætte kørslen ved egen kraft eller ikke er i stand til at fortsætte kørslen forsvarligt, anses for parkeret, 18 timer efter at det er hensat.

19. Påhængskøretøj:

køretøj, der efter sin indretning er bestemt til at blive trukket af andet køretøj. Påhængskøretøjer inddeles i påhængsvogn, sættevogn og påhængsredskab.

20. Påhængsredskab:

andet påhængskøretøj end påhængsvogn og sættevogn. Campingvogn anses som påhængsredskab.

21. Påhængsvogn:

påhængskøretøj, der hovedsageligt er indrettet til befordring af personer eller gods, sættevogn dog undtaget.

22. Sidevogn:

et-hjulet køretøj, der kobles til siden af et tohjulet køretøj, og som hovedsageligt er indrettet til befordring af personer eller gods.

23. Sættevogn:

påhængskøretøj, der hovedsageligt er indrettet til befordring af personer eller gods, og som kobles til det trækkende køretøj således, at køretøjet eller dets last delvist hviler på det trækkende køretøj.

24. Totalvægt:

køretøjets øjeblikkelige vægt med driftsmidler, fører og last (faktiske totalvægt) eller den ved registrering eller godkendelse tilladte største vægt af køretøjet med driftsmidler, fører og last (tilladte totalvægt).

25. Trafikant:

enhver, der færdes eller i øvrigt opholder sig på vej eller i køretøj eller letbanekøretøj på vej.

26. Traktor:

motordrevet køretøj, som hovedsageligt er indrettet til at trække andet køretøj eller arbejdsredskab, og som er konstrueret til en hastighed af højst 40 km i timen.

27. Tættere bebygget område:

område, hvis grænser tilkendegives ved særlig afmærkning.

28. Vej:

vej, gade, cykelsti, fortov, plads, bro, tunnel, passage, sti eller lignende, hvad enten den er offentlig eller privat.

29. Vejkryds:

vejkryds, vejforgrening og vejudmunding.

30. Vognbane:

enhver af de baner, i hvilke kørebanen kan deles, og som hver er tilstrækkeligt bred til at kunne benyttes af en række køretøjer med 4 hjul.

Kapitel 2

Regler for al færdsel

Grundregler m.v.

§ 3. Trafikanter skal optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed, så at der ikke opstår fare eller forvoldes skade eller ulempe for andre, og således at færdslen ikke unødigt hindres eller forstyrres. Der skal også vises hensyn over for dem, der bor eller opholder sig ved vejen.

Stk. 2. Særligt hensyn skal vises over for børn, skolepatruljer, ældre mennesker samt personer, der ifølge særligt af transportministeren fastsat kendetegn eller i øvrigt, efter hvad der fremgår af omstændighederne, lider af svækket syn eller hørelse eller anden legemlig mangel eller sygdom, som er til ulempe for dem i færdslen.

Stk. 3. Det påhviler politi og vejmyndigheder efter samråd med skolerne at træffe foranstaltninger til at beskytte børnene mod farerne fra den kørende færdsel på deres vej til og fra skolen.

Anvisninger for færdslen

§ 4. Trafikanter skal efterkomme de anvisninger for færdslen, som gives ved færdselstavler, afmærkning på kørebane eller cykelsti, signalanlæg eller på anden måde, jf. § 95.

Stk. 2. Trafikanter skal efterkomme de anvisninger for færdslen, som gives af politiet eller andre, som transportministeren har bemyndiget til at regulere færdslen, jf. § 89. Disse anvisninger skal efterkommes forud for anvisninger i stk. 1.

Stk. 3. Anvisningerne i stk. 1 og 2 skal efterkommes forud for færdselsreglerne.

Stk. 4. Trafikanter skal uanset afmærkning, der tilkendegiver ubetinget vigepligt, rette sig efter signalanlæg, der regulerer færdslen i det pågældende vejkryds.

Færdsel over jernbanespor m.v.

§ 5. Trafikanter, der skal passere jernbaneoverkørsel, skal udvise særlig forsigtighed. Færdsel over jernbaneoverkørsel må ikke finde sted, når det kan ses eller høres, at tog nærmer sig. Kørende skal afpasse hastigheden således, at standsning om nødvendigt kan ske før sporene. Når sporene passerer, skal dette ske uden unødigt ophold.

Stk. 2. Trafikanter må ikke passere jernbaneoverkørsel, når:

- 1) pligt til standsning er tilkendegivet ved signalanlæg,
- 2) bomme er lukkede, eller medens bomme lukkes eller åbnes, eller
- 3) jernbanens personale tilkendegiver, at tog nærmer sig.

Stk. 3. Standsning skal ske i betryggende afstand fra sporene og før signal eller bom.

Stk. 4. Stk. 1-3 gælder også for passage af andre overkørsler samt for kørsel på eller over spor, der ligger i vej, havneplads eller lignende uden at være afgrænset derfra, men dog ikke for letbanespor.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om, hvilke sikkerhedsforanstaltninger der skal iagttages ved passage af jernbaneoverkørsler med:

- 1) transporter, der er særligt langsomme eller tunge,
- 2) transporter, der overskrider de almindelige bestemmelser for bredde, længde eller højde, der er fastsat i medfør af § 84, eller
- 3) dyr, der trækkes eller drives.

Leg m.v.

§ 6. Ingen må springe af eller på et køretøj, der er i bevægelse, eller opholde sig på et køretøjs trinbræt eller lignende, medmindre det er særligt godkendt hertil.

Stk. 2. Slæde, trækvogn eller lignende må ikke hænges efter køretøj. Den, der løber på ski, skøjter, rulleskøjter eller lignende, må ikke trækkes af køretøj.

Stk. 3. Der må ikke på vej laves glide- eller kælkebaner. På vej bortset fra legegader må der ikke leges eller spilles bold til ulempe for færdslen.

Udrykningskørsel m.v.

§ 7. Transportministeren fastsætter bestemmelser om udrykningskørsel og kan herunder fravige regler i denne lov.

Stk. 2. Når der ved kørsel med udrykningskøretøj anvendes særlige af transportministeren fastsatte lyd- eller lyssignaler, skal andre trafikanter i god tid holde vejen åben for køretøjet. Kørende skal om nødvendigt standse.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser til sikring af ambulancers og brandslukningskøretøjers uhindrede kørsel til og fra uheldsstedet eller brandstedet.

Stk. 4. Motorkøretøj, der i et enkelt tilfælde benyttes til kørsel med alvorligt syge eller tilskadekomne eller i et andet lignende øjemed, som ikke tåler opsættelse, og som foran på køretøjet på iøjnefaldende måde har anbragt en hvid dug, er under denne kørsel ligestillet med udrykningskøretøj. Føreren af motorkøretøjet skal snarest muligt, efter at sådan kørsel har fundet sted, give politiet meddelelse herom. Uberettiget anvendelse af hvid dug er forbudt.

Stk. 5. Uvedkommende må ikke komme så nær til et uheldssted eller brandsted, at redningsarbejdet eller slukningsarbejdet, herunder kørsel til eller fra stedet, derved hæmmes.

Stk. 6. Trafikanter skal give fri passage for forsvarets og redningsberedskabets kolonner, grupper af børn under opsyn af leder, ligtog eller andet sluttet optog.

Beskadigelse af færdselstavler m.v.

§ 8. Den, der med eller uden egen skyld beskadiger færdselstavler, afmærkning på kørebane eller cykelsti, signalanlæg eller andre færdselsanordninger, skal straks bringe afmærkningen i orden igen, hvis det er muligt. Kan dette ikke ske, skal den pågældende snarest underrette politiet og i øvrigt foretage, hvad der er nødvendigt for at advare andre trafikanter.

Forpligtelser ved færdselsuheld

§ 9. En trafikant, der med eller uden egen skyld bliver indblandet i et færdselsuheld, skal straks standse.

Stk. 2. Trafikanten skal endvidere

- 1) i muligt omfang yde hjælp til personer, der kan være kommet til skade,
- 2) deltage i de foranstaltninger til sikring af færdslen, som uheldet giver anledning til,
- 3) opgive navn og bopæl til en anden, der er indblandet i uheldet, hvis denne anmoder om det,
- 4) opgive navn og bopæl til den, på hvis ejendom eller ting der er sket skade, hvis denne anmoder om det,
- 5) snarest muligt underrette politiet, hvis trafikanten har forvoldt ikke ubetydelig skade på en anden person, og
- 6) snarest muligt underrette skadelidte eller politiet, hvis trafikanten har forvoldt skade på ejendom eller ting og der ikke er nogen til stede, som kan modtage oplysninger om trafikantens navn og bopæl.

Stk. 3. Er nogen dræbt eller kommet alvorligt til skade ved færdselsuheldet, må der ikke ændres ved forholdene på uheldsstedet eller fjernes spor, som kan være af betydning for opklaringen af uheldet. Køretøj, der har været indblandet i uheldet, skal dog flyttes, hvis dets placering er til fare for færdslen.

Kapitel 3

Færdselsregler for gående

§ 10. Gående skal benytte fortov, gangsti eller rabat, dog ikke midterrabat. Cykelsti eller kørebane må kun benyttes, såfremt der ikke findes fortov, gangsti eller egnet rabat.

Stk. 2. Gående, som benytter kørebane, skal gå yderst i venstre side i færdselsretningen eller, hvis vedkommende trækker cykel eller knallert, yderst i højre side. Den gående kan dog gå i den modsatte side, hvis den pågældende ellers ville blive udsat for fare, eller hvis særlige omstændigheder tilsiger det.

Stk. 3. På fortov, gangsti, cykelsti eller rabat må gående ikke trække cykel eller knallert eller medføre omfangsrige genstande, såfremt dette vil være til væsentlig ulempe for andre gående. Gående, som benytter cykelsti, må ikke være til ulempe for kørende på cykelstien.

Stk. 4. Gående, der vil passere kørebane eller cykelsti, skal, når kørebane eller cykelstien betrædes, udvise den forsigtighed, der er nødvendig under hensyn til afstanden til og hastigheden af kørende, der nærmer sig stedet. Passagen skal ske uden unødigt ophold.

Stk. 5. Ved passage over kørebane eller cykelsti skal fodgængerfelt benyttes, såfremt et sådant findes i nærheden. Findes fodgængerbro eller -tunnel i nærheden, skal broen eller tunnelen om muligt benyttes.

Stk. 6. I andre tilfælde end nævnt i stk. 5 skal passagen ske lige over kørebane eller cykelsti og fortrinsvist i tilslutning til vejkryds.

Stk. 7. På steder, hvor færdslen reguleres af politi eller ved signalanlæg, må kørebane og cykelsti kun betrædes, når signal, der gælder for den gående, viser grønt lys, eller når det ved politiets tegngivning tilkendegives, at færdslen er fri i den gåendes færdselsretning.

§ 11. Som gående anses også den, der løber på ski, skøjter, rulleskøjter, skateboards eller lignende, og den, der fører barnevogn eller legevogn. Den, der skubber kørestol, trækker cykel eller knallert, anses ligeledes som gående.

§ 12. Sluttet optog skal så vidt muligt færdes på rabat, dog ikke midterrabat, eller i kørebaneens højre side i færdselsretningen. Børn i gruppe med højst to ved siden af hinanden skal om muligt benytte fortov, gangsti, rabat, dog ikke midterrabat, eller cykelsti. Optog, som i lygtetændingstiden benytter rabat, kørebane eller cykelsti, skal foran mod vejens midte medføre mindst én lygte, der viser hvidt eller gult lys fremad, og bagtil mindst én lygte, der viser rødt lys bagud.

§ 13. Invalid, der selv fører kørestol, må, hvis der køres med almindelig ganghastighed, benytte fortov, gangsti eller rabat samt fodgængerfelt og anses i så fald som gående.

Kapitel 4

Færdselsregler for kørende

Anvendelsen af vejens forskellige baner

§ 14. Er der på vej anlagt særlige baner for forskellige færdselsarter, skal kørende benytte den bane, som er bestemt for færdsel med køretøj af den pågældende art.

Stk. 2. Lille knallert skal føres på cykelsti, medmindre andet er tilkendegivet ved afmærkning. Hastigheden skal på cykelsti afpasses således, at der ikke fremkaldes fare eller ulempe for den øvrige færdsel på denne. Cyklist og fører af lille knallert må kun anvende cykelsti i højre side af vejen i færdselsretningen, medmindre andet er tilkendegivet ved afmærkning.

Stk. 3. Cykel eller lille knallert må ikke føres på cykelsti, såfremt køretøjet på grund af dets bredde i belæsset eller ubelæsset stand kan være til væsentlig ulempe for andre kørende på cykelstien.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om cyklisters anvendelse af fortov og gangsti. Der skal i sådanne tilfælde være klar adskillelse mellem den del af fortovet eller gangstien, hvorpå cyklister må færdes, og den del, der er forbeholdt for gående.

Stk. 5. Hvor der findes et krybespor, skal dette anvendes af køretøjer, der fremføres med en lavere hastighed end den, som er angivet på færdselstavlen ved krybsporet. Andet køretøj må ikke føres i krybespor. Ved udkørsel fra krybespor skal den kørende sikre sig, at manøvren kan udføres uden fare eller unødigt ulempe for andre.

Placeringen på vejen

§ 15. Kørende skal under hensyntagen til anden færdsel og forholdene i øvrigt holde så langt til højre som muligt.

Stk. 2. Har kørebanen tre vognbaner, må et køretøj ikke benytte den vognbane, som er beliggende yderst til venstre i færdselsretningen, medmindre færdslen på kørebanen er ensrettet.

Stk. 3. Afstanden til foran kørende skal afpasses på en sådan måde, at der ikke er fare for påkørsel, hvis køretøjet foran standser, eller dets hastighed nedsættes. Køretøjer, for hvilke der gælder en særlig hastighedsbegrænsning, jf. § 43, skal uden for tættere bebygget område tillige holde en sådan afstand til foran kørende, at overhalende køretøjer uden fare kan føres ind imellem et sådant køretøj og køretøjet foran.

Stk. 4. Kørende skal holde til højre for helleanlæg, færdselsfyr og lignende, der er anlagt eller anbragt på kørebanen. Kørende kan dog også køre venstre om, hvis dette er tilkendegivet ved afmærkning, eller indretningen er beliggende på kørebaner med ensrettet færdsel.

Stk. 5. Køretøj, der anvendes ved vejarbejde, kan med fornøden forsigtighed føres således, som det er nødvendigt af hensyn til arbejdet.

Svingning m.v.

§ 16. I god tid før vejkryds skal kørende i de tilfælde, hvor kørebanen har to eller flere vognbaner, der er forbeholdt færdslen i samme retning, anbringe sig i vognbanen længst til højre, hvis der skal svinges til højre, og i vognbanen længst til venstre, hvis der skal svinges til venstre. Den, der skal lige ud, kan anbringe sig i den vognbane, som under hensyn til den øvrige færdsel og den fortsatte kørsel er den mest hensigtsmæssige.

Stk. 2. Kørende, som i vejkryds ønsker at ændre færdselsretning, skal før forberedelsen og udførelsen af manøvren sikre sig, at denne kan foretages uden fare eller unødigt ulempe for andre, som færdes i samme retning.

Stk. 3. Ved svingning til højre skal køretøjet føres så langt ud mod kørebanens højre kant som muligt. Svinget skal gøres så lille som muligt. Ved svingning til venstre skal køretøjet føres så langt som muligt ind mod kørebanens midte eller, hvis kørebanen har ensrettet færdsel, mod kørebanens venstre

kant. Svingningen skal foretages på en sådan måde, at køretøjet, når det forlader krydset, befinder sig til højre på den kørebane, det svinger ind på.

Stk. 4. Har den kørebane, som køretøjet efter svingningen føres ind på, to eller flere vognbaner, der er forbeholdt færdslen i samme retning, skal svingningen uanset bestemmelserne i stk. 3 udføres på den måde, der under hensyn til den øvrige færdsel og den fortsatte kørsel er mest hensigtsmæssig.

Stk. 5. Modkørende køretøjer, der fra hver sin side føres ind i et vejkryds, hvor de begge skal svinge til venstre, kan køre forbi hinanden til venstre, hvis dette kan ske uden fare eller ulempe.

§ 17. § 16, stk. 1-3, gælder også ved kørsel over eller bort fra kørebanen uden for vejkryds.

Stk. 2. Køretøj, der anvendes ved vejarbejde, kan med fornøden forsigtighed føres således, som det er nødvendigt af hensyn til arbejdet.

Vending, bakning og vognbaneskit m.v.

§ 18. Kørende skal før vending eller bakning sikre sig, at manøvren kan udføres uden fare eller ulempe for andre. Vending skal ske forlæns til venstre, medmindre forholdene ikke tillader dette.

Stk. 2. Kørende skal før igangsætning fra kanten af vejen, ved vognbaneskit eller anden ændring af køretøjets placering til siden sikre sig, at manøvren kan udføres uden fare eller unødigt ulempe for andre. Det samme gælder, når den kørende vil standse eller hurtigt nedsætter hastigheden.

Stk. 3. Kørende i tilkørselsbane (accelerationsbane) skal tilpasse sin hastighed til færdslen i den vognbane, som skal benyttes under den fortsatte kørsel, og forlade tilkørselsbanen, når det kan ske uden fare eller unødigt ulempe. Kørende i den vognbane, som færdslen i tilkørselsbanen skal køre ud i, skal, om nødvendigt ved at nedsætte hastigheden, lette udkørslen fra tilkørselsbanen.

Stk. 4. Hvor antallet af vognbaner, der er forbeholdt færdslen i samme retning, formindskes, skal de kørende under gensidig hensyntagen tilpasse deres kørsel efter de ændrede forhold, herunder ved eventuelt at ændre hastigheden. Det samme gælder ved sammenløb af to kørebaner.

Stk. 5. Frakørselsbane (decelerationsbane) skal benyttes straks ved banens begyndelse. Det samme gælder baner, der er forbeholdt en vis art færdsel, samt baner, der skal benyttes ved svingning.

Kørsel ved busstoppested m.v.

§ 19. Kørende, som i tættere bebygget område nærmer sig et stoppested, hvor en bus er standset, skal, hvis føreren af bussen giver tegn til igangsætning, nedsætte hastigheden og om nødvendigt standse, således at bussen kan forlade stoppestedet. Føreren af bussen fritages dog ikke herved for at udvise særlig forsigtighed for at undgå fare.

Stk. 2. Kørende, som nærmer sig en skolebus, der er standset for at optage eller afsætte passagerer, skal udvise særlig agtpågivenhed. Det samme gælder, når en skolebus forlader et sådant sted. Føreren skal specielt være opmærksom på, om børn befinder sig på kørebanen eller er på vej ud på denne.

Møde

§ 20. Kørende, som møder hinanden, skal holde til højre. De skal holde tilstrækkelig afstand til siden mellem køretøjerne og samtidig udvise særlig agtpågivenhed over for trafikanter, der færdes i kørebanens højre side. Er vejen delvist spærret, skal det køretøj, i hvis side af kørebanen spærringen er, om nødvendigt standse og lade det mødende køretøj passere.

Stk. 2. Ved møde med køretøjer, som anvendes ved vejarbejde, kan der med fornøden forsigtighed køres på den måde, som er mest hensigtsmæssig.

Overhaling

§ 21. Overhaling skal ske til venstre. Dog skal overhaling ske højre om et køretøj, hvis fører svinger til venstre eller tydeligt forbereder et sådant sving. Cyklist og fører af lille knallert kan overhale køretøjer af andre arter til højre.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan overhaling under iagttagelse af særlig agtpågivenhed ske højre om letbanekøretøj, hvis letbanekøretøjet ikke spærrer for udsynet over kørebanen i en sådan grad, at overhaling ikke kan ske uden fare eller ulempe for andre.

Stk. 3. Kørende, der vil overhale, skal sikre sig, at dette kan ske uden fare, herunder særligt:

- 1) at den vognbane, hvor overhalingen skal foregå, på en tilstrækkeligt lang strækning er fri for modkørende færdsel, og at der ikke er anden hindring for overhalingen,
- 2) at den foran kørende ikke giver tegn til overhaling af et andet køretøj,
- 3) at bagfra kommende køretøjer ikke har påbegyndt overhaling, og
- 4) at det, bortset fra tilfælde, hvor overhaling sker i en vognbane, hvor modkørende færdsel ikke må forekomme, efter overhalingen utvivlsomt er muligt atter at føre køretøjet ind i trafikstrømmen uden at være til ulempe for denne.

Stk. 4. Den overhalende skal holde tilstrækkelig afstand til siden mellem sit køretøj og det køretøj eller letbanekøretøj, der overhales. Sker overhaling til venstre, skal den overhalende holde til højre, så snart dette kan ske uden fare eller ulempe. Køretøjet behøver dog ikke at blive ført tilbage i vognbanen til højre, hvis den overhalende efter overhalingen har til hensigt straks at overhale endnu et køretøj, og betingelserne for at foretage overhaling i øvrigt er opfyldt.

Stk. 5. Køretøj, som anvendes ved vejarbejde, kan med fornøden forsigtighed overhales på den måde, der er mest hensigtsmæssig.

§ 22. Når en foran kørende bliver opmærksom på, at en bagfra kommende vil overhale til venstre, skal den pågældende holde så langt til højre som muligt og må ikke øge hastigheden.

Stk. 2. Hvis et køretøj føres med lav hastighed eller optager megen plads, og kørebanen er smal eller bugtet, eller der er modkørende færdsel, skal føreren være særlig opmærksom på bagfra kommende færdsel. Såfremt det kan gøre overhalingen lettere, skal føreren nedsætte hastigheden og om nødvendigt føre køretøjet ud til siden, så snart dette er muligt, og eventuelt helt standse.

Forbud mod overhaling

§ 23. Overhaling må ikke foretages:

- 1) umiddelbart foran eller i vejkryds, medmindre:
 - a) køretøjerne er placeret i vognbaner, der er forbeholdt færdslen i samme retning, jf. § 16, stk. 1,
 - b) overhaling skal ske til højre af hensyn til køretøj, der svinger til venstre,
 - c) færdslen i krydset reguleres af politi eller ved signalanlæg, eller
 - d) færdslen på den krydsende vej har ubetinget vigepligt i medfør af § 26,
- 2) umiddelbart foran eller på en jernbaneoverkørsel, eller
- 3) når oversigten foran eller på uoverskuelig bakke eller i vejkurve er begrænset, medmindre kørebanen i kørselsretningen har mindst to vognbaner, hvor modkørende færdsel ikke må forekomme.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke ved overhaling af tohjulet cykel og tohjulet lille knallert.

Forbikørsel og vognbaneskift i tæt færdsel

§ 24. Er færdslen tæt, og fremføres den i flere rækker med en hastighed, der bestemmes af de foran kørende, skal det ikke anses som overhaling, hvis et køretøj i en vognbane føres forbi et køretøj i en anden vognbane. I sådanne tilfælde må der ikke skiftes vognbane, medmindre det er påkrævet efter § 16, stk. 1, § 17, stk. 1, § 18, stk. 3-5, eller det sker for at parkere eller standse.

Stk. 2. Føres et køretøj i en vognbane, der ved afmærkning er forbeholdt en vis art af færdsel, forbi et køretøj i en anden vognbane, som ikke er forbeholdt en sådan art af færdsel, eller bliver det forbikørt, anses dette ikke som overhaling.

Overhaling og forbikørsel ved fodgængerfelt

§ 25. Kørende, som nærmer sig et fodgængerfelt, må ikke foretage overhaling eller forbikørsel af et andet køretøj, såfremt dette køretøj hindrer fuldt udsyn over fodgængerfeltet.

Vigepligt m.v.

§ 26. Kørende skal iagttage særlig forsigtighed ved vejkryds.

Stk. 2. Ved kørsel ind på eller over en vej har den kørende vigepligt for den kørende færdsel fra begge sider (ubetinget vigepligt), såfremt dette er tilkendegivet ved afmærkning i medfør af § 95.

Stk. 3. Ubetinget vigepligt gælder endvidere ved udkørsel fra parkeringsplads, ejendom eller grundstykke, tankstation eller andet lignende område uden for vej, fra sti, gågade, markvej eller lignende og ved enhver udkørsel fra vej, der sker over fortov, cykelsti eller rabat, som er hævet over kørebanen på den vej, der køres ind på. Cyklist eller knallertkører, som fra en cykelsti, der ikke er anlagt i forbindelse med en vej, kører ind på eller over en vej, samt cyklist eller knallertkører, der svinger fra en cykelsti ud på kørebanen, har ligeledes ubetinget vigepligt.

Stk. 4. Når kørende i andre tilfælde færdes på en sådan måde, at deres færdselsretninger skærer hinanden, har føreren af det køretøj, der har det andet køretøj på sin højre side, vigepligt (højrevigepligt), medmindre andet følger af § 18.

Stk. 5. Kørende, som har vigepligt, skal på tydelig måde ved i god tid at nedsætte hastigheden eller standse, tilkendegive, at de vil opfylde vigepligten. Kørslen må kun fortsættes, når det under hensyn til andre køretøjers placering på vejen, afstanden til dem og deres hastighed kan ske uden fare eller ulempe.

Stk. 6. Kørende må ikke svinge til venstre, før det kan ske uden ulempe for modkørende færdsel. Ved svingning til højre må den kørende ikke være til ulempe for cyklister og knallertkørere, der kører lige ud. Er der i forbindelse med vejen anlagt cykelsti, hvor færdsel i begge retninger er tilladt (dobbeltrettet cykelsti), må kørende ikke svinge til venstre, før det kan ske uden ulempe for cyklister og knallertkørere, der kører lige ud. Det samme gælder ved svingning til højre over for modkørende cyklister og knallertkørere. Tilsvarende regler gælder ved kørsel over eller bort fra kørebanen uden for vejkryds.

Stk. 7. Kørende, som nærmer sig eller kører ind i vejkryds, skal køre således, at der ikke opstår unødigt ulempe for færdslen på den krydsende vej, såfremt vedkommende tvinges til at standse i krydset. I kryds, hvor færdslen reguleres ved signalanlæg, må den kørende, selv om signalet viser grønt lys, ikke køre ind i krydset, hvis den pågældende på grund af færdselsforholdene på stedet må indse, at krydset ikke vil kunne forlades, inden signalet har skiftet til grønt lys for krydsende færdsel.

Forpligtelser over for gående

§ 27. Kørende, som møder eller kører forbi gående, skal give den gående tid til at vige til side samt i øvrigt give den gående fornøden plads på vejen.

Stk. 2. Kørende, som kører over fortov eller gangsti, eller i øvrigt fører køretøj ind på kørebanen fra udkørsel fra ejendom ved vejen, skal holde tilbage for gående. Det samme gælder ved kørsel ind på eller over gågade.

Stk. 3. Ved kørsel på gågade skal de kørende udvise særlig agtpågivenhed og hensynsfuldhed over for gående.

Stk. 4. Ved busstoppested eller letbanestoppested, beliggende ved kanten af cykelsti, hvor passagererne ikke optages fra eller afsættes på et areal, der er særligt indrettet for dem, skal de kørende på cykelstien holde tilbage og om fornødent standse for på- eller afstigende passagerer.

Stk. 5. Ved svingning i vejkryds må kørende ikke være til fare for gående, der passerer den kørebane, som skal benyttes under den fortsatte kørsel. Tilsvarende gælder ved kørsel over eller bort fra kørebanen uden for vejkryds.

Stk. 6. Ved fodgængerfelt på steder, hvor færdslen reguleres af politi eller ved signalanlæg, skal den kørende, selv om han i øvrigt ifølge signalet eller politiets tegngivning kan passere fodgængerfeltet, holde

tilbage for gående, som befinder sig i feltet på vej over kørebanen. Er et sådant fodgængerfelt beliggende ved vejkryds, skal den kørende, som efter svingning i krydset skal passere feltet, køre med passende lav hastighed og om nødvendigt standse for at lade de gående passere, som befinder sig i fodgængerfeltet eller er på vej ud i dette.

Stk. 7. Kørende, som nærmer sig et fodgængerfelt, der ikke er reguleret, skal afpasse hastigheden således, at der ikke opstår fare eller ulempe for gående, som befinder sig i feltet eller er på vej ud i dette. Den kørende skal om nødvendigt standse for at lade de gående passere.

Stk. 8. Kørende skal så vidt muligt undgå, at køretøjet standses i fodgængerfeltet.

Standingsning og parkering

§ 28. Standingsning eller parkering må ikke ske på et sådant sted eller på en sådan måde, at der opstår fare eller ulempe for færdslen.

Stk. 2. Standingsning eller parkering må kun ske i højre side af vejen i færdselsretningen. På mindre befærdet vej og vej med ensrettet færdsel kan standingsning eller parkering dog ske i venstre side. Ved standingsning eller parkering skal køretøjet anbringes i vejens længderetning ved kørebanens yderkant eller om muligt uden for denne. Ved standingsning eller parkering på parkeringsplads, som uden for tættere bebygget område er anlagt i umiddelbar tilslutning til vejen, skal føreren så vidt muligt benytte parkeringsplads, der er beliggende til højre i færdselsretningen.

Stk. 3. Standingsning eller parkering må ikke ske på cykelsti, gangsti eller fortov. Tilsvarende gælder for midterrabat, skillerabat, helleanlæg og lignende. Uden for tættere bebygget område kan et køretøj, hvis tilladte totalvægt ikke overstiger 3.500 kg, dog standses eller parkeres med en del af køretøjet på fortov eller skillerabat. 1. pkt. gælder ikke cykler og tohjulede knallerter.

Stk. 4. Når føreren af et køretøj forlader dette, skal det sikres, at køretøjet ikke kan sætte i gang af sig selv. Føreren skal endvidere træffe foranstaltninger for at sikre, at køretøjet ikke uberettiget kan benyttes af andre. Påbudt anordning til tyverisikring skal være sat i funktion. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om, hvilke typer låseanordninger der skal anvendes.

Stk. 5. Åbning af vogndøre, på- eller afstigning og på- eller aflæsning skal finde sted på en sådan måde, at der ikke opstår fare eller unødigt ulempe.

§ 29. Standingsning eller parkering må ikke ske:

- 1) på fodgængerfelt eller ud for udkørsel fra cykelsti eller inden for en afstand af 5 m foran fodgængerfeltet eller udkørslen fra en cykelsti, som løber langs kørebanen, eller 5 m på hver side af udkørslen fra en cykelsti, som er tværgående i forhold til kørebanen,
- 2) i vejkryds eller inden for en afstand af 10 m fra den tværgående kørebanes nærmeste kant eller, hvor kørebane og cykelsti udmunder sammen, fra cykelstiens nærmeste kant,
- 3) på jernbaneoverkørsel eller anden overkørsel,
- 4) på en sådan måde, at færdselstavle eller -signal dækkes,
- 5) på bro over motorvej, i viadukt eller tunnel,
- 6) på eller i nærheden af bakketop eller i eller ved uoverskueligt vejsving,
- 7) på strækning, hvor kørebanen før vejkryds ved hjælp af spærrelinjer er inddelt i vognbaner, eller inden for en afstand af 5 m før begyndelsen af en sådan strækning,
- 8) ved siden af spærrelinje, hvis afstanden mellem køretøjet og linjen er mindre end 3 m, og der ikke mellem køretøjet og spærrelinjen findes en punkteret linje,
- 9) i krybespor,
- 10) på afmærket holdeplads for hyrevogne eller
- 11) på en sådan måde, at kørsel med letbanekøretøj hindres.

Stk. 2. Ved busstoppested er det ikke tilladt at standse eller parkere på den afmærkede strækning på hver side af stoppestedsskiltet. Findes en sådan afmærkning ikke, gælder forbuddet inden for en afstand af 12 m på hver side af skiltet.

Stk. 3. Parkering må ikke ske:

- 1) nærmere end 30 m fra jernbaneoverkørsel,
- 2) ud for ind- og udkørsel til og fra ejendom eller i øvrigt således, at kørsel til eller fra ejendom væsentligt vanskeliggøres,
- 3) på kørebanen på hovedveje uden for tættere bebygget område,
- 4) ved siden af andet køretøj, som holder ved kørebanens kant, bortset fra tohjulet cykel, tohjulet knallert eller tohjulet motorcykel uden sidevogn, eller
- 5) på en sådan måde, at adgangen til andet køretøj herved hindres, eller at dette ikke kan føres fra stedet.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte yderligere forbud mod standsning og parkering, herunder gældende for enkelte typer af køretøjer.

§ 30. §§ 28 og 29 gælder ikke for køretøj, der anvendes ved vejarbejde, såfremt standsning eller parkering er nødvendig af hensyn til arbejdet, og der træffes fornødne sikkerhedsforanstaltninger. Det samme gælder standsning eller parkering, der foretages af politi, kriminalforsorg, redningsberedskab eller redningskorps.

Forpligtelser ved standsning og parkering på særlige områder og i særlige tilfælde

§ 31. Er køretøj standset eller parkeret på spor, der ligger i vej, havneplads eller lignende, eller inden for 2 m fra nærmeste skinne, må føreren ikke fjerne sig længere fra køretøjet, end at vedkommende til enhver tid kan være opmærksom på eventuel trafik ad sporet. Når det kan ses eller høres, at tog eller andet skinnekøretøj nærmer sig, skal føreren uopfordret fjerne køretøjet.

Stk. 2. Køretøj, som på grund af færdselsuheld, motorfejl eller af anden årsag er standset på et sted, hvor det er forbudt at standse eller parkere, skal snarest muligt flyttes til et passende sted, medmindre andet følger af bestemmelserne i § 9. Er køretøjet standset på et sådant sted eller på en sådan måde, at der opstår fare eller ulempe for færdslen, skal føreren, såfremt køretøjet ikke straks fjernes, træffe foranstaltninger for at advare andre trafikanter. Motordrevet køretøj, bortset fra tohjulet knallert og tohjulet motorcykel uden sidevogn, samt påhængskøretøj skal afmærkes med en trekantet advarselsanordning. Denne skal anbringes, så kørende, der nærmer sig, advares i god tid. Transportministeren fastsætter nærmere regler om advarselsanordningen og dens anbringelse.

Stk. 3. Er køretøjet standset på jernbaneoverkørsel eller anden overkørsel, skal føreren, hvis køretøjet ikke straks kan flyttes, også træffe sådanne foranstaltninger, der er nødvendige for at advare førere af tog eller andet skinnekøretøj.

Signaler og tegn

§ 32. Kørende skal, når det er nødvendigt for at forebygge eller afværge fare, ved lyd- eller lyssignal eller på anden hensigtsmæssig måde henlede andre trafikanters opmærksomhed på faren. I lygtetændingstiden skal fører af motorkøretøj anvende lyssignal i stedet for lydsignal, medmindre faren er overhængende. Lydsignal må ikke anvendes uden for de tilfælde, der er nævnt i 1. og 2. pkt., og må ikke vare længere end nødvendigt. Lyssignal gives ved blink med køretøjets fjern- eller nærlys.

Stk. 2. Kørende skal give tegn før igangsætning fra kanten af vejen og før vending og svingning. Kørende skal endvidere give tegn før vognbaneskift eller anden ikke ubetydelig ændring af køretøjets placering til siden på motorvej. Ved vognbaneskift eller anden ikke ubetydelig ændring af køretøjets placering til siden på anden vej end motorvej skal kørende give tegn, når det er påkrævet til vejledning for den øvrige færdsel. Tegnet skal gives ved hjælp af blinklys, hvor anbringelse heraf på køretøjet er påbudt eller tilladt, og i øvrigt ved, at en arm rækkes vandret ud til siden.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om anvendelse af havariblink, herunder regler om obligatorisk anvendelse af havariblink ved uventet kødannelse eller anden umiddelbar fare på motorvej.

Stk. 4. Kørende, der standser eller hurtigt nedsætter hastigheden, skal give tegn, når det er påkrævet til vejledning for andre. Tegnet skal gives ved brug af stoplygte, hvor anbringelse heraf på køretøjet er påbudt eller tilladt, og i øvrigt ved, at en arm rækkes i vejret.

Stk. 5. De tegn, der nævnes i stk. 2 og 4, skal gives i god tid før den påtænkte manøvre og på en tydeligt synlig og utvetydig måde. Tegngivningen skal senest være ophørt, når den pågældende manøvre er afsluttet.

§ 32 a. Føreren af et letbanekøretøj kan anvende lydsignal, når der er særligt behov for at gøre andre trafikanter opmærksom på letbanekøretøjet.

Stk. 2. Transportministeren fastsætter nærmere bestemmelser om krav til lyd- og lyssignaler på letbanekøretøjer.

Lygteføring

§ 33. Ved kørsel i lygtetændingstiden skal de påbudte lygter holdes tændt. På flere sammenkoblede køretøjer er det kun nødvendigt at holde baglygter tændt bagest på vogntoget og nummerpladebelysningen tændt ved vogntogets bageste nummerplade.

Stk. 2. Fjernlys (langt lys) skal anvendes, når førerens synsvidde under hensyn til køretøjets hastighed ellers er utilstrækkelig til sikker kørsel.

Stk. 3. Fjernlys (langt lys) må ikke anvendes:

- 1) på strækning, hvor vejen er tilstrækkeligt oplyst,
- 2) ved møde med andet køretøj i sådan afstand fra dette, at føreren kan blændes,
- 3) ved møde med tog, som fremføres langs med vejen, hvis der kan opstå risiko for blænding ved anvendelse af fjernlys, eller
- 4) ved kørsel bag efter et andet køretøj, såfremt den forankørende kan blændes af fjernlyset og anvendelse af nærlys under hensyn til køretøjets hastighed og lysforholdene i øvrigt giver føreren tilstrækkelig synsvidde til sikker kørsel.

Stk. 4. Såfremt fjernlys (langt lys) efter stk. 2 ikke findes påkrævet, kan nærlys (kort lys) anvendes. Hvis fjernlys (langt lys) i medfør af stk. 3 ikke må anvendes, skal nærlys (kort lys) anvendes.

Stk. 5. Tågelygter må kun anvendes i tåge og under kraftig nedbør og kan i så fald anvendes i stedet for de foreskrevne lygter. Hjælpelygter må ikke anvendes til andet formål end det, hvortil lygten er bestemt.

Stk. 6. Lygter må ikke anvendes således, at andre førere kan blændes.

Stk. 7. Anvendelse af andre lygter og andre refleksanordninger end påbudt eller tilladt i denne lov eller de bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, er forbudt.

§ 33 a. Ved kørsel uden for lygtetændingstiden skal nærlys (kort lys) anvendes på motordrevne køretøjer. Ved kørsel med motorredskab gælder dette dog kun, såfremt motorredskabet er forsynet med nærlyslygter. I stedet for nærlys kan anvendes tågeforlygter eller særligt kørelys.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om fritagelse for pligten til at anvende nærlys m.v. ved lejlighedsvis kørsel med veterankøretøjer og ved kørsel med køretøjer under opbygning eller reparation.

Stk. 3. § 33, stk. 7, gælder også ved kørsel uden for lygte- tændingstiden.

§ 34. Køretøjer, der ikke skal være udstyret med lygter, skal i lygtetændingstiden være afmærket efter bestemmelser, der fastsættes af transportministeren.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om afmærkning af ridende.

§ 35. Er køretøj i lygtetændingstiden standset eller parkeret på vej, skal køretøjets positionslys (parke-ringslys), baglygter og nummerpladebelysning holdes tændt. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om, at også andre lygter end dem, der er nævnt i 1. pkt., skal eller kan holdes tændt.

Stk. 2. Køretøj, der ikke skal være udstyret med lygter, skal, når det i lygtetændingstiden er standset eller parkeret på vej, være afmærket efter bestemmelser, der fastsættes af transportministeren.

Stk. 3. Andre lygter end dem, der er omfattet af stk. 1 og 2, må ikke holdes tændt.

Stk. 4. Er et motordrevet køretøj, hvis længde og bredde ikke overstiger henholdsvis 6 m og 2 m, parkeret langs vejens kant i tættere bebygget område, behøver kun positionslys (parkeringslys) og baglygte mod vejens midte at være tændt, medmindre køretøjet er tilkoblet andet køretøj. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om, at der i stedet kan anvendes særlig sidelygte.

Stk. 5. Ved standsning eller parkering af sammenkoblede køretøjer gælder bestemmelsen i § 33, stk. 1, 2. pkt.

§ 36. § 35 gælder ikke, såfremt vejen er så godt oplyst, at køretøjet tydeligt kan iagttages på tilstrækkelig afstand, eller såfremt det er standset eller parkeret på parkeringsplads eller andet afmærket område for parkering.

Stk. 2. Belysningen behøver heller ikke at være tændt på tohjulet cykel, tohjulet knallert eller tohjulet motorcykel uden sidevogn, såfremt køretøjet henstilles langs vejens yderste kant.

Cykel- og motorløb

§ 37. Cykelløb må kun finde sted med politiets tilladelse. Politiet kan forbyde træningskørsel på visse veje og visse tider.

Stk. 2. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte bestemmelser om gennemførelse af motionsløb for cyklister.

Stk. 3. Transportministeren, eller den ministeren bemyndiger dertil, kan tillade, at:

- 1) internationalt motorløb passerer dansk område,
- 2) der afholdes orienteringsløb og præcisionsløb med motorkøretøjer og knallerter,
- 3) der afholdes hastighedskonkurrencer på mindre betydende og mindre befærdede veje, der på betrygende vis er afspærret fra al anden færdsel, og at
- 4) der afholdes motorløb på midlertidig, afspærret bane, som er etableret på vej, der ellers benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter.

Stk. 4. Al anden kap- og væddekørsel på vej må ikke finde sted.

Stk. 5. Transportministeren fastsætter efter forhandling med justitsministeren bestemmelser om betaling for eventuel politimæssig assistance, der efter politiets skøn er påkrævet under afviklingen af de i stk. 1-3 nævnte løb.

Stk. 6. Motorløb uden for vej, som benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter, må kun finde sted med politiets tilladelse og på en af politiet godkendt afspærret bane.

Stk. 7. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere bestemmelser om afgørelser efter stk. 3 og 6 og om adgangen til at påklage disse afgørelser, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed. Justitsministeren kan endvidere efter forhandling med transportministeren fastsætte nærmere bestemmelser om politiets godkendelse af baner til motorløb omfattet af stk. 3, nr. 4, og stk. 6, og om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af publikum og løbsdeltagere ved disse motorløb.

Unødig støj m.v.

§ 38. Fører af motordrevet køretøj skal betjene køretøjet således, at det ikke afgiver unødig støj eller unødigt udvikler røg eller gasarter.

Stk. 2. I og ved bebyggelse må kørsel, der er unødvendig og forstyrrende, ikke finde sted. Hastighed og køremåde i øvrigt skal på sådanne steder afpasses således, at andre ikke unødigt forstyrres.

Forsvarets og redningsberedskabets køretøjer

§ 39. For forsvarets og redningsberedskabets køretøjer gælder færdselsreglerne i den udstrækning, de kan anvendes. Hvor reglerne fraviges, skal der træffes foranstaltninger til at undgå fare eller unødig ulempe for andre trafikanter.

Lokale trafiksaneringer

§ 40. Transportministeren kan i samråd med miljøministeren, efter indstilling fra de kommunale myndigheder, fravige reglerne i kapitlerne 2, 3 og 4 i det omfang, det er nødvendigt for i lokalområder at fremme en hensigtsmæssig trafiksanering.

Kapitel 5

Hastighed

Almindelige regler

§ 41. Et køretøjs hastighed skal til enhver tid være afpasset efter forholdene med særligt hensyn til andres sikkerhed. Den kørende skal herved tage vej-, vejr- og sigtforholdene, køretøjets tilstand og belæsning samt færdselsforholdene i øvrigt i betragtning. Hastigheden må aldrig blive større, end at føreren bevarer fuldt herredømme over køretøjet. Der skal kunne standses på den strækning af kørebanen foran køretøjet, som føreren har udsyn over, og foran enhver hindring, der kan påregnes. Ved nedblænding fra fjernlys (langt lys) til nærllys (kort lys) skal hastigheden før nedblændingen tilpasses de nye sigtforhold.

Stk. 2. Kørende skal holde en efter forholdene passende lav hastighed:

- 1) i tættere bebygget område,
- 2) når sigtbarheden er nedsat på grund af lys- eller vejrforholdene,
- 3) ved vejkryds og i vejsving,
- 4) foran fodgængerfelt,
- 5) foran bakketop eller på andre steder, hvor oversigten er begrænset,
- 6) ved risiko for blænding,
- 7) ved møde med andet køretøj på smal vej,
- 8) i vådt, glat eller fedtet føre,
- 9) hvor køretøjet nærmer sig bus eller letbanekøretøj, der holder for at optage eller afsætte passagerer,
- 10) hvor køretøjet nærmer sig børn på eller ved vejen,
- 11) hvor køretøjet nærmer sig heste eller kreaturer på vejen,
- 12) hvor der foretages arbejde på vejen, og
- 13) forbi uheldssted på vejen.

Stk. 3. Kørende må ikke hindre andre kørendes normale kørsel ved uden rimelig grund at køre med overdreven lav hastighed eller pludseligt at bremse.

Stk. 4. I dårligt føre skal den kørende afpasse hastigheden således, at andre så vidt muligt ikke tilstænkes.

Generelle hastighedsbegrænsninger

§ 42. På andre veje end motorveje og motortrafikveje må køretøjers hastighed ikke overstige følgende grænser:

- 1) i tættere bebygget område: 50 km i timen,
- 2) uden for tættere bebygget område: 80 km i timen.

Stk. 2. På motorveje må hastigheden ikke overstige 130 km i timen.

Stk. 3. På motortrafikveje må hastigheden ikke overstige 80 km i timen.

Stk. 4. For en vejstrækning kan der fastsættes en højere hastighedsgrænse end den generelle hastighedsgrænse, såfremt omstændighederne, herunder trafikafviklingen, tilsiger det, og afgørende færdselssikkerhedsmæssige hensyn ikke taler derimod. På motortrafikveje og motorveje må hastigheden dog ikke overstige henholdsvis 100 km i timen og 130 km i timen.

Stk. 5. For en vejstrækning, hvor det ikke vil være forsvarligt eller ønskeligt at tillade kørsel med hastigheder svarende til den generelle hastighedsgrænse eller en særlig hastighedsbegrænsning fastsat i medfør af § 43, kan der fastsættes en lavere grænse. I tættere bebygget område kan der på tilsvarende

måde fastsættes en lavere hastighedsgrænse for et nærmere afgrænset område. Tilsvarende gælder uden for tættere bebygget område, hvor der for et nærmere afgrænset område kan fastsættes en lavere hastighedsgrænse, når området særlig egner sig hertil.

Hastighed for særlige typer af køretøjer

§ 43. For busser, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg, må hastigheden uanset § 42 ikke overstige 80 km i timen. For busser, der opfylder betingelserne fastsat efter stk. 10, må hastigheden på motorvej dog ikke overstige 100 km i timen.

Stk. 2. For andre biler, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg (lastbiler), og for vogntog bestående af en lastbil eller en bus, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg, og et registreringspligtigt påhængskøretøj må hastigheden uanset § 42 ikke overstige 80 km i timen.

Stk. 3. For biler med en tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg må hastigheden uanset § 42 ikke overstige 80 km i timen, hvis der er tilkoblet påhængsvogn, sættevogn eller registreringspligtigt påhængsredskab, herunder campingvogn. Tilsvarende gælder for motorcykel, hvis der er tilkoblet påhængsvogn eller registreringspligtigt påhængsredskab.

Stk. 4. For biler omfattet af stk. 3, der opfylder betingelserne fastsat efter stk. 11, må hastigheden på motorveje ikke overstige 100 km i timen.

Stk. 5. For biler og motorcykler, hvortil der er tilkoblet et ikke-registreringspligtigt påhængsredskab, og for traktorer og motorredskaber må hastigheden uanset § 42 ikke overstige 30 km i timen. For godkendte eller registrerede traktorer og motorredskaber samt vogntog bestående af en godkendt eller registreret traktor eller et godkendt eller registreret motorredskab tilkoblet godkendte eller registrerede påhængskøretøjer, der opfylder betingelserne fastsat efter stk. 12, må hastigheden dog ikke overstige 40 km i timen.

Stk. 6. For motordrevet køretøj eller vogntog, på hvilket et eller flere hjulpar har massiv hjulbeklædning, må hastigheden uanset § 42 aldrig overstige 15 km i timen.

Stk. 7. Ved registrering eller godkendelse af et motordrevet køretøj kan der fastsættes en særlig, lavere hastighedsgrænse, såfremt køretøjets konstruktion nødvendiggør det.

Stk. 8. Transportministeren kan, hvor forholdene taler herfor, fastsætte en højere hastighedsgrænse end de i stk. 1-5 nævnte, gældende for særlige køretøjstyper, såfremt færdselssikkerhedsmæssige eller køretøjstekniske grunde ikke taler derimod.

Stk. 9. Uanset bestemmelserne i stk. 4 kan transportministeren træffe bestemmelse om udførelse af forsøg med højere hastigheder på motorveje for de i stk. 2 og 3 nævnte køretøjer.

Stk. 10. Transportministeren kan fastsætte regler om, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at en bus må køre med op til 100 km i timen, jf. stk. 1, 2. pkt.

Stk. 11. Transportministeren kan fastsætte regler om, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at biler med tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg tilkoblet påhængsvogn, sættevogn eller registreringspligtigt påhængsredskab, herunder campingvogn, må køre med op til 100 km i timen på motorvej.

Stk. 12. Transportministeren kan fastsætte regler om, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at godkendte eller registrerede traktorer og motorredskaber samt vogntog bestående af en godkendt eller registreret traktor eller et godkendt eller registreret motorredskab tilkoblet godkendte eller registrerede påhængskøretøjer må køre med op til 40 km i timen, jf. stk. 5, 2. pkt.

§ 43 a. For stor knallert må hastigheden uanset § 42 aldrig overstige 45 km i timen. For lille knallert må hastigheden uanset § 42 aldrig overstige 30 km i timen.

§ 43 b. Hastigheden for letbanekøretøj må ikke overstige hastighedsgrænsen for busser, jf. § 42 og § 43, stk. 1 og 10.

Stk. 2. For en vejstrækning, hvor der fremføres både letbanekøretøj og motordrevne køretøjer, og hvor letbanekøretøj fremføres klart adskilt fra den øvrige færdsel, kan der for letbanekøretøj fastsættes

en højere hastighedsgrænse end de generelle hastighedsgrænser, hvis ikke afgørende færdselsmæssige hensyn taler imod det.

Kapitel 6

Særlige regler for færdsel på motorvej og motortrafikvej

Motorvej

§ 44. Færdsel på motorvej samt på tilkørsels- og frakørselsvej til en sådan vej må kun ske med motorkøretøjer, som på vandret vej kan og må fremføres med en hastighed af mindst 50 km i timen.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan politiet tillade kørsel med blokvogn, hvis en transport ikke med rimelighed kan gennemføres på anden måde.

Stk. 3. Uanset stk. 1 kan politiet tillade kørsel som led i erhvervsudøvelse fra nærmeste tilkørsel til nærmeste frakørsel på motorveje over faste forbindelser (broer og tunneler) med andre motordrevne køretøjer end de i stk. 1 og 2 nævnte, hvis kørslen ikke med rimelighed kan gennemføres på anden måde. Der kan ikke gives tilladelse til kørsel med knallert på de nævnte vejstrækninger.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om kørsel med motordrevne køretøjer på motorvej efter stk. 3. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte bestemmelser om betaling for politimæssig assistance, der efter politiets skøn er påkrævet ved gennemførelse af sådan kørsel.

§ 45. Indkørsel på motorvej må kun ske ved dennes begyndelse eller ad særligt anlagt tilkørselsvej.

Stk. 2. Bortkørsel fra motorvej må kun ske ved dennes endepunkt eller ad særligt anlagt frakørselsvej.

§ 46. Kørsel over midterrabat eller gennem åbninger i denne er ikke tilladt.

Stk. 2. På motorvej og på tilkørsels- eller frakørselsvej til sådan vej er det ikke tilladt at foretage vending eller bakning. Der må ikke standses eller parkeres uden for de anviste parkerings- eller rastepladser. Standsning ved nødtelefon er dog tilladt med henblik på anvendelse af nødtelefonen. Transportministeren kan fastsætte regler om lejlighedsvis standsning og parkering af arbejdskøretøjer, der ikke udfører vejarbejde.

Stk. 3. Såfremt der i samme færdselsretning findes tre eller flere vognbaner, må biler med en tilladt totalvægt på over 3,5 t og vogntog, hvis længde overstiger 7 m, kun benytte en af de to vognbaner længst til højre, medmindre andet følger af § 16, stk. 1.

Stk. 4. Vejarbejde på motorvej samt på tilkørsels- og frakørselsvej til sådan vej skal foretages under udvisning af særlig forsigtighed. Køretøjer, der anvendes ved vejarbejde, skal anvende en eller flere lygter, der tydeligt synligt fra alle retninger viser gult blinkende lys. Hvis de ikke omfattes af § 44, stk. 1, skal de køre til og fra arbejdsstedet ad nærmeste tilkørsels- og frakørselsvej.

§ 47. Tvinges et køretøj til standsning på grund af færdselsuheld, motorfejl eller af anden årsag, skal køretøjet så vidt muligt placeres uden for kørebanen og derefter snarest muligt fjernes fra motorvejen, medmindre andet følger af bestemmelserne i § 9. Såfremt køretøjet ikke straks fjernes fra kørebanen, skal føreren træffe foranstaltninger for at advare andre trafikanter, jf. § 31, stk. 2, 3.-5. pkt. Reparation af køretøjet på stedet må kun udføres, hvis det er nødvendigt, for at køretøjet snarest muligt kan fjernes fra motorvejen. Under brug af nødtelefon skal køretøjet så vidt muligt placeres uden for kørebanen.

Stk. 2. Hvis det for at kunne udføre reparation på stedet, jf. stk. 1, 3. pkt., er nødvendigt at inddrage en del af kørebanen, skal der forinden ske underretning af politiet, som beslutter, om reparation på stedet kan iværksættes. Der skal endvidere ske forudgående underretning af politiet, hvis fjernelse af et køretøj i øvrigt vil skulle foregå ved inddragelse af en del af kørebanen.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om brug af tavlevogn og anden afmærkning ved fjernelse af et køretøj og ved udførelse af reparation på stedet.

Motortrafikvej

§ 48. §§ 44-47 finder tilsvarende anvendelse på motortrafikvej samt på tilkørsels- og frakørselsvej til en sådan vej.

Kapitel 7

Særlige regler for cykler

§ 49. Cykel må ikke føres ved siden af andet køretøj. Hvor der er tilstrækkelig plads hertil, må to cyklister dog køre ved siden af hinanden, hvis dette kan ske uden fare eller unødigt ulempe. Gives der signal til overhaling, må cyklister ikke køre ved siden af hinanden, medmindre færdselsforholdene tillader eller nødvendiggør dette. Cykel med tre eller flere hjul må dog aldrig føres ved siden af anden cykel.

Stk. 2. Cyklist skal altid holde til højre på den vognbane, der er beliggende yderst til højre i færdselsretningen. Vognbanen ved siden af kan dog om nødvendigt anvendes under overhaling, såfremt denne ikke kan ske til højre.

Stk. 3. Før vejkryds skal cyklist, der skal lige ud eller svinge til venstre, uanset § 16, stk. 1 og 3, fortsat holde til højre på vejen. Såfremt en eller flere vognbaner ved afmærkning er forbeholdt de kørende, der skal svinge til højre, er det dog tilladt cyklisten at placere sig ved linjen mellem den nærmeste vognbane, som ikke er forbeholdt de højresvingende, og højresvingsbanen. Cyklist, der ønsker at svinge til venstre, skal fortsætte gennem krydset til dets modsatte side og må først foretage svingningen, når det kan ske uden ulempe for den øvrige færdsel. Dette gælder uanset afmærkning, medmindre det fremgår af denne, at den gælder for cyklister. 1.-4. pkt. gælder også ved kørsel over eller bort fra kørebanen uden for vejkryds.

Stk. 4. Cyklist skal under kørslen have begge fødder på pedalerne og mindst den ene hånd på styret.

Stk. 5. Det er forbudt at cykle på fortov eller gangsti, medmindre andet følger af de regler, der fastsættes af transportministeren efter § 14, stk. 4. Cyklist kan dog køre over fortov og gangsti.

Stk. 6. Cyklist må ikke under kørslen holde fast i andet køretøj eller letbanekøretøj eller i fører af eller passager på andet køretøj eller letbanekøretøj.

Stk. 7. Cykel, der henstilles, skal holdes aflåst, medmindre henstillingen er ganske kortvarig.

§ 50. Barn under 6 år må ikke cykle uden at være under ledsagelse og kontrol af en person, der er fyldt 15 år.

Stk. 2. På en cykel må ikke befordres flere personer, end den er beregnet til. Transportministeren kan fastsætte regler om transport af børn på cykel og personer i påhængsvogn (cykelanhænger) eller sidevogn, herunder regler om indretning af passagerers siddeplads og om cyklistens alder.

Stk. 3. På cykel må ikke medføres genstande, der er mere end 3 m lange eller 1 m brede. Genstande, der medføres, må ikke hindre cyklisten i at have fuldt herredømme over cyklen eller i behørig tegngivning. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om største længde, bredde, højde og vægt for genstande, som befordres på cykler, der er særligt indrettet til varetransport, samt på påhængskøretøj og sidevogn til cykel.

Kapitel 8

Særlige regler for knallerter

§ 51. Knallert må ikke føres ved siden af andet køretøj.

Stk. 2. § 49, stk. 2 og 3, om placering på vej og kørsel i vejkryds gælder også for lille knallert.

Stk. 3. Tohjulet knallert skal trækkes over fortov eller gangsti. Knallert kan dog køres over fortov eller gangsti, når overkørslen sker fra en sidevej.

Stk. 4. Fører af tohjulet knallert skal under kørslen have begge fødder på pedalerne eller fodhvilerne og mindst den ene hånd på styret.

Stk. 5. Knallertkører må ikke under kørslen holde fast i andet køretøj eller letbanekøretøj eller i fører af eller passager på andet køretøj eller letbanekøretøj.

Stk. 6. På tohjulet knallert må ikke befordres andre personer end føreren. På trehjulet knallert må ikke befordres flere personer, end knallerten er konstrueret til.

Stk. 7. Passagerer under 5 år må ikke befordres på trehjulet knallert, medmindre passagersiddepladsen er forsynet med sikkerhedssele.

Stk. 8. På knallert må ikke medføres genstande, der er mere end 2 m lange eller 70 cm brede. Genstande, der medføres, må ikke hindre knallertkøreren i at have fuldt herredømme over knallerten eller i behørig tegngivning. Knallertkørere må heller ikke medføre genstande, der i øvrigt er til ulempe for den øvrige færdsel. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om største længde, bredde, højde og vægt for genstande, som befordres på knallerter, der er særligt indrettet til varetransport eller som invalidekøretøj.

Kapitel 9

Særlige regler for motorcykler

§ 52. Motorcykel må ikke føres ved siden af andet køretøj.

Stk. 2. Motorcyklist må kun anvende fortov eller gangsti i de tilfælde, der er nævnt i § 27, stk. 2.

Stk. 3. En passager på en motorcykels bagsæde skal sidde med et ben på hver side af motorcyklen.

Stk. 4. På motorcykel og i sidevogn hertil må ikke befordres flere personer, end den er beregnet til. Dog må der derudover i sidevogn medbringes et barn under 10 år.

Stk. 5. Børn med en legemshøjde på under 135 cm må ikke befordres på tohjulet motorcykel, medmindre barnet er fyldt 5 år og anvender et barnesæde eller andet sikkerhedsudstyr, der opfylder de krav, som fastsættes i medfør af § 68. Endvidere må børn under 5 år ikke befordres på trehjulet motorcykel eller i sidevogn til motorcykel, medmindre passagersiddepladsen er forsynet med sikkerhedssele.

Stk. 6. Med henblik på kontrol af, at bestemmelsen i stk. 5, 1. pkt., er overholdt, kan politiet til enhver tid kræve, at et barn, der befordres på en tohjulet motorcykel, måles. Målingen foretages af politiet.

Kapitel 9 a

Særlige regler for letbanekøretøjer

§ 52 a. § 6, stk. 1 og 2, § 9, stk. 3, § 10, stk. 4-7, §§ 24 og 25, § 26, stk. 1, 2, 4, 5 og 7, § 27, stk. 1, 3 og 5-8, § 32, stk. 1, 1., 2. og 4. pkt., §§ 33 og 34 samt § 82 finder tilsvarende anvendelse i forhold til letbanespor og kørsel med letbanekøretøj.

§ 52 b. Transportministeren fastsætter bestemmelser om særlige forhold for letbaner, herunder om tekniske krav til letbaner, ansvarsforsikring og krav til førere af letbanekøretøj.

Kapitel 10

Førere af køretøjer m.v.

Spirituskørsel

§ 53. For spirituskørsel straffes den, som fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,50 promille, eller at alkoholkoncentrationen i udåndingsluften under eller efter kørslen overstiger 0,25 mg pr. liter luft.

Stk. 2. For spirituskørsel straffes endvidere den, som fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at den pågældende ikke kan føre køretøjet på betryggende måde.

Kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom m.v.

§ 54. Et motordrevet køretøj må ikke føres eller forsøges ført af nogen, hvis blod under eller efter kørslen indeholder

- 1) bevidsthedspåvirkende stoffer, som efter regler fastsat af transportministeren er klassificeret som farlige for færdselssikkerheden, og som ikke er indtaget i henhold til en lovlig recept, jf. dog nr. 2 og 4,
- 2) tetrahydrocannabinol (THC) i et sådant omfang, at indholdet i blodet overstiger 0,001 mg THC pr. kilogram blod, og som ikke er indtaget i henhold til en lovlig recept,
- 3) stoffer, der er omfattet af nr. 1, og som den pågældende har indtaget i henhold til en lovlig recept, hvis indtagelsen ikke er sket i overensstemmelse med recepten, eller
- 4) tetrahydrocannabinol (THC), som den pågældende har indtaget i henhold til en lovlig recept, hvis indtagelsen ikke er sket i overensstemmelse med recepten.

Stk. 2. Et motordrevet køretøj må endvidere ikke føres eller forsøges ført af nogen, som på grund af sygdom, svækkelse, overanstrengelse, mangel på søvn, påvirkning af opstemmende eller bedøvende midler eller af lignende årsager befinder sig i en sådan tilstand, at han eller hun er ude af stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde.

Stk. 3. Cykel, hestekøretøj eller hest må ikke føres eller forsøges ført af nogen, der af de grunde, der er nævnt i stk. 2, eller som følge af påvirkning af spiritus befinder sig i en sådan tilstand, at han er ude af stand til at føre køretøjet eller hesten på betryggende måde.

Stk. 4. Det er forbudt at overlade føringen af et køretøj eller en hest til en person, der af de i stk. 2 nævnte grunde eller på grund af påvirkning af spiritus befinder sig i en sådan tilstand, at han er ude af stand til at føre køretøjet eller hesten på betryggende måde.

Stk. 5. Har en person på en restauration eller andet serveringssted, hvortil der er offentlig adgang, indtaget spiritus, og værten eller dennes medhjælper ved eller har grund til at antage, at den pågældende er fører af køretøj eller hest og på grund af spiritusindtagelse ikke er i stand til at føre køretøjet eller hesten på betryggende måde, skal værten eller medhjælperen, eventuelt ved tilkaldelse af politiet, søge at hindre den pågældende i at føre køretøjet eller hesten.

Kontrol m.v.

§ 55. Politiet kan til enhver tid kræve, at føreren af et køretøj eller en rytter afgiver udåndings-, sput- eller svedprøve eller lader sine øjne besigtige. Politiet kan forlange, at en person afgiver udåndingsprøve på et andet sted, end hvor den pågældende er antruffet, hvis der er grund til at antage, at den pågældende har overtrådt § 53.

Stk. 2. Politiet kan fremstille en person til udtagelse af blod- og urinprøve, hvis der er grund til at antage, at han har overtrådt § 53 eller § 54, stk. 1, 2 eller 3, eller han nægter eller ikke er i stand til at medvirke til en udåndingsprøve, spyprøve, svedprøve eller øjenbesigtigelse. Angår mistanken andre forhold end spirituspåvirkning, kan politiet tillige fremstille den pågældende til undersøgelse af en læge. Det samme gælder ved mistanke om spirituspåvirkning, når særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. Med henblik på at afværge risikoen for, at en person gør sig skyldig i spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, kan politiet midlertidigt fratage vedkommende dennes kørekort, hvis der er grund til at antage, at vedkommende har overtrådt § 53 eller § 54, stk. 1 eller 2.

Stk. 4. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om de i stk. 1 og 2 nævnte prøver og undersøgelser. Justitsministeren fastsætter endvidere nærmere regler om politiets fratagelse af kørekortet, jf. stk. 3, og om politiets adgang til at betinge tilbagelevering af kørekortet af, at indehaveren afgiver udåndings-, sput- eller svedprøve eller lader sine øjne besigtige.

Brug af teleudstyr og andre kommunikationsapparater

§ 55 a. Førere af køretøjer må under kørsel ikke benytte sig af håndholdt teleudstyr og andre håndholdte kommunikationsapparater, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for erhvervschaufførers brug af håndholdt mikrofon, der er tilkoblet fastmonteret teleudstyr, hvis brugen er nødvendig af hensyn til erhvervsmæssige transporter.

Stk. 3. Stk. 1 gælder ikke for kørelæreres brug af håndholdt mikrofon, der er tilkoblet fastmonteret teleudstyr, hvis brugen er nødvendig for køreundervisningen til lille knallert, stor knallert, motorcykel eller traktor/motorredskab.

Stk. 4. Stk. 1 gælder ikke for forsvarets brug af fastmonteret og mandbåret teleudstyr, hvis brugen er nødvendig for forsvarets operative indsats eller taktiske og operative uddannelses- og øvelsesvirksomhed.

Stk. 5. Stk. 1 gælder ikke for politiets, redningsberedskabets, redningskorps' eller ambulanceføreres brug af håndholdt teleudstyr og andre håndholdte kommunikationsapparater, hvis brugen er nødvendig for den operative indsats eller taktiske og operative uddannelses- og øvelsesvirksomhed. Tilsvarende gælder stk. 1 ikke for brug af håndholdt teleudstyr og andre håndholdte kommunikationsapparater, som er nødvendig for færdselsregulering, der foretages af motorcyklister, som i medfør af regler fastsat efter § 89, stk. 2, 1. pkt., har adgang til at regulere færdslen.

Kørekort til motorkøretøj og stor knallert

§ 56. Motorkøretøj og stor knallert må kun føres af en person, der har erhvervet kørekort. Føreren skal under kørslen have kørekortet hos sig og skal på forlangende vise det til politiet.

Stk. 2. Kørekort kan udstedes til en person, der:

- 1) er fyldt 18 år, jf. dog § 57,
- 2) er i besiddelse af tilstrækkelig synsevne samt i øvrigt af den fornødne åndelige og legemlige færdighed, og
- 3) ved en prøve godtgør at have tilstrækkelig kørefærdighed og fornødent kendskab til køretøjet og dets behandling samt til færdselsreglerne.

Stk. 3. Kørekort kan nægtes den, der er afhængig af brug af euforiserende eller andre bevidsthedspåvirkende stoffer eller ikke er ædruelig. Spørgsmålet herom kan forlanges indbragt for domstolene. Indbringelsen sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3.

Stk. 4. Har en ansøger ikke tidligere haft kørekort til et motordrevet køretøj af samme art, skal den pågældende have modtaget undervisning i kørefærdighed hos en godkendt kørelærer. Den indledende praktiske undervisning skal foregå på lukkede øvelsespladser. Undervisningen vedrørende motorkøretøjer skal endvidere omfatte udvidet øvelseskørsel på særlige køretekniske anlæg.

Stk. 5. Transportministeren fastsætter bestemmelser om køreuddannelsen, herunder om køretøjer, der anvendes til køreprøver, og om undervisning på særlige lukkede øvelsespladser og anlæg. Transportministeren fastsætter endvidere bestemmelser om betingelserne for at få udstedt kørekort, herunder om køreprøven, samt om kørekortets udseende og indhold. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om, at udgifter til tolk i forbindelse med aflæggelse af køreprøve afholdes af ansøgeren.

§ 56 a. Transportministeren kan henlægge opgaver i forbindelse med ansøgning om kørekort til kommunalbestyrelserne.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om omfanget af de opgaver, som i medfør af stk. 1 kan henlægges til kommunalbestyrelserne.

§ 56 b. Transportministeren kan fastsætte regler om, at ansøgning om kørekort skal indgives ved anvendelse af en digital løsning, som kommunen stiller til rådighed (digital selvbetjening). Tilsvarende gælder for materiale, der skal vedlægges en ansøgning om kørekort.

§ 57. Transportministeren kan tillade, at kørekort til langsomtkørende invalidekøretøj udstedes til en person, der er fyldt 15 år.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte yderligere betingelser for erhvervelse af kørekort til motor-køretøj, der benyttes erhvervsmæssigt til befordring af personer, og til visse motorecykler. Transportministeren kan endvidere fastsætte særlige bestemmelser om erhvervelse af kørekort til motorkøretøj, der benyttes til buskørsel, godstransport, transport af farligt gods eller til kørsel med personer eller gods i international trafik.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om en forsøgsordning, hvormed alderskravet for erhvervelse af kørekort sættes ned til 17 år betinget af ledsaget kørsel indtil det fyldte 18. år. Transportministeren kan i den forbindelse fravige § 56, stk. 2, nr. 1, § 128, stk. 4, § 129, stk. 4, 1. og 2. pkt., og § 131, stk. 1, og fastsætte, at § 56, stk. 1, 2. pkt., tillige finder anvendelse for ledsageren. Transportministeren kan endvidere efter forhandling med justitsministeren fastsætte, at § 55, stk. 1 og 2 og stk. 4, 1. pkt., med de fornødne tilpasninger tillige finder anvendelse for ledsageren.

§ 58. Kørekort til motorkøretøj, der benyttes erhvervsmæssigt til befordring af personer, kan nægtes under den i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte betingelse.

§ 59. Kørekort udstedes med en gyldighedstid på 15 år.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte en kortere gyldighedstid for kørekort til de motorkøretøjer, der er nævnt i § 57, stk. 2. Transportministeren kan endvidere bestemme, at et kørekort, når forholdene taler derfor, skal gælde i kortere tidsrum end fastsat i stk. 1.

Stk. 3. Kørekortet kan fornys, såfremt den pågældende stadig opfylder betingelserne. Politiet bestemmer, om der skal aflægges ny prøve. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om aflæggelse af ny prøve.

§ 59 a. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om, at allerede udstedte kørekort skal ombyttes.

Inddragelse og generhvervelse af førerretten

§ 60. Politiet kan inddrage førerretten, hvis den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for at få kørekort. Hvis en person nægter at medvirke til de undersøgelser eller prøver, der er nødvendige til en afgørelse heraf, kan politiet straks inddrage førerretten. Spørgsmålet om, hvorvidt den pågældende er afhængig af brug af euforiserende stoffer eller andre bevidsthedspåvirkende stoffer eller ikke er ædruelig, kan forlanges indbragt for domstolene. Indbringelsen sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3.

§ 60 a. Har førerretten været frakendt ubetinget, kan retten efter frakendelsestidens udløb kun generhverves, hvis en kontrollerende køreprøve består, jf. dog stk. 11.

Stk. 2. Har førerretten været frakendt ubetinget som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, kan retten kun generhverves, hvis domfældte har gennemført et kursus i alkohol, narko og trafik (ANT-kursus) og har bestået en kontrollerende køreprøve. Ved ubetinget frakendelse af førerretten som følge af spirituskørsel omfattes ansøgeren endvidere af reglerne om alkoholåse, jf. stk. 3 og § 132 a, stk. 1.

Stk. 3. Generhvervelse i de første 2 år efter frakendelsestidens udløb er endvidere betinget af, at ansøgeren indtil udløbet af de 2 år deltager i en alkoholåseordning, hvis førerretten har været frakendt ubetinget som følge af

- 1) spirituskørsel med en promille på over 2,00 eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften på over 1,00 mg pr. liter luft eller
- 2) gentagelsestilfælde af spirituskørsel bortset fra andengangstilfælde med en promille på højst 1,20 eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften på højst 0,60 mg pr. liter luft efter et førstegangstilfælde med en promille på højst 2,00 eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften på højst 1,00 mg pr. liter luft.

Stk. 4. Generhvervelse af førerretten i den i stk. 3 nævnte periode (alkolåsperioden) giver alene ret til at føre et eller flere køretøjer, hvori der er installeret en alkolås, og som er omfattet af alkolåsordningen.

Stk. 5. Frakendes førerretten ubetinget i alkolåsperioden for forhold, der ikke omfatter spirituskørsel, suspenderes alkolåsperioden. Efter frakendelsestidens udløb er generhvervelse i en periode svarende til den del af alkolåsperioden, der resterede på tidspunktet for frakendelsen, betinget af, at ansøgeren i den nævnte periode deltager i en alkolåsordning efter stk. 3. Har førerretten været inddraget i medfør af § 130, stk. 1, udgør den i 2. pkt. nævnte periode den del af alkolåsperioden, der resterede på tidspunktet for inddragelsen.

Stk. 6. Ved overtrædelse af de vilkår for alkolåsordningen, som fastsættes i medfør af § 60 e, stk. 2, kan politiet inddrage førerretten med virkning for resten af alkolåsperioden. Spørgsmålet om inddragelse af førerretten efter 1. pkt. kan forlanges indbragt for domstolene efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3.

Stk. 7. Kørsel i alkolåsperioden i et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, og som ikke er omfattet af stk. 4, straffes efter § 117 d, stk. 2, jf. § 56, stk. 1.

Stk. 8. Kontrollerende køreprøve kan aflægges før frakendelsestidens udløb. Den praktiske prøve kan dog tidligst aflægges 1 måned før frakendelsestidens udløb. I sager omfattet af stk. 3, hvor ansøgeren ikke deltager i en alkolåsordning, kan den praktiske prøve tidligst aflægges 1 måned før alkolåsperiodens udløb.

Stk. 9. Har domfældte bestået en køreprøve efter det forhold, der gav anledning til tiltalen, skal kontrollerende prøve ikke aflægges, hvis prøven er bestået inden for det sidste år før frakendelsestidens udløb og inden for det sidste år før ansøgningen om generhvervelse af førerretten. Beståelse af køreprøve fritager ikke for gennemførelse af ANT-kursus.

Stk. 10. Politiet kan i særlige tilfælde beslutte, at erhvervelse af kørekort efter § 56 kan træde i stedet for aflæggelse af en kontrollerende køreprøve.

Stk. 11. Har retten til at føre lille og stor lastbil med og uden stort påhængskøretøj (kategori C1, C1/E, C og C/E), lille og stor bus med og uden stort påhængskøretøj (kategori D1, D1/E, D og D/E) og almindelig bil med stort påhængskøretøj (kategori B/E) været frakendt ubetinget i mindre end 3 år i medfør af § 129 b, stk. 1, kræver generhvervelse af førerretten efter frakendelsestidens udløb ikke beståelse af en kontrollerende køreprøve. Har førerretten været frakendt i medfør af § 129 b, stk. 1, nr. 2-4, jf. § 129 a, stk. 1, nr. 1, kan retten dog kun generhverves, hvis føreren har gennemført kurset i lastsikring og overlæs efter det forhold, der gav anledning til frakendelsen. Har førerretten været frakendt i medfør af § 129 b, stk. 1, nr. 1 eller 2-4, jf. § 129 a, stk. 1, nr. 2 og 3, kan retten dog kun generhverves, hvis føreren har gennemført kurserne i køre- og hviletidsregler og brug af takografen efter det forhold, der gav anledning til frakendelsen.

Stk. 12. Kurset i lastsikring og overlæs og kurserne i køre- og hviletidsregler og brug af takografen skal være gennemført inden for det sidste år før frakendelsestidens udløb og inden for det sidste år før ansøgningen om generhvervelse af førerretten. Beståelse af kontrollerende køreprøve, jf. stk. 1, fritager ikke for gennemførelse af de kurser, der er nævnt i stk. 11, 2. og 3. pkt.

§ 60 b. Er førerretten blevet frakendt betinget, skal føreren inden for en frist, der fastsættes af politiet, aflægge en kontrollerende køreprøve. Er førerretten frakendt betinget som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, skal føreren forinden have gennemført et kursus i alkohol, narko og trafik (ANT-kursus). Førerretten inddrages, hvis den kontrollerende køreprøve ikke består eller vedkommende nægter at medvirke til den. Kontrollerende køreprøve skal dog ikke aflægges, hvis domfældte har bestået en køreprøve efter det forhold, der gav anledning til frakendelsen. Beståelse af en køreprøve fritager ikke for gennemførelse af ANT-kursus.

Stk. 2. Er retten til at føre lille og stor lastbil med og uden stort påhængskøretøj (kategori C1, C1/E, C og C/E), lille og stor bus med og uden stort påhængskøretøj (kategori D1, D1/E, D og D/E) og almindelig bil med stort påhængskøretøj (kategori B/E) frakendt betinget i medfør af § 129 a, stk. 1, eller § 129 b, stk. 4, skal føreren ikke aflægge en kontrollerende køreprøve. Er førerretten frakendt betinget i medfør af

§ 129 a, stk. 1, nr. 1, skal føreren dog inden en nærmere fastsat frist gennemføre kurset i lastsikring og overlæs. Er førerretten frakendt betinget i medfør af § 129 a, stk. 1, nr. 2 eller 3, skal føreren inden en nærmere fastsat frist gennemføre kurserne i køre- og hviletidsregler og brug af takografen. Er førerretten frakendt betinget i medfør af § 129 b, stk. 4, skal føreren inden en nærmere fastsat frist gennemføre kurset i lastsikring og overlæs og kurserne i køre- og hviletidsregler og brug af takografen i henhold til § 60 a, stk. 11, 2. og 3. pkt.

Stk. 3. Førerretten til de kategorier, der er omfattet af stk. 2, inddrages, hvis føreren ikke gennemfører kurset i lastsikring og overlæs og kurserne i køre- og hviletidsregler og brug af takografen inden for fristen. En fører, hvis førerret er inddraget, skal aflevere sit kørekort til politiet. Kurset i lastsikring og overlæs og kurserne i køre- og hviletidsregler og brug af takografen skal ikke gennemføres, hvis føreren har gennemført kurserne efter det forhold, der gav anledning til frakendelsen.

§ 60 c. Er kørselsforbud pålagt i medfør af § 127 for forhold omfattet af § 125, stk. 1, nr. 1-4, 6 eller 8, eller stk. 3, kan førerretten kun gengives, hvis føreren forinden har gennemført fornyet, særlig køreundervisning og har bestået en kontrollerende køreprøve.

Stk. 2. Er kørselsforbud pålagt i medfør af § 127 for forhold omfattet af § 125, stk. 1, nr. 5 eller 6, eller § 126, stk. 2, jf. § 126, stk. 1, nr. 1 eller 2, kan førerretten kun gengives, hvis føreren forinden har gennemført et kursus i alkohol, narko og trafik (ANT-kursus) og har bestået en kontrollerende køreprøve.

Stk. 3. For at generhverve førerretten skal fornyet, særlig køreundervisning være gennemført og kontrollerende køreprøve bestået, hvis føreren inden for de første 3 år efter førstegangserhvervelse af førerret har begået en forseelse, for hvilken førerretten er frakendt ubetinget

- 1) i medfør af § 126, stk. 1, nr. 4,
- 2) som følge af at føreren har gjort sig skyldig i flere forhold, der hver for sig er omfattet af § 125, stk. 1-3, hvoraf et af forholdene er omfattet af stk. 1, nr. 1-4, eller stk. 3, og dette forhold er begået inden for de første 3 år efter førstegangserhvervelse af førerret, eller
- 3) som følge af at føreren har gjort sig skyldig i forhold, der er omfattet af § 125, stk. 1, nr. 1-4, eller stk. 3, der medfører en ubetinget frakendelse af førerretten i medfør af § 126, stk. 1, nr. 7 eller 9.

Stk. 4. Særlig køreundervisning eller ANT-kursus skal gennemføres, og kontrollerende køreprøve skal aflægges, uanset om domfældte har bestået en køreprøve efter det forhold, der gav anledning til kørselsforbuddet eller den ubetingede frakendelse.

§ 60 d. Den, hvis førerret midlertidigt eller endeligt er inddraget eller frakendt, skal aflevere sit kørekort til politiet.

§ 60 e. Transportministeren kan fastsætte regler om indholdet og gennemførelsen af den kontrollerende køreprøve, kurset i alkohol, narko og trafik (ANT-kurset), kurset i lastsikring og overlæs, kurserne i køre- og hviletidsregler og brug af takografen og den særlige køreundervisning, jf. §§ 60 a-60 c.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om indholdet og gennemførelsen af alkoholordningen, jf. § 60 a, stk. 3. Transportministeren kan efter forhandling med vedkommende minister henlægge sine beføjelser efter 1. pkt. til anden statslig myndighed. Transportministeren kan endvidere henlægge administrationen af de efter 1. og 2. pkt. fastsatte regler til anden offentlig myndighed efter forhandling med vedkommende minister eller til privat virksomhed og i forbindelse hermed fastsætte regler for de pågældendes virksomhed i forbindelse med administrationen af ordningen. Transportministeren kan i øvrigt fastsætte regler om godkendelse af private virksomheder, til hvem opgaver er henlagt efter 3. pkt.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om, at private virksomheder, til hvem opgaver er henlagt efter stk. 2, kan foretage behandling af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder videregive sådanne oplysninger til en offentlig myndighed, hvis det må anses for nødvendigt af hensyn til at gennemføre alkoholordningen, jf. § 60 a, stk. 3.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om inddragelse af førerretten i medfør af § 60, § 60 a, stk. 6, og § 60 b.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr for deltagelse i alkoholordningen, jf. § 60 a, stk. 3.

Udenlandske førere

§ 61. Personer, der ikke har bopæl her i landet, kan, uden at være i besiddelse af dansk kørekort, under ophold her i landet føre motorkøretøj efter bestemmelser, der fastsættes af transportministeren.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om, under hvilke betingelser personer, der har ret til at føre motorkøretøj i udlandet, kan få dansk kørekort, herunder bestemmelser om afgivelse af erklæringer på tro og love. Transportministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om, at udgifter til oversættelse af et udenlandsk kørekort i de tilfælde, hvor en sådan oversættelse kan kræves efter bestemmelser fastsat i medfør af 1. pkt., afholdes af ansøgeren.

Stk. 3. Kørekort, der er udstedt i Island, Liechtenstein, Norge eller i en stat, der er medlem af Den Europæiske Union, er efter transportministerens nærmere bestemmelse gyldige her i landet, også efter at indehaveren har taget bopæl her.

Udenlandske myndigheders behandling af oplysninger om kørekort

§ 61 a. Rigspolitiet kan give den kompetente myndighed i et andet EU- eller EØS-land elektronisk adgang til oplysninger fra kørekortregisteret til brug for behandlingen af sager om kørekort, herunder til brug for behandlingen af sager om udstedelse og inddragelse af kørekort.

Kørekort til traktor og motorredskab

§ 62. Traktor og motorredskab må kun føres af personer, der har erhvervet kørekort til bil eller særligt kørekort til traktor (motorredskab).

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for kørsel på vejområder, der er begrænset på betryggende måde ved afspærring eller afmærkning, eller for kørsel med motorredskab, der er bestemt til at føres af en gående. Sådan kørsel kan foretages af personer, der er fyldt 16 år.

Stk. 3. §§ 56-60 e, bortset fra § 56, stk. 2, nr. 1, og stk. 4, § 57, stk. 1, og § 60 c, gælder også med hensyn til kørekort til traktor (motorredskab). Kørekortet kan udstedes til personer, der er fyldt 16 år.

Kørekort til lille knallert

§ 63. Lille knallert må kun føres af personer, som har erhvervet kørekort til lille knallert, stor knallert, bil eller motorcykel. Føreren skal under kørslen have kørekortet hos sig og skal på forlangende vise det til politiet.

Stk. 2. Kørekort til lille knallert kan udstedes til en person, der er fyldt 15 år, og som har modtaget undervisning i færdselsreglerne og kørsel med lille knallert og bestået en teoriprøve og en praktisk prøve i tilknytning hertil. Kørekort til lille knallert kan tillige udstedes til en person, der er fyldt 18 år, og som har bestået en teoriprøve.

Stk. 3. Kommunen sørger for undervisningen og afviklingen af prøver for personer under 18 år. Politiet sørger for afviklingen af teoriprøver for personer over 18 år.

Stk. 4. §§ 56 a, 59 og 59 a gælder også med hensyn til kørekort til lille knallert.

Stk. 5. Transportministeren fastsætter for lille knallert bestemmelser om undervisningen, prøverne og kørekortets udseende og indhold. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om, at udgifter til tolk i forbindelse med aflæggelse af prøverne afholdes af ansøgeren. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om yderligere betingelser for udstedelse af kørekort til lille knallert ud over de i stk. 2 nævnte. Transportministeren kan fravige reglerne i stk. 1 for øvelseskørsel på vej.

Stk. 6. Føreren af en ikke registreringspligtig lille knallert skal under kørslen medbringe præmiekvittering, der viser, at ansvarsforsikring er tegnet og holdt i kraft, jf. § 105, og skal på forlangende forevise kvitteringen til politiet.

Stk. 7. Den, der midlertidigt eller endeligt har mistet retten til at føre lille knallert, skal aflevere sit kørekort eller knallertbevis til politiet. Kørekortet skal dog kun afleveres, hvis retten til at føre lille knallert er angivet på kørekortet.

§ 63 a. Den, der driver erhverv med salg, udlejning eller reparation af knallerter, må ved udøvelsen af denne virksomhed ikke sælge eller på anden måde stille en knallert til rådighed for personer under 16 år, medmindre forældremyndighedens indehaver forinden har givet skriftligt samtykke dertil. Det påhviler den erhvervsdrivende at sikre sig, at samtykket foreligger.

Øvelseskørsel

§ 64. Øvelseskørsel for personer, der uddanner sig til kørsel med bil, må kun finde sted, når der i køretøjet ved siden af eleven findes en godkendt kørelærer eller en kørelæreraspirant, der er under opsyn og vejledning af en hertil særligt godkendt kørelærer, som er til stede i bilen. Kørelæreren eller kørelæreraspiranten anses da for at være fører af bilen. Under køreprøven anses eleven dog for at være fører. Såfremt en person, der allerede har kørekort, foretager øvelseskørsel i et dertil godkendt køretøj med en godkendt kørelærer eller kørelæreraspirant ved siden af sig, anses kørelæreren eller kørelæreraspiranten for at være fører af køretøjet. I de tilfælde, hvor kørelæreren eller kørelæreraspiranten må anses som fører, gælder bestemmelserne i §§ 53-55 også for eleven.

Stk. 2. Øvelseskørsel med motorcykel må kun finde sted under vejledning og overvågning af en godkendt kørelærer eller af en kørelæreraspirant, der er under vejledning og tilsyn af en hertil særligt godkendt kørelærer. I begge tilfælde har den godkendte kørelærer ansvaret for, at øvelseskørslen foregår på sådanne steder og på en sådan måde, at det efter elevens uddannelsestrin må antages at kunne ske uden fare for den øvrige færdsel. Tilsvarende gælder øvelseskørsel med traktor.

Stk. 3. Øvelseskørsel på motorvej må kun foretages med elever, der gennem forudgående uddannelse i såvel bykørsel som landevejskørsel uden for motorveje har opnået en sådan kørefærdighed, at øvelseskørslen på motorvej kan ske uden fare for færdselssikkerheden og uden unødigt at sinke færdselens afvikling.

Stk. 4. Øvelseskørsel må ikke finde sted tidligere end 3 måneder før det tidspunkt, hvor eleven efter sin alder kan få udstedt kørekort, og for personer, hvem førerretten er frakendt ubetinget, ikke tidligere end 3 måneder før frakendelsestidens udløb.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om øvelseskørsel, herunder om køretøjer, der anvendes til øvelseskørsel, kontrol med disse køretøjer og om indretning af særlige lukkede øvelsespladser og anlæg. Transportministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om sikkerhedsudstyr og forsikring for køretøjer, der anvendes til øvelseskørsel på særlige lukkede pladser og anlæg.

Oplysningspligt m.v.

§ 65. Ejeren (brugeren) af et køretøj skal efter anmodning fra politiet oplyse, hvilke personer der som førere har benyttet køretøjet.

Stk. 2. Ejeren (brugeren), føreren og den, der i øvrigt har rådighed over et motordrevet køretøj, må ikke overlade føringen til en person, der ikke lovligt kan føre køretøjet.

Kørelærere

§ 66. Ret til at opnå godkendelse som kørelærer har enhver, der:

- 1) er fyldt 24 år,
- 2) har erhvervet førerret,
- 3) i de seneste 2 år ikke har været frakendt førerretten eller fået denne inddraget administrativt,
- 4) har gennemført et pædagogisk undervisningsforløb, der af transportministeren er godkendt som adgangsgivende til kørelærerruddannelsen,
- 5) har gennemført en godkendt kørelærerruddannelse,

- 6) har bestået en prøve for kørelærere og
- 7) ikke har udvist et forhold, der omfattes af straffelovens § 78, stk. 2.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om, hvilke kategorier der skal være erhvervet førerret til for at opnå godkendelse som kørelærer.

Stk. 3. Godkendelsen gælder i 5 år, dog højst så længe den pågældende har kørekort. Godkendelsen kan fornyes, hvis indehaveren stadig opfylder betingelsen i stk. 1, nr. 7, i de seneste 2 år ikke har været frakendt førerretten ubetinget eller haft denne inddraget administrativt og godtgør i den forløbne periode at have gennemført obligatorisk efteruddannelse.

Stk. 4. Hvis indehaveren af en kørelærergodkendelse i de seneste 2 år forud for tidspunktet for fornyelse, jf. stk. 3, har været frakendt førerretten betinget, fornyes kørelærergodkendelsen, på vilkår af at kontrollerende køreprøve består, og at de øvrige vilkår, som fastsættes ved afgørelsen om frakendelse, overholdes.

Stk. 5. Er betingelserne i stk. 3 for fornyelse af en godkendelse ikke opfyldt, skal indehaveren bestå en ny kørelærersprøve for at opnå godkendelse.

Stk. 6. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om kørelæreruddannelsen, om prøven, om meddelelse af godkendelsen, om kørelærernes virksomhed og om obligatorisk efteruddannelse som betingelse for fornyelse af godkendelsen som kørelærer. Transportministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om dispensation fra de bestemmelser om fornyelse af kørelærergodkendelsen, der fastsættes i medfør af 1. pkt.

§ 66 a. Den, der ved dom findes skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af regler om udøvelse af virksomhed som kørelærer, kan ved dommen frakendes retten til at udøve virksomhed som kørelærer for et nærmere fastsat tidsrum af mindst 1 år eller for bestandig.

Stk. 2. Er retten til at udøve virksomhed som kørelærer frakendt for længere tid end 2 år efter stk. 1, kan spørgsmålet om generhvervelse af retten inden frakendelsestidens udløb indbringes for domstolene. Indbringelse sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3, og kan tidligst finde sted, når der er forløbet 2 år af frakendelsestiden. Retten kan kun gengives, når ganske særlige omstændigheder foreligger. Har vedkommende tidligere været frakendt retten til at udøve virksomhed som kørelærer, kan gengivelse af retten inden frakendelsestidens udløb kun ske rent undtagelsesvis og tidligst, når der er forløbet 5 år.

Stk. 3. I sager som nævnt i stk. 1 kan retten ved kendelse bestemme, at den pågældende under sagens behandling ikke må udøve virksomhed som kørelærer. Det kan i kendelsen bestemmes, at kære ikke har opsættende virkning. Afsiges der med hensyn til rettighedsfrakendelse frifindende dom i sagen, bortfalder forbuddet, selv om dommen ankes.

Stk. 4. Den, der har fået frakendt retten til at udøve virksomhed som kørelærer, skal aflevere sit kørekort til politiet. Den, der under en sags behandling ikke må udøve virksomhed som kørelærer, jf. stk. 3, skal aflevere sit kørekort til politiet mod udstedelse af midlertidigt kørekort uden kørelærergodkendelse.

Stk. 5. Har retten til at udøve virksomhed som kørelærer været frakendt efter stk. 1, er opnåelse af kørelærergodkendelse efter frakendelsestidens udløb betinget af, at vedkommende består en ny kørelærersprøve, opfylder betingelserne i § 66, stk. 1, nr. 3, og ikke efter frakendelsen er dømt for et forhold, der omfattes af straffelovens § 78, stk. 2.

Kapitel 11

Køretøjer m.v.

Køretøjers indretning og udstyr m.v.

§ 67. Et køretøj skal være således indrettet og holdes i en sådan stand, at det kan benyttes uden fare og ulempe for andre samt uden skade for vejene.

Stk. 2. Ejeren eller den person (brugeren), som har varig rådighed over køretøjet, er ansvarlig for, at køretøjet er i lovlig stand.

Stk. 3. Føreren af et køretøj skal til enhver tid være opmærksom på, at køretøjet og eventuelt påhængskøretøj er i forsvarlig stand, særligt at styre-, bremse-, signal- og tegngivningsapparater samt lygter virker forskriftsmæssigt og sikkert, og at tilkoblingen til eventuelt påhængskøretøj er forsvarlig.

Stk. 4. Føreren af et motordrevet køretøj skal til enhver tid være opmærksom på, at køretøjet er i lovlig stand, for så vidt angår køretøjets afgivelse af støj, og for så vidt angår forhold ved køretøjets motor og køretøjets forureningsbegrænsende udstyr, der har betydning for det motordrevne køretøjs udledning af luftforurenende stoffer.

§ 68. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om køretøjers indretning, udstyr og tilbehør, herunder om brugen heraf, og om personligt sikkerhedsudstyr til førere og passagerer samt fastsætte, hvilke påskrifter og mærker køretøjer af kontrolmæssige grunde skal være forsynet med. For forsvarets og redningsberedskabets køretøjer kan transportministeren fastsætte fornødne lempelser.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser for anvendelse af små motoriserede køretøjer, herunder bestemmelser om køretøjets hastighed, placering på vejen, belæsning, brug af signaler og tegn, lygteføring og anvisninger for færdsel. Transportministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om førere af små motoriserede køretøjer, herunder bestemmelser om alderskrav, krav om kørekort, spirituskørsel og kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer m.v. Transportministeren kan i denne forbindelse fravige bestemmelser i kapitel 3-5, 7, 8 og 10, § 70 og kapitel 13 og 16.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om forbud mod salg og markedsføring af køretøjer samt udstyrsdele og tilbehør til køretøjer og af personligt sikkerhedsudstyr til førere og passagerer, hvis køretøjet, udstyrsdelen, tilbehøret eller sikkerhedsudstyret ikke opfylder de bestemmelser, der fastsættes i medfør af stk. 1, eller køretøjet, udstyrsdelen, tilbehøret eller sikkerhedsudstyret ved anvendelse vil medføre, at føreren eller andre trafikanter udsættes for fare eller væsentlig ulempe.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om forbud mod at udføre konstruktive ændringer på et køretøj, for så vidt angår indretning og udstyr, der indebærer, at køretøjet ikke opfylder bestemmelser fastsat i medfør af stk. 1.

Stk. 5. Transportministeren kan, såfremt færdselssikkerhedsmæssige hensyn gør det påkrævet, forbyde brugen af et køretøj eller indskrænke området, hvorpå et køretøj må benyttes, selv om det opfylder de bestemmelser, der fastsættes i medfør af stk. 1.

§§ 68 a-68 c. (Ophævet)

Prøvningsinstanser

§ 68 d. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om prøvningsinstanser inden for det køretøjs-tekniske område, herunder om brug af prøvningsinstanserne. Bestemmelserne kan bl.a. indeholde krav til ansøgningsprocessen, ansøgningsmaterialet og ansøgerens kompetence og økonomi samt virksomhedens vilje og evne til at drive virksomheden i overensstemmelse med godkendelsen. Der kan i bestemmelserne stilles krav om, at en prøvningsinstans skal have et kvalitetsstyringssystem, og om kvalitetsstyringssystemets beskaffenhed. Der kan endvidere fastsættes bestemmelser om bortfald, suspension og tilbagekaldelse af en godkendelse, hvis betingelserne for at opretholde godkendelsen ikke længere er til stede.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om tilsynet med prøvningsinstanserne. Transportministeren kan henlægge tilsynet med prøvningsinstanserne til en privat virksomhed. Henlægges tilsynet til en privat virksomhed, fastsætter ministeren de nærmere bestemmelser herom.

§ 68 e. Transportministeren fastsætter bestemmelser om privates adgang til at blive autoriserede til at installere, justere, plumbere og kontrollere hastighedsbegrænsere i biler og kan herunder fastsætte regler om, at det tilkommer private at afgive indstilling om, hvem der bør autoriseres.

Energimærkning af motordrevne køretøjer

§ 68 f. Transportministeren kan fastsætte regler om, at motordrevne køretøjer ved mærkning og på anden standardiseret måde skal være forsynet med oplysninger om forbrug af energi og andre oplysninger af betydning for slutbrugerne. Transportministeren kan fastsætte, hvorledes oplysningerne skal meddeles til forbrugerne ved salg eller leje af køretøjet, herunder at et udstillet køretøj på nærmere angivet måde skal forsynes med mærkning og ledsages af andre standardiserede oplysninger, og at der ved fjernsalg af køretøjet eller reklamering for køretøjet skal meddeles nærmere angivne standardiserede oplysninger.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om, at der skal foreligge et nærmere angivet teknisk dokumentationsmateriale på grundlag af metoder og standarder efter transportministerens bestemmelse som dokumentation for rigtigheden af oplysningerne nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 omfatter ikke brugte motordrevne køretøjer.

Stk. 4. Motordrevne køretøjer, som er omfattet af regler fastsat i medfør af stk. 1, må ikke forsynes med anden mærkning el.lign., der kan virke vildledende eller misvisende for slutbrugerne. Mærkningen må kun anvendes på motordrevne køretøjer, der er omfattet af stk. 1 eller regler fastsat i medfør heraf.

§ 68 g. Transportministeren eller den, som ministeren bemyndiger hertil, fører tilsyn med overholdelsen af regler fastsat i medfør af § 68 f.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden efter stk. 1 har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til leverandørers eller forhandleres erhvervslokaler med henblik på at kunne udtage motordrevne køretøjer til måling og kontrol af, om oplysninger om energiforbrug m.v. som fastsat i medfør af § 68 f er korrekte.

Stk. 3. Politiet yder om nødvendigt tilsynsmyndigheden bistand til gennemførelsen af bestemmelserne om adgang i stk. 2. Justitsministeren kan efter forhandling med transportministeren fastsætte regler herom.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om, at leverandøren skal afholde udgifterne ved udtagelse, måling og kontrol.

Stk. 5. Tilsynsmyndigheden efter stk. 1 kan påbyde forhandleren eller leverandøren af køretøjet at berigtige forholdene inden for en angivet frist, når det er sandsynliggjort, at oplysninger, som skal gives efter regler fastsat i medfør af § 68 f, er ukorrekte, eller at mærkning eller andre standardiserede forbrugeroplysninger ikke er udformet i overensstemmelse med forskrifterne.

§ 68 h. Transportministeren kan bemyndige en sagkyndig institution, en organisation eller en virksomhed til at udøve nærmere angivne beføjelser vedrørende tilsyn, kontrol, udtagning, måling og afprøvning af motordrevne køretøjer som led i transportministerens tilsyn i medfør af § 68 g, stk. 1, og at udøve akkrediteret certificering og sekretariatsbistand til ministeren. Institutionen m.v. kan ikke træffe afgørelse eller træffe bestemmelse om adgang som nævnt i § 68 g, stk. 2.

Stk. 2. Transportministeren fører tilsyn med varetagelsen af opgaver, der i medfør af stk. 1 er henlagt til en institution m.v.

§ 68 i. Transportministeren kan pålægge de i § 68 h, stk. 1, nævnte virksomheder, institutioner og organisationer samt leverandører og forhandlere at udarbejde og meddele alle oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de opgaver, der er nævnt i § 68 h, stk. 1.

Ændring af køretøjers klassificering

§ 69. Transportministeren afgør i tvivlstilfælde, til hvilken køretøjskategori et køretøj skal henføres.

Stk. 2. Transportministeren kan, hvis særlige grunde taler derfor, bestemme, at et køretøj eller køretøjer af en bestemt type skal henføres under en anden køretøjskategori end den, der følger af definitionerne i § 2.

Tilkobling og slæbning

§ 70. Til bil, bortset fra ledbus, må kobles ét påhængskøretøj. Til motorcykel, herunder motorcykel med sidevogn, jf. stk. 2, må kobles én påhængsvogn eller ét påhængsredskab. Til stor knallert må kobles én påhængsvogn. Til traktor og motorredskab må kobles to påhængsvogne eller én påhængsvogn og ét påhængsredskab. Til cykel må kobles én påhængsvogn. Til lille knallert må ikke kobles påhængskøretøj.

Stk. 2. Til motorcykel og cykel må kobles sidevogn, der skal være anbragt til højre for motorcyklen eller cyklen. Til motorcykel, der er registreret første gang før den 1. juli 1955, må dog kobles sidevogn, der er anbragt til venstre for motorcyklen. Til knallert må ikke kobles sidevogn.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om tilkobling af påhængskøretøj og sidevogn, herunder fastsætte bestemmelser om de køretøjer, der kan sammenkobles. Transportministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om, hvad der må medføres på sådanne køretøjer. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om fravigelse af bestemmelsen i stk. 1, 4. pkt., for kørsel inden for særlige områder.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om slæbning af køretøjer.

Lange vogntog

§ 70 a. Transportministeren kan uanset forbuddet i § 70, stk. 1, 1. pkt., fastsætte bestemmelser om, at det på nærmere angivne strækninger, hvor forholdene taler herfor, tillades at køre med lange vogntog bestående af bil og et eller flere påhængskøretøjer.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser for lange vogntog, jf. stk. 1, og de køretøjer, der indgår heri, herunder for køretøjernes indretning og udstyr, belæsning, vægt og dimensioner m.v.

§§ 71-76 a. (Ophævet)

Kontrol af køretøjer

§ 77. Politiet kan standse et køretøj og lade det undersøge for fejl og mangler samt kontrollere, at føreren opfylder betingelserne for lovligt at kunne føre køretøjet. Opfylder køretøjet ikke bestemmelserne i loven eller de bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, kan det indkaldes til senere kontrol. Såfremt køretøjet er til fare for færdselssikkerheden, kan dets nummerplader inddrages.

Stk. 2. Ved broer og andre særlige vejstrækninger, f.eks. dæmninger, kan der iværksættes fast kontrol med køretøjers vægt og størrelse.

§ 78. (Ophævet)

Udlejning

§ 79. Transportministeren fastsætter bestemmelser om udlejning af motorkøretøjer uden fører.

Kapitel 12

Sikkerhedsudstyr

Sikkerhedsseler

§ 80. Hvis en siddeplads i bil, på motorcykel eller knallert er forsynet med sikkerhedssele, skal denne under kørslen anvendes af den person, der benytter siddepladsen, jf. dog stk. 2 og 3 og § 80 a. Der kan i kombination med sikkerhedssele anvendes selepude.

Stk. 2. Pligten til at anvende sikkerhedssele gælder ikke ved bakning eller under kørsel på parkeringsplads, servicestation, værkstedsområde eller under lignende forhold.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om, at visse personer fritages for pligten til at anvende sikkerhedssele, jf. stk. 1, herunder ved særlige former for kørsel.

Stk. 4. Det påhviler føreren at påse, at passagerer, der endnu ikke er fyldt 15 år, anvender sikkerhedsseler i overensstemmelse med stk. 1 samt regler herom fastsat i medfør af stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om, at føreren af en bus helt eller delvist fritages for den i 1. pkt. nævnte pligt, samt om, hvilke foranstaltninger føreren i stedet skal træffe.

Sikkerhedsudstyr til børn

§ 80 a. Ved befordring i andre biler end busser og på motorcykel eller knallert, der har passagersiddepladser forsynet med sikkerhedsseler, skal børn med en legemshøjde på under 135 cm under kørslen anvende godkendt sikkerhedsudstyr tilpasset barnets højde og vægt, jf. dog stk. 5.

Stk. 2. I andre biler end busser, der ikke har passagersiddepladser forsynet med sikkerhedsseler, hvortil der kan monteres godkendt sikkerhedsudstyr tilpasset barnets højde og vægt, må børn under 3 år ikke befordres, mens børn på 3 år og derover med en legemshøjde på under 135 cm alene må befordres på et andet sæde end forsædet, jf. dog stk. 5.

Stk. 3. Børn må ikke befordres i bil i en bagudvendende barnestol på en passagersiddeplads med frontairbag, medmindre airbaggen er deaktiveret.

Stk. 4. Ved befordring i bus skal børn på 3 år og derover med en legemshøjde på under 135 cm anvende sikkerhedssæle eller andet godkendt sikkerhedsudstyr, i det omfang siddepladsen er forsynet hermed, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte regler om anvendelse af sikkerhedsudstyr ved befordring af børn med en legemshøjde på under 135 cm, herunder om, at stk. 1, 2 og 4 helt eller delvist ikke skal finde anvendelse.

Stk. 6. Det påhviler føreren at påse, at bestemmelserne i stk. 1-4 samt regler fastsat i medfør af stk. 5 overholdes. Transportministeren kan fastsætte regler om, at føreren af en bus helt eller delvist fritages for den i 1. pkt. nævnte pligt, samt om, hvilke foranstaltninger føreren i stedet skal træffe.

Stk. 7. Med henblik på kontrol af, at bestemmelserne i stk. 1, 2 og 4 samt regler fastsat i medfør af stk. 5, jf. stk. 6, 1. pkt., er overholdt, kan politiet til enhver tid kræve, at et barn, der befordres i bil, på motorcykel eller på knallert, måles og vejes. Målingen og vejningen foretages af politiet.

Antallet af passagerer, der lovligt kan befordres

§ 80 b. Antallet af passagerer, der befordres på forsædet i en bil, må ikke overstige antallet af passagersiddepladser, som er forsynet med sikkerhedsseler. Bestemmelsen i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, for så vidt angår befordring af passagerer på bagsædet eller bagsæderne i en bil.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1, 1. pkt., finder ikke anvendelse ved befordring i biler, hvor passagersiddepladserne på forsædet ikke er forsynet med sikkerhedsseler. Bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., finder ikke anvendelse ved befordring af passagerer i biler, hvor siddepladserne på bagsædet eller bagsæderne ikke er forsynet med sikkerhedsseler.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om, at stk. 1 ikke skal finde anvendelse i særlige situationer, herunder ved befordring af passagerer, som i medfør af regler fastsat efter § 80, stk. 3, og § 80 a, stk. 5, er fritaget for pligten til at anvende sikkerhedsudstyr, og under befordring ved særlige former for kørsel.

Stk. 4. Det påhviler passageren, der lader sig befordre, at påse, at bestemmelsen i stk. 1 samt regler fastsat i medfør af stk. 3 overholdes. For så vidt angår passagerer, der endnu ikke er fyldt 15 år, påhviler det dog føreren at påse overholdelsen af bestemmelsen i stk. 1 samt regler fastsat i medfør af stk. 3.

Styrthjelme

§ 81. Føreren af motorcykel, bil på tre hjul, bil på fire hjul, hvis den firehjulede bils masse i køreklar stand ikke overstiger henholdsvis 450 kg til personbefordring og 600 kg til godstransport, og knallert og enhver passager, som er fyldt 15 år, skal under kørsel anvende fastspændt styrthjelm.

Stk. 2. Der skal dog ikke anvendes styrthjelm, hvor der er pligt til at anvende sikkerhedssele.

Stk. 3. Føreren skal påse, at passagerer, der er fyldt 5 år, men endnu ikke 15 år, anvender fastspændt styrthjelm, medmindre passagersiddepladsen er forsynet med sikkerhedssele.

Stk. 4. Pligten til at bære styrthjelm gælder ikke under kørsel på parkeringsplads, servicestation, værkstedsområde eller under lignende forhold.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om fritagelse for pligten til at anvende styrthjelm.

Personligt sikkerhedsudstyr for andre trafikanter end førere og passagerer

§ 81 a. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om

- 1) krav til personligt sikkerhedsudstyr for andre trafikanter end førere og passagerer,
- 2) anvendelse af sådant sikkerhedsudstyr og
- 3) forbud mod salg og markedsføring af personligt sikkerhedsudstyr, hvis det ikke opfylder de krav, der er fastsat i medfør af nr. 1, eller ved anvendelse vil medføre, at brugeren af sikkerhedsudstyret eller andre trafikanter udsættes for fare eller væsentlig ulempe.

Kapitel 13

Befordring, belæsning, vægt, dimensioner m.v.

Køretøjers belæsning

§ 82. Personer eller gods må ikke være anbragt på en sådan måde, at føreren ikke har frit udsyn og tilstrækkelig mulighed for at manøvrere køretøjet. Gods skal anbringes således, at den tegngivning, der nævnes i § 32, stk. 2 og 4, eller påbudt lygte eller nummerplade ikke skjules.

Stk. 2. Passagerer må ikke medtages i et sådant antal eller være anbragt på en sådan måde, at der kan opstå fare for dem selv eller andre.

Stk. 3. Gods skal være anbragt således, at det ikke kan frembyde fare for personer eller medføre skade på ejendom. Det må endvidere ikke kunne slæbe eller falde af på vejbanen, forårsage forstyrrende støvdannelse eller lignende ulempe, vanskeliggøre færdslen eller volde unødigt støj.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om anbringelse af last og om fastgørelse af denne samt om afmærkning af langt eller bredt gods.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om transport af farligt gods, herunder om tvungen ansvarsforsikring til dækning af erstatningsansvar, der opstår i forbindelse med transport af sådant gods.

Stk. 6. Transportministeren kan henlægge sine beføjelser efter stk. 5 til anden statslig myndighed. Transportministeren kan endvidere henlægge administrationen af de efter stk. 5 fastsatte bestemmelser til anden offentlig myndighed, privat organisation el. lign. og i forbindelse hermed fastsætte regler om godkendelse af sådanne myndigheder og organisationer m.v. og i øvrigt fastsætte regler for myndighedens eller organisationens virksomhed i forbindelse med administrationen af opgaverne.

Stk. 7. Transportministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 6, 2. pkt., herunder om, at afgørelser, der er truffet af offentlige myndigheder, ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Stk. 8. Transportministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, har til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation adgang til en virksomheds forretningslokaler, herunder lagerlokaler, transportmidler, gods, forretningsbøger og dokumenter, herunder materiale, der opbevares i elektronisk form, med henblik på at føre kontrol med overholdelsen af bestemmelser fastsat i medfør af stk. 4 og 5. Transportministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, har herunder adgang til at foretage undersøgelser af dokumenter m.v. og udtage prøver af farligt gods eller emballager med henblik på nærmere undersøgelse. Politiet yder om nødvendigt bistand til kontrollens gennemførelse.

Stk. 9. Konstateres det i forbindelse med kontrol efter stk. 8, at bestemmelser fastsat i medfør af stk. 4 og 5 er overtrådt, skal de konstaterede overtrædelser bringes til ophør, før transporten forlader virksomheden.

Befordring af personer

§ 83. Transportministeren kan fastsætte sikkerhedsbestemmelser vedrørende befordring af personer.

§ 83 a. Campingvogn må ikke benyttes til befordring af personer.

Køretøjers bredde, længde og højde

§ 84. Transportministeren fastsætter bestemmelser om køretøjers og vogntogs største bredde, længde og højde i såvel belæsset som ubelæsset stand, herunder om kørsel med særligt brede, lange eller høje køretøjer eller vogntog.

Stk. 2. Uanset de bestemmelser om største tilladte højde, som fastsættes i medfør af stk. 1, har føreren pligt til ved kørsel under viadukter, ledninger og lignende at sikre sig, at passagen kan foretages uden fare eller ulempe.

Stk. 3. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren for transportere, der efter de bestemmelser, der fastsættes i medfør af stk. 1, kun kan gennemføres efter forud indhentet tilladelse fra politiet, fastsætte bestemmelser om betaling af gebyr for politimæssig assistance, der efter politiets skøn er påkrævet ved sådanne transporters gennemførelse.

Vægt og akseltryk

§ 85. Transportministeren fastsætter bestemmelser om største tilladte akseltryk og totalvægt for køretøjer i såvel belæsset som ubelæsset stand.

Stk. 2. Politiet kan efter forhandling med vedkommende vej- eller brobestyrelse tillade fravigelse af bestemmelser fastsat i medfør af stk. 1 om største tilladte totalvægt eller akseltryk, såfremt den pågældende transport ikke med rimelighed vil kunne kræves gennemført på anden måde. Politiets tilladelse skal medbringes under kørslen.

Stk. 3. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte bestemmelser om betaling for politimæssig assistance, der efter politiets skøn er påkrævet ved gennemførelse af transportere, der kræver tilladelse efter stk. 2.

Kørsel med blokvogne

§ 86. Kørsel med blokvogn, som medfører overskridelse af bestemmelser fastsat i medfør af §§ 84 og 85, må kun ske med politiets tilladelse, der meddeles efter forhandling med vedkommende vejmyndighed. Tilladelse gives til en enkelt kørsel eller til kørsel på en bestemt strækning eller inden for et bestemt område. Blokvogn må kun anvendes til transport, som ikke med rimelighed vil kunne gennemføres på anden måde.

Stk. 2. Transportministeren fastsætter bestemmelser om blokvognskørsel. Transportministeren fastsætter efter forhandling med justitsministeren bestemmelser om betaling for politimæssig assistance, der efter politiets skøn er påkrævet ved gennemførelse af sådanne transportere.

Kapitel 13 a

Køre- og hviletid

§ 86 a. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om gennemførelsen, anvendelsen og kontrol med overholdelsen af Det Europæiske Fællesskabs og Den Europæiske Unions forordninger og direktiver samt internationale aftaler, overenskomster eller lignende om køre- og hviletid inden for vejtransport.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om fravigelse af regler i de i stk. 1 nævnte retsakter, i det omfang disse indeholder adgang hertil.

Stk. 3. Transportministeren kan henlægge administrationen af de efter stk. 1 og 2 fastsatte bestemmelser til anden offentlig myndighed, privat organisation el.lign. og i forbindelse hermed fastsætte nærmere regler om særlig godkendelse af sådanne myndigheder eller organisationer og i øvrigt fastsætte regler for myndighedens eller organisationens virksomhed i forbindelse med administrationen af opgaverne, jf. stk. 1 og 2.

Stk. 4. Transportministeren kan i forbindelse med fastsættelsen af nærmere regler om installatørers, værksteders og køretøjsfabrikanter adgang til at opnå autorisation til at installere, kontrollere og reparere takografen, der er omfattet af de forordninger eller direktiver, der er nævnt i stk. 1, eller af forskrifter, der er udstedt i medfør af stk. 1, fastsætte vilkår om, at installatøren, værkstedet eller køretøjsfabrikanten underkaster sig tilsyn af en godkendt myndighed, privat organisation el.lign., jf. stk. 3.

Stk. 5. Transportministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, har til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation adgang til en virksomheds forretningslokaler, forretningsbøger og papirer m.v., herunder materiale, der opbevares i elektronisk form, med henblik på at føre kontrol med bestemmelser fastsat i det Europæiske Fællesskabs og Den Europæiske Unions forordninger om køre- og hviletid inden for vejtransport og bestemmelser fastsat i medfør af stk. 1 og 2.

Kapitel 14

Hindringer på vej

Forurening af vej m.v.

§ 87. Der må ikke på vej henkastes eller efterlades noget, der kan være til fare eller ulempe for færdslen.

Stk. 2. Såfremt der fra køretøj tabes eller spildes noget på vej, der kan være til fare eller ulempe for færdslen, skal dette straks fjernes. Kan dette ikke ske, skal andre, indtil faren eller ulempen er fjernet, ved afmærkning eller på anden lignende måde gøres opmærksom på forholdet.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om anbringelse af beholdere og lignende genstande på vej. Transportministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om afmærkning af vejmaterialer på vej.

Stk. 4. Politiet kan forlange privat luftledning, der føres over vej, fjernet, såfremt den er til fare eller ulempe for færdslen.

Dyr på vej

§ 88. Ingen må lade heste, kreaturer m.v. færdes på vej, uden at de er forsvarligt bevogtet. De må ikke tøjres således, at de kan nå ind på vejen. Såfremt de ikke er tøjret, skal de være adskilt fra vej ved forsvarlig indhegning, jf. dog stk. 3-5.

Stk. 2. Hunde må under færdsel på vej ikke føres i bånd fra motordrevet køretøj, hestekøretøj eller af ridende.

Stk. 3. Kravet om indhegning efter stk. 1 gælder ikke for vejstrækninger i en naturnationalpark omfattet af en tilladelse efter lov om naturbeskyttelse og vejstrækninger i andre områder, hvis der ikke er adgang for kørsel med motordrevne køretøjer for andre end ejeren eller forpagteren, herunder kørsel, der foregår på ejerens eller forpagterens foranledning, og personer med gyldigt parkeringskort og institutionskort udstedt i medfør af bekendtgørelse om parkeringskort for personer med handicap og institutionskort.

Stk. 4. For vejstrækninger med adgang for kørsel med motordrevne køretøjer for andre personer end de i stk. 3 nævnte gælder kravet om indhegning efter stk. 1 endvidere ikke, hvis vejstrækningen ikke fungerer som en væsentlig færdselsåre.

Stk. 5. Kravet om indhegning efter stk. 1 gælder ikke dyreparker omfattet af bekendtgørelse om zoologiske haver m.v.

Stk. 6. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om tiltag til at sikre færdselssikkerheden i naturnationalparker og andre områder, hvor kravet til indhegning ikke gælder i medfør af stk. 3 og 4, herunder krav om trafiksikkerhedsrevision forud for meddelelse af tilladelse til etablering af en naturnationalpark efter lov om naturbeskyttelse og forud for udsættelse af dyr omfattet af stk. 1 i andre områder.

Kapitel 14 a

Særlige forhold for personer med handicap

§ 88 a. Justitsministeren og transportministeren kan for at imødekomme særlige behov for personer med handicap dispensere fra reglerne i denne lovs kapitel 1-14, når det findes færdselssikkerhedsmæssigt forsvarligt. Transportministeren kan endvidere fastsætte regler, der helt eller delvist fritager personer med handicap for at efterkomme bestemmelser om parkering og standsning fastsat i medfør af § 92, stk. 1, nr. 1, og fritager visse personer med handicap for betaling for køreprøver i medfør af kapitel 17 a.

Stk. 2. Transportministeren kan henlægge administrationen af de efter stk. 1 fastsatte regler om fritagelse af visse personer med handicap for at efterkomme bestemmelser om parkering og standsning til en privat organisation og i forbindelse hermed fastsætte nærmere regler om klageadgang og betaling for organisationens udstedelse af tilladelser samt i øvrigt fastsætte regler for organisationens virksomhed i forbindelse med administrationen af opgaverne.

Kapitel 15

Færdselsregulering og afmærkning m.v.

Færdselsregulering

§ 89. Politiet kan regulere færdslen på steder, hvor det skønnes nødvendigt.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om andre personers adgang til at regulere færdslen. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om gebyr for udstedelse af legitimationskort til personer, der har gennemført uddannelse i at regulere færdsel i forbindelse med gennemførelse af særtransporter.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om tegngivning til regulering af færdslen.

§ 90. Ved vej- og broarbejde samt i tilfælde, hvor der pludseligt opstår skade på vej eller bro til fare for færdslen, kan den vejmyndighed eller den kommunale myndighed, som forestår arbejdet eller fører tilsyn med vejen, eller brobestyrelsen foretage den fornødne regulering af færdslen, herunder anvisning af omkørsel. Ved øvrige pludseligt opståede hændelser på motorveje og motortrafikveje, som er til fare for færdslen, kan vejmyndigheden eller vej- eller broejeren foretage den fornødne regulering af færdslen.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om regulering af færdslen efter stk. 1.

Udlægning af hovedveje og motortrafikveje

§ 91. Politiet træffer med samtykke fra vedkommende vejmyndighed bestemmelse om udlægning af hovedveje. Tilsvarende gælder med hensyn til motortrafikveje.

Stk. 2. Såfremt der opstår uenighed mellem politi og vejmyndighed, afgøres sagen af transportministeren. Afgørelser efter stk. 1 kan påklages til transportministeren.

Færdselsindskrænkninger

§ 92. Vejmyndigheden for en offentlig vej kan med samtykke fra politiet træffe færdselsmæssige bestemmelser, som indvirker på vejens udnyttelse eller indretning. Kommunalbestyrelsen kan som vejmyndighed for en privat fællesvej omfattet af §§ 25-86 i lov om private fællesveje, jf. lovens § 3, med samtykke fra politiet træffe tilsvarende bestemmelser, jf. dog stk. 4. Der kan bl.a. træffes bestemmelse om

- 1) parkering og standsning,
- 2) etablering af fodgængerfelter og

3) forbud mod visse færdselsarter, herunder med henblik på etablering af gågader.

Stk. 2. Vejmyndigheden kan endvidere efter stk. 1 træffe bestemmelse om hel eller delvis afspærring af offentlig vej, såfremt afspærringen gennemføres ved afmærkning, ved opsætning af bomme eller på anden tilsvarende måde.

Stk. 3. Når særlig tungtvejende hensyn taler herfor, kan vejmyndigheden efter stk. 1 træffe bestemmelse om, at en parkeringsplads skal reserveres til et eller flere bestemte køretøjer, som anvendes af en person med handicap.

Stk. 4. Vejmyndigheden kan ikke forbyde færdselsarter, herunder etablere bilfrie zoner, på private fællesveje, medmindre der gives samtykke fra politiet og grundejerne.

§ 92 a. Politiet kan med samtykke fra vejmyndigheden, for så vidt angår offentlig vej, og fra vejmyndigheden, for så vidt angår privat fællesvej omfattet af §§ 25-86 i lov om private fællesveje, jf. lovens § 3, træffe bestemmelse om

1) indførelse af ubetinget vigepligt og

2) påbud om ensrettet færdsel.

Stk. 2. Politiet træffer afgørelser efter § 42, stk. 4 og 5, og § 43 b, stk. 2, om lokale hastighedsbegrænsninger, for så vidt angår offentlig vej efter forhandling med vejmyndigheden, og, for så vidt angår privat fællesvej omfattet af §§ 25-86 i lov om private fællesveje, jf. lovens § 3, efter forhandling med vejmyndigheden.

Stk. 3. I forbindelse med trafiksaneringer og lokale handlingsplaner for trafikken i tættere bebygget område kan vejmyndigheden over for politiet tage initiativ til, at der træffes afgørelser efter stk. 1, nr. 2, og stk. 2.

§ 92 b. Afgørelser efter § 92 og § 92 a, stk. 1, som vedrører stationspladser eller adgangsveje til stationspladser og færgelejer, træffes efter forhandling med vedkommende jernbane- eller færgeselskab.

§ 92 c. Såfremt der opstår uenighed mellem de myndigheder, der nævnes i §§ 92 og 92 a, afgøres sagen af transportministeren, hvis afgørelse ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Afgørelser i henhold til §§ 92 og 92 a kan påklages til transportministeren, for så vidt angår retlige spørgsmål. Klagefristen er 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt den pågældende, eller hvor foranstaltningen er etableret. Transportministerens afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om udøvelsen af de i §§ 92 og 92 a nævnte beføjelser.

Stk. 4. Foranstaltninger af den art, der nævnes i §§ 92 og 92 a, skal tilkendegives ved afmærkning i overensstemmelse med de bestemmelser, der fastsættes i medfør af § 95, stk. 1 og 3, medmindre bestemmelserne håndhæves af politiet på stedet. Foranstaltninger efter § 92, stk. 1, nr. 1, som ikke er begrænset til en bestemt vejstrækning, og som regulerer parkering og standsning med påhængskøretøjer, køretøjer med tilladt totalvægt over 3.500 kg eller særligt indrettede køretøjer, eller som alene udvider det område, hvor der lovligt kan parkeres eller standses, kan i stedet offentliggøres i en lokal bekendtgørelse. Ligeledes kan foranstaltninger efter § 92, stk. 1, nr. 3, som ikke er begrænset til en bestemt vejstrækning, i stedet offentliggøres i en lokal bekendtgørelse.

Stk. 5. Transportministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, offentliggør på internettet lokale bekendtgørelser udstedt med hjemmel i stk. 4, 2. eller 3. pkt. Sådanne bekendtgørelser skal desuden offentliggøres et centralt sted på vedkommende kommunes egen hjemmeside.

Forsøgsordninger

§ 92 d. Transportministeren kan, når det findes færdselssikkerhedsmæssigt forsvarligt, efter høring af politiet tillade vejmyndigheder at udføre tidsmæssigt og geografisk begrænsede forsøg med færdselsregulerende foranstaltninger, der ikke kan udføres i medfør af færdselslovens bestemmelser, herunder forsøg,

der alene er begrundet i miljømæssige hensyn. Transportministeren kan i forbindelse med sådanne forsøg fravige bestemmelserne i § 2, nr. 2, 7, 9 og 13-15, § 5, stk. 2, §§ 6, 10, 11 og 13. Ministeren kan udstede forskrifter i forbindelse med en konkret tilladelse.

Stk. 2. Anmodning om tilladelse til forsøg indsendes af vejmyndigheden til Transportministeriet ledsaget af en nærmere beskrivelse af forsøget.

Stk. 3. Vejmyndigheden kan opkræve betaling for certifikater, parkeringstilladelser eller lignende, der udstedes i forbindelse med gennemførelse af forsøg som omhandlet i stk. 1.

§ 92 e. Transportministeren kan, når det findes færdselssikkerhedsmæssigt forsvarligt, efter høring af politiet tillade vejmyndigheder at udføre tidsmæssigt og geografisk begrænsede forsøg med håndhævelse af bestemmelser om cykelparkering fastsat i medfør af § 92, stk. 1, nr. 1, og afmærket i overensstemmelse med regler fastsat i medfør af § 95, hvorved vejmyndigheden kan flytte en ulovligt parkeret cykel til et nærmere angivet område i nærheden, hvortil der er almindelig adgang.

Stk. 2. Flytningen kan ske uden meddelelse til cyklens ejer eller bruger. Det skal ved tydelig skiltning på stedet fremgå, at en ulovligt parkeret cykel vil kunne blive flyttet, og hvortil flytningen vil ske. Ved vejmyndighedens afgørelse om at flytte en ulovligt parkeret cykel i forbindelse med forsøg som omhandlet i stk. 1 finder forvaltningslovens § 19 ikke anvendelse.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte vilkår for godkendelse af forsøgsordninger i medfør af stk. 1.

Stk. 4. Anmodning om tilladelse til forsøg indsendes af vejmyndigheden til Transportministeriet ledsaget af en nærmere beskrivelse af forsøget.

Forsøg med selvkørende motorkøretøjer

§ 92 f. Ved et selvkørende motorkøretøj forstås et EU-typegodkendt eller nationalt godkendt motorkøretøj, som er teknisk indrettet således, at det er i stand til at køre helt eller delvis uden en fører.

§ 92 g. Føres et selvkørende motorkøretøj efter § 92 f, uden at en fysisk person har fuld kontrol over køretøjet på den måde, som er foreskrevet i denne lovs almindelige regler, kan køretøjet alene benyttes til almindelig færdsel på vej, der er omfattet af denne lovs anvendelsesområde, jf. § 1, hvis transportministeren har meddelt tilladelse til forsøg hermed i medfør af § 92 h.

Stk. 2. Forsøg efter stk. 1 skal gennemføres på bestemte vejstrækninger og kan afgrænses til bestemte tidspunkter. Forsøg skal altid gennemføres færdselssikkerhedsmæssigt forsvarligt.

Stk. 3. Forsøg efter stk. 1 forudsætter deltagelse af en fysisk person, som kan overtage føringen, når dette anvises af det selvkørende motorkøretøjs tekniske indretning, eller når den fysiske person vurderer, at der er behov herfor. Den fysiske person skal have erhvervet kørekort til den pågældende køretøjskategori og skal overholde reglerne om spirituskørsel og kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer i §§ 53 og 54.

Stk. 4. Den fysiske person efter stk. 3 kan enten deltage som fører eller operatør af det selvkørende motorkøretøj. En operatør betegner i den forbindelse en fysisk person, som deltager i forsøget, men som ikke er til stede i køretøjet under kørslen.

Stk. 5. Transportministeren fastsætter nærmere bestemmelser om forsøg med kørsel med selvkørende motorkøretøjer. Transportministeren kan i denne forbindelse fravige bestemmelserne i kapitel 2, 4, 5, 9-11 og 13 a, jf. dog stk. 3.

§ 92 h. Transportministeren meddeler efter høring af vejmyndigheden og politiet tilladelse til forsøg i henhold til regler fastsat i medfør af § 92 g, stk. 5. Transportministeren fastlægger nærmere vilkår for de enkelte forsøg. Tilladelse kan først meddeles, efter at sagen har været forelagt et af Folketinget nedsat udvalg.

Stk. 2. Tilladelse til forsøg efter stk. 1 meddeles for en periode på op til 2 år. Tilladelsen kan fornyes af transportministeren efter høring af vejmyndigheden og politiet.

Stk. 3. Transportministeren kan til enhver tid tilbagekalde en tilladelse til forsøg meddelt efter stk. 1 med den virkning, at forsøget skal bringes til umiddelbart ophør.

Stk. 4. Ansøgning om tilladelse til forsøg efter stk. 1 indsendes til Transportministeriet ledsaget af en nærmere beskrivelse af forsøget. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af de motorkøretøjer, der indgår i forsøget, en detaljeret plan for gennemførelsen af forsøget, herunder hvilke niveauer af automatisering der er tale om, de vejstrækninger, forsøget ønskes gennemført på, og de trafikale og vejrmæssige forhold, hvori forsøget forventes at blive gennemført, og en beskrivelse af forsøgets organisering. Ansøgningen skal endvidere indeholde en gennemarbejdet plan for indsamling, registrering, systematisering, opbevaring, brug, videregivelse, samkøring og sletning af data, der genereres i forbindelse med kørslen.

Stk. 5. Ansøgning om tilladelse efter stk. 4 vedlægges en vurdering fra en godkendt assessor om konsekvenserne for færdselssikkerheden ved gennemførelse af forsøget.

Stk. 6. Transportministeren kan fastsætte regler om godkendelse af assessorer, jf. stk. 5, herunder om assessorers uafhængighed og kompetence, og om tilsyn med godkendte assessorer. Transportministeren kan endvidere fastsætte regler om tavshedspligt for assessorer, assessorers ansvarsforsikring og krav til assessorers underleverandører.

Stk. 7. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om krav til ansøgningen om tilladelse til forsøg, jf. stk. 4, herunder om, hvilken dokumentation der skal vedlægges ansøgningen.

§ 92 i. Udgifter, der påføres det offentlige efter forsøg, der gennemføres efter tilladelse meddelt i henhold til regler fastsat i medfør af § 92 g, stk. 5, jf. § 92 h, stk. 1, kan pålægges tilladelsesindehaveren. Transportministeren kan pålægge ansøgeren at stille sikkerhed for sådanne udgifter.

§ 92 j. Transportministeren kan i forbindelse med fastsættelse af regler efter § 92 g, stk. 5, efter høring af trafikselskabet fastsætte, at lov om trafikselskaber ikke finder anvendelse på forsøget.

§ 92 k. Ved fastsættelse af bestemmelser om forsøg efter § 92 g, stk. 5, fastsætter transportministeren efter forhandling med justitsministeren regler om straf, herunder bestemmelser om ansvarssubjekt for overtrædelser af færdselslovens regler. Transportministeren kan i den forbindelse efter forhandling med justitsministeren fravige kapitel 17 og 18.

Stk. 2. Transportministeren kan i forbindelse med fastsættelse af regler om straf efter stk. 1 efter forhandling med justitsministeren bestemme, at en tilladelsesindehaver kan pålægges bødeansvar, selv om overtrædelserne ikke kan tilregnes den pågældende som forsætlig eller uagtsom. Tilsvarende gælder en juridisk person, der er tilladelsesindehaver, selv om der inden for dens virksomhed ikke er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

Forsøg med selvkørende enheder

§ 92 l. Ved en selvkørende enhed forstås et førerløst emissionsfrit køretøj, der kører med lav hastighed på hjul, bælter el.lign., og som er teknisk indrettet således, at en fysisk person kan overtage kontrollen af køretøjet.

§ 92 m. Kørsel med en selvkørende enhed på denne lovs anvendelsesområde, jf. § 1, må alene finde sted, hvis transportministeren har meddelt tilladelse hertil. Der kan alene meddeles tilladelse til kørsel med selvkørende enheder på strækninger og i områder, som i begrænset omfang anvendes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter.

Stk. 2. Transportministeren meddeler efter høring af vejmyndigheden tilladelse til forsøg med selvkørende enheder, jf. stk. 1. Transportministeren skal underrette politiet om meddelte tilladelser forud for forsøgets igangsættelse.

Stk. 3. Forsøg med selvkørende enheder må alene foretages af erhvervsdrivende, forsknings- og undervisningsinstitutter og offentlige myndigheder. Selvkørende enheder må ikke anvendes til personbefordring.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om forsøg med selvkørende enheder, herunder om selvkørende enheders hastighed, placering på vej, brug af signaler og tegn, lygteføring, fragt af gods og identifikationsnummer og om krav til ansøgning om tilladelse til forsøg.

Stk. 5. Tilladelse til forsøg med selvkørende enheder forudsætter, at en fysisk person kan overtage kontrollen af enheden, når dette anvises af den selvkørende enheds tekniske indretning, eller når den fysiske person vurderer, at der er behov herfor. Den fysiske person skal overholde reglerne om spirituskørsel og kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom m.v. i §§ 53 og 54. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte, at § 55, stk. 1 og 2, og bestemmelser fastsat i medfør af § 55, stk. 4, 1. pkt., finder anvendelse i forhold til den fysiske person. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte, at § 77, stk. 1, 1. pkt., finder anvendelse i forhold til selvkørende enheder og den fysiske person.

Stk. 6. Transportministeren kan fastsætte regler vedrørende den fysiske person, der kan overtage kontrollen af den selvkørende enhed, herunder bestemmelser om alderskrav, krav til kompetencer og krav til den fysiske persons placering m.v.

Stk. 7. Transportministeren kan ved fastsættelse af regler i medfør af stk. 4 og 6 fravige bestemmelserne i kapitel 2-5 og 10 og § 70, jf. dog stk. 5.

§ 92 n. Transportministeren fører tilsyn med forsøg med selvkørende enheder, der gennemføres i henhold til tilladelse efter § 92 m, stk. 2.

Stk. 2. Transportministeren kan kræve, at en tilladelsesindehaver vederlagsfrit udleverer oplysninger og dokumenter, uanset om de foreligger på papir eller i elektronisk form, der er nødvendige for udførelse af tilsyn, jf. stk. 1.

§ 92 o. Transportministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr for behandling af ansøgning om og udstedelse af tilladelse til forsøg med selvkørende enheder og for udførelse af tilsyn, jf. § 92 m, stk. 2, og § 92 n, stk. 1.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om, at ansøgeren og tilladelsesindehaveren skal afholde udgifter til sagkyndig bistand, der er indhentet ved behandling af en ansøgning om tilladelse til forsøg, jf. § 92 m, stk. 2, og ved udførelse af tilsyn, jf. § 92 n, stk. 1.

Stk. 3. Udgifter, der påføres det offentlige efter forsøg, der gennemføres efter tilladelse meddelt i henhold til § 92 m, stk. 2, kan pålægges tilladelsesindehaveren. Transportministeren kan pålægge ansøgeren at stille sikkerhed for sådanne udgifter.

§ 92 p. Ved fastsættelse af regler om forsøg efter § 92 m, stk. 4, 6 og 7, fastsætter transportministeren efter forhandling med justitsministeren regler om straf, herunder regler om ansvarssubjekt for overtrædelse af færdselslovens regler og regler udstedt i medfør heraf. Transportministeren kan i den forbindelse efter forhandling med justitsministeren fravige kapitel 17.

Tidsbegrænset parkering

§ 93. Parkanten har pligt til at angive, hvornår parkeringen er begyndt, hvis parkering er tidsmæssigt begrænset.

Stk. 2. Parkantens forpligtelse efter stk. 1 samt regler fastsat i medfør af stk. 3 gælder ikke, når vejmyndigheden stiller en teknisk løsning til rådighed, som automatisk registrerer parkeringens påbegyndelse.

Stk. 3. Transportministeren fastsætter regler om, hvordan parkanten kan angive tidspunktet for parkeringens begyndelse.

Stk. 4. Transportministeren godkender de tekniske løsninger, der er nævnt i stk. 2. Transportministeren kan henlægge godkendelsen af tekniske løsninger til en anden offentlig myndighed eller en privat virksomhed.

Stk. 5. Transportministeren fastsætter regler for administrationen af opgaven, herunder regler om fastsættelse af gebyr, hvis administrationen henlægges til en privat virksomhed.

Stk. 6. Transportministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelsen efter stk. 4, herunder om, at afgørelser ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Tøbrudsrestriktioner

§ 94. Transportministeren kan i tøbrudsperioder eller under lignende særlige forhold, hvor vejene skønnes særlig udsat for beskadigelser, midlertidigt forbyde færdsel med køretøjer, hvis faktiske totalvægt eller akseltryk overstiger en vis grænse, eller begrænse den tilladte kørehastighed for sådanne køretøjer.

Almindelige bestemmelser om afmærkning

§ 95. Transportministeren fastsætter bestemmelser om udformningen og betydningen af:

- 1) færdselstavler,
- 2) afmærkning på kørebanen,
- 3) signalanlæg og
- 4) anden afmærkning eller indretning på eller ved vej til regulering af eller til vejledning for færdslen.

Stk. 2. Færdselsreglerne kan fraviges ved afmærkning efter stk. 1.

Stk. 3. Transportministeren fastsætter endvidere bestemmelser om anvendelsen af afmærkningen i stk. 1, herunder om indhentelse af samtykke fra politiet.

Stk. 4. Transportministeren kan bestemme, at tekniske regler og normer vedrørende afmærkning udarbejdes i forbindelse med de af transportministeren fastsatte vejregler.

§ 96. Afmærkningen i § 95 tilvejebringes og bekostes for offentlige vejes vedkommende af vejmyndigheden, medmindre andet følger af vejlovgivningen.

Stk. 2. Såfremt der opstår uenighed mellem politiet og vejmyndigheden om afmærkningen, afgøres sagen af transportministeren.

Adgang til anvendelse af afmærkning på private veje

§ 97. Anvendelse af den afmærkning, der er nævnt i § 95, på eller ved en privat fællesvej omfattet af §§ 25-86 i lov om private fællesveje, jf. lovens § 3, kræver godkendelse. Såfremt der ved afmærkningen indføres færdselsmæssige bestemmelser omfattet af §§ 92 og 92 a, meddeles godkendelsen efter reglerne i de nævnte bestemmelser. Anden afmærkning godkendes af vejmyndigheden.

Stk. 2. Anvendelse af den afmærkning, der er nævnt i § 95, på andre private fællesveje end de i stk. 1 nævnte og på private veje og broer, kræver politiets samtykke. Politiet kan, hvor det skønnes fornødent, forlange, at sådan afmærkning tilvejebringes og bekostes af vej- eller broejereren. Politiet kan, hvor færdselsmæssige grunde taler herfor, kræve, at afmærkning på disse veje og broer, der ikke er i overensstemmelse med de forskrifter, der udfærdiges i medfør af § 95, stk. 1, fjernes.

Stk. 3. Såfremt en vej- eller broejer, der er berettiget til uden tilladelse efter § 57, stk. 1, i lov om private fællesveje at forbyde visse arter af færdsel, ønsker at gennemføre et sådant forbud ved opsætning af bomme eller på anden tilsvarende måde, skal politiets godkendelse forinden indhentes. Politiet kan påbyde særlig afmærkning eller belysning af afspærringen, hvis den kan være til fare for færdslen.

Stk. 4. Afgørelser efter stk. 2 og 3 kan påklages til transportministeren.

Afmærkning af vejarbejder

§ 98. Når der foretages vejarbejde, er den, som forestår arbejdet, ansvarlig for, at det til enhver tid er forsvarligt afmærket.

Vildledende afmærkning m.v.

§ 99. Færdselstavler, signalanlæg eller indretninger til regulering af eller til advarsel eller vejledning for færdslen må ikke anbringes ved offentlige veje uden for de tilfælde, der er angivet i denne lov eller de i medfør af denne fastsatte bestemmelser.

Stk. 2. Skilte, opslag, lysindretninger og lignende må ikke anbringes på eller i forbindelse med afmærkning efter § 95, stk. 1.

Stk. 3. Genstande af den i stk. 2 nævnte art, der kan ses fra vej, kan af politiet forlanges fjernet, hvis de har lighed med afmærkning efter § 95, stk. 1, eller de i øvrigt kan virke vildledende eller være til ulempe for færdslen.

Stk. 4. Reflekterende materiale på privat område må ikke anbringes således, at det kan tilbagekaste lyset fra køretøj på vejen.

Stk. 5. Afgørelser efter stk. 3 kan påklages til transportministeren.

Vejanlæg

§ 100. Afgørelse om udførelse af vejanlæg, der kan have væsentlig betydning for færdselens sikkerhed og afvikling, herunder om anlæg af parkeringspladser og holdepladser for busser, træffes af vejmyndigheden med samtykke fra politiet.

Stk. 2. Såfremt der opstår uenighed mellem de myndigheder, der er nævnt i stk. 1, afgøres sagen af transportministeren.

Kapitel 16

Erstatning og forsikring

Ansvarsgrundlaget m.v.

§ 101. Den, der er ansvarlig for et motordrevet køretøj, skal erstatte skader, som køretøjet volder ved færdselsuheld eller ved eksplosion eller brand, der hidrører fra brændstofanlæg i køretøjet.

Stk. 2. Erstatningen for personskade eller tab af forsørger kan nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte eller afdøde forsætligt har medvirket til skaden. Erstatningen kan endvidere nedsættes og i særlige tilfælde bortfalde, hvis skadelidte eller afdøde ved grov uagtsomhed har medvirket til skaden.

Stk. 3. Erstatningen for tingsskade kan nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte forsætligt eller uagtsomt har medvirket til skaden.

§ 102. Hvis et motordrevet køretøj volder skade på anden måde end nævnt i § 101, stk. 1, skal den, der er ansvarlig for køretøjet, betale erstatning efter lovgivningens almindelige regler.

§ 103. Personskade eller tab af forsørger, der er en følge af sammenstød mellem motordrevne køretøjer, erstattes efter reglerne i § 101, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Sker der tingsskade ved sammenstød mellem motordrevne køretøjer, afgøres det under hensyn til de foreliggende omstændigheder, om og med hvor stort et beløb erstatning bør ydes.

§ 104. Erstatningsansvaret efter §§ 101-103 påhviler den ejer eller bruger, der benytter køretøjet eller lader det benytte, jf. dog stk. 3 om selvkørende motorkøretøjer og selvkørende enheder.

Stk. 2. Føreren er erstatningsansvarlig efter lovgivningens almindelige regler.

Stk. 3. Erstatningsansvaret efter §§ 101-103 for motorkøretøjer, der er omfattet af forsøgsordninger efter § 92 g, stk. 1, og for selvkørende enheder, som er omfattet af forsøgsordninger efter § 92 m, stk. 1, påhviler tilladelsesindehaveren.

Forsikringspligt

§ 105. Krav om erstatning for skader forvoldt af motordrevne køretøjer, som på ulykkestidspunktet anvendes på en måde, der er i overensstemmelse med køretøjets funktion som transportmiddel, skal, uanset om skaden forvoldes inden for lovens anvendelsesområde som fastlagt i § 1, være dækket af en forsikring i et ansvarsforsikringsselskab, der har Finanstilsynets tilladelse (koncession) til at drive forsikringsvirksomhed, jf. dog stk. 2. Et udenlandsk forsikringsselskab, der har koncession i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et andet land, der efter aftale med EF har gennemført Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv), og som i Danmark er anmeldt til at tegne ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer, kan ligeledes tegne ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer i Danmark. Alle forsikringsselskaber, der tegner ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer i Danmark, skal være medlem af Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM). Betingelser for betaling af løbende ydelser til DFIM fastsættes af transportministeren. Alle forsikringsselskaber, der ønsker at tegne ansvarsforsikring for registreringspligtige motordrevne køretøjer i Danmark, skal herudover anmelde dette til Centralregisteret for Motorkøretøjer.

Stk. 2. Stk. 1, 1. pkt., finder ikke anvendelse, hvis det motordrevne køretøj udelukkende anvendes eller opbevares uden for lovens anvendelsesområde som fastlagt i § 1.

Stk. 3. Forsikringen skal dække personskade eller tab af forsørger på indtil 50 mio. kr. og tingsskade på indtil 10 mio. kr. for den ved en enkelt begivenhed forårsagede skade.

Stk. 4. De i stk. 3, nævnte beløb reguleres hvert år pr. 1. januar med 2 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De herefter fremkomne beløb anvendes uafrundet som grundlag for reguleringen af beløbene det følgende år. De årlige beløb afrundes til nærmeste med 1 million delelige kronebeløb. Transportministeren kan med henblik på at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2118 af 24. november 2021, foretage yderligere regulering af de i stk. 3, nævnte beløb. Transportministeren bekendtgør hvert år, hvilke reguleringer der skal finde sted.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om, i hvilket omfang forsikringen skal dække skader forvoldt i udlandet.

§ 106. For motordrevne køretøjer, der skal registreres eller godkendes, påhviler forsikringspligten ejeren eller den person (brugeren), der har varig rådighed over køretøjet, jf. dog stk. 3 om selvkørende motorkøretøjer.

Stk. 2. For andre motordrevne køretøjer påhviler forsikringspligten den, der bruger køretøjet eller lader det bruge på vej, jf. dog stk. 3 om selvkørende enheder.

Stk. 3. For selvkørende motorkøretøjer, der er omfattet af forsøgsordninger efter § 92 g, stk. 1, og for selvkørende enheder, som er omfattet af forsøgsordninger efter § 92 m, stk. 1, påhviler forsikringspligten tilladelsesindehaveren.

Stk. 4. Ejeren eller den person (brugeren), der har varig rådighed over et motordrevet køretøj, som skal registreres eller godkendes, kan pålægges et gebyr for manglende opfyldelse af forsikringspligten i § 105, stk. 1, 1. pkt. For motordrevne køretøjer, der ikke skal registreres eller godkendes, kan gebyret pålægges den, der bruger køretøjet eller lader det bruge på vej. For selvkørende motorkøretøjer og selvkørende enheder, der er omfattet af stk. 3, kan gebyret pålægges tilladelsesindehaveren. Gebyret kan pålægges for hver påbegyndt dag, det motordrevne køretøj er uforsikret.

Stk. 5. Gebyr efter stk. 4 pålægges af og skal indbetales til Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM). Det er en betingelse for pålæggelse af gebyr, at der til den, som gebyr kan pålægges, jf. stk. 4, forudgående er blevet fremsendt skriftlig meddelelse om, at gebyret kan pålægges, og

om, at gebyret er tillagt udpantningsret, jf. § 107, stk. 3, 1. pkt. Meddelelsen skal fremsendes således, at den, som forsikringspligten påhviler, jf. stk. 4, har rimelig tid til at agere på baggrund af meddelelsen ved at opfylde forsikringspligten i § 105, stk. 1, 1.pkt.

Stk. 6. Det er en betingelse for tegning af ansvarsforsikring for et motordrevet køretøj, at skyldige gebyrer, som forsikringstageren er pålagt i henhold til stk. 4, er betalt.

Stk. 7. Transportministeren fastsætter bestemmelser om gebyr for manglende opfyldelse af forsikringspligten, herunder bestemmelser om gebyrets størrelse og betaling, og om administration af ordningen og hermed forbunden pligtmæssig videregivelse af personoplysninger.

§ 107. Transportministeren fastsætter bestemmelser om forsikringspligtens gennemførelse, herunder om forsikringsselskabers pligt til at deltage i en gensidig hæftelsesordning i tilfælde af, at et ansvarsforsikringsselskab ikke opfylder sine forfaldne erstatningsforpligtelser i henhold til de tegnede lovpligtige ansvarsforsikringer.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om forsikringsselskabers og garantifondens betaling til det i §§ 115 a og 115 b omhandlede erstatningsorgan og informationskontor samt om garantifondens betaling til erstatningsorganer i andre medlemsstater i Den Europæiske Union. § 115 a, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Præmier for forsikringen og gebyr i henhold til § 106, stk. 4, er tillagt udpantningsret. Er forsikring tegnet for et større beløb end efter § 105, stk. 3, gælder denne regel hele præmien.

Forsikringsselskabets hæftelse og regres

§ 108. Forsikringsselskabet hæfter umiddelbart over for skadelidte for erstatning efter § 105, stk. 1.

Stk. 2. En aftale mellem forsikringsselskabet og forsikringstageren om, at selskabet skal have regres mod den, der efter § 104 er ansvarlig for skaden, når forsikringsbegivenheden er fremkaldt af den ansvarlige ved uagtsomhed, har kun retsvirkning, hvis forsikringsbegivenheden er fremkaldt ved en uagtsomhed, der kan betegnes som grov hensynsløshed.

Selvforsikrede køretøjer

§ 109. Motordrevne køretøjer, der tilhører staten eller en kommune, er undtaget fra forsikringspligt efter § 105.

Stk. 2. Transportministeren kan træffe tilsvarende bestemmelse med hensyn til motordrevne køretøjer, der tilhører fremmede stater eller internationale organisationer.

Stk. 3. Er et køretøj efter stk. 1 og 2 ikke forsikret, hæfter den danske stat eller den kommune, der ejer køretøjet, for erstatning i samme omfang som et forsikringsselskab, i hvilket der er tegnet ansvarsforsikring efter § 105.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om betaling af erstatning for skader, som forvoldes i udlandet af de køretøjer, der er nævnt i stk. 1 og 2.

Sagernes behandling

§ 110. Anlægger skadelidte sag mod forsikringsselskabet, skal selskabet tilsige enhver, der er ansvarlig efter § 104, til ethvert retsmøde med det varsel, som efter retsplejelovens § 175 gælder for vidner i borgerlige sager. Tilsigelsen skal indeholde oplysning om reglerne i stk. 2.

Stk. 2. Enhver, der tilsiges efter stk. 1, kan ved at fremsætte begæring herom til retsbogen indtræde som part i sagen. Indtræder han ikke, er afgørelsen af erstatningsspørgsmålet ved dom eller forlig bindende for ham.

§ 111. Hvis der rejses tiltale for en skadeforvoldende lovovertrædelse, der kan medføre erstatningsansvar efter dette kapitel, skal der gives den eller de skadelidte lejlighed til at påstå erstatning. Hvis der

ikke opnås forlig om erstatningen, skal erstatningspåstandene påkendes under sagen, selv om straf ikke pålægges tiltalte.

Stk. 2. I særlige tilfælde, hvor erstatningskravet angår materiel skade og er af indviklet beskaffenhed, kan retten dog, efter at forlig forgæves er prøvet, nægte kravets forfølgning under straffesagen.

§ 112. Påkendelse af erstatningsspørgsmålet kan ske før eller efter afgørelsen af spørgsmålet om straf.

Stk. 2. Det forsikringsselskab, i hvilket der er tegnet ansvarsforsikring for det køretøj, som tiltalte benyttede, eller den, der efter § 109, stk. 3, hæfter for den skete skade, anses for erstatningsspørgsmålets vedkommende som part i sagen og skal tilsiges til ethvert retsmøde med det varsel, som efter retsplejelovens § 175 gælder for vidner i straffesager.

Stk. 3. Påhviler der efter § 104 andre end tiltalte erstatningsansvar, skal tillige disse tilsiges til ethvert retsmøde med det i stk. 2 nævnte varsel. Bestemmelserne i § 110, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Når erstatningsspørgsmålet påkendes under sagen, kan retten i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens kapitel 30 pålægge sagsomkostninger.

§ 113. Ankes en straffesag, under hvilken erstatnings- spørgsmålet er blevet påkendt, anses enhver, der for erstatningsspørgsmålets vedkommende har været part i den indankede sag, tillige som part under anken, hvis erstatningsspørgsmålet tages under påkendelse.

Stk. 2. Den i retsplejelovens § 996 nævnte adgang til at anke i den borgerlige retsplejes former står åben for enhver, der, for så vidt angår erstatningsspørgsmålet, har været part i sagen.

Stk. 3. Med hensyn til anke betragtes en særskilt påkendelse af straffe- eller erstatningspåstanden som en selvstændig dom.

Stk. 4. Retsplejelovens § 995, stk. 4, finder ikke anvendelse i de sager, der er nævnt i § 111.

§ 114. (Ophævet)

§ 115. Hvis spørgsmålet om straf for en skadeforvoldende lovovertrædelse, der kan medføre erstatningsansvar efter dette kapitel, er afgjort ved udenretligt bødeforelæg, skal politiet efter anmodning fra en skadelidt indbringe erstatningsspørgsmålet for den ret, for hvilken der ellers ville være blevet rejst tiltale. Erstatningsspørgsmålet behandles herefter, som om der var rejst tiltale i sagen. § 111, stk. 2, § 112, stk. 2-4, og § 113, stk. 2 og 4, finder tilsvarende anvendelse. Politiet skal underrette de skadelidte om deres adgang til at forlange erstatningsspørgsmålet indbragt for retten.

Erstatningsorgan m.v.

§ 115 a. Transportministeren opretter eller anerkender et erstatningsorgan, der kan udbetale erstatning for skader forvoldt af et motordrevet køretøj, hvis

- 1) skadelidte er bosat i Danmark,
- 2) køretøjet er forsikret og hjemmehørende i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller køretøjet er ukendt eller det ikke er muligt at identificere det forsikringsselskab, der har ansvarsforsikret køretøjet, og
- 3) skaden er sket i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller i en ikkemedlemsstat, der har tilsluttet sig ordningen med grønne kort.

Stk. 2. Erstatningsorganet skal endvidere kunne udbetale erstatning for skader forvoldt af et motordrevet køretøj, der er forsikret i Danmark, hvis

- 1) skadelidte er bosat i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union,
- 2) køretøjet er hjemmehørende i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union end den, hvor skadelidte er bosat, og
- 3) skaden er sket i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union end den, hvor skadelidte er bosat, eller i en ikkemedlemsstat, der har tilsluttet sig ordningen med grønne kort.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang ikkemedlemsstater i de i stk. 1, 2 og 4 samt § 115 b nævnte tilfælde sidestilles med stater, der er medlem af Den Europæiske Union.

Stk. 4. Transportministeren kan med henblik på at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 (fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv) fastsætte nærmere regler om udbetaling af erstatning fra erstatningsorganet og om erstatningsorganets virksomhed. Transportministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om forsikringsselskabers og skadebehandlingsrepræsentanters behandling af erstatningskrav med henblik på at gennemføre de i 1. pkt. nævnte direktiver.

Informationskontor

§ 115 b. Transportministeren opretter eller anerkender et informationskontor, der efter en skade forvoldt af et motordrevet køretøj bistår med at skaffe de grundlæggende oplysninger, som er nødvendige for behandlingen af skadesager, hvis skadelidte er bosat i Danmark, køretøjet er forsikret eller hjemmehørende i Danmark eller skaden er sket i Danmark. Dette gælder dog kun, hvis

- 1) skadelidte er bosat i en medlemsstat i Den Europæiske Union,
- 2) køretøjet er forsikret og hjemmehørende i en medlemsstat i Den Europæiske Union og
- 3) skaden er sket i en medlemsstat i Den Europæiske Union eller i en ikkemedlemsstat, der har tilsluttet sig ordningen med grønne kort.

Stk. 2. Transportministeren kan med henblik på at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 (fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv) fastsætte nærmere regler om informationskontorets virksomhed, herunder om, hvilke oplysninger der er omfattet af stk. 1, samt om forsikringsselskabers og skadebehandlingsrepræsentanters pligt til at give oplysninger til det i stk. 1 nævnte informationskontor og til informationskontorer i andre medlemsstater i Den Europæiske Union.

Ansvar efter lov om fragtaftaler ved international vejtransport

§ 116. Reglerne i dette kapitel finder ikke anvendelse på en fragtførers ansvar, hvis dette er omfattet af lov om fragtaftaler ved international vejtransport.

Kapitel 17

Straf, afgifter m.v.

Straf

§ 117. Med bøde straffes den, der med motorkøretøj, stor knallert, traktor eller motorredskab

- 1) overtræder § 54, stk. 1, nr. 2 eller 4, hvor indholdet af tetrahydrocannabinol (THC) i blodet under eller efter kørslen ikke overstiger 0,003 mg THC pr. kilogram blod,
- 2) overtræder § 54, stk. 1, nr. 2 eller 4, hvor indholdet af tetrahydrocannabinol (THC) i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,003 mg THC pr. kilogram blod, jf. dog stk. 2, eller
- 3) kører spirituskørsel eller overtræder § 54, stk. 1, nr. 1 eller 3, eller § 54, stk. 2, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Straffen efter stk. 1, nr. 2 og 3, kan stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, hvis

- 1) alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen har oversteget 2,00 promille eller alkoholkoncentrationen i udåndingsluften under eller efter kørslen har oversteget 1,00 mg pr. liter luft,
- 2) føreren under særdeles skærpende omstændigheder har overtrådt § 54, stk. 2,
- 3) føreren findes skyldig i flere tilfælde af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1, nr. 1 eller 3, eller nr. 2 eller 4, hvor indholdet af tetrahydrocannabinol (THC) i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,003 mg THC pr. kilogram blod, eller § 54, stk. 2,
- 4) føreren tidligere er frakendt førerretten betinget som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1, nr. 1 eller 3, eller nr. 2 eller 4, hvor indholdet af tetrahydrocannabinol (THC) i blodet under

eller efter kørslen overstiger 0,003 mg THC pr. kilogram blod, eller § 54, stk. 2, og det nye forhold er begået inden 3 år efter, at den tidligere afgørelse blev endelig,

- 5) føreren tidligere er pålagt kørselsforbud efter § 127 som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1, nr. 1 eller 3, eller nr. 2 eller 4, hvor indholdet af tetrahydrocannabinol (THC) i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,003 mg THC pr. kilogram blod, eller § 54, stk. 2, og det nye forhold er begået inden 3 år efter, at afgørelsen om kørselsforbuddet blev endelig,
- 6) føreren tidligere er frakendt førerretten ubetinget som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1, nr. 1 eller 3, eller nr. 2 eller 4, hvor indholdet af tetrahydrocannabinol (THC) i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,003 mg THC pr. kilogram blod, eller § 54, stk. 2, og det nye forhold er begået inden 5 år efter udløbet af frakendelsestiden,
- 7) spirituskørslen eller overtrædelsen af § 54, stk. 1, nr. 1 eller 3, eller nr. 2 eller 4, hvor indholdet af tetrahydrocannabinol (THC) i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,003 mg THC pr. kilogram blod, eller § 54, stk. 2, er foregået ved uberettiget brug af et motorkøretøj, en stor knallert, en traktor eller et motorredskab, jf. straffelovens § 293, stk. 1, og § 293 a, eller
- 8) føreren findes skyldig i forhold, der er omfattet af § 125, stk. 1, nr. 1, 3 og 4, eller § 126, stk. 1, nr. 3.

§ 117 a. Den, som fører motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, til trods for at retten til at være eller blive fører af et sådant køretøj er frakendt den pågældende ubetinget, straffes med bøde, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Straffen efter stk. 1 kan stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, hvis føreren

- 1) findes skyldig i flere tilfælde af kørsel i frakendelsestiden,
- 2) tidligere er straffet for kørsel i frakendelsestiden eller
- 3) er frakendt retten til at være eller blive fører af køretøj som nævnt i stk. 1 ubetinget i medfør af § 126, stk. 1, nr. 1, som følge af kørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen over 2,00 promille eller alkoholkoncentration i udåndingsluften under eller efter kørslen over 1,00 mg pr. l luft eller i medfør af § 126, stk. 1, nr. 4, 10 eller 11.

§ 117 b. Bøder idømt efter § 117, stk. 1, udmåles under hensyntagen til den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet. Ved udmåling af bøder for spirituskørsel skal der endvidere tages hensyn til alkoholkoncentrationen i blodet eller i udåndingsluften under eller efter kørslen.

Stk. 2. Bøder idømt efter § 117 a, stk. 1, udmåles under hensyntagen til den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet. Det samme gælder bøder, der i medfør af straffelovens § 58 idømmes i forbindelse med betinget fængselsstraf fastsat efter § 117, stk. 2, eller § 117 a, stk. 2.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 kan fraviges, når særlige grunde taler derfor.

§ 117 c. Med bøde straffes den, der

- 1) med lille knallert overtræder § 54, stk. 1, nr. 2 eller 4, hvor indholdet af tetrahydrocannabinol (THC) i blodet under eller efter kørslen ikke overstiger 0,003 mg THC pr. kilogram blod,
- 2) med lille knallert overtræder § 54, stk. 1, nr. 2 eller 4, hvor indholdet af tetrahydrocannabinol (THC) i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,003 mg THC pr. kilogram blod, jf. dog stk. 2,
- 3) med lille knallert kører spirituskørsel eller overtræder § 54, stk. 1, nr. 1 eller 3, eller § 54, stk. 2, jf. dog stk. 2, eller
- 4) fører lille knallert, til trods for at retten til at føre lille knallert er frakendt den pågældende ubetinget, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Straffen efter stk. 1, nr. 2-4, kan stige til fængsel indtil 1 år, hvis føreren tidligere er dømt for forhold som nævnt i stk. 1, nr. 2-4.

§ 117 d. Overtrædelse af § 9, stk. 2, nr. 1, straffes med fængsel indtil 1 år, under formildende omstændigheder dog med bøde.

Stk. 2. Overtrædelse af § 56, stk. 1, og § 62, stk. 1, straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 1 år. Ved udmåling af bøde for overtrædelse af § 56, stk. 1, tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel. Er overtrædelsen af § 56, stk. 1, begået under kørsel med et køretøj omfattet af § 43, stk. 1 eller 2, udmåles en skærpet bøde.

§ 118. Med bøde, jf. dog stk. 10 og 11, straffes den, der:

- 1) overtræder § 3, stk. 1 og 2, §§ 4-8, § 9, stk. 1 og stk. 2, nr. 2-6, § 10, § 12, §§ 14-52, § 54, stk. 3-5, § 55 a, stk. 1, § 60 d, § 62, stk. 2 og 3, §§ 63-65, § 66 a, stk. 4, § 67, § 70, stk. 1 og 2, §§ 80-81, § 82, § 83 a, § 84, stk. 2, §§ 86-88, §§ 97-99 og § 105,
- 2) tilsidesætter vilkår for en tilladelse i henhold til loven, i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven,
- 3) undlader at efterkomme forbud eller påbud, der er meddelt i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven eller
- 4) hindrer adgang til udtagelse af motordrevne køretøjer som nævnt i § 68 g, stk. 2.

Stk. 2. Ved fastsættelsen af bøder for overtrædelse af §§ 42 og 43 eller en anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning skal der tages hensyn til den generelle risikoforøgelse, som den pågældende hastighedsovertrædelse medfører. Ved hastighedsovertrædelser på motortrafikveje med en hastighedsgrænse på 100 km i timen og motorveje med en hastighedsgrænse på 100 km i timen eller derover udmåles en skærpet bøde. Der udmåles ligeledes en skærpet bøde ved hastighedsovertrædelser begået ved kørsel med

- 1) biler med tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg med tilkoblet påhængsvogn, sættevogn eller registreringspligtigt påhængsredskab, herunder campingvogn,
- 2) lastbiler, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg,
- 3) busser, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg,
- 4) vogntog bestående af de under nr. 2 og 3 nævnte køretøjer og registreringspligtige påhængskøretøjer,
- 5) ledbusser eller
- 6) motorcykel med tilkoblet påhængsvogn eller registreringspligtigt påhængsredskab.

Stk. 3. Ved fastsættelsen af bøder for overtrædelse af §§ 42 og 43 eller en anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning, jf. stk. 2, skal det tillige indgå som en skærpende omstændighed, hvis hastigheden har udgjort 140 km i timen eller derover.

Stk. 4. Ved fastsættelse af bøder for overtrædelse af §§ 42 og 43 eller en anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning, jf. stk. 2, udmåles en særligt skærpet bøde ved hastighedsovertrædelser på andre veje end motortrafikveje med en hastighedsgrænse på 100 km i timen og motorveje, hvis hastighedsoverskridelsen er på 30 pct. eller derover.

Stk. 5. Ved fastsættelse af bøder for overtrædelser af en hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning, jf. stk. 2, skal det indgå som en særlig skærpende omstændighed, hvis hastighedsovertrædelsen er sket på et sted, hvor hastighedsgrænsen midlertidigt er fastsat i forbindelse med vejarbejde eller arbejde af tilsvarende karakter på eller ved vejen.

Stk. 6. Ved fastsættelse af bøder for overtrædelser af § 67, stk. 2 og 4, skal det indgå som en særlig skærpende omstændighed, hvis der er foretaget ulovlige konstruktive ændringer af køretøjets motor eller forureningsbegrænsende udstyr, som har betydning for det motordrevne køretøjs udledning af luftforurenende stoffer.

Stk. 7. Ved fastsættelse af bøder for overtrædelse af § 67, stk. 1-3, skal det for lastbiler og busser, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg, og for vogntog bestående af en lastbil eller en bus, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg, og et registreringspligtigt påhængskøretøj indgå som en særligt skærpende omstændighed, hvis køretøjet eller vogntoget har alvorlige sikkerhedskritiske fejl og mangler.

Stk. 8. Ved fastsættelse af bøder for overtrædelse af § 38, stk. 1, og § 67, stk. 2 og 4, skal det indgå som en særligt skærpende omstændighed, hvis et motordrevet køretøj betjenes således eller er i en sådan ulovlig stand, at det afgiver unødigt støj.

Stk. 9. Ved fastsættelsen af bøder for overtrædelse af § 46, stk. 2, 2. pkt., udmåles en skærpet bøde, hvis overtrædelsen er begået med køretøjer, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg.

Stk. 10. Straf efter stk. 1 kan under de i § 126, stk. 1, nr. 4, nævnte omstændigheder stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder.

Stk. 11. Føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert straffes med fængsel indtil 1 år og 6 måneder, hvis føreren

- 1) overtræder § 37, stk. 4,
- 2) overtræder §§ 42 eller 43 eller en anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning, hvis hastigheden er 200 km i timen eller derover, eller
- 3) overtræder §§ 42 eller 43 eller en anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning med mere end 100 pct., hvis hastigheden er mere end 100 km i timen.

Stk. 12. Overtrædelse af de i § 121, stk. 1, nr. 1-8, nævnte bestemmelser og forbud straffes dog kun, såfremt standsningen eller parkeringen har været til fare for andre eller unødigt voldt ulempe for færdslen.

Stk. 13. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Der kan endvidere fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i de forordninger, der er nævnt i § 86 a, stk. 1, og for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der er udstedt i medfør af § 86 a, stk. 1. Ved fastsættelsen af bøder for føreres og virksomheders overtrædelse af bestemmelserne om brugen af takografen, diagramark og takografkort, som er omfattet af 2. pkt., skal det indgå som en skærpende omstændighed, i hvilket omfang overtrædelsen er egnet til at forhindre effektiv kontrol med overholdelsen af bestemmelserne, som er omfattet af 2. pkt. Det skal endvidere indgå som en særligt skærpende omstændighed, om den effektive kontrol med overholdelsen af bestemmelserne, som er omfattet af 2. pkt., er søgt forhindret. Ved fastsættelse af bøder for føreres og virksomheders overtrædelse af bestemmelserne om afholdelse af det regulære ugentlige hvil omfattet af 2. pkt. skal det indgå som en særlig skærpende omstændighed, hvis hvilet tilbringes i køretøjet.

Stk. 14. For overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af § 85, stk. 1, kan der pålægges ejeren eller brugeren af køre- tøj bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom. Tilsvarende gælder for overtrædelse af bestemmelser i de forordninger, der er nævnt i § 86 a, stk. 1, og for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der er udstedt i medfør af § 86 a, stk. 1. For bødeansvaret fastsættes ingen forvandlingsstraf.

Stk. 15. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 118 a. Bøder for overtrædelse af denne lov og for overtrædelse af forskrifter, der udstedes i medfør af loven, udmåles til 1.000 kr. eller beløb derover, som er delelige med 500. For gående og førere af cykel, hestekøretøj eller hest udmåles bøder dog til 700 kr. eller derover og for personer med særligt lav indtægt til 500 kr. eller derover. For overtrædelse af §§ 41-43 b eller anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning udmåles bøder til 1.200 kr. eller beløb derover, som er delelige med 600. For overtrædelser omfattet af 3. pkt. udmåles bøder for personer med særlig lav indtægt til 600 kr. eller beløb derover.

Stk. 2. Har nogen ved én eller flere handlinger begået flere overtrædelser af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse. Har nogen ved én eller flere handlinger overtrådt denne lov eller forskrifter udstedt i medfør af denne lov og én eller flere andre love, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf og bødestraffen for overtrædelsen af den eller de andre love.

Stk. 3. Har nogen ved én eller flere handlinger begået flere overtrædelser af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører én af overtrædelserne idømmelse af frihedsstraf, mens en anden medfører idømmelse af bøde, idømmer retten en bøde ved siden af frihedsstraffen. Det samme gælder,

såfremt nogen ved én eller flere handlinger har overtrådt denne lov eller forskrifter udstedt i medfør af denne lov og én eller flere andre love og overtrædelsen af denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf medfører bødestraf og overtrædelsen af den eller de andre love medfører frihedsstraf.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 2 og 3 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse ved overtrædelse af bestemmelser i de forordninger, der er nævnt i § 86 a, stk. 1, og for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der er udstedt i medfør af § 86 a, stk. 1. Bøderne for de i 1. pkt. nævnte overtrædelser udmåles til 500 kr. eller beløb derover, som er delelige med 500. En førers samlede bøde efter 1. og 2. pkt. i en kontrolperiode kan maksimalt udgøre 30.000 kr. I de tilfælde, hvor bødeloftet i 3. pkt. finder anvendelse for føreren, kan virksomhedens samlede bøde maksimalt udgøre 60.000 kr. pr. fører. Bødeloftet gælder dog ikke i de tilfælde, hvor der foreligger særligt skærpende omstændigheder.

Stk. 6. De bøder, der er nævnt i stk. 5, halveres, når der er tale om bøder for overtrædelse af bestemmelser om afholdelse af pauser i køretiden i de forordninger, der er nævnt i § 86 a, stk. 1, og for overtrædelse af bestemmelser om afholdelse af pauser i køretiden i regler, der er udstedt i medfør af § 86 a, stk. 1. De bøder, der er nævnt i 1. pkt., kan nedsættes yderligere i de tilfælde, hvor der foreligger formildende omstændigheder.

Stk. 7. De beløb, der er nævnt i stk. 5, 3. og 4. pkt., reguleres hvert femte år fra lovens ikrafttræden. Det fremkomne beløb afrundes til nærmeste med 500 delelige kronebeløb. Transportministeren bekendtgør eventuelle reguleringer hvert femte år.

§ 118 b. Hvor der ikke er fastsat særlige bestemmelser om forhøjet straf i gentagelsestilfælde, kan det ved straffens fastsættelse kun indgå som skærpende omstændighed, at gerningsmanden tidligere er straffet af betydning for sagen, hvis det nye forhold er begået, inden 5 år, jf. dog stk. 2, efter at den tidligere afgørelse blev endelig.

Stk. 2. I sager om overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af § 85, stk. 1, er den i stk. 1 nævnte periode dog 2 år.

§ 118 c. For overtrædelser af §§ 42 og 43 eller anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning konstateret ved hastighedskontrol, hvor køretøjet ikke bringes til standsning (automatisk trafikkontrol), som ikke kan medføre frakendelse af førerretten eller kørselsforbud efter kapitel 18, og som ikke er omfattet af § 125, stk. 2, nr. 5, pålægges ejeren (brugeren) af køretøjet bødeansvar efter § 118, stk. 1-3, selv om den pågældende ikke var fører, og selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes den pågældende som forsætlig eller uagtsom.

Stk. 2. Har en anden end ejeren (brugeren) af køretøjet, inden for 30 dage fra at ejeren (brugeren) har modtaget et bødeforelæg vedrørende forseelsen, over for politiet erkendt at have ført køretøjet på gerningstidspunktet, pålægges ejeren (brugeren) ikke ansvar efter stk. 1.

Stk. 3. Trækkes erkendelsen efter stk. 2 tilbage, inden påtale er opgivet efter stk. 4, kan ejeren (brugeren) fortsat pålægges ansvar efter stk. 1.

Stk. 4. Hvis der ikke inden for 3 måneder fra politiets modtagelse af en førers erkendelse efter stk. 2 er tilkendegivet andet over for ejeren (brugeren), er påtalen efter stk. 1 mod denne opgivet.

Stk. 5. Ejeren (brugeren) af køretøjet pålægges ikke ansvar efter stk. 1, hvis en anden person ved brugstyveri, berigelseskriminalitet eller på tilsvarende vis uberettiget var i besiddelse af køretøjet på gerningstidspunktet.

Stk. 6. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5. Der kan uanset straffelovens § 26, stk. 2, pålægges enkeltmandsvirksomheder strafansvar efter reglerne i straffelovens §§ 25 og 27 uanset virksomhedens størrelse og organisation.

Stk. 7. Der fastsættes ingen forvandlingsstraf for bødeansvaret efter stk. 1.

Stk. 8. Straffelovens § 50, stk. 3, finder ikke anvendelse for bøder pålagt efter stk. 1.

Stk. 9. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere regler om behandlingen af sager omfattet af stk. 1, herunder om brug af digitale kommunikationsmidler.

Sagernes behandling

§ 119. Sager om overtrædelse af denne lov og sager om konfiskation efter § 133 a, stk. 2, 2. pkt., behandles efter reglerne i retsplejelovens kapitel 76-78 og 80, medmindre sagen kan afgøres med vedtagelse efter § 119 a.

Stk. 2. Domsmand medvirker, jf. dog stk. 3, i sager,

- 1) hvor der bliver spørgsmål om højere straf end fængsel i 30 dage,
- 2) hvor der bliver spørgsmål om ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 4, eller
- 3) som i øvrigt skønnes at være af særlig indgribende betydning for tiltalte eller af særlig offentlig interesse.

Stk. 3. Domsmand medvirker uanset reglerne i stk. 2 ikke i sager, der

- 1) behandles efter reglerne i retsplejelovens § 831,
- 2) vedrører overtrædelse af § 53,
- 3) vedrører overtrædelse af § 54, stk. 1,
- 4) vedrører overtrædelse af § 56, stk. 1, § 62, stk. 1, eller § 63, stk. 1,
- 5) vedrører overtrædelse af § 117 a eller
- 6) vedrører overtrædelse af §§ 42 og 43 eller anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning og kan medføre ubetinget frakendelse af førerretten i medfør af § 126, stk. 1, nr. 10 eller 11.

Stk. 4. Offentlig forsvarer beskikkes efter reglerne i retsplejelovens §§ 731 og 732. Hvis sigtede fremsætter begæring herom, beskikkes i byretten tillige offentlig forsvarer

- 1) i sager, hvor der bliver spørgsmål om frakendelse af førerretten, kørselsforbud eller frakendelse af retten til at føre lille knallert og der ikke medvirker domsmænd, og
- 2) i sager om overtrædelse af § 53 eller § 54, stk. 1.

Stk. 5. Sigtede skal vejledes om adgangen til forsvarerbeskikkelse.

Stk. 6. I sager om konfiskation efter § 133 a, stk. 2, 2. pkt., skal retten efter begæring beskikke køretøjets ejer en offentlig forsvarer. Forsvareren skal bistå ejeren i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt konfiskationen er uforholdsmæssigt indgribende, og eventuelle erstatningskrav som følge af konfiskationen, jf. stk. 7. Køretøjets ejer skal vejledes om adgangen til forsvarerbeskikkelse.

Stk. 7. I sager om konfiskation efter § 133 a, stk. 2, 2. pkt., kan køretøjets ejer påtale borgerlige krav efter reglerne i retsplejelovens kapitel 89. Retsplejelovens § 991, stk. 4, finder dog kun anvendelse, hvis retten kan afgøre spørgsmålet om konfiskation efter § 133 a, stk. 2, uden samtidig at tage erstatningskravet under pådømmelse.

§ 119 a. Hvis en sag efter § 125, stk. 1, nr. 3-7, § 125, stk. 2 eller 3, § 126, stk. 1, nr. 1-3, § 129, stk. 1, nr. 3-6, eller § 129, stk. 3, nr. 1, 2 eller 4, § 129 a, stk. 1, eller § 129 b, stk. 1, nr. 1, ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, kan anklagemyndigheden i stedet for at indlevere anklageskrift til retten tilkendegive sigtede, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt sigtede erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde samt vedtager kørselsforbud, frakendelse af førerretten eller frakendelse af retten til at føre lille knallert i et i tilkendegivelsen nærmere angivet tidsrum og en eventuel udskydelse af det tidspunkt, hvor den pågældende efter sin alder kan få udstedt kørekort.

Stk. 2. Hvis en sag efter § 125, stk. 1, nr. 1, eller § 129, stk. 1, nr. 1, ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde og der skønnes at være et sikkert grundlag for betinget frakendelse af førerretten, kørselsforbud eller betinget frakendelse af retten til at føre lille knallert, kan anklagemyndigheden anvende den i stk. 1 beskrevne procedure, når der er tale om

- 1) uagtsom fremkørsel for rødt lys, hvorved føreren forårsager færdselsuheld, jf. § 4, stk. 1,
- 2) passage af jernbaneoverkørsel, hvorved føreren forårsager færdselsuheld, jf. § 5, stk. 2,
- 3) vending, hvorved føreren forårsager færdselsuheld, jf. § 18, stk. 1,
- 4) manglende iagttagelse af ubetinget vigepligt i form af hajtænder eller anden afmærkning, hvorved føreren forårsager færdselsuheld, jf. § 26, stk. 2,
- 5) manglende iagttagelse af ubetinget vigepligt ved udkørsel fra parkeringsplads, over fortov el.lign., hvorved føreren forårsager færdselsuheld, jf. § 26, stk. 3,
- 6) manglende iagttagelse af vigepligt ved højresving, hvorved føreren forårsager færdselsuheld med medkørende cyklist eller knallertfører, jf. § 26, stk. 6,
- 7) manglende iagttagelse af vigepligt ved venstresving, hvorved føreren forårsager færdselsuheld, jf. § 26, stk. 6,
- 8) påkørsel af gående i et fodgængerfelt, jf. § 27, stk. 6 eller 7, eller
- 9) bakning i nødsporet på motorvej eller i nødsporet på tilkørsels- eller frakørselsvej til sådan vej, jf. § 46, stk. 2.

Stk. 3. Med hensyn til tilkendegivelser efter stk. 1 og 2 finder bestemmelsen i retsplejelovens § 834, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, om indholdet af anklageskrift tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Sager omfattet af stk. 1, hvori der ikke opstår spørgsmål om anvendelse af højere straf end bøde, kan, når retten ikke finder grund til at betvivle tiltaltes skyld, afgøres, ved at den tiltalte i retten vedtager at erlægge en nærmere bestemt bøde og vedtager kørselsforbud eller betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten eller betinget eller ubetinget frakendelse af retten til at føre lille knallert i et nærmere angivet tidsrum og en eventuel udskydelse af det tidspunkt, hvor den pågældende efter sin alder kan få udstedt kørekort. Under samme betingelser kan sager om tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden, jf. § 125, stk. 1, nr. 1, og § 129, stk. 1, nr. 1, afgøres, ved at den tiltalte i retten vedtager at erlægge en nærmere bestemt bøde og vedtager kørselsforbud, betinget frakendelse af førerretten eller betinget frakendelse af retten til at føre lille knallert i et nærmere angivet tidsrum.

Stk. 5. Vedtagelser efter stk. 1, 2 og 4 har med hensyn til fuldbyrdelse og gentagelsesvirkning samme virkning som en dom.

§ 119 b. I forbindelse med tilkendegivelser efter § 119 a, stk. 1 og 2, skal politiet vejlede den sigtede om, at han, inden han tager stilling til spørgsmålet om vedtagelse, kan få bistand af en offentlig forsvarer, jf. § 733, stk. 1, i lov om rettens pleje. Justitsministeren fastsætter efter forhandling med Advokatrådet takster for forsvareres vederlag i de pågældende sager.

Tilbageholdelse og henstilling af køretøjer

§ 120. Er såvel føreren som det motordrevne køretøj, med hvilket overtrædelsen er begået, hjemmehørende i udlandet, kan køretøjet tilbageholdes af politiet, indtil forskyldte bøder, standsnings- og parkeringsafgifter, sagsomkostninger, erstatningsbeløb eller præmier for lovpligtig ansvarsforsikring er betalt, eller der er stillet sikkerhed for betalingen. Er beløbet ikke betalt inden 2 måneder efter sagens endelige afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i køretøjet.

Stk. 2. Med hensyn til iværksættelse af tilbageholdelsen efter stk. 1 finder retsplejelovens bestemmelser om beslaglæggelse med henblik på konfiskation tilsvarende anvendelse. Tilbageholdelsen kan kun ske, for så vidt den findes påkrævet for at sikre betaling af de nævnte beløb. Var føreren uberettiget i besiddelse af køretøjet, kan tilbageholdelse ikke ske.

Stk. 3. Reglen i stk. 1 finder bortset fra forskyldte standsnings- og parkeringsafgifter ikke anvendelse med hensyn til førere, der er hjemmehørende i Finland, Island, Norge eller Sverige.

§ 120 a. Politiet kan tilbageholde køretøjer i tilfælde af overtrædelse af

- 1) forskrifter udstedt i medfør af § 68 om hastighedsbegrænsers funktion,
- 2) forskrifter om vejtransport af farligt gods udstedt i medfør af § 82,

- 3) forskrifter om køretøjers største tilladte totalvægt udstedt i medfør af § 85,
- 4) forskrifter om køre- og hviletid udstedt i medfør af § 86 a,
- 5) Det Europæiske Fællesskabs forordning om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport (køre- og hviletidsbestemmelser inden for vejtransport),
- 6) Den Europæiske Unions forordning om takografer inden for vejtransport,
- 7) den europæiske overenskomst om arbejde, der udføres af det kørende personale i international vejtransport (AETR-overenskomsten), eller
- 8) § 67, stk. 2 og 4, ved at have foretaget ulovlige konstruktive ændringer af et motordrevet køretøjs motor eller forureningsbegrænsende udstyr, der har betydning for det motordrevne køretøjs udledning af luftforurenende stoffer.

Stk. 2. Med hensyn til iværksættelse af tilbageholdelsen efter stk. 1 finder retsplejelovens bestemmelser om beslaglæggelse med henblik på konfiskation tilsvarende anvendelse. Tilbageholdelse kan ske, indtil køretøjet eller forholdene i øvrigt er bragt i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte bestemmelser.

§ 120 b. Politiet kan pålægge føreren af et køretøj at henstille køretøjet på et sted anvist af politiet i tilfælde af overtrædelse af forskrifter om vejtransport af farligt gods udstedt i medfør af § 82, indtil transporten er bragt i overensstemmelse med reglerne.

Standsnings- og parkeringsafgifter

§ 121. Politiet kan pålægge en afgift for overtrædelse af:

- 1) § 28, stk. 2, 1. pkt.,
- 2) § 28, stk. 3,
- 3) § 29, stk. 1, nr. 1, 2, 3, 5, 7, 8, 9, 10 og 11, og stk. 2,
- 4) § 29, stk. 3, nr. 1, nr. 2 for så vidt angår parkering ud for ind- og udkørsel til og fra ejendom, nr. 3 og 4,
- 5) standsnings- eller parkeringsforbud, der angives ved afmærkning,
- 6) de bestemmelser om parkering i opholds- og legeområder, der udfærdiges i medfør af § 40,
- 7) standsnings- eller parkeringsforbud, der fastsættes efter §§ 92 og 92 d, selv om forbuddet ikke angives ved afmærkning,
- 8) andre bestemmelser om standsning eller parkering, der fastsættes i medfør af §§ 92, 92 d og 93, og
- 9) de bestemmelser om benyttelse af parkeringsautomater eller lignende, der udfærdiges i medfør af § 90, stk. 2 og 3, i lov om offentlige veje.

Stk. 2. Afgørelse om pålæggelse af afgift kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed og er ikke omfattet af forvaltningslovens § 19. Afgiften tilfalder statskassen.

Stk. 3. Afgiften pålægges ved en skriftlig meddelelse, der anbringes på køretøjet eller overgives til føreren.

Stk. 4. Afgiften påhviler den, der har foretaget den uretmæssige standsning eller parkering. Betales afgiften ikke inden den fastsatte frist, hæfter tillige ejeren (brugeren) for betalingen, medmindre det godtgøres, at føreren uberettiget var i besiddelse af køretøjet.

Stk. 5. Afgiften udgør 510 kr., jf. dog stk. 6. Afgiften udgør dog 1.020 kr. ved

- 1) parkering ud for ind- og udkørsel til og fra ejendom i strid med § 29, stk. 3, nr. 2,
- 2) standsning eller parkering uden brug af parkeringskort for personer med handicap på parkeringsplads, der efter § 92, stk. 1, nr. 1, er reserveret til generel anvendelse for personer med handicap, eller
- 3) standsning eller parkering med et andet køretøj på en parkeringsplads, der efter § 92, stk. 3, er reserveret til et eller flere bestemte køretøjer, som anvendes af en person med handicap.

Stk. 6. Afgiften udgør 2.040 kr. for lastbiler og busser, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg. Udstedes afgiften af Færdselsstyrelsen i medfør af regler fastsat efter § 122 a, stk. 2, udgør afgiften dog 1.020 kr., hvis afgiften betales inden for 5 dage fra udstedelsen, og 1.530 kr., hvis afgiften betales inden for 6 til 24 dage fra udstedelsen.

Stk. 7. Der kan for en overtrædelse omfattet af stk. 1 pålægges én afgift i døgnet, idet der dog tidligst kan pålægges en ny afgift, 24 timer efter at den forrige afgift er pålagt. Der kan for samme overtrædelse højst pålægges tre afgifter.

Parkeringskontrollører

§ 122. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren bestemme, at det inden for bestemte områder overdrages særlige parkeringskontrollører, der ansættes under politiet, helt eller delvist at varetage kontrollen med overholdelse af de bestemmelser, der nævnes i § 121, stk. 1. Transportministeren fastsætter efter forhandling med justitsministeren nærmere regler om parkeringskontrollørernes virksomhed.

§ 122 a. Transportministeren kan bestemme, at kontrollen med overholdelse af de bestemmelser, der nævnes i § 121, stk. 1, helt eller delvist overlades til vejmyndigheden. Reglerne i § 121, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3-7, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Transportministeren kan for statslige veje bestemme, at kontrollen med overholdelse af de bestemmelser, der nævnes i § 121, stk. 1, helt eller delvis overlades til Færdselsstyrelsen. Reglerne i § 121, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3-7, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Vejmyndigheden kan efter aftale bemyndige en anden vejmyndighed til helt eller delvist at varetage den parkeringskontrol, som i medfør af stk. 1 overlades til vejmyndigheden.

Stk. 4. Parkeringsafgift pålagt af en kommunal vejmyndighed i henhold til bemyndigelse efter stk. 1 og 3 fordeles efter transportministerens nærmere bestemmelser mellem staten og den kommunale vejmyndighed, på hvis område kontrollen udføres.

Stk. 5. Transportministeren fastsætter nærmere regler om parkeringskontrol.

Modregning m.v.

§ 122 b. Ubetalt parkeringsafgift kan med tillæg af omkostninger modregnes i overskydende skat, i krav på tilbagebetaling af vægtafgift, jf. § 6, stk. 5, i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., og i krav på tilbagebetaling af afgift af bilens brændstofforbrug, jf. § 4, stk. 5, i lov om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler.

Kontrolafgifter ved parkering på privat område

§ 122 c. Kontrolafgift ved parkering på offentligt tilgængeligt privat område kan, medmindre der gælder et generelt og tydeligt markeret forbud mod parkering på området, kun pålægges, hvis dette på stedet tydeligt er tilkendegivet.

Stk. 2. Kontrolafgift ved parkering på offentligt tilgængeligt privat område kan kun pålægges, hvis den, der pålægger afgiften, er tilmeldt det klagenævn, der er oprettet i medfør af § 122 d, og hvis der tydeligt er vejledt om klageadgangen hertil, når afgiftspålæg gives.

Stk. 3. Transportministeren fastsætter regler om, hvordan tilkendegivelse efter stk. 1 skal gives. Transportministeren fastsætter endvidere regler om, hvilke oplysninger den, der udsteder en kontrolafgift, skal give om grundlaget for afgiften.

§ 122 d. Til behandling af klager over kontrolafgifter pålagt af private for overtrædelse af vilkårene for brug af offentligt tilgængelige private parkeringsområder opretter branchen på området et klagenævn.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om klagenævnets virke, herunder regler om tilsyn.

Fjernelse og salg af køretøjer

§ 123. Politiet kan foranledige de nedenfor under nr. 1-3 nævnte køretøjer fjernet, såfremt de henstår på et af færdselsloven omfattet område:

1) køretøj, der er henstillet i strid med gældende bestemmelser om standsning eller parkering,

- 2) havareret eller i øvrigt defekt køretøj og
- 3) registreringspligtigt køretøj, der henstår uden nummerplader.

Stk. 2. Hvis et køretøj henstår på statsvej, herunder når køretøjet henstår akut trafikfarlig, kan også vejmyndigheden foranledige det fjernet. Tilsvarende kan A/S Storebælt og A/S Øresund som vej ejere foranledige et køretøj fjernet, som henstår på et vejareal ejet af selskaberne. Reglerne i stk. 4 og 5 finder tilsvarende anvendelse på fjernelser foranlediget af A/S Storebælt og A/S Øresund.

Stk. 3. Den kommunale vejmyndighed kan foranledige et køretøj fjernet, hvis køretøjet har fået pålagt tre parkeringsafgifter for samme overtrædelse, jf. § 122 a, stk. 1. Køretøjet kan dog tidligst fjernes efter en forudgående høring på minimum 4 uger.

Stk. 4. Køretøjet bringes til den af politiet eller den statslige vejmyndighed anviste opbevaringsplads, medmindre føreren eller ejeren (brugeren) er til stede og straks fjerner køretøjet eller anviser anden opbevaringsplads. De af politiet eller den statslige vejmyndighed afholdte udgifter til transport og opbevaring påhviler føreren. Er føreren ukendt, eller betaler han ikke efter påkrav, hæfter tillige ejeren (brugeren) for betalingen, medmindre det godtgøres, at føreren uberettiget var i besiddelse af køretøjet.

Stk. 5. Det påhviler politiet eller den statslige vejmyndighed at underrette ejeren af et køretøj, der er fjernet og anbragt efter politiets eller den statslige vejmyndigheds anvisning, om, hvornår køretøjet er fjernet, og hvor det opbevares. Underretningen skal tillige indeholde en tilkendegivelse om, at køretøjet, såfremt det ikke afhentes inden udløbet af en fastsat frist, vil blive bortsolgt i overensstemmelse med stk. 6. Kan underretning af ejeren ikke finde sted, fordi han er ukendt, kan bortsalg ske 14 dage efter, at køretøjet er blevet fjernet af politiet eller den statslige vejmyndighed.

Stk. 6. Politiet er efter udløbet af den i henhold til stk. 5 fastsatte frist berettiget til at sælge køretøjet ved offentlig auktion eller, hvis dette skønnes at ville indbringe et større beløb, til ophugning. Et eventuelt overskud tilfalder statskassen, dog at ejeren i 1 år fra salgsdatoen har krav på udbetaling af dette med fradrag af de med transporten, opbevaringen og salget forbundne udgifter.

Stk. 7. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved indbringelse af køretøjer, forkyndelse af den i stk. 5 nævnte meddelelse til ejeren, klageadgang, betaling for fjernelse og opbevaring af køretøjer og om salg af disse.

Stk. 8. Det påhviler den kommunale vejmyndighed at underrette ejeren af et køretøj, der er fjernet i medfør af stk. 3 og anbragt efter vejmyndighedens anvisning, om, hvornår køretøjet er fjernet, og hvor det opbevares. Underretningen skal tillige indeholde en tilkendegivelse af, at køretøjet, såfremt det ikke afhentes inden udløbet af en frist på minimum 4 uger, vil blive bortsolgt. Kan underretning af ejeren ikke finde sted, fordi vedkommende er ukendt, kan bortsalg ske, 14 dage efter at køretøjet er blevet fjernet af den kommunale vejmyndighed. Den kommunale vejmyndighed er efter udløbet af de nævnte frister berettiget til at sælge køretøjet ved offentlig auktion eller, hvis dette skønnes at ville indbringe et større beløb, til ophugning. Et eventuelt overskud tilfalder den kommunale vejmyndighed, dog at ejeren i 1 år fra salgsdatoen har krav på udbetaling af dette med fradrag af de med transporten, opbevaringen og salget forbundne udgifter.

Stk. 9. En afgørelse truffet af en kommunal vejmyndighed efter stk. 3, jf. stk. 8, kan påklages til transportministeren, for så vidt angår retlige spørgsmål.

Stk. 10. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved indbringelse af køretøjer, forkyndelsen af den i stk. 8 nævnte meddelelse til ejeren og betaling for opbevaring af køretøjer og salg af disse.

§ 123 a. Vejmyndigheden kan foranledige en cykel fjernet, hvis den henstår på det offentlige vejareal.

Stk. 2. Cyklen må først fjernes efter en forudgående høring på minimum 4 uger. Høringen skal foregå ved tydelig markering på cyklen.

Stk. 3. Vejmyndigheden er berettiget til at sælge eller give cyklen bort. Et eventuelt overskud tilfalder vejmyndigheden.

Stk. 4. Vejmyndigheden skal, inden cyklen sælges eller gives bort, jf. stk. 3, have undersøgt, om cyklen er meldt stjålet.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte nærmere regler om vejmyndighedernes fjernelse af cykler.

§ 124. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte bestemmelser om, at køretøjer, der uden at være omfattet af § 123, stk. 1, er i politiets varetægt, kan sælges i overensstemmelse med bestemmelserne i § 123, stk. 5 og 6.

Kapitel 17 a

Betalingsbestemmelser

Køreprøver, kørekort m.v.

§ 124 a. Transportministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr for afholdelse af køreprøve, herunder afholdelse af teoriprøve og praktisk prøve, kontrollerende køreprøve, kørelærerprøve, udeblivelse fra teoretisk eller praktisk køreprøve, og hvis en del af prøven ikke består.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr for udstedelse, ombytning og fornyelse af kørekort, herunder for udstedelse eller ombytning af kørekort i forbindelse med frakendelse eller generhvervelse af førerretten.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr for ombytning af kørekort med vilkår om alkohol til kørekort uden vilkår om alkohol.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om betaling af gebyr for udstedelse af takografkort.

§ 124 b. I tillæg til betaling af gebyr for afholdelse af køreprøve fastsat i medfør af § 124 a, stk. 1, skal ansøger betale en afgift på 200 kr.

§ 124 c. For udstedelse af uddannelsesbevis til førere af køretøjer til vejtransport af farligt gods skal ansøger betale en afgift på 290 kr.

Stk. 2. Det i stk. 1 nævnte beløb reguleres en gang årligt den 1. januar med 2 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det herefter fremkomne beløb anvendes afrundet som grundlag for reguleringen af beløbet det følgende år. Det årlige beløb afrundes til nærmeste med ti delelige kronebeløb. Transportministeriet bekendtgør hvert år, hvilken regulering der skal finde sted.

§§ 124 d-124 p. (Ophævet)

Opkrævning m.v. af betaling

§ 124 q. Justitsministeren og transportministeren kan fastsætte bestemmelser om betalinger efter denne lov.

Kapitel 18

Frakendelse af førerret m.v.

Betinget frakendelse af førerretten

§ 125. Føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, skal betinget frakendes retten til at føre et sådant køretøj, hvis

- 1) føreren under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden har voldt skade på person eller ting eller fremkaldt fare herfor,
- 2) føreren har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 9, stk. 2, nr. 1, og der ikke foreligger formildende omstændigheder,
- 3) føreren har overskredet de tilladte hastigheder efter §§ 42 og 43 a eller en anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning med mere end 60 pct. eller har kørt med en

hastighed på 160 km i timen eller derover, eller føreren, hvor hastighedsgrænsen ved færdselstavler eller anden afmærkning er midlertidigt fastsat i forbindelse med vejarbejde eller arbejde af tilsvarende karakter på eller ved vejen, har overskredet de tilladte hastigheder med mere end 40 pct.,

- 4) føreren under kørsel i et af de i § 43 nævnte køretøjer, under kørsel med blokvogn eller mobilkran, jf. § 86, stk. 1, eller ved slæbning af køretøjer, jf. § 70, stk. 4, har overskredet de for sådanne køretøjer tilladte hastigheder, jf. §§ 42 og 43, eller en anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning med mere end 60 pct. for hastighedsgrænser på højst 30 km i timen eller med mere end 40 pct. for hastighedsgrænser på over 30 km i timen,
- 5) føreren har gjort sig skyldig i spirituskørsel, der ikke er omfattet af § 126, stk. 1, nr. 1,
- 6) føreren har gjort sig skyldig i en overtrædelse af § 54, stk. 1, nr. 2 eller 4, ved at have indtaget tetrahydrocannabinol (THC) i et sådant omfang, at indholdet af THC i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,003 mg THC pr. kilogram blod, hvis overtrædelsen af § 54, stk. 1, nr. 2, ikke er omfattet af § 126, stk. 1, nr. 2, en overtrædelse af § 54, stk. 1, nr. 3, eller en overtrædelse af § 54, stk. 2, der ikke er omfattet af § 126, stk. 1, nr. 2,
- 7) føreren har benyttet en stor knallert, som er konstruktivt ændret med henblik på hastighedsforøgelse, eller som er i en sådan ulovlig stand, at den kan køre 64 km/t. eller derover, og som føreren er ejer (bruger) af, hvis føreren en gang tidligere inden for de seneste 3 år, før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i en overtrædelse af § 67, stk. 2, ved at være ejer (bruger) af en stor knallert i en sådan ulovlig stand, eller
- 8) frakendelse findes begrundet ved beskaffenheden af den begåede forseelse, og hvad der i øvrigt foreligger oplyst om tiltaltes forhold som fører af motordrevet køretøj.

Stk. 2. Føreren skal endvidere betinget frakendes retten til at føre et sådant køretøj, hvis føreren inden for en periode af 3 år har gjort sig skyldig i tre forhold, der ikke i sig selv medfører frakendelse af førerretten efter stk. 1, men som er omfattet af

- 1) § 5, stk. 2, § 15, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4, § 16, stk. 2, § 18, stk. 1 og 2, § 21, stk. 1-4, § 22, stk. 1, § 24, stk. 1, § 25, § 51, stk. 7, § 52, stk. 5, § 55 a, stk. 1, § 80, stk. 4, 1. pkt., § 80 a, stk. 1 og 2, jf. stk. 6, 1. pkt., § 80 b, stk. 4, 2. pkt., og § 81, stk. 3,
- 2) § 4, stk. 1 og 2, hvis overtrædelsen udgør fremkørsel mod rødt lyssignal, kørsel mod kørselsretningen, overskridelse af spærrelinjer eller overskridelse af ubrudt kantlinje i forbindelse med ulovlig kørsel i nødspor,
- 3) § 23 eller forbud mod overhaling fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning,
- 4) § 26, stk. 2-4 og 6, eller vigepligt fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning,
- 5) §§ 42-43 a eller anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning, hvis hastigheds- overskridelsen er på mere end 30 pct., eller
- 6) § 54, stk. 1, nr. 2, hvis forholdet ikke er omfattet af § 125, stk. 1, nr. 6, eller § 126, stk. 1, nr. 2, eller § 54, stk. 1, nr. 4, hvis forholdet ikke er omfattet af § 125, stk. 1, nr. 6.

Stk. 3. Under samme betingelser som nævnt i stk. 2 skal føreren betinget frakendes retten til at føre et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, hvis føreren har gjort sig skyldig i to forhold omfattet af stk. 2 og forholdene er begået inden for de første 3 år efter førstegangserhvervelse af førerret.

Stk. 4. Betinget frakendelse af førerretten sker på vilkår, at den pågældende i en prøvetid på 3 år fra endelig dom ikke fører motordrevet køretøj under sådanne omstændigheder, at førerretten skal frakendes. Ved betinget frakendelse af førerretten udsættes fastsættelsen af frakendelsestiden.

Stk. 5. Begår den dømte i prøvetiden et nyt forhold, der medfører frakendelse af førerretten, fastsætter retten en fælles frakendelse for dette forhold og den tidligere pådømte lovovertrædelse.

Stk. 6. Retten til at føre motordrevet køretøj kan frakendes føreren af et letbanekøretøj efter stk. 1-5. Det samme gælder, hvis letbanekøretøjet er ført under påvirkning af spiritus, bevidsthedspåvirkende

stoffer, sygdom m.v. i strid med jernbaneloven eller administrative forskrifter fastsat med hjemmel i jernbaneloven.

Ubetinget frakendelse af førerretten

§ 126. Føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, skal ubetinget frakendes retten til at føre et sådant køretøj, hvis føreren

- 1) har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen over 1,20 promille eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften under eller efter kørslen over 0,60 mg pr. liter luft,
- 2) har gjort sig skyldig i en overtrædelse af § 54, stk. 1, nr. 1, eller § 54, stk. 1, nr. 2, ved at have indtaget tetrahydrocannabinol (THC) i et sådant omfang, at indholdet af THC i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,009 mg THC pr. kilogram blod, eller under skærpende omstændigheder har gjort sig skyldig i en overtrædelse af § 54, stk. 2,
- 3) ulovligt har ført køretøjet uden hastighedsbegrænsere eller føreren har foretaget et uautoriseret, konstruktivt indgreb i køretøjets hastighedsbegrænsere eller dens forbindelser eller føreren vidste eller burde have vidst, at der er foretaget et sådant indgreb, eller hvis føreren har betjent køretøjet på en sådan måde, at hastighedsbegrænseren gøres uvirksom,
- 4) forsætligt har voldt skade på andres person eller ting, forsætligt har fremkaldt nærliggende fare herfor eller i øvrigt har ført motordrevet køretøj på særligt hensynsløs måde,
- 5) har gjort sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 253, stk. 1, jf. stk. 2,
- 6) har gjort sig skyldig i flere forhold, der hver for sig er omfattet af § 125, stk. 1, nr. 1-7, eller stk. 2 eller 3, dog således at to forhold omfattet af henholdsvis § 125, stk. 1, nr. 3, og § 125, stk. 1, nr. 7, som er begået samtidig, i denne forbindelse anses for ét forhold,
- 7) tidligere er frakendt førerretten betinget i medfør af § 125, stk. 1-3, og har begået et nyt forhold omfattet af § 125, stk. 1-3, i prøvetiden,
- 8) tidligere er pålagt kørselsforbud og har begået et nyt forhold omfattet af § 125, stk. 1-3, inden 3 år efter, at kørselsforbuddet blev pålagt,
- 9) tidligere er frakendt førerretten ubetinget i medfør af § 126, stk. 1, og har begået et nyt forhold omfattet af § 125, stk. 1-3, inden 5 år efter udløbet af frakendelsestiden,
- 10) har kørt med en hastighed på 200 km i timen eller derover,
- 11) ved kørsel med en hastighed på mere end 100 km i timen har overskredet de tilladte hastigheder efter §§ 42 og 43 eller en anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning med mere end 100 pct.,
- 12) har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 37, stk. 4, eller
- 13) har gjort sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 4, hvis overtrædelsen angår chikanøs kørsel, der hindrer politiets eftersætning af andre køretøjer.

Stk. 2. Under særligt formildende omstændigheder kan der ske betinget frakendelse i tilfælde, hvor frakendelse efter stk. 1 ellers skulle ske ubetinget.

Stk. 3. Retten til at føre motordrevet køretøj kan frakendes føreren af et letbanekøretøj efter stk. 1 og 2. Det samme gælder, hvis letbanekøretøjet er ført under påvirkning af spiritus, bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom m.v. i strid med jernbaneloven eller administrative forskrifter fastsat med hjemmel i jernbaneloven.

Kørselsforbud

§ 127. Hvis en forseelse omfattet af § 125, stk. 1, nr. 1-6 eller 8, § 125, stk. 3, eller § 126, stk. 2, jf. § 126, stk. 1, nr. 1, 2, 4, 5, 10 eller 11, bliver begået inden for de første 3 år efter førstegangserhvervelse af førerret, træder et kørselsforbud i stedet for en betinget frakendelse. Ved et kørselsforbud inddrages førerens ret til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, indtil

særlig køreundervisning eller ANT-kursus, jf. § 60 c, stk. 1 og 2, er gennemført og kontrollerende køreprøve er bestået.

Frakendelsestiden

§ 128. Ubetinget frakendelse af førerretten sker for et tidsrum af mellem 6 måneder og 10 år, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Ubetinget frakendelse af førerretten som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, sker for et tidsrum af mindst 3 år, medmindre ubetinget frakendelse af førerretten sker i medfør af § 126, stk. 1, nr. 6, for forhold omfattet af § 125, stk. 2 eller 3. Ubetinget frakendelse af førerretten i medfør af § 126, stk. 1, nr. 10-13, sker ligeledes for et tidsrum af mindst 3 år.

Stk. 3. Førerretten kan frakendes for bestandigt, hvis føreren under kørslen har begået grove kørselsfejl, kørslen har resulteret i alvorlig personskaade og der foreligger sådanne oplysninger om førerens tidligere færdselslovsovertrædelser, at en frakendelse af førerretten for bestandigt skønnes påkrævet af hensyn til færdselssikkerheden og retshåndhævelsen.

Stk. 4. Er føreren under 18 år på det tidspunkt, hvor en ubetinget frakendelse af førerretten vedtages eller fastslås ved endelig dom, regnes frakendelsestiden fra den dag, hvor føreren fylder 18 år.

Frakendelse af retten til at føre lille knallert m.v.

§ 129. Føreren af en lille knallert skal betinget frakendes retten til at føre lille knallert, hvis

- 1) føreren under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden har voldt skade på person eller ting eller fremkaldt fare herfor,
- 2) føreren har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 9, stk. 2, nr. 1, og der ikke foreligger formildende omstændigheder,
- 3) føreren har overskredet den tilladte hastighed for lille knallert efter § 43 a med mere end 60 pct.,
- 4) føreren har gjort sig skyldig i spirituskørsel, der ikke er omfattet af stk. 3, nr. 1,
- 5) føreren har gjort sig skyldig i en overtrædelse af § 54, stk. 1, nr. 2 eller 4, ved at have indtaget tetrahydrocannabinol (THC) i et sådant omfang, at indholdet af THC i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,003 mg THC pr. kilogram blod, hvis overtrædelsen af § 54, stk. 1, nr. 2, ikke er omfattet af § 129, stk. 3, nr. 2, en overtrædelse af § 54, stk. 1, nr. 3, eller en overtrædelse af § 54, stk. 2, der ikke er omfattet af § 129, stk. 3, nr. 2,
- 6) den benyttede knallert er konstruktivt ændret med henblik på hastighedsforøgelse eller er i en sådan ulovlig stand, at den kan køre 43 km i timen eller derover, og føreren tillige er ejer (bruger) af knallerten.

Stk. 2. Betinget frakendelse sker på vilkår af, at den pågældende i en prøvetid på 3 år fra endelig dom ikke fører lille knallert under sådanne omstændigheder, at retten til at føre lille knallert skal frakendes. Ved betinget frakendelse udsættes fastsættelsen af frakendelsestiden.

Stk. 3. Føreren af en lille knallert skal ubetinget frakendes retten til at føre lille knallert for et tidsrum af mellem 2 og 10 år, hvis

- 1) føreren har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen over 1,20 promille eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften under eller efter kørslen over 0,60 mg pr. liter luft,
- 2) føreren har gjort sig skyldig i en overtrædelse af § 54, stk. 1, nr. 1, eller § 54, stk. 1, nr. 2, ved at have indtaget tetrahydrocannabinol (THC) i et sådant omfang, at indholdet af THC i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,009 mg THC pr. kilogram blod, eller under skærpende omstændigheder har gjort sig skyldig i en overtrædelse af § 54, stk. 2,
- 3) føreren forsætligt har voldt skade på andres person eller ting, forsætligt har fremkaldt nærliggende fare herfor eller i øvrigt har ført knallerten på særlig hensynsløs måde,

- 4) føreren ved kørsel med en hastighed på mere end 100 km i timen har overskredet de tilladte hastigheder efter § 42 eller en anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning med mere end 100 pct.,
- 5) føreren har gjort sig skyldig i flere forhold, der hver for sig er omfattet af stk. 1, idet to forhold omfattet af henholdsvis stk. 1, nr. 3 og 6, som er begået samtidig, i denne forbindelse dog anses for ét forhold,
- 6) føreren tidligere er betinget frakendt retten til at føre lille knallert og har begået et nyt forhold omfattet af stk. 1 i prøvetiden eller
- 7) føreren tidligere er frakendt retten til at føre lille knallert ubetinget og har begået et nyt forhold, der er omfattet af nr. 1-4 eller stk. 1, inden 2 år efter udløbet af frakendelsestiden.

Stk. 4. Er den fører, der ubetinget frakendes retten til at føre lille knallert efter stk. 3, under 18 år på gerningstidspunktet, udskydes det tidspunkt, hvor den pågældende efter sin alder kan erhverve førerret, desuden i 6 måneder, for så vidt angår kørekort med et alderskrav på 18 år. Har føreren på afgørelsestidspunktet erhvervet førerret, frakendes førerretten ubetinget i 6 måneder. Bestemmelsen i § 60 a finder herved ikke anvendelse. Under særlige omstændigheder kan frakendelse af førerretten undlades.

Stk. 5. Under særligt formildende omstændigheder kan der ske betinget frakendelse i tilfælde, hvor frakendelse efter stk. 3 ellers skulle ske ubetinget.

Stk. 6. Er føreren under 15 år på det tidspunkt, hvor en ubetinget frakendelse af retten til at føre lille knallert vedtages eller fastslås ved endelig dom, regnes frakendelsestiden fra den dag, hvor føreren fylder 15 år.

Stk. 7. Begår den fører, der er ubetinget frakendt retten til at føre lille knallert, i frakendelsestiden et nyt forhold, der er omfattet af stk. 1 eller stk. 3, nr. 1-4, kan der fastsættes en yderligere udskydelse eller frakendelse efter stk. 4. Den samlede udskydelse eller frakendelse efter stk. 4 kan dog ikke overstige 2 år. Har førerretten været frakendt i en sammenhængende periode på 1 år eller mere efter stk. 4, kan førerretten efter frakendelsestidens udløb kun generhverves, såfremt en kontrollerende køreprøve består. Tilsvarende gælder, hvis der ved ansøgning om generhvervelse af førerretten er forløbet mere end 1 år regnet fra begyndelsestidspunktet for frakendelsen. Bestemmelserne i § 60 a, stk. 8, 1. og 2. pkt., finder herved anvendelse.

Frakendelse af førerretten ved overtrædelser af regler om køre- og hviletid og største tilladte totalvægt

§ 129 a. Føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert skal betinget frakendes retten til at føre lille og stor lastbil med og uden stort påhængskøretøj (kategori C1, C1/E, C og C/E), lille og stor bus med og uden stort påhængskøretøj (kategori D1, D1/E, D og D/E) og almindelig bil med stort påhængskøretøj (kategori B/E), hvis

- 1) føreren under kørsel med et køretøj eller vognvogt med en tilladt totalvægt på over 3.500 kg har overtrådt de i medfør af § 85 fastsatte bestemmelser om største tilladte totalvægt med mere end 30 pct.,
- 2) føreren har overtrådt bestemmelser om køretid eller hviletid fastsat i de forordninger, der er nævnt i § 86 a, stk. 1, eller i bestemmelser, der er udstedt i medfør af § 86 a, stk. 1, bortset fra bestemmelserne om afholdelse af pauser i køretiden med mere end 40 pct. eller
- 3) føreren inden for en periode af 3 år har gjort sig skyldig i seks forhold vedrørende takografen, der er omfattet af de forordninger, der er nævnt i § 86 a, stk. 1, eller af bestemmelser, der er udstedt i medfør af § 86 a, stk. 1.

Stk. 2. Under særligt formildende omstændigheder kan betinget frakendelse af førerretten efter stk. 1, nr. 2 og 3, undlades.

Stk. 3. § 125, stk. 4 og 5, og § 133 finder tilsvarende anvendelse på forhold omfattet af stk. 1.

§ 129 b. Føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert skal ubetinget frakendes retten til at føre lille og stor lastbil med og uden stort påhængskøretøj (kategori C1,

C1/E, C og C/E), lille og stor bus med og uden stort påhængskøretøj (kategori D1, D1/E, D og D/E) og almindelig bil med stort påhængskøretøj (kategori B/E), hvis føreren

- 1) har ført køretøjet, selv om denne vidste eller burde vide, at der var foretaget et uautoriseret, konstruktivt indgreb i køretøjets takograf eller dens forbindelser,
- 2) har gjort sig skyldig i flere forhold, der hver for sig er omfattet af § 129 a, stk. 1, jf. dog stk. 2 og 3,
- 3) tidligere er frakendt førerretten betinget i medfør af § 129 a, stk. 1, og har begået et nyt forhold omfattet af § 129 a, stk. 1, i prøvetiden eller
- 4) tidligere er frakendt førerretten ubetinget i medfør af nr. 1-3 og har begået et nyt forhold omfattet af § 129 a, stk. 1, inden 5 år efter udløbet af frakendelsestiden.

Stk. 2. Frakendelse efter stk. 1, nr. 2, for flere forhold, der alene er omfattet af § 129 a, stk. 1, nr. 2, skal kun ske ubetinget, hvis forholdene er begået i en periode på mere end 1 uge.

Stk. 3. Frakendelse efter stk. 1, nr. 2, for flere forhold, der alene er omfattet af § 129 a, stk. 1, nr. 3, skal kun ske ubetinget, hvis der er tale om særlig grove tilfælde.

Stk. 4. Under særligt formildende omstændigheder kan der ske betinget frakendelse i tilfælde, hvor frakendelse efter stk. 1 ellers skulle ske ubetinget. I disse tilfælde finder § 125, stk. 4 og 5, og § 133 tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Den, hvis førerret til kategorierne omfattet af stk. 1 er frakendt eller midlertidigt eller endeligt inddraget, skal aflevere sit kørekort til politiet.

Stk. 6. §§ 128, 130-132, 132 b og 133 finder tilsvarende anvendelse på forhold omfattet af stk. 1.

Inddragelse af førerretten m.v. under sagen

§ 130. Skønner politiet, at betingelserne for ubetinget frakendelse af førerretten eller retten til at føre lille knallert foreligger, kan politiet midlertidigt inddrage førerretten eller retten til at føre lille knallert. Politiet skal i forbindelse hermed vejlede føreren om prøvelsesretten, jf. stk. 2. Transportministeren fastsætter nærmere regler om politiets inddragelse af førerretten og retten til at føre lille knallert, herunder om foreløbig inddragelse af kørekort og knallertbevis mod udstedelse af midlertidigt kørekort.

Stk. 2. Den, hvis førerret eller ret til at føre lille knallert er midlertidigt inddraget, kan forlange inddragelsen prøvet af retten. Retten træffer ved kendelse afgørelse om inddragelsen.

Stk. 3. Det tidsrum, hvori førerretten eller retten til at føre lille knallert har været inddraget, fradrages i frakendelsestiden.

Virkningen af anke m.v.

§ 131. Anke af en dom, hvorved der er sket ubetinget frakendelse, efter at førerretten eller retten til at føre lille knallert har været inddraget i medfør af § 130, har ikke opsættende virkning for dommens bestemmelse om frakendelse, medmindre andet bestemmes af byretten ved kendelse. Det samme gælder anke af en dom, hvorved en person over 18 år, der ikke har førerret, ubetinget er frakendt retten til at erhverve denne ret. I andre tilfælde kan byretten på begæring af anklagemyndigheden ved kendelse bestemme, at anke ikke skal have opsættende virkning.

Stk. 2. Afsiges der i en sag, hvori førerretten eller retten til at føre lille knallert er inddraget efter § 130, frifindende dom med hensyn til spørgsmålet om frakendelse, eller sker frakendelsen betinget, skal kørekortet eller knallertbeviset udleveres, selv om dommen ankes.

Generhvervelse af førerret m.v. inden frakendelsestidens udløb

§ 132. Er retten til at føre motordrevet køretøj i henhold til denne eller nogen tidligere lov frakendt nogen for længere tid end 3 år, kan spørgsmålet om generhvervelse af retten inden frakendelsestidens udløb indbringes for domstolene. Indbringelsen sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3, og kan tidligst finde sted, når der er forløbet 3 år af frakendelsestiden. Retten kan kun gengives, når ganske særlige omstændigheder foreligger. Har retten til at være fører tidligere været frakendt vedkommende

ubetinget, kan gengivelse af førerretten inden frakendelsestidens udløb kun ske rent undtagelsesvist, og indbringelsen kan tidligst finde sted, når der er forløbet 6 år af frakendelsestiden.

Stk. 2. Såfremt der inden udløbet af frakendelsestiden er sket fornyet frakendelse af førerretten, regnes de i stk. 1 nævnte frister for indbringelse af spørgsmålet om generhvervelse for domstolene fra datoen for den seneste dom, hvorved førerretten er frakendt den pågældende.

§ 132 a. En person, der er frakendt førerretten ubetinget som følge af spirituskørsel, kan bortset fra tilfælde omfattet af § 60 a, stk. 3, generhverve førerretten, hvis vedkommende deltager i en alkolåsordning, der varer indtil frakendelsestidens udløb (alkolåsperioden), jf. dog stk. 3, og som led heri underkaster sig en struktureret, kontrolleret alkoholistbehandling af mindst 1 års varighed, hvis det ved en undersøgelse konstateres, at vedkommende har et behandlingskrævende alkoholmisbrug.

Stk. 2. Generhvervelse af førerretten efter stk. 1 giver alene ret til at føre et eller flere køretøjer, hvori der er installeret en alkolås, og som er omfattet af alkolåsordningen.

Stk. 3. Føreren kan ikke generhverve førerretten efter stk. 1, hvis føreren ved kørslen har forårsaget personskade eller fremkaldt alvorlig fare herfor.

Stk. 4. § 60 a, stk. 2 og stk. 8, 1. pkt., finder tilsvarende anvendelse. I sager omfattet af stk. 1, hvor vedkommende ikke deltager i en alkolåsordning, finder § 60 a, stk. 8, 2. pkt., tilsvarende anvendelse. Den praktiske prøve i forbindelse med den kontrollerende køreprøve, jf. § 60 a, stk. 2, kan tidligst aflægges 1 måned før alkolåsperiodens start, hvis alkolåsperiodens start efter ansøgerens valg påbegyndes senere end frakendelsestidens start.

Stk. 5. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om indholdet og gennemførelsen af alkolåsordningen, jf. stk. 1. Transportministeren kan henlægge sine beføjelser efter 1. pkt. til anden statslig myndighed. Transportministeren kan endvidere henlægge administrationen af de efter 1. og 2. pkt. fastsatte bestemmelser til anden offentlig myndighed eller privat virksomhed og i forbindelse hermed fastsætte regler for de pågældendes virksomhed i forbindelse med administrationen af ordningen. Transportministeren kan i øvrigt fastsætte regler om godkendelse af private virksomheder, til hvem opgaver er henlagt efter 3. pkt.

Stk. 6. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om, at private virksomheder, til hvem opgaver er henlagt efter stk. 5, kan foretage behandling af oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold, herunder videregive sådanne oplysninger til en offentlig myndighed, hvis det må anses for nødvendigt af hensyn til at gennemføre alkolåsordningen, jf. stk. 1.

Stk. 7. Hvis vedkommende overtræder de vilkår for alkolåsordningen, som fastsættes i medfør af stk. 5, kan førerretten inddrages med virkning for resten af alkolåsperioden. Spørgsmålet om inddragelse af førerretten kan forlanges indbragt for domstolene efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3.

Stk. 8. Kørsel i alkolåsperioden inden frakendelsestidens udløb i et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, og som ikke er omfattet af stk. 2, straffes efter § 117 a. Kørsel i alkolåsperioden efter frakendelsestidens udløb i et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, og som ikke er omfattet af stk. 2, straffes efter § 117 d, stk. 2, jf. § 56, stk. 1.

Stk. 9. Hvis en person som nævnt i stk. 1 i frakendelsestiden gør sig skyldig i forhold, der ikke omfatter spirituskørsel, men som medfører ubetinget frakendelse af førerretten, finder stk. 1 ikke længere anvendelse.

Stk. 10. Hvis en person efter at have generhvervet førerretten i medfør af stk. 1 frakendes førerretten ubetinget i alkolåsperioden for et forhold, der ikke omfatter spirituskørsel, kan førerretten tidligst generhverves efter alkolåsperiodens udløb.

Stk. 11. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om inddragelse af førerretten i medfør af stk. 7.

Stk. 12. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om betaling af gebyr for deltagelse i alkolåsordningen, jf. stk. 1.

§ 132 b. Spørgsmålet om generhvervelse af førerretten inden frakendelsestidens udløb kan ud over de i § 132 nævnte tilfælde indbringes for domstolene, hvis føreren var under 17 år på tidspunktet for frakendelsen og frakendelsestiden udløber, efter at føreren er fyldt 20 år. Indbringelsen sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3, og kan tidligst finde sted, når den pågældende er fyldt 20 år. Retten kan kun gengives, når ganske særlige omstændigheder foreligger.

§ 132 c. Spørgsmålet om generhvervelse af retten til at føre lille knallert inden frakendelsestidens udløb kan ud over de i § 132 nævnte tilfælde indbringes for domstolene, hvis føreren var under 15 år på tidspunktet for frakendelsen og frakendelsestiden udløber, efter at føreren er fyldt 18 år. Indbringelsen sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3, og kan tidligst finde sted, når den pågældende er fyldt 18 år. Retten kan kun gengives, når ganske særlige omstændigheder foreligger.

§ 132 d. Byrettens afgørelser efter §§ 132, 132 b og 132 c kan ikke kæres. Procesbevillingsnævnet kan dog give tilladelse til kære, hvis særlige grunde taler derfor. Retsplejelovens § 968 a, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Erstatning for inddragelse eller frakendelse af førerret m.v.

§ 133. Reglerne i kapitel 93 a i lov om rettens pleje finder anvendelse på krav om erstatning for frakendelse eller inddragelse af førerretten eller retten til at føre lille knallert i anledning af strafforfølgning.

Kapitel 18 a

Konfiskation

§ 133 a. Ved grove overtrædelser af færdselsloven, eller hvor føreren flere gange har gjort sig skyldig i overtrædelse af færdselsloven, kan der ske konfiskation af det ved overtrædelsen anvendte motordrevne køretøj, hvortil der kræves kørekort, hvis det må anses for påkrævet for at forebygge yderligere overtrædelser af færdselsloven. Under tilsvarende betingelser kan der ske konfiskation af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, der ejes af den person, der har foretaget overtrædelsen, selv om køretøjet ikke er anvendt ved overtrædelsen.

Stk. 2. Konfiskation skal ske, hvis ejeren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen på over 2,00 promille eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften under eller efter kørslen på over 1,00 mg pr. l luft eller i et forhold, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 4, 10 eller 11. I tilfælde, hvor køretøjet føres af en anden person end køretøjets ejer og føreren har gjort sig skyldig i en eller flere af de i 1. pkt. nævnte overtrædelser, skal konfiskation ske, medmindre konfiskation må anses for uforholdsmæssigt indgribende, navnlig henset til ejerens mulighed for at kunne vide, at køretøjet ville blive anvendt ved en eller flere af de overtrædelser, der nævnes i 1. pkt., og for at tage alle rimelige skridt til at sikre sin økonomiske stilling i anledning af overdragelsen af køretøjet til den anden person.

Stk. 3. Konfiskation skal desuden ske, hvis

- 1) ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i et forhold, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 1-3, eller 5, eller § 129 b, stk. 1, nr. 1, og
- 2) den pågældende to gange tidligere, inden for de seneste 3 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i forhold som nævnt i nr. 1, der har medført eller medfører ubetinget frakendelse af førerretten, forhold, der har medført ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 4, 10 eller 11, eller forhold som nævnt i stk. 6, nr. 1.

Stk. 4. Konfiskation skal endvidere ske, hvis

- 1) ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i et forhold, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 1 eller 2, og

- 2) den pågældende tidligere, inden for de seneste 3 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, der har medført betinget frakendelse af førerretten efter § 125, stk. 1, nr. 5 og 6, eller § 126, stk. 2, eller er indgået ved en afgørelse om ubetinget frakendelse efter § 126, stk. 1, nr. 6-9.

Stk. 5. Konfiskation skal også ske, hvis

- 1) ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i et forhold, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 1 eller 2, og
- 2) den pågældende tidligere, inden for de seneste 5 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i forhold som nævnt i nr. 1, der har medført ubetinget frakendelse, eller flere forhold, der hver for sig er omfattet af § 125, stk. 1, nr. 5 og 6, og som til samtidig pådømmelse har medført ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 6.

Stk. 6. Konfiskation skal ligeledes ske, hvis

- 1) ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 56, stk. 1, 1. pkt., § 62, stk. 1, eller § 117 a og
- 2) den pågældende to gange tidligere, inden for de seneste 3 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i forhold som nævnt i nr. 1, stk. 3, nr. 1, eller forhold, der har medført ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 4, 10 eller 11.

Stk. 7. Konfiskation af lille knallert skal ske, hvis ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen på over 2,00 promille eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften under eller efter kørslen på over 1,00 mg pr. l luft.

Stk. 8. Konfiskation af lille knallert skal desuden ske, hvis

- 1) ejeren har gjort sig skyldig i et forhold, der medfører ubetinget frakendelse af retten til at føre lille knallert efter § 129, stk. 3, nr. 1-4, og
- 2) den pågældende to gange tidligere, inden for de seneste 3 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i forhold som nævnt i nr. 1, der har medført eller medfører ubetinget frakendelse af retten til at føre lille knallert, eller som nævnt i stk. 11, nr. 1.

Stk. 9. Konfiskation af lille knallert skal endvidere ske, hvis

- 1) ejeren har gjort sig skyldig i et forhold, der medfører ubetinget frakendelse af retten til at føre lille knallert efter § 129, stk. 3, nr. 1 eller 2, og
- 2) den pågældende tidligere, inden for de seneste 3 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, der har medført betinget frakendelse af retten til at føre lille knallert efter § 129, stk. 1, nr. 4 eller 5, eller § 129, stk. 5, eller er indgået ved en afgørelse om ubetinget frakendelse efter § 129, stk. 3, nr. 5-7.

Stk. 10. Konfiskation af lille knallert skal også ske, hvis

- 1) ejeren har gjort sig skyldig i et forhold, der medfører ubetinget frakendelse af retten til at føre lille knallert efter § 129, stk. 3, nr. 1 eller 2, og
- 2) den pågældende tidligere, inden for de seneste 5 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i forhold som nævnt i nr. 1, der har medført ubetinget frakendelse, eller flere forhold, der hver for sig er omfattet af § 129, stk. 1, nr. 4 eller 5, og som til samtidig pådømmelse har medført ubetinget frakendelse af retten til at føre lille knallert efter § 129, stk. 3, nr. 5.

Stk. 11. Konfiskation af lille knallert skal ligeledes ske, hvis

- 1) ejeren har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 63, stk. 1, 1. pkt., eller § 117 c, stk. 1, nr. 4, og
- 2) den pågældende to gange tidligere, inden for de seneste 3 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i forhold som nævnt i nr. 1 eller stk. 8, nr. 1.

Stk. 12. Konfiskation efter stk. 3-11 skal ske, selv om køretøjet ikke er anvendt ved den aktuelle overtrædelse.

Stk. 13. Bestemmelserne i stk. 2-11 kan fraviges, når særlige grunde undtagelsesvist taler herfor.

Stk. 14. En knallert, som er konstruktivt ændret med henblik på hastighedsforøgelse, eller som er i en sådan ulovlig stand, at den, for så vidt angår lille knallert, kan køre 43 km i timen eller derover og, for så vidt angår stor knallert, kan køre 64 km i timen eller derover, skal konfiskeres, hvis ejeren (brugeren) af knallerten en gang tidligere, inden for de seneste 3 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i en tilsvarende overtrædelse af § 67, stk. 2. Konfiskation kan dog undlades, hvis særlige grunde taler derfor.

Stk. 15. I øvrigt gælder straffelovens regler om konfiskation.

Kapitel 18 b

Straf m.v. ved ændret regulering

§ 133 b. Spørgsmålet om straf og frakendelse af førerret, pålæggelse af kørselsforbud og frakendelse af retten til at føre lille knallert i anledning af hastighedsovertrædelser, jf. §§ 42-43 a, eller anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning afgøres efter de på gerningstidspunktet gældende regler.

Kapitel 19

Handlinger foretaget i udlandet

§ 134. Lovens bestemmelser om straf og frakendelse af førerretten finder med de begrænsninger, der følger af straffelovens §§ 7, 10, 10 a og 10 b, også anvendelse på handlinger foretaget i udlandet.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse over for den, der uden at overtræde nogen dansk forskrift, i Finland, Island, Norge eller Sverige handler i strid med de der gældende regler vedrørende:

- 1) kørsel med motordrevet køretøj, uden at der som foreskrevet er tegnet ansvarsforsikring til dækning af erstatningskrav for skade forvoldt ved brug af køretøjet,
- 2) pligt for trafikanter til at efterkomme færdselsanvisninger givet af politiet,
- 3) køretøjers hastighed,
- 4) køretøjers plads på vejen, færdselsretning, møde med eller overhaling af andre køretøjer, svingning, vending samt kørsel over jernbaneoverkørsler,
- 5) vigepligt,
- 6) pligt til at give fri passage for udrykningskøretøjer,
- 7) pligt til at efterkomme anvisninger, der gives ved færdselstavler, signaler eller afmærkning på kørebane eller cykelsti,
- 8) køretøjers standsning og parkering,
- 9) forbud mod benyttelse af køretøjer eller kategorier af køretøjer på visse veje, f.eks. på grund af køretøjernes vægt og dimensioner,
- 10) sikkerhedsanordninger for køretøjer og last,
- 11) afmærkning af køretøjer og last,
- 12) køretøjers lysanordninger og brugen af lys,
- 13) køretøjers last og lasteevne eller
- 14) kørsel uden kørekort.

Stk. 3. Transportministeren kan bestemme, at stk. 2 skal finde anvendelse med hensyn til overtrædelser begået i andre stater end de nævnte.

Stk. 4. § 118, stk. 12, gælder ikke for de i stk. 1-3 nævnte sager.

Stk. 5. Handlinger omfattet af artikel 19, stk. 2, 1. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport m.v. med senere ændringer (køre- og hviletidsforordningen) hører under dansk straffemyndighed, uanset om betingelserne i straffelovens §§ 6-9 er opfyldt. Det samme gælder overtrædelser af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 165/2014 af 4. februar 2014 om takografer inden for vejtransport

m.v. (takografforordningen) og Europæisk overenskomst om arbejdet for besætninger på køretøjer i international vejtransport (AETR) under de omstændigheder, der er nævnt i artikel 19, stk. 2, 1. pkt., i køre- og hviletidsforordningen.

Kapitel 19 a

Administrative bestemmelser og kundgørelse

§ 134 a. Transportministeren kan bemyndige Færdselsstyrelsen eller en anden under Transportministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt transportministeren.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren, og at afgørelserne skal kunne påklages til en sideordnet myndighed inden for ministerens ressortområde.

Stk. 3. Energiklagenævnet behandler klager over afgørelser truffet af transportministeren i medfør af §§ 68 f-68 i og efter regler fastsat i medfør af §§ 68 f og 68 g. Klage skal være indgivet skriftligt til Energiklagenævnet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt. Afgørelser efter 1. pkt. kan ikke indbringes for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage til Energiklagenævnet efter stk. 3, herunder om opsættende virkning af klager og afskæring af klageadgang.

§ 134 b. Justitsministeren kan bemyndige politiet til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt justitsministeren. Justitsministeren kan i forbindelse med henlæggelse af opgaver til politiet fastsætte regler om, hvilken myndighed inden for politiet der varetager de pågældende opgaver.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 134 c. Transportministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet af kommunalbestyrelsen i henhold til bemyndigelse efter § 56 a, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.

§ 134 d. Europæisk konvention om international transport af farligt gods ad vej (ADR) og senere ændringer heraf indføres ikke i Lovtidende.

Stk. 2. Transportministeren fastsætter regler om, hvordan oplysning om indholdet af europæisk konvention om international transport af farligt gods ad vej (ADR), der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, gøres offentlig tilgængelig.

§ 134 e. Transportministeren kan fastsætte regler om, at administrative forskrifter fastsat i medfør af denne lov, som indeholder krav til virksomheder og produkter, og tekniske specifikationer, der henvises til i sådanne forskrifter, ikke indføres i Lovtidende.

Stk. 2. Transportministeren fastsætter regler om, hvordan oplysning om indholdet af de forskrifter og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, kan opnås.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om, at tekniske specifikationer, som ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, skal være gældende, selv om de ikke foreligger på dansk.

Kapitel 20

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser for lovens regler om spirituspåvirkning m.v. og om frakendelse af førerretten

Ikrafttræden

§ 135. §§ 53-55, § 60, stk. 2-5, § 64, stk. 1 og 4, § 117, stk. 1, 2 og 4, § 119, kapitel 18 og §§ 135-138 træder i kraft den 1. juli 1976.

Stk. 2. Det samme gælder følgende bestemmelser i det omfang, de kan anvendes i forbindelse med de i stk. 1 nævnte regler: § 1, § 2, nr. 2, 6, 12, 13, 14 og 24, § 117, stk. 3, § 118, stk. 1, nr. 1, og stk. 5, § 134, stk. 1-3, og § 143.

Stk. 3. Fra samme tidspunkt ophæves §§ 15, 16 og 18 a, § 20, stk. 1 og 3, § 54, stk. 2, § 69, stk. 2, 4 og 5, og §§ 70-70 h i færdselsloven af 1955, jf. lovbekendtgørelse nr. 123 af 9. marts 1973, som ændret senest ved lov nr. 270 af 26. juni 1975.

Regler, som også gælder i forbindelse med overtrædelser af færdselsloven af 1955

§ 136. § 64, stk. 1, § 119 og kapitel 18 i denne lov gælder også i forbindelse med overtrædelser af færdselsloven af 1955, jf. lovbekendtgørelse nr. 123 af 9. marts 1973, som ændret senest ved § 135, stk. 3, og i forbindelse med overtrædelser af de i medfør af færdselsloven af 1955 givne bestemmelser.

Overgangsregler

§ 137. Spørgsmål om frakendelse af førerretten i anledning af forhold, som er begået, men ikke endeligt påkendt den 1. juli 1976, afgøres alene efter reglerne i denne lov.

Stk. 2. Skal førerretten i anledning af et sådant forhold frakendes efter § 126, stk. 1, nr. 1 eller 3, gælder § 126, stk. 2, nr. 4, dog ikke for så vidt angår tidligere frakendelser, der er sket i forbindelse med overtrædelse af færdselslovens § 16, stk. 1.

Stk. 3. Sager om frakendelse af førerretten i anledning af forhold, som er begået inden lovens ikrafttræden, behandles efter § 119, såfremt sagen ikke er domsforhandlet i første instans inden dette tidspunkt.

§ 138. Betingede og ubetingede frakendelser af førerretten efter de hidtil gældende regler bevarer deres gyldighed og har retsvirkninger efter denne lov, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. For personer, som efter de hidtil gældende regler om frakendelse i forbindelse med overtrædelse af færdselslovens § 16, stk. 1, er frakendt førerretten for et kortere tidsrum end 2 år, og som ved dommen kun blev straffet med bøde, bortfalder fuldbyrdelsen af dommens bestemmelse om frakendelse eller den resterende del af denne fuldbyrdelse ved lovens ikrafttræden. § 60, stk. 2, finder kun anvendelse, hvis den dømte ved lovens ikrafttræden har fuldbyrdet mindst 6 måneder af dommens bestemmelse om frakendelse.

Stk. 3. For alle personer, som efter de hidtil gældende regler om frakendelse i forbindelse med overtrædelse af færdselslovens § 16, stk. 1, er frakendt førerretten for et kortere tidsrum end 2 år, og som ved dommen kun blev straffet med bøde, forkortes endvidere fristen i § 126, stk. 2, nr. 4, til 3 år. Hvis dommens bestemmelse om frakendelse ikke var fuldbyrdet den 1. juli 1976, regnes den nævnte frist fra den 1. juli 1976.

Stk. 4. Politidirektøren kan efter ansøgning bestemme, at en person, som efter de hidtil gældende regler om frakendelse i forbindelse med overtrædelse af færdselslovens § 16, stk. 1, er frakendt førerretten for et kortere tidsrum end 2 år, og som ved dommen blev idømt straf af hæfte eller fængsel også efter andre regler end § 69, stk. 1, i færdselsloven af 1955, skal være omfattet af stk. 2 og 3. Sådant bestemmelse kan dog kun træffes, hvis det forhold, der gav anledning til frakendelsen, må antages kun at ville have medført betinget frakendelse efter denne lov. Politidirektørens afgørelse kan af den dømte forlanges indbragt for den ret, der har påkendt sagen i første instans. Afgørelsen træffes ved kendelse.

Stk. 5. For alle personer, som er frakendt førerretten i mindre end 1 år efter de regler, der gjaldt før den 1. juli 1975, forkortes fristen i § 126, stk. 2, nr. 4, til 3 år. Hvis dommens bestemmelse om frakendelse ikke var fuldbyrdet den 1. juli 1975, regnes den nævnte frist fra den 1. juli 1975.

Kapitel 21

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v. for lovens øvrige regler

§ 139. De bestemmelser i loven, som ikke er sat i kraft ved § 135, stk. 1 og 2, træder i kraft den 1. maj 1977.

Stk. 2. Transportministeren kan dog bestemme, at lovens regler om vægt og akseltryk træder i kraft på et tidligere tidspunkt, og at de tilsvarende regler i færdselsloven af 1955, jf. lovbekendtgørelse nr. 123 af 9. marts 1973, samtidig ophæves.

§ 140. Den 1. maj 1977 ophæves færdselsloven af 1955, jf. lovbekendtgørelse nr. 123 af 9. marts 1973, bortset fra §§ 73-73 e, som affattet ved lov nr. 363 af 13. juni 1973 og lov nr. 310 af 19. juni 1974, og § 69, stk. 1, sammenholdt med de nævnte bestemmelser.

Stk. 2. Transportministeren fastsætter, hvilke bekendtgørelser udstedt i henhold til den tidligere lov der forbliver i kraft efter den 1. maj 1977. Overtrædelse af disse bestemmelser straffes med bøde. § 118, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 13, samt § 119 finder tilsvarende anvendelse.

§ 141. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om, under hvilke betingelser personer, der regelmæssigt har kørt traktor, uden at aflægge køreprøve kan erhverve kørekort til traktor med adgang til at foretage den kørsel, der omhandles i § 74.

§ 142. § 105, stk. 3, har virkning for skader, der er forvoldt efter lovens ikrafttræden. Ansvarsforsikringer, der er tegnet inden den 1. maj 1977, og som ikke opfylder kravene i § 105, stk. 3, ændres i overensstemmelse med denne bestemmelse. De ældre policer behøver ikke at forsynes med påtegning herom. Forsikringstagerne kan ikke opsige forsikringsaftalen på grund af en forhøjelse af præmierne, som alene er begrundet med den ændring af forsikringen, der følger af 2. pkt.

§ 143. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 491 af 15. maj 2023 (Undtagelse til hegningspligt i områder med udsatte dyr m.v.)²⁾ indeholder følgende overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2023.

Stk. 2. Regler, der er fastsat i henhold til færdselslovens § 88, stk. 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 168 af 14. februar 2023, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler fastsat med hjemmel i færdselslovens § 88, stk. 6, jf. denne lovs § 1, nr. 3 og 4.

Lov nr. 1546 af 12. december 2023 (Realkreditbelåning af havvindmøller, styrkelse af Finanstilsynets tilsynsbeføjelser og dækning af motoransvarsforsikringer hos Garantifonden for skadesforsikringsselskaber m.v.)³⁾ indeholder følgende overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 15

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2024, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 3, og §§ 3 og 13 træder i kraft den 23. december 2023.

Stk. 3. (Udelades)

Stk. 4. Regler udstedt i medfør af færdselslovens § 105, stk. 3 og 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 168 af 14. februar 2023 som ændret ved lov nr. 491 af 15. maj 2023, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af færdselslovens § 105, stk. 4 og 5, jf. denne lovs § 13, nr. 3.

Lov nr. 1570 af 12. december 2023 (Forsøg med dobbelttrailervogntog)⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2024.

Lov nr. 661 af 11. juni 2024 (Gennemførelse af flerårsaftale for domstolene for 2024-27 m.v.)⁵⁾ indeholder følgende overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 10

Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. juni 2024.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Lovens § 1, nr. 5, 6 og 58-67, § 4, nr. 2 og 3, og §§ 7 og 8 finder ikke anvendelse i sager, hvor tiltale er rejst i 1. instans før lovens ikrafttræden, medmindre sagen genoptages efter lovens ikrafttræden. I disse sager finder de hidtil gældende regler anvendelse. Uanset 1. og 2. pkt. kan retten dog efter indstilling fra anklagemyndigheden og høring af forsvareren bestemme, at lovens § 1, nr. 6 og 62, skal finde anvendelse i en sag, som efter de hidtil gældende regler skulle behandles under medvirken af nævninger, når tiltale i 1. instans er rejst efter den 1. januar 2024, men før lovens ikrafttræden.

Stk. 4. (Udelades)

Stk. 5. (Udelades)

Stk. 6. Lovens § 1, nr. 41-43, 52, 83-85, 87, 88 og 95, § 3 og § 4, nr. 6, finder ikke anvendelse på afgørelser, der er truffet før lovens ikrafttræden. På disse afgørelser finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 7. (Udelades)

Transportministeriet, den 26. november 2024

THOMAS DANIELSEN

/ Lisa Pontoppidan Chahil

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 95/50/EF af 6. oktober 1995 om indførelse af ensartede kontrolprocedurer i forbindelse med transport af farligt gods ad vej, EF-Tidende 1995, nr. L 249, side 35, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/94/EF af 13. december 1999 om adgang til forbrugeroplysninger om brændstoføkonomi og CO₂-emissioner i forbindelse med markedsføring af nye personbiler, EF-Tidende 2000, nr. L 12, side 16, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/126/EF af 20. december 2006 om kørekort (omarbejdning), EU-Tidende 2006, nr. L 403, side 18, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/47/EU af 3. april 2014 om syn ved vejsiden af erhvervskøretøjer, der kører på Unionens område, og om ophævelse af direktiv 2000/30/EF, EU-Tidende 2014, nr. L 127, side 134, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2118 af 24. november 2021 om ændring af direktiv 2009/103/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse, EU-Tidende 2021, nr. L 430, side 1.

- 2) Lovændringen vedrører § 88, stk. 1 og stk. 3-6
- 3) Lovændringen vedrører fodnoten til lovens titel, § 105, stk. 1-5, § 107, stk. 1 og 3, og § 142
- 4) Lovændringen vedrører § 70 a, stk. 1-2, med tilhørende overskrift
- 5) Lovændringen vedrører § 119, stk. 1-5, og § 132 d

Bekendtgørelse om køretøjers største bredde, længde, højde, vægt og akseeltryk

Bekendtgørelse om køretøjers største bredde, længde, højde, vægt og akseltryk¹⁾

I medfør af § 51, stk. 8, sidste pkt., § 68, stk. 1, § 84, stk. 1, § 85, stk. 1, og § 118, stk. 13, 1. pkt., stk. 14 og 15, i færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1312 af 26. november 2024, fastsættes efter bemyndigelse i henhold til § 3 stk. 1, i bekendtgørelse nr. 373 af 9. april 2024 om Færdselsstyrelsens opgaver og beføjelser samt klageadgang:

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

Anvendelsesområde

§ 1. Denne bekendtgørelse fastsætter regler for køretøjers største bredde, længde, højde, vægt og akseltryk, som gælder såvel i ubelæsset stand som i belæsset stand.

Stk. 2. For så vidt angår transport af udeleligt gods, som nødvendiggør overskridelse af en eller flere af reglerne i denne bekendtgørelse, og som udføres med lastbil og vogntog bestående af lastbil og påhængs-/sættevogn samt kørsel med mobilkran, stort motorredskab, stort påhængsredskab, blokvogn og returkørsel fra nødretsopgaver med køretøj, hvis konstruktion nødvendiggør overskridelse af en eller flere af bestemmelserne i dimensionsbekendtgørelsen, i belæsset såvel som ubelæsset stand, henvises til reglerne i bekendtgørelse om særtransport.

Stk. 3. For så vidt angår transport af udeleligt gods, og som udføres med lastbil, som opfylder kravene om forlængede førerhuse i Europa-Kommissionens forordning (EU) nr. 1230/2012, hvor længden overskrider 12 m, jf. § 8, stk. 1, og hvor overskridelsen alene skyldes udragende gods, henvises til reglerne i bekendtgørelse om særtransport.

Stk. 4. For så vidt angår transport af udeleligt gods, og som udføres med lastbil med sættevogn, som opfylder kravene om forlængede førerhuse i Europa-Kommissionens forordning (EU) nr. 1230/2012, hvor længden overskrider 17,88 m, jf. § 10, stk. 1, og hvor overskridelsen alene skyldes udragende gods, henvises til reglerne i bekendtgørelse om særtransport.

Stk. 5. For så vidt angår transport af udeleligt gods, og som udføres med andre vogntog end bil med sættevogn, som opfylder kravene om forlængede førerhuse i Europa-Kommissionens forordning (EU) nr. 1230/2012, hvor længden overskrider 18,75 m, jf. § 11, stk. 1, og hvor overskridelsen alene skyldes udragende gods, henvises til reglerne i bekendtgørelse om særtransport.

Definitioner

§ 2. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) Forordning 2019/2144: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2144 af 27. november 2019 om krav til typegodkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer for så vidt angår deres generelle sikkerhed og beskyttelsen af køretøjspassagerer og bløde trafikanter og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 78/2009, forordning (EF) nr. 79/2009 og forordning (EF) nr. 661/2009 og Kommissionens forordning (EF) nr. 631/2009, (EU) nr. 406/2010, (EU) nr. 672/2010, (EU) nr. 1003/2010, (EU) nr. 1005/2010, (EU) nr. 1008/2010, (EU) nr. 1009/2010, (EU) nr. 19/2011, (EU) nr. 109/2011, (EU) nr. 458/2011, (EU) nr. 65/2012, (EU) nr. 130/2012, (EU) nr. 347/2012, (EU) nr. 351/2012, (EU) nr. 1230/2012 og (EU) 2015/166 med senere ændringer.
- 2) Forordning 2015/208: Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/208 af 8. december 2014 om supplerende bestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 167/2013 for

så vidt angår krav til køretøjers funktionelle sikkerhed med henblik på godkendelse af landbrugs- og skovbrugskøretøjer med senere ændringer.

- 3) Alternative brændstoffer: Brændstoffer eller energikilder, som helt eller delvist erstatter fossile olie-kilder i energiforsyningen til transport, og som har potentiale til at bidrage til dekarboniseringen af transporten og forbedre miljøpræstationerne i transportsektoren. De alternative brændstoffer er op-listet i bilag 1.
- 4) Køretøj, der bruger alternative brændstoffer: Et motorkøretøj, som er godkendt i henhold til direktiv 2007/46/EF, og som helt eller delvist drives af et alternativt brændstof, der fremgår af bilag 1.
- 5) Nulemissionskøretøj: Et tungt nulemissionskøretøj som defineret i artikel 3, nr. 11, i Europa-Parla-mentets og Rådets forordning (EU) 2019/1242 af 20. juni 2019 om fastsættelse af præstationsnormer for nye tunge køretøjers CO₂-emissioner og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forord-ning (EF) nr. 595/2009 og (EU) 2018/956 og Rådets direktiv 96/53/EF.
- 6) Intermodal transport:
 - a) Kombineret transport, jf. artikel 1 i Rådets direktiv 92/106/EØF af 7. december 1992 om indfø-relse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne, som anvendes til transport af en eller flere containere eller veksellad med en samlet længde på op til 45 fod.
 - b) Transport ad vandvejen af en eller flere containere eller veksellad med en samlet længde på op til 45 fod, forudsat at den kørte vejstrækning, der indgår som første eller sidste led, ikke overstiger 150 km på Unionens område. Den ovenfor nævnte afstand på 150 km kan overskrides for at nå frem til den nærmeste egnede transportterminal for de planlagte ydelser, når der er tale om:
 - i) Vogntog, som består af 2-akslet bil med tilkoblet 3-akslet sættevogn eller vogntog, som består af 3-akslet lastbil og 2- eller 3-akslet sættevogn med faktisk totalvægt på indtil 40.000 kg.
 - ii) Vogntog, som består af 2-akslet bil med 3-akslet sættevogn, som i forbindelse med intermo-dal transport transporterer en eller flere containere eller et eller flere veksellad med en samlet længde på op til 45 fod og med faktisk totalvægt på indtil 42.000 kg, eller vogntog, som består af 3-akslet bil med 2- eller 3-akslet sættevogn, som i forbindelse med intermodal transport transporterer en eller flere containere eller et eller flere veksellad med en samlet længde på op til 45 fod og med en faktisk totalvægt på indtil 44.000 kg, i tilfælde hvor den relevante medlemsstat tillader sådanne afstande.
 - iii) For intermodal transport kan den nærmest egnede transportterminal, der leverer en ydelse, ligge i en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen blev lastet eller losset.
- 7) Afskiber: En retlig enhed eller en fysisk eller juridisk person, som er anført på konnossementet eller på et tilsvarende transportdokument, f.eks. et gennemgangskonossement, som afskiber og/eller i hvis navn eller på hvis vegne, der er indgået en transportkontrakt med transportvirksomheden.
- 8) Temperaturkontrolleret opbygning: En fast eller aftagelig opbygning, som er specielt udstyret til transport af varer ved en kontrolleret temperatur, og hvis sidevægges tykkelse inklusive isolering mindst udgør 45 mm.
- 9) Vejvenlig affjedring: Luftaffjedring eller tilsvarende affjedring som fastlagt i direktiv 96/53/EF af 25. juli 1996 om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vej-køretøjer i brug i Fællesskabet, bilag II.
- 10) International trafik: Transport, som foregår i såvel Danmark som i et andet land. Et sættevogntog er dog i international trafik, når blot sættevognen er det.
- 11) Aerodynamisk anordning: Anordning eller udstyr bag på et køretøj, som er designet til at reducere køretøjets luftmodstand, og som opfylder krav i bilag 1 til Europa-Kommissionens forordning (EU) nr. 1230/2012.

Kapitel 2

Køretøjers bredde

§ 3. Et køretøj må ikke have en bredde, der overstiger 2,55 m, jf. dog § 4.

Stk. 2. Påhængskøretøj til motorcykel må dog ikke have en større bredde end 1,30 m.

Stk. 3. På trehjulet vareknallert må godset ikke rage ud over ladets sider.

Stk. 4. Registreringspligtigt påhængskøretøj til bil må endvidere ikke have en bredde, der overstiger den trækkende bils bredde med mere end 0,35 m i hver side.

Stk. 5. Kørsel med et køretøj, der er konstrueret med en arbejdsstilling og en transportstilling, så udragende dele kan afmonteres eller slås ind, må kun finde sted med sådanne dele i transportstilling, jf. dog stk. 6.

Stk. 6. Stk. 5 finder ikke anvendelse

- 1) ved passage eller krydsning af vej eller i lignende tilfælde, hvor vej kun benyttes i ubetydeligt omfang, og
- 2) ved kørsel på vej, hvorunder køretøjet udfører en arbejdsfunktion.

§ 4. Ved kørsel med løst læsset hø, halm eller utærsket sæd eller med motorredskab, arbejds- eller påhængsredskab særligt indrettet til landbrugs-, skovbrugs- eller vejarbejde kan bredden for såvel det trækkende køretøj som påhængskøretøjet overstige 2,55 m. Bredden må dog kun overstige 3,30 m, hvis der køres mellem mark og avlsgård, mellem ejendomme, der har redskabet i fælleseje, mellem en maskinstation og dennes kunder eller til og fra værksted. § 3, stk. 5 og 6, finder tilsvarende anvendelse på den i 1. og 2. pkt. nævnte kørsel.

Stk. 2. Traktor og traktorpåhængsvogn må have en bredde på indtil 3,00 m, hvis breddens overskridelse af 2,55 m alene skyldes hjulmontering samt hjulafskærmning. En sådan traktor eller traktorpåhængsvogn må kun benyttes til kørsel mellem mark og avlsgård, mellem ejendomme, der har køretøjerne i fælleseje, mellem en maskinstation og dennes kunder, til og fra syn eller til og fra værksted.

Stk. 3. Politiet kan forbyde den i stk. 1 og stk. 2 nævnte kørsel, når særlige forhold taler derfor.

Stk. 4. Et køretøj med temperaturkontrolleret opbygning må have en bredde på indtil 2,60 m.

Stk. 5. En sneplov må have en bredde på indtil 3,50 m. Køretøjet, hvorpå sneploven er monteret, skal afmærkes i overensstemmelse med bekendtgørelse om detailforskrifter for køretøjers indretning og udstyr.

Stk. 6. Redningsberedskabet må transportere en redningsbåd på indtil 3,30 m bredde på påhængsvogn, som kobles efter terrængående bil, uanset, at § 3, stk. 4, ikke er opfyldt.

Stk. 7. Traktor og motorredskab må trække ubelæsset traktorpåhængsvogn opbygget som buffertank mellem mark og avlsgård med en bredde på indtil 3,30 m.

§ 5. En bil eller et vogntog, hvor det trækkende køretøj er en bil, skal kunne vende inden for en vendecirkel med en ydre radius på 12,50 m og en indre radius på 5,30 m, jf. dog § 40, stk. 2, nr. 1.

Stk. 2. For bil eller vogntog, hvor det trækkende køretøj er en bil, gælder endvidere, at når køretøjet kører tangentielt ind i den cirkel, der er omtalt i stk. 1, må ingen del bevæge sig uden for tangenten med mere end 0,60 m.

§ 6. Bredden af et køretøj eller læs måles over de længst udragende dele med de undtagelser, der fremgår af bekendtgørelse om detailforskrifter for køretøjer, bilag 1, pkt. 3.02.001.

§ 7. Ved kørsel med bredt køretøj eller læs på smal vej skal der udvises særlig agtpågivenhed over for den øvrige færdsel. Det bredere køretøj skal om nødvendigt standse så langt til højre som muligt og lade andre køretøjer passere.

Stk. 2. Ved kørsel med redskab, hvis bredde overstiger 2,55 m, jf. § 4, skal der på den del af redskabet, som er nærmest vejmidten, anbringes en tydelig afmærkning op til 1,00 m højde, hvis denne del af redskabet har en højde på mindre end 1,00 m.

Kapitel 3

Køretøjers længde

§ 8. Et motordrevet køretøj må ikke have en længde, som overstiger 12,00 m, jf. dog stk. 5 og § 9.

Stk. 2. En påhængsvogn til bil må ikke have en længde, som overstiger 12,00 m, jf. dog § 40, stk. 2, nr. 2.

Stk. 3. Et påhængskøretøj til en motorcykel må ikke have en længde, som overstiger 2,50 m.

Stk. 4. På trehjulet vareknallert må godset ikke rage ud over køretøjets for- eller bagende.

Stk. 5. En lastbil, som opfylder kravene om forlængede førerhuse i forordning 2019/2144, kan have en længde, der overstiger 12,00 m.

§ 9. En bus med to aksler må ikke have en længde, som overstiger 13,50 m.

Stk. 2. En bus med flere end to aksler må ikke have en længde, som overstiger 15,00 m.

Stk. 3. Ved anvendelse af en bus med en længde på over 12,00 m til lokal eller regional rutekørsel, jf. trafikselskabslovens bestemmelser herom, kræves forudgående tilladelse fra vejmyndigheder eller ejere af private veje og broer samt private fællesveje på landet.

Stk. 4. En ledbus må ikke have en længde, som overstiger 18,75 m, jf. dog stk. 5 og 6.

Stk. 5. En ledbus, der består af tre eller flere stive sektioner, kan have en længde, som overstiger 18,75 m.

Stk. 6. Anvendelse af en ledbus, der består af tre eller flere stive sektioner, med en længde over 18,75 m kræver forudgående tilladelse fra vejmyndigheder eller ejere af private veje og broer samt private fællesveje på landet.

§ 10. Et vogntog, som består af en lastbil med sættevogn, må ikke have en længde, der overstiger 17,88 m, jf. dog stk. 3-6.

Stk. 2. For sættevogn må afstanden mellem hovedboltens akse og sættevognens bagende ikke overstige 13,38 m, og den vandrette afstand (radius) mellem hovedboltens akse og et vilkårligt punkt på sættevognens forende må ikke overstige 2,04 m, jf. dog § 40, stk. 3.

Stk. 3. Elektroinstallatørvirksomheder og producenter af master eller flagstænger kan på lastbil med sættevogn lade transportere master eller flagstænger af en sådan længde, at vogntoget i belæsset stand har en længde på indtil 22,00 m.

Stk. 4. For vogntog, som består af en lastbil med sættevogn, forsynet med læsekran med kapacitet på mere end 8 tm, forøges den tilladte længde med den længde, som kræves til montering af læsekranen. Den forøgede længde må dog ikke overstige 0,62 m, og den samlede længde må ikke overskride 18,50 m.

Stk. 5. For vogntog, som består af en lastbil med sættevogn, hvor lastbilen er et nulemissionskøretøj eller anvender alternative brændstoffer, jf. bilag 1, forøges den tilladte længde med den længde, som kræves af nulemissionsteknologien eller udrustning, der er nødvendig for anvendelsen af alternative brændstoffer. Den forøgede længde må dog ikke overstige 0,62 m, og den samlede længde må ikke overskride 18,50 m.

Stk. 6. Vogntog, som består af en lastbil med sættevogn, som opfylder kravene om forlængede førerhuse i forordning 2019/2144, kan have en længde, der overstiger 17,88 m.

§ 11. Andre vogntog end lastbil med sættevogn må ikke have en længde, der overstiger 18,75 m, jf. dog stk. 3-9.

Stk. 2. For vogntog, som består af lastbil med påhængsvogn, gælder:

- 1) Den største afstand målt parallelt med vogntogets længdeakse fra ladets forreste punkt bag ved førerhuset til påhængsvognens bageste punkt må ikke overstige 16,40 m, jf. dog § 40, stk. 2, nr. 3.
3. For vogntog forsynet med læsekran med kapacitet på mere end 8 tm kan længden forøges med

den længde, som kræves til montering af læssekranen. Den forøgede længde må dog ikke overstige 2,00 m.

- 2) Den største afstand målt parallelt med vogntogets længdeakse fra ladets forreste punkt bag førerhuset til påhængsvognens bageste punkt minus afstanden mellem lastbilens bagende og påhængsvognens forende må ikke overstige 15,65 m, jf. dog § 40, stk. 2, nr. 4. Dette gælder dog ikke vogntog særligt indrettet til autotransport.

Stk. 3. Elektroinstallatørvirksomheder, producenter af master og flagstænger kan på lastbil med påhængsvogn lade transportere master eller flagstænger af en sådan længde, at vogntoget i belæsset stand har en længde på indtil 22,00 m.

Stk. 4. Vogntog, som består af lastbil med påhængsvogn, og hvor vogntoget er opbygget specielt til transport af køretøjer (autotransporter), må have en samlet længde på indtil 20,75 m i belæsset stand, under forudsætning af, at

- 1) der alene transporteres køretøjer,
- 2) transporten er afskærmet bagtil mod underkøring med en afskærmning, som er placeret højest 0,45 m over vejbanen og højest 0,40 m foran det bageste punkt på transporten, og
- 3) afskærmningen udgøres af et af de køretøjer, vogntoget er belæsset med, eller af anden afskærmning, som er minimum 0,10 m høj.

Stk. 5. For vogntog, som består af lastbil med påhængsvogn, forsynet med læssekran med kapacitet over 8 tm, forøges den tilladte vogntogslængde med den længde, som kræves til montering af læssekranen. Den forøgede længde må dog ikke overstige 2,00 m.

Stk. 6. Vogntog, som består af en lastbil med påhængsvogn, som opfylder kravene om forlængede førerhuse i forordning 2019/2144, kan have en længde, der overstiger 18,75 m.

Stk. 7. For vogntog, som består af traktor og en eller to påhængsvogne, eller traktor og en påhængsvogn og et påhængsredskab, hvis bredde ikke overskrider 3,00 m, må længden ikke overstige 22,00 m. Længden må dog kun overstige 18,75 m, hvis der køres mellem mark og avlsgård, mellem ejendomme, som har vogntoget i fælleseje, eller mellem maskinstationer og dennes kunder, og hvis den samlede ladelængde ikke overstiger 15,65 m.

Stk. 8. For vogntog, som består af traktor eller motorredskab med ét påhængskøretøj, må længden ikke overstige 22,00 m. Længden må dog kun overstige 18,75 m, hvis der køres mellem mark og avlsgård, mellem ejendomme, som har vogntoget i fælleseje, eller mellem maskinstationer og dennes kunder, og hvis der transporteres et arbejdsredskab, som er tilknyttet det trækkende køretøjs funktion.

Stk. 9. Vogntog, som består af mejetærsker eller skårlægger og påhængskøretøj, belæsset med skærebord, må have en længde, som ikke overstiger 25,00 m hvis der på påhængskøretøjet

- 1) er minimum to aksler,
- 2) tvangsstyring på alle aksler, og
- 3) kørsel sker i henhold til stk. 8, 2. pkt.

§ 12. Længden af et køretøj eller vogntog måles over de dele, som rager længst fremefter og bagud, ved sammenkoblede køretøjer under fuld udstrækning af koblingen, med de undtagelser, der fremgår af bekendtgørelse om detailforskrifter for køretøjer, jf. dog stk. 4.

Stk. 2. Afstanden mellem bagkant af trækkende bil og forkant af lad eller opbygning på påhængsvogn eller registreringspligtigt påhængsredskab må ikke overstige 2,00 m.

Stk. 3. Bagmonteret gaffeltruck (medbringertruck) betragtes som gods. På lastbil, vogntog bestående af lastbil og påhængsvogn eller vogntog bestående af lastbil og sættevogn, må transporteres én bagmonteret medbringertruck, som skal være monteret efter fabrikanten af medbringertruckens anvisninger. Under transporten skal følgende vilkår være opfyldt:

- 1) Der skal være afskærmning bagtil mod underkøring med en afskærmning efter reglerne i bekendtgørelse om detailforskrifter for køretøjers indretning og udstyr. Hvis højden målt fra vejbanen til underkant af truckens bageste punkt ikke overstiger 0,55 m målt ved køretøjets eller vogntogets

tjenestevægt og med eventuel bogie sænket, opfylder medbringertrucken kravene til afskærmning bagtil.

- 2) Medbringertrucken skal være
 - a) i transportstilling (bageste hjul skal vende på tværs af kørselsretningen),
 - b) forsynet med refleks og refleksplanke efter reglerne for det transporterende køretøj, og
 - c) forsynet med lygter til markering og signalgivning, som er tilsluttet det transporterende køretøjs lygter.
- 3) Medbringertruckens afmærkningslygte må ikke anvendes, og afmærkning for langsomtkørende køretøj (rød, reflekterende trekant) skal være afmonteret eller tildækket.

Stk. 4. Ved måling af længde, jf. stk. 1, ses bort fra medbringertruck, som ikke rager længere bagud end 1,50 m, dog højst op til en størst tilladt vogntogslængde på 18,50 m for vogntog, som består af lastbil og sættevogn, og 20,75 m for vogntog som består af lastbil og påhængsvogn.

Kapitel 4

Køretøjers højde

§ 13. Et køretøj må ikke have større højde end 4,00 m, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bus og lastbil samt påhængskøretøjer hertil må ikke have større højde end 4,10 m.

Stk. 3. Uanset køretøjets højde har føreren efter færdselslovens § 84, stk. 2, pligt til ved kørsel under viadukter, ledninger og lignende at sikre sig, at passagen kan foretages uden fare eller ulempe.

§ 14. Højden måles lodret fra plan vejbane til den del, der rager højest op, med de undtagelser, som fremgår af bekendtgørelse om detailforskrifter for køretøjers indretning og udstyr.

Kapitel 5

Køretøjers akseltryk

§ 15. Motordrevet køretøj med hjul, som er forsynet med dæk, må ikke køre på vej, hvis det tryk, der overføres til vejen fra hjulene på en aksel (akseltrykket), overstiger 10.000 kg.

Stk. 2. Motordrevet køretøj, hvor drivakslen er forsynet med tvillingemonterede dæk og vejvenlig affjedring, må have et drivakseltryk, som ikke overstiger 11.500 kg.

Stk. 3. På et motordrevet køretøj må det samlede akseltryk i en akselgruppe på to aksler ikke overstige

- 1) 19.000 kg, hvis afstanden mellem de to aksler er under 2,00 m, men mindst 1,30 m, og drivakslen samtidig er forsynet med tvillingemonterede dæk og
 - a) vejvenlig affjedring eller
 - b) den enkelte aksels faktiske akseltryk ikke overstiger 9.500 kg,
- 2) 18.000 kg, hvis afstanden mellem de 2 aksler er under 1,80 m, men mindst 1,30 m,
- 3) 16.000 kg, hvis den indbyrdes afstand er under 1,30 m, men mindst 1,00 m, eller
- 4) 11.500 kg, hvis den indbyrdes akselafstand er under 1,00 m.

Stk. 4. På et motordrevet køretøj må det samlede akseltryk i en akselgruppe på tre aksler ikke overstige 24.000 kg. Hvis blot en af de indbyrdes afstande er mindre end 1,30 m, må det samlede akseltryk ikke overstige 22.000 kg.

Stk. 5. Ved beregningen af akseltrykket anses aksler, hvis indbyrdes afstand er mindre end 1,00 m, som én aksel.

Stk. 6. For motordrevet køretøj med styrende hjul skal mindst 20 pct., for motorcykel og knallert dog 25 pct., af køretøjets faktiske totalvægt hvile på køretøjets styrende hjul. På bil skal de 20 pct. hvile på de styrende forhjul.

§ 16. Påhængskøretøj, der er koblet til motordrevet køretøj, og som er forsynet med hjul med dæk må ikke køre på vej, hvis det tryk, der overføres til vejen fra hjulene på en aksel (akseltrykket), overstiger 10.000 kg.

Stk. 2. På et påhængskøretøj må det største samlede akseltryk i en akselgruppe på to aksler ikke overstige

- 1) 18.000 kg, hvis afstanden mellem de to aksler er under 1,80 m, men mindst 1,30 m,
- 2) 16.000 kg, hvis den nævnte afstand er under 1,30 m, men mindst 1,00 m, og
- 3) 11.000 kg, hvis den nævnte afstand er under 1,00 m.

Stk. 3. På et påhængskøretøj må det største samlede akseltryk i en akselgruppe på tre aksler ikke overstige 27.000 kg.

Stk. 4. Akseltrykket må dog ikke overstige 24.000 kg, hvis

- 1) Påhængskøretøjet er med stiv trækstang
- 2) afstanden mellem første og sidste aksel i akselgruppen er under 2,80 m, eller
- 3) blot en af de indbyrdes akselafstande er under 1,30 m, dog
 - a) 22.000 kg, hvis blot en af de indbyrdes akselafstande er under 1,30 m, men mindst 1,00 m, og
 - b) 21.000 kg, hvis blot en af de indbyrdes akselafstande er under 1,00 m.

Stk. 5. På et påhængskøretøj må det største samlede akseltryk i en akselgruppe på fire aksler eller flere ikke overstige 30.000 kg, dog 24.000 kg, hvis blot en af de indbyrdes akselafstande er under 1,30 m.

Stk. 6. Ved beregningen af akseltrykket i andre akselgrupper end nævnt i stk. 2 og 3 anses aksler, hvis indbyrdes afstand er mindre end 1,00 m, som én aksel.

§ 17. For sættevogn og påhængsredskab med hovedbolt må det samlede akseltryk ikke overstige 30.000 kg.

§ 18. Køretøjer, der er forsynet med valser, må ikke køre på vej, hvis trykket på berøringsfladen mellem valse og vejbane overstiger 10 kg pr. mm af berøringsfladens bredde.

Stk. 2. Er valsens yderdiameter mindre end 0,50 m, nedsættes det tilladte tryk efter forholdet mellem den faktiske diameter og en diameter på 0,50 m.

§ 19. For køretøjer, som helt eller delvis er forsynet med bælter, må trykket på en løberulle ikke overstige 1.500 kg.

Stk. 2. Er bæltets bredde mindre end 0,35 m, nedsættes det tilladte tryk efter forholdet mellem bæltets faktiske bredde og en bredde på 0,35 m.

Stk. 3. For traktorer og motorredskaber, som er særligt indrettet til landbrugs-, skovbrugs- og gartnerivirksomhed og som helt eller delvist er forsynet med bælter, må trykket på en bælterulle ikke overstige 2.250 kg, jf. bilag XXXIII i forordning 2015/208, ved følgende kørsel:

- 1) Mellem mark og avlsgård.
- 2) Mellem ejendomme, der har traktoren eller motorredskabet i fælleseje.
- 3) Mellem en maskinstation og dennes kunder.
- 4) Til og fra syn.
- 5) Til og fra værksted.

§ 20. Et registreret eller godkendt køretøj må ikke belastes til større akseltryk, end det er registreret eller godkendt til. Er køretøjet hverken godkendt eller registreret, må det ikke belastes med større aksel- eller bæltetryk end de af køretøjsfabrikanten teknisk tilladte.

§ 21. Vejdirektoratet kan efter forhandling med vedkommende vejmyndigheder eller ejere af private veje og broer samt private fællesveje på landet tillade redningskorps og lignende at fravige reglerne om største tilladte akseltryk ved fjernelse af havarerede køretøjer.

Kapitel 6

Køretøjers totalvægt

§ 22. Køretøj med hjul, som er forsynet med dæk, må ikke køre på vej, hvis køretøjets faktiske totalvægt overstiger summen af de akseltryk, der er tilladt for køretøjer, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Den faktiske totalvægt må ikke overstige:

- 1) For motordrevet køretøj med to aksler, undtagen bus: 18.000 kg.
- 2) For lastbil med to aksler som indgår i vogntog: 20.000 kg.
- 3) For lastbil med to aksler, som bruger alternative brændstoffer, jf. bilag 1, og som ikke indgår i vogntog, forhøjes den tilladte totalvægt med den ekstra vægt, der kræves til den alternative brændstofteknologi, dog højst 1.000 kg. For nulemissionskøretøjer med to aksler, som ikke indgår i vogntog, forhøjes den tilladte vægt med den ekstra vægt af nulemissionsteknologien, dog højst 2.000 kg.
- 4) For bus med to aksler: 19.500 kg.
- 5) For motordrevet køretøj med tre aksler: ledbus 28.000 kg, andre køretøjer 24.000 kg, dog 26.000 kg, hvis køretøjets drivaksel har tvillingmonterede dæk, og
 - a) har vejvenlig affjedring, eller
 - b) ingen af køretøjets akseltryk overstiger 9.500 kg.
- 6) For bil efter nr. 5, forhøjes den tilladte totalvægt med den ekstra vægt, som kræves til den alternative brændstofteknologi, jf. bilag 1, med op til 1.000 kg.
- 7) For bil efter nr. 5, forhøjes den tilladte totalvægt med den ekstra vægt af nulemissionsteknologien, dog højst 2.000 kg.
- 8) For motordrevet køretøj med fire aksler:
 - a) 36.000 kg, hvis afstanden mellem køretøjets forreste og bageste aksel er 6,40 m eller mere, eller hvis de to forreste aksler er styrende, og afstanden mellem køretøjets forreste og bageste aksel er 5,50 m eller mere.
 - b) 34.000 kg, hvis de to forreste aksler er styrende, og afstanden mellem køretøjets forreste og bageste aksel er mellem 5,00 m og 5,49 m.
 - c) For andre motordrevne køretøjer med fire aksler dog 29.500 kg, og for ledbus 34.000 kg.
- 9) For motordrevet køretøj med fem eller flere aksler:
 - a) 42.000 kg, hvis afstanden mellem køretøjets forreste og bageste aksel er 7,40 m eller mere.
 - b) 40.000 kg, hvis afstanden mellem køretøjets forreste og bageste aksel er mellem 6,80 m og 7,39 m.
 - c) 36.000 kg, hvis afstanden mellem køretøjets forreste og bageste aksel er mellem 5,50 m og 6,79 m.
 - d) For andre motordrevne køretøjer med 5 eller flere aksler dog 32.000 kg.
- 10) For påhængskøretøj til bil, bortset fra påhængskøretøj med hovedbolt eller stiv trækstang, med tre aksler: 27.000 kg.
- 11) For påhængskøretøj til bil, bortset fra påhængskøretøj med hovedbolt eller stiv trækstang, med fire eller flere aksler, hvoraf de to forreste er styrende og med en afstand på under 1,80 m, eller hvor bogien bagtil har et samlet tilladt akseltryk på højst 70 pct. af tilladt totalvægt: 32.000 kg.
- 12) For påhængskøretøj til motorcykel: 200 kg.
- 13) For vogntog med syv eller flere aksler, som består af bil med registreringspligtigt påhængskøretøj: 56.000 kg.
- 14) For vogntog med seks aksler, som består af lastbil med fire aksler med registreringspligtigt påhængskøretøj: 52.000 kg.
- 15) For vogntog med seks aksler, som består af lastbil med tre aksler med registreringspligtigt påhængskøretøj: 53.000 kg.
- 16) For andre vogntog med seks aksler, som består af lastbil med registreringspligtigt påhængskøretøj: 50.000 kg.
- 17) For vogntog med fem aksler, som består af lastbil med registreringspligtigt påhængskøretøj: 47.000 kg.
- 18) For andre vogntog: 44.000 kg.

Stk. 3. Stk. 1 gælder ikke for sættevogne og påhængskøretøjer med hovedbolt eller stiv trækstang. For sådanne køretøjer anvendes alene reglerne om akseltryk samt reglerne om faktisk totalvægt for vogntog.

Stk. 4. Ved beregningen af totalvægten anses to aksler, hvis indbyrdes afstand er mindre end 1,00 m, som én aksel.

Stk. 5. I sættevogntog med fem eller flere aksler skal afstanden mellem bilens bageste aksel og sættevognens forreste aksel være mindst 2,50 m. Afstanden skal dog være mindst 3,00 m, hvis sættevognen har tre aksler, hvor nogen indbyrdes afstand er mindre end 1,10 m, jf. dog stk. 8 og 9.

Stk. 6. I sættevogntog med en faktisk totalvægt på mere end 44.000 kg, skal afstanden mellem bilens bageste aksel og sættevognens forreste aksel være mindst 3,00 m.

Stk. 7. I vogntog, som består af lastbil med påhængsvogn, må afstanden mellem bilens bageste aksel og påhængsvognens forreste aksel ikke være mindre end 3,00 m, jf. dog § 40, stk. 2, nr. 3, og stk. 8 og 9.

Stk. 8. I vogntog med 5 aksler med en faktisk totalvægt på mere end 46.000 kg, må afstanden mellem bilens bageste aksel og påhængskøretøjets forreste aksel ikke være mindre end 3,50 m.

Stk. 9. I vogntog med 6 aksler med en faktisk totalvægt på mere end 50.000 kg, må afstanden mellem bilens bageste aksel og påhængskøretøjets forreste aksel ikke være mindre end 3,50 m.

Stk. 10. I vogntog, som består af lastbil med påhængskøretøj med stiv trækstang eller lastbil og sættevogn, med en samlet faktisk totalvægt på mere end 54.000 kg, må afstanden mellem bilens bageste aksel og påhængskøretøjets forreste aksel ikke være mindre end 4,00 m.

§ 23. For påhængskøretøjer, der trækkes af en bil med en tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg, må den faktiske totalvægt, for sættevogn og påhængskøretøj med stiv trækstang dog det samlede faktiske akseltryk, ikke overstige

- 1) den trækkende bils tilladte totalvægt, hvis påhængskøretøjet er forsynet med driftsbremse, og
- 2) 50 pct. af den trækkende bils tjenestevægt, hvis påhængskøretøjet ikke er forsynet med driftsbremse.

Stk. 2. For påhængskøretøjer, som er forsynet med driftsbremse, og trækkes af terrængående biler, som defineret i direktiv 2007/46/EF, er den maksimalt tilladte totalvægt dog 1,5 gange den trækkende bils tilladte totalvægt. Påhængskøretøjets tilladte totalvægt, for sættevogn og påhængskøretøj med stiv trækstang dog det samlede akseltryk, må ikke overstige 3.500 kg.

§ 24. For registreringspligtigt påhængskøretøj, som trækkes af en bil med en tilladt totalvægt på over 3.500 kg, må den faktiske totalvægt, for sættevogn og påhængskøretøj med stiv trækstang dog det samlede faktiske akseltryk, ikke overstige 1,5 gange den trækkende bils tilladte totalvægt.

Stk. 2. Ved vogntogets faktiske totalvægt skal mindst 20 pct. hvile på bilens drivende hjul.

§ 25. For påhængskøretøj, som trækkes af motorcykel eller knallert, må den faktiske totalvægt ikke overstige 50 pct. af motorcyklens henholdsvis knallertens egenvægt.

§ 26. I vogntog, som trækkes af registreringspligtig traktor, skal mindst 20 pct. af vogntogets faktiske totalvægt hvile på traktorens drivhjul.

Stk. 2. Af vogntogets faktiske totalvægt skal endvidere mindst 50 pct. hvile på de bremsende hjul.

Stk. 3. Stk. 1 gælder ikke for vogntog med ikke-registreringspligtige påhængsredskaber.

§ 27. I vogntog, som trækkes af en ikke-registreringspligtig traktor eller af et motorredskab skal mindst 50 pct. af vogntogets faktiske totalvægt hvile på de bremsende hjul.

§ 28. I vogntog med ikke-registreringspligtigt påhængsredskab, hvor det trækkende køretøj er en bil med en tilladt totalvægt på over 3.500 kg, må påhængsredskabets vægt, for påhængsredskab med hovedbolt eller stiv trækstang dog det samlede akseltryk, ikke overstige det trækkende køretøjs faktiske totalvægt, medmindre påhængsredskabet er forsynet med bremses.

§ 29. Køretøjer, som er forsynet med valser, må ikke køre på vej, hvis køretøjets eller vogntogets faktiske totalvægt overstiger 15.000 kg med et tillæg af 250 kg for hver fulde 0,20 m, hvormed afstanden mellem køretøjets eller vogntogets første og sidste aksel overstiger 2,50 m.

§ 30. For køretøjer, som helt eller delvis er forsynet med bælter, må vægten ikke overstige 4.000 kg pr. m af afstanden mellem forreste og bageste løberulle, og totalvægten må ikke overstige 16.000 kg.

Stk. 2. For traktorer og motorredskaber, som er særligt indrettet til landbrugs-, skovbrugs- og gartnerivirksomhed og helt eller delvist er forsynet med bælter, må totalvægten ikke overstige 32.000 kg, og det gennemsnitlige kontaktfladetryk må maksimalt udgøre 5 kg/cm² for gummibælter, jf. bilag XXXIII i forordning 2015/208, jf. dog § 19, stk. 3, ved følgende kørsel:

- 1) Mellem mark og avlsgård.
- 2) Mellem ejendomme, der har traktoren eller motorredskabet i fælleseje.
- 3) Mellem en maskinstation og dennes kunder.
- 4) Til og fra syn.
- 5) Til og fra værksted.

§ 31. Et køretøj eller et vogntog må ikke belastes med større vægt, herunder vogntogsvægt, end det er registreret eller godkendt til. Er køretøjet hverken godkendt eller registreret, må det i øvrigt ikke belastes med større vægt end den af køretøjsfabrikanten teknisk tilladte.

Stk. 2. For vogntog må den faktiske vægt endvidere ikke overstige summen af køretøjernes registrerede eller godkendte totalvægt, for sættevogn og påhængskøretøj med stiv trækstang dog det samlede registrerede eller godkendte akseltryk. Hvis et køretøj, som indgår i et vogntog, ikke er registreret eller godkendt, anvendes i stedet køretøjsfabrikantens tekniske tilladte totalvægt. For sættevogn og påhængskøretøj med stiv trækstang anvendes dog køretøjsfabrikantens samlede tekniske tilladte akseltryk.

Stk. 3. Tilladt vægt efter stk. 2 kan dog ikke medføre fravigelse af de grænser for totalvægt, som i øvrigt fremgår af denne bekendtgørelse.

§ 32. Vejdirektoratet kan efter forhandling med vedkommende vejmyndigheder eller ejere af private veje og broer samt private fællesveje på landet tillade redningskorps og lignende at fravige reglerne om største tilladte totalvægt ved fjernelse af havarerede køretøjer.

Kapitel 7

International trafik

§ 33. Bil i international trafik må have et drivakseltryk på indtil 11.500 kg, uanset betingelserne i § 15, stk. 2, om tvillingmonterede dæk og vejvenlig affjedring ikke er opfyldt.

Stk. 2. Bil med tre aksler, bortset fra ledbus, i international trafik må have en faktisk totalvægt på indtil 25.000 kg, uanset betingelserne i § 22, stk. 2, nr. 5, om tvillingmonterede dæk, vejvenlig affjedring eller akseltryk ikke er opfyldt.

Kapitel 8

Afskiber

§ 34. Ved transport i international trafik af container og veksellad skal afskiberen udstede en erklæring om vægten af den container eller det veksellad, som transporteres, til den transportvirksomhed, som varetager transporten af containeren eller vekselladet.

Stk. 2. Transportvirksomheden giver føreren af transporten adgang til alt relevant dokumentation fremlagt af afskiberen.

Stk. 3. Afskiberens erklæring, jf. stk. 1, skal medbringes under kørsel og på given foranledning forevises for politiet, eventuelt i elektronisk form. Et udfyldt CMR-fragtbrev anses som tilstrækkelig dokumentation.

Kapitel 9

Anvendelse af aerodynamiske anordninger

§ 35. Kørsel med lastbil, bus eller påhængskøretøj til disse, som er forsynet med aerodynamiske anordninger, som kan slås ind eller afmonteres, må alene finde sted med de aerodynamiske anordninger i udfoldet position, når køretøjet anvendes på motorvej og motortrafikvej.

Kapitel 10

Dispensation og klageadgang

Dispensation

§ 36. Færdselsstyrelsen kan i særlige tilfælde dispensere fra bestemmelserne i denne bekendtgørelse, når det skønnes foreneligt med de hensyn, som ligger til grund for de pågældende bestemmelser, herunder internationale regler på området.

Klageadgang

§ 37. Afgørelser truffet af Færdselsstyrelsen efter denne bekendtgørelse kan ikke indbringes for Transportministeren, eller anden administrativ myndighed, jf. bekendtgørelse om Færdselsstyrelsens opgaver og beføjelser samt klageadgang.

Kapitel 11

Straffebestemmelser

§ 38. Overtrædelse af § 3, stk. 1-5, § 4, stk. 1, 2. og 3. pkt., § 4, stk. 2 og 5-7, §§ 5, 7-11, § 12, stk. 2-4, § 13, stk. 1 og 2, § 15, stk. 1-4 og 6, § 16, stk. 1-4, §§ 17-20, § 22, stk. 1 og 2 og 5-10, §§ 23-25, § 26, stk. 1 og 2, §§ 27-31 og 33-35, straffes med bøde. Det samme gælder kørsel i strid med forbud efter § 4, stk. 3. Ligeledes straffes afskiberen med bøde, når de i § 34 nævnte oplysninger mangler eller er fejlagtige og køretøjets eller vogntogets vægte overskrider bestemmelserne i kapitel 6.

Stk. 2. Tilsidesættelse af vilkår for en tilladelse i henhold til § 21 og § 32 straffes efter færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 2, med bøde.

Stk. 3. For overtrædelse af kapitlerne 5, 6 og 7, samt for overtrædelse af overgangsbestemmelserne, kan der efter færdselslovens § 118, stk. 14, pålægges ejeren eller brugeren af køretøjet bødeansvar, selvom overtrædelsen ikke kan tilregnes den pågældende som forsætlig eller uagtsom.

Stk. 4. Overtrædelse af en tilladelse givet af en vejmyndighed eller ejere af private veje og broer samt private fællesveje på landet i henhold til § 9, stk. 3 og 6, straffes med bøde.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 12

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 39. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2025.

Stk. 2. Følgende bekendtgørelser ophæves:

- 1) Bekendtgørelse nr. 1663 af 11. december 2023 om køretøjers største bredde, længde, højde, vægt og akseltryk.
- 2) Bekendtgørelse nr. 571 af 28. maj 2018 om brede landbrugskøretøjers kørsel til og fra dyrskuer efter reglerne for særtransport.

§ 40. Påhængskøretøj med stiv trækstang og tre aksler med indbyrdes afstand på mindst 1,00 m må have et samlet akseltryk, som ikke overstiger 24.000 kg, hvis køretøjet er registreret inden den 1. august 2014.

Stk. 2. Følgende køretøjer, som er registreret inden den 15. september 1997, og vogntog, hvor mindst et af køretøjerne er registreret inden den 15. september 1997, kan fortsat anvendes:

- 1) Biler og vogntog, hvor det trækkende køretøj er en bil, og bilen eller vogntoget ikke opfylder bestemmelsen i § 5, stk. 1.
- 2) Påhængsvogne til biler, hvor påhængsvognen ikke opfylder bestemmelsen i § 8, stk. 2, forudsat påhængsvognens tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg.
- 3) Vogntog, som består af lastbil med påhængsvogn, og som ikke opfylder bestemmelserne i § 11, stk. 2, nr. 1, og § 22, stk. 7-9.
- 4) Vogntog, som består af lastbil med påhængsvogn, og som ikke opfylder bestemmelsen i § 11, stk. 2, nr. 2, forudsat summen af lastbilens og påhængsvognens udvendige ladelængde, bag ved førerhuset, ikke overstiger 15,65 m.

Færdselsstyrelsen, den 2. december 2024

JACOB KARKOV BUCH

/ Katrine Willer

- ¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 96/53/EF om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i national trafik for visse køretøjer i brug i Fællesskabet, EF-Tidende 1996, nr. L 235, side 59, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1242/EU af 20. juni 2019 om ændring af Rådets direktiv 96/53/EF om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i national trafik for visse køretøjer i brug i Fællesskabet, EU-Tidende 2019, nr. L 198, side 202, Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2019/984 af 5. juni 2019 om ændring af Rådets direktiv 96/53/EF for så vidt angår fristen for gennemførelsen af de særlige regler vedrørende de største tilladte længder for førerhuse med forbedret aerodynamisk ydeevne, energieffektivitet og sikkerhed, EU-Tidende 2019, nr. L 164, side 30, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/719 af 29. april 2015 om ændring af Rådets direktiv 96/53/EF om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vej køretøjer i brug i Fællesskabet, EU-Tidende 2015, nr. L 115, side 1. I bekendtgørelsen er der medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/208 af 8. december 2014 om supplerende bestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 167/2013 for så vidt angår krav til køretøjers funktionelle sikkerhed med henblik på godkendelse af landbrugs- og skovbrugskøretøjer, EU-Tidende 2015, nr. L 42, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i bekendtgørelsen er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark. Bekendtgørelse nr. 1663 af 11. december 2023, som denne bekendtgørelse afløser, har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

Alternative brændstoffer:

- a) Elektricitet forbrugt i alle typer elektriske køretøjer.
- b) Brint.
- c) Naturgas, herunder biomethan, i gasform (komprimeret naturgas – CNG) og flydende form (flydende naturgas – LNG).
- d) Flydende gas (LPG).
- e) Mekanisk energi fra lagring i køretøjet/kilder i køretøjet, inklusive overskydende varme.

Bekendtgørelse om særtransport

Bekendtgørelse om særtransport¹⁾

I medfør af § 68, stk. 1, § 69, stk. 2, § 70, stk. 3, § 82, stk. 4, § 84, stk. 1, § 85, stk. 1, § 86, stk. 2, 1. pkt., § 89, stk. 2, 1. pkt., § 118, stk. 13, 1. pkt., og stk. 14, 1. pkt., § 134 a, stk. 2, og 134 e, i færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 168 af 14. februar 2023, fastsættes efter bemyndigelse i henhold til § 3, stk. 1 og 4, i bekendtgørelse nr. 2635 af 28. december 2021 om Færdselsstyrelsens opgaver, beføjelser og klageadgang:

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Denne bekendtgørelse fastsætter regler for særtransport, hvorved, medmindre andet er bestemt, forstås transport af udeleligt gods, der nødvendiggør overskridelse af en eller flere af bestemmelserne i bekendtgørelse om køretøjers største bredde, længde, højde, vægt og akseltryk (dimensionsbekendtgørelsen), på lastbil og vogntog bestående af lastbil og påhængs-/ sættevogn.

Stk. 2. Bekendtgørelsen omfatter endvidere kørsel med mobilkran, stort motorredskab, stort påhængsredskab og blokvogn.

Stk. 3. Bekendtgørelsen omfatter også returkørsel fra nødretsopgaver med køretøj, hvis konstruktion nødvendiggør overskridelse af en eller flere af bestemmelserne i dimensionsbekendtgørelsen, i belæsset såvel som ubelæsset stand.

Stk. 4. Bekendtgørelsen gælder også særtransport, der gennemføres med udenlandsk registrerede køretøjer.

Kapitel 2

Definitioner

§ 2. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) Blokvogn: Bil, sættevogn eller påhængsvogn, hvis vægt, akseltryk, dimensioner eller øvrige konstruktion udelukker køretøjet fra registrering som bil, sættevogn eller påhængsvogn, og som er beregnet til transport af særlig tungt eller omfangsrigt gods.
- 2) Blokvognsdolly: Blokpåhængsvogn med stiv trækstang, der er beregnet til at være trækraft for sættevogn herunder bloksættevogn.
- 3) Blokvognsmodul: Chassisenheder, der ud fra typebetegnelser og identifikationsnumre kan sammensættes i forskellige kombinationer efter fabrikantens anvisninger til en blokvogn uden anvendelse af tilkoblingsanordninger.
- 4) Blokpåhængsvogn: Blokvogn, der er udformet som påhængsvogn. Blokvogn, hvori der indgår en blokvognsdolly, som er indskudt mellem det trækkende køretøj og sættevogn/bloksættevogn, anses som en blokpåhængsvogn, hvis blokvognsdollyen er forsynet med prodsøje.
- 5) Bloksættevogn: Blokvogn, der er udformet som sættevogn. Blokvogn, hvori der indgår en blokvognsdolly, som er indskudt mellem det trækkende køretøj og sættevogn/bloksættevogn, anses som en bloksættevogn, hvis blokvognsdollyen er forsynet med hovedbolt.
- 6) Mobilkran²⁾ : Motordrevet køretøj, der hovedsageligt er indrettet som arbejdsredskab til elevering af gods, og som ikke opfylder bestemmelserne i dimensionsbekendtgørelsen.
- 7) Motordrevet blokvogn: Blokvogn, der er forsynet med motor som drivkraft. Motorredskab, som er indrettet til godsbefordring, og som føres af en gående, anses tillige som motordrevet blokvogn.
- 8) Pendelaksel: Aksellinje med mindst fire hjul, der er ophængt således, at en forøget belastning på et vilkårligt hjul automatisk fordeles til mindst ét andet af pendelakslens hjul.

- 9) Stort motorredskab: Motorredskab, som overskrider bestemmelserne om dimensioner, vægt og akseltryk i dimensionsbekendtgørelsen, og som er særligt indrettet til landbrugs-, skovbrugs- og gartnerivirksomhed.
- 10) Stort påhængsredskab: Påhængsredskab, som overskrider bestemmelserne i dimensionsbekendtgørelsen, og er opbygget på et sættevogns- eller påhængsvognschassis, ved montering af et eller flere serviceaggregater, der nødvendiggør den konkrete bredde, længde, højde, vægt og akseltryk.
- 11) Tungvognsvejnettet: Et overordnet og sammenhængende vejnet for tunge transportere i Danmark. De enkelte strækninger er klassificeret efter den maksimale vej- og broklasse for en transport. Tungvognsvejnettet findes på Vejdirektoratets hjemmeside.
- 12) Udeleligt gods: Last, som ved transport ad vej ikke kan deles op i to eller flere laster uden unødige omkostninger eller risiko for beskadigelse, og som på grund af sine dimensioner eller sin masse nødvendiggør overskridelse af en eller flere af bestemmelserne i dimensionsbekendtgørelsen.
- 13) Udskrift til særtransport: Dokument, fra Vejdirektoratets hjemmeside (www.vd.dk) vedrørende spærretider og eventuelle særlige meddelte vilkår for den relevante rute.

Kapitel 3

Sammensætning af køretøjer

Blokvogn

§ 3. Blokvogn kan sammensættes på følgende måder:

- 1) Sættevogn eller bloksættevogn kan sammensættes med dolly eller blokvogndolly.
- 2) Blokvogn kan sammensættes med bærende gods, der udgør chassisforbindelsen, og hvor der er anvisning om fastgørelse af godset fra blokvognsfabrikanten eller en godkendt prøvningsinstans, jf. bekendtgørelse om godkendelse af prøvningsinstanser og kontrolinstanser på det køretøjstekniske område.
- 3) Blokvognsmoduler kan sammensættes i forskellige kombinationer efter fabrikantens anvisninger.

Stk. 2. Blokvognsmoduler må sammensættes uden synsvirksomhedens godkendelse af sammensætningen. Sammensætningen skal dog ske efter blokvognsfabrikantens anvisninger, jf. § 7, stk. 5.

Stk. 3. Blokvogn, der er sammensat, jf. stk. 1, behandles i forbindelse med ansøgning om tilladelse som ét køretøj. Det samme gælder en lastbil eller sættevogn med et typegodkendt ekstra akselmodul, der forlænger køretøjet.

Stk. 4. I forbindelse med syn behandles blokvogndolly og hvert blokvognsmodul med aksel eller tilkoblingsanordning som en selvstændig blokvogn.

Mobilkran

§ 4. En mobilkran kan være indrettet med integreret påhængskøretøj, hvorved forstås, at den fastmonterede kran på det trækkende køretøj hviler på et påhængskøretøj. Et sådant vogntog anses i forbindelse med syn og godkendelse som ét køretøj.

Stort påhængsredskab

§ 5. Stort påhængsredskab kan sammensættes af en eller flere af følgende enheder:

- 1) Blokvognsmoduler, hvorved forstås chassisenheder, der ud fra typebetegnelser og identifikationsnumre kan sammensættes i forskellige kombinationer efter fabrikantens anvisninger til et påhængsredskab uden anvendelse af tilkoblingsanordninger.
- 2) Bærende redskab, der udgør chassisforbindelsen, og hvor der er anvisning om fastgørelse af redskabet fra fabrikanten eller fra en godkendt prøvningsinstans, jf. bekendtgørelse om godkendelse af prøvningsinstanser og kontrolinstanser på det køretøjstekniske område.

Kapitel 4

Syn og godkendelse

Syn og godkendelse af blokvogn

§ 6. Blokvogn skal være synet og godkendt af en synsvirksomhed. Foretages der i godkendelsesperioden konstruktive ændringer på blokvognen med hensyn til styretøj, bremses, bærende elementer eller tilkoblingsanordning, skal den på ny synes og godkendes. Godkendelse meddeles for en periode på 14 måneder, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For lastbil, påhængsvogn eller sættevogn godkendt i flere udførelser og registreret med tilladelser "blokvogn" meddeles godkendelse dog for en periode på 12 måneder.

Stk. 3. Blokvogn og blokvognsmoduler/-dollyer kan godkendes med forskellige sammenhørende værdier af hastigheder, tilladte vægte, tilladte akseltryk og bremsepræstationer.

Stk. 4. Synsvirksomheden udsteder en blokvognsattest for hver blokvogn. Hvis blokvognen består af blokvognsdolly og/eller flere blokvognsmoduler, jf. § 3, stk. 1, skal hver blokvognsdolly og hvert blokvognsmodul med aksel eller tilkoblingsanordning synes og godkendes, jf. stk. 1 og 2, og synsvirksomheden udsteder blokvognsattest for hver af disse. Øvrige modultyper, der kan indgå i blokvognen, kan forlanges medbragt til syn, hvis synsvirksomheden skønner det nødvendigt.

Stk. 5. Synsvirksomheden kan som vilkår for godkendelsen stille særlige krav til blokvognens konstruktion og indretning, hvis det skønnes nødvendigt af hensyn til færdselssikkerheden. Ved godkendelsen kan der fastsættes begrænsninger vedrørende blokvognens anvendelse.

Stk. 6. Synsvirksomheden udsteder en blokvognsattest med køretøjstekniske data for hver blokvogn, blokvognsdolly og blokvognsmodul med aksel eller tilkoblingsanordning ved hver godkendelse af køretøj/modul. For køretøj omfattet af stk. 2 udstedes blokvognsattest ved første godkendelse, eller hvis der i godkendelsesperioden foretages konstruktive ændringer på køretøjet med hensyn til styretøj, bremses, bærende elementer eller tilkoblingsanordning.

Syn og godkendelse af trækraft for blokvogn, sammenkobling og sammensætning af blokvogn

§ 7. Trækraft for blokvogn skal være synet og godkendt af en synsvirksomhed. Som trækraft for blokvogn kan godkendes lastbil, registreret traktor, registreret motorredskab eller mobilkran, jf. § 10, stk. 3.

Stk. 2. Enhver sammenkobling med tilkoblingsanordning skal være godkendt af en synsvirksomhed, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Ved godkendelse af sammenkobling angiver synsvirksomheden i attest om trækraft for blokvogn, hvilke blokvogne der må kobles efter køretøjet. Der kan angives konkrete blokvogne eller bestemte typer/modeller.

Stk. 4. Lastbil og blokvogn, herunder blokvognsdolly og blokvognsmodul med tilkoblingsanordning, samt blokvognsdolly, dolly og bloksættevogn, kan dog sammenkobles uden synsvirksomhedens godkendelse af den specifikke sammenkobling, hvis køretøjerne kan sammenkobles uden at forudsætte anden tilkoblingsanordning, bremse- og eltilslutning end krævet for synsfri sammenkobling. Synsvirksomheden kan dog godkende køretøjerne med 3,5" hovedbolt/skammel. Det skal fremgå af blokvognsattesten og af attest for trækraft for blokvogn, hvis køretøjerne kan sammenkobles synsfrit.

Stk. 5. Blokvognsfabrikantens anvisninger for sammensætning af blokvognsmoduler skal medbringes til synsvirksomheden ved første godkendelse af blokvognsmodulet. Betingelserne for sammensætningen, f.eks. i form af henvisning til identificerbare anvisninger, skal fremgå af blokvognsattesten.

Stk. 6. For blokvogn, hvor godset udgør forbindelsen mellem blokvognsmodulet bagest og det trækkende køretøj, skal det trækkende køretøjs sammenkobling med det ubelæssede blokvognsmodul være godkendt af en synsvirksomhed, medmindre blokvognsmodulet kan sammenkobles synsfrit med lastbil, jf. stk. 4.

§ 8. Lastbil, traktor eller motorredskab, der godkendes som trækraft for blokvogn, skal opfylde de almindelige gældende bestemmelser for lastbil henholdsvis traktor og motorredskab.

Stk. 2. Lastbil, der godkendes som trækraft for bloksættevogn, kan desuden godkendes med forskellige, på typegodkendelsen eller godkendelseserklæringen anførte, sammenhørende værdier af lavere tilladelige hastigheder, større tilladte vægte, større tilladte akseltryk og lavere bremsepræstationer.

Stk. 3. Forhøjelse af lastbilers tilladte vogntogsvægt og største tilladte vægt af påhængskøretøj kan dog godkendes ved syn, uanset disse vægte ikke fremgår af typegodkendelsen eller godkendelseserklæringen, forudsat der fremlægges dokumentation fra lastbilfabrikanten, og fra fabrikanten af tilkoblingsanordningen. Ved tjenestevægt skal lastbilen opfylde dimensionsbekendtgørelsens regler om vægte og akseltryk.

Stk. 4. En toakslet lastbil, der godkendes som trækraft for bloksættevogn, kan ikke godkendes med højere tilladte akseltryk end de i dimensionsbekendtgørelsen tilladte. En treakslet lastbil, der godkendes som trækraft for bloksættevogn, kan ikke godkendes med højere tilladte akseltryk end 14.000 kg.

Stk. 5. Påhængs-/sættevogn, hvis teknisk tilladte vægte og eventuelt akseltryk overstiger de for påhængs-/sættevogne tilladte vægte og akseltryk, kan tillige godkendes som art blokpåhængs-/sættevogne med forskellige, på typegodkendelsen eller godkendelseserklæringen anførte, sammenhørende værdier af lavere tilladelige hastigheder, større tilladte vægte, større tilladte akseltryk og lavere bremsepræstationer efter de for blokvogne gældende regler. Traktorpåhængsvogn kan på tilsvarende måde tillige godkendes som art blokpåhængs-/sættevogn.

Stk. 6. Lastbilens og påhængs-/sættevognens typegodkendelse eller godkendelseserklæring kan omfatte et ekstra akselmodul, som forlænger køretøjet og som kun må anvendes i forbindelse med blokvognskørsel eller i tom tilstand. I ubelæsset stand skal køretøjet opfylde dimensionsbekendtgørelsens regler om vægte og akseltryk.

Stk. 7. Køretøjerne registreres med de til almindelig godstransport maksimalt tilladte vægte og akseltryk samt tilladelsen "Flere udførelser – blokvogn". De større vægte, akseltryk og et eventuelt forøget akselantal tilladt ved brug i forbindelse med blokvognskørsel, anføres af synsvirksomheden alene på attest om trækraft for blokvogn eller blokvognsattest. Ændring af art påhængs-/sættevogn til art blokpåhængs-/sættevogn anføres alene på blokvognsattest.

Stk. 8. Køretøjer, der er godkendt til blokvognskørsel i henhold til tidligere gældende regler med større tilladte vægte og akseltryk, kan fortsat anvendes med disse uændrede vægte, uanset de ikke er nævnt på køretøjets typegodkendelse eller godkendelseserklæring.

Syn og godkendelse af stort påhængsredskab

§ 9. Stort påhængsredskab skal godkendes efter reglerne for blokvogn, hvis

- 1) køretøjet ikke overstiger 3,30 m i bredden,
- 2) køretøjet ikke overstiger 4,10 m i højden, og
- 3) ingen af køretøjets akseltryk overstiger 10.000 kg.

Syn og godkendelse af mobilkran

§ 10. Mobilkran skal synes og godkendes efter reglerne for motordrevet blokvogn.

Stk. 2. Den højst tilladelige hastighed for mobilkran fastsættes efter reglerne for belæsset blokvogn i § 11. Kravet om blokeringsfri bremses i § 11, stk. 3, nr. 4, gælder dog ikke for mobilkran med flere end fire aksler.

Stk. 3. Mobilkran kan godkendes til sammenkobling med en påhængsvogn eller blokpåhængsvogn, hvis vogntogets længde ikke overstiger 23,00 m. Blokpåhængsvognen må ikke være bredere end mobilkranen.

Stk. 4. Sammenkoblingen af mobilkran og påhængskøretøj skal være godkendt af en synsvirksomhed. Ved godkendelsen angiver synsvirksomheden i mobilkranens blokvognsattest, hvilke påhængskøretøjer der kan kobles efter mobilkranen. Der kan angives konkret(e) påhængskøretøj(er) eller bestemte typer/modeller.

Stk. 5. Mobilkran og påhængskøretøj kan dog sammenkobles uden synsvirksomhedens godkendelse af den specifikke sammenkobling, hvis mobilkranen kan sammenkobles med påhængskøretøjet uden at forudsætte anden tilkoblingsanordning, bremse- og eltilslutning end krævet for lastbil til synsfri sammenkobling. Det skal fremgå af mobilkranens blokvoogsattest og påhængskøretøjets registreringsattest eller blokvoogsattest, hvis køretøjerne kan sammenkobles synsfrit.

Stk. 6. Påhængsvogn til mobilkran, hvis tilladte hastighed er 60 km/t. eller 45 km/t., skal opfylde gældende udstyrskrav til påhængsvogn til bil. Påhængsvogn til mobilkran, hvis tilladte hastighed er højst 30 km/t., skal opfylde gældende udstyrskrav til påhængsvogn til motorredskab.

Stk. 7. Ved fastsættelse af højst tilladelige hastighed for mobilkran med integreret påhængskøretøj gælder bestemmelserne i § 11 for det samlede vogntog.

Stk. 8. Ved synsvirksomhedens godkendelse af mobilkran og ikke-integreret blokpåhængsvogn påføres oplysning om sammenkoblingsmuligheder på mobilkranens blokvoogsattest, og synsvirksomheden udfærdiger ligeledes en blokvoogsattest for blokpåhængsvognen. Hvis mobilkranen indeholder en integreret blokpåhængsvogn, påføres det samlede vogntogs data på én blokvoogsattest.

Blokvoogsattest og attest om trækraft for blokvoogn

§ 11. Blokvoogsattesten og attest om trækraft for blokvoogn skal ved synsvirksomhedens godkendelse påføres oplysning om de køretøjstekniske data og om højst tilladelige hastighed i belæsset og ubelæsset stand, og eventuelle fastsatte begrænsninger vedrørende køretøjets anvendelse.

Stk. 2. Den højst tilladelige hastighed i belæsset stand fastsættes til den for lastbil gældende hastighedsgrænse, hvis køretøjets vægt og akseltryk opfylder bestemmelserne i dimensionsbekendtgørelsen, og hvis køretøjet opfylder udstyrskravene til bil henholdsvis påhængs-/sættevogn til bil, og er forsynet med blokeringsfri bremses.

Stk. 3. Den højst tilladelige hastighed i belæsset stand fastsættes til 60 km/t., hvis

- 1) ingen af køretøjets tilladte akseltryk overstiger 10.000 kg for aksler med enkeltmonterede dæk, 12.000 kg for aksler med tvillingmonterede dæk, eller storvolumendæk, hvor bredden og fælgdiameteren er lig med eller større end 14.00 (385) R 24 eller 16.00 (445) R20, med et foreskrevet oppumpningstryk på højst 9 bar målt med kolde dæk, og 14.000 kg for pendelaksler,
- 2) køretøjets tilladte totalvægt ikke overstiger 150.000 kg,
- 3) køretøjets bremsepræstation ved de tilladte vægte er minimum 45 pct.,
- 4) køretøjet er forsynet med blokeringsfri bremses,
- 5) alle aksler er forsynet med affjedring,
- 6) affjedring og udligning foretages ved hjælp af luft eller luft og hydraulik på de af blokvoognens aksler, hvis tilladte akseltryk overstiger 10.000 kg, og
- 7) køretøjet ikke er forsynet med bælter.

Stk. 4. Den højst tilladelige hastighed i belæsset stand fastsættes til 45 km/t., hvis

- 1) ingen af køretøjets tilladte akseltryk overstiger 10.000 kg for aksler med enkeltmonterede dæk, 14.000 kg for aksler med tvillingmonterede dæk, eller storvolumendæk, hvor bredden og fælgdiameteren er lig med eller større end 14.00 (385) R 24 eller 16.00 (445) R20, med et foreskrevet oppumpningstryk på højst 9 bar målt med kolde dæk, og 16.000 kg for pendelaksler,
- 2) køretøjets tilladte totalvægt ikke overstiger 250.000 kg,
- 3) køretøjets bremsepræstation ved de tilladte vægte er minimum 45 pct.,
- 4) alle aksler er forsynet med vejvenlig affjedring som fastlagt i dimensionsbekendtgørelsen,
- 5) affjedring og udligning foretages ved hjælp af luft eller luft og hydraulik på de af blokvoognens aksler, hvis tilladte akseltryk overstiger 10.000 kg, og
- 6) køretøjet ikke er forsynet med bælter.

Stk. 5. I øvrige tilfælde fastsættes den højst tilladelige hastighed for belæssede blokvogne til 30 km/t., hvis køretøjets bremsepræstation ved de tilladte vægte er minimum 30 pct., og til 15 km/t., forudsat at køretøjets bremsepræstation ved de tilladte vægte er minimum 18 pct.

Stk. 6. Den højst tilladelige hastighed i ubelæsset stand fastsættes til den for lastbil gældende hastighedsgrænse, hvis køretøjets vægt og akseltryk opfylder bestemmelserne i dimensionsbekendtgørelsen, og hvis køretøjet er forsynet med blokeringsfri bremses. I øvrige tilfælde fastsættes den højst tilladelige hastighed i ubelæsset stand til 60 km/t., hvis blokvognen er godkendt hertil i belæsset stand, og ellers til 45 km/t. Hastigheden skal dog fastsættes til 30 km/t., hvis blokvognens bremsepræstation er under 45 pct., men minimum 30 pct., og til 15 km/t., hvis bremsepræstationen er under 30 pct., blokvognen er uden affjedring, eller har massiv hjulbeklædning.

Stk. 7. Uanset bestemmelserne i stk. 2-6 fastsættes en højst tilladelig hastighed, der er lavere, hvis blokvognens og trækraftens art eller konstruktion tilsiger det.

Placering af nummerplade på blokvogn

§ 12. Nummerpladen til blokvognen, skal monteres bag på blokvognen, eventuelt på dennes lygtebom.

Stk. 2. Hvis blokvognen består af flere moduler, skal nummerpladen monteres på det bageste modul. På øvrige moduler skal nummerpladen monteres på siden af modulet.

Kapitel 5

Særtransporttilladelse

Krav om særtransporttilladelse

§ 13. Følgende kørsel forudsætter, at der er udstedt tilladelse:

- 1) Godstransport på lastbil eller vogntog bestående af lastbil og påhængs-/sættevogn, som medfører, at særtransporten overstiger en bredde på 3,30 m eller en højde på 4,10 m.
- 2) Godstransport på vogntog bestående af lastbil og sættevogn, som medfører, at særtransportens dimensioner overstiger en længde på 22,00 m, hvis sættevognen er forlænget ved udtræk mellem hovedbolt og aksel/bogie, så det ubelæssede sættevognstog er længere end 16,50 m, og 30,00 m, hvis sættevognen er forlænget ved udtræk mellem hovedbolt og aksel/bogie, og hvis der er tvangsstyring på alle aksler. Den forreste aksel kan dog være uden tvangsstyring.
- 3) Kørsel med bloksættevogntog, som overskrider bestemmelser om vægt, akseltryk og højde i dimensionsbekendtgørelsen eller dimensionerne i § 28, § 30, stk. 1, nr. 1-3, og § 34, stk. 6.
- 4) Kørsel med blokpåhængsvogntog, som overskrider bestemmelser om vægt, akseltryk og højde i dimensionsbekendtgørelsen eller dimensionerne i §§ 28, 31 og § 34, stk. 6.
- 5) Kørsel med mobilkran, som overskrider bestemmelser om vægt og akseltryk i dimensionsbekendtgørelsen eller dimensionerne i §§ 28-29 og 32.
- 6) Kørsel med motordrejet blokvogn, som overskrider bestemmelser om vægt, akseltryk og højde i dimensionsbekendtgørelsen eller dimensionerne i §§ 28-29.
- 7) Kørsel med stort påhængsredskab.
- 8) Kørsel med traktor eller motorredskab tilkoblet blokvogn.
- 9) Kørsel med køretøj, jf. § 1, stk. 3.
- 10) Kørsel med stort motorredskab.
- 11) Uddannelsesinstitutioners kørsel med transporter, der overskrider reglerne i dimensionsbekendtgørelsen.

Grundlæggende betingelser for særtransporttilladelse

§ 14. Tilladelsen forudsætter, at transporten ikke med rimelighed kan kræves gennemført på anden måde.

Stk. 2. Afgørelsen af, om en transport med rimelighed kan kræves gennemført på anden måde, skal hvile på en afvejning af den økonomiske interesse i at gennemføre transporten mod hensynet til den grønne omstilling, færdselssikkerheden og vejtekniske hensyn.

Stk. 3. Ved afvejningen skal indgå

- 1) hvor lang og hvilken strækning, der skal køres,
- 2) i hvilket omfang færdselssikkerheden for de øvrige trafikanter nedsættes,
- 3) i hvilket omfang det er nødvendigt at lave særlige færdselsregulerende foranstaltninger for den øvrige trafik,
- 4) hvilke øvrige samfundsmæssige tab og omkostninger, der er ved særtransportens gennemførelse
- 5) valg af transportmateriel, og
- 6) hvorvidt det er økonomisk og praktisk muligt at anvende en anden transportmåde.

Særtransporttilladelse til lastbil og vogntog bestående af lastbil og påhængs-/sættevogn

§ 15. Vejdirektoratet kan udstede tilladelse til kørsel med

- 1) bredt, udeleligt gods, hvis bredde overstiger 3,30 m,
- 2) langt udeleligt gods på vogntog, som nævnt i § 30, stk. 1, nr. 2, på bestemt angivne strækninger med en samlet længde på indtil 25,0 m, hvis det skønnes forsvarligt under hensyntagen til vejenes beskaffenhed og den øvrige færdsel,
- 3) større længde end nævnt i § 30, stk. 1, nr. 3, hvis sættevognen kan forlænges ved udtræk mellem hovedbolt og aksel/bogie og har tvangsstyring på alle aksler, den forreste aksel kan dog være uden tvangsstyring,
- 4) højt, udeleligt gods med en samlet højde, der overstiger 4,10 m,
- 5) ISO-container direkte til og fra skib eller jernbane i kombineret trafik, som engangstilladelse eller strækningstilladelse med en samlet højde på indtil 4,20 m, og
- 6) high-cube ISO-containere direkte til og fra skib eller jernbane i kombineret trafik, på køretøjer opbygget som sidelæssere, som engangstilladelse eller strækningstilladelse med en samlet højde på indtil 4,25 m.

Stk. 2. Vejdirektoratet kan desuden udstede tilladelse til, at uddannelsesinstitutioner, som led i en uddannelse efter bekendtgørelse om visse personers adgang til regulering af færdslen i forbindelse med særtransporter og når det må anses for relevant i relation til den pågældende uddannelse, i nødvendigt omfang kan udføre kørsel med registrerede lastbiler og vogntog, som beforder udeleligt gods, der ikke medfører overskridelse af dimensionerne i §§ 28-32.

Særtransporttilladelse til blokvogn

§ 16. Vejdirektoratet kan efter nedenstående regler tillade særtransport med blokvogn, der nødvendigvis overskridelse af bestemmelserne i dimensionsbekendtgørelsen, jf. dog §§ 28-31.

Stk. 2. Transport med blokvogn må kun foregå med udeleligt gods, der ikke lovligt kan transporteres på registrerede køretøjer, jf. dog stk. 3, 4 og 6-7.

Stk. 3. Ved transport af gods, der er for langt, bredt eller højt, kan der ligeledes medbringes andet gods efter reglerne i stk. 4 og 5, samt § 27, stk. 3 og 4.

Stk. 4. Ved transport af gods, hvor der er afmonteret tilhørende dele nødvendige for godsets funktion, må afmonterede dele og andet tilbehør medtages på en blokvogn uanset, at længden af særtransporten derved forøges til en samlet længde på indtil 30,00 m. Intet gods må rage ud over blokvognens bagende. Overstiger vægten af tilbehøret 5.000 kg, må vægten af tilbehøret ikke overstige 10 pct. af vægten af det udelelige gods.

Stk. 5. Ved transport af gods, der er for langt, og eventuelt samtidig for bredt eller højt, kan der medbringes op til tre stykker gods, der hver især er for lange, under forudsætning af, at

- 1) intet akseltryk overstiger 10.000 kg, for vejvenlig drivaksel/-aksler dog 11.500 kg,

- 2) vogntogsvægten ikke overstiger 70.000 kg,
- 3) højden ikke overskrides yderligere ved transport af mere end ét stykke gods,
- 4) bredden ikke overskrides yderligere ved transport af mere end ét stykke gods, og
- 5) længden af særtransporten forøges med højst 2,5 m ved transport af to eller tre stykker gods i forhold til transport af ét stykke gods.

Stk. 6. Gods, der giver særlig punktbelastning dvs. belastning på et eller flere koncentrerede punkter på ladet, anses som særlig tungt gods, og må transporteres på en blokvogn, der er egnet til transporten, også i tilfælde hvor transportens vægt og dimensioner ikke ville medføre overskridelse af bestemmelserne i dimensionsbekendtgørelsen ved transport på lastbil eller vogntog bestående af lastbil og påhængs-/sættevogn.

Stk. 7. Vejdirektoratet kan udstede tilladelse til returkørsel med køretøjer, jf. § 1, stk. 3, som har været anvendt til nødretsopgaver. Tilladelse kan endvidere meddeles til kørsel mellem militære eller civile lufthavne, som led i beredskabsøvelser.

Stk. 8. Vejdirektoratet kan tillade kørsel med blokvogn, der transporterer deleligt udstyr til én mobilkran. Det er en betingelse, at blokvognen ikke har højere køretøjsklasse end 100.

Særtransporttilladelse til stort påhængsredskab

§ 17. Vejdirektoratet kan tillade kørsel med stort påhængsredskab efter reglerne om tilladelse til blokvogn i § 16, hvis hele vognets totallængde ikke overstiger 22,00 m, dog 30,00 m, hvis påhængsredskabet har tvangsstyring på alle aksler. Den forreste aksel kan dog være uden tvangsstyring.

Særtransporttilladelse til mobilkran

§ 18. Vejdirektoratet kan tillade kørsel med mobilkran, som overskrider bestemmelser om vægt og akseltryk i dimensionsbekendtgørelsen eller dimensionerne i § 28, § 29, stk. 3 og § 32. Udstyr til mobilkranen og dennes fører, må transporteres på en blok-påhængsvogn, der trækkes af mobilkranen, uanset at der er tale om deleligt gods. Det er en betingelse, at vognen ikke har højere køretøjsklasse end 100.

Særtransporttilladelse til stort motorredskab

§ 19. Vejdirektoratet kan tillade kørsel med stort motorredskab, som overskrider bestemmelser om dimensioner, vægt og akseltryk i dimensionsbekendtgørelsen. Udstyr til det store motorredskab og dennes fører, må transporteres på et påhængskøretøj, der trækkes af det store motorredskab.

Forhandling med vejmyndigheder og vej- og broejere

§ 20. Vejdirektoratet skal forhandle med vedkommende vejmyndighed eller ejere af private veje og broer samt private fællesveje på landet ved ansøgninger om kørsel på Tungvognsvejnettet, hvor transportens klasse overstiger vejens klasse. Oplysninger om Tungvognsvejnettet er tilgængelige på www.vd.dk/tungvognsvejnettet.

Stk. 2. Vejdirektoratet skal endvidere forhandle med vedkommende vejmyndighed eller ejere af private veje og broer samt private fællesveje på landet, inden der gives tilladelse efter

- 1) § 15, stk. 1, til kørsel med særtransporter, hvis dimensioner er større end; længde 30,00 m, bredde 4,50 m, højde 4,50 m,
- 2) § 16, stk. 1, til særtransport med blokvogne, hvis dimensioner er større end; længde 30,00 m, bredde 4,50 m, højde 4,50 m, eller har en køretøjsklasse højere end 100,
- 3) § 18 til kørsel med mobilkran, hvis køretøjsklassen er højere end 100, eller
- 4) § 19 til kørsel med stort motorredskab, hvis køretøjsklassen er højere end 100.

Stk. 3. En vejmyndighed eller de i stk. 2 nævnte private vej- og broejere kan skriftligt anmode Vejdirektoratet om, at der skal forhandles om de i stk. 2, nr. 1-4, nævnte transportere, hvis bestemmelserne om vægt

og akseltryk i dimensionsbekendtgørelsen overskrides, eller dimensionerne for blokvogne, mobilkraner og de i § 1, stk. 3, nævnte køretøjer er større end; længde 30,00 m, bredde 3,65 m og højde 4,10 m.

Stk. 4. Der kan indgås skriftlige aftale mellem Vejdirektoratet og vedkommende vejmyndighed eller ejere af private veje og broer samt private fællesveje på landet om, at der ikke skal forhandles i hvert enkelt tilfælde i forbindelse med særtransporter m.v. inden for en nærmere afgrænset periode, en bestemt del af pågældende vejnet, for nærmere bestemte typer særtransport, i forbindelse med bestemte projekter og andre lignende tilfælde.

Stk. 5. Spærretider, herunder generelle spærretider eller strækningsbestemte spærretider, fastsættes efter forhandling mellem Vejdirektoratet, politiet og de vedkommende vejmyndigheder eller ejere af private veje og broer samt private fællesveje på landet.

Ansøgning om særtransporttilladelse

§ 21. Ansøgning skal indgives skriftligt på en af Vejdirektoratet godkendt blanket. Ansøgningen skal indgives i tilstrækkelig god tid, inden særtransporten skal gennemføres og under hensyntagen til hvor mange myndigheder, der skal forespørges, inden tilladelse kan meddeles.

Stk. 2. Ansøgning skal indgives til Vejdirektoratet.

Stk. 3. Ansøgning om tilladelse til kørsel med blokvogn, stort påhængsredskab og mobilkran skal være ledsaget af en klassificeringsattest for køretøjet/vogntoget i henhold til Vejdirektoratets klassificeringssystem for Tungvognsvejnettet, hvis bestemmelserne om totalvægt og akseltryk i dimensionsbekendtgørelsen overskrides, og blokvognsattest og attest for trækraft for blokvogn med synsvirksomhedens påtegning om godkendelse af køretøjerne og køretøjets registreringsnummer jf. dog § 34, stk. 5 og 6.

Stk. 4. Ansøgning om tilladelse til kørsel med stort motorredskab og køretøj, jf. § 1, stk. 3, skal være ledsaget af

- 1) en klassificeringsattest for køretøjet/vogntoget i henhold til Vejdirektoratets klassificeringssystem for Tungvognsvejnettet, hvis bestemmelserne om totalvægt og akseltryk i dimensionsbekendtgørelsen overskrides, og
- 2) oplysninger om særtransportens vægte og dimensioner samt tekniske køretøjsdata.

Stk. 5. For udenlandske blokvogne, mobilkraner, trækraft for blokvogn, stort motorredskab og køretøj, jf. § 1, stk. 3, skal der dog i stedet for attesterne nævnt i stk. 3 og 4, vedlægges oplysninger om særtransportens vægte og dimensioner samt tekniske køretøjsdata. Udenlandske køretøjer, der anvendes som trækraft for blokvogne, skal opfylde bestemmelserne i dimensionsbekendtgørelsen. Dog kan lastbiler, der anvendes som trækraft for bloksættevogn, have større tilladte akseltryk og tilladte vægte.

Udstedelse af særtransporttilladelse

§ 22. Tilladelse meddeles det trækkende køretøjs registrerede ejer eller bruger skriftligt på en af Vejdirektoratet godkendt blanket.

Stk. 2. Tilladelsen kan ikke udnyttes af eller overdrages til anden fysisk eller juridisk person end den, tilladelsen er meddelt til.

§ 23. Tilladelse udstedes enten som en generel tilladelse for et bestemt tidsrum af højst fem år, strækningstilladelse for et bestemt tidsrum af højst fem år, eller som en engangstilladelse.

Stk. 2. Ved dokumentation for gentaget særtransportbehov, kan Vejdirektoratet, på baggrund af en konkret vurdering, udstede generel tilladelse til kørsel med omfangsrige særtransporter, hvis længde, bredde eller højde ikke overstiger henholdsvis 30,00 m, 3,65 m eller 4,10 m.

Stk. 3. Generel tilladelse til kørsel på Tungvognsvejnettet kan udstedes til tunge særtransporter, hvis køretøjets eller vogntogets klasse ikke overstiger klasse 100 i henhold til Vejdirektoratets klassificeringssystem for særtransporter.

Stk. 4. Ved dokumentation for gentaget særtransportbehov ad samme rute, kan Vejdirektoratet i begrænset omfang, på baggrund af en konkret vurdering, udstede strækningstilladelser med større dimensioner end de i stk. 2 og større klasse end den i stk. 3 nævnte.

§ 24. Vejdirektoratet påfører den højst tilladte hastighed på tilladelsen.

Stk. 2. For belæssede og ubelæssede blokvogne, mobilkran og køretøj, jf. § 1, stk. 3, som ikke overskrider bestemmelserne om vægte og akseltryk i dimensionsbekendtgørelsen, kan den tilladte hastighed fastsættes til den for lastbil gældende hastighedsgrænse.

Stk. 3. For belæssede blokvogne, blokvogne, som i ubelæsset stand overskrider bestemmelserne om vægte og akseltryk i dimensionsbekendtgørelsen, samt for mobilkran og køretøj, jf. § 1, stk. 3, afhænger den højst tilladte hastighed af særtransportens samlede faktiske totalvægt. Hastigheden må højst fastsættes til

- 1) 60 km/t., hvis særtransportens faktiske totalvægt ikke overstiger 150.000 kg,
- 2) 45 km/t., hvis særtransportens faktiske totalvægt ikke overstiger 250.000 kg, og
- 3) 30 eller 15 km/t., svarende til den højst tilladelige hastighed angivet på blokvognsattesten hvis særtransportens faktiske totalvægt overstiger 250.000 kg.

Supplerende vilkår

§ 25. Vejdirektoratet kan fastsætte supplerende vilkår for tilladelsen. Der kan fastsættes vilkår med hensyn til område, tidspunkt, hastighed, rute, særlig afmærkning og ledsagelse, herunder vilkår om at transporten skal ledsages af en eller flere personer, der er bemyndiget til at regulere færdsel i forbindelse med særtransporter, ligesom der i øvrigt kan fastsættes andre vilkår, som anses for påkrævet af hensyn til færdselssikkerheden og vejforholdene. I generelle tilladelser og strækningstilladelser kan der endvidere fastsættes vilkår om, at politiet og vedkommende vejmyndigheder og andre vej- og broejere skal underrettes forud for hver kørsel i henhold til tilladelsen.

Tilbagekaldelse af særtransporttilladelse

§ 26. Vejdirektoratet kan tilbagekalde tilladelsen, hvis vilkårene for tilladelsen tilsidesættes. Tilladelsen kan endvidere tilbagekaldes, hvis dette er nødvendigt af hensyn til færdselssikkerheden eller vejforholdene.

Kapitel 6

Udførelse af særtransporter

Grundlæggende betingelser for udførelse af særtransport

§ 27. Transport, som nødvendiggør overskridelse af en eller flere af bestemmelserne i dimensionsbekendtgørelsen, må kun foregå, hvis godset er udeleligt, jf. dog stk. 2-4, og § 16, stk. 3-6 og 8, §§ 18 og 19, § 30, stk. 2, §§ 33 og 36, § 39, stk. 1, og § 40, stk. 4.

Stk. 2. Det udelelige gods må placeres i en container eller lignende, uanset om dimensioner og vægt af særtransporten herved forøges. Det samme gælder supplerende, deleligt gods, som nævnt i § 16, stk. 3-5, og § 36. Udeleligt bredt gods må i øvrigt transporteres vandret liggende, uanset om bredden af transporten herved forøges, hvis bredden af transporten ikke overskrider 3,30 m.

Stk. 3. Ved transport af gods, der er for langt, bredt eller højt, kan der medbringes yderligere udeleligt, langt, bredt eller højt gods, hvis godset ikke medfører yderligere overskridelse af bestemmelserne i dimensionsbekendtgørelsen, jf. dog § 16, stk. 5, og § 31.

Stk. 4. Ved transport af gods, der er for langt, bredt eller højt, kan der medbringes yderligere deleligt gods på alle følgende forudsætninger:

- 1) Der må ikke udnyttes længere ladflade end:
 - a) 15,65 m på (blok)påhængsvogntog.

- b) At lastbilens totallængde ikke overskrider 12,00 m, regnet fra dens forreste punkt.
 - c) 13,60 m på (blok)sættevogn.
- 2) Der må ikke udnyttes større bredde end 2,55 m fordelt ligeligt fra køretøjets midterlinje, og det øverste punkt af det yderligere gods må ikke være højere end 4,10 m over vejbanen.
- 3) Bestemmelserne om vægt og akseltryk i dimensionsbekendtgørelsen må ikke overskrides.

Stk. 5. Under udførelse af særtransporter skal reglerne i bilag 1 (Almindelige betingelser for særtransport) og bilag 2 (Afmærkning) være opfyldt.

Stk. 6. Ved udførelse af særtransport, som efter denne bekendtgørelse forudsætter en tilladelse, skal tilladelse medbringes, eventuelt i kopi eller i elektronisk form og på given foranledning forevises for politiet.

Stk. 7. Særtransporter, hvis tilladte hastighed, jf. § 24 afviger fra den for lastbil gældende, skal bagpå være forsynet med et skilt, der angiver den højst tilladte hastighed. Skiltet skal være udformet som angivet i Detailforskrifter for Køretøjer, pkt. 2.03.001. Andre hastighedsskilte skal være afmonterede eller tildækkede.

Stk. 8. Særtransporter, hvis tilladte hastighed er fastsat til 30 km/t. eller 15 km/t., skal endvidere være forsynet med afmærkning af langsomtkørende køretøj som angivet i Detailforskrifter for Køretøjer, pkt. 6.10.001.

Stk. 9. Hvis gennemførelse af særtransporten nødvendiggør regulering af færdslen, skal føreren af særtransporten og ejer/bruger af det trækkende køretøj, som udfører særtransporten, sikre sig, at særtransporten ledsages af politiet eller af en eller flere personer, der er bemyndiget til at regulere færdsel i forbindelse med særtransporter, og at der er det nødvendige udstyr til kommunikation mellem føreren og den eller de bemyndigede.

Tilladelsesfri kørsel med stor bredde

§ 28. Bredt, udeleligt gods med en bredde på op til 3,30 m må transporteres på lastbil og vogntog bestående af lastbil og påhængs-/sættevogn uden tilladelse.

Stk. 2. Tilsvarende gælder for lastbil tilkoblet blokpåhængs-/bloksættevogn og motordrevet blokvogn, belæsset som ubelæsset.

Stk. 3. Tilsvarende gælder for mobilkran med en bredde på op til 3,30 m.

Tilladelsesfri kørsel med stor længde

§ 29. Udeleligt gods må transporteres uden tilladelse på lastbil med en samlet længde på indtil 15,00 m på følgende betingelser:

- 1) I ikke-udtrukket stand skal lastbilen være mindst 9,50 m lang. Når lastbilen er udtrukket og belæsset, må den være længere end 12,00 m. Lastbilen kan eventuelt være forsynet med læssekran.
- 2) Godset må ikke føres længere bagud end 6,00 m fra bagakslen/bogiemidten.
- 3) Godset må ikke føres længere frem end 1,00 m foran lastbilens forreste punkt.
- 4) Lastbilen være specielt indrettet til transport af langt, udeleligt gods, det vil sige, at bagkofangeren, og eventuelt ladet, kan trækkes ud, så bagkofangeren er placeret højst 0,70 m foran godsets bageste punkt.

Stk. 2. Tilsvarende gælder for belæsset såvel som ubelæsset motordrevet blokvogn.

Stk. 3. Mobilkran med en længde på indtil 15,00 m må køre uden tilladelse.

§ 30. Langt, udeleligt gods må transporteres uden tilladelse på sættevogntog og vogntog bestående af lastbil og bloksættevogn, med en samlet længde af bil, sættevogn/bloksættevogn og gods på indtil:

- 1) 18,50 m.
- 2) 22,00 m, hvis sættevognen/bloksættevognen er forlænget ved udtræk mellem hovedbolt og aksel/bogie, eller bloksættevognens koblingslængde overstiger 12,00 m, så det ubelæssede vogntog er længere end 16,50 m.

3) 30,00 m, hvis sættevognen/bloksættevognen er forlænget ved udtræk mellem hovedbolt og aksel/bogie, eller bloksættevognens koblingslængde overstiger 12,00 m, og hvis der er tvangsstyring på alle aksler. Den forreste aksel kan dog være uden tvangsstyring.

Stk. 2. Ved transport af gods, hvor der er afmonteret tilhørende dele nødvendige for godsets funktion, må de afmonterede dele medtages på en sættevogn eller en bloksættevogn indenfor grænserne i stk. 1, uanset at længden af særtransporten derved forøges til en samlet længde på indtil 30,00 m. Intet gods må rage ud over sættevognens eller bloksættevognens bagende.

Stk. 3. Sættevogntog og bloksættevogntog, der med udtræk er længere end 16,50 m, kan, indenfor grænserne i stk. 1, benyttes ubelæsset i fuld længde til kørsel på strækninger på maksimalt 10 km i forbindelse med afhentning eller levering af langt gods, til garage, til syn, eller reparatør, hvis sættevognen eller bloksættevognen under kørslen er forsynet med lad.

Stk. 4. Bloksættevogntog må i ubelæsset stand køre uden tilladelse med kortest mulig længde, dog højst 30 m.

§ 31. Udeleligt gods må transporteres uden tilladelse på vogntog bestående af lastbil og påhængs-/sættevogn med en samlet længde på indtil 23,00 m, uanset det udelelige gods kunne være transporteret på et andet vogntog indenfor gældende bestemmelser om længde i dimensionsbekendtgørelsen. Tilsvarende gælder for belæsset såvel som ubelæsset vogntog bestående af lastbil og blokvogn. Det er en forudsætning, at

- 1) den konkrete særtransport forudsætter denne vogntogslængde,
- 2) den trækkende lastbil er opbygget med en kran på mindst 25 tm, og
- 3) læsning og/eller losning af godset forudsætter brug af kranen.

Stk. 2. Tilbehør, der skal benyttes sammen med det udelelige gods, kan medbringes, hvis det maksimalt udgør 10 pct. af vægten af det udelelige gods. Yderligere gods må ikke medbringes, uanset § 27, stk. 2, 3 eller 4, måtte være opfyldt. Når påhængs-/sættevognen er udtrukket og belæsset, må koblingslængden overstige 12,00 m.

Stk. 3. Bortset fra de i stk. 1 nævnte tilfælde må vogntog, der består af lastbil og påhængsvogn, ikke benyttes til særtransporter, hvor bestemmelserne om største længde i dimensionsbekendtgørelsen er overskredet.

Tilladelsesfri kørsel med stor højde

§ 32. Mobilkran må fremføres uden tilladelse med en samlet højde på indtil 4,10 m.

Kørsel med containere på registrerede køretøjer og vogntog

§ 33. Container lastet med deleligt gods anses ikke som udeleligt gods.

Stk. 2. Ved kørsel direkte til og fra skib eller jernbane i kombineret trafik kan der dog transporteres en container med deleligt gods, der giver sættevogntoget en samlet længde på indtil 17,00 m. Den nævnte kørsel forudsætter ikke tilladelse.

Stk. 3. En tom container anses som udeleligt gods.

Stk. 4. En container, der er indrettet eller benyttes til en arbejdsopgave, personalerum, kontor, mobilt værksted, mobilt hospital, fastinstalleret generator, rensningsanlæg og lign., anses som udeleligt gods, uanset den transporteres med det tilbehør, der er naturligt for dens funktion.

Stk. 5. Ved kørsel med container efter stk. 2, skal betingelserne i bilag 1, pkt. 2 og 11, ikke være opfyldt.

Kørsel med blokvogn

§ 34. Til et trækkende køretøj må kun kobles blokvogn og blokvognsmodul med tilkoblingsordning, som fremgår af det trækkende køretøjs attest om trækraft for blokvogn, jf. dog § 7, stk. 4. Til en blokvognsdolly må kun kobles blokvogn, eller sættevogne, som fremgår af dollyens blokvognsattest, jf. dog § 7, stk. 4.

Stk. 2. Blokvogne bestående af blokvognsmoduler skal være sammensat i henhold til blokvognsfabrikantens anvisning. Blokvognsmodulerne skal sammensættes således, at det færdselssikkerhedsmæssige udstyr fungerer korrekt og således, at gældende bestemmelser om lygter, refleksanordninger og afmærkning er opfyldt.

Stk. 3. Hvis godset udgør forbindelsen mellem blokvognsmodulet bagest og hovedbolten, skal anvisningen fra blokvognsfabrikant eller prøvningslaboratorium om fastgørelse af gods være fulgt.

Stk. 4. Trækkende køretøjer og blokvogne skal sammenkobles således, at det færdselssikkerhedsmæssige udstyr fungerer korrekt og i henhold til køretøjernes godkendelse.

Stk. 5. Blokvogn, der ikke er tildelt nummerplade, må under benyttelse af prøveskilte og prøvemærker anvendes uden tilladelse til de for prøveskilte og prøvemærker anførte formål i lov om registrering af køretøjer. Det er en forudsætning, at blokvognen henholdsvis vogntoget ikke overskrider bestemmelserne i dimensionsbekendtgørelsen.

Stk. 6. Hvis blokvogn henholdsvis vogntog, omfattet af stk. 5, overskrider reglerne i dimensionsbekendtgørelsen, skal der forud for kørselens gennemførelse indhentes tilladelse hos Vejdirektoratet.

Stk. 7. Køretøj og blokvognsmodul må ikke belastes med større vægt og akseltryk, end de er godkendt til.

Stk. 8. Blokvogn må ikke fremføres med en højere hastighed end angivet i den af Vejdirektoratet udstedte særtransporttilladelse. Hastigheden må endvidere ikke overstige den angivne hastighedsbegrænsning ved den pågældende akselbelastning i blokvognsattesten og i attest om trækraft for blokvogn.

§ 35. Ved kørsel med blokvogn skal følgende medbringes, eventuelt i kopi eller i elektronisk form, og på forlangende forevises for politiet og Færdselsstyrelsen:

- 1) Blokvognsattest(er). For udenlandsk blokvogn dog registreringsattest eller anden dokumentation for godkendelse, hvoraf blokvognens tilladte vægte fremgår.
- 2) Attest om trækraft for blokvogn (for blokvogntog). For udenlandsk trækraft for blokvogn dog registreringsattest eller anden dokumentation for godkendelse, hvoraf køretøjets tilladte vægte fremgår.
- 3) Anvisning fra blokvognsfabrikant eller prøvningslaboratorium om fastgørelse af gods, når godset udgør en nødvendig del af forbindelsen mellem blokvognsmoduler.
- 4) Den af Vejdirektoratet udstedte tilladelse, hvis kørslen er tilladelseskrævende.
- 5) Klassificeringsattest i henhold til Vejdirektoratets klassificeringssystem for tunge særtransporter, hvis bestemmelserne om totalvægt og akseltryk i dimensionsbekendtgørelsen overskrides.
- 6) For tunge særtransporter, der udføres på generel tilladelse: Kort, eller farvekopi heraf, med den relevante strækning af Tungvognsvejnettet.

Kørsel med tilbehør m.v. på blokvogn

§ 36. Blokvogn må benyttes til kørsel med tilbehør, aftagelige komponenter, og ledsagebil(er) hidrørende fra en forestående/gennemført særtransport, forudsat at eventuelt udtræk er skubbet sammen, og eventuelt aftagelige komponenter er afmonteret, så vogntogets længde bliver kortest mulig. Blokvogn, der kun medbringer tilbehør, aftagelige komponenter og eventuelt ledsagebil(er), anses som en ubelæsset blokvogn.

Stk. 2. Blokvogn med tilbehør til mobilkran må endvidere benyttes til transport af en cykel, knallert, motorcykel eller en bil med en tilladt totalvægt, der ikke overstiger 3.500 kg, hvis

- 1) transportmidlet udelukkende anvendes til transport med relation til mobilkranens opgave, og
- 2) det ikke er muligt at medbringe transportmidlet på mobilkranens påhængskøretøj i overensstemmelse med § 39, stk. 1, 2. pkt.

Kørsel med stort påhængsredskab

§ 37. For kørsel med stort påhængsredskab gælder reglerne om kørsel med blokvogn, jf. dog § 13, nr. 7, og § 17.

Kørsel med mobilkran

§ 38. For kørsel med mobilkran gælder reglerne om kørsel med blokvogn.

§ 39. Mobilkran må kun benyttes til transport af udstyr, som er knyttet til mobilkranens funktion. Påhængskøretøj til mobilkran må kun benyttes til transport af udstyr, som er knyttet til mobilkranens funktion, og en cykel, knallert, motorcykel, eller en bil med en faktisk vægt, der ikke overstiger 3.500 kg, til transport af kranens fører. Påhængskøretøjet må ikke belæsses til en større bredde end mobilkranen.

Stk. 2. Vogntog bestående af mobilkran og påhængs-/blokpåhængsvogn, der er sammenkoblet synsfrit, må ikke benyttes, hvis længden overstiger 23 m i ubelæst stand. Blokpåhængsvognen må ikke være bredere end mobilkranen.

Kørsel med stort motorredskab

§ 40. For kørsel med stort motorredskab gælder almindelige regler for motorredskaber, jf. dog § 13, nr. 10, og § 19.

Stk. 2. Ved kørsel med stort motorredskab skal følgende medbringes, eventuelt i kopi eller i elektronisk form, og på forlangende forevises for politiet:

- 1) Klassificeringsattest i henhold til Vejdirektoratets klassificeringssystem for tunge særtransporter.
- 2) Kort, eller farvekopi heraf, med den relevante strækning af Tungvognsvejnettet hvis kørslen sker på en generel tilladelse.

Stk. 3. Under kørsel gælder § 27, stk. 7, § 41, bilag 1, pkt. 6-8 og 11, og bilag 2, pkt. 5, ikke.

Stk. 4. Påhængskøretøj til stort motorredskab må kun benyttes til transport af udstyr, som er knyttet til det store motorredskabs funktion og en cykel, knallert, motorcykel, eller en bil med en faktisk vægt, der ikke overstiger 3.500 kg, til transport af kranens fører. Det store motorredskab må ikke belæsses til en større bredde end mobilkranen.

Kapitel 7

Ledsagebil

Anvendelse af ledsagebil

§ 41. Særtransporter, hvis samlede længde eller bredde overstiger henholdsvis 30,00 m og 3,65 m, på motorvej dog 4,00 m, skal være assisteret af en ledsagebil.

Stk. 2. Særtransporter, hvis tilladte hastighed på motorvej er 45 km/t. eller derunder, skal på motorvej være assisteret af en ledsagebil, uanset dimensionerne af særtransporten.

Stk. 3. Ved krav om ledsagebil skal der anvendes mindst én ledsagebil for hver særtransport. Ved ledsagelse på veje med midterrabat skal ledsagebilen køre bag særtransporten. Ved ledsagelse på veje uden midterrabat, hvor særtransporten bredde overstiger 3,65 m, skal ledsagebilen køre foran særtransporten. I øvrige tilfælde skal ledsagebilen køre, hvor det er mest hensigtsmæssigt i den aktuelle situation.

Stk. 4. Føreren af særtransporten skal have udsyn bagud til horisonten langs godsets ydre sider, parallelt med køretøjets længdeakse. Udsynet kan eventuelt etableres med en kameraløsning. Hvis føreren af særtransporten ikke har udsyn bagud til horisonten langs godsets ydre sider, parallelt med køretøjets længdeakse, og hvis godset rager mere end 2,00 m ud fra køretøjets længdeakse, skal der dog, udover en eventuel forankørende ledsagebil, til stadighed være en bagvedkørende ledsagebil.

Stk. 5. Vejdirektoratet kan, når forholdene nødvendiggør det, fastsætte krav om assistance af yderligere ledsagebil(er).

Stk. 6. Hvis politiet assisterer særtransporten, kan brugen af ledsagebiler indskrænkes.

Krav til fører af ledsagebil

§ 42. Føreren af ledsagebilen skal have gyldigt kørekort til de samme kategori(er), som er krævet for føreren af den ledsagede særtransport. Føreren af ledsagebilen skal kunne tale et sprog, som også tales af

særtransportens fører. Føreren af ledsagebilen skal endvidere kunne tale dansk, svensk, norsk, tysk eller engelsk. Alternativt til nævnte krav til føreren af ledsagebilen kan der være en passager i ledsagebilen, der har gyldigt kørekort til de samme kategori(er), som er krævet for føreren af den ledsagede særtransport, og som kan tale dansk, svensk, norsk, tysk eller engelsk, samt tale et sprog, som også tales af føreren af ledsagebilen og føreren af særtransporten.

Stk. 2. Ledsagebilen skal under afvikling af særtransporten til stadighed være i radiokontakt med det transporterende køretøj, og der skal herudover være en tændt, virksom mobiltelefon i ledsagebilen og i det transporterende køretøj.

Indretning af ledsagebil

§ 43. Ledsagebil skal opfylde de krav, som fremgår af bilag 3.

Kapitel 8

Administrative bestemmelser

Klageadgang

§ 44. Afgørelser truffet efter denne bekendtgørelse kan ikke indbringes for transportministeren eller anden administrativ myndighed.

Standarder

§ 45. Standarder, der henvises til i denne bekendtgørelse, indføres ikke i Lovtidende, jf. § 134 e, stk. 1, i færdselsloven.

Stk. 2. Standarderne, jf. stk. 1, er gældende, selvom de ikke foreligger på dansk.

Stk. 3. Standarderne, jf. stk. 1, kan gennemses i Færdselsstyrelsen eller købes ved Dansk Standard.

Kapitel 9

Digital kommunikation

§ 46. Uanset formkravene i denne bekendtgørelse kan der, i forbindelse med ansøgninger, udstedelse af attester, udskrifter til særtransport m.v., anvendes digital kommunikation.

Kapitel 10

Straf

§ 47. Tilsidesættelse af vilkår for en tilladelse i henhold til færdselsloven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af færdselsloven, straffes efter færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 2, med bøde.

Stk. 2. I henhold til færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 3, straffes den, der undlader at efterkomme forbud eller påbud, der er meddelt i henhold til loven eller i henhold til forskrifter, der er udstedt i medfør af loven, med bøde.

Stk. 3. Med bøde straffes den, der overtræder § 6, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 7, stk. 1, 1. pkt., § 7, stk. 2, 5 og 6, § 8, stk. 3, 2. pkt., og stk. 6, 2. pkt., § 10, stk. 1, 5 og 6, § 10, stk. 4, 1. pkt., §§ 12 og 13, § 16, stk. 4 og 5, § 22, stk. 2, § 27, stk. 1 og 3-9, §§ 28-31, § 33, stk. 2, §§ 34-39, § 40, stk. 1, 2 og 4, § 41, stk. 1-4, og §§ 42 og 43. Det samme gælder den, der efter udløbet af blokvognsattesten undlader at aflevere blokvognens nummerplade til Skatteforvaltningen eller en autoriseret nummerpladeoperatør.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 11

Ikrafttrædelse og overgangsbestemmelser

§ 48. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2023.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 798 af 2. juni 2022 om særtransport ophæves.

§ 49. For blokvognsmoduler, der er godkendt før 1. februar 2005, kan anvisninger for sammensætningen foretaget af en godkendt prøvningsinstans, jf. bekendtgørelse nr. 594 af 26. maj 2016 om godkendelse af prøvningsinstanser og kontrolinstanser på det køretøjstekniske område fortsat accepteres frem til og med den 31. december 2025.

Stk. 2. For lastbil, der er godkendt som trækraft for blokvogn med tilladelig hastighed på 60 km/t., i henhold til de før 1. februar 2005 gældende regler, kan akseltrykkene fortsat sættes op i forbindelse med syn, uanset de højere akseltryk ikke, som anført i § 8, stk. 2, fremgår af køretøjets typegodkendelse eller godkendelseserklæring frem til og med den 31. december 2025. Forøgelsen forudsætter dog, at attesten for trækraft for blokvogn er udstedt inden 1. februar 2005, at der for de berørte aksler ved synet fremlægges dokumentation fra bilfabrikanten eller dennes repræsentant for de tekniske tilladte akseltryk ved 60 km/t., og at det ved synet kontrolleres, at dækkene på de berørte aksler har en tilstrækkelig bæreevne ved en hastighed på 80 km/t.

Stk. 3. Lastbil registreret første gang før den 1. februar 2005 kan uanset kravene i § 11, stk. 3, fortsat anvendes uden at køretøjet er forsynet med blokeringsfri bremses frem til og med den 31. december 2025. Den højst tilladelige hastighed i ubelæsset stand fastsættes til den for lastbil gældende hastighedsgrænse, hvis køretøjets vægt og akseltryk opfylder bestemmelserne i dimensionsbekendtgørelsen. I øvrige tilfælde fastsættes den højst tilladelige hastighed i ubelæsset stand til 60 km/t., hvis blokvognen er godkendt hertil i belæsset stand, og ellers til 45 km/t. Hastigheden skal dog fastsættes til 30 km/t., hvis blokvognens bremsepræstation er under 45 pct., men minimum 30 pct., og til 15 km/t. hvis bremsepræstationen er under 30 pct., blokvognen er uden affjedring, eller har massiv hjulbeklædning.

Færdselsstyrelsen, den 31. maj 2023

HENRIK MUNCK SAUVR

/ Maria Winkel Lorenzen

- ¹⁾ Bekendtgørelsens bilag 3, har som udkast været noticeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet) som ændret ved direktiv 98/48/EF.

- 2) Mobilkran konstrueret til højst 40 km/t er et motorredskab, jf. færdselslovens § 2, nr. 16. Mobilkran konstrueret til en hastighed over 40 km/t er en bil, jf. færdselslovens § 2, nr. 2.

Almindelige betingelser for særtransport

- 1) Betingelserne for transport i bekendtgørelsens §§ 27-39 skal være opfyldt.
- 2) Føreren af særtransporten skal enten kunne tale dansk, svensk, norsk, tysk eller engelsk, eller der skal som passager i særtransporten være en person, der kan tale dansk, svensk, norsk, tysk eller engelsk og et sprog, som føreren af særtransporten taler. Hvis der er ledsagebil, kan der alternativt i ledsagebilen være en person, der kan tale dansk, svensk, norsk, tysk eller engelsk og et sprog, som føreren af særtransporten taler. Hvis ingen af de ovennævnte personer kan læse dansk, skal der medbringes en skriftlig oversættelse, eventuelt i elektronisk form, af
 - a) særtransporttilladelsen, hvis transporten kræver tilladelse, og
 - b) særligt meddelte vilkår, som er relevant for den pågældende rute.
- Oversættelse skal være skriftlig og på et sprog, som en af de ovennævnte personer kan læse.
- 3) Føreren af særtransporten og føreren af en eventuel ledsagebil skal, inden særtransporten iværksættes, være bekendt med indholdet af tilladelsen. Føreren af særtransporten skal kontrollere særtransportens dimensioner, inden særtransporten iværksættes.
- 4) Føreren af særtransporten har pligt til på forhånd at sikre sig, at det fysisk kan lade sig gøre at køre den pågældende rute. Oplysninger om spærretider, vejarbejder, ruteinformationer m.v. kan findes på Vejdirektoratets hjemmeside, www.vd.dk.
- 5) Dimensionerne (længde, højde, bredde) på et køretøj med eller uden læs, måles over de længst udragende dele med de undtagelser, der fremgår af bekendtgørelse om detailforskrifter for køretøjer, afsnit 3, jf. dog nr. 6.
- 6) Kørsel med lastbil eller påhængskøretøj dertil, som er forsynet med aerodynamiske anordninger, jf. bilag 1, pkt. 3.02.001 i bekendtgørelse om detailforskrifter for køretøjers indretning og udstyr, og som kan slås ind eller afmonteres, må alene finde sted med sådanne anordninger i indfoldet og lukket position.
- 7) Gods må ikke række mere end 1,00 m frem foran bilens forreste punkt og ikke mere end 3,00 m foran påhængskøretøjets forreste punkt.
- 8) På påhængsvogn, mobilkran og på sættevogn uden udtræk, må godset ikke række mere end 2,00 m bagud fra det faste lads bageste kant.
- 9) Under kørslen skal føreren af særtransporten udvise særlig forsigtighed og udvise fornødent hensyn overfor anden færdsel. Føreren af særtransporten har pligt til at påse, at godset ved drejning af køretøjet ikke er til unødigt ulempe for andre trafikanter. Føreren af særtransporten skal om nødvendigt standse for at lette passagen for andre trafikanter. Føreren af særtransporten har pligt til ved kørsel i tunneler, under ledninger, over broer, kørsel ved arbejde på og ved vej og lignende, at sikre sig, at passagen kan foretages uden fare eller ulempe for andre og uden at medføre skade på ejendom. Føreren har pligt til at anmelde

beskadigelser på vejudstyr og beplantning, forårsaget af transportens gennemførelse, og transportens færdsel uden for kørebanearealet, til vedkommende vejmyndigheder og andre vej- og broejere.

10) Ved uheld, brand eller andre forhold, som medfører, at særtransporten ikke kan gennemføres i henhold til tilladelsen eller reglerne i denne bekendtgørelse med tilhørende bilag, skal kørslen straks indstilles. Hvis standsningen er til fare eller ulempe for den øvrige færdsel eller i strid med færdselslovens regler om standsning og parkering, skal politiet straks underrettes. Føreren af særtransporten og føreren af en eventuel ledsagebil skal herunder træffe alle nødvendige foranstaltninger for at advare den øvrige færdsel og efterkomme enhver anvisning fra politi eller redningsmandskab.

11) Der skal under normal kørsel være mindst 300 meters afstand til forankørende særtransporter.

12) Særtransporter med generel tilladelse må ikke fremføres på strækninger indenfor Tungvognsvejnettet, hvor særtransportens klassificering overskrider den klasse, der er angivet for den pågældende strækning.

13) Under udførelse af særtransporter, hvortil der kræves tilladelse efter denne bekendtgørelse, må hastigheden ikke overskride den i tilladelsen angivne højst tilladte hastighed.

14) Når særtransportens bredde medfører, at transporten rager ind i en vejbane med modkørende trafik, må særtransportens hastighed ikke overstige 45 km/t. Hastigheden må i øvrigt aldrig overstige den i tilladelsen angivne højst tilladte hastighed.

15) Under udførelse af særtransporter, hvortil der kræves tilladelse efter denne bekendtgørelse, skal vilkår angivet i særtransporttilladelsen følges.

16) Der skal i det trækkende køretøj være en højst 5 dage gammel udskrift til særtransport fra Vejdirektoratets hjemmeside (www.vd.dk) vedrørende spærretider og eventuelle særlige meddelte vilkår for den relevante rute. Udskriften til særtransport kan være i fysisk eller elektronisk form.

Afmærkning*Gul afmærkningslygte på særtransporter*

1) Gul(e) afmærkningslygte(r) skal anvendes under kørsel, hvis bredden eller længden af særtransporten overstiger henholdsvis 2,85 m og 26,00 m, eller når særtransportens tilladte hastighed er 60 km/t. eller derunder. Afmærkningslygten(r) skal endvidere anvendes under standsning eller parkering på kørebanen. Der skal være én eller flere afmærkningslygter, så der er en afmærkningslygte synlig fra alle sider af særtransporten.

2) Gul(e) afmærkningslygte(r) skal anvendes bagpå køretøjet under kørsel, hvis afskærmning bagtil mod underkøring er placeret mere end 0,70 m foran godsets bageste punkt.

Anden afmærkning af særtransporter, der overskrider bestemmelserne om længde og bredde i dimensionsbekendtgørelsen

3) Påbudte lygter til markering og signalgivning samt refleksanordninger skal være synlige bagfra. Om nødvendigt skal der anbringes en lygtebom på særtransporten.

4) Ved transport af langt gods skal der i områder, hvor der ikke er monteret sidemarkeringslygter i en højde af højst 1,50 m direkte på godset, på wirer eller på faste dele af chassis/karosseri, være ophængt gule afmærkningslygter i en højde af højst 1,50 m over vejbanen, og med højst 5,00 m mellem hver afmærkningslygte. Afmærkningslygternes afstand fra en sidemarkeringslygte må højst være 3,00 m, og afstanden fra det bageste punkt af godset til den bageste sidemarkerings- eller afmærkningslygte må højst være 1,00 m. Afmærkningslygterne skal mindst give lys til siderne.

5) Ved transport af gods, som rager mere end 0,15 m ud over det trækkende køretøjs side, eller ved kørsel med køretøj, hvis bredde overstiger 2,85 m, skal godset/køretøjet være afmærket med fremad- og bagudvendende skilte med skråstillede, røde og hvide eller røde og gule, reflekterende striber. Striberne skal være 0,07-0,10 m. Striberne skal anbringes på skrå fra midten og udad/nedad.

6) Afmærkningens bredde og højde skal være mindst 0,42 x 0,42 m, 0,28 x 0,56 m eller 0,14 x 0,80 m. Afmærkningen skal være placeret foran og bagved det bredeste sted på godset/køretøjet og skal være placeret således, at afmærkningen går lige så langt ud som det yderste punkt af godset/køretøjet. Underkanten af afmærkningen skal være højst 1,50 m over vejbanen, dog kan afmærkning anbringes på længst udragende del af godset, hvis denne del af godset befinder sig mere end 4,10 m over vejbanen. Hvis godset rager mindre end 0,30 m ud over det trækkende køretøjs side, kan afmærkningens bredde nedsættes svarende hertil.

7) Bagudvendende afmærkning skal være suppleret med mindst en rød bagudvendende markeringslygte, anbragt i en afstand af højst 0,05 m fra afmærkningens yderste kant og højst 0,05 m over afmærkningens underste kant. Fremadvendende afmærkning skal være suppleret med mindst en hvid fremadvendende markeringslygte, anbragt højst 0,05 m fra afmærkningens yderste kant og højst 0,05 m over afmærkningens underste kant.

8) Afmærkningen skal endvidere anbringes således, at føreren af køretøjet har tilstrækkeligt udsyn og således, at afmærkningen ikke kan volde fare for andre trafikanter.

9) Alternativt til de nævnte skilte og markeringslygter kan der anvendes gul(e) afmærkningslygte(r) til markering af godset fremad og/eller bagud.

10) Hvis særtransportens længde overskrider 26,00 m eller bredden overskrider 2,85 m, skal der på særtransporten være monteret et fremadvendende og et bagudvendende gult skilt med rød kant og teksten SÆRTRANSPORT (alternativt ABNORMAL TRANSPORT, SCHWERTRANSPORT, CONVOI EXCEPTIONNEL eller alternativt LANG LAST eller BRED LAST, hvis kun længden eller bredden er overskredet) med sorte bogstaver. Den gule baggrund skal være reflekterende, eller der skal være et ekstra skilt med lysende bogstaver, som skal være tændt i lygtetændingstiden. Skiltene skal være læselige på en afstand af mindst 30 m. Skiltene skal afmonteres eller tildækkes, når transportens længde og bredde ikke overskrider de i dimensionsbekendtgørelsen tilladte.

11) Skilte og lygter til afmærkning skal være rengjorte.

Ledsagebil*Krav til bilen*

1) Ved ledsagebil forstås en person- eller varebil med en tilladt totalvægt på højst 3.500 kg. Bilen skal være gul eller orangegul og skal i fabrikkens originale udførelse have en højde på mindst 1,60 m og være velegnet til montering af refleksfolie, jævnfør pkt. 3 c), og advarselstavler, jf. pkt. 3 b) og 3 d).

2) Ledsagebilen må i forbindelse med ledsagelse ikke være belæsset med andet gods end det til særtransporten nødvendige, herunder værktøj, og må ikke være tilkoblet et påhængskøretøj. Belæsningen må ikke dække for det i pkt. 3 anførte udstyr. Skilte og lygter skal være rengjorte og må ikke dække over eller minimere anden afmærkning, skilt eller lygte.

3) Ledsagebil skal udvendig være udstyret med følgende:

- a) Førerspejl i begge sider.
- b) Bagudvendende færdselstavle, der angiver anden fare (A99 i bekendtgørelse om vejafmærkning). Færdselstavlen skal være belyst, eller den kan være sammensat af lyskilder således, at triangel lyser rødt og udråbstegnet lyser hvidt på sort baggrund. Belysningen skal kunne tilpasses, så den er tilstrækkelig kraftig til at kunne ses om dagen, og så den ikke vil blænde om natten. Færdselstavlen må ikke være blinkende eller med rulletekst. Længden af trekantens sider skal være mindst 0,60 m. Færdselstavlen skal placeres i en højde på minimum 1,50 m fra vejbanen til tavlens midte. Færdselstavlen må også kunne angive overhaling forbudt og overhaling med lastbil forbudt (C51 og C52 i bekendtgørelse om vejafmærkning). Anvendelse af disse skilte forudsætter, at særtransporten ledsages af en eller flere personer, der er bemyndiget til at regulere færdsel i forbindelse med særtransporter. Skiltene skal afmonteres, klappes væk eller tildækkes når bilen ikke anvendes til at ledsage en særtransport.
- c) Skråtstillede, røde og hvide eller røde og gule, reflekterende striber, anbragt på fronten og bag på køretøjet. Stribernes bredde skal være 0,10-0,12 m, og det samlede areal af striberne skal være mindst 0,50 m² på fronten af bilen og 0,50 m² bag på bilen. Striberne skal anbringes på skrå fra midten og udad/nedad.
- d) Gult skilt med rød kant og teksten SÆRTRANSPORT, (alternativt ABNORMAL TRANSPORT, SCHWERTRANSPORT, CONVOI EXCEPTIONNEL eller alternativt LANG LAST eller BRED LAST, hvis kun længden eller bredden er overskredet) med sorte bogstaver. Den gule baggrund skal være reflekterende, eller der skal være et ekstra skilt med lysende bogstaver, som skal være tændt i lygtetændingstiden. Der skal mindst være et skilt, der vender fremad, når ledsagebilen kører foran den ledsagede særtransport og bagud, når ledsagebilen kører bagved den ledsagede særtransport. Skiltene skal være læselige på en afstand af mindst 30 m. Skiltene skal afmonteres eller tildækkes, når ledsagebilen ikke anvendes til at ledsage en særtransport.
- e) To gule afmærkningslygter, så der er en afmærkningslygte synlig fra alle sider. Alternativt kan der anvendes en lysbro.

4) Ledsagebilen skal være udstyret med følgende:

- a) Mobiltelefon og bærbart radioudstyr til brug for kommunikation mellem ledsagebil(er) og den ledsagede særtransport.
- b) Afspærringsmateriale bestående af

- i) mindst otte 0,45 m høje, røde/hvide eller rød/gule kegler,
 - ii) fire gule afmærkningslygter, og
 - iii) to advarselsveste, gule eller orange med reflekser efter EN 471 standard.
- c) En seks kg pulverslukker,
- d) Udstyr til måling af afstande og dimensioner med et effektivt måleinterval på mindst 20 m
- e) Styreenhed og kontroldisplay, der viser hvilken færdselstavle, som anvendes, og fejllindikator, hvis bilen er forsynet med vekselbar færdselstavle.

5) Alternativt til opfyldelse af pkt. 1-4, kan ledsagebil, der opfylder tilsvarende sikkerhedsbestemmelser for ledsagebil i et andet EU-land, i et EFTA-land, der er kontraherende part i EØS-aftalen, og i Tyrkiet, anvendes som ledsagebil.

Bekendtgørelse om køretøjer i forsøg med modulvogntog

Bekendtgørelse om køretøjer i forsøg med dobbeltrailer-vogntog¹⁾

I medfør af 68, stk. 1, 1. pkt., § 69, stk. 2, § 70 a, stk. 2, § 84, stk. 1, § 85, stk. 1, § 118, stk. 13, 1. pkt., og stk. 14, 1. pkt., og § 134 e, i færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 168 af 14. februar 2023, som ændret ved lov nr. 1570 af 12. december 2023, fastsættes efter bemyndigelse i henhold til § 3, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 664 af 30. maj 2023 om Færdselsstyrelsens opgaver, beføjelser og klageadgang:

Anvendelsesområde

§ 1. Denne bekendtgørelse fastlægger de supplerende regler for køretøjer, som indgår i forsøg med dobbeltrailer-vogntog.

Stk. 2. Forsøget omfatter dobbeltrailer-vogntog bestående af lastbil, sættevogn, dolly og sættevogn (A-Double), jf. bilag 1.

Stk. 3. Sættevogne, der indgår i et dobbeltrailer-vogntog, skal være indrettet til befordring af gods.

§ 2. Vejdirektoratet udsteder bekendtgørelse om det vejnet m.v. hvor kørsel med dobbeltrailer-vogntog er tilladt.

Definitioner

§ 3. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) Dobeltrailer-vogntog: Langt vogntog af typen EMS2 A-Double, der består af en lastbil og tre påhængskøretøjer, hvor de enkelte køretøjer overholder gældende bestemmelser om største længde.
- 2) Dolly: Påhængsvogn med stiv trækstang, der er beregnet til at være trækraft for sættevogn.

Sammenkobling

§ 4. Køretøjer, der indgår i et dobbeltrailer-vogntog, skal være registreret til synsfri sammenkobling, jf. dog §§ 5-7.

§ 5. Hvis den trækkende lastbil er udenlandsk registreret, skal sammenkoblingerne være foretaget i overensstemmelse med hjemlandets regler.

§ 6. Hvis den trækkende lastbil er dansk registreret og sammenkoblet med et eller flere udenlandsk registrerede påhængskøretøjer, skal sammenkoblingerne være foretaget i overensstemmelse med reglerne anført i § 22, idet påhængskøretøjerne kan anses for at være godkendt til ”trækraft for kærre” eller ”trækraft for sættevogn”, hvis registreringsattesterne indeholder tilsvarende oplysninger, som de danske registreringsattester om tilladt skammelbelastning, sættevognes samlede største akseltryk, påhængsvognes største totalvægt og V-værdier.

§ 7. Det skal være muligt at kontrollere, om sammenkoblingerne overholder §§ 5 og 6 på baggrund af køretøjernes registreringsattester og vejning af køretøjerne.

Stk. 2. Fremgår det ikke af registreringsattesterne, at sammenkoblingerne er tilladte, jf. stk. 1, skal der under kørslen medbringes dokumentation fra en synsvirksomhed for, at køretøjerne kan kobles teknisk forsvarligt sammen.

Stk. 3. Fremgår der en lavere vogntogsvægt af den udenlandske lastbils registreringsattest, end der ønskes anvendt ved kørslen i Danmark, skal der under kørslen medbringes dokumentation fra en synsvirksomhed for, hvilken vogntogsvægt der er teknisk tilladt.

Vægt og dimensioner

§ 8. Den faktiske totalvægt for et dobbeltrailer-vogntog må ikke overstige

- 1) 60.000 kg, hvis afstanden mellem vogntogets forreste og bageste aksel er mindst 19 m,
- 2) 72.000 kg, hvis afstanden mellem vogntogets forreste og bageste aksel er mindst 27 m og

3) den af bilfabrikanten garanterede, teknisk tilladte vogntogsvægt.

Stk. 2. De enkelte køretøjer i et dobbelttrailer-vogntog må aldrig belastes med større vægt, end de er registreret eller godkendt til at bære.

Stk. 3. De enkelte påhængskøretøjer i et dobbelttrailer-vogntog må aldrig belastes med større vægt, end deres koblingsudrustning er registreret eller godkendt til.

Stk. 4. 20 pct. af vogntogets vægt skal kunne bringes til at hvile på de drivende hjul under igangsætning. Akseltrykket på hver af lastbilens aksler kan overstige det tilladte akseltryk med op til 30 pct., forudsat at det ikke overstiger det af fabrikanten garanterede teknisk tilladte akseltryk under igangsætning. Efter igangsætning skal eventuelt aflastede aksler automatisk sænkes til jorden eller belastes, således at ingen akseltryk overstiger de tilladte akseltryk, senest når hastigheden overstiger 30 km/t.

Stk. 5. Dobbelttrailer-vogntog skal ikke opfylde krav om, at det samlede faktiske akseltryk ikke må overstige 1,5 gange lastbilens tilladte totalvægt, jf. bekendtgørelse om detailforskrifter for køretøjers indretning og udstyr, bilag 1, pkt. 3.01.200 (4).

Stk. 6. Dobbelttrailer-vogntog skal ikke opfylde kravet om, at 20 pct. af et vogntogs vægt skal hvile på de drivende hjul under normal kørsel, jf. bekendtgørelse om detailforskrifter for køretøjers indretning og udstyr, bilag 1, pkt. 3.01.200 (5).

Stk. 7. Dobbelttrailer-vogntog skal ikke opfylde kravet om, at vogntoget skal kunne vende inden for en vendecirkel med ydre radius på 12,50 m og indre radius på 5,30 m, jf. bekendtgørelse om detailforskrifter for køretøjers indretning og udstyr, bilag 1, pkt. 4.01.200 (1).

§ 9. Et dobbelttrailer-vogntog må, i såvel belæsset som i ubelæsset stand, ikke have en længde, der overstiger 32,00 m, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Et dobbelttrailer-vogntog, som trækkes af en lastbil, der anvender alternative drivmidler, nul-emissionsteknologi eller som er indrettet med godkendte aerodynamiske anordninger eller forlænget aerodynamisk førerhus, må, i såvel belæsset som i ubelæsset stand, ikke have en længde, der overstiger 34,00 m forudsat overskridelsen alene skyldes teknisk indretning til anvendelsen af alternative drivmidler, nulemissionsteknologi, godkendte aerodynamiske anordninger eller forlænget aerodynamisk førerhus.

Stk. 3. Længden måles på de længst udragende dele med de undtagelser, som fremgår af bekendtgørelse om detailforskrifter for køretøjers indretning og udstyr, bilag 1, pkt. 3.02.001 (7).

Styreapparat

§ 10. Alle køretøjer i et dobbelttrailer-vogntog skal være forsynet med Electronic Stability Control (ESC).

§ 11. Der skal ved indirekte eller direkte udsyn være oversigt langs hele vogntogets indre side ved et sving på 120° i en cirkel med en ydre radius på 12,50 m.

§ 12. Selvsporende aksler på påhængskøretøjer i et dobbelttrailer-vogntog skal låses automatisk, senest når hastigheden overstiger 40 km/t.

Stk. 2. En dolly kan have tvangsstyret eller selvsporende aksel.

Stk. 3. Sættevogn efter en dolly må ikke være forsynet med tvangsstyrede aksler.

Bremser

§ 13. Alle køretøjer i et dobbelttrailer-vogntog skal være forsynet med blokeringsfrie bremses (ABS) og Elektronisk Bremse System (EBS).

Stk. 2. Et påhængskøretøj, der er godkendt til at trække et andet påhængskøretøj, skal være forsynet med router, så EBS-bremsesignalet kan anvendes af såvel det trækkende påhængskøretøj som de trukne påhængskøretøjer.

§ 14. Parkeringsbremsens præstationsevne skal være i overensstemmelse med bilag 4, punkt 2.3, i FN-regulativ nr. 13 om ensartede forskrifter for godkendelse af køretøjer i klasse M, N og O hvad angår bremsesystemet.

Stk. 2. En lastbil skal ikke opfylde kravet i FN-regulativ nr. 13, bilag 4, punkt 2.3.2, hvis lastbilens parkeringsbremsesystem er indrettet så det sender fuldt bremsetryk på påhængsvognens pneumatiske styrekreds, når lastbilens parkeringsbremse er aktiveret.

Afmærkning

§ 15. Dobbelttrailer-vogntog skal bagpå det bageste køretøj være forsynet med et reflekterende skilt, der opfylder kravene i bilag 2.

Stk. 2. Skiltet skal være anbragt til venstre for køretøjets centerlinje og højst 2 meter over vejbanen målt til underkanten af skiltet.

Stk. 3. Skiltet må kun være synligt, når køretøjet anvendes i et dobbelttrailer-vogntog.

Motor

§ 16. Motoren i det trækkende køretøj skal have en motoreffekt på mindst 5,2 kW/ton af vogntogets faktiske vogntogsvægt.

Karrosseri, opbygning m.v.

§ 17. Et dobbelttrailer-vogntog skal samlet have mindst 9 aksler.

§ 18. En lastbil, der anvendes som trækraft for et dobbelttrailer-vogntog, skal have mindst tre aksler.

§ 19. En sættevogn i et dobbelttrailer-vogntog skal have mindst to aksler.

§ 20. En dolly i et dobbelttrailer-vogntog skal have to aksler.

Stk. 2. Sættevognsskamlen på en dolly skal være lejret på en kugledrejekrans, der har en begrænset drejemulighed til hver side på $20^\circ \pm 2^\circ$.

§ 21. Kørsel på andre veje end motorveje med påhængskøretøj, som er forsynet med aerodynamiske anordninger, jf. bekendtgørelse om detailforskrifter for køretøjers indretning og udstyr, bilag 1, afsnit 3.02.001 (2) og (7), og som kan slås ind eller afmonteres, må alene finde sted med sådanne anordninger i indfoldet og lukket position.

Koblingsanordninger

§ 22. Lastbil, dolly og sættevogn skal være registreret med D- og V-værdier, der sikrer tilstrækkelig styrke til at modstå de påvirkninger, der opstår under normal anvendelse og belastning af køretøjet.

Stk. 2. Lastbilens tilkoblingsanordning og hovedbolten på forreste sættevogn skal have en D-værdi på mindst 150 kN.

Stk. 3. Forreste sættevogn skal være registreret med supplerende oplysning ”trækraft for kærre”.

Stk. 4. Størst tilladte V-værdi, der fremgår af forreste sættevogns registreringsattest, skal mindst være 25 kN, hvis sættevognen er luftaffjedret og 34 kN, hvis sættevognen er mekanisk affjedret.

Stk. 5. Forreste sættevogns chassis, trækbjælke og tilkoblingsanordning, og dollyens chassis, trækstang og tilkoblingsanordning, skal have en Dc-værdi på mindst 125 kN.

Stk. 6. Dollyen skal være registreret med supplerende oplysning ”trækraft for sættevogn”.

Stk. 7. Summen af sættevognenes og dollyens faktiske samlede akseltryk må ikke overstige den værdi for sættevognens samlede største akseltryk, der fremgår af lastbilens registreringsattest.

Stk. 8. Bageste sættevogns faktiske hovedboltryk og samlede faktiske akseltryk må ikke overstige de værdier for tilladt skammelbelastning og sættevognens samlede største akseltryk, der er angivet i dollyens registreringsattest.

Stk. 9. Dollyens sættevognsskammel og underramme skal have en D-værdi på mindst 135 kN.

FN-regulativer

§ 23. FN-regulativer, der henvises til i denne bekendtgørelse, indføres ikke i Lovtidende.

Stk. 2. FN-regulativer, jf. stk. 1, er gældende, selvom de ikke foreligger på dansk.

Stk. 3. FN-regulativer kan findes på hjemmesiden for FN's Økonomiske Kommission for Europa, www.unece.org.

Kontrol

§ 24. Under kørsel med et dobbelttrailer-vogntog skal registreringsattest for hvert køretøj eller en kopi heraf og eventuel øvrig dokumentation eller en kopi heraf efter § 7, stk. 2 og 3, § 8, stk. 1, nr. 3 og stk. 2-4, medbringes på papir eller i elektronisk form og på forlangende forevises for politiet og Færdselsstyrelsen.

Straf

§ 25. Overtrædelse af §§ 4-7, § 8, stk. 1-4, § 9, stk. 1 og 2, §§ 10-21, § 22, stk. 3 og 6-8, § 24, og kørsel med andre typer dobbelttrailer-vogntog end det i § 1, stk. 2, anførte straffes med bøde.

Stk. 2. For overtrædelse af § 8, stk. 1-4, og § 22, stk. 7 og 8, kan der efter færdselslovens § 118, stk. 14, 1. pkt., pålægges ejeren eller brugeren af køretøjet bødeansvar, selvom overtrædelsen ikke kan tilregnes den pågældende som forsætlig eller uagtsom.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Ikrafttræden

§ 26. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2024.

Færdselsstyrelsen, den 12. december 2023

HENRIK MUNCK SAUVR

/ Lisa Sode

- ¹⁾ Bekendtgørelsen har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informations-procedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

Dobbeltrailervogntog

Følgende type vogntog indgår i forsøget med dobbeltrailer-vogntog og er omfattet af denne bekendtgørelse, jf. § 1, stk. 2:

Dobbeltrailer-vogntog af typen EMS2 A-Double bestående af lastbil, sættevogn, dolly og sættevogn. Akselkonfigurationen kan afvige fra ovenstående illustration.

Reflekterende skilt

Det reflekterende skilt til dobbelttrailer-vogntog, jf. § 15, skal være udført med gult reflekterende materiale omgivet af en rød fluorescerende kant. Skiltet skal have følgende mål:

- 1) Bredden skal være mindst 90 cm.
- 2) Højden skal være mindst 45 cm.
- 3) Den røde fluorescerende kant skal være 4 cm.

Skiltet skal være forsynet med følgende grafiske illustration af et dobbelttrailer-vogntog og teksten ”EMS2” med mindst 7,5 cm høje tegn:

Bekendtgørelse af lov om registrering af køretøjer

Bekendtgørelse af lov om registrering af køretøjer¹⁾

Herved bekendtgøres lov om registrering af køretøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 186 af 1. marts 2020, med de ændringer, der følger af § 2 i lov nr. 2074 af 21. december 2020, § 3 i lov nr. 2221 af 29. december 2020, § 19 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 og § 2 i lov nr. 2193 af 30. november 2021.

Den ændring, der følger af § 3 i lov nr. 715 af 25. juni 2010 om ændring af lov om Det Centrale Dna-profil-register, retsplejeloven og lov om registrering af køretøjer (Udveksling af oplysninger om dna-profiler, fingeraftryk og køretøjer med stater uden for Den Europæiske Union), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden af ændringen fastsættes af justitsministeren, jf. § 5 i lov nr. 715 af 25. juni 2010.

Registrering af køretøjer

§ 1. Registrering af køretøjer sker i et for hele landet fælles register for køretøjer (Køretøjsregisteret), jf. dog stk. 4.

Stk. 2. I Køretøjsregisteret registreres oplysninger om hvert enkelt køretøj og om køretøjets tilhørsforhold.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter regler om registrering i Køretøjsregisteret.

Stk. 4. Kongehusets, forsvarets og Beredskabsstyrelsens køretøjer skal ikke registreres i Køretøjsregisteret. Forsvarsministeren fastsætter regler om registrering af disse køretøjer.

Køretøjer, der skal registreres

§ 2. Følgende køretøjer skal registreres i Køretøjsregisteret og forsynes med nummerplader, inden køretøjet tages i brug på færdselslovens område, jf. dog stk. 2-5 og §§ 5 og 7 a-7 h:

- 1) Motorkøretøj. Dette gælder dog ikke motorkøretøjer, der er omfattet af færdselslovens regler om forsøg med selvkørende enheder.
- 2) Traktor, jf. dog § 3 og § 4.
- 3) Knallert. Dette gælder dog kun en lille knallert, hvis knallerten er erhvervet som fabriksny den 1. juli 2006 eller senere. 1. pkt. gælder dog ikke knallerter, der er omfattet af færdselslovens regler om forsøg med selvkørende enheder.
- 4) Påhængs- eller sættevogn til et køretøj, der skal registreres.
- 5) Campingvogn.
- 6) Andet påhængsredskab end campingvogn, der tilkobles et motorkøretøj, hvis påhængsredskabets konstruktion gør det muligt at trække det med en større hastighed end 30 km/t.
- 7) Motorredskab, der er indrettet og benyttes til befordring af gods, der ikke er nødvendigt for motorredskabets funktion, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1, nr. 7, gælder ikke for:

- 1) Et motorredskab, herunder en gaffeltruck, der bruges på privat område, herunder på privat vej, der ikke har karakter af privat fællesvej, og i ubetydeligt omfang på privat fællesvej og offentlig vej.
- 2) En minitruck, der bruges på privat område, herunder på privat vej, og i ubetydeligt omfang på offentlig vej.
- 3) Et motorredskab, der er bestemt til at føres af en gående.
- 4) Et motorredskab, der bruges på afmærket havne- eller terminalområde, der er udpeget af politiet efter bekendtgørelse om særlige køretøjer på havne- og terminalområder (Godshåndtering og rangering af sættevogne).
- 5) Et motorredskab, der er omfattet af færdselslovens regler om forsøg med selvkørende enheder.

Stk. 3. Et køretøj fritages efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen for registrering, hvis

- 1) køretøjet overvejende anvendes uden for offentlig vej eller

- 2) køretøjet kun bruges på færdselslovens område i forbindelse med et officielt arrangement administreret af staten og køretøjets brug i forbindelse med arrangementet administreres af staten.

Stk. 4. I tilladelsen efter stk. 3 fastsættes det område, hvor køretøjet må anvendes. Tilladelsen skal medbringes under kørslen og efter anmodning vises til politiet eller told- og skatteforvaltningen.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at visse typer af lille knallert ikke skal registreres.

Traktorer, der ikke skal registreres

§ 3. En traktor, der ganske overvejende anvendes uden for vejene som træk- eller drivkraft for arbejdsredskab, skal ikke registreres i Køretøjsregisteret, hvis traktoren alene anvendes på vejene

- 1) til egenransport til og fra arbejdssted eller til og fra reparatør,
- 2) som trækraft for arbejdsredskab til og fra arbejdssted eller til og fra reparatør for arbejdsredskaber,
- 3) som trækraft for påhængsvogn, der er tom eller medfører arbejdsredskab, som er knyttet til traktorens funktion, til og fra arbejdssted eller til og fra reparatør for påhængsvogne eller
- 4) til prøvekørsel eller lignende tidsbegrænset kørsel efter tilladelse fra politiet.

Stk. 2. En traktor kan ud over kørsel som nævnt i stk. 1 uden registrering i Køretøjsregisteret anvendes på vejene, hvis traktoren på vejene alene anvendes til

- 1) vejarbejde på vejområder, der er begrænset på betryggende måde ved afspærring eller afmærkning eller
- 2) renholdelse, snerydning el.lign.

Traktorer og blokvogne, der skal godkendes

§ 4. En traktor, der tilhører ejeren eller brugeren af en landbrugs-, gartneri- eller skovbrugsejendom, kan endvidere uden almindelig registrering i Køretøjsregisteret anvendes til følgende transporter, hvis traktoren er godkendt dertil:

- 1) Transport af arbejdsredskaber mellem dele af en landbrugs-, gartneri- eller skovbrugsejendom, selv om traktoren ikke ved arbejdsredskabets anvendelse benyttes som træk- eller drivkraft.
- 2) Transport af produkter, der hidrører fra eller skal benyttes til en landbrugs-, gartneri- eller skovbrugsvirksomhed, til og fra en sådan ejendom eller mellem dele af denne. Traktoren må dog ikke anvendes til samtidig transport af produkter fra flere virksomheder, medmindre ejerne eller brugerne af disses virksomheder alle er medejere af traktoren. Benzindrevne traktorer må ikke anvendes ud over en afstand af 10 km fra den pågældende ejendom til transport til industriel brug af produkter, der hidrører fra virksomheden. Sådan transport kan dog altid ske til nærmeste jernbanestation.

Stk. 2. En traktor i sameje mellem ejere eller brugere af flere ejendomme kan ikke godkendes efter stk. 1, hvis samejet omfatter mere end to traktorer, eller hvis en af ejerne eller brugerne foruden de traktorer, der er i sameje, ejer en eller flere andre traktorer.

Stk. 3. ²⁾ En blokvogn, jf. færdselslovens § 2, nr. 3, kan uden almindelig registrering anvendes efter reglerne i bekendtgørelse nr. 1328 af 10. december 2014 om særtransport, hvis blokvognen er godkendt dertil. En blokvogn betragtes som godkendt, når kravene til syn og godkendelse i kapitel 2 i bekendtgørelse nr. 1328 af 10. december 2014 om særtransport er opfyldt.

Stk. 4. En traktor eller blokvogn, der er godkendt efter stk. 1-3, skal registreres som godkendt i Køretøjsregisteret og forsynes med nummerplader, inden traktoren eller blokvognen tages i brug.

Køretøjer, der er registreret i udlandet

§ 5. Skatteministeren kan fastsætte regler om benyttelse her i landet af køretøjer, der er registreret i et andet land, på Færøerne eller i Grønland.

Registreringsattest

§ 6. For et køretøj, der registreres i Køretøjsregisteret, jf. § 1, stk. 1, og § 4, stk. 4, udstedes en registreringsattest i overensstemmelse med Rådets direktiv om registreringsdokumenter for motorkøretøjer.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at en registreringsattest skal medbringes under kørslen og vises til politiet eller told- og skatteforvaltningen på forlangende.

Nummerplader m.v.

§ 7. Et køretøj, der registreres i Køretøjsregisteret, tildeles nummerplader, der udlånes af staten, jf. dog §§ 7 f-7 h om brug af prøvemærker.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter regler om brug, udformning og placering af nummerplader.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter ejeren eller brugeren af et køretøj kan vælge en bestemt kombination af tal eller bogstaver på køretøjets nummerplader (ønskenummerplader).

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regler, hvorefter ejeren af et køretøj kan anvende historisk korrekte nummerplader.

Stk. 5. Skatteministeren kan, for at styrke håndhævelsen af skatte- eller miljølovgivningen, fastsætte regler om mærkning af køretøjer med særlige nummerplader eller mærkater.

Stk. 6. Vare- og lastbiler med en tilladt totalvægt på ikke over 4 t, der er registreret til udelukkende erhvervsmæssig anvendelse, skal være forsynet med virksomhedens navn eller logo og virksomhedens cvr-nummer. Vare- og lastbiler, der er registreret i udlandet, og som benyttes erhvervsmæssigt her i landet, skal synligt i køretøjets forrude have anbragt dokumentation for virksomhedens registrering i RUT-registeret. 1. pkt. finder ikke anvendelse for den, der som led i udøvelsen af inkassovirksomhed er omfattet af kravet om god inkassoskik efter § 9 i lov om inkassovirksomhed.

Stk. 7. Skatteministeren fastsætter de nærmere bestemmelser om, hvordan oplysningerne i stk. 6 skal fremgå på et køretøj.

Prøveskilte³⁾

§ 7 a. Told- og skatteforvaltningen kan udlevere nummerplader i form af prøveskilte til erhvervsdrivende fysiske eller juridiske personer, der vedvarende og i et ikke uvæsentligt omfang har brug for skiltene i deres erhverv til kørsel som nævnt i §§ 7 b-7 e.

Stk. 2. Et prøveskilt udleveres kun, hvis modtageren har tegnet ansvarsforsikring for kørsel med prøveskiltet efter reglerne i bekendtgørelse om ansvarsforsikring for motorkøretøjer m.v.

Stk. 3. Et prøveskilt udleveres for en periode på 5 år.

Stk. 4. Udlevering af et prøveskilt registreres i Køretøjsregisteret. Told- og skatteforvaltningen udsteder en attest herfor.

Stk. 5. Retten til et prøveskilt kan ikke overdrages.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan inddrage et prøveskilt, hvis skiltet bruges i strid med stk. 2 eller 5 eller §§ 7 b-7 e, eller hvis rettighedshaveren i øvrigt ophører med at opfylde betingelserne i stk. 1. I forbindelse med inddragelse, som følge af at et prøveskilt bruges i strid med stk. 2 eller 5 eller §§ 7 b-7 e, kan told- og skatteforvaltningen fastsætte en karenstid på op til 6 måneder, hvor den erhvervsdrivende ikke kan få tildelt nye prøveskilte eller få fornyet eksisterende prøveskilte.

§ 7 b. Prøveskilte må kun bruges til kørsel med uregistrerede køretøjer af en type, der skal registreres efter § 2.

Stk. 2. Prøveskilte må kun bruges til midlertidig eller lejlighedsvis kørsel til følgende formål:

- 1) Afprøvning og indstilling af et nyt køretøj, men ikke til tilkøring af køretøjet.
- 2) Kørsel i forbindelse med import eller eksport af et køretøj til eller fra det sted her i landet, hvor importøren eller eksportøren har adresse, herunder virksomhedsadresse.
- 3) Prøvekørsel i anledning af reparation af et køretøj, men ikke til tilkøring af et istandsat køretøj.

- 4) Afhentning eller udbringning af et køretøj i anledning af reparation, leasing, køb, salg eller klargøring.
- 5) Kørsel, der er nødvendig i forbindelse med registrering eller godkendelse af et køretøj.
- 6) Overførsel af et køretøj til anden forhandler, anden leasingvirksomhed, andet udsalgs- eller udstillingssted eller lager.
- 7) Demonstrationskørsel af et køretøj for en forhandler eller leasingvirksomhed eller personale hos disse.
- 8) Demonstrations- eller prøvekørsel af et køretøj i anledning af salg eller leasing. Kørslen må kun finde sted efter forudgående anmodning i hvert enkelt tilfælde fra en mulig køber eller leasingtager.
- 9) Optagelse af fotografier eller film af et køretøj. Kørslen må kun foretages af en fabrikant eller importør af køretøjer og kun for at fremstille reklamemateriale for køretøjet.
- 10) Prøvekørsel af et køretøj i anledning af udarbejdelse af en artikel efter aftale med et medie. Kørslen må kun foretages af journalister med motorstof som hovedområde.

Stk. 3. Prøveskilte må ikke bruges på køretøjer, der bruges til befordring af gods eller personer, der er uvedkommende for formålet med kørslen, jf. stk. 2.

§ 7 c. Prøveskilte må ikke bruges på køretøjer, der er farlige for færdselssikkerheden.

Stk. 2. Prøveskilte kan bruges på et motordrevet køretøj, der er registreret uden tilkoblingsanordning, hvis køretøjet er forsynet med en tilkoblingsanordning og køretøjet sammen med et tilkoblet køretøj kun bruges til de formål, der er nævnt i § 7 b, stk. 2.

Stk. 3. Prøveskilte kan kun bruges til kørsel med blokvogn, mobilkran eller stort påhængsredskab til de formål, der er nævnt i § 7 b, stk. 2, nr. 1 og 3-5.

§ 7 d. Et prøveskilt må med de undtagelser, der følger af stk. 2 og 3, kun bruges af den, der har fået udleveret prøveskiltet efter § 7 a, og dem, der er ansat hos denne.

Stk. 2. Ved demonstrations- eller prøvekørsel som nævnt i § 7 b, stk. 2, nr. 7 og 8, med et køretøj, der ikke kan medtage passagerer, kan køretøjet med prøveskilte udlånes til forhandleren eller leasingvirksomheden og disses personale eller den interesserede køber eller leasingtager, dennes nærtstående og personer, der bistår køberen eller leasingtageren med at bedømme køretøjet, til afprøvning for et kortere tidsrum i den nærmeste omegn.

Stk. 3. Ved demonstrations- eller prøvekørsel som nævnt i § 7 b, stk. 2, nr. 7 og 8, med et køretøj, der kan medtage passagerer, kan køretøjet føres af de personer, som er nævnt i stk. 2, hvis indehaveren af retten til prøveskiltet eller en ansat hos denne befinder sig i køretøjet under kørslen. Køretøjet kan endvidere udlånes til selvstændig demonstrations- eller prøvekørsel, hvis kørslens varighed ikke overstiger 3 timer og der under kørslen medbringes dokumentation for, at udlånet ikke overstiger 3 timer. Dokumentationen skal ske ved anvendelse af en blanket, der er godkendt af told- og skatteforvaltningen, medmindre told- og skatteforvaltningen har tilladt, at dokumentationen kan ske på en nærmere angiven måde, herunder digitalt. Indehaveren af retten til prøveskiltet skal opbevare dokumentationen, i 3 måneder efter at kørslen har fundet sted. Dokumentationen skal efter anmodning vises til politiet eller told- og skatteforvaltningen.

§ 7 e. Prøveskilte udleveres til enten bil eller motorcykel.

Stk. 2. Prøveskilte til bil bruges tillige ved kørsel med traktor, motorredskab, påhængskøretøj, blokvogn og mobilkran. Hvis et prøveskilt bruges til et påhængskøretøj, skal skiltet monteres bag på påhængskøretøjet.

Stk. 3. Et prøveskilt til motorcykel bruges tillige ved kørsel med knallert.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regler om udformning, udlevering, placering, antal og fastgørelse af prøveskilte.

Prøvemærker

§ 7 f. Told- og skatteforvaltningen kan udlevere et prøvemærke til en fysisk eller juridisk person til kørsel som nævnt i §§ 7 b og 7 c og § 7 d, stk. 1.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan desuden tillade brug af prøvemærker til kørsel med:

- 1) Et køretøj, der er registreret første gang for mere end 30 år siden, og som udelukkende skal anvendes af teknisk-historiske grunde til lejlighedsvis kørsel. Køretøjet skal være synet inden for de seneste 8 år efter bekendtgørelse om godkendelse og syn af køretøjer, uden at køretøjets nummerplader efterfølgende er inddraget på grund af mangler ved køretøjet.
- 2) Et køretøj, der anvendes i arrangerede motorløb på baner eller ruter, der er godkendt af politiet, til kørsel mellem disse baner eller ruter. Køretøjet skal inden for de seneste 2 år være godkendt efter bekendtgørelse om godkendelse og syn af køretøjer med dispensation for biler eller motorcykler beregnet til motorløb. Prøvemærket udleveres til den, der skal deltage i motorløbet, og som dokumenterer, at kravene i 1. og 2. pkt. er opfyldt.
- 3) Et køretøj, der skal indgå i et almenvelgørende eller almennyttigt arrangement, herunder kørsel i optog, til direkte kørsel mellem det sted, hvor køretøjet er opbevaret, og det sted, hvor arrangementet skal afholdes.

§ 7 g. Told- og skatteforvaltningen udsteder en tilladelse til brug af et prøvemærke med oplysning om formålet med og vilkår for brugen. Tilladelsen skal medbringes under kørslen og efter anmodning vises til politiet eller told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. En tilladelse kan ikke have en gyldighed på mere end 7 dage. Det gælder dog ikke, hvis told- og skatteforvaltningen uden betaling har udleveret et eller to prøvemærker til brug, indtil en erstatningsnummerplade kan leveres, som følge af at køretøjet ikke har nogen brugbar nummerplade og køretøjet ikke skal indregistreres med nyt registreringsnummer. I det tilfælde kan tilladelsen gives i op til 3 måneder. Et prøvemærke må ikke benyttes efter udløbet af tilladelsen.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen tegner en ansvarsforsikring for kørsel med prøvemærker i EU-/EØS-lande.

§ 7 h. Skatteministeren kan fastsætte regler om udformning, udskrivning, udlevering, placering, antal og fastgørelse af prøvemærker.

Betaling

§ 8. For nummerplader betales:

- 1) 1.180 kr. for et sæt nummerplader og 590 kr. for en enkelt nummerplade, jf. dog nr. 2, stk. 2, og § 9.
- 2) 110 kr. for en tredje nummerplade, der kan anvendes ved transport af gods på et registreret køretøj, når godset dækker den bageste nummerplade.

Stk. 2. Nummerplader udleveres uden betaling efter stk. 1 til:

- 1) Køretøjer tilhørende politiet.
- 2) Køretøj tilhørende en person med handicap, som opfylder betingelserne for at få støtte til erhvervelse af køretøjet efter lov om social service.

§ 9. Ud over de beløb, der er nævnt i § 8, betales:

- 1) 8.000 kr. for retten til ønskenummerplader.
- 2) 1.300 kr. for et sæt historisk korrekte nummerplader og 650 kr. for en af disse plader.

§ 10. For benyttelsen af prøveskilte betales ud over det beløb, der skal betales efter § 8, stk. 1, årligt forud:

- 1) 1.150 kr. for et sæt prøveskilte til biler.
- 2) 190 kr. for et prøveskilt til motorcykler.

Stk. 2. Der betales 100 kr. pr. døgn for et sæt prøvemærker til bil eller for et prøvemærke til motorcykel.

Stk. 3. Reglerne om fritagelse for og tilbagebetaling af vægtafgift af motorkøretøjer finder tilsvarende anvendelse på betaling for prøveskilte efter stk. 1.

§ 11. For en registrering eller ændring af registrering af et køretøjs ejere eller brugere, der sker uden afmelding af køretøjet, betales 380 kr.

Stk. 2. Der skal ikke ske betaling, hvis et køretøj omregistreres til en person med handicap, der opfylder betingelserne for at få støtte til erhvervelse af køretøjet efter lov om social service.

§ 12. For udstedelse af registreringsattest eller supplerende attest betales 100 kr. bortset fra tilfælde, hvor attesten udstedes i forbindelse med betaling for nummerplader efter § 8 eller betaling for registrering eller ændring af registrering af et køretøjs ejere eller brugere efter § 11.

Stk. 2. For registrering af køretøjer hos told- og skatteforvaltningen ved personlig henvendelse betales:

- 1) 200 kr. for indregistrering af et køretøj med nyt registreringsnummer.
- 2) 100 kr. for omregistrering af et køretøj uden tildeling af nyt registreringsnummer.
- 3) 60 kr. for afmelding af et registreret køretøj. Der betales dog ikke for en afmelding, der sker, som følge af at et køretøjs nummerplader afleveres af politiet.

§ 13. For behandling af ansøgning om bevis for ret til kørsel på færdselslovens område med et køretøj, der er registreret i et andet land, betales 400 kr.

§ 14. Betaling efter §§ 8-13 sker kontant, medmindre skatteministeren bestemmer andet efter stk. 3.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter regler om nedslag i prisen efter § 11 eller § 12, når registreringen sker over internettet og ikke foretages af en autoriseret operatør, jf. § 15.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte regler om betaling efter §§ 8-13.

Autorisation af operatører

§ 15. Told- og skatteforvaltningen kan autorisere en virksomhed til at registrere i Køretøjsregisteret, herunder til at udlevere nummerplader og modtage nummerplader retur.

Stk. 2. En virksomhed kan kun autoriseres, hvis den opfylder følgende betingelser, jf. dog stk. 3, 7 og 8:

- 1) Virksomheden skal have fast forretningssted her i landet.
- 2) Virksomheden skal erhvervsmæssigt handle med, reparere eller lease køretøjer af den type, der skal registreres, før de tages i brug, jf. § 2.
- 3) Virksomheden må ikke have forfalden gæld til det offentlige.
- 4) Virksomheden må ikke være under rekonstruktion, konkurs eller likvidation.

Stk. 3. En virksomhed, der er godkendt af Trafikstyrelsen til at syne eller omsyne køretøjer, kan autoriseres efter stk. 1, hvis virksomheden opfylder betingelserne i stk. 2, nr. 1, 3 og 4.

Stk. 4. En autorisation ophører, hvis virksomheden ophører med at opfylde en af betingelserne i stk. 2, jf. dog stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan, når særlige omstændigheder taler derfor, efter anmodning tillade, at en virksomhed, der er ophørt med at opfylde betingelserne i stk. 2, nr. 2 eller 3, ikke mister sin autorisation.

Stk. 5. Skatteministeren fastsætter vilkår for autorisation. Skatteministeren kan herunder fastsætte regler om, at manglende overholdelse af fastsatte vilkår for en autorisation medfører, at autorisationen tilbagekaldes.

Stk. 6. Autoriserede virksomheder må kræve betaling for registrering i Køretøjsregisteret, bortset fra registrering vedrørende køretøjer, der handles, repareres eller leases som led i den autoriseredes øvrige virksomhed.

Stk. 7. I områder af landet, hvor der i særlig grad mangler et ekspeditionssted, der har alle typer af nummerplader på lager, kan told- og skatteforvaltningen autorisere en anden virksomhed end nævnt i stk. 2 og 3 eller en offentlig myndighed til at registrere i Køretøjsregisteret.

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan autorisere følgende myndigheder og virksomheder til at registrere i Køretøjsregisteret i det angivne omfang:

- 1) Politiet til at registrere egne køretøjer i Køretøjsregisteret.
- 2) Forsvaret til at registrere og afmelde egne køretøjer i Køretøjsregisteret.
- 3) Politiet, forsikringsselskaber, taksatorer og virksomheder, der er godkendt til at foretage miljørigtig skrotning af køretøjer, til at afmelde køretøjer, der er registreret i Køretøjsregisteret.
- 4) Forsikringsvirksomheder og taksatorer til at registrere reparation eller genopbygning af skadet køretøj.
- 5) Køretøjsimportører og -producenter til at oprette og registrere oplysninger om et køretøjs tekniske forhold.

Stk. 9. Der kan ikke ske retsforfølgning i en autoriseret virksomheds beholdning af nummerplader.

Stk. 10. Betaling som nævnt i § 11 og § 12 for registrering foretaget af en autoriseret virksomhed skal af den pågældende autoriserede virksomhed afregnes over for told- og skatteforvaltningen efter regler, der fastsættes af skatteministeren efter stk. 5 eller § 14, stk. 3.

Stk. 11. Told- og skatteforvaltningen kan stille lagre af alle typer af nummerplader gratis til rådighed for synsvirksomheder, der indvilliger i at foretage alle typer af registreringer, og for virksomheder eller myndigheder, der er autoriseret efter stk. 7.

§ 16. Told- og skatteforvaltningen fører kontrol med overholdelse af betingelser og vilkår for autorisationer efter § 15.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan fra en autoriseret virksomhed indkalde de oplysninger om foretagne registreringer, regnskabsføringen i forbindelse hermed, nummerplader, arbejdstilrettelæggelse, sikkerhedsprocedurer og personaleuddannelse og lign., der er nødvendige til brug for kontrollen efter stk. 1.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes af den autoriserede virksomhed, og til at efterse virksomhedens beholdning af nummerplader, regnskabsmateriale med bilag og andre dokumenter, der kan have betydning for kontrollen med, at betingelser og vilkår for autorisationen overholdes, uanset om disse oplysninger opbevares på papir eller elektronisk. Told- og skatteforvaltningen har efter tilsvarende regler adgang til kontrol på arbejdssteder uden for de lokaler, hvorfra virksomheden drives, samt i transportmidler, der anvendes af virksomheden. Kontrollen kan dog ikke gennemføres på en ejendom, der alene tjener til privat bolig eller fritidsbolig. Operatøren og dennes ansatte skal være told- og skatteforvaltningen behjælpelige ved eftersynet.

Stk. 4. Restanceinddrivelsesmyndigheden skal give told- og skatteforvaltningen de oplysninger, der er nødvendige til brug for kontrollen med, at autoriserede virksomheder overholder § 15, stk. 2, nr. 3 og 4.

Adgang til registrerede oplysninger

§ 17. Enhver har efter anmodning adgang til oplysninger, der er registreret i Køretøjsregisteret, om et køretøjs tekniske forhold, synsforhold og forsikringsforhold. Oplysningerne kan gives om et enkelt køretøj, om alle køretøjer eller om grupper af køretøjer. Told- og skatteforvaltningen afgør, om en oplysning skal udleveres. Der udleveres ikke oplysninger om identiteten af et køretøjs ejer eller bruger, jf. dog stk. 2 og 3, eller om skattemæssige forhold, jf. dog registreringsafgiftslovens § 10 a, stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan kræve betaling for omkostninger ved at efterkomme en anmodning om at udlevere oplysninger.

Stk. 2. Skatteministeren kan for offentlige myndigheder og for følgende virksomhedstyper m.v. fastsætte regler om terminaladgang til oplysninger i Køretøjsregisteret om identiteten af et køretøjs ejer eller bruger:

- 1) Forsikringsvirksomheder, der forsikrer køretøjer.
- 2) Autoriserede nummerpladeoperatører.

- 3) Parkeringsvirksomheder.
- 4) Advokater og inkassovirksomheder.
- 5) Genbrugspladser.
- 6) Redningstjenester.
- 7) Finansieringsvirksomheder.
- 8) Virksomheder, der opkræver betaling for brug af veje, broer, færger eller tunneler.
- 9) Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM).
- 10) Øvrige virksomheder, som i varigt og ikke uvæsentligt omfang har behov for sådanne oplysninger for at kunne udføre deres hverv.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra en udenlandsk myndighed udlevere oplysninger fra Køretøjsregisteret om identiteten af et køretøjs ejer eller bruger til brug for behandlingen af en konkret sag.

§ 17 a. Told- og skatteforvaltningen kan udveksle oplysninger med kompetente myndigheder i stater, som deltager i det europæiske køretøj- og kørekortinformationssystem, med henblik på at foretage elektronisk søgning i oplysninger fra Køretøjsregisteret og tilsvarende udenlandske registre til brug for følgende:

- 1) Efterforskning af mistanke om momssvig.
- 2) Registrering af køretøjer.
- 3) Opkrævning af registreringsafgift.
- 4) Opkrævning af andre køretøjsrelaterede afgifter.

§ 18. Oplysningerne i Køretøjsregisteret kan videregives til politiet.

Stk. 2. Skatteministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte nærmere regler om videregivelse af oplysninger efter stk. 1.

Stk. 3. Rigspolitichefen kan give den kompetente retshåndhævende myndighed i en medlemsstat i Den Europæiske Union adgang til at foretage elektronisk søgning i de oplysninger fra Køretøjsregisteret, der er videregivet til politiet, til brug for efterforskningen af en konkret straffesag eller en konkret sag om opretholdelse af den offentlige sikkerhed eller til brug for en konkret sag om trafiksikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser.

Kontrol og inddragelse af nummerplader

§ 19. Politiet kan standse et køretøj for at kontrollere, om køretøjet er registreret i overensstemmelse med denne lov eller forskrifter, der er udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 2. Efter anmodning fra politiet skal føreren af et køretøj legitimere sig og oplyse, hvem der ejer køretøjet. Undlader føreren at efterkomme anmodningen, kan politiet inddrage køretøjets nummerplader.

Stk. 3. Politiet kan inddrage nummerpladerne på et køretøj, hvis politiet vurderer, at køretøjet bruges i strid med denne lov eller forskrifter, der er udstedt i medfør af denne lov, og politiet vurderer, at der er en nærliggende risiko for, at køretøjet fortsat vil blive brugt i strid hermed.

§ 19 a. Et uregistreret køretøj, et køretøj med prøveskilte eller prøvemærker eller et køretøj, som er registreret i et andet land, på Færøerne eller i Grønland, må føres af en offentligt ansat, der skal kontrollere eller fjerne køretøjet som led i sit hverv, i det omfang kørslen er nødvendig for kontrol eller fjernelse af køretøjet af trafiksikkerhedsmæssige hensyn el.lign., uden at registreringspligten efter § 2, stk. 1, indtræder.

Straf

§ 20. Med bøde straffes den, der

- 1) overtræder § 2, stk. 1, 2 eller 4, §§ 3, 4 eller 7 b-7 d, § 7 e, stk. 2, § 7 f eller § 7 g, stk. 1 og 2, eller

2) tilsidesætter vilkår for en tilladelse i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven.

Med bøde straffes den registrerede bruger af et køretøj, når køretøjet er registreret her i landet, eller føreren af et køretøj, når køretøjet er registreret i udlandet, når brugeren eller føreren overtræder § 7, stk. 6.

Stk. 2. I forskrifter, der er udstedt i medfør af loven, kan der fastsættes straf i form af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskriften.

Stk. 3. Har nogen ved en eller flere handlinger begået flere overtrædelser af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse. Har nogen ved en eller flere handlinger overtrådt denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf og en eller flere andre love eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf og bødestrafen for overtrædelsen af den eller de andre love eller forskrifter fastsat i medfør heraf.

Stk. 4. Har nogen ved en eller flere handlinger overtrådt denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf og en eller flere andre love eller forskrifter udstedt i medfør heraf, og medfører overtrædelsen af denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf bødestraf, og medfører overtrædelsen af den eller de andre love frihedsstraf, idømmer retten en bøde ved siden af frihedsstraffen.

Stk. 5. Stk. 1-4 finder med de begrænsninger, der følger af § 7 og §§ 10-10 b i straffeloven, også anvendelse på handlinger foretaget i udlandet.

Stk. 6. Stk. 5 finder tilsvarende anvendelse over for den, der uden at overtræde nogen dansk forskrift i Finland, Island, Norge eller Sverige handler i strid med de der gældende regler vedrørende køretøjers registrering eller deres forsyning med nummerplader og nationalitetsmærke. Skatteministeren kan efter forhandling med justitsministeren bestemme, at 1. pkt. skal finde anvendelse med hensyn til overtrædelser begået i andre stater end de nævnte.

Stk. 7. Bestemmelserne i stk. 3 og 4 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.

Stk. 8. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 21. Told- og skatteforvaltningen kan afslutte en sag om overtrædelse af § 2, stk. 1-4, §§ 3, 4 eller 7 b-7 d, § 7 e, stk. 2, § 7 f eller § 7 g, stk. 1 og 2, eller forskrifter, der er udstedt i medfør af loven, uden retslig forfølgning, hvis den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter anmodning kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Reglerne i retsplejelovens § 832, stk. 2 og 3, om indholdet af anklageskrift og om bortfald af videre forfølgning finder tilsvarende anvendelse på bødeforlæg efter stk. 1.

Klage

§ 22. Landsskatteretten afgør klager over politiets afgørelser efter denne lov.

§ 23. (Ophævet)

§ 24. (Ophævet)

§ 25. (Ophævet)

Ikrafttræden og overgang

§ 26. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 27. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Skatteministeriet, den 22. februar 2023

P.M.V.
JENS BRØCHNER

/ Kathrine Waage

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/46/EU af 3. april 2014 om ændring af Rådets direktiv 1999/37/EF om registreringsdokumenter for motorkøretøjer, EU-Tidende 2014, nr. L 127, side 129, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/413/EU af 11. marts 2015 om fremme af grænseoverskridende udveksling af oplysninger om trafiksikkerhedsrelaterede færdselslovsovertrædelser (CBE-direktivet), EU-Tidende 2015, nr. L 68, side 9 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/520 af 19. marts 2019 om interoperabilitet mellem elektroniske vejafgiftssystemer og fremme af udvekslingen på tværs af landegrænser af oplysninger om manglende betaling af vejafgifter i Unionen (EETS-direktivet), EU-tidende 2019, nr. L 91, side 45.

- 2) Ændringerne i § 11, nr. 2, i lov nr. 1558 af 13. december 2016 om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om afgift af løsum m.v., lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af kvælstofoxider, lov om registrering af køretøjer og forskellige andre love, har ikke virkning for blokvogne, for hvilke der er udstedt en gyldig blokvognsattest, og som er forsynet med blokvognsnummerplader. For disse blokvogne kan told- og skatteforvaltningen tillade, at blokvognen registreres som godkendt i Køretøjsregisteret, jf. § 13, stk. 5, i lov nr. 1558 af 13. december 2016.
- 3) Loven finder ikke anvendelse på prøveskilte, der er udstedt til kortvarig kørsel her i landet i optog i forbindelse med åbning af salg af lodsedler til velgørende eller almennyttige formål eller i forbindelse med en lokal børnehjælpsdag, et dyrskue eller lignende arrangementer. For sådanne prøveskilte finder de hidtil gældende regler i registreringsbekendtgørelsen anvendelse. Overtrædelse af forskrifterne straffes efter de hidtil gældende regler. Sådanne prøveskilte kan ikke efter lovens ikrafttræden fornyes efter de hidtil gældende regler til et formål, som ikke er omfattet af loven, jf. § 6, stk. 2, i lov nr. 1431 af 11. december 2017.

CMR-loven

Bekendtgørelse af lov om fragtaftaler ved international vejtransport

Herved bekendtgøres lov om fragtaftaler ved international vejtransport, jf. lovbekendtgørelse nr. 602 af 9. september 1986, med de ændringer, der følger af § 2 i lov nr. 1246 af 18. december 2012.

Kapitel I

Lovens område m.v.

§ 1. Denne lov gælder for aftaler om vejtransport af gods med køretøj mellem flere stater, når befordringen udføres mod vederlag og efter fragtaftalen skal ske til eller fra Danmark eller mellem fremmede stater, af hvilke mindst den ene har tiltrådt den i Geneve den 19. maj 1956 undertegnede konvention om fragtaftaler ved international godsbefordring ad landevej.

Stk. 2. Loven gælder ikke for befordringer, der omfattes af internationale postkonventioner, begravnelsestransporter og befordring af flyttegods.

Stk. 3. Aftaler, som fraviger lovens bestemmelser, herunder aftaler om, at retten til forsikringsbeløb overlades fragtføreren, eller om ændring af bevisbyrden, er ugyldige, bortset fra hvad der følger af § 46, stk. 3.

Stk. 4. Justitsministeren kan bestemme, at lokal grænsetrafik helt eller delvis undtages fra lovens bestemmelser.

§ 2. Ved køretøjer forstås i denne lov motorkøretøjer samt påhængsvogne og sættevogne hertil, jfr. art. 4 i den internationale færdselskonvention af 19. september 1949.

§ 3. Befordres et køretøj med pålæst gods under en del af rejsen med skib, med jernbane eller med luftfartøj, uden at godset aflæsses fra køretøjet af anden grund end nævnt i § 19, finder denne lov alligevel anvendelse på befordringen i dens helhed.

Stk. 2. Godtgøres det, at bortkomst, beskadigelse eller forsinkelse, som er sket under befordringen med skib, jernbane eller luftfartøj, ikke skyldes landevejsfragtføreren, men begivenheder, som kun kunne indtræffe under og på grund af befordringen med disse befordringsmidler, afgøres landevejsfragtførerens ansvar dog efter de regler, som gælder om befordring af gods med skib, jernbane eller luftfartøj, for så vidt disse bestemmelser ikke kan fraviges ved aftale. Findes der ikke sådanne ufravigelige regler, afgøres landevejsfragtførerens ansvar efter denne lov.

Kapitel II

Fragtførerens ansvar for andre

§ 4. Fragtføreren er ansvarlig for handlinger og undladelser i tjenesten af personer, der er ansat hos ham, eller andre, af hvis bistand han gør brug ved udførelsen af befordringen, på samme måde som for sine egne handlinger og undladelser.

Kapitel III

Fragtaftalens indgåelse og opfyldelse

Oprettelse af fragtbrev

§ 5. Fragtaftalen bekræftes ved fragtbrev.

Stk. 2. Aftalen er dog gyldig og underkastet denne lov, selv om fragtbrev ikke er oprettet, eller det ikke har det foreskrevne indhold eller er bortkommet.

§ 6. Fragtbrevet skal oprettes i tre originale eksemplarer og underskrives af afsenderen og fragtføreren, jf. dog stk. 4, 1. pkt. Disse underskrifter kan trykkes eller erstattes af stempler, for så vidt ikke andet følger af loven i den stat, hvor fragtbrevet oprettes. Det første eksemplar overgives til afsenderen, det andet følger med godset, og det tredje beholder fragtføreren.

Stk. 2. Skal godset læsses på flere køretøjer, eller drejer det sig om forskellige slags gods eller om adskilte partier, kan både afsenderen og fragtføreren fordre særskilt fragtbrev oprettet for hvert køretøj, hver slags gods eller hvert parti.

Stk. 3. Fragtbreve samt ethvert krav og erklæringer, instrukser, anmodninger, reservationer eller andre former for meddelelser vedrørende opfyldelsen af en fragtaftale kan oprettes elektronisk.

Stk. 4. Oprettes et fragtbrev elektronisk, skal fragtbrevet signeres elektronisk af fragtaftalens parter, og oplysningerne i det elektroniske fragtbrev skal være tilgængelige for fragtaftalens parter. Fragtføreren skal på afsenders anmodning udlevere en kvittering for godset samt alle oplysninger, der gør det muligt at identificere forsendelsen og tilgå det elektroniske fragtbrev.

Stk. 5. Den digitale signatur, som skal anvendes, jf. stk. 4, skal være baseret på den gældende OCES-standard eller opfylde kravene i lov om elektroniske signaturer.

Fragtbrevets indhold

§ 7. Fragtbrevet skal indeholde følgende oplysninger m.v.:

- a) sted og dag for oprettelsen,
- b) afsenderens navn og adresse,
- c) fragtførers navn og adresse,
- d) sted og dag for godsets overtagelse og bestemmelsesstedet,
- e) modtagerens navn og adresse,
- f) den sædvanlige betegnelse for godsets art og indpakningsmåde, ved farligt gods den almindeligt anerkendte betegnelse,
- g) antallet af kolli, deres særlige mærker og deres numre,
- h) godsets bruttovægt eller andet udtryk for dets mængde,
- i) omkostninger i forbindelse med befordringen, såsom fragt, tillægsomkostninger, toldafgifter og andre omkostninger, der påløber i tiden fra aftalens indgåelse til afleveringen,
- j) nødvendige anvisninger med hensyn til toldbehandling og andre formaliteter,
- k) erklæring om, at befordringen, selv om andet er aftalt, er underkastet den i § 1, stk. 1, nævnte konvention eller en hermed stemmende lov.

§ 8. Fragtbrevet skal i påkommende tilfælde tillige indeholde følgende oplysninger m.v.:

- a) forbud mod omlæsning,
- b) omkostninger, som afsenderen påtager sig at betale,
- c) efterkravsbeløb, som skal opkræves ved afleveringen,
- d) godsets angivne værdi og det beløb, som en særlig interesse i afleveringen udgør, jfr. §§ 30 og 33,
- e) afsenderens anvisninger til fragtføreren med hensyn til forsikring af godset,
- f) en tidsfrist, inden hvilken befordringen efter aftalen skal være fuldført,
- g) en fortegnelse over de dokumenter, som er stillet til fragtførers rådighed.

Stk. 2. I fragtbrevet kan i øvrigt anføres andre oplysninger og angivelser, som parterne måtte finde formålstjenlige.

Stk. 3. Afsenderen kan forsyne fragtføreren med den i stk. 1, litra g, anførte fortegnelse ved brug af elektronisk kommunikation, såfremt parterne er enige om procedurer, der gør det muligt at oprette et link mellem fortegnelsen og det elektroniske fragtbrev på en måde, der sikrer, at de pågældende dokumenters indhold forbliver fuldstændigt og uændret fra det tidspunkt, hvor de blev dannet.

§ 8 a. Ud over de oplysninger, der følger af §§ 7 og 8, skal et elektronisk fragtbrev indeholde oplysninger om procedurerne for

- a) udstedelse og levering af det elektroniske fragtbrev,
- b) sikring af, at de i fragtbrevet indeholdte oplysninger forbliver fuldstændige og uændrede bortset fra eventuelle tilføjelser eller ændringer, som opstår i forbindelse med sædvanlig fremsendelse, lagring eller visning,
- c) tilføjelse af oplysninger i og ændring af det elektroniske fragtbrev, der sikrer, at det er muligt at identificere alle eventuelle tilføjelser i eller ændringer af det elektroniske fragtbrev, og at de oplysninger, der oprindeligt var indeholdt deri, bevares,

- d) hvordan den part, der skal have de rettigheder, der følger af det elektroniske fragtbrev, kan dokumentere sin adkomst,
- e) afgivelse af bekræftelse af, at der er foretaget levering til modtageren, og
- f) eventuel erstatning af det elektroniske fragtbrev med et fragtbrev, der er udstedt på anden vis.

Ansvar for fragtbrevets indhold

§ 9. Afsenderen er ansvarlig for omkostninger og skade, der påføres fragtføreren som følge af, at de i § 7, litra b, d-h og j, og § 8, stk. 1, nævnte oplysninger samt andre oplysninger eller anvisninger, som afsenderen giver til brug ved fragtbrevets oprettelse, er urigtige eller ufuldstændige.

Stk. 2. Har fragtføreren på afsenderens begæring i fragtbrevet indført oplysninger eller anvisninger som nævnt i stk. 1, anses han, hvis ikke andet godtgøres, for at have handlet på afsenderens vegne.

Stk. 3. Indeholder fragtbrevet ikke den i § 7, litra k, nævnte erklæring, er fragtføreren ansvarlig for omkostninger og skade, som herved påføres den, der er berettiget til godset.

Fragtførerens undersøgelsespligt

§ 10. Ved overtagelsen af godset skal fragtføreren undersøge, om fragtbrevets oplysninger om antallet af kolli og deres mærker og numre er rigtige. Kan dette ikke gøres med rimelige midler, skal han tage forbehold og anføre grunden hertil i fragtbrevet.

Stk. 2. Fragtføreren skal endvidere undersøge godsets og dets indpaknings synlige tilstand og begrunde de forbehold, som han måtte tage herom i fragtbrevet.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 nævnte forbehold er ikke bindende for afsenderen, medmindre han udtrykkeligt har godkendt dem i fragtbrevet.

Stk. 4. Afsenderen kan mod at betale omkostningerne derved fordre, at fragtføreren forvisser sig om godsets bruttovægt eller dets på anden måde udtrykte mængde og om kollienes indhold. Resultatet af undersøgelsen indføres i fragtbrevet.

Fragtbrevets beviskraft

§ 11. Fragtbrevet gælder, hvis ikke andet godtgøres, som bevis for de aftalte vilkår og for fragtførerens modtagelse af godset.

Stk. 2. Har fragtføreren ikke taget begrundet forbehold i fragtbrevet, antages det, hvis ikke andet godtgøres, at godset og dets indpakning fremtrådte i god stand, da fragtføreren overtog det, og at antallet af kolli og deres mærker og numre var i overensstemmelse med oplysningerne i fragtbrevet.

Mangelfuld indpakning af godset

§ 12. Afsenderen er ansvarlig over for fragtføreren for skade på person, materiel eller andet gods og for omkostninger, når skaden eller omkostningerne skyldes mangelfuld indpakning af godset. Var mangelen synlig eller kendt af fragtføreren, da han overtog godset, gælder dette dog kun, såfremt han tog forbehold herom.

Farligt gods

§ 13. Overgives farligt gods til befordring, skal afsenderen give fragtføreren nøjagtig oplysning om, hvori faren består, og om fornødent angive de forsigtighedsregler, som skal iagttages. Er sådan oplysning ikke indført i fragtbrevet, påhviler det afsenderen eller modtageren på anden måde at godtgøre, at fragtføreren havde nøje kendskab til beskaffenheden af den fare, som befordringen af godset medførte.

Stk. 2. Havde fragtføreren ikke kendskab til godsets farlige egenskaber som anført i stk. 1, kan han når som helst og hvor som helst aflæsse, ødelægge eller uskadeliggøre godset uden pligt til at svare erstatning. Afsenderen er ansvarlig for omkostninger og skade som følge af, at godset er overgivet til befordring.

Dokumenter, der skal stilles til fragtførerens rådighed

§ 14. Med henblik på toldbehandling og andre formaliteter, som skal iagttages inden godsets aflevering til modtageren, skal afsenderen stille de nødvendige dokumenter til fragtførerens rådighed og meddele ham de oplysninger, som fordres dertil.

Stk. 2. Afsenderen er ansvarlig over for fragtføreren for skade, som måtte følge af, at sådanne dokumenter eller oplysninger mangler eller er ufuldstændige eller urigtige, medmindre skaden skyldes fragtførerens fejl eller forsømmelse. Fragtføreren har ikke pligt til at undersøge, om dokumenterne og oplysningerne er rigtige og fuldstændige.

Stk. 3. Fragtføreren er ansvarlig for følgerne af bortkomst og misbrug af de dokumenter, som ifølge fragtbrevet er stillet til hans rådighed, medmindre han godtgør, at bortkomsten eller misbruget ikke skyldes fejl eller forsømmelse fra hans side. Erstatningen kan ikke overstige det beløb, som skulle have været betalt, hvis godset var gået tabt.

Stk. 4. Afsenderen kan forsyne fragtføreren med de i stk. 1 anførte dokumenter ved brug af elektronisk kommunikation, såfremt parterne er enige om procedurer, der gør det muligt at oprette et link mellem de pågældende dokumenter og det elektroniske fragtbrev på en måde, der sikrer, at de pågældende dokumenters indhold forbliver fuldstændigt og uændret fra det tidspunkt, hvor de blev dannet.

Retten til at råde over godset under befordringen

§ 15. Afsenderen har ret til at råde over godset, særlig ved at anmode fragtføreren om at standse godset undervejs, at ændre bestemmelsesstedet eller at aflevere godset til en anden modtager end den i fragtbrevet angivne.

Stk. 2. Denne ret går over til modtageren, når det andet eksemplar af fragtbrevet afleveres til denne, eller han gør brug af sin ret efter § 18, stk. 1.

Stk. 3. Retten til at råde over godset tilkommer dog modtageren fra tidspunktet for fragtbrevets oprettelse, hvis afsenderen har anført dette i fragtbrevet.

Stk. 4. Har modtageren under udøvelsen af sin ret til at råde over godset påbudt dette afleveret til en anden, kan denne ikke anvise andre modtagere.

§ 16. Vil afsenderen eller i det i § 15, stk. 3, nævnte tilfælde modtageren udøve sin ret til at råde over godset, skal han forevise det første eksemplar af fragtbrevet, i hvilket de nye anvisninger til fragtføreren skal være indført, og holde fragtføreren skadesløs for omkostninger og skade som følge af udførelsen af disse anvisninger.

Stk. 2. Fragtføreren er ikke pligtig at efterkomme de modtagne anvisninger, hvis deres udførelse ikke er mulig på det tidspunkt, da de når den, som skal udføre dem, eller vil hindre den normale udøvelse af fragtførerens virksomhed eller være til skade for afsendere eller modtagere af andre sendinger. Fragtføreren skal straks underrette den, som har givet ham anvisningerne, om, at han ikke kan efterkomme dem.

Stk. 3. Fragtføreren er ej heller pligtig at efterkomme anvisninger, som medfører deling af sendingen.

§ 17. Undlader fragtføreren at efterkomme anvisninger, som opfylder betingelserne i §§ 15 og 16, eller retter han sig efter sådanne anvisninger uden at fordre det første eksemplar af fragtbrevet forevist, er han ansvarlig for skade, som forvoldes den berettigede herved.

Godsets aflevering

§ 18. Når godset er kommet til bestemmelsesstedet, har modtageren ret til hos fragtføreren mod kvittering at fordre det andet eksemplar af fragtbrevet og godset afleveret. Fastslås det, at godset er gået tabt, eller er godset ikke kommet frem ved udløbet af den i § 27 nævnte frist, kan modtageren i eget navn gøre rettighederne efter fragtaftalen gældende.

Stk. 2. Den modtager, som gør brug af sine rettigheder efter stk. 1, skal betale det beløb, som skyldes efter fragtbrevet. Opstår der strid herom, er fragtføreren ikke forpligtet til at aflevere godset, medmindre modtageren stiller sikkerhed.

Hindringer for befordringens udførelse

§ 19. Er eller bliver det før godsets fremkomst til bestemmelsesstedet umuligt at opfylde fragtaftalen i overensstemmelse med fragtbrevets bestemmelser, skal fragtføreren indhente anvisninger fra den, som efter § 15 har ret til at råde over godset.

Stk. 2. Er det muligt at udføre befordringen på anden måde end fastsat i fragtbrevet, og har fragtføreren ikke inden rimelig tid kunnet få anvisninger fra den, som efter § 15 har ret til at råde over godset, skal han træffe de foranstaltninger, som efter hans skøn stemmer bedst med dennes interesser.

Hindringer for afleveringen

§ 20. Foreligger der efter godsets fremkomst til bestemmelsesstedet hindringer for dets aflevering, skal fragtføreren indhente anvisninger fra afsenderen. Afviser modtageren godset, har afsenderen ret til at råde over det uden at forevise det første eksemplar af fragtbrevet.

Stk. 2. Selv om modtageren har afvist godset, kan han dog fordre det afleveret, så længe fragtføreren ikke har modtaget anden anvisning fra afsenderen.

Stk. 3. Opstår der hindringer for afleveringen, efter at modtageren i henhold til § 15, stk. 3, har påbudt godset afleveret til en anden, skal ved anvendelsen af stk. 1 og 2 modtageren anses som afsender og den anden som modtager.

Omkostningerne ved anvisninger

§ 21. Fragtføreren kan kræve omkostningerne ved at indhente og udføre anvisninger som nævnt i §§ 19 og 20 dækket, medmindre omkostningerne skyldes fejl eller forsømmelse fra hans side.

Fragtførerens pligt til at drage omsorg for godset

§ 22. I de i § 19, stk. 1, og § 20 nævnte tilfælde kan fragtføreren straks aflæse godset for den berettigedes regning. Befordringen anses dermed for afsluttet, men fragtføreren skal forvare godset på den berettigedes vegne. Han kan dog betro godset til en tredjemand og er i så fald kun ansvarlig for, at valget af denne sker med tilbørlig omhu. Godset kan stadig holdes tilbage til sikkerhed for de beløb, som skyldes efter fragtbrevet, og for andre omkostninger, som kan kræves dækket.

§ 23. Fragtføreren kan sælge godset uden at afvente anvisninger fra den berettigede, hvis godset er udsat for hurtig ødelæggelse, eller dets tilstand i øvrigt giver anledning dertil, eller omkostningerne ved opbevaring ikke står i rimeligt forhold til godsets værdi. Endvidere kan fragtføreren sælge godset, hvis han ikke inden rimelig tid fra den berettigede har modtaget anden anvisning, som han med rimelighed må anses for forpligtet til at efterkomme.

Stk. 2. Salg af gods, som befinder sig her i riget, skal ske ved offentlig auktion eller på anden betryggende måde. Så vidt muligt skal fragtføreren i god tid underrette den berettigede om tid og sted for salget. Salg af gods uden for riget sker efter reglerne i den stat, hvor godset befinder sig.

Stk. 3. Salgssummen skal efter fradrag af de beløb, som skyldes efter fragtbrevet, og andre på godset hvilende omkostninger stilles til rådighed for den berettigede. Overstiger omkostningerne salgssummen, kan fragtføreren kræve det manglende beløb betalt.

Kapitel IV

Fragtførerens ansvar

Betingelserne for ansvar og bevisbyrden

§ 24. Fragtføreren er ansvarlig for bortkomst og beskadigelse af godset, som indtræffer i tiden fra overtagelsen indtil afleveringen, og for forsinket aflevering.

Stk. 2. Fragtføreren er dog fri for ansvar, hvis han godtgør, at bortkomsten, beskadigelsen eller forsinkelsen skyldes fejl eller forsømmelse fra den berettigedes side, anvisninger fra denne, der ikke er foranlediget af fejl eller forsømmelse fra fragtførerens side, godsets egen beskaffenhed eller forhold, som fragtføreren ikke kunne undgå, og hvis følger han ikke kunne afværge.

Stk. 3. Fragtføreren kan ikke befri sig for ansvar ved at påberåbe sig mangler ved det køretøj, som han benyttede til befordringen, eller fejl eller forsømmelse af den, af hvem han måtte have lejet køretøjet, eller dennes folk.

§ 25. Fragtføreren er fri for ansvar efter § 24, hvis bortkomsten eller beskadigelsen skyldes de særlige farer, der er forbundet med et eller flere af følgende forhold:

- a) brug af åbne køretøjer uden pressenning efter udtrykkelig aftale, som er optaget i fragtbrevet,
- b) manglende eller mangelfuld indpakning af gods, som efter sin beskaffenhed er udsat for svind eller beskadigelse, når godset ikke er indpakket eller er mangelfuldt indpakket,
- c) behandling, læsning, stuvning eller aflæsning af godset udført af afsenderen eller modtageren eller personer, der handler på deres vegne,
- d) visse godsarters beskaffenhed, der medfører, at de er udsat for at gå til grunde eller for beskadigelse, navnlig ved brud, rust, indre fordærv, udtørring, lækage, normalt svind eller angreb af utøj og gnavere,
- e) ufuldstændige eller urigtige mærker eller numre på kolliene,
- f) befordring af levende dyr.

Stk. 2. Godtgør fragtføreren, at bortkomsten eller beskadigelsen under de foreliggende omstændigheder kan være opstået på grund af en af de i stk. 1 nævnte farer, skal det lægges til grund, at skaden er forvoldt på denne måde, medmindre den berettigede godtgør, at dette ikke er tilfældet. Denne regel gælder dog ikke i det i stk. 1, litra a, nævnte tilfælde, dersom der foreligger bortkomst af unormalt omfang eller af hele kolli.

Stk. 3. Sker befordringen i køretøjer med særligt udstyr til at beskytte godset mod varme, kulde, temperatursvingninger eller luftens fugtighed, kan fragtføreren ikke påberåbe sig stk. 1, litra d, medmindre kan godtgør, at alle forholdsregler, som det under de foreliggende omstændigheder påhvilede ham at træffe med hensyn til valget, vedligeholdelsen og brugen af udstyret, er blevet truffet, og at han har rettet sig efter de særlige anvisninger, som måtte være meddelt ham.

Stk. 4. Fragtføreren kan ikke påberåbe sig stk. 1, litra f, medmindre han godtgør, at alle forholdsregler, som det under de foreliggende omstændigheder normalt påhvilede ham at træffe, er blevet truffet, og at han har rettet sig efter de særlige anvisninger, som måtte være meddelt ham.

§ 26. Er fragtføreren efter § 24 eller § 25 fri for ansvar for nogle af de forhold, som har forårsaget bortkomsten, beskadigelsen eller forsinkelsen, nedsættes erstatningen tilsvarende.

Forsinkelse

§ 27. Forsinket aflevering foreligger, når godset ikke er blevet afleveret til den aftalte tid, eller, hvor ingen afleveringsfrist er aftalt, når den faktiske befordringstid overskrider den tid, som under de foreliggende omstændigheder med rimelighed kan indrømmes en omhyggelig fragtfører. Ved dellast tages særligt hensyn til den tid, som udkræves for under sædvanlige forhold at samle fuld last.

Bortkomst af godset

§ 28. Godset kan betragtes som bortkommet, hvis det ikke er afleveret inden 30 dage efter udløbet af den aftalte afleveringsfrist, eller, hvor ingen frist er aftalt, inden 60 dage efter, at fragtføreren overtog godset.

Stk. 2. Ved modtagelsen af erstatning for bortkomst af gods kan den berettigede skriftligt fordre straks at blive underrettet, hvis godset genfindes inden et år efter erstatningens udbetaling. Fragtføreren skal skriftligt anerkende, at dette krav er fremsat.

Stk. 3. Den berettigede kan inden 30 dage efter modtagelsen af sådan underretning fordre, at godset afleveres til ham mod betaling af det beløb, som skyldes efter fragtbrevet, og mod tilbagebetaling af erstatningen med fradrag af de deri indbefattede omkostninger. Han bevarer retten til erstatning for forsinkelse efter § 32 og § 33.

Stk. 4. Hvis det i stk. 2 nævnte krav ikke er fremsat, eller hvis aflevering ikke er fordret inden udløbet af den i stk. 3 nævnte frist, eller hvis godset først genfindes efter forløbet af mere end et år efter erstatningens udbetaling, kan fragtføreren råde over godset med de indskrænkninger, som måtte følge af tredjemands ret. For gods uden for riget gælder reglerne i den stat, hvor godset befinder sig.

Erstatningens størrelse ved bortkomst

§ 29. Erstatning for hel eller delvis bortkomst af godset beregnes efter godsets værdi på stedet og tidspunktet for overtagelsen til befordring. Værdien bestemmes efter børsprisen eller i mangel heraf efter markedsprisen. Findes heller ikke en sådan pris, bestemmes værdien efter den sædvanlige værdi af gods af samme art og godhed.

Stk. 2. Erstatningen kan dog ikke overstige 8,33 SDR for hvert kilogram manglende bruttovægt. Ved SDR forstås de af Den internationale Valutafond anvendte særlige trækingsrettigheder (SDR). Omregning af SDR til dansk mønt foretages efter kursen på den dag, der afsiges dom, eller den dag, parterne er enige om.

Stk. 3. Herudover skal kun fragt, toldafgifter og andre omkostninger ved befordringen erstattes, med hele beløbet ved fuldstændig bortkomst og med et forholdsmæssigt beløb ved delvis bortkomst.

Angiven værdi af godset

§ 30. Mod betaling af en nærmere aftalt tillægsgodtgørelse kan afsenderen i fragtbrevet angive en værdi af godset, som overstiger den i § 29, stk. 2, fastsatte begrænsning. I så fald træder den angivne værdi i stedet for denne begrænsning.

Erstatningens størrelse ved beskadigelse

§ 31. Ved beskadigelse af godset skal fragtføreren erstatte værdiforringelsen beregnet i overensstemmelse med den i § 29, stk. 1 og 3, fastsatte værdi af godset.

Stk. 2. Erstatningen kan dog ikke overstige det beløb, som skulle have været betalt, dersom sendingen eller, hvis kun en del af sendingen er forringet i værdi som følge af beskadigelsen, denne del var gået tabt.

Erstatning ved forsinkelse

§ 32. Godtgøres det, at der er lidt skade som følge af forsinkelse, skal fragtføreren erstatte skaden, dog ikke ud over fragtbetøbet.

Særlig interesse i aflevering

§ 33. Afsenderen kan mod at betale den tillægsgodtgørelse, som måtte være aftalt, i fragtbrevet fastsætte et beløb, som angiver, hvad en særlig interesse i rigtig aflevering udgør i tilfælde af bortkomst eller beskadigelse eller overskridelse af den aftalte afleveringsfrist. Er der angivet en sådan særlig interesse, kan der ud over, hvad der følger af §§ 29-32, kræves erstatning for yderligere skade, som godtgøres at være sket, indtil det fastsatte beløb.

Ansvar for opkrævning af efterkravsbeløb

§ 34. Er godset blevet afleveret til modtageren uden opkrævning af efterkravsbeløb, som fragtføreren efter fragtaftalen skulle opkræve, skal fragtføreren erstatte afsenderen hans tab indtil efterkravsbeløbet med forbehold af retten til at afkræve modtageren det betalte beløb.

Rente m.v.

§ 35. Af erstatningsbeløb kan kræves rente med fem procent årlig fra den dag, da skriftligt krav afsendes til fragtføreren, eller, hvis sådant krav ikke er fremsat, fra den dag, da retsforfølgning påbegyndes.

Stk. 2. Kræves der erstatning i mønt, der ikke er gangbar på det sted, hvor betaling sker, omregnes beløbet til stedets mønt efter værdien på betalingsdagen.

Erstatningskrav på andet grundlag end aftale

§ 36. Kræves erstatning for bortkomst, beskadigelse eller forsinkelse på andet grundlag end aftale, kan fragtføreren og andre, for hvem han efter § 4 er ansvarlig, påberåbe sig de bestemmelser i denne lov, som udelukker fragtførerens ansvar, eller som angiver eller begrænser erstatningens størrelse.

Forsæt og grov uagtsomhed

§ 37. Har fragtføreren forvoldt skaden med forsæt eller ved grov uagtsomhed, kan han ikke påberåbe sig de bestemmelser i dette kapitel, som udelukker eller begrænser hans ansvar, eller som ændrer bevisbyrden.

Stk. 2. Det samme gælder, dersom andre, for hvem fragtføreren efter § 4 er ansvarlig, i tjenesten har udvist forsæt eller grov uagtsomhed. Disse kan ej heller med hensyn til deres personlige ansvar påberåbe sig de i stk. 1 nævnte bestemmelser.

Kapitel V

Indsigelser. Søgsmål

Indsigelser

§ 38. Har modtageren modtaget godset uden i forening med fragtføreren at undersøge dets tilstand og uden at gøre indsigelse over for fragtføreren på grund af bortkomst eller beskadigelse med angivelse af bortkomstens eller beskadigelsens almindelige beskaffenhed, skal det, hvis ikke andet godtgøres, lægges til grund, at han har modtaget godset i den i fragtbrevet angivne tilstand. Indsigelse skal gøres senest ved afleveringen, når det drejer sig om bortkomst eller beskadigelser, der er synlige, og ellers inden 7 dage derefter, søn- og helligdage ikke medregnet. Indsigelse skal ske skriftligt, hvis bortkomsten eller beskadigelsen ikke var synlig.

Stk. 2. Har modtageren og fragtføreren i forening undersøgt godsets tilstand, kan bevis mod, hvad der herved er fastslået, kun føres, hvis bortkomsten eller beskadigelsen ikke var synlig, og hvis modtageren skriftligt har gjort indsigelse over for fragtføreren inden 7 dage efter undersøgelsen, søn- og helligdage ikke medregnet.

Stk. 3. Erstatning for forsinket aflevering skal kun betales, hvis modtageren inden 21 dage efter den dag, da godset blev stillet til hans rådighed, skriftligt har meddelt fragtføreren, at han vil påberåbe sig forsinkelsen.

Stk. 4. Fragtføreren og modtageren skal give hinanden rimelig bistand til at foretage nødvendige undersøgelser.

Domstolenes kompetence. Værneting

§ 39. Søgsmål kan kun anlægges i den stat, hvor sagsøgte har sin bopæl, sit hovedforretningssted eller den filial eller det agentur, hvorigennem fragtaftalen blev indgået, eller i den stat, hvor godset blev overtaget til befordring, eller hvor bestemmelsesstedet er beliggende. Parterne kan dog vedtage, at søgsmål skal kunne anlægges i en anden stat, hvis denne har tiltrådt den i § 1, stk. 1, nævnte konvention.

Stk. 2. Sagen kan her i riget anlægges ved en ret, i hvis kreds et af de i stk. 1, 1. punktum, nævnte steder er beliggende, eller for hvilken parterne har vedtaget at indbringe den.

Fuldbyrdelse af domme m.v.

§ 40. Er søgsmål anlagt ved eller afgjort af en efter § 39, stk. 1, kompetent domstol, kan nyt søgsmål om samme krav mellem de samme parter ikke anlægges, medmindre afgørelsen i det første søgsmål ikke kan fuldbyrdes i den stat, i hvilken det nye søgsmål anlægges.

Stk. 2. Domme, herunder udeblivelsesdomme, afsagt af en domstol i en stat, som har tiltrådt den i § 1, stk. 1, nævnte konvention, og forlig, der er indgået eller bekræftet for en sådan domstol, kan fuldbyrdes her i riget, når de kan fuldbyrdes i den stat, hvor dommen er afsagt eller forliget indgået. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på domme, som kun har foreløbig eksekutionskraft, eller på afgørelser, hvorved det pålægges en sagsøger, som helt eller delvis taber sagen, af denne grund at udrede erstatning ud over sagsomkostningerne.

Stk. 3. Begæring om fuldbyrdelse af de i stk. 2 nævnte udenlandske domme og forlig skal ledsages af en bekræftet udskrift af dommen eller forliget og en erklæring fra myndighederne i vedkommende stat om, at dommen eller forliget vedrører en befordring, som er omfattet af den i § 1, stk. 1, nævnte konvention, samt at afgørelsen kan fuldbyrdes i den stat, hvor dommen er afsagt eller forliget indgået. Udskriften og erklæringen kan kræves ledsaget af en bekræftet oversættelse til dansk.

Forældelse

§ 41. Søgsmål skal anlægges inden et år eller, hvis der er udvist forsæt eller grov uagtsomhed, inden tre år.

Stk. 2. Forældelsesfristen regnes

- a) ved forsinkelse, beskadigelse eller delvis bortkomst fra den dag, da godset blev afleveret,
- b) ved fuldstændig bortkomst fra den tredivte dag efter udløbet af den aftalte afleveringsfrist eller, hvor ingen afleveringsfrist er aftalt, fra den tresindstyvende dag efter, at fragtføreren overtog godset,
- c) i andre tilfælde fra udløbet af en frist på tre måneder efter fragtaftalens indgåelse.

Stk. 3. Skriftligt krav standser forældelsesfristens løb indtil den dag, da fragtføreren skriftligt afviser kravet og tilbagesender de dokumenter, som fulgte med dette. Anerkendes kravet delvis, begynder forældelsesfristen kun igen at løbe, for så vidt angår den del af kravet, hvorom der stadig er strid. Det påhviler den, som gør gældende, at kravet eller svaret herpå er modtaget af den anden part, og at dokumenterne er tilbagesendt, at godtgøre dette. Yderligere krav vedrørende samme sag standser ikke forældelsesfristen.

Stk. 4. Om afbrydelse og standsning af forældelsesfristen gælder i øvrigt reglerne i den stat, i hvilken sagen anlægges.

Stk. 5. Et krav, som er forældet, kan ikke fremsættes som modkrav eller indsigelse under rettergang.

Voldgift

§ 42. Fragtaftalen kan indeholde bestemmelse om, at tvistigheder skal afgøres ved voldgift, når det samtidig bestemmes, at voldgiftsretten skal anvende den i § 1, stk. 1, nævnte konvention eller en hermed stemmende lov.

Kapitel VI

Befordring, som udføres af flere fragtførere efter hinanden

§ 43. Udføres en befordring af flere landevejsfragtførere efter hinanden med en og samme aftale som grundlag, er hver af fragtførerne ansvarlig for befordringen i dens helhed, idet den anden fragtfører og enhver af de følgende ved deres modtagelse af godset og fragtbrevet bliver part i fragtaftalen på fragtbrevets vilkår.

§ 44. Den fragtfører, som modtager godset fra en foregående fragtfører, skal give denne en dateret og underskrevet kvittering og anføre sit navn og sin adresse på det andet eksemplar af fragtbrevet. Om fornødent skal han på dette eksemplar og på kvitteringen tage forbehold af den i § 10, stk. 1 og 2, nævnte art. Bestemmelserne i § 11 finder anvendelse på forholdet mellem fragtførerne.

§ 45. Bortset fra modkrav eller indsigelser fremsat under rettergang om krav med grundlag i samme fragtaftale kan søgsmål om ansvar for bortkomst, beskadigelse eller forsinkelse kun anlægges mod den første fragtfører, den sidste fragtfører eller den fragtfører, som udførte den del af befordringen, hvorunder den begivenhed, som har forårsaget bortkomsten, beskadigelsen eller forsinkelsen, indtraf. Søgsmål kan anlægges mod flere fragtførere ved samme retssag.

§ 46. En fragtfører, som har udredet erstatning, kan kræve erstatningen med renter og omkostninger betalt af de andre fragtførere, der har deltaget i befordringen, efter følgende regler:

- a) den fragtfører, der har forvoldt skaden, er ene ansvarlig for erstatningen,
- b) har flere fragtførere forvoldt skaden, skal hver af dem betale erstatning i forhold til sin del af ansvaret eller, hvor det ikke er muligt at fordele ansvaret, i forhold til sin andel i fragten,
- c) kan det ikke fastslås, hvem af fragtførerne ansvaret påhviler, fordeles erstatningen på dem alle i forhold til deres andele i fragten.

Stk. 2. Er en af fragtførerne ude af stand til at betale, fordeles det manglende beløb på de øvrige i forhold til deres andele i fragten.

Stk. 3. Fragtførerne kan ved aftale fravige bestemmelserne i stk. 1 og 2.

§ 47. En fragtfører, mod hvem der rejses krav efter § 46, kan ikke bestride retmæssigheden af betaling erlagt af den fragtfører, der rejser kravet, når erstatningen er fastsat af en domstol og han er blevet behørigt underrettet om søgsmålet og har haft lejlighed til at indtræde i dette.

Stk. 2. Søgsmål om krav efter § 46 kan anlægges i en stat, hvor en af de fragtførere, mod hvem sagen anlægges, har sin bopæl, sit hovedforretningssted eller den filial eller det agentur, hvorigennem fragtaftalen blev indgået. Alle fragtførerne kan sagsøges under samme retssag. Bestemmelsen i § 39, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Bestemmelserne i §§ 40, stk. 2 og 3, og 41 gælder også for disse søgsmål. Forældelsesfristen løber dog enten fra dagen for en endelig retslig afgørelse, hvorved den erstatning, der skal betales, er fastsat, eller, hvor en sådan afgørelse ikke foreligger, fra den dag, da erstatningen blev betalt.

Kapitel VII

Ikrafttræden

§ 48. Denne lov træder i kraft den 1. juli 1965.

Lov nr. 1246 af 18. december 2012 (Indførelse af gebyr i forbindelse med chaufføruddannelsen inden for vejtransport af farligt gods og indførelse af mulighed for anvendelse af elektroniske fragtbreve m.v.)¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2013, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovens § 2.²⁾

Stk. 4. (Udelades)

Justitsministeriet, den 18. september 2015

Søren Pind

/ Mette Johansen

Aftaleloven

Bekendtgørelse af lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område

Herved bekendtgøres lov om aftaler og andre retshandler på formuerettens område, jf. lovbekendtgørelse nr. 781 af 26. august 1996, med de ændringer, der følger af § 2 i lov nr. 1376 af 28. december 2011 og § 15 i lov nr. 1565 af 15. december 2015.

I. Om afslutning af aftaler

§ 1. Tilbud og svar på tilbud er bindende for afgiveren. Reglerne i §§ 2-9 kommer til anvendelse, for så vidt ikke andet følger af tilbudet eller svaret eller af handelsbrug eller anden sædvane.

§ 2. Har tilbudsgiveren fastsat en frist for antagelse af tilbudet, må antagende svar være kommet frem til ham inden fristens udløb.

Stk. 2. Fristen regnes, hvis tilbudet er gjort i brev, fra den dag, brevet er dateret, og hvis det er gjort i telegram fra den tid på dagen, da telegrammet er indleveret til afsendelsesstedets telegrafstation.

§ 3. Gøres tilbud i brev eller telegram, uden at der fastsættes nogen frist for antagelse, må antagende svar være kommet frem til tilbudsgiveren inden udløbet af det tidsrum, som ved tilbudets afgivelse af ham kunne påregnes at ville medgå. Ved beregningen af dette tidsrum forudsættes, når ikke andet følger af omstændighederne, at tilbudet kommer frem i rette tid, samt at svaret afsendes uden ophold, efter at den, til hvem tilbudet er rettet, har haft rimelig betænkningstid, og at det ikke forsinkes undervejs. Er tilbudet gjort i telegram, skal antagelsen sendes telegrafisk, hvis den ikke på anden måde kommer lige så tidligt frem.

Stk. 2. Tilbud, som fremsættes mundtlig uden at give frist for antagelse, må antages straks.

§ 4. Kommer antagende svar for sent frem, anses det som nyt tilbud.

Stk. 2. Dette gælder dog ikke, hvis afsenderen af svaret går ud fra, at det er kommet frem i rette tid, og tilbudsgiveren må indse dette. I så fald skal denne, hvis han ikke vil godkende svaret, uden ugrundet ophold give afsenderen meddelelse derom. Undlader han dette, anses aftale for sluttet.

§ 5. Afslås tilbud, er det bortfaldet, selv om fristen for svar endnu ikke er udløbet.

§ 6. Svar, som går ud på, at tilbud antages, men som på grund af tillæg, indskrænkninger eller forbehold ikke stemmer med tilbudet, anses som afslag i forbindelse med nyt tilbud.

Stk. 2. Dette gælder dog ikke, når afsenderen af svaret går ud fra, at det er overensstemmende med tilbudet, og tilbudsgiveren må indse dette. I så fald skal denne, hvis han ikke vil godkende svaret, uden ugrundet ophold give meddelelse derom. Undlader han dette, anses aftale for sluttet med det indhold, svaret har.

§ 7. Tilbud eller svar, som tilbageskaldes, er bortfaldet, såfremt tilbageskaldelsen kommer frem til den anden part forinden eller samtidigt med, at tilbudet eller svaret kommer til hans kundskab.

§ 8. Har tilbudsgiveren erklæret, at han vil anse den anden parts tavshed for antagelse af tilbudet, eller fremgår det i øvrigt af forholdet, at han ikke venter udtrykkeligt svar, er den anden part alligevel pligtig til, såfremt han vil antage tilbudet, på forespørgsel at afgive erklæring derom. Undlader han dette er tilbudet bortfaldet.

§ 9. Har nogen i henvendelse, som ellers ville være at anse som tilbud, anvendt ordene »uden forbindtlighed«, »uden obligo« eller lignende udtryk, anses henvendelsen alene som opfordring til at gøre tilbud i overensstemmelse med dens indhold. Fremkommer sådant tilbud inden rimelig tid fra nogen, som henvendelsen er rettet til, og må modtageren gå ud fra, at det er fremkaldt ved henvendelsen, skal han uden ugrundet ophold give tilbudsgiveren meddelelse, hvis han ikke vil antage det. Undlader han dette, anses tilbudet for antaget.

§ 9 a. §§ 1-9 finder ikke anvendelse på afslutning af aftaler om løsørekøb, der er omfattet af den internationale købelov.

II. Om fuldmagt

§ 10. Den, som har givet en anden fuldmagt til at foretage en retshandel, bliver umiddelbart berettiget og forpligtet overfor tredjemand ved retshandel, som fuldmægtigen foretager i fuldmagtsgiverens navn og indenfor fuldmagtens grænser.

Stk. 2. Indtager nogen ifølge aftale med en anden en stilling, som efter lov eller sædvane medfører beføjelse for ham til indenfor visse grænser at handle på den andens vegne, anses han befuldmægtiget til at foretage retshandler, som falder indenfor disse grænser.

§ 11. Har fuldmægtigen ved retshandelens foretagelse handlet i strid med fuldmagtsgiverens forskrifter, er retshandelen ikke bindende for denne, såfremt tredjemand indså eller burde indse, at fuldmægtigen således overskred sin beføjelse.

Stk. 2. Er fuldmagten en sådan som omtalt i § 18, og har fuldmægtigen ved foretagelsen af retshandelen overskredet sin beføjelse, er retshandelen ikke bindende for fuldmagtsgiveren, selv om tredjemand var i god tro.

§ 12. Vil fuldmagtsgiveren tilbagekalde en sådan fuldmagt som omtalt i §§ 13-16, har han, selv om han har underrettet fuldmægtigen om, at fuldmagten ikke længere skal gælde, at foretage, hvad der i de nævnte paragraffer for hvert enkelt tilfælde er foreskrevet; er flere af disse forskrifter anvendelige på samme fuldmagt, bliver de alle at iagttage.

Stk. 2. Den tredjemand, overfor hvem en fuldmagt er tilbagekaldt på den i § 13 omtalte måde, kan ikke påberåbe sig, at tilbagekaldelsen ikke er sket på anden måde.

§ 13. En fuldmagt, som er bragt til tredjemands kundskab ved en til ham særskilt rettet erklæring fra fuldmagtsgiveren, er tilbagekaldt, når særskilt erklæring om, at fuldmagten ikke længere skal gælde, er kommet frem til tredjemand.

§ 14. En fuldmagt, som af fuldmagtsgiveren er offentlig bekendtgjort i bladene eller på anden måde, tilbagekaldes ved en erklæring, som bekendtgøres på samme måde.

Stk. 2. Er dette ikke muligt, skal tilbagekaldelsen tilkendegives på anden ligeså virksom måde. Fuldmagtsgiveren kan forlange, at den i § 17 omtalte myndighed skal afgøre, hvad han i så henseende har at foretage.

Stk. 3. Fuldmagten anses ikke som offentlig bekendtgjort, fordi den er tinglyst.

§ 15. En sådan fuldmagt, som omtales i § 10, 2det stykke, tilbagekaldes derved, at fuldmægtigen fjernes fra stillingen.

§ 16. En skriftlig fuldmagt, som er overgivet fuldmægtigen, og som må anses bestemt til at være i hans besiddelse og at forevises for tredjemand, tilbagekaldes derved, at den på fuldmagtsgiverens forlangende tilbagegives ham eller tilintetgøres.

Stk. 2. Fuldmægtigen er pligtig til på forlangende at give fuldmagten tilbage til

fuldmagtsgiveren.

§ 17. Gør fuldmagtsgiveren det antageligt, at en sådan fuldmagt som i § 16 omtalt er forkommet eller af anden grund ikke kan erholdes tilbage inden rimelig tid, kan den erklæres for uvirksom.

Stk. 2. Begæring herom indgives til den almindelige underret på det sted, hvor fuldmagtsgiveren bor eller sidst havde bopæl. Finder retten, at begæringen bør bevilges, udfærdiger den en erklæring om, at fuldmagten skal være uvirksom, når erklæringen een gang er optaget i Statstidende, og der efter optagelsen er gået en fastsat tid, som ikke må være længere end 14 dage. Retten kan i erklæringen bestemme, at den også skal bekendtgøres på anden måde forinden optagelsen i Statstidende. Når bekendtgørelse på foreskreven måde har fundet sted og den af retten fastsatte tid er udløbet, er fuldmagten uden retsvirkning overfor fuldmagtsgiveren; herom kan fuldmagtsgiveren forlange attest fra retten.

Stk. 3. Rettens afgørelse efter denne paragraf er upåankelig. Består retten af flere medlemmer, er det formanden, som træffer afgørelsen.

§ 18. En fuldmagt, der alene hviler på fuldmagtsgiverens erklæring til fuldmægtigen, er tilbagekaldt, når erklæringen om, at fuldmagten ikke længere skal gælde, er kommet frem til fuldmægtigen.

§ 19. Har fuldmagtsgiveren særlig grund til at formode, at fuldmægtigen, uagtet fuldmagten er tilbagekaldt eller erklæret uvirksom, på hans vegne vil foretage en retshandel overfor en bestemt tredjemand, skal han, hvis han må antage, at denne er ubekendt med, at fuldmagten ikke længere gælder, så vidt muligt give ham meddelelse herom. Undlader han dette, bliver retshandelen bindende for ham, såfremt tredjemand var i god tro.

§ 20. Er fuldmagten ikke tilbagekaldt eller erklæret for uvirksom, men har fuldmagtsgiveren forbudt fuldmægtigen at gøre brug af den eller på anden måde tilkendegivet, at den ikke længere skal gælde, er en retshandel, som foretages i henhold til fuldmagten, ikke bindende for fuldmagtsgiveren, såfremt tredjemand havde eller burde have kendskab om forholdet.

§ 21. Dør fuldmagtsgiveren, er fuldmagten alligevel gældende, forsåvidt det ikke følger af særlige omstændigheder, at den skal bortfalde. Selv om sådanne omstændigheder foreligger, er dog en på fuldmagten støttet retshandel gældende overfor dødsboet, såfremt tredjemand hverken havde eller burde have kendskab om dødsfaldet og dets betydning for fuldmægtigens beføjelse til at foretage retshandelen; er fuldmagten en sådan som omtalt i § 18, udkræves det til retshandelens gyldighed, at heller ikke fuldmægtigen havde eller burde have sådan kendskab, da han foretog retshandelen.

Stk. 2. Fuldmagten ophører fra udløbet af det døgn, hvor bekendtgørelse i Statstidende af indkaldelse til fordringshaverne finder sted. Betaler fuldmægtigen gæld efter dødsfaldet, og er boet insolvent, kan dette dog altid fordre, at den stedfundne betaling går tilbage.

§ 22. Kommer fuldmagtsgiveren under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, erhverver tredjemand ikke ved en retshandel med fuldmægtigen anden retsstilling over for den, der er under værgemål, end tredjemand ville have erhvervet, hvis retshandelen var foretaget med denne selv. I de tilfælde, hvor tredjemand ville være afskåret fra at påberåbe sig retshandelen over for den, der er under værgemål, hvis tredjemand havde kendt eller burde have kendt værgemålet, kan tredjemand, når retshandelen er foretaget i henhold til en sådan fuldmagt, som er omtalt i § 18, heller ikke påberåbe sig den, såfremt fuldmægtigen, da retshandelen blev foretaget, havde eller burde have sådan kendskab.

§ 23. Kommer fuldmagtsgiveren under konkurs, erhverver tredjemand ikke ved retshandel med fuldmægtigen anden retsstilling overfor konkursboet, end han ville have erhvervet, hvis

retshandelen var foretaget af fuldmagtsgiveren selv. Er retshandelen foretaget i henhold til en sådan fuldmagt som omtalt i § 18, kan tredjemand ikke påberåbe sig retshandelen overfor boet, såfremt fuldmægtigen, da han foretog den, kendte eller burde kende konkursen.

§ 24. Er fuldmagtsgiveren død, kommet under værgemål med fratagelse af den retlige handleevne, jf. værgemålslovens § 6, eller kommet under konkurs, kan fuldmægtigen, indtil de fornødne foranstaltninger kan træffes af boet eller værgeren, i kraft af fuldmagten foretage de retshandler, som er nødvendige for at beskytte boet eller den, der er kommet under værgemål, mod tab.

§ 25. Den, der optræder som fuldmægtig for en anden, indestår for, at han har fornøden fuldmagt. Oplyser han ikke, at han havde sådan, eller at hans retshandel er godkendt af den opgivne fuldmagtsgiver eller af andre grunde er bindende for denne, skal han erstatte den skade, tredjemand lider ved, at retshandelen ikke kan gøres gældende mod den opgivne fuldmagtsgiver.

Stk. 2. Denne bestemmelse kommer ikke til anvendelse, når tredjemand vidste eller burde vide, at den, som foretog retshandelen, ikke havde fornøden fuldmagt. Ej heller kommer den til anvendelse, når den, som foretog retshandelen, handlede i henhold til en fuldmagt, der var ugyldig eller uvirksom af grunde, som han var uvidende om, og som tredjemand ikke kunne påregne, at han vidste besked om.

§ 26. Hvad ovenfor i dette kapitel er fastsat om fuldmagt til at foretage retshandler, finder tilsvarende anvendelse på fuldmagt til at optræde for fuldmagtsgiveren ved retshandler, som foretages overfor ham.

§ 27. Hvad der i den gældende lovgivning særligt er fastsat for enkelte fuldmagtsforhold, forandres ikke ved denne lov.

Stk. 2. Med hensyn til tilbagekaldelsen af prokura, som er anmeldt til handelsregisteret, gælder således fremdeles, hvad der er fastsat i lov nr. 23 om handelsregistre, firma og prokura af 1. marts 1889 §§ 7 og 32. Når tilbagekaldelsen er indført i handelsregisteret og lovlig kundgjort, påhviler det ikke prokuragiveren at tilbagekalde fuldmagten på anden måde.

III. Om ugyldige viljeserklæringer

§ 28. Er en viljeserklæring retsstridigt fremkaldt ved personlig vold eller ved trussel om øjeblikkelig anvendelse af sådan, er den ikke bindende for den tvungne.

Stk. 2. Er tvangen udøvet af tredjemand, og var den, til hvem erklæringen er afgivet, i god tro, må den tvungne, hvis han overfor ham vil påberåbe sig tvangen, give ham meddelelse derom uden ugrundet ophold, efter at tvangen er ophørt. Undlader han det, er han bundet ved erklæringen.

§ 29. Er en viljeserklæring retsstridigt fremkaldt ved anden tvang end i § 28 omtalt, er den ikke bindende for den tvungne, hvis den, til hvem erklæringen er afgivet selv har udøvet tvangen eller har indset eller burdet indse, at erklæringen retsstridigt var fremkaldt ved tvang fra tredjemands side.

§ 30. En viljeserklæring er ikke bindende for afgiveren, hvis den, til hvem erklæringen er afgivet, har fremkaldt den ved svig eller har indset eller burdet indse, at den var fremkaldt ved svig fra tredjemands side.

Stk. 2. Har den, til hvem erklæringen er afgivet, svigagtigt givet urigtige oplysninger om omstændigheder, som kan antages at være af betydning for erklæringen, eller gjort sig skyldig i svigagtig fortællelse af sådanne omstændigheder, anses erklæringen for at være fremkaldt ved den

således udviste svig, medmindre det gøres antageligt, at denne ikke har indvirket på erklæringen.

§ 31. Har nogen udnyttet en andens betydelige økonomiske eller personlige vanskeligheder, manglende indsigt, letsind eller et bestående afhængighedsforhold til at opnå eller betinge en ydelse, der står i væsentligt misforhold til modydelsen, eller som der ikke skal ydes vederlag for, er den, der således er udnyttet, ikke bundet ved den af ham afgivne viljeserklæring.

Stk. 2. Det samme gælder, hvis tredjemand har gjort sig skyldig i et sådant forhold som omtalt i stk. 1 og den, til hvem viljeserklæringen er afgivet, indså eller burde indse dette.

§ 32. Den, der har afgivet en viljeserklæring, som ved fejlskrift eller anden fejltagelse fra hans side har fået et andet indhold end tilsigtet, er ikke bundet ved erklæringens indhold, hvis den, til hvem erklæringen er afgivet, indså eller burde indse, at der forelå en fejltagelse.

Stk. 2. Bliver en afgiven viljeserklæring, som befordres ved telegraf eller mundtlig fremføres ved bud, forvansket ved fejl fra telegrafvæsenets side eller ved urigtig gengivelse af budet, er afgiveren ikke bundet ved erklæringen i den skikkelse, hvori den kom frem, selv om den, til hvem erklæringen er afgivet, var i god tro. Vil afgiveren gøre gældende, at erklæringen er uforbindende, har han dog at give meddelelse derom uden ugrundet ophold, efter at forvanskningen er kommet til hans kundskab. Undlader han det, er han bundet ved erklæringen i den skikkelse, hvori den kom frem, såfremt den, til hvem erklæringen er afgivet, var i god tro.

§ 33. Selv om en viljeserklæring ellers måtte anses for gyldig, kan den, til hvem erklæringen er afgivet, dog ikke påberåbe sig den, når det på grund af omstændigheder, som forelå, da erklæringen kom til hans kundskab, og hvorom han må antages at have været vidende, ville stride imod almindelig hæderlighed, om han gjorde den gældende.

§ 34. Er en skriftlig viljeserklæring oprettet på skrømt, og har den, til hvem erklæringen er afgivet, overdraget en ret ifølge samme til en godtroende tredjemand, kan det ikke overfor denne gøres gældende, at erklæringen var afgivet på skrømt.

§ 35. Er kvittering for et pengebeløb frakommet fordringshaveren uden hans vilje, bliver skyldneren desuagtet frigjort ved betaling, som han efter forfaldstid i god tro erlægger mod kvitteringens udlevering.

§ 36. En aftale kan ændres eller tilsidesættes helt eller delvis, hvis det vil være urimeligt eller i strid med redelig handlemåde at gøre den gældende. Det samme gælder andre retshandler.

Stk. 2. Ved afgørelsen efter stk. 1 tages hensyn til forholdene ved aftalens indgåelse, aftalens indhold og senere indtrufne omstændigheder.

§ 37. (Ophævet)

§ 38. (Ophævet)

IV. Særlige regler om forbrugeraftaler

§ 38 a. Bestemmelserne i dette kapitel finder anvendelse på forbrugeraftaler, herunder vilkår i forbrugeraftaler.

Stk. 2. Ved en forbrugeraftale forstås i denne lov en aftale, som en erhvervsdrivende indgår som led i sit erhverv, når den anden part (forbrugeren) hovedsagelig handler uden for sit erhverv. Den erhvervsdrivende har bevisbyrden for, at en aftale ikke er en forbrugeraftale.

Stk. 3. Som forbrugeraftale anses under i øvrigt samme betingelser som nævnt i stk. 2 endvidere en aftale, som er indgået eller formidlet for den ene part af en erhvervsdrivende.

§ 38 b. Opstår der tvivl om forståelsen af en aftale, og har det pågældende aftalevilkår ikke været genstand for individuel forhandling, fortolkes vilkåret på den måde, som er mest gunstig for forbrugeren. Den erhvervsdrivende har bevisbyrden for, at et aftalevilkår har været genstand for individuel forhandling.

Stk. 2. En skriftlig aftale, der tilbydes forbrugeren, skal af den erhvervsdrivende være udarbejdet på en klar og forståelig måde.

§ 38 c. Ved forbrugeraftaler gælder § 36, stk. 1. Såfremt det vil være stridende mod hæderlig forretningsskik og bevirke en betydelig skævhed i parternes rettigheder og forpligtelser til skade for forbrugeren at gøre et aftalevilkår gældende, gælder de i § 36, stk. 1, nævnte retsvirkninger også, idet forbrugeren dog i så fald kan kræve, at den øvrige del af aftalen skal gælde uden ændringer, hvis dette er muligt.

Stk. 2. Ved forbrugeraftaler gælder § 36, stk. 2, med den ændring, at der ikke ved bedømmelsen af de forhold og omstændigheder, som er nævnt i § 36, stk. 2, herunder vilkår i andre aftaler, som hænger sammen med den pågældende aftale, kan tages hensyn til senere indtrufne omstændigheder til skade for forbrugeren med den virkning, at aftalen ikke kan tilsidesættes eller ændres.

§ 38 d. Er det i en aftale bestemt, at lovgivningen i et land uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde skal finde anvendelse på aftalen, gælder en sådan bestemmelse ikke i spørgsmål om regler om urimelige aftalevilkår. Dette gælder dog kun, hvis det uden bestemmelsen ville være lovgivningen herom i et land inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, der gjaldt for aftalen, og hvis denne lovgivning giver forbrugeren en bedre beskyttelse mod urimelige aftalevilkår.

V. Almindelige bestemmelser

§ 39. Når en viljeserklærings forbindende kraft ifølge denne lov er afhængig af, at den, til hvem erklæringen er afgivet, ikke havde eller burde have kundskab om et vist forhold eller i øvrigt var i god tro, bliver hensyn at tage til, hvad han indså eller burde indse på det tidspunkt, da viljeserklæringen blev ham bekendt. Dog kan der under særlige omstændigheder også tages hensyn til den kundskab, han har fået eller burde have fået efter det nævnte tidspunkt, men forinden viljeserklæringen har virket bestemmende på hans handlemåde.

§ 40. Når nogen, som efter denne lov skal »give meddelelse« har indleveret meddelelsen til befordring med telegraf eller post eller, hvor andet forsvarligt befordringsmiddel benyttes, har afgivet den til befordring dermed, går det ikke ud over ham, at meddelelsen forsinkes eller ikke kommer frem.

§ 41. Ved nærværende lov ophæves Christian den Femtes danske lov, for Færøernes vedkommende samme konges norske lov 5-1-4 og 5-1-5.

Lov nr. 1376 af 28. december 2011 (Gennemførelse i dansk ret af del II om aftalens indgåelse i FN-konventionen om aftaler om internationale køb)¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 3

Stk. 1. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.²⁾

Stk. 2. For aftaler, der er indgået før lovens ikrafttræden, finder de hidtil gældende regler

anvendelse. Det samme gælder for aftaler, hvor forslaget om at indgå aftalen er stillet før lovens ikrafttræden.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 1565 af 15. december 2015 om ansættelsesklausuler³¹ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 12. Loven træder i kraft den 1. januar 2016.

Stk. 2. Loven har virkning for aftaler om ansættelsesklausuler, der indgås den 1. januar 2016 eller senere.

Stk. 3-4. (Udelades)

Stk. 5. Loven finder ikke anvendelse på aftaler om konkurrence- og kundeklausuler indgået før den 1. januar 2016. For sådanne aftaler finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 13-15. (Udelades)

§ 16. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 15 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Justitsministeriet, den 2. marts 2016

Søren Pind

/ Mette Johansen

Selskabsloven

Bekendtgørelse af lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven)¹⁾

Herved bekendtgøres lov om aktie- og anpartsselskaber (selskabsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1168 af 1. september 2023, med de ændringer, der følger af § 1 i lov nr. 1553 af 12. december 2023, § 3 i lov nr. 480 af 22. maj 2024, § 2 i lov nr. 639 af 11. juni 2024, § 18 i lov nr. 1602 af 17. december 2024, lov nr. 1667 af 30. december 2024, § 1 i lov nr. 1668 af 30. december 2024 og § 71 i lov nr. 52 af 28. januar 2025.

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde m.v.

Anvendelsesområde

§ 1. Denne lov finder anvendelse på alle aktieselskaber og anpartsselskaber (kapitalselskaber).

Stk. 2. I et aktie- eller anpartsselskab hæfter aktionærerne og anpartshaverne (kapitalejerne) ikke personligt for kapitalelskabets forpligtelser, men alene med deres indskud. Kapitalejerne har ret til andel i kapitalelskabets overskud i forhold til deres ejerandel, medmindre andet er fastsat i selskabets vedtægter.

Stk. 3. Et anpartsselskab må ikke udbyde selskabets kapitalandele til offentligheden, medmindre kapitalandelene udbydes i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om europæiske crowdfunding-tjenesteudbydere for erhvervslivet eller ved følgende former for udbud:

- 1) Udbud, der udelukkende er rettet mod kvalificerede investorer.
- 2) Udbud, der er rettet mod færre end 150 fysiske eller juridiske personer pr. land inden for EU-/EØS-landene, som ikke er kvalificerede investorer.
- 3) Udbud, hvis pålydende pr. enhed beløber sig til mindst 100.000 euro.
- 4) Udbud, der er rettet mod investorer, som erhverver anparter for i alt mindst 100.000 euro pr. investor for hvert særskilt udbud.

Stk. 4. Et anpartsselskab må ikke optage selskabets kapitalandele til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet.

Kapitalselskabets navn

§ 2. Kun aktieselskaber og anpartsselskaber kan og skal i deres navn benytte betegnelserne »aktieselskab« henholdsvis »anpartsselskab« eller forkortelserne »A/S« henholdsvis »ApS«.

Stk. 2. Et kapitalelskabs navn skal tydeligt adskille sig fra navnet på andre virksomheder, der er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. I navnet må ikke optages slægtsnavn, firmanavn, særegent navn på fast ejendom, varemærke, forretningskendetegn og lign., der ikke tilkommer kapitalelskabet, eller noget, som kan forveksles hermed.

Stk. 3. Et kapitalelskabs navn må ikke være egnet til at vildlede. Hvis navnet betegner en bestemt virksomhed, må det ikke videreføres uforandret, når kapitalelskabets hovedaktivitet væsentligt forandres.

Stk. 4. Kapitalelskaber skal i breve og på andre forretningspapirer, herunder elektroniske meddelelser, og på kapitalelskabets hjemmeside angive navn, hjemsted og cvr-nummer.

§ 3. § 2, stk. 1-3, finder tilsvarende anvendelse på kapitalelskabers binavne.

Stk. 2. For registrering af mere end fem binavne pr. kapitalelskab betales 1.000 kr. pr. binavn. Dette gælder dog ikke binavne, som videreføres i forbindelse med omdannelse, fusion eller spaltning.

Selskabskapital

§ 4. Kapitalelskaber omfattet af denne lov skal have en selskabskapital, der skal opgøres i danske kroner eller euro, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Aktieselskaber skal have en selskabskapital svarende til mindst 400.000 kr., og anpartsselskaber skal have en selskabskapital svarende til mindst 20.000 kr.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om betingelserne for at angive selskabskapitalen i en anden valuta end danske kroner eller euro.

Definitioner

§ 5. I denne lov forstås ved:

- 1) Aktieselskab: Et kapitalselskab, herunder et partnerselskab, hvor kapitalejernes indskudskapital er fordelt på aktier. Aktier kan udbydes til offentligheden. Kapitalejerne hæfter alene med deres indskud i selskabet.
- 2) Anpartsselskab: Et kapitalselskab, hvor kapitalejernes indskudskapital er fordelt på anparter. Anparter kan udbydes til offentligheden, jf. § 1, stk. 3 og 4. Kapitalejerne hæfter alene med deres indskud i selskabet.
- 3) Dattervirksomhed: En virksomhed, der er underlagt bestemmende indflydelse af et moderselskab, jf. §§ 6 og 7.
- 4) Det centrale ledelsesorgan:
 - a) Bestyrelsen i selskaber, der har en direktion og en bestyrelse, jf. § 111, stk. 1, nr. 1,
 - b) direktionen i selskaber, der alene har en direktion, jf. § 111, stk. 1, nr. 2, og
 - c) direktionen i selskaber, der både har en direktion og et tilsynsråd, jf. § 111, stk. 1, nr. 2.
- 5) Det øverste ledelsesorgan:
 - a) Bestyrelsen i selskaber, der har en direktion og en bestyrelse, jf. § 111, stk. 1, nr. 1,
 - b) direktionen i selskaber, der alene har en direktion, jf. § 111, stk. 1, nr. 2, og
 - c) tilsynsrådet i selskaber, der både har en direktion og et tilsynsråd, jf. § 111, stk. 1, nr. 2.
- 6) Ejeraftale: Aftale, der regulerer ejer- og ledelsesforhold i selskabet, og som er indgået mellem kapitalejere.
- 7) Ejerbeviser: Bevis på ejerskab til en kapitalandel, jf. §§ 59 og 60.
- 8) Ejerbog: Den fortegnelse, som kapitalselskabet skal føre over alle aktionærer eller anpartshavere, jf. § 50.
- 9) Ejerregister: Det register, som Erhvervsstyrelsen fører over visse kapitalejeres kapitalposter, jf. §§ 58 og 58 a.
- 10) Fondsandele: Aktier eller anparter, der udstedes i forbindelse med fondsudstedelse, jf. § 165.
- 11) Grænseoverskridende omdannelse: En transaktion, hvorved et kapitalselskab uden at blive opløst omdanner den retlige form, hvorunder det er registreret i et EU- eller EØS-land, til en af de retlige former i et andet EU- eller EØS-land, der er opført i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU, og som minimum flytter sit vedtægtsmæssige hjemsted til det pågældende EU- eller EØS-land, samtidig med at kapitalselskabet forbliver den samme juridiske person.
- 12) Grænseoverskridende fusion: En fusion, hvori der indgår kapitalselskaber, som hører under mindst to forskellige EU- eller EØS-landes lovgivning.
- 13) Grænseoverskridende spaltning: En spaltning, hvori der indgår kapitalselskaber, som hører under mindst to forskellige EU- eller EØS-landes lovgivning.
- 14) Hjemsted: Den adresse her i landet, som selskabet kan kontaktes på.
- 15) Kapitalandel: En aktie eller anpart, jf. §§ 45-49.
- 16) Kapitalejer: Enhver ejer af en eller flere kapitalandele.
- 17) Kapitalklasse: En gruppe kapitalandele, hvortil der er knyttet de samme rettigheder eller pligter.
- 18) Kapitalselskab: Et anpartsselskab eller et aktieselskab, herunder et partnerselskab.
- 19) Koncern: Et moderselskab og dets dattervirksomheder, jf. § 7.
- 20) Ledelsen: Alle de organer, som er nævnt i nr. 4 og 5. Et medlem af ledelsen kan være et medlem af et selskabs tilsynsråd, bestyrelse eller direktion.

- 21) Moderselskab: Et kapitalselskab, som har en bestemmende indflydelse over en eller flere dattervirksomheder, jf. §§ 6 og 7.
- 22) Multilateral handelsfacilitet: Definitionen af en multilateral handelsfacilitet i § 3, nr. 3, i lov om kapitalmarkeder finder anvendelse.
- 23) Partnerselskab: Et kommanditselskab, jf. § 2, stk. 2, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, hvor kommanditisterne i selskabet har indskudt en bestemt kapital, som er fordelt på aktier, jf. kapitel 21.
- 24) Reassumption: Midlertidig genoptagelse af boet efter et kapitalselskab, efter at selskabet er slettet i Erhvervsstyrelsens it-system, jf. § 235.
- 25) Rederiaktieselskab: Et aktieselskab, der driver rederivirksomhed, jf. § 112, stk. 4.
- 26) Reel ejer: En fysisk person, der i sidste ende direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer en tilstrækkelig del af ejerandelene eller stemmerettighederne, eller som udøver kontrol ved hjælp af andre midler, bortset fra ejere af selskaber, hvis ejerandele handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.
- 27) Registreringsdato: Den dato, hvor en kapitalejers ret til at deltage i en generalforsamling og afgive stemme i tilknytning til sine kapitalandele fastsættes.
- 28) Reguleret marked: Definitionen af et reguleret marked i § 3, nr. 2, i lov om kapitalmarkeder finder anvendelse.
- 29) Repræsenteret kapital: Kapitalandele, der er repræsenteret på generalforsamlingen og enten har stemmeret eller er stemmeløse og tillagt repræsentationsret i vedtægterne.
- 30) Repræsentationsret: Den ret, som kan tillægges stemmeløse kapitalandele til at møde på generalforsamlingen og til at indgå i opgørelsen af den på generalforsamlingen repræsenterede del af selskabskapitalen. Kapitalandele med stemmeret har altid repræsentationsret, jf. § 46.
- 31) Selskabsdokumenter: De dokumenter og bilag, som et kapitalselskab er forpligtet til at lade udarbejde i henhold til denne lov eller regler fastsat i medfør heraf.
- 32) Selskabskapital: Det indskud, som kapitalejernes hæftelse er begrænset til i medfør af denne lov, jf. § 4.
- 33) Statslige aktieselskaber: Et aktieselskab, hvortil den danske stat har samme forbindelse, som et moderselskab har til en dattervirksomhed, jf. §§ 6 og 7.
- 34) Værdipapircentral: Definition af værdipapircentral i § 3, nr. 10, i lov om kapitalmarkeder finder anvendelse.

Koncerner

§ 6. Et moderselskab udgør sammen med en eller flere dattervirksomheder en koncern. En virksomhed kan kun have ét direkte moderselskab. Hvis flere selskaber opfylder et eller flere af kriterierne i § 7, er det alene det selskab, som faktisk udøver den bestemmende indflydelse over virksomhedens økonomiske og driftsmæssige beslutninger, der anses for at være moderselskab.

§ 7. Bestemmende indflydelse er beføjelsen til at styre en dattervirksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger.

Stk. 2. Bestemmende indflydelse i forhold til en dattervirksomhed foreligger, når moderselskabet direkte eller indirekte gennem en dattervirksomhed ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, medmindre det i særlige tilfælde klart kan påvises, at et sådant ejerforhold ikke udgør bestemmende indflydelse.

Stk. 3. Ejer et moderselskab ikke mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, foreligger der bestemmende indflydelse, hvis moderselskabet har

- 1) råderet over mere end halvdelen af stemmerettighederne i kraft af en aftale med andre investorer,

- 2) beføjelse til at styre de finansielle og driftsmæssige forhold i en virksomhed i henhold til en vedtægt eller aftale,
- 3) beføjelse til at udpege eller afsætte flertallet af medlemmerne i det øverste ledelsesorgan og dette organ besidder den bestemmende indflydelse på virksomheden eller
- 4) råderet over det faktiske flertal af stemmerne på generalforsamlingen eller i et tilsvarende organ og derved besidder den faktiske bestemmende indflydelse over virksomheden.

Stk. 4. Eksistensen og virkningen af potentielle stemmerettigheder, herunder tegningsretter og købsoptioner på kapitalandele, som aktuelt kan udnyttes eller konverteres, skal tages i betragtning ved vurderingen af, om et selskab har bestemmende indflydelse.

Stk. 5. Ved opgørelsen af stemmerettigheder i en dattervirksomhed ses der bort fra stemmerettigheder, som knytter sig til kapitalandele, der besiddes af dattervirksomheden selv eller dens dattervirksomheder.

Skifterettens og Sø- og Handelsrettens beføjelser

§ 8. Hvor beføjelser i henhold til denne lov er henlagt til skifteretten, udøves de af skifteretten på selskabets hjemsted. Dog udøves beføjelserne af Sø- og Handelsretten i de områder, der er henlagt under Københavns Byret, retten på Frederiksberg og retterne i Glostrup og Lyngby, jf. konkurslovens § 4.

Kapitel 1 a

Kommunikation

§ 8 a. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra styrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 8 b. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at styrelsen kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Erhvervsstyrelsen som afsender.

§ 8 c. Hvor det efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end Erhvervsstyrelsen, skal være underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet, jf. dog stk. 2. Sådanne dokumenter sidestilles med dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af underskriftskrav. Det kan herunder bestemmes, at krav om personlig underskrift ikke kan fraviges for visse typer af dokumenter.

Kapitel 2

Registrering, offentliggørelse, opbevaring af dokumenter, frister og kontrol

Registrering og offentliggørelse

§ 9. Registreringspligtige oplysninger efter denne lov skal være optaget i Erhvervsstyrelsens it-system senest 2 uger efter den retsstiftende beslutning, medmindre andet er bestemt i eller i medfør af denne lov. Hvor anmelder ikke selv forestår registreringen i Erhvervsstyrelsens it-system, jf. § 12, stk. 1, skal

anmeldelse være modtaget i Erhvervsstyrelsen, senest 2 uger efter at den retsstiftende beslutning er truffet.

Stk. 2. Pligten til at sikre, at registrering finder sted, eller at anmeldelse med henblik på registrering meddeles Erhvervsstyrelsen, påhviler selskabets centrale ledelsesorgan.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på offentliggørelse af dokumenter og meddelelser m.v., som skal offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system. Hvor anmelder ikke selv forestår offentliggørelsen i Erhvervsstyrelsens it-system, jf. § 12, stk. 2, skal dokumentet eller meddelelsen være modtaget i Erhvervsstyrelsen, senest 2 uger efter at den pågældende begivenhed har fundet sted.

§ 10. Medlemmerne af et kapitalselskabs direktion, bestyrelse og tilsynsråd og en eventuel revisor skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Fratræder revisor, jf. § 144, stk. 1, inden hvervets udløb, skal der med registreringen eller anmeldelsen vedlægges en fyldestgørende forklaring fra det centrale ledelsesorgan på årsagen til hvervets ophør.

§ 11. Sker der ændring i et kapitalselskabs vedtægter eller i noget andet forhold, der tidligere er registreret i Erhvervsstyrelsen, skal ændringen registreres i Erhvervsstyrelsens it-system eller anmeldes til styrelsen, jf. § 9.

§ 12. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om anmeldelse og registrering af forhold, som er registreringspligtige efter denne lov.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om offentliggørelse af registreringer, dokumenter og meddelelser m.v. i styrelsens it-system efter denne lov.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om gebyrer for registrering og udskrifter m.v., offentliggørelse, brug af styrelsens it-system og rykkerskrivelser m.v. ved for sen betaling.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om betaling af et årligt gebyr for administration af de selskabsretlige regler og for ydelser, der ikke er særligt prissatte.

§ 13. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om sprogkrav til den dokumentation, der indsendes i forbindelse med registreringer eller anmeldelser i kapitalselskaber.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om, at frivillig registrering og offentliggørelse af selskabsoplysninger også kan ske på ethvert andet af Den Europæiske Unions officielle sprog ud over den pligtmæssige offentliggørelse på et af de sprog, der er tilladt efter stk. 1.

Stk. 3. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem de dokumenter og oplysninger, som har været genstand for obligatorisk registrering og offentliggørelse, jf. stk. 1, og frivilligt offentliggjorte oversættelser heraf, jf. stk. 2, kan selskabet ikke gøre oversættelsen gældende mod tredjemand. Tredjemand kan derimod gøre den frivilligt offentliggjorte tekst gældende mod selskabet, medmindre det bevises, at den pågældende kendte den registreringspligtige version, som var offentliggjort i Erhvervsstyrelsens it-system. § 9, stk. 1, finder ikke anvendelse på frivilligt offentliggjorte dokumenter.

§ 14. I Erhvervsstyrelsen føres et register over selskaber, der er registreret i medfør af denne lov. Registrering i henhold til denne lov sker i styrelsens it-system. Oplysninger, der skal registreres i henhold til denne lov, og selskabsdokumenter, der skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre andet er fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Oplysninger, der er offentliggjort i it-systemet, anses for at være kommet til tredjemands kendskab. 1. pkt. finder dog ikke anvendelse på dispositioner, der er foretaget senest den 16. dag efter offentliggørelsen, såfremt det bevises, at tredjemand ikke kunne have haft kendskab til det offentliggjorte forhold.

Stk. 3. Så længe offentliggørelse i it-systemet ikke har fundet sted, kan forhold, der skal registreres og offentliggøres, ikke gøres gældende mod tredjemand, medmindre det bevises, at denne har haft kendskab

hertil. Den omstændighed, at et sådant forhold endnu ikke er offentliggjort, hindrer ikke tredjemand i at gøre forholdet gældende.

§ 15. Registrering må ikke finde sted, hvis det forhold, der ønskes registreret, ikke opfylder bestemmelser i denne lov, bestemmelser fastsat i henhold til denne lov eller selskabets vedtægter. Registrering må heller ikke finde sted, hvis den beslutning, der lægges til grund for registreringen, ikke er blevet til i overensstemmelse med de forskrifter, som er fastsat i loven, bestemmelser, der er fastsat i henhold til denne lov, eller som selskabets vedtægter fastlægger.

Stk. 2. En anmelder, der registrerer et forhold i Erhvervsstyrelsens it-system eller indsender anmeldelse herom til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, indestår for, at registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget, herunder at der foreligger behørig fuldmagt, og at dokumentationen i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er gyldig.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse på dokumenter m.v., som offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system, eller som indsendes til styrelsen til offentliggørelse m.v. efter denne lov.

§ 16. Oplysning om navn på personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres til enhver tid i Det Centrale Virksomhedsregister, medmindre Erhvervsstyrelsen træffer anden beslutning. Dette gælder for både aktive og ophørte selskaber.

Stk. 2. Oplysning om bopælsadresse for personer registreret i henhold til denne lov offentliggøres i Det Centrale Virksomhedsregister, indtil der er forløbet 5 år, efter at personen er ophørt med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister. Dette gælder for både aktive, ophørte og slettede virksomheder.

Stk. 3. For personer, der har registreret navne- og adressebeskyttelse i Det Centrale Personregister, offentliggøres adressen ikke i Det Centrale Virksomhedsregister, så længe beskyttelsen i Det Centrale Personregister er gældende, medmindre personen anmoder Erhvervsstyrelsen om, at adressebeskyttelsen ikke skal gælde i Det Centrale Virksomhedsregister.

Stk. 4. Personer, der ikke har et cpr-nummer, kan anmode Erhvervsstyrelsen om adressebeskyttelse i Det Centrale Virksomhedsregister.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere vilkår og betingelser for adressebeskyttelse og for videregivelse af beskyttede adresser for personer uden cpr-nummer, jf. stk. 4.

Stk. 6. Opdatering af personoplysninger omfattet af stk. 1 og 2 for fuldt ansvarlige deltagere, ejere og ledelsesmedlemmer ophører, 5 år efter at den pågældende person ophører med at være aktiv i en virksomhed, som er registreret i Det Centrale Virksomhedsregister.

Opbevaring af selskabsdokumenter

§ 17. Kapitalselskabets direktion skal sørge for, at selskabsdokumenter opbevares på betryggende vis i 5 år fra udgangen af det regnskabsår, dokumenterne vedrører. Opbevaringen skal ske på en måde, som i hele opbevaringsperioden muliggør en selvstændig og entydig fremfinding af de pågældende selskabsdokumenter.

§ 18. Selskabsdokumenter skal opbevares på en sådan måde, at de uden vanskeligheder kan gøres tilgængelige her i landet for offentlige myndigheder, som har ret til at kræve indsigt i selskabsdokumenterne.

Stk. 2. Opbevares selskabsdokumenterne ikke i elektronisk form, skal de opbevares i papirform her i landet.

§ 19. Ophører selskabet, skal den senest registrerede direktion sørge for, at selskabsdokumenterne fortsat opbevares i overensstemmelse med denne lov. Opløses et selskab ved skifterettens mellemkomst, kan skifteretten beslutte, at andre end den senest registrerede direktion skal opbevare selskabsdokumenterne.

Stk. 2. I andre tilfælde, hvor direktionen fratræder, skal medlemmerne af den fratrædende direktion sørge for, at selskabsdokumenterne for perioden frem til fratrædelsestidspunktet bliver opbevaret i overensstemmelse med denne lov. Når en ny direktion afløser en fratrædende direktion, skal medlemmerne af den fratrædende direktion videregive selskabsdokumenterne til den nye direktion.

Ugyldige beslutninger

§ 20. Mener nogen bortset fra i tilfælde, der omfattes af § 109, at en registrering vedrørende en beslutning, som er truffet af stifterne, generalforsamlingen eller selskabets ledelse, er den pågældende til skade, hører spørgsmålet om sletning af registreringen under domstolene.

Stk. 2. Sag herom skal være anlagt mod selskabet senest 6 måneder efter registreringens offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system. Retten sender Erhvervsstyrelsen udskrift af dommen, hvorefter Erhvervsstyrelsen offentliggør oplysning om sagens udfald i styrelsens it-system.

Frister

§ 21. Hvor det i loven eller i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, er fastsat, at en handling kan eller skal foretages, et bestemt antal dage, uger, måneder eller år før en nærmere angiven begivenhed finder sted, beregnes fristen for at foretage handlingen fra dagen før denne begivenhed.

Stk. 2. Udløber fristen for at foretage handlingen i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, vil handlingen skulle foretages senest den sidste hverdag forinden.

§ 22. Hvor det i loven eller i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, er fastsat, at en handling eller beslutning tidligst kan foretages, et bestemt antal dage, uger, måneder eller år efter at en nærmere angiven begivenhed har fundet sted, beregnes fristen for at foretage handlingen eller beslutningen fra dagen efter denne begivenhed. Handlingen eller beslutningen kan tidligst foretages, dagen efter at fristen er udløbet.

§ 23. Hvor det i loven eller i forskrifter, der udstedes i medfør af loven, er fastsat, at en handling senest skal foretages et bestemt antal dage, uger, måneder eller år efter, at en nærmere angiven begivenhed har fundet sted, beregnes fristen for at foretage handlingen fra dagen efter denne begivenhed, jf. stk. 2-4.

Stk. 2. Er fristen, jf. stk. 1, angivet i uger, udløber fristen for at foretage handlingen på ugedagen for den dag, hvor begivenheden fandt sted.

Stk. 3. Er fristen, jf. stk. 1, angivet i måneder, udløber fristen for at foretage handlingen på månedsdagen for den dag, hvor begivenheden fandt sted. Hvis begivenheden fandt sted på den sidste dag i en måned, eller hvis fristen udløber på en månedsdato, som ikke findes, udløber fristen altid på den sidste dag i måneden uanset månedens længde.

Stk. 4. Er fristen, jf. stk. 1, angivet i år, udløber fristen for at foretage handlingen på årsdagen for begivenheden.

Stk. 5. Udløber fristen i en weekend, på en helligdag, grundlovsdag, juleaftensdag eller nytårsaftensdag, skal handlingen senest foretages den førstkomende hverdag derefter.

Kontrol

§ 23 a. Erhvervsstyrelsen fører kontrol med overholdelsen af denne lov og regler fastsat i medfør heraf, herunder registreringspligtige oplysninger og selskabsdokumenter, der kræves i henhold til denne lov.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan udføre registreringskontrol af modtagne anmeldelser, der enten fører til digital straksafgørelse eller udtages til manuel sagsbehandling.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan udføre efterfølgende risikobaseret kontrol af kapitalselskabers gennemførte registreringer.

Stk. 4. Kontrollen skal i videst muligt omfang være databaseret og digital.

Stk. 5. Kontrollen kan i særlige tilfælde udføres som stikprøvebaseret kontrol.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsens kontrol efter denne lov kan gennemføres i forbindelse med kontrol i medfør af anden lovgivning på styrelsens område. Erhvervsstyrelsens kontrol kan tilrettelægges i samarbejde med andre myndigheder, som udfører kontrol i henhold til lovgivning på deres område.

§ 23 b. Erhvervsstyrelsen kan forlange de oplysninger, som er nødvendige for at kunne tage stilling til, om loven, regler fastsat i medfør af loven og kapitalselskabets vedtægter er overholdt, herunder at kapitalgrundlaget er til stede, og at de registrerede medlemmer af ledelsen udøver den faktiske ledelse.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan, i forbindelse med at styrelsen stiller krav om oplysninger efter stk. 1, i særlige tilfælde kræve, at et kapitalselskab indhenter en erklæring fra en godkendt revisor, en advokat eller en anden sagkyndig om rigtigheden af bestemte oplysninger, herunder at selskabets kapitalgrundlag er til stede, og at de økonomiske dispositioner i forbindelse med registreringen eller anmeldelsen er lovligt foretaget. Den, der afgiver en erklæring efter 1. pkt., skal i erklæringen bekræfte at være uafhængig af kapitalselskabet.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan indhente oplysninger om, hvorvidt personer, der registreres efter § 10, er frakendt retten til at være ledelsesmedlem her i landet eller i et andet EU-/EØS-land, for at kunne tage stilling til, om loven eller regler fastsat i medfør af loven er overholdt.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan videregive oplysninger fra frakendelsesregisteret om en navngiven person til brug for besvarelse af en anmodning fra en myndighed i et andet EU-/EØS-land. Oplysninger indhentet efter 1. pkt. må kun videregives til myndigheden i EU-/EØS-landet, der har anmodet om oplysningerne, til brug for myndighedens behandling af en sag om udnævnelse af den pågældende person som ledelsesmedlem i et kapitalselskab.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om udlevering af oplysninger fra registeret til danske og udenlandske myndigheder efter stk. 4.

§ 23 c. Bliver Erhvervsstyrelsen bekendt med, at der er tvivl om lovligheden af et forhold, der er anmeldt eller registreret, kan styrelsen træffe beslutning om, at registreringer efter § 9, stk. 1, ikke kan finde sted, før der er skabt klarhed om forholdet.

Stk. 2. Anmelderen skal have skriftlig meddelelse om, at registrering ikke kan finde sted, og om begrundelsen herfor. Erhvervsstyrelsen kan endvidere i styrelsens it-system offentliggøre en meddelelse om grundlaget for styrelsens beslutning.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan i de tilfælde, som er omfattet af stk. 1, tillige registrere ledelsens fratræden.

§ 23 d. Finder Erhvervsstyrelsen, at oplysninger om en person, der er anmeldt eller registreret i henhold til denne lov, er mangelfulde, kan styrelsen afvise at registrere den pågældende, eller styrelsen kan afregistrere den pågældende.

Stk. 2. Har en person ikke en gyldig bopælsadresse, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere den pågældende, eller styrelsen kan afregistrere den pågældende.

Stk. 3. Ved tvivl om identiteten af en person, der er anmeldt eller registreret i henhold til denne lov, kan Erhvervsstyrelsen kræve verificering af den pågældendes identitet og af de angivne identifikationsoplysninger. Om nødvendigt kan Erhvervsstyrelsen kræve, at en person identificerer sig ved fysisk fremmøde hos Erhvervsstyrelsen eller andre, som Erhvervsstyrelsen har bemyndiget til at foretage sådan identifikation.

Stk. 4. Er der fortsat tvivl om personens identitet, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere den pågældende, eller styrelsen kan afregistrere den pågældende, jf. stk. 1.

Stk. 5. Stk. 3 finder tilsvarende anvendelse ved tvivl om identiteten af anmelder. Er der fortsat tvivl om anmelders identitet, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere anmeldelser fra den pågældende anmelder.

§ 23 e. Erhvervsstyrelsen kan foretage udgående kontrol af, om et kapitalselskab kan kontaktes på sit registrerede hjemsted, jf. § 5, nr. 14.

§ 23 f. Hvis en person er eller bliver frakendt retten til at være ledelsesmedlem i en erhvervsvirksomhed i henhold til lovgivningen her i landet eller et andet EU-/EØS-lands lovgivning, vil Erhvervsstyrelsen afvise at registrere eller afregistrere den pågældende som ledelsesmedlem af kapitalselskabet, jf. § 112, stk. 1, når styrelsen får kendskab til frakendelsen.

Stk. 2. Er der tvivl om, hvorvidt et medlem af ledelsen faktisk udøver ledelsen, jf. § 112, stk. 3, kan Erhvervsstyrelsen afvise at registrere den pågældende, eller styrelsen kan afregistrere den pågældende.

Registreringskontrol

§ 23 g. Anmeldelser kan af Erhvervsstyrelsen afgøres ved digital straksafgørelse eller udtages til manuel sagsbehandling.

Stk. 2. Finder Erhvervsstyrelsen, at en fejl eller mangel ved et anmeldt forhold kan afhjælpes ved en generalforsamlingsbeslutning eller ved vedtagelse af kapitalselskabets centrale ledelsesorgan, kan styrelsen fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Berigtiges forholdet ikke inden udløbet af den fastsatte frist, kan registrering ikke finde sted.

Stk. 4. Anmelderen skal have skriftlig meddelelse om, at registrering efter stk. 1 ikke kan finde sted, og om begrundelsen herfor.

Efterfølgende kontrol

§ 23 h. Erhvervsstyrelsen kan i indtil 5 år fra registreringstidspunktet kræve, at der indsendes bevis for, at registreringen er lovligt foretaget.

Stk. 2. Finder Erhvervsstyrelsen, at der er registreret åbenbart urigtige oplysninger, kan styrelsen foretage en administrativ korrektion heraf.

Offentliggørelse af kontrolsager

§ 23 i. Erhvervsstyrelsen kan, når styrelsen finder det hensigtsmæssigt, offentliggøre, at en kontrol efter §§ 23 g og 23 h iværksættes eller er blevet iværksat. Erhvervsstyrelsen kan endvidere offentliggøre resultatet af kontrollen.

Stk. 2. Offentliggørelsen efter stk. 1 sker på Erhvervsstyrelsens hjemmeside. Erhvervsstyrelsen bestemmer, hvordan offentliggørelsen sker.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsens beslutning om at overgive en sag til politimæssig efterforskning kan offentliggøres på styrelsens hjemmeside. Navnet på kapitalselskabet eller personer, der er registreringspligtige i henhold til denne lov, kan fremgå af offentliggørelsen.

Stk. 4. Offentliggørelse efter stk. 1-3 kan ikke ske, hvis offentliggørelsen vil udgøre en trussel mod en igangværende strafferetlig efterforskning, eller hvis offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade.

Kapitel 3

Stiftelse

Stiftere

§ 24. Et kapitalselskab kan stiftes af en eller flere stiftere.

Stk. 2. En stifter må ikke være under rekonstruktionsbehandling eller konkurs.

Stk. 3. Hvis stifter er en fysisk person, skal personen være myndig og må ikke være under værgemål efter § 5 i værgemålsloven eller under samværgemål efter § 7 i værgemålsloven.

Stk. 4. Hvis stifter er en juridisk person, skal denne være beføjet til at erhverve rettigheder, indgå forpligtelser og være part i retssager.

Stiftelsesdokument

§ 25. Stifterne skal underskrive et stiftelsesdokument, der skal indeholde kapitalselskabets vedtægter.

§ 26. Stiftelsesdokumentet skal indeholde oplysning om

- 1) navn, bopæl og eventuelt cvr-nummer for kapitalselskabets stiftere,
- 2) tegningskursen for kapitalandelene,
- 3) fristerne for tegningen og indbetalingen af kapitalandelene,
- 4) fra hvilken bestemt dato stiftelsen skal have retsvirkning, jf. § 40, stk. 3-5,
- 5) fra hvilken bestemt dato stiftelsen skal have virkning i regnskabsmæssig henseende, jf. § 40, stk. 6, og
- 6) hvorvidt kapitalselskabet skal afholde omkostningerne ved stiftelsen og i bekræftende fald de anslåede omkostninger.

§ 27. Stiftelsesdokumentet skal endvidere indeholde bestemmelser om følgende forhold, hvis der er truffet beslutning herom:

- 1) Særlige rettigheder eller fordele, der skal tilkomme stiftere eller andre,
- 2) indgåelse af aftale med stiftere eller andre, hvorved der kan påføres kapitalselskabet en væsentlig økonomisk forpligtelse,
- 3) at kapitalandele kan tegnes mod indskud af andre værdier end kontanter, jf. § 35,
- 4) at kapitalselskabets årsregnskab m.v. ikke skal revideres, hvis kapitalselskabet kan fravælge revision efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning, og
- 5) størrelsen af den del af den tegnede selskabskapital, der er indbetalt på tidspunktet for stiftelse.

Stk. 2. I stiftelsesdokumentet skal stifterne redegøre for de omstændigheder, som er af betydning for bedømmelsen af de bestemmelser, der er truffet i henhold til stk. 1. I redegørelsen angives navn og bopæl for de personer, der er omfattet af bestemmelserne.

Stk. 3. Dokumenter, hvis hovedindhold ikke er gengivet i stiftelsesdokumentet, men hvortil der henvises i stiftelsesdokumentet, skal vedhæftes dette.

Stk. 4. Aftaler om forhold, der er omhandlet i stiftelsesdokumentet, men som ikke godkendes deri, har ikke gyldighed over for kapitalselskabet.

Vedtægter

§ 28. Vedtægterne for et kapitalselskab skal indeholde oplysning om:

- 1) Kapitalselskabets navn og eventuelle binavne,
- 2) kapitalselskabets formål,
- 3) selskabskapitalens størrelse og antallet af kapitalandele eller kapitalandelenes pålydende værdi,
- 4) kapitalandelenes rettigheder,
- 5) kapitalselskabets ledelsesorganer, herunder oplysning om den valgte ledelsesstruktur, jf. § 111, og i aktieselskaber oplysning om antallet eller mindste og højeste antal medlemmer af de forskellige ledelsesorganer og eventuelle suppleanter samt valgperioden for medlemmerne af det øverste ledelsesorgan,
- 6) indkaldelse til generalforsamling og
- 7) kapitalselskabets regnskabsår.

§ 29. Vedtægterne for et kapitalselskab skal endvidere indeholde oplysning om de beslutninger, der efter denne lov skal optages i vedtægterne, og om det seneste ophørstidspunkt for kapitalselskabet, hvis kapitalselskabets levetid er begrænset.

Tegning af selskabskapital

§ 30. Tegning af kapitalandele skal ske på stiftelsesdokumentet med eventuelle bilag.

§ 31. Kapitalandele kan ikke tegnes under forbehold eller til underkurs.

§ 32. Stifterne bestemmer, om tegningen af kapitalandele kan accepteres, jf. dog § 31.

Stk. 2. I tilfælde af overtegning skal stifterne inden registrering eller anmeldelse til registrering, jf. §§ 9 og 40, træffe beslutning om, hvor mange kapitalandele der tilkommer hver enkelt tegner. Der kan ikke tildeles en stifter kapitalandele for et mindre beløb, end stifteren ifølge stiftelsesdokumentet vil tegne.

Stk. 3. Stifterne skal hurtigst muligt underrette de personer, der har tegnet kapitalandele i et kapitalselskab, hvis

- 1) tegningen ikke er accepteret,
- 2) stifterne finder tegningen ugyldig eller
- 3) der er foretaget nedsættelse af det tegnede beløb som følge af overtegning.

Stk. 4. Forslag om at stifte kapitalselskabet med en højere eller lavere selskabskapital end angivet i vedtægterne kan alene vedtages med samtykke fra samtlige stiftere og kapitaltegnere.

Stk. 5. Er selskabskapitalen eller det eventuelt fastsatte mindstebeløb ikke blevet fuldt tegnet og accepteret af stifterne, er kapitalselskabets stiftelse og dermed kapitaltegnernes forpligtelser bortfaldet. Indbetalte beløb tilbagebetales. Omkostningerne ved stiftelsen kan dog fradrages, hvis dette er betinget ved tegningen.

Indbetaling af selskabskapital

§ 33. Der skal til enhver tid være indbetalt 25 pct. af selskabskapitalen, dog mindst 20.000 kr. Indbetalingen skal ske i forhold til hver enkelt kapitalandel. Fastsættes en overkurs, skal overkursen i aktieselskaber indbetales fuldt ud, uanset at en del af selskabskapitalen ikke indbetales. I anpartsselskaber skal en eventuel overkurs ikke indbetales fuldt ud, men kan være delvis indbetalt med samme andel som selskabskapitalen. Hvis hele eller en del af selskabskapitalen indbetales ved indskud af andre værdier end kontanter, jf. § 35, skal hele selskabskapitalen og en eventuel overkurs dog indbetales fuldt ud.

Stk. 2. Ikke indbetalt selskabskapital kan af kapitalselskabets centrale ledelsesorgan kræves indbetalt på anfordring. Fristen for betaling er mindst 2 uger. Der kan i vedtægterne fastsættes et længere varsel, der dog ikke kan overstige 4 uger.

Stk. 3. Kapitalselskabets fordringer på indbetalinger på kapitalandele kan ikke afhændes eller pantsættes.

Stk. 4. Anføres selskabskapitalens størrelse på breve og andre forretningspapirer, herunder elektroniske meddelelser, og på kapitalselskabets hjemmeside, skal såvel den tegnede som den indbetalte kapital anføres.

§ 34. En kapitalejers rettigheder efter denne lov består, uanset om kapitalandelen er fuldt indbetalt, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. En kapitalejer har pligt til at foretage indbetaling på en kapitalandel, når det centrale ledelsesorgan anmoder herom, jf. § 33, stk. 2. En kapitalejer har dog til enhver tid ret til at betale det udestående beløb på en kapitalandel, uanset at det centrale ledelsesorgan ikke har fremsat anmodning herom. Kapitalejeren skal da indbetale det fulde udestående beløb på den pågældende kapitalandel, medmindre vedtægterne bestemmer andet.

Stk. 3. Har en kapitalejer undladt rettidigt at efterkomme det centrale ledelsesorgans krav om indbetaling af udestående beløb på en kapitalandel, kan kapitalejeren ikke udøve sin stemmeret på generalforsamlingen for nogen del af sin kapitalpost i selskabet, og den pågældendes kapitalpost anses ikke for repræsenteret på generalforsamlingen, før beløbet er indbetalt og registreret i kapitalselskabet. Dette gælder dog ikke retten til udbytte og andre udbetalinger samt retten til nye kapitalandele ved kapitalforhøjelse. Det centrale ledelsesorgan kan modregne kapitalselskabets krav på indbetaling af kapitalen i udlodninger fra selskabet, som den pågældende kapitalejer er berettiget til som kapitalejer.

Stk. 4. En kapitalejer kan ikke uden samtykke fra kapitalselskabets centrale ledelsesorgan bringe fordringer på kapitalselskabet i modregning mod sin forpligtelse til at indbetale udestående beløb. Samtykke må ikke gives, hvis modregningen kan skade kapitalselskabet eller dets kreditorer.

Stk. 5. En kapitalejer kan ikke uden samtykke fra kapitalselskabets centrale ledelsesorgan indskyde andre værdier end kontanter til opfyldelse af sin forpligtelse til at indbetale udestående beløb. Samtykke må ikke gives, hvis indskuddet kan skade kapitalselskabet eller dets kreditorer. Der skal desuden udarbejdes en vurderingsberetning efter bestemmelserne i §§ 36 og 37, medmindre erhvervelsen er omfattet af § 38.

Stk. 6. Overdrager en kapitalejer en ikke fuldt indbetalt kapitalandel, hæfter vedkommende solidarisk med erhververen og senere erhververe for den resterende indbetaling af kapitalandelen.

Særligt om indskud af selskabskapital i andre værdier end kontanter

§ 35. Indskud i andre værdier end kontanter, dvs. apportindskud, skal have en økonomisk værdi og kan ikke bestå i pligt til at udføre et arbejde eller levere en tjenesteydelse.

Stk. 2. Fordringer på stiftere eller kapitalejere kan ikke indskydes eller overtages, uanset om fordringerne er sikret ved pant.

§ 36. Skal kapitalselskabet overtage andre værdier end kontanter, skal stiftelsesdokumentet vedhæftes en vurderingsberetning. Beretningen skal indeholde

- 1) en beskrivelse af hvert indskud,
- 2) oplysning om den anvendte fremgangsmåde ved vurderingen,
- 3) angivelse af det vederlag, som er fastsat for overtagelsen, og
- 4) erklæring om, at den ansatte økonomiske værdi mindst svarer til det aftalte vederlag, herunder den eventuelle pålydende værdi af de kapitalandele, der skal udstedes, med tillæg af en eventuel overkurs.

Stk. 2. Vurderingen må ikke være foretaget mere end 4 uger før stiftelsesdokumentets underskrivelse. Overskrides fristen, må vurderingen foretages på ny.

Stk. 3. Overtager kapitalselskabet i forbindelse med stiftelsen en bestående virksomhed, skal vurderingsberetningen endvidere indeholde en åbningsbalance for kapitalselskabet. Åbningsbalancen skal udarbejdes i overensstemmelse med det regelsæt, som selskabet udarbejder årsrapport efter. Åbningsbalancen skal være uden forbehold. Hvis kapitalselskabet er underlagt revisionspligt efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning, skal åbningsbalancen tillige være forsynet med en erklæring om revision uden forbehold.

§ 37. Vurderingsberetningen skal udarbejdes af en eller flere uvildige, sagkyndige vurderingsmænd. Som vurderingsmænd kan stifterne alene udpege godkendte revisorer. Skifteretten på det sted, hvor kapitalselskabet skal have hjemsted, kan i andre tilfælde udpege vurderingsmænd.

Stk. 2. §§ 133 og 149 i denne lov og § 24 i revisorloven finder tilsvarende anvendelse på vurderingsmænd.

Stk. 3. Vurderingsmændene skal have adgang til at foretage de undersøgelser, de finder nødvendige, og kan fra stifterne eller kapitalselskabet forlange de oplysninger og den bistand, som de anser for nødvendige for udførelsen af deres hverv.

§ 38. Kravet om udarbejdelse af en vurderingsberetning efter § 36, stk. 1, gælder ikke ved indskud af:

- 1) Aktiver og forpligtelser (nettoaktiver), som er målt til dagsværdi og præsenteret individuelt i et års- eller koncernregnskab for det forudgående regnskabsår. Års- eller koncernregnskabet skal være udarbejdet i overensstemmelse med bestemmelserne i årsregnskabsloven eller de internationale regnskabsstandards, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandards, i overensstemmelse med regnskabsregler fastsat ved eller i henhold til lovgivningen for finansielle virksomheder, eller i et regnskab for en udenlandsk virksomhed, der er udarbejdet efter reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer og forsynet med en revisionspåtegning.

- 2) Værdipapirer eller pengemarkedsinstrumenter, der optages til den gennemsnitskurs, hvortil de er blevet handlet på et eller flere regulerede markeder i de 4 uger, der går forud for stiftelsesdokumentets underskrivelse. Vurderingsberetning efter § 36, stk. 1, skal dog udarbejdes, hvis kapitalselskabets centrale ledelsesorgan vurderer, at denne gennemsnitskurs er påvirket af ekstraordinære omstændigheder eller i øvrigt ikke kan antages at afspejle den aktuelle værdi.

Stk. 2. Kapitalselskabets centrale ledelsesorgan er ansvarlig for, at et indskud i henhold til stk. 1 ikke er til skade for kapitalselskabet eller dets kapitalejere eller kreditorer, og skal udarbejde en erklæring, der indeholder

- 1) en beskrivelse af aktiver og forpligtelser (nettoaktiver) og disses værdier,
- 2) oplysning om den anvendte fremgangsmåde ved vurderingen,
- 3) en udtalelse om, at de angivne værdier mindst svarer til værdien af og i givet fald overkursen for de kapitalandele, der skal udstedes som vederlag, og
- 4) en udtalelse om, at der ikke er opstået nye omstændigheder, der har betydning for den oprindelige vurdering.

Stk. 3. Det centrale ledelsesorgan skal offentliggøre erklæringen efter stk. 2 i Erhvervsstyrelsens it-system, senest samtidig med at stiftelsen registreres eller anmeldes til registrering.

Valg af ledelse og eventuel revisor m.v.

§ 39. Hvis der ikke i forbindelse med stiftelsen af kapitalselskabet er foretaget valg af kapitalselskabets ledelse og eventuel revisor, skal stifterne senest 2 uger fra underskrivelsen af stiftelsesdokumenterne afholde generalforsamling i kapitalselskabet til valg af kapitalselskabets ledelse og eventuel revisor. Stiftelsen og den valgte ledelse samt en eventuel revisor skal registreres eller anmeldes, jf. § 9.

Registrering

§ 40. Kapitalselskabet skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system eller anmeldes til registrering, jf. § 9, senest 2 uger efter underskrivelsen af stiftelsesdokumentet. Er registrering ikke sket eller anmeldelse ikke modtaget i Erhvervsstyrelsen inden udløbet af denne frist, kan registrering ikke finde sted.

Stk. 2. Kapitalselskabet kan ikke registreres, medmindre mindst 25 pct. af den samlede kapital, dog mindst 20.000 kr., jf. § 4, stk. 2, er indbetalt, jf. § 33, stk. 1, 1. pkt. Er der fastsat overkurs, skal denne være indbetalt i henhold til § 33, stk. 1. Ved registrering eller anmeldelse efter stk. 1 skal der indsendes bevis for, at kapitalen er indbetalt til selskabet senest på registrerings- eller anmeldelsestidspunktet.

Stk. 3. Stiftelsen af kapitalselskabet har retsvirkning fra datoen for stiftelsesdokumentets underskrift eller fra den senere dato, som er anført i stiftelsesdokumentet, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 4. Hvis selskabskapitalen betales ved indskud af kontanter, kan stiftelsen ikke tillægges retsvirkning senere end 12 måneder efter stiftelsesdokumentets underskrift.

Stk. 5. Hvis selskabet i forbindelse med stiftelsen skal overtage andre værdier end kontanter, kan stiftelsen ikke tillægges retsvirkning senere end tidspunktet for kapitalselskabets registrering eller anmeldelse til registrering, jf. stk. 1.

Stk. 6. Hvis kapitalselskabet i forbindelse med stiftelsen overtager en allerede bestående virksomhed eller overtager en bestemmende post ejerandele i en anden virksomhed, kan stiftelsen tillægges virkning i regnskabsmæssig henseende fra første dag i indeværende regnskabsår i den virksomhed, der indskydes, eller som kapitalposten vedrører.

§ 41. Et kapitalselskab, der ikke er registreret, kan ikke erhverve rettigheder, indgå forpligtelser eller være part i retssager bortset fra søgsmål til indkrævning af tegnet selskabskapital og andre søgsmål vedrørende tegningen. Selskabet skal til sit navn føje ordene »under stiftelse«.

Stk. 2. Stiftes et kapitalselskab med en dato for retsvirkning, jf. § 40, stk. 3-5, der ligger efter datoen for underskrivelse af stiftelsesdokumentet, kan der ikke i tidsperioden frem til retsvirkningen for kapitalselskabets stiftelse erhverves rettigheder eller indgås forpligtelser på kapitalselskabets vegne.

Stk. 3. For en forpligtelse indgået på kapitalselskabets vegne efter datoen for underskrivelse af stiftelsesdokumentet, men før registreringen, hæfter de, som har indgået forpligtelsen eller har medansvar herfor, solidarisk. Ved registreringen overtager kapitalselskabet de rettigheder og forpligtelser, som følger af stiftelsesdokumentet eller er pådraget kapitalselskabet efter underskrivelsen af stiftelsesdokumentet.

Stk. 4. Er der før kapitalselskabets registrering truffet en aftale, og vidste den anden aftalepart, at kapitalselskabet ikke var registreret, kan denne hæve aftalen, hvis registrering ikke er sket i Erhvervsstyrelsens it-system senest ved udløbet af fristen efter § 40, stk. 1, eller hvis registrering nægtes. Dette gælder dog ikke, hvis andet er aftalt. Var aftaleparten uvidende om, at kapitalselskabet ikke var registreret, kan denne hæve aftalen, så længe kapitalselskabet ikke er registreret.

Efterfølgende erhvervelser

§ 42. Kapitalselskabets centrale ledelsesorgan er ansvarlig for, at erhvervelse af aktiver fra stiftere, kapitalejere og medlemmer af kapitalselskabets ledelse ikke er til skade for selskabet, dets kapitalejere eller kreditorer.

§ 42 a. Et aktieselskabs erhvervelse af aktiver fra en stifter skal godkendes af generalforsamlingen, hvis

- 1) erhvervelsen sker i tiden fra datoen for stiftelsesdokumentets underskrift, og indtil 24 måneder efter at aktieselskabet er registreret, og
- 2) vederlaget svarer til mindst 1/10 af selskabskapitalen.

Stk. 2. Det centrale ledelsesorgan i aktieselskabet skal til brug for generalforsamlingens beslutning om godkendelse af erhvervelsen udarbejde en redegørelse om de nærmere omstændigheder ved erhvervelsen.

§ 43. Hvis et aktieselskab erhverver aktiver fra en stifter og erhvervelsen er omfattet af § 42 a, stk. 1, skal der desuden udarbejdes en vurderingsberetning efter bestemmelserne i §§ 36 og 37, medmindre erhvervelsen er omfattet af § 38.

Stk. 2. Hvis det erhvervede efter stk. 1 er en bestående virksomhed, skal balancen efter § 36, stk. 3, dog udarbejdes som en overtagelsesbalance for den overtagne virksomhed.

§ 44. Det centrale ledelsesorgan skal offentliggøre redegørelsen, jf. § 42 a, stk. 2, og vurderingsberetningen eller ledelseserklæringen, jf. § 43, i Erhvervsstyrelsens it-system senest 2 uger efter generalforsamlingens godkendelse af erhvervelsen.

Stk. 2. §§ 42 a og 43 finder ikke anvendelse på aktieselskabets sædvanlige forretningsmæssige dispositioner.

Kapitel 4

Kapitalandele, ejerfortegnelser m.v.

Kapitalandele

§ 45. I kapitalselskaber har alle kapitalandele lige ret i selskabet. Vedtægterne kan dog bestemme, at der skal være forskellige kapitalklasser. I så fald skal vedtægterne angive de forskelle, der knytter sig til den enkelte klasse af kapitalandele, og størrelsen af den enkelte klasse.

§ 46. Alle kapitalandele har stemmeret. Det kan dog i kapitalselskabets vedtægter bestemmes, at visse kapitalandele er uden stemmeret, og at visse kapitalandeleles stemmевærdi afviger i forhold til øvrige kapitalandele.

Stk. 2. Stemmелøse kapitalandele har kun repræsentationsret, hvis det fremgår af vedtægterne.

§ 47. Et kapitalselskab kan udstede kapitalandele med nominel værdi eller som stykkapitalandele eller en kombination heraf.

Stk. 2. Stykkapitalandele har ingen pålydende værdi. Hver stykkapitalandel udgør en lige stor andel i selskabskapitalen.

Stk. 3. Andelen i selskabskapitalen bestemmes for kapitalandele med nominel værdi efter forholdet mellem den pålydende værdi og selskabskapitalen og for stykkapitalandele efter antallet af udstedte andele.

§ 48. Kapitalandele er frit omsættelige og ikke indløselige, medmindre andet følger af lovgivningen.

Stk. 2. Kapitalandele kan udstedes på navn. Vedtægterne kan i så fald fastsætte begrænsninger i omsætteligheden eller bestemmelser vedrørende indløsning.

§ 49. Erhververen af en navnekapitalandel kan ikke udøve de rettigheder, som tilkommer en kapitalejer, medmindre erhververen er noteret i ejerbogen eller erhververen har anmeldt og dokumenteret sin erhvervelse. Dette gælder dog ikke retten til udbytte og andre udbetalinger og retten til nye andele ved kapitalforhøjelse.

Stk. 2. Erhververen af en eller flere ihæندهaveraktier kan ikke udøve de rettigheder, som tilkommer en kapitalejer, medmindre erhververen er noteret i Erhvervsstyrelsens it-system, jf. §§ 57 a eller 58, eller har givet meddelelse om sin besiddelse til selskabet i henhold til § 55.

Stk. 3. Det centrale ledelsesorgan har ansvaret for at kontrollere, om en erhverver opfylder betingelserne i stk. 1 og 2.

Identifikation af aktionærer

§ 49 a. Aktieselskaber, der har aktier med stemmeret optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller aktivt i et EU-/EØS-land, har ret til at anmode formidlere om oplysninger, der gør det muligt at fastslå identiteten af aktieselskabets aktionærer, herunder

- 1) aktionærens fulde navn, e-mailadresse, hvis en sådan findes, og bopæl eller for virksomheders vedkommende hjemsted og cvr-nummer eller lignende registreringsnummer eller anden dokumentation, der sikrer entydig identifikation af den pågældende virksomhed,
- 2) antallet af aktier, aktionæren besidder,
- 3) aktiernes klasse og
- 4) datoen for aktiernes erhvervelse.

Stk. 2. Aktieselskabet må opbevare oplysningerne om aktionærens identitet, op til 12 måneder efter at aktieselskabet er blevet opmærksom på, at den pågældende er ophørt med at være aktionær, medmindre andet følger af anden lovgivning.

Stk. 3. Aktionærer, der er juridiske personer, har ret til berigtigelse af ufuldstændige eller unøjagtige oplysninger, som aktieselskabet opbevarer, jf. stk. 2.

Stk. 4. Aktieselskabet skal rettidigt og på en standardiseret måde meddele formidlere de oplysninger, som aktieselskabet er forpligtet til at give aktionærene. Findes de omhandlede oplysninger på aktieselskabets hjemmeside, kan aktieselskabet i stedet meddele, hvor på hjemmesiden oplysningerne findes.

Stk. 5. Stk. 4 finder ikke anvendelse, når et aktieselskab sender oplysningerne eller en meddelelse efter stk. 4, 1. pkt., direkte til alle sine aktionærer eller til en tredjepart, der er udpeget af aktionærene.

Ejerbog

§ 50. Det centrale ledelsesorgan skal hurtigst muligt efter selskabets etablering oprette en fortegnelse over samtlige kapitalejere.

Stk. 2. Ejerbogen kan føres, ved at selskabet registrerer oplysningerne efter § 52 og § 56, stk. 2, i Erhvervsstyrelsens it-system, jf. § 58.

Stk. 3. Vedtægterne kan bestemme, at ejerbogen føres af en person, som er valgt af selskabet, på selskabets vegne. Vedtægterne skal indeholde oplysning om navn og adresse på den person, der fører ejerbogen. Hvis det er en juridisk person, er det tilstrækkeligt, at cvr-nummeret fremgår. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om, at personer kan føre ejerbøger, herunder hvilke betingelser den pågældende skal opfylde.

§ 51. Ejerbogen skal være tilgængelig for offentlige myndigheder. Vedtægterne skal oplyse, hvor ejerbogen føres, hvis dette ikke sker på selskabets registrerede hjemsted. Ejerbogen skal føres inden for EU/EØS-området.

Stk. 2. I selskaber, hvor medarbejderne er berettigede til at vælge medlemmer til selskabets øverste ledelsesorgan i henhold til § 140, men hvor denne ret ikke er udnyttet, skal ejerbogen tillige være tilgængelig for en repræsentant for medarbejderne. I en koncern, hvor koncernens medarbejdere ikke har valgt medlemmer til selskabets øverste ledelsesorgan i henhold til § 141, skal moderselskabets ejerbog være tilgængelig for en repræsentant for medarbejderne i de øvrige danske koncernselskaber.

Stk. 3. Stk. 2 om selskaber, hvor der ikke er medarbejdervalgte bestyrelsesmedlemmer, finder tilsvarende anvendelse i SE-selskaber, hvor der ikke er valgt medlemmer til at repræsentere medarbejderne i administrationsorganet eller tilsynsorganet efter de regler, som gælder for SE-selskaber, for så vidt angår medarbejderindflydelse.

Stk. 4. I vedtægterne kan det bestemmes, at ejerbogen tillige skal være tilgængelig for kapitalejerne, herunder elektronisk, jf. dog stk. 5 og 6. Beslutning herom træffes af generalforsamlingen med den stemmeflerhed, der kræves til vedtægtsændring.

Stk. 5. Er ejerbogen efter § 50, stk. 2, tilgængelig i elektronisk form, kan selskabet opfylde sine forpligtelser efter stk. 1-4 ved at give de berettigede efter stk. 1-4 adgang til den elektroniske ejerbog. Selskabets forpligtelser er opfyldt, hvis selskabet indberetter oplysningerne, jf. § 52, til Erhvervsstyrelsens it-system (ejerregisteret), jf. § 58, stk. 1 og 2.

Stk. 6. I anpartsselskaber skal ejerbogen være tilgængelig for enhver anpartshaver.

§ 52. Ejerbogen for et kapitalselskab, som har udstedt navnekapitalandele, skal indeholde følgende oplysninger, jf. dog stk. 3:

- 1) Kapitalejers samlede beholdning af kapitalandele.
- 2) Kapitalejers og panthavers navn og bopæl og for virksomheder navn, cvr-nummer og hjemsted, jf. stk. 2.
- 3) Dato for erhvervelse, afhændelse eller pantsætning, herunder kapitalandelenes størrelse.
- 4) De stemmerettigheder, der er knyttet til kapitalandelene.

Stk. 2. Er kapitalejeren eller panthaveren en udenlandsk statsborger eller en udenlandsk juridisk person, skal meddelelsen, jf. § 53, stk. 1, vedlægges anden dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af kapitalejeren eller panthaveren.

Stk. 3. For aktieselskaber, som har udstedt ejerbeviser eller har aktier udstedt gennem en værdipapircentral, finder stk. 1 og 2 ikke anvendelse.

§ 53. Kapitalejeren eller panthaveren skal underrette kapitalselskabet om ejerskifte eller pantsætning. Meddelelse fra kapitalejeren eller panthaveren skal være modtaget i selskabet, senest 2 uger efter at ejerskifte eller pantsætning er sket. Meddelelsen skal indeholde de oplysninger om den nye kapitalejer eller panthaver, som er nævnt i § 52. Ved overdragelse af kapitalandele gælder der ingen noteringspligt, jf. dog stk. 4.

Stk. 2. Underretning om ejerskifte eller pantsætning indføres i ejerbogen med angivne oplysninger om den nye kapitalejer eller panthaver, hvis der ikke efter vedtægterne er noget til hinder for erhvervelsen. Selskabet, henholdsvis føreren af ejerbogen, kan betinge indførelsen af, at erhververen eller panthaveren dokumenterer sin ret. Indførelsen i ejerbogen skal dateres.

Stk. 3. Selskabet henholdsvis føreren af ejerbogen skal på forlangende af en kapitalejer eller en panthaver udstede bevis for indførelse i ejerbogen.

Stk. 4. Kapitalselskabet henholdsvis føreren af ejerbogen skal give ejerbeviset påtegning om, at notering er sket, eller, når vedtægterne bestemmer dette, mod deponering af ejerbeviset udstede bevis for, at notering er sket.

§ 54. Ejerbogen for et aktieselskab, der har udstedt ihændehaveraktier, skal indeholde oplysning om løbenummer.

Meddelelse om betydelige kapitalposter

§ 55. Enhver, der besidder kapitalandele i et kapitalselskab, skal give meddelelse herom til selskabet, når

- 1) kapitalandelenes stemmeret udgør mindst 5 pct. af selskabskapitalens stemmerettigheder eller udgør mindst 5 pct. af selskabskapitalen eller
- 2) ændring i et allerede meddelt besiddelsesforhold bevirker, at grænserne på 5, 10, 15, 20, 25, 50, 90 eller 100 pct. og grænserne på 1/3 eller 2/3 af selskabskapitalens stemmerettigheder eller selskabskapitalen nås eller ikke længere er nået.

Stk. 2. Til besiddelse efter stk. 1 medregnes

- 1) kapitalandele, hvis stemmeret tilkommer en virksomhed, som den pågældende kontrollerer ved at have den forbindelse, som er nævnt i § 7, og
- 2) kapitalandele, som den pågældende har stillet til sikkerhed, medmindre pantthaver råder over stemmeretten og erklærer at have til hensigt at udøve den.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om besiddelse og om meddelelse om besiddelse af kapitalandele efter stk. 1 og 2. Erhvervsstyrelsen kan endvidere fastsætte regler, som fraviger stk. 1, for så vidt angår aktier i aktieselskaber, som har aktier optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, herunder regler om kortere meddelelsesfrist.

§ 56. Meddelelse efter § 55 skal gives til selskabet, senest 2 uger efter at en af grænserne i § 55, stk. 1, nås eller ikke længere er nået. Selskabet indfører oplysningerne i ejerbogen.

Stk. 2. Meddelelsen skal indeholde oplysning om dato for erhvervelse eller afhændelse af kapitalandele, antallet af kapitalandele, og eventuelt hvilken klasse de tilhører, kapitalejerens fulde navn, bopæl og cpr-nummer eller for virksomheders vedkommende navn, cvr-nummer og hjemsted. Har kapitalejeren ikke et cpr-nummer eller et cvr-nummer, skal meddelelsen vedlægges anden dokumentation, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 3. Meddelelsen skal tillige indeholde oplysning om kapitalandelenes størrelse henholdsvis pålydende værdi og de stemmerettigheder, der er knyttet hertil. Meddelelsen til selskabet kan gives i forbindelse med meddelelsen efter § 53, stk. 1.

§ 57. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om meddelelse efter § 55 om besiddelse af aktier i statslige aktieselskaber, herunder om,

- 1) hvad der skal medregnes som besiddelse, og
- 2) at meddelelse til selskabet skal ske hurtigst muligt.

Registrering af mindre besiddelser af ihændehaveraktier

§ 57 a. En erhverver af en eller flere ihændehaveraktier, som besidder mindre end 5 pct. af selskabskapitalens stemmerettigheder eller mindre end 5 pct. af selskabskapitalen, skal senest 2 uger efter erhvervelsen registreres i Erhvervsstyrelsens it-system, jf. dog stk. 4.

Stk. 2. Registreringen i henhold til stk. 1 skal indeholde oplysning om dato for erhvervelse, antallet af ihændehaveraktier og erhververens fulde navn, bopæl og cpr-nummer eller for virksomheders vedkommende navn, cvr-nummer og hjemsted. Har erhververen ikke et cpr-nummer eller et cvr-nummer, skal der registreres andre oplysninger, der sikrer en entydig identifikation af den pågældende.

Stk. 3. Ved overdragelse af en eller flere ihændehaveraktier, som er registreret i medfør af stk. 1, skal det senest 2 uger efter overdragelsen registreres i Erhvervsstyrelsens it-system, at overdrageren ikke længere besidder aktierne, og datoen for overdragelsen skal registreres, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Pligten til at foretage registrering efter stk. 1 og 3 gælder ikke, hvis de ihændehaberaktier, der er henholdsvis erhvervet og overdraget, er optaget til handel på et reguleret marked.

Stk. 5. Oplysninger, som er registreret i medfør af stk. 1 og 3, kan alene videregives til andre offentlige myndigheder. Videregivelsen af oplysningerne kan alene ske, hvis oplysningerne er nødvendige for den offentlige myndigheds varetægelse af tilsyns- eller kontrolopgaver og videregivelsen sker i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og databeskyttelsesloven.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om registrering af ejeroplysninger om ihændehaberaktier i styrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger erhververen eller overdrageren selv kan eller skal registrere i styrelsens it-system.

Ejerregister

§ 58. Ved etablering af et kapitalselskab skal der senest samtidig med registreringen af selskabet, jf. § 9, foretages registrering af de af selskabets kapitalejere, som besidder betydelige kapitalandele, jf. § 55, stk. 1, eller foretages registrering af, at selskabet ikke har nogen kapitalejere, som besidder sådanne betydelige kapitalandele.

Stk. 2. Selskabet skal endvidere hurtigst muligt registrere enhver ændring af oplysningerne som omfattet af stk. 1, herunder at grænserne i § 55, stk. 1, nås eller ikke længere er nået.

Stk. 3. Oplysninger modtaget i henhold til stk. 1 og 2 offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system. Reglerne i kapitel 2 om registrering finder tilsvarende anvendelse.

§ 58 a. Kapitalselskabet skal indhente oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 2. Enhver, der direkte eller indirekte ejer eller kontrollerer kapitalselskabet, skal efter selskabets anmodning forsyne selskabet med de oplysninger om ejerforholdet, der er nødvendige for selskabets identifikation af reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

Stk. 3. Kapitalselskabet skal registrere oplysningerne om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder, i Erhvervsstyrelsens it-system, hurtigst muligt efter at selskabet er blevet bekendt med, at en person er blevet reel ejer. Enhver ændring af de oplysninger, som er registreret om de reelle ejere, skal registreres, hurtigst muligt efter at selskabet er blevet bekendt med ændringen. De registrerede medlemmer af kapitalselskabets direktion, jf. § 10, stk. 1, skal betragtes og registreres som reelle ejere i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis selskabet efter at have udtømt alle muligheder for identifikation herefter ingen reelle ejere har eller ingen reelle ejere kan identificeres.

Stk. 4. Kapitalselskabet skal mindst en gang årligt undersøge, om der er ændringer af de registrerede oplysninger om selskabets reelle ejere. Resultatet af den årlige undersøgelse fremlægges på det møde, hvor det centrale ledelsesorgan godkender årsrapporten.

Stk. 5. Kapitalselskabet skal opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om selskabets reelle ejere i 5 år efter det reelle ejerskabs ophør. Kapitalselskabet skal endvidere opbevare dokumentation for de indhentede oplysninger om forsøg på identifikation af reelle ejere i 5 år efter gennemførelsen af identifikationsforsøget.

Stk. 6. Kapitalselskabet skal efter anmodning udlevere oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder om selskabets forsøg på at identificere selskabets reelle ejere, til Hvidvasksekretariatet. Kapitalselskabet skal endvidere efter anmodning udlevere de nævnte oplysninger til andre kompetente myndigheder, når disse myndigheder vurderer, at oplysningerne er nødvendige for deres varetægelse af tilsyns- eller kontrolopgaver.

Stk. 7. Hvidvasksekretariatet og andre kompetente myndigheder kan vederlagsfrit videregive oplysninger om reelle ejere, der er registreret, jf. stk. 3, eller er indhentet, jf. stk. 6, til andre EU-medlemsstaters kompetente myndigheder og finansielle efterretnings tjenester.

Stk. 8. Stk. 1-7 finder ikke anvendelse for kapitalselskaber, hvis ejerandele eller obligationer handles på et reguleret marked eller et tilsvarende marked, som er undergivet oplysningspligt i overensstemmelse med EU-retten eller tilsvarende internationale standarder.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om oplysningernes registrering, tilgængelighed og offentliggørelse efter stk. 1, 3 og 5 i Erhvervsstyrelsens it-system, herunder hvilke oplysninger kapitalselskabet skal registrere i styrelsens it-system.

§ 58 b. Ved etablering af et kapitalselskab skal der senest samtidig med registreringen af selskabet, jf. § 9, stk. 1, indhentes og registreres oplysninger om selskabets reelle ejere, herunder oplysninger om de reelle ejeres rettigheder.

§ 58 c. Kapitalselskaber, der skal indhente, opbevare og registrere oplysninger om reelle ejere, jf. § 58 a, skal efter anmodning forsyne personer og virksomheder, der i medfør af hvidvaskloven skal udføre kundekendskabsprocedurer, med oplysninger om selskabets ejerforhold.

Stk. 2. Modtager Erhvervsstyrelsen indberetninger i medfør af hvidvaskloven om uoverensstemmelser i forhold til de registrerede oplysninger om et kapitalselskabs reelle ejere, foretager Erhvervsstyrelsen en undersøgelse af forholdet, jf. § 23 b, stk. 1, og § 58 a, stk. 6. Erhvervsstyrelsen kan over for kapitalselskabet fastsætte en frist for forholdets berigtigelse.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan sideløbende med undersøgelsen, jf. stk. 2, offentliggøre en meddelelse om indberetningen i Erhvervsstyrelsens it-system. Kapitalselskabet skal have mulighed for at gøre indsigelse mod indberetningen, inden den offentliggøres, medmindre formålet med offentliggørelsen af meddelelsen om indberetning derved forspildes.

Ejerbeviser

§ 59. Et ejerbevis kan omfatte en eller flere kapitalandele. Et ejerbevis, der omfatter flere kapitalandele, skal angive de enkelte kapitalandales størrelse eller eventuelle pålydende værdi. Et ejerbevis, der omfatter en eller flere ihændehaberaktier, skal angive de enkelte ihændehaberaktiers løbenummer.

§ 60. Det centrale ledelsesorgan kan beslutte at udstede og annullere ejerbeviser. Der kan alene udstedes ejerbeviser, såfremt det er bestemt i vedtægterne, jf. dog § 64, stk. 1, eller hvor ejerbeviser er omsætningspapirer eller udstedt til ihændehaber, hvorefter der skal udstedes ejerbeviser for samtlige kapitalandele, medmindre ejerbeviser udstedes gennem en værdipapircentral.

Stk. 2. Hvis der gælder indskrænkninger i aktiernes omsættelighed eller aktionærerne er forpligtede til at lade deres aktier indløse, kan aktiebreve dog ikke udstedes til ihændehaber, ligesom de ikke med virkning i forhold til aktieselskabet kan overdrages til ihændehaber.

Stk. 3. Ejerbeviser må ikke udleveres, før kapitaltegningen er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Kapitalandele noteret på navn må kun udleveres til kapitalejere, der er noteret i ejerbogen.

Stk. 4. Ejerbeviser skal angive selskabets navn, hjemsted og registreringsnummer, kapitalandelenes størrelse eller pålydende værdi, og for ihændehaberaktier angives desuden løbenummer. Ejerbeviset skal endvidere angive, om ejerbeviset skal lyde på navn eller kan lyde på ihændehaber, samt ejerbevisets udstedelsesdag eller -måned. Ejerbeviser skal underskrives af det centrale ledelsesorgan. Underskriften kan dog gengives ad mekanisk vej.

Stk. 5. Såfremt der efter vedtægterne kan udstedes kapitalandele af forskellige klasser, skal ejerbeviset angive, til hvilken klasse det hører.

Stk. 6. Ejerbeviset skal endvidere angive de bestemmelser, vedtægterne måtte indeholde om

- 1) at kapitalandelene skal noteres som betingelse for stemmeret,
- 2) at der til nogle kapitalandele er knyttet særlige rettigheder,
- 3) at kapitalejere skal være forpligtet til at lade deres kapitalandele indløse,
- 4) at kapitalandelene ikke skal være omsætningspapirer,
- 5) at der skal gælde indskrænkninger i kapitalandelenes omsættelighed, og

6) at kapitalandele skal kunne mortificeres uden dom.

Stk. 7. Ejerbeviser skal indeholde et forbehold om, at der efter deres udstedelse kan være truffet bestemmelse vedrørende de forhold, der er nævnt i stk. 6, nr. 3-5, som ændrer kapitalejerens retsstilling. Foretages sådanne ændringer, skal det centrale ledelsesorgan så vidt muligt drage omsorg for, at ejerbeviserne får påtegning herom eller ombyttes med nye ejerbeviser.

Aktier udstedt gennem værdipapircentral

§ 61. For aktier udstedt gennem en værdipapircentral skal kapitalselskabets centrale ledelsesorgan sikre, at centralen hurtigst muligt får oplysninger om følgende forhold og senere ændringer heri:

- 1) Selskabets navn, hjemsted, postadresse og registreringsnummer i registeret for kapitalselskaber.
- 2) Selskabets selskabskapital med angivelse af antal aktier og størrelsen af disse og for navneaktiers vedkommende tillige aktionærens navn og adresse. Hvis der er forskellige aktieklasser, gives oplysningerne for hver klasse.
- 3) Om der til nogle aktier er knyttet særlige rettigheder eller forpligtelser.
- 4) Om aktierne skal noteres som betingelse for stemmeret.

Stk. 2. Aktier kan ikke udstedes gennem en værdipapircentral, før selskabet er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 3. Ved kapitalforhøjelser skal det centrale ledelsesorgan sikre, at fortegningsrettigheder og rettigheder til fondsaktier registreres med angivelse af, hvor mange rettigheder der kræves til nye aktier. Ved nye aktier skal det angives, hvornår de får rettigheder i selskabet. Er kapitalforhøjelsen ikke registreret i registeret for kapitalselskaber, eller er en aktie endnu ikke fuldt indbetalt, skal det centrale ledelsesorgan foranledige dette registreret i en værdipapircentral.

Stk. 4. Det centrale ledelsesorgan skal sikre, at gennemførelsen af en kapitalnedsættelse og nedsættelsesbeløbets størrelse registreres i en værdipapircentral hurtigst muligt efter gennemførelsen.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om afgivelse af oplysninger efter stk. 1-4.

§ 62. Hvis et aktieselskabs aktier skal udstedes gennem en værdipapircentral, skal selskabet hurtigst muligt give en værdipapircentral de oplysninger, som er nævnt i § 61.

Stk. 2. Aktieselskabets eventuelle aktier skal indleveres til et kontoførende institut på den måde, der foreskrives i indkaldelsen fra en værdipapircentral. Aktionæren og selskabet skal give de oplysninger, der foreskrives i indkaldelsen.

Stk. 3. Aktieselskabet afholder samtlige omkostninger forbundet med udstedelse af aktier m.v. i en værdipapircentral. Aktieselskabet skal indgå aftale med et eller flere kontoførende institutter om, at aktionærene på aktieselskabets regning kan

- 1) få deres aktier m.v. indskrevet og opbevaret der og
- 2) få meddelelse om udbytte m.v. og årlig kontoudskrift.

Stk. 4. Aktionærene har ret til selv at udpege et kontoførende institut, der på selskabets regning udfører de opgaver, som er nævnt i nr. 1 og 2, såfremt instituttet over for aktieselskabet påtager sig opgaverne for samme udgift, som aktieselskabet skulle have afholdt til det institut, selskabet har indgået aftale med.

§ 63. Er der forløbet 3 år, efter at selskabets aktier er blevet indkaldt til registrering i en værdipapircentral, uden at alle indkaldte aktier er blevet registreret i centralen, kan det centrale ledelsesorgan ved en bekendtgørelse i Erhvervsstyrelsens it-system opfordre aktionærer til inden for 6 måneder at sikre, at registrering sker. Når fristen er udløbet, uden at registrering er sket, kan det centrale ledelsesorgan for aktionærens regning afhænde aktierne gennem en værdipapirhandler, jf. § 9, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, samt udenlandske kreditinstitutter, investeringsselskaber og administrationsselskaber eller filialer af udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber omfattet af § 1, stk. 3, §§ 30, 31, 33 og 33 a i lov om finansiel virksomhed, der lovligt udøver værdipapirhandel her i landet. I salgsprovenuet

kan aktieselskabet fradrage omkostningerne ved bekendtgørelsen og afhændelsen. Er salgsprovenuet ikke afhentet senest 3 år efter afhændelsen, tilfalder beløbet aktieselskabet.

Annullering af ejerbeviser

§ 64. Er et selskabs kapitalandele optaget til handel på et reguleret marked kan aktionærerne ikke forlange, at der udstedes aktiebreve.

Stk. 2. Har kapitalselskabet udstedt ejerbeviser, kan selskabet inddrage disse til annullering med en frist på mindst 3 måneder efter de regler, der i henhold til loven og selskabets vedtægter gælder for indkaldelse til selskabets ordinære generalforsamling, samt ved skriftlig meddelelse til alle kapitalejere, som er noteret i ejerbogen. De rettigheder, der tilkommer en kapitalejer, kan herefter først udøves, når ejerbeviset er afleveret til kapitalselskabet. Dette gælder dog ikke retten til udbytte og andre udbetalinger og retten til nye kapitalandele ved kapitalforhøjelse.

Stk. 3. Stk. 1 finder ikke anvendelse på kapitalandele, der er omsætningspapirer eller udstedt til ihæندهaver.

Overdragelse af kapitalandele

§ 65. Overdragelse af en kapitalandel, der ikke er udstedt gennem en værdipapircentral, eller for hvilken der ikke er udstedt ejerbevis til eje eller pant, har ikke gyldighed mod overdragerens kreditorer, medmindre kapitalselskabet eller den, der fører ejerbogen, jf. § 50, stk. 3, fra overdrageren eller erhververen har modtaget underretning om overdragelsen.

Stk. 2. Har en kapitalejer overdraget samme kapitalandel til flere erhververe, og er kapitalandelen omfattet af stk. 1, går en senere erhverver forud, når kapitalselskabet eller føreren af ejerbogen, jf. § 50, stk. 3, først har modtaget underretning om overdragelsen til den senere erhverver og den senere ejer var i god tro, da underretningen kom frem til kapitalselskabet eller føreren af ejerbogen.

§ 66. Overdrages et ejerbevis til eje eller pant, finder bestemmelserne i § 14, stk. 1 og 2, i lov om gældsbreve tilsvarende anvendelse. Dette gælder dog ikke, hvis der i henhold til en bestemmelse i kapitalselskabets vedtægter er taget utvetydigt og klart forbehold i ejerbeviset, f.eks. lydende på, at det ikke er et omsætningspapir. Et aktiebrev, som er udstedt til ihæندهaveren, vedbliver, selv om det forsynes med aktieselskabets påtegning om, at ejerens navn er noteret, at være et ihæندهaverpapir, dersom navnet ikke er påført aktiebrevet.

Stk. 2. På udbyttekuponer finder bestemmelserne i §§ 24 og 25 i lov om gældsbreve anvendelse.

Stk. 3. Mortifikation af ejerbeviser uden dom kan kun ske, såfremt kapitalselskabets vedtægter og ejerbeviset indeholder bestemmelse herom. Mortifikationsindkaldelse skal indrykkes i Erhvervsstyrelsens it-system med følgende varsel:

- 1) Mindst 4 uger ved mortifikation af ejerbeviser, der ikke er omsætningspapirer, og
- 2) mindst 6 måneder ved mortifikation af andre ejerbeviser.

Stk. 4. Bestemmelserne i stk. 3 finder tilsvarende anvendelse på kuponer og taloner. Kuponark kan mortificeres uden dom sammen med de tilhørende ejerbeviser, såfremt vedtægterne ikke bestemmer andet.

Kapitel 5

Omsættelighedsbegrænsninger og indløsning

Forkøbsret

§ 67. Bestemmer vedtægterne, at der i tilfælde af overgang af kapitalandele skal tilkomme kapitalejere eller andre forkøbsret, skal vedtægterne indeholde nærmere regler herom, herunder om fristen for udøvelse af forkøbsretten. Hvis disse vedtægtsbestemmelser fører til en åbenbart urimelig pris eller åbenbart urimelige vilkår i øvrigt, kan bestemmelserne helt eller delvis tilsidesættes ved dom.

Stk. 2. Til brug for hovedforhandlingen, jf. stk. 1, 2. pkt., kan parterne anvende reglerne om udmeldelse af skønsmand i stk. 3 både til vurderingen af, om prisen forekommer åbenbart urimelig, og for at fastlægge prisen.

Stk. 3. Hvis vedtægterne ikke indeholder bestemmelser om beregningsgrundlaget for prisen ved udnyttelse af en forkøbsret, skal prisen, hvis der ikke opnås enighed om denne, fastsættes til kapitalandelenes værdi af en skønsmand udmeldt af retten på kapitalselskabets hjemsted. Skønsmandens afgørelse kan indbringes for retten. Sag herom skal være anlagt senest 3 måneder efter modtagelsen af skønsmandens erklæring. Omkostningerne til skønsmanden bæres af den kapitalejer, som ønsker skønsmandsvurdering foretaget, men kan pålægges selskabet, hvis skønsmandens vurdering afviger væsentligt fra prisen og lægges til grund enten helt eller delvis.

Stk. 4. Omfatter overdragelsen af kapitalandele flere kapitalandele, kan forkøbsretten ikke udøves for en del af disse, medmindre vedtægterne giver ret hertil.

Samtykke til salg

§ 68. Indeholder vedtægterne bestemmelser om samtykke til overgang af kapitalandele, skal afgørelse herom træffes snarest muligt efter anmodningens modtagelse. Den, som har anmodet om samtykke, skal hurtigst muligt underrettes om afgørelsen. Er underretningen ikke givet, senest 4 uger fra anmodningen modtages, anses samtykke for givet.

Stk. 2. Er det i vedtægterne bestemt, at overgang af kapitalandele kun kan ske med samtykke fra kapitalselskabet, træffer selskabets centrale ledelsesorgan afgørelse herom, medmindre afgørelsen er henlagt til generalforsamlingen. Såfremt der ikke gives samtykke, skal begrundelsen herfor fremgå af underretningen, jf. stk. 1.

Indløsning

§ 69. Hvis der i vedtægterne er bestemmelser om indløsning, skal disse bestemmelser oplyse betingelserne for indløsningen, og hvem der har ret til at forlange indløsning. § 67 finder tilsvarende anvendelse. Der skal ske en samlet indløsning af den enkelte kapitalejers kapitalandele, medmindre vedtægterne bestemmer andet.

§ 70. Ejer en kapitalejer mere end 9/10 af kapitalandelene i et kapitalselskab, og har ejeren en tilsvarende del af stemmerne, kan den pågældende kapitalejer bestemme, at de øvrige minoritetskapitalejere i kapitalselskabet skal lade deres kapitalandele indløse af den pågældende kapitalejer. I så fald skal de pågældende minoritetskapitalejere efter reglerne for indkaldelse til generalforsamling opfordres til senest 4 uger efter opfordringen at overdrage deres kapitalandele til den indløsende kapitalejer. Minoritetskapitalejerne skal endvidere ved bekendtgørelse i Erhvervsstyrelsens it-system med samme varsel opfordres til at overdrage kapitalandelene til den indløsende kapitalejer.

Stk. 2. Vilkårene for indløsningen og vurderingsgrundlaget for indløsningskursen skal oplyses i opfordringen. Desuden skal det oplyses, at indløsningskursen, hvis der ikke kan opnås enighed om denne, fastsættes efter reglerne i § 67, stk. 3, af en skønsmand udmeldt af retten på kapitalselskabets hjemsted. Er der tale om indløsning i forbindelse med et gennemført overtagelsestilbud efter kapitel 8 i lov om kapitalmarkeder, finder reglerne heri om prisfastsættelse anvendelse ved indløsningen, medmindre en minoritetskapitalejer over for den indløsende kapitalejer fremsætter anmodning om, at prisen skal fastsættes af en skønsmand, jf. dog stk. 4. Endvidere skal opfordringen indeholde den oplysning, som er omhandlet i stk. 3, 1. pkt. Derudover skal opfordringen indeholde en udtalelse fra kapitalselskabets centrale ledelsesorgan om de samlede betingelser for indløsningen. Endelig skal det meddeles, at kapitalandelene efter udløbet af fristen i stk. 1, 2. pkt., vil blive noteret i den indløsende kapitalejers navn i kapitalselskabets ejerbog i overensstemmelse med § 72, stk. 1 og 2. De tidligere nu indløste minoritetskapitalejere oprettholder dog retten til at forlange vurdering ved skønsmand, jf. § 72, stk. 3. De samme oplysninger skal fremgå af bekendtgørelsen i henhold til stk. 1, 3. pkt.

Stk. 3. Hvis skønsmandens vurdering eller en afgørelse efter § 67, stk. 3, fører til en højere indløsningskurs end tilbudt af den indløsende kapitalejer, har denne også gyldighed for de minoritetskapitalejere i samme klasse, der ikke har ønsket vurdering. Omkostningerne ved kursfastsættelsen afholdes af den, der har fremsat anmodning om kursfastsættelsen. Medfører en vurdering eller afgørelse en højere indløsningskurs end tilbudt af den indløsende kapitalejer, kan retten, der har udmeldt skønsmanden, pålægge den indløsende kapitalejer helt eller delvis at afholde omkostningerne.

Stk. 4. Er der tale om indløsning i forlængelse af et frivilligt tilbud, anses prisen under alle omstændigheder for rimelig, hvis tilbudsgiveren ved accept af tilbuddet har erhvervet mindst 90 pct. af den stemmeberettigede kapital, som var omfattet af tilbuddet. Er der tale om indløsning efter et pligtmæssigt tilbud, betragtes modydelsen i tilbuddet under alle omstændigheder som rimelig.

§ 71. Medfører en erhvervelse af aktier i et kapitalselskab, der har en eller flere aktier optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, indløsning efter § 70, stk. 1, eller tilbudspligt efter § 45 i lov om kapitalmarkeder, anvendes reglerne om prisfastsættelse, som er fastsat i medfør af lov om kapitalmarkeder, medmindre en minoritetskapitalejer fremsætter anmodning om, at prisen skal fastsættes af en skønsmand, jf. § 67, stk. 3.

Stk. 2. Er der tale om indløsning i forbindelse med et gennemført overtagelsestilbud, jf. § 70, stk. 2, 3. pkt., kan modydelsen ved indløsning være i samme form som angivet i tilbudsgiverens oprindelige overtagelsestilbud, eller den kan erlægges kontant. Minoritetskapitalejere kan altid forlange kontantbetaling som modydelse ved indløsning.

Stk. 3. Anmodning om indløsning i forbindelse med et gennemført overtagelsestilbud, jf. § 70, stk. 2, 3. pkt., skal fremsættes senest 3 måneder efter udløbet af tilbudsperioden i tilbudsgiverens overtagelsestilbud.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om tilbudsgiveres indløsning af de øvrige kapitalejere, herunder hvordan aktieerhvervelserne skal opgøres i forbindelse med et gennemført overtagelsestilbud, jf. § 70, stk. 2, 3. pkt.

§ 72. Har alle minoritetskapitalejere ikke inden for den frist, som er fastsat i § 70, stk. 1, 2. pkt., overdraget deres kapitalandele til den indløsende kapitalejer, skal den indløsende kapitalejer hurtigst muligt til fordel for de pågældende minoritetskapitalejere uden forbehold deponere indløsningssummen, der modsvarer de ikke overdragne kapitalandele, jf. lov om skyldneres ret til at frigøre sig ved deponering. Er kapitalandelene udstedt gennem en værdipapircentral, skal den indløsende kapitalejer udbetale indløsningssummen til de pågældende minoritetskapitalejere via den udstedende værdipapircentral.

Stk. 2. Samtidig med deponeringen eller udbetalingen via værdipapircentralen, jf. stk. 1, 2. pkt., anses eventuelle ejerbeviser, der er udstedt for indløste kapitalandele, for annullerede. Selskabets centrale ledelsesorgan drager omsorg for, at nye ejerbeviser får påtegning om, at de erstatter annullerede ejerbeviser.

Stk. 3. De tidligere nu indløste kapitalejere skal ved ny bekendtgørelse i Erhvervsstyrelsens it-system med et varsel på mindst 3 måneder gøres bekendt med, at retten til at forlange vurdering ved skønsmand, jf. § 67, stk. 3, fortabes ved fristens udløb. Endvidere skal datoen for en eventuel skønsmandsvurdering eller dom efter § 67, stk. 3, oplyses.

§ 73. Ejer en kapitalejer mere end 9/10 af kapitalandelene i et selskab, og har kapitalejeren en tilsvarende del af stemmerne, kan hver enkelt af selskabets minoritetskapitalejere forlange sig indløst af kapitalejeren. § 67, stk. 3, samt § 70, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 2. og 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Amortisation

§ 74. I kapitalselskabets vedtægter kan optages bestemmelser om nedsættelse af selskabskapitalen ved indløsning af kapitalandele (amortisation), herunder bestemmelser om amortisationens forløb.

Stk. 2. Der kan ske vederlæggelse af kapitalejerne, jf. stk. 1, ved udstedelse af obligationer, såfremt der er optaget bestemmelser herom i vedtægterne.

Stk. 3. Det centrale ledelsesorgan kan iværksætte amortisation, for så vidt angår kapitalandele, som er tegnet, efter at bestemmelserne om nedsættelse af selskabskapitalen ved amortisation er optaget i vedtægterne. Vedtægtsændringer som følge af amortisationens gennemførelse kan vedtages af det centrale ledelsesorgan.

Stk. 4. Ved kapitalnedsættelse som led i amortisation skal der ikke ske offentliggørelse af opfordring til kapitalselskabets kreditorer om at anmelde deres krav til selskabet i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Nedsættelsen sker ved annullation af fuldt indbetalte kapitalandele.
- 2) Kapitalandelene enten er erhvervet uden vederlag eller for et vederlag, der ikke overstiger det beløb, der kan anvendes til udbytte, herunder ved udstedelse af obligationer.
- 3) Et beløb svarende til de annullerede kapitalandele pålydende værdi henlægges til en særlig fond.

§ 75. (Ophævet)

Kapitel 6

Generalforsamling

Kapitalejernes beslutningsret

§ 76. Kapitalejernes ret til at træffe beslutninger i kapitalselskabet udøves på generalforsamlingen.

Stk. 2. Kapitalejernes beslutninger på generalforsamlingen kan konkret træffes under fravigelse af lovens og vedtægternes form- og fristkrav, hvis samtlige kapitalejere er enige herom, jf. dog stk. 5.

Stk. 3. Kapitalejernes beslutninger på generalforsamlingen kan generelt træffes under fravigelse af lovens regler om form og frist, jf. dog stk. 5. Beslutning herom skal træffes enstemmigt, og regler herom skal optages i vedtægterne. § 106 finder anvendelse på en ændring eller ophævelse af reglerne. Generalforsamlingen skal dog afholdes ved fysisk fremmøde, hvis kapitalejere, der ejer mere end 10 pct. af selskabets kapital, fremsætter krav herom.

Stk. 4. Det centrale ledelsesorgan kan bestemme, at andre end de personer, som er opregnet i denne lov, kan overvære generalforsamlingen, medmindre andet er bestemt i vedtægterne.

Stk. 5. Kapitalejerne i statslige aktieselskaber og i aktieselskaber, som har aktier optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan ikke træffe beslutninger under fravigelse af lovens regler om form og frist, jf. stk. 2 og 3. Det samme gælder for aktieselskaber, hvor det ved lov eller bekendtgørelse er fastsat, at pressen skal have adgang til generalforsamlingen.

Stk. 6. Statslige aktieselskabers generalforsamlinger er åbne for pressen.

Elektronisk generalforsamling

§ 77. Medmindre vedtægterne bestemmer andet, kan det centrale ledelsesorgan beslutte, at der som supplement til fysisk fremmøde på generalforsamlingen gives adgang til, at kapitalejerne kan deltage elektronisk i generalforsamlingen, herunder stemme elektronisk, uden at være fysisk til stede på generalforsamlingen, det vil sige, at der afholdes en delvis elektronisk generalforsamling, jf. stk. 3-6.

Stk. 2. Generalforsamlingen kan beslutte, at generalforsamlingen alene afholdes elektronisk uden adgang til fysisk fremmøde, dvs. som en fuldstændig elektronisk generalforsamling, jf. stk. 3-6. Beslutningen skal indeholde oplysning om, hvordan elektroniske medier anvendes i forbindelse med deltagelse i generalforsamlingen. Beslutningen skal optages i vedtægterne. § 106 finder anvendelse på beslutningen samt på ændringer heri.

Stk. 3. Det centrale ledelsesorgan fastsætter de nærmere krav til de elektroniske systemer, som anvendes ved en delvis eller fuldstændig elektronisk generalforsamling. Indkaldelsen til generalforsamling skal

indeholde oplysning herom, ligesom det skal fremgå af indkaldelsen, hvordan kapitalejerne tilmelder sig til elektronisk deltagelse, og hvor de kan finde oplysning om fremgangsmåden i forbindelse med elektronisk deltagelse i generalforsamlingen.

Stk. 4. Det er en forudsætning for afholdelse af såvel delvis som fuldstændig elektronisk generalforsamling, at kapitalselskabets centrale ledelsesorgan drager omsorg for, at generalforsamlingen afvikles på betryggende vis. Det anvendte system skal være indrettet på en sådan måde, at lovens krav til afholdelse af generalforsamling opfyldes, herunder kapitalejernes adgang til at deltage i samt ytre sig og stemme på generalforsamlingen. Det anvendte system skal tillige på pålidelig måde kunne fastslå, hvilke kapitalejere der deltager i generalforsamlingen, hvilken kapital og stemmeret de repræsenterer, samt resultatet af afstemningerne.

Stk. 5. Har et aktieselskab udstedt ihændehaveraktier og ikke indført en registreringsdato, jf. § 84, må det ligeledes angives i indkaldelsen, jf. stk. 3, hvordan ejerne af sådanne aktier skal dokumentere deres adkomst til at kunne deltage elektronisk i generalforsamlingen.

Stk. 6. I øvrigt finder lovens bestemmelser om afholdelse af generalforsamling med de fornødne afvigelser tilsvarende anvendelse på delvis og fuldstændig elektronisk generalforsamling.

Møde- og stemmeret m.v.

§ 78. Enhver kapitalejer har ret til at møde på generalforsamlingen og tage ordet der, jf. dog § 84, stk. 1.

§ 79. Ejers en kapitalandel af flere i forening, kan de til kapitalandelen knyttede rettigheder over for kapitalselskabet kun udøves gennem en fælles fuldmægtig.

§ 80. Kapitalejere har ret til at møde på generalforsamlingen ved fuldmægtig. Fuldmægtigen skal fremlægge skriftlig og dateret fuldmagt. En nominee, jf. § 104, stk. 3, anses ikke for at være fuldmægtig for de fysiske eller juridiske personer (klienter), som nominee'en i erhvervsmæssig sammenhæng handler på vegne af.

Stk. 2. En fuldmagt skal kunne tilbagekaldes til enhver tid. Tilbagekaldelsen skal ske skriftligt og kan ske ved henvendelse til kapitalselskabet. Kapitalejere kan udpege en fuldmægtig og tilbagekalde fuldmagten elektronisk.

Stk. 3. Har fuldmægtigen modtaget fuldmagter fra flere kapitalejere, kan fuldmægtigen stemme forskelligt på vegne af de forskellige kapitalejere.

Stk. 4. Et aktieselskab, som har aktier optaget til handel på et reguleret marked, skal stille en skriftlig eller elektronisk fuldmagtsblanket til rådighed for enhver aktionær, der er berettiget til at stemme på generalforsamlingen, og der skal tilbydes aktionærene mindst én metode til underretning af aktieselskabet om udpegningen af en fuldmægtig ad elektronisk vej. Udpegningen af en fuldmægtig, underretningen af aktieselskabet om udpegningen og udstedelsen af eventuelle stemmeinstrukser til fuldmægtigen må kun være underlagt de formelle krav, der er nødvendige for at sikre identifikation af aktionæren og fuldmægtigen samt sikre, at indholdet af stemmeinstrukserne verificeres, og kun i et omfang, hvor de står i et rimeligt forhold til disse mål. Tilsvarende gælder for tilbagekaldelse af fuldmagt.

§ 81. Kapitalejere eller fuldmægtige kan møde på generalforsamlingen sammen med en rådgiver.

§ 82. Ejeraftaler er ikke bindende for kapitalselskabet og de beslutninger, der træffes af generalforsamlingen.

§ 83. Har et aktieselskab, som har aktier optaget til handel på et reguleret marked, udpeget et pengeinstitut, hvorigennem aktionærene kan udøve deres finansielle rettigheder, skal aktionærene gøres bekendt med dette.

§ 84. I aktieselskaber, som har aktier optaget til handel på et reguleret marked, fastsættes en aktionærs ret til at deltage i en generalforsamling og afgive stemme i tilknytning til aktionærens aktier i forhold til de aktier, aktionæren besidder på registreringsdatoen.

Stk. 2. En aktionærs aktiebesiddelse og stemmerettighed opgøres på registreringsdatoen på baggrund af notering af de kapitalejerforhold, der er registreret i ejerbogen, samt de meddelelser om ejerforhold, som aktieselskabet har modtaget med henblik på indførsel i ejerbogen.

Stk. 3. Registreringsdatoen ligger 1 uge før generalforsamlingens afholdelse.

Stk. 4. Vedtægterne kan bestemme, at en aktionærs deltagelse i en generalforsamling senest 3 dage før generalforsamlingens afholdelse skal være anmeldt til aktieselskabet. Anmeldelsen af deltagelse er ikke til hinder for, at aktionæren, efter at anmeldelse har fundet sted, beslutter at lade sig repræsentere ved fuldmægtig.

Stk. 5. I aktieselskaber, som ikke har aktier optaget til handel på et reguleret marked, og i anpartsselskaber kan vedtægterne bestemme følgende:

- 1) Stk. 1-3 finder tilsvarende anvendelse.
- 2) Stk. 4 finder tilsvarende anvendelse.

§ 85. For kapitalselskabets egne kapitalandele samt for et datterselskabs kapitalandele i moderselskabet kan stemmeret ikke udøves. Egne kapitalandele og datterselskabers kapitalandele i moderselskabet medregnes ikke ved opgørelse af stemme- og ejerandele. 2. pkt. gælder dog ikke ved opgørelse af kapital- og stemmeandele efter § 55.

§ 86. En kapitalejer må ikke selv, ved fuldmægtig eller som fuldmægtig for andre deltage i afstemning på generalforsamlingen om søgsmål mod kapitalejeren selv eller om kapitalejerens eget ansvar over for kapitalselskabet og heller ikke om søgsmål mod andre eller andres ansvar, hvis kapitalejeren har en væsentlig interesse deri, der kan være stridende mod kapitalselskabets.

Tidspunkt og sted

§ 87. Generalforsamling skal afholdes på kapitalselskabets hjemsted, medmindre vedtægterne bestemmer, at den skal eller kan afholdes på andet nærmere angivet sted. Er det under særlige omstændigheder nødvendigt, kan generalforsamling i enkeltstående tilfælde afholdes andetsteds.

§ 88. På den ordinære generalforsamling skal der træffes afgørelse om

- 1) godkendelse af årsrapporten,
- 2) anvendelse af overskud eller dækning af underskud i henhold til den godkendte årsrapport,
- 3) eventuel ændring af beslutning om revision af kapitalselskabets kommende årsregnskaber m.v., hvis kapitalselskabet ikke er omfattet af revisionspligten efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning, og
- 4) andre spørgsmål, som efter kapitalselskabets vedtægter er henlagt til generalforsamlingen.

Stk. 2. Ordinær generalforsamling skal afholdes i så god tid, at den godkendte årsrapport kan indsendes til Erhvervsstyrelsen, så den er modtaget i styrelsen inden udløbet af fristen i årsregnskabsloven. På generalforsamlingen skal den udarbejdede årsrapport fremlægges.

Ekstraordinær generalforsamling

§ 89. Ekstraordinær generalforsamling skal afholdes, når det centrale ledelsesorgan, tilsynsrådet eller den generalforsamlingsvalgte revisor har forlangt det.

Stk. 2. I anpartsselskaber kan enhver anpartshaver forlange, at der afholdes en ekstraordinær generalforsamling. Ekstraordinær generalforsamling til behandling af et bestemt angivet emne indkaldes, senest 2 uger efter at det er forlangt.

Stk. 3. I aktieselskaber kan aktionærer, der ejer 5 pct. af selskabets kapital eller den mindre brøkdel, som vedtægterne måtte bestemme, eller som er tillagt ret hertil i vedtægterne, skriftligt forlange, at der afholdes en ekstraordinær generalforsamling. Ekstraordinær generalforsamling til behandling af et bestemt angivet emne indkaldes, senest 2 uger efter at det er forlangt.

Dagsorden

§ 90. Enhver kapitalejer har ret til at få et bestemt emne optaget på dagsordenen til den ordinære generalforsamling, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. I aktieselskaber skal aktionærer skriftligt over for det centrale ledelsesorgan fremsætte krav om optagelse af et bestemt emne på dagsordenen til den ordinære generalforsamling. Fremsættes kravet, senest 6 uger før generalforsamlingen skal afholdes, har aktionæren ret til at få emnet optaget på dagsordenen. Modtager et aktieselskab kravet senere end 6 uger før generalforsamlingens afholdelse, afgør det centrale ledelsesorgan, om kravet er fremsat i så god tid, at emnet kan optages på dagsordenen.

Stk. 3. Aktieselskaber, som har aktier optaget til handel på et reguleret marked, skal senest 8 uger før dagen for den påtænkte afholdelse af den ordinære generalforsamling offentliggøre datoen for den påtænkte afholdelse af generalforsamlingen samt datoen for den seneste fremsættelse af krav om optagelse af et bestemt emne på dagsordenen for aktionærerne, medmindre begge tidspunkter fremgår af vedtægterne.

§ 91. Sager, der ikke er sat på dagsordenen, kan kun afgøres af generalforsamlingen, hvis samtlige kapitalejere samtykker. Den ordinære generalforsamling kan dog altid træffe afgørelse om sager, jf. § 88, stk. 1, og afgøre sager, som efter vedtægterne skal behandles på en sådan generalforsamling, ligesom det kan besluttes at indkalde en ekstraordinær generalforsamling til behandling af et bestemt emne.

Elektronisk kommunikation

§ 92. Generalforsamlingen kan træffe beslutning om elektronisk kommunikation, dvs. om anvendelse af elektronisk dokumentudveksling samt elektronisk post i kommunikationen mellem kapitalselskabet og kapitalejerne i stedet for fremsendelse eller fremlæggelse af papirbaserede dokumenter i henhold til denne lov, jf. stk. 2 og 3. Elektronisk kommunikation kan således anvendes mellem kapitalselskabet og kapitalejerne uanset eventuelle formkrav, som måtte være anført i bestemmelserne vedrørende de pågældende dokumenter og meddelelser, jf. dog stk. 5 og § 8 c.

Stk. 2. Af beslutningen efter stk. 1 skal det fremgå, hvilke meddelelser m.v. der er omfattet af beslutningen, og på hvilken måde elektronisk kommunikation skal eller kan anvendes. Af beslutningen skal det tillige fremgå, hvor kapitalejeren kan finde oplysning om kravene til de anvendte systemer samt om fremgangsmåden i forbindelse med elektronisk kommunikation.

Stk. 3. Generalforsamlingens beslutning efter stk. 1 og 2 skal optages i vedtægterne, jf. dog stk. 4. § 106 finder anvendelse på beslutningen samt på ændringer heri.

Stk. 4. Selv om generalforsamlingen ikke har besluttet at indføre elektronisk kommunikation mellem kapitalselskabet og kapitalejerne efter stk. 1, kan kommunikationen foregå elektronisk mellem kapitalselskabet og en eller flere kapitalejere, hvis der mellem de pågældende er indgået aftale herom.

Stk. 5. Den i stk. 1 nævnte adgang til at anvende elektronisk kommunikation kan ikke træde i stedet for offentlig indkaldelse eller bekendtgørelse i Statstidende eller via Erhvervsstyrelsens it-system, hvor det ved lov er foreskrevet, at kapitalselskabets meddelelser m.v. til kapitalejere skal ske ved offentlig indkaldelse eller ved bekendtgørelse i Statstidende eller via Erhvervsstyrelsens it-system. Dette gælder ikke i det tilfælde, der er nævnt i § 95, stk. 3, 2. pkt.

Stk. 6. I den i stk. 1 og 4 nævnte situation skal kapitalselskaber anmode kapitalejere, der er navnenoteret i ejerbogen, om en elektronisk adresse, hvortil meddelelser m.v. kan sendes. Det er kapitalejerens ansvar at sikre, at kapitalselskabet er i besiddelse af den korrekte elektroniske adresse. Kapitalselskabet afholder sine egne udgifter ved elektronisk kommunikation.

Indkaldelse til generalforsamling

§ 93. Generalforsamlinger indkaldes og tilrettelægges af det centrale ledelsesorgan.

Stk. 2. Har kapitalselskabet ikke et centralt ledelsesorgan, eller undlader det centrale ledelsesorgan at indkalde en generalforsamling, som skal afholdes efter loven, vedtægterne eller en generalforsamlingsbeslutning, indkaldes denne af Erhvervsstyrelsen efter anmodning fra et medlem af kapitalselskabets øverste eller centrale ledelsesorgan, kapitalselskabets eventuelle generalforsamlingsvalgte revisor, jf. § 144, stk. 1, eller en kapitalejer. Styrelsen kan fastsætte generalforsamlingens dagsorden.

Stk. 3. En generalforsamling, som er indkaldt af Erhvervsstyrelsen, ledes af en person, som styrelsen har bemyndiget dertil, og det centrale ledelsesorgan skal udlevere kapitalselskabets ejerbog, generalforsamlingsprotokol og revisionsprotokol, hvis revisor fører sådan en. Udgifterne ved generalforsamlingen udlægges af styrelsen, men afholdes endeligt af kapitalselskabet.

Stk. 4. Uanset bestemmelserne i § 77 kan Erhvervsstyrelsen beslutte, at en generalforsamling, der er indkaldt af styrelsen i henhold til stk. 2, alene skal afholdes ved fysisk fremmøde eller som delvis eller fuldstændig elektronisk generalforsamling, og uanset bestemmelserne i § 87, at den skal afholdes i styrelsens hjemstedskommune.

§ 94. Indkaldelse til generalforsamling skal foretages tidligst 4 uger og, medmindre vedtægterne foreskriver en længere frist, senest 2 uger før generalforsamlingen. Udsættes generalforsamlingen til en dag, som falder mere end 4 uger senere, skal der finde indkaldelse sted til den fortsatte generalforsamling.

Stk. 2. For aktieselskaber, som har aktier optaget til handel på et reguleret marked, skal indkaldelse til generalforsamling foretages tidligst 5 uger og, medmindre vedtægterne foreskriver en længere frist, senest 3 uger før generalforsamlingen, jf. dog § 339, stk. 4, og § 343.

§ 95. Indkaldelsen skal ske i overensstemmelse med vedtægternes bestemmelser.

Stk. 2. Generalforsamlingen kan beslutte, at indkaldelse sker via kapitalselskabets hjemmeside, jf. dog stk. 3. Beslutningen skal optages i vedtægterne. § 106 finder anvendelse på beslutningen samt ændringer heri.

Stk. 3. I aktieselskaber, der ikke har aktier med stemmeret optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller aktivt i et EU-/EØS-land, skal indkaldelse ske skriftligt til alle i ejerbogen noterede aktionærer, som har fremsat begæring herom. Kan aktieselskabets aktier lyde på ihændehaven, skal indkaldelsen ske via Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 4. Uanset om der tillige sker indkaldelse på anden måde, skal indkaldelsen i aktieselskaber, som har aktier optaget til handel på et reguleret marked, offentliggøres via aktieselskabets hjemmeside. Omkostningerne hertil afholdes af aktieselskabet.

§ 96. I indkaldelsen skal angives tid og sted for generalforsamlingen samt dagsorden, hvoraf det fremgår, hvilke anliggender der skal behandles på generalforsamlingen. Såfremt forslag til vedtægtsændringer skal behandles på generalforsamlingen, skal forslagets væsentligste indhold angives i indkaldelsen.

Stk. 2. Indkaldelse til generalforsamlingen, hvor der skal træffes beslutning efter § 77, stk. 2, § 92, stk. 1, eller § 107, stk. 1 eller 2, skal indeholde den fulde ordlyd af forslaget til vedtægtsændringer.

§ 97. I aktieselskaber, som har aktier optaget til handel på et reguleret marked, skal indkaldelsen udover oplysningerne i § 96 mindst indeholde:

- 1) En beskrivelse af aktiekapitalens størrelse og aktionærernes stemmeret,
- 2) en tydelig og nøjagtig beskrivelse af de procedurer, som aktionærerne skal overholde for at kunne deltage i og afgive deres stemme på generalforsamlingen, jf. stk. 2,
- 3) registreringsdatoen, jf. § 84, stk. 1, med en tydeliggørelse af, at kun personer, der på denne dato er aktionærer, har ret til at deltage i og stemme på generalforsamlingen,
- 4) angivelse af, hvor og hvordan den komplette, uforkortede tekst til de dokumenter, der er nævnt i § 99, stk. 1, nr. 3 og 4, og dagsordenen kan fås og
- 5) angivelse af den internetadresse, hvor de oplysninger, der er nævnt i § 99, vil blive gjort tilgængelige.

Stk. 2. En tydelig og nøjagtig beskrivelse af de procedurer, som aktionærerne skal overholde for at kunne deltage i og afgive deres stemme på generalforsamlingen, jf. stk. 1, nr. 2, omfatter

- 1) aktionærernes ret til at stille spørgsmål, herunder en eventuel frist, jf. § 102, stk. 3,
- 2) proceduren for stemmeafgivelse ved fuldmagt, navnlig de formularer, der skal anvendes ved stemmeafgivelse ved fuldmagt, og en angivelse af, hvilke kommunikationsmidler kapitalselskabet accepterer i forbindelse med elektronisk meddelelse om udpegelse af fuldmægtige og
- 3) procedurene for stemmeafgivelse per brev eller ad elektronisk vej.

Stk. 3. I statslige aktieselskaber skal indkaldelsen indeholde samtlige forslag, der skal behandles på generalforsamlingen, og i forbindelse med ekstraordinære generalforsamlinger tillige årsagen hertil. Indkaldelsen skal offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system, senest samtidig med at den bekendtgøres for aktionærerne.

§ 98. I aktieselskaber skal dagsordenen og de fuldstændige forslag samt for den ordinære generalforsamlings vedkommende tillige årsrapporten gøres tilgængelige til eftersyn for aktionærerne senest 2 uger før generalforsamlingen, jf. dog § 99.

§ 99. Et aktieselskab, som har aktier optaget til handel på et reguleret marked, skal i en sammenhængende periode på 3 uger begyndende senest 3 uger før generalforsamlingen inklusive dagen for dennes afholdelse mindst gøre følgende oplysninger tilgængelige for sine aktionærer på sin hjemmeside:

- 1) Indkaldelsen.
- 2) Det samlede antal aktier og stemmerettigheder på datoen for indkaldelsen, herunder det samlede antal for hver aktieklasser, hvis selskabets aktiekapital er opdelt i to eller flere aktieklasser.
- 3) De dokumenter, der skal fremlægges på generalforsamlingen.
- 4) Dagsordenen og de fuldstændige forslag.
- 5) I givet fald de formularer, der skal anvendes ved stemmeafgivelse ved fuldmagt og ved stemmeafgivelse per brev, medmindre disse formularer sendes direkte til aktionærerne. Kan disse formularer af tekniske årsager ikke gøres tilgængelige på internettet, oplyser kapitalselskabet på sin hjemmeside, hvordan formularerne kan fås i papirform. I sådanne tilfælde sender kapitalselskabet formularerne til enhver aktionær, der ønsker det. Omkostningerne hertil afholdes af aktieselskabet.

Stk. 2. Udsendes indkaldelsen til generalforsamlingen i medfør af § 339, stk. 4, og § 343 senere end 3 uger før datoen for generalforsamlingen, afkortes fristen i stk. 1 tilsvarende.

Generalforsamlingens afholdelse

§ 100. Generalforsamlingen afholdes på dansk, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Generalforsamlingen kan med simpelt flertal beslutte, at generalforsamlingen skal afholdes på et andet sprog end dansk, samtidig med at der skal gives mulighed for simultantolkning til og fra dansk for samtlige deltagere. Beslutningen kan optages i vedtægterne, uden at det kræver særskilt vedtagelse på generalforsamlingen.

Stk. 3. Generalforsamlingen kan med simpelt flertal beslutte, at generalforsamlingen skal afholdes på svensk, norsk eller engelsk, uden at der samtidig skal gives mulighed for simultantolkning til og fra dansk for samtlige deltagere. Beslutningen kan optages i vedtægterne, uden at det kræver særskilt vedtagelse på generalforsamlingen.

Stk. 4. Generalforsamlingen kan beslutte, at generalforsamlingen skal afholdes på et andet sprog end dansk, svensk, norsk eller engelsk, uden at der samtidig skal gives mulighed for simultantolkning til og fra dansk for samtlige deltagere. En beslutning herom skal optages i vedtægterne, og § 107, stk. 2, nr. 6, og § 110 finder anvendelse på beslutningen samt ændringer heri.

Stk. 5. Er det besluttet, at generalforsamlingen holdes på et andet sprog end dansk, kan det med simpelt flertal besluttet, at generalforsamlingen fremover skal afholdes på dansk. Beslutning herom kan optages i vedtægterne, uden at det kræver særskilt vedtagelse på generalforsamlingen. Hvis beslutningen

om det andet sprog er optaget i vedtægterne, skal det fremgå af beslutningen efter 1. pkt., om denne skal optages i vedtægterne, eller om vedtægterne ikke længere skal indeholde oplysninger om sprog på generalforsamlingen.

Stk. 6. Dokumenter udarbejdet til generalforsamlingens interne brug i forbindelse med eller efter generalforsamlingen skal udarbejdes på dansk, jf. dog stk. 7 og 8.

Stk. 7. Generalforsamlingen kan med simpelt flertal beslutte, at de i stk. 6 nævnte dokumenter udarbejdes på svensk, norsk eller engelsk. En beslutning herom kan optages i vedtægterne, uden at det kræver særskilt vedtagelse på generalforsamlingen.

Stk. 8. Generalforsamlingen kan beslutte, at de i stk. 6 nævnte dokumenter udarbejdes på et andet sprog end dansk, svensk, norsk eller engelsk. En beslutning herom skal optages i vedtægterne, og § 107, stk. 2, nr. 7, og § 110 finder anvendelse på beslutningen samt ændringer heri.

§ 100 a. Generalforsamlingen kan med simpelt flertal beslutte, at årsrapporten udarbejdes og aflægges på engelsk. Generalforsamlingens beslutning herom skal optages i vedtægterne. Optagelsen af generalforsamlingens beslutning i vedtægterne kræver ikke særskilt vedtagelse.

§ 101. Der vælges en dirigent af generalforsamlingen blandt kapitalejerne eller uden for disses kreds, medmindre vedtægterne bestemmer andet.

Stk. 2. Dirigenten skal lede generalforsamlingen og sikre, at generalforsamlingen afholdes på en forvarlig og hensigtsmæssig måde. Dirigenten råder over de nødvendige beføjelser hertil, herunder retten til at tilrettelægge drøftelser, udforme afstemningstemaer, beslutte, hvornår debatten er afsluttet, afskære indlæg og om nødvendigt bortvise deltagere fra generalforsamlingen.

Stk. 3. Over forhandlingerne på generalforsamlingen skal der føres en protokol, der underskrives af dirigenten. Alle beslutninger skal indføres i kapitalselskabets forhandlingsprotokol.

Stk. 4. Senest 2 uger efter generalforsamlingens afholdelse skal generalforsamlingsprotokollen eller en bekræftet udskrift af denne være tilgængelig for kapitalejerne.

Stk. 5. Aktieselskaber, som har aktier optaget til handel på et reguleret marked, skal for hver beslutning som minimum fastslå,

- 1) hvor mange aktier der er afgivet gyldige stemmer for,
- 2) den andel af aktiekapitalen, som disse stemmer repræsenterer,
- 3) det samlede antal gyldige stemmer,
- 4) antallet af stemmer for og imod hvert beslutningsforslag og,
- 5) når det er relevant, antallet af stemmeundladelser.

Stk. 6. Ønsker ingen af aktionærerne i aktieselskaber, som har aktier optaget til handel på et reguleret marked, en fuldstændig redegørelse for afstemningen, jf. stk. 5, er det kun nødvendigt at fastslå afstemningsresultatet for at sikre, at det krævede flertal er opnået for hver beslutning.

Stk. 7. Et aktieselskab, som har aktier optaget til handel på et reguleret marked, skal senest 2 uger efter generalforsamlingens afholdelse offentliggøre afstemningsresultaterne på sin hjemmeside.

Stk. 8. For statslige aktieselskaber skal en bekræftet udskrift, senest samtidig med at protokollen gøres tilgængelig for aktionærerne, jf. stk. 4, indsendes til Erhvervsstyrelsen.

§ 102. Ledelsen skal, når det forlanges af en kapitalejer og det efter et skøn fra det øverste ledelsesorgan kan ske uden væsentlig skade for kapitalselskabet, meddele til rådighed stående oplysninger på generalforsamlingen om alle forhold, som er af betydning for bedømmelsen af årsrapporten og kapitalselskabets stilling i øvrigt eller for spørgsmål, hvorom beslutning skal træffes på generalforsamlingen. Oplysningspligten gælder også kapitalselskabets forhold til andre selskaber i samme koncern.

Stk. 2. Hvis besvarelsen kræver oplysninger, som ikke er tilgængelige på generalforsamlingen, skal oplysningerne senest 2 uger derefter gøres tilgængelige for kapitalejerne, ligesom de skal sendes til de kapitalejere, der har fremsat begæring herom.

Stk. 3. Det centrale ledelsesorgan kan beslutte, at kapitalejere kan stille spørgsmål til dagsordenen eller til dokumenter m.v. til brug for generalforsamlingen inden udløbet af en frist, som optages i vedtægterne. Det centrale ledelsesorgan kan vedtage de nødvendige vedtægtsændringer.

Stk. 4. I aktieselskaber, som har aktier optaget til handel på et reguleret marked, og i statslige aktieselskaber gælder oplysningspligten efter stk. 1 og 2 endvidere for skriftlige spørgsmål stillet af en aktionær inden for de sidste 3 måneder før generalforsamlingen. Besvarelse kan ske skriftligt, og i så fald skal spørgsmålet og besvarelsen fremlægges for aktionærene ved generalforsamlingens begyndelse. Besvarelse kan undlades, såfremt aktionæren ikke er repræsenteret på generalforsamlingen. Flere spørgsmål med samme indhold kan besvares med ét samlet svar. Spørgsmål anses for besvaret, hvis de pågældende oplysninger er tilgængelige på aktieselskabets hjemmeside i form af en spørgsmål/svar-funktion.

§ 103. Kapitalselskabets eventuelle generalforsamlingsvalgte revisor, jf. § 144, stk. 1, har ret til at være til stede på generalforsamlingen. Kapitalselskabets eventuelle generalforsamlingsvalgte revisor, jf. § 144, stk. 1, skal være til stede på generalforsamlingen, hvis et medlem af det øverste eller det centrale ledelsesorgan eller en kapitlejer anmoder herom.

Stk. 2. På generalforsamlingen skal kapitalselskabets eventuelle generalforsamlingsvalgte revisor, jf. § 144, stk. 1, besvare spørgsmål om den årsrapport m.v., som behandles på den pågældende generalforsamling.

Stk. 3. Kapitalselskabets eventuelle generalforsamlingsvalgte revisor, jf. § 144, stk. 1, har ret til at deltage i det øverste ledelsesorgans møder under behandlingen af årsrapporter m.v. og har pligt til at deltage, hvis blot ét medlem af det øverste ledelsesorgan anmoder herom.

Stk. 4. I aktieselskaber, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked, og i statslige aktieselskaber skal selskabets generalforsamlingsvalgte revisor være til stede på den ordinære generalforsamling.

Afstemninger

§ 104. En kapitlejer skal stemme samlet på sine kapitalandele, medmindre vedtægterne bestemmer andet, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Kapitlejere har mulighed for at brevstemme, dvs. for at stemme skriftligt, inden generalforsamlingen afholdes. I kapitalselskaber, der ikke har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, kan denne mulighed fraviges i kapitalselskabets vedtægter. Skriftlig stemmeafgivelse må kun underlægges de krav og begrænsninger, der er nødvendige for at sikre identifikation af kapitlejerne, og kun for så vidt de står i rimeligt forhold til dette mål.

Stk. 3. I aktieselskaber har en aktionær, som i erhvervsmæssig sammenhæng handler på vegne af andre fysiske eller juridiske personer (klienter) (nominee), ret til at udøve stemmerettigheder på vegne af klienterne i tilknytning til aktier, som ikke er ejet af nominee'en, men som er registreret i ejerbogen i nominee'ens navn, og ret til at udøve sine stemmerettigheder i tilknytning til nogle af aktierne på en måde, der ikke er identisk med udøvelsen af stemmerettighederne i tilknytning til andre aktier. Nominee'en, jf. 1. pkt., indestår for og er på begæring fra selskabet forpligtet til hurtigst muligt at dokumentere, at nominee'en udøver stemmerettighederne efter udtrykkelig bemyndigelse og instruks fra ejeren af aktien.

Stk. 4. Når stemmeafgivelsen foregår elektronisk, sender aktieselskaber, der har aktier med stemmeret optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller aktivt i et EU-/EØS-land, en elektronisk bekræftelse på, at stemmen er modtaget, til den person, der stemmer.

Stk. 5. Aktieselskaber, der har aktier med stemmeret optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller aktivt i et EU-/EØS-land, skal, når stemmerne er afgivet elektronisk, sende en bekræftelse på, at aktionærens stemmer er blevet gyldigt registreret og medtalt af aktieselskabet, hvis aktionæren eller en tredjepart, som aktionæren har udpeget, anmoder herom senest 4 uger efter generalforsamlingens afholdelse. Dette gælder dog ikke, hvis oplysningerne allerede er tilgængelige.

§ 105. Medmindre andet følger af denne lov eller kapitalselskabets vedtægter bestemmer andet, afgøres alle anliggender på generalforsamling ved simpelt stemmeflertal. Står stemmerne lige, er forslaget ikke vedtaget. Personvalg samt anliggender, hvor kapitalejerne skal stemme om flere muligheder ved én afstemning, afgøres ved relativt, simpelt stemmeflertal. Står stemmerne lige ved personvalg, skal valget afgøres ved lodtrækning, medmindre vedtægterne bestemmer andet.

§ 106. Beslutning om ændring af vedtægterne er kun gyldig, hvis den tiltrædes af mindst 2/3 såvel af de stemmer, som er afgivet, som af den del af selskabskapitalen, som er repræsenteret på generalforsamlingen, jf. dog stk. 2. Beslutning om ændring af vedtægterne skal i øvrigt opfylde de yderligere forskrifter, som vedtægterne måtte indeholde, og de særlige regler i § 107.

Stk. 2. Beslutning om ændring af vedtægterne efter § 74, stk. 3, § 102, stk. 3, § 175, stk. 2, § 176, stk. 2, § 247, stk. 1, § 265, stk. 1, § 282, stk. 1, eller § 302, stk. 1, skal ikke træffes af generalforsamlingen.

§ 107. Beslutning om vedtægtsændring, hvorved kapitalejernes forpligtelser over for kapitalselskabet forøges, er kun gyldig, hvis samtlige kapitalejere er enige herom.

Stk. 2. Følgende beslutninger om vedtægtsændringer er kun gyldige, hvis de tiltrædes af mindst 9/10 såvel af de afgivne stemmer som af den på generalforsamlingen repræsenterede selskabskapital:

- 1) Beslutning, hvorved kapitalejernes ret til udbytte eller til udlodning af kapitalselskabets midler, herunder tegning af kapitalandele til favørkurs, formindskes til fordel for andre end kapitalejerne i kapitalselskabet og medarbejderne i kapitalselskabet eller dets datterselskab.
- 2) Beslutning, hvorved kapitalandelenes omsættelighed begrænses eller eksisterende begrænsninger skærpes, herunder vedtagelse af bestemmelser om, at kapitalselskabets samtykke kræves til overdragelse af kapitalandele, eller at ingen kapitalejer kan besidde kapitalandele ud over en nærmere fastsat del af selskabskapitalen.
- 3) Beslutning, hvorved kapitalejerne forpligtes til at lade deres kapitalandele indløse i lige forhold uden for tilfælde af kapitalselskabets opløsning eller tilfælde omhandlet i kapitel 5.
- 4) Beslutning, hvorved kapitalejernes adgang til at udøve stemmeret for egne eller andres kapitalandele begrænses til en nærmere fastsat del af stemmerne eller af den stemmeberettigede selskabskapital.
- 5) Beslutning, hvorved kapitalejerne som led i en spaltning ikke modtager stemmer eller kapitalandele i hvert af de modtagende selskaber i samme forhold som i det indskydende selskab.
- 6) Beslutning, hvorved generalforsamlingen skal afholdes på et andet sprog end dansk, svensk, norsk eller engelsk, uden at der samtidig gives mulighed for simultantolkning til og fra dansk for samtlige deltagere.
- 7) Beslutning, hvorved der indføres et andet sprog end dansk, svensk, norsk eller engelsk for interne dokumenter, dvs. dokumenter udarbejdet i forbindelse med eller efter generalforsamlingen, der er til selskabets interne brug.

Stk. 3. Findes der flere kapitalklasser i kapitalselskabet, er en vedtægtsændring, der medfører en forskydning af retsforholdet mellem disse enten ved en ændring af allerede etablerede eller indførelse af nye forskelle, kun gyldig, hvis den tiltrædes af kapitalejere, der ejer mindst 2/3 af den del af den kapitalklasse, hvis retsstilling forringes, som deltager i generalforsamlingen.

Ugyldige generalforsamlingsbeslutninger

§ 108. Der må på generalforsamlingen ikke træffes beslutning, som åbenbart er egnet til at skaffe visse kapitalejere eller andre en utilbørlig fordel på andre kapitalejeres eller kapitalselskabets bekostning.

§ 109. En kapitalejer eller et medlem af ledelsen kan anlægge sag vedrørende en generalforsamlingsbeslutning, som ikke er blevet til på lovlig måde, eller som er i strid med denne lov eller kapitalselskabets vedtægter.

Stk. 2. Sag skal være anlagt senest 3 måneder efter beslutningen, ellers anses beslutningen for gyldig.

Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse, når

- 1) beslutningen ikke lovligt kunne tages selv med samtlige kapitalejeres samtykke,
- 2) der ifølge denne lov eller kapital selskabets vedtægter kræves samtykke til beslutningen af alle eller visse kapitalejere og sådant samtykke ikke er givet,
- 3) de regler for indkaldelse, som gælder for kapital selskabet, er væsentligt tilsidesat eller
- 4) den kapitalejer, der har rejst sagen efter udløbet af den i stk. 2 angivne tid, men dog senest 24 måneder efter beslutningen, har haft rimelig grund til forsinkelsen og retten på grund heraf og under hensyntagen til omstændighederne i øvrigt finder, at det ville være åbenbart urimeligt at anvende bestemmelserne i stk. 2.

Stk. 4. Finder retten, at beslutningen er omfattet af stk. 1, skal den ved dom kendes ugyldig eller ændres. En ændring af beslutningen kan dog kun ske, såfremt der nedlægges påstand herom og retten er i stand til at fastslå, hvilket indhold beslutningen rettelig skulle have haft. Rettens afgørelse har også gyldighed for de kapitalejere, der ikke har anlagt sagen.

Indløsningsret

§ 110. Kapitalejere, som på generalforsamlingen har modsat sig de i § 107, stk. 2, nr. 1-4, 6 og 7, nævnte vedtægtsændringer, kan kræve, at kapital selskabet indløser deres kapitalandele, såfremt krav herom fremsættes skriftligt senest 4 uger efter generalforsamlingens afholdelse.

Stk. 2. Er kapitalejeren før afstemningen blevet anmodet om at afgive en udtalelse om, hvorvidt denne ønsker at benytte indløsningsretten efter stk. 1, er denne ret dog betinget af, at den pågældende på generalforsamlingen har tilkendegivet dette ønske.

Stk. 3. Ved indløsningen køber kapital selskabet de pågældendes kapitalandele til en pris, der svarer til kapitalandelens værdi, og som i mangel af enighed herom fastsættes af skønsmænd udmeldt af retten på kapital selskabets hjemsted. Omkostningerne til skønsmændene bæres af den kapitalejer, som ønsker skønsmændenes vurdering foretaget, men kan pålægges selskabet, såfremt skønsmændenes vurdering afviger væsentligt fra den af selskabet foreslåede pris og enten helt eller overvejende lægges til grund. Begge parter kan indbringe skønsmændenes afgørelse for retten. Sag herom skal anlægges senest 3 måneder efter modtagelsen af skønsmændenes erklæring.

Kapitel 7

Kapital selskabets ledelse m.v.

Valg af ledelsesstruktur

§ 111. Et kapital selskab kan vælge mellem følgende ledelsesstrukturer:

- 1) En ledelsesstruktur, hvor kapital selskabet ledes af en bestyrelse, der varetager den overordnede og strategiske ledelse. Til at forestå den daglige ledelse skal bestyrelsen ansætte en direktion, der enten kan bestå af en eller flere personer blandt bestyrelsens egne medlemmer eller af personer, som ikke er medlem af bestyrelsen. I begge tilfælde betegnes personer, som forestår den daglige ledelse, direktører, og de udgør samlet kapital selskabets direktion. Flertallet af bestyrelsens medlemmer skal i aktieselskaber være personer, som ikke er direktører i selskabet. En direktør i et aktieselskab kan ikke være formand eller næstformand for bestyrelsen i aktieselskabet.
- 2) En ledelsesstruktur, hvor kapital selskabet ledes af en direktion. I aktieselskaber skal direktionen ansættes af et tilsynsråd, der fører tilsyn med direktionen. Et medlem af direktionen kan ikke være medlem af tilsynsrådet.

Stk. 2. I aktieselskaber skal bestyrelsen eller tilsynsrådet bestå af mindst 3 personer.

Stk. 3. I anpartsselskaber, hvor medarbejderne har valgt at benytte reglerne i § 140 om medarbejder-valgte medlemmer af det øverste ledelsesorgan, skal der være en bestyrelse eller et tilsynsråd. Hvis et anpartsselskab ikke har en bestyrelse eller et tilsynsråd, men efter 1. pkt. skal have et af disse

organer, skal forslag om at ændre vedtægterne, således at kapitalselskabet skal have en bestyrelse eller et tilsynsråd, anses som gyldigt vedtaget, når blot en anpartshaver har stemt for forslaget.

Stk. 4. Lovens bestemmelser om medlemmer af bestyrelse og tilsynsråd finder tilsvarende anvendelse på suppleanter for disse.

Generelle bestemmelser om ledelses- og tilsynshverv

§ 112. Medlemmer af et kapitalselskabs ledelse, som registreres efter § 10, må ikke være personer, der er frakendt retten til at være ledelsesmedlem i en erhvervsvirksomhed i henhold til lovgivningen her i landet eller et andet EU-/EØS-lands lovgivning.

Stk. 2 Medlemmer af et kapitalselskabs ledelse skal være myndige personer og må ikke være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7.

Stk. 3. Medlemmer af et kapitalselskabs ledelse, som registreres efter § 10, skal være personer, som faktisk fungerer som ledelsesmedlemmer, jf. kapitel 7.

Stk. 4. I rederiaktieselskaber kan et enkeltmandsfirma eller et interessentskab være direktør, forudsat at indehaveren eller interessenterne opfylder betingelserne i stk. 2.

§ 113. Medlemmer af bestyrelse og tilsynsråd samt direktører må ikke udføre eller deltage i spekulationsforretninger vedrørende kapitalandele i kapitalselskabet eller i kapitalselskaber inden for samme koncern.

§ 114. I kapitalselskaber, som har aktier optaget til handel på et reguleret marked, og i statslige aktieselskaber må formanden for bestyrelsen eller tilsynsrådet ikke udføre hverv for kapitalselskabet, der ikke er en del af hvervet som formand. En bestyrelsesformand kan dog, hvor der er særligt behov herfor, udføre opgaver, som den pågældende bliver anmodet om at udføre af og for bestyrelsen.

Bestyrelsens opgaver

§ 115. I kapitalselskaber, der har en bestyrelse, skal denne ud over at varetage den overordnede og strategiske ledelse og sikre en forsvarlig organisation af kapitalselskabets virksomhed påse, at

- 1) bogføringen og regnskabsaflæggelsen foregår på en måde, der efter kapitalselskabets forhold er tilfredsstillende,
- 2) der er etableret de fornødne procedurer for risikostyring og interne kontroller,
- 3) bestyrelsen løbende modtager den fornødne rapportering om kapitalselskabets finansielle forhold,
- 4) direktionen udøver sit hverv på en behørig måde og efter bestyrelsens retningslinjer og
- 5) kapitalselskabets kapitalberedskab til enhver tid er forsvarligt, herunder at der er tilstrækkelig likviditet til at opfylde kapitalselskabets nuværende og fremtidige forpligtelser, efterhånden som de forfalder, og bestyrelsen er således til enhver tid forpligtet til at vurdere den økonomiske situation og sikre, at det tilstedeværende kapitalberedskab er forsvarligt.

Tilsynsrådets opgaver

§ 116. I kapitalselskaber, som har et tilsynsråd, skal tilsynsrådet påse, at

- 1) bogføringen og regnskabsaflæggelsen foregår på en måde, der efter kapitalselskabets forhold er tilfredsstillende,
- 2) der er etableret de fornødne procedurer for risikostyring og interne kontroller,
- 3) tilsynsrådet løbende modtager den fornødne rapportering om kapitalselskabets finansielle forhold,
- 4) direktionen udøver sit hverv på en behørig måde og
- 5) kapitalselskabets kapitalberedskab til enhver tid er forsvarligt, herunder at der er tilstrækkelig likviditet til at opfylde kapitalselskabets nuværende og fremtidige forpligtelser, efterhånden som de forfalder, og tilsynsrådet er således til enhver tid forpligtet til at vurdere den økonomiske situation og sikre, at det tilstedeværende kapitalberedskab er forsvarligt.

Direktionens opgaver

§ 117. I kapitalselskaber, der ledes efter § 111, stk. 1, nr. 1, varetager direktionen den daglige ledelse af kapitalselskabet. Direktionen skal følge de retningslinjer og anvisninger, som bestyrelsen har givet. Den daglige ledelse omfatter ikke dispositioner, der efter kapitalselskabets forhold er af usædvanlig art eller stor betydning. Sådanne dispositioner kan direktionen kun foretage efter særlig bemyndigelse fra bestyrelsen, medmindre bestyrelsens beslutning ikke kan afventes uden væsentlig ulempe for kapitalselskabets virksomhed. Bestyrelsen skal i så fald snarest muligt underrettes om den trufne disposition.

Stk. 2. I kapitalselskaber omfattet af § 111, stk. 1, nr. 2, skal direktionen varetage såvel den overordnede og strategiske ledelse som den daglige ledelse. Direktionen skal desuden sikre en forsvarlig organisation af kapitalselskabets virksomhed.

§ 118. Direktionen skal sikre, at kapitalselskabets bogføring sker under iagttagelse af lovgivningens regler herom, og at formueforvaltningen foregår på betryggende måde.

Stk. 2. Direktionen skal herudover sikre, at kapitalselskabets kapitalberedskab til enhver tid er forsvarligt, herunder at der er tilstrækkelig likviditet til at opfylde kapitalselskabets nuværende og fremtidige forpligtelser, efterhånden som de forfalder. Direktionen er således til enhver tid forpligtet til at vurdere den økonomiske situation og sikre, at det tilstedeværende kapitalberedskab er forsvarligt.

§ 118 a. Direktionen i et kapitalselskab, der er omfattet af årsregnskabslovens § 99 a, skal sikre, at selskabets lønmodtagerrepræsentanter underrettes, og skal med disse drøfte relevante bæredygtighedsoplysninger og midlerne til at fremskaffe og verificere bæredygtighedsoplysninger. Afgiver lønmodtagerrepræsentanterne på denne baggrund en udtalelse, skal direktionen have modtaget denne skriftligt på en af kapitalselskabet oplyst elektronisk adresse senest 4 uger efter drøftelsen, jf. 1. pkt.

Stk. 2. Indgår kapitalselskabet i en koncern, og anvender selskabet årsregnskabslovens § 99 a, stk. 7, skal selskabet hurtigst muligt videregive lønmodtagerrepræsentanternes udtalelse efter stk. 1, 2. pkt., til modervirksomheden.

Kapitaltab

§ 119. Ledelsen i et kapitalselskab skal sikre, at generalforsamling afholdes, senest 6 måneder efter at det konstateres, at selskabets egenkapital udgør mindre end halvdelen af den tegnede kapital. På generalforsamlingen skal det centrale ledelsesorgan redegøre for kapitalselskabets økonomiske stilling og om fornødent stille forslag om foranstaltninger, der bør træffes, herunder om kapitalselskabets opløsning.

Valg til bestyrelse og tilsynsråd

§ 120. I aktieselskaber skal flertallet af medlemmerne af bestyrelsen eller tilsynsrådet vælges af generalforsamlingen.

Stk. 2. Vedtægterne kan tillægge offentlige myndigheder eller andre ret til at udpege et eller flere medlemmer af bestyrelsen eller tilsynsrådet.

Stk. 3. Forud for valg af medlemmerne af bestyrelsen eller tilsynsrådet på generalforsamlingen skal der i aktieselskaber gives oplysning om de opstillede personers ledelseshverv i andre erhvervsdrivende virksomheder bortset fra aktieselskabets egne 100 pct. ejede datterselskaber. Er den pågældende medlem af ledelsen i såvel et andet moderselskab som et eller flere af dets 100 pct. ejede datterselskaber, er det uanset 1. pkt. tilstrækkeligt at oplyse navnet på dette moderselskab og antallet af dets datterselskaber, hvori den pågældende er ledelsesmedlem. Aktionærerne kan i enighed beslutte at fravige bestemmelsen.

Stk. 4. De generalforsamlingsvalgte medlemmer af bestyrelsens eller tilsynsrådets hverv gælder for den tid, der er fastsat i vedtægterne. Valgperioden skal ophøre ved afslutningen af en ordinær generalforsamling senest 4 år efter valget.

Medlemmer af bestyrelsens og tilsynsrådets udtræden

§ 121. Et medlem af bestyrelsen eller tilsynsrådet kan til enhver tid udtræde heraf. Meddelelse herom skal gives til kapitalselskabets bestyrelse eller tilsynsråd og, hvis medlemmet ikke er valgt af generalforsamlingen, tillige til den, som har udpeget den pågældende. Et medlem af bestyrelsen eller tilsynsrådet kan til enhver tid afsættes af den, som har valgt eller udpeget den pågældende.

Stk. 2. Er der ingen suppleant til at indtræde i medlemmets sted, påhviler det de øvrige medlemmer af bestyrelsen eller tilsynsrådet at foranledige valg af nyt medlem for det afgående medlems resterende valgperiode. Det samme gælder, hvis et medlem, der er valgt af medarbejderne efter § 140 eller § 141, ikke længere er ansat i kapitalselskabet eller koncernen. Hører valget under generalforsamlingen, kan valg af et nyt medlem dog udskydes til næste ordinære generalforsamling, hvor valg til bestyrelsen eller tilsynsrådet skal finde sted, såfremt bestyrelsen eller tilsynsrådet er beslutningsdygtig med de tilbageværende medlemmer og suppleanter.

Valg af formand

§ 122. Bestyrelsen eller tilsynsrådet i et aktieselskab vælger selv sin formand, medmindre andet er bestemt i vedtægterne. Ved stemmelighed afgøres valg ved lodtrækning.

Afholdelse af møder i bestyrelse og tilsynsråd

§ 123. Formanden for bestyrelsen eller tilsynsrådet i et aktieselskab skal sikre, at det øverste ledelsesorgan holder møde, når dette er nødvendigt, og skal påse, at samtlige medlemmer indkaldes. Et medlem af ledelsen eller selskabets generalforsamlingsvalgte revisor, jf. § 144, kan forlange, at det øverste ledelsesorgan indkaldes. En direktør har, selv om den pågældende ikke er medlem af bestyrelsen eller tilsynsrådet, ret til at være til stede og udtale sig ved bestyrelsens eller tilsynsrådets møder, medmindre bestyrelsen eller tilsynsrådet i de enkelte tilfælde træffer anden bestemmelse.

Beslutningsdygtighed i bestyrelsen og tilsynsrådet

§ 124. Bestyrelsen eller tilsynsrådet er beslutningsdygtig, når over halvdelen af samtlige medlemmer er repræsenteret, for så vidt der ikke efter vedtægterne stilles større krav. Beslutninger må dog ikke træffes, uden at så vidt muligt samtlige medlemmer har haft adgang til at deltage i sagens behandling.

Stk. 2. Har et medlem forfald, og er der valgt en suppleant, skal der gives suppleanten adgang til at træde i medlemmets sted, så længe forfaldet varer. Medmindre andet er besluttet af bestyrelsen eller tilsynsrådet eller fastsat i vedtægterne, kan et medlem i enkeltstående tilfælde give fuldmagt til et andet medlem i stedet for at indkalde en suppleant, hvis dette er betryggende henset til emnet for drøftelserne.

Stk. 3. De anliggender, der behandles i bestyrelsen eller tilsynsrådet, afgøres, for så vidt der ikke efter vedtægterne kræves særligt stemmeflertal, ved simpelt stemmeflertal. Det kan i vedtægterne bestemmes, at formandens stemme, eller ved formandens forfald næstformandens, er afgørende i tilfælde af stemmelighed.

Skriftlige og elektroniske møder i bestyrelse og tilsynsråd

§ 125. Bestyrelsesmøder og møder i tilsynsrådet kan afholdes skriftligt, i det omfang dette er foreneligt med udførelsen af bestyrelsens eller tilsynsrådets hverv. Et medlem af ledelsen kan dog forlange, at der finder en mundtlig drøftelse sted. Lovens bestemmelser om afholdelse af møder i bestyrelsen eller tilsynsrådet finder med de fornødne afvigelser tilsvarende anvendelse på skriftlige møder.

Stk. 2. Bestyrelsesmøder og møder i tilsynsrådet kan afholdes ved anvendelse af elektroniske medier, i det omfang dette er foreneligt med udførelsen af bestyrelsens eller tilsynsrådets hverv. Et medlem af ledelsen kan dog forlange, at der finder en mundtlig drøftelse sted. Aktie- og anpartsselskabslovens bestemmelser om afholdelse af møde i bestyrelsen eller tilsynsrådet og om elektronisk kommunikation

finder med de fornødne afvigelser tilsvarende anvendelse på elektroniske møder og på kommunikationen i forbindelse hermed.

Sproget på møder i bestyrelse og tilsynsråd

§ 126. Møder i bestyrelsen eller tilsynsrådet afholdes på dansk, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Møder i bestyrelsen eller tilsynsrådet kan, hvis flertallet beslutter det, afholdes på et andet sprog end dansk, hvis der samtidig gives mulighed for simultantolkning til og fra dansk for samtlige deltagere. Afholdelse af møder på et andet sprog end dansk uden simultantolkning kræver enighed blandt bestyrelsens eller tilsynsrådets medlemmer.

Stk. 3. Uanset stk. 2 kan møder i bestyrelsen eller tilsynsrådet dog afholdes på svensk, norsk eller engelsk uden simultantolkning, hvis dette sprog er angivet som koncernsprog i selskabets vedtægter.

Stk. 4. Hvis dokumenter udarbejdet til brug for arbejdet i bestyrelsen eller tilsynsrådet ikke er udformet på dansk, kan ethvert medlem af bestyrelsen eller tilsynsrådet kræve en oversættelse til dansk af de pågældende dokumenter. Dette gælder dog ikke, hvis dokumenterne er udformet på svensk, norsk eller engelsk, såfremt det pågældende sprog er angivet som koncernsprog i selskabets vedtægter.

Utilbørlige dispositioner samt aftaler indgået med enekapitalejer

§ 127. Medlemmerne af kapitalselskabets ledelse må ikke disponere således, at dispositionen er åbenbart egnet til at skaffe visse kapitalejere eller andre en utilbørlig fordel på andre kapitalejeres eller kapitalselskabets bekostning. Medlemmerne af kapitalselskabets ledelse må ikke efterkomme generalforsamlingsbeslutninger eller beslutninger truffet af andre selskabsorganer, hvis beslutningen måtte være ugyldig som stridende mod lovgivningen eller kapitalselskabets vedtægter.

Stk. 2. Aftaler, som indgås mellem en enekapitalejer og kapitalselskabet, er kun gyldige, hvis de affattes på en måde, som senere kan dokumenteres, medmindre der er tale om aftaler på sædvanlige vilkår som led i et løbende mellemværende.

Protokol over forhandlingerne i det øverste ledelsesorgan

§ 128. Hvis det øverste ledelsesorgan består af flere medlemmer, føres der en protokol over forhandlingerne, der underskrives af samtlige tilstedeværende medlemmer.

Stk. 2. Et tilstedeværende ledelsesmedlem, der ikke er enig i en beslutning, har ret til at få sin mening indført i protokollen.

Revisionsprotokol

§ 129. Medlemmerne af det øverste ledelsesorgan underskriver revisionsprotokollen, hvis revisor fører en sådan.

Bestyrelsens og tilsynsrådets forretningsorden

§ 130. Hvis bestyrelsen eller tilsynsrådet i et kapitalselskab består af flere medlemmer, skal der ved en forretningsorden træffes nærmere bestemmelser om udførelsen af bestyrelsens eller tilsynsrådets hverv.

Stk. 2. Ved udformningen af forretningsordenen skal der tages udgangspunkt i kapitalselskabets virksomhed og behov. I den forbindelse bør bestyrelsen eller tilsynsrådet særligt overveje, om forretningsordenen skal indeholde bestemmelser om konstitution, arbejdsdeling, tilsyn med direktionens daglige ledelse, føring af bøger, protokoller m.v., skriftlige og elektroniske møder, tavshedspligt, suppleanter, regnskabskontrol, underskrivelse af revisionsprotokol og sikring af tilstedeværelsen af det nødvendige grundlag for revision.

Stk. 3. Bestyrelsens eller tilsynsrådets forretningsorden i statslige aktieselskaber skal senest 4 uger efter udfærdigelsen offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system. Samme frist gælder, når et aktieselskab bliver

et statsligt aktieselskab efter kapitel 20 eller der sker ændringer i et statsligt aktieselskabs forretningsorden.

Inhabilitet

§ 131. Et medlem af ledelsen må ikke deltage i behandlingen af spørgsmål om aftaler mellem kapitalselskabet og den pågældende selv eller om søgsmål mod den pågældende selv eller om aftale mellem kapitalselskabet og tredjemand eller søgsmål mod tredjemand, hvis vedkommende har en væsentlig interesse deri, der kan være stridende mod kapitalselskabets.

Tavshedspligt

§ 132. Medlemmer af bestyrelsen og tilsynsrådet, direktører, vurderingsmænd og granskningsmænd samt disses medhjælpere og suppleanter må ikke uberettiget videregive, hvad de under udøvelsen af deres hverv har fået kendskab til.

Afgivelse af oplysninger m.v. til revisor

§ 133. Ledelsen i et kapitalselskab skal give enhver revisor eller granskningsmand, der er valgt af generalforsamlingen, og som skal erklære sig om kapitalselskabets forhold, de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen af kapitalselskabet og, hvis kapitalselskabet er et moderselskab, dets koncern i henhold til årsregnskabsloven.

Stk. 2. Ledelsen i et kapitalselskab skal give enhver revisor eller granskningsmand, der er valgt af generalforsamlingen, og som skal erklære sig om kapitalselskabets forhold, adgang til at foretage de undersøgelser, denne finder nødvendige, og skal sikre, at revisor eller granskningsmand får de oplysninger og den bistand, som den pågældende anser for nødvendig for udførelsen af sit hverv.

Stk. 3. Ledelsen i et dansk kapitalselskab, der er datterselskab i en koncern, har tilsvarende forpligtelser over for modervirksomhedens revisor.

Underretning om koncernforhold

§ 134. Det centrale ledelsesorgan i et dansk moderselskab er forpligtet til at underrette det centrale ledelsesorgan for en dattervirksomhed, så snart et koncernforhold er etableret. Det centrale ledelsesorgan i et dansk datterselskab skal give modervirksomheden de oplysninger, som er nødvendige for vurderingen af koncernens stilling og resultatet af koncernens virksomhed.

Repræsentations- og tegningsret

§ 135. Medlemmer af bestyrelsen og af direktionen repræsenterer kapitalselskabet udadtil.

Stk. 2. Kapitalselskabet forpligtes ved aftaler, som indgås på kapitalselskabets vegne af det samlede centrale ledelsesorgan, af et medlem af bestyrelsen eller af en direktør. Medlemmerne af tilsynsrådet kan ikke tegne kapitalselskabet.

Stk. 3. Den tegningsret, som efter stk. 2 tilkommer det enkelte medlem af bestyrelsen og direktionen, kan i vedtægterne begrænses, således at tegningsretten kun kan udøves af flere medlemmer i forening eller af et eller flere bestemte medlemmer hver for sig eller i forening. Anden begrænsning i tegningsretten kan ikke registreres.

Stk. 4. I kapitalselskaber, der har et tilsynsråd, kan tilsynsrådet uanset stk. 1 repræsentere selskabet i situationer, hvor der anlægges sag mod et eller flere medlemmer af selskabets direktion. Tilsvarende kan tilsynsrådet repræsentere selskabet i situationer, hvor der anlægges sag mod selskabet af et medlem af selskabets direktion. Det samme gælder, hvor direktionens medlemmer enten er inhabile eller af andre grunde ikke kan repræsentere selskabet.

Stk. 5. Prokura kan kun meddeles af det centrale ledelsesorgan.

§ 136. Hvis nogen, der har tegningsret efter § 135, har indgået aftale eller afgivet tilsagn på kapitalselskabets vegne, forpligter dette kapitalselskabet, medmindre

- 1) de tegningsberettigede har handlet i strid med de begrænsninger i deres beføjelser, som er fastsat i denne lov,
- 2) aftalen eller tilsagnet falder uden for kapitalselskabets formål og kapitalselskabet godtgør, at tredjemand vidste eller burde vide dette, eller
- 3) den tegningsberettigede har overskredet sin bemyndigelse eller væsentligt har tilsidesat selskabets interesser og tredjemand vidste eller burde vide dette.

Stk. 2. Offentliggørelsen af kapitalselskabets vedtægtsmæssige formålsbestemmelse i Erhvervsstyrelsens it-system er ikke i sig selv tilstrækkeligt bevis efter denne bestemmelses stk. 1, nr. 2.

§ 137. Er valg eller udnævnelse af medlemmer af ledelsen i et kapitalselskab bekendtgjort i Erhvervsstyrelsens it-system i overensstemmelse med § 14, kan mangler ved valget eller udnævnelsen ikke påberåbes over for tredjemand, medmindre kapitalselskabet godtgør, at denne kendte manglen.

Aflønning af ledelsesmedlemmer

§ 138. Medlemmer af et kapitalselskabs ledelse kan lønnes med fast eller variabelt vederlag. Vederlaget må ikke overstige, hvad der anses for sædvanligt efter hvervets art og arbejdets omfang, samt hvad der må anses for forsvarligt i forhold til kapitalselskabets og, i moderselskaber, koncernens økonomiske stilling.

Stk. 2. Går et kapitalselskab konkurs, skal medlemmer af ledelsen, selv om de har været i god tro, tilbagebetale, hvad de i de sidste 5 år før fristdagen har oppebåret i variabelt vederlag, forudsat at kapitalselskabet var insolvent, da det variable vederlag blev fastsat.

§ 139. Det øverste ledelsesorgan i aktieselskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller aktivt i et EU-/EØS-land, skal udarbejde en vederlagspolitik for ledelsesmedlemmerne, medmindre der udelukkende er tale om stemmeløse aktier.

Stk. 2. Aktionærerne stemmer om vederlagspolitikken på aktieselskabets generalforsamling ved enhver væsentlig ændring og mindst hvert fjerde år.

Stk. 3. Ved indgåelse af konkrete aftaler om ledelsesaflønning eller ved forlængelse eller ændring af eksisterende aftaler skal den gældende godkendte vederlagspolitik overholdes, jf. dog § 139 a, stk. 5.

Stk. 4. Godkender generalforsamlingen ikke vederlagspolitikken, skal det øverste ledelsesorgan fremsætte et ændret forslag til vederlagspolitik senest på den følgende ordinære generalforsamling. Aktieselskabet kan fortsætte med at aflønne ledelsesmedlemmerne i henhold til gældende praksis, indtil en ny vederlagspolitik er godkendt af generalforsamlingen.

Stk. 5. En godkendt vederlagspolitik skal hurtigst muligt offentliggøres på aktieselskabets hjemmeside sammen med datoen for og resultatet af afstemningen. Vederlagspolitikken skal forblive offentligt tilgængelig og gratis på hjemmesiden, så længe den er gældende.

Stk. 6. Har generalforsamlingen godkendt en vederlagspolitik, bortfalder bestemmelsen om retningslinjer for incitamentsaflønning i aktieselskabets vedtægter, og den slettes formløst fra aktieselskabets vedtægter.

§ 139 a. Vederlagspolitikken, jf. § 139, skal være klar og forståelig og bidrage til aktieselskabets forretningsstrategi, langsigtede interesser og bæredygtighed og indeholde følgende:

- 1) En forklaring på, hvordan vederlagspolitikken bidrager til aktieselskabets forretningsstrategi, langsigtede interesser og bæredygtighed.
- 2) En beskrivelse af de forskellige komponenter af fast og variabel aflønning, herunder alle bonusser og andre goder, som kan tildeles ledelsesmedlemmer, med indikation af komponenternes relative andel.
- 3) En forklaring på, hvordan aktieselskabets medarbejderes løn og ansættelsesvilkår er blevet taget i betragtning ved udarbejdelsen af vederlagspolitikken.

4) Retningslinjer for varigheden af kontrakter eller ordninger med ledelsesmedlemmer, de vigtigste elementer i tillægspensionsordninger eller ordninger for tidlig pensionering og opsigelsesvilkår, opsigelsesperioder og betalinger i tilknytning til opsigelse.

5) En forklaring på den beslutningsproces, der anvendes ved vederlagspolitikken fastlæggelse, revision og gennemførelse, herunder foranstaltninger til at undgå eller håndtere interessekonflikter.

Stk. 2. Indgår aktieselskabet aftaler om variabel aflønning, skal vederlagspolitikken indeholde klare, brede og varierede kriterier for tildeling af den variable løn. Vederlagspolitikken skal angive

1) oplysninger om de finansielle og ikkefinansielle resultatkriterier, herunder, hvor det er relevant, kriterier vedrørende virksomheders sociale ansvar, og en forklaring på, hvordan de bidrager til aktieselskabets forretningsstrategi, langsigtede interesser og bæredygtighed, samt de metoder, der skal anvendes til at fastlægge, om resultatkriterierne er opfyldt, og

2) oplysninger om eventuelle udskydelsesperioder og om aktieselskabets mulighed for at tilbagekræve variabel aflønning.

Stk. 3. Tildeler aktieselskabet aktiebaseret aflønning, skal vederlagspolitikken, jf. stk. 2, tillige indeholde retningslinjer for modningsperioder og en eventuel bindingsperiode for aktier efter udløbet af modningsperioden og forklare, hvordan den aktiebaserede aflønning bidrager til aktieselskabets forretningsstrategi, langsigtede interesser og bæredygtighed.

Stk. 4. Ændres vederlagspolitikken, skal vederlagspolitikken beskrive og forklare alle væsentlige ændringer. Beskrivelsen skal indeholde oplysninger om, hvordan der er taget hensyn til aktionærernes afstemning om og holdning til vederlagspolitikken og vederlagsrapporterne, jf. § 139 b, siden generalforsamlingens seneste afstemning om vederlagspolitikken.

Stk. 5. Aktieselskabets øverste ledelsesorgan kan under særlige omstændigheder midlertidigt fravige vederlagspolitikken, forudsat at vederlagspolitikken indeholder en beskrivelse af de proceduremæssige betingelser herfor og specificerer de elementer af vederlagspolitikken, som kan fraviges.

§ 139 b. Aktieselskaber, der har udarbejdet en vederlagspolitik, jf. § 139, skal udarbejde en klar og forståelig vederlagsrapport, som giver et samlet overblik over den aflønning, som de enkelte ledelsesmedlemmer, herunder nye og tidligere, er tildelt i løbet af eller har til gode for det seneste regnskabsår. Aflønningen omfatter tillige alle goder uanset form. Vederlagsrapporten må for de individuelle ledelsesmedlemmer ikke indeholde de særlige kategorier af personoplysninger, som er omhandlet i artikel 9, stk. 1, i databeskyttelsesforordningen, eller personoplysninger, som vedrører de individuelle ledelsesmedlemmers familiemæssige situation.

Stk. 2. Aktieselskabets centrale ledelsesorgan har ansvaret for at udarbejde og offentliggøre vederlagsrapporten.

Stk. 3. Vederlagsrapporten skal, i det omfang det er relevant, omfatte følgende oplysninger om hvert enkelt ledelsesmedlems aflønning:

1) Den samlede aflønning fordelt på komponenter, den faste og variable aflønnings forholdsmæssige andel, en forklaring på, hvordan den samlede aflønning er i overensstemmelse med den vedtagne vederlagspolitik, herunder hvordan den bidrager til aktieselskabets langsigtede resultater, og oplysninger om, hvordan resultatkriterierne er anvendt.

2) Den årlige ændring i aflønningen, i aktieselskabets resultater og i den gennemsnitlige aflønning på grundlag af fuldtidsækvivalenter af andre ansatte i aktieselskabet end ledelsesmedlemmer som minimum over de seneste 5 regnskabsår, opstillet på en måde, der muliggør sammenligning.

3) Enhver form for aflønning fra virksomheder, som tilhører den samme koncern, jf. § 5, nr. 20.

4) Antallet af aktier, tildelte eller tilbudte aktieoptioner og de væsentligste betingelser for udnyttelsen af rettighederne, herunder udnyttelseskursen, datoen for udnyttelse og enhver ændring heraf.

5) Oplysninger om brug af muligheden for at tilbagekræve variabel aflønning.

6) Oplysninger om eventuelle afvigelser fra proceduren for gennemførelsen af vederlagspolitikken, jf. § 139 a, stk. 1, nr. 5, og afvigelser fra selve vederlagspolitikken, jf. § 139 a, stk. 5, herunder en beskri-

velse af de særlige omstændigheder og en angivelse af de konkrete elementer i vederlagspolitikken, der er fraveget.

Stk. 4. Aktieselskabet afholder på den ordinære generalforsamling en vejledende afstemning om godkendelse af vederlagsrapporten fra det seneste regnskabsår, jf. dog stk. 5. Aktieselskabet skal i vederlagsrapporten for det efterfølgende regnskabsår forklare, hvordan der er taget hensyn til resultatet af generalforsamlingens afstemning.

Stk. 5. Små og mellemstore aktieselskaber, jf. årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 1 og 2, kan i stedet for en vejledende afstemning, jf. stk. 4, forelægge vederlagsrapporten til drøftelse på den ordinære generalforsamling. Aktieselskabet skal i vederlagsrapporten for det efterfølgende regnskabsår forklare, hvordan der er taget hensyn til drøftelsen på generalforsamlingen.

Stk. 6. Hurtigst muligt efter generalforsamlingens afholdelse offentliggøres vederlagsrapporten på aktieselskabets hjemmeside, hvor den skal forblive offentligt tilgængelig og gratis i en periode på 10 år. Vederlagsrapporten kan være tilgængelig i en længere periode, forudsat at den ikke længere indeholder personoplysninger.

Måltal og politikker for det underrepræsenterede køn

§ 139 c. I statslige aktieselskaber, i selskaber, som har kapitalandele, gældsinstrumenter eller andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og i store kapitalselskaber, jf. stk. 2, skal

- 1) det øverste ledelsesorgan opstille måltal for andelen af generalforsamlingsvalgte medlemmer af det underrepræsenterede køn i det øverste ledelsesorgan, medmindre der er en ligelig fordeling af kvinder og mænd blandt de generalforsamlingsvalgte medlemmer i det øverste ledelsesorgan,
- 2) det centrale ledelsesorgan opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn på kapitalselskabets øvrige ledelsesniveauer, medmindre der er en ligelig fordeling af kvinder og mænd på de øvrige ledelsesniveauer, jf. dog stk. 7, og
- 3) det centrale ledelsesorgan udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på kapitalselskabets øvrige ledelsesniveauer, medmindre der er en ligelig fordeling af kvinder og mænd på de øvrige ledelsesniveauer, jf. dog stk. 7.

Stk. 2. Store kapitalselskaber er selskaber, der er omfattet af årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 3, jf. årsregnskabslovens § 7, stk. 3 og 4.

Stk. 3. For moderselskaber, der udarbejder koncernregnskab, skal beregningen af store kapitalselskaber efter stk. 2 foretages på baggrund af koncernregnskabet.

Stk. 4. Ved øvrige ledelsesniveauer forstås to ledelsesniveauer under det øverste ledelsesorgan, jf. § 5, nr. 5. I selskaber, der har en direktion og en bestyrelse, jf. § 111, stk. 1, nr. 1, og i selskaber, der har en direktion og et tilsynsråd, jf. § 111, stk. 1, nr. 2, omfatter det første ledelsesniveau under det øverste ledelsesorgan direktionen og de personer, der organisatorisk er på samme ledelsesniveau som direktionen. Det andet ledelsesniveau omfatter personer med personaleansvar, som refererer direkte til det første ledelsesniveau. I selskaber, der alene har en direktion, jf. § 111, stk. 1, nr. 2, omfattes de personer, der organisatorisk er på samme ledelsesniveau som direktionen, ikke af de øvrige ledelsesniveauer.

Stk. 5. Henholdsvis det øverste og det centrale ledelsesorgan skal opstille et nyt og højere måltal for andelen af det underrepræsenterede køn efter stk. 1, nr. 1 og 2, når selskabet har nået sit tidligere opstillede måltal, eller et nyt måltal, når tidshorisonten for den forventede opfyldelse er udløbet.

Stk. 6. Ved opstilling af måltal, jf. stk. 1, nr. 1 og 2, er statslige aktieselskaber omfattet af § 11, stk. 1, nr. 2, i lov om ligestilling af kvinder og mænd.

Stk. 7. Kapitalselskaber, der i det seneste regnskabsår har beskæftiget færre end 50 medarbejdere, kan undlade at opstille måltal og udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på kapitalselskabets øvrige ledelsesniveauer.

Stk. 8. Stk. 1-7 finder ikke anvendelse for aktieselskaber omfattet af kønsbalanceloven.

Væsentlige transaktioner mellem nærtstående parter

§ 139 d. I aktieselskaber, der har aktier med stemmeret optaget til handel på et reguleret marked, der er beliggende eller aktivt i et EU-/EØS-land, skal væsentlige transaktioner mellem aktieselskabet og dets nærtstående parter godkendes af aktieselskabets øverste ledelsesorgan, inden transaktionerne gennemføres. Ved vurderingen af væsentlighed skal transaktioner, der er gennemført med samme nærtstående part inden for samme regnskabsår, aggregeres.

Stk. 2. Aktieselskabet skal offentliggøre en meddelelse om en transaktion med en nærtstående part, når dagsværdien af transaktionen udgør 10 pct. eller mere af de samlede aktiver eller 25 pct. eller mere af resultatet af primær drift, i henhold til det senest offentliggjorte koncernregnskab. Udarbejder aktieselskabet ikke koncernregnskab, skal beregningen ske i forhold til det senest offentliggjorte årsregnskab. Foretager aktieselskabet flere transaktioner med den samme nærtstående part inden for samme regnskabsår, skal der ske offentliggørelse, når summen af transaktioner, som ikke er offentliggjort, overskrider mindst en af størrelsesgrænserne i 1. pkt.

Stk. 3. Meddelelsen efter stk. 2 skal offentliggøres, hurtigst muligt efter at aftalen om transaktionen er indgået. Meddelelsen skal som minimum indeholde oplysninger om karakteren af forholdet til den nærtstående part, navnet på den nærtstående part, datoen for indgåelse af aftalen om transaktionen, dagsværdien af transaktionen og andre forhold, som er nødvendige for at kunne vurdere, hvorvidt transaktionen er gennemført på vilkår, der må anses for rimelige for aktieselskabet og for de aktionærer, der ikke er nærtstående parter. Offentliggørelse skal ske på aktieselskabets hjemmeside, hvor meddelelsen skal være offentligt tilgængelig i 5 år.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse på sædvanlige forretningsmæssige transaktioner. Aktieselskabets øverste ledelsesorgan skal indføre en intern procedure for periodiske vurderinger af, om en transaktion er omfattet af 1. pkt. Nærtstående parter, som er berørt af transaktionerne, må ikke deltage i denne vurdering.

Stk. 5. Stk. 1-3 finder endvidere ikke anvendelse på

- 1) transaktioner mellem aktieselskabet og dets dattervirksomheder, medmindre aktieselskabets nærtstående parter har interesser i dattervirksomheden,
- 2) klart definerede transaktionstyper, som skal godkendes af generalforsamlingen,
- 3) transaktioner vedrørende ledelsesmedlemmers aflønning, jf. §§ 139 og 139 a,
- 4) transaktioner gennemført af kreditinstitutter på grundlag af foranstaltninger, der sigter mod at beskytte deres stabilitet, og som er besluttet af Finanstilsynet, og
- 5) transaktioner, der tilbydes alle aktionærer på samme vilkår, således at ligebehandling af alle aktionærer og beskyttelse af aktieselskabets interesser er sikret.

Stk. 6. Stk. 2-5 finder tilsvarende anvendelse på transaktioner mellem aktieselskabets nærtstående parter og aktieselskabets dattervirksomheder.

Stk. 7. Stk. 1-5 berører ikke regler om offentliggørelse af intern viden i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 596/2014.

Stk. 8. Nærtstående parter defineres i overensstemmelse med definitionen i den internationale regnskabsstandard IAS 24, således som denne er vedtaget af Europa-Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, og efterfølgende ændringer i definitionen, som vedtages af Europa-Kommissionen i overensstemmelse med den nævnte forordning.

Kapitel 8

Medarbejderrepræsentation

Selskabsrepræsentation

§ 140. I kapitalselskaber, der i de sidste tre år har beskæftiget gennemsnitligt mindst 35 medarbejdere, har selskabets medarbejdere ret til at vælge et antal medlemmer til selskabets øverste ledelsesorgan og suppleanter for disse svarende til halvdelen af de øvrige ledelsesmedlemmer. Medarbejdere i et selskabs udenlandske filial, der er beliggende i et andet EU/EØS-land, betragtes som ansatte i selskabet. Medarbejderne kan dog altid vælge mindst 2 medlemmer og suppleanter for disse. Såfremt det antal medlemmer, der skal vælges af medarbejderne, ikke udgør et helt tal, skal der afrundes opad.

Stk. 2. Medarbejderne har ret til at vælge et lavere antal medlemmer og suppleanter, hvis der ikke kan vælges det antal, som medarbejderne har ret til efter stk. 1.

Koncernrepræsentation

§ 141. § 140 finder tilsvarende anvendelse på medarbejderne i et dansk moderselskab, jf. §§ 6 og 7, og dets datterselskaber, som er registrerede i Danmark, samt disses udenlandske filialer, der er beliggende i et EU/EØS-land.

Stk. 2. Omfattes moderselskabet af § 140, har medarbejderne i moderselskabet ret til at vælge 2 medlemmer og suppleanter for disse. Det samlede antal medarbejdervalgte medlemmer i moderselskabets øverste ledelsesorgan skal udgøre halvdelen af de øvrige medlemmer, dog skal der mindst være 3 medarbejdervalgte medlemmer. Medarbejderne har ret til at vælge et lavere antal medlemmer og suppleanter, hvis der ikke kan vælges det antal, som medarbejderne har ret til efter 1. pkt.

Stk. 3. Generalforsamlingen i moderselskabet kan med respekt for reglerne om grænseoverskridende fusion og spaltning i kapitel 16 og i lov om SE-selskaber beslutte, at medarbejdere i et eller flere udenlandske datterselskaber kan indgå i kredsen af valgbare og stemmeberettigede. Hvis koncernen har medarbejdere i danske datterselskaber, skal disse altid kunne vælge mindst 1 repræsentant. Hvis medarbejderne i de danske datterselskaber udgør mere end 10 pct. af det samlede antal, der kan deltage i valget, skal de kunne vælge mindst 2 repræsentanter. Hvis der ikke opnås flertal, jf. § 142, til ordningen på koncernplan, men flertallet af de danske datterselskaber stemmer for koncernrepræsentation, skal medarbejderrepræsentationsordningen betragtes som vedtaget af medarbejderne i de danske datterselskaber, således at koncernvalget alene skal gennemføres i de danske datterselskaber.

Valg af medarbejderrepræsentanter

§ 142. Beslutning om valg af medlemmer til det øverste ledelsesorgan i henhold til §§ 140 og 141 kræver, at mindst halvdelen af kapitalselskabets henholdsvis datterselskabernes medarbejdere stemmer herfor, medmindre der er enighed mellem ledelse og medarbejdere om ikke at gennemføre en afstemning herom. Beslutningen meddeles det øverste ledelsesorgan på en måde, der kan dokumenteres efterfølgende.

§ 143. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om,

- 1) hvem der anses som medarbejder i relation til medarbejderrepræsentation,
- 2) beregningen af det gennemsnitlige antal medarbejdere i forhold til §§ 140 og 141,
- 3) den nærmere gennemførelse af valg efter §§ 140-142, herunder regler, der sikrer hemmelig afstemning,
- 4) muligheden for, at konkrete bestemmelser, der er fastsat i medfør af denne paragraf, kan fraviges i enighed mellem ledelse og medarbejdere, herunder regler om etablering af frivillige ordninger om medarbejderrepræsentation og det centrale ledelsesorgans adgang til at ændre kapitalselskabets vedtægter som følge heraf,

- 5) hvordan medarbejderne i kapitalselskaber og koncerner, hvor der er valgt bestyrelsesmedlemmer efter §§ 140 og 141, skal orienteres om selskabets forhold,
- 6) beskyttelse i ansættelsen for de medarbejdervalgte ledelsesmedlemmer, herunder medlemmer, der er valgt ved frivillige ordninger, og om behandling af uoverensstemmelser herom,
- 7) konsekvenser af overtrædelse af reglerne i lovgivningen og af regler udstedt i medfør heraf,
- 8) at ejerbogen tillige skal være tilgængelig for en repræsentant for medarbejderne i selskaber og moderselskaber, hvor medarbejderne ikke har valgt bestyrelsesmedlemmer i henhold til §§ 140 og 141, og
- 9) eventuel meddelelse om indkaldelse til generalforsamling til selskabets henholdsvis koncernens medarbejdere, dersom disse har afgivet meddelelse til bestyrelsen om, at der skal afholdes valg til medarbejderrepræsentation.

Kapitel 9

Revision, erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering og granskning

Revision

§ 144. Hvis et kapitalselskab er omfattet af revisionspligt efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning, eller hvis generalforsamlingen i øvrigt beslutter, at selskabets årsregnskab skal revideres, skal generalforsamlingen vælge en eller flere godkendte revisorer samt eventuelle suppleanter for disse. Beslutning herom kan træffes med simpelt stemmeflertal efter § 105. Vedtægterne kan endvidere tillægge andre ret til at udpege yderligere en eller flere revisorer.

Stk. 2. Bestemmelser i selskabets vedtægter eller i anden aftale, der begrænser generalforsamlingens valg af en eller flere godkendte revisorer, der skal revidere selskabets årsregnskab, og eventuelle suppleanter for disse, til bestemte kategorier af eller lister over revisorer eller revisionsfirmaer, er ugyldige.

Stk. 3. En kapitalejer kan kræve, at Erhvervsstyrelsen yderligere udnævner en godkendt revisor, der skal deltage i revisionen sammen med den eller de øvrige revisorer frem til næste generalforsamling, hvis

- 1) kapitalejere, der ejer mindst 1/10 af kapitalen, har stemt for en yderligere revisor på en generalforsamling, hvor valg af revisor var på dagsordenen, og
- 2) kravet fremsættes, senest 2 uger efter generalforsamlingen er afholdt.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan udnævne en revisor, hvis et revisionspligtigt kapitalselskab ikke har den påkrævede revisor og et medlem af ledelsen eller en kapitalejer anmoder herom. Udnævnelsen gælder, indtil ny revisor er valgt af generalforsamlingen.

Stk. 5. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 3 og 4, registreres revisors indtræden uden anmeldelse. Erhvervsstyrelsen fastsætter vederlaget til den udpegede revisor. Omkostninger ved den lovpligtige revision af selskabets årsregnskab m.v. afholdes af statskassen, men dækkes endeligt af kapitalselskabet.

Stk. 6. Hvis revisor skal erklære sig om et kapitalselskabs forhold, er revisor underlagt de rettigheder og pligter, som følger af denne lov, medmindre der konkret sondres mellem generalforsamlingsvalgte revisorer, der er valgt til at revidere årsregnskabet, jf. stk. 1, og andre revisorer.

§ 144 a. Uanset artikel 17, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden kan generalforsamlingen i et kapitalselskab omfattet af revisorloven § 1 a, nr. 3, vælge samme revisor i maksimalt

- 1) 20 år, hvis en udbudsprocedure er gennemført i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2-5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden med virkning for revisionen efter udløbet af en varighed på 10 år, eller
- 2) 24 år, hvis generalforsamlingen efter udløbet af en varighed på 10 år vælger yderligere mindst en revisor til at udføre revisionen.

§ 145. Et datterselskab i en koncern i henhold til årsregnskabsloven, hvor modervirksomheden er et statsligt aktieselskab eller en virksomhed, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, skal så vidt muligt vælge samme revisor, som er valgt af modervirksomhedens generalforsamling. Hvis dette ikke er muligt, skal datterselskabet i stedet så vidt muligt vælge en revisor, som er samarbejdspartner med den revisor, som er valgt af modervirksomhedens generalforsamling.

§ 146. Revisor kan afsættes af den, der har valgt revisor. En revisor, der er valgt til at revidere selskabets årsregnskab i henhold til § 144, kan kun afsættes før hvervets udløb, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Meningsforskelle vedrørende den regnskabsmæssige behandling eller revisionsprocedurer kan ikke anses for et begrundet forhold.

Stk. 2. Fratræder en generalforsamlingsvalgt revisor, jf. § 144, stk. 1, eller ophører revisionen på anden måde, inden revisors hverv udløber, skal revisor hurtigst muligt meddele dette til Erhvervsstyrelsen. Meddelelsen skal vedlægges en fyldestgørende forklaring på årsagen til hvervets ophør, hvis fratrædelsen eller ophøret er sket inden hvervets udløb. I selskaber, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked, skal en generalforsamlingsvalgt revisor tillige hurtigst muligt give meddelelse om sin fratræden til markedet efter reglerne i lov om kapitalmarkeder.

Stk. 3. Fratræder selskabets revisor, der er valgt til at revidere selskabets årsregnskab, jf. § 144, stk. 1, eller ophører funktionen på anden måde, jf. stk. 1 og 4, og er der ingen suppleant til at indtræde i dennes sted, skal det centrale ledelsesorgan snarest foranledige valg af ny revisor efter § 144, stk. 1. Ekstraordinær generalforsamling skal indkaldes med henblik herpå, senest 2 uger efter at fratrædelsen er meddelt selskabet. I statslige aktieselskaber og i selskaber, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, skal indkaldelsen dog ske, senest 8 dage efter at fratrædelsen er meddelt selskabet.

Stk. 4. I kapitalselskaber, der omfattet af revisorlovens § 1 a, nr. 3, kan den valgte revisor, jf. § 144, afsættes ved dom, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Sag herom kan anlægges af en eller flere kapitalejere i kapitalselskaber, som tilsammen repræsenterer mindst 5 pct. af stemmerettighederne eller af selskabskapitalen, og af Erhvervsstyrelsen som tilsynsmyndighed for godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, jf. revisorlovens § 32.

Stk. 5. Sag om afsættelse af selskabets revisor efter stk. 4 anlægges mod selskabet og føres i den borgerlige retsplejes former. Tages en påstand om, at revisoren skal afsættes, til følge, fratræder revisoren, når dommen er endelig. Retten underretter samtidig Erhvervsstyrelsen og revisoren om afsættelsen. Styrelsen registrerer på baggrund af dommen den afsatte revisors fratræden i styrelsen it-system.

Stk. 6. Afsættes selskabets revisor i medfør af stk. 4, finder stk. 2, 3. pkt., og stk. 3 tilsvarende anvendelse.

§ 147. Selskabets revisor, der er valgt til at revidere selskabets årsregnskab, jf. § 144, stk. 1, skal efterkomme de krav vedrørende revisionen, som generalforsamlingen stiller, for så vidt de ikke strider mod lov, mod selskabets vedtægter eller mod god revisionsskik.

Stk. 2. Revisor skal endvidere påse, om selskabets ledelse overholder sine forpligtelser til at udarbejde forretningsorden og til at oprette og føre bøger, fortegnelser og protokoller, og om reglerne om forelægelse og underskrivelse af revisionsprotokollen er overholdt, hvis revisor fører en sådan. Revisor skal derudover påse, at oplysninger i henhold til § 139 b, stk. 3, fremgår af selskabets vederlagsrapport.

Stk. 3. Konstaterer revisor, at krav i henhold til stk. 2 ikke er opfyldt, skal revisor udfærdige en særskilt erklæring herom til generalforsamlingen, medmindre der på generalforsamlingen skal ske godkendelse af selskabets årsrapport og forholdet er omtalt i revisionspåtegningen på årsrapporten.

§ 148. Ændringer vedrørende revisor, der er valgt i henhold til § 144, skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system eller anmeldes til styrelsen, jf. § 9. Hvis revisorskifte sker inden hvervets udløb, gælder bestemmelsen i § 10, stk. 2.

§ 149. Revisor kan af medlemmerne af selskabets ledelse kræve de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen af selskabet og, hvis selskabet er et moderselskab, dets koncern, jf. § 7. Det samme gælder i forhold til medlemmer af ledelsen i et dansk selskab, der er datterselskab i en koncern i henhold til årsregnskabsloven.

Erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering

§ 149 a. Har et kapitalselskab efter årsregnskabsloven pligt til at forsyne sin bæredygtighedsrapportering med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, skal generalforsamlingen vælge en eller flere godkendte revisorer eller uafhængige erklæringsudbydere, der er registreret efter lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering. Beslutningen kan træffes med simpelt stemmeflertal efter § 105. § 10, § 144, stk. 2, og § 149 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. En revisor eller en uafhængig erklæringsudbyder kan kun afsættes før hvervets udløb, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Meningsforskelle vedrørende bæredygtighedsrapporteringen eller erklæringsprocedurer kan ikke anses for et begrundet forhold. § 146, stk. 2, 1. og 2. pkt., og stk. 3-5, finder tilsvarende anvendelse. Erhvervsstyrelsens anlæggelse af en sag om afsættelse af en uafhængig erklæringsudbyder i henhold til § 146, stk. 4, 2. pkt., sker som tilsynsmyndighed for verifikatorer, jf. § 33 i lov om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering.

Stk. 3. Ved ændringer vedrørende revisor eller uafhængig erklæringsudbyder, der er valgt i henhold til stk. 1, finder § 148 tilsvarende anvendelse.

§ 149 b. I kapitalselskaber, der ikke har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, men som efter årsregnskabsloven har pligt til at foretage bæredygtighedsrapportering, har aktionærer, som på egen hånd eller i forening repræsenterer mere end 5 pct. af stemmerettighederne eller mere end 5 pct. af selskabets kapitalandele, ret til at få optaget et forslag på dagsordenen til selskabets generalforsamling om udpegning af en akkrediteret tredjepart, som skal udarbejde en rapport om visse elementer af bæredygtighedsrapporteringen. Rapporten gøres i givet fald tilgængelig for generalforsamlingen.

Stk. 2. Den, der udpeges, må ikke tilhøre samme revisionsvirksomhed eller netværk, som reviderer selskabets årsregnskab.

Granskning

§ 150. En kapitalejer kan på den ordinære generalforsamling eller på en generalforsamling, hvor emnet er sat på dagsordenen, fremsætte forslag om en granskning af selskabets stiftelse eller af nærmere angivne forhold vedrørende selskabets forvaltning eller af visse regnskaber. Vedtages forslaget med simpel stemmeflerhed, vælger generalforsamlingen en eller flere granskningsmænd.

Stk. 2. Vedtages forslaget ikke, men opnår det dog tilslutning fra kapitalejere, som repræsenterer 25 pct. af selskabskapitalen, kan en kapitalejer senest 4 uger efter generalforsamlingens afholdelse anmode skifteretten på selskabets hjemsted om at udnævne granskningsmænd. Skifteretten skal give selskabets ledelse og eventuelle generalforsamlingsvalgte revisor, der er valgt til at revidere selskabets årsregnskab, jf. § 144, stk. 1, og i givet fald den, hvis forhold anmodningen omfatter, adgang til at udtale sig, før retten træffer sin afgørelse. Anmodningen skal kun tages til følge, såfremt skifteretten finder den tilstrækkelig begrundet. Skifteretten fastsætter antallet af granskningsmænd. Skifterettens afgørelser er genstand for kære.

Stk. 3. Bestemmelserne om uafhængighed i revisorlovens § 24 finder tilsvarende anvendelse for granskningsmænd efter stk. 1 og 2.

§ 151. Granskningsmanden kan af ledelsen kræve de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen af selskabet og, hvis selskabet er et moderselskab, dets koncern i henhold til årsregnskabs-

loven. Det samme gælder i forhold til ledelsen i et dansk selskab, der er datterselskab i en koncern i henhold til årsregnskabsloven.

§ 152. Granskningsmændene skal afgive en skriftlig beretning til generalforsamlingen og er berettiget til at få et vederlag af selskabet. Er granskningsmændene udnævnt af skifteretten, fastsættes vederlaget af denne.

Stk. 2. Senest 8 dage før generalforsamlingen skal granskningsmændenes beretning gøres tilgængelig for kapitalejerne til eftersyn.

Kapitel 10

Kapitalforhøjelser

§ 153. Forhøjelse af kapital selskabets kapital kan ske ved

- 1) tegning af nye kapitalandele,
- 2) overførsel af selskabets reserver til selskabskapital ved fondsforhøjelse eller
- 3) udstedelse af konvertible gældsbreve eller warrants.

Stk. 2. Nye kapitalandele kan ikke tegnes under forbehold eller til underkurs.

Generalforsamlingens beslutning om kapitalforhøjelse

§ 154. Generalforsamlingen træffer beslutning om forhøjelse af selskabskapitalen efter reglerne i dette kapitel.

Stk. 2. Beslutning efter stk. 1 træffes med det stemmeflertal, der kræves til vedtægtsændring.

§ 155. Generalforsamlingen kan ved bestemmelse i vedtægterne bemyndige det centrale ledelsesorgan til at forhøje selskabskapitalen. Bemyndigelsen kan gives for en eller flere perioder på indtil 5 år ad gangen.

Stk. 2. Generalforsamlingen kan endvidere ved bestemmelse i vedtægterne bemyndige det centrale ledelsesorgan til at udstede konvertible gældsbreve eller warrants, jf. § 169, hvis den samtidig bemyndiger det centrale ledelsesorgan til at foretage den dertil hørende kapitalforhøjelse, jf. stk. 1. Bemyndigelsen kan gives for en eller flere perioder på indtil 5 år ad gangen.

Stk. 3. Ved bemyndigelse efter stk. 1 og 2 skal vedtægterne angive,

- 1) hvilken af de forhøjelsesmetoder, som er angivet i dette kapitel, bemyndigelsen vedrører,
- 2) datoen for ophøret af den periode, der er nævnt i stk. 1 eller stk. 2, 2. pkt.,
- 3) det højeste beløb, hvormed det centrale ledelsesorgan kan forhøje kapitalen, samt
- 4) bestemmelser om de forhold, der er nævnt i § 158, nr. 2, 6, 7 og 10-12.

Stk. 4. Hvis forhøjelsen helt eller delvis skal kunne ske på anden måde end ved kontant indbetaling, skal dette angives i vedtægterne. Der skal endvidere gives oplysning om generalforsamlingens beslutning om eventuelle afvigelser fra de hidtidige kapitalejeres fortegningsret, jf. § 162.

Procedurekrav ved kapitalforhøjelser

§ 156. Forslag om kapitalforhøjelse skal i aktieselskaber gøres tilgængelige for aktionærerne, jf. §§ 98 og 99, og fremlægges på generalforsamlingen.

Stk. 2. Hvis årsrapporten for sidste regnskabsår ikke skal behandles på samme generalforsamling, skal der i et aktieselskab fremlægges følgende dokumenter:

- 1) Den seneste godkendte årsrapport,
- 2) en beretning fra selskabets centrale ledelsesorgan, som i den udstrækning, det ikke på grund af særlige omstændigheder kan skade selskabet, skal oplyse om begivenheder af væsentlig betydning for selskabets stilling, som er indtruffet efter aflæggelse af årsrapporten, og
- 3) en erklæring fra selskabets revisor om det centrale ledelsesorgans beretning, hvis selskabets årsregnskab m.v. er omfattet af revisionspligt efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning.

Stk. 3. Hvis beslutningen om kapitalforhøjelsen skal træffes af generalforsamlingen, kan aktionærerne i enighed beslutte at fravige stk. 1 og 2. Hvis beslutningen om kapitalforhøjelsen skal træffes af det centrale ledelsesorgan efter forudgående bemyndigelse fra generalforsamlingen, jf. § 155, finder stk. 2 tilsvarende anvendelse ved det centrale ledelsesorgans udnyttelse af bemyndigelsen. Det centrale ledelsesorgan kan dog træffe beslutning om fravigelse af stk. 2, medmindre generalforsamlingen i forbindelse med meddelelsen af bemyndigelsen til det centrale ledelsesorgan har truffet beslutning om, at procedurekravene i henhold til stk. 2 ikke kan fraviges.

Krav til indkaldelsen

§ 157. Indkaldelsen til generalforsamlingen skal i forbindelse med kapitalforhøjelser i aktieselskaber indeholde oplysning om den fortegningsret, som tilkommer aktionærer eller andre, samt oplysning om, hvordan de tegningsberettigede skal forholde sig, hvis de vil benytte sig af deres tegningsret.

Stk. 2. Hvis der gøres afvigelse fra aktionærernes fortegningsret, jf. § 162, skal indkaldelsen oplyse årsagen hertil samt begrundelsen for den foreslåede tegningskurs.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 kan i enighed fravælges af aktionærerne.

Beslutningens indhold

§ 158. Beslutning om forhøjelse af selskabskapitalen ved tegning af nye kapitalandele skal angive

- 1) det mindste og højeste beløb, som selskabskapitalen skal kunne forhøjes med,
- 2) om der kan ske delvis indbetaling,
- 3) tegningskursen og kapitalandelenes størrelse eller antal,
- 4) hvornår de nye kapitalandele giver ret til udbytte og andre rettigheder i kapitalselskabet,
- 5) de anslåede omkostninger ved forhøjelsen, som kapitalselskabet skal betale,
- 6) den klasse, de nye kapitalandele skal høre til, hvis der er eller skal være forskellige klasser,
- 7) kapitalejernes eller andres fortegningsret, samt den eventuelle indskrænkning i de nye kapitalejeres fortegningsret ved fremtidige forhøjelser, jf. § 162,
- 8) tegningsfristen samt en frist på mindst 2 uger fra tidspunktet for afsendelse af underretning til kapitalejerne, inden for hvilken kapitalejerne skal udnytte fortegningsretten,
- 9) fristen for kapitalandelenes indbetaling samt, i de tilfælde, hvor fordelingen ikke er overladt til det centrale ledelsesorgan, reglerne for fordeling ved overtegning af de kapitalandele, som ikke er tegnet på grundlag af fortegningsret,
- 10) eventuelle indskrænkninger i de nye kapitalandeles omsættelighed eller pligt for de nye kapitalejere til at lade deres kapitalandele indløse,
- 11) om de nye kapitalandele er omsætningspapirer, og
- 12) hvorvidt de nye aktier skal lyde på navn eller ihænde have.

§ 159. Hvis selskabets centrale ledelsesorgan udnytter en bemyndigelse til forhøjelse af kapitalen ved tegning af nye kapitalandele meddelt i henhold til § 155, skal beslutningen angive

- 1) det mindste og det højeste beløb, selskabskapitalen skal kunne forhøjes med,
- 2) tegningskursen og kapitalandelenes størrelse eller antal,
- 3) hvornår de nye kapitalandele giver ret til udbytte og andre rettigheder i kapitalselskabet,
- 4) de anslåede omkostninger ved forhøjelsen, som kapitalselskabet skal betale,
- 5) tegningsfristen samt en frist på mindst 2 uger fra tidspunktet for afsendelse af underretning til kapitalejerne, inden for hvilken kapitalejerne skal udnytte fortegningsretten,
- 6) fristen for kapitalandelens indbetaling samt reglerne for fordeling ved overtegning af de kapitalandele, som ikke er tegnet på grundlag af fortegningsret,
- 7) om de nye kapitalandele kan indbetales i andre værdier end kontanter, jf. § 160, eller
- 8) om de nye kapitalandele kan indbetales ved konvertering af gæld, jf. § 161.

Stk. 2. For det centrale ledelsesorgans beslutning efter stk. 1 finder §§ 163 og 164 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Det centrale ledelsesorgan kan foretage de ændringer af vedtægterne, som er en følge af kapitalforhøjelsen.

Indbetaling i værdier eller ved konvertering af gæld

§ 160. Hvis nye kapitalandele kan indbetales i andre værdier end kontanter, skal forhøjelsesbeslutningen indeholde bestemmelser herom, og der skal udarbejdes en vurderingsberetning, jf. §§ 36 og 37. Hvis det centrale ledelsesorgan udarbejder en erklæring efter reglerne i § 38, stk. 2, er der ikke pligt til at indhente vurderingsberetning ved indskud af aktiver som nævnt i § 38, stk. 1. Det centrale ledelsesorgan skal offentliggøre erklæringen i Erhvervsstyrelsens it-system senest 2 uger efter beslutningen om indskudet, jf. § 9, stk. 3. Balancen efter § 36, stk. 3, udarbejdes som en overtagelsesbalance for den overtagne virksomhed.

§ 161. Hvis nye kapitalandele kan indbetales ved konvertering af gæld, skal forhøjelsesbeslutningen indeholde bestemmelserne herom.

Stk. 2. Det centrale ledelsesorgan skal redegøre for årsagen til og tidspunktet for gældsstiftelsen og for grundene til forslaget om konvertering.

Stk. 3. I aktieselskaber skal det centrale ledelsesorgans redegørelse og eventuelt yderligere udarbejdede dokumenter gøres tilgængelige for aktionærerne, jf. §§ 98 og 99, samt fremlægges på generalforsamlingen.

Stk. 4. Stk. 2 kan i enighed fraviges af kapitalejerne.

Stk. 5. Kravet i stk. 3 kan i enighed fravælges af aktionærerne.

Ret til forholdsmæssig tegning

§ 162. Ved enhver kontant forhøjelse af selskabskapitalen har kapitalejerne ret til forholdsmæssig tegning af de nye kapitalandele. Vedtægterne kan bestemme, at fortegningsretten ikke kan overdrages til tredjemand.

Stk. 2. Generalforsamlingen kan med samme flertal, som kræves til vedtægtsændring, jf. § 106, beslutte at fravige fortegningsretten, jf. stk. 1, til fordel for andre.

Stk. 3. Hvis der er flere klasser af kapitalandele, for hvilke stemmeretten eller retten til udbytte eller udlodning af selskabets midler er forskellig, kan der i vedtægterne tillægges kapitalejerne i disse klasser forlods ret til at tegne kapitalandele inden for deres egen klasse. Kapitalejerne i de øvrige klasser kan i så fald først herefter udøve deres fortegningsret i henhold til stk. 1.

Stk. 4. Generalforsamlingen kan med samme flertal, som kræves til vedtægtsændring, jf. § 106, beslutte at fravige fortegningsretten, jf. stk. 1 og 3, til fordel for medarbejderne i selskabet eller dets datterselskab. Med samme flertal kan generalforsamlingen fastsætte en favørkurs for de kapitalandele, der tilbydes medarbejderne.

Stk. 5. Generalforsamlingen kan dog kun beslutte større afvigelser fra kapitalejernes fortegningsret end angivet i indkaldelsen, såfremt de kapitalejere, hvis fortegningsret forringes, samtykker heri.

Stk. 6. Hvis der er flere kapitalklasser i selskabet, er en beslutning, der medfører en forskydning i retsforholdet mellem klasserne, kun gyldig, hvis den tiltrædes af kapitalejere, der ejer mindst 2/3 af den del af den kapitalklasse, hvis retsstilling forringes, og som deltager på generalforsamlingen.

Tegning af nye kapitalandele

§ 163. Tegning af nye kapitalandele skal ske skriftligt.

Stk. 2. Ved tegningen skal vedtægterne og de dokumenter, der er omhandlet i § 156, fremlægges, medmindre det er besluttet, at de ikke skal udarbejdes, jf. § 156, stk. 3. Omfattes kapitaltegningen af

bestemmelserne i §§ 160 og 161, skal de dokumenter, der er omhandlet i disse bestemmelser, fremlægges ved tegningen, medmindre det er besluttet, at de ikke skal udarbejdes.

Stk. 3. Kapitalejerne skal efter reglerne om indkaldelse til generalforsamling have underretning om muligheden for tegning samt om fristen for udøvelse af fortegningsretten. I aktieselskaber, hvor samtlige aktionærer er kendt, kan de enkelte aktionærer i stedet underrettes skriftligt.

§ 164. Beslutningen om vedtægtsændringer, som forudsætter en kapitalforhøjelse, bortfalder, hvis det fastsatte mindstebeløb for kapitalforhøjelsen ikke er tegnet inden for den frist, som er fastsat i beslutningen. Det, som er indbetalt på kapitalen, skal i så fald hurtigst muligt betales tilbage.

Udstedelse af fondsandele

§ 165. Kapitalselskabet kan udstede fondsandele ved at overføre beløb til selskabskapitalen, som i selskabets senest godkendte årsrapport er opført som

- 1) overført overskud eller
- 2) reserver med undtagelse af reserve i henhold til årsregnskabslovens §§ 35 a og 35 b, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Til udstedelse af fondsandele kan selskabet desuden anvende

- 1) overskud i det indeværende regnskabsår, hvis beløbet ikke er uddelt, forbrugt eller bundet, eller
- 2) frie reserver, der er opstået eller blevet frigjort i det indeværende regnskabsår.

Stk. 3. Beslutning i henhold til stk. 1 og 2 skal angive det beløb, selskabskapitalen skal forhøjes med, samt kapitalandelenes størrelse eller antal. § 158, stk. 1, nr. 3, nr. 6 og nr. 9-11, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Kapitalforhøjelsen kan ikke gennemføres, før beslutningen er registreret.

Stk. 5. Hvis fondsforhøjelsen ikke er registreret eller anmeldt til registrering senest 12 måneder efter beslutningen, er beslutningen om kapitalforhøjelsen og de heraf følgende vedtægtsændringer bortfaldet.

§ 166. Hvis der er forløbet 3 år efter registreringen af en fondsforhøjelse, uden at samtlige kapitalandele er overdraget til de berettigede, kan kapitalselskabets centrale ledelsesorgan ved bekendtgørelse i Erhvervsstyrelsens it-system opfordre den eller de pågældende til inden for 6 måneder at afhente andelene.

Stk. 2. Når fristen efter stk. 1 er udløbet, uden at henvendelse er sket, kan det centrale ledelsesorgan for kapitalejerens regning afhænde kapitalandelene gennem en værdipapirhandler, jf. § 9, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, samt udenlandske kreditinstitutter, investeringsselskaber og administrationsselskaber eller filialer af udenlandske kreditinstitutter og investeringsselskaber omfattet af § 1, stk. 3, §§ 30, 31, 33 og 33 a i lov om finansiel virksomhed, der lovligt udøver værdipapirhandel her i landet. I salgsprovenuet kan selskabet fradrage omkostningerne ved bekendtgørelsen og afhændelsen. Er salgsprovenuet ikke afhentet senest tre år efter afhændelsen, tilfalder beløbet kapitalselskabet.

Udstedelse af konvertible gældsbreve og warrants

§ 167. Generalforsamlingen kan med det flertal, der kræves til vedtægtsændring, beslutte at udstede konvertible gældsbreve eller warrants, hvis den samtidig træffer beslutning om den kapitalforhøjelse, der hører hertil, jf. § 154.

Stk. 2. Generalforsamlingens beslutning skal indeholde de nærmere vilkår for udstedelsen, herunder størstebeløbet af den kapitalforhøjelse, der skal kunne tegnes på baggrund af værdipapiret, og til hvilken klasse de nye kapitalandele skal høre.

Stk. 3. Generalforsamlingens beslutning efter stk. 1 skal endvidere tage stilling til modtagerens retsstilling, hvis generalforsamlingen træffer beslutning om en eller flere af følgende forhold, inden modtageren har konverteret gælds brevet eller udnyttet en tildelt warrant:

- 1) Kapitalforhøjelse,
- 2) kapitalnedsættelse,

- 3) udstedelse af nye warrants,
- 4) udstedelse af nye konvertible gældsbreve,
- 5) opløsning,
- 6) fusion eller
- 7) spaltning.

Stk. 4. Vilklårene i generalforsamlingens beslutning efter stk. 2 og 3 skal oplyses over for modtageren af konvertible gældsbreve eller warrants.

§ 168. Generalforsamlingens beslutning i henhold til § 167 skal i sin helhed optages i vedtægterne. Når fristen for tegning af kapitalforhøjelsen er udløbet, kan selskabets centrale ledelsesorgan slette bestemmelsen.

§ 169. Det centrale ledelsesorgan kan efter bemyndigelse, jf. § 155, stk. 2, træffe beslutning om udstedelse af konvertible gældsbreve eller warrants.

Stk. 2. Det centrale ledelsesorgans beslutning skal indeholde de nærmere vilkår for udstedelsen, herunder

- 1) størstebeløbet af den kapitalforhøjelse, der skal kunne tegnes på baggrund af værdipapiret,
- 2) den klasse, de nye kapitalandele skal tilhøre,
- 3) fristen for tegning af kapitalandele samt en frist på mindst 2 uger fra tidspunktet for afsendelse af underretning til kapitalejerne, inden for hvilken kapitalejerne skal udnytte fortegningsretten,
- 4) tidspunktet for rettighedernes indtræden,
- 5) fristen for indbetaling og
- 6) kapitalandelenes størrelse eller antal og tegningskurs.

Stk. 3. Det centrale ledelsesorgan skal i dets beslutning efter stk. 1 endvidere tage stilling til modtagerens retsstilling, hvis følgende forhold gennemføres, inden modtageren har konverteret gælds brevet eller udnyttet en tildelt warrant:

- 1) Kapitalforhøjelse,
- 2) kapitalnedsættelse,
- 3) udstedelse af nye warrants,
- 4) udstedelse af nye konvertible gældsbreve,
- 5) opløsning,
- 6) fusion eller
- 7) spaltning.

Stk. 4. Vilklårene i det centrale ledelsesorgans beslutning efter stk. 2 og 3 samt det centrale ledelsesorgans bemyndigelse, jf. § 155, stk. 2, skal oplyses over for modtageren af konvertible gældsbreve eller warrants.

Stk. 5. Ved det centrale ledelsesorgans beslutning om kapitalforhøjelse som følge af konvertering af konvertible gældsbreve eller udnyttelse af warrants finder § 159 tilsvarende anvendelse.

§ 170. Det centrale ledelsesorgans beslutning i henhold til § 169 skal i sin helhed optages i vedtægterne. Det centrale ledelsesorgan kan foretage de ændringer af vedtægterne, som er en følge af beslutningen.

§ 171. Hvis det beløb, der er indbetalt for et gælds brev, er mindre end det modsvarende beløb af den eller de kapitalandele, som gælds brevet ifølge lånevilkårene kan ombyttes med, skal det resterende beløb indbetales i overensstemmelse med § 33 om delvis indbetaling af kapitalen eller dækkes af den del af selskabets egenkapital, der kan anvendes til udbytte.

Betingelser for konvertible gældsbreves registrering i en værdipapircentral

§ 172. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om

- 1) betingelser for konvertible gældsbreves registrering i en værdipapircentral,

- 2) afgivelse af oplysninger til en værdipapircentral,
- 3) at selskabet skal bære samtlige omkostninger ved konvertible gældsbreves udstedelse gennem en værdipapircentral og ved konvertible gældsbreves indskrivning og opbevaring m.v. i et kontoførende institut, og
- 4) at § 63 finder tilsvarende anvendelse ved konvertible gældsbreve.

Anmeldelse af beslutning om kapitalforhøjelse

§ 173. Registrering eller anmeldelse til registrering af generalforsamlingens eller det centrale ledelsesorgans beslutning om forhøjelse af kapitalen efter reglerne i dette kapitel skal være modtaget i Erhvervsstyrelsen, senest 2 uger efter at fristen for kapitalandelenes indbetaling er udløbet eller indbetaling er sket.

Stk. 2. Registrering eller anmeldelse til registrering af generalforsamlingens eller det centrale ledelsesorgans beslutning om udstedelse af konvertible gældsbreve eller warrants og de tilhørende vedtægtsændringer, jf. §§ 168 og 170, skal være modtaget i Erhvervsstyrelsen, senest 2 uger efter at beslutningen er truffet.

§ 174. Registrering eller anmeldelse til registrering af gennemførelse af en kapitalforhøjelse kan ikke registreres, før den selskabskapital og eventuelle overkurs, der skal være indbetalt i henhold til denne lov, jf. § 33, eller vedtægterne, er indbetalt. Ved registrering eller anmeldelse af en kontant kapitalforhøjelse skal der indsendes bevis for, at kapitalen og eventuel overkurs er indbetalt til selskabet senest på registrerings- eller anmeldelsestidspunktet.

Stk. 2. De nye kapitalandele giver ret til udbytte og andre rettigheder i kapitalselskabet fra tidspunktet for kapitalforhøjelsens registrering, medmindre andet er bestemt i forhøjelsesbeslutningen. Rettighederne indtræder dog senest 12 måneder efter registreringen.

Stk. 3. Når registrering har fundet sted, anses selskabskapitalen forhøjet med den samlede værdi af kapitalforhøjelsen.

§ 175. Det centrale ledelsesorgan skal senest 4 uger efter udløbet af hvert regnskabsår registrere eller anmelde, hvor stor en kapitalforhøjelse der er foretaget i året, hvis

- 1) tegning af kapitalandele sker på grundlag af konvertible gældsbreve eller warrants,
- 2) den frist for tegningen, der er fastsat i beslutningen, er længere end 12 måneder og
- 3) det fastsatte mindstebeløb for kapitalforhøjelsen er tegnet og indbetalt, jf. § 33.

Stk. 2. Det centrale ledelsesorgan kan foretage de ændringer af vedtægterne, som er en nødvendig følge af kapitalforhøjelsen.

Stk. 3. Er registrering eller anmeldelse i henhold til stk. 1 ikke modtaget i Erhvervsstyrelsen senest 4 uger efter tegningsfristens udløb, eller nægtes registrering, skal allerede indbetalte beløb tilbagebetales, jf. § 177, stk. 3.

§ 176. Når fristen for konvertering af konvertible gældsbreve eller udnyttelse af warrants er udløbet, skal det centrale ledelsesorgan hurtigst muligt registrere eller anmelde til Erhvervsstyrelsen, hvor stort et beløb af udstedte konvertible gældsbreve eller hvor mange warrants der er blevet ombyttet til kapitalandele. Er udnyttelsestiden længere end 12 måneder, skal det centrale ledelsesorgan foretage registrering eller anmeldelse efter reglerne i § 175.

Stk. 2. Det centrale ledelsesorgan kan foretage de ændringer af vedtægterne, som er en nødvendig følge af kapitalforhøjelsen.

Bortfald af beslutning om kapitalforhøjelse

§ 177. Beslutningen om kapitalforhøjelsen bortfalder, hvis registrering nægtes.

Stk. 2. Beslutningen bortfalder også, hvis registrering ikke er sket eller anmeldelse ikke er modtaget senest 12 måneder efter beslutningen.

Stk. 3. Hvis beslutning om kapitalforhøjelse ikke bliver registreret, skal allerede indbetalte beløb uden fradrag af omkostninger hurtigst muligt tilbagebetales, og andre værdier end kontanter skal hurtigst muligt leveres tilbage.

Udbyttegivende gældsbreve

§ 178. Generalforsamlingen kan med simpelt flertal, jf. § 105, træffe beslutning om optagelse af lån mod udstedelse af gældsbreve med ret til rente, hvis størrelse helt eller delvis er afhængig af det udbytte, kapitalsekskabets kapitalandele afkaster, eller af årets overskud.

Stk. 2. Generalforsamlingen kan endvidere bemyndige det centrale ledelsesorgan til at optage lån efter stk. 1. Bemyndigelsen kan gives for en eller flere perioder på indtil 5 år ad gangen.

Kapitel 11

Kapitalafgang

§ 179. Uddeling af selskabets midler til kapitalejerne kan kun finde sted

- 1) som udbytte på grundlag af det senest godkendte årsregnskab, jf. § 180,
- 2) som ekstraordinært udbytte, jf. §§ 182 og 183,
- 3) som udlodning i forbindelse med nedsættelse af selskabskapitalen, jf. §§ 185-193, eller
- 4) som udlodning i forbindelse med selskabets opløsning, jf. kapitel 14.

Stk. 2. Selskabets centrale ledelsesorgan er ansvarligt for, at uddeling ikke overstiger, hvad der er forsvarligt under hensyntagen til selskabets, og i moderselskaber koncernens, økonomiske stilling, og ikke sker til skade for selskabet eller dets kreditorer, jf. § 115, nr. 5, og § 116, nr. 5. Det centrale ledelsesorgan er desuden ansvarligt for, at der efter uddelingen er dækning for selskabskapitalen og de reserver, der er bundne i henhold til lov eller vedtægt.

Udlodning af ordinært udbytte

§ 180. Generalforsamlingen træffer beslutning om fordeling af det beløb, der er til rådighed efter årsregnskabet, ved udlodning af udbytte. Generalforsamlingen må ikke beslutte udlodning af højere udbytte end foreslået eller tiltrådt af selskabets centrale ledelsesorgan.

Stk. 2. Som udbytte kan kun anvendes frie reserver, hvorved forstås beløb, som i selskabets senest godkendte årsregnskab er opført som overført overskud, og reserver, som ikke er bundet i henhold til lov eller vedtægter, med fradrag af overført underskud.

§ 181. Sker en udbytteudbetaling i andre værdier end kontanter, skal der udarbejdes en vurderingsberetning, jf. §§ 36 og 37. Det skal i vurderingsmandens erklæring angives, at udbyttebeløbet mindst svarer til den ansatte værdi af de andre værdier end kontanter, der udloddes. Balancen efter § 36, stk. 3, udarbejdes som en overtagelsesbalance for den overdragne virksomhed. Hvis det centrale ledelsesorgan udarbejder og indsender en erklæring efter reglerne i § 38, stk. 2, er der ikke pligt til at indhente vurderingsberetning ved udlodning af aktiver som omtalt i § 38, stk. 1. Det centrale ledelsesorgan skal offentliggøre erklæringen i Erhvervsstyrelsens it-system senest 2 uger efter beslutningen om udlodningen, jf. § 9, stk. 3.

Udlodning af ekstraordinært udbytte

§ 182. Generalforsamlingen kan træffe beslutning om udlodning af ekstraordinært udbytte, når selskabet har aflagt den første årsrapport. Generalforsamlingen må ikke beslutte udlodning af højere ekstraordinært udbytte end foreslået eller tiltrådt af selskabets centrale ledelsesorgan.

Stk. 2. Generalforsamlingen kan bemyndige selskabets centrale ledelsesorgan til efter aflæggelsen af det første årsregnskab at træffe beslutning om udlodning af ekstraordinært udbytte. Bemyndigelsen kan indeholde økonomiske og tidsmæssige begrænsninger.

Stk. 3. Som ekstraordinært udbytte efter stk. 1 og 2 kan kun anvendes midler, der er omfattet af § 180, stk. 2, samt optjent overskud og frie reserver, der er opstået eller blevet frigjort efter den periode, der senest er aflagt årsrapport for, medmindre beløbet er udloddet, forbrugt eller bundet.

§ 183. I aktieselskaber skal en beslutning om udlodning af ekstraordinært udbytte altid vedlægges en balance. Det centrale ledelsesorgan vurderer, om det er forsvarligt at vedlægge balancen fra seneste årsrapport, eller om der skal udarbejdes en mellembalance, der viser, at der er tilstrækkelige midler til rådighed for uddelingen, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Uanset stk. 1 skal der i aktieselskaber, hvor beslutningen om udlodning af ekstraordinært udbytte træffes mere end 6 måneder efter balancedagen i selskabets seneste godkendte årsrapport, altid udarbejdes en mellembalance, der viser, at der er tilstrækkelige midler til rådighed for uddelingen.

Stk. 3. I anpartsselskaber vurderer det centrale ledelsesorgan, om en beslutning efter stk. 1 skal vedlægges en balance. I anpartsselskaber, hvor beslutningen om udlodning af ekstraordinært udbytte træffes mere end 6 måneder efter balancedagen i selskabets seneste godkendte årsrapport, skal der dog altid udarbejdes en mellembalance, der viser, at der er tilstrækkelige midler til rådighed for uddelingen.

Stk. 4. Hvis der udarbejdes mellembalance efter stk. 1-3, skal mellembalancen være gennemgået af revisor, hvis selskabet er underlagt revisionspligt. Mellembalancen skal udarbejdes efter de regler, som kapitalselskabet udarbejder årsrapport efter. Mellembalancen må ikke have balancedag, der ligger mere end 6 måneder forud for beslutningen om udlodning af ekstraordinært udbytte.

Stk. 5. Sker en udlodning af ekstraordinært udbytte i andre værdier end kontanter, skal der udarbejdes en vurderingsberetning, jf. §§ 36 og 37. Det skal i vurderingsmandens erklæring angives, at udbyttebeløbet mindst svarer til den ansatte værdi af den eller de andre værdier end kontanter, der udloddes. Hvis det centrale ledelsesorgan udarbejder og indsender en erklæring efter reglerne i § 38, stk. 2, er der ikke pligt til at indhente vurderingsberetning ved udlodning af aktiver som omtalt i § 38, stk. 1. Det centrale ledelsesorgan skal offentliggøre erklæringen i Erhvervsstyrelsens it-system senest 2 uger efter beslutningen om udlodning, jf. § 9, stk. 3. Balancen efter § 36, stk. 3, udarbejdes som en overtagelsesbalance for den overtagne virksomhed.

Stk. 6. Det centrale ledelsesorgans beslutning om udlodning af ekstraordinært udbytte skal optages i protokollen. Mellembalancen eller balancen for det seneste regnskabsår skal indgå i protokollen som bilag til den trufne beslutning.

Særlige oplysningsforpligtelser ved udbytte

§ 184. Et aktieselskab, der er omfattet af regler udstedt i medfør af kapitel 8 i lov om kapitalmarkeder, må ikke foretage uddeling af selskabets midler, jf. § 179, til tilbudsgiveren eller dennes nærtstående i de første 12 måneder efter gennemførelsen af overtagelsen af selskabet.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan der dog ske udlodning, hvis tilbudsgiveren har oplyst om udlodningen og de nærmere vilkår herfor i det tilbudsdokument, der skal udarbejdes i henhold til reglerne herom i lov om kapitalmarkeder. Oplysningen skal dog ikke gives, hvis udlodningen ikke overstiger en samlet forbedring af selskabets finansielle stilling efter overtagelsestidspunktet, og hvis udlodningen ikke var påregnelig for tilbudsgiveren ved udarbejdelsen af tilbudsdokumentet.

Beslutning om kapitalnedsættelse

§ 185. Bestemmelserne i § 156 om proceduren ved beslutninger om kapitalforhøjelse finder tilsvarende anvendelse på beslutninger om kapitalnedsættelse i aktieselskaber.

§ 186. Beslutning om nedsættelse af selskabskapitalen træffes af generalforsamlingen med den stemmeflerhed, der kræves til vedtægtsændring.

§ 187. I anpartsselskaber kan generalforsamlingen ved bestemmelse i vedtægterne bemyndige det centrale ledelsesorgan til at gennemføre en kapitalnedsættelse indtil et vist beløb.

Stk. 2. Meddelelse til kreditorerne, jf. § 192, skal offentliggøres, senest 2 uger efter det centrale ledelsesorgan har truffet beslutning om at udnytte bemyndigelsen.

§ 188. Beslutningen om kapitalnedsættelse skal angive det beløb, hvormed selskabskapitalen nedsættes, samt til hvilket af følgende formål beløbet skal anvendes:

- 1) Dækning af underskud,
- 2) udbetaling til kapitalejere eller
- 3) henlæggelse til en særlig reserve.

Stk. 2. Det skal oplyses i beslutningen med angivelse af en eventuel overkurs, hvis udbetaling af kapitalselskabets midler skal ske med et højere beløb end nedsættelsesbeløbet.

Stk. 3. Kun kapitalnedsættelser til udbetaling eller henlæggelse til særlig reserve, jf. stk. 1, nr. 2 og 3, kan ske til underkurs.

§ 189. Generalforsamlingen kan kun træffe beslutning om anvendelse af nedsættelsesbeløbet til udbetaling til kapitalejerne eller henlæggelse til en særlig reserve, jf. § 188, stk. 1, nr. 2 og 3, hvis kapitalselskabets centrale ledelse stiller eller godkender forslag herom.

Stk. 2. Sker en kapitalnedsættelse efter stk. 1 til en lavere kurs end kapitalandelenes pålydende, overføres det resterende beløb op til kapitalandelenes pålydende til selskabets frie reserver.

§ 190. Der skal på beslutningstidspunktet foreligge en vurderingsberetning, jf. §§ 36 og 37, hvis en kapitalnedsættelse sker til udbetaling til kapitalejerne ved udlodning af andre værdier end kontanter.

Stk. 2. Erklæringen i vurderingsberetningen, jf. § 36, stk. 1, nr. 4, skal angive, at kapitalnedsættelsen med tillæg af eventuel overkurs på beslutningstidspunktet mindst svarer til den ansatte værdi af den eller de andre værdier end kontanter, der udloddes. Balancen efter § 36, stk. 3, udarbejdes som en overtagelsesbalance for den overtagne virksomhed. Hvis det centrale ledelsesorgan udarbejder og indsender en erklæring efter reglerne i § 38, stk. 2, er der ikke pligt til at indhente vurderingsberetning ved udlodning af aktiver efter § 38, stk. 1. Det centrale ledelsesorgan skal offentliggøre erklæringen i Erhvervsstyrelsens it-system senest 2 uger efter beslutningen om udlodningen, jf. § 9, stk. 3.

Anmeldelse af kapitalnedsættelse

§ 191. En beslutning om kapitalnedsættelse skal registreres eller anmeldes til registrering, jf. § 9, senest 2 uger efter at beslutningen er truffet. Beslutningen mister sin gyldighed, hvis den ikke er registreret eller anmeldt til registrering i Erhvervsstyrelsen inden for denne frist.

Opfordring til kreditorerne

§ 192. Kapitalselskabets kreditorer skal ved kapitalnedsættelse til udbetaling til kapitalejerne eller henlæggelse til særlig reserve, jf. § 188, stk. 1, nr. 2 og 3, opfordres til at anmelde deres krav til selskabet inden for en frist på 4 uger. Dette sker ved Erhvervsstyrelsens registrering og offentliggørelse af det centrale ledelsesorgans beslutning om at nedsætte selskabskapitalen.

Stk. 2. Der skal ikke ske opfordring til kreditorerne i henhold til stk. 1, hvis kapitalen samtidig forhøjes ved tegning af mindst samme nominelle beløb med tillæg af overkurs som nedsættelsesbeløbet.

Gennemførelse af kapitalnedsættelsen

§ 193. Når kreditorernes frist for anmeldelse af krav til kapitalselskabet er udløbet, jf. § 192, kan det centrale ledelsesorgan træffe beslutning om at gennemføre kapitalnedsættelsen til udbetaling til kapitalejerne eller henlæggelse til særlig reserve, hvis det er forsvarligt at gennemføre kapitalnedsættelsen, jf. § 115, nr. 5, § 116, nr. 5, og § 118, stk. 2, 2. pkt., jf. dog stk. 4.

Stk. 2. 4 uger efter at kreditorernes frist for anmeldelse af krav til kapitalselskabet er udløbet, kan Erhvervsstyrelsen uden forudgående varsel registrere, at kapitalnedsættelsen til udbetaling til kapitalejerne eller henlæggelse til særlig reserve er gennemført, medmindre selskabet forinden har registreret eller

anmeldt til registrering, at beslutningen om kapitalnedsættelsen skal annulleres, jf. stk. 3, eller at kapitalnedsættelsen først skal gennemføres ved en efterfølgende registrering eller anmeldelse til registrering til Erhvervsstyrelsen, jf. stk. 4 og 5. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte bestemmelser om, at visse ændringer vedrørende kapitalselskabet efter registreringen af beslutningen om kapitalnedsættelsen, jf. § 191, medfører, at beslutningen om kapitalnedsættelsen annulleres, eller at kapitalnedsættelsen skal gennemføres ved en efterfølgende registrering eller anmeldelse til registrering til Erhvervsstyrelsen.

Stk. 3. Hvis en kapitalnedsættelse til udbetaling til kapitalejerne eller henlæggelse til særlig reserve ikke kan gennemføres i overensstemmelse med det offentliggjorte, jf. § 192, eller det ikke er forsvarligt at gennemføre kapitalnedsættelsen, jf. § 115, nr. 5, § 116, nr. 5, og § 118, stk. 2, 2. pkt., skal det centrale ledelsesorgan inden udløbet af fristen i stk. 2, 1. pkt., registrere eller anmelde til registrering, at beslutningen om kapitalnedsættelse annulleres.

Stk. 4. En kapitalnedsættelse til udbetaling til kapitalejerne eller henlæggelse til særlig reserve må ikke gennemføres, hvis anmeldte, forfaldne krav ikke er fyldestgjort og der ikke på forlangende er stillet betryggende sikkerhed for uforfaldne eller omtvistede krav. Erhvervsstyrelsen afgør på en af parternes begæring, om en tilbudt sikkerhed må anses for betryggende.

Stk. 5. En kapitalnedsættelse til udbetaling til kapitalejerne eller henlæggelse til særlig reserve skal registreres eller anmeldes til registrering, jf. § 9, senest ved udløbet af indsendelsesfristen for den årsrapport, hvori tidspunktet for beslutningen om kapitalnedsættelsen indgår, dog senest 1 år efter beslutningen om kapitalnedsættelsen. Overskrides fristen, mister beslutningen om gennemførelse af kapitalnedsættelsen sin gyldighed.

Tilbagebetaling

§ 194. Er der sket udbetaling til kapitalejere i strid med bestemmelserne i denne lov, skal disse tilbagebetale beløbet tillige med en årlig rente af beløbet svarende til den rente, der er fastsat efter § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter ved forsinket betaling m.v., med et tillæg af 2 pct. For tilbagebetaling af udbytte gælder dette dog kun, hvis kapitalejeren indså eller burde have indset, at udbetalingen var ulovlig.

Stk. 2. Kan beløbet ikke inddrives, eller har kapitalejeren ikke tilbagebetalingspligt, er de, som har medvirket til beslutningen om udbetalingen eller gennemførelsen af denne eller til opstillingen eller godkendelsen af den urigtige regnskabsopgørelse, ansvarlige efter de almindelige erstatningsregler.

Almennyttige gaver

§ 195. Generalforsamlingen kan beslutte, at der af kapitalselskabets midler ydes gaver til alment nyttige eller dermed ligestillede formål, for så vidt det under hensyntagen til hensigten med gaven, selskabets økonomiske stilling og omstændighederne i øvrigt må anses for rimeligt. Til de i 1. pkt. nævnte formål kan det centrale ledelsesorgan anvende beløb, som i forhold til selskabets økonomiske stilling er af ringe betydning.

Kapitel 12

Egne kapitalandele

Erhvervelse af egne kapitalandele til eje eller pant

§ 196. Et kapitalselskab kan kun erhverve egne kapitalandele, der er fuldt indbetalt. Dette kan ske såvel til eje som til pant.

Erhvervelse af egne kapitalandele mod vederlag

§ 197. Hvis et kapitalselskab erhverver egne kapitalandele mod vederlag, må selskabet hertil kun anvende beløb, der kan anvendes til udlodning af udbytte, jf. § 180, stk. 2. Selskabets beholdning af egne kapitalandele skal fradrages ved vurderingen af, om kravene til selskabskapital, jf. § 4, er overholdt.

Stk. 2. I den tilladte beholdning af egne kapitalandele medregnes kapitalandele, der er erhvervet af tredjemand i eget navn, men for selskabets regning.

§ 198. Erhvervelse af egne kapitalandele mod vederlag må kun ske efter bemyndigelse fra generalforsamlingen til kapitalselskabets centrale ledelsesorgan, jf. dog § 199.

Stk. 2. Bemyndigelsen kan kun gives for et bestemt tidsrum, der ikke må overstige 5 år.

Stk. 3. Bemyndigelsen skal angive

- 1) den største værdi, som de egne kapitalandele må have, og
- 2) det mindste og højeste beløb, som selskabet må yde som vederlag for kapitalandelene.

§ 199. Hvis det er nødvendigt for at undgå betydelig og truende skade for et kapitalselskab, kan det centrale ledelsesorgan på kapitalselskabets vegne erhverve selskabets egne kapitalandele mod vederlag efter §§ 196-198 uden generalforsamlingens bemyndigelse.

Stk. 2. Det centrale ledelsesorgan skal, hvis kapitalselskabet i medfør af stk. 1 har erhvervet egne kapitalandele, underrette den førstkommende generalforsamling om

- 1) baggrunden for og formålet med de foretagne erhvervelser,
- 2) antallet og værdien af de erhvervede kapitalandele,
- 3) hvor stor en del af selskabskapitalen de erhvervede kapitalandele repræsenterer, og
- 4) vederlaget for de erhvervede kapitalandele.

§ 200. Uanset §§ 196-198 kan et kapitalselskab direkte eller indirekte erhverve egne kapitalandele

- 1) som led i en nedsættelse af selskabskapitalen efter kapitel 11,
- 2) som led i overgang af formuegoder ved fusion, spaltning og anden universalsuccession,
- 3) til opfyldelse af en lovbestemt indløsningspligt, som påhviler selskabet, eller
- 4) ved køb af fuldt indbetalte kapitalandele på tvangsauktion til fyldestgørelse af en fordring, der tilkommer selskabet.

Datterselskabers erhvervelse af kapitalandele i moderselskaber

§ 201. §§ 196-200 finder tilsvarende anvendelse på et datterselskabs erhvervelse til eje eller pant af kapitalandele i dets moderselskab.

Afhændelse af erhvervede kapitalandele

§ 202. Kapitalandele, som er erhvervet uden vederlag i overensstemmelse med § 196, og kapitalandele, som er erhvervet i overensstemmelse med § 200, nr. 2-4, skal afhændes, så snart det kan ske uden skade for kapitalselskabet, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Afhændelsen skal senest ske 3 år efter erhvervelsen, medmindre værdien af selskabets og dets datterselskabers samlede beholdning af kapitalandele i kapitalselskabet ikke overstiger selskabets frie reserver.

§ 203. Kapitalandele, der er erhvervet til eje i strid med §§ 196-201, skal afhændes snarest muligt og senest 6 måneder efter erhvervelsen.

Stk. 2. Er kapitalandele erhvervet til pant i strid med §§ 196-201, skal pantsætningen bringes til ophør snarest muligt og senest 6 måneder efter erhvervelsen.

§ 204. Hvis kapitalandele ikke er afhændet rettidigt efter §§ 202 og 203, skal kapitalselskabets centrale ledelsesorgan foranledige, at selskabskapitalen nedsættes med disse kapitalandeleles værdi, jf. kapitel 11.

Tegning af egne kapitalandele

§ 205. Et kapitalselskab må ikke tegne egne kapitalandele.

Stk. 2. Kapitalandele, der er tegnet af tredjemand i eget navn, men for selskabets regning, anses som tegnet for tredjemandens egen regning.

Stk. 3. Kapitalandele, der er tegnet i selskabets navn i strid med stk. 1, anses som tegnet af stifterne eller, i tilfælde af forhøjelse af selskabskapitalen, af medlemmerne af selskabets ledelse for egen regning og således, at disse hæfter solidarisk for købesummen. Dette gælder dog ikke stiftere eller medlemmer af selskabets ledelse, der godtgør, at de hverken indså eller burde have indset, at tegningen af kapitalandelenes var ulovlig.

Stk. 4. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på et selskabs tegning af kapitalandele i dets moderselskab. De pågældende kapitalandele i moderselskabet anses som tegnet af datterselskabets ledelse, jf. stk. 3.

Kapitel 13

Økonomisk bistand med et kapitalselskabs egne midler

Selvfinansiering

§ 206. Et kapitalselskab må ikke direkte eller indirekte stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed for tredjemands erhvervelse af kapitalandele i selskabet eller i dets moderselskab, jf. dog stk. 2 og §§ 213 og 214.

Stk. 2. Hvis betingelserne i stk. 3 og §§ 207-209 om generalforsamlingens godkendelse, krav til beslutningens forsvarlighed, det centrale ledelsesorgans redegørelse og sædvanlige markedsvilkår er opfyldt, kan et kapitalselskab dog direkte eller indirekte stille midler til rådighed, yde lån eller stille sikkerhed i forbindelse med tredjemands erhvervelse af kapitalandele i selskabet eller i dets moderselskab.

Stk. 3. Kapitalselskabets centrale ledelsesorgan skal sikre sig, at der foretages en kreditvurdering af den kreds, der modtager selskabets økonomiske bistand, jf. stk. 2.

§ 207. Generalforsamlingens godkendelse skal foreligge, før der kan ydes økonomisk bistand i medfør af § 206, stk. 2. Til brug for generalforsamlingens beslutning fremlægger selskabets centrale ledelsesorgan en skriftlig redegørelse, der skal indeholde oplysninger om

- 1) baggrunden for forslaget om økonomisk bistand,
- 2) selskabets interesse i at gennemføre en sådan disposition,
- 3) de betingelser, der er knyttet til gennemførelse,
- 4) en vurdering af de konsekvenser, som dispositionen måtte medføre for selskabets likviditet og solvens, samt
- 5) den pris, som tredjemand skal betale for kapitalandelene.

Stk. 2. Generalforsamlingens afgørelse om godkendelse, jf. stk. 1, træffes med samme majoritet, som kræves til vedtægtsændring, jf. § 106.

Stk. 3. Redegørelsen, jf. stk. 1, skal offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system eller være modtaget i Erhvervsstyrelsen med henblik på offentliggørelse, jf. § 9, senest 2 uger efter generalforsamlingens godkendelse.

§ 208. Kapitalselskabets samlede økonomiske bistand til tredjemand efter § 206, stk. 2, må på intet tidspunkt overstige, hvad der er forsvarligt under hensyntagen til selskabets økonomiske stilling. Hvis der er tale om et moderselskab, jf. §§ 6 og 7, må den samlede økonomiske bistand ikke overstige, hvad der er forsvarligt under hensyntagen til koncernens økonomiske stilling. Kapitalselskabet må hertil kun anvende beløb, der kan anvendes til udlodning af udbytte, jf. § 180, stk. 2.

§ 209. Hvis tredjemand med økonomisk bistand fra et kapitalselskab, jf. § 206, stk. 2, erhverver kapitalandele i selskabet, skal ydelsen af den økonomiske bistand ske på sædvanlige markedsvilkår. Tilsvarende gælder, hvis tredjemand tegner kapitalandele, jf. § 162, som led i en forhøjelse af den tegnede kapital.

(Ophævet)

§§ 210-212. (Ophævet)

Undtagelse vedrørende pengeinstitutter m.v.

§ 213. § 206 finder ikke anvendelse på pengeinstitutter og på realkreditlån ydet af et realkreditinstitut.

Undtagelse vedrørende medarbejdere

§ 214. § 206 finder ikke anvendelse på dispositioner foretaget med henblik på at erhverve kapitalandele af eller til medarbejderne i selskabet eller i et datterselskab.

Stk. 2. Ledelsesprotokollen for det centrale ledelsesorgan skal indeholde bemærkning om enhver disposition omfattet af stk. 1.

Stk. 3. Dispositioner omfattet af stk. 1 kan kun ske med midler, der i henhold til § 180 kan udbetales som udbytte.

Tilbagebetaling

§ 215. Hvis et kapitalselskab har ydet økonomisk bistand i strid med § 206, skal beløbet tilbageføres til selskabet sammen med en årlig rente af beløbet svarende til den rente, der er fastsat i § 5, stk. 1 og 2, i lov om renter ved forsinket betaling m.v., med et tillæg af 2 pct., medmindre højere rente er aftalt.

Stk. 2. Kan tilbagebetaling ikke finde sted, eller kan aftaler om anden økonomisk bistand ikke bringes til ophør, indestår de personer, der har truffet aftale om eller opretholdt dispositioner i strid med § 206 for det tab, som kapitalselskabet måtte blive påført.

Stk. 3. Sikkerhedsstillelse foretaget i strid med § 206 er bindende for selskabet, hvis aftaleparten ikke havde kendskab til, at sikkerheden var stillet i strid med disse bestemmelser.

Kapitel 14

Kapitalselskabers opløsning

Opløsning ved erklæring

§ 216. I kapitalselskaber, hvor alle kreditorer er betalt, kan opløsning ske, ved at kapitalejerne over for Erhvervsstyrelsen afgiver en erklæring om, at al gæld, forfalden som uforfalden, er betalt, og at det er besluttet at opløse kapitalselskabet. Kapitalejernes navne og adresser skal være angivet i erklæringen.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan kun registrere opløsningen, hvis erklæringen efter stk. 1 er modtaget i styrelsen senest 2 uger efter underskrivelsen og er vedlagt en erklæring fra told- og skatteforvaltningen om, at der ikke foreligger skatte- og afgiftskrav vedrørende kapitalselskabet.

Stk. 3. Selskabet er opløst, når det slettes i Erhvervsstyrelsens register over aktive selskaber.

Stk. 4. Kapitalejerne hæfter personligt, solidarisk og ubegrænset for gæld, forfalden som uforfalden eller omtvistet, som bestod på tidspunktet for erklæringens afgivelse. I det omfang der er overskydende midler, fordeles disse til kapitalejerne.

Beslutning om at træde i likvidation

§ 217. Generalforsamlingen træffer beslutning om frivillig opløsning af et kapitalselskab ved likvidation, såfremt andet ikke er fastsat i lovgivningen.

Stk. 2. Beslutningen træffes med den stemmeflerhed, der kræves til vedtægtsændringer, jf. § 106. I tilfælde, hvor opløsning ved likvidation er påbudt i lovgivningen eller kapitalselskabets vedtægter eller af Erhvervsstyrelsen efter denne lov, træffes beslutningen med simpelt flertal, jf. § 105.

Valg af likvidator

§ 218. Generalforsamlingen vælger en eller flere likvidatorer til at foretage likvidationen af et selskab. I perioden fra beslutning om frivillig opløsning, jf. § 217, stk. 1, finder § 229, stk. 1, tilsvarende anvendelse på ledelsens dispositioner frem til valg af likvidator.

Stk. 2. Kapitalejere, der ejer mindst 25 pct. af selskabskapitalen, har ret til på generalforsamlingen at vælge en likvidator til at foretage likvidationen sammen med de øvrige likvidatorer, der er valgt af generalforsamlingen.

§ 219. En eller flere likvidatorer træder i ledelsens sted. Denne lovs bestemmelser om et selskabs ledelse finder med de fornødne tilpasninger anvendelse på en eller flere likvidatorer.

Stk. 2. Likvidator kan til enhver tid afsættes af den, som har valgt eller udpeget den pågældende.

Stk. 3. Bestemmelserne i denne lov og årsregnskabsloven om regnskabsaflæggelse, revision, generalforsamlinger og om årsrapporters indsendelse til Erhvervsstyrelsen finder tilsvarende anvendelse på selskaber under likvidation med de afvigelser, der følger af dette kapitel.

Anmeldelse af likvidation

§ 220. Likvidator skal sikre, at anmeldelse af en beslutning om at træde i likvidation er modtaget i Erhvervsstyrelsen, senest 2 uger efter at beslutningen er truffet.

Stk. 2. Et selskab, der er i likvidation, skal beholde sit navn med tilføjelsen »i likvidation«. § 228, stk. 1, vedrørende registreringer finder anvendelse.

Stk. 3. Når der i et kapitalselskab er truffet beslutning om at træde i likvidation, kan der ikke træffes beslutning om ændring af de registrerede forhold vedrørende kapitalselskabet bortset fra følgende:

- 1) Ændring af likvidator.
- 2) Ændring af selskabets eventuelle revisor, der er valgt til at revidere selskabets årsregnskab m.v.
- 3) Kapitalforhøjelser.
- 4) Ændring af vedtægterne som følge af generalforsamlingsbeslutning om at ændre en tidligere beslutning om revision af kapitalselskabets kommende årsregnskaber m.v., hvis kapitalselskabet ikke er omfattet af revisionspligten efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning, jf. § 88, stk. 1, nr. 3.
- 5) Ændring af selskabets hjemstedsadresse til likvidators adresse, hvis det ikke er muligt at komme i kontakt med selskabet på den hidtidige hjemstedsadresse, eller hvis de konkrete omstændigheder undtagelsesvis taler herfor.
- 6) Genoptagelse, jf. § 231.
- 7) Fusion, jf. dog § 246, stk. 1, og § 247, stk. 1.
- 8) Spaltning, jf. dog § 264 og § 265, stk. 1.
- 9) Grænseoverskridende fusion, jf. dog § 281 og § 282, stk. 1.
- 10) Grænseoverskridende spaltning, jf. dog § 301 og § 302, stk. 1.

Opfordring til kreditorerne

§ 221. Ved registrering og offentliggørelse i Erhvervsstyrelsens it-system efter § 220, stk. 1, opfordres kapitalselskabets kreditorer til at anmelde deres krav til likvidator senest 3 måneder fra datoen for offentliggørelsen. Likvidator skal samtidig med anmeldelse af beslutningen om likvidation i henhold til § 220, stk. 1, meddele alle selskabets kendte kreditorer beslutningen.

Stk. 2. Likvidator kan tidligst optage boet til slutning, når 3-måneders-fristen i stk. 1 er udløbet.

Stk. 3. Kan en fordring ikke anerkendes som anmeldt, skal der gives kreditor underretning herom ved anbefalet brev eller ved anden meddelelsesform, hvorved modtagelsen kan dokumenteres med samme grad af sikkerhed. Kreditor skal underrettes om, at spørgsmålet skal indbringes for skifteretten senest 4 uger efter brevet m.v.s afsendelse, hvis afgørelsen ønskes anfægtet.

Stk. 4. Fordringer, der anmeldes, efter at boet er optaget til slutning, dækkes ved midler, der endnu ikke er udloddet til kapitalejerne.

Udlodning af udbytte og likvidationsprovenu

§ 222. Kapitalejerne kan vedtage at udlodde udbytte i et selskab i likvidation på baggrund af den seneste godkendte årsrapport.

Stk. 2. Udlodning af udbytte efter stk. 1 sker efter de almindelige regler om udbytte og ekstraordinært udbytte i §§ 180-183 og 194.

§ 223. Udlodning af likvidationsprovenu til kapitalejerne kan først foretages, når den frist, der er fastsat i den offentliggørelse, der er omhandlet i § 221, stk. 1, er udløbet og gælden til kendte kreditorer er betalt, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Hvis der stilles betryggende sikkerhed, kan a conto-udlodning foretages, inden likvidationen er afsluttet i tilfælde, hvor proklamafristen, jf. § 221, stk. 1, er udløbet og kreditorernes eventuelle krav er indfriet. A conto-udlodning kan kræves tilbagebetalt efter § 194.

§ 224. Når bobehandlingen er afsluttet, kan generalforsamlingen træffe beslutningen om endelig likvidation af selskabet. Bobehandlingen må ikke afsluttes, før eventuelle tvister i henhold til § 221, stk. 3, 2. pkt., er endeligt afgjort. Likvidationsprovenuet kan udloddes før eller efter afslutningen af bobehandlingen, jf. dog § 223.

Stk. 2. Senest 2 uger efter at det endelige likvidationsregnskab er godkendt af kapitalejerne, skal likvidatorernes anmeldelse heraf være modtaget i Erhvervsstyrelsen. Likvidationsregnskabet skal følge som bilag til denne anmeldelse. Likvidationsregnskabet skal revideres, hvis selskabet er omfattet af revisionspligt efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning. Erhvervsstyrelsen sletter herefter selskabet.

Tvangsopløsning

§ 225. Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse et kapitalselskab, om fornødent efter § 226, hvis

- 1) Erhvervsstyrelsen ikke rettidigt har modtaget kapitalselskabets godkendte årsrapport i henhold til årsregnskabsloven,
- 2) kapitalselskabet ikke har den ledelse eller det hjemsted, der er foreskrevet i loven eller i selskabets vedtægter,
- 3) kapitalselskabet intet har registreret i henhold til § 58,
- 4) kapitalselskabet ikke har registreret oplysninger om reelle ejere eller selskabet har foretaget mangelfuld registrering i henhold til § 58 a,
- 5) kapitalselskabet ikke har opbevaret dokumentation for oplysningerne om selskabets reelle ejere eller selskabet har opbevaret mangelfuld dokumentation i henhold til § 58 a,
- 6) kapitalselskabet ikke har opbevaret selskabsdokumenter i henhold til § 17 eller opbevaringen er mangelfuld eller dokumenterne er mangelfulde,
- 7) kapitalselskabet ikke indsender oplysninger eller selskabet indsender mangelfulde oplysninger i henhold til § 23 h, stk. 1,
- 8) kapitalselskabet ikke har indhentet en erklæring i henhold til § 23 b, stk. 2,
- 9) kapitalselskabet ikke har anmeldt en revisor, selv om det er omfattet af revisionspligt efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning,
- 10) kapitalselskabet ikke har anmeldt en revisor, selv om generalforsamlingen i øvrigt har besluttet, at selskabets årsregnskab m.v. skal revideres, eller
- 11) selskabets ledelse ikke har reageret på fordringer på indkaldt selskabskapital, der har vist sig ikke at kunne opfyldes.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte en frist, inden for hvilken kapitalselskabet kan afhjælpe en mangel efter stk. 1. Afhjælpes manglen ikke senest ved udløbet af den af styrelsen fastsatte frist, kan styrelsen træffe beslutning om tvangsopløsning.

§ 226. Bliver opløsning ikke vedtaget af selskabet i tilfælde, hvor dette er påbudt i lovgivningen eller kapitalselskabets vedtægter eller af Erhvervsstyrelsen efter regler i denne lov, jf. § 217, stk. 2, 2. pkt., eller bliver likvidator ikke valgt, kan Erhvervsstyrelsen anmode skifteretten på kapitalselskabets hjemsted om at opløse selskabet.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis et selskabs tvangsopløsning er besluttet af retten i henhold til § 230.

§ 227. Erhvervsstyrelsens beslutning om at oversende et kapitalselskab til tvangsopløsning i skifteretten offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 2. Kapitalselskabet skal beholde sit navn med tilføjelsen »under tvangsopløsning«.

Stk. 3. Skifteretten kan udnævne en eller flere likvidatorer. Skifteretten kan tillige udnævne en revisor. Når skifteretten har udnævnt en eller flere likvidatorer, meddeler skifteretten dette til Erhvervsstyrelsen, som registrerer udnævnelsen i Erhvervsstyrelsens it-system. For tvangsopløsningen gælder i øvrigt bestemmelserne om likvidation i dette kapitel dog således, at skifteretten eller den, som retten har bemyndiget hertil, træffer afgørelser i selskabets forhold. Omkostningerne ved opløsningen betales om fornødent af statskassen.

Stk. 4. Når bobehandlingen er afsluttet, meddeler skifteretten dette til Erhvervsstyrelsen, som registrerer selskabets opløsning i Erhvervsstyrelsens it-system.

§ 228. Når der af Erhvervsstyrelsen er truffet beslutning om, at et kapitalselskab skal tvangsopløses, kan der ikke træffes beslutning om ændring af de registrerede forhold vedrørende kapitalselskabet bortset fra følgende:

- 1) Indsættelse af en likvidator udnævnt af skifteretten, jf. § 227, stk. 3, 1. pkt.
- 2) Ændring af en likvidator udnævnt af skifteretten.
- 3) Indsættelse af en revisor udnævnt af skifteretten, jf. § 227, stk. 3, 2. pkt.
- 4) Ændring af en revisor udnævnt af skifteretten.
- 5) Genoptagelse, jf. § 232.
- 6) Fusion, jf. §§ 236-253, jf. dog stk. 2.
- 7) Spaltning, jf. §§ 254-270, jf. dog stk. 2.
- 8) Grænseoverskridende fusion, jf. §§ 271-290 og 311-317, jf. dog stk. 2.
- 9) Grænseoverskridende spaltning, jf. §§ 291-311 og § 318, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Beslutning om fusion, spaltning, grænseoverskridende fusion eller grænseoverskridende spaltning kræver, at skifteretten eller den eventuelle skifteretsudnævnte likvidator tiltræder dette.

Stk. 3. Hvis det fortsættende selskab i en fusion eller grænseoverskridende fusion eller det modtagende selskab i en spaltning eller grænseoverskridende spaltning er under tvangsopløsning, kan transaktionen kun besluttes, hvis der samtidig træffes beslutning om genoptagelse af selskabet, jf. § 232.

§ 229. I perioden fra kapitalselskabets oversendelse til skifteretten og til der enten er udpeget en likvidator, eller selskabet er opløst, må den hidtidige ledelse i kapitalselskabet alene foretage de dispositioner, der er nødvendige, og som kan gennemføres uden skade for selskabet og dets kreditorer.

Stk. 2. Den hidtidige ledelse af kapitalselskabet er forpligtet til at bistå skifteretten og en eventuel likvidator udnævnt af skifteretten i fornødent omfang med oplysninger om selskabets hidtidige virke. Tilsvarende gælder selskabets eventuelle hidtidige revisor, hvis skifteretten ikke kan indhente oplysninger fra selskabets hidtidige ledelse. Ledelsen og revisor skal give de oplysninger, som måtte være nødvendige for skifterettens, herunder en eventuelt udpeget likvidators, vurdering af bestående og fremtidig krav.

Stk. 3. I koncerner er ledelsen i dattervirksomheder ligeledes forpligtet til at bistå skifteretten og en eventuel likvidator udnævnt af skifteretten, jf. stk. 2, hvis moderselskabet oversendes til tvangsopløsning.

Stk. 4. Skifteretten kan indkalde tidligere medlemmer af selskabets ledelse og selskabets hidtidige revisor til møde i skifteretten med henblik på at indhente oplysninger i henhold til stk. 2 og 3.

Stk. 5. Skifteretten kan bestemme, at tidligere medlemmer af selskabets ledelse og selskabets hidtidige revisor deltager i mødet ved anvendelse af telekommunikation med billede, hvis det findes hensigtsmæssigt. Den pågældende indkaldes til at møde et nærmere angivet sted, jf. retsplejelovens § 192.

Stk. 6. Skifteretten kan bestemme, at tidligere medlemmer af selskabets ledelse og selskabets hidtidige revisor deltager i mødet ved anvendelse af telekommunikation uden billede, hvis det vil være forbundet

med uforholdsmæssige vanskeligheder at deltage i mødet ved anvendelse af telekommunikation med billede og deltagelse ved anvendelse af telekommunikation uden billede findes forsvarelig.

§ 229 a. Sager om tvangsopløsning behandles ved anvendelse af domstolenes skifteportal. Enhver skriftlig meddelelse til skifteretten om tvangsopløsningssager skal gives på skifteportalen, jf. dog stk. 3-6 og 11.

Stk. 2. En digital meddelelse efter stk. 1 anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for skifteretten på domstolenes skifteportal.

Stk. 3. Skifteretten kan beslutte at undtage en bruger fra at anvende domstolenes skifteportal, hvis der foreligger særlige forhold, som gør, at vedkommende må forventes ikke at kunne anvende skifteportalen. Skifteretten beslutter samtidig, hvordan meddelelser og dokumenter skal gives.

Stk. 4. Skifteretten kan beslutte, at en tvangsopløsningssag ikke skal behandles, eller at en meddelelse eller et dokument ikke skal gives til skifteretten ved anvendelse af domstolenes skifteportal, hvis navnlig hensynet til statens sikkerhed, personers liv eller helbred eller dokumenternes format eller omfang taler for det. Skifteretten beslutter samtidig, hvordan meddelelser og dokumenter skal gives.

Stk. 5. Vedkommende retspræsident kan i særlige situationer, herunder hvis brugerne ikke kan anvende domstolenes skifteportal på grund af lokale tekniske nedbrud eller driftsforstyrrelser, beslutte, at alle eller visse af skifterettens tvangsopløsningssager i en nærmere afgrænset periode ikke skal behandles på skifteportalen. Retspræsidenten beslutter samtidig, hvordan meddelelser og dokumenter skal gives.

Stk. 6. Skifteretten kan ved tekniske nedbrud eller driftsforstyrrelser, der gør, at en bruger ikke kan anvende domstolenes skifteportal, beslutte, hvordan meddelelser og dokumenter skal gives til skifteretten og skifteportalens øvrige brugere.

Stk. 7. Bestemmelserne i stk. 1-6 finder tilsvarende anvendelse på tvangsopløsningssager, der behandles af landsretterne og Højesteret.

Stk. 8. Skifterettens beslutninger efter stk. 3, 1. pkt., kan ikke uden Procesbevillingsnævnets tilladelse indbringes for højere ret. Procesbevillingsnævnet kan meddele tilladelse til kære, hvis beslutningen angår spørgsmål af væsentlig betydning for sagens forløb eller er af afgørende betydning for den, der ansøger om karettilladelse, og der i øvrigt er anledning til at lade afgørelsen prøve af en højere ret. Ansøgning om karettilladelse skal indgives til Procesbevillingsnævnet, inden 2 uger efter at beslutningen i medfør af stk. 3, 1. pkt., er truffet.

Stk. 9. Beslutninger efter stk. 3, 2. pkt., og stk. 4-6 kan ikke indbringes for højere ret.

Stk. 10. Domstolsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om anvendelse af domstolenes skifteportal, herunder om indførelse af data på skifteportalen.

Stk. 11. Domstolsstyrelsen kan fastsætte regler om, hvordan en meddelelse eller et dokument skal gives til skifteretten ved tekniske nedbrud eller driftsforstyrrelser på domstolenes it-systemer, der gør, at domstolenes skifteportal ikke kan anvendes.

Stk. 12. Domstolsstyrelsen kan fastsætte regler om, at personer, som skifteretten påtænker at antage som likvidator, skal oplyse personnummer og give andre nærmere bestemte oplysninger til brug for udnævnelsen som likvidator, og om skifterettens registrering og behandling af disse oplysninger.

Tvangsopløsning ved domstolene

§ 230. Har kapitalejere forsætligt medvirket til en generalforsamlingsbeslutning i strid med § 108 eller på anden måde misbrugt deres indflydelse i et kapitalselskab eller medvirket til overtrædelse af denne lov eller kapitalselskabets vedtægter, kan retten, hvis der som følge af misbrugets varighed eller af andre grunde er særlig anledning hertil, efter påstand af kapitalejere, der repræsenterer mindst 1/10 af selskabskapitalen, bestemme, at kapitalselskabet skal tvangsopløses.

Genoptagelse

§ 231. Et kapitalselskab kan af kapitalejerne besluttet genoptaget under iagttagelse af § 106, hvis udlodning efter § 223 ikke er påbegyndt. Det er en betingelse for genoptagelsen, at der vælges ledelse og eventuel revisor, og at der udarbejdes en erklæring af en vurderingsmand, jf. § 37, om, at kapitalen er til stede. Selskabskapitalen skal nedskrives til det beløb, der er i behold. Er selskabskapitalen herefter mindre end kapitalkravet, jf. § 4, stk. 2, skal den bringes op til mindst dette beløb.

Stk. 2. Beslutning om genoptagelse skal anmeldes senest 2 uger fra datoen for beslutningen. Anmeldelsen skal vedlægges en erklæring fra en godkendt revisor om, at der ikke er ydet lån m.v. til selskabsdeltagerne i strid med lovens kapitel 13.

§ 232. § 231 finder tilsvarende anvendelse, når et selskab, der er under tvangsopløsning ved skifteretten, indgiver anmeldelse til Erhvervsstyrelsen om, at skifteretsbehandlingen skal afbrydes, og at selskabet skal genoptages.

Stk. 2. Er anmeldelse i henhold til stk. 1 ikke modtaget, senest 3 måneder efter at Erhvervsstyrelsen har anmodet skifteretten om at tvangsopløse selskabet, eller har selskabet inden for de sidste 5 år tidligere været under tvangsopløsning, kan genoptagelse ikke finde sted. Fristen på 3 måneder suspenderes, hvis selskabet tages under rekonstruktionsbehandling.

Stk. 3. Er et kapitalselskab oversendt til tvangsopløsning, er det en betingelse for genoptagelse af selskabet, at de forhold, der begrundede kapitalselskabets oversendelse til tvangsopløsning, er berigtiget. Berigtigelsen skal foretages senest samtidig med beslutningen om genoptagelse, jf. § 231, stk. 1. Dokumentation for de berigtigede forhold skal indsendes senest samtidig med anmeldelsen, jf. stk. 1. Hvis kapitalselskabet på tidspunktet for anmodningen om genoptagelse endnu ikke har afleveret årsrapporter for regnskabsår, hvor indsendelsesfristen er udløbet, er modtagelsen af disse årsrapporter ligeledes en betingelse for genoptagelsen.

Stk. 4. Hvis skifteretten har udnævnt en likvidator, skal denne samtykke i genoptagelsen.

Stk. 5. Er et selskab besluttet tvangsopløst af retten, jf. § 230, kan genoptagelse ikke finde sted.

Overgang til rekonstruktionsbehandling eller konkurs

§ 233. Begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs kan kun indgives på selskabets vegne af det centrale ledelsesorgan eller, hvis selskabet er under likvidation, af likvidator.

Stk. 2. Hvis likvidatorerne finder, at likvidationen ikke vil give fuld dækning til kreditorerne, skal likvidatorerne indgive begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs.

Stk. 3. Hvis et selskab er under tvangsopløsning i medfør af § 226, indgives begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkurs af likvidator. Er ingen likvidator udnævnt, kan skifteretten af egen drift træffe afgørelse om rekonstruktionsbehandling eller konkurs.

Stk. 4. Når der er indgivet konkursbegæring, kan der ikke foretages registreringer vedrørende kapitalselskabet bortset fra ændringer vedrørende eventuelt valg af revisor.

Stk. 5. Et kapitalselskab under konkurs kan deltage i fusioner og grænseoverskridende fusioner som det ophørende selskab og i spaltninger og grænseoverskridende spaltninger som det indskydende selskab, hvis kurator tiltræder dette.

Stk. 6. I et selskab, hvori rekonstruktøren har overtaget ledelsen, kan der ikke foretages registreringer vedrørende selskabet bortset fra ændringer vedrørende eventuel revisor udpeget af rekonstruktøren eller ændringer, som er besluttet af generalforsamlingen med rekonstruktørens samtykke.

§ 234. Et selskab, der er under rekonstruktionsbehandling, skal beholde sit navn med tilføjelsen »under rekonstruktionsbehandling«.

Stk. 2. Et selskab, der er under konkurs, skal beholde sit navn med tilføjelsen »under konkurs«. Konkursens slutning registreres i Erhvervsstyrelsens it-system, medmindre andet fremgår af skifterettens meddelelse herom²⁾.

Reassumption

§ 235. Skifteretten kan bestemme, at boet efter et kapitalselskab, der efter opløsning ved betalingserklæring, jf. § 216, eller efter afsluttet likvidation er slettet i Erhvervsstyrelsens it-system over aktive kapitalselskaber, skal reassumeres, hvis der fremkommer yderligere midler til fordeling. Skifteretten kan endvidere bestemme, at reassumption skal finde sted, hvis der i øvrigt måtte være forhold, der giver anledning til at reassumere selskabet.

Stk. 2. De tidligere likvidatorer forestår bobehandlingen. Kan dette ikke ske, forestår skifteretten eller en likvidator, der er udpeget af skifteretten, bobehandlingen.

Stk. 3. Anmeldelse om reassumption og dens afslutning skal være modtaget i Erhvervsstyrelsen senest 2 uger efter skifterettens bestemmelse herom.

Kapitel 15

Fusion og spaltning

Fusion af kapitalselskaber

§ 236. Et kapitalselskab kan efter bestemmelserne i dette kapitel opløses uden likvidation ved overdragelse af kapitalselskabets aktiver og forpligtelser som helhed til et andet kapitalselskab mod vederlag til de ophørende kapitalselskabers kapitalejere, dvs. uegentlig fusion. Det samme gælder, når to eller flere kapitalselskaber sammensmeltes til et nyt kapitalselskab, dvs. egentlig fusion. Overdragelserne kan gennemføres uden kreditorernes samtykke.

Fusionsplan

§ 237. De centrale ledelsesorganer i de bestående kapitalselskaber, der deltager i fusionen, opretter og underskriver i forening en fusionsplan, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Hvis der er tale om en fusion, hvor der alene deltager anpartsselskaber, kan anpartshaverne i enighed beslutte, at der ikke skal udarbejdes en fusionsplan, jf. dog § 248, stk. 2-4.

Stk. 3. Ved fusioner, hvor der indgår aktieselskaber, skal fusionsplanen indeholde oplysning og bestemmelser om

- 1) kapitalselskabernes navne og eventuelle binavne, herunder om et ophørende kapitalselskabs navn eller binavn skal indgå som binavn for det fortsættende kapitalselskab,
- 2) kapitalselskabernes hjemsted,
- 3) vederlaget for kapitalandele i et ophørende kapitalselskab,
- 4) tidspunktet, fra hvilket de kapitalandele, der eventuelt ydes som vederlag, giver ret til udbytte,
- 5) de rettigheder i det fortsættende kapitalselskab, der tillægges eventuelle indehavere af kapitalandele og gældsbreve med særlige rettigheder i et ophørende kapitalselskab,
- 6) eventuelle andre foranstaltninger til fordel for indehavere af de i nr. 5 omhandlede kapitalandele og gældsbreve,
- 7) notering af eventuelle kapitalandele, der ydes som vederlag, samt eventuel udlevering af ejerbeviser,
- 8) tidspunktet, fra hvilket et ophørende kapitalselskabs rettigheder og forpligtelser regnskabsmæssigt skal anses for overgået, jf. stk. 4,
- 9) enhver særlig fordel, der gives medlemmerne af kapitalselskabernes ledelse, og
- 10) udkast til vedtægter, jf. §§ 28 og 29, hvis der ved fusionen dannes et nyt kapitalselskab.

Stk. 4. Fusionsplanen skal for hvert af de bestående kapitalselskaber være underskrevet senest ved udløbet af det regnskabsår, hvori tidspunktet for fusionens regnskabsmæssige virkning, jf. stk. 3, nr. 8, indgår. Overskrides fristen, kan modtagelsen af fusionsplanen ikke offentliggøres og fusionen dermed ikke vedtages.

Fusionsredegørelse

§ 238. Det centrale ledelsesorgan i hvert af de bestående kapitalselskaber, der deltager i fusionen, skal udarbejde en skriftlig redegørelse, i hvilken den påtænkte fusion, herunder en eventuel fusionsplan, forklares og begrundes, jf. dog stk. 2. Redegørelsen skal indeholde oplysning om fastsættelsen af vederlaget for kapitalandelene i de ophørende kapitalselskaber, herunder særlige vanskeligheder forbundet med fastsættelsen, og oplysning om udarbejdelse af vurderingsberetning, hvis denne i henhold til § 240 skal udarbejdes.

Stk. 2. Kapitalejerne kan i enighed beslutte, at der ikke skal udarbejdes en fusionsredegørelse.

Mellembalance

§ 239. Hvis fusionsplanen er underskrevet mere end 6 måneder efter udløbet af det regnskabsår, som kapitalselskabets seneste årsrapport vedrører, skal der for det pågældende kapitalselskab, der deltager i fusionen, udarbejdes en mellembalance, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 2. I en fusion, hvor udarbejdelse af en fusionsplan er fravalgt, jf. § 237, stk. 2, skal der for det pågældende kapitalselskab, der deltager i fusionen, udarbejdes en mellembalance, hvis beslutningen om fravalg af fusionsplan er truffet mere end 6 måneder efter udløbet af det regnskabsår, som kapitalselskabets seneste årsrapport vedrører, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 3. Mellembalancen, der skal udarbejdes i overensstemmelse med det regelsæt, som kapitalselskabet udarbejder årsrapport efter, må ikke have en opgørelsesdato, der ligger mere end 3 måneder forud for underskrivelsen af eller beslutningen om fravalg af fusionsplanen. Mellembalancen skal være revideret, hvis kapitalselskabet er omfattet af revisionspligt efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning.

Stk. 4. Kapitalejerne kan i enighed beslutte, at der ikke skal udarbejdes en mellembalance, uanset at en eventuel fusionsplan er underskrevet mere end 6 måneder efter udløbet af det regnskabsår, som selskabets seneste årsrapport vedrører.

Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse for kapitalselskaber, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som har offentliggjort en halvårsrapport i henhold til årsregnskabsloven, hvis halvårsrapporten indeholder et revideret halvårsregnskab for selskabet og halvårsrapporten gøres tilgængelig for selskabets kapitalejere.

Vurderingsberetning om apportindskud

§ 240. Sker der i forbindelse med fusionen en kapitalforhøjelse i det fortsættende aktieselskab, eller opstår der et nyt aktieselskab som led i fusionen, skal der som led i fusionen indhentes en beretning fra en vurderingsmand, jf. dog stk. 2. Vurderingsmanden udpeges efter § 37, stk. 1. § 37, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse på vurderingsmændenes forhold til samtlige fusionerende kapitalselskaber.

Stk. 2. Vurderingsberetningen kan undlades, hvis der i stedet udarbejdes en vurderingsmandsudtalelse om den påtænkte fusion, jf. § 241, eller en vurderingsmandserklæring om kreditorernes stilling, jf. § 242.

Stk. 3. Hvis der skal udarbejdes en vurderingsberetning som led i en fusion, skal vurderingsberetningen indeholde

- 1) en beskrivelse af hvert indskud,
- 2) oplysning om den anvendte fremgangsmåde ved vurderingen,
- 3) angivelse af det fastsatte vederlag og
- 4) erklæring om, at den ansatte værdi mindst svarer til det aftalte vederlag, herunder den eventuelle pålydende værdi af de kapitalandele, der skal udstedes, med tillæg af eventuel overkurs.

Stk. 4. Vurderingsberetningen må ikke være udarbejdet mere end 3 måneder før tidspunktet for fusionens eventuelle vedtagelse, jf. § 245. Overskrides fristen, kan fusionen ikke gyldigt vedtages.

Vurderingsmandsudtalelse om den påtænkte fusion, herunder en eventuel fusionsplan

§ 241. I hvert af kapitalselskaberne, der deltager i fusionen, udarbejder en eller flere uvildige, sagkyndige vurderingsmænd en skriftlig udtalelse om fusionsplanen, herunder vederlaget, jf. stk. 4. I en fusion, hvor udarbejdelsen af en fusionsplan er fravalgt, jf. § 237, stk. 2, skal vurderingsmanden afgive en skriftlig udtalelse om den påtænkte fusion, herunder vederlaget, jf. stk. 4. Kapitalejerne kan i enighed beslutte, at der ikke skal udarbejdes en sådan udtalelse fra en vurderingsmand om den påtænkte fusion, jf. 1. og 2. pkt.

Stk. 2. Vurderingsmændene udpeges efter § 37, stk. 1. Hvis kapitalselskaberne, der deltager i fusionen, ønsker at benytte en eller flere fælles vurderingsmænd, udpeges disse efter kapitalselskabernes anmodning af skifteretten på det sted, hvor det fortsættende kapitalselskab har sit hjemsted.

Stk. 3. § 37, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse på vurderingsmændenes forhold til samtlige fusionerende kapitalselskaber.

Stk. 4. Udtalelsen skal indeholde erklæring om, hvorvidt vederlaget for kapitalandelene i et ophørende kapitalselskab er rimeligt og sagligt begrundet. Erklæringen skal angive den eller de fremgangsmåder, der er anvendt ved fastsættelsen af vederlaget, og vurdere hensigtsmæssigheden heraf. Erklæringen skal endvidere angive de værdier, som fremgangsmåderne hver for sig fører til, og den betydning, der må tillægges fremgangsmåderne i forhold til hinanden ved værdiansættelsen. Har der været særlige vanskeligheder forbundet med værdiansættelsen, omtales disse i erklæringen.

Vurderingsmandserklæring om kreditorernes stilling

§ 242. Vurderingsmændene skal ud over den i § 241 nævnte erklæring endvidere afgive erklæring om, hvorvidt kreditorerne i det enkelte kapitalselskab må antages at være tilstrækkeligt sikrede efter fusionen i forhold til selskabets nuværende situation. Kapitalejerne kan dog i enighed beslutte, at der ikke skal udarbejdes en sådan erklæring fra en vurderingsmand om kreditorernes stilling.

Mulighed for, at kreditorerne kan anmelde deres krav

§ 243. Hvis vurderingsmændene i deres erklæring om kreditorernes stilling, jf. § 242, finder, at kreditorerne i det enkelte kapitalselskab ikke er tilstrækkeligt sikrede efter fusionen, eller hvis der ikke er udarbejdet en erklæring fra en vurderingsmand om kreditorernes stilling, kan kreditorer, hvis fordringer er stiftet forud for Erhvervsstyrelsens offentliggørelse i medfør af § 244, senest 4 uger efter offentliggørelsen anmelde deres fordringer til selskabet. Fordringer, for hvilke der er stillet betryggende sikkerhed, kan dog ikke anmeldes.

Stk. 2. Anmeldte fordringer, der er forfaldne, kan forlanges indfriet, og for anmeldte fordringer, der er uforfaldne, kan der forlanges betryggende sikkerhed.

Stk. 3. Medmindre andet godtgøres, er sikkerhedsstillelse efter stk. 2 ikke fornøden, hvis indfrielse af fordringerne er sikret ved en ordning i henhold til lov.

Stk. 4. Er der mellem kapitalselskabet og kreditorer, der har anmeldt et krav, uenighed om, hvorvidt der skal stilles sikkerhed, eller om, hvorvidt en tilbudt sikkerhed er tilstrækkelig, kan begge parter, senest 2 uger efter at fordringen er anmeldt, indbringe sagen for skifteretten på kapitalselskabets hjemsted til afgørelse af spørgsmålet.

Stk. 5. Kreditor kan ikke med bindende virkning ved den aftale, der ligger til grund for fordringen, frasige sig retten til at forlange sikkerhed efter stk. 2.

Indsendelse af oplysninger om den påtænkte fusion, herunder eventuelt fusionsplan og eventuelt vurderingsmandserklæring om kreditorernes stilling

§ 244. Erhvervsstyrelsen skal senest 4 uger efter en eventuel fusionsplans underskrivelse have modtaget en kopi af fusionsplanen, jf. dog stk. 2. Overskrides fristen, kan modtagelsen af fusionsplanen ikke offentliggøres, og fusionen dermed ikke vedtages.

Stk. 2. Hvis de deltagende kapitalselskaber har udnyttet muligheden for at fravælge udarbejdelsen af en fusionsplan, jf. § 237, stk. 2, skal dette meddeles Erhvervsstyrelsen med angivelse af de deltagende kapitalselskabers navne og cvr-numre.

Stk. 3. Vurderingsmandserklæring om kreditorernes stilling, jf. § 242, 1. pkt., skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Hvis muligheden for at fravælge udarbejdelsen af en vurderingsmandserklæring om kreditorernes stilling, jf. § 242, 2. pkt., er udnyttet, skal dette meddeles Erhvervsstyrelsen med angivelse af navne og cvr-numre på de kapitalselskaber, som deltager i fusionen.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsens modtagelse af oplysninger og eventuelle dokumenter, jf. stk. 1-4, offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system. Hvis kreditorerne har ret til at anmelde deres krav, jf. § 243, indeholder Erhvervsstyrelsens offentliggørelse oplysning herom.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om kapitalselskabers offentliggørelse af eventuel fusionsplan og eventuelle medfølgende dokumenter.

Beslutning om at gennemføre fusion

§ 245. Beslutning om gennemførelse af en fusion må tidligst træffes 4 uger efter Erhvervsstyrelsens offentliggørelse, jf. § 244, stk. 5, af modtagelsen af oplysninger om den påtænkte fusion, jf. dog stk. 2 og 3. Hvis offentliggørelsen vedrørende § 244, stk. 1 eller 2, og vedrørende § 244, stk. 3 eller 4, har fundet sted hver for sig, regnes fristen i 1. pkt. fra det seneste offentliggørelsestidspunkt.

Stk. 2. I en fusion, hvor der alene deltager anpartsselskaber, og hvis vurderingsmændene i deres erklæring om kreditorernes stilling, jf. § 242, finder, at kreditorerne i det enkelte anpartsselskab er tilstrækkeligt sikrede efter fusionen, kan anpartshaverne i enighed efter Erhvervsstyrelsens offentliggørelse, jf. § 244, stk. 5, af modtagelsen af oplysninger om den påtænkte fusion beslutte at fravige fristen efter stk. 1.

Stk. 3. I en fusion, hvor fusionsplanen er fravalgt, jf. § 237, stk. 2, er der ikke krav om, at Erhvervsstyrelsen skal have foretaget offentliggørelse, jf. § 244, stk. 5, inden anpartshaverne kan træffe beslutning om gennemførelsen af fusionen, hvis der er udarbejdet en vurderingsmandserklæring om kreditorernes stilling, jf. § 242, og vurderingsmændene i deres erklæring om kreditorernes stilling finder, at kreditorerne i det enkelte anpartsselskab er tilstrækkeligt sikrede efter fusionen.

Stk. 4. Hvis det ophørende kapitalselskab har afsluttet et regnskabsår inden det tidspunkt, hvor det ophørende kapitalselskabs rettigheder og forpligtelser regnskabsmæssigt skal anses for overgået til det fortsættende selskab, og generalforsamlingen endnu ikke har godkendt årsrapporten for denne regnskabsperiode, skal generalforsamlingen godkende årsrapporten for denne regnskabsperiode senest samtidig med beslutningen om at gennemføre fusionen.

Stk. 5. Kreditorer, der anmoder derom, skal have oplysning om, hvornår der træffes beslutning om fusionens eventuelle gennemførelse.

Stk. 6. Fusionens gennemførelse skal være i overensstemmelse med fusionsplanen, hvis der er udarbejdet en fusionsplan. Vedtages fusionen ikke i overensstemmelse med en eventuel offentliggjort fusionsplan, anses forslaget som bortfaldet.

Stk. 7. Følgende dokumenter skal, hvis de er udarbejdet, senest 4 uger før der skal træffes beslutning om gennemførelse af en fusion, stilles til rådighed for kapitalejerne på selskabets hjemsted eller hjemmeside, medmindre disse i enighed beslutter, at de pågældende dokumenter ikke skal fremlægges forud for eller på generalforsamlingen, jf. dog stk. 8:

- 1) Fusionsplanen.
- 2) Hvert af de bestående deltagende kapitalselskabers godkendte årsrapporter for de sidste 3 regnskabsår eller den kortere tid, kapitalselskabet må have bestået.
- 3) Fusionsredegørelse.
- 4) Mellembalance.

- 5) Vurderingsberetning om apportindskud.
- 6) Vurderingsmændenes udtalelse om den påtænkte fusion, herunder en eventuel fusionsplan.
- 7) Vurderingsmændenes erklæring om kreditorernes stilling.

Stk. 8. Kapitalejere, der anmoder herom, skal vederlagsfrit have adgang til de dokumenter, der er nævnt i stk. 7.

§ 246. Beslutning om fusion træffes i et ophørende kapitalselskab af generalforsamlingen, jf. dog stk. 2 og § 252. Er kapitalselskabet under likvidation, kan fusion kun beslutes, hvis udlodning til kapitalejerne endnu ikke er påbegyndt, og hvis generalforsamlingen samtidig træffer beslutning om at hæve likvidationen. § 231 om genoptagelse finder herefter ikke anvendelse.

Stk. 2. Opløses et kapitalselskab uden likvidation ved overdragelse af kapitalselskabets aktiver og forpligtelser som helhed til et andet kapitalselskab, der ejer mindst 90 pct. af selskabskapitalen i det ophørende kapitalselskab, kan beslutning om fusion i det ophørende kapitalselskab træffes af det centrale ledelsesorgan, jf. dog stk. 3-5.

Stk. 3. Beslutningen efter stk. 2 skal dog træffes af generalforsamlingen, hvis kapitalejere, der ejer 5 pct. af selskabskapitalen, skriftligt forlanger det, senest 2 uger efter at modtagelsen af oplysninger om den påtænkte fusion, herunder en eventuel fusionsplan, er offentliggjort. Beslutningen i det ophørende kapitalselskab skal endvidere træffes af generalforsamlingen, hvis de kapitalejere, der ifølge vedtægterne, jf. § 89, kan forlange generalforsamlingen indkaldt, anmoder derom.

Stk. 4. Det centrale ledelsesorgan skal, senest 2 uger efter at der er fremsat anmodning herom, indkalde til en generalforsamling.

Stk. 5. Hvis det er generalforsamlingen, der skal træffe beslutningen i det ophørende kapitalselskab, træffes beslutningen med det flertal, der kræves efter § 106, og i overensstemmelse med de yderligere forskrifter, som vedtægterne måtte indeholde om opløsning eller fusion.

§ 247. Beslutning om fusion træffes i det fortsættende kapitalselskab af det centrale ledelsesorgan, medmindre der af generalforsamlingen skal foretages vedtægtsændringer, bortset fra optagelse af et ophørende kapitalselskabs navn eller binavn som binavn for det fortsættende kapitalselskab, jf. dog stk. 2-4. Er kapitalselskabet under likvidation, kan fusion kun beslutes, hvis udlodning til kapitalejerne endnu ikke er påbegyndt og generalforsamlingen samtidig træffer beslutning om at genoptage selskabet, jf. § 231.

Stk. 2. Kapitalejere, der ejer 5 pct. af selskabskapitalen, eller de kapitalejere, der ifølge vedtægterne, jf. § 89, kan forlange generalforsamlingen indkaldt, kan endvidere senest 2 uger efter Erhvervsstyrelsens offentliggørelse af modtagelsen af oplysninger om den påtænkte fusion, herunder en eventuel fusionsplan, skriftligt stille krav om, at beslutningen i det fortsættende kapitalselskab skal træffes af generalforsamlingen.

Stk. 3. Det centrale ledelsesorgan skal, senest 2 uger efter at der er fremsat anmodning herom, indkalde til en generalforsamling.

Stk. 4. Hvis det er generalforsamlingen, der skal træffe beslutningen i det fortsættende kapitalselskab, træffes beslutningen med det flertal, der kræves efter § 106.

§ 248. Det centrale ledelsesorgan i de bestående kapitalselskaber, der deltager i fusionen, skal på en eventuel generalforsamling, hvor der skal træffes beslutning om gennemførelse af en fusion, oplyse om begivenheder af væsentlig betydning, herunder væsentlige ændringer i aktiver og forpligtelser der er indtruffet i tiden mellem fusionsplanens underskrivelse og generalforsamlingen.

Stk. 2. I en fusion, hvor udarbejdelse af en fusionsplan er fravalgt, jf. § 237, stk. 2, skal de centrale ledelsesorganer oplyse om begivenheder af væsentlig betydning, herunder væsentlige ændringer i aktiver og forpligtelser, der er indtruffet i tiden mellem balancedagen i selskabets senest aflagte årsrapport og generalforsamlingen.

Stk. 3. I en fusion, hvori der alene deltager anpartsselskaber, skal der i forbindelse med vedtagelsen af fusionens gennemførelse tages stilling til følgende forhold, medmindre de pågældende oplysninger fremgår af en eventuel fusionsplan, jf. § 237:

- 1) Anpartsselskabernes navne og eventuelle binavne, herunder om et ophørende selskabs navn eller binavn skal indgå som binavn for det fortsættende anpartsselskab.
- 2) Vederlaget for anparterne i et ophørende anpartsselskab.
- 3) Tidspunktet, fra hvilket de anparter, der eventuelt ydes som vederlag, giver ret til udbytte.
- 4) Tidspunktet, fra hvilket et ophørende anpartsselskabs rettigheder og forpligtelser regnskabsmæssigt skal anses for overgået.
- 5) Vedtægter, jf. §§ 28 og 29, hvis der ved fusionens gennemførelse dannes et nyt anpartsselskab.

Stk. 4. Hvis der er tale om en fusion, hvor der alene deltager anpartsselskaber, og hvor anpartshaverne i medfør af § 237, stk. 2, i enighed har besluttet, at der ikke skal udarbejdes en fusionsplan, skal der være truffet identiske beslutninger i samtlige de deltagende bestående anpartsselskaber med hensyn til kravene i stk. 3. Hvis dette ikke er tilfældet, anses beslutningen om gennemførelse af en fusion for bortfaldet.

Mulighed for at kræve godtgørelse

§ 249. Kapitalejerne i det eller de ophørende kapitalselskaber kan kræve godtgørelse af kapitalselskabet, hvis vederlaget for kapitalandelene i det eller de ophørende kapitalselskaber ikke er rimeligt og sagligt begrundet, og hvis de har taget forbehold herom på generalforsamlingen, hvor der blev truffet beslutning om fusionens gennemførelse.

Stk. 2. Sag i henhold til stk. 1 skal anlægges, senest 2 uger efter at fusionen er besluttet i alle de fusionerende kapitalselskaber.

Stk. 3. Er der taget forbehold i henhold til stk. 1, kan den vedtagne fusion først registreres efter udløbet af fristen efter stk. 2, medmindre vurderingsmændene i deres udtalelse om den påtænkte fusion, herunder vederlaget, jf. § 241, finder, at vederlaget for kapitalandelene i det eller de ophørende kapitalselskaber er rimeligt og sagligt begrundet.

Retsvirkninger af en fusion

§ 250. Fusionen anses for gennemført, og et ophørende kapitalselskab anses for opløst, og dets rettigheder og forpligtelser anses for overgået som helhed til det fortsættende kapitalselskab, jf. dog stk. 2, når:

- 1) Fusionen er besluttet i alle de bestående kapitalselskaber, der deltager i fusionen.
- 2) Kreditorernes krav anmeldt efter § 243 er afgjort.
- 3) Kapitalejeres krav om godtgørelse efter § 249 er afgjort, eller der er stillet betryggende sikkerhed for kravet. Hvis der er udarbejdet en vurderingsmandsudtalelse om den påtænkte fusion, herunder vederlaget, og det i vurderingsmandsudtalelsen antages, at vederlaget er rimeligt og sagligt begrundet, skal vurderingsmændene endvidere have erklæret, at deres udtalelse om vederlaget ikke anfægtes i væsentlig grad. Vurderingsmændene afgør, om sikkerheden er betryggende.
- 4) Betingelserne i stk. 6 om valg af medlemmer til det øverste ledelsesorgan og revisor er opfyldt.
- 5) Der er ansat en direktion, hvis der som led i fusionen opstår et nyt kapitalselskab, der skal have en ledelsesmodel, hvor det øverste ledelsesorgan enten er en bestyrelse eller et tilsynsråd, jf. § 111, stk. 1.

Stk. 2. Hvis tidspunktet, hvor det ophørende kapitalselskabs rettigheder og forpligtelser regnskabsmæssigt skal anses for overgået til det fortsættende kapitalselskab, er efter tidspunktet for beslutningerne om at gennemføre fusionen, indtræder fusionens retsvirkninger, jf. 2. og 3. pkt., dog først på det regnskabsmæssige virkningstidspunkt. Tidspunktet for fusionens regnskabsmæssige virkningstidspunkt kan ikke være senere end 2 uger efter beslutningerne om at gennemføre fusionen, dog ikke senere end tidspunktet for fusionens registrering eller anmeldelse til registrering. Det regnskabsmæssige virkningstidspunkt og

tidspunktet for beslutningen om at gennemføre fusionen skal endvidere være i samme regnskabsår for de deltagende kapitalselskaber.

Stk. 3. Når betingelserne efter stk. 1 og 2 er opfyldt, bliver de kapitalejere i et ophørende kapitalselskab, der vederlægges med kapitalandele, kapitalejere i det fortsættende selskab.

Stk. 4. Der kan ikke ydes vederlag for kapitalandele i et ophørende kapitalselskab, der ejes af de fusionerende kapitalselskaber. § 31 og § 153, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse ved fusion.

Stk. 5. Kapitel 3 om stiftelse, kapitel 10 om kapitalforhøjelse og kapitel 14 om opløsning finder ikke anvendelse ved en fusion, medmindre det fremgår af bestemmelserne om fusion, jf. §§ 236-252.

Stk. 6. Dannes der ved fusionens gennemførelse et nyt kapitalselskab, og foretages valg af medlemmer til det øverste ledelsesorgan og eventuel revisor ikke umiddelbart efter, at generalforsamlingen har vedtaget fusionen, skal der senest 2 uger derefter afholdes generalforsamling i det nye kapitalselskab til valg af medlemmer til det øverste ledelsesorgan og eventuel revisor. Generalforsamlingen skal endvidere træffe beslutning om, hvorvidt kapitalselskabets kommende årsregnskaber skal revideres, hvis kapitalselskabet ikke er omfattet af revisionspligten efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning.

Anmeldelse om gennemførelse af fusion

§ 251. Den vedtagne fusion skal for hvert kapitalselskab registreres eller anmeldes til registrering, jf. § 9, i Erhvervsstyrelsen, senest 2 uger efter at fusionen er besluttet i alle de bestående kapitalselskaber, der deltager i fusionen. Det fortsættende kapitalselskab kan registrere eller anmelde fusionen på de deltagende kapitalselskabers vegne. Registreringen eller anmeldelsen skal vedlægges de dokumenter, som er nævnt i § 245, stk. 7, nr. 3-7, hvis dokumenterne er udarbejdet. Den vedtagne fusion kan først registreres, når fusionens retsvirkninger er indtrådt efter § 250, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Den vedtagne fusion skal registreres eller anmeldes til registrering, jf. § 9, senest ved udløbet af indsendelsesfristen for årsrapporten for den periode, hvori tidspunktet for fusionens regnskabsmæssige virkning indgår, dog senest 1 år efter Erhvervsstyrelsens offentliggørelse, jf. § 244, stk. 5, af modtagelsen af oplysninger om den påtænkte fusion. Overskrides en af disse to frister, mister beslutningen om fusionens gennemførelse sin gyldighed, og en eventuelt udarbejdet fusionsplan i henhold til § 237 anses for bortfaldet.

Stk. 3. Hvis et kapitalselskab, der opstår som led i en fusion, indgår en aftale, inden kapitalselskabet er registreret, og er medkontrahenten vidende om, at kapitalselskabet ikke er registreret, kan medkontrahenten, medmindre andet er aftalt, hæve aftalen, såfremt registreringen eller anmeldelse til registrering ikke er modtaget i Erhvervsstyrelsen senest ved udløbet af den i stk. 2 fastsatte frist, eller hvis registrering nægtes. Var medkontrahenten uvidende om, at kapitalselskabet ikke var registreret, kan denne hæve aftalen, så længe kapitalselskabet ikke er registreret. § 41, stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. §§ 42-44 finder tilsvarende anvendelse, hvis et aktieselskab, der opstår som led i en fusion, erhverver formueværdier fra en kapitalejer, der er selskabet bekendt, i tiden indtil 24 måneder efter at selskabet er registreret.

Lodrette fusioner mellem moderselskaber og helejede datterselskaber

§ 252. Opløses et kapitalselskab uden likvidation ved overdragelse af kapitalselskabets aktiver og forpligtelser som helhed til et andet kapitalselskab, der ejer samtlige kapitalandele i det ophørende kapitalselskab, dvs. en lodret fusion, kan beslutning om fusion i det ophørende kapitalselskab træffes af det centrale ledelsesorgan. Kapitel 14 om kapitalselskabers opløsning finder ikke anvendelse. I øvrigt finder § 237, stk. 1 og 2, stk. 3, nr. 1, 2, 5, 6 og 8-10, og stk. 4, § 239, §§ 242-245, § 246, stk. 1, 2. og 3. pkt., §§ 247 og 248, § 250, stk. 1, nr. 1 og 2, og stk. 2 og 4, og § 251 tilsvarende anvendelse ved lodrette fusioner.

Overdragelse af et kapitalselskabs aktiver og forpligtelser til den danske stat eller en dansk kommune

§ 253. Opløses et kapitalselskab uden likvidation ved overdragelse af kapitalselskabets aktiver og forpligtelser som helhed til den danske stat eller en dansk kommune, finder § 237, stk. 1 og 3, § 238, § 241, § 244, stk. 1, 2 og 5, § 245, stk. 1 og 3-6, §§ 246, 248 og 249, § 250, stk. 1, nr. 1, og § 251, stk. 1, tilsvarende anvendelse.

Spaltning af kapitalselskaber

§ 254. Generalforsamlingen i et kapitalselskab kan træffe beslutning om spaltning af kapitalselskabet. Ved spaltningen overdrages aktiver og forpligtelser som helhed til flere bestående eller nye aktie- eller anpartsselskaber, der dannes ved spaltningens gennemførelse, mod vederlag til det indskydende kapitalselskabs kapitalejere. Generalforsamlingen kan med samme flertal træffe beslutning om en spaltning, hvorved kapitalselskabet overdrager en del af sine aktiver og forpligtelser til et eller flere bestående eller nye kapitalselskaber, der dannes ved spaltningens gennemførelse. Overdragelserne kan gennemføres uden kreditorernes samtykke.

Stk. 2. Såfremt en kreditor i et kapitalselskab, der har deltaget i spaltningen, ikke bliver fyldestgjort, hæfter hvert af de øvrige deltagende kapitalselskaber solidarisk for forpligtelser, der bestod på tidspunktet for Erhvervsstyrelsens offentliggørelse, jf. § 262, stk. 5, vedrørende § 262, stk. 1 eller 2, dog højst med et beløb svarende til den tilførte eller resterende nettoværdi i det enkelte kapitalselskab på dette tidspunkt.

Stk. 3. Hvis et eller flere af de modtagende kapitalselskaber i en spaltning dannes som led i en anden spaltning eller fusion, der ikke er gennemført, skal dette fremgå af spaltningsplanen, jf. § 255, eller såfremt spaltningsplanen er fravalgt, af beslutningen om vedtagelsen af spaltningen, jf. § 266. En spaltning til nye modtagende kapitalselskaber, der dannes som led i en anden spaltning eller fusion, skal gennemføres i umiddelbar forlængelse af den spaltning eller fusion, som de nye kapitalselskaber dannes som led i, jf. § 269.

Spaltningsplan

§ 255. De centrale ledelsesorganer i de bestående kapitalselskaber, der deltager i spaltningen, opretter og underskriver i forening en spaltningsplan, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Hvis der er tale om en spaltning, hvor der alene deltager anpartsselskaber, kan anpartshaverne i enighed beslutte, at der ikke skal udarbejdes en spaltningsplan, jf. dog § 266, stk. 2, 3 og 4.

Stk. 3. Ved spaltninger, hvor der indgår aktieselskaber, skal spaltningsplanen indeholde oplysning og bestemmelser om

- 1) kapitalselskabernes navne og eventuelle binavne, herunder om det indskydende kapitalselskabs navn eller binavn skal indgå som binavn for et modtagende kapitalselskab,
- 2) kapitalselskabernes hjemsted,
- 3) en nøjagtig beskrivelse og fordeling af de dele af aktiver og forpligtelser, som skal overføres eller forbliver i hvert af kapitalselskaberne, der deltager i spaltningen,
- 4) vederlaget til kapitalejerne i det indskydende kapitalselskab,
- 5) fordelingen af vederlaget, herunder kapitalandele i de modtagende kapitalselskaber, til kapitalejerne i det indskydende kapitalselskab og kriteriet for denne fordeling,
- 6) tidspunktet, fra hvilket de kapitalandele, der eventuelt ydes som vederlag, giver ret til udbytte,
- 7) de rettigheder i et modtagende kapitalselskab, der tillægges eventuelle indehavere af kapitalandele og gældsbreve med særlige rettigheder i det indskydende kapitalselskab,
- 8) eventuelle andre foranstaltninger til fordel for indehavere af de i nr. 7 omhandlede kapitalandele og gældsbreve,
- 9) notering af de eventuelle kapitalandele, der ydes som vederlag, samt eventuel udlevering af ejerbeviser,

- 10) tidspunktet, fra hvilket det indskydende kapitalselskabs rettigheder og forpligtelser regnskabsmæssigt skal anses for overgået, jf. stk. 4,
- 11) enhver særlig fordel, der gives medlemmerne af kapitalselskabernes ledelse og
- 12) udkast til vedtægter, jf. §§ 28 og 29, hvis der ved spaltningen dannes et eller flere nye kapitalselskaber.

Stk. 4. Spaltningsplanen skal for hvert af de bestående kapitalselskaber være underskrevet senest ved udløbet af det regnskabsår, hvori tidspunktet for spaltningens regnskabsmæssige virkning, jf. stk. 3, nr. 10, indgår. Overskrides fristen, kan modtagelsen af spaltningsplanen i Erhvervsstyrelsen ikke offentliggøres og spaltningen dermed ikke vedtages.

Stk. 5. Hvis en del af aktiverne ikke er fordelt ved spaltningsplanen, jf. stk. 3, nr. 3, eller § 266, stk. 3, og fortolkningen af denne ikke gør det muligt at afgøre fordelingen, fordeles denne del eller værdien deraf mellem hvert af de deltagende kapitalselskaber proportionalt med de nettoaktiver, som er tilført eller resterer i det enkelte kapitalselskab efter spaltningsplanen.

Stk. 6. Hvis en del af forpligtelserne ikke er fordelt ved spaltningsplanen, jf. stk. 3, nr. 3, eller § 266, stk. 3, og fortolkningen af denne ikke gør det muligt at afgøre fordelingen, er hvert af de deltagende kapitalselskaber solidarisk ansvarligt, dog højst med et beløb svarende til den tilførte eller resterende nettoværdi i det enkelte kapitalselskab. I det indbyrdes forhold mellem de deltagende kapitalselskaber fordeles sådanne forpligtelser proportionalt med de nettoaktiver, som er tilført eller resterer i de enkelte kapitalselskaber efter spaltningsplanen.

Spaltningsredegørelse

§ 256. Det centrale ledelsesorgan i hvert af de bestående kapitalselskaber, der deltager i spaltningen, skal udarbejde en skriftlig redegørelse, i hvilken den påtænkte spaltning, herunder en eventuel spaltningsplan, forklares og begrundes, jf. dog stk. 2. Redegørelsen skal indeholde oplysning om fastsættelsen af vederlaget for kapitalandelene i det indskydende kapitalselskab, herunder særlige vanskeligheder forbundet med fastsættelsen, og oplysning om udarbejdelse af vurderingsberetning, hvis denne i henhold til § 258 skal udarbejdes.

Stk. 2. Kapitalejerne kan i enighed beslutte, at der ikke skal udarbejdes en spaltningsredegørelse.

Mellembalance

§ 257. Hvis spaltningsplanen er underskrevet mere end 6 måneder efter udløbet af det regnskabsår, som kapitalselskabets seneste årsrapport vedrører, skal der for det pågældende kapitalselskab, der deltager i spaltningen, udarbejdes en mellembalance, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 2. I en spaltning, hvor udarbejdelse af en spaltningsplan er fravalgt, jf. § 255, stk. 2, skal der for det pågældende kapitalselskab, der deltager i spaltningen, udarbejdes en mellembalance, hvis beslutningen om fravalg af spaltningsplan er sket mere end 6 måneder efter udløbet af det regnskabsår, som kapitalselskabets seneste årsrapport vedrører, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 3. Mellembalancen, der skal udarbejdes i overensstemmelse med det regelsæt, som selskabet udarbejder årsrapport efter, må ikke have en opgørelsesdato, der ligger mere end 3 måneder forud for underskrivelsen eller beslutningen om fravalg af spaltningsplanen. Mellembalancen skal være revideret, hvis kapitalselskabet er omfattet af revisionspligt efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning.

Stk. 4. Kapitalejerne kan i enighed beslutte, at der ikke skal udarbejdes en mellembalance, uanset at en eventuel spaltningsplan er underskrevet mere end 6 måneder efter udløbet af det regnskabsår, som kapitalselskabets seneste årsrapport vedrører.

Stk. 5. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse for kapitalselskaber, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og som har offentliggjort en halvårsrapport i henhold

til årsregnskabsloven, hvis halvårsrapporten indeholder et revideret halvårsregnskab for selskabet og halvårsrapporten gøres tilgængelig for selskabets kapitalejere.

Vurderingsberetning om apportindskud

§ 258. Sker der i forbindelse med spaltningen kapitalforhøjelser i et eller flere modtagende aktieselskaber, eller opstår der et eller flere nye aktieselskaber som led i spaltningen, skal der som led i spaltningen indhentes en beretning fra en vurderingsmand, jf. dog stk. 2. Vurderingsmanden udpeges efter § 37, stk. 1. § 37, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse på vurderingsmændenes forhold til samtlige kapitalselskaber, der deltager i spaltningen.

Stk. 2. Vurderingsberetningen kan undlades, hvis der i stedet udarbejdes en vurderingsmandsudtalelse om den påtænkte spaltning, jf. § 259, eller en vurderingsmandserklæring om kreditorernes stilling, jf. § 260.

Stk. 3. Hvis der skal udarbejdes en vurderingsberetning som led i en spaltning, skal vurderingsberetningen indeholde

- 1) en beskrivelse af hvert indskud,
- 2) oplysning om den anvendte fremgangsmåde ved vurderingen,
- 3) angivelse af det fastsatte vederlag og
- 4) erklæring om, at den ansatte værdi mindst svarer til det aftalte vederlag, herunder den pålydende værdi af de kapitalandele, der skal udstedes, med tillæg af eventuel overkurs.

Stk. 4. Vurderingsberetningen må ikke være udarbejdet mere end 3 måneder før tidspunktet for spaltningens eventuelle vedtagelse, jf. § 263. Overskrides fristen, kan spaltningen ikke gyldigt vedtages.

Vurderingsmandsudtalelse om den påtænkte spaltning, herunder en eventuel spaltningsplan

§ 259. I hvert af kapitalselskaberne, der deltager i spaltningen, udarbejder en eller flere uvildige, sagkyndige vurderingsmænd en skriftlig udtalelse om spaltningsplanen, herunder vederlaget, jf. stk. 4. I en spaltning, hvor udarbejdelse af en spaltningsplan er fravalgt, jf. § 255, stk. 2, skal vurderingsmanden afgive en skriftlig udtalelse om den påtænkte spaltning, herunder vederlaget, jf. stk. 4. Kapitalejerne kan i enighed beslutte, at der ikke skal udarbejdes en sådan udtalelse fra en vurderingsmand om den påtænkte spaltning.

Stk. 2. Vurderingsmændene udpeges efter § 37, stk. 1. Hvis kapitalselskaberne, der deltager i spaltningen, ønsker at benytte en eller flere fælles vurderingsmænd, udpeges disse efter kapitalselskabernes anmodning af skifteretten på det sted, hvor et af de modtagende kapitalselskaber har sit hjemsted.

Stk. 3. § 37, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse på vurderingsmændenes forhold til samtlige kapitalselskaber, der deltager i spaltningen.

Stk. 4. Udtalelsen skal indeholde en erklæring om, hvorvidt vederlaget til kapitalejerne i det indskydende kapitalselskab er rimeligt og sagligt begrundet. Erklæringen skal angive den eller de fremgangsmåder, der er anvendt ved fastsættelsen af vederlaget, samt vurdere hensigtsmæssigheden heraf. Erklæringen skal endvidere angive de værdier, som fremgangsmåderne hver for sig fører til, samt den betydning, der må tillægges fremgangsmåderne i forhold til hinanden ved værdiansættelsen. Har der været særlige vanskeligheder forbundet med værdiansættelsen, omtales disse i erklæringen.

Vurderingsmandserklæring om kreditorernes stilling

§ 260. Vurderingsmændene skal ud over den i § 259 nævnte erklæring endvidere afgive erklæring om, hvorvidt kreditorerne i det enkelte kapitalselskab må antages at være tilstrækkeligt sikrede efter spaltningen i forhold til selskabets nuværende situation. Kapitalejerne kan dog i enighed beslutte, at der ikke skal udarbejdes en sådan erklæring fra en vurderingsmand om kreditorernes stilling.

Mulighed for, at kreditorerne kan anmelde deres krav

§ 261. Hvis vurderingsmændene i deres erklæring om kreditorernes stilling, jf. § 260, finder, at kreditorerne i det enkelte kapitalselskab ikke er tilstrækkeligt sikrede efter spaltningen, eller hvis der ikke er udarbejdet en erklæring fra en vurderingsmand om kreditorernes stilling, kan kreditorer, hvis fordringer er stiftet forud for Erhvervsstyrelsens offentliggørelse i medfør af § 262, senest 4 uger efter offentliggørelsen anmelde deres fordringer til selskabet. Fordringer, for hvilke der er stillet betryggende sikkerhed, kan dog ikke anmeldes.

Stk. 2. Anmeldte fordringer, der er forfaldne, kan forlanges indfriet, og for anmeldte fordringer, der er uforfaldne, kan forlanges betryggende sikkerhed.

Stk. 3. Medmindre andet godtgøres, er sikkerhedsstillelse efter stk. 2 ikke fornøden, hvis indfrielse af fordringerne er sikret ved en ordning i henhold til lov.

Stk. 4. Er der mellem kapitalselskabet og kreditorer, der har anmeldt et krav, uenighed om, hvorvidt der skal stilles sikkerhed, eller om, hvorvidt en tilbudt sikkerhed er tilstrækkelig, kan begge parter, senest 2 uger efter at fordringen er anmeldt, indbringe sagen for skifteretten på kapitalselskabets hjemsted til afgørelse af spørgsmålet.

Stk. 5. Kreditor kan ikke med bindende virkning ved den aftale, der ligger til grund for fordringen, frasige sig retten til at forlange sikkerhed efter stk. 2.

Indsendelse af oplysninger om den påtænkte spaltning, herunder eventuelt spaltningsplan og eventuelt vurderingsmandserklæring om kreditorernes stilling

§ 262. Erhvervsstyrelsen skal senest 4 uger efter en eventuel spaltningsplans underskrivelse have modtaget en kopi af spaltningsplanen, jf. dog stk. 2. Overskrides fristen, kan modtagelsen af spaltningsplanen ikke offentliggøres, og spaltningen dermed ikke vedtages.

Stk. 2. Hvis de deltagende kapitalselskaber har udnyttet muligheden for at fravælge udarbejdelse af en spaltningsplan, jf. § 255, stk. 2, skal dette meddeles Erhvervsstyrelsen med angivelse af de deltagende kapitalselskabers navne og cvr-numre.

Stk. 3. Vurderingsmandserklæring om kreditorernes stilling, jf. § 260, 1. pkt., skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Hvis muligheden for at fravælge vurderingsmandserklæring om kreditorernes stilling, jf. § 260, 2. pkt., er udnyttet, skal dette meddeles Erhvervsstyrelsen med angivelse af navne og cvr-numre på de kapitalselskaber, som deltager i spaltningen.

Stk. 5. Erhvervsstyrelsens modtagelse af oplysninger og eventuelle dokumenter, jf. stk. 1-4, offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system. Hvis kreditorerne har ret til at anmelde deres krav, jf. § 261, indeholder Erhvervsstyrelsens offentliggørelse oplysning herom.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om kapitalselskabers offentliggørelse af en eventuel spaltningsplan og eventuelt medfølgende dokumenter.

Beslutning om at gennemføre spaltning

§ 263. Beslutning om gennemførelse af en spaltning må tidligst træffes 4 uger efter Erhvervsstyrelsens offentliggørelse, jf. § 262, stk. 5, af modtagelsen af oplysninger om den påtænkte spaltning, jf. dog stk. 2 og 3. Hvis offentliggørelsen vedrørende § 262, stk. 1 eller 2, og vedrørende § 262, stk. 3 eller 4, har fundet sted hver for sig, regnes fristen i 1. pkt. fra det seneste offentliggørelsestidspunkt.

Stk. 2. I en spaltning, hvor der alene deltager anpartsselskaber, og hvis vurderingsmændene i deres erklæring om kreditorernes stilling, jf. § 260, finder, at kreditorerne i det enkelte kapitalselskab er tilstrækkeligt sikrede efter spaltningen, kan anpartshaverne i enighed efter Erhvervsstyrelsens offentliggørelse, jf. § 262, stk. 5, af modtagelsen af oplysninger om den påtænkte spaltning beslutte at fravige fristen efter stk. 1.

Stk. 3. I en spaltning, hvor spaltplingsplanen er fravalgt, jf. § 255, stk. 2, er der ikke krav om, at Erhvervsstyrelsen skal have foretaget offentliggørelse, jf. § 262, stk. 5, inden anpartshaverne kan træffe beslutning om gennemførelsen af spaltningen, hvis der er udarbejdet en vurderingsmandserklæring om kreditorernes stilling, jf. § 260, og hvis vurderingsmændene i deres erklæring om kreditorernes stilling finder, at kreditorerne i det enkelte anpartsselskab er tilstrækkeligt sikrede efter spaltningen.

Stk. 4. Hvis det indskydende kapitalselskab ophører som led i spaltningen og har afsluttet et regnskabsår inden tidspunktet, hvor det indskydende kapitalselskabs rettigheder og forpligtelser regnskabsmæssigt skal anses for overgået til de modtagende selskaber, og generalforsamlingen endnu ikke har godkendt årsrapporten for denne regnskabsperiode, skal generalforsamlingen godkende årsrapporten for denne regnskabsperiode senest samtidig med beslutningen om gennemførelsen af spaltningen.

Stk. 5. Kreditorer, der anmoder derom, skal have oplysning om, hvornår der træffes beslutning om spaltningens eventuelle gennemførelse.

Stk. 6. Spaltningens gennemførelse skal være i overensstemmelse med spaltplingsplanen, hvis der er udarbejdet en spaltplingsplan. Vedtages spaltningen ikke i overensstemmelse med en eventuel offentliggjort spaltplingsplan, anses forslaget som bortfaldet.

Stk. 7. Følgende dokumenter skal, hvis de er udarbejdet, senest 4 uger før der skal træffes beslutning om gennemførelse af en spaltning, stilles til rådighed for kapitalejerne på selskabets hjemsted eller hjemmeside, medmindre kapitalejerne i enighed beslutter, at de pågældende dokumenter ikke skal fremlægges for kapitalejerne forud for eller på generalforsamlingen, jf. dog stk. 8:

- 1) Spaltplingsplanen.
- 2) Hvert af de bestående deltagende kapitalselskabers godkendte årsrapporter for de sidste 3 regnskabsår eller den kortere tid, kapitalselskabet måtte have bestået.
- 3) Spaltplingsredegørelse.
- 4) Mellembalance.
- 5) Vurderingsberetning om apportindskud.
- 6) Vurderingsmændenes udtalelser om den påtænkte spaltning, herunder en eventuel spaltplingsplan.
- 7) Vurderingsmændenes erklæring om kreditorernes stilling.

Stk. 8. Kapitalejere, der anmoder herom, skal vederlagsfrit have adgang til de dokumenter, der er nævnt i stk. 7.

§ 264. Beslutning om spaltning træffes i det indskydende kapitalselskab af generalforsamlingen med det flertal, der kræves efter §§ 106 og 107, og i overensstemmelse med de yderligere forskrifter, som vedtægterne måtte indeholde om opløsning eller spaltning, jf. dog § 270. Er kapitalselskabet under likvidation, kan spaltning kun beslattes, hvis udlodning til kapitalejerne endnu ikke er påbegyndt og generalforsamlingen samtidig træffer beslutning om at hæve likvidationen. § 231 om genoptagelse finder herefter ikke anvendelse.

§ 265. Beslutning om spaltning træffes i bestående modtagende kapitalselskaber af det centrale ledelsesorgan, medmindre der af generalforsamlingen skal foretages vedtægtsændringer, bortset fra optagelse af det indskydende kapitalselskabs navn eller binavn som binavn for det modtagende kapitalselskab, jf. dog stk. 2. Er kapitalselskabet under likvidation, kan spaltning kun beslattes, hvis udlodning til kapitalejerne endnu ikke er påbegyndt og generalforsamlingen samtidig træffer beslutning om at genoptage selskabet, jf. § 231.

Stk. 2. Kapitalejere, der ejer 5 pct. af selskabskapitalen, eller de kapitalejere, der ifølge vedtægterne, jf. § 89, kan forlange generalforsamlingen indkaldt, kan endvidere senest 2 uger efter Erhvervsstyrelsens offentliggørelse af modtagelsen af oplysninger om den påtænkte spaltning, herunder en eventuel spaltplingsplan, skriftligt stille krav om, at beslutningen i bestående modtagende kapitalselskaber skal træffes af generalforsamlingen.

Stk. 3. Det centrale ledelsesorgan skal, senest 2 uger efter at der er fremsat anmodning herom, indkalde til en generalforsamling.

Stk. 4. Hvis det er generalforsamlingen, der skal træffe beslutningen i et bestående modtagende kapital-selskab, træffes beslutningen med det flertal, der kræves efter § 106.

§ 266. Det centrale ledelsesorgan i de bestående kapitalselskaber, der deltager i spaltningen, skal på en eventuel generalforsamling, hvor der skal træffes beslutning om gennemførelse af en spaltning, oplyse om begivenheder af væsentlig betydning, herunder væsentlige ændringer i aktiver og forpligtelser, der er indtruffet i tiden mellem spaltningsplanens underskrivelse og generalforsamlingen.

Stk. 2. I en spaltning, hvor udarbejdelse af en spaltningsplan er fravalgt, jf. § 255, stk. 2, skal de centrale ledelsesorganer oplyse om begivenheder af væsentlig betydning, herunder væsentlige ændringer i aktiver og forpligtelser, der er indtruffet i tiden mellem balancedagen i selskabets seneste aflagte årsrapport og generalforsamlingen.

Stk. 3. I en spaltning, hvori der alene deltager anpartsselskaber, skal der i forbindelse med vedtagelsen af spaltningens gennemførelse tages stilling til følgende forhold, medmindre de pågældende oplysninger fremgår af en eventuel spaltningsplan, jf. § 255:

- 1) Anpartsselskabernes navne og eventuelle binavne, herunder om det indskydende selskabs navn eller binavn skal indgå som binavn for et modtagende selskab.
- 2) Fordeling af de dele af aktiver og forpligtelser, som overføres eller forbliver i hvert af anpartsselskaberne, der deltager i spaltningen.
- 3) Vederlaget for anparterne i det indskydende selskab, herunder fordelingen heraf.
- 4) Tidspunktet, fra hvilket de anparter, der eventuelt ydes som vederlag, giver ret til udbytte.
- 5) Tidspunktet, fra hvilket det indskydende anpartsselskabs rettigheder og forpligtelser regnskabsmæssigt skal anses for overgået.
- 6) Vedtægter, jf. §§ 28 og 29, hvis der ved spaltningens gennemførelse dannes et nyt anpartsselskab.

Stk. 4. Hvis der er tale om en spaltning, hvor der alene deltager anpartsselskaber, og hvor anpartshaverne i medfør af § 255, stk. 2, i enighed har besluttet, at der ikke skal udarbejdes en spaltningsplan, skal der være truffet identiske beslutninger i samtlige de deltagende bestående anpartsselskaber med hensyn til kravene i stk. 3. Hvis dette ikke er tilfældet, anses beslutningen om gennemførelse af en spaltning for bortfaldet.

Mulighed for at kræve godtgørelse

§ 267. Kapitalejerne i det indskydende kapitalselskab kan kræve godtgørelse af kapitalselskabet, hvis vederlaget for kapitalandelene i det indskydende kapitalselskab ikke er rimeligt og sagligt begrundet, og hvis de har taget forbehold herom på generalforsamlingen, hvor der blev truffet beslutning om spaltningens gennemførelse.

Stk. 2. Sag i henhold til stk. 1 skal anlægges, senest 2 uger efter at spaltningen er besluttet i alle de bestående kapitalselskaber, der deltager i spaltningen.

Stk. 3. Er der taget forbehold i henhold til stk. 1, kan den vedtagne spaltning først registreres efter udløbet af fristen efter stk. 2, medmindre vurderingsmændene i deres udtalelse om den påtænkte spaltning, herunder vederlaget, jf. § 259, finder, at vederlaget for kapitalandelene i det indskydende kapitalselskab er rimeligt og sagligt begrundet.

Retsvirkninger af en spaltning

§ 268. Spaltningen anses for gennemført, og det indskydende kapitalselskabs rettigheder og forpligtelser anses for overgået til de modtagende kapitalselskaber, jf. dog stk. 2, når:

- 1) Spaltningen er besluttet i alle de bestående kapitalselskaber, der deltager i spaltningen.
- 2) Kreditorernes krav anmeldt efter § 261 er afgjort.

- 3) Kapitalejernes krav om godtgørelse efter § 267 er afgjort, eller der er stillet betryggende sikkerhed for kravet. Hvis der er udarbejdet en vurderingsmandsudtalelse om planen, herunder vederlaget, og det i vurderingsmandsudtalelsen antages, at vederlaget er rimeligt og sagligt begrundet, skal vurderingsmændene endvidere have erklæret, at deres udtalelse om vederlaget ikke anfægtes i væsentlig grad. Vurderingsmændene afgør, om sikkerheden er betryggende.
- 4) Betingelserne i stk. 6 om valg af medlemmer til det øverste ledelsesorgan og revisor er opfyldt.
- 5) Der er ansat en direktion, hvis der ved spaltningens gennemførelse dannes et eller flere nye kapitalselskaber, der skal have en ledelsesmodel, hvor det øverste ledelsesorgan enten er en bestyrelse eller et tilsynsråd, jf. § 111, stk. 1.

Stk. 2. Hvis tidspunktet, hvor det indskydende kapitalselskabs rettigheder og forpligtelser regnskabsmæssigt skal anses for overgået til de modtagende kapitalselskaber, er efter tidspunktet for beslutningerne om at gennemføre spaltningen, indtræder spaltningens retsvirkninger, jf. 2. og 3. pkt., dog først på det regnskabsmæssige virkningstidspunkt. Tidspunktet for spaltningens regnskabsmæssige virkningstidspunkt kan ikke være senere end 2 uger efter beslutningerne om at gennemføre spaltningen, dog ikke senere end tidspunktet for spaltningens registrering eller anmeldelse til registrering. Det regnskabsmæssige virkningstidspunkt og tidspunktet for beslutningen om at gennemføre spaltningen skal endvidere være i samme regnskabsår for de deltagende kapitalselskaber.

Stk. 3. Når betingelserne efter stk. 1 og 2 er opfyldt, bliver de kapitalejere i det indskydende kapitalselskab, der vederlægges med kapitalandele, kapitalejere i et eller flere af de modtagende kapitalselskaber.

Stk. 4. Der kan ikke ydes vederlag for kapitalandele i det indskydende kapitalselskab, som ejes af kapitalselskaberne, der deltager i spaltningen. § 31 og § 153, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse ved spaltning.

Stk. 5. Kapitel 3 om stiftelse, kapitel 10 om kapitalforhøjelse, kapitel 11 om kapitalafgang og kapitel 14 om opløsning finder ikke anvendelse ved en spaltning, medmindre det fremgår af bestemmelserne om spaltning, jf. §§ 254-270.

Stk. 6. Dannes der ved spaltningens gennemførelse et nyt kapitalselskab, og foretages valg af medlemmer til det øverste ledelsesorgan og eventuel revisor ikke, umiddelbart efter at generalforsamlingen har vedtaget spaltningen, skal der senest 2 uger derefter afholdes generalforsamling i det nye kapitalselskab til valg af medlemmer til det øverste ledelsesorgan og eventuel revisor. Generalforsamlingen skal endvidere træffe beslutning om, hvorvidt kapitalselskabets kommende årsregnskaber skal revideres, hvis kapitalselskabet ikke er omfattet af revisionspligten efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning.

Registrering af gennemførelse af en spaltning

§ 269. Den vedtagne spaltning skal for hvert kapitalselskab registreres eller anmeldes til registrering, jf. § 9, i Erhvervsstyrelsen, senest 2 uger efter at spaltningen er besluttet i alle de bestående kapitalselskaber, der deltager i spaltningen. Ethvert af de modtagende kapitalselskaber kan registrere eller anmelde spaltningen på de deltagende kapitalselskabers vegne. Registreringen eller anmeldelsen skal vedlægges dokumenterne, som er nævnt i § 263, stk. 7, nr. 3-7, hvis de er udarbejdet. Den vedtagne spaltning kan først registreres, når spaltningens retsvirkninger er indtrådt efter § 268, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Den vedtagne spaltning skal registreres eller anmeldes til registrering, jf. § 9, senest ved udløbet af indsendelsesfristen for årsrapporten for den periode, hvori tidspunktet for spaltningens regnskabsmæssige virkning indgår, dog senest 1 år efter Erhvervsstyrelsens offentliggørelse, jf. § 262, stk. 5, af modtagelsen af oplysninger om den påtænkte spaltning. Overskrides en af disse to frister, mister beslutningen om spaltningens gennemførelse sin gyldighed, og en eventuelt udarbejdet spaltningssplan i henhold til § 255 anses for bortfaldet.

Stk. 3. Hvis et kapitalselskab, der opstår som led i en spaltning, indgår en aftale, inden kapitalselskabet er registreret, og er medkontrahenten vidende om, at kapitalselskabet ikke var registreret, kan medkontrahenten, medmindre andet er aftalt, hæve aftalen, hvis registrering eller anmeldelse til registrering ikke

er modtaget i Erhvervsstyrelsen senest ved udløbet af den i stk. 2 fastsatte frist, eller hvis registrering nægtes. Var medkontrahenten uvidende om, at kapitalselskabet ikke var registreret, kan denne hæve aftalen, så længe kapitalselskabet ikke er registreret. § 41, stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. §§ 42-44 finder tilsvarende anvendelse, hvis et aktieselskab, der opstår som led i en spaltning, erhverver formueværdier fra en kapitalejer, der er selskabet bekendt, i tiden indtil 24 måneder efter at selskabet er registreret.

Forenklede procedurer for lodrette spaltninger m.v.

§ 270. Ejers samtlige kapitalandele i det indskydende kapitalselskab af de modtagende kapitalselskaber, dvs. lodret spaltning, kan beslutning om spaltning i det indskydende kapitalselskab træffes af det centrale ledelsesorgan. Kapitel 11 om kapitalafgang og kapitel 14 om kapitalselskabers opløsning finder ikke anvendelse. I øvrigt finder bestemmelserne i § 255, stk. 1 og 2 og stk. 3, nr. 1-3, 7, 8 og 10-12, og stk. 4, §§ 256, 257 og 260-263, § 264, 2. og 3. pkt., og §§ 265 og 266, § 268, stk. 1, nr. 1 og 2, og stk. 2 og 4, og § 269 tilsvarende anvendelse ved lodrette spaltninger.

Stk. 2. Hvis der ved en spaltning opstår et eller flere nye kapitalselskaber og kapitalandelene i disse selskaber tildeles kapitalejerne i det indskydende selskab proportionalt med deres kapitalandele eller stemmer i det indskydende selskab, finder bestemmelserne i §§ 256, 257 og 259 og § 266, stk. 1, ikke anvendelse.

Kapitel 16

Grænseoverskridende fusion, spaltning og omdannelse

Grænseoverskridende fusion

§ 271. Kapitalselskaber omfattet af denne lov kan deltage i grænseoverskridende fusioner, hvor de øvrige deltagende selskaber er tilsvarende kapitalselskaber, der hører under EU/EØS-landes lovgivning. Den grænseoverskridende fusion kan gennemføres uden kreditorernes samtykke.

Stk. 2. Et kapitalselskab kan efter bestemmelserne i dette kapitel opløses uden likvidation ved overdragelse af kapitalselskabets aktiver og forpligtelser som helhed til et andet kapitalselskab mod vederlag til kapitalejerne i det ophørende kapitalselskab, dvs. uegentlig fusion. Det samme gælder, når to eller flere kapitalselskaber sammensmeltes til et nyt kapitalselskab, dvs. egentlig fusion.

Stk. 3. Reglerne om grænseoverskridende fusion finder ikke anvendelse på selskaber, der er omfattet af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er fastsat i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og selskaber, der er omfattet af de kriseforebyggelsesforanstaltninger, der er fastsat i § 71 c, stk. 2, og §§ 243 a, 243 c, 264, 265-265 c, 272 og 273 i lov om finansiell virksomhed samt §§ 17-18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Fusionsplan

§ 272. De centrale ledelsesorganer i de bestående kapitalselskaber, der deltager i fusionen, opretter og underskriver i forening en fusionsplan, der skal indeholde oplysning om

- 1) kapitalselskabernes selskabsform, navne og eventuelle binavne, herunder om et ophørende kapitalselskabs navn eller binavn skal indgå som binavn for det fortsættende kapitalselskab,
- 2) kapitalselskabernes hjemsted,
- 3) vederlaget for kapitalandelene i det ophørende kapitalselskab,
- 4) fordelingen af vederlaget, herunder kapitalandele i det fortsættende kapitalselskab, til kapitalejerne i de ophørende kapitalselskaber og kriteriet for denne tildeling,
- 5) den grænseoverskridende fusions sandsynlige følger for beskæftigelsen i de deltagende kapitalselskaber,

- 6) tidspunktet, fra hvilket de kapitalandele, der ydes som vederlag, giver ret til udbytte, og angivelse af eventuelle særlige forhold, der er knyttet til denne ret,
- 7) notering af eventuelle kapitalandele, der ydes som vederlag, samt eventuel udlevering af ejerbeviser,
- 8) tidspunktet, fra hvilket de ophørende kapitalselskabers rettigheder og forpligtelser regnskabsmæssigt skal anses for overgået,
- 9) de rettigheder i det fortsættende kapitalselskab, der tillægges eventuelle indehavere af kapitalandele med særlige rettigheder og eventuelle indehavere af andre værdipapirer end kapitalandele, eller de foranstaltninger, der foreslås til fordel for disse personer,
- 10) de særlige fordele, der indrømmes medlemmerne af kapitalselskabernes ledelse,
- 11) vedtægterne for det fortsættende kapitalselskab i den affattelse, som de vil have efter fusionens gennemførelse,
- 12) oplysning om de procedurer, hvorefter der i henhold til §§ 311-317 er fastsat nærmere regler om medarbejdernes inddragelse i fastlæggelsen af deres rettigheder med hensyn til medbestemmelse i det fortsættende kapitalselskab, hvis det er hensigtsmæssigt,
- 13) tilbuddet om indløsning, jf. § 286, stk. 1, herunder det beløb fastsat ud fra kapitalandelenes værdi, som kapitalejere, der kræver sig indløst, tilbydes af kapitalselskabet,
- 14) beskyttelsesforanstaltninger tilbudt kreditorer, jf. §§ 277 og 278,
- 15) vurderingen af de aktiver og forpligtelser, der er overført til det fortsættende selskab, og
- 16) datoerne for de fusionerende kapitalselskabers regnskaber, som har været anvendt som grundlag for betingelserne for den grænseoverskridende fusion.

Stk. 2. Fusionsplanen skal for hvert af de bestående kapitalselskaber være underskrevet senest ved udløbet af det regnskabsår, hvori tidspunktet for fusionens regnskabsmæssige virkning, jf. stk. 1, nr. 8, indgår. Overskrides fristen, kan modtagelsen af fusionsplanen i Erhvervsstyrelsen ikke offentliggøres og fusionen dermed ikke vedtages.

Fusionsredegørelse

§ 273. Det centrale ledelsesorgan i hvert af de bestående kapitalselskaber, der deltager i fusionen, skal udarbejde en redegørelse til kapitalejere og medarbejdere. Redegørelsen skal forklare den grænseoverskridende fusions følger for selskabets fremtidige virksomhed, herunder forklare og begrunde den grænseoverskridende fusions juridiske og økonomiske aspekter, og forklare den grænseoverskridende fusions følger for medarbejderne.

Stk. 2. Redegørelsen til kapitalejere og medarbejdere skal indeholde følgende, jf. dog stk. 5:

- 1) Et afsnit for kapitalejere, som skal forklare
 - a) tilbuddet om indløsning, jf. § 286, og metoden, der er anvendt til fastsættelse af kapitalandelenes værdi,
 - b) vederlaget og den metode, der er anvendt til fastsættelse heraf, hvor det er relevant,
 - c) den grænseoverskridende fusions følger for kapitalejere og
 - d) de retsmidler og rettigheder, der står til rådighed for kapitalejere i overensstemmelse med §§ 285 og 286.
- 2) Et afsnit for medarbejdere, som skal forklare
 - a) den grænseoverskridende fusions følger for ansættelsesforholdene og, hvor det er relevant, enhver foranstaltning til beskyttelse af disse ansættelsesforhold,
 - b) enhver væsentlig ændring i de gældende ansættelsesforhold eller i placeringen af kapitalselskabets forretningssteder, og
 - c) hvorvidt de faktorer, der er anført i litra a og b, berører kapitalselskabets eventuelle datterselskaber.
- 3) Oplysning om udarbejdelse af vurderingsberetning, hvis denne i henhold til § 275 skal udarbejdes.

Stk. 3. Redegørelsen til kapitalejere og medarbejdere kan udarbejdes i én redegørelse indeholdende begge afsnit eller som særskilte redegørelser for henholdsvis kapitalejere og medarbejdere.

Stk. 4. Modtager det centrale ledelsesorgan en udtalelse fra medarbejderrepræsentanterne om de i stk. 1 og stk. 2, nr. 2, omhandlede oplysninger, vedhæftes denne udtalelse redegørelsen, og kapitalejerne informeres herom. Udtalelsen efter 1. pkt. skal være modtaget skriftligt på en af kapitalselskabet oplyst elektronisk adresse, senest 2 uger efter redegørelsen er stillet til rådighed for medarbejderrepræsentanterne, jf. § 280, stk. 4, nr. 1. Har selskabet ikke medarbejderrepræsentanter, kan udtalelsen efter 1. pkt. afgives af medarbejderne selv.

Stk. 5. Kapitalejerne kan i enighed beslutte, at der ikke skal udarbejdes et afsnit for kapitalejerne i redegørelsen. Redegørelsens afsnit for medarbejdere er ikke påkrævet, hvor et kapitalselskab og dets eventuelle datterselskaber ikke har andre medarbejdere end dem, der er ansat i det centrale ledelsesorgan. Redegørelsen, jf. stk. 1, er ikke påkrævet, hvis kapitalejerne har besluttet, at redegørelsens afsnit for kapitalejerne ikke skal udarbejdes, og afsnittet for medarbejderne ikke er påkrævet.

Stk. 6. Stk. 1-5 berører ikke de gældende rettigheder til og procedurer for information og høring, jf. lov om information og høring af lønmodtagere og lov om europæiske samarbejdsudvalg.

§ 274. (Ophævet)

Vurderingsberetning om apportindskud

§ 275. Sker der i forbindelse med fusionen en kapitalforhøjelse i det fortsættende aktieselskab, eller opstår der et nyt aktieselskab som led i fusionen, skal der som led i fusionen indhentes en beretning fra en vurderingsmand, jf. dog stk. 2. Vurderingsmanden udpeges efter § 37, stk. 1. § 37, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse på vurderingsmændenes forhold til samtlige fusionerende kapitalselskaber.

Stk. 2. Vurderingsberetningen kan undlades, hvis der i stedet udarbejdes en vurderingsmandsudtalelse om fusionsplanen, jf. § 276, eller en vurderingsmandserklæring om kreditorernes stilling, jf. § 277.

Stk. 3. Hvis der skal udarbejdes en vurderingsberetning som led i en fusion, skal vurderingsberetningen indeholde

- 1) en beskrivelse af hvert indskud,
- 2) oplysning om den anvendte fremgangsmåde ved vurderingen,
- 3) angivelse af det fastsatte vederlag og
- 4) erklæring om, at den ansatte værdi mindst svarer til det aftalte vederlag, herunder den eventuelle pålydende værdi af de kapitalandele, der skal udstedes, med tillæg af eventuel overkurs.

Stk. 4. Vurderingsberetningen må ikke være udarbejdet mere end 3 måneder før tidspunktet for fusionens eventuelle vedtagelse, jf. § 280. Overskrides fristen, kan fusionen ikke gyldigt vedtages.

Vurderingsmandsudtalelse om fusionsplanen

§ 276. I hvert af kapitalselskaberne, der deltager i fusionen, udarbejder en eller flere uvildige, sagkyndige vurderingsmænd en skriftlig udtalelse om fusionsplanen, herunder tilbuddet om indløsning og vederlaget, jf. stk. 4, medmindre selskabet kun har én kapitalejer. Kapitalejerne kan i enighed beslutte, at der ikke skal udarbejdes en sådan udtalelse fra en vurderingsmand om fusionsplanen.

Stk. 2. Vurderingsmændene udpeges efter § 37, stk. 1. Hvis kapitalselskaberne, der deltager i fusionen, ønsker at benytte en eller flere fælles vurderingsmænd, udpeges disse efter kapitalselskabernes anmodning af skifteretten på det sted, hvor det fortsættende kapitalselskab har sit hjemsted.

Stk. 3. § 37, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse på vurderingsmændenes forhold til samtlige fusionerende kapitalselskaber.

Stk. 4. Udtalelsen skal i alle tilfælde indeholde en erklæring om, hvorvidt den tilbudte indløsning, jf. § 272, stk. 1, nr. 13, og vederlaget er rimelige og sagligt begrundet. Ved erklæringen om den tilbudte indløsning skal vurderingsmanden tage hensyn til en eventuel markedspris for de fusionerende selskabers kapitalandele forud for meddelelsen af forslaget om fusion eller til selskabernes værdi uden indregning

af virkningen af den foreslåede fusion i henhold til almindeligt anerkendte værdiansættelsesmetoder. Udtalelsen skal som minimum

- 1) angive den eller de metoder, der er anvendt til at nå frem til den tilbudte indløsning, jf. § 272, stk. 1, nr. 13,
- 2) angive den eller de metoder, der er anvendt til at fastsætte vederlaget for kapitalandelene, jf. § 272, stk. 1, nr. 3,
- 3) anføre, om den eller de anvendte metoder er hensigtsmæssige til beregning af den tilbudte indløsning og vederlaget, angive den værdi, som sådanne metoder resulterer i, og indeholde en udtalelse om den relative betydning, der tillægges disse metoder ved fastsættelsen af den vedtagne værdi, og, hvis der er benyttet forskellige metoder i de fusionerende selskaber, også anføre, om anvendelsen af forskellige metoder var berettiget, og
- 4) beskrive eventuelle særlige værdiansættelsesvanskeligheder, der er opstået.

Vurderingsmandserklæring om kreditorernes stilling

§ 277. Vurderingsmændene skal udover den i § 276 nævnte erklæring endvidere afgive erklæring om, hvorvidt kreditorerne i det enkelte kapitalselskab må antages at være tilstrækkeligt sikrede efter fusionen i forhold til selskabets nuværende situation. Kapitalejerne kan dog i enighed beslutte, at der ikke skal udarbejdes en sådan erklæring fra en vurderingsmand om kreditorernes stilling.

Mulighed for, at kreditorerne kan anmelde deres krav

§ 278. Hvis vurderingsmændene i deres erklæring om kreditorernes stilling, jf. § 277, finder, at kreditorerne i det enkelte kapitalselskab ikke er tilstrækkeligt sikrede efter fusionen, eller hvis der ikke er udarbejdet en erklæring fra en vurderingsmand om kreditorernes stilling, kan kreditorer, hvis fordringer er stiftet forud for Erhvervsstyrelsens offentliggørelse i medfør af § 279, senest 4 uger efter offentliggørelsen anmelde deres fordringer til selskabet. Fordringer, for hvilke der er stillet betryggende sikkerhed, kan dog ikke anmeldes.

Stk. 2. Anmeldte fordringer, der er forfaldne, kan forlanges indfriet, og for anmeldte fordringer, der er uforfaldne, kan forlanges betryggende sikkerhed.

Stk. 3. Medmindre andet godtgøres, er sikkerhedsstillelse efter stk. 2 ikke fornøden, hvis indfrielse af fordringerne er sikret ved en ordning i henhold til lov.

Stk. 4. Er der mellem kapitalselskabet og kreditorer, der har anmeldt et krav, uenighed om, hvorvidt der skal stilles sikkerhed, eller om, hvorvidt en tilbudt sikkerhed er tilstrækkelig, kan begge parter senest 3 måneder efter offentliggørelse af fusionsplanen, jf. § 279, stk. 1, indbringe sagen for skifteretten på kapitalselskabets hjemsted til afgørelse af spørgsmålet.

Stk. 5. Kreditor kan ikke med bindende virkning ved den aftale, der ligger til grund for fordringen, frasige sig retten til at forlange sikkerhed efter stk. 2.

Stk. 6. Kreditorernes rettigheder i henhold til stk. 1-4 er betinget af, at den grænseoverskridende fusion får virkning, jf. § 289, stk. 8.

Stk. 7. Kreditorernes rettigheder i henhold til stk. 1-4 berører ikke anvendelsen af danske retsregler vedrørende fyldestgørelse eller sikring af økonomiske eller ikkeøkonomiske forpligtelser over for offentlige organer.

Indsendelse og offentliggørelse af dokumenter

§ 279. Senest 4 uger før der træffes beslutning om gennemførelse af en fusion i henhold til § 280, skal følgende offentliggøres af kapitalselskabet og indsendes til Erhvervsstyrelsen, med henblik på at Erhvervsstyrelsen gør oplysning om modtagelse af dokumenterne offentligt tilgængelig i Erhvervsstyrelsens it-system:

- 1) Fusionsplanen, jf. § 272.

- 2) En meddelelse til kapitalejere, kreditorer og det fusionerende selskabs medarbejderrepræsentanter eller medarbejderne selv, hvis der ikke findes sådanne repræsentanter, om, at de senest 5 hverdage før generalforsamlingen, hvor der træffes beslutning om gennemførelse af en fusion, jf. § 280, kan indgive skriftlige bemærkninger vedrørende fusionsplanen til selskabet på en af selskabet oplyst elektronisk adresse.

Stk. 2. Senest 4 uger før der træffes beslutning om gennemførelse af en fusion i henhold til § 280, skal vurderingsmandserklæring om kreditorernes stilling, jf. § 277, 1. pkt., indsendes til Erhvervsstyrelsen, med henblik på at Erhvervsstyrelsen offentliggør modtagelsen i Erhvervsstyrelsens it-system. Er muligheden for at fravælge vurderingsmandserklæringen om kreditorernes stilling, jf. § 277, 2. pkt., udnyttet, skal dette meddeles Erhvervsstyrelsen med angivelse af navne og eventuelt cvr-numre på de kapitalselskaber, som deltager i fusionen. Har kreditorerne ret til at anmelde deres krav, jf. § 278, skal offentliggørelsen, jf. stk. 1, indeholde oplysning herom.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om kapitalselskabers offentliggørelse af fusionsplanen og eventuelt medfølgende dokumenter samt Erhvervsstyrelsens tilgængeliggørelse af disse.

Medarbejderinformation og -høring

§ 279 a. I forbindelse med en grænseoverskridende fusion skal kapitalselskabet sikre, at pligten i § 4, stk. 3, nr. 3, i lov om information og høring af lønmodtagere eller en tilsvarende forpligtelse, der følger af en kollektiv overenskomst eller aftale, er opfyldt, inden generalforsamlingen træffer beslutning om at gennemføre fusionen. Tilsvarende gælder, i det omfang fællesskabsvirksomheder eller fællesskabskoncerner er berørt af fusionen, jf. § 21, stk. 3, i lov om europæiske samarbejdsudvalg eller en tilsvarende forpligtelse, der følger af en kollektiv overenskomst eller aftale, samt hvis den grænseoverskridende fusion anses for at udgøre en overdragelse af en virksomhed, jf. § 5 i lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse. Til dokumentation herfor skal det centrale ledelsesorgan udarbejde en erklæring, der skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, jf. § 288, stk. 1, nr. 8.

Beslutning om at gennemføre en grænseoverskridende fusion

§ 280. Beslutningen om gennemførelse af en grænseoverskridende fusion, herunder om ændring af vedtægterne, må tidligst træffes, 4 uger efter at Erhvervsstyrelsen har gjort dokumenterne offentligt tilgængelige, jf. § 279, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Har det ophørende kapitalselskab afsluttet et regnskabsår inden tidspunktet, hvor det ophørende kapitalselskabs rettigheder og forpligtelser regnskabsmæssigt anses for overgået til det fortsættende kapitalselskab, og har generalforsamlingen endnu ikke godkendt årsrapporten for denne regnskabsperiode, skal generalforsamlingen godkende årsrapporten for denne regnskabsperiode senest samtidig med beslutningen om gennemførelsen af fusionen.

Stk. 3. Fusionens gennemførelse skal være i overensstemmelse med fusionsplanen. Vedtages fusionen ikke i overensstemmelse med den offentliggjorte fusionsplan, anses forslaget som bortfaldet.

Stk. 4. Inden generalforsamlingen træffer beslutning om gennemførelse af en fusion, skal kapitalejerne i givet fald have gjort sig bekendt med eventuelle bemærkninger indgivet til planen, jf. § 279, stk. 1, nr. 2, og

- 1) senest 6 uger før generalforsamlingen træffer beslutning om gennemførelse af en fusion, skal fusionsredegørelsen, jf. § 273, sammen med planen for den grænseoverskridende fusion, jf. § 272, hvis den foreligger, stilles til rådighed elektronisk for kapitalejerne og for medarbejderrepræsentanterne i hvert af de fusionerende kapitalselskaber eller for medarbejderne selv, hvis der ikke er medarbejderrepræsentanter, og
- 2) senest 4 uger før generalforsamlingen træffer beslutning om gennemførelse af en fusion, skal følgende dokumenter stilles til rådighed elektronisk for kapitalejerne, hvis de er udarbejdet:
 - a) Vurderingsmændenes udtalelser om fusionsplanen, herunder tilbuddet om indløsning, jf. § 276.

b) Vurderingsmændenes erklæring om kreditorernes stilling, jf. § 277.

c) Vurderingsberetningen om apportindskud, jf. § 275.

Stk. 5. Skal generalforsamlingen i det fortsættende kapitalselskab ikke træffe beslutning om at gennemføre fusionen, jf. § 282, skal fusionsredegørelsen, jf. § 273, stilles til rådighed elektronisk for kapitalejerne senest 6 uger før datoen for generalforsamlingen i det eller de andre fusionerende selskaber, og følgende dokumenter skal stilles til rådighed for kapitalejerne på selskabets hjemsted eller hjemmeside senest 4 uger før datoen for generalforsamlingen i det eller de andre fusionerende selskaber:

1) Fusionsplanen, jf. § 272.

2) Hvert af de bestående deltagende kapitalselskabers godkendte årsrapporter for de sidste 3 regnskabsår eller den kortere tid, kapitalselskabet måtte have bestået.

3) Mellembalancen, jf. § 239, stk. 1 og 3-5.

4) Vurderingsberetningen om apportindskud, jf. § 275.

5) Vurderingsmændenes udtalelser om fusionsplanen, jf. § 276.

6) Vurderingsmændenes erklæring om kreditorernes stilling, jf. § 277.

Stk. 6. Skal generalforsamlingen i det fortsættende kapitalselskab ikke træffe beslutning om at gennemføre fusionen, jf. § 282, skal kapitalejere, der anmoder herom, vederlagsfrit have adgang til de dokumenter, der er nævnt i stk. 5. Stilles dokumenterne til rådighed på selskabets hjemmeside, skal kapitalejerne have mulighed for at downloade og printe dokumenterne.

§ 281. Beslutning om fusion træffes i et ophørende kapitalselskab af generalforsamlingen med det flertal, der kræves efter § 106, samt i overensstemmelse med de yderligere forskrifter, som vedtægterne måtte indeholde om opløsning eller fusion, jf. dog § 290. Er kapitalselskabet under likvidation, kan fusion kun besluttet, hvis udlodning til kapitalejerne endnu ikke er påbegyndt, og hvis generalforsamlingen samtidig træffer beslutning om at hæve likvidationen. § 231 om genoptagelse finder herefter ikke anvendelse.

§ 282. Beslutning om fusion træffes i det fortsættende kapitalselskab af det centrale ledelsesorgan, medmindre der af generalforsamlingen skal foretages vedtægtsændringer, bortset fra optagelse af et ophørende kapitalselskabs navn eller binavn som binavn for det fortsættende kapitalselskab, jf. dog stk. 2-4. Er kapitalselskabet under likvidation, kan fusion kun besluttet, hvis udlodning til kapitalejerne endnu ikke er påbegyndt og generalforsamlingen samtidig træffer beslutning om at genoptage selskabet, jf. § 231.

Stk. 2. Kapitalejere, der ejer 5 procent af selskabskapitalen, eller de kapitalejere, der ifølge vedtægterne, jf. § 89, kan forlange generalforsamlingen indkaldt, kan endvidere senest 2 uger efter Erhvervsstyrelsens offentliggørelse af modtagelsen af fusionsplanen skriftligt stille krav om, at beslutningen i det fortsættende kapitalselskab skal træffes af generalforsamlingen.

Stk. 3. Det centrale ledelsesorgan skal, senest 2 uger efter at der er fremsat anmodning herom, indkalde til en generalforsamling.

Stk. 4. Hvis det er generalforsamlingen, der skal træffe beslutningen i det fortsættende kapitalselskab, træffes beslutningen med det flertal, der kræves efter § 106.

§ 283. Det centrale ledelsesorgan i de bestående kapitalselskaber, der deltager i fusionen, skal på en eventuel generalforsamling, hvor der skal træffes beslutning om gennemførelse af en fusion, oplyse om begivenheder af væsentlig betydning, herunder væsentlige ændringer i aktiver og forpligtelser, der er indtruffet i tiden mellem fusionsplanens underskrivelse og generalforsamlingen.

§ 284. Hvis det er generalforsamlingen, der skal træffe beslutning om gennemførelse af en grænseoverskridende fusion, kan generalforsamlingen gøre vedtagelsen af en grænseoverskridende fusion betinget af, at generalforsamlingen efterfølgende godkender de fastlagte retningslinjer for medarbejdernes medbestemmelse.

Stk. 2. Sag, jf. § 109, vedrørende generalforsamlingens beslutning om gennemførelse af en grænseoverskridende fusion kan ikke anlægges alene med følgende begrundelser:

- 1) Vederlaget for kapitalandelene i det ophørende kapitalselskab, jf. § 272, stk. 1, nr. 3, er sat for lavt.
- 2) Tilbuddet om indløsning til kapitalejerne, jf. § 272, stk. 1, nr. 13, er sat for lavt.
- 3) Oplysningerne om vederlaget for kapitalandelene i det ophørende kapitalselskab, jf. nr. 1, eller om tilbuddet om indløsning til kapitalejerne, jf. nr. 2, opfylder ikke de retlige krav.

Mulighed for at kræve godtgørelse

§ 285. Kapitalejerne i det eller de ophørende kapitalselskaber kan kræve godtgørelse af kapitalselskabet, hvis vederlaget for kapitalandelene i det eller de ophørende kapitalselskaber ikke er rimeligt og sagligt begrundet, og hvis de har taget forbehold herom på generalforsamlingen, hvor der blev truffet beslutning om fusionens gennemførelse.

Stk. 2. Sag i henhold til stk. 1 skal anlægges, senest 2 uger efter at fusionen er besluttet i alle de i fusionen deltagende kapitalselskaber.

Stk. 3. Er der taget forbehold i henhold til stk. 1, kan den vedtagne fusion først registreres efter udløbet af 2-ugers-fristen, jf. stk. 2, medmindre vurderingsmændene i deres udtalelse om planen, jf. § 276, finder, at vederlaget for kapitalandelene i det eller de ophørende kapitalselskaber er rimeligt og sagligt begrundet.

Mulighed for at kræve indløsning

§ 286. Ved en grænseoverskridende fusion kan kapitalejere i de ophørende kapitalselskaber, der på generalforsamlingen har modsat sig fusionen, kræve, at kapitalselskabet indløser deres kapitalandele til det beløb, som er tilbudt i fusionsplanen, jf. § 272, stk. 1, nr. 13. Krav herom skal fremsættes skriftligt senest 4 uger efter generalforsamlingens afholdelse, jf. § 280, stk. 1. Kapitalselskabet skal oplyse en elektronisk adresse til modtagelse af krav fra kapitalejerne, jf. 1. pkt.

Stk. 2. Indløsningsbeløbet som tilbudt i fusionsplanen, jf. § 272, stk. 1, nr. 13, skal betales af kapitalselskabet til eventuelle kapitalejere, som har krævet sig indløst i overensstemmelse med stk. 1, senest 2 måneder efter den grænseoverskridende fusion har fået virkning, jf. § 289, stk. 8.

Stk. 3. Indløsningsbeløbet som tilbudt i fusionsplanen, jf. § 272, stk. 1, nr. 13, skal svare til kapitalandelenes værdi. Gør kapitalejere, som har krævet sig indløst i overensstemmelse med stk. 1, gældende, at det tilbudte indløsningsbeløb i fusionsplanen ikke svarer til kapitalandelenes værdi, kan kapitalejere senest 4 uger efter generalforsamlingens afholdelse kræve, at skønsmænd udmeldt af retten på kapitalselskabets hjemsted fastsætter beløbet. Omkostningerne til skønsmændenes vurdering bæres af den eller de kapitalejere, som ønsker vurderingen foretaget, men kan pålægges selskabet, såfremt skønsmændenes vurdering afviger væsentligt fra det af kapitalselskabet fastsatte beløb i fusionsplanen, jf. § 272, stk. 1, nr. 13, og enten helt eller overvejende lægges til grund. Kapitalejere og kapitalselskabet kan indbringe skønsmændenes afgørelse for retten. Sag herom skal anlægges senest 3 måneder efter modtagelsen af skønsmændenes erklæring.

Stk. 4. Der skal være stillet betryggende sikkerhed for kapitalandelenes værdi. Skønsmænd udmeldt af retten på kapitalselskabets hjemsted afgør, om sikkerheden er betryggende. Indbringes skønsmændenes afgørelse for retten, har dette ikke opsættende virkning for Erhvervsstyrelsens mulighed for at udfærdige attesten, jf. § 289, medmindre retten bestemmer andet.

Stk. 5. Retssager om kapitalejernes rettigheder i henhold til stk. 1-4 afgøres efter dansk ret. Retssager som nævnt i 1. pkt. kan anlægges ved danske domstole, selv om den grænseoverskridende fusion har fået virkning, jf. § 289, stk. 8. Kapitalselskabets hjemting anses i disse tilfælde for at være den retskreds i Danmark, hvor selskabet havde hovedkontor, eller, hvis et sådant hovedkontor ikke kan oplyses, den retskreds, hvor et af bestyrelsens eller direktionens medlemmer havde bopæl, inden den grænseoverskridende fusion fik virkning.

Stiftelse, kapitalforhøjelser og opløsning ved en grænseoverskridende fusion

§ 287. Der kan ikke ydes vederlag for kapitalandele i et ophørende kapitalselskab, der ejes af de fusionerende kapitalselskaber. § 31 og § 153, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse ved grænseoverskridende fusion.

Stk. 2. Kapitel 3 om stiftelse, kapitel 10 om kapitalforhøjelse og kapitel 14 om opløsning finder ikke anvendelse ved en grænseoverskridende fusion, medmindre det fremgår af bestemmelserne om grænseoverskridende fusion, jf. §§ 271-290.

Stk. 3. Dannes der ved fusionens gennemførelse et nyt kapitalselskab, der skal høre under dansk ret, og foretages valg af medlemmer til det øverste ledelsesorgan og eventuel revisor ikke, umiddelbart efter at generalforsamlingen har vedtaget fusionen, skal der senest 2 uger derefter afholdes generalforsamling i det nye kapitalselskab til valg af medlemmer til det øverste ledelsesorgan og eventuel revisor. Generalforsamlingen skal endvidere træffe beslutning om, hvorvidt kapitalselskabets kommende årsregnskaber skal revideres, hvis selskabet ikke er omfattet af revisionspligt efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning.

Anmeldelse om gennemførelse af en grænseoverskridende fusion

§ 288. Den vedtagne fusion skal for hvert kapitalselskab registreres eller anmeldes til registrering, jf. § 9, i Erhvervsstyrelsen, senest 2 uger efter at fusionen er besluttet i alle de bestående kapitalselskaber, der deltager i fusionen. Har kreditorer anmeldt fordringer, jf. § 278, stk. 1, kan registreringen eller anmeldelsen dog først foretages tidligst 3 måneder efter offentliggørelse af fusionsplanen, jf. § 279, stk. 1, jf. § 278, stk. 4. Det fortsættende selskab kan registrere eller anmelde fusionen på de deltagende kapitalselskabers vegne. Registreringen eller anmeldelsen skal vedlægges følgende dokumenter:

- 1) Fusionsplanen, jf. § 272.
- 2) Fusionsredegørelsen med en eventuelt vedhæftet udtalelse, jf. § 273, og vurderingsmandsudtalelsen, jf. § 276, hvis de foreligger.
- 3) Eventuelle bemærkninger indgivet i overensstemmelse med § 279, stk. 1, nr. 2.
- 4) Dokumentation for beslutningens lovlige vedtagelse (protokoludskrift).
- 5) Vurderingsberetningen om apportindskud, jf. § 275, hvis den foreligger.
- 6) Vurderingsmændenes erklæring om kreditorernes stilling, jf. § 277, hvis den foreligger og ikke allerede er indsendt efter § 279, stk. 2.
- 7) En angivelse fra selskabet om, at den i §§ 312-316 omhandlede procedure er påbegyndt, hvor det er relevant.
- 8) En erklæring fra det centrale ledelsesorgan om medarbejderinformation og -høring, jf. § 279 a, hvor det er relevant.
- 9) En erklæring fra det centrale ledelsesorgan om, at der er stillet betryggende sikkerhed for kapitalandelenes værdi, jf. § 286, stk. 4, hvor det er relevant.
- 10) En erklæring fra det centrale ledelsesorgan om, at kreditorernes krav anmeldt efter § 278 er afgjort, hvor det er relevant.

Stk. 2. Anmeldelse af den vedtagne fusion skal være modtaget i Erhvervsstyrelsen senest ved udløbet af indsendelsesfristen for årsrapporten for den periode, hvori tidspunktet for fusionens regnskabsmæssige virkning, jf. § 272, stk. 1, nr. 8, indgår, dog senest 1 år efter styrelsens offentliggørelse af modtagelse af fusionsplanen i henhold til § 279. Overskrides en af disse to frister, mister beslutningen om fusionens gennemførelse sin gyldighed, og den udarbejdede fusionsplan i henhold til § 272 anses for bortfaldet.

Attestudstedelse

§ 289. Senest 3 måneder efter anmeldelse om gennemførelse af en grænseoverskridende fusion er modtaget, påser Erhvervsstyrelsen, om alle de handlinger og formaliteter, der skal opfyldes forud for fusionen, jf. § 288, er afsluttet. Erhvervsstyrelsen påser tillige, at fusionsplanen indeholder oplysninger om procedurerne, i henhold til hvilke de relevante ordninger for medarbejdernes medbestemmelse lægges

fast, og oplysninger om de forskellige muligheder for sådanne ordninger. Er alle handlinger og formaliteter afsluttet, udsteder Erhvervsstyrelsen en attest herom for det eller de deltagende selskaber, som hører under dansk ret, til den udenlandske registreringsmyndighed, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Er alle de handlinger og formaliteter, der skal opfyldes forud for fusionen, ikke afsluttet, udsteder Erhvervsstyrelsen ikke attesten, jf. stk. 1. Styrelsen underretter selskabet om begrundelsen. § 23 g, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen udsteder ikke en attest, jf. stk. 1, hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at den grænseoverskridende fusion er etableret med henblik på misbrug eller svigagtige formål, der fører til eller tilsigter at føre til unddragelse eller omgåelse af EU-retten eller national ret, eller med kriminelle formål.

Stk. 4. Hvor det er nødvendigt for Erhvervsstyrelsen at inddrage yderligere oplysninger, dokumenter m.v. eller at foretage yderligere kontrol i forhold til vurderingen efter stk. 3, kan Erhvervsstyrelsen forlænge fristen i stk. 1 med op til 3 måneder.

Stk. 5. Hvor det på grund af kompleksiteten af vurderingen efter stk. 3 ikke er muligt for Erhvervsstyrelsen at overholde fristerne i stk. 1 og 4, underretter Erhvervsstyrelsen anmelderen om grunden til enhver forsinkelse inden udløbet af disse frister.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen kan høre andre relevante myndigheder med kompetence inden for de forskellige områder, der er berørt af den grænseoverskridende fusion, herunder myndigheder i EU-/EØS-landet for det selskab, der er resultatet af fusionen, og fra disse myndigheder og fra selskabet rekvirere de oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for at kontrollere lovligheden af den grænseoverskridende fusion. Erhvervsstyrelsen kan gøre brug af sagkyndig bistand, jf. § 23 b, stk. 2, med henblik på vurderingen af lovligheden af den grænseoverskridende fusion.

Stk. 7. Når Erhvervsstyrelsen har modtaget en underretning fra registeret i det fortsættende selskabs land om, at den grænseoverskridende fusion har fået virkning, registreres det eller de ophørende kapital-selskaber, der hører under dansk ret, omgående i Erhvervsstyrelsens it-system som slettet af registeret som følge af en grænseoverskridende fusion.

Stk. 8. Retsreglerne i det fortsættende selskabs land bestemmer den dato, hvor den grænseoverskridende fusion har virkning.

Grænseoverskridende fusion, hvor det fortsættende kapital-selskab skal høre under dansk ret

§ 289 a. Skal det fortsættende kapital-selskab i en grænseoverskridende fusion høre under dansk ret, skal der med henblik på registrering af fusionen indsendes en attest til Erhvervsstyrelsen fra de udenlandske kapital-selskabers kompetente myndigheder for hvert af de deltagende kapital-selskaber samt den godkendte fusionsplan. Attesten skal være et endeligt bevis for, at alle de handlinger og formaliteter, der skal opfyldes i det pågældende land forud for fusionen, er afsluttet, og at den udenlandske registreringsmyndighed vil registrere fusionen i forhold til det ophørende kapital-selskab efter modtagelsen af underretningen fra Erhvervsstyrelsen, jf. stk. 2.

Stk. 2. Efter modtagelsen af attester for samtlige de kapital-selskaber, der deltager i fusionen, samt fusionsplan, jf. stk. 1, fastslår Erhvervsstyrelsen, om alle de relevante handlinger og formaliteter er opfyldt og afsluttet. Herefter registrerer Erhvervsstyrelsen gennemførelsen af den grænseoverskridende fusion for det fortsættende kapital-selskab og underretter hurtigst muligt derefter de registre, hvor de øvrige deltagende kapital-selskaber er registreret, om, at den grænseoverskridende fusion har fået virkning.

Stk. 3. En grænseoverskridende fusion, hvor det fortsættende kapital-selskab skal høre under dansk ret, har virkning fra den dag, hvor Erhvervsstyrelsen registrerer fusionen. Har fusionen fået virkning i overensstemmelse med reglerne for grænseoverskridende fusioner, må fusionen ikke erklæres ugyldig. Adgangen til at indføre foranstaltninger og sanktioner vedrørende bl.a. strafferet, forebyggelse og bekæmpelse af finansiering af terrorisme, socialret, beskatning og retshåndhævelse berøres ikke af den endelige registrering af fusionen.

Stk. 4. Kapitalejere i de deltagende udenlandske kapitalselskaber kan ikke anlægge retssag ved danske domstole angående rettigheder om beskyttelse af kapitalejere.

Forenklede procedurer for visse grænseoverskridende fusioner

§ 290. Opløses et selskab uden likvidation ved overdragelse af kapitalselskabets aktiver og forpligtelser som helhed til et andet kapitalselskab, der ejer samtlige kapitalandele i det ophørende kapitalselskab, dvs. lodret grænseoverskridende fusion, kan beslutning om fusion i det ophørende kapitalselskab træffes af det centrale ledelsesorgan. I øvrigt finder § 272, stk. 1, nr. 1, 2, 5, 8-12 og 14-16, og stk. 2, §§ 273 og 277-280, § 281, stk. 1, 2. og 3. pkt., og §§ 282-284 og 287-289 tilsvarende anvendelse på lodrette grænseoverskridende fusioner, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis et selskab opløses uden likvidation ved overdragelse af kapitalselskabets aktiver og forpligtelser som helhed til et andet kapitalselskab, der direkte eller indirekte er ejet af samme kapitalejer som det ophørende selskab, dvs. vandret grænseoverskridende fusion, og der ikke tildeles kapitalandele som vederlag.

Stk. 3. For grænseoverskridende fusioner som omhandlet i stk. 1 og 2 finder § 273 ikke anvendelse for det eller de ophørende selskaber.

Grænseoverskridende spaltning

§ 291. Kapitalselskaber omfattet af denne lov kan deltage i grænseoverskridende spaltninger, hvor de øvrige deltagende selskaber er kapitalselskaber, der er opført i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU, og som hører under et eller flere andre EU-/EØS-landes lovgivninger. Ved spaltningen overdrages aktiver og forpligtelser som helhed til flere nye kapitalselskaber, der dannes ved spaltningens gennemførelse, mod vederlag til det indskydende kapitalselskabs kapitalejere. Generalforsamlingen kan også træffe beslutning om en spaltning, hvorved kapitalselskabet overdrager en del af sine aktiver og forpligtelser til et eller flere nye kapitalselskaber, der dannes ved spaltningens gennemførelse. Den grænseoverskridende spaltning kan gennemføres uden kreditorenes samtykke.

Stk. 2. En grænseoverskridende spaltning, hvor de modtagende kapitalselskaber er eksisterende kapitalselskaber eller en kombination af eksisterende og nye kapitalselskaber, er betinget af, at lovgivningen, som de øvrige deltagende kapitalselskaber hører under, tillader sådanne grænseoverskridende spaltninger. Det er endvidere et krav, at der er en beskyttelse af et dansk indskydende selskabs medarbejderes eventuelle ret til medbestemmelse i den lovgivning, som det eller de modtagende kapitalselskaber hører under efter spaltningen.

Stk. 3. Reglerne om grænseoverskridende spaltning finder ikke anvendelse på selskaber, der er omfattet af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er fastsat i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder, og selskaber, der er omfattet af de kriseforebyggelsesforanstaltninger, der er fastsat i § 71 c, stk. 2, og §§ 243 a, 243 c, 264, 265-265 c, 272 og 273 i lov om finansiell virksomhed samt §§ 17-18 a i lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Stk. 4. Såfremt en kreditor i et kapitalselskab, der har deltaget i spaltningen, ikke bliver fyldestgjort, hæfter hvert af de deltagende øvrige kapitalselskaber solidarisk for forpligtelser, der bestod på tidspunktet for spaltningens offentliggørelse, dog højst med et beløb svarende til den tilførte eller resterende nettoværdi i det enkelte kapitalselskab på dette tidspunkt.

Stk. 5. Hvis et eller flere af de modtagende kapitalselskaber i en spaltning opstår som led i anden spaltning eller fusion, der ikke er gennemført, skal dette fremgå af spaltningens plan, jf. § 292. En spaltning til nye modtagende kapitalselskaber, der opstår som led i en anden spaltning eller fusion, skal gennemføres i umiddelbar forlængelse af den spaltning eller fusion, som de nye kapitalselskaber opstår som led i, jf. § 308.

Spaltningsplan

§ 292. De centrale ledelsesorganer i de bestående kapitalselskaber, der deltager i spaltningen, opretter og underskriver i forening en spaltningsplan, der skal indeholde oplysning om

- 1) kapitalselskabernes selskabsform, navne og eventuelle binavne, herunder om et ophørende kapitalselskabs navn eller binavn skal indgå som binavn for det fortsættende kapitalselskab,
- 2) kapitalselskabernes hjemsted,
- 3) en nøjagtig beskrivelse og fordeling af de dele af aktiver og forpligtelser, som skal overføres eller forbliver i hvert af kapitalselskaberne, der deltager i spaltningen, herunder om behandling af aktiver og forpligtelser, der ikke udtrykkeligt er fordelt i planen, såsom aktiver og forpligtelser, der ikke er kendskab til på datoen for udarbejdelsen af planen,
- 4) vederlaget til kapitalejerne i det indskydende kapitalselskab,
- 5) fordelingen af vederlaget, herunder kapitalandele i de modtagende kapitalselskaber, til kapitalejerne i det indskydende kapitalselskab samt kriteriet for denne fordeling,
- 6) den grænseoverskridende spaltnings sandsynlige følger for beskæftigelsen i de deltagende kapitalselskaber,
- 7) notering af eventuelle kapitalandele, der ydes som vederlag, samt eventuel udlevering af ejerbeviser,
- 8) tidspunktet, fra hvilket de kapitalandele, der ydes som vederlag, giver ret til udbytte, og angivelse af eventuelle særlige forhold, der er knyttet til denne ret,
- 9) tidspunktet eller tidspunkterne, fra hvilke det indskydende selskabs rettigheder og forpligtelser regnskabsmæssigt skal anses for overgået,
- 10) tilbuddet om indløsning til kapitalejerne, jf. § 306, stk. 1, herunder det beløb fastsat ud fra kapitalandelenes værdi, som kapitalejere, der kræver sig indløst, tilbydes af kapitalselskabet,
- 11) beskyttelsesforanstaltninger tilbudt kreditorer, jf. §§ 297 og 298,
- 12) de rettigheder i et modtagende kapitalselskab, der tillægges eventuelle indehavere af kapitalandele med særlige rettigheder og eventuelle indehavere af andre værdipapirer end kapitalandele, eller de foranstaltninger, der foreslås til fordel for disse personer,
- 13) de særlige fordele, der indrømmes medlemmerne af selskabernes ledelse,
- 14) vedtægterne for det fortsættende kapitalselskab i den affattelse, som de vil have efter spaltningens gennemførelse,
- 15) oplysning om de procedurer, hvorefter der i henhold til § 318 er fastsat nærmere regler om medarbejdernes inddragelse i fastlæggelsen af deres rettigheder med hensyn til medbestemmelse i det fortsættende kapitalselskab, hvis det er hensigtsmæssigt,
- 16) vurderingen af de aktiver og forpligtelser, der er overført til de modtagende kapitalselskaber,
- 17) datoerne for deltagende kapitalselskabers regnskaber, som har været anvendt som grundlag for betingelserne for den grænseoverskridende spaltning, og
- 18) den foreslåede vejledende tidsplan for spaltningen.

Stk. 2. Spaltningsplanen skal for hvert af de bestående kapitalselskaber være underskrevet senest ved udløbet af det regnskabsår, hvori tidspunktet for spaltningens regnskabsmæssige virkning, jf. stk. 1, nr. 9, indgår. Overskrides fristen, kan modtagelsen af spaltningsplanen i Erhvervsstyrelsen ikke offentliggøres og spaltningen dermed ikke vedtages.

Stk. 3. Såfremt et aktiv eller en forpligtelse henhørende under det indskydende selskab ikke er udtrykkeligt fordelt i spaltningsplanen, jf. stk. 1, nr. 3, og fortolkningen af spaltningsplanen ikke gør det muligt at afgøre fordelingen, fordeles aktivet, betalingen herfor eller forpligtelsen mellem alle de modtagende selskaber eller i tilfælde af en grenspaltning alle de modtagende selskaber og det indskydende selskab proportionalt til den andel af nettoaktiverne, som de hver især er fordelt i spaltningsplanen. 1. pkt. berører ikke § 291, stk. 4.

Spaltningsredegørelse

§ 293. Det centrale ledelsesorgan i hvert af de bestående kapitalselskaber, der deltager i spaltningen, skal udarbejde en redegørelse til kapitalejere og medarbejdere. Redegørelsen skal forklare den grænseoverskridende spaltnings følger for selskabets fremtidige virksomhed, herunder forklare og begrunde den grænseoverskridende spaltnings juridiske og økonomiske aspekter, og forklare den grænseoverskridende spaltnings følger for medarbejderne.

Stk. 2. Redegørelsen til kapitalejere og medarbejdere skal indeholde følgende, jf. dog stk. 5:

- 1) Et afsnit for kapitalejere, som skal forklare
 - a) tilbuddet om indløsning, jf. § 306, og metoden, der er anvendt til fastsættelse af kapitalandelenes værdi,
 - b) vederlaget og den metode, der er anvendt til fastsættelse heraf, hvor det er relevant,
 - c) den grænseoverskridende spaltnings følger for kapitalejere og
 - d) de retsmidler og rettigheder, der står til rådighed for kapitalejere i overensstemmelse med §§ 305 og 306.
- 2) Et afsnit for medarbejdere, som skal forklare
 - a) den grænseoverskridende spaltnings følger for ansættelsesforholdene og, hvor det er relevant, enhver foranstaltning til beskyttelse af disse ansættelsesforhold,
 - b) enhver væsentlig ændring i de gældende ansættelsesforhold eller i placeringen af kapitalselskabets forretningssteder, og
 - c) hvorvidt de faktorer, der er anført i litra a og b, berører kapitalselskabets eventuelle datterselskaber.
- 3) Oplysning om udarbejdelse af vurderingsberetning, hvis denne i henhold til § 295 skal udarbejdes.

Stk. 3. Redegørelsen til kapitalejere og medarbejdere kan udarbejdes i én redegørelse indeholdende begge afsnit eller som særskilte redegørelser for henholdsvis kapitalejere og medarbejdere.

Stk. 4. Modtager det centrale ledelsesorgan en udtalelse fra medarbejderrepræsentanterne om de i stk. 1 og stk. 2, nr. 2, omhandlede oplysninger, vedhæftes denne udtalelse redegørelsen, og kapitalejerne informeres herom. Udtalelsen efter 1. pkt. skal være modtaget skriftligt på en af kapitalselskabet oplyst elektronisk adresse, senest 2 uger efter redegørelsen er stillet til rådighed for medarbejderrepræsentanterne, jf. § 300, stk. 4, nr. 1. Har selskabet ikke medarbejderrepræsentanter, kan udtalelsen efter 1. pkt. afgives af medarbejderne selv.

Stk. 5. Kapitalejerne kan i enighed beslutte, at der ikke skal udarbejdes et afsnit for kapitalejerne i redegørelsen. Redegørelsens afsnit for medarbejderne er ikke påkrævet, hvor et kapitalselskab og dets eventuelle datterselskaber ikke har andre medarbejdere end dem, der er ansat i det centrale ledelsesorgan. Redegørelsen, jf. stk. 1, er ikke påkrævet, hvis kapitalejerne har besluttet, at redegørelsens afsnit for kapitalejerne ikke skal udarbejdes, og afsnittet for medarbejderne ikke er påkrævet.

Stk. 6. Stk. 1-5 berører ikke de gældende rettigheder til og procedurer for information og høring, jf. lov om information og høring af lønmodtagere og lov om europæiske samarbejdsudvalg.

§ 294. (Ophævet)

Vurderingsberetning om apportindskud

§ 295. Sker der i forbindelse med spaltningen en kapitalforhøjelse i et eller flere modtagende aktieselskaber, eller opstår der et eller flere nye aktieselskaber som led i spaltningen, skal der som led i spaltningen indhentes en beretning fra en vurderingsmand, jf. dog stk. 2. Vurderingsmanden udpeges efter § 37, stk. 1. § 37, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse på vurderingsmændenes forhold til samtlige kapitalselskaber, der deltager i spaltningen.

Stk. 2. Vurderingsberetningen kan undlades, hvis der i stedet udarbejdes en vurderingsmandsudtalelse om spaltningsplanen, jf. § 296, eller en vurderingsmandserklæring om kreditorernes stilling, jf. § 297.

Stk. 3. Hvis der skal udarbejdes en vurderingsberetning som led i en spaltning, skal vurderingsberetningen indeholde

- 1) en beskrivelse af hvert indskud,
- 2) oplysning om den anvendte fremgangsmåde ved vurderingen,
- 3) angivelse af det fastsatte vederlag og
- 4) erklæring om, at den ansatte værdi mindst svarer til det aftalte vederlag, herunder den eventuelle pålydende værdi af de kapitalandele, der skal udstedes, med tillæg af eventuel overkurs.

Stk. 4. Vurderingsberetningen må ikke være udarbejdet mere end 3 måneder før tidspunktet for spaltningens eventuelle vedtagelse, jf. § 300. Overskrides fristen, kan spaltningen ikke gyldigt vedtages.

Vurderingsmandsudtalelse om spaltningsplanen

§ 296. I hvert af kapitalselskaberne, der deltager i spaltningen, udarbejder en eller flere uvildige, sagkyndige vurderingsmænd en skriftlig udtalelse om spaltningsplanen, herunder tilbuddet om indløsning og vederlaget, jf. stk. 4, medmindre selskabet kun har én kapitalejer. Kapitalejerne kan dog i enighed beslutte, at der ikke skal udarbejdes en sådan udtalelse fra en vurderingsmand om spaltningsplanen.

Stk. 2. Vurderingsmændene udpeges efter § 37, stk. 1. Hvis kapitalselskaberne, der deltager i spaltningen, ønsker at benytte en eller flere fælles vurderingsmænd, udpeges disse efter kapitalselskabernes anmodning af skifteretten på det sted, hvor det fortsættende kapitalselskab har sit hjemsted.

Stk. 3. § 37, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse på vurderingsmændenes forhold til samtlige de deltagende kapitalselskaber i spaltningen.

Stk. 4. Udtalelsen skal i alle tilfælde indeholde en erklæring om, hvorvidt den tilbudte indløsning, jf. § 292, stk. 1, nr. 10, og vederlaget er rimelige og sagligt begrundet. Ved erklæringen om den tilbudte indløsning skal vurderingsmanden tage hensyn til en eventuel markedspris for det spaltede selskabs kapitalandele forud for meddelelsen af forslaget om spaltning eller til selskabernes værdi uden indregning af virkningen af den foreslåede spaltning i henhold til almindeligt anerkendte værdiansættelsesmetoder. Udtalelsen skal som minimum

- 1) angive den eller de metoder, der er anvendt for at nå frem til den tilbudte indløsning, jf. § 292, stk. 1, nr. 10,
- 2) angive den eller de metoder, der er anvendt for at fastsætte vederlaget for kapitalandelene i det indskydende selskab, jf. § 292, stk. 1, nr. 4,
- 3) anføre, om den eller de anvendte metoder er hensigtsmæssige til beregning af den tilbudte indløsning og vederlaget, angive den værdi, som sådanne metoder resulterer i, og indeholde en udtalelse om den relative betydning, der tillægges disse metoder ved fastsættelsen af den vedtagne værdi, og
- 4) beskrive eventuelle værdiansættelsesvanskeligheder, der er opstået.

Vurderingsmandserklæring om kreditorernes stilling

§ 297. Vurderingsmændene skal ud over den i § 296 nævnte erklæring endvidere afgive erklæring om, hvorvidt kreditorerne i det enkelte kapitalselskab må antages at være tilstrækkeligt sikrede efter spaltningen i forhold til selskabets nuværende situation. Kapitalejerne kan dog i enighed beslutte, at der ikke skal udarbejdes en sådan erklæring fra en vurderingsmand om kreditorernes stilling.

Mulighed for kreditorerne for at anmelde deres krav

§ 298. Hvis vurderingsmændene i deres erklæring om kreditorernes stilling, jf. § 297, finder, at kreditorerne i det enkelte kapitalselskab ikke er tilstrækkeligt sikrede efter spaltningen, eller hvis der ikke er udarbejdet en erklæring fra en vurderingsmand om kreditorernes stilling, kan kreditorer, hvis fordringer er stiftet forud for Erhvervsstyrelsens offentliggørelse i medfør af § 299, senest 4 uger efter offentliggørelsen anmelde deres fordringer til selskabet. Fordringer, for hvilke der er stillet betryggende sikkerhed, kan dog ikke anmeldes.

Stk. 2. Anmeldte fordringer, der er forfaldne, kan forlanges indfriet, og for anmeldte fordringer, der er uforfaldne, kan forlanges betryggende sikkerhed.

Stk. 3. Medmindre andet godtgøres, er sikkerhedsstillelse efter stk. 2 ikke fornøden, hvis indfrielse af fordringerne er sikret ved en ordning i henhold til lov.

Stk. 4. Er der mellem kapitalselskabet og kreditorer, der har anmeldt et krav, uenighed om, hvorvidt der skal stilles sikkerhed, eller om, hvorvidt en tilbudt sikkerhed er tilstrækkelig, kan begge parter senest 3 måneder efter offentliggørelse af spaltplingsplanen, jf. § 299, stk. 1, indbringe sagen for skifteretten på kapitalselskabets hjemsted til afgørelse af spørgsmålet.

Stk. 5. Kreditor kan ikke med bindende virkning ved den aftale, der ligger til grund for fordringen, frasige sig retten til at forlange sikkerhed efter stk. 2.

Stk. 6. Kreditorernes rettigheder i henhold til stk. 1-4 er betinget af, at den grænseoverskridende spaltning får virkning, jf. § 309, stk. 8.

Stk. 7. Kreditorernes rettigheder i henhold til stk. 1-4 berører ikke anvendelsen af danske retsregler vedrørende fyldestgørelse eller sikring af økonomiske eller ikkeøkonomiske forpligtelser over for offentlige organer.

Indsendelse og offentliggørelse af dokumenter

§ 299. Senest 4 uger før der træffes beslutning om gennemførelse af en spaltning i henhold til § 300, skal følgende offentliggøres af kapitalselskabet og indsendes til Erhvervsstyrelsen, med henblik på at Erhvervsstyrelsen gør oplysning om modtagelse af dokumenterne offentligt tilgængelig i Erhvervsstyrelsens it-system:

- 1) Spaltplingsplanen, jf. § 292.
- 2) En meddelelse til det spaltede selskabs kapitalejere, kreditorer og medarbejderrepræsentanter eller medarbejderne selv, hvis der ikke findes sådanne repræsentanter, om, at de senest 5 hverdage før generalforsamlingen, hvor der træffes beslutning om gennemførelse af en spaltning, jf. § 300, kan indgive skriftlige bemærkninger vedrørende spaltplingsplanen til selskabet på en af selskabet oplyst elektronisk adresse.

Stk. 2. Senest 4 uger før der træffes beslutning om gennemførelse af en spaltning i henhold til § 300, skal vurderingsmandserklæring om kreditorernes stilling, jf. § 297, 1. pkt., indsendes til Erhvervsstyrelsen, med henblik på at Erhvervsstyrelsen offentliggør modtagelsen i Erhvervsstyrelsens it-system. Er muligheden for at fravælge vurderingsmandserklæringen om kreditorernes stilling, jf. § 297, 2. pkt., udnyttet, skal dette meddeles Erhvervsstyrelsen med angivelse af navne og eventuelt cvr-numre på de kapitalselskaber, som deltager i spaltningen. Har kreditorerne ret til at anmelde deres krav, jf. § 298, skal offentliggørelsen, jf. stk. 1, indeholde oplysning herom.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om kapitalselskabers offentliggørelse af spaltplingsplanen og eventuelt medfølgende dokumenter samt Erhvervsstyrelsens tilgængeliggørelse af disse.

Medarbejderinformation og -høring

§ 299 a. I forbindelse med en grænseoverskridende spaltning skal kapitalselskabet sikre, at pligten i § 4, stk. 3, nr. 3, i lov om information og høring af lønmodtagere eller en tilsvarende forpligtelse, der følger af en kollektiv overenskomst eller aftale, er opfyldt, inden generalforsamlingen træffer beslutning om at gennemføre spaltningen. Tilsvarende gælder, i det omfang fællesskabsvirksomheder eller fællesskabskoncerner er berørt af spaltningen, jf. § 21, stk. 3, i lov om europæiske samarbejdsudvalg eller en tilsvarende forpligtelse, der følger af en kollektiv overenskomst eller aftale, samt hvis den grænseoverskridende spaltning anses for at udgøre en overdragelse af en virksomhed, jf. § 5 i lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse. Til dokumentation herfor skal det centrale ledelsesorgan udarbejde en erklæring, der skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, jf. § 308, stk. 1, nr. 8.

Beslutning om at gennemføre en grænseoverskridende spaltning

§ 300. Beslutningen om gennemførelse af en grænseoverskridende spaltning, herunder om ændring af vedtægterne, må tidligst træffes, 4 uger efter at Erhvervsstyrelsen har gjort dokumenterne offentligt tilgængelige, jf. § 299, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Hvis det indskydende kapitalselskab ophører som led i spaltningen og har afsluttet et regnskabsår inden tidspunktet, hvor det indskydende kapitalselskabs rettigheder og forpligtelser regnskabsmæssigt anses for overgået til de modtagende kapitalselskaber, og generalforsamlingen endnu ikke har godkendt årsrapporten for denne regnskabsperiode, skal generalforsamlingen godkende årsrapporten for denne regnskabsperiode senest samtidig med beslutningen om gennemførelsen af spaltningen.

Stk. 3. Spaltningens gennemførelse skal være i overensstemmelse med spaltningsplanen. Vedtages spaltningen ikke i overensstemmelse med den offentliggjorte spaltningsplan, anses forslaget som bortfaldet.

Stk. 4. Inden der træffes beslutning om gennemførelse af en spaltning, skal kapitalejerne i givet fald have gjort sig bekendt med eventuelle bemærkninger indgivet til planen, jf. § 299, stk. 1, nr. 2, og

- 1) Senest 6 uger før der træffes beslutning om gennemførelse af en spaltning, skal spaltningsredegørelsen, jf. § 293, sammen med planen for den grænseoverskridende spaltning, jf. § 292, hvis den foreligger, stilles til rådighed elektronisk for kapitalejerne og for medarbejderrepræsentanterne i det spaltede kapitalselskab eller for medarbejderne selv, hvis der ikke er medarbejderrepræsentanter, og
- 2) senest 4 uger før der træffes beslutning om gennemførelse af en spaltning, skal følgende dokumenter stilles til rådighed elektronisk for kapitalejerne, hvis de er udarbejdet:
 - a) Vurderingsmændenes udtalelser om spaltningsplanen, herunder tilbuddet om indløsning, jf. § 296.
 - b) Vurderingsmændenes erklæring om kreditorernes stilling, jf. § 297.
 - c) Vurderingsberetningen om apportindskud, jf. § 295.

§ 301. Beslutning om spaltning træffes i det indskydende kapitalselskab af generalforsamlingen med det flertal, der kræves efter §§ 106 og 107, samt i overensstemmelse med de yderligere forskrifter, som vedtægterne måtte indeholde om opløsning eller spaltning, jf. dog § 310. Er kapitalselskabet under likvidation, kan spaltning kun beslottes, hvis udlodning til kapitalejerne endnu ikke er påbegyndt og generalforsamlingen samtidig træffer beslutning om at hæve likvidationen. § 231 om genoptagelse finder herefter ikke anvendelse.

§ 302. Beslutning om spaltning træffes i bestående modtagende kapitalselskaber af det centrale ledelsesorgan, medmindre der af generalforsamlingen skal foretages vedtægtsændringer, bortset fra optagelse af det indskydende kapitalselskabs navn eller binavn som binavn for det modtagende kapitalselskab, jf. dog stk. 2-4. Er kapitalselskabet under likvidation, kan spaltning kun beslottes, hvis udlodning til kapitalejerne endnu ikke er påbegyndt, og hvis generalforsamlingen samtidig træffer beslutning om at genoptage selskabet, jf. § 231.

Stk. 2. Kapitalejere, der ejer 5 pct. af selskabskapitalen, eller de kapitalejere, der ifølge vedtægterne, jf. § 89, kan forlange generalforsamlingen indkaldt, kan endvidere senest 2 uger efter Erhvervsstyrelsens offentliggørelse af modtagelsen af spaltningsplanen skriftligt stille krav om, at beslutningen i bestående modtagende kapitalselskaber skal træffes af generalforsamlingen.

Stk. 3. Det centrale ledelsesorgan skal, senest 2 uger efter at der er fremsat anmodning herom, indkalde til en generalforsamling.

Stk. 4. Hvis det er generalforsamlingen, der skal træffe beslutningen i et bestående modtagende kapitalselskab, træffes beslutningen med det flertal, der kræves efter § 106.

§ 303. Det centrale ledelsesorgan i de bestående kapitalselskaber, der deltager i spaltningen, skal på en eventuel generalforsamling, hvor der skal træffes beslutning om gennemførelse af en spaltning, oplyse

om begivenheder af væsentlig betydning, herunder væsentlige ændringer i aktiver og forpligtelser, der er indtruffet i tiden mellem spaltplingsplanens underskrivelse og generalforsamlingen.

§ 303 a. Indebærer en bestemmelse i planen for den grænseoverskridende spaltning en forøgelse af en kapitalejers økonomiske forpligtelser over for kapitalselskabet eller tredjemand, skal bestemmelsen godkendes af den pågældende kapitalejer, forudsat at kapitalejeren ikke kan kræve indløsning efter § 306.

§ 304. Hvis det er generalforsamlingen, der skal træffe beslutning om gennemførelse af en grænseoverskridende spaltning, kan generalforsamlingen gøre vedtagelsen af en grænseoverskridende spaltning betinget af, at generalforsamlingen efterfølgende godkender de fastlagte retningslinjer for medarbejdernes medbestemmelse.

Stk. 2. Sag, jf. § 109, vedrørende generalforsamlingens beslutning om gennemførelse af en grænseoverskridende spaltning kan ikke anlægges alene med følgende begrundelser:

- 1) Vederlaget til kapitalejerne i det indskydende kapitalselskab, jf. § 292, stk. 1, nr. 4, er sat for lavt.
- 2) Tilbuddet om indløsning til kapitalejerne, jf. § 292, stk. 1, nr. 10, er sat for lavt.
- 3) Oplysningerne om vederlaget til kapitalejerne i det indskydende kapitalselskab, jf. nr. 1, eller om tilbuddet om indløsning til kapitalejerne, jf. nr. 2, opfylder ikke de retlige krav.

Mulighed for at kræve godtgørelse

§ 305. Kapitalejerne i det indskydende kapitalselskab kan kræve godtgørelse af selskabet, hvis vederlaget for kapitalandelene i det indskydende kapitalselskab ikke er rimeligt og sagligt begrundet, og hvis de har taget forbehold herom på generalforsamlingen, hvor der blev truffet beslutning om spaltningens gennemførelse.

Stk. 2. Sag i henhold til stk. 1 skal anlægges, senest 2 uger efter at spaltningen er besluttet i alle de bestående kapitalselskaber, der deltager i spaltningen.

Stk. 3. Er der taget forbehold i henhold til stk. 1, kan den vedtagne spaltning først registreres efter udløbet af 2-ugers-fristen, jf. stk. 2, medmindre vurderingsmændene i deres udtalelse om planen, herunder vederlaget, jf. § 296, finder, at vederlaget for kapitalandelene i det indskydende kapitalselskab er rimeligt og sagligt begrundet.

Mulighed for at kræve indløsning

§ 306. Ved en grænseoverskridende spaltning kan kapitalejere i det indskydende kapitalselskab, der på generalforsamlingen har modsat sig spaltningen, kræve, at kapitalselskabet indløser deres kapitalandele til det beløb, som er tilbudt i spaltplingsplanen, jf. § 292, stk. 1, nr. 10. Krav herom skal fremsættes skriftligt senest 4 uger efter generalforsamlingens afholdelse, jf. § 300, stk. 1. Kapitalselskabet skal oplyse en elektronisk adresse til modtagelse af krav fra kapitalejerne, jf. 1. pkt.

Stk. 2. Indløsningsbeløbet som tilbudt i spaltplingsplanen, jf. § 292, stk. 1, nr. 10, skal betales af kapitalselskabet til eventuelle kapitalejere, som har krævet sig indløst i overensstemmelse med stk. 1, senest 2 måneder efter den grænseoverskridende spaltning har fået virkning, jf. § 309, stk. 8.

Stk. 3. Indløsningsbeløbet som tilbudt i spaltplingsplanen, jf. § 292, stk. 1, nr. 10, skal svare til kapitalandelens værdi. Gør kapitalejere, som har krævet sig indløst i overensstemmelse med stk. 1, gældende, at det tilbudte indløsningsbeløb i spaltplingsplanen ikke svarer til kapitalandelens værdi, kan kapitalejere senest 4 uger efter generalforsamlingens afholdelse kræve, at skønsmænd udmeldt af retten på kapitalselskabets hjemsted fastsætter beløbet. Omkostningerne til skønsmændenes vurdering bæres af den eller de kapitalejere, som ønsker vurderingen foretaget, men kan pålægges selskabet, såfremt skønsmændenes vurdering afviger væsentligt fra det af kapitalselskabet fastsatte beløb i spaltplingsplanen, jf. § 292, stk. 1, nr. 10, og enten helt eller overvejende lægges til grund. Kapitalejere og kapitalselskabet kan indbringe skønsmændenes afgørelse for retten. Sag herom skal anlægges senest 3 måneder efter modtagelsen af skønsmændenes erklæring.

Stk. 4. Der skal være stillet betryggende sikkerhed for kapitalandelenes værdi. Skønsmænd udmeldt af retten på kapitalselskabets hjemsted afgør, om sikkerheden er betryggende. Indbringes skønsmændenes afgørelse for retten, har dette ikke opsættende virkning for Erhvervsstyrelsens mulighed for at udfærdige attesten, jf. § 309, medmindre retten bestemmer andet.

Stk. 5. Retssager om kapitalejernes rettigheder i henhold til stk. 1-4 afgøres efter dansk ret. Retssager som nævnt i 1. pkt. kan anlægges ved de danske domstole, selv om den grænseoverskridende spaltning har fået virkning, jf. § 309, stk. 8. Kapitalselskabets hjemting anses i disse tilfælde for at være den retskreds i Danmark, hvor selskabet havde hovedkontor, eller, hvis et sådant hovedkontor ikke kan oplyses, den retskreds, hvor et af bestyrelsens eller direktionens medlemmer havde bopæl, inden den grænseoverskridende spaltning fik virkning.

Stiftelse, kapitalforhøjelser og kapitalnedsættelse ved en grænseoverskridende spaltning

§ 307. Der kan ikke ydes vederlag for kapitalandele i det indskydende kapitalselskab, der ejes af kapitalselskaberne, der deltager i spaltningen. § 31 og § 153, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse ved grænseoverskridende spaltning.

Stk. 2. Kapitel 3 om stiftelse, kapitel 10 om kapitalforhøjelse, kapitel 11 om kapitalafgang og kapitel 14 om opløsning finder ikke anvendelse ved en grænseoverskridende spaltning, medmindre det fremgår af bestemmelserne om grænseoverskridende spaltning, jf. §§ 291-310.

Stk. 3. Dannes der ved spaltningens gennemførelse et nyt kapitalselskab, der skal høre under dansk ret, og foretages valg af medlemmer til det øverste ledelsesorgan og eventuel revisor ikke, umiddelbart efter at generalforsamlingen har vedtaget spaltningen, skal der senest 2 uger derefter afholdes generalforsamling i det nye kapitalselskab til valg af medlemmerne til det øverste ledelsesorgan og eventuel revisor. Generalforsamlingen skal endvidere træffe beslutning om, hvorvidt kapitalselskabets kommende årsregnskaber skal revideres, hvis kapitalselskabet ikke er omfattet af revisionspligten efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning.

Anmeldelse om gennemførelse af en grænseoverskridende spaltning

§ 308. Den vedtagne spaltning skal for hvert kapitalselskab registreres eller anmeldes til registrering, jf. § 9, i Erhvervsstyrelsen, senest 2 uger efter at spaltningen er besluttet i alle de bestående kapitalselskaber, der deltager i spaltningen. Har kreditorer anmeldt fordringer, jf. § 298, stk. 1, kan registreringen eller anmeldelsen dog først foretages tidligst 3 måneder efter offentliggørelse af spaltningssplanen, jf. § 299, stk. 1, jf. § 298, stk. 4. Ethvert af de modtagende kapitalselskaber kan registrere eller anmelde spaltningen på de deltagende kapitalselskabers vegne. Registreringen eller anmeldelsen skal vedlægges følgende dokumenter:

- 1) Spaltningssplanen, jf. § 292.
- 2) Spaltningssredegørelsen med en eventuelt vedhæftet udtalelse, jf. § 293, og vurderingsmandsudtalelsen, jf. § 296, hvis de er udarbejdet.
- 3) Eventuelle bemærkninger indgivet i overensstemmelse med § 299, stk. 1, nr. 2.
- 4) Dokumentation for beslutningens lovlige vedtagelse (protokoludskrift).
- 5) Vurderingsberetningen om apportindskud, jf. § 295, hvis den foreligger.
- 6) Vurderingsmændenes erklæring om kreditorernes stilling, jf. § 297, hvis den foreligger og ikke allerede er indsendt efter § 299, stk. 2.
- 7) En angivelse fra selskabet om, at den i §§ 312-316 omhandlede procedure, jf. § 318, er påbegyndt, hvor det er relevant.
- 8) En erklæring fra det centrale ledelsesorgan om medarbejderinformation og -høring, jf. § 299 a, hvor det er relevant.
- 9) En erklæring fra det centrale ledelsesorgan om, at der er stillet betryggende sikkerhed for kapitalandelenes værdi, jf. § 306, stk. 4, hvor det er relevant.

10) En erklæring fra det centrale ledelsesorgan om, at kreditorernes krav anmeldt efter § 298 er afgjort, hvor det er relevant.

Stk. 2. Anmeldelse af den vedtagne spaltning skal være modtaget i Erhvervsstyrelsen senest ved udløbet af indsendelsesfristen for årsrapporten for den periode, hvori tidspunktet for spaltningens regnskabsmæssige virkning, jf. § 292, stk. 1, nr. 9, indgår, dog senest 1 år efter styrelsens bekendtgørelse af modtagelse af spaltningssplanen i henhold til § 299. Overskrides en af disse to frister, mister beslutningen om spaltningens gennemførelse sin gyldighed, og den udarbejdede spaltningssplan i henhold til § 292 anses for bortfaldet.

Attestudstedelse

§ 309. Senest 3 måneder efter anmeldelse om gennemførelse af en grænseoverskridende spaltning er modtaget, påser Erhvervsstyrelsen, om alle de handlinger og formaliteter, der skal opfyldes forud for spaltningen, jf. § 308, er afsluttet. Erhvervsstyrelsen påser tillige, at spaltningssplanen indeholder oplysninger om procedurerne, i henhold til hvilke de relevante ordninger for medarbejdernes medbestemmelse lægges fast, og oplysninger om de forskellige muligheder for sådanne ordninger. Er alle handlinger og alle formaliteter afsluttet, udsteder Erhvervsstyrelsen en attest herom for kapitalselskabet til den udenlandske registreringsmyndighed, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Er alle de handlinger og formaliteter, der skal opfyldes forud for spaltningen, ikke afsluttet, udsteder Erhvervsstyrelsen ikke attesten, jf. stk. 1. Styrelsen underretter selskabet om begrundelsen. § 23 g, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen udsteder ikke en attest, jf. stk. 1, hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at den grænseoverskridende spaltning er etableret med henblik på misbrug eller svigagtige formål, der fører til eller tilsigter at føre til unddragelse eller omgåelse af EU-retten eller national ret, eller med kriminelle formål.

Stk. 4. Hvor det er nødvendigt for Erhvervsstyrelsen at inddrage yderligere oplysninger, dokumenter m.v. eller at foretage yderligere kontrol i forhold til vurderingen efter stk. 3, kan Erhvervsstyrelsen forlænge fristen i stk. 1 med op til 3 måneder.

Stk. 5. Hvor det på grund af kompleksiteten af vurderingen efter stk. 3 ikke er muligt for Erhvervsstyrelsen at overholde fristerne i stk. 1 og 4, underretter Erhvervsstyrelsen anmelderen om grunden til enhver forsinkelse inden udløbet af disse frister.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen kan høre andre relevante myndigheder med kompetence inden for de forskellige områder, der er berørt af den grænseoverskridende spaltning, herunder myndigheder i de EU-/EØS-lande, hvori de modtagende selskaber har hjemsted, og fra disse myndigheder og fra selskabet rekvirere de oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for at kontrollere lovligheden af den grænseoverskridende spaltning. Erhvervsstyrelsen kan gøre brug af sagkyndig bistand, jf. § 23 b, stk. 2, med henblik på vurderingen af lovligheden af den grænseoverskridende spaltning.

Stk. 7. Når Erhvervsstyrelsen har modtaget en underretning fra registrene i de modtagende selskabers lande om, at de modtagende selskaber er registreret i disse lande, registrerer Erhvervsstyrelsen gennemførelsen af spaltningen og underretter registrene i de modtagende selskabers lande om, at den grænseoverskridende spaltning har fået virkning. I tilfælde af en ophørsspaltning registreres kapitalselskabet omgående i Erhvervsstyrelsens it-system som slettet af registeret som følge af en grænseoverskridende spaltning.

Stk. 8. En grænseoverskridende spaltning, hvor det indskydende selskab hører under dansk ret, har virkning fra den dag, hvor Erhvervsstyrelsen registrerer spaltningen, jf. stk. 7. Har spaltningen fået virkning i overensstemmelse med reglerne for grænseoverskridende spaltninger, må spaltningen ikke erklæres ugyldig. Adgangen til at indføre foranstaltninger og sanktioner vedrørende bl.a. strafferet, forebyggelse og bekæmpelse af finansiering af terrorisme, socialret, beskatning og retshåndhævelse berøres ikke af den endelige registrering af spaltningen.

Grænseoverskridende spaltning, hvor et eller flere af de modtagende kapitalselskaber skal høre under dansk ret

§ 309 a. Skal et eller flere af de modtagende kapitalselskaber i en grænseoverskridende spaltning høre under dansk ret, skal der med henblik på registrering af spaltningen indsendes en attest til Erhvervsstyrelsen fra det udenlandske indskydende kapitalselskabs kompetente myndighed samt den af generalforsamlingen godkendte spaltningsplan. Attesten skal være et endeligt bevis for, at alle de handlinger og formaliteter, der skal opfyldes i det pågældende land forud for spaltningen, er afsluttet, og at den udenlandske registreringsmyndighed vil registrere spaltningen i forhold til det indskydende kapitalselskab efter modtagelsen af underretningen fra Erhvervsstyrelsen, jf. stk. 2.

Stk. 2. Efter modtagelsen af attest og spaltningsplan for det indskydende kapitalselskab, jf. stk. 1, fastslår Erhvervsstyrelsen, om alle de relevante handlinger og formaliteter er opfyldt og afsluttet. Herefter registrerer Erhvervsstyrelsen gennemførelsen af den grænseoverskridende spaltning for de modtagende kapitalselskaber, der skal høre under dansk ret, og underretter hurtigst muligt derefter det register, hvor det indskydende kapitalselskab er registreret, om, at de modtagende selskaber er blevet registreret.

Stk. 3. Retsreglerne i det indskydende selskabs land bestemmer den dato, hvor den grænseoverskridende spaltning har virkning.

Stk. 4. Kapitalejere i de indskydende udenlandske kapitalselskaber kan ikke anlægge retssag ved danske domstole angående rettigheder om beskyttelse af kapitalejere.

Lodret grænseoverskridende spaltning

§ 310. Ejers samtlige kapitalandele i det indskydende kapitalselskab af de modtagende kapitalselskaber, dvs. lodret grænseoverskridende spaltning, kan beslutning om spaltning i det indskydende kapitalselskab træffes af det centrale ledelsesorgan. I øvrigt finder § 292, stk. 1, nr. 1-3, 6, 9 og 12-17, og stk. 2 og 3, §§ 293 og 297-300, § 301, 2. og 3. pkt., og §§ 302-304 og 307-309 tilsvarende anvendelse på lodrette grænseoverskridende spaltninger.

Medarbejdernes medbestemmelse ved grænseoverskridende fusion

§ 311. Ved en grænseoverskridende fusion, jf. § 271, hvor det fortsættende kapitalselskab skal høre under dansk ret, finder § 140 anvendelse, medmindre

- 1) anvendelsen ikke medfører mindst samme niveau for medbestemmelse som det, der gælder i de relevante fusionerende kapitalselskaber, målt i forhold til andelen af medarbejderrepræsentanter blandt medlemmerne i de administrations- eller tilsynsorganer, udvalg eller ledelsesgrupper, herunder i kapitalselskabets profitcentre, der er omfattet af medbestemmelse,
- 2) anvendelsen ikke giver medarbejderne i de i andre medlemsstater beliggende bedrifter i det kapitalselskab, der er resultatet af den grænseoverskridende fusion, den samme ret til at udøve medbestemmelse, som den giver de medarbejdere, der er beskæftiget i Danmark, eller
- 3) mindst et af de fusionerende kapitalselskaber i de 6 måneder, der går forud for offentliggørelsen af den fælles plan om den grænseoverskridende fusion, jf. § 279, stk. 1, har et gennemsnitligt antal medarbejdere svarende til fire femtedele af den gældende nationale tærskel.

Stk. 2. Hvis § 140 finder anvendelse, finder §§ 312-316 ikke anvendelse.

§ 312. Hvis § 140 ikke finder anvendelse, jf. § 311, anvendes § 2, stk. 4-6 og 11, §§ 3-14, § 15, stk. 1, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, § 17, nr. 1, 7 og 8, og §§ 41-43 i lov om medarbejderindflydelse i SE-selskaber samt denne lovs §§ 313-316.

Stk. 2. I medfør af denne lovs § 313, stk. 1, kan § 15, stk. 4 og 5, § 33, stk. 2, § 34 og §§ 36-40 i lov om medarbejderindflydelse i SE-selskaber desuden finde anvendelse.

Stk. 3. Hvis bestemmelserne i lov om medarbejderindflydelse i SE-selskaber finder anvendelse, finder § 120, stk. 1, og §§ 140-143, ikke anvendelse.

Stk. 4. Hvis det fortsættende kapitalselskab i en grænseoverskridende fusion skal høre under lovgivningen i et andet EU/EØS-land og der i forbindelse med den grænseoverskridende fusion anvendes regler om medbestemmelse, der hidrører fra Rådets direktiv om fastsættelse af supplerende bestemmelser til statut for det europæiske selskab (SE) for så vidt angår medarbejderindflydelse, finder § 2, stk. 4-6 og 11, og §§ 3, 9, 36-39 og 41-43 i lov om medarbejderindflydelse i SE-selskaber samt denne lovs § 368 anvendelse for de deltagende kapitalselskaber og berørte datterselskaber, der hører under dansk lovgivning, samt bedrifter af det fortsættende kapitalselskab, deltagende kapitalselskaber eller berørte datterselskaber, når disse bedrifter er beliggende i Danmark.

§ 313. § 15, stk. 4 og 5, § 33, stk. 2, og §§ 34 og 36-40 i lov om medarbejderindflydelse i SE-selskaber finder kun anvendelse, når der forud for fusionen var en ordning om medbestemmelse i et eller flere af de deltagende kapitalselskaber, og når

- 1) de deltagende kapitalselskabers kompetente organer og det særlige forhandlingsorgan aftaler at anvende de nævnte bestemmelser,
- 2) der ikke inden for den i § 12 i lov om medarbejderindflydelse i SE-selskaber fastsatte frist er indgået en aftale og de deltagende kapitalselskabers kompetente organer beslutter sig for at anvende de nævnte bestemmelser og således fortsætte registreringen, jf. dog stk. 2, eller
- 3) de deltagende kapitalselskabers kompetente organer beslutter sig for at anvende de nævnte bestemmelser uden forudgående forhandling med det særlige forhandlingsorgan.

Stk. 2. I det tilfælde, der er nævnt i stk. 1, nr. 2, er det endvidere en forudsætning for anvendelse af § 15, stk. 4 og 5, § 33, stk. 2, og §§ 34 og 36-40 i lov om medarbejderindflydelse i SE-selskaber, at det særlige forhandlingsorgan træffer beslutning herom, hvis mindre end 1/3 af det samlede antal medarbejdere i alle de deltagende kapitalselskaber inden fusionen var omfattet af en eller flere former for medbestemmelse.

Stk. 3. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, nr. 1 og 2, kan andelen af medarbejdervalgte ledelsesmedlemmer ikke overstige antallet i henhold til lovens § 140.

§ 314. Når lov om medarbejderindflydelse i SE-selskaber § 15, stk. 4 og 5, § 33, stk. 2, og §§ 34 og 36-40, jf. § 313, stk. 1, finder anvendelse, beslutter det særlige forhandlingsorgan,

- 1) hvordan pladser i bestyrelsen eller tilsynsrådet fordeles mellem de medlemmer, der repræsenterer medarbejderne i de stater, hvor Rådets direktiv om fastsættelse af supplerende bestemmelser til statut for det europæiske selskab (SE) for så vidt angår medarbejderindflydelse, er gældende, eller
- 2) hvordan medarbejderne i det fortsættende kapitalselskab kan anbefale eller modsætte sig udpegelsen af medlemmerne i bestyrelsen eller tilsynsrådet i forhold til den del af medarbejderne, der er beskæftiget i hver stat.

§ 315. Det særlige forhandlingsorgan kan med mindst 2/3 af stemmerne fra medlemmer, der repræsenterer mindst 2/3 af medarbejderne, som er beskæftiget i mindst to lande, beslutte ikke at indlede forhandlinger eller at afbryde forhandlingerne og i stedet anvende de i § 140 fastsatte regler om medarbejderes valg af ledelsesmedlemmer.

§ 315 a. Kapitalselskabet skal hurtigst muligt informere medarbejderne eller deres repræsentanter om resultatet af eventuelle forhandlinger om medarbejdernes medbestemmelse.

§ 316. Hvis § 140 ikke finder anvendelse, jf. § 311, stk. 1, kan en grænseoverskridende fusion ikke registreres, medmindre der er indgået en aftale om en ordning for medbestemmelse i henhold til § 17, nr. 1, 7 og 8, i lov om medarbejderindflydelse i SE-selskaber, jf. § 312, stk. 1, eller § 313, stk. 1, nr. 1, eller der er truffet beslutning i henhold til denne lovs § 313, stk. 1, nr. 3, eller § 315, eller fristen i § 12 i lov om medarbejderindflydelse i SE-selskaber, jf. denne lovs § 313, stk. 1, nr. 2, er udløbet, uden at der er indgået nogen aftale.

Efterfølgende fusioner, spaltninger og omdannelser

§ 317. §§ 311-316 om medbestemmelse ved grænseoverskridende fusioner finder tilsvarende anvendelse, hvis det fortsættende kapitalselskab i en grænseoverskridende fusion, inden for de første 4 år efter at fusionen har fået virkning, deltager i en national eller grænseoverskridende fusion, spaltning eller omdannelse.

Medarbejdernes medbestemmelse ved grænseoverskridende spaltning

§ 318. §§ 311-317 om medbestemmelse ved grænseoverskridende fusioner finder med de nødvendige tilpasninger tilsvarende anvendelse på grænseoverskridende spaltning, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. Finder § 140 ikke anvendelse, jf. § 311, finder bestemmelserne i §§ 18 og 44 i lov om medarbejderindflydelse i SE-selskaber anvendelse ud over bestemmelserne i § 312, stk. 1, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. § 7 og § 15, stk. 1, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, i lov om medarbejderindflydelse i SE-selskaber finder ikke anvendelse.

Stk. 4. Finder §§ 313-316 anvendelse, finder bestemmelsen i § 33, stk. 1, i lov om medarbejderindflydelse i SE-selskaber anvendelse ud over bestemmelserne i § 15, stk. 4 og 5, § 33, stk. 2, og §§ 34 og 36-40 i lov om medarbejderindflydelse i SE-selskaber, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. § 313, stk. 1, nr. 3, og stk. 2, finder ikke anvendelse.

Grænseoverskridende omdannelse

§ 318 a. Et kapitalselskab omfattet af denne lov kan omdanne kapitalselskabets retlige form, hvorunder det er registreret i et EU- eller EØS-land, til en af de retlige former i et andet EU- eller EØS-land, der er opført i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU, dvs. en grænseoverskridende omdannelse. Den grænseoverskridende omdannelse kan gennemføres uden kreditorernes samtykke.

Stk. 2. Reglerne om grænseoverskridende omdannelse finder ikke anvendelse på selskaber, der er omfattet af de afviklingsværktøjer, -beføjelser og -ordninger, der er fastsat i lov om restrukturerings og afvikling af visse finansielle virksomheder, og selskaber, der er omfattet af de kriseforebyggelsesforanstaltninger, der er fastsat i § 71 c, stk. 2, og §§ 243 a, 243 c, 264, 265-265 c, 272 og 273 i lov om finansiell virksomhed samt §§ 17-18 a i lov om restrukturerings og afvikling af visse finansielle virksomheder.

Grænseoverskridende omdannelse ud af Danmark

Omdannelsesplan

§ 318 b. Det centrale ledelsesorgan i kapitalselskabet, der skal omdannes, opretter og underskriver en omdannelsesplan, der skal indeholde oplysning om

- 1) kapitalselskabets selskabsform, navn og hjemsted,
- 2) det omdannede kapitalselskabs foreslåede retlige form og navn og dets påtænkte placering af dets vedtægtsmæssige hjemsted efter omdannelsen,
- 3) udkast til nye vedtægter for kapitalselskabet efter omdannelsen,
- 4) den foreslåede vejledende tidsplan for omdannelsen,
- 5) det regnskabsmæssige virkningstidspunkt for omdannelsen,
- 6) omdannelsens sandsynlige følger for beskæftigelsen,
- 7) de rettigheder i kapitalselskabet efter omdannelsen, der tillægges indehavere af kapitalandele med særlige rettigheder og indehavere af andre værdipapirer end kapitalandele, eller de foranstaltninger, der foreslås til fordel for disse personer,
- 8) de eventuelle særlige fordele, der indrømmes medlemmerne af kapitalselskabets ledelse,
- 9) hvorvidt nogen incitament eller subsidier blev modtaget af selskabet i de seneste 5 år,

- 10) hvor det er relevant, de procedurer, hvorefter der i henhold til § 318 q er fastsat nærmere regler om medarbejdernes inddragelse i fastlæggelsen af deres rettigheder med hensyn til medbestemmelse i kapitalselskabet efter omdannelsen,
- 11) tilbuddet om indløsning til kapitalejerne, jf. § 318 m, stk. 1, herunder det beløb fastsat ud fra kapitalandelenes værdi, som kapitalejere, der kræver sig indløst, tilbydes af kapitalselskabet, og
- 12) beskyttelsesforanstaltninger tilbudt kreditorer, jf. §§ 318 e og 318 f.

Stk. 2. Omdannelsesplanen skal være underskrevet senest ved udløbet af det regnskabsår, hvori tidspunktet for omdannelsens regnskabsmæssige virkning, jf. stk. 1, nr. 5, indgår. Overskrides fristen, kan modtagelsen af omdannelsesplanen i Erhvervsstyrelsen ikke offentliggøres og omdannelsen dermed ikke vedtages.

Omdannelsesredegørelse

§ 318 c. Det centrale ledelsesorgan i kapitalselskabet, der omdannes, skal udarbejde en redegørelse til kapitalejere og medarbejdere. Redegørelsen skal forklare den grænseoverskridende omdannelses følger for selskabets fremtidige virksomhed, herunder forklare og begrunde den grænseoverskridende omdannelses juridiske og økonomiske aspekter, og forklare den grænseoverskridende omdannelses følger for medarbejderne.

Stk. 2. Redegørelsen til kapitalejere og medarbejdere skal indeholde følgende, jf. dog stk. 5:

- 1) Et afsnit for kapitalejere, som skal forklare
 - a) tilbuddet om indløsning, jf. § 318 m, og metoden, der er anvendt til fastsættelse af kapitalandelenes værdi,
 - b) den grænseoverskridende omdannelses følger for kapitalejerne og
 - c) de retsmidler og rettigheder, der står til rådighed for kapitalejere i overensstemmelse med § 318 m.
- 2) Et afsnit for medarbejdere, som skal forklare
 - a) den grænseoverskridende omdannelses følger for ansættelsesforholdene og, hvor det er relevant, enhver foranstaltning til beskyttelse af disse ansættelsesforhold,
 - b) enhver væsentlig ændring i de gældende ansættelsesforhold eller i placeringen af kapitalselskabets forretningssteder, og
 - c) hvorvidt de faktorer, der er anført i litra a og b, berører kapitalselskabets eventuelle datterselskaber.

Stk. 3. Redegørelsen til kapitalejere og medarbejdere kan udarbejdes i én redegørelse indeholdende begge afsnit eller som særskilte redegørelser for henholdsvis kapitalejere og medarbejdere.

Stk. 4. Modtager det centrale ledelsesorgan en udtalelse fra medarbejderrepræsentanterne om de i stk. 1 og stk. 2, nr. 2, omhandlede oplysninger, vedhæftes denne udtalelse redegørelsen, og kapitalejerne informeres herom. Udtalelsen efter 1. pkt. skal være modtaget skriftligt på en af kapitalselskabet oplyst elektronisk adresse, senest 2 uger efter redegørelsen er stillet til rådighed for medarbejderrepræsentanterne, jf. § 318 i, stk. 4, nr. 1. Har selskabet ikke medarbejderrepræsentanter, kan udtalelsen efter 1. pkt. afgives af medarbejderne selv.

Stk. 5. Kapitalejerne kan i enighed beslutte, at der ikke skal udarbejdes et afsnit for kapitalejerne i redegørelsen. Redegørelsens afsnit for medarbejdere er ikke påkrævet, hvor et kapitalselskab og dets eventuelle datterselskaber ikke har andre medarbejdere end dem, der er ansat i det centrale ledelsesorgan. Redegørelsen, jf. stk. 1, er ikke påkrævet, hvis kapitalejerne har besluttet, at redegørelsens afsnit for kapitalejerne ikke skal udarbejdes, og afsnittet for medarbejderne ikke er påkrævet.

Stk. 6. Stk. 1-5 berører ikke de gældende rettigheder til og procedurer for information og høring, jf. lov om information og høring af lønmodtagere og lov om europæiske samarbejdsudvalg.

Vurderingsmandsudtalelse om omdannelsesplanen

§ 318 d. I kapitalselskabet, der skal omdannes, udarbejder en uvildig, sagkyndig vurderingsmand en skriftlig udtalelse om omdannelsesplanen, herunder tilbuddet om indløsning, medmindre selskabet kun har én kapitalejer. Kapitalejerne kan dog i enighed beslutte, at der ikke skal udarbejdes en sådan udtalelse om omdannelsesplanen.

Stk. 2. Vurderingsmanden udpeges efter § 37, stk. 1.

Stk. 3. § 37, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse på vurderingsmandens forhold til det kapitalselskab, der skal omdannes.

Stk. 4. Udtalelsen skal i alle tilfælde indeholde en erklæring om, hvorvidt den tilbudte indløsning, jf. § 318 b, stk. 1, nr. 11, er rimelig og sagligt begrundet. Ved erklæringen om den tilbudte indløsning skal vurderingsmanden tage hensyn til en eventuel markedspris for det omdannede selskabs kapitalandele forud for meddelelsen af forslaget om omdannelse eller til selskabernes værdi uden indregning af virkningen af den foreslåede omdannelse i henhold til almindeligt anerkendte værdiansættelsesmetoder. Udtalelsen skal som minimum

- 1) angive den eller de metoder, der er anvendt for at nå frem til den tilbudte indløsning, jf. § 318 b, stk. 1, nr. 11,
- 2) anføre, om den eller de anvendte metoder er hensigtsmæssige til beregning af den tilbudte indløsning, angive den værdi, som sådanne metoder resulterer i, og indeholde en udtalelse om den relative betydning, der tillægges disse metoder ved fastsættelsen af den vedtagne værdi, og
- 3) beskrive eventuelle særlige værdiansættelsesvanskeligheder, der er opstået.

Vurderingsmandserklæring om kreditorernes stilling

§ 318 e. I kapitalselskabet, der skal omdannes, skal en eller flere uvildige, sagkyndige vurderingsmænd udarbejde en erklæring om, hvorvidt kreditorerne i kapitalselskabet må antages at være tilstrækkeligt sikrede efter omdannelsen i forhold til selskabets nuværende situation. Kapitalejerne kan dog i enighed beslutte, at der ikke skal udarbejdes en sådan erklæring om kreditorernes stilling, jf. dog § 318 f.

Mulighed for kreditorerne for at anmelde deres krav

§ 318 f. Hvis vurderingsmændene i deres erklæring om kreditorernes stilling, jf. § 318 e, finder, at kreditorerne i kapitalselskabet ikke er tilstrækkeligt sikrede efter omdannelsen, eller hvis der ikke er udarbejdet en erklæring fra en vurderingsmand om kreditorernes stilling, kan kreditorer, hvis fordringer er stiftet forud for Erhvervsstyrelsens offentliggørelse i medfør af § 318 g, stk. 1, senest 4 uger efter offentliggørelsen anmelde deres fordringer. Fordringer, for hvilke der er stillet betryggende sikkerhed, kan dog ikke anmeldes.

Stk. 2. Anmeldte fordringer, der er forfaldne, kan forlanges indfriet, og for anmeldte fordringer, der er uforfaldne, kan forlanges betryggende sikkerhed.

Stk. 3. Medmindre andet godtgøres, er sikkerhedsstillelse efter stk. 2 ikke fornøden, hvis indfrielse af fordringerne er sikret ved en ordning i henhold til lov.

Stk. 4. Er der mellem kapitalselskabet og kreditorer, der har anmeldt et krav, uenighed om, hvorvidt der skal stilles sikkerhed, eller om, hvorvidt en tilbudt sikkerhed er tilstrækkelig, kan begge parter senest 3 måneder efter offentliggørelse af omdannelsesplanen, jf. § 318 g, stk. 1, nr. 1, indbringe sagen for skifteretten på selskabets hjemsted til afgørelse af spørgsmålet.

Stk. 5. Kreditorer kan ikke med bindende virkning ved den aftale, der ligger til grund for fordringen, frasige sig retten til at forlange sikkerhed efter stk. 2.

Stk. 6. Kreditorer, hvis krav er opstået før offentliggørelsen af omdannelsesplanen, kan uanset stk. 4 indgive søgsmål mod kapitalselskabet på kapitalselskabets hjemsted før omdannelsen inden for 2 år fra det tidspunkt, hvor omdannelsen har fået virkning, jf. § 318 o, stk. 8, uden at dette berører de værnetingsregler, der er fastsat i national ret, EU-ret eller en aftale.

Stk. 7. Kreditorernes rettigheder i henhold til stk. 1-4 er betinget af, at den grænseoverskridende omdannelse får virkning, jf. § 318 o, stk. 8.

Stk. 8. Kreditorernes rettigheder i henhold til stk. 1-4 berører ikke anvendelsen af danske retsregler vedrørende fyldestgørelse eller sikring af økonomiske eller ikkeøkonomiske forpligtelser over for offentlige organer.

Indsendelse og offentliggørelse af dokumenter

§ 318 g. Senest 4 uger før generalforsamlingen, der træffer beslutning om gennemførelse af en omdannelse i henhold til § 318 i, skal følgende offentliggøres af kapitalselskabet og indsendes til Erhvervsstyrelsen, med henblik på at Erhvervsstyrelsen gør oplysning om modtagelse af dokumenterne offentligt tilgængelige i Erhvervsstyrelsens it-system:

- 1) Omdannelsesplanen, jf. § 318 b.
- 2) En meddelelse til kapitalejere, kreditorer og det omdannede selskabs medarbejderrepræsentanter eller medarbejderne selv, hvis der ikke findes sådanne repræsentanter, om, at de senest 5 hverdage før generalforsamlingen, hvor der træffes beslutning om gennemførelse af en omdannelse, jf. § 318 i, kan indgive skriftlige bemærkninger vedrørende omdannelsesplanen til selskabet på en af selskabet oplyst elektronisk adresse.

Stk. 2. Senest 4 uger før generalforsamlingen, hvor der træffes beslutning om gennemførelse af en omdannelse i henhold til § 318 i, skal vurderingsmandserklæring om kreditorernes stilling, jf. § 318 e, 1. pkt., indsendes til Erhvervsstyrelsen, med henblik på at Erhvervsstyrelsen offentliggør modtagelsen i Erhvervsstyrelsens it-system. Er muligheden for at fravælge vurderingsmandserklæringen om kreditorernes stilling, jf. § 318 e, 2. pkt., udnyttet, skal dette meddeles Erhvervsstyrelsen med angivelse af navn og cvr-nummer på det kapitalselskab, der skal omdannes. Har kreditorerne ret til at anmelde deres krav, jf. § 318 f, skal offentliggørelsen, jf. stk. 1, indeholde oplysning herom. *Stk. 3.* Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om kapitalselskabers offentliggørelse af omdannelsesplanen og eventuelt medfølgende dokumenter samt Erhvervsstyrelsens tilgængeliggørelse af disse.

Medarbejderinformation og -høring

§ 318 h. I forbindelse med en grænseoverskridende omdannelse skal kapitalselskabet sikre, at pligten i § 4, stk. 3, nr. 3, i lov om information og høring af lønmodtagere eller en tilsvarende forpligtelse, der følger af en kollektiv overenskomst eller aftale, er opfyldt, inden generalforsamlingen træffer beslutning om at gennemføre omdannelsen. Tilsvarende gælder, i det omfang fællesskabsvirksomheder eller fællesskabskoncerner er berørt af omdannelsen, jf. § 21, stk. 3, i lov om europæiske samarbejdsudvalg eller en tilsvarende forpligtelse, der følger af en kollektiv overenskomst eller aftale. Til dokumentation herfor skal det centrale ledelsesorgan udarbejde en erklæring, der skal indsendes til Erhvervsstyrelsen, jf. § 318 n, stk. 1, nr. 7.

Beslutning om at gennemføre en grænseoverskridende omdannelse

§ 318 i. Beslutningen om gennemførelse af en grænseoverskridende omdannelse, herunder om ændring af vedtægterne, må tidligst træffes, 4 uger efter at Erhvervsstyrelsen har gjort dokumenterne offentligt tilgængelige, jf. § 318 g, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Har selskabet, der påtænkes omdannet, afsluttet et regnskabsår inden tidspunktet for omdannelsens regnskabsmæssige virkning, og har generalforsamlingen endnu ikke godkendt årsrapporten for denne regnskabsperiode, skal generalforsamlingen godkende årsrapporten for denne regnskabsperiode senest samtidig med beslutningen om gennemførelsen af omdannelsen.

Stk. 3. Omdannelsens gennemførelse skal være i overensstemmelse med omdannelsesplanen. Vedtages omdannelsen ikke i overensstemmelse med den offentliggjorte omdannelsesplan, anses forslaget som bortfaldet.

Stk. 4. Inden generalforsamlingen træffer beslutning om gennemførelse af en omdannelse, skal kapitalejerne i givet fald have gjort sig bekendt med eventuelle bemærkninger indgivet til planen, jf. § 318 g, stk. 1, nr. 2, og

- 1) senest 6 uger før generalforsamlingen træffer beslutning om gennemførelse af en omdannelse, skal omdannelsesredegørelsen, jf. § 318 c, sammen med planen for den grænseoverskridende omdannelse, jf. § 318 b, hvis den foreligger, stilles til rådighed elektronisk for kapitalejerne og for kapitalselskabets medarbejderrepræsentanter eller for medarbejderne selv, hvis der ikke er medarbejderrepræsentanter, og
- 2) senest 4 uger før generalforsamlingen træffer beslutning om gennemførelse af en omdannelse, skal vurderingsmandens udtalelse om omdannelsesplanen, herunder tilbuddet om indløsning, jf. § 318 d, og vurderingsmændenes erklæring om kreditorernes stilling, jf. § 318 e, stilles til rådighed elektronisk for kapitalejerne, hvis disse er udarbejdet.

§ 318 j. Beslutning om grænseoverskridende omdannelse træffes i kapitalselskabet af generalforsamlingen med det flertal, der kræves efter § 106, og i overensstemmelse med de yderligere forskrifter, som vedtægterne måtte indeholde om opløsning eller grænseoverskridende omdannelse, jf. dog stk. 2. Er kapitalselskabet under likvidation, kan omdannelsen kun beslutes, hvis udlodning til kapitalejerne endnu ikke er påbegyndt og generalforsamlingen samtidig træffer beslutning om at hæve likvidationen. § 231 om genoptagelse finder herefter ikke anvendelse.

Stk. 2. Hvor en bestemmelse i planen for den grænseoverskridende omdannelse indebærer en forøgelse af en kapitalejers økonomiske forpligtelser over for kapitalselskabet eller tredjemand, skal bestemmelsen godkendes af den pågældende kapitalejer, forudsat at kapitalejeren ikke kan kræve indløsning efter § 318 m.

Stk. 3. Sag, jf. § 109, vedrørende generalforsamlingens beslutning om gennemførelse af en grænseoverskridende omdannelse kan ikke anlægges alene med følgende begrundelser:

- 1) Tilbuddet om indløsning til kapitalejerne, jf. § 318 b, stk. 1, nr. 11, er sat for lavt.
- 2) Oplysningerne om tilbuddet om indløsning til kapitalejerne, jf. nr. 1, opfylder ikke de retlige krav.

§ 318 k. Det centrale ledelsesorgan skal på generalforsamlingen, hvor der skal træffes beslutning om gennemførelse af en grænseoverskridende omdannelse, oplyse om begivenheder af væsentlig betydning, herunder væsentlige ændringer i aktiver og forpligtelser, der er indtruffet i tiden mellem omdannelsesplanens underskrivelse og generalforsamlingen.

§ 318 l. Generalforsamlingen kan gøre vedtagelsen af en grænseoverskridende omdannelse betinget af generalforsamlingens udtrykkelige godkendelse af de fastlagte retningslinjer for medarbejdernes medbestemmelse, jf. § 318 q.

Mulighed for at kræve indløsning

§ 318 m. Kapitalejerne i det kapitalselskab, der skal omdannes, som på generalforsamlingen har modsat sig omdannelsen, kan kræve, at kapitalselskabet indløser deres kapitalandele til det beløb, som er tilbudt i omdannelsesplanen, jf. § 318 b, stk. 1, nr. 11. Krav herom skal fremsættes skriftligt senest 4 uger efter generalforsamlingens afholdelse, jf. § 318 i, stk. 1. Kapitalselskabet skal oplyse en elektronisk adresse til modtagelse af krav fra kapitalejerne, jf. 1. pkt.

Stk. 2. Indløsningsbeløbet som tilbudt i omdannelsesplanen, jf. § 318 b, stk. 1, nr. 11, skal betales af kapitalselskabet til eventuelle kapitalejere, som har krævet sig indløst i overensstemmelse med stk. 1, senest 2 måneder efter den grænseoverskridende omdannelse har fået virkning, jf. § 318 o, stk. 8.

Stk. 3. Indløsningsbeløbet som tilbudt i omdannelsesplanen, jf. § 318 b, stk. 1, nr. 11, skal svare til kapitalandelenes værdi. Gør kapitalejere, som har krævet sig indløst i overensstemmelse med stk. 1, gældende, at det tilbudte indløsningsbeløb i omdannelsesplanen ikke svarer til kapitalandelenes værdi, kan kapitalejere senest 4 uger efter generalforsamlingens afholdelse kræve, at skønsmænd udmeldt af

retten på kapitalselskabets hjemsted fastsætter beløbet. Omkostningerne til skønsmændenes vurdering bæres af den eller de kapitalejere, som ønsker vurderingen foretaget, men kan pålægges selskabet, såfremt skønsmændenes vurdering afviger væsentligt fra det af kapitalselskabet fastsatte beløb i omdannelsesplanen, jf. § 318 b, stk. 1, nr. 11, og enten helt eller overvejende lægges til grund. Kapitalejere og kapitalselskabet kan indbringe skønsmændenes afgørelse for retten. Sag herom skal anlægges senest 3 måneder efter modtagelsen af skønsmændenes erklæring.

Stk. 4. Der skal være stillet betryggende sikkerhed for kapitalandelenes værdi. Skønsmand udmeldt af retten på kapitalselskabets hjemsted afgør, om sikkerheden er betryggende. Indbringes skønsmændenes afgørelse for retten, har dette ikke opsættende virkning for Erhvervsstyrelsens mulighed for at udfærdige attesten, jf. § 318 o, medmindre retten bestemmer andet.

Stk. 5. Retssager om kapitalejernes rettigheder i henhold til stk. 1-4 afgøres efter dansk ret. Retssager som nævnt i 1. pkt. kan anlægges ved danske domstole, selv om den grænseoverskridende omdannelse har fået virkning, jf. § 318 o, stk. 8. Kapitalselskabets hjemting anses i disse tilfælde for at være den retskreds i Danmark, hvor selskabet havde hovedkontor, eller, hvis et sådant hovedkontor ikke kan oplyses, den retskreds, hvor et af bestyrelsens eller direktionens medlemmer havde bopæl, inden den grænseoverskridende omdannelse fik virkning.

Anmeldelse om gennemførelse af en grænseoverskridende omdannelse

§ 318 n. Den vedtagne omdannelse skal registreres eller anmeldes til registrering, jf. § 9, i Erhvervsstyrelsen, senest 2 uger efter at omdannelsen er besluttet, jf. dog stk. 2. Har kreditorer anmeldt fordringer, jf. § 318 f, stk. 1, kan registreringen eller anmeldelsen dog først foretages tidligst 3 måneder efter offentliggørelse af omdannelsesplanen, jf. § 318 g, stk. 1, jf. § 318 f, stk. 4. Registreringen eller anmeldelsen skal vedlægges følgende dokumenter:

- 1) Omdannelsesplanen, jf. § 318 b.
- 2) Omdannelsesredegørelsen med en eventuelt vedhæftet udtalelse, jf. § 318 c, og vurderingsmandsudtalelsen, jf. § 318 d, hvis de foreligger.
- 3) Eventuelle bemærkninger indgivet i overensstemmelse med § 318 g, stk. 1, nr. 2.
- 4) Dokumentation for beslutningens lovlige vedtagelse (protokoludskrift).
- 5) Vurderingsmændenes erklæring om kreditorernes stilling, jf. § 318 e, hvis den foreligger og ikke allerede er indsendt efter § 318 g, stk. 2.
- 6) En angivelse fra selskabet om, at den i §§ 312-316 omhandlede procedure, jf. § 318 q, er påbegyndt, hvor det er relevant.
- 7) En erklæring fra det centrale ledelsesorgan om medarbejderinformation og høring, jf. § 318 h, hvor det er relevant.
- 8) En erklæring fra det centrale ledelsesorgan om, at der er stillet betryggende sikkerhed for kapitalandelenes værdi, jf. § 318 m, stk. 4.
- 9) En erklæring fra det centrale ledelsesorgan om, at kreditorernes krav anmeldt efter § 318 f er afgjort, hvor det er relevant.

Stk. 2. Anmeldelse om den vedtagne omdannelse skal være modtaget i Erhvervsstyrelsen senest ved udløbet af indsendelsesfristen for årsrapporten for den periode, hvori tidspunktet for omdannelsens regnskabsmæssige virkning, jf. § 318 b, stk. 1, nr. 5, indgår, dog senest 1 år efter Erhvervsstyrelsens offentliggørelse af modtagelse af omdannelsesplanen i henhold til § 318 g. Overskrides en af disse to frister, mister beslutningen om omdannelsens gennemførelse sin gyldighed, og den udarbejdede omdannelsesplan i henhold til § 318 b anses for bortfaldet.

Attestudstedelse

§ 318 o. Senest 3 måneder efter anmeldelse om gennemførelse af en grænseoverskridende omdannelse er modtaget, påser Erhvervsstyrelsen, om alle de handlinger og formaliteter, der skal opfyldes forud for

omdannelsen, jf. § 318 n, er afsluttet. Erhvervsstyrelsen påser tillige, at omdannelsesplanen indeholder oplysninger om procedurerne, i henhold til hvilke de relevante ordninger for medarbejdernes medbestemmelse lægges fast, og oplysninger om de forskellige muligheder for sådanne ordninger. Er alle handlinger og alle formaliteter afsluttet, udsteder Erhvervsstyrelsen en attest herom for kapitalselskabet til den udenlandske registreringsmyndighed, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Er alle de handlinger og formaliteter, der skal opfyldes forud for omdannelsen, ikke afsluttet, udsteder Erhvervsstyrelsen ikke attesten, jf. stk. 1. Erhvervsstyrelsen underretter selskabet om begrundelsen. § 23 g, stk. 2 og 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen udsteder ikke en attest, jf. stk. 1, hvis Erhvervsstyrelsen vurderer, at den grænseoverskridende omdannelse er etableret med henblik på misbrug eller svigagtige formål, der fører til eller tilsigter at føre til unddragelse eller omgåelse af EU-retten eller national ret, eller med kriminelle formål.

Stk. 4. Hvor det er nødvendigt for Erhvervsstyrelsen at inddrage yderligere oplysninger, dokumenter m.v. eller at foretage yderligere kontrol i forhold til vurderingen efter stk. 3, kan Erhvervsstyrelsen forlænge fristen i stk. 1 med op til 3 måneder.

Stk. 5. Hvor det på grund af kompleksiteten af vurderingen efter stk. 3 ikke er muligt for Erhvervsstyrelsen at overholde fristerne i stk. 1 og stk. 4, underretter Erhvervsstyrelsen anmelderen om grunden til enhver forsinkelse inden udløbet af disse frister.

Stk. 6. Erhvervsstyrelsen kan høre andre relevante myndigheder med kompetence inden for de forskellige områder, der er berørt af den grænseoverskridende omdannelse, herunder myndigheder i det EU-/EØS-land, hvori kapitalselskabet efter omdannelsen skal have hjemsted, og fra disse myndigheder og fra selskabet rekvirere de oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for at kontrollere lovligheden af den grænseoverskridende omdannelse. Erhvervsstyrelsen kan gøre brug af sagkyndig bistand, jf. § 23 b, stk. 2, med henblik på vurderingen af lovligheden af den grænseoverskridende omdannelse.

Stk. 7. Når Erhvervsstyrelsen har modtaget en underretning fra registeret i det land, hvor kapitalselskabet efter omdannelsen skal have hjemsted, om, at den grænseoverskridende omdannelse har fået virkning, registreres kapitalselskabet omgående i Erhvervsstyrelsens it-system som slettet af registeret som følge af en grænseoverskridende omdannelse.

Stk. 8. Retsreglerne i det land, hvor kapitalselskabet efter omdannelsen skal have hjemsted, bestemmer den dato, hvor den grænseoverskridende omdannelse har virkning.

Grænseoverskridende omdannelse til et dansk kapitalselskab

§ 318 p. Et kapitalselskab med hjemsted i et andet EU- eller EØS-land kan omdanne den retlige form, hvorunder selskabet er registreret, til et dansk kapitalselskab. Med henblik på registreringen af omdannelsen skal der indsendes en attest til Erhvervsstyrelsen fra den kompetente myndighed i det land, hvor kapitalselskabet hidtil har haft hjemsted, samt den af generalforsamlingen godkendte omdannelsesplan. Attesten skal være et endeligt bevis for, at alle de handlinger og formaliteter, der skal opfyldes i det pågældende land forud for omdannelsen, er afsluttet, og at den udenlandske registreringsmyndighed vil registrere omdannelsen efter modtagelsen af underretningen fra Erhvervsstyrelsen, jf. stk. 2.

Stk. 2. Efter modtagelsen af attest og omdannelsesplan, jf. stk. 1, fastslår Erhvervsstyrelsen, om alle de relevante handlinger og formaliteter er opfyldt og afsluttet. Herefter registrerer Erhvervsstyrelsen gennemførelsen af den grænseoverskridende omdannelse og underretter hurtigst muligt derefter registeret i det land, hvor kapitalselskabet hidtil har haft hjemsted, om, at den grænseoverskridende omdannelse har fået virkning.

Stk. 3. En grænseoverskridende omdannelse til et dansk kapitalselskab har virkning fra den dag, hvor Erhvervsstyrelsen registrerer omdannelsen. Har omdannelsen fået virkning i overensstemmelse med reglerne for grænseoverskridende omdannelser, må omdannelsen ikke erklæres ugyldig. Adgangen til at indføre foranstaltninger og sanktioner vedrørende bl.a. strafferet, forebyggelse og bekæmpelse af finan-

siering af terrorisme, socialret, beskatning og retshåndhævelse berøres ikke af den endelige registrering af omdannelsen.

Stk. 4. Kapitel 3 om stiftelse finder ikke anvendelse, når et kapitalselskab ved en grænseoverskridende omdannelse flytter sit hjemsted fra et andet EU- eller EØS-land til Danmark.

Stk. 5. Kapitalejere i det omdannede udenlandske kapitalselskab kan ikke anlægge retssag ved danske domstole angående rettigheder om beskyttelse af kapitalejere.

Medarbejdernes medbestemmelse ved grænseoverskridende omdannelse

§ 318 q. §§ 311-317 finder med de nødvendige tilpasninger tilsvarende anvendelse på grænseoverskridende omdannelse, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. Finder § 140 ikke anvendelse, jf. § 311, finder bestemmelserne i §§ 18 og 44 i lov om medarbejderindflydelse i SE-selskaber anvendelse ud over bestemmelserne i § 312, stk. 1, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. § 7 og § 15, stk. 1, stk. 2, nr. 1, og stk. 3, i lov om medarbejderindflydelse i SE-selskaber finder ikke anvendelse.

Stk. 4. Finder §§ 313-316 anvendelse, finder bestemmelsen i § 33, stk. 1, i lov om medarbejderindflydelse i SE-selskaber anvendelse ud over bestemmelserne i § 33, stk. 2, og §§ 34 og 36-40 i lov om medarbejderindflydelse i SE-selskaber, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. § 15, stk. 4 og 5, i lov om medarbejderindflydelse i SE-selskaber og §§ 313, stk. 1, nr. 3, og stk. 2, finder ikke anvendelse.

Kapitel 16 a

(Ophævet)

Kapitel 17

Omdannelse

Omdannelse af anpartsselskab til aktieselskab

§ 319. Anpartshaverne kan med det flertal, der kræves til vedtægtsændring, vedtage at omdanne et anpartsselskab til et aktieselskab. Anpartshaverne skal, inden der træffes beslutning om omdannelsen, gøres bekendt med en vurderingsberetning, der udarbejdes efter §§ 36 og 37. §§ 42-44 finder tilsvarende anvendelse på erhvervelser efter beslutningen om omdannelsen. Omdannelsen kan gennemføres uden kreditorernes samtykke. § 31 finder tilsvarende anvendelse ved omdannelse af et anpartsselskab til aktieselskab.

Stk. 2. Meddelelse om vedtagelsen af omdannelsen sendes senest 2 uger efter vedtagelsen til alle anpartshavere, som ikke har deltaget i beslutningen.

§ 320. Et anpartsselskabs omdannelse til aktieselskab anses for sket, når selskabets vedtægter er ændret således, at de opfylder kravene for aktieselskaber, og når omdannelsen er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system.

Omdannelse af aktieselskab til anpartsselskab

§ 321. Generalforsamlingen kan med det flertal, der kræves til ændring af et selskabs vedtægter, vedtage at omdanne et aktieselskab til et anpartsselskab. Omdannelsen kan gennemføres uden kreditorernes samtykke.

Stk. 2. Meddelelse om vedtagelsen af omdannelsen sendes senest 2 uger efter vedtagelsen til alle aktionærer, som ikke har deltaget i beslutningen.

§ 322. Et aktieselskabs omdannelse til anpartsselskab anses som sket, når selskabets vedtægter er ændret således, at de opfylder kravene for anpartsselskaber, og når omdannelsen er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system.

Omdannelse af aktieselskab til partnerselskab

§ 323. Generalforsamlingen kan med det flertal, der kræves til vedtægtsændring, vedtage at omdanne et aktieselskab til et partnerselskab. Omdannelsen kan gennemføres uden kreditorernes samtykke.

Stk. 2. Meddelelsen om vedtagelsen sendes senest 2 uger efter vedtagelsen til enhver noteret aktionær samt til de indtrædende fuldt ansvarlige deltagere.

Stk. 3. Et aktieselskabs omdannelse til partnerselskab anses for sket, når selskabets vedtægter er ændret således, at de opfylder kravene for partnerselskaber, og når omdannelsen er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system.

Omdannelse af partnerselskab til aktieselskab

§ 324. Generalforsamlingen kan med det flertal, der kræves til vedtægtsændring, og med de fuldt ansvarlige deltageres samtykke vedtage at omdanne et partnerselskab til et aktieselskab. Omdannelsen kan gennemføres uden kreditorernes samtykke. Generalforsamlingen skal, inden der træffes beslutning om omdannelsen, gøres bekendt med en vurderingsberetning, der udarbejdes efter §§ 36 og 37. §§ 42-44 finder tilsvarende anvendelse på erhvervelser efter beslutningen om omdannelsen. § 31 finder tilsvarende anvendelse ved omdannelse af et partnerselskab til aktieselskab.

Stk. 2. Meddelelse om vedtagelsen af omdannelsen sendes senest 2 uger efter vedtagelsen til alle selskabsdeltagere, som ikke har deltaget i beslutningen.

Stk. 3. Et partnerselskabs omdannelse til aktieselskab anses for sket, når selskabets vedtægter er ændret således, at de opfylder kravene for aktieselskaber, og når omdannelsen er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 4. Ved et partnerselskabs omdannelse til aktieselskab hæfter den fuldt ansvarlige deltager efter omdannelsen fortsat for forpligtelser indgået før omdannelsen.

Omdannelse af anpartsselskaber og aktieselskaber til virksomheder med begrænset ansvar

§ 325. Generalforsamlingen i et anpartsselskab eller et aktieselskab kan med det flertal, der kræves til vedtægtsændring, vedtage at omdanne selskabet til en virksomhed med begrænset ansvar, jf. § 3 i erhvervsvirksomhedsloven. Omdannelsen kan gennemføres uden kreditorernes samtykke.

Stk. 2. Meddelelse om vedtagelsen af omdannelsen sendes senest 2 uger efter vedtagelsen til alle kapitalejere, som ikke har deltaget i beslutningen.

Stk. 3. Der kan ikke dannes nye selskaber med begrænset ansvar som led i en omdannelse.

§ 326. Kapitalejere, der på generalforsamlingen har modsat sig omdannelsen til en virksomhed med begrænset ansvar, kan kræve, at selskabet indløser deres kapitalandele, hvis krav herom fremsættes skriftligt senest 4 uger efter generalforsamlingens afholdelse. § 110, stk. 2 og 3, finder i øvrigt tilsvarende anvendelse.

§ 327. Et anpartsselskabs eller aktieselskabs omdannelse til en virksomhed med begrænset ansvar omfattet af erhvervsvirksomhedsloven anses for sket, når selskabets vedtægter er ændret således, at de opfylder kravene for en virksomhed med begrænset ansvar omfattet af erhvervsvirksomhedsloven, og når omdannelsen er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system.

§ 328-337. (Ophævet)

Kapitel 18

Overtagelsestilbud i aktieselskaber, der har aktier optaget til handel på et reguleret marked

§ 338. Bestemmelserne i dette kapitel gælder for aktieselskaber, der har en eller flere aktieklasser med tilknyttede stemmerettigheder optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den

Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, jf. dog § 340, stk. 4.

Særlig inddragelse af generalforsamlingen

§ 339. Generalforsamlingen kan beslutte at indføre en ordning, hvorefter det centrale ledelsesorgan i et aktieselskab, hvis aktier er genstand for et overtagelsestilbud, jf. kapitel 8 i lov om kapitalmarkeder, skal indhente generalforsamlingens godkendelse, før der iværksættes foranstaltninger, der kan lægge hindringer i vejen for et tilbud, bortset fra beslutning om at undersøge muligheder for andre tilbud.

Stk. 2. Generalforsamlingen træffer beslutning efter stk. 1 i overensstemmelse med de krav til stemmeflerhed, som § 106, stk. 1, fastsætter. Beslutningen skal endvidere opfylde de yderligere forskrifter, som er fastsat i aktieselskabets vedtægter i medfør af § 106, stk. 1. Tilsvarende gælder, hvis beslutningen efterfølgende ændres.

Stk. 3. Generalforsamlingens godkendelse, jf. stk. 1, er påkrævet fra det tidspunkt, hvor tilbudsgiver offentliggør beslutning om, at et overtagelsestilbud vil blive fremsat, og indtil resultatet af tilbuddet foreligger og er offentliggjort efter reglerne i kapitel 8 i lov om kapitalmarkeder eller tilbuddet er bortfaldet. Generalforsamlingens godkendelse skal herefter indhentes, uanset om der er tale om foranstaltninger, som er besluttet, før det centrale ledelsesorgan har modtaget oplysning om overtagelsestilbuddet.

Stk. 4. Uanset § 94, stk. 2, og selv om vedtægterne foreskriver en længere frist, kan aktieselskabets centrale ledelsesorgan indkalde generalforsamlingen med et varsel på mindst 2 uger med det formål at indhente generalforsamlingens godkendelse til foranstaltninger som efter stk. 1.

Stk. 5. Har et aktieselskabs generalforsamling indført en ordning om at inddrage generalforsamlingen, jf. stk. 1, kan generalforsamlingen beslutte, at denne ordning alene finder anvendelse, hvis aktieselskabets aktier bliver genstand for et tilbud fra et selskab i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, som har indført en tilsvarende ordning, eller som direkte eller indirekte kontrolleres af et moderselskab, jf. §§ 6 og 7, der har indført en tilsvarende ordning.

Stk. 6. Aktieselskabet skal hurtigst muligt meddele generalforsamlingens beslutning om at indføre en ordning efter stk. 1 til Erhvervsstyrelsen og til tilsynsmyndighederne i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor aktieselskabets aktier er optaget til handel på et reguleret marked, eller hvor der er ansøgt om optagelse til handel. Oplysning om generalforsamlingens beslutning offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system.

Suspension af særlige rettigheder

§ 340. Generalforsamlingen kan beslutte at indføre en ordning, hvorefter særlige rettigheder eller begrænsninger, der knytter sig til besiddelsen af aktier i aktieselskabet eller til den enkelte aktie, suspenderes, hvis aktieselskabets aktier bliver genstand for et overtagelsestilbud, jf. kapitel 8 i lov om kapitalmarkeder.

Stk. 2. Generalforsamlingen træffer beslutning efter stk. 1 i overensstemmelse med de krav til stemmeflerhed, som § 106, stk. 1, fastsætter. Beslutningen skal endvidere opfylde de yderligere forskrifter, som er fastsat i aktieselskabets vedtægter i medfør af § 106, stk. 1. Findes der flere aktieklasser i aktieselskabet, skal beslutningen endvidere opfylde de krav til stemmeflerhed, som § 107, stk. 3, fastsætter. Samme krav skal iagttages, hvis beslutningen efterfølgende ændres.

Stk. 3. Aktieselskabet skal hurtigst muligt meddele generalforsamlingens beslutning om en sådan ordning til Erhvervsstyrelsen og til de tilsynsmyndigheder i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, hvor aktieselskabets aktier er optaget til handel på et reguleret marked, eller hvor der er ansøgt om optagelse til handel. Oplysning om generalforsamlingens beslutning offentliggøres i Erhvervsstyrelsens it-system.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse på aktieselskaber, hvori den danske stat besidder aktier med stemmeret, hvortil der er tilknyttet særlige rettigheder, som er forenelige med EF-Traktaten.

Suspensionens retsvirkninger

§ 341. Generalforsamlingens beslutning om suspension efter § 340, stk. 1, medfører, at begrænsninger i retten til at overdrage eller erhverve aktier, som er fastsat i aktieselskabets vedtægter eller i henhold til aftale, ikke kan gøres gældende over for tilbudsgiver i tilbudsperioden, jf. dog § 342, stk. 1. Har tilbudsgiver opstillet særlige betingelser i tilbudsdokumentet, gælder suspensionen af de nævnte begrænsninger, indtil tilbudsgiver i overensstemmelse med tilbudsdokumentet har taget stilling til, om tilbuddet kan gennemføres.

Stk. 2. På den generalforsamling, der er omfattet af § 339, indebærer beslutning om suspension efter § 340, stk. 1,

- 1) at stemmeretsbegrænsninger, som er fastsat i aktieselskabets vedtægter eller i henhold til aftale, ikke kan gøres gældende, jf. dog § 342, stk. 2, og
- 2) at aktier, som i aktieselskabets vedtægter, jf. § 46, stk. 1, eller i henhold til aftale er tillagt større stemmевærdi, kun giver stemmeret i forhold til aktiens del af den samlede stemmeberettigede kapital, jf. dog § 342, stk. 2.

Stk. 3. På den generalforsamling, der er omfattet af § 343, indebærer beslutning om suspension efter § 340, stk. 1,

- 1) at stemmeretsbegrænsninger, som er fastsat i aktieselskabets vedtægter eller i henhold til aftale, ikke kan gøres gældende, jf. dog § 342, stk. 2,
- 2) at aktier, som i aktieselskabets vedtægter, jf. § 46, stk. 1, eller i henhold til aftale er tillagt større stemmевærdi, kun giver stemmeret i forhold til aktiens del af den samlede stemmeberettigede kapital, jf. dog § 342, stk. 2, og
- 3) at særlige rettigheder for visse aktionærer til at udpege medlemmer af ledelsen i henhold til aktieselskabets vedtægter ikke kan gøres gældende.

Stk. 4. Generalforsamlingen kan beslutte, at stk. 1-3 alene finder anvendelse, hvis aktieselskabets aktier bliver genstand for et tilbud fra et aktieselskab i et EU- eller EØS-land, som har truffet tilsvarende beslutning om suspension, eller som direkte eller indirekte kontrolleres af et moderselskab, der har truffet tilsvarende beslutning om suspension af særlige rettigheder eller begrænsninger, der knytter sig til aktiebesiddelsen eller til den enkelte aktie.

§ 342. Aftaler om begrænsninger i retten til at overdrage eller erhverve aktier, som er indgået før den 31. marts 2004, kan uanset § 340, stk. 1, gøres gældende over for tilbudsgiver.

Stk. 2. Aftaler om udøvelse af stemmeret, som er indgået før den 31. marts 2004, kan uanset § 340, stk. 1, gøres gældende på de generalforsamlinger, der er omfattet af §§ 339 og 343.

Vedtægtsændringer i forlængelse af gennemført overtagelsestilbud

§ 343. En tilbudsgiver, som har erhvervet 75 pct. eller mere af den stemmeberettigede kapital i et aktieselskab, der har truffet beslutning om suspension efter § 340, stk. 1, kan pålægge det centrale ledelsesorgan at indkalde til generalforsamling efter udløbet af tilbuddet med det formål at ændre vedtægterne og udnævne eller udskifte medlemmer af selskabets ledelse. Denne første generalforsamling kan indkaldes med mindst 2 ugers varsel uanset § 94, stk. 2, og selv om vedtægterne foreskriver et længere varsel.

Kompensation til visse aktionærer

§ 344. I selskaber, der har truffet beslutning om suspension efter § 340, stk. 1, skal tilbudsgiver, hvis overtagelsestilbuddet gennemføres, yde kompensation til de aktionærer, som måtte lide et økonomisk tab,

fordi særlige rettigheder eller begrænsninger, der i henhold til aktieselskabets vedtægter knytter sig til aktiebesiddelsen eller til den enkelte aktie, ikke kan gøres gældende, jf. § 341, stk. 1-3.

Stk. 2. Tilbudsdokumentet skal indeholde oplysning om den kompensation, som tilbudsgiver tilbyder aktionærerne, og beregningsgrundlaget for kompensationen. Prisfastsættelsen skal ske med udgangspunkt i markedsværdien for de pågældende aktier.

Stk. 3. Kan der ikke opnås enighed om kompensationens størrelse, fastsættes kompensationen af skønsmænd udmeldt af retten på aktieselskabets hjemsted. Skønsmændenes afgørelse kan indbringes for retten. Sag herom skal være anlagt senest 3 måneder efter modtagelsen af skønsmændenes erklæring om kompensationens størrelse.

Stk. 4. Aktionærer er endvidere berettiget til kompensation efter stk. 1-3, hvis de i perioden fra den 31. marts 2004 til den 26. juni 2005 har indgået aftale om særlige rettigheder eller begrænsninger, der ikke kan gøres gældende som følge af et overtagelsestilbud, jf. § 341, stk. 1-3.

Kapitel 19

Filialer af udenlandske kapitalelskaber

§ 345. Udenlandske aktieselskaber, partnerselskaber og anpartsselskaber og selskaber med en tilsvarende selskabsform kan drive virksomhed gennem en filial her i landet.

§ 346. Filialen skal ledes af en eller flere filialbestyrere.

Stk. 2. Filialbestyrere skal være myndige og må ikke være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7. I øvrigt finder lovens bestemmelser om medlemmer af ledelsen med de fornødne afvigelser tilsvarende anvendelse på filialbestyrere.

Stk. 3. Filialen tegnes af filialbestyrerne hver for sig eller flere i forening. Filialbestyrerne kan meddele prokura.

§ 347. En filial skal have et navn og kan have binavne. En filial skal i sit navn og eventuelle binavne optage det udenlandske hovedselskabs navn med tilføjelse af ordet »filial« og med tydelig angivelse af det udenlandske selskabs nationalitet. I øvrigt finder § 2, stk. 1-3, og § 3 tilsvarende anvendelse på filialers navne og eventuelle binavne.

Stk. 2. Filialer skal på breve og andre forretningspapirer, herunder elektroniske meddelelser, samt på filialens eventuelle hjemmeside angive navn, hjemsted, cvr-nummer samt et eventuelt register og registreringsnummer for kapitalgesellschaften i hjemlandet. Anføres selskabskapitalens størrelse på disse dokumenter, skal såvel den tegnede som den indbetalte kapital anføres.

§ 348. Et udenlandsk hovedselskab er i alle retsforhold, der udspringer af dets virksomhed her i landet, underlagt dansk ret og danske domstoles afgørelser.

§ 349. Oprettelse af en filial skal registreres i Erhvervsstyrelsens it-system eller anmeldes til registrering i Erhvervsstyrelsen. Kapitel 2 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Filialen må ikke påbegynde sin virksomhed, før registrering eller anmeldelse er sket. Hvis registrering nægtes, eller hvis en bestående filial slettes, jf. § 350, må filialens virksomhed her i landet ikke fortsættes.

Stk. 3. Senest 2 uger efter at det udenlandske selskab er taget under konkurs, rekonstruktionsbehandling eller tilsvarende ordning, skal registrering i Erhvervsstyrelsens it-system eller anmeldelse herom være sket til Erhvervsstyrelsen. Oplysning om det udenlandske selskabs status skal ske som en tilføjelse til selskabets navn, jf. § 347, stk. 1.

§ 350. En filial slettes i Erhvervsstyrelsens it-system, hvis

- 1) selskabet sletter filialen eller anmelder, at det ønsker filialen slettet,
- 2) filialen ikke har nogen filialbestyrer og dette ikke afhjælpes senest ved udløbet af en frist fastsat af Erhvervsstyrelsen,

- 3) filialbestyreren ikke til Erhvervsstyrelsen har indsendt eventuelt revideret årsregnskab m.v. for det udenlandske selskab i overensstemmelse med årsregnskabslovens §§ 143 og 144 og dette forhold ikke afhjælpes senest ved udløbet af en frist fastsat af styrelsen eller
- 4) en fordringshaver i en filial af et selskab, der ikke er hjemmehørende i et EU- eller EØS-land, godtgør ikke at kunne opnå fyldestgørelse for sit krav i selskabets aktiver her i landet.

Stk. 2. Viser det sig efter sletningen, at de forhold, der har ført til sletningen, ikke længere foreligger, kan Erhvervsstyrelsen genregistrere filialen, efter at det pågældende udenlandske selskab har anmodet herom. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om registrering af filialer.

Stk. 3. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, nr. 4, må det pågældende udenlandske selskab ikke oprette en ny filial, og filialen må ikke genregistreres, før fordringshaveren enten er fyldestgjort eller samtykker i oprettelsen.

Kapitel 20

Statslige aktieselskaber

Definition m.v.

§ 351. Reglerne for aktieselskaber og de særlige regler for statslige aktieselskaber i denne lov, jf. dog §§ 352 og 353, finder anvendelse på statslige aktieselskaber.

§ 352. De særlige regler for statslige aktieselskaber i denne lov finder ikke anvendelse på aktieselskaber, der er datterselskaber af statslige aktieselskaber.

Stk. 2. Statslige aktieselskaber, som har aktier optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, er fritaget for at følge de særlige regler for statslige aktieselskaber i denne lov.

§ 353. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte bestemmelser, der undtager fra de særlige regler for statslige aktieselskaber, hvis dette er nødvendigt for at sikre en ligestilling mellem disse regler og de tilsvarende regler for kapitalselskaber, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Særlige offentliggørelsespligter m.v.

§ 354. Statslige aktieselskaber skal hurtigst muligt give meddelelse til Erhvervsstyrelsen om væsentlige forhold, der vedrører selskabet, og som kan antages at få betydning for selskabets fremtid, medarbejdere, aktionærer eller kreditorer. I moderselskaber, jf. §§ 6 og 7, skal der gives meddelelse om væsentlige forhold, der vedrører koncernen, og som kan antages at få betydning for koncernens fremtid, medarbejdere, aktionærer eller kreditorer.

§ 355. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om offentliggørelse af meddelelser efter § 354 og øvrige dokumenter m.v., som statslige aktieselskaber skal offentliggøre i Erhvervsstyrelsens it-system efter denne lov.

§ 356. Et statsligt aktieselskab skal på selskabets hjemmeside offentliggøre selskabets vedtægter og årsrapport.

§ 357. Bestyrelsen eller tilsynsrådet i et statsligt aktieselskab skal sikre, at der fastsættes retningslinjer, der sikrer, at selskabet overholder de særlige regler for statslige aktieselskaber i denne lov og årsregnskabsloven.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan forlange de retningslinjer, som er omhandlet i stk. 1, indsendt til styrelsen.

Kapitel 20 a

(Ophævet)

Kapitel 21

Partnerselskaber

§ 358. Lovens regler om aktieselskaber finder med de fornødne tilpasninger anvendelse på partnerselskaber.

§ 359. Partnerselskaber er pligtige og eneberettigede til i deres navn at benytte ordet »kommanditaktieselskab«, »partnerselskab« eller forkortelsen »P/S«.

§ 360. Et partnerselskabs stiftelsesdokument skal foruden de for aktieselskaber påbudte oplysninger indeholde oplysning om:

- 1) Den eller de fuldt ansvarlige deltageres fulde navn, bopæl og eventuelt cvr-nummer.
- 2) Hvorvidt den eller de fuldt ansvarlige deltagere er pligtige at gøre indskud og i bekræftende fald størrelsen af hvert enkelt indskud. Er indskuddet ikke fuldt indbetalt, skal de for indbetalingen gældende regler oplyses. Består indskuddet i andet end kontanter, skal der redegøres for vurderingsgrundlaget.
- 3) Vedtægternes regler om den eller de fuldt ansvarlige deltageres indflydelse i selskabets anliggender, andel i overskud og tab.

Stk. 2. Et partnerselskabs vedtægter skal udover reglerne i §§ 28 og 29 indeholde nærmere regler om retsforholdet mellem aktionærerne og de fuldt ansvarlige deltagere.

Kapitel 22

Erstatning, tvungen overdragelse m.v.

§ 361. Stiftere og medlemmer af ledelsen, som under udførelsen af deres hverv forsætligt eller uagtsomt har tilføjet kapitalselskabet skade, er pligtige til at erstatte denne. Det samme gælder, når skaden er tilføjet kapitalejere eller tredjemand.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til erstatningspligt for revisorer, vurderingsmænd, ejerbogsførere og granskningsmænd.

Stk. 3. Er et revisionsselskab valgt til revisor, er både revisionsselskabet og den revisor, som revisionen er overdraget til, erstatningsansvarlige.

§ 362. En kapitalejer skal erstatte tab, som den pågældende forsætligt eller groft uagtsomt har tilføjet selskabet, andre kapitalejere eller tredjemand.

Stk. 2. Hvis en kapitalejer forsætligt eller groft uagtsomt har påført selskabet, andre kapitalejere, kapitalselskabets kreditorer eller andre tredjemænd et tab og der i øvrigt er fare for fortsat misbrug, kan retten tilpligte den skadevoldende kapitalejer at indløse den skadelidende kapitalejers kapitalandele til en pris, som fastsættes under hensyntagen til selskabets økonomiske stilling og til, hvad der efter omstændighederne i øvrigt findes rimeligt.

Stk. 3. Hvis en kapitalejer forsætligt eller groft uagtsomt har påført selskabet, andre kapitalejere eller tredjemand et tab og der i øvrigt er fare for fortsat misbrug, kan retten tilpligte en skadevoldende kapitalejer at sælge sine kapitalandele til de øvrige kapitalejere eller selskabet til en pris, som fastsættes under hensyntagen til selskabets økonomiske stilling og til, hvad der efter omstændighederne i øvrigt findes rimeligt.

§ 363. Erstatning efter §§ 361 og 362 kan nedsættes, når dette findes rimeligt under hensyn til skyldgraden, skadens størrelse og omstændighederne i øvrigt.

Stk. 2. Er flere samtidig erstatningspligtige, hæfter de solidarisk for erstatningen. Den, hvis erstatningsansvar er lempet efter reglerne i stk. 1, er dog kun ansvarlig med det nedsatte beløb. Har en af de erstatningspligtige betalt erstatningen, kan den pågældende afkræve hver enkelt af de medansvarlige dennes

del under hensyntagen til størrelsen af den skyld, der måtte påhvile hver enkelt, samt omstændighederne i øvrigt.

§ 364. Beslutning om, at kapitalselskabet skal anlægge søgsmål mod stiftere, medlemmer af ledelsen, vurderingsmænd, revisorer, granskningsmænd, ejerbogsførere eller kapitalejere efter §§ 361 og 362, træffes af generalforsamlingen.

Stk. 2. Søgsmål kan anlægges, selv om generalforsamlingen tidligere har besluttet ansvarsfrihed eller har afstået fra at anlægge søgsmål, hvis der angående denne beslutning eller det forhold, hvorpå søgsmålet bygger, ikke er givet i alt væsentligt rigtige og fuldstændige oplysninger til generalforsamlingen, inden beslutningen blev truffet.

Stk. 3. Har kapitalejere, der repræsenterer mindst 1/10 af selskabskapitalen, modsat sig en beslutning om ansvarsfrihed eller om afkald på retssag, kan enhver kapitalejer anlægge søgsmål med påstand om, at den eller de ansvarlige tilpligtes at betale kapitalselskabet erstatning for det tab, det har lidt. Kapitalejere, som herefter anlægger sag, er ansvarlige for sagsomkostningerne, dog med ret til at få disse godtgjort af kapitalselskabet, i det omfang omkostningerne dækkes af det beløb, der gennem retssagen kommer selskabet til gode.

Stk. 4. Erklæres kapitalselskabet konkurs, således at fristdagen indtræder senest 24 måneder efter afholdelse af den generalforsamling, som har bevilget ansvarsfrihed eller givet afkald på anlæggelse af søgsmål, kan konkursboet dog anlægge erstatningssag uden hensyn til denne beslutning.

§ 365. Søgsmål i henhold til § 364, stk. 3, skal anlægges, senest 6 måneder efter at beslutning om ansvarsfrihed eller om afkald på retssag blev truffet af generalforsamlingen. Hvis granskning er iværksat efter reglerne i § 150, skal sagen anlægges, 6 måneder efter at granskningen er afsluttet.

Stk. 2. Søgsmål i henhold til § 364, stk. 4, skal anlægges, senest 3 måneder efter at kapitalselskabet er erklæret konkurs.

Kapitel 23

Straffebestemmelser m.v.

§ 366. Er strengere straf ikke forskyldt efter anden lovgivning, straffes overtrædelse af lovens regler om registrering i Erhvervsstyrelsens it-system og om indsendelse af anmeldelser, vurderingsberetninger i henhold til § 43 og meddelelser til Erhvervsstyrelsen med bøde.

Stk. 2. Undlader medlemmerne af et kapitalselskabs ledelse eller likvidator eller bestyreren af et udenlandsk kapitalselskabs filial i rette tid at efterkomme de pligter, der ifølge loven eller bestemmelser fastsat i henhold til loven påhviler dem i forhold til Erhvervsstyrelsen, kan styrelsen som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.

§ 367. Overtrædelse af § 1, stk. 3 og 4, § 2, § 3, stk. 1, §§ 10, 15 og 17, § 24, stk. 2, § 30, § 32, stk. 2 og 3, § 33, stk. 4, § 38, stk. 2, § 42 a, § 44, stk. 1, § 49, stk. 3, § 49 a, stk. 1-4, § 50, stk. 1, § 51, stk. 1, 2 og 6, § 52, § 53, stk. 1 og 2, §§ 54-56, § 57 a, stk. 1-3, § 58, § 58 a, stk. 3, 5 og 6, §§ 59-61, 89, 98 og 99, § 101, stk. 3, 4, 7 og 8, §§ 108 og 113-119, § 120, stk. 3, §§ 123, 125, 127-134, 138, 139-139 b, § 139 c, stk. 1, nr. 1 og 2, og § 139 d, stk. 1-4 og 6, § 160, 3. pkt., § 179, stk. 2, § 180, § 181, 3. pkt., § 182, stk. 3, § 190, stk. 2, 3. pkt., § 192, stk. 1, § 193, stk. 2, §§ 196, 198 og 202-204, § 205, stk. 1, § 206, § 207, stk. 3, § 214, stk. 2 og 3, § 215, stk. 1, § 218, stk. 2, § 227, stk. 2, §§ 228 og 234, § 339, stk. 6, § 340, stk. 3, § 347, § 349, stk. 2 og 3, og §§ 354, 356, 357 og 359 straffes med bøde. Et selskabs opretholdelse af dispositioner, der er truffet i strid med § 206, straffes med bøde.

Stk. 2. Er højere straf ikke forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der uberettiget videregiver eller anvender en adgangskode eller andet adgangsmiddel til at overvære eller deltage elektronisk, herunder stemme elektronisk, i et elektronisk bestyrelsesmøde, jf. § 125, stk. 2, eller en elektronisk generalforsamling, jf. § 77, stk. 1 eller 2.

Stk. 3. Er højere straf ikke forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der uberettiget videregiver eller anvender en adgangskode eller andet adgangsmiddel til at læse, ændre eller sende elektroniske meddelelser m.v. omfattet af bestemmelserne om elektronisk kommunikation i § 92.

Stk. 4. I forskrifter, der udstedes i medfør af § 4, stk. 3, § 12, stk. 1 og 2, § 55, stk. 3, § 56, stk. 2, § 57, § 57 a, stk. 6, § 58 a, stk. 9, § 71, stk. 4, § 143, § 172, § 244, stk. 6, § 262, stk. 6, § 279, stk. 3, § 299, stk. 3, § 318 g, stk. 3, og § 372, stk. 1, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

§ 368. Overtrædelse af § 312, § 313, § 318 og § 318 q, jf. § 3, § 36, stk. 4, § 37, § 38, 2. pkt., og § 39 i lov om medarbejderindflydelse i SE-selskaber, straffes med bøde. Overtrædelse af § 318, stk. 2, og § 318 q, stk. 2, jf. § 44 i lov om medarbejderindflydelse i SE-selskaber, straffes med bøde.

Stk. 2. Den, der videregiver oplysninger, der i medfør af § 312, § 318 og § 318 q, jf. § 41, stk. 1, i lov om medarbejderindflydelse i SE-selskaber, er givet som fortrolige, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 3. Den, der forud for eller efter en grænseoverskridende fusion, spaltning eller omdannelse, jf. kapitel 16, med forsæt eller groft uagtsomt giver medarbejderne eller disses repræsentanter urigtige oplysninger, der er af væsentlig betydning for medbestemmelsen i det fortsættende selskab, straffes med bøde.

§ 369. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 2. Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser eller regler udstedt i medfør af loven er 5 år.

Kapitel 24

Klageadgang

§ 370. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om klager over afgørelser truffet i medfør af denne lov, herunder om, at klager ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 371. Afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsens afgørelser som følge af overskridelser af de frister, der er fastsat i denne lovs § 40, stk. 1, § 165, stk. 5, § 177, stk. 2, § 191, § 225, stk. 2, og § 231, stk. 2, om fastsættelse af frist efter § 23 g, stk. 2, og § 23 h, stk. 1, samt afgørelser efter § 93, stk. 2-4, § 225, stk. 1, § 226, § 232, stk. 2, § 350, stk. 1, nr. 2-4, og afgørelser truffet i henhold til forskrifter udstedt i medfør af § 8 a kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 25

Ikrafttræden

§ 372. ³⁾ Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Ministeren kan herunder fastsætte, at forskellige dele af loven træder i kraft på forskellige tidspunkter. Ministeren bemyndiges samtidig til at ophæve lov om aktieselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 649 af 15. juni 2006 med senere ændringer, samt lov om anpartsselskaber, jf. lovbekendtgørelse nr. 650 af 15. juni 2006 med senere ændringer. Ministeren kan herunder fastsætte regler, der fraviger de af lovens bestemmelser, som forudsætter tilpasninger af Erhvervs- og Selskabsstyrelsens it-system, for så vidt angår registrering og offentliggørelse, indtil de nødvendige tilpasninger af it-systemet er afsluttet.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om særlige overgangsordninger for de selskaber, herunder berørte medarbejdere, der er omfattet af loven, og selskabsorganer samt disses opgaver.

§ 373. Anmeldelser i henhold til aktieselskabsloven eller anpartsselskabsloven, der er modtaget i Erhvervsstyrelsen inden denne lovs ikrafttræden, behandles efter de hidtil gældende regler.

Stk. 2. De bekendtgørelser og forskrifter, der er udstedt i henhold til denne lov, samt registrerede oplysninger, herunder vedtægter og bemyndigelser til selskabets ledelse, meddelte tilladelser, godkendelser m.v., har fortsat gyldighed, indtil de ændres, tilbagekaldes, udløber eller ophæves i medfør af bestemmelserne i denne lov.

§ 374. Økonomi- og erhvervsministeren evaluerer hele eller dele af selskabsloven 2 år efter ikrafttrædelsen af bestemmelserne i § 4.

§ 375. Loven gælder ikke for Grønland og Færøerne, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigelser, som de særlige grønlandske forhold tilsiger.

Lov nr. 739 af 1. juni 2015 (Gennemførelse af en del af initiativerne i skattelypakken på erhvervsområdet)⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2015.

Stk. 2. Selskaber, som forud for lovens ikrafttræden har vedtaget bemyndigelser i henhold til selskabslovens § 155, stk. 1 og 2, som indeholder mulighed for udstedelse af ihændehaberaktier, kan udnytte disse bemyndigelser efter deres indhold frem til den 1. juli 2016.

Stk. 3. Ihændehaberaktier, som inden denne lovs ikrafttræden er udstedt i henhold til den hidtil gældende selskabslovs § 48, stk. 2, 3. pkt., eller som udstedes efter bemyndigelser nævnt i stk. 2, kan fortsat eksistere efter lovens ikrafttræden.

§ 6

(Udelades)

Lov nr. 631 af 8. juni 2016 (Gennemførelse af ændringer i revisordirektivet og valgmuligheder i forordningen om særlige krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden)⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft den 17. juni 2016, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-7. (Udelades)

Stk. 8. § 2, nr. 4, og § 3, nr. 2, finder anvendelse fra datoen for det første valg af en eller flere revisorer med henblik på revision af årsregnskabet efter lovens ikrafttræden. Aftaler om begrænsning af valget af en eller flere godkendte revisorer, der skal revidere årsregnskabet, og eventuelle suppleanter for disse til bestemte kategorier af eller lister over revisorer eller revisionsfirmaer bevarer deres gyldighed indtil datoen for det første valg af en eller flere revisorer.

Lov nr. 1547 af 13. december 2016 (Ændrede krav til ejerregistrering, betinget lovliggørelse af kapitallejerlån m.v.)⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2017.

Stk. 2. § 1, nr. 3-7, og § 2, nr. 1, har virkning for beslutninger om ydelse eller opretholdelse af økonomisk bistand, der træffes den 1. januar 2017 eller senere, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Økonomisk bistand, der er ydet forud for den 1. januar 2017, og som var ulovlig efter de dagældende regler, kan lovliggøres, ved at selskabet senest på den førstkommende generalforsamling efter den 31. december 2016 træffer beslutning om at opretholde den økonomiske bistand som lovlig økonomisk bistand ved opfyldelse af betingelserne i § 1, nr. 4. Selskabet skal senest på tidspunktet for fristen for indsendelse af den første årsrapport, der indsendes efter den 31. december 2016, over for Erhvervsstyrelsen kunne dokumentere, at den økonomiske bistand opfylder betingelserne i § 1, nr. 4. I særlige tilfælde kan Erhvervsstyrelsen, uanset 1. og 2. pkt., påbyde et selskab at lovliggøre et forhold om økonomisk bistand ydet forud for den 1. januar 2017 straks og inden for en rimelig frist at dokumentere dette over for Erhvervsstyrelsen.

Lov nr. 369 af 9. april 2019 (Gennemførelse af ændringer i aktionærrettighedsdirektivet om tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab)⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 10. juni 2019, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 2 og 3, § 2, nr. 3, og §§ 101 c-101 g i lov om finansiel virksomhed som affattet ved denne lovs § 3, nr. 3, og §§ 66 c-66 g i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde som affattet ved denne lovs § 4, nr. 3, træder i kraft den 3. september 2020.

Stk. 3. §§ 139-139 b i selskabsloven som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, gælder for den første ordinære generalforsamling, som indkaldes i regnskabsår, der begynder den 10. juni 2019, og derefter.

Stk. 4. (Udelades)

Lov nr. 445 af 13. april 2019 (Afskaffelse af iværksætterselskaber og nedsættelse af minimumskrav til anpartsselskabers selskabskapital)⁸⁾⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. (Udelades)

§ 4

Stk. 1. Selskabslovens regler om anpartsselskaber finder anvendelse på iværksætterselskaber, som er stiftet før denne lovs ikrafttræden, medmindre andet er fastsat i stk. 2-9 og §§ 5-7.

Stk. 2. Fra denne lovs ikrafttræden kan iværksætterselskaber ikke stiftes i medfør af selskabsloven.

Stk. 3. Fra denne lovs ikrafttræden kan der ikke dannes nye iværksætterselskaber som led i en fusion, jf. selskabslovens § 236, 2. pkt., eller spaltning, jf. selskabslovens § 254, stk. 1.

Stk. 4. Fra denne lovs ikrafttræden kan der ikke dannes nye iværksætterselskaber med registreret hjemsted i Danmark som led i en grænseoverskridende fusion, jf. selskabslovens § 271, en grænseoverskridende spaltning, jf. selskabslovens § 291, stk. 1, eller en grænseoverskridende flytning af hjemsted, jf. selskabslovens § 318 a, stk. 1.

Stk. 5. Et iværksætterselskab skal have en kapital på mindst 1 kr. Selskabskapitalen kan alene forhøjes i kontanter, herunder ved overførsel af selskabets reserver til selskabskapital (fondsforhøjelse). I forbindel-

se med omregistrering, jf. § 5, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 3, 2. pkt., kan der dog foretages indskud af andre værdier end kontanter.

Stk. 6. Iværksætterselskaber, der før lovens ikrafttræden stiftes med en selskabskapital på 25.000 kr. eller mindre, kan som dokumentation for kontant indbetaling af selskabskapitalen ved registrering af selskabet i Erhvervsstyrelsens it-system vedlægge en erklæring fra stifterne om, at kapitalen er til stede.

Stk. 7. Kun iværksætterselskaber kan og skal i deres navn benytte betegnelsen iværksætterselskab eller forkortelsen IVS.

Stk. 8. Et iværksætterselskab skal årligt henlægge mindst 25 pct. af selskabets overskud til en bunden reserve til opbygning af selskabets kapitalgrundlag, indtil denne reserve sammen med selskabskapitalen samlet udgør mindst 40.000 kr. Reserven kan ikke elimineres med selskabets underskud eller formindskes på anden måde. Reserven skal dog opløses eller formindskes, i det omfang selskabskapitalen forøges.

Stk. 9. Et iværksætterselskab kan ikke træffe beslutning om at udlodde udbytte, herunder ekstraordinært udbytte, før reserven til opbygning af selskabets kapitalgrundlag sammen med selskabskapitalen udgør mindst 40.000 kr.

§ 5

Stk. 1. Generalforsamlingen i et iværksætterselskab, som ikke er under likvidation, konkurs eller tvangsopløsning, skal senest den 15. oktober 2021 med det stemmeflertal, der kræves til vedtægtsændring, beslutte, at iværksætterselskabet skal omregistreres til et anpartsselskab. Det er en betingelse for omregistreringen, at der foretages indbetaling af restkapitalen, der er differencen mellem iværksætterselskabets registrerede selskabskapital og minimumskravet til anpartsselskabers selskabskapital. Indbetaling af restkapitalen skal ske efter reglerne om kapitalforhøjelser i selskabslovens kapitel 10.

Stk. 2. Opfylder et iværksætterselskab ikke kravet om omregistrering i stk. 1, 1. pkt., kan Erhvervsstyrelsen fastsætte en frist, inden for hvilken selskabet skal opfylde kravet om omregistrering. Opfylder iværksætterselskabet ikke dette krav senest ved udløbet af den af styrelsen fastsatte frist, kan styrelsen anmode skifteretten om at opløse selskabet, jf. selskabslovens § 225.

Stk. 3. Er et iværksætterselskab oversendt til tvangsopløsning, er genoptagelse af selskabet betinget af, at de forhold, der begrundede iværksætterselskabets oversendelse til tvangsopløsning, er berigtiget, og at betingelserne i selskabslovens § 232 er opfyldt. Det er ligeledes en betingelse for genoptagelse af selskabet, at generalforsamlingen senest samtidig med beslutningen om genoptagelse, jf. selskabslovens § 231, stk. 1, med det stemmeflertal, der kræves til vedtægtsændring, beslutter, at iværksætterselskabet skal omregistreres til et anpartsselskab, jf. stk. 1, 1. pkt. Omregistreringen skal anmeldes til Erhvervsstyrelsen senest samtidig med anmeldelsen om genoptagelse, jf. selskabslovens § 232, stk. 1.

Stk. 4. Et iværksætterselskabs omregistrering til anpartsselskab, jf. stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., anses for sket, når selskabets vedtægter, hvad angår selskabsbetegnelse og kapitalens størrelse, er ændret, således at vedtægterne opfylder de sædvanlige krav til anpartsselskaber i selskabsloven, og omregistreringen er registreret i Erhvervsstyrelsens it-system. Som led i omregistreringen skal reserven til opbygning af selskabets kapitalgrundlag overføres til selskabskapitalen ved en fondsforhøjelse.

Stk. 5. Omregistrering af et iværksætterselskab til et anpartsselskab, jf. stk. 1, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., i Erhvervsstyrelsens it-system er gebyrfrit for selskabet. Gebyret for anmeldelse af genoptagelse af et iværksætterselskab, jf. stk. 3, udgør 350,00 kr. Gebyret for iværksætterselskabers anmeldelse af øvrige ændringer i Erhvervsstyrelsens it-system udgør 180,00 kr. Gebyret for iværksætterselskabers anmeldelse af øvrige ændringer, som ikke sker ved anmeldelse i Erhvervsstyrelsens it-system, udgør 340,00 kr.

§ 6

Stk. 1. Afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen i henhold til § 4 kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsens afgørelser som følge af overskridelser af de frister, der er fastsat i medfør af § 5, stk. 2, kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 7

Stk. 1. Overtrædelse af § 4, stk. 5 og 7-9, straffes med bøde.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. Forældelsesfristen for overtrædelse af lovens bestemmelser er 5 år.

Lov nr. 554 af 7. maj 2019 (Ændring af reglerne om reelle ejere som følge af 5. hvidvaskdirektiv)¹⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 10. januar 2020, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 6 og 7, § 2, nr. 2, 7 og 8, § 3, nr. 6 og 7, § 4, nr. 2, § 17 c i SE-loven som affattet ved denne lovs § 4, nr. 6, § 5, nr. 3, § 14 c i SCE-loven som affattet ved denne lovs § 5, nr. 5, § 1 c i lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper som affattet ved denne lovs § 6, nr. 3, og § 6, nr. 4 og 5, træder i kraft den 1. juli 2019.

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af § 58 a, stk. 5, i selskabsloven, § 15 g, stk. 5, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, § 21 a, stk. 4, i lov om erhvervsdrivende fonde, § 17 a, stk. 5, i lov om det europæiske selskab (SE-loven), § 14 a, stk. 5, i lov om det europæiske andelsselskab (SCE-loven), § 1 a, stk. 4, i lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper, § 23, stk. 6, § 81 b, stk. 4, § 85 b, stk. 4, og § 336 a, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, § 68, stk. 5, i lov om tilsyn med firmapensionskasser, § 136 a, stk. 5, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og § 14 a, stk. 5, i lov om investeringsfonde m.v. forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 58 a, stk. 9, i selskabsloven, § 15 g, stk. 9, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, § 21 a, stk. 8, i lov om erhvervsdrivende fonde, § 17 a, stk. 9, i lov om det europæiske selskab (SE-loven), § 14 a, stk. 9, i lov om det europæiske andelsselskab (SCE-loven), § 1 a, stk. 8, i lov om administration af Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs forordninger om indførelse af europæiske økonomiske firmagrupper, § 23, stk. 10, § 81 b, stk. 8, § 85 b, stk. 8, og § 336 a, stk. 8, i lov om finansiel virksomhed, § 111, stk. 8, i lov om firmapensionskasser, § 136 a, stk. 9, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. og § 14 a, stk. 9, i lov om investeringsfonde m.v.

Lov nr. 1374 af 13. december 2019 (Direkte debitering, håndtering af erstatningskrav i henhold til en byggeskadeforsikring tegnet i Qudos Insurance A/S, whistleblowerordning for virksomheder med begrænset tilladelse, revisors meddelelsespligt til Finanstilsynet og ændring af procedure ved indløsning af minoritetsaktionærer m.v.)¹¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 19

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2020, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2-4. (Udelades)

Stk. 5. Selskabslovens § 72, stk. 1, 2. pkt., og § 72, stk. 2, som affattet ved denne lovs § 13, nr. 1 og 2, gælder ikke for minoritetskapitalejerne i kapitalselskaber, der har modtaget opfordringen til at

overdrage deres kapitalandele til den indløsende kapitalejer, jf. selskabslovens § 70, stk. 1, før denne lovs ikrafttræden.

Stk. 6 og 7. (Udelades)

Lov nr. 642 af 19. maj 2020 (Kontrolpakken)¹²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2020, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 2, nr. 1-11 og 13-18, og § 3 træder i kraft den 1. januar 2021.

Stk. 3 og 4. (Udelades)

Stk. 5. §§ 17-19 i selskabsloven som affattet ved denne lovs § 2, nr. 7, og §§ 15 c-15 e i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder som affattet ved denne lovs § 3, nr. 10, har virkning for dokumenter, der udarbejdes i regnskabsår, der begynder den 1. januar 2021 eller senere.

Stk. 6-8. (Udelades)

Stk. 9. Regler fastsat i medfør af selskabslovens § 18, stk. 3, jf. lovbekendtgørelse nr. 763 af 23. juli 2019, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af selskabslovens § 16, stk. 5, jf. denne lovs § 2, nr. 7.

Stk. 10 og 11. (Udelades)

Lov nr. 1553 af 12. december 2023 om ændring af selskabsloven, lov om skifte af dødsboer, værgemålsloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Digital behandling af tvangsopløsningssager og dødsboskiftesager, øget antal byretsdommere, anerkendelse af juridiske eksamener fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, terminaladgang til indkomstregisteret for Familieretshuset i værgemålssager m.v.)¹³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2024, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. (Udelades)

Stk. 4. Justitsministeren fastsætter efter forhandling med erhvervsministeren tidspunktet for ikrafttræden af §§ 1-3¹⁴⁾.

Stk. 5. §§ 1-3 finder ikke anvendelse på sager, som Erhvervsstyrelsen før bestemmelseernes ikrafttræden, jf. stk. 4, har oversendt til skifteretten, jf. § 225, stk. 1, i selskabsloven, § 115, stk. 1, i lov om erhvervsdrivende fonde og § 20 a, stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder. For disse sager finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 6. Domstolsstyrelsen kan fastsætte regler om, at §§ 1-3 efter bestemmelseernes ikrafttræden, jf. stk. 4, ikke finder anvendelse i bestemte retskredse og retsinstanser i en nærmere fastsat periode. I det omfang det efter 1. pkt. er fastsat, at lovens §§ 1-3 ikke finder anvendelse, finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 7-10. (Udelades)

Lov nr. 480 af 22. maj 2024 om ændring af årsregnskabsloven, revisorloven og forskellige andre love (Gennemførelse af EU-direktiv om virksomheders bæredygtighedsrapportering og EU-direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser i regnskabsdirektivet m.v.)¹⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2024, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2-8. (Udelades)

Lov nr. 639 af 11. juni 2024 om ændring af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, selskabsloven, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Bedre vilkår for demokratiske virksomheder samt regler om frakendelse af retten til at være ledelsesmedlem som følge af digitaliseringsdirektivet)¹⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 6

Loven træder i kraft den 1. juli 2024.

Lov nr. 1602 af 17. december 2024 om kønsfordeling blandt ledelsesmedlemmer i visse store børsnoterede aktieselskaber (kønsbalanceloven)¹⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og virkningsbestemmelser:

§ 16. Loven træder i kraft den 28. december 2024.

Stk. 2. Loven har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2025 eller senere.

Stk. 3. Første gang måltal opstilles i henhold til § 4, stk. 4, efter denne lov, skal tidshorizonten for den forventede opfyldelse være den 30. juni 2026 eller tidligere.

Lov nr. 1667 af 30. december 2024 om ændring af selskabsloven (Offentligt udbud af anparter og nedsættelse af minimumskrav til anpartsselskabers selskabskapital)¹⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2025, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 2.¹⁹⁾

Lov nr. 1668 af 30. december 2024 om ændring af selskabsloven, årsregnskabsloven, lov om erhvervsfremme, lov om finansiel virksomhed og forskellige andre love (Ændring af visse love og bestemmelser på Erhvervsministeriets område som følge af opgavebortfald)²⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2025, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-6. (Udelades)

Lov nr. 52 af 28. januar 2025 om uafhængige erklæringsudbydere vedrørende bæredygtighedsrapportering²¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 66. Loven træder i kraft den 1. februar 2025, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2-10. (Udelades)

Erhvervsstyrelsen, den 20. marts 2025

P.M.V.
JØRGEN WISSING JENSEN

/ Søren Corfixsen Whitt

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 87, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 196, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber, EU-Tidende 2007, nr. L 184, side 17, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/102/EF af 16. september 2009 på selskabsrettens område om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, EU-Tidende 2009, nr. L 258, side 20, dele af Rådets direktiv 2013/24/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 365, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 46, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 46, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/1151/EU af 20. juni 2019 om ændring af direktiv 2017/1132/EU, for så vidt angår brugen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsret, EU-Tidende 2019, nr. L 186, side 80, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2121 af 27. november 2019 om ændring af direktiv (EU) 2017/1132, for så vidt angår grænseoverskridende omdannelser, fusioner og spaltninger, EU-Tidende 2019, nr. L 321, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15.

- 2) Forskriftens § 234, stk. 2, 2. pkt., blev ved en fejl slettet ved LBK nr. 610 af 28. april 2015. Bestemmelsen er genindsat.
- 3) Der er udstedt følgende bekendtgørelser om ikrafttræden m.v. i medfør af den nævnte bestemmelse: Bekendtgørelse nr. 172 af 22. februar 2010, som ændret ved bekendtgørelse nr. 142 af 22. februar 2011, samt bekendtgørelse nr. 135 af 22. februar 2011, bekendtgørelse nr. 1322 af 10. december 2014 og bekendtgørelse nr. 242 af 11. marts 2015.
- 4) Lovændringen vedrører § 48, stk. 2, 3. pkt., § 49, stk. 2 og 3, § 57 a, stk. 1 og 4, og § 367, stk. 1.
- 5) Lovændringen vedrører fodnoten til lovens titel, § 93, stk. 3, § 129, § 144, stk. 2-6, § 144 a, § 146, stk. 3, 1. pkt. og stk. 4-6, og § 147, stk. 2.
- 6) Lovændringen vedrører § 50, stk. 1, § 58, stk. 1 og 2, § 210, stk. 1, 1. pkt., stk. 2 og 3, § 211, stk. 1, § 212, § 225, stk. 1, og § 357 a, stk. 2, 2. pkt.
- 7) Lovændringen vedrører fodnoten til lovens titel, § 49 a, § 104, stk. 4 og 5, § 139, § 139 a-d, § 147, stk. 2, 2. pkt., og § 367, stk. 1, 1. pkt.
- 8) Lovændringen vedrører § 4, stk. 2, § 5, nr. 14-32, § 33, stk. 1, 1. pkt., § 40, stk. 2, 1. pkt., Kapitel 20 a, og § 367, stk. 1, 1. pkt.
- 9) Lovændringens § 5 er ændret ved lov nr. 2199 af 29. december 2020.
- 10) Lovændringen vedrører fodnoten til lovens titel, § 18, stk. 2, 1. pkt. og stk. 4, § 58 a, § 58 c, § 225, stk. 1, nr. 4-8, og § 367, stk. 1, 1. pkt. og stk. 4.
- 11) Lovændringen vedrører § 72, stk. 1, 2. pkt., § 72, stk. 2, 1. pkt., og § 72, stk. 3, 1. pkt.
- 12) Lovændringen vedrører fodnoten til lovens titel, § 5, nr. 24, § 5, nr. 30-33, overskriften til kapitel 2, overskriften før § 9, § 14, stk. 1, 2. pkt., §§ 16-19, overskriften før § 20, overskriften efter § 23, §§ 23 a-i, § 58 c, stk. 2, 1. pkt., § 112, stk. 2 og 3, § 139 b, stk. 3, nr. 4, § 174, stk. 1, 2. pkt., § 225, stk. 1, nr. 1, og nr. 6-11, § 319, stk. 1, 2. pkt., § 324, stk. 1, 3. pkt., § 367, stk. 1 og § 371, stk. 2.
- 13) Lovændringen vedrører § 227, stk. 3, 3. pkt., og § 229 a.
- 14) Der er udstedt følgende bekendtgørelse om ikrafttræden i medfør af den nævnte bestemmelse: Bekendtgørelse nr. 267 af 18. marts 2024. Bekendtgørelsen trådte i kraft den 17. april 2024.
- 15) Lovændringen vedrører fodnoten til lovens titel, § 118 a, overskriften til kapitel 9, § 146, stk. 1, 3. pkt., overskriften før § 149 a og §§ 149 a og 149 b.
- 16) Lovændringen vedrører § 5, nr. 25, § 23 b, stk. 3-5, § 23 f, stk. 1 og 2, § 112, overskriften før § 325, §§ 325-337 og § 367, stk. 4.
- 17) Lovændringen vedrører § 139 c, stk. 8.
- 18) Lovændringen vedrører § 1, stk. 3 og 4, § 4, stk. 2, § 5, nr. 2, 3. pkt., § 33, stk. 1, 1. pkt., § 40, stk. 2, 1. pkt., § 95, stk. 3, 1. pkt., § 243, stk. 4, § 252, 2. og 3. pkt., § 261, stk. 4, § 270, stk. 1, § 278, stk. 4, § 298, stk. 4, § 318 f, stk. 4, § 348 og § 367, stk. 1, 1. pkt.
- 19) Der er udstedt følgende bekendtgørelse om ikrafttræden i medfør af den nævnte bestemmelse: Bekendtgørelse nr. 204 af 25. februar 2025. Bekendtgørelsen trådte i kraft den 27. februar 2025.
- 20) Lovændringen vedrører overskriften før § 210, §§ 210-212, § 213, § 214, stk. 1, § 215, stk. 1-3, og § 367, stk. 1, 1. pkt.
- 21) Lovændringen vedrører § 149 a, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. og 4. pkt., og stk. 3.

Købeloven

Bekendtgørelse af lov om køb

Herved bekendtgøres lov om køb, jf. lovbekendtgørelse nr. 140 af 17. februar 2014, med de ændringer, der følger af § 1 i lov nr. 1173 af 8. juni 2021.

Den bekendtgjorte lovtekst vedrørende titelnoten, § 1, stk. 2, § 1 a, stk. 3, § 3 a, § 4 a, stk. 3-8, § 73, stk. 3-5, § 74, stk. 1-2, stk. 3, 3. pkt. og stk. 4, §§ 75 a-e, § 76, § 77, § 77 a, stk. 1, 1. pkt. og stk. 3-6, § 77 b, §§ 78-78 e, § 79, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 81, stk. 2, § 83, stk. 1-3 og § 86 a træder i kraft den 1. januar 2022, jf. § 3, stk. 1, i lov nr. 1173 af 8. juni 2021 om ændring af købeloven og lov om markedsføring (Ændring af reglerne om forbruger køb som følge af implementering af varedirektivet og direktivet om digitalt indhold).

Almindelige bestemmelser

§ 1. Denne lovs bestemmelser kommer kun til anvendelse, for så vidt ikke andet er udtrykkelig aftalt, eller må anses for indeholdt i aftalen eller følger af handelsbrug eller anden sædvane.

Stk. 2. I forbruger køb, jf. § 4 a, kan § 2, stk. 1, § 4 a, § 50, §§ 55 og 56, § 57, stk. 2, §§ 73-79, § 80, stk. 1, og §§ 81-87 dog ikke fraviges til skade for køberen.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 54, stk. 4, kan ikke fraviges til skade for en senere erhverver, som hovedsagelig handler uden for sit erhverv.

§ 1 a. Loven gælder for alle køb, bortset fra køb af fast ejendom.

Stk. 2. §§ 72-87 gælder dog kun i forbruger køb.

Stk. 3. § 5, §§ 10-13, § 17, stk. 2, § 21, stk. 2, § 42, § 43, stk. 1 og 2, § 44, §§ 46-49, §§ 52-54, § 57, stk. 1, og § 58 gælder ikke i forbruger køb.

Stk. 4. Loven gælder ikke for køb, der er omfattet af den internationale købelov.

§ 2. Bestilling af genstande, som først skal fremstilles, anses i denne lov for køb. Uden for forbruger køb gælder dette dog kun, såfremt den overvejende del af de for fremstillingen nødvendige materialer skal ydes af den, der har påtaget sig fremstillingen.

Stk. 2. Loven gælder ikke for opførelse af bygning eller andet anlæg på fast ejendom.

Stk. 3. Hvad der i denne lov er bestemt om køb, finder tilsvarende anvendelse på bytte.

§ 3. Ved køb af genstande, bestemt efter art, forstås i denne lov ikke alene køb af en vis mængde af en angiven art genstande, men også køb af en vis mængde af et angivet parti.

§ 3 a. I denne lov forstås i forbruger køb ved:

- 1) Producent: Den, der har fremstillet salgsgenstanden, indført den i Den Europæiske Union eller fremstår som producent ved at have forsynet salgsgenstanden med sit navn, mærke eller andet kendetegn.
- 2) Digitalt indhold: Data, der fremstilles og leveres i digital form.
- 3) Digital tjeneste: Tjeneste, der gør det muligt at generere, behandle, lagre eller få adgang til data i digital form, eller som muliggør deling af eller enhver anden form for interaktion med data i digital form, som uploades eller genereres af brugere af den pågældende tjeneste.
- 4) Vare med digitale elementer: En løsøregenstand, der integrerer eller er indbyrdes forbundet med digitalt indhold eller en digital tjeneste på en sådan måde, at fraværet af det digitale indhold eller den digitale tjeneste ville forhindre genstanden i at opfylde sin funktion.
- 5) Funktilitet: Evne til at udføre sine funktioner i betragtning af formålet.
- 6) Holdbarhed: Evne til at bevare sine påkrævede funktioner og ydeevne ved normal brug.
- 7) Kompatibilitet: Evne til at fungere med hardware eller software, med hvilket digitalt indhold eller digitale tjenester af samme type normalt anvendes, uden at det er nødvendigt at konvertere det digitale indhold eller den digitale tjeneste.

8) Interoperabilitet: Evne til at fungere med hardware eller software, der adskiller sig fra den, som genstande af samme type normalt anvendes med.

9) Digitalt miljø: Hardware, software og netværksforbindelser, der anvendes af køberen til at få adgang til eller gøre brug af digitalt indhold eller en digital tjeneste.

10) Installation af digitalt indhold eller en digital tjeneste: Sammenkoblingen med og inkorporeringen af digitalt indhold eller en digital tjeneste i køberens digitale miljø, for at det digitale indhold eller den digitale tjeneste kan anvendes i overensstemmelse med kravene til salgsgenstanden, jf. §§ 75 b-75 d.

11) Varigt medium: Ethvert middel, som sætter modtageren i stand til at lagre oplysninger rettet personligt til vedkommende med mulighed for fremtidig anvendelse i en periode afpasset efter oplysningernes formål, og som giver mulighed for uændret gengivelse af de lagrede oplysninger.

12) Offentlig auktion: En salgsmetode, hvor en erhvervsdrivende tilbyder varer eller tjenesteydelser til forbrugere, som selv er eller har mulighed for at være til stede under auktionen, gennem en gennemsigtig konkurrencebaseret budprocedure, som styres af en auktionsholder, og hvor den tilbudsgiver, hvis bud antages, er forpligtet til at købe varerne eller tjenesteydelserne.

13) Handelsmæssig garanti: Enhver forpligtelse, som sælgeren eller en producent (garantigiveren) har påtaget sig over for køberen, ud over sælgerens retlige forpligtelse til at levere en kontraktmæssig ydelse, til at refundere købesummen eller omlevere, reparere eller på anden måde afhjælpe mangler ved salgsgenstanden, hvis den ikke svarer til de specifikationer eller ethvert andet krav, der fremgår af garantierklæringen eller af de relevante reklamer, der var tilgængelige på tidspunktet for eller før aftalens indgåelse, og som ikke relaterer sig til ydelsens kontraktmæssighed.

§ 4. Ved handelskøb forstås i denne lov køb, som indgås mellem handlende i eller for deres bedrift.

Stk. 2. Som handlende anses herved enhver, der gør sig til bedrift at afhænde dertil indkøbte varer, at drive vekselerer- eller bankforretning, forsikringsvirksomhed, kommissionshandel, forlagsvirksomhed, apotek, beværtning, håndværk eller fabrik, at overtage udførelse af bygnings- eller anlægsarbejder eller at befordre personer, gods eller meddelelser. Dog anses ikke som handlende den, som uden anden medhjælp end sin ægtefælle, sine børn under 15 år og sit hustyende driver beværtning, håndværk, befordringsvirksomhed eller sådan ringe handel, hvortil ikke kræves særlig adkomst, eller hvortil borgerskab udstedes uden betaling.

§ 4 a. Ved forbrugerkøb forstås et køb, som en køber (forbruger) foretager hos en erhvervsdrivende, der handler som led i sit erhverv, når køberen hovedsagelig handler uden for sit erhverv. Sælgeren har bevisbyrden for, at købet ikke er et forbrugerkøb.

Stk. 2. Som forbrugerkøb anses under i øvrigt samme betingelser som nævnt i stk. 1 endvidere køb fra ikke-erhvervsdrivende, hvis aftalen om køb er indgået eller formidlet for sælgeren af en erhvervsdrivende.

Stk. 3. Som forbrugerkøb anses under i øvrigt samme betingelser som nævnt i stk. 1 og 2, jf. dog stk. 4, endvidere aftaler om levering af digitalt indhold eller en digital tjeneste, når leveringen er forbundet med en modydelse i form af

1) et pengebeløb eller et digitalt udtryk for værdi eller

2) personoplysninger, medmindre oplysningerne udelukkende behandles med henblik på levering af det digitale indhold eller den digitale tjeneste eller for at give mulighed for at opfylde retlige krav.

Stk. 4. Stk. 3 finder ikke anvendelse på aftaler vedrørende

1) andre tjenesteydelser end digitale tjenesteydelser, uanset om der anvendes digitale former eller midler til at skabe resultatet af tjenesteydelsen eller til at levere eller overføre det til forbrugeren,

- 2) elektroniske kommunikationstjenester med undtagelse af nummerafhængige interpersonelle kommunikationstjenester, jf. § 2, nr. 9 og 20, i lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester,
- 3) sundhedsydelser, der leveres af autoriserede sundhedspersoner til patienter for at vurdere, bevare eller genetablere deres sundhedstilstand, herunder ordinering, udlevering og levering af lægemidler og medicinsk udstyr,
- 4) tjenester, der involverer at vædde et pengebeløb i hasardspil, herunder spil med et element af færdigheder, såsom lotterier, kasinospil, pokerspil og væddemål, ved hjælp af elektroniske midler eller enhver anden teknologi til lettelse af kommunikation og på individuel anmodning af en modtager af sådanne tjenester,
- 5) finansielle tjenesteydelser, jf. § 3, nr. 4, i lov om forbrugeraftaler,
- 6) software, som tilbydes i henhold til en free and open source-licens, hvor der ikke betales et pengebeløb eller et digitalt udtryk for værdi, og hvor de personoplysninger, som køberen afgiver, udelukkende behandles med henblik på at forbedre den specifikke softwares sikkerhed, kompatibilitet eller interoperabilitet,
- 7) digitalt indhold, der stilles til rådighed for offentligheden på anden måde end ved signaltransmission som led i en forestilling eller et arrangement, såsom digitale filmforevisninger, eller
- 8) digitalt indhold, der leveres af offentlige myndigheder i overensstemmelse med lov om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer.

Stk. 5. Omfatter en aftale elementer vedrørende levering af digitalt indhold eller en digital tjeneste og elementer vedrørende levering af andre tjenester, finder loven anvendelse på elementerne vedrørende det digitale indhold eller den digitale tjeneste.

Stk. 6. Medmindre andet er fastsat i loven, finder lovens regler om digitalt indhold og digitale tjenester ikke anvendelse på digitalt indhold eller en digital tjeneste, der er integreret i eller indbyrdes forbundet med en løsøregenstand som defineret i § 3 a, nr. 4, og som leveres sammen med løsøregenstanden i henhold til købsaftalen vedrørende denne løsøregenstand, uanset om et sådant digitalt indhold eller en sådan digital tjeneste leveres af sælgeren eller tredjemand. Er der tvivl om, hvorvidt leveringen af digitalt indhold eller en digital tjeneste, der er integreret i eller indbyrdes forbundet med en løsøregenstand, udgør en del af købsaftalen, formodes det digitale indhold eller den digitale tjeneste at være omfattet af købsaftalen.

Stk. 7. Medmindre andet er fastsat i loven, finder lovens regler om digitalt indhold uanset stk. 6 anvendelse på et fysisk medium, der udelukkende bruges som bærer af digitalt indhold.

Stk. 8. Køb af levende heste anses ikke som forbrugerkøb.

Om bestemmelse af købesummen

§ 5. Er køb sluttet, men intet aftalt om købesummens størrelse, har køberen at betale, hvad sælgeren fordrer, for så vidt det ikke kan anses for ubilligt.

§ 6. Er i handelskøb regning (faktura eller nota) tilstillet køberen, og gør han ikke, såsnart ske kan, indsigelse mod den i regningen anførte pris, er han pligtig at betale denne, medmindre lavere pris oplyses at være aftalt, eller regningen er åbenbart urimelig.

§ 7. Skal købesummen beregnes efter tal, mål eller vægt, bliver mængden på det tidspunkt, da faren for salgsgenstandens hændelige undergang går over på køberen, at lægge til grund for beregningen.

§ 8. Skal købesummen beregnes efter varens vægt, antages indpakningens vægt (taravægten) at skulle fradrages.

Om stedet, hvor salgsgenstanden skal leveres (leveringsstedet)

§ 9. Sælgeren har at levere salgsgenstanden på det sted, hvor han ved køkets afslutning havde sin bolig. Drev han på dette tidspunkt forretning, og stod salget i forbindelse dermed, skal levering ske på forretningsstedet.

Stk. 2. Befandt genstanden sig ved køkets afslutning på et andet sted end ovenfor nævnt, og var parterne eller burde de være vidende derom, anses dette som leveringssted.

§ 10. Skal genstanden af sælgeren forsendes fra et sted til et andet for der at overgives i køberens besiddelse, anses levering for sket, når genstanden er overgivet til en fragtfører, som har påtaget sig forsendelsen fra vedkommende sted, eller den, hvis afsendelsen sker med skib, er bragt inden for skibssiden.

§ 11. Skal sælgeren besørge genstanden sendt til noget inden pladsens grænser beliggende sted, anses levering ikke at være sket, forinden genstanden er kommet i køberens besiddelse.

Om tiden for aftalens opfyldelse

§ 12. Er tid for købesummens betaling eller salgsgenstandens levering ikke bestemt, og fremgår det ikke af omstændighederne, at opfyldelse skal ske snarest muligt, skal den ske ved påkrav.

§ 13. Er et tidsrum fastsat for leveringen, har sælgeren ret til inden for dettes grænser at vælge tidspunktet for leveringen, medmindre det fremgår af omstændighederne, at spillerummet er fastsat i køberens interesse.

Om retten til at kræve ydelse mod ydelse

§ 14. Er der ikke givet henstand fra nogen af siderne, er sælgeren ikke pligtig at levere salgsgenstanden, medmindre købesummen samtidig betales, og køberen ikke pligtig at betale købesummen, medmindre salgsgenstanden samtidig stilles til hans rådighed.

§ 15. Skal genstanden forsendes fra leveringsstedet, kan sælgeren dog ikke i medfør af bestemmelsen i foregående paragraf undlade at afsende den, men kan hindre, at den overgives i køberens besiddelse, så længe købesummen ikke er betalt.

§ 16. Benyttes i handelskøb ved genstandens forsendelse fra leveringsstedet til bestemmelsesstedet konnossement eller fragtbrev af sådan beskaffenhed, at sælgeren efter dets udlevering til køberen ikke kan råde over genstanden, skal købesummen betales mod udlevering af det pågældende dokument overensstemmende med reglerne i § 71.

Om faren (risikoen) for salgsgenstanden

§ 17. Sælgeren bærer faren for salgsgenstandens hændelige undergang eller forringelse, indtil levering har fundet sted.

Stk. 2. Angår købet en bestemt genstand, som skal hentes af køberen, og er tiden inde, da den ifølge aftalen kan hentes, samt genstanden holdes rede, bærer dog køberen faren og må således betale købesummen, selv om genstanden hændelig er gået til grunde eller forringet.

Om udbytte af salgsgenstanden

§ 18. Udbytte, som vindes af salgsgenstanden inden leveringstiden, tilkommer sælgeren, medmindre det med grund kunne påregnes først at ville falde senere.

Stk. 2. Udbytte, som vindes efter leveringstiden, tilfalder køberen, medmindre det med grund kunne påregnes allerede at ville falde forinden.

§ 19. Køb af aktie omfatter det udbytte, som ikke var forfalden på den tid, da købet sluttedes.
Stk. 2. Er eller bliver der til aktien knyttet ret til at tegne ny aktie, nyder køberen godt heraf.

§ 20. Køb af rentebærende skriftlig fordring omfatter de ved købet eller, hvis senere levering skal finde sted, de ved leveringstiden påløbne, men endnu ikke forfaldne renter. Fremgår det ikke af omstændighederne, at fordringen er solgt som usikker, bliver det til renterne svarende beløb at betale i tillæg til købesummen og samtidig med denne.

Om forsinkelse fra sælgerens side

§ 21. Leveres salgsgenstanden ikke i rette tid og skyldes dette ikke køberens forhold eller en hændelig begivenhed, for hvilken han bærer faren, har køberen valget mellem at forlange genstanden leveret og at hæve købet.

Stk. 2. Var forsinkelsen eller måtte den af sælgeren forudsættes at være af uvæsentlig betydning for køberen, kan denne dog ikke hæve købet, medmindre han har betinget sig opfyldelse nøjagtig til bestemt tid.

Stk. 3. I handelskøb anses enhver forsinkelse for væsentlig, medmindre det alene er en ringe del af det solgte, som er forsinket.

§ 22. Skal sælgeren levere efterhånden, og finder forsinkelse sted med en enkelt levering, kan køberen i medfør af foregående paragraf alene hæve købet, for så vidt angår denne levering. Dog kan han også hæve købet for senere leveringers vedkommende, såfremt gentagelse af forsinkelsen må ventes, eller endog hæve købet i dets helhed, såfremt dette er begrundet i sammenhængen mellem leveringerne.

§ 23. Angår købet en bestemt genstand, og bliver denne ikke leveret i rette tid, har sælgeren at svare skadeserstatning, medmindre det oplyses, at forsinkelsen ikke kan tilregnes ham.

§ 24. Ved køb af genstande, bestemte efter art, er sælgeren, selv om forsinkelsen ikke kan tilregnes ham, pligtig til at svare skadeserstatning, medmindre han har forbeholdt sig fritagelse derfor, eller muligheden af at opfylde aftalen må anses for udelukket ved omstændigheder, der ikke er af sådan beskaffenhed, at sælgeren ved køkets afslutning burde have taget dem i betragtning, såsom ved hændelig undergang af alle genstande af den art eller det parti, købet angår, ved krig, indførselsforbud eller lignende.

§ 25. Hæves et køb, og skal erstatning svares i henhold til § 23 eller § 24, bliver denne i mangel af bevis for, at anden skade er lidt, at fastsætte til det beløb, hvormed prisen for genstande af samme art og godhed som de solgte på leveringstiden overstiger købesummen. Foretager køberen dækningskøb på forsvarlig måde og inden for rimelig tid efter ophævelsen, lægges den ved købet opnåede pris til grund ved beregning af prisforskellen.

§ 26. Er leveringstiden forløbet, og har levering ikke fundet sted, må køberen, om han vil fastholde købet, på forespørgsel fra sælgerens side uden ugrundet ophold give meddelelse derom. Undlader han dette, taber han sin ret til at kræve levering. Det samme gælder, selv om han ikke har modtaget nogen forespørgsel, dersom han ikke inden rimelig tid meddeler, at han vil fastholde købet.

§ 27. Har levering fundet sted efter leveringstidens udløb, må køberen, når det ved genstandens fremkomst eller underretning fra sælgeren viser sig, at leveringen er sket for sent, i handelskøb straks og ellers uden ugrundet ophold meddele sælgeren, at han vil påberåbe sig forsinkelsen.

Undlader han dette, kan han ikke senere påberåbe sig forsinkelsen. Vil køberen benytte sin ret til at hæve købet, må han under denne rets fortabelse uden ugrundet ophold meddele sælgeren dette.

Om forsinkelse fra køberens side

§ 28. Betales købesummen ikke i rette tid, eller træffer køberen ikke i rette tid foranstaltning, hvorpå købesummens betaling beror, har sælgeren valget imellem at fastholde og at hæve købet. Er forsinkelsen af uvæsentlig betydning, kan købet dog ikke hæves. I handelskøb anses enhver forsinkelse for væsentlig.

Stk. 2. Er den solgte genstand allerede overgivet til køberen, kan sælgeren ikke hæve købet, medmindre han enten må anses at have taget forbehold i så henseende, eller genstanden afvises af køberen.

§ 29. Skal sælgeren levere efterhånden, og skal betaling erlægges særskilt for hver levering, er sælgeren, når der med hensyn til betalingen for en enkelt levering indtræder sådan forsinkelse, som efter § 28, stk. 1, anses for væsentlig, berettiget til at hæve købet for de følgende leveringers vedkommende, medmindre der ikke er nogen grund til at befrygte gentagelse af forsinkelsen. Dette gælder, selv om sælgeren efter § 28, stk. 2, er afskåret fra at hæve købet med hensyn til den levering, for hvis vedkommende købesummens betaling er blevet forsinket.

§ 30. Hæver sælgeren i medfør af de to foregående paragraffer købet, har han krav på skadeserstatning efter de regler, som er givne i § 24. Erstatningen bliver i mangel af bevis for, at anden skade er lidt, at fastsætte til det beløb, hvormed købesummen overstiger prisen for genstande af samme art og godhed som de solgte på den tid, da forsinkelsen indtrådte.

Stk. 2. Foretages salg af genstanden på forsvarlig måde og inden for en rimelig tid efter ophævelsen, lægges den ved salget opnåede pris til grund ved beregning af prisforskellen.

§ 31. Er købesummen ikke betalt, uagtet betalingstiden er forløbet, eller har køberen undladt at træffe sådan foranstaltning, som i § 28 er nævnt, og er salgsgenstanden ikke overgivet til køberen, har sælgeren, når han vil fastholde købet, på forespørgsel fra køberens side uden ugrundet ophold at give meddelelse derom. Undlader han dette, taber han sin ret til at fastholde købet. Det samme gælder, selv om han ikke har modtaget nogen forespørgsel, dersom han ikke inden rimelig tid meddeler, at han vil fastholde købet.

§ 32. Betales købesummen for sent, eller træffer køberen for sent sådan foranstaltning, som i § 28 er nævnt, må sælgeren, hvis han på grund af forsinkelsen vil hæve købet, give køberen meddelelse derom, i handelskøb straks og ellers uden ugrundet ophold. Undlader han dette, taber han sin ret til at hæve købet.

§ 33. Undlader køberen at afhente eller modtage salgsgenstanden i rette tid, eller har hans forhold i øvrigt bevirket, at den ikke i rette tid er blevet overgivet i hans besiddelse, har sælgeren for køberens regning at drage omsorg for genstanden, indtil forsinkelsen ophører, eller sælgeren benytter den ret til at hæve købet, som efter § 28 måtte tilkomme ham. Er genstanden forsendt og kommet til bestemmelsesstedet, gælder dette dog kun, når der her findes nogen, som på sælgerens vegne kan tage den i besiddelse, og sådant kan ske uden væsentlig omkostning eller ulempe.

§ 34. Kan sælgeren ikke uden væsentlig omkostning eller ulempe vedblive med at sørge for genstanden, eller råder køberen ikke over den inden rimelig tid, efter at han dertil er blevet opfordret, har sælgeren ret til at sælge den for køberens regning. Forinden salg finder sted, har sælgeren så vidt muligt at give køberen betimeligt varsel. Foretages salg af genstanden ved en forsvarligt bekendtgjort og afholdt auktion eller på anden forsvarlig måde, kan køberen ikke gøre indsigelse mod den opnåede pris. Kan salg ikke finde sted, eller er det åbenbart, at de med et salg

forbundne omkostninger ikke ville kunne dækkes af salgssummen, er sælgeren berettiget til at skaffe genstanden bort.

§ 35. Er genstanden udsat for hurtig fordærvelse, eller vil dens bevaring medføre uforholdsmæssig store omkostninger, er sælgeren med den begrænsning, som følger af slutningsbestemmelsen i foregående paragraf, pligtig at sælge den. Kan salg på nogen af de i samme paragraf omhandlede måder ikke uden skade oppebies, skal genstanden sælges, som bedst ske kan.

§ 36. Har forsinkelse fra køberens side påført sælgeren udgifter til genstandens bevaring eller anden forøget omkostning, kan sælgeren fordre erstatning og til sikkerhed for denne holde genstanden tilbage.

§ 37. Bærer sælgeren faren for salgsgenstanden, men køberens forhold har bevirket, at den ikke bliver leveret i rette tid, overføres faren på køberen, ved køb af genstande, bestemte efter art, dog ikke forinden bestemte genstande er udskilte for ham.

§ 38. (Ophævet)

Om køberens manglende betalingsevne

§ 39. Kommer køberen efter køkets afslutning under konkurs eller rekonstruktionsbehandling, har sælgeren, skønt der er givet henstand med betalingen, ret til at holde salgsgenstanden tilbage eller, hvis den er forsendt fra leveringsstedet, at hindre dens overgivelse til boet, indtil betryggende sikkerhed stilles for købesummens betaling til forfaldstid. Er tiden for leveringen kommet, og boet ikke på sælgerens opfordring stiller sådan sikkerhed, kan han hæve købet.

Stk. 2. Disse bestemmelser kommer også til anvendelse, hvis efter køkets afslutning køberen ved eksekution er fundet at mangle midler til at betale sin gæld, eller han, om han er handlende, har standset sine betalinger, eller hans formueforhold i øvrigt viser sig at være sådanne, at han må antages at ville være ude af stand til at betale købesummen, når den forfalder.

§ 40. Er køberens bo taget under konkursbehandling, kan sælgeren, selv om tiden for leveringen ikke er kommet, forlange, at boet uden ugrundet ophold tager stilling til, om det vil indtræde i købet. Indtræder boet ikke, kan sælgeren hæve købet.

§ 41. Er salgsgenstanden efter konkursens begyndelse overgivet til konkursboet, og er købesummen ikke betalt, kan sælgeren kræve genstanden tilbage, medmindre boet erklærer at ville indtræde i købet og betaler købesummen eller på opfordring stiller sikkerhed for dens betaling til forfaldstid. Har boet afhændet genstanden eller i øvrigt for egen regning rådet således over den, at den ikke kan tilbageleveres i væsentlig uforandret stand, har sælgeren ret til at anse boet som indtrådt i købet.

Om mangler ved salgsgenstanden

§ 42. Angår købet en bestemt genstand, og lider denne af en mangel, kan køberen hæve købet eller kræve et forholdsmæssigt afslag i købesummen. Må manglen anses som uvæsentlig, er køberen dog ikke berettiget til at hæve købet, medmindre sælgeren har handlet svigagtigt.

Stk. 2. Savnede genstanden ved køkets afslutning egenskaber, som må anses tilsikrede, eller er manglen efter køkets indgåelse forårsaget ved sælgerens forsømmelse, eller har sælgeren handlet svigagtigt, kan køberen kræve skadeserstatning.

§ 43. Ved køb af genstande, bestemte efter art, kan køberen, såfremt den leverede genstand lider af en mangel, hæve købet eller kræve omlevering eller fordre et forholdsmæssigt afslag i købesummen.

Stk. 2. Må manglen anses som uvæsentlig, kan købet dog ikke hæves eller omlevering fordres, medmindre sælgeren har handlet svigagtigt eller har kendt manglen på et sådant tidspunkt, at han uden urimelig opofrelse havde kunnet skaffe mangelfri genstand.

Stk. 3. Sælgeren er, selv om han er uden skyld, pligtig at betale skadeserstatning dog således, at bestemmelserne i § 24 finder tilsvarende anvendelse.

§ 44. Ved afgørelsen af, om salgsgenstanden lider af en mangel, bliver, for så vidt manglen ikke er hidført ved sælgerens forsømmelse, det tidspunkt at tage i betragtning, da faren gik over på køberen.

§ 45. Bestemmelserne i § 25 om skadeserstatningens beregning kommer også til anvendelse, når købet hæves på grund af mangel ved genstanden.

§ 46. Skal sælgeren levere efterhånden, og er en enkelt levering mangelfuld, kan køberen i medfør af §§ 42 og 43 alene hæve købet, for så vidt angår denne levering. Dog kan han også hæve købet for senere leveringers vedkommende, såfremt det må ventes, at også disse vil blive mangelfulde, eller endog hæve købet i dets helhed, såfremt dette er begrundet i sammenhængen mellem leveringerne.

§ 47. Har køberen før køkets afslutning undersøgt salgsgenstanden eller uden skellig grund undladt at efterkomme sælgerens opfordring til at undersøge den, eller er der før køkets afslutning givet ham lejlighed til at undersøge en prøve af salgsgenstanden, kan han ikke påberåbe sig mangler, der ved sådan undersøgelse burde være opdaget af ham, medmindre sælgeren har handlet svigagtigt.

§ 48. Sker salg ved auktion, kan køberen ikke påberåbe sig, at genstanden lider af nogen mangel, medmindre genstanden ikke svarer til den betegnelse, under hvilken den er solgt, eller sælgeren har handlet svigagtigt. Hvad her er foreskrevet, gælder dog ikke, når en handlende sælger sine varer ved auktion.

§ 49. Tilbyder sælgeren at afhjælpe en mangel eller at foretage omlevering, må køberen dermed lade sig nøje, hvis det kan ske inden udløbet af den tid, da han er pligtig at afvente levering (jf. § 21), og det åbenbart ikke kan medføre omkostning eller ulempe for ham.

Stk. 2. Køberens ret til erstatning berøres ikke af denne bestemmelse.

§ 50. Hvad i denne lov er bestemt om mangler ved salgsgenstanden finder tilsvarende anvendelse, hvor den leverede mængde er for ringe, såfremt køberen må gå ud fra, at det, som er leveret, er ment at skulle tjene som fuldstændig opfyldelse af aftalen. Køberen kan i dette tilfælde ikke i medfør af § 43 forlange omlevering, men kan i stedet herfor kræve efterleveret, hvad der mangler, hvad enten dette udgør en større eller mindre del af det, som skulle leveres.

§ 51. I handelskøb har køberen, når salgsgenstanden er leveret, eller en aftalt udfaldsprøve er kommet ham i hænde, at foretage sådan undersøgelse, som ordentlig forretningsbrug kræver. Skal genstanden forsendes fra et sted til et andet, er køberen dog ikke pligtig at undersøge den, førend den på bestemmelsesstedet er stillet således til hans rådighed, at han ifølge § 56 ville være pligtig at drage omsorg for den.

§ 52. Viser det sig, at den solgte genstand lider af en mangel, har køberen, såfremt han vil påberåbe sig manglen, at give sælgeren meddelelse derom i handelskøb straks og ellers uden ugrundet ophold. Afgiver han ikke sådan meddelelse, uagtet han har opdaget eller burde have opdaget manglen, kan han ikke senere gøre den gældende.

Stk. 2. Vil køberen hæve købet, eller vil han kræve efterlevering eller omlevering, skal han uden ugrundet ophold give sælgeren meddelelse derom, og har ellers tabt sin ret til at afvise genstanden eller kræve efterlevering.

§ 53. De i foregående paragraf givne bestemmelser om tab af køberens ret til at påberåbe sig mangler kommer ikke til anvendelse, når sælgeren har handlet svigagtigt, eller når han har gjort sig skyldig i grov uagtsomhed, og denne medfører betydelig skade for køberen.

§ 54. Har køberen ikke inden to år efter genstandens overgivelse til ham meddelt sælgeren, at han vil påberåbe sig en mangel, kan han ikke senere gøre den gældende, medmindre sælgeren har påtaget sig at indestå for genstanden i længere tid eller har handlet svigagtigt.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis salgsgenstanden i henhold til et påbud fra en offentlig myndighed skal tilbagekaldes eller destrueres, fordi den udgør en fare.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 1 finder heller ikke anvendelse ved køb af byggematerialer.

Stk. 4. En aftale om en kortere frist for at påberåbe sig en mangel end efter stk. 1 eller en aftale om en frist for at påberåbe sig en mangel ved køb omfattet af stk. 2 eller 3 kan ikke gøres gældende over for en senere erhverver, som hovedsagelig handler uden for sit erhverv, i det omfang denne i øvrigt vil kunne kræve erstatning for mangler ved salgsgenstanden.

Bestemmelser vedrørende afvisning af leverede genstande og ophævelse af køb

§ 55. Er køberen kommet i besiddelse af genstanden, og vil han afvise den, er han pligtig at drage omsorg for den, og kan af sælgeren fordre erstatning for de ham derved påførte omkostninger. De i §§ 34 og 35 givne regler finder tilsvarende anvendelse.

§ 56. Er i tilfælde af genstandens forsendelse køberen sat i stand til på bestemmelsesstedet at komme i besiddelse af genstanden, og vil han afvise den, er han pligtig at tage den i sin besiddelse for sælgerens regning.

Stk. 2. Dette gælder dog ikke, hvis sælgeren selv er tilstede på bestemmelsesstedet, eller hvis ihændehaver af konnossement eller anden person, som på sælgerens vegne kan tage sig af genstanden, er tilstede der, eller hvis køberen ikke kan få genstanden i sin besiddelse uden at betale købesummen eller at pådrage sig anden væsentlig omkostning eller ulempe.

Stk. 3. Når køberen har taget genstanden i sin besiddelse, kommer reglerne i foregående paragraf til anvendelse.

§ 57. Hæves købet, er sælgeren ikke berettiget til at få genstanden tilbage, medmindre han tilbagegiver, hvad han har modtaget i betaling, og køberen ikke berettiget til at få købesummen tilbage, medmindre han tilbageleverer det modtagne i væsentlig samme stand og mængde, hvori det var ved leveringen.

Stk. 2. Køberen har, når han hæver købet eller kræver omlevering, ret til at holde genstanden tilbage, indtil sælgeren svarer skyldig erstatning eller stiller betryggende sikkerhed for denne.

§ 58. Selv om genstanden er gået til grunde eller forandret, kan køberen, uanset bestemmelserne i foregående paragraf, hæve købet, såfremt undergangen eller forandringen skyldes en hændelig begivenhed eller genstandens egen beskaffenhed eller foranstaltninger, som udkrævedes til dens undersøgelse, eller som er trufne inden den mangel, der medfører ophævelse af købet, er opdaget eller burde være opdaget.

Om vanhjemmel

§ 59. Oplyses det, at salgsgenstanden ved køkets afslutning tilhørte en anden end sælgeren, kan køberen, selv om sælgeren var i en undskyldelig vildfarelse om sin adkomst, kræve skadeserstatning hos denne. Dette gælder dog ikke, hvis køberen ved køkets afslutning ikke var i god tro.

Om køb på prøve

§ 60. Er en genstand købt på prøve eller på besigtigelse, og er den leveret, bliver køberen bundet ved købet, såfremt han ikke inden aftalt tid eller, om ingen tid er aftalt, inden passende frist har meddelt sælgeren, at han ikke vil beholde genstanden.

Stk. 2. Så længe køberen har genstanden til prøve eller besigtigelse, bærer han faren for den.

Om meddelelser efter denne lov

§ 61. Er sådan meddelelse fra køberen, som omhandles i §§ 6, 26, 27, 52 og 54, indleveret til befordring med telegraf eller post, eller, hvor andet forsvarligt befordringsmiddel benyttes, afgivet til befordring dermed, medfører det ikke tab af ret for afsenderen, at meddelelsen forsinkes eller ikke kommer frem.

Stk. 2. Det samme gælder om de meddelelser fra sælgeren, som omhandles i §§ 31 og 32.

Om betydningen af visse salgsklausuler

§ 62. Er en vare solgt »frit ombord« (fob) på et angivet sted, har køberen at befragte skib eller betinge skibsrum til varens befordring fra dette sted.

Stk. 2. Sælgeren har at besørge og bekoste varens forsendelse til afskibningsstedet og at træffe de foranstaltninger med hensyn til dens indladning, som ifølge der gældende lov eller sædvane påhviler en aflader.

Stk. 3. Når varen er kommet inden for skibssiden, ophører sælgeren at bære faren for den.

Stk. 4. Om varen lider af mangler, bedømmes efter dens tilstand på samme tidspunkt, ligesom også dens mængde på dette tidspunkt bliver at lægge til grund, såfremt købesummen skal beregnes efter mål, vægt eller tal.

Stk. 5. Den omstændighed, at køberen har befragtet skib eller betinget skibsrum, medfører ikke pligt for køberen til at undersøge varen før dens fremkomst til bestemmelsesstedet og afskærer ikke heller sælgeren fra at udøve de i §§ 15, 28 og 39 omhandlede rettigheder.

Stk. 6. Køberen er, selv om der ikke er truffet særlig aftale derom, pligtig at betale mod konnossement overensstemmende med, hvad der er bestemt i § 71.

§ 63. Er en vare solgt »fragtfrit« (cost and freight, c & f, c f), har sælgeren at besørge og bekoste dens forsendelse til bestemmelsesstedet.

Stk. 2. Faren går over på køberen, så snart varen overensstemmende med de i § 10 givne regler er overgivet til en fragtføring eller bragt inden for skibssiden.

Stk. 3. Om varen lider af mangler, bedømmes efter dens tilstand på det tidspunkt, da faren for den går over på køberen, ligesom også dens mængde på dette tidspunkt bliver at lægge til grund, såfremt købesummen skal beregnes efter mål, vægt eller tal.

Stk. 4. Køberen er, selv om der ikke er truffet særlig aftale derom, pligtig at betale mod konnossement eller fragtbrev, overensstemmende med, hvad der er bestemt i § 71.

Stk. 5. Køberen har, selv om købesummen ikke er forfaldet til betaling ved varens fremkomst, at betale den fragt, som ikke er erlagt af sælgeren, mod fradrag i købesummen, men uden godtgørelse for rente.

§ 64. Er en vare solgt »cif« (cost, insurance freight) eller »caf« (coût, assurance, fret), gælder, hvad der i foregående paragraf er bestemt.

Stk. 2. Sælgeren har derhos for den del af forsendelsen, under hvilken han ikke bærer faren, for køberen at tegne sædvanemæssig forsikring. Undlader sælgeren at tegne sådan forsikring, uden at købet af den grund hæves, kan køberen kræve erstatning for skade, som måtte følge af undladelsen, eller selv tegne forsikring og afdrage omkostningerne i købesummen.

§ 65. Er en vare solgt »leveret« eller »frit« (franco) på et angivet sted, anses levering ikke for sket, førend varen er kommet frem til dette sted. Sælgeren har således at besørge og bekoste dens forsendelse dertil og bærer under forsendelsen faren.

Stk. 2. Om varen lider af mangler, bedømmes efter dens tilstand ved fremkomsten, ligesom også dens mængde på dette tidspunkt bliver at lægge til grund, såfremt købesummen skal beregnes efter mål, vægt eller tal.

Stk. 3. I sammensætning med »fragtfrit«, »c & f«, »c f«, »cif« eller »caf« har benyttelsen af ordet »leveret« ingen betydning for forståelsen af de nævnte klausuler.

§ 66. Er en vare købt med sådan angivelse af dens mængde, at der for samme er åbnet et vist spillerum, såsom »cirka«, »fra-til« eller lignende, tilkommer det sælgeren at træffe valget, medmindre det fremgår af omstændighederne, at spillerummet er indrømmet i køberens interesse.

Stk. 2. Er betegnelsen »cirka« benyttet, er spillerummet 10 pct. op eller ned for ladning og ellers 5 pct.

§ 67. Er der solgt »en ladning«, må sælgeren ikke sende andre varer med samme skib. Sker det, og kan det for køberen medføre ulempe, kan denne hæve købet; enten købet hæves eller ikke, har han ret til skadeserstatning.

§ 68. Er det aftalt, at varen skal leveres eller aftages »i begyndelsen« (»primo«), »i midten« (»medio«) eller »i slutningen« (»ultimo«) af en måned, forstås herved henholdsvis den første til tiende, den ellefte til tyvende og den enogtyvende til sidste dag i måneden.

Stk. 2. Ved køb af værdipapirer betyder »primo« den første søgnedag i måneden, der ikke er en lørdag, »medio« den femtende dag i måneden eller, hvis denne dag falder på en helligdag eller en lørdag, den følgende søgnedag og »ultimo« den sidste søgnedag i måneden, der ikke er en lørdag.

§ 69. Har sælgeren af en vare forpligtet sig til at foretage »afskibning« eller »afladning« inden en vis frist, skal afskibningen eller afladningen anses for at være tilendebragt i rette tid, når varen er indladet inden fristens udløb.

Stk. 2. Er konnossement udfærdiget, og fremgår det ikke af dettes udvisende, at indladningen er sket i rette tid, kan køberen afvise varen.

§ 70. Når »kontant betaling« er aftalt, er køberen pligtig at betale samtidig med, at salgsgenstanden stilles til hans rådighed (jf. §§ 14 og 15).

§ 71. Har køberen forpligtet sig til at betale mod konnossement (»kontant mod konnossement« eller lignende) eller til at acceptere veksel mod konnossement, kan han ikke nægte betaling eller accept, fordi den solgte vare ikke endnu er kommet frem, eller han ikke har haft adgang til at undersøge den.

Stk. 2. Når betaling eller accept kræves mod konnossement, må regning på varen være kommet køberen i hænde, hvorhos konnossementet, såfremt sælgeren har påtaget sig varens forsikring, må være ledsaget af forsikringspolice.

Stk. 3. Hvad foran er bestemt, finder tilsvarende anvendelse, når køberen har forpligtet sig til at betale mod sådant fragtbrev, som omhandles i § 16.

Forbrugerkøb

Købesummen

§ 72. Fremgår prisen eller dens fastsættelse ikke af aftalen eller forholdene i øvrigt, skal køberen betale, hvad der under hensyn til salgsgenstandens art og beskaffenhed, gængs pris ved aftalens indgåelse samt omstændighederne i øvrigt må anses for rimeligt.

Leveringsstedet

§ 73. Skal sælgeren sende salgsgenstanden, anses levering for sket, når genstanden er kommet i køberens besiddelse.

Stk. 2. Hvis salgsgenstanden er overdraget til en fragtfører, som køberen har indgået aftale med, og som ikke var blandt dem, der blev tilbudt af sælgeren, anses leveringen for sket, når genstanden er kommet i fragtførerens besiddelse.

Stk. 3. Angår aftalen digitalt indhold, der ikke leveres på et fysisk medium, anses leveringen for sket, når det digitale indhold eller andre midler, der er egnede til at få adgang til eller downloade det digitale indhold, er stillet til rådighed eller gjort tilgængelige for køberen eller for en fysisk eller virtuel facilitet, som køberen har valgt til det formål.

Stk. 4. Angår aftalen en digital tjeneste, anses leveringen for sket, når den digitale tjeneste er gjort tilgængelig for køberen eller for en fysisk eller virtuel facilitet, som køberen har valgt til det formål.

Stk. 5. Angår aftalen en vare med digitale elementer, anses leveringen for sket, når varen er leveret i overensstemmelse med stk. 1 eller 2 og de digitale elementer er leveret i overensstemmelse med stk. 3 eller 4.

Forsinkelse m.v.

§ 74. Medmindre andet er aftalt vedrørende leveringstidspunktet, skal sælgeren levere salgsgenstanden uden unødigt forsinkelse. Medmindre andet er aftalt, skal sælgeren endvidere levere salgsgenstanden senest 30 dage efter aftalens indgåelse. 2. pkt. gælder ikke for digitale tjenester og gælder kun for digitalt indhold, når det digitale indhold leveres på et fysisk medium.

Stk. 2. Leveres salgsgenstanden ikke i rette tid, jf. stk. 1, og skyldes dette ikke køberen eller en omstændighed, som køberen bærer risikoen for, foreligger der forsinkelse.

Stk. 3. I tilfælde af forsinkelse kan køberen hæve købet, såfremt forsinkelsen er af væsentlig betydning for denne og sælgeren måtte forudsætte dette, eller såfremt sælgeren har nægtet levering. Det samme gælder, hvis sælgeren ikke efter påkrav fra køberen leverer salgsgenstanden inden udløbet af en rimelig frist. Angår aftalen digitalt indhold, der ikke leveres på et fysisk medium, eller en digital tjeneste, kan køberen endvidere hæve købet, hvis det tydeligt fremgår af omstændighederne, at sælgeren ikke vil levere salgsgenstanden.

Stk. 4. Hæves købet, jf. stk. 3 eller §§ 28 og 29, finder § 78 b, stk. 4, § 78 c, stk. 2-5, og §§ 78 d og 78 e tilsvarende anvendelse. Uanset § 78 c, stk. 4, skal sælgeren dog ved aftaler, som angår digitalt indhold, der leveres på et fysisk medium, tilbagebetale alle beløb, der er betalt i henhold til aftalen, uden unødigt forsinkelse.

§ 75. Har sælgeren på grundlag af et forbehold i aftalen udskudt leveringstiden, kan køberen hæve købet, hvis sælgeren ikke efter påkrav leverer salgsgenstanden inden udløbet af en rimelig frist, som køberen har fastsat.

Salgsgenstandens overensstemmelse med aftalen (mangler)

§ 75 a. Sælgeren skal levere en salgsgenstand til køberen, der opfylder kravene i §§ 75 b-75 e, jf. dog § 77.

§ 75 b. Salgsgenstanden skal

- 1) svare til den beskrivelse, art, type, mængde og kvalitet og have den funktionalitet, kompatibilitet og interoperabilitet og de øvrige egenskaber, som fremgår af aftalen,
- 2) være egnet til ethvert særligt formål, som køberen ønsker, at den skal kunne anvendes til, som køberen har gjort sælgeren bekendt med senest på tidspunktet for aftalens indgåelse, og som sælgeren har accepteret,

- 3) leveres med tilbehør, vejledning, herunder om installation, og kundeservice som krævet i aftalen og
- 4) opdateres som fastsat i aftalen.

§ 75 c. Salgsgenstanden skal endvidere, jf. dog stk. 3,

- 1) være egnet til de formål, til hvilke genstande af samme type normalt vil blive anvendt, under hensyn til relevant EU-ret og national ret og eventuelle tekniske standarder eller i mangel heraf sektorspecifikke brancheadfærdskodekser,
- 2) være af den kvalitet og svare til den beskrivelse, der gælder for en prøve, model, prøveversion eller forhåndsvisning, som sælgeren har stillet til rådighed for køberen inden aftalens indgåelse,
- 3) leveres med eventuelt tilbehør, herunder emballage, installationsvejledning eller anden vejledning, som køberen med rimelighed kan forvente at modtage, og
- 4) svare til den mængde og have de egenskaber og øvrige funktioner, herunder med hensyn til holdbarhed, funktionalitet, kompatibilitet, tilgængelighed, kontinuitet og sikkerhed, der er sædvanlige for genstande af samme type, og som køberen med rimelighed kan forvente under hensyn til salgsgenstandens art og offentlige udsagn, som er fremsat af eller på vegne af sælgeren eller tidligere led i transaktionskæden, herunder producenten, navnlig i reklamer eller gennem mærkning, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Sælgeren er ikke bundet af offentlige udsagn som nævnt i stk. 1, nr. 4, hvis sælgeren godtgør, at

- 1) sælgeren ikke havde kendskab til og ikke med rimelighed kunne have haft kendskab til det pågældende offentlige udsagn,
- 2) det offentlige udsagn var blevet rettet på tidspunktet for aftalens indgåelse på samme måde eller på en tilsvarende måde, som det var blevet fremsat på, eller
- 3) det offentlige udsagn ikke kan have haft betydning for køberens beslutning om at indgå aftalen.

Stk. 3. Der er ikke tale om en mangel som nævnt i stk. 1, hvis køberen ved indgåelsen af aftalen specifikt blev gjort opmærksom på, at en bestemt egenskab ved salgsgenstanden afveg fra de krav, der er fastsat i stk. 1, og udtrykkeligt og særskilt accepterede denne afvigelse.

§ 75 d. Ved aftaler, som angår digitalt indhold, digitale tjenester eller varer med digitale elementer, skal sælgeren, jf. dog stk. 5, sikre, at køberen får besked om og får leveret opdateringer, herunder sikkerhedsopdateringer, som er nødvendige for til stadighed at holde salgsgenstanden fri for mangler i den periode,

- 1) hvor det digitale indhold eller den digitale tjeneste skal leveres i henhold til aftalen, når der er aftalt løbende levering over en periode, dog mindst 2 år ved varer med digitale elementer, eller
- 2) som køberen med rimelighed kan forvente i betragtning af typen af og formålet med salgsgenstanden, og under hensyn til aftalens omstændigheder og art, når der er aftalt en enkelt levering eller en række enkeltstående leveringer af det digitale indhold eller den digitale tjeneste.

Stk. 2. Hvis køberen ikke inden for en rimelig frist installerer opdateringer, som er blevet leveret i overensstemmelse med stk. 1, er sælgeren ikke ansvarlig for mangler, der udelukkende skyldes, at den relevante opdatering ikke er foretaget, forudsat at

- 1) sælgeren har oplyst køberen om, at opdateringen var tilgængelig, og om konsekvenserne af køberens manglende installation og
- 2) køberens manglende eller forkerte installation af opdateringen ikke skyldes mangler i den installationsvejledning, som er givet til køberen.

Stk. 3. Når der er aftalt løbende levering over en periode, skal det digitale indhold eller den digitale tjeneste være fri for mangler i hele leveringsperioden.

Stk. 4. Medmindre andet er aftalt, skal digitalt indhold eller en digital tjeneste leveres i den nyeste version, der er tilgængelig på tidspunktet for aftalens indgåelse.

Stk. 5. Der er ikke tale om en mangel som nævnt i stk. 1, hvis køberen ved indgåelsen af aftalen specifikt blev gjort opmærksom på, at en bestemt egenskab ved salgsgenstanden afveg fra de krav, der er fastsat i stk. 1, og udtrykkeligt og særskilt accepterede denne afvigelse.

§ 75 e. Køberen kan påberåbe sig en mangel, som skyldes forkert installation af salgsgenstanden, herunder forkert installation i køberens digitale miljø, når installationen blev udført

- 1) af sælgeren eller på sælgerens vegne eller
- 2) af køberen og den forkerte installation skyldes mangler i den installationsvejledning, der blev leveret af sælgeren eller på sælgerens vegne.

§ 76. Der foreligger endvidere en mangel ved salgsgenstanden, hvis sælgeren har forsømt at give køberen oplysning om forhold, der har haft betydning for køberens bedømmelse af salgsgenstanden, og som sælgeren kendte eller burde kende.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for aftaler om levering af digitalt indhold eller digitale tjenester.

§ 77. Ved køb af brugte genstande på offentlig auktion, hvor køberen har let adgang til klare og omfattende oplysninger om, at de almindelige regler om krav til salgsgenstanden, jf. §§ 75 b-75 e, ikke finder anvendelse, kan køberen kun påberåbe sig, at der foreligger en mangel, hvis dette følger af stk. 2 eller § 76, eller hvis genstanden er i væsentlig ringere stand, end køberen under hensyn til omstændighederne havde grund til at regne med. 1. pkt. gælder ikke for aftaler om levering af digitalt indhold eller digitale tjenester.

Stk. 2. Ved køb omfattet af stk. 1 kan køberen endvidere påberåbe sig, at der foreligger en mangel, hvis

- 1) genstanden ikke svarer til den betegnelse, som den er solgt under, eller sælgeren i øvrigt ved køkets afslutning har givet urigtige eller vildledende oplysninger, medmindre disse ikke kan antages at have haft betydning for køberens bedømmelse af genstanden, eller
- 2) sælgeren eller et tidligere salgsled har givet oplysninger som nævnt i nr. 1 på salgsgenstandens indpakning, i annoncer eller i andre meddelelser, der er beregnet til at komme til almenhedens eller køberens kundskab.

Stk. 3. Køberen kan ikke påberåbe sig en urigtig eller vildledende oplysning, der er blevet rettet senest ved indgåelsen af aftalen.

§ 77 a. Afgørelsen af, om salgsgenstanden lider af en mangel, træffes ud fra dens beskaffenhed på tidspunktet for leveringen. Forelå der på dette tidspunkt en mangel, hæfter sælgeren herfor, også selv om den først viser sig senere.

Stk. 2. Svarer salgsgenstanden ikke til, hvad der kan kræves efter §§ 75 a-77, og skyldes dette, at sælgeren ikke har opfyldt sine forpligtelser efter aftalen, foreligger der uanset stk. 1 altid en mangel.

Stk. 3. Viser en mangel sig inden 1 år efter leveringen, ved køb af levende dyr dog inden 6 måneder efter leveringen, formodes manglen at have været til stede ved leveringen, medmindre denne formodning er uforenelig med salgsgenstandens eller manglens art, jf. dog stk. 4-6. Dette gælder dog ikke ved køb som nævnt i § 77.

Stk. 4. Er der aftalt løbende levering over en periode af digitalt indhold eller en digital tjeneste, og viser en mangel ved det digitale indhold eller den digitale tjeneste sig inden for denne periode, har sælgeren bevisbyrden for, at det digitale indhold eller den digitale tjeneste var fri for mangler i leveringsperioden. Er der aftalt løbende levering over en periode af det digitale indhold eller den digitale tjeneste i en vare med digitale elementer, og viser en mangel ved de digitale elementer sig inden for denne periode eller inden 2 år efter leveringen, alt efter hvilket tidspunkt der er det seneste, har sælgeren bevisbyrden for, at det digitale indhold eller den digitale tjeneste var fri for mangler i leveringsperioden.

Stk. 5. Stk. 3 og 4 finder ikke anvendelse, hvis sælgeren

- 1) godtgør, at køberens digitale miljø ikke er kompatibelt med det digitale indholds eller den digitale tjenestes tekniske krav, og
- 2) på en klar og forståelig måde oplyste køberen om disse krav inden aftalens indgåelse.

Stk. 6. Køberen skal samarbejde med sælgeren, i det omfang det med rimelighed er muligt og nødvendigt for at afgøre, om årsagen til manglen ved det digitale indhold eller den digitale tjeneste findes i køberens digitale miljø. Forpligtelsen til at samarbejde er begrænset til de teknisk tilgængelige midler, som er mindst forstyrrende for køberen. Hvis køberen ikke samarbejder og

sælgeren har oplyst køberen om de tekniske krav på en klar og forståelig måde inden aftalens indgåelse, har køberen bevisbyrden for, at manglen forelå i leveringsperioden.

Ændringer i løbende aftaler om digitalt indhold eller digitale tjenester

§ 77 b. Når digitalt indhold eller en digital tjeneste skal leveres løbende over en periode, kan sælgeren ændre det digitale indhold eller den digitale tjeneste, ud over hvad der er nødvendigt for til stadighed at holde det digitale indhold eller den digitale tjeneste fri for mangler, jf. §§ 75 b-75 d, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Aftalen tillader og giver en gyldig grund til en sådan ændring.
- 2) Ændringen foretages uden yderligere omkostninger for køberen.
- 3) Køberen orienteres om ændringen på en klar og forståelig måde.
- 4) Køberen orienteres i de tilfælde, der er nævnt i stk. 2, i rimelig tid forinden på en klar og forståelig måde på et varigt medium om elementerne i og tidspunktet for ændringen og om retten til at ophæve købet i overensstemmelse med stk. 2 eller om muligheden for at beholde det digitale indhold eller den digitale tjeneste uden sådan en ændring i overensstemmelse med stk. 3.

Stk. 2. Køberen er berettiget til at ophæve købet, hvis ændringen har negativ indvirkning på køberens adgang til eller anvendelse af det digitale indhold eller den digitale tjeneste, medmindre en sådan negativ indvirkning er uvæsentlig, jf. dog stk. 3. I så fald har køberen ret til at ophæve købet gratis inden for 30 dage efter at have modtaget den orientering, der er nævnt i stk. 1, nr. 4, eller fra det tidspunkt, hvor det digitale indhold eller den digitale tjeneste er blevet ændret af sælgeren, alt efter hvilken dato der er den seneste.

Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse, hvis sælgeren har gjort det muligt for køberen uden yderligere omkostninger at beholde det digitale indhold eller den digitale tjeneste uden ændring og det digitale indhold eller den digitale tjeneste forbliver fri for mangler.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse, når aftalen vedrørende levering af digitalt indhold eller en digital tjeneste også omfatter elementer af en internetadgangstjeneste eller en nummerbaseret interpersonel kommunikationstjeneste.

Køberens mangelsbeføjelser

§ 78. Lider salgsgenstanden af en mangel, har køberen ret til afhjælpning, omlevering, forholdsmæssigt afslag i prisen eller ophævelse af købet efter reglerne i §§ 78 a-78 e.

Stk. 2. Stk. 1 gælder også, når manglen skyldes en begrænsning som følge af krænkelse af tredjemands ret.

§ 78 a. Køberen kan vælge mellem afhjælpning og omlevering, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Sælgeren kan afvise at foretage afhjælpning eller omlevering, hvis afhjælpning henholdsvis omlevering er umulig eller ville påføre sælgeren uforholdsmæssigt store udgifter under hensyn til alle omstændigheder, herunder den værdi, salgsgenstanden ville have, hvis den var mangelfri, manglens betydning, og om den alternative beføjelse kunne foretages uden væsentlig ulempe for køberen. Ved levering af digitalt indhold og digitale tjenester kan sælgeren vælge mellem afhjælpning og omlevering.

Stk. 3. Hvis både afhjælpning og omlevering er umulig eller ville påføre sælgeren uforholdsmæssigt store udgifter under hensyn til de omstændigheder, der er nævnt i stk. 2, kan sælgeren afvise såvel afhjælpning som omlevering.

Stk. 4. Afhjælpning eller omlevering skal foretages

- 1) gratis, dvs. fri for de omkostninger, der er nødvendige, for at salgsgenstanden bliver fri for mangler, navnlig forsendelses- eller transportomkostninger, arbejds løn og materialeomkostninger,
- 2) inden for rimelig tid fra det tidspunkt, hvor sælgeren er blevet underrettet af køberen om manglen, og

3) uden væsentlig ulempe for køberen under hensyn til salgsgenstandens karakter eller art og køberens formål med at anskaffe salgsgenstanden.

Stk. 5. Køberen kan lade manglen afhjælpe for sælgerens regning, hvis

- 1) sælgeren ikke har foretaget afhjælpning eller omlevering i overensstemmelse med stk. 4 og
- 2) afhjælpningen kan ske uden uforholdsmæssige omkostninger.

Stk. 6. Hvis manglen udbedres ved afhjælpning eller omlevering af andet end digitalt indhold eller en digital tjeneste, skal køberen stille salgsgenstanden til rådighed for sælgeren. Sælgeren skal for egen regning tage den salgsgenstand tilbage, der er sket omlevering for.

Stk. 7. Hvis en afhjælpning som nævnt i stk. 6 kræver fjernelse af en salgsgenstand, der er blevet installeret under hensyn til dens art og formål, inden manglen viste sig, eller hvis en sådan salgsgenstand skal omleveres, skal sælgeren fjerne den mangelfulde salgsgenstand og installere den omleverede eller afhjælpne salgsgenstand eller afholde udgifterne hertil.

Stk. 8. Køberen skal i tilfælde som nævnt i stk. 6 ikke betale for normal brug af en omleveret salgsgenstand i tiden forud for omleveringen.

§ 78 b. Køberen har ret til enten et forholdsmæssigt afslag i prisen eller ophævelse af købet, hvis

- 1) sælgeren ikke har foretaget afhjælpning eller omlevering eller ikke har foretaget afhjælpning eller omlevering i overensstemmelse med § 78 a, stk. 6 og 7, eller ikke har foretaget afhjælpning eller omlevering af digitalt indhold eller en digital tjeneste i overensstemmelse med § 78 a, stk. 4,
- 2) salgsgenstanden forbliver mangelfuld, selv om sælgeren har forsøgt at foretage afhjælpning eller omlevering,
- 3) manglen er af en så alvorlig karakter, at et omgående afslag i prisen eller omgående ophævelse af købet er berettiget, eller
- 4) sælgeren har tilkendegivet, eller det fremgår tydeligt af omstændighederne, at sælgeren ikke vil foretage afhjælpning eller omlevering inden for rimelig tid eller uden væsentlig ulempe for køberen.

Stk. 2. Køberen er ikke berettiget til at ophæve købet, hvis manglen er uvæsentlig. Sælgeren har bevisbyrden for, at manglen er uvæsentlig. 1. pkt. finder ikke anvendelse på digitalt indhold og digitale tjenester, som ikke leveres mod betaling af et pengebeløb eller et digitalt udtryk for værdi. 1. pkt. berører i øvrigt ikke køberens ret til ophævelse af købet, når afhjælpning eller omlevering ikke er sket.

Stk. 3. Er kun nogle af de leverede genstande mangelfulde, kan køberen ophæve købet af de mangelfulde genstande og af andre genstande, som køberen har købt sammen med de mangelfulde genstande, hvis køberen ikke med rimelighed kan forventes at acceptere kun at beholde de genstande, der er fri for mangler. 1. pkt. gælder ikke for aftaler om levering af digitalt indhold eller digitale tjenester.

Stk. 4. Køberen udøver sin ret til at ophæve købet ved en erklæring til sælgeren om, at køberen har besluttet at ophæve købet.

§ 78 c. Afslag i prisen skal fastsættes forholdsmæssigt på grundlag af den lavere værdi af den salgsgenstand, som køberen har modtaget, i forhold til den værdi, salgsgenstanden ville have haft, hvis den havde været fri for mangler. Når digitalt indhold eller en digital tjeneste skal leveres over en periode, omfatter prisafslaget den periode, hvor det digitale indhold eller den digitale tjeneste var mangelfuld.

Stk. 2. Ved ophævelse af købet skal sælgeren tilbagebetale alle beløb, der er betalt i henhold til aftalen, og køberen skal for sælgerens regning tilbagelevere salgsgenstanden til sælgeren, jf. dog § 78 d, stk. 5, og § 78 e. Når digitalt indhold eller en digital tjeneste skal leveres over en periode og det digitale indhold eller den digitale tjeneste i en periode forud for ophævelsen af købet var fri for mangler, omfatter tilbagebetalingen den periode, hvor det digitale indhold eller den digitale tjeneste var mangelfuld, og den periode, der ville have resteret, hvis købet ikke var blevet ophævet.

Stk. 3. Ved aftaler om levering af andet end digitalt indhold eller en digital tjeneste skal betaling efter stk. 2 ske ved sælgerens modtagelse af salgsgenstanden eller dokumentation for, at køberen har tilbageleveret salgsgenstanden.

Stk. 4. Ved aftaler om levering af digitalt indhold eller en digital tjeneste skal betaling efter stk. 1 og 2 foretages uden unødigt forsinkelse og under alle omstændigheder inden for 14 dage fra den dag, hvor sælgeren modtog meddelelse om køberens beslutning om at kræve et afslag i prisen eller om at ophæve købet.

Stk. 5. I de tilfælde, der er nævnt i stk. 4, skal sælgeren foretage tilbagebetalingen ved anvendelse af det samme betalingsmiddel, som køberen benyttede til at betale for det digitale indhold eller den digitale tjeneste, medmindre køberen udtrykkeligt accepterer et andet betalingsmiddel, og forudsat at køberen ikke skal betale gebyr som følge af en sådan tilbagebetaling. Sælgeren må ikke pålægge køberen gebyrer i forbindelse med tilbagebetalingen.

§ 78 d. Når en aftale om levering af digitalt indhold eller en digital tjeneste er blevet ophævet, skal sælgeren,

- 1) for så vidt angår personoplysninger, opfyldte de forpligtelser, der gælder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679/EU af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesforordningen), og
- 2) afholde sig fra at anvende nogen form for indhold, bortset fra personoplysninger, som køberen har afgivet eller genereret ved brug af det digitale indhold eller den digitale tjeneste, undtagen hvis indholdet
 - a) ikke kan anvendes uden for rammerne af det digitale indhold eller den digitale tjeneste,
 - b) kun vedrører køberens aktivitet i forbindelse med brug af det digitale indhold eller den digitale tjeneste,
 - c) er blevet sammenlagt med andre oplysninger fra sælgeren og ikke kan udskilles eller kun med en uforholdsmæssigt stor indsats eller
 - d) er genereret af køberen og andre i fællesskab og andre forbrugere fortsat kan gøre brug af indholdet.

Stk. 2. Sælgeren skal på køberens anmodning stille ethvert indhold, der ikke er personoplysninger, og som køberen har afgivet eller genereret ved brug af det digitale indhold eller den digitale tjeneste, til rådighed for køberen, medmindre indholdet er omfattet af stk. 1, nr. 2, litra a-c. Køberen er berettiget til inden for en rimelig frist at downloade dette digitale indhold gratis uden hindringer fra sælgeren og i et almindeligt anvendt og maskinlæsbart format.

Stk. 3. Sælgeren kan forhindre køberens fortsatte brug af det digitale indhold eller den digitale tjeneste, navnlig ved at gøre det digitale indhold eller den digitale tjeneste utilgængelig for køberen eller ved at gøre køberens konto inaktiv, uden at det berører køberens rettigheder efter stk. 2.

Stk. 4. Når en aftale om levering af digitalt indhold eller en digital tjeneste er blevet ophævet, skal køberen afholde sig fra at anvende det digitale indhold eller den digitale tjeneste og fra at stille det eller den til rådighed for tredjemand.

Stk. 5. Hvor digitalt indhold er blevet leveret på et fysisk medium, skal køberen på sælgerens anmodning og for dennes regning tilbagelevere det fysiske medium til sælgeren uden unødigt forsinkelse, jf. dog § 78 e. Sælgerens anmodning om tilbagelevering af det fysiske medium skal fremsættes inden for 14 dage fra den dag, hvor sælgeren modtog meddelelse om køberens beslutning om at ophæve købet.

Stk. 6. Køberen skal ikke betale for brug af det digitale indhold eller den digitale tjeneste i den periode forud for ophævelsen af købet, hvor det digitale indhold eller den digitale tjeneste var mangelfuld.

§ 78 e. Når køberen tilbageleverer salgsgenstanden, jf. § 78 c, stk. 2, 1. pkt., og § 78 d, stk. 5, skal den være i væsentlig samme stand og mængde som ved leveringen. Dette gælder dog ikke, når salgsgenstanden er gået til grunde eller forandret som følge af en hændelig begivenhed, genstandens

egen beskaffenhed eller foranstaltninger, der var nødvendige for dens undersøgelse, eller som blev truffet, inden den mangel, der medfører ophævelse af købet, blev opdaget eller burde være opdaget.

§ 79. Ved afgørelsen af, om afhjælpning eller omlevering er sket inden for rimelig tid, jf. § 78 a, stk. 4, nr. 2, tages navnlig hensyn til genstandens art, mangelens beskaffenhed og køberens behov for genstanden, herunder om sælgeren for egen regning har stillet en erstatningsgenstand til køberens rådighed.

Stk. 2. Køberen kan holde købesummen tilbage, indtil krav eller tilbud om afhjælpning, omlevering eller forholdsmæssigt afslag er opfyldt. Må mangelen anses for uvæsentlig, kan køberen dog ikke tilbageholde et beløb, som åbenbart overstiger, hvad det vil koste at afhjælpe mangelen.

Erstatning for mangler

§ 80. Lider køberen tab som følge af en mangel, kan han kræve skadeserstatning, hvis:

- 1) sælgeren har handlet i strid med almindelig hæderlighed,
- 2) sælgeren har givet køberen vildledende oplysninger, som han ikke havde føje til at anse for korrekte,
- 3) sælgeren har forsømt at give køberen oplysning om en mangel, som han kendte eller burde kende,
- 4) genstanden savner egenskaber, som må anses tilsikrede, eller
- 5) mangelen efter køkets indgåelse er forårsaget ved sælgerens forsømmelse.

Stk. 2. Ved køb af genstande bestemt efter art kan køberen endvidere kræve skadeserstatning efter § 43, stk. 3.

Reklamation over mangler

§ 81. Vil køberen påberåbe sig en mangel, skal køberen give sælgeren meddelelse herom inden for rimelig tid, efter at køberen har opdaget mangelen. I modsat fald taber køberen retten til at påberåbe sig mangelen. Meddelelse givet inden to måneder efter, at køberen opdagede mangelen, er altid rettidig.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for aftaler om levering af digitalt indhold eller digitale tjenester.

§ 82. § 81 gælder ikke, hvis sælgeren har handlet i strid med almindelig hæderlighed eller groft uagtsomt.

§ 83. Har køberen ikke inden to år efter salgsgenstandens overgivelse til ham meddelt sælgeren, at han vil påberåbe sig en mangel, kan han ikke senere gøre den gældende, medmindre sælgeren har påtaget sig at indestå for genstanden i længere tid eller har handlet i strid med almindelig hæderlighed, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Når digitalt indhold eller en digital tjeneste skal leveres løbende over en periode, udløber fristen efter stk. 1, for så vidt angår mangler ved det digitale indhold eller den digitale tjeneste,

- 1) tidligst ved udløbet af leveringsperioden ved varer med digitale elementer og
- 2) 2 måneder efter udløbet af leveringsperioden i andre tilfælde.

Stk. 3. Når digitalt indhold eller en digital tjeneste skal leveres ved en enkelt levering eller en række enkeltstående leveringer, herunder ved varer med digitale elementer, udløber fristen efter stk. 1 tidligst ved udløbet af den periode, der er nævnt i § 75 d, stk. 1, nr. 2, for så vidt angår mangler som nævnt i § 75 d.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis salgsgenstanden i henhold til et påbud fra en offentlig myndighed skal tilbagekaldes eller destrueres, fordi den udgør en fare. Stk. 1 finder heller ikke anvendelse ved køb af byggematerialer.

§ 84. Meddelelser efter §§ 81 og 83 kan også gives til en producent eller en anden erhvervsdrivende, der i forbindelse med købet har påtaget sig at afhjælpe eventuelle mangler ved salgsgenstanden. I de køb, der er nævnt i § 4 a, stk. 2, kan meddelelserne endvidere gives til den erhvervsdrivende, der har indgået eller formidlet aftalen om købet for sælgeren.

§ 85. Vil køberen påberåbe sig en mangel over for en producent eller en anden erhvervsdrivende, der i forbindelse med købet har påtaget sig at afhjælpe eventuelle mangler, skal køberen give sælgeren eller den anden erhvervsdrivende meddelelse herom inden for rimelig tid, efter at køberen har opdaget mangelen. I modsat fald taber køberen retten til at påberåbe sig mangelen. Meddelelse givet inden to måneder efter, at køberen opdagede mangelen, er altid rettidig.

§ 86. § 61, stk. 1, gælder også for de i §§ 81 og 83-85 nævnte meddelelser fra køberen.

Handelsmæssige garantier

§ 86 a. En handelsmæssig garanti er bindende for garantigiveren på de vilkår, der er fastsat i erklæringen om den handelsmæssige garanti og dertil hørende reklamer, der var tilgængelige på tidspunktet for eller før aftalens indgåelse.

Stk. 2. Når producenten giver køberen en handelsmæssig garanti for holdbarhed i en bestemt periode, er producenten direkte ansvarlig over for køberen i hele perioden for den handelsmæssige garanti for holdbarhed, for så vidt angår afhjælpning eller omlevering af salgsgenstanden i overensstemmelse med § 78 a, stk. 4-8. Producenten kan tilbyde køberen gunstigere betingelser i erklæringen om den handelsmæssige garanti for holdbarhed.

Stk. 3. Hvis vilkårene i erklæringen om den handelsmæssige garanti er mindre fordelagtige for køberen end de vilkår, der fremgår af de dertil hørende reklamer, er den handelsmæssige garanti bindende på de vilkår, der fremgår af reklamerne vedrørende den handelsmæssige garanti, medmindre reklamerne før aftalens indgåelse blev rettet på samme måde eller på en tilsvarende måde, som de var blevet fremsat på.

Visse lovvalgsaftaler

§ 87. Er det i en aftale bestemt, at lovgivningen i et land uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde skal finde anvendelse på aftalen, kan forbrugeren tillige påberåbe sig ufravigelige bestemmelser i lovgivningen om mangler i et land inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, hvis det uden lovvalgsaftalen ville være dette lands lovgivning, der gjaldt for aftalen.

Lov nr. 1460 af 17. december 2013²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 7

Stk. 1. §§ 1-3, § 4, nr. 4, og §§ 5 og 6 træder i kraft den 13. juni 2014.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på forbrugeraftaler indgået før lovens ikrafttræden. For sådanne aftaler finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Lov nr. 1173 af 8. juni 2021³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2022.

Stk. 2. § 1 finder ikke anvendelse på aftaler om køb af andet end digitalt indhold og digitale tjenester indgået før lovens ikrafttræden. På sådanne aftaler finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 3. § 1 finder anvendelse på levering af digitalt indhold og digitale tjenester, der finder sted efter lovens ikrafttræden, selv om aftalen er indgået før lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. § 1, nr. 19, finder anvendelse på aftaler om levering af digitalt indhold og digitale tjenester, der er indgået efter lovens ikrafttræden.

Justitsministeriet, den 24. september 2021

Nick Hækkerup

/ Louise Black Mogensen

Bekendtgørelse af lov om afgift af vejbenyttelse

Bekendtgørelse af lov om afgift af vejbenyttelse

Herved bekendtgøres lov om afgift af vejbenyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 195 af 25. februar 2019, med de ændringer, der følger af § 1 i lov nr. 468 af 14. maj 2018.

Afgiftspligtige køretøjer

§ 1. Efter bestemmelserne i denne lov betales afgift til statskassen for retten til benyttelse af vejnettet, jf. § 5, stk. 1, eller visse dele af dette, jf. § 7, stk. 1 og 2, for lastbiler og lastvognstog m.v. til vejgodstransport, der har en tilladt totalvægt på 12 t eller derover.

Stk. 2. Afgiften betales for det enkelte køretøj og kan ikke overføres til et andet køretøj.

Afgiftsperiode og afgiftens størrelse

§ 2. For afgiftspligtige køretøjer, der er registreringspligtige i Danmark, er afgiftsperioden et år, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Ved anmeldelse af ny ejer (bruger) eller ændring af betydning for beregning af afgift efter denne lov eller efter lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. afkortes afgiftsperioden med de resterende dage af perioden.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for afgiftens tilbagebetaling som følge af anmeldelse af ny ejer (bruger) eller omberegning som følge af ændringer og træffer herunder bestemmelse om tidspunktet for overgang til de ændrede afgiftsbeløb.

Stk. 4. For udenlandske afgiftspligtige køretøjer betales afgiften for perioder, jf. § 3, stk. 1-4, der mindst udgør en dag og højst et år.

Stk. 5. Afgiftsperioden starter ved døgnets begyndelse.

§ 3. Den årlige afgift inklusive administrationsomkostninger, jf. dog § 20, stk. 6, udgør til og med den 31. december 2019:

- 1) For køretøjer med højst tre aksler, der overholder emissionsnorm
 - a) IKKE-EURO: 10.470 kr.
 - b) EURO I: 9.101 kr.
 - c) EURO II: 7.925 kr.
 - d) EURO III: 6.891 kr.
 - e) EURO IV: 6.265 kr.
 - f) EURO V: 5.581 kr.
 - g) EURO VI eller renere: 5.581 kr.
- 2) For køretøjer med mindst fire aksler, der overholder emissionsnorm
 - a) IKKE-EURO: 17.555 kr.
 - b) EURO I: 15.196 kr.
 - c) EURO II: 13.216 kr.
 - d) EURO III: 11.482 kr.
 - e) EURO IV: 10.448 kr.
 - f) EURO V: 9.302 kr.
 - g) EURO VI eller renere: 9.302 kr.

Stk. 2. Den årlige afgift inklusive administrationsomkostninger, jf. dog § 20, stk. 6, udgør fra og med den 1. januar 2020:

- 1) For køretøjer med højst tre aksler, der overholder emissionsnorm
 - a) IKKE-EURO: 10.470 kr.

- b) EURO I: 9.101 kr.
 - c) EURO II: 7.925 kr.
 - d) EURO III: 6.891 kr.
 - e) EURO IV: 6.265 kr.
 - f) EURO V: 5.923 kr.
 - g) EURO VI eller renere: 5.581 kr.
- 2) For køretøjer med mindst fire aksler, der overholder emissionsnorm
- a) IKKE-EURO: 17.555 kr.
 - b) EURO I: 15.196 kr.
 - c) EURO II: 13.216 kr.
 - d) EURO III: 11.482 kr.
 - e) EURO IV: 10.448 kr.
 - f) EURO V: 9.875 kr.
 - g) EURO VI eller renere: 9.302 kr.

Stk. 3. Til og med den 31. december 2019 udgør afgiften inklusive administrationsomkostninger for køretøjer, der er indregistreret i udlandet, jf. dog § 20, stk. 6:

- 1) Månedligt for køretøjer med højst tre aksler, der overholder emissionsnorm
- a) IKKE-EURO: 1.041 kr.
 - b) EURO I: 907 kr.
 - c) EURO II: 788 kr.
 - d) EURO III: 684 kr.
 - e) EURO IV: 625 kr.
 - f) EURO V: 558 kr.
 - g) EURO VI eller renere: 558 kr.
- 2) Månedligt for køretøjer med mindst fire aksler, der overholder emissionsnorm
- a) IKKE-EURO: 1.748 kr.
 - b) EURO I: 1.518 kr.
 - c) EURO II: 1.317 kr.
 - d) EURO III: 1.146 kr.
 - e) EURO IV: 1.041 kr.
 - f) EURO V: 930 kr.
 - g) EURO VI eller renere: 930 kr.
- 3) Ugentligt for køretøjer med højst tre aksler, der overholder emissionsnorm
- a) IKKE-EURO: 275 kr.
 - b) EURO I: 238 kr.
 - c) EURO II: 208 kr.
 - d) EURO III: 178 kr.
 - e) EURO IV: 163 kr.
 - f) EURO V: 148 kr.
 - g) EURO VI eller renere: 148 kr.
- 4) Ugentligt for køretøjer med mindst fire aksler, der overholder emissionsnorm
- a) IKKE-EURO: 461 kr.
 - b) EURO I: 401 kr.
 - c) EURO II: 349 kr.
 - d) EURO III: 305 kr.
 - e) EURO IV: 275 kr.
 - f) EURO V: 245 kr.
 - g) EURO VI eller renere: 245 kr.
- 5) Dagligt uanset emissionsnorm og antallet af aksler: 89 kr.

Stk. 4. Fra og med den 1. januar 2020 udgør afgiften inklusive administrationsomkostninger for køretøjer, der er indregistreret i udlandet, jf. dog § 20, stk. 6:

- 1) Månedligt for køretøjer med højst tre aksler, der overholder emissionsnorm
 - a) IKKE-EURO: 1.041 kr.
 - b) EURO I: 907 kr.
 - c) EURO II: 788 kr.
 - d) EURO III: 684 kr.
 - e) EURO IV: 625 kr.
 - f) EURO V: 587 kr.
 - g) EURO VI eller renere: 558 kr.
- 2) Månedligt for køretøjer med mindst fire aksler, der overholder emissionsnorm
 - a) IKKE-EURO: 1.748 kr.
 - b) EURO I: 1.518 kr.
 - c) EURO II: 1.317 kr.
 - d) EURO III: 1.146 kr.
 - e) EURO IV: 1.041 kr.
 - f) EURO V: 982 kr.
 - g) EURO VI eller renere: 930 kr.
- 3) Ugentligt for køretøjer med højst tre aksler, der overholder emissionsnorm
 - a) IKKE-EURO: 275 kr.
 - b) EURO I: 238 kr.
 - c) EURO II: 208 kr.
 - d) EURO III: 178 kr.
 - e) EURO IV: 163 kr.
 - f) EURO V: 156 kr.
 - g) EURO VI eller renere: 148 kr.
- 4) Ugentligt for køretøjer med mindst fire aksler, der overholder emissionsnorm
 - a) IKKE-EURO: 461 kr.
 - b) EURO I: 401 kr.
 - c) EURO II: 349 kr.
 - d) EURO III: 305 kr.
 - e) EURO IV: 275 kr.
 - f) EURO V: 260 kr.
 - g) EURO VI eller renere: 245 kr.
- 5) Dagligt uanset emissionsnorm og antallet af aksler: 89 kr.

Stk. 5. For dansk registrerede lastmotorkøretøjer, der er registreret som trækraft for én påhængs- eller sættevogn, fastsættes afgiften efter det registrerede antal aksler og den registrerede totalvægt af det samlede vogntog.

Stk. 6. For dansk registrerede lastmotorkøretøjer, der er registreret som trækraft for flere forskellige påhængs- eller sættevogne, fastsættes afgiften efter den kombination af totalvægt og akselantal, der giver det højeste afgiftsbeløb.

Stk. 7. For dansk registrerede lastmotorkøretøjer, der er registreret som trækraft for en eller flere blokvogne, svares afgift med den sats, der er gældende for køretøjer med 4 aksler eller derover, jf. stk. 1.

Stk. 8. Ved »EURO I« til »EURO VI« forstås de emissionsnormer, som er defineret i EU-retsakterne vedrørende typegodkendelse af motorkøretøjer og motorer med hensyn til emissioner fra tunge erhvervskøretøjer m.v.

§ 4. Afgiftsbeløbene i § 3, stk. 1-4, og det gebyrbeløb i danske kroner, der er nævnt i § 12, stk. 3, reguleres pr. 1. januar i hvert kalenderår på grundlag af den modværdi i danske kroner af euro,

som var gældende den første hverdag i oktober det foregående år, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved omregningen til danske kroner nedrundes de fremkomne beløb til nærmeste antal hele kroner.

Stk. 2. Omregningen sker på grundlag af de afgiftssatser i euro, som fremgår af artikel 8 i aftalen af 9. februar 1994 om opkrævning af afgifter for tunge erhvervskøretøjers benyttelse af visse veje som ændret ved artikel 5 i protokol af 6. december 2017 om ændring af nævnte aftale i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/76/EU om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/62/EF om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer. Satserne reguleres ikke, hvis omregningen før nedrunding medfører en ændring, som udtrykt i danske kroner er på under 5 pct.

Stk. 3. Skatteministeren offentliggør reguleringer af satserne ved bekendtgørelse i Lovtidende.

Afgiftspligtige veje, afgiftspligtens indtræden og afregning af afgiften

§ 5. For afgiftspligtige køretøjer registreret i Køretøjsregisteret efter lov om registrering af køretøjer, betales afgiften for retten til benyttelse af det danske vejnet.

Stk. 2. Der betales afgift fra og med dagen for registrering.

§ 6. Hvis afgiften ikke betales rettidigt, skal køretøjets nummerplader snarest inddrages. Det sker ved politiets foranstaltning efter anmodning fra told- og skatteforvaltningen. Den, der helt eller delvist hæfter for afgiften, jf. § 10, stk. 1, kan herefter ikke få køretøjet registreret, før den afgift, der påhviler den pågældende, er betalt.

Stk. 2. §§ 6 og 7 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse på opkrævning af afgift efter denne lov.

Stk. 3. Forfaldne renter i henhold til § 7 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. og gebyr i henhold til § 6 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. refunderes ikke ved refusion af afgift i medfør af § 12, stk. 1.

§ 7. For udenlandske afgiftspligtige køretøjer betales afgiften for retten til benyttelse af den del af det danske vejnet, der udgøres af motorvejsstrækningerne.

Stk. 2. Der betales desuden afgift for retten til benyttelse af andre dele af vejnettet, hvor der i overensstemmelse med artikel 7, litra d, i direktiv 93/89/EØF af 25. oktober 1993 kan opkræves afgift. Skatteministeren offentliggør en oversigt over de pågældende veje.

Stk. 3. Afgiften skal være betalt inden påbegyndelse af kørsel på de i stk. 1 og 2 omhandlede veje.

Stk. 4. Der betales ikke afgift af køretøjer, for hvilke betaling allerede er registreret i den fælles database for medlemsstaterne, der er omfattet af aftale af 9. februar 1994 om opkrævning af afgifter for tunge erhvervskøretøjers benyttelse af visse veje.

Registrering og betaling af afgift

§ 8. Skatteministeren fastsætter regler om

- 1) registrering af oplysninger til opgørelse af afgift,
- 2) opkrævning og betaling af afgift og
- 3) overførsel af registrerede oplysninger om køretøjer, der er afgiftspligtige efter denne lov, til myndigheder i andre stater.

§ 9. Færgeselskaber, rederier, m.v., hvis skibe sejler i rutefart mellem en dansk og en udenlandsk havn og medfører køretøjer, der er registreret som hjemmehørende i en stat, der ikke er omfattet af aftale af 9. februar 1994 om opkrævning af afgifter for tunge erhvervskøretøjers

benyttelse af visse veje, har pligt til at give adgang til betaling af afgift for vejbenyttelse i Danmark. Dette gælder dog ikke ved indbyrdes sejlads mellem en dansk havn og havne i andre europæiske stater, der er omfattet af aftalen af 9. februar 1994.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan give tilladelse til, at andre virksomheder eller organisationer m.v. giver adgang til betaling af afgift for vejbenyttelse i Danmark.

Stk. 3. Virksomheder m.v., der efter stk. 1 og 2 giver adgang til betaling af vejafgift, må ikke opkræve betaling for denne ydelse, men modtager en godtgørelse herfor.

Afgiftspligtige parter

§ 10. For dansk registrerede køretøjer påhviler afgiftspligten den, i hvis navn køretøjet er registreret ved afgiftsperiodens begyndelse. Såfremt køretøjet er registreret for såvel en bruger som en ejer, påhviler afgiftspligten dem begge. § 10, stk. 2-6, i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. finder tilsvarende anvendelse. Desuden påhviler afgiftspligten den, der har rådighed over køretøjet i egen interesse eller tager beslutning om brugen af køretøjet.

Stk. 2. For udenlandske køretøjer påhviler afgiftspligten den, der på tidspunktet for benyttelsen af de i § 7, stk. 1 og 2, omhandlede veje enten er ejer af køretøjet, fører køretøjet, har rådighed over det i egen interesse eller tager beslutning om brugen af køretøjet.

Stk. 3. Er der tale om flere afgiftspligtige parter, hæfter disse solidarisk.

Fritagelse for afgift

§ 11. Fritaget for vejbenyttelsesafgift er:

- 1) køretøjer, der tilhører forsvaret og det statslige regionale redningsberedskab,
- 2) køretøjer, der specielt er indrettet til brandsluknings- og redningsopgaver og udelukkende anvendes ved udrykning hertil, samt køretøjer, som tilhører og udelukkende anvendes af beredskabskommissioner og ikke anvendes erhvervsmæssigt i konkurrence med private erhvervsdrivende,
- 3) køretøjer, der tilhører politiet, og
- 4) køretøjer, som tilhører vejvæsenerne.

Stk. 2. En forudsætning for afgiftsfritagelse i henhold til stk. 1 er, at køretøjerne udefra kan genkendes som beregnet til de i stk. 1 nævnte formål.

Stk. 3. For køretøjskombinationer er motorkøretøjet bestemmende for, om kombinationen er fritaget for afgift.

Refusion

§ 12. For dansk registrerede køretøjer kan afgiften refunderes, såfremt køretøjet i afgiftsperioden afmeldes af Køretøjsregisteret eller ikke længere omfattes af afgiftspligten.

Stk. 2. For udenlandske køretøjer kan en betalt afgift refunderes, såfremt anmodning om refusion fremsættes inden udløbet af afgiftsperioden.

Stk. 3. Det refunderede afgiftsbeløb fratrækkes et gebyr, der udgør 188 danske kroner for danske køretøjer og 188 danske kroner eller 25 euro for udenlandske køretøjer.

Stk. 4. Skatteministeren fastsætter regler om indgivelse og behandling af anmodning om refusion af afgift samt regler om udbetaling af refunderet afgiftsbeløb.

Kontrolbestemmelser

§ 13. Politiet kan på afgiftsbelagte veje i Danmark standse køretøjer, der er afgiftspligtige efter denne lov, med henblik på at kontrollere, om afgift er registreret og betalt.

Stk. 2. Politiets afgørelser og administration efter stk. 1 kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Straffebestemmelser

§ 14. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug ved:

- 1) afgørelse af, om der skal svares afgift af et køretøj,
- 2) beregning af afgiftens størrelse, eller
- 3) afgørelse om afgiftsfritagelse eller refusion af afgift.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

- 1) overtræder § 9, stk. 1, ved ikke at give adgang til betaling og § 9, stk. 3, ved at opkræve ydelse for betaling,
- 2) unddrager sig afgift ved at benytte et afgiftspligtigt køretøj, der ikke er betalt afgift for, jf. §§ 5 eller 7,
- 3) unddrager sig afgift ved gentagne gange at benytte et afgiftspligtigt køretøj, der ikke er betalt afgift for,
- 4) benytter eller indretter et køretøj, som er fritaget for afgift, i strid med betingelserne for afgiftsfritagelsen, eller
- 5) i øvrigt benytter eller indretter et køretøj i strid med køretøjets afgiftspligtige art og anvendelse.

Stk. 3. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelserne i forskrifterne.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 5. §§ 18 og 19 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af denne lov.

§ 15. (Ophævet)

Andre bestemmelser

§ 16. Afgift efter loven med påløbne renter og omkostninger samt gebyr efter § 6 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., er tillagt udpantningsret.

§ 17. Er det køretøj, som en overtrædelse efter § 14 vedrører, hjemmehørende i udlandet, kan køretøjet tilbageholdes af politiet. Tilbageholdelsen ophører, når forskyldte afgifts- og bødebeløb og sagsomkostninger er betalt, eller der er stillet sikkerhed for betalingen. Sker dette ikke inden 2 måneder efter sagens endelige afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i køretøjet.

Stk. 2. Med hensyn til iværksættelse af tilbageholdelsen efter stk. 1 finder retsplejelovens kapitel 75 b om beslaglæggelse tilsvarende anvendelse. Tilbageholdelsen kan kun ske, såfremt det findes påkrævet for at sikre betaling af de nævnte beløb. Var føreren uberettiget i besiddelse af køretøjet, kan tilbageholdelse ikke ske.

§ 18 og § 19. (Ophævet)

Ikrafttræden

§ 20. Loven træder i kraft den 1. december 1994, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 6, stk. 1, § 8, stk. 2, § 13, § 14, stk. 2, nr. 2-4, og stk. 3, § 16 og § 17 træder i kraft den 1. januar 1995.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for § 7, stk. 2.

Stk. 4. For køretøjer, der ved lovens ikrafttræden er dansk registrerede, eller som registreres i perioden fra lovens ikrafttræden til og med 31. december 1994, skal der betales afgift første gang for afgiftsperioden 1. januar 1995 - 31. december 1995. Afgiften for køretøjer, der er registrerede ved lovens ikrafttræden, opkræves af Centralregisteret for Motorkøretøjer og skal være indbetalt til dette senest den 20. december 1994. For køretøjer, der afmeldes af motorkøretøjsregisteret i perioden fra lovens ikrafttræden og til og med den 31. december 1994, refunderes betalt afgift uden fradrag af det gebyr, der er nævnt i § 12, stk. 3.

Stk. 5. For udenlandske køretøjer skal der betales afgift for enhver benyttelse af de i § 7, stk. 1, nævnte veje, som finder sted den 1. januar 1995 og senere.

Stk. 6. Skatteministeren kan efter fælles beslutning mellem Danmark og de øvrige lande i ordningen med den fælles vejbenyttelsesafgift med Europa-Kommissionens godkendelse forlænge perioden for anvendelsen af de satser, der er angivet i § 3, stk. 1 og 2. Beslutning om forlængelse træffes for ét år ad gangen.

§ 21. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Færøske og grønlandske køretøjer, der er omfattet af § 1, skal betale afgift efter samme regler som udenlandske køretøjer.

Skatteministeriet, den 21. februar 2020

P.M.V.
Jens Brøchner

/ Claus Hansen

Bilag 1

Aftale om opkrævning af afgifter for tunge erhvervskøretøjers benyttelse af visse veje

Indholdsfortegnelse

Artikel 1:	Aftalens formål
Artikel 2:	Definitioner
Artikel 3:	Afgiftspligt
Artikel 4:	Fritagelser for afgift (dispensationer)
Artikel 5:	Afgiftspligtige parter
Artikel 6:	Afgiftsopkrævning
Artikel 7:	Betalingsperiode
Artikel 8:	Afgiftssatser
Artikel 9:	Dokumentation for betaling af afgifter
Artikel 10:	Refusion ved undladelse af brug
Artikel 11:	Kontrol
Artikel 12:	Sanktioner
Artikel 13:	Fordeling af afgiftsindtægterne
Artikel 14:	Nedsættelse af koordineringsudvalg
Artikel 15:	Voldgift

Artikel 16:	Tiltrædelse
Artikel 17:	Afståelse fra at opkræve afgifter
Artikel 18:	Opsigelse
Artikel 19:	Ikrafttræden
Artikel 20:	Gyldighedsperiode

*Regeringerne i
Kongeriget Belgien,
Kongeriget Danmark,
Forbundsrepublikken Tyskland,
Storhertugdømmet Luxembourg og
Kongeriget Nederlandene*

har

under henvisning til vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/62/EF af 17. juni 1999 om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer, som afløser Rådets direktiv 93/89/EØF af 25. oktober 1993

i medfør af Fælleserklæringen fra delegationerne for Belgien, Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Luxembourg og Nederlandene vedrørende et fælles brugsafgiftssystem, ved det 1.668. møde i Rådet for De Europæiske Fællesskaber den 7., 8. og 19. juni 1993 i Luxembourg

under henvisning til den fælles erklæring afgivet af regeringerne i Belgien, Danmark, Tyskland, Luxembourg, Nederlandene og Sverige på det 2142. møde i Rådet for den Europæiske Union den 30. november og 1. december 1998 om at gøre deres yderste for at tilpasse deres fælles brugeravgift så hurtigt som muligt til de nye maksimumssatser, der er fastsat i artikel 7, stk. 7 og i bilag II

indgået følgende aftale:

Artikel 1

Aftalens formål

Formålet med nærværende aftale er parternes opkrævning af en fælles brugsafgift på køretøjer, der benytter visse veje inden for parternes territorier, samt fastsættelse af betingelserne og proceduren for fordelingen af afgiftsindtægterne.

Artikel 2

Definitioner

- 1) Definitionerne i artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/62/EF af 17. juni 1999 om afgifter på tunge godskøretøjer for benyttelse af visse infrastrukturer finder anvendelse på denne aftale.
- 2) I øvrigt gælder i denne aftale:

»En parts territorium« betyder Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Storhertugdømmet Luxembourg og Kongeriget Nederlandenes respektive territorier i Europa.

Artikel 3

Afgiftspligt

- 1) Fra 1. januar 1995 opkræver parterne inden for deres territorium i overensstemmelse med nærværende aftale en fælles afgift for de i direktivets artikel 2 nævnte køretøjers benyttelse af motorveje. Motorveje, der fører til eller fra en grænseovergang til lande, der er medlemmer af Den Europæiske Union, og som ikke opkræver den fælles afgift, kan fritages for afgiften inden

for parternes territorium fra grænseovergangen til næste forbindelse til det afgiftsfrie net i overensstemmelse med den i artikel 7, stk. 2. b) ii), i direktivet angivne procedure.

2) Parterne kan i henhold til artikel 7, stk. 2. b), i direktivet udvide opkrævningen af den fælles afgift til også at omfatte andre veje.

3) I henhold til artikel 7, stk. 6., i direktivet kan parterne opkræve afgiften fra køretøjer, der er indregistreret i det pågældende lands territorium, på hele partens vejnet.

4) Afgiften betales for et specifikt køretøj. Den kan ikke overføres fra et køretøj til et andet.

5) Fra 1. januar 1995 opkræver parterne inden for deres territorium i overensstemmelse med nærværende aftale en fælles afgift for de i direktivets artikel 2 nævnte køretøjers benyttelse af motorveje. Motorveje, der fører til eller fra en grænseovergang til lande, der er medlemmer af Den Europæiske Union, og som ikke opkræver den fælles afgift, kan fritages for afgiften inden for parternes territorium fra grænseovergangen til næste forbindelse til det afgiftsfrie net i overensstemmelse med den i artikel 7, stk. 2. b) ii), i direktivet angivne procedure.

6) Parterne kan i henhold til artikel 7, stk. 2. b), i direktivet udvide opkrævningen af den fælles afgift til også at omfatte andre veje.

7) I henhold til artikel 7, stk. 6., i direktivet kan parterne opkræve afgiften fra køretøjer, der er indregistreret i det pågældende lands territorium, på hele partens vejnet.

8) Afgiften betales for et specifikt køretøj. Den kan ikke overføres fra et køretøj til et andet.

Artikel 4

Fritagelse for afgift (dispensationer)

1) Køretøjer tilhørende forsvaret, civilforsvaret, brandvæsenet og andre beredskabstjenester, ordensmagten og vejvæsenet er fritaget for afgiften i henhold til artikel 3.

2) Aftalens parter kan inden for deres respektive territorier fritage køretøjer, der er nævnt i artikel 6, stk. 2. b), i direktivet, for afgiften i henhold til artikel 3.

3) En forudsætning for afgiftsdispensationen i henhold til stk. 1 er, at køretøjerne udefra kan genkendes som beregnet til de i stk. 1 nævnte formål. I det i stk. 2 omhandlede tilfælde informerer parterne hinanden samt Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om, hvilke køretøjer der er fritaget for afgift.

4) Tilfælde af køretøjskombinationer er motorkøretøjet bestemmende for, om kombinationen er fritaget for afgift.

Artikel 5

Afgiftspligtige parter

Afgiftspligten påhviler den person, der på tidspunktet for benyttelsen af de i artikel 3 nævnte veje på tidspunktet for benyttelsen af de i artikel 3 nævnte veje

1) tager beslutning om brugen af motorkøretøjet,

2) fører motorkøretøjet,

3) er faktisk ejer af motorkøretøjet eller den person, der har rådighed over det i egen interesse.

Hvor der er tale om flere afgiftspligtige parter, hæfter disse solidarisk.

Artikel 6

Afgiftsopkrævning

Proceduren for afgiftsopkrævningen skal administreres af parternes forvaltningsmyndigheder med Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber som observatør i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, i direktivet.

Artikel 7

Betalingsperiode

- 1) Afgiften kan betales for enhver periode, der kan opgøres i kalenderdage, uger, måneder eller år, dog ikke længere end for et år.
- 2) For en periode på en uge eller mere kan afgiften betales med virkning fra starten af en kalenderdag, jf. dog stk. 3.
- 3) Parter, der kun opkræver årlige afgifter for køretøjer, der er indregistreret i deres territorium, kan fastsætte kalenderåret som den årlige periode.

Artikel 8

Afgiftssatser

1)

Med højst 3 aksler	Udstødningsklasse	Euro
	IKKE-EURO	960
	EURO I	850
	EURO II og renere	750

2)

Med mindst 4 aksler	Udstødningsklasse	Euro
	IKKE-EURO	1.550
	EURO I	1.400
	EURO II og renere	1.250

Afgiften for en måned inklusive administrationsomkostninger udgør for køretøjer:

1)

Med højst 3 aksler	Udstødningsklasse	Euro
	IKKE-EURO	96
	EURO I	85
	EURO II og renere	75

2)

Med mindst 4 aksler	Udstødningsklasse	Euro
	IKKE-EURO	155
	EURO I	140
	EURO II og renere	125

Afgiften for en uge inklusive administrationsomkostninger udgør for køretøjer:

1)

Med højst 3 aksler	Udstødningsklasse	Euro
	IKKE-EURO	26
	EURO I	23

	EURO II og renere	20
--	-------------------	----

2)

Med mindst 4 aksler	Udstødningsklasse	Euro
	IKKE-EURO	41
	EURO I	37
	EURO II og renere	33

1) Afgiften for en dag inklusive administrationsomkostninger udgør 8 euro for alle typer af køretøjer.

2) For køretøjer, der er indregistreret i Grækenland, nedsættes afgiften til 50 pct. af afgiften i henhold til stk. 1-4 i en periode på to år efter direktivets ikrafttræden. Aftalens parter kan beslutte at udvide overgangsperioden fra år til år såfremt Europa-Kommissionen tillader en sådan videreførelse.

3) Parter, der udelukkende opkræver årlige afgifter for køretøjer indregistreret i deres territorium, kan ved fastsættelsen af afgiftssatserne i henhold til stk. 1, lægge den størst mulige køretøjskombination til grund, hvoraf en del kan være et afgiftspligtigt motorkøretøj.

4) Med henblik på nærværende aftale fastsættes kursen for omregningen af euro til nationale valutaer i overensstemmelse med artikel 10 i direktivet.

Artikel 9

Dokumentation for betaling af afgifter

1) Der udstedes et bevis for betaling af afgiften.

2) Beviset i henhold til stk. 1 skal indeholde:

- udstedelsesdato og -klokkeslæt,
- perioden for hvilken afgiften betales,
- afgiftskategori,
- afgiftsbeløb,
- motorkøretøjets registreringsnummer og -land.

3) Køretøjets fører skal medføre det i stk. 1 nævnte bevis ved benyttelse af afgiftsbelagte veje og forevise det på forlangende.

Artikel 10

Refusion ved undladelse af brug

1) Afgiften refunderes ved ansøgning, såfremt beviset returneres inden udløbet af betalingsperioden. Der kan ikke opnås refusion, når afgiften er blevet betalt for perioder under et år.

2) Beregningen af refusionsbeløbet baseres udelukkende på antallet af de resterende hele måneder af betalingsperioden, dvs. delbeløb på en tolvtedel af afgiften i henhold til artikel 8, stk. 1. Der opkræves et administrationsgebyr på 25 euro for behandling af refusionsansøgninger.

3) Parter, der udelukkende opkræver årlige afgifter for køretøjer indregistreret i deres territorium, kan for disse køretøjers vedkommende afslå refusion.

Artikel 11

Kontrol

1) Parterne er selv ansvarlige for kontrollen med overholdelsen af bestemmelserne om betaling af afgifter; de udpeger og etablerer myndighederne med ansvar for denne kontrol.

2) Parterne informerer hinanden samt Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de love og administrative bestemmelser, som de udsteder i dette øjemed, samt om de myndigheder og organisationer, der er ansvarlige for, at bestemmelserne om betaling af afgift overholdes i deres respektive territorier.

3) og de af dem udpegede myndigheder og organisationer indgår et samarbejde med henblik på denne kontrol.

Artikel 12

Sanktioner

Parterne skal sikre, at overtrædelser af afgiftspligten samt af pligten til at medføre beviset sanktioneres.

Artikel 13

Fordeling af afgiftsindtægterne

1) Indtægten fra afgiftsbetalingen i en parts territorium, i hvilket den fælles afgift opkræves, tilfalder denne part.

Mellem parterne, i hvis territorier den fælles afgift opkræves, korrigeres indtægterne, der stammer fra parternes transportvirksomheder, i henhold til stk. 2.

Indtægter, som stammer fra køretøjer, som er indregistreret uden for parternes territorier, i hvilke den fælles afgift opkræves, opgøres og fordeles mellem parterne i henhold til stk. 3.

2) Afgiftsindtægter, som stammer fra transportvirksomheder fra parter, i hvis territorier den fælles afgift opkræves, korrigeres på grundlag af brugsafgiftssatsen, det gennemsnitlige kørte kilometertal pr. lastbil og det antal kilometer, som transportvirksomheder fra én part har kørt i en anden parts territorium i 1992. Parterne stiller hertil de nødvendige statistiske oplysninger til rådighed for hinanden. To eller flere parter kan aftale at undlade at korrigere indtægterne fra den fælles brugsafgift.

Korrektionen foretages på grundlag af følgende formel:

$C(D - E) = F$, hvor $C = A/B$

A = den årlige afgift på 1.250 euro.

B = det gennemsnitlige årlige kilometertal på 130.000 km.

C = satsen for den fælles brugsafgift pr. kørt kilometer.

D = antal kilometer kørt af køretøjer fra part B i part A's territorium.

E = antal kilometer kørt af køretøjer fra part A i part B's territorium.

F = korrektionsbeløb.

3) Med henblik på fordelingen opgør parterne, i hvis territorier den fælles afgift opkræves, først størrelsen af de afgiftsindtægter, der er betalt til dem for køretøjer, der er indregistreret uden for disses territorier. Opgørelsen foretages ved udgangen af hvert kalenderår, første gang pr. 31. december 1995, for den forløbne årlige betalingsperiode. De udfærdiger inden for tre måneder en meddelelse herom til de andre parter, i hvis territorier den fælles afgift opkræves. Disse parter kontrollerer sammen de udfærdigede meddelelser og bekræfter sammen rigtigheden heraf.

De opgjorte afgiftsindtægter fordeles mellem parterne som følger:

- Kongeriget Belgien modtager 13 pct. af indtægterne,
- Danmark modtager 4 pct. af indtægterne,
- Forbundsrepublikken Tyskland modtager 73 pct. af indtægterne,
- Storhertugdømmet Luxembourg modtager 1 pct. af indtægterne,
- Kongeriget Nederlandene modtager 9 pct. af indtægterne.

Disse procentsatser kan ved enstemmig vedtagelse ændres på grundlag af statistiske oplysninger, som viser, hvorvidt de pågældende transportvirksomheder har benyttet infrastrukturen hos hver af de parter, der anvender det fælles vejbrugersystem.

Hertil stiller parterne de nødvendige statistiske oplysninger til rådighed for hinanden.

4) Parterne fastsætter ved enstemmig vedtagelse kompensationsbeløbene opgjort efter ovenstående metoder og foretager afregning inden for en måned efter fastsættelse af disse beløb.

Artikel 14

Nedsættelse af et koordineringsudvalg

1) Parterne nedsætter et koordineringsudvalg til iværksættelse af samarbejdet om den fælles afgiftsopkrævning som nævnt i nærværende aftale. Koordineringsudvalget varetager især følgende opgaver:

- a) Anvendelse af korrigerings- og fordelingsnøglen i henhold til nærværende aftale.
- b) Overvågning og afregning af afgiftsbetalingen i de stater, i hvilke den fælles afgift ikke opkræves.
- c) Koordinering af de nationale kontrolinstanser i de stater, i hvilke den fælles afgift opkræves.

2) Koordineringsudvalget fastsætter en forretningsorden, i hvilken beslutningsprocessen og de i nærværende aftale nævnte vedtagelser er specificeret i enkeltheder.

3) Koordineringsudvalget afholder møder, når en af parterne indkalder et sådant, og mindst én gang om året. Koordineringsudvalget træder sammen efter anmodning fra en part.

4) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber inviteres til at overvære alle koordineringsudvalgets møder.

Artikel 15

Voldgift

Enhver tvist, der måtte opstå mellem parterne vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af nærværende aftale med tillæg, og som ikke kan afgøres ved direkte forhandlinger i koordineringsudvalgets regi, afgøres efter anmodning fra en part i henhold til artikel 182 i traktaten til oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab af Domstolen for De Europæiske Fællesskaber.

Artikel 16

Tiltrædelse

Hver medlemsstat af Den Europæiske Union kan tiltræde nærværende aftale. Tiltrædelsen reguleres ved indgåelse af en aftale mellem den pågældende stat og parterne.

Artikel 17

Afståelse fra at opkræve afgifter

1) Hver part kan afstå fra at opkræve den fælles brugsafgift eller beslutte at ophøre med at opkræve den fælles brugsafgift i sit territorium. Parterne må dog ikke indføre tidsafhængige brugsafgifter på nationalt plan og inden 1. januar 1998 ikke indføre generelle afstandsafhængige brugsafgiftssystemer på nationalt plan.

2) Ophøret af afgiftsopkrævningen skal ni måneder forinden skriftligt meddeles depositaren. Med virkning fra samme tidspunkt kan andre parter ligeledes ophøre med at opkræve afgiften med en informationsfrist reduceret til seks måneder.

3) I disse tilfælde justerer parterne efter oplæg fra koordineringsudvalget i henhold til artikel 14 den ved artikel 13, stk. 3, fastsatte fordelingsnøgle. Denne justering godkendes ved diplomatisk noteudveksling.

Artikel 18

Opsigelse

- 1) Nærværende aftale kan først opsiges pr. 31. december 1997 med ni måneders varsel ved en skriftlig erklæring til depositaren. Efter dette tidspunkt kan aftalen til enhver tid opsiges med førnævnte varsel til udgangen af et kalenderår.
- 2) Udnytter en part sin opsigelsesret, kan de øvrige parter opsiges aftalen med en frist reduceret til seks måneder.
- 3) Den part, der udnytter sin opsigelsesret, må ikke indføre en tidsafhængig brugsafgift på nationalt plan.
- 4) I tilfælde af en opsigelse i henhold til stk. 1 justerer de øvrige parter fordelingsnøglen fastsat ved artikel 13, stk. 3. Denne justering godkendes ved diplomatisk noteudveksling.

Artikel 19

Ikrafttræden

- 1) Nærværende aftale træder i kraft den første dag i den måned, efter hvilken alle parter ad diplomatisk vej skriftligt har meddelt Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, at de påkrævede nationale forudsætninger for aftalens ikrafttræden er opfyldt.
- 2) Depositaren notificerer alle parters regeringer om de i stk. 1 omhandlede meddelelser og informerer dem om datoen for aftalens ikrafttræden.
- 3) Såfremt en eller flere parter ikke kan afgive den i stk. 1 nævnte meddelelse før 1. januar 1995, kan de øvrige parter eller blot en af dem foreløbig anvende den foreliggende aftale fra dette tidspunkt.

Artikel 20

Gyldighedsperiode

Denne aftale gælder indtil 31. december 2019. Den kan forlænges ved aftale mellem to eller flere parter.

Udarbejdet i Bruxelles den 9. februar 1994 på dansk, fransk, hollandsk og tysk med samme gyldighed, i en originaludgave, som deponeres i arkivet hos Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber. Kommissionen sender hver part en bekræftet kopi.

Foranstående tekst er en bekræftet genpart af originaldokumentet deponeret i Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers Generalsekretariats arkiver i Bruxelles.

Vægtafgiftsloven

Bekendtgørelse af lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v.¹⁾

Herved bekendtgøres lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., jf. lovekendtgørelse nr. 1107 af 2. juni 2021, med de ændringer, der følger af § 40 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, § 3 i lov nr. 1489 af 10. december 2024, § 11 i lov nr. 1694 af 30. december 2024, § 4 i lov nr. 563 af 27. maj 2025 og § 7 i lov nr. 730 af 20. juni 2025.

§ 1. Der svares afgift, herunder tillæg, til statskassen efter denne lov af følgende køretøjer, hvis køretøjet skal registreres i Køretøjsregisteret efter lov om registrering af køretøjer, bortset fra køretøjer som nævnt i stk. 2 eller køretøjer, der registreres på grænsenummerplader eller prøvemærker:

- 1) Motorkøretøj.
- 2) Traktor.
- 3) Påhængsvogn.
- 4) Sættevogn til personbefordring.
- 5) Påhængsredskab, herunder campingvogn.
- 6) Motorredskab, der er indrettet til godstransport.

Stk. 2. Afgiftspligten efter stk. 1 omfatter ikke køretøjer, der er afgiftspligtige efter brændstofforbrugsafgiftsloven, godkendte blokvoget, benzindrevne traktorer og påhængsvogne hertil, godkendte traktorer og påhængsvogne hertil samt til og med den 31. december 2021 køretøjer, der alene drives ved hjælp af brændselsceller.

§ 2. For samtlige afgiftspligtige køretøjer svares vægtafgift.

Stk. 2. For afgiftspligtige køretøjer omfattet af § 3, stk. 1, A-D, og § 4, stk. 1, I og II, som er indrettet til at benytte anden drivkraft end benzin og elektricitet, eller som fremføres af et sådant køretøj, svares tillige en udligningsafgift, jf. dog stk. 3 og § 15.

Stk. 3. Der svares ikke udligningsafgift efter stk. 2 for påhængs- og sættevogne til personbefordring, som er omfattet af § 3, stk. 1, A, eller for påhængsvogne til godstransport og påhængsredskaber, som er omfattet af § 4, stk. 1, II, A.

§ 2 a. For motorkøretøjer omfattet af § 4, stk. 1, II, A, hvis første indregistrering som nye sker efter den 2. juni 1998, betales tillæg for privat anvendelse og for blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse.

Stk. 2. Et køretøj anses for at blive anvendt privat, når den registrerede ejer eller bruger ikke anvender køretøjet i forbindelse med udøvelse af virksomhed eller er forpligtet til at anvende det ved udførelse af arbejdsopgaver som led i et ansættelsesforhold.

Stk. 3. Et køretøj anses for at blive anvendt blandet privat og erhvervsmæssigt, når den registrerede ejer eller bruger er

- 1) en fysisk eller juridisk person, som udøver virksomhed i offentligt eller privat regi, og køretøjet anvendes såvel som led i den omhandlede virksomhed som til formål, der er virksomheden uvedkommende, eller
- 2) en fysisk person, der som led i et ansættelsesforhold skal anvende køretøjet ved udførelse af arbejdsopgaver for ansættelsesstedet eller anvender køretøjet i forbindelse med selvstændigt bierhverv, som efter momslovgivningen anses for at være afgiftspligtig virksomhed eller efter skattelovgivningen anses for erhvervsmæssigt, og det under hensyn til formålet er nødvendigt, at kørslen udføres med en varebil.

Stk. 4. Hvis køretøjets registrerede bruger er forskellig fra ejeren, fastlægges køretøjets afgiftsmæssige status på grundlag af brugerens anvendelse.

§ 2 b. For dieseldrevne personbiler, der er indrettet til befordring af højst 9 personer, føreren medregnet, betales et tillæg på 1.000 kr. om året, hvis partikeludslippet enten ikke er målt eller er målt til mere end 5 mg pr. kilometer ved typegodkendelse i henhold til Rådets direktiv 70/220/EØF af 20. marts

1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emission fra motorkøretøjer eller i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer.

Stk. 2. Der betales ikke tillæg efter stk. 1 for en bil, hvis bilen efterfølgende er monteret med et godkendt partikelfilter. Kontrollen af, at det eftermonterede partikelfilter er godkendt og virker, foretages af en synsvirksomhed. Færdselsstyrelsen fastsætter regler om godkendelse af disse partikelfiltre til eftermontering og om den kontrol, synsvirksomheden skal foretage. Pligten til at betale tillægget bortfalder fra det tidspunkt, hvor told- og skatteforvaltningen modtager en anmeldelse fra synsvirksomheden om, at det eftermonterede partikelfilter er godkendt og virker.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for dieseldrevne varebiler med en tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg, der er registreret første gang før den 18. marts 2009.

§ 2 c. For køretøjer, som efter deres anvendelse omfattes af flere afgiftssatser, svares afgift efter den højeste sats.

§ 3. Af personmotorkøretøjer og af påhængs- og sættevogne til personbefordring svares afgift af køretøjernes egenvægt efter nedenstående satser. Af campingvogne svares afgift med 32 pct. af vægtafgiftssatserne under A, men ikke udligningsafgift. Af sættevogne svares afgift som for påhængsvogne.

A. Personmotorkøretøjer bortset fra busser (rute- og turistbiler m.m.) og hyrevogne. Påhængs- og sættevogne til personbefordring.	Vægtafgift (kroner)	Udligningsafgift (kroner)
Afgift pr. køretøj pr. 6 måneder, hvor andet ikke fremgår.		
I. Egenvægt indtil 600 kg		
Motorcykler pr. 12 måneder	860	660
Andre personmotorkøretøjer pr. 6 måneder	1.240	970
II. Egenvægt 601-800 kg	1.510	1.180
III. Egenvægt 801-1.100 kg	2.060	1.570
IV. Egenvægt 1.101-1.300 kg	2.740	1.990
V. Egenvægt 1.301-1.500 kg		
Pr. 6 måneder	3.570	
Pr. 3 måneder	1.820	1.280
VI. Egenvægt 1.501-2.000 kg		
Pr. 6 måneder	4.910	
Pr. 3 måneder	2.470	1.700
VII. Egenvægt over 2.000 kg		
Afgift pr. 100 kg egenvægt pr. 3 måneder	150	100
B. Busser, turistbiler og lign. med højst to aksler, se § 15, stk. 1, nr. 6 (Rutebiler, se § 15, stk. 1, nr. 6)	Vægtafgift (kroner)	Udligningsafgift (kroner)
Afgift pr. køretøj pr. 12 måneder		
I. Egenvægt indtil 1.300 kg	450	1.130
II. Egenvægt 1.301-1.500 kg	585	1.160
III. Egenvægt 1.501-2.000 kg	810	1.230
IV. Egenvægt 2.001-3.000 kg	900	1.230

V. Egenvægt 3.001-4.000 kg	1.440	1.230
VI. Egenvægt 4.001-5.000 kg	1.920	1.230
VII. Egenvægt 5.001-6.000 kg	2.400	1.230
VIII. Egenvægt 6.001-7.000 kg	3.120	1.230
IX. Egenvægt 7.001-8.000 kg	3.640	1.230
X. Egenvægt 8.001-9.000 kg	4.160	1.230
XI. Egenvægt over 9.000 kg		
Afgift pr. 100 kg egenvægt	50	14

C. Busser, turistbiler og lign. med mere end to aksler	Vægtafgift (kroner)	Udligningsafgift (kroner)
Afgifter pr. 100 kg egenvægt pr. 12 måneder	36	10

D. Personbiler med tilladelse til erhvervsmæssig persontransport (Ambulancer, se § 15, stk. 1, nr. 5) Afgifter pr. køretøj pr. 12 måneder	Udligningsafgift (kroner)
I. Egenvægt indtil 800 kg	3.020
II. Egenvægt 801-1.100 kg	3.740
III. Egenvægt 1.101-1.300 kg	4.430
IV. Egenvægt 1.301-1.500 kg	4.850
V. Egenvægt 1.501-2.000 kg	5.360
VI. Egenvægt over 2.000 kg	6.420

Stk. 2. Af motorkøretøjer registreret før 1973 med gul/sort/hvide nummerplader (papegøjeplader) svares afgift efter satserne for personmotorkøretøjer.

Stk. 3. De i stk. 1 under A-C angivne beløb for vægtafgift og udligningsafgift og de under D angivne beløb for udligningsafgift opkræves for det enkelte køretøj fra og med den første afgiftsperiode, der påbegyndes den 1. januar 2021 eller senere, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 4. For kalenderårene 2025 og 2026 nedsættes de i stk. 1 angivne beløb for udligningsafgift med 30 pct. Fra og med kalenderåret 2027 nedsættes de i stk. 1 angivne beløb for udligningsafgift med 21 pct. De beløb, der fremkommer ved procentreguleringerne efter 1. og 2. pkt., afrundes opad til nærmeste hele kronebeløb, der er deleligt med ti. De således nedsatte beløb for udligningsafgift i stk. 1 opkræves for det enkelte køretøj fra og med den første afgiftsperiode, der påbegyndes efter nedsættelsen.

Stk. 5. For kalenderåret 2025 forhøjes de i stk. 1 under A angivne beløb for vægtafgift med 6,5 pct. Fra og med kalenderåret 2026 forhøjes de i stk. 1 under A angivne beløb for vægtafgift med 17,2 pct. De beløb, der fremkommer ved procentreguleringerne efter 1. og 2. pkt., afrundes opad til nærmeste hele kronebeløb, der er deleligt med ti. De således forhøjede beløb for vægtafgift i stk. 1 under A opkræves for det enkelte køretøj fra og med den første afgiftsperiode, der påbegyndes efter forhøjelsen.

§ 4. Af vare- og lastmotorkøretøjer, der ikke er afgiftspligtige efter lov om vejafgift, af påhængsvogne til godstransport, af registreringspligtige påhængsredskaber bortset fra campingvogne og af registreringspligtige motorredskaber, som er indrettet til godstransport, betales afgift af køretøjernes tilladte totalvægt efter nedenstående satser. Afgiften af motorkøretøjer, der registreres som trækraft for sættevogne til godstransport, forhøjes som fastsat i stk. 6. Afgiften af de nævnte påhængsredskaber beregnes efter satserne for påhængsvogne. Afgiften af de nævnte motorredskaber beregnes efter satserne for vare- og lastmotorkøretøjer. Der betales ikke afgift af påhængskøretøjer til godstransport, der har en tilladt totalvægt over 3.500 kg.

Afgiften er angivet pr. køretøj pr. 12 måneder	Vægtafgift		Udligningsafgift	Tillæg for privat anvendelse	
	Motorkøretøj (kroner)	Påhængskøretøj (kroner)	Motorkøretøj (kroner)	Motorkøretøjer registreret første gang til og med den 24. april 2007 (kroner)	Motorkøretøjer registreret første gang den 25. april 2007 eller senere (kroner)

I. Motorcykler 440 - 140

med varesidevogn

II. Vare- og lastbiler m.v., der ikke er afgiftspligtige efter lov om vejafgift, og visse påhængskøretøjer

A. *Motor- og påhængskøretøjer m.v. indtil 4.000 kg tilladt totalvægt*

Totalvægt indtil 500 kg	1.240	-	720	1.120	6.250
Totalvægt 501-1.000 kg	1.590	180	1.040	1.120	6.250
Totalvægt 1.001-2.000 kg	2.630	340	1.410	1.120	6.250
Totalvægt 2.001-2.500 kg	4.550	430	1.760	6.250	6.250
Totalvægt 2.501-3.000 kg	5.450	540	2.000	6.250	6.250
Totalvægt 3.001-4.000 kg	5.450	660	2.270	6.250	18.560

Afgiften er angivet pr. køretøj pr. 12 måneder	Vægtafgift		Udligningsafgift	
	Motorkøretøj (kroner)	Påhængskøretøj (kroner)	Motorkøretøj (kroner)	Påhængskøretøj (kroner)

B. *Motor- og påhængskøretøjer m.v. over 4.000 kg tilladt totalvægt*

a) *Med højst to aksler*

Totalvægt 4.001-5.000 kg	2.052	552	1.150	200
Totalvægt 5.001-6.000 kg	2.052	672	1.150	250
Totalvægt 6.001-7.000 kg	2.052	825	1.150	300
Totalvægt 7.001-8.000 kg	2.052	988	1.150	400
Totalvægt 8.001-9.000 kg	2.052	1.161	1.150	450
Totalvægt 9.001-10.000 kg	2.052	1.344	1.150	550
Totalvægt 10.001-11.000 kg	2.279	1.537	1.150	650
Totalvægt 11.001-12.000 kg	2.610	1.740	1.150	750
Totalvægt 12.001-13.000 kg	3.087	1.953	1.150	850
Totalvægt 13.001-14.000 kg	3.604	2.176	1.150	1.000
Totalvægt 14.001-15.000 kg	4.161	2.628	1.150	1.100
Totalvægt over 15.000 kg				
Afgift pr. 200 kg totalvægt	60	40	16	16

b) Med mere end to aksler

Totalvægt indtil 18.000 kg				
Afgift pr. 200 kg totalvægt	32	20	11	12
Totalvægt 18.001-19.000 kg	3.069	1.953	1.150	1.100
Totalvægt 19.001-20.000 kg	3.332	2.156	1.150	1.200
Totalvægt over 20.000 kg				
Afgift pr. 200 kg totalvægt	36	24	13	13

Stk. 2. For motorkøretøjer omfattet af stk. 1, II, A, som anvendes blandet privat og erhvervsmæssigt, betales tillæg med 50 pct. af tillægget for privat anvendelse.

Stk. 3. De i stk. 1 under I og II, A, angivne beløb for vægtafgift, udligningsafgift og tillæg for privat anvendelse og de under II, B, angivne beløb for vægtafgift og udligningsafgift opkræves for det enkelte køretøj fra og med den første afgiftsperiode, der påbegyndes den 1. januar 2021 eller senere.

Stk. 4. For kalenderårene 2025 og 2026 nedsættes de i stk. 1 angivne beløb for udligningsafgift med 30 pct. Fra og med kalenderåret 2027 nedsættes de i stk. 1 angivne beløb for udligningsafgift med 21 pct. De beløb, der fremkommer ved procentreguleringerne efter 1. og 2. pkt., afrundes opad til nærmeste hele kronebeløb, der er deleligt med ti. De således nedsatte beløb for udligningsafgift i stk. 1 opkræves for det enkelte køretøj fra og med den første afgiftsperiode, der påbegyndes efter nedsættelsen.

Stk. 5. For kalenderåret 2025 forhøjes de i stk. 1 under I og II, A, angivne beløb for vægtafgift med 6,5 pct. Fra og med kalenderåret 2026 forhøjes de i stk. 1 under I og II, A, angivne beløb for vægtafgift med 17,2 pct. De beløb, der fremkommer ved procentreguleringerne efter 1. og 2. pkt., afrundes opad til nærmeste hele kronebeløb, der er deleligt med ti. De således forhøjede beløb for vægtafgift i stk. 1 under I og II, A, opkræves for det enkelte køretøj fra og med den første afgiftsperiode, der påbegyndes efter forhøjelsen.

Stk. 6. Afgiften af et lastmotorkøretøj, der registreres som trækraft for én sættevogn, forhøjes med et beløb svarende til afgiften af en påhængsvogn til godstransport med samme antal aksler og totalvægt som sættevognen, jf. § 8, stk. 2. Registreres et lastmotorkøretøj som trækraft for flere sættevogne, forhøjes afgiften af motorkøretøjet med et beløb svarende til afgiften af en toakslet påhængsvogn med samme totalvægt som en sådan toakslet sættevogn, som sammen med det pågældende motorkøretøj udgør et vogntog med størst tilladte totalvægt. Registreres et lastmotorkøretøj udelukkende som trækraft for sættevogne med flere end to aksler, forhøjes afgiften af motorkøretøjet med et beløb svarende til afgiften af en påhængsvogn med tre eller flere aksler, som sammen med det pågældende motorkøretøj udgør et vogntog med størst tilladte totalvægt.

Stk. 7. Af køretøjer, som er særligt indrettet til befordring af mandskab og materiel (mandskabsvogne), hvis varelad eller varerum har større flademål end personrummet, og hvis tilladte totalvægt overstiger 4 t, svares afgift efter satserne for vare- og lastmotorkøretøjer.

Stk. 8. For biler med en tilladt totalvægt på indtil 4 t omfattet af stk. 1, II, A, eller § 1, stk. 2, i brændstofforbrugsafgiftsloven, der ikke er registreret til hel eller delvis privat benyttelse, kan told- og skatteforvaltningen tillade, at der for privat benyttelse af køretøjet betales en afgift på 185 kr. pr. dag, hvor køretøjet anvendes privat i indtil 20 dage pr. kalenderår. Der udstedes bevis for betalingen, som skal medbringes under kørsel med bilen den pågældende dag og på forlangende forevises politiet eller told- og skatteforvaltningen.

Stk. 9. Betaling efter stk. 8 dækker de tilsvarende fraset merværdiafgift der følger af den private benyttelse af og rådighed over køretøjet den pågældende dag, og køretøjet anses fortsat som udelukkende erhvervsmæssigt benyttet. Der kan ikke udstedes tilladelse til motorkøretøjer, der er fritaget for afgift efter denne lov eller brændstofforbrugsafgiftsloven eller fritaget for registreringsafgift efter § 2 i registreringsafgiftsloven. 2. pkt. gælder dog ikke el- og brintdrevne køretøjer.

Stk. 10. For biler omfattet af stk. 1, II, A, med en tilladt totalvægt på indtil 3,5 t indrettet med fast soveplads betales afgift efter satserne for vare- og lastmotorkøretøjer, såfremt bilerne er specielt indrettet til erhvervsmæssig anvendelse som ledsagebil for særtransporter, jf. bekendtgørelse om særtransport. Biler som nævnt i 1. pkt. kan ikke registreres eller få tilladelse til privat anvendelse.

Stk. 11. I køretøjer med tilladt totalvægt over 4 t, hvoraf der svares afgift efter stk. 1, må der ikke uden for førerrummet befordres andre personer end sådanne, som er nødvendige til af- og pålæsning af det transporterede gods. Det er dog tilladt at benytte køretøjerne til befordring af personer, der er ansat i ejerens (brugerens) virksomhed, til eller fra den arbejdsplads, hvor de skal anvende det medbragte materiel. Køretøjerne må ikke benyttes til feriekørsel eller anden privat personbefordring.

Stk. 12. I køretøjer, hvis tilladte totalvægt ikke overstiger 4 t, og hvoraf afgift svares efter stk. 1, må der ikke befordres personer uden for førerrummet. Det er dog tilladt uden for førerrummet at befordre personer, som er ansat i ejerens (brugerens) virksomhed, til eller fra den arbejdsplads, hvor de skal anvende det medbragte materiel.

Stk. 13. I køretøjer som nævnt i stk. 7 må der foruden føreren kun befordres personer, der arbejder i ejerens (brugerens) virksomhed, til eller fra virksomhedens arbejdspladser. Køretøjerne skal på tydelig måde være påmalet virksomhedens navn.

§ 4 a. Af lastbiler og vogntog mv., der er afgiftspligtige efter lov om vejafgift, betales afgift på grundlag af den samlede registrerede tilladte totalvægt for lastbilen eller vogntoget efter nedenstående satser. For lastbiler, der er registreret som trækraft for flere sættevogne, anvendes satsen for det vogntog, der med den pågældende lastbil har den højeste sats. For lastbiler, der er registreret som trækraft for en eller flere påhængsvogne, anvendes den højeste af satserne for det eller de registrerede vogntog, dog mindst satsen for samme lastbil uden påhængsvogn, jf. § 2 c. For lastbiler, der er registreret som trækraft for en eller flere blokvogne, anvendes satsen for det vogntog, der med den pågældende lastbil har den højeste sats. For lastbiler, der registreres som trækraft udelukkende for sættevogne med flere end 2 aksler, anvendes den højeste sats for lastbilen i kombination med påhængs- eller sættevogn med 3 eller flere aksler. For lastbiler, der registreres som trækraft udelukkende for påhængsvogne med flere end 2 aksler, anvendes den højeste sats for lastbilen i kombination med påhængs- eller sættevogn med 3 eller flere aksler, dog mindst satsen for samme lastbil uden påhængsvogn.

	Luftaffjedrede mv. kr.	Med anden affjedring kr.
A. Lastbiler mv.		
a) med 2 aksler		
Totalvægt indtil 12.999 kg		
Afgift pr. køretøj:		
12 måneder	-	226
Totalvægt 13.000-13.999 kg		
Afgift pr. køretøj:		
12 måneder	226	627
Totalvægt 14.000-14.999 kg		

Afgift pr. køretøj: 12 måneder	627	882
Totalvægt 15.000 kg og derover Afgift pr. køretøj: 12 måneder	882	2.050
b) med 3 aksler		
Totalvægt indtil 16.999 kg Afgift pr. køretøj: 12 måneder	226	394
Totalvægt 17.000-18.999 kg Afgift pr. køretøj: 12 måneder	394	809
Totalvægt 19.000-20.999 kg Afgift pr. køretøj: 12 måneder	809	1.050
Totalvægt 21.000-22.999 kg Afgift pr. køretøj: 12 måneder	1.050	1.661
Totalvægt 23.000 kg og derover Afgift pr. køretøj: 12 måneder	1.661	2.582
c) med 4 aksler og derover		
Totalvægt indtil 24.999 kg Afgift pr. køretøj: 12 måneder	1.050	1.065
Totalvægt 25.000-25.999 kg Afgift pr. køretøj: 12 måneder	1.065	1.706
Totalvægt 26.000-28.999 kg Afgift pr. køretøj: 12 måneder	1.706	2.709
Totalvægt 29.000 kg og		

derover		
Afgift pr. køretøj:		
12 måneder	2.709	4.019

B. Last- og sættevogntog

a) Lastbil med 2 aksler

1) Påhængs- eller sættevogn med 1 aksel

Totalvægt indtil 15.999 kg

Afgift pr. vogntog:

12 måneder	-	-
------------	---	---

Totalvægt 16.000-17.999 kg

Afgift pr. vogntog:

12 måneder	-	102
------------	---	-----

Totalvægt 18.000-19.999 kg

Afgift pr. vogntog:

12 måneder	102	233
------------	-----	-----

Totalvægt 20.000-21.999 kg

Afgift pr. vogntog:

12 måneder	233	547
------------	-----	-----

Totalvægt 22.000-22.999 kg

Afgift pr. vogntog:

12 måneder	547	707
------------	-----	-----

Totalvægt 23.000-24.999 kg

Afgift pr. vogntog:

12 måneder	707	1.276
------------	-----	-------

Totalvægt 25.000 kg og

derover

Afgift pr. vogntog:

12 måneder	1.276	2.297
------------	-------	-------

2) Påhængs- eller sættevogn med 2 aksler

Totalvægt indtil 24.999 kg

Afgift pr. vogntog:

12 måneder	219	510
------------	-----	-----

Totalvægt 25.000-25.999 kg

Afgift pr. vogntog:

12 måneder	510	839
Totalvægt 26.000-27.999 kg		
Afgift pr. vogntog:		
12 måneder	839	1.232
Totalvægt 28.000-28.999 kg		
Afgift pr. vogntog:		
12 måneder	1.232	1.526
Totalvægt 29.000-30.999 kg		
Afgift pr. vogntog:		
12 måneder	1.526	2.507
Totalvægt 31.000-32.999 kg		
Afgift pr. vogntog:		
12 måneder	2.507	3.480
Totalvægt 33.000 kg og derover		
Afgift pr. vogntog:		
12 måneder	3.480	5.284
3) Påhængs- eller sættevogn med 3 eller flere aksler		
Totalvægt indtil 37.999 kg		
Afgift pr. vogntog:		
12 måneder	2.769	3.854
Totalvægt 38.000 kg og derover		
Afgift pr. vogntog:		
12 måneder	3.854	5.239
b) Lastbil med 3 eller flere aksler		
1) Påhængs- eller sættevogn med 1 aksel		
Totalvægt indtil 24.999 kg		
Afgift pr. vogntog:		
12 måneder	219	510
Totalvægt 25.000-25.999 kg		
Afgift pr. vogntog:		
12 måneder	510	839
Totalvægt 26.000-27.999 kg		

Afgift pr. vogntog: 12 måneder	839	1.232
Totalvægt 28.000-28.999 kg Afgift pr. vogntog: 12 måneder	1.232	1.526
Totalvægt 29.000-30.999 kg Afgift pr. vogntog: 12 måneder	1.526	2.507
Totalvægt 31.000-32.999 kg Afgift pr. vogntog: 12 måneder	2.507	3.480
Totalvægt 33.000 kg og derover Afgift pr. vogntog: 12 måneder	3.480	5.284
2) Påhængs- eller sættevogn med 2 aksler		
Totalvægt indtil 37.999 kg Afgift pr. vogntog: 12 måneder	2.447	3.398
Totalvægt 38.000-39.999 kg Afgift pr. vogntog: 12 måneder	3.398	4.700
Totalvægt 40.000 kg og derover Afgift pr. vogntog: 12 måneder	4.700	6.905
3) Påhængs- eller sættevogn med 3 eller flere aksler		
Totalvægt indtil 37.999 kg Afgift pr. vogntog: 12 måneder	1.356	1.684
Totalvægt 38.000-39.999 kg Afgift pr. vogntog: 12 måneder	1.684	2.514
Totalvægt 40.000 kg og derover Afgift pr. vogntog:		

Stk. 2. Såfremt et køretøj, der er afgiftspligtigt efter stk. 1, i afgiftsperioden afmeldes af Køretøjsregisteret eller overgår til afgiftspligt efter § 4, refunderes afgiften med 1/12 for hver hele måned, der rester af afgiftsperioden.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for afgiftens tilbagebetaling som følge af anmeldelse af ny ejer (bruger).

§ 5. Af registreringspligtige, ikkebenzindrevne traktorer og registreringspligtige påhængsvogne hertil betales afgift efter satserne i § 4, afgiftsklasse II A og B (vare- og lastvogne).

§ 6. Afgiftsperioden er 12 måneder, 6 måneder eller 3 måneder som anført i §§ 3-5. Der svares afgift fra og med den dag, hvor registrering eller godkendelse finder sted.

Stk. 2. Vægtafgift, udligningsafgift, privatbenyttelsestillæg og partikeludledningstillæg for de i §§ 3-5 omhandlede køretøjer opkræves samlet og forfalder til betaling ved afgiftsperiodens begyndelse og betales forud for hele perioden.

Stk. 3. Såfremt et køretøj, der er afgiftspligtigt efter §§ 3-5 afmeldes af Køretøjsregisteret, afkortes dets afgiftsperiode med de resterende dage af den pågældende periode. Registreres et afmeldt køretøj på ny, indtræder afgiftspligten efter de i stk. 1 fastsatte regler. Ved anmeldelse til Køretøjsregisteret af anden ejer (bruger) af køretøjet afkortes afgiftsperioden med de resterende dage af den pågældende periode, og afgiftspligten indtræder på ny efter de i stk. 1 fastsatte regler.

Stk. 4. Tilbagebetaling af afgift som følge af afgiftsperiodens afkortning som nævnt i stk. 3 sker til den, i hvis navn køretøjet på afgiftens forfaldstid er registreret. Tilbagebetalingen sker uden forudgående ansøgning.

§ 7. Ved udregningen af de et køretøj påhvilende afgiftsbeløb forhøjes egenvægtstal, som ikke er delelige med 100, til det nærmeste højere hele antal hundrede kg og totalvægtstal, som ikke er delelige med 200, til det nærmeste højere med 200 delelige vægttal. I de beregnede afgiftsbeløb bortses fra ørebeløb.

§ 8. For køretøjer, hvis afgift beregnes af egenvægten, fastsætter Skatteministeriet de nærmere regler for konstatering af den afgiftspligtige egenvægt.

Stk. 2. Et køretøjs afgiftspligtige totalvægt er den i henhold til færdselsloven tilladte totalvægt. For sættevogne er den afgiftspligtige totalvægt den tilladte vægt på sættevognens egne hjul.

§ 9. Når et køretøj søges registreret, skal anmelderen angive, om køretøjet er indrettet til at benytte benzin som drivkraft eller anden drivkraft, dog ikke ved registrering af campingvogne og påhængs- og sættevogne til personbefordring, som er omfattet af § 3, stk. 1, A, eller påhængsvogne til godstransport og påhængsredskaber, som er omfattet af § 4, stk. 1, II, A. For køretøjer omfattet af § 4, stk. 1, II, A, hvis første indregistrering som nye ligger efter den 2. juni 1998, skal anmelderen endvidere angive, om køretøjet skal anvendes privat, blandet privat og erhvervsmæssigt eller udelukkende erhvervsmæssigt. Det samme gælder ved efterfølgende ændring af registrering eller anvendelse af de pågældende køretøjer. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler om angivelse af oplysninger om køretøjets anvendelse samt dokumentation herfor.

Stk. 2. Om enhver ændring, der er af betydning for afgiftens beregning, skal den afgiftspligtige straks afgive anmeldelse til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for afgiftens omberegning som følge af anmeldte ændringer og træffer herunder bestemmelse om tidspunktet for overgang til de ændrede afgiftsbeløb.

§ 10. Afgiften påhviler den, i hvis navn køretøjet ved afgiftsperiodens begyndelse er registreret (godkendt). Såfremt køretøjet er registreret for såvel en bruger som en ejer, påhviler afgiften dem begge.

Stk. 2. Er køretøjet ved afgiftsperiodens begyndelse overgået til anden ejer (bruger), uden at dette er anmeldt til Køretøjsregisteret, påhviler afgiften tillige den nye ejer (bruger).

Stk. 3. Ved afbetalingssælgers tilbagetagelse af køretøjet påhviler afgiften for den afgiftsperiode, i hvilken tilbagetagelsen har fundet sted, tillige afbetalingssælgeren.

Stk. 4. Såfremt det dokumenteres, at køretøjet senest den 15. i måneden før afgiftsperiodens begyndelse er overgået til anden ejer (bruger), påhviler afgiften alene den nye ejer (bruger), selv om ejer (bruger)skiftet ikke er anmeldt til Køretøjsregisteret.

Stk. 5. Har anmeldelse til Køretøjsregisteret medført uberettiget registrering af et køretøj i en andens navn end anmelderens, påhviler afgiften anmelderen.

Stk. 6. Hvis et køretøj i strid med lov om registrering af køretøjer ikke er registreret i Køretøjsregisteret, påhviler afgiften den, der har pligt til at lade køretøjet registrere.

§ 11. (Ophævet)

§ 12. Hvis afgiften ikke betales rettidigt, skal køretøjets nummerplader snarest inddrages. Det sker ved politiets foranstaltning efter anmodning fra told- og skatteforvaltningen. Den, der helt eller delvis hæfter for afgiften, kan herefter ikke få køretøjet registreret, før den afgift, der påhviler ham, er betalt.

Stk. 2. Forfaldne renter i henhold til opkrævningslovens § 15 b, stk. 1, 1. pkt., og gebyr i henhold til opkrævningslovens § 15 a, stk. 1, refunderes ikke ved tilbagebetaling af afgift i medfør af § 6, stk. 3.

§ 13. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for opkrævning af afgift, herunder eventuelle tillæg.

§ 14. (Ophævet)

§ 15. Fritaget for vægtafgift, udligningsafgift, privatbenyttelsestillæg og partikeludledningstillæg er:

- 1) Køretøjer, der tilhører kongen og dronningen samt medlemmer af kongehuset, som er efterkommere i første led af danske konger, eller for hvem der i henhold til grundlovens § 11 er fastsat årpenge, samt disses enker.
- 2) (Ophævet)
- 3) (Ophævet)
- 4) Køretøjer, der specielt er indrettet til brandsluknings- og redningsopgaver og udelukkende anvendes ved udrykning hertil, samt køretøjer, som tilhører og udelukkende anvendes af beredskabskommissioner og ikke anvendes erhvervsmæssigt i konkurrence med private erhvervsdrivende.
- 5) Ambulancer.
- 6) Personkøretøjer, der med kontrakt om udførelse af rutekørsel, jf. § 20, stk. 3, i lov om trafikselskaber, eller med tilladelse efter lov om trafikselskaber anvendes til rutekørsel og herudover alene anvendes til kørsel, der må ligestilles med almindelig rutekørsel, og som alene afviger herfra ved at opfylde et kortvarigt trafikbehov. Kørsel, der må ligestilles med almindelig rutekørsel, skal udføres efter de takstbestemmelser, der normalt er gældende for det pågældende område, og i henhold til en forud offentliggjort køreplan.

Stk. 2. Af hyrevogne samt af sygetransportkøretøjer, som udelukkende benyttes til erhvervsmæssig befordring af siddende patienter, svares ikke vægtafgift.

Stk. 3. Når der er forløbet 35 år fra et køretøjs 1. registrering, skal der fra den følgende afgiftsperiode kun betales vægtafgift, udligningsafgift, privatbenyttelsestillæg og partikeludledningstillæg med $\frac{1}{4}$ af satserne i § 2 b, stk. 1, § 3, stk. 1, og § 4, stk. 1.

Stk. 4. Skatteministeren kan, i det omfang det er nødvendigt eller hensigtsmæssigt for at opfylde traktatmæssige forpligtelser, fastsætte regler om afgiftsfrihed for køretøjer, som tilhører:

- 1) fremmede staters herværende diplomatiske repræsentationer og de til sådanne repræsentationer knyttede personer.
- 2) fremmede staters herværende konsulære repræsentationer og de til sådanne repræsentationer knyttede personer.

- 3) internationale organisationer og institutioner, som Danmark er medlem af, og de til sådanne organisationer knyttede personer, herunder sagkyndige, som udfører hverv for de pågældende organisationer eller institutioner, samt medlemsstaternes repræsentanter i og udsendinge til sådanne organisationer og institutioner.

Stk. 5. Af køretøjer med en totalvægt på 12 t eller derover, som udelukkende anvendes i forbindelse med tivoli- og cirkusvirksomhed, og som udefra ved bemaling eller lignende fremstår som udgørende en del af den pågældende virksomhed, svares ikke vægtafgift.

§ 16. Personer med varigt nedsat funktionsevne, som efter lov om social service eller barnets lov kan opnå støtte til erhvervelse af en bil, fritages for vægtafgift og tillægsafgift for privat anvendelse. Afgiftsfritagelsen gælder kun, så længe køretøjet er registreret for og benyttes af den pågældende.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om fritagelse for afgifter efter stk. 1, 1. pkt. Told- og skatteforvaltningen træffer afgørelse om ophør af afgiftsfritagelsen efter stk. 1, 2. pkt.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsens afgørelser efter stk. 1, 1. pkt., kan påklages til Ankestyrelsen. Told- og skatteforvaltningens afgørelser efter stk. 1, 2. pkt., kan påklages til Landsskatteretten.

§ 17. Der ydes efter anmodning refusion af vægtafgift for lastvogne, påhængsvogne og sættevogne, der anvendes til kombineret transport.

Stk. 2. Ved kombineret transport forstås transport af varer mellem medlemsstater i EU, når transporten af varerne sker ad vej på den indledende eller afsluttende strækning og der på den resterende strækning anvendes jernbane, indre vandveje eller søveje, når denne strækning er over 100 km i lige linje og transporten ad vej

- 1) på den indledende strækning tilbagelægges mellem det sted, hvor godset læsses, og den indladningsbanegård, der ligger nærmest,
- 2) på den afsluttende strækning tilbagelægges mellem den udladningsbanegård, der ligger nærmest, og det sted, hvor godset losses, eller
- 3) på den indledende eller afsluttende strækning tilbagelægges inden for en radius på 150 km i lige linje fra laste- eller lossehavnen.

Stk. 3. Refusion af vægtafgift kan gives til transportvirksomheder, der foretager transport af varer som kombineret transport, for køretøjer, som ejes eller bruges af transportvirksomheden, og for hvilke virksomheden har afregnet vægtafgift.

Stk. 4. Der ydes refusion af vægtafgift for hvert påbegyndt døgn, det afgiftspligtige køretøj transporteres ad jernbane, indre vandveje eller søveje. Transporttiden beregnes efter jernbanernes eller vand- eller søvejenes sædvanlige køre- eller sejlplaner. Der kan inden for 1 døgn kun ydes refusion for 1 døgn transporttid, selv om flere transporter påbegyndes og afsluttes inden for det pågældende døgn. Afgiftsrefusionen udgør pr. påbegyndt døgn 20 kr. for en lastvogn, 10 kr. for en påhængsvogn og 30 kr. for en bil til sættevogn. Refusionsbeløbet i et kvartal kan ikke overstige det beløb, der er erlagt i vægtafgift for det pågældende kvartal.

Stk. 5. Opgørelse af refusionsbeløb foretages årligt ved kalenderårets udløb. Inden 30 dage herefter indsender den berettigede transportvirksomhed dokumentation for de foretagne kombinerede transporter sammen med dokumentation for betalt vægtafgift til told- og skatteforvaltningen. Told- og skatteforvaltningen beregner størrelsen af den refusion, der tilkommer hver enkelt transportvirksomhed, og foretager udbetaling heraf.

§ 18. (Ophævet)

§ 19. (Ophævet)

§ 20. (Ophævet)

§ 20 a. Der betales afgift efter denne lov af en varebil m.v., der i perioden fra den 25. april 2007 til og med den 27. november 2007 er omregistreret fra en tilladt totalvægt på over 2 t til en tilladt totalvægt på 2

t eller mindre, efter satserne for varebiler m.v. med en tilladt totalvægt i intervallet 2.001-2.500 kg. Dette gælder dog ikke varebiler m.v., der er afgiftsberigtiget med 50 pct. efter registreringsafgiftslovens § 5.

Stk. 2. Der betales afgift efter denne lov af en bil, der afgiftsberigtiges efter § 29, stk. 1, nr. 2, i registreringsafgiftsloven, efter satserne for varebiler m.v. med en tilladt totalvægt i intervallet 2.001-2.500 kg.

§ 21. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn i virksomheder, der er registreret som ejer (bruger) af køretøjer omfattet af § 4, stk. 1, II, A, og til at efterse de pågældende køretøjer, virksomhedernes forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale m.v. I det omfang oplysninger som nævnt i 1. pkt. er registreret elektronisk, omfatter forvaltningens adgang til disse oplysninger også en elektronisk adgang hertil.

Stk. 2. Virksomhedernes indehavere og de i virksomheden beskæftigede personer skal yde told- og skatteforvaltningen fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 omhandlede eftersyn.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen er efter tilsvarende regler som nævnt i stk. 1 berettiget til at foretage eftersyn på offentlige steder af køretøjer omfattet af § 4, stk. 1, II, A, som er registreret med angivelse af blandet privat og erhvervsmæssig eller erhvervsmæssig anvendelse. De registrerede ejere (brugere) samt andre personer, der anvender de pågældende køretøjer, skal yde told- og skatteforvaltningen fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de nævnte eftersyn.

Stk. 4. Hvis et køretøj omfattet af § 4, stk. 1, II, A, er angivet til blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse, fordi det anvendes som led i et ansættelsesforhold, jf. § 2, stk. 3, nr. 2, skal den registrerede ejer (bruger) efter anmodning meddele told- og skatteforvaltningen alle nødvendige oplysninger til vurdering af, om betingelserne for blandet anvendelse er opfyldt. Told- og skatteforvaltningen kan kræve køretøjet fremstillet til eftersyn, hvis det skønnes nødvendigt. Told- og skatteforvaltningen kan desuden undersøge hos nuværende og tidligere arbejdsgivere, om køretøjet opfylder betingelserne for blandet privat og erhvervsmæssig anvendelse. I så fald finder stk. 1, jf. stk. 5, og stk. 2 tilsvarende anvendelse.

Stk. 5. Politiet yder told- og skatteforvaltningen bistand til gennemførelsen af kontrollen efter stk. 1 og 3. Justitsministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 6. Stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse ved told- og skatteforvaltningens administration af § 3 a i brændstofforbrugsafgiftsloven.

§ 22. (Ophævet)

§ 23. Med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug ved:

- 1) afgørelse af, om der skal svares afgift af et køretøj,
- 2) beregning af afgiftens størrelse,
- 3) afgørelse om afgiftsfritagelse eller tilbagebetaling af afgift.

Stk. 2. På samme måde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

- 1) overtræder § 4, stk. 11-13,
- 2) undlader i overensstemmelse med § 9, stk. 2, at give told- og skatteforvaltningen oplysning om ændringer ved eller ændret anvendelse af et køretøj, som er af betydning for afgiftens beregning,
- 3) undtager sig afgift ved at benytte et registreringspligtigt køretøj, der ikke er registreret,
- 4) benytter eller indretter et køretøj, som er fritaget for afgift, i strid med betingelserne for afgiftsfritagelsen,
- 5) i øvrigt benytter eller indretter et køretøj i strid med køretøjets registrerede art og anvendelse eller
- 6) under kørslen undlader at medbringe et bevis udstedt efter § 4, stk. 8.

Stk. 3. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 4. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Stk. 5. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 23 a. Skønnes en overtrædelse ikke at ville medføre højere straf end bøde, kan told- og skatteforvaltningen tilkendegive den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen om tiltalerejsning i retsplejelovens § 895 tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Betales bøden i rette tid, eller bliver den efter vedtagelsen inddrevet eller afsonet, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Ransagning i sager om overtrædelse af bestemmelser i denne lov sker i overensstemmelse med retsplejelovens regler om ransagning i sager, som efter loven kan medføre frihedsstraf.

§ 24. Skatteministeren bemyndiges til at fastsætte de fornødne regler til gennemførelse af nærværende lov.

§ 25. Skatteministeren bemyndiges til at afholde de med lovens gennemførelse forbundne udgifter.

§ 26. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder i kraft den 1. april 1962.

Stk. 2. (Udelades)

Skatteministeriet, den 15. september 2025

P.M.V.

MERETE AGERGAARD

/ Kathrine Waage

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 1992/106/EØF af 7. december 1992 om indførelse af fælles regler for visse former for kombineret godstransport mellem medlemsstaterne, EF-Tidende 1992, nr. L 368, side 38.

Bekendtgørelse af lov om energiafgift af mineralolieprodukter

Bekendtgørelse af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.¹⁾

Herved bekendtgøres lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1349 af 1. september 2020, med de ændringer, der følger af § 4, nr. 1, 2 og 6-8, i lov nr. 138 af 25. februar 2020, § 4 i lov nr. 2225 af 29. december 2020, § 1 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, § 4, nr. 1, i lov nr. 2606 af 28. december 2021, § 12 i lov nr. 832 af 14. juni 2022, § 3, nr. 1, 3-6 og 12, i lov nr. 329 af 28. marts 2023, § 23 i lov nr. 1795 af 28. december 2023, § 1 i lov nr. 1797 af 28. december 2023, § 2, nr. 2, 4-8 og 10-12, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 og § 4 i lov nr. 1489 af 10. december 2024.

Den ændring, der følger af § 14 i lov nr. 1728 af 27. december 2018 om ændring af tinglysningsafgiftsloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om afgift af antibiotika og vækstfremmere anvendt i foderstoffer (Afgiftssaneringspakke m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringen efterfølgende er ophævet, jf. § 21 i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 om ændring af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., spiritusafgiftsloven, momsloven og forskellige andre love (Implementering af det omarbejdede cirkulationsdirektiv, direktivet om militær mobilitet og ændringer i alkoholstrukturdirektivet, justering af reglerne om adgang til virksomheders bevillings- og registreringsforhold, præcisering af bagatelgrænsereglen i en række afgiftslove, justering af momsreglerne for udlejningsvirksomheder og køreskolers salg af motorkøretøjer og tilpasning til EU-regler af tidspunktet for momsfradragsrettens indtræden m.v.).

De ændringer, der følger af § 4, nr. 3 og 5, i lov nr. 138 af 25. februar 2020 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (Omlægning af beskatning af overskudsvarme), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringerne efterfølgende er ophævet, jf. § 6, nr. 3, i lov nr. 2606 af 28. december 2021 og § 18 i lov nr. 1489 af 10. december 2024.

Den ændring, der følger af § 4, nr. 4, i lov nr. 138 af 25. februar 2020 om ændring af lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (Omlægning af beskatning af overskudsvarme), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden af denne ændring fastsættes af skatteministeren, jf. § 5 i lov nr. 138 af 25. februar 2020.

Den ændring, der følger af § 4, nr. 2, i lov nr. 2606 af 28. december 2021 om ændring af lov om varmforsyning, lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. (Prisregulering af og energieffektiviseringsordning med afgiftsfritagelse for overskudsvarme), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden af denne ændring fastsættes af skatteministeren, jf. § 7, stk. 3, i lov nr. 2606 af 28. december 2021.

De ændringer, der følger af § 3, nr. 2 og 7-11, i lov nr. 329 af 28. marts 2023 om ændring af lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og forskellige andre love (Forhøjelse af energiafgiften på fossile brændsler for erhverv efter »Aftale om Grøn skattereform« af 8. december 2020 m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringerne efterfølgende er ophævet, jf. § 20, nr. 1, i lov nr. 1489 af 10. december 2024 og § 8 i lov nr. 683 af 11. juni 2024.

De ændringer, der følger af § 2, nr. 1, 3 og 9, i lov nr. 683 af 11. juni 2024 om ændring af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v., lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og forskellige andre love

(Gennemførelse af dele af »Aftale om Grøn skattereform for industri mv.« fra juni 2022, ændringer som følge af emissionsafgiftsloven og udvidelse af adgang til ekstraordinær genoptagelse på afgiftsområdet m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringerne efterfølgende er ophævet, jf. § 21, nr. 1, i lov nr. 1489 af 10. december 2024 om ændring af lov om vejafgift, brændstofforbrugsafgiftsloven, lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v. og forskellige andre love (Gennemførelse af dele af aftale om deludmøntning af grøn fond, tilpasning af gennemførelse af aftale om grøn skattereform for industri m.v., tekniske ændringer af lov om vejafgift, tilpasning af regler for blandingsbestemmelsen m.v., ændringer med henblik på at fremme regelefterlevelsen på motorområdet m.v.).

Afgiftspligtigt vareområde, afgiftens størrelse og afgiftspligtens indtræden

§ 1. Der betales afgift af mineralolieprodukter m.v. Afgiftssatsen udgør i 2015-niveau følgende:

- 1) For gas- og dieselolie, der anvendes som motorbrændstof, 208,8 øre pr. liter ved dagtemperatur og 207,6 øre pr. liter ved 15 °C.
- 2) For anden gas- og dieselolie, 103,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 103,1 øre pr. liter ved 15 °C.
- 3) For let dieselolie (svovlindhold højst 0,05 pct.) 197,2 øre pr. liter ved dagtemperatur og 196,0 øre pr. liter ved 15 °C.
- 4) For svovlfattig dieselolie (svovlindhold højst 0,005 pct.) 176,5 øre pr. liter ved dagtemperatur og 175,5 øre pr. liter ved 15 °C.
- 5) For svovlfri dieselolie (svovlindhold højst 0,001 pct.) 176,5 øre pr. liter ved dagtemperatur og 175,5 øre pr. liter ved 15 °C.
- 6) For svovlfri dieselolie med 6,8 pct. biobrændstoffer (svovlindhold højst 0,001 pct.) 175,5 øre pr. liter ved dagtemperatur og 174,5 øre pr. liter ved 15 °C.
- 7) For svovlfri dieselolie med 7,6 pct. biobrændstoffer (svovlindhold højst 0,001 pct.) 175,4 øre pr. liter ved dagtemperatur og 174,4 øre pr. liter ved 15 °C.
- 8) For fuelolie 117,5 øre pr. kilogram.
- 9) For fyringstjære 105,7 øre pr. kilogram.
- 10) For petroleum, der anvendes som motorbrændstof, 165,0 øre pr. liter ved dagtemperatur og 164,0 øre pr. liter ved 15 °C.
- 11) For anden petroleum 103,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 103,1 øre pr. liter ved 15 °C.
- 12) For blyholdig benzin 374,3 øre pr. liter ved dagtemperatur og 371,2 øre pr. liter ved 15 °C.
- 13) For blyfri benzin (blyindhold højst 0,013 g pr. liter) 299,3 øre pr. liter ved dagtemperatur og 296,8 øre pr. liter ved 15 °C, jf. dog nr. 14.
- 14) For blyfri benzin med 4,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter) 294,1 øre pr. liter ved dagtemperatur og 291,7 øre pr. liter ved 15 °C. For blyfri benzin med 9,8 pct. biobrændstoffer (blyindhold højst 0,013 g pr. liter) 288,8 øre pr. liter ved dagtemperatur og 286,4 øre pr. liter ved 15 °C.
- 15) For autogas i form af LPG 90,0 øre pr. liter.
- 16) For anden flaskegas i form af LPG, der anvendes som motorbrændstof, 165,4 øre pr. kilogram.
- 17) For anden flaskegas i form af LPG og gas bortset fra LPG, der fremkommer ved raffinering af mineralsk olie i form af raffinaderigas, 136,4 øre pr. kilogram.
- 18) For karburatorvæske 333,8 øre pr. liter ved dagtemperatur og 331,0 øre pr. liter ved 15 °C.
- 19) For smøreolie og lign. under positionerne 27.10, dog undtaget 27.10.19.85 og offsetprocesolier, der er omfattet af 27.10.19.99, 34.03.19, 34.03.99 og 38.19 i EU's kombinerede nomenklatur, 103,7 øre pr. liter ved dagtemperatur og 103,1 øre pr. liter ved 15 °C.
- 20) For bioolier m.v. under position 1507-1518 i EU's kombinerede nomenklatur, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg, anvendes som brændsel til opvarmning eller anvendes til elektricitets-

og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, 28,9 kr. pr. gigajoule eller 103,7 øre pr. liter.

- 21) For metanol under position 2905 11 00 i EU's kombinerede nomenklatur, som er bestemt til anvendelse, udbydes til salg, anvendes som brændsel til opvarmning eller anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker, 28,9 kr. pr. gigajoule eller 45,5 øre pr. liter.

Stk. 2. Af andre kulbrintebrændstoffer og varer under position 3824 90 99 i EU's Kombinerede Nomenklatur, undtagen tørv og afgiftspligtige varer, der er nævnt i § 1, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og i § 1 i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som brændsel til opvarmning, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende brændsel til opvarmning. Af andre varer end de afgiftspligtige varer, der er nævnt i § 1, stk. 1, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og i § 1 i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., der er bestemt til anvendelse, udbydes til salg eller anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- og fyldstof i motorbrændstof, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende motorbrændstof. Af varer, der anvendes til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraftvarme-værker, betales der afgift efter den sats, der gælder for tilsvarende fyringsolier.

Stk. 3. I tilfælde, hvor afgiftssatsen i stk. 1 er angivet både ved dagtemperatur og ved 15°C, finder afgiftssatsen ved dagtemperatur anvendelse ved udlevering til forbrug her i landet, jf. § 2.

Stk. 4. Af en blanding af de i stk. 1 nævnte produkter eller disse produkter og andre varer betales der afgift af hele blandingen efter satsen for den vare, der har den højeste afgiftssats efter denne lov, såfremt blandingen er anvendelig til fremstilling af varme eller som motorbrændstof. Der betales dog ikke yderligere afgift af blyfri benzin, der efter afgiftsberigtigelse blandes med afgiftsberigtiget blyholdig benzin. For biobrændstoffer, hvor afgiften opgøres efter energiindhold efter stk. 8, der blandes med andre afgiftspligtige varer efter stk. 1, betales forholdsmæssig afgift af biobrændstoffer og de øvrige afgiftspligtige varer. 1. pkt. finder ikke anvendelse for en blanding, hvis blandingen er sket på området for en virksomhed, som anvender blandingen som eget forbrug som brændsel til opvarmning eller til elektricitets- og varmfremstilling på stationære motorer i kraft-varme-værker.

Stk. 5. For spildolie iblandet vand, som indsamles fra skibe, og som anvendes eller er bestemt til at anvendes til fremstilling af varme, udgør afgiften dog følgende procentdel af den i stk. 1, nr. 8, nævnte afgiftssats:

- 1) 35 pct. ved et vandindhold på 65 pct. og derover.
- 2) 70 pct. ved et vandindhold på mindst 30 pct. og under 65 pct.
- 3) 95 pct. ved et vandindhold på mindst 5 pct. og under 30 pct.
- 4) 100 pct. ved et vandindhold på under 5 pct.

Stk. 6. Afgiftspligtige varer må ikke uden told- og skatteforvaltningens tilladelse blandes, sælges eller anvendes til andet formål end det, de er afgiftsberigtiget efter, jf. dog stk. 4, 2. pkt.

Stk. 7. Skatteministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte specifikationer for let, svovlfri og -fattig dieselolie.

Stk. 8. Af biobrændstoffer, der anvendes som motorbrændstof eller som tilsætnings- eller fyldstof i motorbrændstof, og som afsættes af virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 2 eller 3, kan der betales afgift efter energiindholdet, såfremt dette opgøres eller foreligger. Afgiften er 91,1 kr. pr. GJ for benzinækvivalenter (2015-niveau) og 49,2 kr. pr. GJ for dieselækvivalenter (2015-niveau).

Stk. 9. Af metanol under position 2905 11 00 i EU's Kombinerede Nomenklatur, der anvendes til fremstilling af elektricitet i brændselsceller i motorkøretøjer, og som afsættes af virksomheder, der er registreret efter § 3, stk. 2 eller 3, udgør afgiften 58,4 øre pr. liter (2015-niveau). Der ses ved afgiftsberegningen efter 1. pkt. bort fra iblandet vand.

Stk. 10. Betales afgift efter stk. 9, skal virksomheden kunne dokumentere forholdet mellem vand og metanol.

Stk. 11. For alle typer benzin, biobenzin og blandinger heraf betales altid minimum 2,67 kr. pr. l uanset satserne i stk. 1, 8 og 9. For alle typer diesel, biodiesel og blandinger heraf betales altid minimum 2,46 kr. pr. l uanset satserne i stk. 1, 8 og 9. I 1. og 2. pkt. skal både afgift efter denne lov og efter lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter indgå ved beregningen af, om minimumssatsen for det enkelte energiprodukt overholdes.

Stk. 12. Betales afgift efter stk. 1, nr. 20 eller 21, efter GJ eller efter stk. 8, skal virksomheden kunne dokumentere opgørelsen af energiindholdet til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 13. Satserne i stk. 1, 8 og 9 reguleres efter § 32 a.

§ 2. Der betales afgift her i landet ved varernes overgang til forbrug, hvorved forstås,

- 1) når varer forlader afgiftssuspensionsordningen,
- 2) ved modtagelsen, når varer fra andre EU-lande erhverves af virksomheder eller personer, der ikke er berettiget til at forarbejde eller oplægge varerne uden afgiftsberigtigelse,
- 3) når der fremstilles eller forarbejdes varer uden for afgiftssuspensionsordningen, eller
- 4) når varer importeres her i landet fra steder uden for EU, jf. § 13, medmindre de pågældende varer umiddelbart efter importen henføres under afgiftssuspensionsordningen, eller ved uretmæssig indpassage af varer, medmindre toldskylden er bortfaldet i medfør af artikel 124, stk. 1, litra e-g eller k, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen.

Stk. 2. Varer anses tillige for overgået til forbrug her i landet ved uregelmæssige transaktioner med de pågældende varer efter stk. 1, nr. 1-3, jf. § 31.

Stk. 3. Varer anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen her i landet efter stk. 1, nr. 1, på tidspunktet for modtagelsen af varerne, når varetransporten sker til

- 1) en registreret varemottager efter § 4, stk. 2,
- 2) en mottager, der er fritaget for afgift af varer efter § 9, stk. 1, nr. 4-6, eller
- 3) et direkte leveringssted her i landet, som den her i landet autoriserede oplagshaver efter § 3 eller den her i landet registrerede varemottager efter § 4, stk. 2, har godkendt og udpeget over for told- og skatteforvaltningen.

Autorisation og registrering af virksomheder m.v.

§ 3. En autoriseret oplagshaver er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv har fået autorisation til at fremstille, forarbejde, oplægge, modtage eller afsende varer under afgiftssuspensionsordningen i et afgiftsoplag, jf. § 5, stk. 1.

Stk. 2. Virksomheder, der udvinder eller fremstiller varer, skal autoriseres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Andre virksomheder, der afsætter, oplagrer eller forbruger afgiftspligtige varer, kan autoriseres som oplagshaver hos told- og skatteforvaltningen, når virksomheden til opbevaring af afgiftspligtige varer råder over lagerkapacitet på mindst 1.000 m³. Virksomheder, der afsætter afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 18 og 19, kan dog autoriseres som oplagshaver, når virksomheden har et årligt salg af de nævnte varer på mindst 100.000 l. Told- og skatteforvaltningen kan i særlige tilfælde fravige det i 1. pkt. anførte kapacitetskrav for virksomheder, der afsætter autogas til videresalg. Hvis flere virksomheder råder over samme lagerkapacitet, hæftes der forholdsmæssigt for afgift i forhold til virksomhedernes faktiske anvendelse af lagerkapaciteten.

Stk. 4. Virksomheder med et årligt forbrug på over 4.000 GJ varme, der er målt inden for samme lokalitet, og som er direkte leveret fra et registreret kraft-varme-værk omfattet af bilag 1 eller fra en mellemhandler registreret efter stk. 5, og hvor tilbagebetalingen af afgift efter § 11 udgør mindst 80 pct. af afgiften efter denne lov og 30 pct. af virksomhedens varmeforbrug bruges ved aktiviteter omfattet af bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 5. Melleghandlere, der transporterer varme, som er direkte leveret fra et registreret kraft-varme-værk omfattet af bilag 1, og hvor mindst 50 pct. af varmen i de seneste 12 måneder er transporteret til virksomheder registreret efter stk. 4, kan registreres hos told- og skatteforvaltningen.

Stk. 6. Melleghandlere registreret efter stk. 5 skal stille sikkerhed for afgiften af den varme, der transporteres til virksomheder, som ikke er registreret efter stk. 4. Sikkerhedens størrelse fastsættes efter § 11, stk. 5, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for sikkerhedsstillelsen.

Stk. 7. Ved ansøgning om registrering efter stk. 4 eller 5 skal virksomheden over for told- og skatteforvaltningen dokumentere, at virksomheden i de seneste 12 måneder har opfyldt betingelserne i stk. 4 eller 5, eller sandsynliggøre, at virksomheden i de kommende 12 måneder opfylder betingelserne i stk. 4 eller 5. Ved opgørelsen af forbrug de seneste 12 måneder benyttes de mængder af gas eller varme, som er målt af de autoriserede virksomheder efter stk. 2 eller de registrerede virksomheder efter stk. 5.

Stk. 8. Såfremt en virksomhed ikke længere opfylder betingelserne for registrering efter stk. 4 eller 5, skal virksomheden underrette told- og skatteforvaltningen.

Stk. 9. Virksomheder, der på tidspunktet for ansøgning om registrering efter stk. 4 eller 5 er i restance med skatter og afgifter, kan ikke registreres i henhold til stk. 4 eller 5.

Stk. 10. Såfremt virksomheden ikke har afgivet rettidig angivelse, har afgivet urigtig angivelse, ikke rettidigt har indbetalt skatter eller afgifter m.v. eller har været i restance med skatter og afgifter, kan told- og skatteforvaltningen inddrage registreringen efter stk. 4 eller 5. Virksomheder, der har fået inddraget registreringen efter stk. 4 eller 5, kan tidligst anmode om fornyet registrering efter stk. 4 eller 5 efter 12 måneder. Told- og skatteforvaltningen skal give et registreret kraft-varme-værk omfattet af bilag 1 til denne lov oplysning om inddragelse af registreringen efter stk. 4 eller 5.

Stk. 11. En her i landet autoriseret oplagshaver er berettiget til under afgiftssuspensionsordningen at oplægge og modtage varer fra andre EU-lande og at afsende varer til andre EU-lande. En autoriseret oplagshaver har tilsvarende adgang til at afsende varer efter loven til andre autoriserede oplagshavere her i landet. For at få autorisation som oplagshaver her i landet skal oplagshaveren hos told- og skatteforvaltningen stille sikkerhed for betaling af afgifter af afgiftspligtige varer.

Stk. 12. Virksomheder, der af miljømyndighederne er godkendt til at indsamle og forarbejde spildolie med henblik på genbrug, skal autoriseres efter stk. 2.

Stk. 13. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for administration af autorisation af oplagshaver her i landet og sikkerhedsstillelse efter stk. 11.

§ 4. En midlertidigt registreret varemottager er en virksomhed, institution eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med en tilladelse til kun lejlighedsvis at modtage varer fra andre EU-lande eller tredjelande. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt registreret varemottager her i landet skal virksomheden eller personen inden vareafsendelsen fra et andet EU-land eller tredjeland

- 1) registreres som midlertidigt registreret varemottager hos told- og skatteforvaltningen,
- 2) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen og
- 3) indbetale afgiften af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Stk. 2. En registreret varemottager er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med en tilladelse til at modtage varer fra andre EU-lande under afgiftssuspensionsordningen. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som registreret varemottager her i landet uden krav om forhåndsanmeldelse af varetransporter skal virksomheden eller personen forinden hos told- og skatteforvaltningen registreres som registreret varemottager.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en registreret varemottager at stille sikkerhed, hvis varemottageren inden for de seneste 3 år er straffet efter § 25. Sikkerheden skal stilles for et beløb svarende til det forventede skyldige afgiftsbeløb for de kommende 12 måneder, dog mindst 20.000 kr. Sikkerheden frigives, såfremt varemottageren inden for en 2-års-periode ikke er straffet efter § 25. Sikkerheden skal

være told- og skatteforvaltningen i hænde, før forsendelsen af ubeskattede leverancer påbegyndes. Told- og skatteforvaltningen fastsætter regler for sikkerhedsstillelsen.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan fratage en virksomhed registreringen som varemodtager, hvis virksomheden gentagne gange ikke angiver og betaler afgiften rettidigt, eller hvis virksomheden ikke overholder reglerne, der er fastsat efter § 14 og § 15, stk. 6. Generhvervelse af registreringen kan ske efter 1 år.

Stk. 5. En registreret vareafsender er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med en tilladelse til at afsende varer til andre EU-lande under afgiftssuspensionsordningen. Afsendelse af varer efter 1. pkt. må kun angå varer, der er importeret, jf. § 13, og må kun ske efter varenes overgang til fri omsætning i EU's toldområde. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som registreret vareafsender her i landet skal virksomheden eller personen forinden hos told- og skatteforvaltningen registreres som registreret vareafsender og stille sikkerhed for betaling af afgifter af afgiftspligtige varer i de andre EU-lande.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for administration, registrering og sikkerhedsstillelse efter stk. 1, 2 og 5.

§ 4 a. Virksomheder, der ikke er autoriseret som oplagshaver, og som både afsætter ufarvet gas- og dieselolie samt petroleum og gas- og dieselolie samt petroleum, der er farvet i henhold til bestemmelser fastsat efter § 24, stk. 1, kan blive registreret som farvningsvirksomhed hos told- og skatteforvaltningen. Det er en betingelse herfor, at virksomheden afsætter mindst 500.000 l gas og dieselolie samt petroleum årligt, og at denne afsætning ikke sker fra stationære detailsalgslæg.

Stk. 2. Farvningsvirksomheder er berettiget til med henblik på videresalg at få tilført og oplagre ufarvet gas- og dieselolie samt petroleum, hvoraf der kun er betalt afgift efter satsen for varer omfattet af § 1, stk. 1, nr. 2 eller 10, jf. dog § 4, stk. 3. Ved videresalg af ufarvede produkter, hvoraf der er betalt afgift efter den i 1. pkt. nævnte afgiftssats, skal differencen mellem denne afgiftssats og afgiftssatsen for varer omfattet af henholdsvis § 1, stk. 1, nr. 1, 3-6 eller 9, indbetales til told- og skatteforvaltningen. Tilsvarende gælder, når farvet gas- eller dieselolie samt petroleum videresælges til anvendelse som motorbrændstof.

Stk. 3. Til de registrerede farvningsvirksomheder udstedes et bevis for registreringen.

Stk. 4. Selvstændige transportører, som på tankvogne transporterer gas- og dieselolie eller petroleum på vegne af autoriserede oplagshavere og registrerede farvningsvirksomheder, der har opnået tilladelse til farvning efter bestemmelser fastsat i medfør af § 24, stk. 1, ved brug af farvningsudstyr, som er godkendt efter bestemmelser om godkendelse m.v. af farvningsudstyr på tankvogne fastsat i medfør af § 24, stk. 1, kan foretage farvning og mærkning af gas- og dieselolie på vegne af den autoriserede oplagshaver eller den registrerede farvningsvirksomhed ved overgangen til forbrug. Den autoriserede oplagshaver eller den registrerede farvningsvirksomhed hæfter for krav, som omfattes af §§ 28 og 29, og som opstår i forbindelse med transporten eller varens overgang til forbrug i umiddelbar tilslutning til transportens afslutning. Lovens bestemmelser om regnskab og kontrol finder tillige med regnskabs- og kontrolbestemmelser, der fastsættes i medfør af lovens § 24, stk. 1, anvendelse på den selvstændige transportør.

§ 4 b. Afgift af varer forfalder ved levering her i landet, i forbindelse med at de pågældende varer efter overgang til forbrug og betaling af eventuelle afgifter i et andet EU-land transporteres her til landet som bestemmelsesland med henblik på

- 1) levering til erhvervsmæssige formål, herunder indkøb af varer, som en her i landet hjemmehørende privat person foretager i et andet EU-land og enten selv transporterer eller på egne vegne lader transportere her til landet, og hvor omfanget og karakteren af de pågældende vareindkøb overstiger, hvad der må anses for at skulle medgå til den pågældende privatpersons eget brug og egen transport, eller

- 2) fjernsalg, når en person, der ikke er autoriseret oplagshaver, registreret varemottager, midlertidigt registreret varemottager, autoriseret mottager eller midlertidigt autoriseret mottager her i landet, eller som ikke udøver selvstændig økonomisk virksomhed her i landet, køber varer i et andet EU-land, og når varerne direkte eller indirekte transporteres af en afsender, der udøver selvstændig økonomisk virksomhed, eller på dennes vegne her til landet.

Stk. 2. Varer anses først for at være leveret til erhvervsmæssige formål her i landet, når varerne ankommer her i landet i overensstemmelse med kravene efter stk. 4 eller 5. Ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varer med henblik på levering til erhvervsmæssige formål eller fjernsalg af varerne finder § 32 anvendelse.

Stk. 3. Afgiftspligtige varer, der er oplagt om bord på skib eller fly i trafik mellem EU-lande, men hvor varerne ikke er tilgængelige for salg, når skibet eller flyet befinder sig i dansk område, er ikke omfattet af afgiftspligten efter denne lov.

Stk. 4. En autoriseret mottager af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at mottage varer omfattet af stk. 1, nr. 1. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret mottager her i landet uden krav om forhåndsanmeldelse af varetransporter skal virksomheden eller personen forinden registreres som autoriseret mottager hos told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgift af afgiftspligtige varer, jf. dog 3. pkt. En virksomhed eller person, der efter § 3 er autoriseret som oplagshaver eller efter § 4, stk. 2, er registreret som varemottager, kan fungere som autoriseret mottager ved at give told- og skatteforvaltningen meddelelse herom.

Stk. 5. En midlertidigt autoriseret mottager af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvis at mottage varer omfattet af stk. 1, nr. 1. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret mottager her i landet skal virksomheden eller personen, inden vareafsendelsen begynder fra et andet EU-land, jf. § 15 a, stk. 3,

- 1) registreres som midlertidigt autoriseret mottager hos told- og skatteforvaltningen,
- 2) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen og
- 3) indbetale afgiften af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Stk. 6. En autoriseret afsender af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 2, til andre EU-lande. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som autoriseret afsender her i landet uden krav om forhåndsanmeldelse af varetransporter skal virksomheden eller personen forinden registreres som autoriseret afsender hos told- og skatteforvaltningen, jf. dog 3. pkt. Virksomheder eller personer, der efter § 3 er autoriseret som oplagshaver eller efter § 4, stk. 5, er registreret som vareafsender, kan fungere som autoriseret afsender ved at give told- og skatteforvaltningen meddelelse herom.

Stk. 7. En midlertidigt autoriseret afsender af beskattede varer er en virksomhed eller person, der som led i udøvelsen af sit erhverv er registreret med tilladelse til kun lejlighedsvis at afsende varer, der er overgået til forbrug her i landet, jf. § 2, til andre EU-lande. For at få tilladelse til at udøve aktivitet som midlertidigt autoriseret afsender her i landet, skal virksomheden eller personen, inden vareafsendelsen til et andet EU-land begynder, jf. § 15 a, stk. 3,

- 1) registreres som midlertidigt autoriseret afsender hos told- og skatteforvaltningen og
- 2) anmelde varetransporten til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 8. En oplagshaver, der er autoriseret i et andet EU-land, og som leverer varer her til landet efter stk. 1, nr. 2, kan udnævne en fiskal repræsentant her i landet til at forestå betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet. Den fiskale repræsentant skal autoriseres eller registreres hos told- og skatteforvaltningen og stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Stk. 9. Den, der her til landet afsender varer fra andre EU-lande ved fjernsalg, jf. stk. 1, nr. 2, eller afsenderens herværende fiskale repræsentant skal inden vareafsendelsen

- 1) autoriseres som oplagshaver eller registreres som varemottager hos told- og skatteforvaltningen og

2) hos told- og skatteforvaltningen stille sikkerhed for betaling af afgifter af varer, der er afgiftspligtige her i landet.

Stk. 10. Hvis overgang til forbrug og betaling af afgift af varer er sket her i landet, men varerne efterfølgende transporteres til et andet EU-land med henblik på levering til erhvervsmæssige formål eller fjernsalg af varerne i det andet EU-land som bestemmelsesland, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen efter anmodning afgift, der er blevet betalt her i landet. Det er en betingelse for godtgørelse af afgift efter 1. pkt., at det dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, at afgiften er blevet betalt i det andet EU-land, og at reglerne i det andet EU-land, der svarer til stk. 9, nr. 1 og 2, og § 14, stk. 3, er opfyldt ved fjernsalg af varer i dette andet EU-land.

Stk. 11. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for sikkerhedsstillelse, administration af godtgørelse, autorisation og registrering efter stk. 1-10.

§ 5. Et afgiftsoplag er ethvert sted, hvor en autoriseret oplagshaver som led i udøvelsen af sit erhverv fremstiller, forarbejder, oplægger, modtager eller afsender varer under afgiftssuspensionsordningen.

Stk. 2. Det er en betingelse for at opnå autorisation som oplagshaver her i landet, at told- og skatteforvaltningen forinden har godkendt virksomhedens produktionsanlæg og tanke og andre anlæg til indpumpning, behandling, opbevaring og udlevering m.v. af afgiftspligtige ubeskattede varer. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for administrationen efter 1. pkt.

Stk. 3. Det er en betingelse for at opnå registrering som farvningsvirksomhed efter § 4 a, at told- og skatteforvaltningen forinden har godkendt virksomhedens tanke og anlæg til indpumpning, behandling, opbevaring og udlevering m.v. af afgiftspligtige varer, hvoraf der er betalt afgift efter § 4 a, stk. 2.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan tilbagekalde en virksomheds autorisation og en godkendelse af anlæg, hvis anlæggene anvendes eller indrettes på en sådan måde, at told- og skatteforvaltningens kontrol efter § 22 ikke kan udføres på rimelig måde.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan ikke godkende detailsalgsanlæg efter stk. 2 eller 3.

Afgiftsperiode og opgørelse af den afgiftspligtige mængde

§ 6. Afgiftsperioden er måneden.

Stk. 2. Kraft-varme-værker, som i betydeligt omfang foretager fordeling af forskellige brændsler til produktion af varme og elektricitet efter bestemmelser i denne lov, kan foretage opgørelse af fordelingen for et anlæg på grundlag af summerede fordelinger for timeintervaller ned til 1 times varighed for afgiftsperioden, jf. stk. 3. Når virkningsgraden for produktion af elektricitet på 0,35 skal indgå i denne opgørelse, kan virkningsgraden anvendes for den samlede afgiftsperiode efter stk. 1.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen giver efter ansøgning tilladelse til timebaseret opgørelse for et anlæg efter stk. 2, når der er sikkerhed for, at den vil blive foretaget på betryggende måde. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af de procedurer og den teknologi, som kraft-varme-værket vil anvende ved den timebaserede opgørelse. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte vilkår for tilladelsen. Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at der ved timebaseret opgørelse kan anvendes gennemsnitlige brændværdier for brændsler for perioder på op til 10 døgns varighed.

Stk. 4. Opfylder kraft-varme-værket ikke vilkårene for tilladelsen efter stk. 3 i en afgiftsperiode, skal det straks meddele det til told- og skatteforvaltningen, og tilladelsen kan ikke finde anvendelse for afgiftsperioden.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler vedrørende tilladelse til timebaseret opgørelse efter stk. 3.

§ 7. Autoriserede oplagshavere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er udleveret fra virksomhedens godkendte anlæg, med tillæg af svind og lign., jf. dog § 8, stk. 1.

Stk. 2. Autoriserede oplagshavere, som ikke eller kun i uvæsentligt omfang afsætter afgiftspligtige varer, skal opgøre den afgiftspligtige mængde som den mængde, der i perioden er tilført virksomhedens godkendte anlæg, med tillæg af den formindskelse eller fradrag af den forøgelse, der i perioden er sket i lagerbeholdningerne i disse anlæg. Decentrale og industrielle kraft-varme-værker, der er omfattet af § 3, stk. 5, 2. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., kan ved opgørelsen fradrage olie, der er indeholdt i varmeleverancen til virksomheder, der er registreret for forbrug af varme, jf. § 3, stk. 4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v.

Stk. 3. Registrerede varemottagere og autoriserede modtagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode som den mængde afgiftspligtige varer, der er tilført virksomheden i perioden.

Stk. 4. Registrerede farvningsvirksomheder skal opgøre den mængde varer, hvoraf der skal betales det i § 4 a, stk. 2, nævnte differencebeløb, som den mængde afgiftspligtig gas- og dieselolie, der er udleveret fra virksomhedens godkendte anlæg til anvendelse som motorbrændstof i afgiftsperioden.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvordan autoriserede oplagshavere, registrerede varemottagere og autoriserede modtagere skal opgøre den afgiftspligtige mængde for varer omfattet af § 1, stk. 5.

Stk. 6. I andre tilfælde er den afgiftspligtige mængde den mængde varer, som en virksomhed eller person har erhvervet eller modtaget i hvert enkelt tilfælde.

Stk. 7. Opgørelsen specificeres efter regler, der fastsættes af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 8. Såfremt afgiftspligtige varer, der ikke er omfattet af § 8, stk. 1, udleveres til andre oplagringsanlæg end de for modtageren normale, kan told- og skatteforvaltningen bestemme, at udleveringen efter stk. 1 finder sted ved modtagelsen af de afgiftspligtige varer i de normale oplagringsanlæg.

Stk. 9. For virksomheder registreret efter § 3, stk. 3, er den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode den mængde afgiftspligtig olie, der er indeholdt i varmeleverancen af varme fra et registreret kraftvarmeværk omfattet af bilag 1 til denne lov eller en mellemhandler registreret efter § 3, stk. 4, i det omfang afgiften indeholdt i varmeleverancen ikke opfylder betingelserne for tilbagebetaling efter § 11 og § 11 a.

Stk. 10. For mellemhandlere registreret efter § 3, stk. 4, er den afgiftspligtige mængde for en afgiftsperiode den mængde afgiftspligtig olie, der er indeholdt i leverancen af varme fra et registreret kraftvarmeværk omfattet af bilag 1 til denne lov. Ved opgørelsen kan fradrages afgiftspligtig olie, der er indeholdt i varmeleverancer til virksomheder registreret efter § 3, stk. 3.

Stk. 11. Den mængde afgiftspligtig olie, der er anvendt til fremstilling af varme leveret til en anden registreret virksomhed, beregnes forholdsmæssigt.

Stk. 12. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for opgørelsen af den afgiftspligtige mængde olie efter stk. 9-11.

§ 8. I den afgiftspligtige mængde opgjort efter § 7, stk. 1 og 2, fradrages

- 1) varer, der tilføres en anden autoriseret oplagshaver, jf. § 3,
- 2) varer, der tilføres en virksomhed, der i andre EU-lande er berettiget til at få dem tilført under suspension af afgiften,
- 3) varer, der udføres til steder uden for EU,
- 4) varer, der er fritaget for afgift efter § 9,
- 5) varer, der hos virksomheden eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt, jf. § 30, og
- 6) 0,14 pct. af den mængde afgiftspligtig benzin, der udleveres fra den autoriserede oplagshaver, hvis den afgiftspligtige benzin ved udleveringen gennemløber et dampretursystem, som opfylder kravene i bekendtgørelse nr. 1670 af 14. december 2006 om begrænsning af udslip af dampe ved oplagring og distribution af benzin.

Stk. 2. Virksomheder, som opgør den afgiftspligtige mængde efter § 7, stk. 2, kan yderligere fradrage mængden af varer i den udstrækning, der kan ske tilbagebetaling efter § 11 og § 11 a.

Afgiftsfritagelse og afgiftsgodtgørelse

§ 9. Der sker afgiftsfritagelse, når en oplagshaver leverer

- 1) benzin til anden teknisk brug end motordrift,
- 2) jetfuel til brug i luftfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt,
- 3) varer til brug om bord på skibe i udenrigsfart og fiskerifartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregistertonnage på 5 t og derover, dog bortset fra lystfartøjer,
- 4) varer til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. og de hertil knyttede personer,
- 5) varer til brug for andre EU-landes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats her i landet, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, eller
- 6) varer til brug for udenlandske NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale eller til forsyning af deres messer eller kantiner, når styrkerne m.v. befinder sig her i landet.

Stk. 2. Der ydes afgiftsfritagelse eller -godtgørelse af varer, der medgår til fremstilling af elektricitet i kraftværker og kraft-varme-værker omfattet af bilag 1 og i andre kraftværker og kraft-varme-værker, når der skal betales afgift efter lov om afgift af elektricitet. Andelen af varer til fremstilling af elektricitet ved kraft-varme-produktion beregnes enten som det samlede forbrug af varer fratrukket kraft-varme-produktionen divideret med 1,2, idet der dog højst kan opnås friholdelse for afgift efter denne lov svarende til elektricitetsproduktionen divideret med 0,35 eller som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i den fremstillede mængde elektricitet divideret med 0,67 og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler. Den metode, som virksomhederne vælger, skal benyttes i hele kalenderåret. Hvis energiindholdet i brændsler ikke kan dokumenteres, anvendes energiindholdet som anført i denne bestemmelse. Virksomheder, der foretager opgørelse af energiindholdet i brændsler efter faktisk brændværdi, skal konstatere eller verificere brændværdien og på forlangende fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen. Den producerede varme skal måles. Endvidere skal al den producerede elektricitet måles. Energiindholdet udgør:

Spildolie	40,4 MJ/kg
Fyringstjære	36,4 MJ/kg
Gas- og dieselolie	35,9 MJ/l
Petroleum	34,8 MJ/l
Fuelolie	40,4 MJ/kg
LPG	46,0 MJ/kg
Gas, som fremkommer ved raffinering af mineralsk olie (raffinaderigas)	52,0 MJ/kg
Stenkul	25,2 GJ/t
Koks	28,9 GJ/t
Jordoliekoks	31,4 GJ/t
Brunkulsbriketter og brunkul	18,3 GJ/t
Benzin	32,9 MJ/l
Halm	14,5 MJ/kg
Træaffald	14,7 MJ/kg
Andet affald	9,4 MJ/kg
Naturgas	39,6 MJ/Nm ³

Biogas 23,3

MJ/Nm³

Forgasningsgas 4,0 MJ/Nm³

Energiindholdet i slam og gødning udgør dog henholdsvis 10 GJ/t og 14 GJ/t fratrukket 1,2 pct. pr. procentpoint vandindhold. Virksomhederne skal konstatere eller verificere vandindholdet og på forlangende kunne fremvise dokumentation herfor over for told- og skatteforvaltningen.

MJ = megajoule

GJ = gigajoule.

Stk. 3. Kraftværker og kraftvarmeværker, der ikke er registreret efter denne lov, får afgiften godtgjort i samme omfang, og efter samme fordelingsregler som i stk. 2. Værker, der ikke opfylder betingelserne for at få afgiften tilbagebetalt efter reglerne i lov om fremskyndet tilbagebetaling af visse afgifter, kan efter anmodning til told- og skatteforvaltningen få afgiften tilbagebetalt månedsvis. Afgiftsbeløbet udbetales efter de i merværdiafgiftslovens § 63 anførte regler.

Stk. 4. Varmeproducenter, der leverer varme uden samtidig produktion af elektricitet til de kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til de samme kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet, som værkernes kraft-varme-kapacitet vedrører, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 5 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 5 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 24,1 kr. pr. GJ fjernvarme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af fjernvarme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 24,1 kr. pr. GJ fjernvarme (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i stk. 3. Satserne i 2. og 3. pkt. reguleres efter § 32 a. Det er en betingelse for tilbagebetalingen, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7, stk. 6, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 5. Virksomheden har kraftvarmekapacitet, hvis 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraftvarmeenheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraftvarmeenheden skal udgøres af elektricitet. Dette skal kunne dokumenteres på forlangende over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 6. Afgiften godtgøres af

- 1) varer, der anvendes til jernbane- og færgedrift og til erhvervsmæssig sejlads med andre fartøjer end de i stk. 1, nr. 3, nævnte bortset fra lystfartøjer,
- 2) varer, der anvendes til fiskerifartøjer med en bruttotonnage på 5 t og derover eller en bruttoregister-tonnage på 5 t og derover, dog bortset fra lystfartøjer, når varerne ikke er leveret uden afgift efter stk. 1, nr. 3,
- 3) varer, der anvendes som motorbrændstof ved afprøvning af motorer til skibe i forbindelse med fremstilling af disse motorer, og
- 4) andre varer end de i stk. 1, nr. 2, nævnte, såfremt varerne anvendes til brug i luftfartøjer, der anvendes erhvervsmæssigt.

Stk. 7. Der ydes afgiftsfritagelse af varer, der indføres eller modtages fra andre EU-lande i samme omfang som efter merværdiafgiftslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3. Der ydes endvidere afgiftsfritagelse for olieprodukter, som medbringes fra udlandet til brug i køretøjets normale brændstoftank eller reservedunk,

jf. dog § 13, stk. 3. Der ydes desuden afgiftsfritagelse for gas, der er indeholdt i lightere, der indføres fra udlandet.

Stk. 8. Der ydes en afgiftsfritagelse af varer, der midlertidigt indføres eller modtages fra andre EU-lande, til de i toldlovens § 5, nr. 3, nævnte formål.

Stk. 9. Varer omfattet af stk. 6 kan i særlige tilfælde leveres uden afgift fra en autoriseret oplagshaver.

Stk. 10. Skatteministeren kan fastsætte regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsfritagelse og -godtgørelse samt tilskud og betinge afgiftsfriheden af et årligt mindsteforbrug. Skatteministeren kan endvidere fastsætte de nærmere regler for opgørelse og afregning af afgiften efter stk. 2 og 3.

Stk. 11. Et energiprodukt, der medgår direkte til produktion af et tilsvarende energiprodukt, er fritaget for afgift. Fritagelsen gælder kun for energiprodukter, som er produceret på virksomhedens område. Fritagelsen gælder dog ikke for energiprodukter, der anvendes som motorbrændstof.

Stk. 12. En forholdsmæssig del af energiprodukterne kan henregnes under stk. 11 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 11 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 11, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 13. For nyttiggjort overskudsvarme fra varme og varer, for hvilke stk. 11 finder anvendelse, betales afgift i overensstemmelse med reglerne for nedsættelse af tilbagebetaling af afgift efter § 11, stk. 9-12.

Stk. 14. Fritagelsen efter stk. 1, nr. 5 og 6, administreres af Forsvarsministeriet.

Stk. 15. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 4 og 5, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-4, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 11, stk. 6 og 7, og § 11 f, stk. 1-4, i lov om afgift af elektricitet, § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v. og § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-4, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 16. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 15 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 4 og 5, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

§ 9 a. Varmeproducenter, der producerer varme uden samtidig produktion af elektricitet, kan få tilbagebetalt en del af afgiften af forbrug af afgiftspligtige varer anvendt til fremstilling af varme til eget forbrug i virksomheden via interne varmesystemer, jf. dog stk. 2, hvis virksomheden er et værk, som 1) har kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 eller 2) havde kraft-varme-kapacitet efter stk. 3 den 1. oktober 2005 eller 3) er omfattet af bilag 1. Den del af afgiften, der overstiger 24,1 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau), tilbagebetales. Såfremt der ved fremstillingen af varme anvendes både afgiftspligtige varer efter denne lov og andre brændsler eller energikilder, nedsættes de 24,1 kr. pr. GJ varme ab værk (2015-niveau) forholdsmæssigt. Tilbagebetaling sker efter reglerne i § 9, stk. 3. Satserne i 2. og 3. pkt. (2015-niveau) reguleres efter § 32 a.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgift for varme efter stk. 1, at virksomheden også udnytter muligheden for at få tilbagebetaling af afgift for den samme varme efter § 7 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 3. Virksomheden har kraft-varme-kapacitet, hvis virksomheden leverer varme til kollektive fjernvarmenet eller lignende fjernvarmenet og 100 pct. af varmeleverancen i mindst 75 pct. af året kan dækkes af kraft-varme-enheden. Mindst 25 pct. af produktionen af elektricitet og varme i kraft-varme-enheden

skal udgøres af elektricitet. Dette skal på forlangende kunne dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 1-3, skal indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis det samlede beløb overstiger 100.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Ved opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. tillægges tilbagebetalingsbeløbet efter de tilsvarende bestemmelser i § 8, stk. 4 og 5, og § 8 a, stk. 1-3, i lov om afgift af naturgas og bygas m.v., § 7, stk. 3 og 4, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., § 7, stk. 6 og 7, og § 7 b, stk. 1-3, i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og § 11, stk. 6 og 7, og § 11 f, stk. 1-3, i lov om afgift af elektricitet. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1.-3. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 4 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren kan derudover fastsætte nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 1-3, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

§ 10. Told- og skatteforvaltningen kan meddele virksomheder, der ikke er autoriseret som oplagshaver, bevilling til afgiftsgodtgørelse for leverancer af afgiftspligtige varer i samme omfang som nævnt i § 8, stk. 1, nr. 1-4. Registrerede varemottagere kan efter udløbet af hver afgiftsperiode frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. dog 3. og 4. pkt., jf. § 7, stk. 3, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret. Der kan dog ikke meddeles bevilling til en virksomhed, når den pågældende virksomhed og en autoriseret oplagshaver, som virksomheden direkte eller indirekte får leveret afgiftspligtige varer fra, er indbyrdes forbundne virksomheder. Som indbyrdes forbundne virksomheder anses virksomheder, hvor samme ejerkreds direkte eller indirekte ejer mere end 50 pct. af kapitalen i hver virksomhed eller direkte eller indirekte råder over mere end 50 pct. af en eventuel stemmевærdi i hver virksomhed. Ejere som nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 2, anses ved bedømmelsen af ejerkredsen for én og samme person. En udstedt bevilling bortfalder, hvis det i 3. pkt. nævnte forhold kommer til at foreligge efterfølgende.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen fastsætter regnskabs- og kontrolforskrifter for afgiftsgodtgørelse efter stk. 1.

§ 11. Bortset fra afgiften af benzin kan virksomheder, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, få tilbagebetalt afgiften efter denne lov

- 1) af varer forbrugt i virksomheden,
- 2) af de varer, der er medgået til fremstilling af varme, der er forbrugt i virksomheden, og som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmевærk eller anden varmeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, og
- 3) af de varer, der er medgået til fremstilling af kulde, der er forbrugt i virksomheden og leveret til virksomheden fra en kuldeproducent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven.

Stk. 2. Afgiften efter stk. 1 tilbagebetales i samme omfang, som virksomheden har fradragsret for indgående merværdiafgift for olieprodukter og varme. Afgiften af varer, der anvendes som motorbrændstof, tilbagebetales ikke, jf. dog stk. 3. Det samme gælder afgiften for varer nævnt i § 1, stk. 1, nr. 18 og 19, og afgift af energi i relation til aktiviteter nævnt i momslovens § 37, stk. 7 og 8.

Stk. 3. Afgiften af motorbrændstof, der udelukkende anvendes til afgiftspligtig virksomhed efter merværdiafgiftsloven med jordbrug, husdyrbrug, gartneri, frugtavl, skovbrug, fiskeri, dambrug eller pelsdyravl, tilbagebetales efter stk. 2. Der ydes ligeledes afgiftsgodtgørelse for transport fra ejendommens

område af egne produkter hidrørende fra den nævnte virksomhed. Afgift af motorbrændstof anvendt i registrerede motorkøretøjer refunderes ikke.

Stk. 4. Der ydes ikke tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af varme, som leveres fra virksomheden, rumvarme eller varmt vand, jf. dog stk. 5. Der ydes dog tilbagebetaling for afgiften af varme og varer, der forbruges i lukkede anlæg til fremstilling eller forarbejdning af varer, og som indirekte bidrager til rumopvarmning, såfremt højst 10 pct. af den energi, der er forbrugt i anlægget, bidrager til rumopvarmning. Endvidere ydes der ikke tilbagebetaling af afgiften af varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, som leveres fra virksomheden. Tilbagebetaling kan heller ikke finde sted for varme og varer, der direkte eller indirekte anvendes til fremstilling af kulde, eller af kulde leveret til virksomheden til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn.

Stk. 5. Der ydes dog tilbagebetaling for:

- 1) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen vaskes, renses eller rengøres i eller med særlige anlæg eller udsættes for temperaturstigninger i forhold til det omgivende rum på mindst 10° C såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige anlæg, uanset at disse forarbejdninger også bidrager til opvarmning af lokaler mv., jf. dog stk. 9.
- 2) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til fremstilling af varer, der er bestemt for afsætning, og som et led i forarbejdningen udsættes for temperaturændringer såsom opvarmning, kogning, ristning, destillation, sterilisation, pasteurisering, dampning, tørring, inddampning, fordampning eller kondensering i særlige rum med en driftstemperatur på mindst 45° C, eller i malekabiner og lokaler specielt indrettet til lagring af oste eller spegepølser, når lagringen er en integreret del af henholdsvis ostningsprocessen og spegepølseproduktionen, og lokaler specielt indrettet til tørring af træ (trætørrestuer), samt lignende særligt indrettede rum, hvor opvarmningen udelukkende er et led i en forarbejdning, der ændrer varens karakter, og hvor der under forarbejdningen kun lejlighedsvis opholder sig personer i lokalet. Afgiften tilbagebetales, uanset at opvarmningen af det særlige rum også bidrager til opvarmning af andre lokaler mv., jf. dog stk. 9.
- 3) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4 i de anvendelser, som er nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, samt anvendt til rumopvarmning og varmt vand i staldbygninger, varmt vand til rengøring eller sterilisering af tanke og lukkede produktionsanlæg, hvor rengøringsvæskerne cirkuleres med pumper med en kapacitet på mindst 1 kW, slagteriers forbrug af varmt vand til rengøring eller sterilisering af produktionsudstyr og produktionslokaler i de lokaler, hvor selve slagtningen og grovparteringen finder sted, for fjerkræ dog kun varme forbrugt inden partering, samt forbruget af varmt vand i tilstødende produktionslokaler, såfremt der er fælles varmtvandsnet og der ikke fremstilles udskæringer beregnet til detailsalg, jf. dog stk. 9. Omfattet af tilbagebetalingen for varme og varer anvendt i staldbygninger er også kontorlokaler og andre lokaler i staldbygninger, som indgår i driften, eller hvorfra driften styres og planlægges, hvis forsyningen med varme og varer sker fra samme net som forsyningen til staldbygningen. Det er dog en forudsætning for tilbagebetalingen, at selve staldområdet er opvarmet. Værksteder, beboelsesrum og lign. er ikke omfattet af tilbagebetalingen. Ved grovpartering forstås for svin og lam mv. partering i halve kroppe, for kvæg mv. partering til og med fjerdingen.
- 4) En forholdsmæssig del af afgiften af varer, kulde og varme, der forbruges i anlæg, hvor der fremstilles såvel varme, kulde og varmt vand, der fremstillet på et selvstændigt anlæg ville være tilbagebetalingsberettiget, som ikke tilbagebetalingsberettiget varmeleverance, kuldeleverance, rumvarme og varmt vand, når en sådan forholdsmæssig fordeling kan opgøres. Den tilbagebetalingsberettigede andel opgøres som forholdet mellem på den ene side den mængde energi, som forbruges i de tilbagebetalingsberettigede anlæg, og på den anden side energiindholdet i den samlede mængde fremstillet

varme og kulde. På anlæg, hvor fremløbstemperaturen er over 90° C, eller anlæg, hvor den ikke tilbagebetalingsberettigede del udgør mindre end 10 pct. af den samlede fremstilling, eller den ikke tilbagebetalingsberettigede andel udgør mindre end 200 GJ årligt, kan virksomheden vælge mellem at opgøre andelen, der anvendes i ikke tilbagebetalingsberettigede anlæg, efter ovenstående metode og at opgøre forbruget til ikke tilbagebetalingsberettigede formål direkte. Den direkte opgjorte mængde opgøres som den mængde energi, der forbruges til ikke tilbagebetalingsberettigede formål, divideret med energiindholdet i de indfyrede brændsler, jf. § 9, stk. 2. Denne mængde divideres med anlæggets virkningsgrad. Såfremt målingen ikke foretages i umiddelbar nærhed af anlægget, der fremstiller varmen, tillægges yderligere 10 pct. Den resterende mængde brændsel henregnes til den tilbagebetalingsberettigede del. Virkningsgraden udgør for gasfyrede anlæg 0,90, for oliefyrede anlæg 0,85 og for andre anlæg 0,80.

- 5) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til rengøring af genbrugsemballage, der anvendes ved transport eller salg af varer, og afgiften af varme og varer, som anvendes til vask eller rens af tekstiler og efterbehandling i forbindelse hermed. For genbrugsemballage gælder det også, selv om indtil 25 pct. af genbrugsemballagen anvendes til andre formål end transport eller salg af varer. Nr. 4 finder tilsvarende anvendelse.
- 6) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til opvarmning af lokaler, hvor der foretages smeltning af jern og stål, som omfattet af nr. 30 i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter. Hvor dette forbrug af varme og varer ikke kan adskilles fra det øvrige forbrug af varme og varer til opvarmning, kan der dog højst ydes tilbagebetaling for 30 pct. af det samlede forbrug af varme og varer anvendt til opvarmning i forbindelse med forarbejdningen af jern og stål. Det er en forudsætning for opnåelse af tilbagebetaling, at der smeltes mindst 10 t jern og stål om dagen.
- 7) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, der forbruges i virksomheder, der fremstiller varer af armeret hærdeplast, når varmen mv. anvendes til opvarmning af lokaler, hvori der foretages hærdning af emner fremstillet af armeret hærdeplast, og som ikke er omfattet af nr. 2. Der kan dog højst ydes tilbagebetaling for 1/3 af det samlede forbrug af varme og varer i sådanne lokaler.
- 8) Afgiften af varme og varer, der udelukkende forbruges til udtørring af bygningsmaterialer eller opretholdelse af den for byggearbejdet fornødne temperatur under byggeperioden i forbindelse med opførelse og renovering af bygninger.
- 9) Afgiften af varme og varer omfattet af stk. 4, som anvendes til rumvarme, kulde til køling af rum, hvor kølingen sker af komfortmæssige hensyn, og varmt vand i indkvarteringsydelsen, som omfatter hotelværelser og andre værelser, der udlejes i et kortere tidsrum end 1 måned, uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. 1. pkt. finder ligeledes anvendelse for campingenheder uden særskilt betaling for rumvarme, kulde eller varmt vand. Der kan ske forholdsmæssig opgørelse af en tilbagebetalingsberettiget andel på baggrund af måling efter nr. 4, når en sådan forholdsmæssig andel kan opgøres. Den forholdsmæssigt opgjorte tilbagebetalingsberettigede andel multipliceres med 1,2. I stedet for opgørelse efter nr. 4 kan virksomheder omfattet af 1. pkt. vælge, at beregningen af den godtgørelsesberettigede afgift skal ske forholdsmæssigt svarende til den andel af virksomhedens samlede areal i kvadratmeter, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Arealet, som gæsten egenhændigt kan råde over, multipliceres med 1,2. I den samlede mængde energi medregnes dog ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget. Ved anvendelsen af opgørelsesmetoden i 5. pkt. medregnes ikke varme eller kulde, som leveres fra virksomheden, eller varme til opvarmning af vand i bassiner og lign., der kan rumme over 3 m³ vand, og som er placeret uden for arealet, som gæsten kan råde egenhændigt over under sit ophold. Den opgjorte andel, som efter 8. pkt. ikke skal medregnes, opgøres som forholdet mellem den mængde energi, som forbruges til de pågældende ikketilbagebetalingsberettigede formål, og energiindholdet i den samlede mængde fremstillet rumvarme, kulde og varmt vand. I den samlede mængde medregnes dog ikke andet energiforbrug, som er

godtgørelsesberettiget, jf. 7. pkt. Uanset 9. pkt. foretages der, for så vidt angår varme eller kulde, som er leveret særskilt til virksomheden fra et fjernvarmewærk eller en anden producent, der er registreret efter merværdiafgiftsloven, en særskilt opgørelse, hvor der for denne varme eller kulde foretages en forholdsmæssig fordeling. I denne opgørelse medregnes ikke andet energiforbrug, som er godtgørelsesberettiget, jf. 7. pkt. Det er en betingelse for godtgørelse, at varmen eller kulden, som indgår i beregninger af godtgørelsen, er målt. En virksomhed omfattet af 1. pkt. vælger en opgørelsesmetode for tilbagebetaling for 1 helt kalenderår. En virksomhed, der anvender opgørelsesmetoden i 5. pkt., anvender den tilsvarende opgørelsesmetode i § 10, stk. 5, nr. 9, 5. pkt., i lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og § 8, stk. 4, nr. 9, 5. pkt., i lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.

Stk. 6. Der kan ydes fuld tilbagebetaling, i det omfang den ikke tilbagebetalingsberettigede del, jf. stk. 5, nr. 4, vedrører opvarmning af rum eller en række af rum, hvor en fordeling efter målere indebærer måling af varmeforbruget for et areal under 100 m². I tilfælde, hvor der ikke betales for rumvarme i medfør af 1. pkt., kan virksomheder, der anvender kulde til komfortformål højst 4 måneder i løbet af kalenderåret, vælge at indbetale en afgift af de pågældende rum på 10 kr. pr. m² i hver af månederne maj, juni, juli og august. Det er dog en betingelse, at rummene forsynes med varme fra samme varmenet, som også forsyner anvendelser, der er tilbagebetalingsberettigede efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, og at der indbetales en afgift pr. m² af de pågældende rum. Afgiften erlægges ved, at den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af elektricitet, lov om afgift af stenkul, brunkul og koks mv., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov nedsættes med 10 kr. pr m² pr. måned. 1., 3. og 4. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde.

Stk. 7. I det omfang, der er tale om opvarmning af rum over 100 m², finder stk. 6 tilsvarende anvendelse, såfremt virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling. Er der til opvarmningen anvendt varme eller varer, der ikke er ydet fuld tilbagebetaling af afgiften for, kan den betalte afgift modregnes i m²-afgiften. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse for kulde. Virksomheden kan for forbrug af varmt vand, der vil indebære måling af mindre end 50 GJ årligt, fastsætte forbruget efter andet end direkte måling, når virksomheden kan godtgøre, at en direkte måling ville medføre en større tilbagebetaling.

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning fra virksomheder, der foretager måling med henblik på opgørelse af den tilbagebetalingsberettigede andel af varer, kulde og varme, tillade, at de målte data finder anvendelse på afgiftsperioder op til 3 år før den afgiftsperiode, hvori der først foretages korrekt måling. Der kan ikke gives tilladelse til regulering af tidligere afgiftsperioder efter 1. pkt., medmindre der foreligger månedsvis registrerede målerdata for en periode af mindst 12 måneders varighed. Det er endvidere en forudsætning for regulering, at virksomhedens produktions- og afgiftsmæssige forhold er uændrede. Det er yderligere en forudsætning for regulering, at det tilbagebetalingsberettigede beløb for den periode, som anmodningen vedrører, udgør mindst 75 pct. af afgiften, som virksomheden har fået tilbagebetalt for perioden. Reguleringsbeløb under 10.000 kr. udbetales ikke, og ved udbetaling af reguleringsbeløb over 10.000 kr. foretages der et fradrag på 10.000 kr. Ved anmodning om reguleringsbeløb på mere end 200.000 kr. skal anmodningen være attesteret af en revisor.

Stk. 9. I det omfang en del af det varme vand eller den varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, efterfølgende nyttiggøres ved særlige installationer, der er indrettet til indvinding af varme, nedsættes den samlede tilbagebetaling efter lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v., lov om afgift af naturgas og bygas m.v. og denne lov med 24,5 kr. pr. GJ varme (2015-niveau). Såfremt klima-, energi- og forsyningsministeren træffer afgørelse om, at en virksomhed kan indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme, er der afgiftsfritagelse for de omfattede leverancer af afgiftspligtig overskudsvarme fra den dag, hvor ansøgningen om deltagelse i ordningen er indgivet, og indtil virksomhedens deltagelse i ordningen efter kapitel 4 c i lov om varmeforsyning ophører. Virksomheden skal på forlangende af told- og skatteforvaltningen kunne fremvise dokumentation for deltagelse i ordningen og for, hvordan den overskudsvarme, som omfattes af ordningen, er afgrænset. Varme omfattet

af 1. og 2. pkt. og eventuelt forbrug af elektricitet i varmepumper til nyttiggørelse af overskudsvarme skal måles hver for sig. Leverandøren af overskudsvarme har ansvaret for at foretage måling. Hvis disse varmemængder ikke måles eller nyttiggørelsen har medført et øget forbrug af brændsel i de anlæg, hvorfra varmen nyttiggøres, ydes der ikke tilbagebetaling efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5. Hvis nyttiggørelsen sker ved varmepumper omfattet af § 11, stk. 1, i lov om afgift af elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen kun for den del af den nyttiggjorte varme, der overstiger tre gange elforbruget i varmepumpen. Satsen i 1. pkt. reguleres efter § 32 a. For eget forbrug af nyttiggjort varme, som der kan ydes tilbagebetaling for efter stk. 15, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen.

Stk. 10. I det omfang den nyttiggjorte varme eller varme vand delvis er fremstillet ved andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet, nedsættes tilbagebetalingen for en forholdsvis mængde varme. Den forholdsvis nedsættelse opgøres som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i de brændsler, som der ydes tilbagebetaling for, og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede brændsler mv., jf. § 9, stk. 2.

Stk. 11. For varm luft, der er opvarmet ved afgiftspligtige varer eller varme, som der ydes tilbagebetaling for efter stk. 1, stk. 4, 2. pkt., eller stk. 5, og som direkte eller gennem direkte opvarmning af anden luft nyttiggøres ved særlige installationer, nedsættes tilbagebetalingen, jf. stk. 9, for den mængde varme, som ikke er nyttiggjort til rumopvarmning i samme rum, som varmen er nyttiggjort fra. For andre nyttiggørelser af varm luft gennem særlige installationer nedsættes tilbagebetalingen altid. Såfremt luften også opvarmes ved varer eller varme, som der ikke ydes tilbagebetaling for, kan den mængde varme, som herved er tilført luften, modregnes i den varmemængde, der ligger til grund for nedsættelsen. Nedsættelsen er dog mindst 0.

Stk. 12. Energiindholdet i den i stk. 11 omhandlede nyttiggjorte varme luft kan enten opgøres ved målere eller beregnes som 2 gange energiforbruget i de anlæg, som transporterer luften. Når beregningen sker på sidstnævnte måde, og en del af den varme luft efterfølgende anvendes til opvarmning af væsker, medregnes denne opvarmning af væsker som nyttiggjort varme efter stk. 9. Samtidig modregnes denne opvarmning i det beregnede energiindhold i den varme luft. Transporterer de pågældende anlæg også luft, der ikke er omfattet af stk. 11, kan beregningen baseres på en forholdsmæssig andel. Andelen opgøres som den andel af det samlede energiforbrug i de pågældende anlæg, som svarer til forholdet mellem på den ene side mængden af luft, som er omfattet af stk. 11, og på den anden side den totale mængde transporteret luft.

Stk. 13. For virksomheder, som inden den 6. april 1995 har ansøgt om tilladelse til afgiftsgodtgørelse for varmeleverancer efter de hidtil gældende regler i § 9, stk. 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 543 af 22. juni 1994, sker der ingen nedsættelse af tilbagebetalingen efter stk. 9, når varmen i henhold til tilladelsen afsættes af virksomheden fra et overskudsvarmeanlæg, som er påbegyndt etableret inden den 6. april 1995.

Stk. 14. Uanset stk. 4 kan der dog altid ydes tilbagebetaling for forbruget af afgiftspligtige varer og varme, der overstiger en beregnet mængde, når mindst 25 pct. af den indfyrede energi hidrører fra andet end afgiftspligtige brændsler eller afgiftspligtig elektricitet. Denne mængde beregnes for hvert afgiftspligtigt brændsel som forholdet mellem på den ene side energiindholdet i det afgiftspligtige brændsel og på den anden side det totale energiindhold i de indfyrede mængder ganget med den leverede mængde varme divideret med 0,7 og omregnet til liter henholdsvis kilogram efter de i § 9, stk. 2, anførte værdier for energiindhold. Såfremt virksomheden ikke nærmere kan dokumentere energiindholdet i de afgiftspligtige brændsler, anvendes de i § 9, stk. 2, anførte værdier. Kun varer, hvis energiindhold utvivlsomt overstiger 9,4 MJ/kg, medregnes, såfremt energiindholdet i de indfyrede brændsler opgøres på grundlag af de i § 9, stk. 2, anførte værdier.

Stk. 15. Den, som forbruger varme fra en virksomhed nævnt i stk. 9, får tilbagebetalt et beløb svarende til nedsættelsen efter stk. 9 i samme omfang, som der ydes tilbagebetaling efter stk. 1, 2, 4, 5 og 6 eller afgiftsfritagelse eller -godtgørelse efter § 9, stk. 1, nr. 4, eller § 9, stk. 2 eller 3.

Stk. 16. Til dokumentation af tilbagebetalingsbeløbet skal virksomheden kunne fremlægge fakturaer eller særskilte opgørelser, der kan danne grundlag for opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet, jf. § 12, stk. 4, og § 14, stk. 4, og for, at varer, for hvilke der er ydet tilbagebetaling efter stk. 2, 1. pkt., ikke er anvendt som motorbrændstof.

Stk. 17. Skatteministeren kan fastsætte regler for opgørelse af afgift, der er tilbagebetalingsberettiget efter stk. 3, og bestemmelser om dokumentation efter stk. 16.

Stk. 18. Virksomheder, der benytter sig af tilbagebetalingsmuligheden i stk. 3 eller stk. 5, nr. 9, skal for den enkelte ordning indberette tilbagebetalingsbeløbet til told- og skatteforvaltningen, hvis beløbet overstiger 100.000 euro i et kalenderår. Omregningen fra danske kroner til euro skal ske efter den kurs, der gælder den første arbejdsdag i oktober i det år, som indberetningen vedrører, og som offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende. Opgørelsen af tilbagebetalingsbeløbet efter 1. pkt. skal ske pr. juridisk enhed.

Stk. 19. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger indberettet efter stk. 18 og oplysninger om virksomhedens navn, virksomhedstype, cvr-nummer, størrelse og dato for tildeling. Skatteministeren fastsætter derudover nærmere regler om, at virksomheder ikke kan opnå tilbagebetaling efter stk. 3 eller stk. 5, nr. 9, når de ikke opfylder de til enhver tid gældende betingelser for at modtage statsstøtte.

§ 11 a. Tilbagebetalingen af afgift efter § 11 nedsættes med 4,5 kr. pr. gigajoule for forbrug, der ikke er omfattet af lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, eller hvoraf der kan opnås fuld godtgørelse efter § 9 a, stk. 1, 3 og 6, eller § 9 b i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, jf. dog § 11 d. Godtgørelsesberettigede kan vælge, at tilbagebetalingen efter 1. pkt. beregnes som en reduktion af afgiftsbetalingen med 4,5 kr. pr. gigajoule delt med afgiftssatsen i § 9, stk. 4, 2. pkt., ganget med 1 over 1,2.

Stk. 2. Er afgift efter lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter for forbrug, der ikke er omfattet af stk. 1, efter §§ 9 e og 9 f i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter reduceret til et beløb, der er lavere end EU's minimumssats, jf. bilag 5 i lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter, eller 4,5 kr. pr. gigajoule, nedsættes tilbagebetalingen af afgift efter § 11, så der for forbruget mindst er betalt en samlet afgift efter denne lov og lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter på 4,5 kr. pr. gigajoule.

§ 11 b. (Ophævet)

§ 11 c. (Ophævet)

§ 11 d. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a finder ikke anvendelse for varer, der anvendes til kemisk reduktion.

Stk. 2. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes i elektrolyse.

Stk. 3. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i metallurgiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i anlæggene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 4. Nedsættelsen af tilbagebetaling af afgift efter § 11 a finder ikke anvendelse for varme og varer, der anvendes direkte til opvarmning i mineralogiske processer. Opvarmningen skal foregå i anlæg, og de anvendte materialer skal gennem opvarmningen i ovnene forandre kemisk eller indre fysisk struktur.

Stk. 5. Det er en betingelse for anvendelse af stk. 1-4, at varmen og varerne anvendes direkte til processer, som er nævnt i bilag 1 til lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 6. En forholdsmæssig del af afgiften kan henregnes under stk. 1-4 i de tilfælde, hvor samme anlæg forsyner såvel anvendelser omfattet af stk. 1-4 som andre anvendelser i virksomheden, når en sådan fordeling kan opgøres. § 11, stk. 5, nr. 4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 12. Tilbagebetalingsbeløbet efter § 11 opgøres for den periode, som virksomheden anvender ved angivelsen af afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Tilbagebetalingsbeløbet for en periode omfatter afgiften efter denne lov, jf. dog § 11, stk. 2, 2. og 3. pkt., af de af virksomheden i perioden modtagne leverancer af afgiftspligtige olieprodukter, kulde og varme. Tilbagebetaling af afgiftsbeløbet for varme og kulde kan dog omfatte flere perioder under et.

Stk. 2. Opgørelsesperioden for tilbagebetalingsbeløb vedrørende leverancer, der både anvendes til formål, der er tilbagebetalingsberettigede efter loven, og til formål, der ikke er tilbagebetalingsberettigede, er dog kalenderåret, jf. stk. 3-8. For virksomheder, der ikke anvender kalenderåret som opgørelsesperiode, er perioden en 12-måneders-periode.

Stk. 3. Der ydes godtgørelse for en forholdsmæssig fordeling af leverancen. Den tilbagebetalingsberettigede del opgøres som forholdet mellem periodens forbrug af det lager mv., som leverancen indgår i, til tilbagebetalingsberettigede formål og det totale forbrug af lageret mv. For leverancer, der anvendes som nævnt i § 11, stk. 5, nr. 4, opgøres den tilbagebetalingsberettigede del efter reglerne i § 11, stk. 5, nr. 4.

Stk. 4. Virksomheder kan uanset stk. 2 foretage en foreløbig modregning af afgiften. Den foreløbige fordeling på de forskellige anvendelser sker i forhold til den foregående opgørelsesperiodes fordeling. Såfremt der ikke foreligger en tidligere fordeling, eller hvis der er sket væsentlige ændringer i forbrugssammensætningen, sker den løbende fordeling på baggrund af virksomhedens kvalificerede skøn.

Stk. 5. Efter udløbet af en opgørelsesperiode foretager virksomheden en endelig opgørelse af det tilbagebetalingsberettigede beløb for opgørelsesperioden. Beløbet anføres på virksomhedens angivelse efter merværdiafgiftsloven for den sidste afgiftsperiode i opgørelsesperioden. Overstiger beløbet den foreløbige tilbagebetaling til virksomheden efter stk. 4, kan virksomheden modregne det overskydende beløb i afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. Har virksomheden modtaget for store tilbagebetalinger efter stk. 4, tillægges beløbet afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven.

Stk. 6. Reguleringen af det tilbagebetalingsberettigede beløb som følge af den endeligt opgjorte fradragprocent for delvis fradragret for moms skal angives efter reglerne fastsat i medfør af momslovens § 38, stk. 4, for så vidt angår tidspunktet for angivelse af regulering af afgiftstilsvaret.

Stk. 7. Anvendes en leverance, der er indkøbt som motorbrændstof, helt eller delvis til andre formål, ydes der tilbagebetaling for den forbrugte mængde af forskellen mellem afgiften af varer, der anvendes som motorbrændstof, og varer, der anvendes til andre formål.

Stk. 8. Stk. 2-5 finder ikke anvendelse for motorbrændstof omfattet af § 11, stk. 3.

Stk. 9. Tilbagebetalingsbeløbet anføres på virksomhedens angivelser efter merværdiafgiftsloven. Beløbet angives i hele kroner, idet der ses bort fra ørebeløb.

Stk. 10. Tilbagebetalingen sker ved, at virksomheden foretager modregning i sit afgiftstilsvaret efter merværdiafgiftsloven. I det omfang tilbagebetalingen ikke kan ske ved modregning, udbetales beløbet til virksomheden efter reglerne i § 12 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv.

Stk. 11. Virksomheder, der leverer varme og kulde, skal mindst en gang årligt afgive de oplysninger, der er nødvendige ved opgørelsen af afgiften efter § 11, stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler herom.

Stk. 12. For virksomheder med et årligt energiforbrug inden for samme lokalitet på under 4.000 GJ varme kan tilbagebetaling af afgift af mineralolieprodukter og kuldioxidafgift indeholdt i en leverance af varme ske på baggrund af acontofakturerings af afgift, før de leverancer af varme, for hvilket der skal ske tilbagebetaling af afgift, har fundet sted. For andre virksomheder kan der ikke ske tilbagebetaling af afgift, før leverancen har fundet sted.

Stk. 13. Såfremt tilbagebetalingsbeløbet opgøres på baggrund af fakturaer og lignende fra andre end registrerede virksomheder, kan told- og skatteforvaltningen bestemme, at der kun kan medtages fakturaer og lignende, hvor afgiften er forfaldet, jf. § 2, stk. 4, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Afgift af varer, der importeres

§ 13. Der betales afgift af afgiftspligtige varer, der importeres fra steder uden for EU eller indføres fra visse områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, medmindre varerne tilføres en oplagshaver eller er fritaget efter § 9, stk. 7. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. For varer, der importeres af en virksomhed registreret efter § 29 i toldloven, finder reglerne om registrerede varemottagere tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Der betales ikke afgift af brændstof i erhvervskøretøjers og specialcontaineres standardtanke. Ved standardtanke forstås den definition, som findes i artikel 24, nr. 2, i Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003.

Regnskabsbestemmelser

§ 14. Oplagshavere, der er autoriseret efter § 3, stk. 2, skal føre regnskab over tilgangen af varer, som anvendes til varem fremstilling, og over udlevering, forbrug og svind i virksomheden af de fremstillede varer samt over genvundne benzindampe, jf. § 8, stk. 1, nr. 6. Virksomhederne skal endvidere føre regnskab over tilgang, udlevering og forbrug af afgiftspligtige varer, som ikke er fremstillet af virksomheden.

Stk. 2. Andre oplagshavere og farvningsvirksomheder registreret efter § 4 a skal føre regnskab over tilgang, udlevering og forbrug i virksomheden af afgiftspligtige varer.

Stk. 3. Registrerede varemottagere, autoriserede mottagere, virksomheder og repræsentanter, der er autoriseret eller registreret efter § 4 b, stk. 8 eller 9, skal føre regnskab over vareleveringer. De i 1. pkt. nævnte virksomheder og repræsentanter skal endvidere føre en fortegnelse over, hvor varerne er leveret.

Stk. 4. Virksomheder, som køber varer, der er afgiftsberigtiget efter § 1, stk. 1, nr. 2 og 10, skal føre regnskab over tilgang og udlevering af sådanne varer til andre erhvervsdrivende.

Stk. 5. Autoriserede oplagshavere og registrerede varemottagere skal konstatere eller verificere vandindholdet i varer omfattet af § 1, stk. 5, og på forlangende dokumentere dette over for told- og skatteforvaltningen. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte de nærmere regler for opgørelse af vandindholdet.

Stk. 6. Autoriserede oplagshavere og registrerede varemottagere skal føre regnskab over indkøb og forbrug af afgiftspligtige varer omfattet af § 1, stk. 5, for hver kategori af vandindhold.

Stk. 7. Ved udlevering fra en autoriseret oplagshaver eller registreret farvningsvirksomhed skal fakturaen indeholde oplysning om udstedelsesdato, leverandørens navn, varemottagerens navn, leveringsstedet, varens art og mængde samt afgiftens størrelse ved dagtemperatur. Hvis udlevering finder sted fra andre end en oplagshaver eller farvningsvirksomhed, skal leverandøren, såfremt mottageren er registreret efter merværdiafgiftsloven, på forlangende udstede en faktura med de nævnte oplysninger. Virksomheder, som leverer varer iblandet biobrændstoffer til anvendelse som motorbrændstof, skal udstede faktura, hvor mængden af biobrændstoffer er angivet.

Stk. 8. Virksomheder mv. skal opbevare regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier og opgørelser i 5 år efter regnskabsårets udløb.

Stk. 9. Told- og skatteforvaltningen fastsætter nærmere regler for virksomhedernes regnskabsførelse, og for indretning af teknisk måleudstyr og montering af dette i virksomheden.

Transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU

§ 15. Der kan inden for EU's område ske transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, herunder gennem steder uden for EU eller gennem visse områder, der ikke er omfattet af EU's afgiftsområde. 1. pkt. omfatter transport fra et afgiftsoplag eller fra et importsted, hvorfra varerne er overgået til fri omsætning i EU's toldområde, til

- 1) et andet afgiftsoplag,
- 2) en midlertidigt registreret varemottager eller en registreret varemottager,
- 3) et sted, hvor de afgiftspligtige varer forlader EU's område,

- 4) en modtager, der her i landet er fritaget for afgift af varer efter § 9, stk. 1, nr. 4-6, når varerne transporteres fra et andet EU-land, eller til en modtager, der i et andet EU-land er fritaget for afgift af varer på et tilsvarende grundlag, når varerne transporteres her fra landet,
- 5) det udgangstoldsted, jf. artikel 329, stk. 5, i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2447 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen, som samtidig er afgangstoldsted for proceduren for ekstern forsendelse, jf. artikel 189, stk. 4, i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 til supplerende af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen, eller
- 6) et direkte leveringssted i et EU-land, som en autoriseret oplagshaver eller en registreret varemottager i det pågældende land har godkendt og udpeget over for landets myndigheder.

Stk. 2. Stk. 1 finder også anvendelse på transport af

- 1) varer, der er afgiftsfritaget eller ikke er afgiftsafregnet her i landet, idet varerne er under afgiftssuspensionsordningen, og som ikke er overgået til forbrug her i landet eller i et andet EU-land, eller
- 2) varer, der er omfattet af nulsats i et andet EU-land, og som ikke er overgået til forbrug her i landet eller i et andet EU-land.

Stk. 3. Ved transport af varer fra importstedet under afgiftssuspensionsordningen efter stk. 1 og 2 skal klarereren eller enhver anden person, som direkte eller indirekte har været involveret i opfyldelsen af toldformaliteter i overensstemmelse med artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen, forsyne told- og skatteforvaltningen med de fornødne oplysninger og dokumentation.

Stk. 4. Transport af varer, jf. stk. 1, begynder,

- 1) når varerne forlader det afgiftsoplag, hvorfra de skal afsendes, eller
- 2) når varerne overgår til fri omsætning fra et importsted i EU's toldområde.

Stk. 5. Transport af varer, jf. stk. 1, ophører,

- 1) når modtageren har fået leveret varerne efter stk. 1, nr. 1, 2, 4 eller 6,
- 2) når varerne har forladt EU's område efter stk. 1, nr. 3, eller
- 3) når varerne i tilfælde omfattet af stk. 1, nr. 5, henføres under proceduren for ekstern forsendelse.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for de administrative procedurer, som virksomheder og personer skal anvende ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen inden for EU, og kravene til oplysninger og dokumentation efter stk. 3.

Afsendelse og modtagelse af varer, der er overgået til forbrug

§ 15 a. Varer, der er overgået til forbrug her i landet efter § 2, kan afsendes af en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret afsender her i landet efter § 4 b, stk. 6 og 7, til et andet EU-land med henblik på levering til erhvervsmæssige formål, når leveringen sker til en modtager, der er registreret som autoriseret modtager i et andet EU-land.

Stk. 2. Varer, der er overgået til forbrug i et andet EU-land, kan leveres til en virksomhed eller person, som er registreret som autoriseret modtager her i landet efter § 4 b, stk. 4 og 5, med henblik på erhvervsmæssige formål, når varerne afsendes af en afsender, der er registreret som autoriseret afsender i et andet EU-land.

Stk. 3. Transport af varer, jf. stk. 1 og 2, begynder,

- 1) når varerne forlader den autoriserede afsenders eller den midlertidigt autoriserede afsenders lokaler, tanke m.v., eller
- 2) når varerne forlader det sted, som den autoriserede afsender eller den midlertidigt autoriserede afsender har meddelt til told- og skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Stk. 4. Transport af varer, jf. stk. 1 og 2, ophører,

- 1) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne i sine lokaler, tanke m.v., eller
- 2) når den autoriserede modtager eller den midlertidigt autoriserede modtager tager imod leveringen af varerne det sted, som den autoriserede modtager har meddelt til told- og skatteforvaltningen, inden transporten af varerne begynder.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for de administrative procedurer, som virksomheder og personer skal anvende ved transport af varer efter stk. 1 og 2.

Afregning af afgiften

§ 16. Autoriserede oplagshavere, autoriserede modtagere samt registrerede varemottagere og farvningsvirksomheder skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, hvoraf der skal betales afgift, jf. § 7, stk. 1-4, og § 8, og indbetale afgiften for afgiftsperioden til told- og skatteforvaltningen. For autoriserede oplagshavere og registrerede farvningsvirksomheder sker angivelsen og betalingen efter reglerne i §§ 2-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. og for registrerede varemottagere og autoriserede modtagere efter reglerne i §§ 2-7 og § 8, nr. 2 og 3, i samme lov.

Stk. 2. For afgiftspligtige, der ikke er omfattet af stk. 1, sker angivelsen og betalingen efter reglerne i § 9, stk. 1, 3 og 4, i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. Opgørelsen af, hvilken mængde varer der skal betales afgift af, sker efter reglerne i § 7, stk. 6.

§ 17. Påbegyndes en afregningsperiode i en periode med én afgiftssats og afsluttes i den umiddelbart efterfølgende periode med en ændret afgiftssats, opgøres den ændrede afgift af en så stor del af leverancen, som perioden med den ændrede afgiftssats udgør i forhold til den samlede afregningsperiode.

Stk. 2. Foretages der måling, hvor den faktiske andel af leverancerne før og efter en afgiftsændring opgøres, skal målingerne anvendes ved opgørelsen, jf. stk. 1.

§ 18. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en registreret varemottager og en autoriseret modtager, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive angivelse ved varernes modtagelse. Told- og skatteforvaltningen kan endvidere pålægge virksomheden at betale afgiften ved varernes modtagelse.

§ 19. Hvis en autoriseret eller registreret virksomhed ikke rettidigt efterkommer et pålæg om at stille sikkerhed, jf. § 11 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv., kan told- og skatteforvaltningen inddrage autorisationen eller registreringen af virksomheden, indtil der er stillet sikkerhed.

§ 20. (Ophævet)

§ 21. (Ophævet)

Kontrolbestemmelser

§ 22. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn i de virksomheder, der omfattes af loven, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v.

Stk. 2. Virksomhedernes indehavere og de i virksomhederne beskæftigede personer skal yde told- og skatteforvaltningen fornøden vejledning og hjælp ved foretagelsen af de i stk. 1 nævnte eftersyn.

Stk. 3. Det i stk. 1 nævnte materiale skal på begæring udleveres eller indsendes til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Erhvervsdrivende skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om deres indkøb og eventuelle videresalg af afgiftspligtige varer.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen er berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når disse varer erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end autoriserede virksomheder.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber m.v. hos de i stk. 4 og 5 omhandlede virksomheder.

Stk. 7. I det omfang oplysninger som nævnt i stk. 1 og 6 er registreret elektronisk, omfatter forvaltningens adgang til disse oplysninger også en elektronisk adgang hertil.

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen er berettiget til, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse at udtage prøver af brændstofindholdet i registrerede motorkøretøjers tanke, når køretøjerne ikke befinder sig på en privat bopæl, og i anlæg, hvori der ifølge bestemmelser fastsat efter § 24, stk. 1, ikke må anvendes motorbrændstof, der er tilsat farvningspræparater eller denatureringsmidler.

§ 23. Offentlige myndigheder skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen enhver oplysning til brug for registrering af og kontrol med virksomheder, der omfattes af loven.

Stk. 2. Politiet yder told- og skatteforvaltningen bistand til gennemførelsen af kontrollen efter § 22. Justitsministeren kan efter forhandling med skatteministeren fastsætte nærmere regler herom.

§ 24. Skatteministeren kan fastsætte regler om farvning og denaturering af afgiftspligtige varer.

Stk. 2. Skatteministeren kan i øvrigt fastsætte bestemmelser om kontrolforanstaltninger, der er nødvendige til lovens gennemførelse.

Straffebestemmelser

§ 25. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen eller vedrørende grundlaget for udbetaling af tilskud,
- 2) overtræder § 1, stk. 6, § 3, stk. 2, stk. 11, 3. pkt., eller stk. 12, § 4, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 2. pkt., eller stk. 5, 2. og 3. pkt., § 4 b, stk. 4-7, stk. 8, 2. pkt., eller stk. 9, § 12, stk. 11, § 14, stk. 1-7 eller 8, § 22, stk. 2, 3 eller 4, eller § 29, stk. 3,
- 3) undlader at efterkomme et efter § 18, 1. pkt., meddelt påbud,
- 4) overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller forsøger herpå eller
- 5) fortsætter driften af en afgiftspligtig virksomhed, hvis autorisation eller registrering er inddraget efter § 19 og told- og skatteforvaltningen har meddelt virksomheden dette.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Begås en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 26. Reglerne i §§ 18 og 19 i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. finder tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af denne lov.

§ 27. (Ophævet)

§ 27 a. (Ophævet)

Hæftelse m.v.

§ 28. For betaling af afgift af varer, der forlader afgiftssuspensionsordningen efter § 2, stk. 1, nr. 1, hæfter

1) den autoriserede oplagshaver, den registrerede varemodtager eller enhver anden person, der frigiver de afgiftspligtige varer, eller på hvis persons vegne varerne frigives fra afgiftssuspensionsordningen, eller

2) den eller de personer, der er involveret i en uregelmæssig afgang af varer fra et afgiftsoplag.

Stk. 2. Ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varer under afgiftssuspensionsordningen efter § 31, stk. 2, hvorved varerne anses for at forlade afgiftssuspensionsordningen og for at overgå til forbrug efter § 2, stk. 1, nr. 1, hæfter følgende personer for betaling af afgift af varer:

1) Den autoriserede oplagshaver, den registrerede vareafsender eller enhver anden person, der har stillet sikkerhed for betaling af afgift af varer efter § 3 eller § 4, eller

2) enhver anden person, der er involveret i en uregelmæssig vareafgang, og som vidste eller burde vide, at vareafgangen var af uregelmæssig art.

Stk. 3. For betaling af afgift af varer, der forarbejdes eller oplægges efter § 2, stk. 1, nr. 2, hæfter den eller de personer, som forarbejder eller oplægger varerne uden for afgiftssuspensionsordningen, eller enhver anden person, som er involveret i forarbejdningen eller oplægningen af varerne.

Stk. 4. For betaling af afgift af varer, der fremstilles eller forarbejdes efter § 2, stk. 1, nr. 3, hæfter den eller de personer, som fremstiller eller forarbejder varerne, eller enhver anden person, som er involveret i en uregelmæssig fremstilling eller forarbejdning af varer.

Stk. 5. For betaling af afgift af varer, der importeres eller uretmæssigt indpasseres efter § 2, stk. 1, nr. 4, hæfter

1) klareren som defineret i artikel 5, nr. 15, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 om EU-toldkodeksen eller enhver anden person som omhandlet i artikel 77, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 952/2013 om EU-toldkodeksen eller

2) den eller de personer, der er involveret i den uretmæssige indpassage af varer.

Stk. 6. For betaling af afgift af varer, der efter overgang til forbrug i et andet EU-land transporteres her til landet med henblik på levering til erhvervsmæssige formål, jf. § 4 b, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, hæfter den autoriserede modtager, medmindre der er sket en uregelmæssighed, jf. § 32, jf. stk. 8. Har en eller flere personer, der har været involveret i transporten af varerne, ikke ladet sig registrere, hæfter disse personer også for afgiften.

Stk. 7. For betaling af afgift af varer fra andre EU-lande ved fjernsalg her i landet efter § 4 b, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, hæfter

1) den eller de personer, der er afsender af varerne,

2) den eller de personer, der er afsenderens herværende repræsentant, jf. § 4 b, stk. 9, eller

3) den eller de personer, der modtager varerne, i tilfælde hvor afsenderen af varerne eller afsenderens herværende repræsentant ikke er registreret eller ikke har stillet sikkerhed efter § 4 b, stk. 9, nr. 1 og 2, ikke har betalt afgiften, eller ikke har ført regnskab over vareleveringer efter § 14, stk. 3.

Stk. 8. For betaling af afgift af varer ved uregelmæssighed i forbindelse med transport af varerne fra EU-lande med henblik på levering til erhvervsmæssige formål eller fjernsalg af varerne her i landet efter § 32, jf. § 4 b, hæfter

1) den eller de personer, der har stillet sikkerhed for betaling af afgift af varerne efter § 4 b, stk. 4 eller stk. 9, nr. 1 og 2, og

2) den eller de personer, som i øvrigt måtte være delagtig i den pågældende uregelmæssighed.

Stk. 9. For afgiftspligtige varer, der ikke er afgiftsberigtiget efter loven, og hvor der ikke er sket autorisation eller registrering eller stillet sikkerhed, hæfter erhververen og den, der er i besiddelse af varerne.

Stk. 10. Hvis en virksomhed, der her i landet er autoriseret som oplagshaver efter § 3 eller registreret som vareafsender efter § 4, stk. 5, får transporteret varer til oplagshavere eller varemodtagere m.v. i andre EU-lande under afgiftssuspensionsordningen, kan den her i landet autoriserede oplagshavers eller registrerede vareafsenders pligt til at betale afgift af varerne her i landet først bortfalde, når det er

dokumenteret, at varerne er overgået til modtageren efter de administrative procedurer for transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, der er fastsat efter § 15, stk. 6.

Stk. 11. Hæftelse for afgift efter stk. 1-9 omfatter selskaber, fonde, foreninger m.v., eller den, der som ejer, forpagter el.lign. driver virksomheden for egen regning. Hvis flere virksomheder og personer hæfter for betaling af samme afgift, hæfter disse virksomheder og personer solidarisk for afgiften.

§ 29. Såfremt varer overdrages, erhverves eller anvendes på en sådan måde, at der ikke er betalt den afgift, som skulle have været betalt efter loven, eller en virksomhed efter §§ 9-11 har fået udbetalt for meget i godtgørelse eller tilskud, afkræves det skyldige beløb til betaling senest 14 dage efter påkrav. Kan størrelsen af det skyldige beløb ikke opgøres på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse af beløbet.

Stk. 2. Såfremt afgiftspligtige varer, der efter § 9 er fritaget for afgift, anvendes til andet formål end det, hvortil de er bestemt, kan told- og skatteforvaltningen inddrage virksomhedens adgang til at indkøbe afgiftsfri varer. Virksomheden afkræves afgiften af de nævnte varer til betaling senest 14 dage efter påkrav.

Stk. 3. Farvningspræparater eller denatureringsmidler, der er tilsat i henhold til bestemmelser, der er fastsat efter § 24, stk. 1, må hverken helt eller delvis fjernes.

Stk. 4. §§ 6 og 7 og § 8, nr. 2 og 3, i lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. finder tilsvarende anvendelse ved ikke rettidig betaling i de i stk. 1 eller 2 nævnte tilfælde.

Tilintetgørelse og tab

§ 30. Varer efter loven anses for fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt, når varerne er blevet gjort uanvendelige som varer.

Stk. 2. Varer, der under afgiftssuspensionsordningen bliver fuldstændig tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt, helt eller delvis, som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen til at tilintetgøre varerne, anses ikke for overgået til forbrug efter § 2. Delvise tab under en bevægelse under afgiftssuspensionsordningen, som skyldes varernes art, anses ikke som overgang til forbrug efter § 2, hvis tabets omfang er under den fælles tærskel som fastsat efter stk. 6, medmindre told- og skatteforvaltningen har rimelig grund til at have mistanke om, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder. Den del af det delvise tab, der overstiger den fælles tærskel for delvise tab som fastsat efter stk. 6, anses som overgået til forbrug.

Stk. 3. For varer, der efter § 4 b er bestemt til erhvervsmæssige formål eller fjernsalg her i landet, forfalder afgift af varerne ikke her i landet, hvis varerne under transport her i landet bliver fuldstændig tilintetgjort eller går uigenkaldeligt tabt som følge af hændelige omstændigheder eller force majeure eller efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen til at tilintetgøre varerne. I tilfælde af delvise tab som følge af varernes art, der sker under transport her i landet, forfalder afgiften ikke her i landet, hvis omfanget af det delvise tab er under den fælles tærskel som fastsat efter stk. 6, medmindre told- og skatteforvaltningen har rimelig grund til at have mistanke om, at der er tale om svig eller uregelmæssigheder.

Stk. 4. Fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab, helt eller delvis, af varer, som har fundet sted efter stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt., skal dokumenteres over for told- og skatteforvaltningen, hvis det er her i landet, den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvis, har fundet sted, eller hvis det er her i landet, den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab, helt eller delvis, er blevet opdaget, i tilfælde, hvor stedet for den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab helt eller delvis, ikke kan fastslås.

Stk. 5. Ved fuldstændig tilintetgørelse eller uigenkaldeligt tab, helt eller delvis, af varer omfattet af stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, 1. pkt., der er dokumenteret tilstrækkeligt efter stk. 4, frigives sikkerhedsstillelsen for betaling af afgifter af varerne helt eller delvis, afhængigt af hvad der er relevant.

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter nærmere regler for frigivelse af sikkerhedsstillelsen efter stk. 5 og tærskelværdien for delvise tab efter stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt.

Uregelmæssighed ved varetransport

§ 31. Der foreligger uregelmæssighed ved transport af varer under afgiftssuspensionsordningen, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret hos en modtager inden for EU, jf. § 15, stk. 5, nr. 1, eller udført fra EU, jf. § 15, stk. 5, nr. 2 eller 3.

Stk. 2. Ved uregelmæssighed efter stk. 1 er stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug her i landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden. Stedet og tidspunktet for varers overgang til forbrug er her i landet, hvis det er her fra landet, at varerne afsendes under afgiftssuspensionsordningen, men de pågældende varer ikke når frem til deres bestemmelsessted.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan frafalde krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis den eller de virksomheder eller personer, der er betalingspligtige for afgift af varerne, inden for en frist på 4 måneder fra begyndelsen af varetransporten, som nævnt i § 15, stk. 4, kan dokumentere over for told- og skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 15, stk. 5, eller kan dokumentere, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

Stk. 4. Uanset fristen efter stk. 3 kan told- og skatteforvaltningen frafalde krav på betaling af afgift af varer her i landet efter stk. 2, 3. pkt., hvis en virksomhed eller person, der har stillet sikkerhed for betaling af afgifter af varerne efter § 3, stk. 11, eller § 4, stk. 5, først på baggrund af en meddelelse fra told- og skatteforvaltningen får kendskab til, at varerne ikke er nået frem til deres bestemmelsessted, og virksomheden eller personen inden for en frist på 1 måned fra told- og skatteforvaltningens meddelelse dokumenterer over for told- og skatteforvaltningen, at varetransporten er afsluttet, jf. § 15, stk. 5, eller dokumenterer, i hvilket andet EU-land uregelmæssigheden er opstået.

Stk. 5. Hvis det inden udløbet af en periode på 3 år fra den dato, hvor varetransporten begyndte efter § 15, stk. 4, dokumenteres, at uregelmæssigheden faktisk har været opstået i et andet EU-land, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen afgift af varer, der er blevet betalt her i landet efter stk. 2, 2. eller 3. pkt., når det over for told- og skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgift af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land.

§ 32. Der foreligger uregelmæssighed ved transport af varer, der er leveret med henblik på erhvervs-mæssige formål eller fjernsalg inden for EU, jf. § 4 b, hvis hele eller dele af det pågældende vareparti ikke er behørigt leveret.

Stk. 2. Der foreligger herudover en uregelmæssighed ved transporten, hvis en eller alle personer, der har været involveret i transporten, ikke har ladet sig registrere eller autorisere efter § 4 b, stk. 4-7 og 9, eller hvis de regler, som skatteministeren har fastsat efter § 15 a, stk. 5, ikke er overholdt ved en transport omfattet af § 4 b, stk. 1, nr. 1. Dette gælder dog ikke i situationer, hvor modtageren af varerne hæfter efter § 28, stk. 7, nr. 3.

Stk. 3. Ved uregelmæssighed efter stk. 1 og 2 skal afgift af varer betales her til landet, hvis uregelmæssigheden er opstået her i landet, eller hvis uregelmæssigheden er konstateret her i landet, når det ikke er muligt at fastslå stedet for uregelmæssigheden.

Stk. 4. Hvis der er betalt afgift af varer her i landet som følge af uregelmæssighed ved varetransporten efter stk. 1-3 og det dokumenteres inden udløbet af en periode på 3 år fra datoen for anskaffelsen af varerne, at uregelmæssigheden faktisk har været opstået eller konstateret i et andet EU-land, godtgør eller eftergiver told- og skatteforvaltningen efter anmodning afgift af varerne, når det over for told- og skatteforvaltningen er dokumenteret, at afgift af varerne er blevet betalt i det pågældende andet EU-land.

Satsregulering

§ 32 a. Reglerne om satsreguleringer i stk. 2 og 3 gælder for satser for 2015, hvorom det ved lov er fastsat, at de reguleres efter denne bestemmelse.

Stk. 2. Satserne, som er nævnt i stk. 1, reguleres årligt efter udviklingen i nettoprisindekset, som offentliggøres af Danmarks Statistik, jf. lov om beregning af et nettoprisindeks. Reguleringen sker første gang for kalenderåret 2016.

Stk. 3. Reguleringen af satserne foretages på grundlag af nettoprisindeksets årsgennemsnit i året 2 år forud for det kalenderår, i hvilket satsen skal gælde. Satserne forhøjes eller nedsættes med samme procent som den, hvormed nettoprisindekset er ændret i forhold til niveauet i 2013. Den procentvise ændring beregnes med en decimal. De satser, der fremkommer efter procentreguleringen, afrundes. Hvis en sats for 2015 er angivet med decimaler, skal denne sats ved regulering og afrunding angives med samme antal decimaler. Hvis en sats for 2015 er angivet uden decimaler, skal denne sats ved regulering og afrunding også angives uden decimaler.

Andre bestemmelser

§ 33. Anvendelsesområdet for lovens §§ 3, 4, 4 b, 5, 13-15 a, 22, 23 og 29-32 er foruden afgiftspligtige varer efter § 1 tillige følgende varer:

- 1) Varer, der er fritaget for afgift efter lovens § 9, stk. 1, nr. 4-6, eller som i et andet EU-land er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag.
- 2) Andre varer, der efter loven er fritaget for afgift her i landet, og som i et andet EU-land enten er fritaget for afgift på et tilsvarende grundlag eller er afgiftspligtige i det pågældende andet EU-land. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for administrationen vedrørende varer, der er omfattet af nr. 2, 1. pkt.

Stk. 2. Skatteministeren kan undtage for lovens krav om registrering, regnskab, kontrol m.v. for varer, der ikke antages at blive brugt til varmefremstilling eller som motorbrændstof.

§ 33 a. Told- og skatteforvaltningen kan give offentligheden adgang til oplysninger om virksomheders bevillingsforhold og virksomheders autorisation som oplagshaver i henhold til denne lov. Udleveringen kan ske, når der angives SE-nummer/cvr-nummer på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.

§ 34. Færøerne og Grønland samt Københavns Frihavn sidestilles i loven med steder uden for EU.

§ 34 a. (Ophævet)

Overgangs- og ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 35. Loven træder i kraft den 1. januar 1993.

Stk. 2-6. (Udelades)

§ 36. Lov om afgift af visse olieprodukter, jf. lovbekendtgørelse nr. 725 af 1. november 1991, lov om afgift af gas, jf. lovbekendtgørelse nr. 620 af 14. oktober 1988, og lov om afgift af benzin, jf. lovbekendtgørelse nr. 726 af 1. november 1991, ophæves.

§ 37. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Skatteministeriet, den 28. maj 2025

P.M.V.

MERETE AGERGAARD

/ Kathrine Waage

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet, EU-Tidende 2003, nr. L 283, side 51, dele af Rådets direktiv 2003/17/EF af 3. marts 2003 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie, EU-Tidende 2003, nr. L 76, side 10, og Rådets direktiv (EU) 2020/262 af 19. december 2019 om den generelle ordning for punktafgifter (omarbejdning), EU-Tidende 2020, nr. L 58, side 4-42.

Centrale kraftværker og kraft-varme-værker

Amagerværket	Fynsværket
Asnæsværket	Herningværket
Avedøreværket	Randersværket
H. C. Ørstedsværket	Skærbækværket
Kyndbyværket	Nordjyllandsværket
Svanemølleværket	Studstrupværket
Stignæsværket	Esbjergværket
Enstedværket, inkl. Blok 3	Rønneværket

(Ophævet)

(Ophævet)

(Ophævet)

(Ophævet)

(Ophævet)

EU's minimumsafgifter

	Enhed	EU's minimumssatser
1) gas- og dieselolie til motorbrug	øre/l	15,8
2) anden gas- og dieselolie	øre/l	15,8
3) fuelolie	øre/kg	12,5
4) fyringstjære	øre/kg	11,3
5) petroleum til motorbrug	øre/l	15,8
6) anden petroleum	øre/l	15,8
7) autogas (LPG)	øre/l	16,5
8) anden flaskegas (LPG)	øre/kg	16,5
Satser ved 15° C		
for varer nævnt under nr. 1 og 5	øre/l	15,7

Bogføringsloven

Lov om bogføring

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Loven finder anvendelse på erhvervsdrivende virksomheder etableret her i landet af enhver art uanset ejer- eller hæftelsesforhold samt erhvervsaktiviteter, der udøves her i landet af virksomheder, som er hjemmehørende i udlandet.

Stk. 2. Loven finder endvidere anvendelse på følgende virksomheder, organisationer og sammenslutninger m.v.:

- 1) Virksomheder, organisationer og sammenslutninger m.v., der er afgiftspligtige eller fuldt eller begrænset skattepligtige her til landet, i det omfang de ikke er omfattet af stk. 1.
- 2) Virksomheder, organisationer og sammenslutninger m.v., der som betingelse for tildeling af direkte tilskud fra den danske stat eller Den Europæiske Union skal afgive regnskabsmæssige oplysninger, i det omfang de ikke er omfattet af stk. 1. Den bevilgende myndighed kan helt eller delvis fritage enkelte virksomheder, organisationer eller sammenslutninger m.v. fra loven. Er virksomheden, organisationen eller sammenslutningen m.v. tillige omfattet af nr. 1, kan fritagelse dog kun ske efter aftale med told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på virksomheder, som

- 1) er omfattet af lov om statens regnskabsvæsen m.v. eller
- 2) udelukkende er omfattet af regnskabsregler fastsat ved eller i henhold til lov om kommunernes styrelse eller regionsloven.

§ 2. § 19, § 20, stk. 2, § 25, stk. 2, § 27, stk. 2-4, § 29 og § 33, stk. 1, nr. 3, finder alene anvendelse på udbydere af digitale bogføringssystemer.

§ 3. I denne lov forstås ved:

- 1) Virksomheder: Enheder omfattet af § 1, stk. 1 og 2.
- 2) Transaktion: En handling eller et forhold af økonomisk betydning for virksomheden.
- 3) Transaktionsspor: Den sammenhæng, der er mellem de enkelte registreringer og virksomhedens årsregnskab, skatte- eller afgiftsopgørelse, tilskudsregnskab eller tilsvarende regnskabsopstilling, der skal udarbejdes i henhold til lovgivning, eller virksomhedens frivilligt udarbejdede regnskaber, når de ikke udelukkende anvendes til virksomhedens eget brug.
- 4) Kontrolspor: De oplysninger, der dokumenterer registreringernes rigtighed.
- 5) Bilag: Enhver nødvendig dokumentation for transaktioner, der registreres i bogføringen. Ved eksterne bilag forstås dokumentation, der hidrører fra andre end virksomheden. Øvrige bilag anses som interne.
- 6) Digitalt bogføringssystem: En digital service eller software, som indeholder funktioner, hvorved virksomheder kan registrere transaktioner og opbevare registreringer og bilag eller som minimum en fuldstændig sikkerhedskopi heraf på en server hos en udbyder eller en anden tredjepart.
- 7) Udbyder af et digitalt bogføringssystem: En virksomhed, som markedsfører eller påtænker at markedsføre et digitalt bogføringssystem her i landet på ensartede vilkår til en ubestemt kreds af virksomheder.
- 8) E-faktura: En faktura eller kreditnota, der er udstedt, sendt og modtaget i et struktureret, elektronisk format, der gør det muligt at behandle den automatisk og elektronisk.
- 9) E-dokument: Et dokument, der sendes eller modtages i et struktureret, elektronisk format.

§ 4. Som regnskabsmateriale anses:

- 1) Registreringer, herunder transaktionssporet.
- 2) Beskrivelse af virksomhedens bogføringsprocedurer, jf. § 6.
- 3) Bilag.
- 4) Oplysninger i øvrigt, som er nødvendige for kontrolsporet.
- 5) Dokumentation for oplysninger i noterne og ledelsesberetningen i årsrapporten og for skøn og vurderinger foretaget i forbindelse med udarbejdelse af virksomhedens årsrapport.
- 6) Regnskaber, opgørelser og opstillinger, som kræves udarbejdet i henhold til lovgivning, og frivilligt udarbejdede regnskaber, der er aflagt efter årsregnskabsloven, og som ikke udelukkende anvendes til virksomhedens eget brug.
- 7) Eventuelle revisionsprotokoller eller anden tilsvarende rapportering.

Kapitel 2

Generelle krav til bogføring

§ 5. Bogføringspligten efter denne lov omfatter registrering af virksomhedens transaktioner og opbevaring af virksomhedens regnskabsmateriale.

Stk. 2. Bogføringen skal tilrettelægges og udføres under hensyn til virksomhedens kompleksitet, antallet af transaktioner og transaktionernes økonomiske omfang.

§ 6. Virksomheder, der er bogføringspligtige efter § 1, stk. 1, og som efter årsregnskabslovens § 3, stk. 1, har pligt til at aflægge en årsrapport, eller hvor nettoomsætningen i 2 på hinanden følgende indkomstår overstiger 300.000 kr., skal under hensyn til § 5, stk. 2, udarbejde

- 1) en beskrivelse af virksomhedens procedurer for at sikre, at alle virksomhedens transaktioner løbende registreres,
- 2) en beskrivelse af virksomhedens procedurer for at sikre, at virksomhedens regnskabsmateriale efter § 4, nr. 2 og 4-7, opbevares på betryggende vis, og
- 3) en beskrivelse af, hvilke medarbejdere der er ansvarlige for procedurerne efter nr. 1 og 2.

Kapitel 3

Registrering af transaktioner og løbende afstemning med beholdninger

§ 7. Virksomheder skal registrere alle transaktioner nøjagtigt, og snarest muligt efter at de forhold, der danner grundlag for registreringerne, foreligger.

Stk. 2. Virksomheder, der på grund af deres kompleksitet, antallet af transaktioner eller transaktionernes økonomiske omfang ikke er i stand til at registrere alle individuelle køb eller salg, kan i stedet registrere aggregerede køb eller salg på grundlag af daglige kasseopgørelser.

§ 8. Virksomheder har pligt til at sikre transaktionsspor, ved at registreringer efter § 7, stk. 1, kan følges til de omhandlede regnskaber, opgørelser eller opstillinger, jf. § 4, nr. 6, og at tallene heri kan opløses i de registreringer, hvoraf de er sammensat.

§ 9. Virksomheder har pligt til at sikre kontrolsporet, ved at registreringer efter § 7, stk. 1, kan dokumenteres ved bilag og indeholder henvisninger hertil. Hver registrering skal indeholde oplysning om sin tidsmæssige placering i bogføringen.

Stk. 2. Bilag skal indeholde oplysninger, der er nødvendige for at identificere kontrolsporet, herunder tydeligt angive transaktionsdato og beløb. Danner eksterne bilag grundlag for en registrering, skal der henvises hertil.

Stk. 3. Foretages der rettelser i bilagsmaterialet, skal det oprindelige indhold og indholdet af ændringen tydeligt fremgå af materialet.

§ 10. Registreringerne efter § 7, stk. 1, skal foretages i danske kroner, i euro eller i anden relevant fremmed valuta.

Stk. 2. Registreres i fremmed valuta, herunder euro, skal regnskabsmaterialet indeholde oplysninger, herunder om transaktionsdagens kurs eller lignende omregningsfaktorer, som til enhver tid gør det muligt at omregne til danske kroner.

§ 11. Virksomheder skal foretage de afstemninger, der er nødvendige for at sikre, at der foreligger et opdateret grundlag for lovpligtige indberetninger eller angivelser om moms, skatter, afgifter og års- og delårsrapporter.

Stk. 2. Afstemningen skal senest foretages på datoen for udløbet af fristerne for de lovpligtige indberetninger og angivelser.

Kapitel 4

Opbevaring af regnskabsmateriale

§ 12. Virksomheder skal på betryggende vis opbevare regnskabsmateriale, jf. § 4, i 5 år fra udgangen af det regnskabsår, materialet vedrører, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Opbevaringsperioden i stk. 1 gælder ikke for detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag.

§ 13. Virksomheder skal sikre, at regnskabsmaterialet ikke ødelægges, bortskaffes eller forvanskes, ligesom det skal sikres mod fejl og misbrug, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for registreringer og bilag, der opbevares efter § 16, stk. 1, nr. 2.

§ 14. Ophører bogføringspligten, skal den senest fungerende ledelse sørge for, at regnskabsmaterialet fortsat opbevares i overensstemmelse med dette kapitel og kapitel 5.

Stk. 2. Ophører bogføringspligten som følge af virksomhedens opløsning ved skifterettens mellemkomst, kan skifteretten beslutte, at andre end den senest fungerende ledelse skal opbevare regnskabsmaterialet.

Stk. 3. I andre tilfælde, hvor ledelsen fratræder, skal medlemmerne af den fratrædende ledelse sikre, at regnskabsmaterialet for perioden frem til fratrædelsestidspunktet bliver opbevaret i overensstemmelse med dette kapitel og kapitel 5. Når en ny ledelse afløser en fratrædende ledelse, skal medlemmerne af den fratrædende ledelse overføre regnskabsmaterialet til den nye ledelse.

Kapitel 5

Krav til digitale bogføringssystemer

§ 15. Et digitalt bogføringssystem, der udbydes eller anvendes til bogføring efter denne lov, skal opfylde følgende krav:

- 1) Understøtte en løbende registrering af virksomhedens transaktioner med angivelse af bilag for hver registrering og en betryggende opbevaring af registreringer og bilag i 5 år.
- 2) Opfylde anerkendte standarder for it-sikkerhed, herunder for bruger- og adgangsstyring, og sikre automatisk sikkerhedskopiering af registreringer og bilag.
- 3) Understøtte automatisering af administrative processer, herunder ved automatisk fremsendelse og modtagelse af e-fakturaer og ved mulighed for kontering i overensstemmelse med en offentlig standardkontoplan i registrerede bogføringssystemer.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen fastsætter efter høring af told- og skatteforvaltningen nærmere regler om kravene til digitale bogføringssystemer efter stk. 1, herunder særlige regler for nærmere angivne bogføringssystemer, virksomheder eller brancher.

Krav til virksomheders brug af digitale bogføringssystemer

§ 16. Virksomheder, der er bogføringspligtige efter § 1, stk. 1, og som efter årsregnskabslovens § 3, stk. 1, har pligt til at aflægge en årsrapport, eller hvor nettoomsætningen i 2 på hinanden følgende indkomstår overstiger 300.000 kr., skal i et digitalt bogføringssystem

- 1) registrere virksomhedens transaktioner efter § 7, stk. 1, og
- 2) opbevare registreringer og de bilag, der dokumenterer registreringerne efter § 9.

Stk. 2. Virksomheder skal sikre, at det digitale bogføringssystem, de anvender efter stk. 1,

- 1) er registreret efter § 20, stk. 1, eller
- 2) opfylder kravene efter § 15 og regler udstedt i medfør heraf, hvis bogføringssystemet ikke er registreret efter § 20, stk. 1.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om, hvilke bilag der omfattes af opbevaringspligten efter stk. 1, nr. 2.

§ 17. Virksomheder, der udfører bogføring for andre virksomheder, skal ved bogføringen for disse virksomheder ligeledes iagttage kravene efter § 16, stk. 1 og 2.

§ 18. Erhvervsministeren kan efter høring af skatteministeren fastsætte regler om, at virksomheder, der er omfattet af § 16, stk. 1, og § 17, skal registrere deres transaktioner vedrørende køb og salg med e-fakturaer som dokumentation for transaktionerne.

Krav til udbydere af digitale bogføringssystemer

§ 19. Udbydere af digitale bogføringssystemer har pligt til at sikre, at systemerne opfylder kravene til digitale bogføringssystemer efter § 15 og regler udstedt i medfør heraf. Udbyderne har endvidere pligt til at anmelde systemerne, inden de markedsføres her i landet, til Erhvervsstyrelsen med henblik på registrering efter § 20.

Stk. 2. En udbyder af et digitalt bogføringssystem har pligt til at stille virksomhedens registreringer og bilag efter § 16, stk. 1, nr. 2, til rådighed for myndigheder og en likvidator, kurator eller rekonstruktør, der er trådt i ledelsens sted i den pågældende virksomhed.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om, hvordan oplysninger efter stk. 2 skal stilles til rådighed.

§ 20. Erhvervsstyrelsen kontrollerer, at anmeldte bogføringssystemer opfylder kravene efter § 15 og regler udstedt i medfør heraf. Er dette tilfældet, registrerer Erhvervsstyrelsen bogføringssystemerne i en offentligt tilgængelig fortegnelse.

Stk. 2. Når et bogføringssystem er registreret efter stk. 1, har udbyderen pligt til at sikre, at systemet løbende lever op til kravene efter § 15 og regler udstedt i medfør heraf, herunder i forbindelse med opdateringer og ændringer af bogføringssystemet.

Stk. 3. Registrering af bogføringssystemet kan ikke finde sted, hvis bogføringssystemet ikke opfylder kravene efter § 15 og regler udstedt i medfør heraf. Opfylder et bogføringssystem, der er anmeldt til Erhvervsstyrelsen, ikke kravene efter § 15 og regler udstedt i medfør heraf, fastsætter styrelsen en frist for berigtigelse af anmeldelsen. Registrering kan først finde sted, når anmeldelsen er berigtiget.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om anmeldelse og registrering af digitale bogføringssystemer efter stk. 1-3.

§ 21. Erhvervsministeren kan efter høring af skatteministeren fastsætte regler om digitale bogføringssystemers fremsendelse af registreringer og bilag til et offentligt modtagepunkt gennem anvendelse af den fællesoffentlige digitale infrastruktur for udveksling af e-dokumenter og om opbevaring af sådanne registreringer og bilag og om, til hvilke formål, hvordan og hvor længe sådanne registreringer og bilag må anvendes af offentlige myndigheder.

Kapitel 6

Kontrol

§ 22. En virksomhed har pligt til at stille sit regnskabsmateriale til rådighed for en offentlig myndighed, i det omfang myndigheden i henhold til denne lov eller anden lovgivning er berettiget til at udføre kontrol med virksomheden.

Stk. 2. Den offentlige myndighed kan forlange, at virksomheden i forbindelse med opfyldelse af pligten i stk. 1

- 1) udleverer nærmere angivet regnskabsmateriale,
- 2) udleverer det angivne regnskabsmateriale vederlagsfrit i et anerkendt filformat,
- 3) omregner registreringer i fremmed valuta, herunder euro, til danske kroner og
- 4) sørger for, at regnskabsmaterialet bortset fra eksterne bilag vederlagsfrit oversættes til dansk eller engelsk.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse, hvis regnskabsmaterialet opbevares hos tredjepart.

Stk. 4. Den offentlige myndighed fastsætter en frist for efterlevelsen af et krav efter stk. 1 og 2.

Bogføringskontrol

§ 23. Erhvervsstyrelsen gennemfører en risikobaseret kontrol med overholdelse af reglerne i denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov for

- 1) virksomheder omfattet af årsregnskabsloven, der ikke har indsendt virksomhedens første årsrapport, jf. årsregnskabslovens § 138, stk. 1, 2. pkt., og
- 2) virksomheder, der har fravalgt revision, jf. årsregnskabslovens § 135, stk. 1, 3. pkt.

Stk. 2. En virksomhed omfattet af stk. 1, dens nuværende ledelse eller revisor eller dens tidligere ledelse eller revisor har efter anmodning fra Erhvervsstyrelsen pligt til at meddele styrelsen oplysninger og stille regnskabsmateriale til rådighed for styrelsen, som er nødvendigt for at gennemføre kontrollen efter stk. 1.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan kræve, at en virksomhed omfattet af stk. 1 indsender en erklæring afgivet af en godkendt revisor om overholdelse af denne lov eller regler fastsat i medfør af denne lov. Erhvervsstyrelsen meddeler virksomheden de forhold, som revisorens erklæring skal omfatte.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter en frist for modtagelsen af oplysninger og regnskabsmateriale efter stk. 2 og erklæringer efter stk. 3.

Kontrol med virksomheder, der benytter digitale bogføringssystemer

§ 24. Erhvervsstyrelsen gennemfører en risikobaseret kontrol med, at virksomheder, der anvender et digitalt bogføringssystem, som ikke er registreret efter § 20, stk. 1, opfylder kravene efter § 15 og regler udstedt i medfør heraf. § 23, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse for kontrol efter 1. pkt.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan benytte ekstern bistand ved udførelse af en kontrol med virksomheders bogføringssystemer m.v. efter stk. 1.

Kontrol med udbydere af digitale bogføringssystemer

§ 25. Erhvervsstyrelsen gennemfører en risikobaseret kontrol med, at udbydere af digitale bogføringssystemer overholder pligten efter § 19, stk. 1, til at anmelde digitale bogføringssystemer til registrering, og at bogføringssystemer, der er registreret efter § 20, stk. 1, fortsat overholder kravene efter § 15 og regler udstedt i medfør heraf.

Stk. 2. Udbydere af digitale bogføringssystemer har efter anmodning fra Erhvervsstyrelsen pligt til at meddele styrelsen alle oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre kontrollen efter stk. 1.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan benytte ekstern bistand ved udførelse af en kontrol med en udbyders bogføringssystem m.v. efter stk. 1.

Kapitel 7

Reaktionsmuligheder i forbindelse med kontrol

§ 26. Erhvervsstyrelsen kan i forbindelse med en kontrol med overholdelse af regler efter denne lov eller regler fastsat i medfør heraf

- 1) påtale en overtrædelse,
- 2) påbyde, at en fejl rettes, eller
- 3) påbyde, at en overtrædelse bringes til ophør, og at virksomheden bekræfter dette ved en erklæring afgivet af en godkendt revisor.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen fastsætter en frist for efterlevelsen af et påbud efter stk. 1, nr. 2 og 3.

§ 27. Undlader en virksomhed uanset påbud efter § 26, stk. 1, nr. 2 eller 3, at lovliggøre sit bogføringssystem eller skifte til et lovligt bogføringssystem, kan Erhvervsstyrelsen påbyde virksomheden at anvende et digitalt bogføringssystem, som er registreret efter § 20, stk. 1.

Stk. 2. Undlader udbyderen af et digitalt bogføringssystem uanset påbud efter § 26, stk. 1, nr. 2 eller 3, at anmelde et bogføringssystem efter § 19, stk. 1, eller at ændre systemet, så det overholder kravene efter § 15 og regler udstedt i medfør heraf, kan Erhvervsstyrelsen forbyde fortsat markedsføring af det digitale bogføringssystem, indtil påbuddet efterleves.

Stk. 3. Er der tale om fejl eller mangler, som kan medføre væsentlige risici for sikkerheden i virksomhedernes bogføring, kan Erhvervsstyrelsen påbyde udbyderen at advare virksomheder omfattet af § 16, stk. 2, nr. 1, der bruger det pågældende bogføringssystem, om disse risici.

Stk. 4. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse, hvis en udbyder undlader at efterkomme Erhvervsstyrelsens anmodning om oplysninger efter § 25, stk. 2. Undlader en udbyder uanset forbud mod markedsføring efter stk. 2 fortsat at efterkomme Erhvervsstyrelsens anmodning om oplysninger, finder § 29, stk. 1, tilsvarende anvendelse.

Tvangsopløsning og sletning

§ 28. Erhvervsstyrelsen kan anmode skifteretten om at opløse en virksomhed i overensstemmelse med den lovgivning, som er gældende for virksomheden, hvis den undlader at

- 1) indsende oplysninger eller regnskabsmateriale efter § 23, stk. 2,
- 2) indsende en erklæring efter § 23, stk. 3, eller
- 3) efterkomme et påbud givet efter § 26, stk. 1, nr. 2 eller 3, i forbindelse med kontrol efter § 23.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan slette en filial af en udenlandsk virksomhed fra styrelsens it-system i de i stk. 1, nr. 1-3, nævnte situationer.

Stk. 3. Vedrører de i stk. 1, nr. 1-3, nævnte situationer et interessentskab eller kommanditselskab, kan styrelsen slette registreringen af interessentskabet eller kommanditselskabet i styrelsens register.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen kan træffe afgørelse efter stk. 1-3, når en virksomhed eller en filial af en udenlandsk virksomhed ikke efterlever et krav efter § 23, stk. 2 eller 3, eller et påbud efter § 26, stk. 1, nr. 2 eller 3, i forbindelse med kontrol efter § 23 senest ved udløbet af den af styrelsen fastsatte frist, jf. § 23, stk. 4, eller § 26, stk. 2.

§ 29. Konstaterer Erhvervsstyrelsen ved kontrol efter § 25, stk. 1, at et registreret digitalt bogføringssystem ikke overholder kravene efter § 15 og regler udstedt i medfør heraf og udbyderen undlader at lovliggøre bogføringssystemet uanset påbud om dette, kan Erhvervsstyrelsen slette det pågældende bogføringssystem fra fortegnelsen, jf. § 20, stk. 1, 2. pkt. Udbyderen har i så fald pligt til at informere virksomheder omfattet af § 16, stk. 2, nr. 1, der bruger bogføringssystemet, om, at dette ikke længere er registreret efter § 20, stk. 1.

Stk. 2. En udbyder, der på ny ønsker at markedsføre et digitalt bogføringssystem, der er slettet efter stk. 1, skal anmelde bogføringssystemet efter § 19.

Kapitel 8

Kommunikation m.v.

§ 30. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra myndigheder om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 31. Hvor det efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov er krævet, at et dokument, som er udstedt af andre end en myndighed, skal være personligt underskrevet, kan dette krav opfyldes ved anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt dokumentet. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler herom.

Kapitel 9

Klageadgang

§ 32. Afgørelser truffet af Erhvervsstyrelsen efter denne lov og regler fastsat i medfør heraf kan indbringes for Erhvervsankenævnet, senest 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Afgørelser truffet efter § 28 og § 29, stk. 1, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 10

Straf

§ 33. Medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) overtræder § 7, stk. 1, §§ 8 og 9, § 12, stk. 1, og §§ 13 og 14,
- 2) overtræder § 16, stk. 1 og 2, og § 17,
- 3) overtræder § 19 og § 20, stk. 2, eller
- 4) undlader at efterkomme påbud efter § 26, stk. 1, nr. 2 og 3.

Stk. 2. Ved udmåling af bøder efter denne lov skal der tages hensyn til virksomhedens omsætning, overtrædelsens grovhed og varighed, og om der er tale om gentagne overtrædelser. Ved særlig omfattende overtrædelser af § 7, stk. 1, §§ 8 og 9, § 12, stk. 1, §§ 13 og 14, § 16, stk. 1 og 2, og § 17 idømmes der en skærpet bøde.

Stk. 3. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 5. Forældelsesfristen for strafansvaret er 5 år.

Kapitel 11

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 34. §§ 1-14, 18, 21-23, 26, 28, 30-35, 37 og 38 træder i kraft den 1. juli 2022.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter efter høring af skatteministeren tidspunktet for ikrafttrædelsen af §§ 15-17, 19, 20, 24, 25, 27, 29 og 36. Ministeren kan fastsætte, at bestemmelserne træder i kraft på forskellige tidspunkter, herunder at § 16, stk. 1 og 2, træder i kraft på forskellige tidspunkter for virksomheder omfattet af forskellige regnskabsklasser efter årsregnskabsloven eller efter forskellige omsætningsgrænser.

Stk. 3. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, hvornår anmeldelsespligten efter § 19, stk. 1, 2. pkt., har virkning for eksisterende udbydere af digitale bogføringssystemer.

Stk. 4. Indtil § 16, stk. 1, sættes i kraft efter stk. 2, finder § 6, nr. 2, anvendelse på regnskabsmateriale efter § 4, nr. 1 og 3.

§ 35. Lov om bogføring, jf. lovbekendtgørelse nr. 648 af 15. juni 2006, ophæves.

Kapitel 12

Ændringer i anden lovgivning

§ 36. I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 838 af 8. august 2019, som ændret ved § 1 i lov nr. 642 af 19. maj 2020, lov nr. 741 af 30. maj 2020 og § 4 i lov nr. 568 af 10. maj 2022, foretages følgende ændring:

1. Efter § 138 indsættes før overskriften før § 139:

»**§ 138 a.** Virksomheden skal indberette navn og cvr-nummer på udbyderen af det digitale bogføringssystem, som virksomheden anvender eller har anvendt i regnskabsåret efter bogføringslovens § 16, stk. 2, nr. 1, samtidig med at den indsender årsrapporten.

Stk. 2. Anvender eller har virksomheden i regnskabsåret anvendt et bogføringssystem efter bogføringslovens § 16, stk. 2, nr. 2, der ikke er registreret efter bogføringslovens § 20, stk. 1, skal det indberettes, hvilket system der er tale om. Hvis virksomheden opbevarer en fuldstændig sikkerhedskopi af registreringer og bilag på en server hos en tredjepart, skal dette anføres med nærmere oplysninger om identiteten på den pågældende tredjepart.

Stk. 3. Oplysninger efter stk. 1 og 2 offentliggøres ikke.

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om indberetning af oplysninger efter stk. 1 og 2.«

§ 37. I revisorloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 25 af 8. januar 2021, som ændret ved § 32 i lov nr. 1436 af 29. juni 2021 og § 9 i lov nr. 2601 af 28. december 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 29, *stk. 6*, ændres »§ 42« til: »§ 42, stk. 1,«.

2. I § 38 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Ved en undersøgelse kan Erhvervsstyrelsen hos revisorens eller revisionsvirksomhedens kunde indhente relevant regnskabsmateriale vedrørende afgivne erklæringer efter § 1, stk. 2. Revisorens og revisionsvirksomhedens kunde skal give Erhvervsstyrelsen adgang til materialet.«

3. I § 42, *stk. 1, nr. 1*, ændres »§ 38« til: »§ 38, stk. 1,«.

4. I § 42 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Erhvervsstyrelsen kan som tvangsmiddel pålægge den, som styrelsen i medfør af § 38, stk. 3, har anmodet om at udlevere regnskabsmateriale, daglige eller ugentlige bøder, hvis pågældende undlader at efterkomme anmodningen.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

5. I § 42, *stk. 3*, der bliver stk. 4, ændres »og 2« til: »og 3«.

Kapitel 13

Territorialbestemmelser

§ 38. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Loven kan endvidere sættes i kraft på forskellige tidspunkter.

Givet på Amalienborg, den 24. maj 2022

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Simon Kollerup

Momsloven

Bekendtgørelse af lov om merværdiafgift (momsloven)¹⁾²⁾

Herved bekendtgøres lov om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 26. september 2019, med de ændringer, der følger af § 4 i lov nr. 1548 af 18. december 2018, § 4, nr. 1-12 og 14-28, i lov nr. 1295 af 5. december 2019, § 1 i lov nr. 810 af 9. juni 2020, § 5 i lov nr. 2197 af 29. december 2020, § 2 i lov nr. 789 af 4. maj 2021, § 9 i lov nr. 1179 af 8. juni 2021, § 5, nr. 1 og 3-21, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021, § 2 i lov nr. 2616 af 28. december 2021, § 5 i lov nr. 288 af 7. marts 2022, § 4 i lov nr. 832 af 14. juni 2022, § 1 i lov nr. 904 af 21. juni 2022, § 41 i lov nr. 753 af 13. juni 2023, § 1 i lov nr. 755 af 13. juni 2023 og § 1 i lov nr. 1795 af 28. december 2023.

Den ændring, der følger af § 4, nr. 13, i lov nr. 1295 af 5. december 2019 om ændring af chokoladeafgiftsloven, lov om forskellige forbrugsafgifter, momsloven og forskellige andre love (Godtgørelse af visse punktafgifter til godkendte humanitære organisationer m.v., ændring vedrørende konsignationslagre, kædehandel og bekæmpelse af momssvig ved EU-handel, overførsel af varer til andre EU-lande, ændring af reglerne om udtagning af varer, ydelser og aktiver og præcisering af EU-regel om levering mod vederlag m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringen efterfølgende er ophævet, jf. § 2 i lov nr. 904 af 21. juni 2022 om ændring af momsloven (Ændring af reglerne om brugtmoms, momsgodtgørelse og -fritagelse for diplomater og justering af reglerne om undervisning og turistsalg m.v.).

De ændringer, der følger af § 1, nr. 1-6, i lov nr. 1310 af 6. december 2019 om ændring af momsloven, kildeskatteloven og lov om inddrivelse af gæld til det offentlige (Digitale salgsregistreringssystemer og ændring af reglerne om udstedelse af skattekort til tredjelandsstatsborgere), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringerne efterfølgende er ophævet, jf. § 6 i lov nr. 810 af 9. juni 2020 om ændring af momsloven, kildeskatteloven, skatteindberetningsloven og lov om afgifter af spil (Modernisering af momsreglerne for grænseoverskridende handel med varer og ydelser solgt til forbrugere i EU, digitale salgsregistreringssystemer, håndtering af A-skat m.v. i forbindelse med udbetaling fra feriegarantiordninger m.v. og udskydelse af ikrafttrædelsestidspunktet for den digitale logbog m.v.).

Den ændring, der følger af § 1, nr. 7, i lov nr. 1310 af 6. december 2019 om ændring af momsloven, kildeskatteloven og lov om inddrivelse af gæld til det offentlige (Digitale salgsregistreringssystemer og ændring af reglerne om udstedelse af skattekort til tredjelandsstatsborgere), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden af ændringen fastsættes af skatteministeren, jf. § 4, stk. 2, i lov nr. 1310 af 18. december 2019.

Den ændring, der følger af lov nr. 1434 af 17. december 2019 om ændring af momsloven (Værnsregel mod misbrug af særordningen for rejsebureauer), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringen efterfølgende er ophævet, jf. § 18 i lov nr. 755 af 13. juni 2023 om ændring af momsloven, chokoladeafgiftsloven, skattekontrolloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af momsloven (Indberetning af betalingsoplysninger til bekæmpelse af grænseoverskridende momssvig, omvendt betalingspligt for teleydelser, notifikationsordning i visse afgiftslove, ændring af regler om ansvarsfrihed, tydeliggørelse af praksis om skærpede bøder, oplysningspligt i forbindelse med delvis momsfradrag, justering af regler om udtagning, fritagelse for lønsumsafgift på energivirksomheders aktiviteter vedrørende indefrysning i forbindelse med indefrysningsordning for høje energiregninger, ændring af regler om kompetence til opkrævning af visse underholdsbidrag m.v.).

Den ændring, der følger af § 5, nr. 2, i lov nr. 1240 af 11. juni 2021 om ændring af lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v., spiritusafgiftsloven, momsloven og forskellige andre love (Implementering

af det omarbejdede cirkulationsdirektiv, direktivet om militær mobilitet og ændringer i alkoholstrukturdirektivet, justering af reglerne om adgang til virksomheders bevillings- og registreringsforhold, præcisering af bagatelgrænsereglen i en række afgiftslove, justering af momsreglerne for udlejningsvirksomheder og køreskolels salg af motorkøretøjer og tilpasning til EU-regler af tidspunktet for momsfradragsrettens indtræden m.v.), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringen efterfølgende er ophævet, jf. § 14 i lov nr. 2616 af 28. december 2021 om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter, momsloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om forskellige forbrugsafgifter og opkrævningsloven (Indførelse af afgift på nikotinprodukter, sammenlægning af afgiftssatserne for røgfri tobak, justering af betingelser for fjernsalgsregistrering for visse punktafgifter, ændring af momsloven som reaktion på covid-19-pandemien m.v.).

Kapitel 1

Afgiftsområde

§ 1. Erhvervsmæssig levering af varer og ydelser med leveringssted i Danmark er afgiftspligtig efter denne lov. Afgiftspligtig er ligeledes erhvervelse af varer fra andre EU-lande og indførsel af varer fra steder uden for EU. Afgift efter loven betales til staten.

§ 2. Det danske afgiftsområde omfatter de danske landområder og søterritoriet samt lufrummet derafter. Afgiftsområdet omfatter ikke Færøerne og Grønland.

Stk. 2. EU's afgiftsområde omfatter de områder, som er fastsat i EF's bestemmelser herom, herunder det danske afgiftsområde. Som steder uden for EU betragtes de områder, der ikke er omfattet af EU-landenes afgiftsområder.

Kapitel 2

Afgiftspligtige personer

§ 3. Afgiftspligtige personer er juridiske eller fysiske personer, der driver selvstændig økonomisk virksomhed.

Stk. 2. Som afgiftspligtig person anses endvidere:

- 1) Enhver person, der lejlighedsvis leverer et nyt transportmiddel til et andet EU-land, jf. § 11, stk. 7.
- 2) Offentlige forsyningsvirksomheder.
- 3) Andre statslige, regionale og kommunale institutioner, for så vidt de leverer varer og ydelser i konkurrence med erhvervsvirksomheder.

Stk. 3. Flere personer, der registreres under ét, jf. § 47, stk. 4, anses som én afgiftspligtig person. Har en afgiftspligtig person flere virksomheder, der registreres hver for sig, jf. § 47, stk. 3, 2. pkt., anses hver af de selvstændigt registrerede virksomheder som én afgiftspligtig person.

Kapitel 3

Afgiftspligtige transaktioner

Leverancer

§ 4. Der betales afgift af varer og ydelser, der leveres mod vederlag her i landet. Ved levering af en vare forstås overdragelse af retten til som ejer at råde over et materielt gode. Levering af en ydelse omfatter enhver anden levering.

Stk. 2. Gas, vand, elektricitet, varme, kulde og lign. anses som varer.

Stk. 3. Som levering af en vare anses endvidere:

- 1) Overdragelse af en vare i henhold til en kommissionsaftale med henblik på køb eller salg.

- 2) Faktisk overdragelse af en vare i henhold til en kontrakt, som vedrører udlejning af en vare for et bestemt tidsrum eller salg på kredit, med en klausul om, at ejendomsretten under normale forhold overgår til lejer eller køber senest ved betaling af det sidste lejebeløb eller afdrag.
- 3) Overdragelse af ejendomsretten til en vare mod betaling af en erstatningsydelse i henhold til pålæg fra det offentlige eller på dets vegne eller ifølge lov.

Stk. 4. Når en formidler af en ydelse handler i eget navn, men for en andens regning, anses formidleren for selv at have modtaget og leveret den pågældende ydelse.

Stk. 5. Til levering mod vederlag kan dog ikke henregnes overdragelse af en samlet formuemasse som led i en overdragelse af virksomheden eller af en del af denne. Når virksomheden er registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a for den aktivitet, der udøves i forbindelse med den overdragne formuemasse, er det dog en betingelse, at køber ligeledes bliver registreret for den pågældende aktivitet. Virksomheden skal inden 8 dage efter overdragelsen give told- og skatteforvaltningen meddelelse om købers navn og adresse og om salgsprisen for det overdragne.

§ 4 a. Enhver overdragelse af en voucher til ét formål, jf. § 73 b, nr. 2, der foretages af en afgiftspligtig person, som handler i eget navn, betragtes som en levering af de varer eller ydelser, som voucheren relaterer sig til. Den faktiske overdragelse af varerne eller den faktiske levering af ydelserne til gengæld for en voucher til ét formål, som af leverandøren accepteres som hel eller delvis modværdi, betragtes ikke som en uafhængig transaktion.

Stk. 2. Foretages overdragelsen af en voucher til ét formål af en afgiftspligtig person, der handler i en anden afgiftspligtig persons navn, betragtes denne overdragelse som en levering af de varer eller ydelser, som voucheren relaterer sig til, foretaget af den anden afgiftspligtige person, i hvis navn den afgiftspligtige person handler.

Stk. 3. Er leverandøren af varerne eller ydelserne ikke den samme som den afgiftspligtige person, der handler i eget navn og har udstedt voucheren til ét formål, anses leverandøren dog for at have foretaget leveringen til den pågældende afgiftspligtige person af de varer eller ydelser, som den pågældende voucher relaterer sig til.

§ 4 b. Der skal betales afgift af den faktiske overdragelse af varer eller ydelser til gengæld for en voucher til flere formål, jf. § 73 b, nr. 3, som af leverandøren accepteres som hel eller delvis modværdi, mens der ikke skal betales afgift af hver forudgående overdragelse af vouchere til flere formål.

Stk. 2. Overdrages en voucher til flere formål af en anden afgiftspligtig person end den afgiftspligtige person, der foretager den afgiftspligtige transaktion i henhold til stk. 1, skal der betales afgift af enhver levering af ydelser, der kan identificeres, såsom distributions- eller reklameydelse.

§ 4 c. Når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler formidler fjernsalg af varer indført fra et sted uden for EU i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger 150 euro, anses den afgiftspligtige person for selv at have modtaget og leveret disse varer.

Stk. 2. Når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler formidler levering af varer inden for EU fra en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i EU, til en ikkeafgiftspligtig person, anses den afgiftspligtige person, som formidler leveringen, for selv at have modtaget og leveret disse varer.

Stk. 3. Ved fjernsalg af varer inden for EU forstås levering af varer, der af leverandøren eller på dennes vegne forsendes eller transporteres, herunder hvor leverandøren indirekte medvirker ved transporten eller forsendelsen af varerne, fra et andet EU-land end det, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til en køber afsluttes, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Køber er ikke registreret efter §§ 47, 49-50 a, 51 eller 51 a eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land.

- 2) De leverede varer er hverken nye transportmidler eller varer, der med eller uden afprøvning leveres af leverandøren eller på dennes vegne efter montering eller installering.

Stk. 4. Ved fjernsalg af varer indført fra et sted uden for EU forstås levering af varer, der af leverandøren eller på dennes vegne forsendes eller transporteres, herunder hvor leverandøren indirekte medvirker ved transporten eller forsendelsen af varerne, fra et sted uden for EU til en køber i EU, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Køberen er ikke registreret efter §§ 47, 49-50 a, 51 eller 51 a eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land.
- 2) De leverede varer er hverken nye transportmidler eller varer, der med eller uden afprøvning leveres af leverandøren eller på dennes vegne efter montering eller installering.

§ 5. Med levering mod vederlag sidestilles udtagning af varer fra virksomheden, såfremt der er opnået fuld eller delvis fradragsret ved indkøb, fremstilling m.v. af de pågældende varer. Det gælder, når udtagning sker til privat brug for virksomhedens indehaver eller for dennes personale eller til vederlagsfri overdragelse eller i øvrigt til formål, som ikke vedrører den registreringspligtige virksomheds levering af varer og ydelser. Udtagning af reklameartikler og lign. til en værdi af mindre end 100 kr., ekskl. afgift, og vareprøver sidestilles ikke med en levering.

Stk. 2. Med levering mod vederlag sidestilles udtagning af varer og ydelser, når de tages i anvendelse til formål som nævnt i § 42, stk. 1 og 3, såfremt der er opnået fuld eller delvis fradragsret ved indkøb, fremstilling m.v. af de pågældende varer og ydelser.

Stk. 3. Med levering mod vederlag sidestilles udtagning af immaterielle goder, såfremt der er opnået fuld eller delvis fradragsret ved indkøb, fremstilling m.v. heraf, når udtagningen sker til formål, som ikke vedrører den registreringspligtige virksomheds levering af varer og ydelser.

Stk. 4. Med levering af ydelser mod vederlag sidestilles anvendelse af varer, der indgår i en virksomheds aktiver, til privat brug for virksomhedens indehaver eller til dennes personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål, såfremt der er opnået fuld eller delvis fradragsret i forbindelse med indkøb, fremstilling m.v. af de pågældende varer.

Stk. 5. Med levering mod vederlag sidestilles vederlagsfri levering af ydelser, som af den afgiftspligtige person foretages til privat brug eller til brug for dennes personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål.

Stk. 6. Med levering mod vederlag sidestilles udtagning af varer og ydelser i forbindelse med byggeri m.v. til formål, som ikke vedrører den registreringspligtige virksomheds leverancer.

§ 6. Der betales afgift af afgiftspligtige personer bortset fra offentlige institutioner m.v. omfattet af § 3, stk. 2, nr. 2 og 3, der for egen regning på egen, lejet eller lejers grund opfører bygninger til salg eller udlejning, eller som på egne eller lejede bygninger udfører ombygnings- eller moderniseringsarbejde med henblik på salg eller udlejning, hvis den pågældende eller dennes ansatte udfører arbejde ved projekteringen, opførelsen eller ombygnings- eller moderniseringsarbejdet. 1. pkt. finder ikke anvendelse, når bygningen efter opførelsen, ombygningen eller moderniseringen anvendes til privat brug for virksomhedens indehaver, medmindre opførelsen, ombygningen eller moderniseringen sker med henblik på salg som led i næring eller erhvervsmæssig udlejning. Reparations- eller vedligeholdelsesarbejde til en samlet værdi af mere end 100.000 kr. årligt sidestilles med ombygnings- eller moderniseringsarbejde.

Stk. 2. For byggeri m.v., hvoraf der skal betales afgift efter stk. 1, sidestilles det arbejde, der udføres, og de materialer, der anvendes til dette arbejde, med levering mod vederlag.

§ 7. Der betales afgift af afgiftspligtige personer bortset fra offentlige institutioner m.v. omfattet af § 3, stk. 2, nr. 2 og 3, der for egen regning på egen eller lejet grund lader bygninger opføre til virksomhedens brug, eller som udfører ombygnings- eller moderniseringsarbejde på egne eller lejede bygninger til virksomhedens brug, hvis den pågældendes ansatte udfører arbejde ved projekteringen, opførelsen eller

ombygnings- eller moderniseringsarbejdet. Reparations- eller vedligeholdelsesarbejde til en samlet værdi af mere end 100.000 kr. årligt sidestilles med ombygnings- eller moderniseringsarbejde.

Stk. 2. For byggeri m.v., hvoraf der skal betales afgift efter stk. 1, sidestilles det arbejde, der udføres af virksomhedens ansatte, og de materialer, der anvendes til dette arbejde, med levering mod vederlag.

§ 8. (Ophævet)

§ 9. Leverancer mellem institutioner inden for samme ministerområde og leverancer mellem regionale og kommunale institutioner under samme region eller kommune betragtes ikke som en afgiftspligtig levering, når de pågældende institutioner er afgiftspligtige efter § 3, stk. 2, nr. 3. Det samme gælder leverancer fra en institution, der drives i fællesskab af flere regioner eller kommuner, til de regioner eller kommuner, som er parthavere i institutionen.

§ 10. Med levering af varer mod vederlag sidestilles en afgiftspligtig persons overførsel til et andet EU-land af en vare til brug for dennes virksomhed i det andet EU-land, jf. dog stk. 2 og 3 og § 10 a.

Stk. 2. En forsendelse eller transport af en vare til brug for en af følgende transaktioner anses ikke for at være en overførsel til et andet EU-land:

- 1) Levering af en vare foretaget af en afgiftspligtig person i et andet EU-land, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes som fjernsalg, jf. § 4 c, stk. 3.
- 2) Levering af en vare, der skal installeres eller monteres af leverandøren eller for dennes regning, foretaget af leverandøren af varen i det andet EU-land, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes, jf. § 14, stk. 1, nr. 2 og 3.
- 3) Levering af en vare foretaget af en afgiftspligtig person om bord på skibe, fly eller tog under en personbefordring, når leveringsstedet fastlægges efter § 14, stk. 1, nr. 4, eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.
- 4) Levering af gas gennem et naturgassystem beliggende i EU's område eller ethvert net, der er forbundet med et sådant system, levering af elektricitet og levering af varme eller kulde gennem varme- eller kuldenet, når leveringsstedet fastlægges efter § 14, stk. 1, nr. 5 og 6, eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.
- 5) Levering af en vare, som er fritaget for afgift efter § 34, stk. 1, nr. 1-3, 5, 7-10, 12, 14 eller 15.
- 6) Levering af varer i tilfælde, hvor aftageren er berettiget til godtgørelse efter § 45, stk. 12.
- 7) Levering af en ydelse, der præsteres for en afgiftspligtig person og består i værdiansættelse af eller arbejde på en vare, som rent faktisk udføres i det EU-land, hvor forsendelsen eller transporten af varen afsluttes, forudsat at varen efter værdiansættelsen eller forarbejdningen returneres til denne afgiftspligtige person i det EU-land, hvorfra varen oprindeligt blev afsendt eller transporteret.
- 8) Midlertidig anvendelse af en vare i det EU-land, hvor forsendelsen eller transporten afsluttes, med henblik på levering af ydelser, der præsteres af en afgiftspligtig person, som er etableret i det EU-land, hvor forsendelsen eller transporten af varen påbegyndes.
- 9) Midlertidig anvendelse af en vare i en periode på højst 24 måneder i et andet EU-land, hvis indførslen af samme vare fra et tredjeland med henblik på midlertidig anvendelse ville være omfattet af ordningen vedrørende fuldstændig fritagelse for importafgifter ved midlertidig indførsel.

Stk. 3. Når en af de betingelser, som skal være opfyldt, for at bestemmelserne i stk. 2 kan finde anvendelse, ikke længere er opfyldt, anses varen for at være overført til et andet EU-land. Overførslen finder i så fald sted på det tidspunkt, hvor denne betingelse ophører med at være opfyldt.

§ 10 a. En afgiftspligtig persons overførsel af en vare fra sin virksomhed her i landet til et andet EU-land i henhold til en konsignationsaftale sidestilles uanset § 10 ikke med levering af varer mod vederlag. En afgiftspligtig persons overførsel af en vare fra et andet EU-land her til landet i henhold til en konsignationsaftale sidestilles uanset § 11, stk. 3, ikke med erhvervelse mod vederlag.

Stk. 2. Ved anvendelsen af stk. 1 anses en konsignationsaftale for at foreligge, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Varerne forsendes eller transporteres af en afgiftspligtig person eller af en tredjemand for dennes regning til et andet EU-land med henblik på levering på et senere tidspunkt og efter deres ankomst til en anden afgiftspligtig person, som har ret til at overtage ejerskabet til disse varer i henhold til en gældende aftale mellem de to afgiftspligtige personer.
- 2) Den afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varerne, har ikke etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed og har heller ikke et fast forretningssted i det EU-land, hvortil varerne forsendes eller transporteres.
- 3) Den afgiftspligtige person, til hvem varerne er beregnet til levering, er momsregistreret i det EU-land, hvortil varerne forsendes eller transporteres, og både dennes identitet og det momsregistreringsnummer, vedkommende er blevet tildelt af dette EU-land, er kendt af den afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varerne, på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten påbegyndes.
- 4) Den afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varerne, skal registrere overførslen af varerne i det register, der skal føres efter § 55 a eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande. Den afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varerne, angiver identiteten af den afgiftspligtige person, der erhverver varerne, og det momsregistreringsnummer, vedkommende er blevet tildelt af det EU-land, hvortil varerne forsendes eller transporteres, i den liste, som skal indsendes efter § 54, stk. 2, og bestemmelser fastsat i henhold til § 54, stk. 2, eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.

Stk. 3. Når betingelserne i stk. 2 er opfyldt, finder følgende regler anvendelse på tidspunktet for overdragelsen af varerne til den afgiftspligtige person, til hvem varerne er beregnet til levering, forudsat at overdragelsen finder sted inden for den frist, der er omhandlet i stk. 4:

- 1) Er varerne forsendt eller transporteret her fra landet, anses der at være foretaget en levering af varer i overensstemmelse med § 34, stk. 1, nr. 1, af den afgiftspligtige person, der forsendte eller transporterede varerne eller på sine vegne lod en tredjemand forsende eller transportere varerne.
- 2) Er varerne forsendt eller transporteret her til landet, anses der at være foretaget en erhvervelse af varer efter § 11, stk. 2, af den afgiftspligtige person, til hvem varerne leveres.

Stk. 4. Er varerne ikke leveret til den afgiftspligtige person, til hvem de er beregnet, jf. stk. 2, nr. 3, og stk. 6, inden for 12 måneder efter varenes ankomst i det EU-land, hvortil de blev forsendt eller transporteret, og har ingen af omstændighederne i stk. 7 foreligget, anses overførsel som omhandlet i § 10 og § 11, stk. 3, for at finde sted dagen efter udløbet af perioden på 12 måneder.

Stk. 5. Overførsel som omhandlet i § 10 og § 11, stk. 3, anses ikke for at finde sted, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Retten til at råde over varerne er ikke overdraget, og de pågældende varer returneres til det EU-land, hvorfra de er forsendt eller transporteret, inden for den frist, der er omhandlet i stk. 4, og
- 2) den afgiftspligtige person, som har forsendt eller transporteret varerne, registrerer, at de er returneret, i det register, der skal føres efter § 55 a eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.

Stk. 6. Erstattes den afgiftspligtige person, der er omhandlet i stk. 2, nr. 3, inden for den frist, som er omhandlet i stk. 4, med en anden afgiftspligtig person, anses overførsel som omhandlet i § 10 og § 11, stk. 3, ikke for at finde sted på tidspunktet for erstatningen, forudsat at

- 1) alle andre gældende betingelser i stk. 2 er opfyldt og
- 2) den afgiftspligtige person, der er omhandlet i stk. 2, nr. 2, registrerer erstatningen i det register, der skal føres efter § 55 a eller tilsvarende bestemmelser i andre EU-lande.

Stk. 7. Ophører en af de betingelser, der er fastsat i stk. 2 og 6, med at være opfyldt inden for den frist, der er omhandlet i stk. 4, anses overførsel af varer i henhold til § 10 eller § 11, stk. 3, for at finde sted på det tidspunkt, hvor den relevante betingelse ikke længere er opfyldt. Er varerne leveret til en anden person

end den afgiftspligtige person, der er omhandlet i stk. 2, nr. 3, eller stk. 6, anses betingelserne i stk. 2 og 6 for at ophøre med at være opfyldt umiddelbart inden en sådan levering. Forsendes eller transporteres varerne til et andet land end det EU-land, hvorfra de oprindeligt blev flyttet, anses betingelserne i stk. 2 og 6 for at ophøre med at være opfyldt, umiddelbart inden en sådan forsendelse eller transport begynder. I tilfælde af ødelæggelse, tab eller tyveri af varerne anses betingelserne i stk. 2 og 6 for at ophøre med at være opfyldt den dag, hvor varerne faktisk blev fjernet eller ødelagt, eller, hvis det er umuligt at fastslå en sådan dag, den dag, hvor det blev konstateret, at varerne var ødelagt eller manglede.

Erhvervelser m.v.

§ 11. Der betales afgift ved erhvervelse mod vederlag af

- 1) varer fra andre EU-lande, når sælgeren er en virksomhed registreret for merværdiafgift og erhververen er en afgiftspligtig person eller en ikke afgiftspligtig juridisk person, der er registreringspligtig efter §§ 47 eller 50, eller som registreres efter §§ 49, 50 a, 51 eller 51 a. Der betales dog ikke afgift, når varen af sælger installeres eller monteres her i landet, eller når varen i salgslandet er afgiftsberigtiget efter tilsvarende regler som fastsat i kapitel 17 om brugte varer m.v.,
- 2) nye transportmidler fra andre EU-lande, jf. stk. 7.

Stk. 2. Ved erhvervelse af en vare forstås erhvervelse af retten til som ejer at råde over en vare, som af sælgeren eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til erhververen fra et andet EU-land.

Stk. 3. Med erhvervelse mod vederlag sidestilles en afgiftspligtig persons benyttelse i sin virksomhed af en vare, der af den afgiftspligtige person eller for dennes regning er forsendt eller transporteret fra et andet EU-land, når varen er fremstillet m.v., erhvervet eller indført fra et sted uden for EU som led i den afgiftspligtige persons virksomhed i det andet EU-land.

Stk. 4. Når varer, der erhverves af en ikkeafgiftspligtig juridisk person, forsendes eller transporteres fra steder uden for EU og den samme ikkeafgiftspligtige juridiske person indfører varerne i et andet EU-land end EU-landet, hvor forsendelsen eller transporten af varerne afsluttes, anses varerne, jf. reglerne i stk. 2, for at være forsendt eller transporteret fra EU-landet, hvor varerne blev indført i EU. Når varerne indføres her i landet og forsendelsen eller transporten af varerne afsluttes i et andet EU-land, kan importøren hos told- og skatteforvaltningen få godtgjort afgift, der efter § 46, stk. 6, er betalt ved indførslen af varerne, hvis importøren over for told- og skatteforvaltningen dokumenterer, at der er betalt afgift ved erhvervelsen af varerne i det andet EU-land.

Stk. 5. Det forhold, at de væbnede styrker i et EU-land, der deltager i en forsvarsindsats, som gennemføres med henblik på en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, til eget brug eller til brug for det civile personale, der ledsager dem, her i landet benytter varer, som de ikke har erhvervet inden for rammerne af de normale afgiftsordninger på EU's indre marked, sidestilles med erhvervelse af varer inden for EU's afgiftsområde mod vederlag, når indførslen af de pågældende varer ikke kan omfattes af den i § 36, stk. 4, omhandlede fritagelse.

Stk. 6. Med erhvervelse mod vederlag af varer fra andre EU-lande sidestilles, at udenlandske NATO-medlemslandes væbnede styrker og deres ledsagende civile personale her i landet benytter varer, som styrkerne og deres ledsagende civile personale har købt uden at være omfattet af reglerne for afgift af leverancer på et andet EU-lands område, og når varerne ikke kunne blive omfattet af en afgiftsfritagelse efter § 36, stk. 5.

Stk. 7. Ved nye transportmidler i stk. 1, nr. 2, forstås:

- 1) Motordrevne landkøretøjer (motorkøretøjer, traktorer, motorredskaber og knallerter) med et slagvolumen på over 48 cm³ eller en effekt på over 7,2 kW, når leveringen finder sted senest 6 måneder efter første ibrugtagning, eller når køretøjet har kørt højst 6.000 km.
- 2) Både på over 7,5 m, når leveringen finder sted senest 3 måneder efter første ibrugtagning, eller når den har sejlet højst 100 timer.

- 3) Fly med en højest tilladt startvægt (take-off-weight) på over 1.550 kg, når leveringen finder sted senest 3 måneder efter første ibrugtagning, eller når det har fløjet højst 40 timer.

§ 11 a. Der betales afgift af EU-varer, der efter at have været oplagt i Københavns Frihavn eller på et afgiftsoplag fraføres herfra.

Indførsel

§ 12. Der betales afgift af varer, der indføres her til landet fra steder uden for EU.

Stk. 2. Henføres varen ved indførslen under en ordning vedrørende midlertidig opbevaring, intern fællesskabsforsendelse, ekstern forsendelse, aktiv forædling og midlertidig indførsel, hvor der indrømmes fuldstændig toldfritagelse ved indførslen eller varen ved indførslen oplægges i Københavns Frihavn eller på toldoplag, indtræder afgiftspligten dog først, når varen ikke længere er omfattet af en af disse ordninger.

Fritagelser

§ 13. Følgende varer og ydelser er fritaget for afgift:

- 1) Hospitalsbehandling og lægevirksomhed, herunder kirurgi, fysioterapi og anden egentlig sundhedspleje samt tandlæge- og anden dentalvirksomhed.
- 2) Social forsyning og bistand, herunder sådan, som præsteres af børne- og ungdomsinstitutioner og institutioner inden for ældreområdet, samt levering af varer og ydelser med nær tilknytning hertil. Fritagelsen omfatter ikke ydelser, der er visiteret i henhold til § 83 i lov om social service eller § 90, nr. 1, i barnets lov, og som leveres af andre end kommuner efter reglerne for frit leverandørvalg i hjemmeplejen, hvor betalingen for ydelsen afregnes mellem leverandøren og kommunen.
- 3) Skoleundervisning og undervisning på videregående uddannelsesinstitutioner, faglig uddannelse, herunder omskoling, og anden undervisning, der har karakter af skolemæssig eller faglig undervisning, samt levering af varer og ydelser med nær tilknytning hertil. Fritaget er endvidere privattimer givet af undervisere på skole- eller universitetsniveau. Fritagelsen efter 1. pkt. omfatter ikke kursusvirksomhed, der drives med gevinst for øje, og som primært retter sig mod virksomheder og institutioner m.v.
- 4) Foreningers og organisationers levering af ydelser og varer i nær tilknytning hertil til deres medlemmer i disses fælles interesse og mod et kontingent. Det er en forudsætning, at foreningen m.v. ikke arbejder med gevinst for øje, og at formålet er af politisk, fagforeningsmæssig, religiøs, patriotisk, filosofisk eller filantropisk karakter eller vedrører borgerlige rettigheder. Det er desuden en forudsætning, at afgiftsfritagelsen ikke kan fremkalde konkurrencefordrejning.
- 5) Ydelser i nær tilknytning til udøvelsen af sport eller fysisk træning, der præsteres af virksomheder, der ikke drives med gevinst for øje, til fordel for sports- og idrætsudøvere samt opkrævning af entré ved sportsarrangementer. Fritagelsen omfatter dog ikke arrangementer, hvor der deltager professionelle sports- og idrætsudøvere, fodboldkampe dog kun, når der deltager professionelle på begge hold.
- 6) Kulturelle aktiviteter, herunder biblioteker, museer, zoologiske haver og lign., samt levering af varer og ydelser med nær tilknytning hertil. Fritagelsen omfatter dog ikke radio- og fjernsynsudsendelser, biograf- og teaterforestillinger, koncerter og lign.
- 7) Forfatter- og komponistvirksomhed samt anden kunstnerisk virksomhed.
- 8) Udlejning og bortforpagtning af fast ejendom, herunder levering af gas, vand, elektricitet og varme som led i udlejningen eller bortforpagtningen. Fritagelsen omfatter dog ikke udlejning af værelser i hoteller og lign., udlejning af værelser i virksomheder, der udlejer for kortere tidsrum end 1 måned, udlejning af camping-, parkerings- og reklameplads, samt udlejning af opbevaringsbokse.
- 9) Levering af fast ejendom. Fritagelsen omfatter dog ikke:
 - a) Levering af en ny bygning eller en ny bygning med tilhørende jord.

- b) Levering af en byggegrund, uanset om den er byggemodnet, og særskilt levering af en bebygget grund.
- 10) Forsikrings- og genforsikringsvirksomhed, herunder ydelser i forbindelse med sådan virksomhed, som udføres af forsikringsmæglere og -formidlere.
- 11) Følgende finansielle aktiviteter:
 - a) Långivning og formidling af lån samt långivers forvaltning af egne udlån.
 - b) Sikkerheds- og garantistillelse, herunder forhandlinger herom, samt forvaltning af kreditgarantier ved den, der har ydet kreditten.
 - c) Transaktioner, herunder forhandlinger, vedrørende anbringelse af midler, kontokurantkonti, betalinger, overførsler, fordringer, checks og andre handelsdokumenter, dog ikke inddrivelse af fordringer.
 - d) Transaktioner, herunder forhandlinger, vedrørende valuta, pengesedler og mønter, der anvendes som lovligt betalingsmiddel, bortset fra samlerobjekter.
 - e) Transaktioner, herunder forhandlinger, med undtagelse af forvaring og forvaltning, i forbindelse med værdipapirer, bortset fra varerepræsentativer og dokumenter, der giver bestemte rettigheder, herunder brugsrettigheder, over fast ejendom, samt andele og aktier, når besiddelsen heraf retligt eller faktisk sikrer rettigheder som ejer eller bruger over en fast ejendom eller en del af en fast ejendom.
 - f) Forvaltning af investeringsforeninger.
- 12) Lotterier og lign. samt spil om penge, herunder spil på totalisator eller anden lignende måde.
- 13) Postydelser og dertil knyttede varer, der leveres af postoperatører, der varetager postbefordringspligten helt eller delvis. Fritagelsen gælder alene ydelser og dertil knyttede varer omfattet af postbefordringspligten. Fritagelsen omfatter ikke leverancer, hvor der er forhandlet individuelle vilkår.
- 14) Frimærker leveret til pålydende værdi, som kan anvendes til frankering her i landet, stempelmærker og lignende værdimærker.
- 15) Personbefordring. Fritagelsen omfatter dog ikke anden erhvervsmæssig passagerkørsel med bus end rutekørsel. I forbindelse med befordring til eller fra udlandet omfatter fritagelsen efter 1. pkt. tillige passagerens ledsagende bagage og transportmidler.
- 16) Ydelser i direkte tilknytning til bisættelser.
- 17) Varer og ydelser, der leveres i forbindelse med afholdelsen af velgørende arrangementer. Afgiftsfritagelse meddeles efter forudgående ansøgning til told- og skatteforvaltningen. Som velgørende arrangementer anses arrangementer af kortere varighed, hvis overskud fuldt ud anvendes til velgørende eller på anden måde almennyttige formål. Det er en betingelse for meddelelse af afgiftsfritagelse, at leveringen sker for arrangørens regning og risiko, og at arrangøren ikke i øvrigt driver virksomhed med levering af tilsvarende varer og ydelser. Indsamling og salg af brugte varer af ringe værdi, der foretages af velgørende foreninger m.fl., fritages ligeledes for afgiften efter forudgående ansøgning til told- og skatteforvaltningen. Det er en betingelse for meddelelse af afgiftsfritagelse, at den velgørende forening m.fl. ikke i øvrigt driver virksomhed, der er registreringspligtig efter § 47, og at salget udelukkende sker til virksomheder, der er registrerede efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for meddelelse af fritagelse.
- 18) Varer leveret fra genbrugsbutikker, hvis overskud fuldt ud anvendes til velgørende eller på anden måde almennyttige formål. Det er en forudsætning, at butikken kun sælger brugte varer, der er modtaget vederlagsfrit, og at butikken kun beskæftiger ulønnet, frivillig arbejdskraft.
- 19) Ydelser præsteret af selvstændige grupper af personer, som udøver en virksomhed, der er fritaget for afgift i henhold til nr. 1-6, 13 og 15, for så vidt angår transport af syge eller tilskadekomne personer med transportmidler specielt konstrueret til dette formål, og nr. 17, 18 og 21, eller for hvilken de ikke er afgiftspligtige, med henblik på at yde deres medlemmer de for udøvelsen af deres virksomhed direkte nødvendige tjenester. Det er en forudsætning, at det enkelte medlems betaling

for disse ydelser nøjagtigt svarer til medlemmets andel i de fælles udgifter, og at afgiftsfritagelsen ikke vil kunne fremkalde konkurrencefordrejning.

- 20) Investeringsguld, jf. § 73 a, herunder investeringsguld repræsenteret af værdipapirer, som indebærer en ejendomsret eller et tilgodehavende til guldet. Fritagelsen omfatter tillige formidling af investeringsguld udført af formidlere, der handler i andres navn og for andres regning.
- 21) Varer og ydelser, der leveres af almenvelgørende eller på anden måde almennyttige foreninger m.fl. i forbindelse med afholdelsen af aktiviteter, under forudsætning af, at fritagelsen ikke vil kunne fremkalde konkurrencefordrejning. Det er en betingelse, at overskuddet fuldt ud anvendes til foreningens eget formål, samt at overskuddets anvendelse på anmodning af told- og skatteforvaltningen kan dokumenteres. Levering af varer og ydelser af forretningsmæssig karakter er ikke omfattet af fritagelsen.
- 22) Offentlige radio- og fjernsynsforetagenders ikkekommercielle virksomhed.

Stk. 2. Levering af varer, der alene har været anvendt i forbindelse med virksomhed, der er fritaget for afgift efter stk. 1, eller af varer, hvis anskaffelse eller anvendelse har været undtaget fra retten til fradrag efter kapitel 9, er fritaget for afgift.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om afgrænsningen af fast ejendom i henhold til stk. 1, nr. 9.

Kapitel 4

Stedet for afgiftspligtige transaktioner

Leverancer - varer

§ 14. Leveringsstedet for varer er her i landet i følgende tilfælde:

- 1) Når varen ikke forsendes eller transporteres og varen befinder sig her i landet på leveringstidspunktet.
- 2) Når varen forsendes eller transporteres og varen befinder sig her i landet på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten til aftageren påbegyndes. Leveringsstedet er dog ikke her i landet, når varen installeres eller monteres i udlandet af leverandøren eller på dennes vegne, eller når varen sælges ved fjernsalg, jf. §§ 14 b og 21 e.
- 3) Når varen forsendes eller transporteres her til landet og varen installeres eller monteres her i landet af en udenlandsk leverandør eller for dennes regning.
- 4) Når varen leveres om bord på et skib, et fly eller et tog under den del af en personbefordring, som finder sted inden for EU, og afgangsstedet for befordringen er her i landet.
- 5) Når der leveres gas gennem et naturgassystem på EU's område eller ethvert net, der er forbundet med et sådant system, eller når der leveres elektricitet eller varme eller kulde via varme- eller kuldenet til en afgiftspligtig videreforhandler, jf. stk. 2, som her i landet har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, hvortil varerne leveres, eller, i mangel af et sådant her i landet, hvis videreforhandleren har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted her.
- 6) Når der leveres gas gennem et naturgassystem på EU's område eller ethvert net, der er forbundet med et sådant system, eller når der leveres elektricitet eller varme eller kulde via varme- eller kuldenet og en sådan levering ikke er omfattet af nr. 5 og varerne rent faktisk anvendes og forbruges her i landet. Hvis alle eller en del af disse varer ikke reelt forbruges af kunden, anses de ikkeforbrugte varer for at være anvendt og forbrugt her, når kunden her i landet har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, hvortil varerne leveres, eller, i mangel af et sådant her i landet, hvis kunden har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted her.

Stk. 2. En afgiftspligtig videreforhandler efter stk. 1, nr. 5, er en afgiftspligtig person, hvis hovedbeskæftigelse i forbindelse med køb af gas eller elektricitet er at videresælge disse varer, og hvis eget forbrug af disse varer er ubetydeligt.

§ 14 a. Når samme varer leveres successivt og disse varer forsendes eller transporteres fra et EU-land til et andet EU-land direkte fra den første leverandør til den sidste kunde i kæden, henføres forsendelsen eller transporten kun til leveringen til mellemhandleren.

Stk. 2. Uanset stk. 1 henføres forsendelsen eller transporten kun til leveringen af varen foretaget af mellemhandleren, hvis mellemhandleren har meddelt leverandøren det momsregistreringsnummer, som vedkommende er blevet tildelt af det EU-land, hvorfra varerne forsendes eller transporteres.

Stk. 3. Ved anvendelsen af stk. 1 og 2 forstås ved »mellemhandler« enhver leverandør i kæden bortset fra den første leverandør, som enten selv forsender eller transporterer varerne eller på sine vegne lader en tredjemand forsende eller transportere varerne.

Stk. 4. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse på situationer, der er omfattet af § 4 c, stk. 1 og 2.

§ 14 b. For fjernsalg af varer inden for EU er leveringsstedet her i landet, når varerne befinder sig her i landet på tidspunktet, hvor forsendelsen eller transporten til aftageren afsluttes.

Stk. 2. For fjernsalg af varer indført fra et sted uden for EU til et andet EU-land end der, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til aftageren afsluttes, anses leveringsstedet for at være i det land, hvor varerne befinder sig på tidspunktet, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til aftageren afsluttes.

Stk. 3. For fjernsalg af varer indført fra et sted uden for EU til det EU-land, hvor forsendelsen eller transporten til aftageren afsluttes, anses leveringsstedet for at være i dette EU-land, forudsat at afgiftsangivelsen for disse varer foretages i henhold til reglerne for importordningen i kapitel 16.

Stk. 4. Stk. 1-3 finder ikke anvendelse på leveringer af brugte varer, herunder brugte transportmidler, kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter, der pålægges moms i henhold til særordningen i kapitel 17.

§ 14 c. Når en afgiftspligtig person anses for at have modtaget og leveret varerne i overensstemmelse med § 4 c, stk. 1 og 2, henføres forsendelsen eller transporten af varerne til den levering, der er foretaget af denne afgiftspligtige person.

Leverancer - ydelser

§ 15. Med henblik på anvendelse af bestemmelserne om leveringsstedet for ydelser anses en afgiftspligtig person, der også udfører aktiviteter eller transaktioner, som ikke betragtes som værende afgiftspligtige leveringer af varer eller ydelser i henhold til reglerne i lovens kapitel 3, for at være en afgiftspligtig person i relation til alle sine indkøbte ydelser.

Stk. 2. Med henblik på anvendelse af bestemmelserne om leveringsstedet for ydelser anses en juridisk person, der er registreringspligtig eller registreret for erhvervelse af varer fra andre EU-lande i henhold til §§ 50 eller 50 a eller tilsvarende bestemmelser i et andet EU-land, ligeledes for at være en afgiftspligtig person.

§ 16. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen leveres til en afgiftspligtig person, der handler i denne egenskab, og som har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed her i landet eller har et fast forretningssted her i landet, hvortil ydelsen leveres, eller i mangel heraf har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted her i landet, og ydelsen leveres hertil, jf. dog stk. 2 og 3 og § 18, § 19, stk. 1, § 21, stk. 1, § 21 a og § 21 b.

Stk. 2. For teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1, anses leveringsstedet ikke for at være her i landet, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.

Stk. 3. For teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1, anses leveringsstedet for at være her i landet, hvis ydelsen leveres af en afgiftspligtig person etableret her i landet til en afgiftspligtig person etableret uden for EU, hvis ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.

Stk. 4. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen leveres til en ikkeafgiftspligtig person og leverandøren har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed her i landet eller har et fast forretningssted her i landet, hvorfra ydelsen leveres, eller i mangel heraf har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted her i landet og ydelsen leveres herfra, jf. dog stk. 5 og 6 samt §§ 17, 18 og 19-21 d.

Stk. 5. For de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1, anses leveringsstedet dog ikke for at være her i landet, hvis ydelsen leveres til en ikkeafgiftspligtig person her i landet eller i et andet EU-land og ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes uden for EU.

Stk. 6. For de ydelser, der er nævnt i § 21 d, stk. 1, anses leveringsstedet for at være her i landet, hvis ydelsen leveres fra steder uden for EU til en ikkeafgiftspligtig person her i landet og ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.

§ 17. Leveringsstedet for ydelser, der leveres til en ikke-afgiftspligtig person af en formidler, som handler i andres navn og på andres vegne, er her i landet, såfremt den underliggende transaktion foretages her i landet.

§ 18. Leveringsstedet for ydelser er her i landet, når ydelsen vedrører fast ejendom beliggende her i landet, herunder ydelser fra sagkyndige og ejendomsmæglere, indkvartering i hotelsektoren eller i sektorer med tilsvarende funktion, såsom ferielejre eller campingpladser, overdragelse af brugsrettigheder til fast ejendom samt ydelser i forbindelse med forberedelse eller koordinering af byggearbejder, herunder ydelser fra arkitekter og tilsynsførende.

§ 19. Leveringsstedet for personbefordringsydelser er her i landet for den del af befordringen, der finder sted her, idet der tages hensyn til de tilbagelagte strækninger.

Stk. 2. Leveringsstedet for transport af varer inden for EU til en ikkeafgiftspligtig person er her i landet, når transporten påbegyndes her i landet.

Stk. 3. Leveringsstedet for anden transport af varer til en ikkeafgiftspligtig person end nævnt i stk. 2 er her i landet for den del af transporten, der finder sted her, idet der tages hensyn til de tilbagelagte strækninger.

Stk. 4. Ved transport af varer inden for EU forstås enhver varetransport med afgangssted og ankomststed på to forskellige EU-landes afgiftsområde. Ved afgangssted forstås det sted, hvor varetransporten rent faktisk påbegyndes, uden medregning af den strækning, der tilbagelægges til det sted, hvor varerne befinder sig, og ved ankomststed forstås det sted, hvor varetransporten rent faktisk afsluttes.

§ 20. Leveringsstedet for følgende ydelser til en ikkeafgiftspligtig person er her i landet, når ydelsen rent faktisk udføres her:

- 1) Aktiviteter i tilknytning til transport, herunder lastning, losning, omladning og lign.
- 2) Vurdering af og arbejde på løsørestande.

§ 21. Leveringsstedet for adgang til arrangementer inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lign., herunder messer og udstillinger, og ydelser i tilknytning hertil, der leveres til en afgiftspligtig person, er her i landet, når disse arrangementer rent faktisk finder sted her.

Stk. 2. Leveringsstedet for ydelser i forbindelse med aktiviteter inden for kultur, kunst, sport, videnskab, undervisning, underholdning og lign., herunder messer og udstillinger, samt levering af ydelser som arrangører af sådanne aktiviteter, der leveres til en ikkeafgiftspligtig person, er her i landet, når disse aktiviteter rent faktisk udøves her.

§ 21 a. Leveringsstedet for restaurant- og cateringydelser er her i landet, når ydelserne rent faktisk udføres her, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Leveringsstedet for restaurant- og cateringydelser, der udføres om bord på skibe, fly eller tog under den del af en personbefordring, der finder sted inden for EU, og når der under befordringen ikke gøres ophold uden for EU mellem afgangs- og ankomststedet, er her i landet, når afgangsstedet er her i landet.

Stk. 3. Afgangsstedet i henhold til stk. 2 er det første sted inden for EU, hvor der optages passagerer, eventuelt efter en rejsestrækning uden for EU. Ankomststedet er det sidste sted inden for EU, hvor der sættes passagerer af, som er optaget inden for EU, eventuelt inden en rejsestrækning uden for EU. Ved returrejser anses tilbagebefordringen som en separat befordring.

§ 21 b. Leveringsstedet for korttidsudlejning af et transportmiddel er her i landet, hvis transportmidlet rent faktisk stilles til kundens rådighed her.

Stk. 2. Leveringsstedet for anden udlejning af et transportmiddel til en ikkeafgiftspligtig person end korttidsudlejning er det sted, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Leveringsstedet for anden udlejning af fritidsfartøjer til en ikkeafgiftspligtig person end korttidsudlejning er det sted, hvor fartøjet rent faktisk stilles til kundens rådighed, når denne ydelse rent faktisk leveres af leverandøren af ydelsen fra dennes hjemsted eller et fast forretningssted på dette sted.

Stk. 4. Ved korttidsudlejning forstås, at transportmidlet besiddes eller anvendes i en sammenhængende periode på højst 30 dage og, hvor der er tale om fartøjer, en sammenhængende periode på højst 90 dage.

§ 21 c. Leveringsstedet for elektronisk leverede ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester er her i landet, når de leveres til en ikkeafgiftspligtig person, som er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted her i landet.

Stk. 2. Når leverandøren af en ydelse og kunden kommunikerer via elektronisk post, betyder dette ikke i sig selv, at den leverede ydelse er en elektronisk ydelse.

Stk. 3. Som elektronisk leverede ydelser anses især:

- 1) Levering og hosting af websteder.
- 2) Fjernvedligeholdelse af software og hardware.
- 3) Levering og ajourføring af software.
- 4) Levering af billeder, tekster og information og tilrådgivelsesstillelse af databaser.
- 5) Levering af musik, film og spil, herunder hasardspil og andre spil om penge, samt politiske, kulturelle, kunstneriske, sportslige, videnskabelige eller uddannelsesmæssige udsendelser eller begivenheder.
- 6) Levering af fjernundervisning.

Stk. 4. Som teleydelser anses især:

- 1) Faste og mobile telefonydelser til transmission og kobling af tale, data og video, herunder telefonydelser med en billeddannelseskomponent.
- 2) Telefonydelser via internettet, herunder internettelefoni.
- 3) Voicemail, ventende opkald, viderestilling af opkald, opkaldsidentifikation, trevejsopkald og andre opkaldsstyringstjenester.
- 4) Personsøgetjenester.
- 5) Audioteksttjenester.
- 6) Fax, telegraf og telex.
- 7) Adgang til internettet, herunder World Wide Web.
- 8) Private nettilslutninger med telekommunikationsforbindelser, der udelukkende er til brug for kunden.

Stk. 5. Radio- og tv-spredningstjenester omfatter ydelser bestående af audioindhold og audiovisuelt indhold, herunder radio- eller tv-programmer, der udbydes via kommunikationsnet af en medietjenesteudbyder og henhører under dennes redaktionelle ansvar med det formål, at offentligheden samtidig kan høre eller se dem på grundlag af en programoversigt. Som radio- og tv-spredningstjenester anses især:

- 1) Radio- og tv-programmer, der transmitteres eller retransmitteres over et radio- eller tv-net.
- 2) Radio- eller tv-programmer, der distribueres via internettet eller et lignende elektronisk net, hvis de spredes, samtidig med at de transmitteres eller retransmitteres over et radio- eller tv-net.

§ 21 d. Leveringsstedet for følgende ydelser, der leveres til en ikkeafgiftspligtig person, der er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted uden for EU, er ikke her i landet:

- 1) Hel eller delvis overdragelse af ophavsrettigheder, patentrettigheder, licensrettigheder, retten til varemærker, fællesmærker og mønstre og andre lignende rettigheder.
- 2) Reklameydelser.
- 3) Ydelser fra rådgivningsvirksomheder, ingeniører, projekteringsvirksomheder, advokater og revisorer samt andre lignende ydelser, databehandling og meddelelse af oplysninger.
- 4) Påtagelse af forpligtigelse til helt eller delvis at undlade udøvelse af en erhvervsmæssig virksomhed eller brug af en af de rettigheder, der er nævnt i dette stykke.
- 5) Bank-, finansierings- og forsikringsvirksomhed bortset fra udlejning af bankbokse.
- 6) Levering af arbejdskraft.
- 7) Udlejning af løsøregerstande bortset fra transportmidler.
- 8) Adgang til et naturgassystem på EU's område eller til ethvert net, der er forbundet med et sådant system, til elektricitetssystemer eller til varme- eller kuldenet, transmission eller distribution gennem disse systemer eller net og andre dermed direkte forbundne ydelser.

Stk. 2. For de ydelser, der er nævnt i stk. 1, anses leveringsstedet dog for at være her i landet, såfremt ydelsen faktisk benyttes eller udnyttes her i landet.

Særregel for begrænset salg inden for EU af elektronisk leverede ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester og fjernsalg af varer

§ 21 e. Uanset reglen for leveringssted i § 21 c for elektronisk leverede ydelser, teleydelser og radio- og tv-spredningstjenester og reglen for leveringssted for fjernsalg af varer i § 14 b, stk. 1, er leveringsstedet i det land, hvor leverandøren er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted, når følgende betingelser alle er opfyldt:

- 1) Leverandøren er etableret eller i mangel af et etableringssted har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted i ét EU-land.
- 2) Ydelser leveres til ikkeafgiftspligtige personer, der er etableret eller har bopæl eller sædvanligt opholdssted i et andet EU-land end der, hvor leverandøren er etableret eller i mangel af et etableringssted har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted, eller varerne forsendes eller transporteres til et andet EU-land end der, hvor leverandøren er etableret eller i mangel af et etableringssted har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted.
- 3) Den samlede værdi uden moms af leveringerne omfattet af nr. 2 overstiger ikke 10.000 euro i det indeværende kalenderår, hvilket heller ikke var tilfældet i det foregående kalenderår.

Stk. 2. Leverandører, der opfylder betingelserne i stk. 1, kan fravælge at anvende det efter stk. 1 fastlagte leveringssted, således at leveringsstedet i stedet fastlægges i overensstemmelse med de øvrige bestemmelser i kapitel 4. Dette valg skal gælde for en periode på mindst 2 kalenderår.

Erhvervelser

§ 22. Stedet for erhvervelse af en vare fra et andet EU-land er her i landet, når varen befinder sig her efter afslutningen af forsendelsen eller transporten til erhververen.

Stk. 2. En vare, der er erhvervet under benyttelse af dansk registreringsnummer, anses for erhvervet her i landet, selv om varen ikke er modtaget her, medmindre erhververen kan godtgøre, at erhvervelsen pålægges afgift i det andet EU-land, hvortil forsendelsen eller transporten er sket.

Kapitel 5

Afgiftspligtens indtræden

Leverancer

§ 23. Afgiftspligten indtræder på det tidspunkt, hvor leveringen af varen eller ydelsen finder sted (leveringstidspunktet).

Stk. 2. Udstedes faktura over en leverance, anses fakturerings tidspunktet som leveringstidspunkt, for så vidt faktureringen sker inden eller snarest efter leverancens afslutning.

Stk. 3. Finder betaling helt eller delvis sted, inden levering finder sted, eller inden faktura udstedes, anses betalingstidspunktet som leveringstidspunkt, jf. dog de særlige regler for vouchere i §§ 4 a og 4 b.

Stk. 4. For varer, der leveres i kommission eller i konsignation, anses leveringstidspunktet for at være enten det tidspunkt, hvor leveringen finder sted, eller det tidspunkt, hvor afregningen med kommissionæren eller konsignatøren finder sted. I sidstnævnte tilfælde må faktura først udstedes ved afregningen.

Stk. 5. Ved levering af varer eller ydelser, der medfører flere på hinanden følgende afregninger eller betalinger uden at være omfattet af overdragelse af varer eller salg af varer på kredit efter § 4, stk. 3, nr. 2, anses leveringstidspunktet, jf. stk. 1, for at være ved udløbet af hver af de perioder, som disse afregninger eller betalinger vedrører.

§ 23 a. Uanset § 23 er leveringstidspunktet og tidspunktet for afgiftens indtræden for leveringen af varer fra en afgiftspligtig person, der anses for at have modtaget og leveret varerne i overensstemmelse med § 4 c, stk. 1 og 2, og for leveringen af varer til denne afgiftspligtige det tidspunkt, hvor betalingen er accepteret.

§ 24. Ved levering af varer, der er omfattet af § 34, stk. 1, nr. 1-4, anses leveringstidspunktet for at være den 15. i den måned, der følger efter den måned, i hvilken leveringen finder sted. Er der udstedt en faktura inden denne dato, anses fakturerings tidspunktet dog som leveringstidspunkt.

Stk. 2. Ved løbende levering af varer, der er nævnt i stk. 1, og hvor leverancen strækker sig over mere end 1 måned, anses leveringen for at finde sted hver den sidste dag i måneden, så længe leverancen af varerne ikke er afsluttet.

Erhvervelser

§ 25. Afgiftspligten indtræder på det tidspunkt, hvor varen erhverves. Erhvervestidspunktet anses for at være den 15. i den måned, der følger efter den måned, i hvilken leveringen finder sted. Er der udstedt en faktura inden denne dato, anses fakturerings tidspunktet dog som erhvervestidspunkt.

Stk. 2. Ved løbende erhvervelse af varer, der er nævnt i stk. 1, og hvor leverancen strækker sig over mere end 1 måned, anses erhvervelsen for at finde sted hver den sidste dag i måneden, så længe leverancen af varerne ikke er afsluttet.

Leverancer af ydelser inden for EU

§ 25 a. Ved levering af ydelser inden for EU enten her til landet eller til et andet EU-land, hvor aftageren af ydelserne er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter § 16, stk. 1, fastsættes leveringstidspunktet efter § 23, stk. 1 og 3.

Stk. 2. Ved løbende levering af ydelser, der er nævnt i stk. 1, anses leveringen for at finde sted hver den sidste dag i kalenderåret, når leverancen af ydelserne har strakt sig over en periode på mere end 1 år uden mellemliggende afregning eller betaling for ydelserne, og så længe leverancen af ydelserne ikke er afsluttet.

Indførsel

§ 26. Afgiftspligten indtræder på tidspunktet for varens indførsel. Såfremt varen befinder sig under en af de i § 12, stk. 2, nævnte ordninger m.v., indtræder afgiftspligten dog først, når varen ikke længere er omfattet af ordningen.

Kapitel 6
Afgiftsgrundlaget
Leverancer

§ 27. Ved levering af varer og ydelser er afgiftsgrundlaget vederlaget, herunder tilskud, der er direkte forbundet med varens eller ydelsens pris, men ikke indbefattet afgiften efter denne lov. Finder betaling helt eller delvis sted, inden levering finder sted, eller inden faktura udstedes, udgør afgiftsgrundlaget 80 pct. af det modtagne beløb.

Stk. 2. I afgiftsgrundlaget medregnes:

- 1) Told og afgifter, der i henhold til andre love er opkrævet af tidligere omsætningsled, eller som betales i forbindelse med indførsel fra steder uden for EU eller ved erhvervelse af varer fra andre EU-lande, eller som det påhviler virksomheden at betale i forbindelse med den pågældende levering.
- 2) Biomkostninger som udgifter til provision, emballage, forsendelse, forsikring og lign., som leverandøren forlanger afholdt af aftageren.
- 3) Tilslutnings- og oprettelsesafgifter og andre beløb, som leverandøren afkræver modtageren som betingelse for levering af varer og ydelser.
- 4) Agentprovision og lign. samt auktionssalær.
- 5) Kreditkøbstillæg, finansieringstillæg og lign.

Stk. 3. I afgiftsgrundlaget medregnes ikke:

- 1) Prisnedsættelser i form af kasserabat for forudbetaling.
- 2) Kasserabat eller andre rabatter, der opnås på det tidspunkt, hvor leveringen finder sted.
- 3) Beløb, som en virksomhed modtager fra aftager som godtgørelse af omkostninger afholdt i aftagers navn og for dennes regning, og som i virksomheden registreres på en udlægskonto. Virksomheden skal kunne gøre rede for de enkelte beløb for disse udgifter og kan ikke fradrage afgiften heraf.
- 4) Renter, der beregnes af den til enhver tid skyldige del af købesummen, på betingelse af, at det af købekontrakten eller af bilag vedrørende betalingerne fremgår, hvor meget renten udgør af de enkelte betalinger.

Stk. 4. I afgiftsgrundlaget kan fradrages rabatter, der er betinget af vilkår, som ikke er opfyldt ved leveringen, for så vidt rabatten senere bliver effektiv. Fradraget foretages, når rabatten bliver effektiv, og er betinget af, at der udstedes kreditnota over den ydede rabat med angivelse af afgiften. Tilsvarende gælder for andre prisafslag.

Stk. 5. I afgiftsgrundlaget kan fradrages 80 pct. af beløb, der er godtgjort kunder for varer, som virksomheden har modtaget retur.

Stk. 6. I afgiftsgrundlaget kan fradrages 80 pct. af konstaterede tab på uerholdelige fordringer vedrørende leverede varer og ydelser. Fradraget foretages, når tabet konstateres. Såfremt fordringerne senere betales helt eller delvis, skal 80 pct. af modtagne beløb medregnes i afgiftsgrundlaget, medmindre betalingen opnås efter konkurslovens § 96. Beløbet medregnes i den afgiftsperiode, hvor betalingen finder sted.

§ 27 a. Afgiftsgrundlaget for levering af varer eller ydelser, der foretages mod en voucher til flere formål, jf. § 73 b, nr. 3, er det samme som den modværdi, der er betalt for voucheren, eller i mangel af oplysninger om denne modværdi den pengeværdi, der er angivet på selve voucheren til flere formål eller i den tilhørende dokumentation, med fradrag af momsbeløbet for de leverede varer eller ydelser.

§ 27 b. Ved levering af varer i form af overførsel til et andet EU-land er afgiftsgrundlaget købsprisen for varerne eller for tilsvarende varer eller i mangel af en købspris kostprisen på det tidspunkt, hvor disse transaktioner finder sted.

§ 28. For varer, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 1 eller 2, er afgiftsgrundlaget købsprisen for varerne eller for tilsvarende varer eller i mangel af en købspris kostprisen på det tidspunkt,

hvor udtagningen finder sted, jf. dog stk. 3. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for varer, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 6, når udtagningen sker til privat brug for virksomhedens indehaver eller dennes personale.

Stk. 2. For ydelser, herunder anvendelse af en vare, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 2, 4 og 5, er afgiftsgrundlaget de udgifter, som den afgiftspligtige person har haft i forbindelse med leveringen af ydelsen, jf. dog stk. 3. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse for ydelser, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 3 og 6, når udtagningen sker til privat brug for virksomhedens indehaver eller dennes personale.

Stk. 3. For varer og ydelser, som en virksomhed anvender ved byggeri m.v., og hvoraf der skal betales afgift efter §§ 6 og 7, er afgiftsgrundlaget normalværdien. Tilsvarende gælder for varer og ydelser, hvoraf der skal betales afgift ved udtagning efter § 5, stk. 3, samt for § 5, stk. 6, når udtagningen sker til andre formål end privat brug for virksomhedens indehaver eller dennes personale.

Stk. 4. Ved normalværdi forstås hele det beløb, som en kunde i samme omsætningsled som det, hvori leveringen af varer og ydelser finder sted, under frie konkurrencevilkår skulle have betalt på tidspunktet for leveringen af de pågældende varer eller ydelser til en selvstændig leverandør her i landet. Hvis der ikke kan fastsættes nogen sammenlignelig levering af varer eller ydelser, er afgiftsgrundlaget for varer købsprisen for varerne eller for tilsvarende varer og i mangel af en købspris kostprisen og for ydelser de udgifter, som den afgiftspligtige person har haft i forbindelse med leveringen af ydelsen.

§ 29. Foretages en leverance af en vare eller ydelse, hvor modværdien er lavere end indkøbs- eller fremstillingsprisen og modtageren af leveringen eller ydelsen ikke har fuld fradragsret i henhold til § 37, stk. 1, skal afgiftsgrundlaget fastsættes på den i § 28, stk. 3, anførte måde, når der mellem leverandør og modtager er et interessefællesskab som omhandlet i stk. 3. I tilfælde, hvor der ikke er en sammenlignelig levering af varer og ydelser, fastsættes afgiftsgrundlaget som i § 28, stk. 4, 2. pkt.

Stk. 2. Er der mellem leverandør og modtager et interessefællesskab som omhandlet i stk. 3, kan told- og skatteforvaltningen påbyde, at afgiftsgrundlaget fastsættes på tilsvarende måde som anført i stk. 1, såfremt

- 1) modværdien for en leverance af en vare eller ydelse er lavere end indkøbs- eller fremstillingsprisen, og leverandøren ikke har fuld fradragsret i henhold til § 37, stk. 1, og leverancen er omfattet af en fritagelse i henhold til § 13, stk. 1, eller
- 2) modværdien for en leverance af en vare eller ydelse er højere end normalværdien, og leverandøren ikke har fuld fradragsret i henhold til § 37, stk. 1.

Stk. 3. Der anses at være et interessefællesskab mellem en leverandør og en modtager i følgende tilfælde:

- 1) Leverandør og modtager er nært forbundet gennem familie eller andre nære personlige bindinger.
- 2) Leverandør og modtager er nært forbundet gennem retlige, ledelsesmæssige eller medlemsmæssige bindinger.
- 3) Leverandør eller modtager har økonomisk interesse i den anden parts virksomhed eller ejendom.

Stk. 4. Skatteministeren kan for grupper af virksomheder bestemme, at varer og ydelser, der afgiftsberigtiges efter reglerne i § 28, stk. 1 og 2, kan afgiftsberigtiges med et standardbeløb. I tilfælde, hvor afgiftsgrundlaget opgøres på grundlag af en kalkulation, kan skatteministeren tilsvarende bestemme, at afgiftsberigtigelsen skal foretages efter standardbeløb.

§ 29 a. For vare- og lastmotorkøretøjer med tilladt totalvægt på ikke over 3 t, for hvilke der er taget fuldt fradrag for afgift vedrørende anskaffelse eller leje, kan der ske en afgiftsbetaling på 40 kr. pr. dag i indtil 20 dage pr. kalenderår for udtagning af køretøjet til privat brug for virksomhedens indehaver eller dennes personale eller i øvrigt til virksomheden uvedkommende formål. Der udstedes bevis for afgiftens betaling, som skal medbringes under kørsel med køretøjet den pågældende dag og efter anmodning vises til politiet eller told- og skatteforvaltningen. 2. pkt. finder ikke anvendelse for privat brug ved direkte

kørsel til brandstation eller tilsvarende, hvis føreren er tilkaldt til udrykningskørsel. Betaling af afgift for den i 3. pkt. nævnte kørsel skal ske inden 7 dage efter udrykningskørslen, og føreren skal kunne dokumentere, at der var tale om tilkald til udrykningskørsel.

Stk. 2. Afgiftsbetaling efter stk. 1 kan ikke foretages for køretøjer, der er fritaget for afgift efter lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. eller brændstofferbrugsafgiftsloven eller fritaget for registreringsafgift efter § 2 i lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v. Dette gælder dog ikke el- eller brintdrevne køretøjer.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om administrationen af ordningen i stk. 1 om dagsbeviser.

§ 30. Udlejningsvirksomheder og køreskoler kan ved salg eller udtagning til ejerens private brug af motorkøretøjer, der har været anvendt til udlejning eller køreundervisning, afgiftsberigtige disse efter reglerne i denne bestemmelse. Afgiften for køretøjer, som indeholder registreringsafgift på salgstidspunktet, og som sælges til en lavere pris end indkøbsprisen, beregnes på grundlag af en formel, der i tælleren har afgiften ved køretøjets første indregistrering i Danmark ganget med salgsprisen og i nævneren har den oprindelige købspris. Afgiften for køretøjer, som indeholder registreringsafgift på salgstidspunktet, og som sælges med fortjeneste, beregnes som 20 pct. af differencen mellem salgsprisen og den betalte registreringsafgift på købstidspunktet. Ved udtagning af køretøjer, som indeholder registreringsafgift på udtagningstidspunktet, beregnes afgiften på grundlag af en formel, der i tælleren har afgiften ved køretøjets første indregistrering i Danmark ganget med købsprisen (restværdien på udtagningstidspunktet) og i nævneren har den oprindelige købspris. For køretøjer, der ikke indeholder registreringsafgift på salgstidspunktet, beregnes afgiften efter lovens almindelige regler. Leasingselskaber, som efter endt leasing afgiftsberigtiger køretøjet i eget navn, kan ved videresalget afregne afgift af salgsprisen efter denne bestemmelse eksklusive den betalte registreringsafgift.

Stk. 2. Autoforhandlere kan ved salg af indregistrerede demonstrations- og udlejningspersonbiler, der har været anvendt til forhandlerens fradragsberettigede formål, anvende reglerne i stk. 1.

Stk. 3. Beregnes afgiften på det i stk. 1 og 2 anførte grundlag, må der ikke i fakturaen for det pågældende salg anføres afgiftsbeløb eller anden angivelse, hvoraf afgiftsbeløbets størrelse kan udregnes.

Stk. 4. Kunstnere eller disses arvinger kan ved førstegangssalg af kunstnerens egne kunstgenstande, jf. § 69, stk. 4, afgiftsberigtige de pågældende genstande på et reduceret grundlag svarende til 20 pct. af afgiftsgrundlaget som fastsat efter §§ 27-29.

Erhvervelser

§ 31. Ved erhvervelse af varer fra andre EU-lande er afgiftsgrundlaget vederlaget for varen. §§ 27-29 samt § 30, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Indførsel m.v.

§ 32. Ved indførsel af varer fra steder uden for EU er afgiftsgrundlaget toldværdien tillagt eventuel told og andre afgifter, der er foranlediget af indførslen, bortset fra afgiften efter denne lov. Til afgiftsgrundlaget medregnes endvidere de forsendelses- og forsikringsomkostninger m.v., der påløber indtil varernes bestemmelsessted i EU, når dette sted er kendt på det tidspunkt, hvor afgiftspligten indtræder.

Stk. 2. Ved indførsel af kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter, jf. § 69, stk. 4-6, er afgiftsgrundlaget 20 pct. af afgiftsgrundlaget som fastsat efter stk. 1.

Stk. 3. Varer, som har været midlertidigt udført til steder uden for EU, og som genindføres efter reparation, forarbejdning, tilpasning, omdannelse eller bearbejdning, kan af told- og skatteforvaltningen på nærmere fastsatte vilkår tillades afgiftsberigtiget alene af omkostningerne, herunder forsendelses- og forsikringsomkostninger m.v. ved den uden for EU foretagne forarbejdning m.v.

Stk. 4. Ved fraførsel fra en af de i § 11 a eller § 12, stk. 2, nævnte ordninger udgør afgiftsgrundlaget det beløb, der ville være blevet anvendt ved indførslen, levering eller erhvervelsen ved henførslen af

varen under de nævnte ordninger med tillæg af værdien af de fritagne ydelser, der inden fraførslen måtte være præsteret i forbindelse med varerne. Har varerne været handlet, medens de var omfattet af de nævnte ordninger, udgør afgiftsgrundlaget den værdi, der blev anvendt ved den sidste af disse leveringer, forhøjet med værdien af enhver af de fritagne ydelser, som er præsteret efter dette tidspunkt.

Kapitel 7

Afgiftssatsen

§ 33. Afgiften udgør 25 pct. af afgiftsgrundlaget.

Kapitel 8

Afgiftsfritagelser

Leverancer

§ 34. Følgende leverancer af varer og ydelser er fritaget for afgift:

- 1) Levering af varer, der af virksomheden eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til et andet EU-land, når erhververen er registreret i et andet EU-land efter regler svarende til §§ 47, 49-50 a, 51 eller 51 a. Det er en betingelse for fritagelse, at den registrerede erhverver har angivet sit momsregistreringsnummer til leverandøren. Fritagelsen omfatter dog ikke levering af varer, der afgiftsberigtiges efter reglerne i kapitel 17.
- 2) Levering af nye transportmidler, der af sælgeren eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til erhververen i et andet EU-land.
- 3) Levering af punktafgiftspligtige varer, der af virksomheden eller af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til et andet EU-land, når der skal betales punktafgift af varen i modtagerlandet, og forsendelsen sker i overensstemmelse med reglerne for handel med punktafgiftspligtige varer. Ved punktafgiftspligtige varer forstås energiprodukter, alkohol og alkoholholdige drikkevarer samt forarbejdet tobak efter EU's regler, men ikke gas, der leveres gennem et naturgas-system på EU's område eller ethvert net, der er forbundet med et sådant system. Fritagelsen omfatter dog ikke levering af varer, der afgiftsberigtiges efter reglerne i kapitel 17.
- 4) Overførsel af varer i overensstemmelse med EU's regler herom til brug for virksomheden i et andet EU-land. Fritagelsen omfatter dog ikke levering af varer, der afgiftsberigtiges efter reglerne i kapitel 17.
- 5) Levering af varer, der af virksomheden eller af en køber, som ikke er etableret her i landet, eller for disses regning udføres til steder uden for EU. Ved levering til rejsende, der medbringer varen i deres personlige bagage, og som har bopæl eller sædvanligt opholdssted i Norge eller på Ålandsøerne, er fritagelsen betinget af, at salgsprisen for den enkelte vare overstiger 1.200 kr. inkl. afgift, samt at varen transporteres til steder uden for EU inden udgangen af den tredje måned efter leveringsmåneden. En gruppe af ting, der normalt udgør en helhed, anses som én vare. Ved levering til rejsende, der medbringer varen i deres personlige bagage, og som har bopæl eller sædvanligt opholdssted andre steder uden for EU, er fritagelsen betinget af, at købet er foretaget i samme forretning og omfatter varer til en værdi over 300 kr. inkl. afgift, samt at varen transporteres til steder uden for EU inden udgangen af den tredje måned efter leveringsmåneden. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.
- 6) Arbejdsydelser på varer, som efter behandlingen bliver transporteret til et sted uden for EU af virksomheden eller af en aftager etableret i udlandet.
- 7) Salg, ombygning, reparation, vedligeholdelse, befragtning og udlejning af skibe med en bruttotonnage på 5 t eller en bruttoregistertonnage på 5 t eller derover, bortset fra lystfartøjer, og levering, udlejning, reparation og vedligeholdelse af disses faste udstyr.

- 8) Nødvendigt udstyr, der leveres til brug om bord på skibe i udenrigsfart, bortset fra lystfartøjer, og ydelser, der præsteres for sådanne skibe og deres ladning.
- 9) Leveringer af varer bestemt som brændstof til skibe omfattet af nr. 8 og forsyninger, herunder proviant, til skibe til brug om bord eller til salg til passagerer m.v. i overensstemmelse med toldlovens regler.
- 10) Salg, ombygning, reparation, vedligeholdelse, befragtning og udlejning af luftfartøjer, som anvendes af luftfartsselskaber, der mod betaling hovedsagelig flyver i udenrigstrafik, samt levering, udlejning, reparation og vedligeholdelse af disse luftfartøjers faste udstyr samt nødvendigt udstyr, der leveres til brug om bord på disse luftfartøjer.
- 11) Ydelser, der præsteres for luftfartøjer omfattet af nr. 10 og deres ladning.
- 12) Levering af brændstof og forsyninger, herunder proviant, til luftfartøjer omfattet af nr. 10.
- 13) Salg, ombygning, reparation, vedligeholdelse, befragtning og udlejning af luftfartøjer, som benyttes af statsinstitutioner, og af genstande, der er indbygget i eller anvendes ved udnyttelse af disse luftfartøjer.
- 14) Levering af:
 - a) Varer og ydelser til diplomatiske og konsulære repræsentationer og dertil knyttet personale med diplomatiske rettigheder i andre EU-lande, i det omfang de er berettiget til afgiftsfritagelse i værtslandet, og for varers vedkommende, hvis varerne transporteres til det pågældende EU-land.
 - b) Varer og ydelser til Det Europæiske Fællesskab, Det Europæiske Atomenergifællesskab, Den Europæiske Centralbank eller Den Europæiske Investeringsbank eller til de organer oprettet af EU, for hvilke protokollen af 8. april 1965 om De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse, inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat ved nævnte protokol og ved aftaler om gennemførelse af denne eller aftaler om hjemsted, for så vidt dette ikke medfører konkurrenceforvridning.
 - c) Varer og ydelser til andre internationale organer end dem, der er nævnt i litra b, og som er anerkendt som sådanne af de offentlige myndigheder i det andet EU-land, som er værtsland, og til disse organers personale med diplomatiske rettigheder inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat ved internationale konventioner om oprettelse af disse organer eller ved aftaler om hjemsted.
 - d) Varer og ydelser, der har et andet EU-land som destination, og som er bestemt til væbnede styrker fra ethvert EU-land bortset fra EU-bestemmelseslandet selv, til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, og i det omfang de pågældende er berettiget til afgiftsfritagelse i værtslandet, og for varers vedkommende, hvis varerne transporteres til det pågældende EU-land.
 - e) Varer og ydelser, der har et andet EU-land som destination, og som er bestemt til væbnede styrker fra et NATO-land bortset fra bestemmelseslandet selv, til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker udgør et led i det fælles forsvar, og i det omfang de pågældende er berettiget til afgiftsfritagelse i værtslandet, og for varers vedkommende, hvis varerne transporteres til det pågældende EU-land.
 - f) Varer og ydelser til Det Forenede Kongeriges væbnede styrker, der er udstationeret på øen Cypern i medfør af traktaten om oprettelse af Republikken Cypern af 16. august 1960, når disse varer og ydelser er bestemt til brug for styrkerne eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, og i det omfang de pågældende er berettiget til afgiftsfritagelse i Republikken Cypern, og for varers vedkommende, hvis varerne transporteres til Republikken Cypern.
- 15) Levering af guld til Danmarks Nationalbank.

- 16) Levering af ydelser, herunder transportydelser og hertil knyttede transaktioner, når ydelsen er direkte knyttet til udførsel af varer til steder uden for EU eller til indførsel af varer, der befinder sig under en af de i § 12, stk. 2, nævnte ordninger m.v.
- 17) Ydelser, der udføres af formidlere, som handler i andres navn og for andres regning, når de medvirker ved de i nr. 5-16 omhandlede transaktioner eller ved transaktioner, som udføres uden for EU.
- 18) Levering af aviser, herunder aviser leveret elektronisk, som normalt udkommer med mindst ét nummer månedligt.
- 19) Levering af varer bestemt til toldbehandling og omfattet af midlertidig opbevaring, levering af varer bestemt til at skulle anbringes i Københavns Frihavn eller levering af varer, der er oplagt i Københavns Frihavn, levering af varer bestemt til anbringelse på eller oplagt på toldoplag, levering af varer bestemt til eller omfattet af aktiv forædling samt levering af ydelser i forbindelse med leveringen og varer og ydelser til brug for varerne.
- 20) Levering af varer henført under en ordning vedrørende intern fællesskabsforsendelse, ekstern forsendelse eller midlertidig indførsel, hvor der indrømmes fuldstændig toldfritagelse ved indførslen, og levering af varer og ydelser i forbindelse med leveringen.
- 21) Levering af varer, der er bestemt til at skulle henføres til eller er henført til et afgiftsoplag, samt levering af ydelser i forbindelse med leveringen og varer og ydelser til brug for varerne.

Stk. 2. Fritagelsen efter stk. 1, nr. 1, finder ikke anvendelse, hvis leverandøren ikke har overholdt de forpligtelser, der er fastsat i og i medfør af § 54, stk. 1, til at indsende lister, eller hvis den indsendte liste ikke indeholder de korrekte oplysninger om leveringen, medmindre leverandøren behørigt kan begrunde undladelsen over for told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Ved rejsende, jf. stk. 1, nr. 5, 2. pkt., forstås en person, der ikke har bopæl eller sædvanligt opholdssted inden for EU.

Stk. 4. Et luftfartsselskab er i et bestemt kalenderår omfattet af stk. 1, nr. 10, når selskabets udenrigstrafik udgør mere end 55 pct. af dets samlede flytrafik beregnet på baggrund af omsætning og antal fløjne kilometer i det senest afsluttede regnskabsår. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler.

Stk. 5. Efter ansøgning meddeler told- og skatteforvaltningen tilladelse til afgiftsoplag for råvarer nævnt i bilaget til denne lov. Der skal påvises et økonomisk behov for oplaget, jf. 1. pkt. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for meddelelse af tilladelse, for regnskabsføring samt for hæftelse.

Stk. 6. Levering af varer foretaget af butikker i toldlufthavne til rejsende, der udfører varerne i forbindelse med udrejse til steder uden for EU, er fritaget for afgift. Fritagelsen omfatter alene levering af varer til rejsende, der ikke har bopæl eller sædvanligt opholdssted i EU eller Norge. Beløbsgrænserne i § 34, stk. 1, nr. 5, finder tilsvarende anvendelse på udførsel af varer, jf. 1. pkt.

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen meddeler med henblik på opfyldelse af traktatlige forpligtelser afgiftsfrihed for levering af

- 1) varer, der er betalt af midler stillet til rådighed af De Forenede Staters regering som led i det fælles forsvar,
- 2) forsvarsmateriel til organisationer tilsluttet NATO,
- 3) materialer og ydelser i forbindelse med gennemførelsen af arbejder under NATO's fællesfinansierede infrastrukturprogram.

Stk. 8. Virksomheder, der ønsker at foretage attestations om udførsel af varer omfattet af stk. 1, nr. 5, skal godkendes af told- og skatteforvaltningen.

Stk. 9. Skatteministeren fastsætter nærmere regler om administration af ordningen i stk. 6 og for godkendelse af virksomheder efter stk. 8.

§ 34 a. Når en afgiftspligtig person anses for at have modtaget og leveret varerne i overensstemmelse med § 4 c, stk. 2, er levering af disse varer til denne afgiftspligtige person fritaget for afgift.

§ 34 b. Levering af varer og ydelser til Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten, er fritaget for afgift, når varerne eller ydelserne er indkøbt som led i udøvelsen af de opgaver, som de pågældende har fået tildelt for at reagere på covid-19-pandemien. Fritagelsen gælder ikke, hvis de indkøbte varer straks eller på et senere tidspunkt anvendes til videreleveringer mod vederlag fra Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten.

Stk. 2. Hvis betingelserne for fritagelsen i stk. 1 ikke længere er opfyldt, skal Europa-Kommissionen eller det relevante agentur eller organ, der har modtaget den fritagne levering, underrette told- og skatteforvaltningen herom, såfremt fritagelsen er blevet anvendt her i landet, og leveringen af de pågældende varer eller ydelser pålægges afgift på de betingelser, der var gældende på det tidspunkt, hvor betingelserne for fritagelsen ophørte med at finde anvendelse. Afgiften skal indbetales senest 14 dage efter påkrav fra told- og skatteforvaltningen.

Erhvervelser

§ 35. Erhvervelse af varer fra andre EU-lande er fritaget for afgift, når

- 1) tilsvarende leverancer her i landet af sådanne varer foretaget af registrerede virksomheder er fritaget for afgift,
- 2) en udenlandsk virksomhed, der er registreret for merværdiafgift i et andet EU-land, sælger varer her i landet, som er erhvervet fra et andet EU-land end det land, hvor virksomheden er registreret (trekantshandel), og den registrerede varemottager her i landet betaler afgiften, jf. § 46, stk. 1, nr. 1. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om den udenlandske virksomheds dokumentation for, at afgift ikke skal betales af virksomheden.

Stk. 2. Erhvervelse af varer er fritaget for afgift i samme omfang, som erhververen har ret til godtgørelse efter kapitel 10.

Indførsel

§ 35 a. Indførsel af varer fra steder uden for EU, som foretages af Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten, er fritaget for afgift, når varerne er indført som led i udøvelsen af de opgaver, som de pågældende har fået tildelt for at reagere på covid-19-pandemien. Fritagelsen gælder ikke, hvis de indførte varer straks eller på et senere tidspunkt anvendes til videreleveringer mod vederlag fra Europa-Kommissionen eller et agentur eller organ, der er oprettet i henhold til EU-retten.

Stk. 2. Hvis betingelserne for fritagelsen i stk. 1 ikke længere er opfyldt, skal Europa-Kommissionen eller det relevante agentur eller organ underrette told- og skatteforvaltningen herom, og indførslen af de pågældende varer pålægges afgift på de betingelser, der var gældende på det tidspunkt, hvor betingelserne for fritagelsen ophørte med at finde anvendelse. Afgiften skal indbetales senest 14 dage efter påkrav fra told- og skatteforvaltningen.

§ 36. Indførsel af varer fra steder uden for EU er fritaget for afgift

- 1) når der er toldfrihed ved midlertidig indførsel eller toldfrihed for proviant m.v., der medbringes af skibe og fly ved ankomst fra steder uden for EU, eller når der ikke opstår toldskyld, fordi varen er tilintetgjort eller overgivet til staten, eller når der indrømmes toldfrihed for returvarer. Der skal ved midlertidig indførsel stilles sikkerhed for afgiften på samme måde og under samme betingelser som fastsat for toldfrihed ved midlertidig indførsel. Registrerede virksomheder med fuld fradragsret efter § 37, godtgørelsesberettigede virksomheder efter § 45 og offentlige institutioner skal dog ikke stille sikkerhed. Der skal heller ikke stilles sikkerhed ved midlertidig indførsel fra Færøerne eller Grønland, hvis varemottageren er etableret i Danmark, på Færøerne eller i Grønland,
- 2) i overensstemmelse med EU's regler om afgiftsfrihed ved indførsel. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for gennemførelsen af afgiftsfriheden,

- 3) når afgift skal angives i henhold til importordningen i kapitel 16, og når det individuelle momsregistreringsnummer til anvendelse af denne særordning, som er tildelt leverandøren eller den formidler, der handler på vedkommendes vegne, i henhold til bestemmelser fastsat af skatteministeren, jf. § 66 u, senest ved indgivelsen af indførselsangivelsen er blevet oplyst til det kompetente toldsted i indførselsmedlemslandet,
- 4) når tilsvarende leverancer her i landet af sådanne varer foretaget af virksomheder ville være fritaget for afgift,
- 5) når varen af importøren leveres videre til et andet EU-land og denne levering er fritaget for afgift efter § 34, stk. 1, nr. 1-4, eller
- 6) når der er tale om indførsel af gas gennem et naturgassystem eller ethvert net, der er forbundet med et sådant system, eller fra et gastankskib i et naturgassystem eller et opstrømsrørledningsnet, af elektricitet eller af varme eller kulde via varme- eller kuldenet.

Stk. 2. Ydelser i forbindelse med indførsel af varer fra steder uden for EU er fritaget for afgift, når ydelsens værdi indgår i afgiftsgrundlaget efter § 32, stk. 1.

Stk. 3. Der er i samme omfang og under samme betingelser, som er fastsat for toldfrihed, afgiftsfrihed for varer til fremmede staters herværende diplomatiske og konsulære repræsentationer og dertil knyttede personer med diplomatiske rettigheder. Der er endvidere afgiftsfrihed for indførsel af varer, som foretages af EU, Det Europæiske Atomenergifællesskab, Den Europæiske Centralbank eller Den Europæiske Investeringsbank eller af de organer oprettet af EU, for hvilke protokollen af 8. april 1965 om De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter finder anvendelse, inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat ved nævnte protokol og ved aftaler om gennemførelse af denne eller ved aftaler om hjemsted, navnlig for så vidt dette ikke medfører konkurrenceforvridning. Afgiftsfriheden omfatter også indførsel af varer, som foretages af andre internationale organisationer end de i 2. pkt. nævnte, i det omfang de er anerkendt som sådanne af de offentlige myndigheder i EU-landet, der er værtsland for disse internationale organisationer, eller af medlemmer af disse organisationer inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat ved internationale konventioner om oprettelse af disse organisationer eller ved aftaler om hjemsted. Indførsel af personmotorkøretøjer, som foretages af diplomatisk anmeldt personale, konsulært anmeldt personale eller herværende internationale organisationers tilknyttede personale, der i henhold til den enkelte organisations værtskabsaftale er omtalt som fritagelsesberettiget ved indførsel af personmotorkøretøjer, er fritaget for afgift. Fritagelsen er med undtagelse af NATO's tilknyttede personale betinget af, at den fritagelsesberettigede opretholder sin adgang til fritagelse for afgift ved indførsel af personmotorkøretøjer i en periode på 2 år fra indførslen af køretøjet, og at køretøjet ikke sælges eller på anden måde overdrages til en ikkefritagelsesberettiget inden for denne periode, medmindre andet er fastsat i den enkelte organisations værtskabsaftale.

Stk. 4. Indførsel af varer, som foretages her i landet af væbnede styrker fra andre EU-lande, og som er bestemt til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik, er fritaget for afgift.

Stk. 5. Indførsel af varer, som foretages her i landet, af væbnede styrker fra andre lande, der er parter i NATO, og som er bestemt til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker udgør et led i det fælles forsvar, er fritaget for afgift.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen meddeler med henblik på opfyldelse af traktatlige forpligtelser afgiftsfrihed for indførsel fra steder uden for EU af

- 1) varer, der er betalt af midler stillet til rådighed af De Forenede Staters regering som led i det fælles forsvar,
- 2) materiel, der oplægges midlertidigt i depoter her i landet af udenlandske NATO-magter efter aftale med den danske regering,

3) materiel og udstyr i forbindelse med gennemførelsen af arbejder under NATO's fællesfinansierede infrastrukturprogram.

Stk. 7. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for oplysningskrav, der skal opfyldes for at opnå afgiftsfritagelse efter stk. 1, nr. 5.

Kapitel 9

Fradrag

§ 36 a. Retten til fradrag indtræder på det tidspunkt, hvor afgiftspligten for den fradragsberettigede vare eller ydelse indtræder (leveringstidspunktet), jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Fradragsretten kan udøves, når

- 1) vedkommende er i besiddelse af en faktura eller
- 2) vedkommende, for så vidt angår indførsel af varer til landet fra steder uden for EU, er i besiddelse af et dokument vedrørende indførslen, der angiver den afgiftspligtige person som modtager eller importør, og som angiver eller gør det muligt at beregne den skyldige afgift.

Fuld fradragsret

§ 37. Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a kan ved opgørelsen af afgiftstilsvaret som indgående afgift, jf. § 56, stk. 3, fradrage afgiften efter denne lov for virksomhedens indkøb m.v. af varer og ydelser, der udelukkende anvendes til brug for virksomhedens leverancer, som ikke er fritaget for afgift efter § 13, herunder leverancer udført i udlandet, jf. dog stk. 6.

Stk. 2. Den fradragsberettigede afgift er

- 1) afgiften af varer og ydelser, der er leveret til virksomheden,
- 2) den afgift, som efter § 11 påhviler varer, der er erhvervet fra et andet EU-land,
- 3) den afgift, som efter § 12 påhviler varer, som virksomheden har indført fra steder uden for EU, jf. dog § 69, stk. 2, og
- 4) den afgift, der skal betales efter § 5, stk. 1, 3 og 6, og §§ 6 og 7.

Stk. 3. Såfremt der skal betales afgift ved udtagning, kan afgiften af indkøb m.v. hertil fradrages i det omfang, dette ikke allerede er sket. Fradragsbeløbet kan ikke overstige 25 pct. af afgiftsgrundlaget ved udtagningen, jf. dog § 43, stk. 3, nr. 3.

Stk. 4. Såfremt indkøb af varer foretaget til blandet momspligtig og momsfrit formål og derfor med opnåelse af delvis fradragsret efter § 38, stk. 1, efter købet udelukkende anvendes til momspligtigt formål, kan det oprindelig foretagne fradrag reguleres til fuld fradragsret. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for reguleringen.

Stk. 5. Udenlandske virksomheder registreret efter §§ 50-50 b kan ved opgørelsen af afgiftstilsvaret som indgående afgift, jf. § 56, stk. 3, fradrage den afgift, som virksomheden efter § 45, stk. 1, ville være berettiget til godtgørelse af, hvis virksomheden ikke havde været registreret efter §§ 50-50 b.

Stk. 6. Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a kan desuden som indgående afgift fradrage merværdiafgift på passagen af den faste forbindelse over Øresund, der ikke er omfattet af det danske afgiftsområde.

Stk. 7. Virksomheder kan ved opgørelsen af afgiftstilsvaret som indgående afgift fradrage afgiften efter denne lov for virksomhedens indkøb m.v. af varer og ydelser, der udelukkende anvendes til brug for virksomhedens leverancer omfattet af § 13, stk. 1, nr. 10, og nr. 11, litra a-e, for så vidt ydelserne leveres til aftagere uden for EU, eller når de pågældende transaktioner er knyttet direkte til varer, som udføres til steder uden for EU.

Stk. 8. Transportvirksomheder kan ved opgørelsen af afgiftstilsvaret som indgående afgift fradrage afgiften efter denne lov for virksomhedens indkøb m.v. af varer og ydelser, der udelukkende anvendes i forbindelse med befordring til eller fra udlandet af personer med ledsagende bagage og transportmidler, jf. § 13, stk. 1, nr. 15.

Delvis fradragsret

§ 38. For varer og ydelser, som en virksomhed registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a anvender både til fradragsberettigede formål efter § 37 og til andre formål i virksomheden, kan der foretages fradrag for den del af afgiften, der forholdsmæssigt svarer til omsætningen i den registreringspligtige del af virksomheden. Ved opgørelse af omsætningen ses bort fra omsætningsbeløb, der vedrører levering af investeringsgoder, som har været benyttet i virksomheden. Som investeringsgoder anses maskiner, inventar og andre driftsmidler og ydelser, jf. § 43, stk. 2, nr. 1 og 4, hvis salgspris ekskl. afgiften efter denne lov overstiger 100.000 kr. Der ses endvidere bort fra omsætningsbeløb, som vedrører bitransaktioner vedrørende fast ejendom, og omsætningsbeløb, som hidrører fra passiv kapitalanbringelse, herunder enkeltstående udlån mellem moder- og datterselskaber og mellem søsterselskaber, samt renteindtægter fra købekontrakter og kreditkøbsaftaler, som er indgået i forbindelse med virksomhedens salg og udlejning af egne varer.

Stk. 2. For varer og ydelser, som af en virksomhed registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a benyttes både til fradragsberettigede formål efter § 37 og til virksomheden uvedkommende formål, kan der udelukkende foretages fradrag for den del af afgiften, der skønsmæssigt svarer til de pågældende varers og ydelsers fradragsberettigede brug i den registreringspligtige virksomhed.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan efter forudgående ansøgning give tilladelse til eller påbyde, at fradragsretten i virksomheder med flere sektorer opgøres særskilt for hver sektor inden for virksomheden. Virksomheden anses for at bestå af flere sektorer, når en afgiftspligtig person har flere virksomheder, der er registreret under ét, eller når der er forskellige driftsaktiviteter i samme virksomhed. Fastsættes fradragsretten sektorvis, skal virksomheden føre et særskilt regnskab for hver af disse sektorer.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for opgørelsen af den delvise fradragsret efter stk. 1 og 2, herunder hvilken foreløbig fradragsprocent der skal anvendes efter stk. 1, tidspunktet for opgørelsen af den endelige fradragsprocent og tidspunktet for angivelsen af regulering af afgiftstilsvaret som følge af den endeligt opgjorte fradragsprocent efter stk. 1.

§ 38 a. Momsregistrerede virksomheder skal én gang årligt efter told- og skatteforvaltningens anvisning i forbindelse med en momsangivelse oplyse, om virksomheden har momsfrie aktiviteter omfattet af § 13, stk. 1, der medfører, at der skal opgøres delvis fradragsret efter § 38, stk. 1.

Stk. 2. Ved oplysning om delvis fradragsret, jf. stk. 1, skal virksomheden angive størrelsen af den foreløbige fradragsprocent og slutdatoen for det regnskabsår, hvis omsætning den delvise fradragsprocent er beregnet på baggrund af.

§ 39. Afgift vedrørende opførelse af bygninger, herunder tilbygninger, som foruden lokaler for den registrerede virksomhed omfatter andre lokaler, kan fradrages med den del af den samlede afgift på bygningen, som byggeomkostningerne for virksomhedens lokaler skønnes at udgøre i forhold til de samlede byggeomkostninger.

Stk. 2. Til virksomhedens lokaler efter stk. 1 medregnes ikke

- 1) lokaler, der anvendes som bolig for virksomhedens indehaver eller personale, uanset om lokalerne tillige anvendes i den pågældendes erhverv,
- 2) lokaler, der anvendes til udlejning, medmindre udlejningen er omfattet af en frivillig registrering efter § 51, stk. 1.

Stk. 3. Afgift vedrørende ombygnings-, reparations- og vedligeholdelsesarbejder på de i stk. 1 omhandlede bygninger kan fradrages, i det omfang afgiften direkte vedrører virksomhedens lokaler. Det er en betingelse, at leverandøren i sin faktura har foretaget en opdeling af prisen for det udførte arbejde.

Stk. 4. Afgift vedrørende ombygnings-, reparations- og vedligeholdelsesarbejder, som ikke direkte kan henføres til bygningens enkelte lokaler, kan fradrages efter forholdet mellem etagearealet af virksomhedens lokaler og bygningens samlede etageareal.

Stk. 5. Afgift vedrørende anlæg, reparation og vedligeholdelse og lign. af anden fast ejendom end bygninger kan fradrages med en andel, som opgøres efter reglerne i § 38, stk. 1 eller 2, jf. dog § 40, stk. 1.

§ 40. Afgift vedrørende vedligeholdelse af veje, der benyttes ved tilkørsel til en registreret landbrugs-virksomheds beboelsesbygninger og til virksomhedens driftsbygninger, kan fradrages med to tredjedele.

Stk. 2. Afgift vedrørende anskaffelse og drift af telefoner, som anbringes hos medarbejdere ansat i en virksomhed registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a med henblik på benyttelse i virksomhedens tjeneste, kan fradrages med halvdelen, såfremt telefonselskabets regninger er stilet til og betales af virksomheden. Fradraget kan dog ikke overstige afgiften af den af virksomheden faktisk afholdte udgift.

§ 41. Afgift, der vedrører anskaffelse af vare- og lastmotorkøretøjer med tilladt totalvægt på ikke over 3 t, kan ikke fradrages, medmindre køretøjerne udelukkende anvendes i forbindelse med virksomhedens fradragsberettigede levering af varer og ydelser.

Stk. 2. Afgift, der vedrører drift af de i stk. 1 omhandlede motorkøretøjer, kan fuldt ud fradrages, uanset om køretøjet kun delvis anvendes til fradragsberettigede formål i virksomheden.

Stk. 3. For lejede motorkøretøjer af den i stk. 1 omhandlede art, der under lejemålet ikke udelukkende anvendes i virksomheden, kan afgiften vedrørende driften og en tredjedel af afgiften på lejen fradrages.

Stk. 4. Er der for et køretøj af den i stk. 1 og 3 omhandlede art betalt afgift for privat anvendelse af køretøjet i henhold til § 29 a, stk. 1, anses køretøjet fortsat som anvendt udelukkende i forbindelse med virksomhedens fradragsberettigede leveringer af varer og ydelser.

Stk. 5. Det er en betingelse for fradragsret efter stk. 2 og 3, at virksomhedens leverancer af varer og ydelser overstiger registreringsgrænsen i § 48, stk. 1, 1. pkt.

§ 41 a. Når virksomhedens leverancer af guld er fritaget for afgift efter § 13, stk. 1, nr. 20, kan virksomheden som indgående afgift fradrage afgift, som kan henføres til

- 1) levering af investeringsguld til virksomheden, når dette guld er leveret af virksomheder, der har pålagt denne leverance afgift,
- 2) levering til virksomheden samt virksomhedens erhvervelse fra et andet EU-land eller indførsel af andet guld end investeringsguld, som efterfølgende af virksomheden eller for dennes regning omdannes til investeringsguld, eller
- 3) modtagne tjenesteydelser, som indebærer en forandring af guldets form, vægt eller lødighed.

Stk. 2. Virksomheder, der fremstiller investeringsguld eller omdanner guld af enhver art til investeringsguld, kan som indgående afgift fradrage afgift for virksomhedens indkøb m.v. af varer og ydelser, der anvendes i forbindelse med fremstilling eller omdannelse af investeringsguld svarende til, at en efterfølgende levering af gullet var blevet pålagt afgift.

Ingen fradragsret

§ 42. Virksomheder kan ikke fradrage afgift af indkøb m.v., som vedrører

- 1) kost til virksomhedens indehaver og personale,
- 2) anskaffelse og drift af bolig for virksomhedens indehaver og personale,
- 3) naturalafłønning af virksomhedens personale,
- 4) anskaffelse og drift af vuggestuer, børnehaver, fritidshjem, feriehjem, sommerhuse og lign. for virksomhedens personale,
- 5) underholdning, restaurationsydelser, repræsentation og gaver, jf. dog stk. 2,
- 6) anskaffelse og drift af personmotorkøretøjer, der er indrettet til befordring af ikke mere end 9 personer, jf. dog stk. 4, 6 og 7.

Stk. 2. Virksomheder kan uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 5, fradrage 25 pct. af afgift af restaurationsydelser. Det er en forudsætning, at udgifterne hertil er af strengt erhvervsmæssig karakter.

Stk. 3. Virksomheder, der driver kursusvirksomhed efter § 13, stk. 1, nr. 3, 3. pkt., kan fradrage 25 pct. af afgift af indkøb m.v., som vedrører bispisning af virksomhedens kursusdeltagere, i det omfang indkøbet heraf står i rimeligt forhold til de afholdte kurser.

Stk. 4. Virksomheder, der lejer personmotorkøretøjer i mere end 6 måneder i sammenhæng, kan uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 6, fradrage afgiften af lejen, dog højst med 25 pct. af fradragsgrundlaget efter stk. 5. Det er en betingelse, at mindst 10 pct. af den årlige kørsel med det lejede køretøj anvendes i forbindelse med virksomhedens fradragsberettigede levering af varer og ydelser.

Stk. 5. Grundlaget for fradrag efter stk. 4 er inden for de første 3 år fra køretøjets første indregistrering 2 pct. pr. måned af den for køretøjet betalte registreringsafgift her i landet, herunder den beregnede registreringsafgift, som danner grundlag for beregningen af den forholdsmæssige registreringsafgift, jf. registreringsafgiftsloven, og 1 pct. pr. måned i følgende år. Hvis et køretøj har været i brug inden registreringen, eller hvis første registreringstidspunkt ikke kan fastslås, regnes perioden nævnt i 1. pkt. fra køretøjets fremstillingstidspunkt. Såfremt registreringsafgiftsbeløbet er ukendt, anvendes i stedet 55 pct. af udlejerens anskaffelsespris inkl. afgifter for køretøjet. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om udlejers pligt til at give oplysninger til brug for beregning af fradraget.

Stk. 6. Virksomheder, der forhandler eller udlejer motorkøretøjer, eller som driver køreskole, kan uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 6, fradrage afgiften af indkøb m.v. til disse formål.

Stk. 7. Virksomheder kan uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 6, fradrage merværdiafgiften på passagen af den faste forbindelse over Øresund.

Regulering for investeringsgoder

§ 43. For investeringsgoder skal der ske regulering af den fradragsberettigede afgift, hvis der sker ændringer i anvendelsen efter anskaffelsen af godet.

Stk. 2. Som investeringsgode efter stk. 1 betragtes

- 1) maskiner, inventar og andre driftsmidler, hvis anskaffelsespris ekskl. afgiften efter denne lov overstiger 100.000 kr., og som er undergivet værdiforringelse,
- 2) fast ejendom, herunder til- og ombygning,
- 3) reparation og vedligeholdelse af fast ejendom til et samlet beløb af mere end 100.000 kr. årligt og
- 4) ydelser, der har samme egenskaber som materielle investeringsgoder, herunder software og rettigheder, og hvis anskaffelses- eller fremstillingspris eksklusive afgiften efter denne lov overstiger 100.000 kr.

Stk. 3. Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a skal foretage regulering i følgende tilfælde:

- 1) Når anvendelsen af et investeringsgode, der ved anskaffelsen har givet virksomheden ret til fuld eller delvis fradragsret, ændres således, at virksomheden har ret til et mindre fradrag.
- 2) Når anvendelsen af et investeringsgode, der ved anskaffelsen ikke har givet virksomheden ret til fradrag eller har givet ret til delvis fradragsret, ændres således, at virksomheden har ret til et højere fradrag.
- 3) Når et investeringsgode, for hvilket der ikke ved anskaffelsen m.v. er opnået fuld fradragsret, sælges af virksomheden, jf. dog nr. 4. Salget sidestilles med investeringsgodets overgang til fuld fradragsberettiget anvendelse. Dette gælder også ved udtagning af varer og immaterielle goder, jf. § 5, stk. 1 og 3. Reguleringsbeløbet kan ikke overstige 25 pct. af afgiftsgrundlaget.
- 4) Ved levering af fast ejendom, som er fritaget for afgift efter § 13, stk. 1, nr. 9. Leveringen sidestilles med den faste ejendoms overgang til ikke fradragsberettiget anvendelse. Regulering kan dog undlades, i det omfang køberen overtager reguleringsforpligtelsen.
- 5) Når et investeringsgode overdrages som led i overdragelse af virksomheden eller af en del af denne, jf. § 4, stk. 5. Overdragelsen sidestilles med investeringsgodets overgang til ikke fradragsberettiget anvendelse. Regulering kan dog undlades i det omfang, køberen overtager reguleringsforpligtelsen.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for gennemførelsen af regulering efter stk. 3.

§ 44. For driftsmidler og ydelser foretages der regulering for ændringer, som indtræder inden for de første 5 regnskabsår efter anskaffelsen inkl. det regnskabsår, hvori driftsmidlet eller ydelserne er anskaffet. For fast ejendom foretages der regulering for de første 10 regnskabsår, for reparation og vedligeholdelse af fast ejendom dog kun de første 5 regnskabsår efter anskaffelsen eller ibrugtagningen inkl. det regnskabsår, i hvilket den faste ejendom er anskaffet eller taget i brug.

Stk. 2. Regulering i de enkelte regnskabsår foretages for driftsmidler og ydelser og for reparation og vedligeholdelse af fast ejendom med en femtedel og for fast ejendom med en tiendedel af det afgiftsbeløb, som er betalt i forbindelse med anskaffelsen eller ibrugtagningen af det pågældende investeringsgode. Reguleringen foretages på grundlag af de ændringer i fradragsretten, som finder sted inden for det enkelte regnskabsår i forhold til fradragsretten i det regnskabsår, hvor det pågældende investeringsgode er anskaffet eller taget i brug. Ved regulering i tilfælde af afmeldelse fra registrering, ved salg, ved udtagning eller ved overdragelse foretages regulering dog for den resterende del af reguleringsperioden.

Stk. 3. Der foretages ikke regulering, såfremt udsvinget i fradragsprocenten er mindre end 10 i forhold til fradragsprocenten på anskaffelses- eller ibrugtagningstidspunktet.

Kapitel 10

Afgiftsgodtgørelse

§ 45. Afgiftspligtige personer, der ikke er etableret her i landet, ikke er registreringspligtige her i landet og hverken er valgfrit eller frivilligt registreret her i landet, kan få godtgjort den afgift, som er betalt her for varer og ydelser til virksomhedens erhvervsmæssige brug. Godtgørelse indrømmes dog kun, i det omfang den afgiftspligtige persons transaktioner berettiger til fradrag i det land, hvor vedkommende er etableret, og i det omfang virksomheder registreret her i landet kan foretage fradrag for afgift ved opgørelse af afgiftstilsvaret efter loven. For en virksomhed, der er etableret i et land uden for EU, som ikke har et merværdiafgiftssystem, der svarer til det, som findes her i landet, indrømmes godtgørelse kun, i det omfang virksomheder registreret her i landet kan foretage fradrag for afgift ved opgørelse af afgiftstilsvaret efter loven.

Stk. 2. Der ydes godtgørelse af afgift, som fremmede staters herværende ambassader og personale, der er diplomatisk anmeldt, har betalt ved indkøb af varer og ydelser her i landet. Der ydes godtgørelse af afgift, som fremmede staters herværende konsulære repræsentationer med udsendt og konsulært anmeldt personale og det udsendte og konsulært anmeldte personale har betalt ved indkøb af varer og ydelser her i landet. Der ydes godtgørelse af afgift, som herværende internationale organisationer og tilknyttet personale, der i henhold til den enkelte organisations værtskabsaftale er omtalt som godtgørelsesberettiget, eller som ifølge aftale med NATO er udsendt til tjeneste her i landet, har betalt ved indkøb af varer og ydelser her i landet. Tilsvarende kan der ydes afgiftsgodtgørelse af fremmede staters herværende honorære konsulers indkøb, i det omfang de indkøbte varer og ydelser skal anvendes fuldt ud i forbindelse med den konsulære tjeneste.

Stk. 3. Der ydes ikke godtgørelse efter stk. 2 af afgiften ved køb af antikviteter, løsøre købt på auktion, brugt løsøre, gavekort og gavemærker, broafgifter, entrébilletter til underholdning, medlemskaber af klubber og foreninger, medicin, ammunition og våben.

Stk. 4. Der ydes godtgørelse af afgift ved levering af varer og ydelser, som foretages her i landet, og som er bestemt til væbnede styrker fra andre EU-lande til brug for disse styrker eller det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker deltager i en forsvarsindsats, der udføres med henblik på gennemførelsen af en EU-aktivitet under den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik.

Stk. 5. Der ydes godtgørelse af afgift ved levering af varer og ydelser, som foretages her i landet, og som er bestemt til væbnede styrker fra andre stater, der er parter i NATO, til brug for disse styrker eller

det civile personale, der ledsager disse, eller til forsyning af deres messer og kantiner, når disse styrker udgør et led i det fælles forsvar.

Stk. 6. Fremmede staters herværende ambassader m.v., internationale organisationer og tilknyttet personale efter stk. 2, 4 og 5 kan her i landet afgiftsfrit indkøbe teleydelser samt varer fra punktafgiftsregistrerede virksomheder, i samme omfang som disse varer kan købes punktafgiftsfrit. Indkøb af personmotorkøretøjer her i landet, som foretages af diplomatisk anmeldt personale, konsulært anmeldt personale eller herværende internationale organisationers tilknyttede personale, der i henhold til den enkelte organisations værtskabsaftale er omtalt som fritagelsesberettiget ved indkøb af personmotorkøretøjer, er fritaget for afgift. Fritagelsen er med undtagelse af NATO's tilknyttede personale betinget af, at den fritagelsesberettigede opretholder sin adgang til fritagelse ved indkøb af personmotorkøretøjer i en periode på 2 år fra indkøbet af køretøjet, og at køretøjet ikke sælges eller på anden måde overdrages til en ikkefritagelsesberettiget inden for denne periode, medmindre andet er fastsat i den enkelte organisations værtskabsaftale.

Stk. 7. Godtgørelsesordningen efter stk. 2, 1.-3. pkt., administreres af Udenrigsministeriet, jf. dog stk. 8. Udenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvortil henvendelser til og fra Udenrigsministeriet i relation til godtgørelse skal foretages, herunder at henvendelser til og fra Udenrigsministeriet skal være i elektronisk form (digital kommunikation), og fravige formkrav i lovgivningen, der er til hinder for digital kommunikation. Udenrigsministeren kan dispensere fra kravet om digital indberetning, hvis særlige omstændigheder taler herfor. Udenrigsministeren kan endvidere fastsætte regler om udstedelse af dokumenter uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at et sådant dokument i retlig henseende sidestilles med et personligt underskrevet dokument. Skatteforvaltningslovens §§ 31 og 32 finder anvendelse ved Udenrigsministeriets genoptagelse og ændring af en ydet godtgørelse.

Stk. 8. Godtgørelse af afgift til NATO og NATO's tilknyttede personale, som efter aftale med NATO er udsendt til tjeneste i et af alliancens medlemslande, administreres af Forsvarsministeriet. Ligeledes administreres godtgørelsesordningen efter stk. 4 og 5 af Forsvarsministeriet. Forsvarsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvortil henvendelser til og fra Forsvarsministeriet i relation til godtgørelse skal foretages, herunder at henvendelser til og fra Forsvarsministeriet skal være i elektronisk form (digital kommunikation), og herunder fravige formkrav i lovgivningen, der er til hinder for digital kommunikation. Forsvarsministeren kan dispensere fra kravet om digital indberetning, hvis særlige omstændigheder taler herfor. Forsvarsministeren kan endvidere fastsætte regler om udstedelse af dokumenter uden underskrift eller med maskinelt gengivet underskrift eller på tilsvarende måde, således at et sådant dokument i retlig henseende sidestilles med et personligt underskrevet dokument. Skatteforvaltningslovens §§ 31 og 32 finder anvendelse ved Forsvarsministeriets genoptagelse og ændring af en ydet godtgørelse.

Stk. 9. Told- og skatteforvaltningen administrerer godtgørelsesordningen efter stk. 2, 4. pkt., for honorære konsuler.

Stk. 10. Klager over afgørelser truffet af Udenrigsministeriet og Forsvarsministeriet kan påklages til Landsskatteretten, medmindre andet følger af regler udstedt i medfør af skatteforvaltningslovens § 35 b, stk. 3.

Stk. 11. For at opnå godtgørelse af afgift efter stk. 2 skal det enkelte køb mindst udgøre et grundbeløb på 1.432 kr. inklusive moms (2010-niveau) og fremgå af én regning eller faktura og være betalt i én transaktion. Godtgørelsen opgøres pr. kvartal, og anmodning skal være indgivet senest den 20. i måneden efter kvartalets udløb. Udenrigsministeriet og Forsvarsministeriet kan dog vælge at behandle en anmodning om momsgodtgørelse, som er indgivet efter fristens udløb, hvis særlige omstændigheder taler herfor. Anmodningen skal underskrives af chefen for den pågældende ambassade, konsulat eller internationale organisation eller en person, som er bemyndiget af denne til at underskrive anmodninger om momsgodtgørelse. En fritagelsesberettiget person anmeldt i Udenrigsministeriet efter stk. 2 kan maksimalt få godtgjort afgift af indkøb for 427.716 kr. (2010-niveau) inklusive moms i 1 kalenderår.

Stk. 12. Beløbsgrænsen nævnt i stk. 11, 1. pkt., gælder ikke for leverancer af elektricitet, bygas, naturgas, vand, fyringsolie, fjernvarme, renovation og kloakydelser.

Stk. 13. De i stk. 11 nævnte beløb reguleres efter personskattelovens § 20.

Stk. 14. Humanitære organisationer m.v., der udfører varer til steder uden for EU, får godtgørelse af den afgift, som er betalt for varerne her i landet.

Stk. 15. Der ydes i tilfælde, hvor betingelserne for toldgodtgørelse efter EU-toldkodeksen er opfyldt, afgiftsgodtgørelse i samme omfang som toldgodtgørelse. Der ydes ligeledes afgiftsgodtgørelse, hvor det er åbenbart, at forudsætningerne for afgiftsfrihed har foreligget ved indførslen.

Stk. 16. Afgiftspligtige personer kan for indkøb, for hvilke afgiften efter denne lov ikke kan fradrages, få godtgjort afgiften efter denne lov af den afgift, der godtgøres efter følgende love:

- 1) Lov om energiafgift af mineralolieprodukter m.v.
- 2) Lov om afgift af elektricitet.
- 3) Lov om afgift af stenkul, brunkul og koks m.v.
- 4) Lov om afgift af naturgas og bygas m.v.
- 5) Lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter.

Stk. 17. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indgivelse, behandling og afgørelse af ansøgning om godtgørelse af afgift.

Stk. 18. Skatteministeren kan indgå en aftale med Sverige om opkrævning og godtgørelse af merværdiafgiften på passagen af den faste forbindelse over Øresund.

Kapitel 11

Betalingspligtige personer

§ 46. Betaling af afgift påhviler den afgiftspligtige person, som foretager en afgiftspligtig levering af varer og ydelser her i landet. Afgiften påhviler dog aftageren af varer eller ydelser, når

- 1) aftageren er en registreret virksomhed, der har modtaget varen fra et andet EU-land ved en trekants-handel, jf. § 35, stk. 1, nr. 2,
- 2) aftageren er en afgiftspligtig person, der får leveret og installeret eller monteret varer her i landet af en virksomhed, der er etableret i udlandet, eller for dennes regning,
- 3) aftageren er en afgiftspligtig person eller en ikkeafgiftspligtig momsregistreret juridisk person, til hvem der leveres ydelser omhandlet i § 16, stk. 1, § 18 bortset fra bro- og tunnelbilletter, § 21 a og § 21 b, hvis ydelserne leveres af en afgiftspligtig person, der ikke er etableret her i landet,
- 4) aftageren er en registreret virksomhed her i landet, der modtager investeringsguld, der er pålagt afgift efter § 51 a eller af guld som råmetal eller som halvforarbejdede produkter, af en lødighed på 325 tusindedele eller derover.
- 5) aftageren er en registreret virksomhed, der modtager gas leveret gennem distributionssystemet for naturgas eller elektricitet fra en virksomhed, der er etableret i udlandet,
- 6) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager CO₂-kvoter, CO₂-kreditter eller gas- og elektricitetscertifikater fra en virksomhed etableret her i landet,
- 7) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager metalskrot fra en virksomhed etableret her i landet,
- 8) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager mobiltelefoner fra en virksomhed etableret her i landet,
- 9) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der fra en virksomhed etableret her i landet modtager integrerede kredsløbsanordninger i den tilstand, som de er i, inden de integreres i slutbrugerprodukter,
- 10) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der modtager spillekonsoller, tablet-pc'er eller bærbare computere fra en virksomhed etableret her i landet,

- 11) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der er videreforhandler af gas eller elektricitet, jf. § 14, stk. 2, og som modtager denne gas eller elektricitet fra en virksomhed etableret her i landet, bortset fra når leveringen sker til videreforhandlerens aftagenummer eller målersted, som er defineret i henholdsvis lov om elforsyning og reglerne for gasforsyning, eller
- 12) aftageren er en afgiftspligtig person her i landet, der køber ydelser nævnt i § 21 c, stk. 4, fra en virksomhed her i landet, når det primære formål med købet af disse ydelser er videresalg og aftagerens eget forbrug af ydelserne er ubetydeligt.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1, nr. 8-10, gælder ikke for salg fra registrerede virksomheder, hvis afsætning sker udelukkende eller overvejende til private forbrugere.

Stk. 3. Afgiftspligtige personer, som i henhold til § 47, stk. 3, 2. pkt., har en særskilt registreret virksomhed, som er videreforhandler af gas eller elektricitet, kan efter anmodning få tilladelse af told- og skatteforvaltningen til ikke at anvende stk. 1, nr. 11, ved salg af gas eller elektricitet til denne videreforhandler. Tilladelsen kan kun gives, hvis den afgiftspligtige person er producent af gas eller elektricitet, eller hvis registreringen efter § 47, stk. 3, 2. pkt., har været i kraft i mindst 1 år. Told- og skatteforvaltningen kan nægte at give tilladelse, såfremt forvaltningen er i besiddelse af oplysninger, som indikerer, at tilladelsen vil blive benyttet til momsunddragelse.

Stk. 4. Betaling af afgift af varer fra andre EU-lande påhviler den person, der foretager en afgiftspligtig erhvervelse.

Stk. 5. Betaling af afgift af varer, der fraføres Københavns Frihavn, toldoplæg eller et afgiftsoplæg, påhviler den person, der foranlediger, at varen fraføres de nævnte ordninger.

Stk. 6. Betaling af afgift af varer, der indføres fra steder uden for EU, påhviler importøren.

Stk. 7. Betaling af afgift påhviler enhver, der på en faktura anfører afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift.

Stk. 8. Er en virksomhed registreret ved en herboende repræsentant efter § 47, stk. 2, hæfter denne og repræsentanten solidarisk for betaling af afgiften.

Stk. 9. Er flere virksomheder, der ikke har samme ejer, registreret under ét, jf. § 47, stk. 4, hæfter de pågældende solidarisk for betaling af afgift vedrørende de virksomheder, der er omfattet af den fælles registrering.

Stk. 10. En virksomhed, der med leveringssted her i landet, jf. kapitel 4, leverer varer eller ydelser, som den har købt af en virksomhed, jf. kapitel 3, hæfter solidarisk for betaling af afgiften. Virksomheden hæfter solidarisk med den virksomhed, som er betalingspligtig for afgiften af det indenlandske salg, når denne forsætligt eller groft uagtsomt ikke er blevet afregnet til told- og skatteforvaltningen, jf. kapitel 15. Hæftelsen er dog betinget af, at

- 1) told- og skatteforvaltningen har konstateret, at den pågældende virksomhed tidligere har købt varer eller ydelser som beskrevet i 1. og 2. pkt., hvor afgiften af det indenlandske salg ikke er blevet afregnet,
- 2) den pågældende virksomhed har modtaget en notifikation fra told- og skatteforvaltningen efter stk. 11 og
- 3) den pågældende virksomhed groft uagtsomt eller forsætligt ikke har overholdt påbuddene i en gældende notifikation.

Stk. 11. Såfremt told- og skatteforvaltningen vurderer, at en virksomhed har deltaget i en handel, som beskrevet i stk. 10, 1. og 2. pkt., kan told- og skatteforvaltningen udstede en notifikation, der gennem konkrete påbud pålægger virksomheden at udvise større agtpågivenhed ved sine handler. Notifikationen gives til virksomheden og den personkreds, som er nævnt i opkrævningslovens § 11, stk. 2, nr. 1. Notifikationen gives for en tidsbegrænset periode på 5 år og bortfalder herefter. Notifikationen kan gives for en ny periode på 5 år, såfremt der er grundlag herfor. Oplysninger om notifikationen registreres i kontrolinformationsregisteret efter skattekontrollovens § 69.

Stk. 12. En registreret aftager, der modtager varer eller ydelser fra en virksomhed her i landet, hvor betaling ikke sker via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, som sikrer identifikation af betalingsmodtager og betaler, hæfter solidarisk for betaling af afgiften, såfremt betalingsmodtageren har unddraget afgiften af leverancen, medmindre betalingen samlet udgør højst 8.000 kr. inklusive afgift.

Stk. 13. Flere betalinger, som vedrører samme leverance, ydelse, kontrakt el. lign., anses som én betaling i forhold til beløbsgrænsen i stk. 12. Ved løbende ydelser eller periodiske ydelser skal flere faktureringer og betalinger ses som én samlet leverance i forhold til beløbsgrænsen i stk. 12, når de sker inden for samme kalenderår.

Stk. 14. Hvis en virksomhed ikke har mulighed for at betale via et pengeinstitut eller betalingsinstitut som anført i stk. 12, kan aftageren frigøre sig for et hæftelsesansvar ved på told- og skatteforvaltningens hjemmeside at indberette oplysninger om det foretagne køb, herunder fakturaoplysninger, der entydigt identificerer leverandøren, og betalingen heraf. Denne indberetning skal ske senest 14 dage efter betaling, dog senest 1 måned efter fakturaens modtagelse.

Stk. 15. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om dokumentation for, at aftageren er betalingspligtig efter stk. 1 eller 12.

§ 46 a. Anvendelse af omvendt betalingspligt er obligatorisk, uanset at den udenlandske virksomhed har et dansk momsregistreringsnummer.

Stk. 2. En afgiftspligtig person efter § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, omfatter også en udenlandsk virksomhed, der ikke er etableret her i landet, hvis den her i landet modtager de nævnte varer og ydelser fra en udenlandsk virksomhed, der er etableret i udlandet.

Stk. 3. Ved en virksomhed etableret i udlandet forstås også en afgiftspligtig person, der har et fast forretningssted her i landet, i de tilfælde hvor virksomheden foretager leverancer her uden forretningsstedets medvirken.

§ 46 b. Betaling af afgift påhviler fogedretterne eller autoriserede auktionsledere ved afgiftspligtige leverancer, der foretages ved tvangsauktion.

Stk. 2. Fogedretter og autoriserede auktionsledere skal indberette oplysninger om de foretagne tvangsauktioner, der er omfattet af stk. 1, og indbetale afgiften inden 8 uger efter auktionens slutning til told- og skatteforvaltningen. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvilke oplysninger fogedretter og autoriserede auktionsledere skal indberette til told- og skatteforvaltningen, herunder hvordan oplysninger skal indberettes.

Stk. 3. Rekvirenten af en tvangsauktion hæfter solidarisk for betaling af afgiften med den afgiftspligtige person, hvis faste ejendom, medfølgende løsøre eller separate løsøre sælges på tvangsauktion, når rekvirenten forsætligt eller groft uagtsomt afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger om tvangsauktionens afgiftsmæssige behandling.

Stk. 4. Stk. 1-3 gælder ikke, hvis tvangsauktionssalget sker fra et fællesbo m.v., der behandles ved bobehandler, et dødsbo, der behandles ved bobestyrer, eller et konkursbo, eller i tilfælde, hvor den afgiftspligtige person, hvis faste ejendom, medfølgende løsøre eller separate løsøre sælges på tvangsauktion, er under rekonstruktionsbehandling.

§ 46 c. Betaling af afgift påhviler den statslige myndighed, der fra minkavlere og virksomheder med minkafhængige følgeerhverv som følge af lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink og bestemmelser fastsat som følge af det midlertidige forbud mod hold af mink modtager afgiftspligtige leverancer af ydelser og varer, jf. § 4, stk. 1 og stk. 3, nr. 3. 1. pkt. gælder ikke for betaling for ydelser i forbindelse med aflivning, bortskaffelse og destruktion af mink og rengøring og desinfektion af bedriften.

Stk. 2. Den statslige myndighed, der i henhold til stk. 1 er betalingspligtig for afgift, skal særskilt registreres herfor hos told- og skatteforvaltningen med henblik på angivelse og betaling af afgiften. Den statslige myndighed skal opbevare specifikationer for betalinger foretaget i henhold til stk. 1 og opbevare

den bagvedliggende dokumentation for disse betalinger, herunder registreringsnummeret (cvr-nummer eller SE-nummer) på den virksomhed, der modtager betaling ekskl. afgift fra den statslige myndighed.

§ 46 d. Betaling af afgift påhviler den person, som ikke opfylder betingelserne for fritagelse for afgift ved indførsel eller indkøb af personmotorkøretøj, jf. § 36, stk. 3, 5. pkt., og § 45, stk. 6, 3. pkt. Afgiftsgrundlaget udgøres af købsprisen, som personmotorkøretøjet er solgt for til tredjemand, forudsat at salget er sket på armslængdevilkår, eller i mangel heraf købsprisen for tilsvarende personmotorkøretøjer på det tidspunkt, hvor personen ikke opfyldte betingelserne for fritagelse for afgift.

Stk. 2. Den person, som ikke opfylder betingelserne for fritagelse for afgift ved indførsel eller indkøb af personmotorkøretøj, jf. § 36, stk. 3, 5. pkt., og § 45, stk. 6, 3. pkt., skal straks indberette oplysninger om, hvilken betingelse der ikke opfyldes, til told- og skatteforvaltningen og indbetale afgiften.

Stk. 3. Erhververen af et personmotorkøretøj, som af sælgeren er erhvervet afgiftsfrit efter § 36, stk. 3, 4. pkt., eller § 45, stk. 6, 2. pkt., hæfter solidarisk med sælgeren for betaling af afgiften.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal indberettes til told- og skatteforvaltningen efter stk. 2, herunder hvordan oplysningerne skal indberettes.

Kapitel 12

Registrering

Leverancer

§ 47. Afgiftspligtige personer, der driver virksomhed med levering af varer og ydelser, skal anmelde deres virksomhed til registrering hos told- og skatteforvaltningen. Dette gælder ikke

- 1) virksomhed med levering af varer og ydelser, som er fritaget efter § 13, bortset fra transaktioner som nævnt i § 37, stk. 7 og 8, og
- 2) afgiftspligtige personer, der foretager levering af varer, som er oplagt i Københavns Frihavn, et toldoplag eller et afgiftsoplag uden afgift.

Stk. 2. Afgiftspligtige personer, som ikke er etableret i EU, men i et land uden for EU, med hvilket Danmark ikke har et retligt instrument om gensidig bistand med en retsvirkning, der svarer til reglerne i EU, skal registreres ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der er etableret her i landet. Det samme gælder, når den udenlandske virksomhed foretager erhvervelser af varer fra andre EU-lande. Afgiftspligtige personer, der ikke er etableret her i landet, skal ikke registreres, i det omfang aftageren er gjort betalingspligtig.

Stk. 3. Har en afgiftspligtig person flere virksomheder her i landet, skal de anmeldes til registrering under ét. Hvis der føres særskilt regnskab for de enkelte virksomheder, kan virksomhederne dog efter anmodning til told- og skatteforvaltningen registreres hver for sig.

Stk. 4. Flere afgiftspligtige personer, der udelukkende driver registreringspligtig virksomhed, kan efter anmodning registreres under ét. Told- og skatteforvaltningen kan tillade, at personer med momsregistreringspligtige aktiviteter kan registreres under et med personer med ikkeregistreringspligtige aktiviteter og personer uden økonomiske aktiviteter. Tilladelse kan kun gives, hvis den ene person (moderselskabet m.v.) gennem direkte eller indirekte besiddelse af samtlige aktier m.v. ejer den eller de andre personer (datterselskaber, datterdatterselskaber m.v.), der inddrages under fællesregistreringen. Fællesregistrering kan kun ske mellem selskaber m.v., der er etableret her i landet. Anmodning om fællesregistrering skal ske senest 1 måned, inden fællesregistreringen ønskes iværksat.

Stk. 5. Afgiftspligtige personer og formidlere, der agerer på deres vegne, som anvender særordningerne i kapitel 16, skal registreres efter reglerne for disse ordninger.

Stk. 6. Anmeldelse til registrering skal ske senest 8 dage inden påbegyndelse af registreringspligtig virksomhed. Virksomheden registreres med kvartalet som afgiftsperiode efter § 57, stk. 3. Hvis virksomhedens forventede samlede afgiftspligtige leverancer overstiger 55 mio. kr. årligt, registreres virksomheden dog med kalendermåneden som afgiftsperiode efter § 57, stk. 2. Hvis de forventede afgiftspligtige

leverancer overstiger 55 mio. kr., skal virksomheden oplyse dette ved anmeldelsen til registrering. Ændringer i en virksomheds registreringsforhold skal meddeles til told- og skatteforvaltningen senest 8 dage efter ændringen.

Stk. 7. Ejeren eller den ansvarlige daglige ledelse af en virksomhed, der ophører med at drive registreringspligtig virksomhed, skal underrette told- og skatteforvaltningen om virksomhedens ophør senest 8 dage efter ophøret. Ejeren eller den ansvarlige daglige ledelse af en virksomhed må ikke fortsætte eller indlede driften af virksomheden, hvis virksomhedens registrering er ophørt, inddraget eller nægtet efter reglerne i denne lov eller opkrævningsloven.

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1-3, stk. 6, 1. pkt., og stk. 7 fastsatte bestemmelser om registrering m.v. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af virksomheden eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder efter § 77, indtil påbuddet efterleves.

Stk. 9. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves inden for den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige bøder, indtil påbuddet efterleves.

§ 48. Afgiftspligtige personer etableret her i landet skal uanset § 47, stk. 1, ikke registreres og betale afgift, når de samlede afgiftspligtige leverancer ikke overstiger 50.000 kr. årligt. Ved levering af nye transportmidler til andre EU-lande skal der dog altid ske registrering.

Stk. 2. Der skal ikke ske registrering og betales afgift af

- 1) blindes salg af varer og ydelser, når salget ikke overstiger 170.000 kr. årligt, eller
- 2) kunstneres eller disses arvingers førstegangssalg af kunstnerens egne kunstgenstande, jf. § 69, stk. 4, når salget hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 300.000 kr. Der skal alene betales afgift af det salg, som finder sted efter registreringspligtens indtræden.

§ 49. Den, der erhvervsmæssigt leverer varer og ydelser, og som efter § 48 er undtaget fra registreringspligten, kan vælge at lade sig registrere. Muligheden for registrering gælder også afgiftspligtige personer, der er etableret her i landet, og som driver virksomhed med levering af varer og ydelser, men som alene har leverancer i udlandet. Afgiftspligtige personer, der hverken er etableret her i landet eller har leverancer her, kan ikke registreres.

Stk. 2. Registrering efter stk. 1 skal omfatte en periode på mindst 2 kalenderår.

Erhvervelse af varer fra andre EU-lande

§ 50. Ikkeafgiftspligtige juridiske personer og afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, og som ikke har ladet sig registrere efter §§ 49, 51 eller 51 a, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen, når de er betalingspligtige for erhvervelser fra andre EU-lande efter § 46, stk. 4. Der skal dog ikke ske registrering, når den samlede værdi af erhvervelserne hverken i det løbende eller i det foregående kalenderår overstiger 80.000 kr. og erhvervelserne ikke omfatter punktafgiftspligtige varer, jf. § 34, stk. 1, nr. 3.

§ 50 a. Den, der erhverver varer fra andre EU-lande, og som efter § 50 er undtaget fra registreringspligten, kan vælge at lade sig registrere.

Stk. 2. Registrering efter stk. 1 skal omfatte en periode på mindst 2 kalenderår.

Omvendt betalingspligt

§ 50 b. Afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, eller efter § 50, og som ikke har ladet sig registrere efter § 49, § 50 a, § 51 eller § 51 a, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen, når de er betalingspligtige for køb af varer og ydelser fra udenlandske virksomheder efter § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, eller for køb omfattet af § 46, stk. 1, nr. 6-11.

§ 50 c. Afgiftspligtige personer, der ikke er registreringspligtige efter § 47, jf. § 48, eller efter §§ 50 og 50 b, og som ikke har ladet sig registrere efter § 49, § 50 a, § 51 eller 51 a, skal ligeledes registreres hos told- og skatteforvaltningen, når de i andre EU-lande leverer ydelser, hvor modtageren er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter § 16, stk. 1.

Frivillig registrering

§ 51. Told- og skatteforvaltningen kan give tilladelse til frivillig registrering af erhvervsmæssig udlejning, herunder bortforpagtning, af fast ejendom eller dele heraf. Kun lokaler, der udlejes eller forsøges udlejet, omfattes af den frivillige registrering. Den frivillige registrering kan ikke omfatte udlejning til boligformål. Der kan tilsvarende gives tilladelse til frivillig registrering af køb og til- og ombygning af fast ejendom, som er fritaget for afgift, jf. § 13, stk. 1, nr. 9, med henblik på salg til en registreret virksomhed.

Stk. 2. Frivillig registrering af udlejning af fast ejendom skal omfatte en periode på mindst 2 kalenderår. Foretages registrering, inden et byggeri afsluttes, regnes 2-års-perioden fra tidspunktet for første udlejnings påbegyndelse.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for meddelelse af tilladelse til frivillig registrering efter stk. 1.

§ 51 a. Told- og skatteforvaltningen kan give tilladelse til frivillig registrering for levering til afgiftspligtige personer af investeringsguld, som er fritaget for afgift efter § 13, stk. 1, nr. 20, når virksomheden

- 1) fremstiller investeringsguld eller omdanner guld af enhver art til investeringsguld, jf. § 73 a, eller
- 2) sædvanligvis leverer guld til industrielt formål.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan ligeledes give tilladelse til, at en formidler af investeringsguld bliver frivilligt registreret for formidling af salg af investeringsguld, som er fritaget for afgift efter § 13, stk. 1, nr. 20, i samme omfang som efter stk. 1.

Stk. 3. En virksomhed, der er registreret efter stk. 1 eller 2, kan for de enkelte leverancer vælge at betale afgift af den pågældende levering af investeringsguld.

Oplysninger om registrerede virksomheder

§ 51 b. Told- og skatteforvaltningen kan udlevere oplysninger om momsregistrerede virksomheders cvr-nummer/SE-nummer/UViR-nummer, navne og adresser til offentligheden. Udleveringen kan ske, når der i anmodningen angives cvr-nummer/SE-nummer/UViR-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter nærmere regler og iværksætter øvrige foranstaltninger af hensyn til anvendelsen her i landet af visse regler for oplysninger om virksomhedsregistrering efter EU's forordninger om EU-landenes administrative samarbejde om moms og om gennemførelse af momssystemdirektivet.

Kapitel 13

Regnskabsbestemmelser

§ 52. Fakturering ved levering af varer eller ydelser skal ske efter reglerne her i landet, hvis leveringsstedet er her i landet efter reglerne i kapitel 4.

Stk. 2. Fakturering ved levering af varer eller ydelser skal ske efter reglerne her i landet, når den afgiftspligtige person, der leverer varerne eller ydelserne, er etableret her i landet i kraft af hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, fast forretningssted, bopæl eller sædvanligt opholdssted, og

- 1) når varerne eller ydelserne leveres til et andet EU-land, hvor den, der aftager varerne eller ydelserne, er betalingspligtig for afgiften, men ikke udsteder fakturaen (afregningsbilag) på vegne af leverandøren, eller
- 2) når varerne eller ydelserne leveres til steder uden for EU.

Stk. 3. Fakturering ved levering af varer eller ydelser skal ske efter reglerne her i landet,

- 1) når den afgiftspligtige person, der leverer varerne eller ydelserne, er etableret i et andet EU-land i kraft af hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, fast forretningssted, bopæl eller sædvanligt opholdssted, og
- 2) når den, der her i landet aftager varerne eller ydelserne, er betalingspligtig for afgiften og derudover udsteder fakturaen (afregningsbilag) på vegne af leverandøren.

Stk. 4. Fakturering skal ske efter reglerne her i landet, når leverandøren er registreret her i landet for brug af særordningerne omfattet af kapitel 16.

§ 52 a. Enhver afgiftspligtig person skal for levering af varer eller ydelser udstede en faktura til aftageren (kunden). Hvis hele eller en del af leverancen kræves betalt, inden leverancen er afsluttet, skal der udstedes særskilt faktura herfor.

Stk. 2. Faktureringspligten efter stk. 1 omfatter ikke

- 1) levering af varer eller ydelser, der er afgiftsfritaget efter § 13, hvis leveringsstedet for varerne og ydelserne er her i landet efter reglerne i kapitel 4,
- 2) levering af ydelser, der er afgiftsfritaget efter § 13, stk. 1, nr. 10 og 11, hvis leveringsstedet for ydelserne er i et andet EU-land som bestemt efter reglerne i kapitel 4, eller
- 3) levering af varer og ydelser, der er omfattet af virksomhedens anvendelse af en af særordningerne i kapitel 16, når virksomheden er registreret her i landet for brug af særordningen.

Stk. 3. Faktureringspligten anses for opfyldt, hvis den afgiftspligtige persons kunde udsteder fakturaen (afregningsbilag) over leverancer af varer eller ydelser på vegne af den afgiftspligtige person og i dennes navn. Det er et vilkår for at anvende afregningsbilag, at den afgiftspligtige person og dennes kunde forinden indgår en aftale, hvori der skal være fastlagt en fremgangsmåde, hvorefter den afgiftspligtige person skal godkende hver enkelt faktura.

Stk. 4. Faktureringspligten anses også for opfyldt, hvis en tredjeperson i den afgiftspligtige persons navn og for dennes regning udsteder en faktura til aftageren af varen eller ydelserne.

Stk. 5. Hvis varer bliver returneret efter fakturaens udstedelse, skal der udstedes kreditnota. Det samme gælder, hvis leverandøren efter fakturaens udstedelse giver afslag i prisen. Hvis der sker efterbetaling, skal der udstedes faktura over efterbetalingen.

Stk. 6. Afgiftspligtige personer, der ikke er registreret, og afgiftspligtige personer, der leverer ikke afgiftspligtige varer eller ydelser, må ikke på fakturaen anføre afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift. Hvis den afgiftspligtige person modtager en faktura, der er udstedt af en kunde eller af en tredjeperson, hvorpå der er anført afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at afregningen indbefatter afgift, skal den afgiftspligtige person gøre den, der har udstedt fakturaen, opmærksom herpå og tilbagebetale modtagne afgiftsbeløb.

Stk. 7. Afgiftspligtige personer, der i strid med stk. 6 på en faktura anfører afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift, skal indbetale afgiftsbeløbet til told- og skatteforvaltningen. Det samme gælder, hvis en afgiftspligtig person på en faktura anfører afgift med et for stort beløb eller på en faktura over leverancer af varer eller ydelser, hvoraf der ikke skal betales afgift, anfører afgiftsbeløb eller anden angivelse af, at fakturabeløbet indbefatter afgift. Indbetaling kan dog undlades, hvis fejlen berigtiges over for aftageren af varerne eller ydelserne.

Stk. 8. Ved prisangivelser for varer og ydelser skal det tydeligt tilkendegives, hvis prisen ikke indbefatter afgift efter denne lov.

Stk. 9. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for krav til fakturering efter stk. 1, 3 og 4, samt regler, der fraviger fakturakravene for bestemte typer af leverancer.

Stk. 10. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om lempelse af faktureringspligt efter denne lov.

§ 52 b. Faktura over leverancer af varer til et andet EU-land, der er fritaget for afgift efter § 34, stk. 1, nr. 1-4, skal udstedes senest den 15. i måneden, der følger efter måneden, hvori leveringen har fundet sted.

Stk. 2. Faktura over leverancer af ydelser til et andet EU-land, hvor aftageren af ydelserne er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter § 16, stk. 1, skal udstedes senest den 15. i måneden, der følger efter måneden, hvori leveringen har fundet sted.

§ 52 c. Enhver afgiftspligtig person skal sørge for at opbevare

- 1) kopier af fakturaer, som den afgiftspligtige person selv, den afgiftspligtige persons kunde eller en tredjeperson udsteder, og
- 2) kreditnotaer og fakturaer, som den afgiftspligtige person har modtaget efter § 52 a.

Stk. 2. En afgiftspligtig person kan opbevare udstedte eller modtagne elektroniske fakturaer i udlandet, på vilkår af at den afgiftspligtige person meddeler told- og skatteforvaltningen opbevaringsstedet. Herudover kan elektroniske fakturaer kun opbevares i udlandet på de vilkår, der er fastsat i stk. 3-5.

Stk. 3. Hvis en afgiftspligtig person foretager elektronisk opbevaring her i landet eller i udlandet af udstedte og modtagne fakturaer over leverancer af varer eller ydelser og afgift af varerne eller ydelserne skal afregnes efter reglerne i kapitel 15, har told- og skatteforvaltningen af hensyn til kontrol ret til at få elektronisk onlineadgang og adgang til at downloade og anvende disse fakturaer.

Stk. 4. Hvis en afgiftspligtig person foretager elektronisk opbevaring her i landet eller i udlandet af udstedte og modtagne fakturaer over leverancer af varer eller ydelser og afgift af varerne eller ydelserne skal afregnes til de kompetente myndigheder i et andet EU-land, har de kompetente myndigheder i det andet EU-land af hensyn til kontrol ret til at få elektronisk onlineadgang og adgang til at downloade og anvende disse fakturaer.

Stk. 5. Elektroniske fakturaer kan kun opbevares på steder uden for EU, hvis der mellem Danmark og stedet uden for EU er indgået et retligt instrument om gensidig bistand med retsvirkninger, der svarer til reglerne i EU, eller hvis told- og skatteforvaltningen kan få elektronisk onlineadgang og adgang til at downloade og anvende elektronisk opbevarede fakturaer som nævnt i stk. 3.

Stk. 6. Skatteministeren fastsætter de nærmere regler for opbevaring af fakturaer og systembeskrivelser for elektronisk fakturering.

§ 53. Virksomheder og privatpersoner, der udelukkende registreres for enkeltstående salg af nye transportmidler til en køber i et andet EU-land, skal udstede faktura over salget. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indhold af fakturaen.

Stk. 2. Kopi af fakturaen skal indsendes til told- og skatteforvaltningen senest 1 måned efter udløbet af den kalendermåned, i hvilken leverancen har fundet sted. Samtidig med indsendelse af fakturakopi skal der med henblik på tilbagebetaling af afgift efter denne lov fremlægges dokumentation for den afgift, der er betalt ved indkøb af det pågældende transportmiddel. Der tilbagebetales et beløb svarende til det afgiftsbeløb, der enten er indeholdt i den oprindelige købspris eller er betalt ved en tidligere erhvervelse fra et andet EU-land eller ved indførsel fra steder uden for EU. Har transportmidlet tabt i værdi siden anskaffelsen, nedsættes tilbagebetalingen svarende til forholdet mellem den oprindelige anskaffelsespris uden afgift og videresalgsprisen.

§ 54. Registrerede virksomheder, der til andre EU-lande leverer varer og ydelser, hvor aftageren er betalingspligtig for afgiften af ydelserne, idet leveringsstedet for ydelserne er bestemt efter § 16, stk. 1, skal indsende lister over sådanne leverancer m.v. til told- og skatteforvaltningen. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 2. Registrerede virksomheder, der til andre EU-lande forsender eller transporterer varer i henhold til en konsignationsaftale som omhandlet i § 10 a, skal indsende lister over sådanne forsendelser og transporter til told- og skatteforvaltningen. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 3. Der skal betales et gebyr på 65 kr. for erindringsskrivelser vedrørende virksomhedernes indsendelse af lister.

§ 55. Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af afgiftstilsvaret for hver afgiftsperiode og for kontrollen med afgiftens berigtigelse. Regnskabet kan føres i fremmed valuta efter reglerne i bogføringsloven og årsregnskabsloven. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for regnskabsføring, og kan herunder fastsætte regler for omregning mellem et regnskab i fremmed valuta og angivelsen af afgiftstilsvaret samt pligtmæssige oplysninger i dansk mønt.

§ 55 a. Enhver afgiftspligtig person, der forsender eller transporterer varer i henhold til en konsignationsaftale som omhandlet i § 10 a, skal føre et register, som gør det muligt for told- og skatteforvaltningen at kontrollere den korrekte anvendelse af § 10 a. Enhver afgiftspligtig person, til hvem der leveres varer i henhold til en konsignationsaftale som omhandlet i § 10 a, skal føre et register over disse varer.

§ 55 b. Når en afgiftspligtig person ved hjælp af en elektronisk grænseflade såsom en markedsplads, platform, portal eller tilsvarende midler formidler levering af varer eller ydelser til ikkeafgiftspligtige personer i EU i overensstemmelse med bestemmelserne i kapitel 4, er den afgiftspligtige person, som formidler leveringen, forpligtet til at føre et regnskab over de pågældende leveringer. Sådanne regnskaber skal være tilstrækkelig detaljerede til, at skattemyndighederne i de EU-lande, hvor de pågældende leveringer er afgiftspligtige, kan kontrollere, om momsen er bogført korrekt.

Stk. 2. Regnskaberne nævnt i stk. 1 skal opbevares i en periode på 10 år fra udgangen af det år, hvor en transaktion blev foretaget, og efter anmodning gøres elektronisk tilgængelige for de berørte medlemslande.

§ 55 c. Told- og skatteforvaltningen kan give en virksomhed et påbud om at benytte et digitalt salgsregistreringssystem.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om krav til det digitale salgsregistreringssystem.

§ 55 d. Virksomheder, der modtager digital betaling via en eller flere digitale betalingsløsninger, og som skal benytte et digitalt salgsregistreringssystem, skal integrere den eller de forskellige typer af digitale betalingsløsninger i salgsregistreringssystemet.

§ 55 e. Skatteministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder med en årlig omsætning under 10 mio. kr. inden for visse brancher skal benytte et digitalt salgsregistreringssystem.

Kapitel 14

Opgørelse af afgiftstilsvaret

§ 56. Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a skal for hver afgiftsperiode opgøre den udgående og den indgående afgift. Forskellen mellem den udgående og den indgående afgift er virksomhedens afgiftstilsvær. Afgiftstilsvaret afregnes efter reglerne i kapitel 15 samt lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. Hvis den indgående afgift for en afgiftsperiode overstiger den udgående afgift for samme periode, får virksomheden forskellen godtgjort efter reglerne i § 12 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Stk. 2. Den udgående afgift i en afgiftsperiode er afgiften efter denne lov af virksomhedens leverancer, erhvervelser fra andre EU-lande, indførsel af varer fra steder uden for EU, fraførsler fra afgiftsoplag m.v. og betalingspligtige køb efter § 46, stk. 1, for hvilke afgiftspligten er indtrådt i perioden.

Stk. 3. Den indgående afgift i en afgiftsperiode er afgiften efter denne lov på virksomhedens fradragsberettigede indkøb m.v. efter kapitel 9 i perioden. Når der skal betales afgift af en vare efter § 32, stk. 2, eller når der er indkøbt kunstgenstande, som af sælger er afgiftsberigtiget på et reduceret grundlag efter §

30, stk. 4, eller § 31, må denne afgift, hvis varen er købt til videresalg, først medregnes til den indgående afgift i den afgiftsperiode, i hvilken videresalget sker.

Kapitel 15

Afregning af afgiften

§ 57. Virksomheder registreret efter §§ 47, 49, 51 eller 51 a skal efter udløbet af hver afgiftsperiode til told- og skatteforvaltningen angive størrelsen af virksomhedens udgående og indgående afgift i perioden samt værdien af de leverancer, der efter §§ 14-21 d eller § 34 er fritaget for afgift. Beløbene angives i hele kroner, idet der bortses fra ørebeløb. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for angivelsen.

Stk. 2. For virksomheder, hvis samlede afgiftspligtige leverancer overstiger 50 mio. kr. årligt, er afgiftsperioden kalendermåneden. Virksomhedens angivelse efter stk. 1 skal foretages senest den 25. i måneden efter afgiftsperiodens udløb. For juni skal virksomhedens angivelse efter stk. 1 dog foretages senest 1 måned og 17 dage efter afgiftsperiodens udløb.

Stk. 3. For virksomheder, hvis samlede afgiftspligtige leverancer overstiger 5 mio. kr. årligt, men udgør højst 50 mio. kr. årligt, er afgiftsperioden kvartalet. Virksomhedens angivelse efter stk. 1 skal foretages senest den 1. i den tredje måned efter afgiftsperiodens udløb.

Stk. 4. For virksomheder, hvis samlede afgiftspligtige leverancer ikke overstiger 5 mio. kr. årligt, er afgiftsperioderne første og anden halvdel af kalenderåret. Virksomhedens angivelse efter stk. 1 skal foretages senest den 1. i den tredje måned efter afgiftsperiodens udløb.

Stk. 5. En afgiftspligtig person, der har flere virksomheder registreret hver for sig i henhold til § 47, stk. 3, 2. pkt., kan anvende kvartalet som afgiftsperiode, hvis den afgiftspligtige persons samlede afgiftspligtige leverancer for de registrerede virksomheder ikke overstiger grænsen i stk. 3. En afgiftspligtig person, der har flere virksomheder registreret hver for sig i henhold til § 47, stk. 3, 2. pkt., kan anvende halvåret som afgiftsperiode, hvis den afgiftspligtige persons samlede afgiftspligtige leverancer for de registrerede virksomheder ikke overstiger grænsen i stk. 4.

Stk. 6. Ændring af virksomhedens afgiftsperiode efter stk. 2, 3 og 4 sker på grundlag af virksomhedens afgiftspligtige leverancer i en 12-måneders periode, der omfatter anden halvdel af kalenderåret og første halvdel af det følgende kalenderår. Ændringen har virkning fra og med den 1. januar i året efter udløbet af denne periode. Virksomhedens afgiftsperiode kan kun forlænges, hvis virksomheden for afgiftsperioderne i hele den 12-måneders periode har angivet og indbetalt afgiften efter loven rettidigt.

Stk. 7. Virksomheder, der efter stk. 3 anvender kvartalet som afgiftsperiode, kan anmode told- og skatteforvaltningen om at anvende kalendermåneden efter stk. 2 som afgiftsperiode. Virksomheder, der efter stk. 4 anvender kalenderhalvåret som afgiftsperiode, kan anmode told- og skatteforvaltningen om at anvende kvartalet efter stk. 3 eller kalendermåneden efter stk. 2 som afgiftsperiode.

Stk. 8. Ændring af afgiftsperioden efter stk. 7 kan kun ske med virkning fra 1. januar eller 1. juli, og anmodning herom skal fremsættes senest 1 måned, før ændringen ønskes iværksat. Virksomheder, der efter stk. 7 får ændret afgiftsperiode, kan ikke inden for de følgende 2 år anmode om at anvende en anden afgiftsperiode.

Stk. 9. Er en virksomheds registrering efter dette kapitel blevet inddraget af told- og skatteforvaltningen, skal virksomhedens angivelse efter stk. 1 foretages senest 14 dage efter meddelelsen om inddragelsen.

§ 58. (Ophævet)

§ 59. (Ophævet)

§ 60. For virksomheder, der kun skal drives i kort tid, kan told- og skatteforvaltningen fastsætte, at afgiftsperioden er det tidsrum, i hvilket virksomheden drives. Told- og skatteforvaltningen kan endvidere for sådanne virksomheder forkorte fristerne for indsendelse af angivelse og indbetaling af afgift samt fravige kravet om en herværende repræsentant efter § 47, stk. 2.

§ 61. Afgift af varer, der indføres fra steder uden for EU af andre end registrerede virksomheder, afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4.

§ 62. Told- og skatteforvaltningen kan uanset §§ 57 og 64 pålægge registrerede virksomheder at indsende angivelse og indbetale afgiften efter reglerne i § 2 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., jf. den nævnte lovs bilag 1, liste A, såfremt betingelserne i den nævnte lovs § 11, stk. 1, er opfyldt. Pålæg om forkortet afregningsperiode efter 1. pkt. gives virksomheden ved anbefalet brev.

Stk. 2. Såfremt virksomheden er pålagt forkortet afregningsperiode efter stk. 1, har denne virkning fra den 1. i den måned, der følger modtagelsen af pålægget. Afgiften for en tidligere afgiftsperiode, hvor afgiften endnu ikke er angivet og betalt, skal angives og indbetales samtidig med afgiften for den første forkortede afgiftsperiode. Såfremt afgiften for den tidligere afgiftsperiode efter de almindelige regler skal angives og betales på et tidligere tidspunkt, skal den dog angives og betales på dette tidligere tidspunkt.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan fritage en virksomhed for forkortet afgiftsperiode m.v., hvis der er indgået en betalingsordning, som virksomheden overholder, eller hvis der i øvrigt ikke på baggrund af virksomhedens forhold vurderes at være behov for at pålægge virksomheden forkortet afgiftsperiode m.v.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge virksomheder, der anmeldes til registrering, at anvende forkortet afgiftsperiode m.v. efter reglerne i stk. 1. Krav om forkortet afgiftsperiode m.v. pålægges efter reglerne i § 11, stk. 2, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.

Stk. 5. Virksomheder kan i stedet for at anvende forkortet afgiftsperiode m.v. efter stk. 1 og 4 vælge at stille sikkerhed efter reglerne i § 11, stk. 5, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. Hvis der efter sikkerhedsstillelsen opstår en ny restance, pålægges virksomheden forkortet afgiftsperiode m.v. efter stk. 1 og 4.

Stk. 6. Virksomheder, der efter stk. 1 og 4 er pålagt forkortet afgiftsperiode m.v., kan anvende sædvanlig afgiftsperiode m.v., når virksomheden i en 12-måneders-periode rettidigt har indbetalt afgiften, og virksomheden ikke er i restance med afgift eller vedrørende andre registreringsforhold.

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en virksomhed, der ikke overholder kravene om forkortet afgiftsperiode m.v. efter stk. 1 og 4 at stille sikkerhed efter reglerne i § 11 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. Virksomheder, der stiller sikkerhed, skal uanset stk. 1 og 4 ikke anvende forkortet afgiftsperiode m.v.

Stk. 8. Der skal betales et gebyr på 65 kr. pr. afgiftsperiode for virksomheder, der er overført til forkortet afgiftsperiode efter stk. 1 og 4.

Stk. 9. Dør indehaveren af en registreret virksomhed, og udstedes der proklama efter § 81 i lov om skifte af dødsboer, skal arvingerne eller bobestyreren senest 30 dage efter bekendtgørelse af proklama foretage angivelse efter § 57, stk. 1, for perioden fra afgiftsperiodens begyndelse og indtil dødsdagen.

§ 62 a. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge virksomheder fra andre EU-lande, Grønland, Færøerne, Island og Norge, der ikke er etableret her i landet, og som anmeldes til registrering, at stille sikkerhed. Sikkerhed skal kun stilles, hvis told- og skatteforvaltningen ved virksomhedens anmeldelse til registrering skønner, at undladelse af at stille sikkerhed vil indebære en nærliggende risiko for afgiftstab. Når virksomheden pålægges at stille sikkerhed, kan virksomheden ikke registreres, før dette pålæg er opfyldt.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge registrerede virksomheder, der ikke er etableret her i landet, men i et andet EU-land eller i Grønland, på Færøerne, i Island eller i Norge, at stille sikkerhed, når der ikke indgives angivelse eller indbetales afgift rettidigt eller det i § 74, stk. 1, nævnte regnskabsmateriale efter anmodning ikke udleveres eller indsendes til told- og skatteforvaltningen. Sikkerhed skal kun stilles, når told- og skatteforvaltningen efter et konkret skøn vurderer, at undladelse heraf vil indebære en risiko for afgiftstab.

Stk. 3. Sikkerhed efter stk. 1 og 2 skal stilles for et beløb, der svarer til det forventede afgiftstilsvare i en 3-måneders-periode. For de i stk. 2 nævnte virksomheder skal der tillige stilles sikkerhed for et beløb, der svarer til virksomhedens afgiftsrestance. Sikkerheden skal dog i alle tilfælde udgøre mindst 15.000 kr.

Stk. 4. Krav om sikkerhedsstillelse ophører, når virksomheden i den seneste 12-måneders-periode har betalt afgift rettidigt, virksomheden ikke er i restance med afgift eller vedrørende andre registreringsforhold og told- og skatteforvaltningen på baggrund af konkrete oplysninger skønner, at undladelse af at stille sikkerhed ikke vil indebære en nærliggende risiko for afgiftstab.

Stk. 5. Undlader virksomheden at stille sikkerhed efter stk. 2, kan told- og skatteforvaltningen bestemme, at virksomheden afmeldes fra registrering.

Stk. 6. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om sikkerhedsstillelsen.

§ 62 b. (Ophævet)

§ 63. Såfremt det konstateres, at en ejer eller stifter af en nyregistreret virksomhed tilhører den personkreds, der er nævnt i § 11, stk. 2, jf. stk. 4, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., og told- og skatteforvaltningen vurderer, at der er en nærliggende risiko for tab vedrørende skatter og afgifter m.v., kan beløb, der skal angives i det første registreringsår, og som skulle have været udbetalt efter § 12, stk. 1, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., overføres til de følgende afgiftsperioder i op til 1 år fra registreringstidspunktet. I denne periode modregnes afgiftstilsvare efter § 56, stk. 1, 4. pkt., heri.

§ 64. Afgiftsperioden for virksomheder m.v., der er registreret efter §§ 50-50 b, er kvartalet, og angivelsesfristen for moms i § 57, stk. 3, finder anvendelse. Skatteministeren kan fastsætte de nærmere regler for angivelsen.

Stk. 2. § 2, stk. 4 og 6, § 4, stk. 1 og 2, og §§ 6-8 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse.

§ 65. Virksomheder registreret efter §§ 50-50 b skal føre et regnskab, der kan danne grundlag for opgørelsen af afgiftstilsvaret for hver afgiftsperiode og for kontrollen hermed.

Stk. 2. Privatpersoner og andre, der ikke er registreret, skal anmelde og betale afgift til told- og skatteforvaltningen af erhvervelse af nye transportmidler fra et andet EU-land. Anmeldelsen ledsaget af en faktura skal foretages senest 14 dage efter transportmidlets ankomst her til landet. Afgiften skal indbetales senest 14 dage efter påkrav fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. § 9, stk. 3, 2. pkt., § 14 og § 18, stk. 4, i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse ved afregning af afgift efter stk. 1-2.

Kapitel 16

Særordninger for afgiftspligtige personer, der leverer ydelser til ikkeafgiftspligtige personer eller udfører fjernsalg af varer eller visse indenlandske leveringer af varer

§ 66. Ved anvendelse af særordningerne i dette kapitel forstås ved:

- 1) EU-ordning: Ordning for fjernsalg af varer inden for EU, for levering af varer i et EU-land ved hjælp af elektroniske grænseflader, der formidler sådanne leveringer, og for ydelser leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i EU, men ikke i forbrugsmedlemslandet.
- 2) Ikke-EU-ordning: Ordning for ydelser leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU.
- 3) Importordning: Ordning for fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU, undtagen punktavgiftspligtige varer, i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger 150 euro.
- 4) Afgiftsangivelse: En angivelse, som indeholder de oplysninger, der er nødvendige for at fastlægge det afgiftsbeløb, der skal opkræves i hvert medlemsland.

Særordning for ydelser leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i EU (ikke-EU-ordningen)

§ 66 a. Ved anvendelse af reglerne om ikke-EU-ordningen forstås ved:

- 1) Afgiftspligtig person, der ikke er etableret i EU: En afgiftspligtig person, der hverken har etableret hjemsted for sin økonomiske virksomhed eller har fast forretningssted i EU.
- 2) Identifikationsmedlemsland: Det medlemsland, som den afgiftspligtige person vælger at kontakte for at anmelde, hvornår den afgiftspligtige virksomhed inden for EU's område påbegyndes efter reglerne om ikke-EU-ordningen.
- 3) Forbrugsmedlemsland: Det medlemsland, hvor leveringen af ydelser anses for at finde sted i henhold til kapitel 4.

§ 66 b. En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i EU, og som leverer ydelser til ikkeafgiftspligtige personer i EU, kan vælge at tilslutte sig ikke-EU-ordningen.

Stk. 2. En afgiftspligtig person, som vælger at tilslutte sig ikke-EU-ordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland, skal elektronisk anmelde påbegyndelse af afgiftspligtig virksomhed inden for EU til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 3. Ikke-EU-ordningen gælder, fra den første dag i kalenderkvartalet efter at anmeldelsen i henhold til stk. 2 er afgivet. Hvis en afgiftspligtig person for første gang leverer ydelser, der kan omfattes af ordningen, før anmeldelse er givet, gælder ordningen imidlertid fra den første levering, på betingelse af at anmeldelsen af påbegyndt virksomhed sker, senest den tiende dag i måneden efter at den første levering er foretaget.

Stk. 4. Når en afgiftspligtig person har tilsluttet sig ikke-EU-ordningen, finder ordningen anvendelse på alle dennes leveringer af ydelser, der kan omfattes af ordningen.

Stk. 5. De leveringer, der er omfattet af ikke-EU-ordningen, beskattes med forbrugsmedlemslandets afgiftssats.

Stk. 6. Den afgiftspligtige person skal elektronisk anmelde ændring og ophør af virksomhed, hvis denne ikke mere er omfattet af ordningen. Anmeldelsen skal ske til told- og skatteforvaltningen senest den tiende dag i måneden efter ophør eller ændring.

§ 66 c. Den afgiftspligtige person kan få godtgjort afgift efter reglerne i § 45, stk. 1. Har den afgiftspligtige person aktiviteter her i landet, som ikke er omfattet af ikke-EU-ordningen, og for hvilke der kræves momsregistrering her i landet, skal moms af udgifter i forbindelse med aktiviteterne i særordningen dog fradrages i afgiftsangivelsen, der skal indgives i forbindelse med denne momsregistrering.

Særordning for fjernsalg af varer inden for EU, for levering af varer i et medlemsland ved hjælp af elektroniske grænseflader, der formidler sådanne leveringer, og for ydelser, der leveres af afgiftspligtige personer, der er etableret i EU, men ikke i forbrugsmedlemslandet (EU-ordningen)

§ 66 d. Ved anvendelse af reglerne om EU-ordningen forstås ved:

- 1) En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemslandet: En afgiftspligtig person, som har etableret sin økonomiske virksomhed i EU eller har et fast forretningssted i EU, men som ikke har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted inden for forbrugsmedlemslandenes område.
- 2) Identifikationsmedlemsland:
 - a) Det medlemsland, hvor den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed, eller, hvis hjemstedet for den økonomiske virksomhed ikke er etableret i EU, det sted, hvor den pågældende har et fast forretningssted.
 - b) Det medlemsland med et fast forretningssted, hvor en afgiftspligtig person, som ikke har etableret sin økonomiske virksomhed i EU, men har mere end ét fast forretningssted deri, angiver at ville gøre brug af EU-ordningen.
 - c) Det medlemsland, hvor forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes, når en afgiftspligtig person ikke har etableret sin økonomiske virksomhed i EU og ikke har noget fast forretningssted deri. Hvis der påbegyndes forsendelser eller transporter af varer i mere end ét medlemsland, skal

den afgiftspligtige person angive, hvilken af de pågældende medlemslande der er identifikationsmedlemslandet.

3) Forbrugsmedlemslandet er et af følgende:

- a) I tilfælde af levering af ydelser det medlemsland, hvor leveringen anses for at finde sted i henhold til kapitel 4.
- b) I tilfælde af fjernsalg af varer inden for EU det medlemsland, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes.
- c) I tilfælde af levering af varer foretaget af en afgiftspligtig person, der formidler disse leveringer i overensstemmelse med § 4 c, stk. 2, hvis forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes og afsluttes i det samme medlemsland, dette medlemsland.

Stk. 2. Den afgiftspligtige person er bundet af beslutningen om valget af identifikationsmedlemsland truffet i henhold til stk. 1, nr. 2, litra b og litra c, 2. pkt., for det pågældende kalenderår og de 2 efterfølgende kalenderår.

§ 66 e. En afgiftspligtig person, der foretager fjernsalg af varer inden for EU eller formidler levering af varer i henhold til § 4 c, stk. 2, hvis forsendelsen eller transporten af de leverede varer påbegyndes og afsluttes i det samme medlemsland, eller en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemslandet, og som leverer ydelser til en ikkeafgiftspligtig person, og som vælger at tilslutte sig EU-ordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland, skal elektronisk til told- og skatteforvaltningen anmelde påbegyndelse af afgiftspligtig virksomhed inden for ordningen.

Stk. 2. EU-ordningen gælder, fra den første dag i kalenderkvartalet efter at anmeldelsen i henhold til stk. 1 er afgivet. Hvis en afgiftspligtig person for første gang leverer varer eller ydelser, der kan omfattes af ordningen, før anmeldelse er givet, gælder ordningen imidlertid fra den første levering, forudsat at anmeldelse af påbegyndt virksomhed sker, senest den tiende dag i måneden efter at den første leverance er foretaget.

Stk. 3. Når en afgiftspligtig person har tilsluttet sig EU-ordningen, finder denne anvendelse på alle virksomhedens leveringer af varer og ydelser, der kan omfattes af ordningen.

Stk. 4. De leveringer, der er omfattet af EU-ordningen, beskattes med forbrugsmedlemslandets afgiftssats.

Stk. 5. Den afgiftspligtige person skal anmelde ændring og ophør af virksomhed, hvis denne ikke mere er omfattet af ordningen. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal anmeldelsen ske elektronisk til told- og skatteforvaltningen senest den tiende dag i måneden efter ophør eller ændring.

§ 66 f. Afgiftspligtige personer, der har et andet EU-land end Danmark som identifikationsmedlemsland, kan få tilbagebetalt moms efter reglerne i § 45, stk. 1. Har den afgiftspligtige person imidlertid aktiviteter her i landet, som ikke er omfattet af særordningen, og for hvilke der kræves momsregistrering her i landet, skal moms af udgifter i forbindelse med aktiviteterne i særordningen fradrages i momsangivelsen, der skal indgives i forbindelse med denne momsregistrering.

Øvrige bestemmelser for EU-ordningen og ikke-EU-ordningen

§ 66 g. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal den afgiftspligtige person med udgangspunkt i det efter § 66 h førte regnskab elektronisk indsende en afgiftsangivelse for hver afgiftsperiode til told- og skatteforvaltningen. Afgiftsperioden er kalenderkvartalet. 1. pkt. gælder, uanset om der er foretaget leveringer af varer og ydelser omfattet af ordningerne eller ej.³⁾ Afgiftsangivelsen skal indsendes inden udgangen af den måned, der følger efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører. Den afgiftspligtige person skal under henvisning til den relevante afgiftsangivelse indbetale afgiften til told- og skatteforvaltningen, når afgiftsangivelsen indsendes, dog senest ved udløbet af fristen for indsendelse af afgiftsangivelsen.

Stk. 2. Hvis det er nødvendigt at foretage ændringer af afgiftsangivelsen efter indsendelsen, medtages sådanne ændringer i en efterfølgende angivelse inden 3 år efter den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle indsendes i henhold til stk. 1, 3. pkt. Den efterfølgende afgiftsangivelse skal angive det relevante forbrugsmedlemsland, afgiftsperioden og det momsbeløb, der skal ændres.

§ 66 h. En afgiftspligtig person, der anvender EU-ordningen eller ikke-EU-ordningen, skal føre et regnskab med de transaktioner, der er omfattet af særordningen. Regnskabet skal være tilstrækkelig detaljeret til, at forbrugsmedlemslandets skattemyndigheder kan fastslå, om momsangivelsen er korrekt. Regnskabet skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængeligt for forbrugsmedlemslandet og for identifikationsmedlemslandet. Regnskabet skal opbevares i en periode på 10 år fra udgangen af det år, hvor transaktionen blev foretaget.

§ 66 i. En afgiftspligtig person, der anvender EU-ordningen eller ikke-EU-ordningen, kan ophøre med at anvende ordningen, uanset om vedkommende fortsat leverer varer eller ydelser, der kan omfattes af ordningen. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal underretning om ophøret ske til told- og skatteforvaltningen senest 15 dage før udløbet af kvartalet inden det kvartal, som ophøret ønskes at have effekt fra. Ophøret får virkning fra den første dag i det efterfølgende kvartal.

§ 66 j. En afgiftspligtig person, der anvender EU-ordningen eller ikke-EU-ordningen, afmeldes og udelukkes fra den pågældende særordning, hvis

- 1) den afgiftspligtige person meddeler, at denne ikke længere leverer varer eller ydelser, der kan omfattes af den anvendte ordning,
- 2) det på anden måde kan antages, at den afgiftspligtige persons afgiftspligtige aktiviteter er bragt til ophør,
- 3) den afgiftspligtige person ikke længere opfylder betingelserne for at anvende ordningen eller
- 4) den afgiftspligtige person til stadighed undlader at overholde reglerne for ordningen.

Stk. 2. Hvis en afgiftspligtig person er blevet udelukket fra EU-ordningen eller ikke-EU-ordningen, fordi vedkommende til stadighed undlader at overholde reglerne for den pågældende ordning, udelukkes denne person fra at anvende særordningerne i 2 år efter det kvartal, hvor den pågældende blev udelukket.

§ 66 k. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for anvendelse af EU-ordningen og ikke-EU-ordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland eller forbrugsmedlemsland.

Særordning for fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU (importordningen)

§ 66 l. Særordningen for fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU omfatter fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU, undtagen punktafgiftspligtige varer, i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger 150 euro.

§ 66 m. Ved anvendelse af reglerne om importordningen forstås ved:

- 1) En afgiftspligtig person, der ikke er etableret i EU: En afgiftspligtig person, som hverken har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted i EU.
- 2) Formidler: En person, der er etableret i EU og af den afgiftspligtige person, der foretager fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU, er udpeget til at være betalingspligtig for momsen og opfylder de forpligtelser, der er fastlagt i ordningen, i den afgiftspligtige persons navn og på dennes vegne.
- 3) Identifikationsmedlemsland:
 - a) Det medlemsland, hvor en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i EU, vælger at blive registreret.
 - b) Det medlemsland med et fast forretningssted, hvor en afgiftspligtig person, der har etableret sin økonomiske virksomhed uden for EU, men har ét eller flere faste forretningssteder i EU, angiver at ville gøre brug af importordningen.

- c) Hvis den afgiftspligtige person har etableret sin økonomiske virksomhed i et medlemsland, dette medlemsland.
 - d) Hvis formidleren har etableret sin økonomiske virksomhed i et medlemsland, dette medlemsland.
 - e) Det medlemsland med et fast forretningssted, hvor formidleren angiver at ville gøre brug af importordningen, hvis formidleren har etableret sin økonomiske virksomhed uden for EU, men har et eller flere faste forretningssteder i EU.
- 4) Forbrugsmedlemsland: Det medlemsland, hvor forsendelsen eller transporten af varerne til kunden afsluttes.

Stk. 2. Ved anvendelse af stk. 1, nr. 3, litra b og e, gælder, at hvis den afgiftspligtige person eller formidleren har mere end ét fast forretningssted i EU, er vedkommende bundet af beslutningen om valget af identifikationsmedlemsland det pågældende kalenderår og de 2 efterfølgende kalenderår.

§ 66 n. Følgende afgiftspligtige personer, som foretager fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU, kan anvende importordningen:

- 1) Enhver afgiftspligtig person, der er etableret i EU, og som foretager fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU.
- 2) Enhver afgiftspligtig person, der, uanset om vedkommende er etableret i EU eller ej, foretager fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU, og som er repræsenteret ved en formidler, der er etableret i EU.
- 3) Enhver afgiftspligtig person, der er etableret i et land uden for EU, med hvilket EU har indgået en aftale om gensidig bistand, og som foretager fjernsalg af varer fra dette land.

Stk. 2. En afgiftspligtig person eller en formidler, der handler på vedkommendes vegne, som vil anvende importordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland, skal anmelde påbegyndelse af afgiftspligtig virksomhed inden for ordningen til told- og skatteforvaltningen. Herudover skal både den afgiftspligtige person og dennes eventuelt udpegede formidler give nærmere oplysninger til told- og skatteforvaltningen, før ordningen tages i brug. Anmeldelsen og afgivelse af oplysninger skal ske elektronisk.

Stk. 3. Importordningen finder anvendelse fra den dag, hvor den afgiftspligtige person og den eventuelt udpegede formidler er blevet tildelt momsregistreringsnummer til ordningen. De tildelte momsregistreringsnumre anvendes kun ved brug af importordningen.

Stk. 4. Når en afgiftspligtig person har tilsluttet sig importordningen, finder ordningen anvendelse på alle dennes fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU.

Stk. 5. En afgiftspligtig person kan ikke udpege mere end én formidler på samme tid.

Stk. 6. En afgiftspligtig person, der anvender importordningen, eller formidleren, der handler på den afgiftspligtige persons vegne, skal anmelde ændring og ophør af virksomheden, som gør, at den afgiftspligtige person ikke mere opfylder betingelserne for at være omfattet af ordningen. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal anmeldelsen ske elektronisk til told- og skatteforvaltningen senest den tiende dag i måneden efter ophør eller ændring.

§ 66 o. For fjernsalg af varer fra steder uden for EU, hvor moms angives i henhold til denne ordning, anses varerne for at være leveret på det tidspunkt, hvor betalingen accepteres, og afgiftspligten indtræder således på dette tidspunkt.

§ 66 p. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal den afgiftspligtige person eller dennes formidler elektronisk indsende en afgiftsangivelse for hver afgiftsperiode til told- og skatteforvaltningen. Afgiftsperioden er kalendermåneden. 1. pkt. gælder, uanset om der er foretaget fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU eller ej. Afgiftsangivelsen skal indsendes inden udgangen af den måned, der følger efter udgangen af den afgiftsperiode, som angivelsen vedrører.

Stk. 2. Skal en afgiftsangivelse indsendes i overensstemmelse med stk. 1, pålægges der ikke yderligere forpligtelser eller andre formaliteter ved indførsel i relation til moms.

Stk. 3. Den afgiftspligtige person eller dennes formidler skal under henvisning til den relevante afgiftsangivelse indbetale moms til told- og skatteforvaltningen, når angivelsen indsendes, dog senest ved udløbet af fristen for indsendelse af angivelsen.

Stk. 4. Hvis det er nødvendigt at foretage ændringer af afgiftsangivelsen efter indsendelsen, medtages sådanne ændringer i en efterfølgende angivelse inden 3 år efter den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle indsendes i henhold til stk. 1, 3. pkt. Den efterfølgende afgiftsangivelse skal angive det relevante forbrugsmedlemsland, afgiftsperioden og det momsbeløb, der skal ændres.

§ 66 q. En afgiftspligtig person, der anvender importordningen, kan få godtgjort afgift efter reglerne i § 45, stk. 1. Har den afgiftspligtige person aktiviteter her i landet, som ikke er omfattet af særordningen, og for hvilke der kræves momsregistrering her i landet, skal moms af udgifter i forbindelse med aktiviteterne i særordningen dog fradrages i afgiftsangivelsen, der skal indsendes i forbindelse med denne momsregistrering.

§ 66 r. En afgiftspligtig person, der anvender importordningen, skal føre regnskab over de transaktioner, der er omfattet af ordningen. En formidler skal føre regnskab for hver af de afgiftspligtige personer, som vedkommende repræsenterer. Regnskaberne skal være tilstrækkelig detaljerede til, at forbrugsmedlemslandets skattemyndigheder kan fastslå, at afgiftsangivelsen er korrekt. Regnskaberne skal efter anmodning gøres elektronisk tilgængelige for forbrugsmedlemslandet og for identifikationsmedlemslandet.

Stk. 2. Regnskaberne nævnt i stk. 1 skal opbevares i en periode på 10 år fra udgangen af det år, hvor transaktionen blev foretaget.

§ 66 s. En afgiftspligtig person, der anvender importordningen, kan ophøre med at anvende ordningen, uanset om vedkommende fortsat udfører fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU. Er Danmark identifikationsmedlemsland, skal underretning om ophøret ske til told- og skatteforvaltningen mindst 15 dage før udgangen af måneden før den måned, i hvilken vedkommende påtænker at ophøre med at anvende ordningen. Ophøret får virkning fra den første dag i den næste måned, og den afgiftspligtige person har ikke længere tilladelse til at anvende ordningen for leveringer foretaget fra denne dag.

§ 66 t. En afgiftspligtig person, der ikke gør brug af en formidler, slettes af identifikationsmedlemslandet fra importordningens identifikationsregister, hvis

- 1) den afgiftspligtige person meddeler, at denne ikke længere foretager fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU,
- 2) det på anden måde antages, at den afgiftspligtige persons afgiftspligtige aktiviteter omfattet af importordningen er ophørt,
- 3) den afgiftspligtige person ikke længere opfylder betingelserne for at anvende importordningen eller
- 4) den afgiftspligtige person gentagne gange undlader at overholde reglerne for importordningen.

Stk. 2. En formidler slettes af identifikationsmedlemslandet fra importordningens identifikationsregister, hvis

- 1) formidleren i en periode på 2 på hinanden følgende kvartaler ikke har fungeret som formidler på vegne af en afgiftspligtig person, der gør brug af importordningen,
- 2) formidleren ikke længere opfylder de øvrige betingelser for at fungere som formidler eller
- 3) formidleren gentagne gange undlader at overholde reglerne for importordningen.

Stk. 3. En afgiftspligtig person, der er repræsenteret ved en formidler, slettes af identifikationsmedlemslandet fra importordningens identifikationsregister, hvis

- 1) formidleren meddeler, at den afgiftspligtige persons afgiftspligtige virksomhed med fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU er ophørt,
- 2) det på anden måde antages, at den afgiftspligtige persons afgiftspligtige aktiviteter omfattet af importordningen er ophørt,
- 3) den afgiftspligtige person ikke længere opfylder betingelserne for at anvende importordningen,

- 4) den afgiftspligtige person gentagne gange undlader at overholde reglerne for importordningen eller
- 5) formidleren meddeler, at vedkommende ikke længere repræsenterer den afgiftspligtige person.

Stk. 4. En afgiftspligtig person eller en formidler, der er blevet slettet af identifikationsmedlemslandet, fordi vedkommende gentagne gange ikke har overholdt reglerne for importordningen, udelukkes fra ordningen i 2 år efter den angivelsesperiode, hvori udelukkelsen skete. 1. pkt. finder ikke anvendelse, hvis udelukkelsen af den afgiftspligtige person udelukkende skyldes manglende overholdelse af reglerne fra formidleren, som handler på vegne af den afgiftspligtige person.

§ 66 u. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for anvendelse af importordningen med Danmark som identifikationsmedlemsland eller forbrugsmedlemsland.

Forenklet ordning for angivelse og betaling af importmoms

§ 66 v. Hvis særordningen for fjernsalg af varer indført fra steder uden for EU (importordningen) ikke anvendes på indførsel af varer i forsendelser med en reel værdi, der ikke overstiger 150 euro, kan den person, der frembyder varerne til told- og skatteforvaltningen, på vegne af den person, til hvem varerne er bestemt, bruge en forenklet ordning for angivelse og betaling af importmoms ved indførsel, for så vidt angår varer bortset fra punktafgiftspligtige varer, hvis forsendelse eller transport afsluttes her i landet.

§ 66 x. Ved anvendelsen af den forenkledede ordning, jf. § 66 v, gælder følgende:

- 1) Den person, til hvem varerne er bestemt, er betalingspligtig for importmomsen.
- 2) Den person, der frembyder varerne til told- og skatteforvaltningen, opkræver importmomsen fra den person, til hvem varerne er bestemt, og foretager betaling af momsbeløbet til told- og skatteforvaltningen.
- 3) Den person, der frembyder varerne, hæfter solidarisk for importmomsbeløbet.

Stk. 2. Den person, der frembyder varerne til told- og skatteforvaltningen og ønsker at anvende den forenkledede ordning, skal forud for anvendelse af ordningen ansøge om tilladelse hertil fra told- og skatteforvaltningen. Tilladelse gives, hvis ansøgeren er eller kan blive importørregistreret efter toldlovens § 29, idet det dog er et krav for tilladelsen, at personer, der ansøger om tilladelse til at anvende den forenkledede ordning, men som ikke er etableret i et EU-land, skal registreres ved en her i landet etableret og solidarisk hæftende repræsentant.

Stk. 3. Den person, der frembyder varerne til told- og skatteforvaltningen, skal træffe passende foranstaltninger for at sikre, at den person, til hvem varerne er bestemt, betaler den korrekte importmoms.

§ 66 y. Importmoms opkrævet i henhold til den forenkledede ordning, jf. § 66 x, stk. 1, nr. 2, anses for angivet ved de månedlige importspecifikationer dannet på baggrund af afgivne elektroniske toldangivelser, hvor det skyldige beløb til indbetaling fremgår. I tilfælde, hvor skyldig importmoms ikke er medtaget i importspecifikationen, påhviler det dog den person, der gør brug af den forenkledede ordning, efter påkrav fra told- og skatteforvaltningen at betale manglende beløb, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Modtager brugeren af den forenkledede ordning ikke den i stk. 1 nævnte importspecifikation, eller finder brugeren af ordningen fejl i en importspecifikation, skal vedkommende selv indsende en angivelse over afgiftsperiodens skyldige importmoms til told- og skatteforvaltningen senest på tidspunktet for indbetalingen af momsen.

Stk. 3. Afregningsperioden er kalendermåneden. Uanset toldlovens §§ 32 og 33 skal importmomsen nævnt i stk. 1 betales senest den 16. i måneden efter afregningsperioden.

Stk. 4. Personer, der gør brug af den forenkledede ordning, skal føre regnskab over de transaktioner, der er omfattet af ordningen. Dette regnskab skal være tilstrækkeligt detaljeret til, at told- og skatteforvaltningen kan fastslå, at den betalte importmoms er korrekt. Regnskabet skal efter anmodning fra told- og skatteforvaltningen gøres elektronisk tilgængeligt.

Kapitel 16 a

Særordning for rejsebureauer

§ 67. Særordningen i dette kapitel finder anvendelse på transaktioner udført af rejsebureauer, der handler i eget navn over for den rejsende, og som til rejsens gennemførelse anvender leveringer af varer og ydelser, der foretages af andre afgiftspligtige personer.

Stk. 2. Særordningen finder ikke anvendelse på rejsebureauer, der udelukkende fungerer som formidlere, og for hvem § 27, stk. 3, nr. 3, om udlæg finder anvendelse.

Stk. 3. Ved anvendelsen af dette kapitel betragtes rejsearrangører som rejsebureauer.

§ 67 a. De transaktioner, der på de betingelser, der er fastsat i § 67, stk. 1, udføres af rejsebureauet med henblik på gennemførelse af en rejse, anses som en enkelt ydelse.

§ 67 b. Leveringsstedet for enkeltydelsen, jf. § 67 a, er der, hvor rejsebureauet har etableret stedet for sin økonomiske virksomhed eller har fast forretningssted, hvorfra ydelsen leveres af bureauet.

§ 67 c. Afgiftsgrundlaget for enkeltydelsen, jf. § 67 a, er rejsebureauets fortjenstmargen, hvorved forstås forskellen mellem det samlede beløb uden afgift, der skal betales af den rejsende, og rejsebureauets faktiske omkostninger til de af andre afgiftspligtige personer foretagne leveringer af varer og ydelser, når disse leveringer direkte kommer den rejsende til gode.

§ 67 d. Hvis de transaktioner, som udføres for rejsebureauet af andre afgiftspligtige personer, gennemføres uden for EU, sidestilles bureauets ydelser med virksomhed som formidler, der handler i en andens navn og for en andens regning, og som i medfør af § 34, stk. 1, nr. 17, er fritaget for afgift.

Stk. 2. Hvis transaktionerne i henhold til stk. 1 gennemføres såvel inden for som uden for EU, skal kun den del af rejsebureauets ydelser, der vedrører transaktioner gennemført uden for EU, anses som afgiftsfri.

§ 68. De afgiftsbeløb, som andre afgiftspligtige personer fakturerer rejsebureauet for transaktioner i henhold til § 67 a, der direkte kommer den rejsende til gode, berettiger hverken til fradrag eller til godtgørelse.

§ 68 a. Faktura udstedes i henhold til § 52 a.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for fakturakrav og regnskabsføring.

Kapitel 17

Særlige bestemmelser for brugte varer, kunstgenstande, samlere objekter og antikviteter

§ 69. Virksomheder, der med henblik på videresalg indkøber m.v. brugte varer, kunstgenstande, samlere objekter eller antikviteter, kan ved videresalget afgiftsberigtige de pågældende brugte varer m.v. efter reglerne i dette kapitel. Det er en forudsætning for at anvende disse regler, at de brugte varer m.v. er leveret til virksomheden her i landet eller fra et andet EU-land af

- 1) en ikke afgiftspligtig person,
- 2) en afgiftspligtig person, når leveringen er afgiftsberigtiget efter reglerne i dette kapitel eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land,
- 3) en afgiftspligtig person, når leveringen er fritaget for afgift efter § 13 eller efter tilsvarende regler i et andet EU-land,
- 4) en afgiftspligtig person, når leveringen er afgiftsberigtiget efter reglerne i § 30, stk. 1,
- 5) en afgiftspligtig person, der er fritaget for registrering efter § 48, stk. 1 og 2, eller som er under registreringsgrænsen i et andet EU-land, når leveringen omfatter et investeringsgode.

Stk. 2. De i stk. 1 anførte virksomheder, der selv indfører kunstgenstande, samlere objekter eller antikviteter, jf. stk. 4-6, fra steder uden for EU, eller som får leveret kunstgenstande, der er afgiftsberigtiget

efter § 30, stk. 4, kan ved videresalg heraf ligeledes afgiftsberigtige leverancerne efter reglerne i dette kapitel. Det er en betingelse, at den afgift, der påhviler de pågældende varer, ikke fradrages.

Stk. 3. Ved brugte varer forstås løsøregenstande, der kan genanvendes i den foreliggende stand eller efter reparation, bortset fra kunstgenstande, samlerobjekter, antikviteter samt ædelmetaller og -stene. Et transportmiddel, der leveres til eller fra andre EU-lande, anses for brugt, såfremt det ikke omfattes af definitionen i § 11, stk. 7.

Stk. 4. Ved kunstgenstande forstås:

- 1) Varer henhørende under KN-kode 97 01-97 02.
- 2) Skulpturer henhørende under KN-kode 97 03 udført af kunstneren, herunder afstøbninger af skulpturer i et antal på højst otte eksemplarer kontrolleret af kunstneren eller dennes arvinger. Antallet på otte afstøbninger kan dog overskrides, såfremt afstøbningen er foretaget før den 1. januar 1989 og skulpturen ikke har karakter af en handelsvare.
- 3) Tapisserier og vægtekstiler henhørende under KN-kode 58 05 og 63 04 udført i hånden på grundlag af kunstnerens originale tegninger, såfremt der ikke findes mere end otte eksemplarer af hver.
- 4) Keramiske unika udført af kunstneren og signeret af denne.
- 5) Emaljearbejder på kobber udelukkende udført i hånden i et antal på højst otte eksemplarer, som nummereres og signeres af kunstneren eller af kunstnerens atelier, bortset fra bijouterivarer og guld- og sølvsmedearbejder.
- 6) Fotografier taget af kunstneren, aftrykt af denne eller under dennes tilsyn, signeret og nummereret i et antal på op til 30 eksemplarer, uanset formater og underlag.

Stk. 5. Ved samlerobjekter forstås:

- 1) Frimærker og lign. henhørende under KN-kode 97 04.
- 2) Samlinger og samlerobjekter henhørende under KN-kode 97 05.

Stk. 6. Ved antikviteter forstås genstande henhørende under KN-kode 97 06.

§ 70. Ved virksomhedens levering af brugte varer m.v. udgør afgiftsgrundlaget 80 pct. af forskellen mellem salgsprisen og købsprisen, jf. dog § 71. Ved levering af kunstgenstande, samlerobjekter og antikviteter, der er indført af virksomheden, og som afgiftsberigtiges efter § 69, stk. 2, udgør afgiftsgrundlaget 80 pct. af forskellen mellem salgsprisen og afgiftsgrundlaget ved indførslen som fastsat efter § 32, stk. 1, med tillæg af den afgift, der påhviler varen ved indførslen. Såfremt købsprisen overstiger salgsprisen, kan det overskydende beløb ikke fratrækkes i afgiftsgrundlaget for andre salg.

Stk. 2. Virksomheden kan ved levering af brugte varer m.v., jf. stk. 1, vælge at opgøre afgiftsgrundlaget for alle eller visse af sine leveringer bortset fra levering af brugte personmotorkøretøjer under et for afgiftsperioden. Anvendes 1. pkt., udgør afgiftsgrundlaget 80 pct. af forskellen mellem værdien af de i perioden foretagne køb og salg. Overstiger værdien af køb værdien af salg i en periode, kan det overskydende beløb medregnes til værdien af køb i den efterfølgende periode.

Stk. 3. Ved udførsel af brugte varer m.v. til steder uden for EU kan lovens almindelige regler finde anvendelse. Ved anvendelse af lovens almindelige regler for varer omfattet af stk. 2, sker reguleringen af afgiftsgrundlaget på grundlag af varens indkøbspris. Kan denne købspris ikke dokumenteres af virksomheden, beregnes købsprisen på grundlag af varens salgspris reduceret med de omkostninger og den avance, der i almindelighed indgår ved levering af varer af den pågældende art.

§ 71. Ved levering af brugte personmotorkøretøjer kan virksomheden foretage et fradrag i det beregnede afgiftsbeløb som fastsat efter kapitel 6 og 7. Fradraget beregnes som merværdiafgiftssatsen ganget med en brøk, der i tælleren har virksomhedens købspris for køretøjet og i nævneren har 100 med tillæg af merværdiafgiftssatsen. Ved videresalg af personmotorkøretøjer indkøbt i et andet EU-land anvendes den på tidspunktet for køretøjets levering her til landet gældende merværdiafgiftssats i det andet EU-land.

§ 71 a. Når afgiften beregnes efter reglerne i dette kapitel, må der ikke i fakturaen for den pågældende leverance anføres afgiftsbeløb eller anden angivelse, hvorfra afgiftsbeløbets størrelse kan beregnes.

Stk. 2. Virksomheder skal føre et særskilt regnskab for de leverancer, der afgiftsberigtiges efter dette kapitel.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om fakturakrav og regnskabsføring.

Kapitel 18

Andre særlige bestemmelser

§ 72. Der udbetales et beløb på 833 øre pr. kg modernælkserstatning, der sælges til direkte forbrug her i landet, som delvis kompensation for afgiften efter denne lov. Kompensation ydes til virksomheder, der er autoriseret til fremstilling af modernælkserstatninger. Kompensation ydes ligeledes til virksomheder, der erhverver eller indfører modernælkserstatninger fra udlandet, og som er registreret hos Veterinærdirektoratet.

Stk. 2. Veterinærdirektoratet er på tilsvarende vilkår som fastsat for told- og skatteforvaltningens kontroludøvelse efter § 74, stk. 1, berettiget til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes af virksomheder, som modtager kompensation efter stk. 1, samt til at efterse disse virksomheders varebeholdninger, forretningsbøger og øvrige regnskabsmateriale.

Stk. 3. Virksomhedernes indehavere og ansatte skal være Veterinærdirektoratet behjælpelig ved eftersyn nævnt i stk. 2.

Stk. 4. Materialet nævnt i stk. 2 skal efter anmodning udleveres eller indsendes til Veterinærdirektoratet.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om udbetaling af kompensation efter stk. 1.

§ 73. (Ophævet)

§ 73 a. Ved investeringsguld efter denne lov forstås:

- 1) Guld i form af en barre eller plade med en vægt, som accepteres af guldmarkederne, med en lødighed på mindst 995 tusindedele, uanset om gullet er repræsenteret ved værdipapirer. Barrer eller plader med en vægt på 1 g eller derunder er ikke omfattet af ordningen for investeringsguld.
- 2) Guldmonter, der er af en lødighed på mindst 900 tusindedele, er præget efter år 1800 og er eller har været lovligt betalingsmiddel i oprindelseslandet, og som sædvanligvis sælges til en pris, der ikke overstiger den normale markedsværdi af møntens guldindhold med mere end 80 pct.

Stk. 2. Guldmonter, som er omfattet af den liste, som Europa-Kommissionen offentliggør i EU-Tidende, afdeling C, anses for at opfylde de kriterier, som er angivet i stk. 1 i hele det år, som den offentliggjorte liste vedrører, uanset at mønten må anses at være omsat på grund af den numismatiske værdi.

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler for regnskabsføring, herunder regler om identitetskontrol vedrørende investeringsguld.

§ 73 b. I denne lov forstås ved:

- 1) Voucher: Et instrument, hvor der består en forpligtelse til at acceptere det som hel eller delvis modværdi for en levering af varer eller ydelser, og hvor de varer eller ydelser, der skal leveres, eller deres potentielle leverandørers identitet enten er angivet på selve instrumentet eller i den tilhørende dokumentation, herunder vilkårene og betingelserne for anvendelse af et sådant instrument.
- 2) Voucher til ét formål: En voucher, hvor leveringsstedet for de varer eller ydelser, som voucheren relaterer sig til, og den moms, der skal betales for de pågældende varer eller ydelser, er kendt på tidspunktet for udstedelsen af voucheren.
- 3) Voucher til flere formål: En voucher, der ikke er en voucher til ét formål.

Kapitel 19

Kontrolbestemmelser

§ 74. Told- og skatteforvaltningen har, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn i lokaler, der benyttes af virksomhederne,

og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v., uanset om disse oplysninger opbevares på papir eller på edb-medier. Materialet nævnt i 1. pkt. omfatter også materiale nævnt i § 80 c. Told- og skatteforvaltningens adgang til kontrol efter 1. pkt. omfatter også adgang til kontrol på arbejdssteder uden for de lokaler, hvorfra virksomheden drives, samt i transportmidler, der anvendes erhvervsmæssigt. Kontrol som nævnt i 3. pkt. kan dog ikke gennemføres på en ejendom, der alene tjener til privatbolig eller fritidsbolig.

Stk. 2. Virksomhedernes indehavere og ansatte skal være told- og skatteforvaltningen behjælpelige ved eftersyn som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen er berettiget til efter tilsvarende regler som fastsat i stk. 1 at foretage eftersyn i forbindelse med afgiftspligtige erhvervelser.

Stk. 4. Materialet nævnt i stk. 1 skal efter anmodning udleveres eller indsendes til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan give en virksomhed påbud om at efterleve reglerne for adgangen til eftersyn samt udlevering eller indsendelse af materiale efter stk. 1-4. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren eller den ansvarlige daglige ledelse af virksomheden daglige bøder efter § 77, indtil påbuddet efterleves eller der udstedes et bødeforelæg for overtrædelse af § 81 a, stk. 1 eller 2, som følge af at påbuddet ikke efterleves. Et påbud skal henvise til den eller de relevante regler og anvise, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde reglerne. Told- og skatteforvaltningen skal meddele påbuddet skriftligt, og det skal fremgå af den skriftlige meddelelse, at hvis virksomheden ikke efterlever påbuddet inden for en nærmere fastsat frist, kan told- og skatteforvaltningen pålægge ejeren eller den ansvarlige daglige ledelse af virksomheden daglige bøder, indtil påbuddet efterleves eller der udstedes et bødeforelæg for overtrædelse af § 81 a, stk. 1 eller 2, som følge af at påbuddet ikke efterleves.

§ 75. Leverandører til registreringspligtige virksomheder skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om deres leverancer af varer og ydelser til disse virksomheder.

Stk. 2. Erhvervsdrivende skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om deres indkøb af varer og ydelser til virksomheden.

Stk. 3. Pengeinstitutter samt advokater og andre, der modtager midler til forvaltning eller erhvervsmæssigt udlåner penge, skal på begæring give told- og skatteforvaltningen enhver oplysning om deres økonomiske mellemværende med navngivne registreringspligtige virksomheder.

Stk. 4. Forsikringsselskaber skal på begæring give told- og skatteforvaltningen oplysninger i forbindelse med kontrollen med afgiftspligtige erhvervelser af nye lystfartøjer, jf. § 11, stk. 7, nr. 2.

Stk. 5. Told- og skatteforvaltningen kan, hvis det har væsentlig betydning for kontrol af afgiftsgrundlaget, med Skatterådets tilladelse pålægge udbydere af betalingstjenester at levere oplysninger om betalinger til brug for kontrol af

- 1) varer, der sælges ved fjernsalg, og
- 2) elektronisk leverede ydelser solgt til ikkeafgiftspligtige personer.

Stk. 6. De i stk. 5 omhandlede oplysninger skal anonymiseres, hvad angår oplysninger, der vedrører købere af de omfattede varer og ydelser.

Stk. 7. Told- og skatteforvaltningen er på tilsvarende vilkår som fastsat efter § 74, stk. 1, berettiget til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber m.v. hos de i stk. 1 og 2 omhandlede virksomheder samt til at gennemse kontrakter m.v. hos virksomheder, der finansierer registrerede virksomheder.

Stk. 8. Enhver, der har indkøbt ydelser eller varer sammen med ydelser for et beløb, der overstiger 8.000 kr. inklusive afgift, skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om indkøbet og betalingen heraf, herunder oplysning om elektronisk betaling, jf. opkrævningslovens § 10 a.

Stk. 9. Told- og skatteforvaltningen kan give den oplysningspligtige påbud om at efterleve reglerne for meddelelse af oplysninger efter stk. 1-5. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den oplysningspligtige daglige bøder efter § 77, indtil påbuddet efterleves eller der udstedes et bødeforelæg for overtrædelse af

§ 81 a, stk. 1 eller 2, som følge af at påbuddet ikke efterleves. Et påbud skal henvise til den eller de relevante regler og anwise, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger den oplysningspligtige skal gennemføre for at overholde reglerne. Told- og skatteforvaltningen skal meddele påbuddet skriftligt, og det skal fremgå af den skriftlige meddelelse, at hvis den oplysningspligtige ikke efterlever påbuddet inden for en nærmere fastsat frist, kan told- og skatteforvaltningen pålægge den oplysningspligtige daglige bøder, indtil påbuddet efterleves eller der udstedes et bødeforelæg for overtrædelse af § 81 a, stk. 1 eller 2, som følge af at påbuddet ikke efterleves.

§ 76. Andre offentlige myndigheder skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen enhver oplysning til brug ved registrering af virksomheder og kontrollen med afgiftens betaling eller tilbagebetaling.

Stk. 2. Politiet yder told- og skatteforvaltningen bistand efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem skatteministeren og justitsministeren.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen er på tilsvarende vilkår som fastsat efter § 74, stk. 1, berettiget til at foretage eftersyn på de hovedposthuse, der modtager pakker m.v. fra udlandet. Der kan tilsvarende foretages eftersyn hos virksomheder, der modtager pakker m.v. fra udlandet til besørgelse her i landet.

§ 77. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af en virksomhed eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige bøder for manglende efterlevelse af påbud udstedt i medfør af § 47, stk. 8 og 9, § 55 c, stk. 1, § 55 d, § 74, stk. 5, og § 75, stk. 9, eller regler udstedt i medfør af § 55 e. Dagbøderne ifaldes, indtil påbuddet eller pligten efterkommes. De daglige bøder skal udgøre mindst 1.000 kr. pr. dag. Daglige tvangsbøder for manglende efterlevelse af påbud udstedt i medfør af § 74, stk. 5, eller § 75, stk. 9, kan ikke gives fra det tidspunkt, der udstedes et bødeforelæg for overtrædelse af § 81 a, stk. 1 eller 2, som følge af at påbuddet ikke efterkommes.

§ 78. På byggepladser på privat grund, hvor der foregår nybyggeri, reparation, modernisering, ombygning el. lign. af fast ejendom, skal den eller de virksomheder, der udfører arbejde på stedet, opsætte skilte, hvoraf det tydeligt fremgår, hvem der udfører arbejdet, medmindre leverancen eller entreprisesummen for den enkelte virksomhed ikke overstiger 50.000 kr. inklusive afgift, arbejdet udføres og afsluttes i løbet af én arbejdsdag, eller hvor dette ikke er praktisk muligt, fordi arbejdet foregår på en byggeplads vedrørende etagebyggeri i et tæt bebygget område. Virksomheder, der er hjemmehørende i udlandet, skal herudover skilte med deres registrering i RUT-registeret.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om skiltens udformning, indhold og placering på byggepladser efter stk. 1.

§ 78 a. Til brug for afgiftskontrollen skal ejere af virksomheder med personlig hæftelse for virksomhedens forpligtelser, herunder til at svare afgift efter denne lov, i forbindelse med afgivelse af oplysninger til told- og skatteforvaltningen efter skattekontrollovens § 2, give told- og skatteforvaltningen oplysning om skyldig eller tilgodehavende afgift efter denne lov ifølge regnskabet for det regnskabsår, der ligger til grund for oplysningerne til told- og skatteforvaltningen vedrørende indkomsten fra virksomheden.

Kapitel 20

Særligt for betalingstjenesteudbydere

§ 79. Ved anvendelse af reglerne i dette kapitel forstås ved:

- 1) **Betalingstjenesteudbydere:** Enhver af de kategorier af betalingstjenesteudbydere, som er anført i artikel 1, stk. 1, litra a-d, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF, eller en fysisk eller juridisk person, der er omfattet af en undtagelse i henhold til artikel 32 i det nævnte direktiv.

- 2) Betalingstjeneste: Enhver af de forretningsaktiviteter, som er anført i punkt 3-6 i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF.
- 3) Betaling: En betalingstransaktion som defineret i artikel 4, nr. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF eller en pengeoverførsel som defineret i det nævnte direktivs artikel 4, nr. 22, med forbehold for de undtagelser, der fremgår af artikel 3 i det nævnte direktiv.
- 4) Betaler: En betaler som defineret i artikel 4, nr. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF.
- 5) Betalingsmodtager: En betalingsmodtager som defineret i artikel 4, nr. 9, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF.
- 6) Hjemland: Et hjemland som defineret i artikel 4, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF.
- 7) Værtsland: Et værtsland som defineret i artikel 4, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF.
- 8) Betalingskonto: En betalingskonto som defineret i artikel 4, nr. 12, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF.
- 9) IBAN: IBAN som defineret i artikel 2, nr. 15, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009.
- 10) BIC: BIC som defineret i artikel 2, nr. 16, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 af 14. marts 2012 om tekniske og forretningsmæssige krav til kreditoverførsler og direkte debiteringer i euro og om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009.

§ 80. Betalingstjenesteudbydere skal for hvert kalenderkvartal føre et tilstrækkelig detaljeret register over betalingsmodtagere og betalinger i forbindelse med de betalingstjenester, som de udbyder, når følgende betingelser er opfyldt, jf. dog stk. 2:

- 1) En betalingstjenesteudbyder udbyder grænseoverskridende betalinger. En betaling anses for at være en grænseoverskridende betaling, når betaleren befinder sig i et EU-land og betalingsmodtageren befinder sig i et andet EU-land, på et tredjelandsområde eller i et tredjeland, jf. § 80 a.
- 2) En betalingstjenesteudbyder udbyder betalingstjenester svarende til mere end 25 grænseoverskridende betalinger til den samme betalingsmodtager i løbet af et kalenderkvartal. Antallet af de grænseoverskridende betalinger beregnes ud fra de betalingstjenester, der udbydes af betalingstjenesteudbydere pr. EU-land og pr. identifikator, jf. § 80 a, stk. 2. Hvis en betalingstjenesteudbyder har oplysninger om, at en betalingsmodtager har flere identifikatorer, foretages beregningen pr. betalingsmodtager.

Stk. 2. Kravet i stk. 1 finder ikke anvendelse på betalingstjenester, der udbydes af en betalers betalingstjenesteudbydere, hvis det fremgår af betalingstjenesteudbyderens BIC eller enhver anden for-

retningsidentifikationskode, som utvetydigt identificerer betalingstjenesteudbyderen og det sted, hvor vedkommende befinder sig, at mindst én af betalingsmodtagerens betalingstjenesteudbydere befinder sig i et EU-land. Betalerens betalingstjenesteudbydere skal ikke desto mindre medtage disse betalingstjenester i den beregning, der er omhandlet i stk. 1, nr. 2.

Stk. 3. Oplysninger i registeret nævnt i stk. 1 skal opbevares af betalingstjenesteudbyderen i et elektronisk format i en periode på 3 kalenderår fra udgangen af kalenderåret for betalingsdatoen.

Stk. 4. Er Danmark enten hjemland eller værtsland for betalingstjenesteudbyderen, skal oplysningerne i registeret nævnt i stk. 1 gøres tilgængelige for told- og skatteforvaltningen ved hjælp af en elektronisk standardformular i overensstemmelse med artikel 24 b i forordning (EU) nr. 904/2010 med senere ændringer. Oplysningerne skal gøres tilgængelige for told- og skatteforvaltningen senest ved udgangen af den måned, der følger det kalenderkvartal, som oplysningerne vedrører. 1. og 2. pkt. gælder ikke, hvis de respektive oplysninger skal gøres tilgængelige for et andet EU-land efter tilsvarende regler, som følge af at dette EU-land er værtsland.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger registeret efter stk. 1 skal indeholde.

§ 80 a. Betaleren som nævnt i § 80, stk. 1, nr. 1, anses for at befinde sig i det EU-land, der svarer til

- 1) IBAN-nummeret på betalerens betalingskonto eller enhver anden identifikator, som utvetydigt identificerer betaleren og angiver det sted, hvor vedkommende befinder sig, eller i mangel af sådanne identifikatorer
- 2) BIC-koden eller enhver anden forretningsidentifikationskode, der utvetydigt identificerer betalingstjenesteudbyderen, der handler på vegne af betaleren, og angiver det sted, hvor vedkommende befinder sig.

Stk. 2. Betalingsmodtageren som nævnt i § 80, stk. 1, nr. 1, anses for at befinde sig i det EU-land, på det tredjelandsområde eller i det tredjeland, der svarer til

- 1) IBAN-nummeret på betalingsmodtagerens betalingskonto eller enhver anden identifikator, som utvetydigt identificerer betalingsmodtageren og angiver det sted, hvor vedkommende befinder sig, eller i mangel af sådanne identifikatorer
- 2) BIC-koden eller enhver anden forretningsidentifikationskode, der utvetydigt identificerer betalingstjenesteudbyderen, der handler på vegne af betalingsmodtageren, og angiver det sted, hvor vedkommende befinder sig.

§ 80 b. Har en betalingstjenesteudbyder forsøgt indberetning efter § 80, stk. 4, og har told- og skatteforvaltningen meddelt den indberetningspligtige betalingstjenesteudbyder, at indberetningen ønskes genindberettet som følge af fejl el.lign., skal den indberetningspligtige betalingstjenesteudbyder foretage genindberetning inden en frist, som meddeles af told- og skatteforvaltningen.

§ 80 c. Betalingstjenesteudbydere skal opbevare grundlaget for de oplysninger, der skal føres i registeret, jf. § 80, stk. 1, herunder oplysninger til brug for afgørelsen af, om en oplysning skal føres i registeret. Grundlaget for de oplysninger, der skal føres i registeret, herunder oplysninger til brug for afgørelsen af, om en oplysning skal føres i registeret, skal opbevares i 3 kalenderår fra udgangen af kalenderåret for betalingsdatoen.

§ 80 d. Overholdes kravene, jf. § 80, stk. 1, 3 eller 4, eller regler fastsat i medfør af § 80, stk. 5, ikke, kan told- og skatteforvaltningen give påbud om overholdelse af kravene inden en fastsat frist og om betaling af daglige bøder fra overskridelse af fristen, og indtil påbuddet efterkommes.

Kapitel 21

Straffebestemmelser

§ 81. Med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt

- 1) afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen eller kontrollen med udbetalinger efter § 45, § 53, stk. 2, og § 72 samt § 12 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v.,
- 2) overtræder § 4, stk. 5, 3. pkt., § 23, stk. 4, 2. pkt., § 30, stk. 3, § 38, stk. 3, 3. pkt., § 38 a, § 43, stk. 3, nr. 1, 4 eller 5, § 47, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. eller 2. pkt., stk. 3, 1. pkt., stk. 6, 1., 4. eller 5. pkt., eller stk. 7, § 50, 1. pkt., § 50 b, § 50 c, § 52 a, stk. 1, 3, 5, 6 eller 8, § 52 b, § 52 c, stk. 1-5, § 53, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, 1. pkt., § 55 d, § 56, stk. 3, 2. pkt., § 57, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 2. og 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., eller stk. 4, 2. pkt., § 62, stk. 9, § 64, stk. 2, 1. pkt., § 65, stk. 1, § 71 a, stk. 1, § 72, stk. 3 eller 4, § 74, stk. 2 eller 4, § 75, stk. 1, 2, 3, 4 eller 7, § 78, stk. 1, eller § 80, stk. 1, 3 eller 4,
- 3) overtræder angivelsesfristen i § 62, stk. 1 eller 2,
- 4) undlader at foretage anmeldelse efter § 65, stk. 2, 1. pkt., eller overtræder anmeldelsesfristen i § 65, stk. 2, 2. pkt.,
- 5) undlader at efterkomme et påbud efter § 29, stk. 2, § 38, stk. 3, 1. pkt., eller § 55 c, stk. 1, eller en pligt efter regler udstedt i medfør af § 55 e,
- 6) overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender varer eller ydelser, hvoraf der ikke er betalt afgift, som skulle have været betalt efter denne lov, eller forsøger herpå, eller
- 7) i forbindelse med tvangsauktioner afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger om tvangsauktionssalgets afgiftsmæssige behandling.

Stk. 2. I forskrifter, som udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelserne i forskrifterne. Der kan endvidere fastsættes straf af bøde for den, der afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, fortier oplysninger eller undlader at foretage den fornødne egenkontrol af oplysninger om virksomheders momsregistreringsnumre og dertil knyttede navne eller adresser, som efter regler i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 af 15. marts 2011 om foranstaltninger til gennemførelse af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem skal meddeles og kontrolleres for at fastslå status for virksomheder, der indgår i afgiftspligtige transaktioner med varer eller ydelser inden for EU.

Stk. 3. Den, som begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift eller til uberettiget at opnå udbetalinger efter § 45, § 53, stk. 2, og § 72 samt § 12 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v., straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. Med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289 straffes ligeledes den, der forsætligt eller groft uagtsomt driver registreringspligtig virksomhed, uanset at virksomheden er nægtet registrering efter § 62 a, stk. 1, eller virksomheden er afmeldt fra registrering efter § 62 a, stk. 5.

Stk. 4. Den, der forsætligt som led i virksomhed udsteder en faktura med et urigtigt indhold eller udsteder anden urigtig dokumentation for levering eller aftagelse af varer eller ydelser, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, hvis dokumentationen er egnet til at blive anvendt som grundlag for opgørelsen af et afgiftstilsvaret. Begås handlingen groft uagtsomt, er straffen bøde.

Stk. 5. Den, der som led i virksomhed aftager varer eller ydelser på sådanne fordelagtige vilkår, at vedkommende indser, at leverandøren eller yderen ikke vil opfylde sin forpligtigelse til at medregne vederlaget til afgiftstilsvaret eller til rettidigt at afregne afgiftstilsvaret, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289. Begås handlingen af groft uagtsomt, er straffen bøde.

Stk. 6. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Stk. 7. §§ 18 og 19 i lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. finder tilsvarende anvendelse på sager om overtrædelse af denne lov.

§ 81 a. Virksomheder, der efter § 74, stk. 5, jf. stk. 4, eller § 75, stk. 9, modtager et påbud om indsendelse af oplysninger eller materiale og undlader senest 4 uger efter den i påbuddet fastsatte frist at efterkomme påbuddet, straffes med bøde.

Stk. 2. Virksomheder, der efter udløbet af 4-ugersfristen i stk. 1 modtager en skriftlig meddelelse fra told- og skatteforvaltningen om at efterkomme påbuddet som nævnt i stk. 1, straffes med bøde, hvis påbuddet ikke efterkommes senest 14 dage efter meddelelsens modtagelse. Der straffes med bøde efter 1. pkt., indtil påbuddet efterkommes.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 82. (Ophævet)

Kapitel 22

Eftergivelse

§ 83. (Ophævet)

Kapitel 23

Ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 84. Loven træder i kraft den 1. juli 1994 og finder anvendelse på transaktioner, der finder sted fra og med denne dato.

Stk. 2. Uanset § 11, stk. 1, nr. 1, 2. pkt., skal der indtil den 1. januar 1995 betales afgift ved erhvervelse af varer afgiftsberigtiget som brugte varer m.v. i salgslandet.

Stk. 3. Virksomheder, der driver kursusvirksomhed, som er omfattet af § 13, stk. 1, nr. 3, 2. pkt., skal registreres pr. 1. juli 1994 og betale afgift af kursusvirksomhed, der afholdes fra og med denne dato.

Stk. 4. § 14, nr. 2, 3. pkt., og § 34, stk. 1, nr. 1, 2. pkt., nr. 3, 3. pkt., og nr. 4, 2. pkt., har først virkning fra og med den 1. januar 1995.

Stk. 5. § 27, stk. 4, har virkning for rabatter, der ydes fra og med den 1. juli 1994.

Stk. 6. § 30, stk. 3, og § 49, stk. 2, nr. 3, finder først anvendelse ved salg af kunstgenstande fra og med den 1. januar 1995. Indtil denne dato er kunstneres levering af egne kunstværker fritaget for afgift for så vidt angår:

- 1) Varer henhørende under KN-kode 97 01-97 03.
- 2) Tapisserier og vægtekstiler henhørende under KN-kode 58 05 og 63 04 udført i hånden på grundlag af kunstnerens originale tegninger, såfremt der kun er ét eksemplar af hver.
- 3) Originale keramiske produkter og mosaikker på træ.

Stk. 7. Reglerne i § 43, stk. 3, nr. 2, om regulering for investeringsgoder, der ved anskaffelsen ikke har givet virksomheden ret til fradrag, har virkning for investeringsgoder, der anskaffes fra og med den 1. juli 1994.

Stk. 8. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning og med virkning indtil den 1. juli 1996 give tilladelse til fællesregistrering, selv om kravet om fuldt ejerskab i § 47, stk. 4, 3. pkt., ikke er opfyldt.

Stk. 9. Reglerne i § 79, stk. 4, finder anvendelse på klager m.v., der indbringes for nævnet fra og med den 1. juli 1994. Reglerne i § 79, stk. 6, finder anvendelse på afgørelser, der træffes af told- og skatteforvaltningen fra og med den 1. juli 1994. Reglerne i § 80, stk. 2 og 3, finder anvendelse på klager, der indbringes fra og med den 1. juli 1994. Reglerne i § 80, stk. 4, finder anvendelse på administrative afgørelser, der træffes fra og med den 1. juli 1994.

Stk. 10. Lov nr. 102 af 31. marts 1967 om merværdiafgift (momsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 41 af 1. februar 1993, som ændret ved lov nr. 487 af 30. juni 1993, ophæves.

§ 85. Reglerne i kapitel 17 har virkning for videresalg af brugte varer, kunstgenstande, samlereobjekter eller antikviteter, der er leveret til virksomheden fra og med den 1. juli 1994, jf. dog stk. 2. For brugte

varer m.v., der leveres til virksomheden af en virksomhed registreret for merværdiafgift i et andet EU-land, må leverancen dog ikke være sket inden den 1. januar 1995.

Stk. 2. Reglerne i kapitel 17 kan uanset stk. 1, 1. pkt., anvendes ved videresalg af brugte varer m.v., der er leveret til virksomheden inden den 1. juli 1994, såfremt virksomheden kan fremlægge dokumentation for den enkelte vares indkøbspris og kan godtgøre, at der ikke i forbindelse med købet er betalt afgift af den pågældende vare, eller at afgift af varen ikke kan medregnes til den indgående afgift.

Skatteministeriet, den 27. februar 2024

P.M.V.
JENS BRØCHNER

/ Jeanette Rose Hansen

- 1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets trettende direktiv 86/560/EØF af 17. november 1986 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter – Foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret på Fællesskabets område, EF-Tidende 1986, nr. L 326, side 40, Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2006, nr. L 347, side 1, Rådets direktiv 2006/138/EF af 19. december 2006 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem hvad angår anvendelsesperioden for merværdiafgiftssystemet for radio- og tv-spredningstjenester og visse elektronisk leverede tjenesteydelser, EU-Tidende 2006, nr. L 384, side 92, Rådets direktiv 2008/8/EF af 12. februar 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF med hensyn til leveringsstedet for tjenesteydelser, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 11, Rådets direktiv 2008/9/EF af 12. februar 2008 om detaljerede regler for tilbagebetaling af moms i henhold til direktiv 2006/112/EF til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i tilbagebetalingsmedlemsstaten, men i en anden medlemsstat, EU-Tidende 2008, nr. L 44, side 23, Rådets direktiv 2008/117/EF af 16. december 2008 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem med henblik på forebyggelse af momsunddragelse i forbindelse med transaktioner inden for Fællesskabet, EU-Tidende 2009, nr. L 14, side 7, Rådets direktiv 2009/69/EF af 25. juni 2009 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår afgiftssvig i forbindelse med indførsel, EU-Tidende 2009, nr. L 175, side 12, Rådets direktiv 2009/132/EF af 19. oktober 2009 om fastlæggelse af anvendelsesområdet for artikel 143, litra b og c, i direktiv 2006/112/EF for så vidt angår fritagelse for merværdiafgift ved visse former for endelig indførsel af goder, EU-Tidende 2009, nr. L 292, side 5, Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009 om ændring af visse bestemmelser i direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, EU-Tidende 2010, nr. L 10, side 14, Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2010, nr. L 72, side 1, Rådets direktiv 2010/45/EU af 13. juli 2010 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår faktureringsreglerne, EU-Tidende 2010, nr. L 189, side 1, Rådets direktiv 2013/43/EU af 22. juli 2013 om ændring af momssystemdirektivet for så vidt angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig, EU-Tidende 2013, nr. L 201, side 4, Rådets direktiv 2013/61/EU af 17. december 2013 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF hvad angår de franske regioner i den yderste periferi og særlig Mayotte, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 5, Rådets direktiv 2016/1065/EU af 27. juni 2016 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår behandlingen af vouchere, EU-Tidende 2016, nr. L 177, side 9, dele af Rådets direktiv 2017/2455/EU af 5. december 2017 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2009/132/EF for så vidt angår visse momsforpligtelser i forbindelse med levering af ydelser og fjernsalg af varer, EU-Tidende 2017, nr. L 348, side 7, Rådets direktiv 2018/912/EU af 22. juni 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår forpligtelsen til at overholde et minimumsniveau for normalsatsen, EU-Tidende 2018, nr. L 162, side 1, Rådets direktiv 2018/1713/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår momssatser for bøger, aviser og tidsskrifter, EU-Tidende 2018, nr. L 286, side 20, Rådets direktiv 2018/1695/EU af 6. november 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår anvendelsesperioden for den fakultative ordning for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og ydelser, som kan være udsat for svig, og for den hurtige reaktionsmekanisme til bekæmpelse af momssvig, EU-Tidende 2018, nr. L 282, side 5, Rådets direktiv 2018/1910/EU af 4. december 2018 om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandlen mellem medlemsstaterne, EU-Tidende 2018, nr. L 311, side 3, Rådets direktiv 2019/475/EU af 18. februar 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF og 2008/118/EF for så vidt angår medtagelse af den italienske kommune Campione d'Italia og den italienske del af Luganosøen i Unionens toldområde og i den territoriale anvendelse af direktiv 2008/118/EF, EU-Tidende 2019, nr. L 83, side 42, Rådets direktiv 2019/2235/EU af 19. december 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem og direktiv 2008/118/EF om den generelle ordning for punktafgifter, for så vidt angår forsvarsindsatsen inden for Unionens rammer, EU-Tidende 2019, nr. L 336, side 10, Rådets direktiv 2019/1995/EU af 21. november 2019 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår bestemmelserne om fjernsalg af varer og visse indenlandske leveringer af varer, EU-Tidende 2019, nr. L 310, side 1, Rådets direktiv (EU) 2020/284 af 18. februar 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår indførelse af visse krav til betalingstjenesteudbydere, EU-Tidende 2020, nr. L 62, side 7, Rådets afgørelse 2020/1109/EU af 20. juli 2020 om ændring af direktiv (EU) 2017/2455 og (EU) 2019/1995, for så vidt angår datoerne for gennemførelse og anvendelse som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2020, nr. L 244, side 3, Rådets direktiv 2020/1756/EU af 20. november 2020 om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem, for så vidt angår identifikation af afgiftspligtige personer i Nordirland, EU-Tidende 2020, nr. L 396, side 1, og Rådets direktiv 2021/1159/EU af 13. juli 2021 om ændring af direktiv 2006/112/EF for så vidt angår midlertidige fritagelser ved indførsel og visse leveringer som reaktion på covid-19-pandemien, EU-Tidende 2021, nr. 250, side 1.
- 2) I loven er der medtaget visse bestemmelser fra Rådets forordning (EU) nr. 967/2012 af 9. oktober 2012, EU-Tidende 2012, nr. L 290, side 1, Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1042/2013 af 7. oktober 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 284, side 1, og Rådets gennemførelsesforordning 2019/2026/EU af 21. november 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 313, side 14. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

- ³⁾ Ved § 2, nr. 7, i lov nr. 2616 af 28. december 2021 udgik »omfattet af den omfattede særordning« i momslovens § 66 g, stk. 1, 3. pkt. Ændringen var alene en sproglig rettelse, der ikke havde materiel betydning. Ved ikrafttrædelse af denne ændringsbestemmelse var den gældende formulering i momslovens § 66 g, stk. 1, 3. pkt. imidlertid: »1. pkt. gælder, uanset om der er leveret elektroniske ydelser, teleydelser eller radio- og tv-spredningstjenester omfattet af den anvendte særordning eller ej«. Ændringsbestemmelsen indeholdt derfor en sproglig fejl. Den tiltænkte ordlyd er medtaget i denne lovbekendtgørelse. Den sproglige fejl vil blive rettet ved førstkommende lejlighed.

Bilag 1

Varebeskrivelse	KN-nummer
1. Tin	8001
2. Kobber	7402 7403 7405 7408
3. Zink	7901
4. Nikkel	7502
5. Aluminium	7601
6. Bly	7801
7. Indium	ex 8112 91 ex 8112
8. Korn uafskallet ris	1001 til 1005 1006 1007 til 1008
9. Olieholdige frø og frugter Kokosnødder, paranødder og akajounødder Andre nødder Oliven	1201 til 1207 0801 0802 071120
10. Frø og bønner (herunder sojabønner)	1201 til 1207
11. Ubrændt kaffe	0901 11 00 0901 12 00
12. Te	0902
13. Kakaobønner, hele eller brækkede, rå eller brændte	1801
14. Råsukker	1701 11 1701 12
15. Gummi, i ubearbejdet form eller som plader eller bånd	4001 til 4002
16. Uld	5101
17. Kemiske produkter, bulk	Kapitel 28 og 29
18. Mineralolie (herunder propan og butan samt råolie)	2709 2710 2711 12 2711 13
19. Sølv	7106
20. Platin (palladium, rhodium)	7110 11 00 7110 21 00 7110 31 00
21. Kartoffler	0701
22. Vegetabiliske fedtstoffer og olier og fraktioner deraf, også raffinerede, men ikke kemisk modificerede	1507 til 1515

Kørehviletidsforordning

Konsolideret version 2020

KØREHVELETSFORORDNINGEN
Konsolideret version 2020

**ROPA-PARLAMENTETS OG
RÅDETS FORORDNING (EF) nr.
561/2006**

af 15. marts 2006

**om harmonisering af visse sociale
bestemmelser inden for vejtransport,
senest ændret ved Europa-Parlamentets og
Rådets Forordning (EU) nr. 2020/1054.**

KAPITEL I

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Ved denne forordning fastsættes regler for køretid, pauser og hviletid for førere, der udfører godstransport og passagerbefordring ad vej, med det formål at harmonisere vilkårene for konkurrencen mellem de forskellige former for landtransport, navnlig vejtransporten, og at forbedre arbejdsvilkårene og færdselssikkerheden. Forordningen sigter også mod at fremme bedre kontrol og retshåndhævelse i medlemsstaterne og bedre arbejdspraksis i vejtransporterhvervet.

Artikel 2

1. Denne forordning gælder for følgende former for vejtransport:

- a) godstransport med et køretøj, hvis største tilladte totalvægt inklusive påhængsvogn eller sættevogn overstiger 3,5 ton
- aa) fra den 1. juli 2026 for godstransport ad vej i forbindelse med international transport eller cabotagekørsel, hvor køretøjets største tilladte totalvægt inklusive påhængsvogn eller sættevogn overstiger 2,5 ton, eller
- b) personbefordring med et køretøj, der er konstrueret eller permanent indrettet
- c) til at befordre mere end ni personer, inklusive føreren, og er beregnet til dette formål.

2. Denne forordning gælder uanset køretøjets registreringsland for:

- a) vejtransport, der udelukkende finder sted inden for Fællesskabet, og
- b) vejtransport mellem Fællesskabet, Schweiz og lande, der er kontraherende parter i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

3. AETR-overenskomsten finder i stedet for denne forordning anvendelse på international transport, der delvis udføres uden for de i stk. 2 nævnte områder med:

- a) køretøjer registreret i Fællesskabet eller i lande, der er kontraherende parter i AETR-overenskomsten, under hele transporten
- b) køretøjer registreret i et tredjeland, der ikke er kontraherende part i AETR-overenskomsten, dog kun på den del af strækningen, der tilbagelægges inden for Fællesskabet eller i lande, der er kontraherende parter i AETR-overenskomsten.

AETR-bestemmelserne bør bringes i overensstemmelse med denne forordning, således at de væsentligste bestemmelser i denne forordning ved hjælp af AETR-overenskomsten kommer til at gælde for sådanne køretøjer for den del af strækningen, der tilbagelægges inden for Fællesskabet.

Artikel 3

Denne forordning gælder ikke for vejtransport med:

- a) køretøjer, der benyttes til rutekørsel med personer, såfremt rutens længde ikke overstiger 50 km
- aa) køretøjer eller kombinationer af køretøjer med en største tilladt totalvægt på ikke over 7,5 ton, der benyttes til:
 - i) transport af materiel, udstyr eller maskiner, som føreren benytter til udøvelsen af sit erhverv, eller
 - ii) levering af varer, der er fremstillet ved håndværksmæssig fremgangsmåde,

KØREHVELETIDSFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

inden for en radius af 100 km fra virksomhedens hjemsted, og på den betingelse, at kørslen af køretøjet ikke er førerens hovedaktivitet og at transporten ikke udføres mod vederlag

b) køretøjer, hvis højeste tilladte hastighed ikke overstiger 40 km i timen

c) køretøjer, der ejes eller lejes uden fører af forsvarret, civilforsvaret, brandvæsenet og ordensmagten, såfremt transporten sker som led i disse tjenesters funktioner og er under deres kontrol

d) køretøjer, der anvendes i katastrofetilfælde eller under redningsoperationer, herunder køretøjer, der anvendes til ikke-kommerciel transport af nødhjælp

e) specialkøretøjer, der anvendes til lægelige opgaver

f) specialkøretøjer til vejhjælp inden for en radius af 100 km fra deres hjemsted

g) køretøjer, der prøvekøres på veje med henblik på teknisk udvikling, reparation eller vedligeholdelse, og nye eller ombyggede køretøjer, som endnu ikke er taget i brug

h) køretøjer eller en kombination af køretøjer med en største tilladt totalvægt på ikke over 7,5 tons, der benyttes til ikke-erhvervsmæssig varetransport

ha) køretøjer med en størst tilladt totalvægt, inklusive påhængsvogn eller sættevogn, på over 2,5 ton, men ikke over 3,5 ton, som bruges til godstransport, hvor transporten ikke udføres mod vederlag, men for virksomhedens eller førerens egen regning, og hvor kørsel ikke udgør hovedaktiviteten for føreren af køretøjet

i) erhvervskøretøjer, der har veteranbilstatus i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor der køres i dem, og som anvendes til ikke-erhvervsmæssig personbefordring eller godstransport.

Artikel 4

I denne forordning forstås ved:

a) »vejtransport«: al kørsel, som helt eller delvis foregår på veje, der er åbne for offentlig adgang

med et køretøj i tom eller lastet stand, som er bestemt til personbefordring eller godstransport

b) »køretøj«: et motorkøretøj, et trækkende køretøj, en påhængsvogn eller en sættevogn eller en kombination af disse køretøjer i overensstemmelse med følgende definitioner:

—
»motorkøretøj«: ethvert motordrevet køretøj, der kører på vej og normalt anvendes til personbefordring eller godstransport, og som ikke til stadighed bevæger sig på skinner

—
»trækkende køretøj«: ethvert motordrevet køretøj, der kører på vej og er specielt indrettet til at trække, skubbe eller flytte påhængsvogne, sættevogne, redskaber eller maskiner, og som ikke til stadighed bevæger sig på skinner

—
»påhængsvogn«: ethvert køretøj, der er bestemt til at blive koblet til et motorkøretøj eller et trækkende køretøj

—
»sættevogn«: en påhængsvogn uden foraksel, der tilkobles således, at en betydelig del af dens egen vægt og vægten af dens ladning bæres af det trækkende køretøj eller af motorkøretøjet

c) »fører«: enhver person, som fører et køretøj, selv om det kun er i et kort tidsrum, eller som befinder sig i et køretøj som en del af sine arbejdsopgaver for i givet fald at kunne føre det

d) »pause«: enhver periode, i hvilken en fører hverken må udføre kørsel eller andet arbejde, og som udelukkende benyttes til rekreation

e) »andet arbejde«: enhver aktivitet, der er defineret som arbejdstid i artikel 3, litra a), i direktiv 2002/15/EF, undtagen »kørsel«, herunder arbejde udført for den samme eller en anden arbejdsgiver inden for eller uden for transportsektoren

f) »hvil«: enhver sammenhængende periode, i hvilken føreren frit kan disponere over sin tid

g) »daglig hviletid«: den daglige periode, i hvilken føreren frit kan disponere over sin tid; dette begreb dækker »regulær daglig hviletid« og »reduceret daglig hviletid«

—
»regulær daglig hviletid«: ethvert hvil på mindst 11 timer. Denne regulære daglige hviletid kan

KØREHVELETSFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

subsidiært tages i to perioder, hvoraf den første periode skal være på mindst tre sammenhængende timer og den anden på mindst ni sammenhængende timer

—
»reduceret daglig hviletid«: ethvert hvil på mindst ni timer, men mindre end 11 timer

h) »ugentlig hviletid«: en ugentlig periode, i hvilken føreren frit kan disponere over sin tid; dette begreb dækker »regulær ugentlig hviletid« og »reduceret ugentlig hviletid«:

—
»regulær ugentlig hviletid«: ethvert hvil på mindst 45 timer

—
»reduceret ugentlig hviletid«: ethvert hvil, som er mindre end 45 timer, men som, med forbehold af betingelserne i artikel 8, stk. 6, kan reduceres til mindst 24 timer i træk

i) »uge«: tidsrummet mellem mandag klokken 00.00 og søndag klokken 24.00

j) »køretid«: varigheden af de køreaktiviteter, der optegnes:

—
automatisk eller halvautomatisk ved hjælp af kontrolapparatet som defineret i bilag I og bilag I B til forordning (EØF) nr. 3821/85, eller

—
manuelt som krævet i artikel 16, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3821/85

k) »daglig køretid«: summen af køretiderne mellem slutningen af en daglig hviletid og begyndelsen på den næste daglige hviletid eller mellem en daglig og en ugentlig hviletid

l) »ugentlig køretid«: summen af køretiderne i løbet af en uge

m) »største tilladte totalvægt«: den højeste tilladte vægt af det køreklare køretøj, inklusive nyttelast

n) »rutekørsel med personer«: indenlandsk og international personbefordring som defineret i artikel 2 i Rådets forordning (EØF) nr. 684/92 af 16. marts 1992 om fælles regler for international personbefordring med bus (¹)

o) »flermandsbetjening«: den situation, hvor der i hver kørselsperiode mellem to på hinanden

følgende daglige hviletider eller mellem en daglig hviletid og en ugentlig hviletid er mindst to førere om bord på køretøjet for at udføre kørsel. Ved flermandsbetjening er tilstedeværelsen af en eller flere andre førere valgfri den første time, men obligatorisk resten af tiden

p) »transportvirksomhed«: enhver, der udfører vejtransport mod vederlag eller for egen regning, og som er en fysisk eller juridisk person, en sammenslutning eller en kreds af personer uden status som juridisk person, der arbejder med eller uden gevinst for øje, eller et organ, der henhører under en offentlig myndighed, hvad enten det selv har status som juridisk person eller er undergivet en myndighed med en sådan status

q) »kørselsperiode«: den samlede køretid fra det tidspunkt, en fører begynder at køre efter hviletid eller pause, indtil han indleder hviletid eller pause. Kørselsperioden kan være sammenhængende eller opdelt.

r) »ikkeerhvervsmæssig varetransport«: vejtransport, dog ikke vejtransport mod vederlag eller for egen regning, for hvilken der ikke opkræves nogen direkte eller indirekte betaling, og som ikke direkte eller indirekte genererer nogen indtægt for føreren af køretøjet eller for andre, og som ikke har forbindelse med professionelle eller kommercielle aktiviteter.

KAPITEL II

MEDFØLGENDE PERSONALE, KØRETID, PAUSER OG HVELETS

Artikel 5

1. Minimumsalderen for køreledere er 18 år.

2. Minimumsalderen for hjælpere er 18 år. Medlemsstaterne kan dog nedsætte minimumsalderen for hjælpere til 16 år, hvis:

a) vejtransporten udføres inden for én medlemsstat i en radius af 50 km fra køretøjets hjemsted, herunder i de kommuner, hvis centrum ligger inden for denne radius

b) det sker af hensyn til den faglige uddannelse, og

KØREHVILETIDSFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

c) de grænser, der er fastsat i de nationale arbejdsretlige regler, overholdes.

Artikel 6

1. Den daglige køretid må ikke overstige ni timer.
Dog må den daglige køretid højst to gange i løbet af en uge sættes op til højst ti timer.
2. Den ugentlige køretid må ikke overstige 56 timer og må ikke resultere i, at den maksimale ugentlige arbejdstid, der er fastsat i direktiv 2002/15/EF, overskrides.
3. Summen af køretiderne i to på hinanden følgende uger må ikke overstige 90 timer.
4. Den daglige og den ugentlige køretid omfatter al køretid på Fællesskabets eller et tredjelandets område.
5. En fører registrerer den tid, der er omhandlet i artikel 4, litra e), samt den tid, vedkommende bruger på kørsel i erhvervsmæssigt øjemed, og som ikke falder ind under anvendelsesområdet for denne forordning, som »andet arbejde« og registrerer alle rådighedsperioder som defineret i artikel 3, litra b), i direktiv 2002/15/EF i overensstemmelse med artikel 34, stk. 5, litra b), nr. iii), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 165/2014 (²). Registreringen skal ske enten manuelt på et diagramark eller en udskrift eller ved anvendelse af faciliteter til manuel registrering i kontrolapparatet.

Artikel 7

Efter en kørselsperiode på fire og en halv time skal føreren holde en sammenhængende pause på mindst 45 minutter, medmindre han påbegynder en hviletid.

Denne pause kan erstattes af en pause af mindst 15 minutters varighed, fulgt af en pause af mindst 30 minutters varighed fordelt over kørselsperioden, på en sådan måde, at første stykke overholdes.

En fører, der deltager i flermandsbetjening, kan tage en pause på 45 minutter i et køretøj, som køres af en anden fører, forudsat at den fører, der tager pausen, ikke assisterer den fører, der fører køretøjet.

Artikel 8

1. Føreren skal have daglige og ugentlige hviletider.

2. Inden for hver periode på 24 timer efter afslutningen af den foregående daglige eller ugentlige hviletid skal føreren have holdt en ny daglig hviletid.

Hvis den daglige hviletid, som falder inden for 24 timers perioden, er på mindst ni timer, men mindre end 11 timer, skal den betragtes som reduceret daglig hviletid.

3. En daglig hviletid kan forlænges til at udgøre en regulær ugentlig hviletid eller en reduceret ugentlig hviletid.

4. Føreren må højst holde tre reducerede daglige hviletider mellem to ugentlige hviletider.

5. Uanset stk. 2 skal en fører, der deltager i flermandsbetjening, have holdt en ny daglig hviletid på mindst ni timer inden for 30 timer efter afslutningen af den daglige eller ugentlige hviletid.

6. I to på hinanden følgende uger skal en fører afholde mindst:

- a) to regulære ugentlige hviletider, eller
- b) en regulær ugentlig hviletid og en reduceret ugentlig hviletid på mindst 24 timer.

En ugentlig hviletid skal starte senest ved afslutningen af seks på hinanden følgende 24 timers perioder efter afslutningen af den foregående ugentlige hviletid.

Uanset første afsnit kan en fører, der udfører international godstransport, uden for etableringsmedlemsstatens område afholde to på hinanden følgende reducerede ugentlige hviletider, forudsat at føreren i fire på hinanden følgende uger afholder mindst fire ugentlige hviletider, hvoraf mindst to skal være regulære ugentlige hviletider.

I dette stykke anses en fører for at udføre international transport, hvor føreren starter to på hinanden følgende reducerede ugentlige hviletider uden for arbejdsgiverens etableringsmedlemsstat og førerens bopælsland.

6a. Uanset stk. 6 kan en fører, som udfører en enkeltstående international personbefordringstjeneste som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/2009 af 21. oktober 2009 om fælles regler for adgang til det internationale marked for buskørsel (³), udskyde den ugentlige hviletid med

KØREHVILETIDSFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

op til 12 på hinanden følgende 24-timers-perioder efter en forudgående regulær ugentlig hviletidsperiode under forudsætning af, at:

a) kørslen har en varighed af mindst 24 sammenhængende timer i en medlemsstat eller et tredjeland, hvorpå denne forordning finder anvendelse, der er forskellig fra det land, hvor kørslen er begyndt

b) føreren efter anvendelse af undtagelsen tager:

- i) enten to regulære ugentlige hviletidsperioder, eller
- ii) en regulær ugentlig hviletidsperiode og en reduceret ugentlig hviletidsperiode på mindst 24 timer. Reduktionen skal imidlertid som kompensation erstattes med en tilsvarende hviletidsperiode, der tages samlet inden afslutningen af den tredje uge efter slutningen af undtagelsesperioden

c) køretøjet efter den 1. januar 2014 er udstyret med et kontrolapparat i overensstemmelse med kravene i bilag IB til forordning (EØF) nr. 3821/85, og

d) køretøjet efter den 1. januar 2014, hvis kørsel finder sted i perioden mellem kl. 22.00 og 06.00, er dobbeltbemandet, eller køretiden, jf. artikel 7, reduceres til tre timer.

Kommissionen overvåger nøje anvendelsen af denne undtagelse med henblik på at sikre meget strenge betingelser for vejsikkerheden, især ved at kontrollere, at den samlede køretid i den periode, der er omfattet af undtagelsen, ikke er overdrevent lang. Senest den 4. december 2012 udarbejder Kommissionen en beretning med en vurdering af de følger, undtagelsen har haft for vejsikkerheden, samt af de sociale aspekter. Hvis Kommissionen finder det passende, foreslår den en ændring af denne forordning i den henseende.

6b. Enhver reduktion i den ugentlige hviletid kompenseres med en tilsvarende hviletid, som skal afholdes samlet inden tre uger efter udløbet af den pågældende uge.

Hvor der er afholdt to på hinanden følgende reducerede ugentlige hviletider i overensstemmelse med stk. 6, tredje afsnit, skal der umiddelbart forud for den næste ugentlige hviletid

afholdes en hviletid som kompensation for disse to reducerede ugentlige hviletider.

7. Hvil, der tages som kompensation for reduceret ugentlig hviletid, tages i forlængelse af en anden hviletid på mindst ni timer.

8. De regulære ugentlige hviletider og ugentlige hviletider på mere end 45 timer, der afholdes som kompensation for tidligere reducerede ugentlige hviletider, må ikke afholdes i et køretøj. De skal afholdes i egnet og kønsvenlig indkvartering med passende sovefaciliteter og sanitære forhold.

Alle omkostninger til indkvartering uden for køretøjet dækkes af arbejdsgiveren.

8a. Transportvirksomheder tilrettelægger førernes arbejde, således at førerne kan vende tilbage til arbejdsgiverens virksomhed, hvor føreren sædvanligvis er baseret, og hvor førerens regulære ugentlige hviletid begynder, i etableringsmedlemsstaten eller tilbage til førernes bopæl indenfor hver fire på hinanden følgende uger med henblik på at afholde mindst én regulær ugentlig hviletid eller en ugentlig hviletid på mere end 45 timer, der tages som kompensation for reduceret ugentligt hviletid.

Hvor føreren har afholdt to på hinanden følgende reducerede ugentlige hviletider i overensstemmelse med stk. 6, tilrettelægger transportvirksomheden imidlertid førerens arbejde, således at føreren kan vende tilbage inden starten på den regulære ugentlige hviletid på mere end 45 timer, der afholdes som kompensation.

Virksomheden dokumenterer, hvordan den opfylder denne forpligtelse, og opbevarer dokumentationen i sine lokaler med henblik på at kunne forelægge den efter anmodning fra kontrolmyndigheder.

9. En ugentlig hviletid, der falder inden for to uger, kan medregnes i en hvilken som helst af ugerne, men ikke i begge.

10. Kommissionen skal senest den 21. august 2022 evaluere og rapportere til Europa-Parlamentet og til Rådet, om der kan vedtages mere hensigtsmæssige regler for førere, der lejlighedsvis udfører personbefordring, som defineret i artikel 2, nr. 4), i forordning (EF) nr. 1073/2009.

Artikel 8a

KØREHVELETSFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

1. Kommissionen sikrer, at oplysninger om sikrede parkeringsområder er let tilgængelige for førere, der udfører godstransport og passagerbefordring ad vej. Kommissionen offentliggør en liste over alle de parkeringsområder, der er certificeret, for at give førerne adgang til passende:

— afsløring og forebyggelse af indtrængen

— belysning og synlighed

— kontaktpunkter og procedurer i nødsituationer

— kønsvenlige sanitære faciliteter

— muligheder for køb af mad og drikke

— kommunikationsforbindelser

— strømforsyning.

Listen over sådanne parkeringsområder skal være tilgængelig på et enkelt officielt websted, der ajourføres regelmæssigt.

2. Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23a med henblik på at fastsætte standarder, der præciserer service- og sikkerhedsniveauet for de områder, der er anført i stk. 1, og procedurerne for certificering af parkeringsområder.

3. Alle parkeringsområder, der er certificeret, kan angive, at de er certificeret i henhold til EU-standarder og -procedurer.

I henhold til artikel 39, stk. 2, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1315/2013 (⁴) skal medlemsstaterne tilskynde til etablering af parkeringspladser til erhvervstrafikanter.

4. Senest den 31. december 2024 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om tilgængeligheden af egnede hvilefaciliteter for førere og af sikrede parkeringsfaciliteter samt om udviklingen af trygge og sikre parkeringsområder, der er certificeret i overensstemmelse med de delegerede retsakter omhandlet i stk. 2. Rapporten kan angive foranstaltninger til at øge antallet og kvaliteten af sikrede parkeringsområder.

Artikel 9

1. Uanset artikel 8 må en regulær daglig hviletid eller en reduceret ugentlig hviletid, som afholdes, mens føreren ledsager et køretøj om bord på færge eller tog, højst afbrydes to gange af andre aktiviteter i sammenlagt højst én time. I den nævnte regulære daglige hviletid eller reducerede ugentlige hviletid skal føreren have adgang til en sovekabine, en køje eller liggeplads, der er til dennes rådighed.

For så vidt angår regulære ugentlige hviletider gælder denne undtagelse kun for færge- og togrejser, hvor:

a) rejsen efter planen varer 8 timer eller længere, og

b) føreren har adgang til en sovekabine på færgen eller i toget.

2. Enhver tid, føreren bruger på at rejse til eller fra et køretøj, der er omfattet af denne forordning, og som ikke befinder sig ved førerens bopæl eller ved arbejdsgiverens virksomhed, hvor føreren normalt er baseret, beregnes ikke som pause eller hvil, medmindre føreren befinder sig på en færge eller et tog med adgang til en sovekabine, køje eller liggeplads.

3. Enhver tid, føreren bruger som fører af et køretøj, der ikke er omfattet af denne forordning, til at rejse til eller fra et køretøj, der er omfattet af denne forordning, og som ikke befinder sig ved førerens bopæl eller ved arbejdsgiverens virksomhed, hvor føreren normalt er baseret, beregnes som »andet arbejde«.

Artikel 9a

Senest den 31. december 2025 udarbejder og forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, hvori brugen af selvkørende systemer i medlemsstaterne evalueres. Denne rapport skal have særlig fokus på disse systemers potentielle indvirkning på køre- og hviletidsreglerne. Rapporten ledsages, hvis det er relevant, af et lovgivningsforslag om ændring af denne forordning.

KAPITEL III

TRANSPORTVIRKSOMHEDENS ANSVAR

Artikel 10

KØREHVELETSFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

1. En transportvirksomhed må ikke give førere, som er ansat af eller stillet til rådighed for den, nogen betaling, heller ikke i form af præmier eller løntillæg, i forhold til den tilbagelagte strækning, leveringshastigheden og/eller den transporterede godsmængde, hvis betalingen er af en sådan art, at den udgør en fare for færdselssikkerheden og/eller tilskynder til overtrædelse af denne forordning.

2. Transportvirksomheden skal tilrettelægge de i stk. 1 nævnte føreres arbejde på en sådan måde, at førerne er i stand til at overholde bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3821/85 og i kapitel II i denne forordning. Transportvirksomheden skal give førerne de nødvendige instrukser og føre regelmæssig kontrol for at sikre overholdelsen af bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3821/85 og i kapitel II i denne forordning.

3. En transportvirksomhed er ansvarlig for overtrædelser begået af virksomhedens førere, selv om overtrædelsen er begået på en anden medlemsstats eller et tredjelands område.

Uden at dette indskrænker medlemsstaternes ret til at drage transportvirksomhederne til ansvar i fuldt omfang, kan de gøre dette ansvar betinget af virksomhedens overtrædelse af stk. 1 og 2. Medlemsstaterne kan tage hensyn til alle eventuelle beviser for, at transportvirksomheden ikke med rimelighed kan holdes ansvarlig for den begåede overtrædelse.

4. Virksomheder, fragtførere, speditører, rejsearrangører, hovedkontrahenter, underkontrahenter og førerformidlingsbureauer sikrer, at kontraktmæssige transporttidsplaner er i overensstemmelse med denne forordning.

5.

a) En transportvirksomhed, der benytter køretøjer, som er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde og bestemmelser, og som er udstyret med et kontrolapparat, der opfylder kravene i bilag I B til forordning (EØF) nr. 3821/85,

i) sikrer, at alle data overføres fra køretøjsenheden og førerkortet med den regelmæssighed, der er fastsat af medlemsstaten; transportvirksomheden skal også overføre relevante data med større hyppighed for at sikre, at alle data vedrørende aktiviteter, der ud føres af eller for virksomheden, overføres

ii) sikrer, at alle data, der overføres fra køretøjsenheden og førerkortet, opbevares i mindst 12 måneder efter registreringstidspunktet, idet sådanne data på anmodning af en dertil bemyndiget person, skal være tilgængelige i virksomhedens lokaler, enten direkte eller via en fjerntilslutning.

b) Udtrykket »dataoverførsel« er i dette stykke brugt med den definition, der er fastsat i bilag I B i kapitel I, litra s), i forordning (EØF) nr. 3821/85.

c) Maksimumsfrekvensen, hvormed de relevante data skal overføres i henhold til litra a), nr. i), fastlægges af Kommissionen efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

KAPITEL IV

UNDTAGELSER

Artikel 11

En medlemsstat kan fastsætte bestemmelser om længere minimumspauser og hviletider eller kortere maksimumskøretider end dem, der er fastsat i artikel 6-9, når det drejer sig om vejtransport, som udelukkende udføres inden for dens område. Medlemsstaterne tager i givet fald hensyn til relevante kollektive overenskomster eller aftaler mellem arbejdsmarkedets parter. Denne forordning gælder dog fortsat for førere, som udfører international transport.

Artikel 12

Hvis det er foreneligt med hensynet til færdselssikkerheden, kan føreren for at nå frem til en egnet holdeplads fravige artikel 6-9 i det omfang, hvori det er nødvendigt af hensyn til sikkerheden for personer eller for køretøjet eller dets last. Føreren skal på kontrolapparatets diagramark eller på en udskrift fra kontrolapparatet eller på arbejdstidsplanen manuelt angive årsagen til fravigelsen senest ved ankomsten til den egnede holdeplads.

Forudsat at færdselssikkerheden ikke dermed bringes i fare, kan føreren under ekstraordinære omstændigheder også fravige artikel 6, stk. 1 og 2, og artikel 8, stk. 2, ved at overskride den daglige

KØREHVELETSFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

og ugentlige køretid med op til én time for at nå frem til arbejdsgiverens virksomhed eller førerens bopæl med henblik på at afholde den ugentlige hvileperiode.

Føreren kan på samme betingelser overskride den daglige og ugentlige køretid med op til to timer for at nå frem til arbejdsgiverens virksomhed eller førerens bopæl med henblik på at afholde en regulær ugentlig hviletid, forudsat at der blev taget en uafbrudt pause på 30 minutter umiddelbart før den yderligere kørsel.

Føreren skal på kontrolapparatets diagramark eller på en udskrift fra kontrolapparatet eller på arbejdstidsplanen manuelt angive årsagen til fravigelsen senest ved ankomsten til destinationen eller den egnede holdeplads.

Enhver forlængelse kompenseres med en tilsvarende hviletid, som afholdes samlet i forlængelse af enhver hviletid inden tre uger efter udløbet af den pågældende uge.

Artikel 13

1. For så vidt som det er foreneligt med de i artikel 1 fastsatte mål, kan enhver medlemsstat på sit eget område eller på en anden medlemsstats område, såfremt denne anden medlemsstat er indforstået hermed, tillade, at transport, der udføres ved hjælp af følgende køretøjer, undtages fra bestemmelserne i artikel 5-9 og gøre sådanne undtagelser afhængige af individuelle betingelser:

a) køretøjer, som offentlige myndigheder ejer eller lejer uden fører for at udføre vejtransporttjenester, som ikke konkurrerer med tjenester, der udføres af private transportvirksomheder

b) køretøjer, som landbrugs-, gartneri-, skovbrugs-, opdræts- og fiskerivirksomheder anvender eller lejer uden fører til som led i deres egen erhvervsmæssige virksomhed at udføre godstransport inden for en radius af 100 km fra virksomhedens hjemsted

c) landbrugs- og skovbrugstrækkere, der benyttes til landbrugs- og skovbrugsaktiviteter, inden for en radius af 100 km fra hjemstedet for den virksomhed, som ejer, lejer eller leaser køretøjet

d) køretøjer eller en kombination af køretøjer med en største tilladt totalvægt på ikke over 7,5 ton, som benyttes af befordringspligtige virksomheder, jf.

definitionen i artikel 2, nr. 13), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet, til at omdele forsendelser som led i befordringspligten.

Disse køretøjer må kun benyttes inden for en radius af 100 km fra virksomhedens hjemsted og på den betingelse, at kørslen af køretøjerne ikke er førerens hovedaktivitet.

e) køretøjer, der udelukkende anvendes på øer eller i regioner, der ligger isoleret fra resten af landet, med et areal på højst 2 300 km², som ikke er forbundet med resten af landet med en bro, et vadested eller en tunnel med adgang for motorkøretøjer, og som ikke grænser op til en anden medlemsstat

f) køretøjer, som anvendes til godstransport inden for en radius af 100 km fra virksomhedens hjemsted og fremdrives ved hjælp af naturgas eller flydende gas eller elektricitet, og hvis største tilladte totalvægt inklusive en påhængsvogn eller sættevogn ikke overstiger 7,5 tons

g) køretøjer, der anvendes til køreundervisning og køreprøve med henblik på erhvervelse af et kørekort eller et kvalifikationsbevis, forudsat at de ikke anvendes til erhvervsmæssig godstransport eller personbefordring

h) køretøjer, der benyttes i forbindelse med kloakering, beskyttelse mod oversvømmelse, vedligeholdelse af vand-, gas- og elforsyning, vedligeholdelse og kontrol af veje, husstandsindsamling af husholdningsaffald og bortskaffelse heraf, telegraf- og telefontjenester, radio- og fjernsynstransmission samt pejling af radio- eller tv-sendere eller -modtagere

i) køretøjer med mellem 10 og 17 siddepladser, der udelukkende benyttes til ikke-erhvervsmæssig personbefordring

j) specialkøretøjer, der benyttes til transport af cirkus- og tivoliudstyr

k) specialindrettede mobile projektkøretøjer, hvis hovedformål er anvendelse som undervisningslokale, når de holder stille

KØREHVELETSFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

l) køretøjer, der anvendes til indsamling af mælk fra gårde og/eller til transport tilbage til gårde af mælkebeholdere eller mælkeprodukter til foderbrug

m) specialkøretøjer, der transporterer penge og/eller værdigenstande

n) køretøjer, der anvendes til transport af dyreaffald eller dyrekroppe, som ikke er bestemt til konsum

o) køretøjer, der udelukkende anvendes på veje inden for trafikknudepunkter som f.eks. havne, intermodale havne og jernbaneterminaler

p) køretøjer, der anvendes til transport af levende dyr fra gårde til lokale markeder og omvendt eller fra markeder til lokale slagterier inden for en radius på op til 100 km.

q) køretøjer eller kombinationer af køretøjer, der transporterer entreprenørmaskiner for en entreprenørvirksomhed inden for en radius af 100 km fra virksomhedens hjemsted, forudsat at kørslen af køretøjerne ikke er førerens hovedaktivitet

r) køretøjer til levering af færdigblandet beton.

2. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de undtagelser, de har givet tilladelse til i henhold til stk. 1, og Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

3. Under forudsætning af, at forordningens formål, jf. artikel 1, ikke skades, og at der ydes tilstrækkelig beskyttelse for førerne, kan en medlemsstat med Kommissionens godkendelse på sit eget område tillade mindre undtagelser fra denne forordning for køretøjer, der anvendes inden for på forhånd afgrænsede områder med en befolkningstæthed på mindre end fem indbyggere pr. kvadratkilometer, i følgende tilfælde:

—
for indenlandsk rutekørsel med personer, når rutens køreplan bekræftes af myndighederne (idet alene undtagelser vedrørende pauser kan tillades), og

—
for indenlandske vejtransporttjenester for egen regning eller mod vederlag, der ikke påvirker det indre marked, og som er nødvendige for at fastholde bestemte erhvervsgrene i det pågældende område, når bestemmelserne om undtagelser fra

denne forordning fastsætter en begrænsende radius på op til 100 km.

Vejtransport, der er omfattet af denne undtagelse, må kun omfatte en tur til et område med en befolkningstæthed på fem indbyggere eller mere pr. kvadratkilometer med det formål at begynde eller ende kørslen dér. Sådanne foranstaltninger skal være af en rimelig art og et rimeligt omfang i forhold til formålet.

Artikel 14

1. For så vidt som det er foreneligt med de i artikel 1 fastsatte mål, kan medlemsstaterne med godkendelse fra Kommissionen tillade, at transport, der udføres under ekstraordinære omstændigheder, undtages fra bestemmelserne i artikel 6-9.

2. I nødstilfælde kan medlemsstaterne under særlige omstændigheder for en periode af højst 30 dage meddele en behørigt begrundet midlertidig undtagelse, hvorom Kommissionen omgående skal underrettes. Kommissionen offentliggør omgående disse oplysninger på et offentligt websted.

3. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om enhver undtagelse, hvortil der er meddelt tilladelse i henhold til denne artikel.

Artikel 15

Medlemsstaterne sikrer, at førere af køretøjer, der er omhandlet i artikel 3, litra a), er omfattet af nationale bestemmelser, der yder tilstrækkelig beskyttelse med hensyn til tilladte køretider og påbudte pauser og hviletider. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke nationale bestemmelser der gælder sådanne førere.

KAPITEL V

KONTROL OG SANKTIONER

Artikel 16

1. Er køretøjet ikke udstyret med et kontrolapparat i henhold til forordning (EØF) nr. 3821/85, gælder stk. 2 og 3 i denne artikel for:

a) indenlandsk rutekørsel med personer og

b) international rutekørsel med personer, såfremt rutens endestationer ligger inden for en afstand af 50 km i fugleflugtslinje

KØREHVELETSFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

fra en grænse mellem to medlemsstater, og rutens længde ikke overstiger 100 km.

2. Virksomheden opstiller en fartplan og en arbejdstidsplan, som for hver fører angiver navn og hjemsted samt den forud fastsatte tidsplan for de forskellige køretider, perioder med andet arbejde, pauser og rådighedstid.

Enhver fører, der udfører en i stk. 1 omhandlet tjeneste, medfører et uddrag af arbejdstidsplanen og et eksemplar af fartplanen.

3. Arbejdstidsplanen:

a) indeholder alle de i stk. 2 nævnte oplysninger for en periode, som mindst omfatter de 28 foregående dage; disse oplysninger skal ajourføres regelmæssigt og mindst en gang om måneden

b) underskrives af transportvirksomhedens leder eller af dennes befuldmægtigede

c) opbevares af transportvirksomheden i et år efter udløbet af den periode, som den omfatter. Transportvirksomheden udleverer et uddrag af arbejdstidsplanen til den berørte fører på dennes anmodning, og

d) forevises og udleveres på anmodning af en dertil bemyndiget person.

Artikel 17

1. Medlemsstaterne sender Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for, at den hvert andet år kan udarbejde en rapport om gennemførelsen af denne forordning og af forordning (EØF) nr. 3821/85 og om den udvikling, der har fundet sted på de relevante områder, og benytter hertil den i beslutning 93/173/EØF fastsatte standardformular.

2. Oplysningerne skal meddeles Kommissionen senest den 30. september efter udløbet af den toårsperiode, som rapporten omfatter.

3. Det angives i rapporten, hvorvidt der er gjort brug af undtagelsesbestemmelserne i artikel 13.

4. Kommissionen fremsender rapporten til Europa-Parlamentet og Rådet senest 13 måneder efter udløbet af den toårsperiode, som rapporten omfatter.

Artikel 18

Medlemsstaterne vedtager de foranstaltninger, der er nødvendige for at gennemføre denne forordning.

Artikel 19

1. Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af bestemmelserne i denne forordning og forordning (EU) nr. 165/2014 og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive og stå i et rimeligt forhold til overtrædelsens alvor som anført i bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/22/EF, samt have afskrækkende virkning og ikke medføre forskelsbehandling. Der må for samme overtrædelse af nærværende forordning og af forordning (EU) nr. 165/2014 ikke pålægges mere end én sanktion eller indledes mere end én retsforfølgning. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger sammen med den metode og de kriterier, der på nationalt plan er valgt med henblik på at vurdere deres forholdsmæssighed. Medlemsstaterne giver straks meddelelse om senere ændringer, der berører dem. Kommissionen underretter medlemsstaterne om disse regler og foranstaltninger og om ændringer heraf. Kommissionen sikrer, at disse oplysninger offentliggøres på et dedikeret offentligt websted på alle officielle EU-sprog, der indeholder detaljerede oplysninger om de sanktioner, der gælder i medlemsstaterne.

2. En medlemsstat giver de kompetente myndigheder mulighed for at pålægge en virksomhed og/eller en fører en sanktion for overtrædelse af denne forordning, når overtrædelsen konstateres på denne medlemsstats område, og overtrædelsen ikke allerede har givet anledning til en sanktion, også selv om overtrædelsen er begået på en anden medlemsstats eller et tredjeland område.

En medlemsstat kan undtagelsesvist, når der er konstateret en overtrædelse:

—
som ikke er begået på den pågældende medlemsstats område, og

—
som er begået af en virksomhed etableret i en anden medlemsstat eller i et tredjeland eller af en fører, hvis ansættelsessted er i en anden medlemsstat eller et tredjeland

KØREHVELETSFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

indtil den 1. januar 2009 i stedet for at pålægge en sanktion underrette den kompetente myndighed i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor virksomheden er etableret, eller hvor føreren har sit ansættelsessted, om omstændighederne i forbindelse med overtrædelsen.

3. Når en medlemsstat indleder retsforfølgning eller pålægger sanktioner for en bestemt overtrædelse, skal medlemsstaten udstyre føreren med et skriftligt bevis herfor.

4. Medlemsstaterne sikrer, at der anvendes en ordning med forholdsmæssigt afpassede sanktioner, som kan omfatte økonomiske sanktioner, hvis virksomheder eller associerede speditører, transportører, rejsearrangører, hovedkontrahenter, underkontrahenter og førerformidlingsbureauer overtræder denne forordning eller forordning (EØF) nr. 3821/85.

Artikel 20

1. Føreren skal opbevare bevis for, at en medlemsstat har pålagt sanktioner eller indledt retsforfølgning, indtil overtrædelsen af denne forordning ikke længere kan medføre endnu en retsforfølgning eller sanktion.

2. Føreren skal efter anmodning fremlægge de i stk. 1 nævnte beviser.

3. En fører, som er ansat af eller står til rådighed for mere end én transportvirksomhed, skal give samtlige virksomheder tilstrækkelig information til, at de kan overholde bestemmelserne i kapitel II.

Artikel 21

Hvis denne forordning efter en medlemsstats opfattelse er blevet overtrådt på en måde, der kan udgøre en åbenlys fare for færdselssikkerheden, skal den give den kompetente myndighed beføjelse til at tilbageholde det pågældende køretøj, indtil årsagen til overtrædelsen er afhjulpet. Medlemsstaterne kan pålægge føreren at afholde en daglig hviletid. Medlemsstaterne skal, hvis det er relevant, også inddrage, suspendere eller begrænse en virksomheds tilladelse, hvis virksomheden er etableret i den pågældende medlemsstat, eller inddrage, suspendere eller begrænse en førers kørekort. Kommissionen udarbejder efter proceduren i artikel 24, stk. 2, retningslinjer med henblik på at fremme en ensartet anvendelse af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 22

1. Medlemsstaterne arbejder tæt sammen med hinanden og yder hinanden gensidig bistand uden ugrundet ophold med henblik på at fremme konsekvent anvendelse og effektiv håndhævelse af denne forordning i overensstemmelse med kravene i artikel 8 i direktiv 2006/22/EF.

2. Medlemsstaternes myndigheder udveksler regelmæssigt alle disponible oplysninger om:

a) overtrædelser af de i kapitel II fastsatte bestemmelser begået af personer, der er bosat eller har hjemsted i en anden medlemsstat, og de sanktioner, overtrædelserne har givet anledning til

b) sanktioner, som en medlemsstat har iværksat over for personer, der er bosat eller har hjemsted i den pågældende medlemsstat, på grund af overtrædelser begået i andre medlemsstater.

c) andre specifikke oplysninger, herunder risikoklassificering af virksomheden, som kan få følger for overholdelsen af denne forordning.

3. Medlemsstaterne sender regelmæssigt relevante oplysninger om den nationale fortolkning og anvendelse af denne forordning til Kommissionen, der stiller disse oplysninger til rådighed for de andre medlemsstater i elektronisk form.

3a. Med henblik på udveksling af oplysninger inden for rammerne af denne forordning anvender medlemsstaterne de forbindelsesorganer inden for Unionen, der er udpeget i medfør af artikel 7 i direktiv 2006/22/EF.

3b. Gensidigt administrativt samarbejde og gensidig bistand ydes uden betaling.

4. Kommissionen fremmer, med bistand fra det i artikel 24, stk. 1, omhandlede udvalg, dialogen mellem medlemsstaterne vedrørende den nationale fortolkning og anvendelse af bestemmelserne i denne forordning.

Artikel 23

Fællesskabet indleder sådanne forhandlinger med tredjelande, som måtte vise sig at være nødvendige for gennemførelsen af denne forordning.

Artikel 23a

KØREHVELETIDSFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 8a, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 20. august 2020.

Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af 5-årsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 8a omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 8a træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 24

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nævnt i artikel 18, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 3821/85.

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (⁹) anvendelse.

2a. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 25

1. På anmodning af en medlemsstat eller på eget initiativ skal Kommissionen:

a) undersøge de tilfælde, hvor der viser sig at være forskel i anvendelsen og håndhævelsen af denne forordnings bestemmelser, særlig med hensyn til køretider, pauser og hviletider

b) præcisere denne forordnings bestemmelser med henblik på at fremme en ensartet anvendelse heraf.

2. I de i stk. 1, litra b), omhandlede tilfælde vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastsætter fælles tilgange.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 24, stk. 2a.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Udeladt

Kontrolapparatforordningen

Konsolideret version 2020

KONTROLAPPARATFORORDNINGEN
Konsolideret version 2020

**EUROPA-PARLAMENTETS OG
RÅDETS FORORDNING (EU) Nr.
165/2014**

af 4. februar 2014

**om takografer inden for vejtransport,
senest ændret ved Europa-Parlamentets og
Rådets forordning (EU) nr. 2020/1054 om
kontrolapparatet og harmonisering af visse
sociale bestemmelser inden for
vejtransport**

KAPITEL I

**PRINCIPPER, ANVENDELSESOMRÅDE
OG KRAV**

Artikel 1

Genstand og principper

1. Ved denne forordning fastsættes forpligtelser og krav i forhold til konstruktion, installering, brug, afprøvning og kontrol af takografer, som anvendes i vejtransport med henblik på at kontrollere overholdelsen af forordning (EF) nr. 561/2006, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009 og (EF) nr. 1073/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF og Rådets direktiv 92/6/EØF og 92/106/EØF og, for så vidt angår udstationering af arbejdstagere inden for vejtransport, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF, direktiv 2014/67/EU og direktiv (EU) 2020/1057.

Takografer skal opfylde denne forordnings krav for så vidt angår deres konstruktion, installering, brug og afprøvning.

2. I denne forordning fastsættes betingelser for og krav til, hvornår de oplysninger og data, bortset fra personoplysninger, der registreres, behandles eller lagres af takografer, må anvendes til andre formål end kontrol af overholdelsen af de retsakter, der er omhandlet i stk. 1.

Artikel 2

Definitioner

1. Definitionerne i artikel 4 i forordning (EF) nr. 561/2006 finder anvendelse.

2. Foruden definitionerne i stk. 1 forstås i denne forordning ved:

a) »takograf« eller »kontrolapparat« : udstyr, der er bestemt til installering i køretøjer for hel- eller halvautomatisk at vise, registrere, udskrive, lagre og udlæse de nærmere oplysninger om sådanne køretøjers kørsel, herunder hastigheden, i overensstemmelse med artikel 4, stk. 3, og de nærmere oplysninger vedrørende deres føreres bestemte aktivitetsperioder

b) »køretøjsenhed«: takograf bortset fra bevægelsessensoren og de kabler, hvormed bevægelsessensoren tilsluttes. Køretøjsenheden kan enten være en enkelt enhed eller flere enheder, som er fordelt i køretøjet, forudsat at den opfylder sikkerhedskravene i denne forordning; køretøjsenheden omfatter bl.a. en processor, et datalager, en tidsmålefunktion, to chipkortinterface-enheder (fører og medfører), en printer, en skærm, stik samt faciliteter til indlæsning af brugerens data

c) »bevægelsessensor«: en del af takografen, som afgiver et signal, som repræsenterer kørehastighed og/eller tilbagelagt afstand

d) »takografkort«: et chipkort til anvendelse i takografen, som giver takografen mulighed for at fastlægge kortindehaverens rolle samt giver mulighed for at overføre og lagre data

e) »diagramark«: et til varig optegnelse af oplysninger beregnet ark, som lægges i en analog takograf, og på hvilket den analoge takografs skriveanordning fortløbende optegner de oplysninger, der skal registreres

f) »førerkort«: et takografkort, som medlemsstatens myndigheder udsteder til en bestemt fører, og som identificerer føreren og giver mulighed for at lagre aktivitetsdata for føreren

g) »analog takograf«: en takograf, hvori der anvendes et diagramark i overensstemmelse med denne forordning

h) »digital takograf«: en takograf, hvori der anvendes et takografkort i overensstemmelse med denne forordning

i) »kontrolkort«: et takografkort, som en medlemsstats myndigheder udsteder til en national kompetent kontrolmyndighed, som

KONTROLAPPARATFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

identificerer kontrolorganet og eventuelt kontrolmedarbejderen, og som giver adgang til de data, der er lagret i datalageret eller i førerkortene og eventuelt i værkstedskortene med henblik på læsning, udskrift og/eller dataoverførsel

j)»virksomhedskort«: et takografkort, som medlemsstatens myndigheder udsteder til en transportvirksomhed, der skal betjene køretøjer monteret med en takograf, som identificerer transportvirksomheden og giver mulighed for at vise, overføre og udskrive data, der er lagret i takografen, og som denne transportvirksomhed har låst

k)»værkstedskort«: et takografkort, som medlemsstatens myndigheder udsteder til udpeget personale hos en fabrikant af takografer, en installatør, en køretøjsfabrikant eller i et værksted, som er autoriseret af samme medlemsstat, som identificerer kortindehaveren og giver mulighed for afprøvning, kalibrering og aktivering af og/eller dataoverførsel fra takograferne

l)»aktivering«: den fase, hvori takografen bliver helt driftsklar og implementerer alle funktioner, herunder sikkerhedsfunktioner, ved hjælp af et værkstedskort

m)»kalibrering« af en digital takograf: opdatering eller bekræftelse af de køretøjsparametre, herunder køretøjsidentifikation og køretøjskarakteristika, som skal ligge i datalageret, ved hjælp af et værkstedskort

n)»dataoverførsel« fra en digital takograf: kopiering sammen med den digitale signatur af en del af eller et komplet sæt datafiler, som er registreret i køretøjets datalager eller i takografkortets datalager, forudsat at denne proces ikke ændrer eller sletter lagrede data

o)»hændelse« unormal funktion, som afsløres af den digitale takograf og kan skyldes forsøg på misbrug

p)»fejl«: unormal funktion, som afsløres af den digitale takograf og kan skyldes funktionsfejl ved takografen eller svigt af denne

q)»installering«: montering af en takograf i et køretøj

r)»ugyldigt kort«: et kort, som enten findes defekt, som ikke har bestået den indledende ægthedskontrol, hvis gyldighedsperiode endnu ikke er begyndt, eller hvis udløbsdato er overskredet

s)»periodisk kontrol«: et sæt eftersyn, som udføres for at kontrollere, at takografen fungerer korrekt, at dens indstillinger svarer til køretøjets parametre, og at der ikke er nogen manipulerende anordninger knyttet til takografen

t)»reparation«: enhver reparation af en bevægelsessensor eller af en køretøjsenhed, som kræver afbrydelse af dens strømforsyning, eller dens afbrydelse fra andre af takografens komponenter eller oplukning af bevægelsessensoren eller køretøjsenheden

u)»typegodkendelse«: den proces, hvormed en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 13 attesterer, at takografen, dens relevante komponenter eller takografkortet, der skal markedsføres, opfylder kravene i denne forordning

v)»interoperabilitet«: systemers og de bagvedliggende forretningsprocedurers evne til at udveksle data og dele information

w)»grænseflade«: en facilitet, der forbinder systemer og udgør det medium, hvorigennem de kan forbindes og fungere sammen

x)»tidsmåling«: en permanent digital registrering af den koordinerede universale dato og tid (UTC)

y)»tidsjustering«: en automatisk justering af aktuelt klokkeslæt regelmæssigt og inden for en højeste tolerance på et minut eller en justering foretaget ved kalibrering

z)»åben standard«: en standard som fastsat i et standardspecifikationsdokument, der kan fås gratis eller for et symbolsk beløb, og som det er tilladt at kopiere, distribuere eller bruge gratis eller for et symbolsk vederlag.

Artikel 3

Anvendelsesområde

1. Takografer skal installeres og anvendes i køretøjer, som er indregistreret i en medlemsstat,

KONTROLAPPARATFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

som anvendes til vejtransport af personer eller gods, og som henhører under anvendelsesområdet i forordning (EF) nr. 561/2006.

2. Medlemsstaterne kan fra anvendelsen af denne forordning undtage køretøjer, der er omhandlet i artikel 13, stk. 1 og 3, i forordning (EF) nr. 561/2006.

3. Medlemsstaterne kan fra anvendelsen af denne forordning undtage køretøjer, der anvendes til transportopgaver, der er blevet meddelt en undtagelse i overensstemmelse med i artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 561/2006.

Medlemsstaterne kan fra anvendelsen af denne forordning undtage køretøjer, der anvendes til transportopgaver, der er blevet meddelt en undtagelse i overensstemmelse med artikel 14, stk. 2, i forordning (EF) nr. 561/2006; de underretter straks Kommissionen herom.

4. Senest tre år efter udgangen af det år, hvor de i artikel 11, stk. 2, omhandlede detaljerede bestemmelser træder i kraft, skal følgende kategorier af køretøjer, der anvendes i en anden medlemsstat end den medlemsstat, der har indregistreret dem, udstyres med en intelligent takograf som fastsat i denne forordnings artikel 8, 9 og 10:

- a) køretøjer, der er udstyret med en analog takograf
- b) køretøjer, der er udstyret med en digital takograf, som overholder de specifikationer i bilag I B til forordning (EØF) nr. 3821/85, der var gældende indtil den 30. september 2011
- c) køretøjer, der er udstyret med en digital takograf, som overholder de specifikationer i bilag I B til forordning (EØF) nr. 3821/85, der er gældende fra den 1. oktober 2011, og
- d) køretøjer, der er udstyret med en digital takograf, som overholder de specifikationer i bilag I B til forordning (EØF) nr. 3821/85, der er gældende fra den 1. oktober 2012.

4a. Senest fire år efter det år, hvor de i artikel 11, stk. 2, omhandlede detaljerede bestemmelser træder i kraft, skal køretøjer, der er udstyret med en

intelligent takograf, som overholder bilag I C til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/799, og som anvendes i en anden medlemsstat end den medlemsstat, der har indregistreret dem, udstyres med en intelligent takograf som fastsat i denne forordnings artikel 8, 9 og 10.

5. Medlemsstater kan for national transport stille krav om, at der installeres og benyttes takografer i overensstemmelse med denne forordning i ethvert køretøj, for hvilket installation og benyttelse heraf ikke ellers er foreskrevet i stk. 1.

Artikel 4

Krav og data til registrering

1. Takografer, inklusive eksterne komponenter, takografkort og diagramark skal opfylde strenge tekniske og andre krav for at give mulighed for en korrekt gennemførelse af bestemmelserne i denne forordning.

2. Takografer og takografkort skal opfylde følgende krav.

De skal:

—
registrere data vedrørende føreren, førerens aktivitet og køretøjet, der skal være nøjagtige og pålidelige

—
være sikker navnlig for at garantere integriteten og oprindelsen af den kilde til data, der registreres af og uddrages fra køretøjsenheder og bevægelsessensorer

—
være interoperabel mellem de forskellige generationer af køretøjsenheder og takografkort

—
tillade effektiv kontrol af overholdelse af denne forordning og andre gældende retsakter

—
have tilstrækkelig hukommelseskapacitet til at lagre alle de data, der kræves i henhold til denne forordning

—
være brugervenlig.

3. Digitale takografer skal registrere følgende oplysninger:

- a) den tilbagelagte vejstrækning og køretøjets hastighed

KONTROLAPPARATFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

- b) tidsmåling
- c) positionspunkter som omhandlet i artikel 8, stk. 1
- d) førerens identitet
- e) førerens aktivitet
- f) kontrol-, kalibrerings- og takografreparationsdata, herunder værkstedets identitet
- g) hændelser og fejl.

4. Analoge takografer skal mindst registrere de i stk. 3, litra a), b) og e), nævnte oplysninger.

5. Følgende kan til enhver tid gives adgang til data lagret på takografen og takografkortet:

- a) de kompetente kontrolmyndigheder
- b) den relevante transportvirksomhed, så den kan opfylde sine lovbestemte forpligtelser, navnlig dem, der nævnes i artikel 32 og 33.

6. Dataoverførslen gennemføres med mindst mulig forsinkelse for transportvirksomheder og førere.

7. Data, der registreres af takografen, og som kan overføres til eller fra takografen, enten trådløst eller elektronisk, skal udtrykkes i en form, der er kompatibel med offentligt tilgængelige protokoller som defineret i åbne standarder.

8. For at sikre, at takografer og takografkort overholder principperne og kravene i denne forordning og navnlig i denne artikel, vedtager Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter detaljerede bestemmelser, der er nødvendige for den ensartede anvendelse af denne artikel, navnlig bestemmelser, der vedrører de tekniske midler til at opfylde disse krav. Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 42, stk. 3.

9. De i stk. 8 omhandlede detaljerede bestemmelser skal, når det er hensigtsmæssigt, bygge på standarder og skal sikre interoperabilitet og kompatibilitet mellem de forskellige generationer af køretøjsenheder og alle takografkort.

Artikel 5

Den digitale takografs funktioner

Digitale takografer skal garantere følgende funktioner:

- måling af hastighed og tilbagelagt afstand
- overvågning af førerens aktiviteter og kørestatus
- overvågning af indsættelse og udtagelse af takografkort
- registrering af manuel indlæsning foretaget af føreren
- kalibrering
- automatisk registrering af positionspunkter som omhandlet i artikel 8, stk. 1
- overvågning af kontrolaktiviteter
- afsløring og registrering af hændelser og fejl
- læsning af datalager og registrering og lagring i datalager
- læsning fra takografkort og registrering og lagring på takografkort
- visning på skærm, advarselssignaler, udskrivning og overførsel af data til eksterne enheder
- tidsjustering og måling
- fjernkommunikation
- forvaltning af virksomhedslåse
- indbyggede tester og selvtester.

Artikel 6

Visning på skærm og advarselssignaler

1. Oplysninger indeholdt i digitale takografer og takografkortet vedrørende køretøjets aktiviteter og førere og medførere skal vises på en klar, utvetydig og ergonomisk måde.
2. Følgende oplysninger skal vises:
 - a) tid
 - b) funktionsmåde
 - c) førerens aktivitet:
 - hvis den aktuelle aktivitet er kørsel, førerens aktuelle sammenhængende køretid og aktuell kumuleret pausetid

KONTROLAPPARATFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

- hvis den aktuelle aktivitet er rådighed/andet arbejde/hvile eller pause, aktuel varighed af denne aktivitet (siden den valgtes), og aktuel kumuleret pausetid
- d) data vedrørende advarselssignaler
 - e) data vedrørende adgang via menu.

På skærmen kan vises supplerende oplysninger, forudsat at de tydeligt kan skelnes fra de i dette stykke krævede oplysninger.

3. Digitale takografer skal advare førere, når de afslører en hændelse og/eller fejl, og forud for og når den højeste tilladte sammenhængende køretid overskrides, med henblik på at lette overholdelsen af den relevante lovgivning.

4. Advarselssignaler skal være synlige og kan også være akustiske. Advarselssignaler skal have en varighed på mindst 30 sekunder, medmindre brugeren kvitterer for dem ved at trykke på en vilkårlig knap på takografen. Skærmen skal vise årsagen til advarselssignalet og skal vedblive hermed, indtil brugeren kvitterer ved at trykke på en bestemt knap eller angive en bestemt kommando på takografen.

5. For at sikre, at takografer overholder denne artikels krav til visning og advarselssignaler, vedtager Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter detaljerede bestemmelser, der er nødvendige for den ensartede anvendelse af denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 42, stk. 3.

Artikel 7

Databeskyttelse

1. Medlemsstaterne sørger for, at behandlingen af personoplysninger i forbindelse med denne forordning udelukkende udføres med henblik på at kontrollere overholdelse af denne forordning og forordning (EF) nr. 561/2006, (EF) nr. 1071/2009, (EF) nr. 1072/2009, (EF) nr. 1073/2009, direktiv 2002/15/EF, 92/6/EØF og 92/106/EØF og, for så vidt angår udstationering af førere inden for vejtransport, direktiv 96/71/EF, 2014/67/EU og (EU) 2020/1057.

2. Medlemsstaterne sørger navnlig for, at personoplysninger er beskyttet mod andre anvendelser end dem, der hænger snævert sammen

med de EU-retsakter, der er omhandlet i stk. 1, vedrørende:

- a) anvendelsen af et globalt satellitnavigationssystem (GNSS) til registrering af positionsdata som omhandlet i artikel 8
- b) anvendelsen af fjernkommunikation til kontrolformål som omhandlet i artikel 9, anvendelsen af takografer med et interface som omhandlet i artikel 10, den elektroniske udveksling af oplysninger om førerkort som omhandlet i artikel 31 og navnlig enhver grænseoverskridende udveksling af sådanne data med tredjelande, og
- c) transportvirksomheders opbevaring af optegnelser som omhandlet i artikel 33.

3. Digitale takografer udformes således, at privatlivets fred sikres. Kun data, som er nødvendige til de i stk. 1 omhandlede formål, må behandles.

4. Køretøjers ejere, transportvirksomheder og eventuelt andre berørte enheder skal i givet fald opfylde de relevante bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger.

KAPITEL II

INTELLIGENTE TAKOGRAFER

Artikel 8

Registrering af køretøjets position på visse punkter i løbet af den daglige arbejdsperiode

1. Med henblik på at lette kontrollen af overholdelsen af den relevante lovgivning skal køretøjets position registreres automatisk på følgende punkter eller på det punkt tættest ved sådanne steder, hvor satellitsignalet er til rådighed:

—
stedet, hvor den daglige arbejdsperiode påbegyndes

—
hver gang, køretøjet krydser en medlemsstats grænse

—
hver gang, der i forbindelse med køretøjet foretages læsnings- eller aflæsningsaktiviteter

—
hver tredje times kumulerede køretid og

KONTROLAPPARATFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

stedet, hvor den daglige arbejdsperiode afsluttes.

Med henblik på at lette kontrolmyndighedernes kontrol af overholdelse af reglerne skal den intelligente takograf også registrere, om køretøjet er blevet brugt til godstransport eller personbefordring som påkrævet i henhold til forordning (EF) nr. 561/2006.

Til disse formål skal køretøjer, som registreres for første gang 36 måneder efter de i artikel 11, stk. 1, omhandlede detaljerede bestemmelsers ikrafttræden, have en takograf monteret, der er tilsluttet en lokaliseringstjeneste, der er baseret på et satellitnavigationssystem.

Registreringen af grænsepassage og supplerende aktiviteter, der er omhandlet i første afsnit, andet og tredje led, og i andet afsnit, gælder imidlertid for køretøjer, som blev registreret i en medlemsstat for første gang mere end to år efter de i artikel 11, stk. 2, omhandlede detaljerede bestemmelsers ikrafttræden, uden at dette berører forpligtelsen til senere at opgradere visse køretøjer i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4.

2. For så vidt angår opkoblingen af takografen til en lokaliseringstjeneste, der er baseret på et satellitnavigationssystem som nævnt i stk. 1, skal der kun bruges opkoblinger til tjenester, der bruger en gratis lokaliseringstjeneste. Kun positionsdata, der udtrykkes, når det er muligt, i geografiske koordinater for at fastsætte de i stk. 1 nævnte punkter lagres permanent i takografen. Positionsdata, der skal lagres midlertidigt for at give mulighed for den automatiske registrering af de i stk. 1 nævnte punkter eller bekræfte bevægelsessensoren, må ikke være tilgængelige for nogen bruger og skal automatisk slettes, når de ikke længere er påkrævet til disse formål.

Artikel 9

Tidlig fjernafsløring af mulig manipulation eller misbrug

1. For at gøre det lettere for de kompetente kontrolmyndigheder at foretage målrettede vejkontroller skal takografer, der installeres i køretøjer, som registreres for første gang 36 måneder efter de i artikel 11 nævnte detaljerede bestemmelsers ikrafttræden, kunne kommunikere med disse myndigheder, medens køretøjet er i bevægelse.

2. Tre år efter ikrafttræden af de i artikel 11, stk. 2, omhandlede detaljerede bestemmelser udstyrer medlemsstaterne i behørigt omfang deres kontrolmyndigheder med det udstyr til tidlig fjernafsløring, der er nødvendigt for at muliggøre den i nærværende artikel omhandlede datakommunikation, idet der tages højde for medlemsstaternes specifikke håndhævelseskrav og -strategier. Indtil dette tidspunkt kan medlemsstaterne bestemme, hvorvidt deres kontrolmyndigheder skal udstyres med sådan udstyr til tidlig fjernafsløring.

3. Den i stk. 1 omhandlede kommunikation med takografen etableres udelukkende, når kontrolmyndighedernes udstyr anmoder herom. Det skal sikres, at integriteten og ægtheden af data fra registreringen og kontroludstyret garanteres. Adgang til de kommunikerede data begrænses til kontrolmyndigheder, der er bemyndiget til at kontrollere overtrædelser af de i artikel 7, stk. 1, omhandlede EU-retsakter og af nærværende forordning, og til værksteder, for så vidt det er nødvendigt at kontrollere takografens korrekte funktion.

4. Data, som udveksles i forbindelse med denne kommunikation, begrænses til de data, der er nødvendige af hensyn til de målrettede vejkontroller af køretøjer med en potentielt manipuleret eller misbrugt takograf. Sådanne data skal vedrøre følgende hændelser eller data, som takografen har registreret:

- det seneste forsøg på sikkerhedsbrud
- den længste afbrydelse af strømforsyning
- sensorfejl
- fejl i køredata
- køretøjsbevægelseskonflikt
- kørsel uden gyldigt kort
- isætning af kort under kørslen
- tidsjusteringsdata
- kalibreringsdata inkl. datoerne for de seneste to kalibreringer
- køretøjets registreringsnummer

KONTROLAPPARATFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

—
hastighed registreret af takografen.

—
overskridelse af maksimal køretid.

5. De udvekslede data må udelukkende benyttes til kontrol af overholdelsen af denne forordning. De må ikke overføres til andre enheder end de myndigheder, der kontrollerer kørsels- og hvileperioder, og retsinstanser i forbindelse med en igangværende retslig procedure.

6. Dataene må kun lagres af kontrolmyndighederne, så længe vejkontrollen varer, og de slettes senest tre timer efter, at de er blevet kommunikeret, medmindre dataene viser mulig manipulation eller misbrug af takografen. Hvis manipulationen eller misbruget ikke bekræftes i løbet af den umiddelbart følgende vejkontrol, slettes de fremsendte data.

7. Transportvirksomheder, der betjener sig af køretøjerne, er ansvarlige for at oplyse førere om, at fjernkommunikation med henblik på tidlig afsløring af eventuel manipulation eller misbrug af takografer er mulig.

8. En fjernkommunikation med henblik på tidlig afsløring af den art, der beskrives i nærværende artikel, må under ingen omstændigheder føre til automatiske bøder eller sanktioner over for føreren eller transportvirksomheden. Den kompetente kontrolmyndighed kan på baggrund af de udvekslede data beslutte at kontrollere køretøjet og takografen. Resultatet af fjernkommunikationen er ikke til hinder for, at kontrolmyndighederne kan gennemføre tilfældige vejkontroller i henhold til det risikoklassificeringssystem, der er omhandlet i artikel 9 i direktiv 2006/22/EF.

Artikel 10

Interface med intelligente transportsystemer

Takograferne til køretøjer, som registreres for første gang 36 måneder efter de i artikel 11 nævnte detaljerede bestemmelsers ikrafttræden, kan være udstyret med et standardiseret interface, der gør, at de data, der registreres eller produceres af en takograf, kan bruges i driftstilstand af en ekstern anordning, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

- a) interfacet påvirker ikke ægtheden og integriteten af takografens data

- b) interfacet overholder de detaljerede bestemmelser i artikel 11
- c) den eksterne anordning, der er forbundet med interfacet, har først adgang til personoplysninger, herunder geolokaliseringsdata, efter bevisligt samtykke fra den fører, som dataene vedrører.

Takograferne til køretøjer, som registreres for første gang i en medlemsstat mere end to år efter ikrafttræden af de i artikel 11, stk. 2, omhandlede detaljerede bestemmelser, skal være udstyret med det i stk. 1 omhandlede interface.

Artikel 11

Detaljerede bestemmelser for intelligente takografer

For at sikre, at intelligente takografer overholder principperne og kravene i denne forordning, vedtager Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter detaljerede bestemmelser, der er nødvendige for den ensartede anvendelse af artikel 8, 9 og 10, bortset fra bestemmelser om takografens registrering af supplerende data.

Senest den 21. august 2021 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastlægger de detaljerede bestemmelser for den ensartede anvendelse af forpligtelsen til at registrere og lagre oplysninger om alle køretøjets grænsepassager og aktiviteter, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, første afsnit, andet og tredje led, og artikel 8, stk. 1, andet afsnit.

Senest den 21. februar 2022 vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter om de detaljerede bestemmelser, der er nødvendige for den ensartede anvendelse af regler om datakrav og funktioner, herunder denne forordnings artikel 8, 9 og 10, og installationen af takografer for de køretøjer, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra aa), i forordning (EF) nr. 561/2006.

Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 42, stk. 3.

De i denne artikels stk. 1, 2 og 3 omhandlede detaljerede bestemmelser skal:

- a) for så vidt angår funktionerne i den intelligente takograf, som omhandlet i nærværende kapitel, omfatte de

KONTROLAPPARATFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

- nødvendige krav til sikring af sikkerheden, nøjagtigheden og pålideligheden af de data, der leveres til takografen af satellitpositioneringstjenesten og den fjernkommunikationsteknologi, der er omhandlet i artikel 8 og 9
- b) specificere de forskellige betingelser og krav til satellitpositioneringstjenesten og fjernkommunikationsteknologien, der er omhandlet i artikel 8 og 9, enten uden for eller indbygget i takografen, og når de er uden for, specificere betingelserne for brugen af satellitpositioneringssignalet som en anden bevægelsessensor
- c) specificere de nødvendige standarder for det i artikel 10 nævnte interface. Sådanne standarder kan omfatte en bestemmelse om distributionen af adgangsrettigheder for førere, værksteder, transportvirksomheder og kontrolroller for de data, som takografen registrer, hvis kontrolroller skal bygge på en mekanisme til ægthedsbekræftelse/tilladelse, der er defineret for interfacet som f.eks. et certifikat for hvert adgangsniveau og med forbehold af den tekniske gennemførlighed heraf.

KAPITEL III

TYPEGODKENDELSE

Artikel 12

Ansøgninger

1. Fabrikanten eller deres agenter forelægger en ansøgning om typegodkendelse af køretøjsenheder, bevægelsessensorer, modeller af diagramark eller takografkort hos de typegodkendelsesmyndigheder, som hver medlemsstat udpeger til dette formål.
2. Medlemsstaterne meddeler senest den 2. marts 2015 Kommissionen navn og kontaktoplysninger på de i stk. 1 omhandlede udpegede myndigheder og foretager derefter ajourføringer, når det er nødvendigt. Kommissionen offentliggør en fortegnelse over udpegede typegodkendelsesmyndigheder på sit websted og ajourfører den løbende.

3. En ansøgning om typegodkendelse ledsages af de relevante specifikationer, herunder nødvendig information om plomberingerne, og af certifikater vedrørende sikkerhed, funktion og interoperabilitet. Sikkerhedscertifikatet udstedes af et godkendt certificeringsorgan, der udpeges af Kommissionen.

Funktionscertifikater udstedes til fabrikanten af typegodkendelsesmyndigheden.

Interoperabilitetscertifikatet udstedes af ét enkelt laboratorium under Kommissionens myndighed og ansvar.

4. For så vidt angår takografer, deres relevante komponenter og takografkort:

- a) sikkerhedscertifikatet certificerer følgende for køretøjsenheden, takografkort, bevægelsessensor og opkoblingen til GNSS-modtageren, når GNSS ikke er indbygget i køretøjsenheden:
- i) opfyldelse af sikkerhedsmålene
 - ii) opfyldelse af følgende sikkerhedsfunktioner: identifikation og ægthedsbekræftelse, godkendelse, fortrolighed, ansvarlighed, integritet, revision, nøjagtighed og pålidelighed med hensyn til tjenesten
- b) funktionscertifikatet certificerer, at den afprøvede genstand opfylder de relevante krav med hensyn til funktion, miljøegenskaber, elektromagnetisk kompatibilitetstræk, opfyldelse af fysiske krav og overholdelse af andre gældende standarder
- c) interoperabilitetscertifikatet certificerer, at den afprøvede genstand er fuldt ud interoperabel med de nødvendige takografer eller takografkortmodeller.

5. Enhver ændring af takografens software eller hardware eller af arten af de til dens fremstilling anvendte materialer anmeldes, inden takografen tages i brug, til den myndighed, som har typegodkendt den. Denne myndighed bekræfter over for fabrikanten typegodkendelsens omfang eller kan kræve opdatering eller bekræftelse af de relevante funktions-, sikkerheds- og/eller interoperabilitetscertifikater.

6. For enhver type af køretøjsenheder, bevægelsessensorer, modeller af diagramark eller

KONTROLAPPARATFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

takografkort må denne ansøgning kun fremsættes over for én medlemsstat.

7. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter detaljerede bestemmelser for en ensartet gennemførelse af denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 42, stk. 3.

Artikel 13

Meddelelse af typegodkendelse

En medlemsstat meddeler typegodkendelse for alle typer af køretøjsenheder, bevægelsessensorer, modeller af diagramark eller takografkort, hvis disse overholder kravene i artikel 4 og 11, forudsat at medlemsstaten har mulighed for at kontrollere, at produktionen er i overensstemmelse med den godkendte type.

Ved ændringer af eller tilføjelser til en godkendt model skal der meddeles en supplerende typegodkendelse af den medlemsstat, som meddelte den oprindelige typegodkendelse.

Artikel 14

Typegodkendelsesmærke

Medlemsstaterne tildeler ansøgeren et typegodkendelsesmærke svarende til en forud fastsat model for hver type af køretøjsenheder, bevægelsessensorer, modeller af diagramark eller takografkort, de godkender i henhold til artikel 13 og bilag II. Sådanne modeller vedtages af Kommissionen ved gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 42, stk. 3.

Artikel 15

Godkendelse eller afslag

De kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor ansøgningen om typegodkendelse er indgivet, sender for hver type af køretøjsenheder, bevægelsessensorer, modeller af diagramark eller takografkort, de godkender, inden en måned en kopi af godkendelsesattesten ledsaget af kopier af de relevante specifikationer, herunder vedrørende plomberingerne, til de andre medlemsstaters myndigheder. Godkender de kompetente myndigheder ikke ansøgningen om typegodkendelse, skal de underrette de øvrige

medlemsstaters myndigheder om, at godkendelsen er afslået, og de skal meddele begrundelsen for deres afgørelse.

Artikel 16

Udstyrs overensstemmelse med typegodkendelsen

1. Konstaterer en medlemsstat, som har meddelt en typegodkendelse i henhold til artikel 13, at køretøjsenheder, bevægelsessensorer, diagramark eller takografkort med det tildelte typegodkendelsesmærke ikke svarer til den godkendte type, træffer den de nødvendige foranstaltninger til at sikre produktionens overensstemmelse med den godkendte type. Disse foranstaltninger kan i givet fald omfatte tilbagekaldelse af typegodkendelsen.

2. En medlemsstat, der har meddelt en typegodkendelse, skal tilbagekalde denne, såfremt de køretøjsenheder, bevægelsessensorer, diagramark eller takografkort, for hvilke der er meddelt typegodkendelse, må anses for ikke at være i overensstemmelse med denne forordning, eller hvis de ved anvendelsen udviser en fejl af generel karakter, der gør dem uegnet til deres formål.

3. Underrettes en medlemsstat, der har meddelt en typegodkendelse, af en anden medlemsstat om, at der foreligger et af de i stk. 1 eller 2 nævnte forhold, træffer den efter samråd med den underrettende stat de i disse stykker omhandlede foranstaltninger med forbehold af stk. 5.

4. Den medlemsstat, der har konstateret et af de i stk. 2 nævnte forhold, kan indtil videre forbyde, at de pågældende køretøjsenheder, bevægelsessensorer, diagramark eller takografkort forhandles eller tages i brug. Det samme gælder i de i stk. 1 omhandlede tilfælde for køretøjsenheder, bevægelsessensorer, diagramark eller takografkort, for hvilke der ikke kræves nogen EU-førstegangskontrol, når fabrikanten efter en påmindelse herom ikke har tilvejebragt overensstemmelse med den godkendte model eller med kravene i denne forordning.

Under alle omstændigheder underretter medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for en måned hinanden og Kommissionen om tilbagekaldelse af en typegodkendelse eller om andre foranstaltninger, der er truffet i

KONTROLAPPARATFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

overensstemmelse med stk. 1, 2 eller 3, samt om de grunde, der berettiger til disse foranstaltninger.

5. Bestrider den medlemsstat, der har meddelt en typegodkendelse, at de i stk. 1 og 2 omhandlede forhold, hvorom den er blevet underrettet, er til stede, bestræber de berørte medlemsstater sig på at bilægge uoverensstemmelsen, og Kommissionen holdes underrettet.

Såfremt forhandlingerne mellem medlemsstaterne ikke har ført til enighed inden for en frist af fire måneder efter den i stk. 3 omhandlede underretning, vedtager Kommissionen efter høring af eksperter fra samtlige medlemsstater og efter at have behandlet alle relevante faktorer, f.eks. økonomiske og tekniske, inden for en frist på seks måneder efter udløbet af denne firemånedersperiode en afgørelse, som de berørte medlemsstater underrettes om, og som samtidig meddeles de øvrige medlemsstater. Kommissionen fastsætter i hvert enkelt tilfælde fristen for iværksættelse af afgørelsen.

Artikel 17

Godkendelse af diagrammark

1. En ansøger om typegodkendelse af en model til diagrammark skal i ansøgningsskemaet præcisere, i hvilken eller i hvilke typer analoge takografer dette diagrammark er beregnet til at anvendes, og skal til afprøvning af diagrammarket levere et egnet apparat af den eller de pågældende typer.

2. Hver medlemsstats kompetente myndigheder angiver på typegodkendelsesdokumentet for modellen af diagrammark, i hvilken eller i hvilke typer analoge takografer denne model af diagrammark kan anvendes.

Artikel 18

Begrundelse af afgørelser om afslag

Enhver afgørelse i henhold til denne forordning, hvorved en typegodkendelse for en type af køretøjsenheder, bevægelsessensorer, modeller af diagrammark eller takografkort afslås eller tilbagekaldes, skal nøje begrundes. Afgørelsen skal meddeles den berørte part med angivelse af de retsmidler, der består efter de relevante medlemsstaters lovgivninger, og af fristerne for anvendelse af disse retsmidler.

Artikel 19

Anerkendelse af typegodkendte takografer

Medlemsstaterne må ikke afslå indregistrering eller forbyde ibrugtagning eller anvendelse af køretøjer, der har en takograf monteret, med den begrundelse, at køretøjet har dette udstyr installeret, hvis udstyret er forsynet med det i artikel 14 nævnte typegodkendelsesmærke og med den i artikel 22, stk. 4, nævnte installationsplade.

Artikel 20

Sikkerhed

1. Fabrikanten skal konstruere, afprøve og løbende efterkontrollere køretøjsenheder, bevægelsessensorer og takografkort, som de producerer, for at afsløre svagheder, der opstår i alle faser af produktets levetid, og skal forhindre eller afbøde et muligt misbrug. Afprøvningshyppigheden fastlægges af den medlemsstat, der har udstedt godkendelsesattesten, inden for en frist på højst to år.

2. Til dette formål forelægger fabrikanten den nødvendige dokumentation med henblik på en analyse af svagheder for det certificeringsorgan, der er nævnt i artikel 12, stk. 3.

3. Med henblik på stk. 1 skal det certificeringsorgan, der er omhandlet i artikel 12, stk. 3, foretage afprøvninger af køretøjsenheder, bevægelsessensorer og takografkort for at bekræfte, at kendte svagheder ikke kan misbruges af individer, som er i besiddelse af offentligt tilgængelig viden.

4. Hvis der under afprøvningerne som omhandlet i stk. 1 afsløres svagheder i systemets elementer (køretøjsenheder, bevægelsessensorer og takografkort), bringes disse elementer ikke på markedet. Hvis der afsløres svagheder under afprøvningerne omhandlet i stk. 3 ved elementer, der allerede er på markedet, underretter fabrikanten eller certificeringsorganet de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der udstedte typegodkendelsen. Disse kompetente myndigheder træffer alle foranstaltninger, der er nødvendige til at sikre, at problemet afhjælpes, navnlig af fabrikanten, og underretter omgående Kommissionen om de afslørede svagheder og om de foranstaltninger, der påtænkes eller er truffet, herunder, når det er nødvendigt, tilbagekaldelse af

KONTROLAPPARATFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

typegodkendelsen i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2.

Artikel 21

Praktisk afprøvning

1. Medlemsstaterne kan tillade praktisk afprøvning af takografer, som endnu ikke er typegodkendt. Medlemsstaterne skal gensidigt anerkende sådanne tilladelser til praktisk afprøvning.
2. Førere og transportvirksomheder, der deltager i en praktisk afprøvning, skal opfylde kravene i forordning (EF) nr. 561/2006. Førerne skal følge proceduren i denne forordnings artikel 35, stk. 2, med henblik på at dokumentere overholdelsen.
3. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter for at fastsætte procedurer for udførelsen af praktisk afprøvning og de formularer, der skal benyttes for at overvåge disse praktiske afprøvninger. Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 42, stk. 3.

KAPITEL IV

INSTALLERING OG KONTROL

Artikel 22

Installering og reparation

1. Installering og reparationer af takografer må kun foretages af installatører, værksteder eller køretøjsfabrikanter, som er autoriseret hertil af medlemsstaternes kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 24.
2. Autoriserede installatører, værksteder eller køretøjsfabrikanter skal i overensstemmelse med de specifikationer, der indgår i den i artikel 15 nævnte typegodkendelsesattest, plumbere takografen efter at have verificeret, at den fungerer korrekt, og navnlig på en måde, der sikrer, at ingen manipulerende anordninger kan forvanske eller ændre de registrerede data.
3. De autoriserede installatører, værksteder eller køretøjsfabrikanter forsyner de gennemførte plomberinger med et særligt mærke og indlæser desuden for digitale takografers vedkommende de

elektroniske sikkerhedsdata, som gør det muligt at kontrollere deres rigtighed. Hver medlemsstats kompetente myndigheder sender Kommissionen en fortegnelse over de anvendte mærker og elektroniske sikkerhedsdata samt de nødvendige oplysninger vedrørende de anvendte elektroniske sikkerhedsdata. Kommissionen giver medlemsstaterne adgang til disse oplysninger efter anmodning.

4. Med henblik på at certificere, at installeringen af takografen er sket i overensstemmelse med denne forordnings forskrifter, skal en installationsplade påsættes på en måde, så den er klart synlig og let tilgængelig.

5. Takografens komponenter skal være plomberet som specificeret i typegodkendelsescertifikatet. Enhver forbindelse til takografen, der er potentielt sårbar over for angreb, herunder forbindelsen mellem bevægelsessensoren og gearkasse, og installationspladen, når det er relevant, skal være plomberet.

En plombering kan kun fjernes eller brydes:

— af installatører eller værksteder, der er godkendt af de kompetente myndigheder i henhold til artikel 24 til reparation, vedligeholdelse eller rekalibrering af takografen, eller af kontrolmedarbejdere, der er behørigt uddannet og, hvor det er påkrævet, bemyndiget til kontrolformål

— med henblik på reparation eller ændring af køretøjet, der påvirker plomberingen. I så tilfælde skal der om bord på køretøjet opbevares en skriftlig erklæring, der angiver den dato og det tidspunkt, hvor plomberingen blev brudt, og begrundelsen for, at plomberingen blev fjernet. Kommissionen udarbejder en standardformular til den skriftlige erklæring ved gennemførelsesretsakter.

Fjernede eller brudte plomberinger erstattes af en autoriseret installatør eller et autoriseret værksted uden unødigt forsinkelse, og senest syv dage efter at de blev fjernet eller brudt. Er plomberingerne blevet fjernet eller brudt til kontrolformål, kan de erstattes af en kontrolmedarbejder ved hjælp af plomberingsudstyr og et unikt særligt mærke uden unødigt forsinkelse.

Når en kontrolmedarbejder fjerner en plombering, indsættes kontrolkortet i takografen, i det øjeblik plomberingen fjernes, og indtil kontrollen er afsluttet, herunder i tilfælde af anbringelse af en ny

KONTROLAPPARATFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

plombering. Kontrolmedarbejderen udsteder en skriftlig erklæring, som mindst indeholder følgende oplysninger:

—
køretøjets identifikationsnummer

—
kontrolmedarbejderens navn

—
kontrolmyndighed og medlemsstat

—
kontrollkortets nummer

—
den fjernede plomberings nummer

—
dato og tidspunkt for fjernelse af plomberingen

—
den nye plomberings nummer, hvor kontrolmedarbejderen har anbragt en ny plombering.

Inden plomberingerne erstattes, foretager et autoriseret værksted kontrol og kalibrering af takografen, undtagen når en plombering er blevet fjernet eller brudt til kontrolformål og erstattet af en kontrolmedarbejder.

Artikel 23

Kontrol af takografer

1. Takograferne underkastes regelmæssig kontrol af autoriserede værksteder. Regelmæssige kontroller gennemføres mindst hvert andet år.

2. Ved den i stk. 1 omhandlede kontrol kontrolleres mindst følgende:

—
at takografen er korrekt monteret og hensigtsmæssig for køretøjet

—
at takografen fungerer korrekt

—
at takografen er forsynet med typegodkendelsesmærke

—
at installationspladen er påsat

—
at alle plomberinger er intakte og effektive

—
at der ikke er nogen manipulerende anordninger eller spor af brug af sådanne

—
dækstørrelsen og den faktiske dækperiferi.

3. Værksteder udarbejder en kontrolrapport i de tilfælde, hvor uregelmæssigheder i takografens funktion måtte afhjælpes, uanset om dette sker ved en periodisk kontrol eller ved en kontrol gennemført på anmodning af den nationale kompetente myndighed. De fører en fortegnelse over alle udarbejdede kontrolrapporter.

4. Kontrolrapporterne opbevares i mindst to år fra det tidspunkt, hvor rapporten blev udfærdiget. Medlemsstaterne afgør, hvorvidt kontrolrapporterne skal opbevares eller sendes til den kompetente myndighed i løbet af den periode. I tilfælde, hvor kontrolrapporterne opbevares af værkstedet, stiller værkstedet efter anmodning fra den kompetente myndighed rapporter over udførte kontroller og kalibreringer i denne periode til rådighed.

Artikel 24

Autorisation af installatører, værksteder og køretøjsfabrikanter

1. Medlemsstaterne autoriserer, kontrollerer regelmæssigt og certificerer de installatører, værksteder og køretøjsfabrikanter, der kan udføre installation, eftersyn, kontrol og reparation af takografer.

2. Medlemsstaterne sikrer, at installatører, værksteder og køretøjsfabrikanter er kompetente og pålidelige. De fastsætter og offentliggør til dette formål et sæt klare nationale procedurer og sikrer, at følgende mindstekrav opfyldes:

- a) personalet er behørigt uddannet
- b) det udstyr, som er nødvendigt for at udføre de relevante afprøvninger og opgaver, forefindes
- c) installatørerne, værkstederne og køretøjsfabrikanterne opfylder vandelskravet.

3. Der føres tilsyn med autoriserede installatører eller værksteder på følgende måde:

- a) autoriserede installatørers og værksteders procedurer for håndtering af takografen tilses mindst hvert andet år. Tilsynet skal bl.a. målrettes mod de trufne sikkerhedsforholdsregler og håndteringen af værkstedskort. Medlemsstaterne kan

KONTROLAPPARATFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

foretage disse tilsyn uden at gennemføre et besøg på stedet

- b) der foretages også uanmeldte tekniske tilsyn hos autoriserede installatører og værksteder for at kontrollere de udførte kalibreringer, kontroller og installationer. Disse tilsyn skal årligt omfatte mindst 10 % af de autoriserede installatører og værksteder.

4. Medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder træffer egnede foranstaltninger for at forhindre interessekonflikter mellem installatører og værksteder og transportvirksomheder. Navnlig i tilfælde af alvorlig risiko for interessekonflikter træffes der yderligere specifikke foranstaltninger for at sikre, at installatøren eller værkstedet overholder denne forordning.

5. Medlemsstaternes kompetente myndigheder meddeler årligt Kommissionen, om muligt elektronisk, fortegnelsen over autoriserede installatører og værksteder samt de kort, der er udstedt til disse. Kommissionen offentliggør disse fortegnelser på sit websted.

6. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan midlertidigt eller definitivt tilbagekalde autorisationen fra installatører, værksteder og køretøjsfabrikanter, som ikke opfylder deres forpligtelser i medfør af denne forordning.

Artikel 25

Værkstedskort

1. Værkstedskorts gyldighed må ikke overstige ét år. Når værkstedskortet skal fornyes, sikrer den kompetente myndighed, at kriterierne i artikel 24, stk. 2, opfyldes af installatøren, værkstedet eller køretøjsfabrikanten.

2. Den kompetente myndighed fornyer et værkstedskort senest 15 arbejdsdage efter, at den har modtaget en gyldig anmodning om fornyelse og al nødvendig dokumentation. Hvis et værkstedskort er beskadiget, bliver uanvendeligt, eller bortkommer eller stjæles, udsteder den kompetente myndighed et erstatningskort senest fem arbejdsdage efter at have modtaget en udførligt begrundet anmodning herom. De kompetente myndigheder fører en fortegnelse over bortkomne, stjålne og defekte kort.

3. Hvis en medlemsstat tilbagekalder autorisationen fra installatører, værksteder eller

køretøjsfabrikanter, jf. artikel 24, tilbagekalder den også de værkstedskort, der er udstedt til disse.

4. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at forhindre forfalskning af de værkstedskort, der udstedes til autoriserede installatører, værksteder og køretøjsfabrikanter.

KAPITEL V

FØRERKORT

Artikel 26

Udstedelse af førerkort

1. Førerkort udstedes på førerens anmodning af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor føreren har sin sædvanlige bopæl. De udstedes senest en måned efter, at den kompetente myndighed har modtaget anmodningen og al nødvendig dokumentation.

2. I denne artikel forstås ved »sædvanlig bopæl« det sted, hvor en person sædvanligvis bor, det vil sige mindst 185 dage pr. kalenderår, på grund af et privat og erhvervsmæssigt tilhørsforhold eller, hvis der er tale om en person uden erhvervsmæssigt tilhørsforhold, på grund af et privat tilhørsforhold med snævre bånd mellem personen og det sted, hvor vedkommende bor.

En person, som har erhvervsmæssigt tilhørsforhold på et sted, der er forskelligt fra det sted, hvor vedkommende har privat tilhørsforhold, og som derfor er nødsaget til skiftevis at tage ophold på forskellige steder i to eller flere medlemsstater, anses dog for at have sædvanlig bopæl på stedet for det private tilhørsforhold på betingelse af, at den pågældende regelmæssigt vender tilbage hertil. Denne betingelse kræves ikke opfyldt, når den pågældende opholder sig i en medlemsstat med henblik på at udføre en arbejdsopgave af bestemt varighed.

3. Førerne forelægger bevis for deres sædvanlige bopæl ved ethvert egnet middel, navnlig identitetskort eller ethvert andet gyldigt dokument. Såfremt de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor førerkortet er udstedt, nærer tvivl om gyldigheden af en erklæring om sædvanlig bopæl, eller hvis de ønsker visse specifikke kontrolforanstaltninger, kan de kræve yderligere oplysninger eller beviser.

KONTROLAPPARATFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

4. I behørigt begrundede og ekstraordinære tilfælde kan medlemsstater udstede et midlertidigt førerkort, der ikke kan fornyes, og som er gyldigt i højst 185 dage for en fører, som ikke har sin sædvanlige bopæl i en medlemsstat eller i en stat, som er kontraherende part i AETR-overenskomsten, forudsat at en sådan fører er i et arbejdsmarkedsretligt forhold med en virksomhed, som er etableret i den udstedende medlemsstat, og, for så vidt som Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1072/2009 finder anvendelse, præsenterer en førerattest som omhandlet i nævnte forordning.

Kommissionen overvåger på grundlag af data fra medlemsstaterne nøje anvendelsen af dette stykke. Den aflægger hvert andet år rapport om sine resultater til Europa-Parlamentet og Rådet og undersøger navnlig, hvorvidt midlertidige førerkort har nogen negative virkninger på arbejdsmarkedet, og hvorvidt midlertidige kort normalt udstedes til navngivne førere ved mere end en lejlighed. Kommissionen kan om nødvendigt forelægge et passende forslag til retsakt for at revidere dette stykke.

5. De kompetente myndigheder i den udstedende medlemsstat træffer egnede foranstaltninger for at sikre sig, at ansøgeren ikke i forvejen besidder et gyldigt førerkort, og de forsyner førerkortet med førerens personoplysninger og sørger for, at data er synlige og sikre.

6. Førerkortet må højst være gyldigt i fem år.

7. Et gyldigt førerkort må ikke tilbagekaldes eller inddrages, medmindre en medlemsstats kompetente myndighed konstaterer, at kortet er blevet forfalsket, at føreren anvender et kort, som han ikke er indehaver af, eller at kortet er udstedt på grundlag af urigtige oplysninger og/eller forfalskede dokumenter. Hvis en anden medlemsstat end den, der har udstedt kortet, tilbagekalder eller inddrager det, sender den pågældende medlemsstat hurtigst muligt kortet tilbage til myndighederne i den udstedende medlemsstat og meddeler grunden til tilbagekaldelsen eller inddragelsen. Hvis tilbagesendelsen af kortet ventes at tage længere tid end to uger, informerer den medlemsstat, der tilbagekalder eller inddrager det, den udstedende medlemsstat inden for disse to uger om grunden til tilbagekaldelsen eller inddragelsen.

7a. De kompetente myndigheder i den udstedende medlemsstat kan kræve, at en fører udskifter førerkortet med et nyt, hvis det er nødvendigt for at overholde de relevante tekniske specifikationer.

8. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at forhindre forfalskning af førerkort.

9. Denne artikel er ikke til hinder for, at en medlemsstat kan udstede et førerkort til en fører, der har sin sædvanlige bopæl i en del af den pågældende medlemsstats område, hvor traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ikke finder anvendelse, forudsat at de relevante bestemmelser i denne forordning finder anvendelse i sådanne tilfælde.

Artikel 27

Anvendelse af førerkort

1. Førerkortet er personligt.
2. En fører må ikke besidde mere end ét gyldigt førerkort og må kun bruge sit eget personlige førerkort. En fører må ikke benytte et førerkort, som er beskadiget eller udløbet.

Artikel 28

Fornyelse af førerkort

1. Når føreren ønsker at forny sit førerkort, indsender vedkommende en anmodning herom til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor vedkommende har sin sædvanlige bopæl, senest 15 arbejdsdage, inden kortet udløber.
2. Såfremt, i tilfælde af fornyelser, medlemsstaten, hvor føreren har sin sædvanlige bopæl, er forskellig fra den medlemsstat, der udstedte vedkommendes nuværende førerkort, og såfremt førstnævnte medlemsstats myndigheder bliver anmodet om at forny førerkortet, underretter disse myndigheder de myndigheder, der udstedte det tidligere kort, om grunden til fornyelsen.
3. Hvis der indgives anmodning om fornyelse af et kort, der udløber inden for kort tid, udsteder den kompetente myndighed et nyt kort inden udløbsdatoen, såfremt anmodningen herom er blevet indsendt inden for den i stk. 1 fastsatte frist.

Artikel 29

KONTROLAPPARATFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

Stjålne, bortkomne eller beskadigede førerkort

1. Udstedende myndigheder fører register over udstedte, stjålne, bortkomne eller beskadigede førerkort i en periode svarende til mindst deres gyldighed.
2. Hvis et førerkort beskadiges eller bliver uanvendeligt, sender føreren kortet tilbage til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor vedkommende har sin sædvanlige bopæl. Tyveri af førerkort skal behørigt anmeldes til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor tyveriet fandt sted.
3. Enhver bortkomst af et førerkort skal anmeldes behørigt til de kompetente myndigheder i den udstedende medlemsstat samt til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor føreren har sin sædvanlige bopæl, medmindre det er den samme myndighed.
4. Hvis førerkortet beskadiges, bliver uanvendeligt, bortkommer eller stjæles, skal føreren inden for en frist på syv kalenderdage anmode de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor vedkommende har sin sædvanlige bopæl, om et nyt kort. Disse myndigheder udsteder et erstatningskort senest otte arbejdsdage efter at have modtaget en udførligt begrundet anmodning herom.
5. Under de i stk. 4 nævnte omstændigheder kan føreren køre uden førerkort i højst 15 kalenderdage, eller længere hvis det er nødvendigt for at føre køretøjet tilbage til det sted, hvor det har base, såfremt føreren kan godtgøre, at det er umuligt for ham at forevise eller anvende kortet i denne periode.

Artikel 30

Gensidig anerkendelse og udskiftning af førerkort

1. Medlemsstaterne anerkender gensidigt de førerkort, de udsteder.
2. Når indehaveren af et gyldigt førerkort, der er udstedt af en anden medlemsstat, flytter sin sædvanlige bopæl til en anden medlemsstat, kan den pågældende anmode om at få sit kort udskiftet med et tilsvarende førerkort. Den medlemsstat, der foretager udskiftningen, undersøger, om det forelagte kort fortsat er gyldigt.

3. De medlemsstater, der foretager udskiftningen, sender det gamle kort tilbage til myndighederne i den medlemsstat, der har udstedt det, og meddeler grunden til denne tilbagesendelse.

4. Når en medlemsstat erstatter eller udskifter et førerkort, registreres denne erstatning eller udskiftning samt alle efterfølgende erstatninger eller udskiftninger i denne medlemsstat.

Artikel 31

Elektronisk udveksling af oplysninger om førerkort

1. For at sikre, at en ansøger ikke allerede besidder et gyldigt førerkort som omhandlet i artikel 26, fører medlemsstaterne nationale elektroniske registre med følgende oplysninger om førerkort, herunder de i artikel 26, stk. 4, omhandlede førerkort, i en periode, som mindst svarer til disse korts gyldighedsperiode:

- førerens efternavn og fornavn
- førerens fødselsdato og eventuelt fødested
- det gyldige kørekorts nummer og udstedelsesland (hvis dette er relevant)
- førerkortets status
- nummer på førerkort.

2. Kommissionen og medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de elektroniske registre er sammenkoblede og tilgængelige i hele Unionen ved hjælp af meddelelssystemet TACHOnet, jf. henstilling 2010/19/EU, eller et kompatibelt system. Anvendes der et kompatibelt system, skal udveksling af elektroniske data med alle andre medlemsstater være mulig via meddelelssystemet TACHOnet.

3. I forbindelse med udstedelse, erstatning og om nødvendigt fornyelse af et førerkort verificerer medlemsstaterne med elektronisk udveksling af data, at føreren ikke allerede besidder et andet gyldigt førerkort. Dataudvekslingen skal begrænses til de data, som er nødvendige til denne verifikation.

KONTROLAPPARATFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

4. Kontrolmedarbejdere kan få adgang til det elektroniske register for at kontrollere et førerkorts status.

5. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter for at fastsætte fælles procedurer og specifikationer, som er nødvendige for udvekslingen, jf. stk. 2, herunder dataudvekslingsformatet, de tekniske procedurer for elektronisk søgning i de nationale elektroniske registre, adgangsprocedurer og sikkerhedsmekanismer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 42, stk. 3.

KAPITEL VI

BRUGSFORSKRIFTER

Artikel 32

Korrekt brug af takografer

1. Transportvirksomheder og førere sørger for, at de digitale takografer fungerer og anvendes korrekt, og det samme gælder for førerkort. Transportvirksomheder og førere, der anvender analoge takografer, sørger for, at de fungerer korrekt, og at diagramarkene anvendes korrekt.

2. Digitale takografer må ikke indstilles på en sådan måde, at de automatisk skifter til en bestemt aktivitetstype, når køretøjets motor eller tænding er slået fra, medmindre føreren fortsat manuelt kan vælge den korrekte aktivitetstype.

3. Det er forbudt at forfalske, skjule, fjerne eller ødelægge data, der er registreret på diagramarket eller lagret i takografen eller førerkortet, samt udskrifter fra takografen. Det er også forbudt at manipulere med takografen, diagramarket eller førerkortet, således at data og/eller udskrevne oplysninger forfalskes, fjernes eller ødelægges. Der må ikke i køretøjet findes indretninger, som kan anvendes til dette formål.

4. Køretøjer må ikke have mere end en takograf monteret, undtagen når der er tale om praktisk afprøvning som nævnt i artikel 21.

5. Medlemsstaterne skal forbyde fremstilling, distribution, annoncering og/eller salg af genstande, der er konstrueret og/eller beregnet til at manipulere takografer.

Artikel 33

Transportvirksomheders ansvar

1. Transportvirksomheder er ansvarlig for at sikre, at deres førere er behørigt uddannet og har modtaget de nødvendige instrukser for så vidt angår takografers korrekte funktion, det være sig digitale eller analoge takografer, foretager regelmæssig kontrol for at sikre, at deres førere anvender takograferne korrekt, og må ikke give deres førere nogen direkte eller indirekte incitamenter, der kan tilskynde til misbrug af takografer.

Transportvirksomheder udleverer til førerne af køretøjer, som er udstyret med analoge takografer, et tilstrækkeligt antal diagramark, idet der tages hensyn til diagramarkenes individuelle karakter, tjenestens varighed og det eventuelle behov for at erstatte eventuelt beskadigede diagramark eller diagramark, der er inddraget af en dertil bemyndiget kontrolmedarbejder. Transportvirksomheder må til førerne kun udlevere diagramark, som svarer til en godkendt model, og som kan anvendes i det apparat, der er installeret i køretøjet.

Hvis et køretøj er udstyret med en digital takograf, sørger transportvirksomheden og føreren under hensyn til tjenestens varighed for, at udskrift af data fra takografen på en kontrolmedarbejders anmodning kan foretages korrekt i tilfælde af kontrol.

2. Transportvirksomheder opbevarer diagramark og udskrifter, når der er lavet udskrifter for at efterkomme artikel 35, i kronologisk orden og i læselig form i mindst et år efter anvendelsen og skal give de berørte førere en kopi, såfremt de ønsker det. Transportvirksomheder giver også kopier af data, der er overført fra førerkortene, til de berørte førere, som anmoder herom, samt udskrifter af disse kopier. Diagramark, udskrifter og overførte data forevises på anmodning af eller udleveres til en dertil bemyndiget kontrolmedarbejder.

3. Transportvirksomheder holdes ansvarlig for overtrædelser af denne forordning begået af deres førere eller af førere, der er til deres rådighed. Medlemsstaterne kan imidlertid gøre et sådant ansvar betinget af transportvirksomhedens overtrædelse af stk. 1, første afsnit, i denne artikel

KONTROLAPPARATFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

og artikel 10, stk. 1 og 2, i forordning (EF) nr. 561/2006.

Artikel 34

Anvendelse af førerkort og diagramark

1. Førerne anvender diagramark eller førerkort, hver dag de kører, fra det øjeblik de overtager køretøjet. Diagramarket eller førerkortet udtages først ved afslutningen af den daglige arbejdsperiode, medmindre det er tilladt at udtage det på andre tidspunkter, eller det er nødvendigt for at indlæse landets nationalitetsmærke efter at have krydset en grænse. Intet diagramark eller førerkort må anvendes ud over det tidsrum, det gælder for.

2. Førerne beskytter på passende måde diagramark og førerkort og må ikke anvende tilsmudsede eller beskadigede diagramark eller førerkort.

3. Når en fører har forladt køretøjet og derfor er ude af stand til at betjene den på selve køretøjet monterede takograf, skal de i stk. 5, litra b), nr. ii), iii) og iv), nævnte tidsrum:

a)

hvis køretøjet har en analog takograf monteret, noteres på diagramarket ved hjælp af håndskrevne angivelser, automatiske optegnelser eller på anden vis, således at de er let læselige, og uden at diagramarket tilsmudses, eller

b)

hvis køretøjet har en digital takograf monteret, indlæses på førerkortet ved hjælp af takografens manuelle indlæsningsmulighed.

Medlemsstaterne må ikke pålægge førere et krav om at forelægge formularer, der bekræfter deres aktiviteter, når de har forladt køretøjet.

4. Når der er mere end en fører i et køretøj, der har en digital takograf monteret, sørger hver fører for, at dennes førerkort anbringes det rigtige sted i takografen.

Når der er mere end en fører i et køretøj, der har en analog takograf monteret, foretager førerne de nødvendige udskiftninger af diagramarkene, således at de relevante oplysninger optegnes på diagramarket for den fører, der til enhver tid fører køretøjet.

5. Førere skal:

a) sørge for, at den tid, der registreres på diagramarket, stemmer overens med den

officielle tid i det land, hvor køretøjet er registreret

b) betjene takografens indstillingsanordning på en sådan måde, at følgende tider optegnes særskilt og klart:

- i. under tegnet : køretid
- ii. ii) under tegnet : »andet arbejde«: anden aktivitet end kørsel, som defineret i artikel 3, litra a), i direktiv 2002/15/EF, herunder alt arbejde udført for den samme eller en anden arbejdsgiver inden for eller uden for transportsektoren
- iii. iii) under tegnet : »rådighedstid«: som defineret i artikel 3, litra b), i direktiv 2002/15/EF
- iv. iv) under tegnet : pauser, hvil, årlig ferie eller sygeorlov
- v. v) under tegnet for »færge/tog«: som supplement til tegnet : hviletiden om bord på færge eller tog som påkrævet i artikel 9 i forordning (EF) nr. 561/2006.

6. Hver fører i et køretøj, der har en analog takograf monteret, skal anføre følgende oplysninger på sit diagramark:

- a) ved begyndelsen af diagramarkets benyttelse: førerens efternavn og fornavn
- b) ved begyndelsen og slutningen af diagramarkets benyttelse: tidspunkt og sted
- c) registreringsnummer på det køretøj, som er anvist føreren, til den første tur, der er noteret på diagramarket, og derefter i rækkefølge, såfremt der skiftes køretøj under benyttelsen af diagramarket
- d) kilometertællerens stand
 - i. inden den første tur, der er noteret på diagramarket
 - ii. ved slutningen af den sidste tur, der er noteret på diagramarket
 - iii. hvis der skiftes køretøj i løbet af arbejdsdagen (det foregående køretøjs tæller og det nye køretøjs tæller)
- e) tidspunktet for ethvert skift af køretøj.
- f) nationalitetsmærket for de lande, hvori den daglige arbejdsperiode begyndte og sluttede.

KONTROLAPPARATFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

Føreren skal også anføre nationalitetsmærket for det land, som føreren kører ind i efter at have krydset en medlemsstats grænse, ved begyndelsen af førerens første stop i denne medlemsstat. Dette første stop foretages på den nærmest mulige holdeplads ved eller efter grænsen. Hvor en medlemsstats grænse krydses på en færge eller i et tog, anfører føreren nationalitetsmærket for landet ved ankomsthavnen eller ankomststationen.

7. Føreren indlæser i den digitale takograf nationalitetsmærket for de lande, hvori den daglige arbejdsperiode begyndte og sluttede.

Fra den 2. februar 2022 indlæser føreren også nationalitetsmærket for det land, som føreren kører ind i efter at have krydset en medlemsstats grænse, ved begyndelsen af førerens første stop i denne medlemsstat. Dette første stop skal foretages på den nærmest mulige holdeplads ved eller efter grænsen. Hvis en medlemsstats grænse krydses på en færge eller i et tog, indlæser føreren nationalitetsmærket for landet ved ankomsthavnen eller ankomststationen.

En medlemsstat kan pålægge førerne af køretøjer, der udfører indlandstransport på landets område, ud over landets nationalitetsmærke at tilføje mere detaljerede geografiske betegnelser, hvis medlemsstaten inden den 1. april 1998 har underrettet Kommissionen om disse detaljerede geografiske betegnelser.

Førerne pålægges ikke at indlæse de i første afsnit omhandlede oplysninger, hvis takografen automatisk registrerer positionsdata i overensstemmelse med artikel 8.

Artikel 35

Beskadigede førerkort og diagrammark

1. Beskadiges et diagrammark, som indeholder optegnelser, eller et førerkort, opbevarer førerne det beskadigede diagrammark eller førerkort sammen med de reservediagrammark, som erstatter det.

2. Hvis førerkortet beskadiges, bliver uanvendeligt, bortkommer eller stjæles, skal føreren:

- a. ved kørselens begyndelse udskrive oplysningerne om det køretøj, han fører, og på udskriften anføre:
 - i) oplysninger, der gør det muligt at identificere ham (navn, nummer på

førerkort eller kørekort), samt egen underskrift

ii) perioderne, som omhandlet i artikel 34, stk. 5, litra b), nr. ii), iii) og iv)

- b) ved kørselens afslutning udskrive oplysningerne om de perioder, som takografen har registreret, anføre eventuelle perioder med andet arbejde, rådighedstid og hvil efter den udskrift lavet ved kørselens begyndelse, når disse ikke er registreret af takografen, og anføre oplysninger på dette dokument, som gør det muligt at identificere føreren (navn, nummer på førerkort eller kørekort), samt førerens underskrift.

Artikel 36

Registreringer, som føreren skal medbringe

1. Føreren af et køretøj, som har en analog takograf monteret, skal på en dertil bemyndiget kontrolmedarbejders anmodning kunne forevise:

- i) diagramarkene for den pågældende dag og de diagramark, føreren har brugt de forudgående 28 dage
- ii) førerkortet, hvis han er indehaver af et sådant, og
- iii) alle manuelle registreringer og udskrifter, der er foretaget den pågældende dag og de forudgående 28 dage, som krævet i medfør af denne forordning og forordning (EF) nr. 561/2006.

2. Føreren af et køretøj, som har en digital takograf monteret, skal på en dertil bemyndiget kontrolmedarbejders anmodning kunne forevise:

- i) sit førerkort
- ii) alle manuelle registreringer og udskrifter, der er foretaget den pågældende dag og de forudgående 28 dage, som krævet i medfør af denne forordning og forordning (EF) nr. 561/2006
- iii) diagramarkene for den samme periode som den, der er nævnt i nr. ii), hvis han i denne periode har ført et køretøj, som har en analog takograf monteret.

3. En dertil bemyndiget kontrolmedarbejder kan kontrollere overholdelsen af forordning (EF) nr. 561/2006 ved at analysere diagramarkene og de viste, udskrevne eller overførte data, som er registreret af takografen eller førerkortet, eller, hvis dette ikke er muligt, ethvert andet dokument, der

KONTROLAPPARATFORORDNINGEN

Konsolideret version 2020

begrunder manglende overholdelse af en bestemmelse, jf. nærværende forordnings artikel 29, stk. 2 og artikel 37, stk. 2.

Artikel 37

Procedure i tilfælde af funktionsfejl i apparatet

1. Opstår der driftsforstyrrelse, eller fungerer en takograf mangelfuldt, skal transportvirksomheden, så snart omstændighederne tillader det, lade det reparere af en autoriseret installatør eller et autoriseret værksted.

Kan tilbagekomst til transportvirksomhedens hjemsted først ske mere end en uge efter den dag, på hvilken driftsforstyrrelsen indtrådte, eller hvor den mangelfulde funktion blev konstateret, skal reparationen foretages undervejs.

Medlemsstaterne skal inden for rammerne af artikel 41 bestemme, at de kompetente myndigheder kan forbyde anvendelse af køretøjet, hvis en driftsforstyrrelse eller en mangelfuld funktion ikke er afhjulpet i henhold til dette stykkes første og andet afsnit, såfremt dette er i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale lovgivning.

2. Udviser takografen en driftsforstyrrelse eller en mangelfuld funktion, skal føreren nedfælde data, der gør det muligt at identificere den pågældende (navn, nummer på førerkort eller kørekort), herunder en underskrift, samt oplysninger om de forskellige tidsperioder, såfremt takografen ikke længere registrerer eller udskriver disse korrekt:

- a) på diagramarket eller diagramarkene, eller
- b) på et midlertidigt ark, der vedlægges diagramarket eller opbevares sammen med førerkortet.

overensstemmelse med denne forordning. Dette udstyr omfatter navnlig:

- a) kontrolkort, der giver adgang til data, som er registreret i takografer og i takografkort og eventuelt i værkstedskort
- b) de nødvendige redskaber til at overføre datafiler fra køretøjsenheder og takografkort og til at kunne analysere sådanne datafiler og udskrifter fra digitale takografer kombineret med diagramark eller kort fra analoge takografer.

2. Hvis kontrolmedarbejdere efter at have foretaget en kontrol finder tilstrækkeligt belæg for en rimelig mistanke om svig, har de beføjelser til at dirigere køretøjet hen til et autoriseret værksted med henblik på at foretage yderligere afprøvninger, navnlig for at kontrollere, at takografen:

- a) fungerer korrekt
- b) registrerer og lagrer data korrekt, og at kalibreringsparametrene er korrekte.

3. Kontrolmedarbejdere skal have beføjelser til at anmode autoriserede værksteder om at foretage de i stk. 2 omhandlede afprøvninger og specifikke afprøvninger til afsløring af, om der findes manipulerende anordninger. Hvis der afsløres manipulerende anordninger, kan apparatet, herunder selve anordningen, køretøjsenheden eller dens komponenter samt førerkortet fjernes fra køretøjet og kan anvendes som bevismateriale i overensstemmelse med nationale procesreglementer vedrørende håndteringen af sådant bevismateriale.

4. Kontrolmedarbejdere gør, når det er relevant, brug af muligheden for at kontrollere takografer og førerkort, som befinder sig på stedet, under en kontrol hos virksomheder.

Artikel 39

Uddannelse af kontrolmedarbejdere

1. Medlemsstaterne sørger for, at kontrolmedarbejdere får en passende uddannelse i at analysere de registrerede data og kontrollere takografer for således at opnå effektiv og harmoniseret kontrol og håndhævelse.

2. Medlemsstaterne oplyser Kommissionen om kravene til deres kontrolmedarbejders uddannelse senest den 2. september 2016.

3. Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter foranstaltninger, der

KAPITEL VII

HÅNDHÆVELSE OG SANKTIONER

Artikel 38

Kontrolmedarbejdere

1. Med henblik på effektivt at kunne kontrollere, at denne forordning overholdes, skal alle dertil bemyndigede kontrolmedarbejdere disponere over tilstrækkeligt udstyr og passende lovmæssige beføjelser, således at de kan udføre deres opgaver i

KONTROLAPPARATFORORDNINGEN
Konsolideret version 2020

omfatter en nærmere beskrivelse af indholdet af kontrolmedarbejderes grundlæggende uddannelse og efter- og videreuddannelse, herunder uddannelse vedrørende teknikker med henblik på at målrette kontrol og afsløre manipulerende indretninger og svig. Disse foranstaltninger skal omfatte retningslinjer for at lette gennemførelsen af de relevante bestemmelser i denne forordning og i forordning (EF) nr. 561/2006. Disse gennemførelsesretsakter vedtages i overensstemmelse med undersøgelsesproceduren i artikel 42, stk. 3.

4. Medlemsstaterne medtager det af Kommissionen nærmere beskrevne indhold af den uddannelse, kontrolmedarbejderne har fået.

Artikel 40

Gensidig bistand

Medlemsstaterne yder hinanden bistand til forordningens gennemførelse og kontrollen dermed.

Inden for rammerne af denne gensidige bistand tilsender medlemsstaternes kompetente myndigheder navnlig regelmæssigt hinanden alle tilgængelige oplysninger om overtrædelser af denne forordning begået af installatører og værksteder, forskellige former for manipulation samt eventuelle sanktioner, som pålægges for disse overtrædelser.

Artikel 41

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter i overensstemmelse med nationale forfatningsmæssige ordninger bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne, have en afskrækkende virkning, ikke medføre forskelsbehandling og skal være i overensstemmelse med de overtrædelseskategorier, der er fastlagt i direktiv 2006/22/EF.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse foranstaltninger og sanktionsbestemmelser senest den 2. marts 2016. De skal oplyse Kommissionen om eventuelle efterfølgende ændringer af disse foranstaltninger.

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Udeladt

BILAG I

Udeladt

BILAG II

Udeladt

Bekendtgørelse om køre- og hviletidsbestemmelserne i vejtransport og kontrol med arbejdstid

Bekendtgørelse om køre- og hviletidsbestemmelserne i vejtransport og kontrol med arbejdstid¹⁾

I medfør af § 86 a, stk. 1-4, og § 118, stk. 13 og 14, i færdselsloven jf. lovbekendtgørelse nr. 1312 af 26. november 2024, § 2, stk. 2, og § 17, stk. 2, 2. pkt., i lov om godskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 327 af 23. marts 2024, § 18, stk. 1, nr. 1, og § 22, stk. 2, 2. pkt., i lov om buskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 542 af 15. maj 2023, og § 8, stk. 3, § 8 a og § 9 a i lov nr. 395 af 1. juni 2005 om arbejdstid for mobile lønmodtagere inden for vejtransportsektoren, som ændret ved lov nr. 639 af 18. maj 2022, fastsættes efter bemyndigelse i henhold til § 3, stk. 1, § 6, § 7 og § 12 i bekendtgørelse nr. 373 af 9. april 2024 om Færdselsstyrelsens opgaver og beføjelser samt klageadgang:

Kapitel 1

Definitioner

§ 1. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) Køre- og hviletidsforordningen: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85, EU-Tidende 2006, nr. L 102, side 1, med senere ændringer.
- 2) Takografforordningen: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 165/2014 af 4. februar 2014 om takografer inden for vejtransport, om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 om kontrolapparatet inden for vejtransport og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport, EU-Tidende 2014, nr. L 60, side 1, med senere ændringer.
- 3) AETR: Europæisk overenskomst om arbejdet for besætninger på køretøjer i international vejtransport, jf. bilag 1.
- 4) TCA: Handels- og samarbejdsaftale mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab på den ene side og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland på den anden side, EU-Tidende 2021, nr. L 149, side 10, med senere ændringer.

Kapitel 2

Nationale undtagelser og dispensationer

§ 2. Transport, der udføres ved hjælp af følgende køretøjer, er undtaget fra bestemmelserne i køre- og hviletidsforordningen og takografforordningen for så vidt angår national vejtransport:

- 1) Køretøjer, som offentlige myndigheder ejer eller lejer uden fører for at udføre vejtransporttjenester, som ikke konkurrerer med tjenester, der udføres af private transportvirksomheder.
- 2) Køretøjer, som landbrugs-, gartneri-, skovbrugs-, opdræts- og fiskerivirksomheder anvender eller lejer uden fører til som led i deres egen erhvervmæssige virksomhed at udføre godstransport inden for en radius af 100 km fra virksomhedens hjemsted.
- 3) Landbrugs- og skovbrugstrækkere, der benyttes til landbrugs- og skovbrugsaktiviteter, indenfor en radius af 100 km fra hjemstedet for den virksomhed, som ejer, lejer eller leaser køretøjet.
- 4) Køretøjer eller en kombination af køretøjer med en største tilladt totalvægt på ikke over 7,5 tons, som benyttes af befordringspligtige virksomheder, jf. definitionen i artikel 2, nr. 13, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet, til at omdele forsendelser som led i befordringspligten. Disse køretøjer må kun benyttes inden for en radius af 100 kilometer fra virksomhedens hjemsted og på den betingelse, at kørslen af køretøjerne ikke er førerens hovedaktivitet.

- 5) Køretøjer, der udelukkende anvendes på øer eller i regioner, der ligger isoleret fra resten af landet, med et areal på højst 2.300 km², som ikke er forbundet med resten af landet med en bro, et vadested eller en tunnel med adgang for motorkøretøjer, og som ikke grænser op til en anden medlemsstat.
- 6) Køretøjer, som anvendes til godstransport inden for en radius af 100 km fra virksomhedens hjemsted og fremdrives ved hjælp af naturgas eller flydende gas eller elektricitet, og hvis største tilladte totalvægt inklusive en påhængsvogn eller sættevogn ikke overstiger 7,5 tons.
- 7) Køretøjer, der anvendes til køreundervisning og køreprøve med henblik på erhvervelse af et kørekort eller et kvalifikationsbevis, forudsat at de ikke anvendes til erhvervsmæssig godstransport eller personbefordring.
- 8) Køretøjer, der benyttes i forbindelse med kloakering, beskyttelse mod oversvømmelse, vedligeholdelse af vand-, gas- og elforsyning, vedligeholdelse og kontrol af veje, husstandsindsamling af husholdningsaffald og bortskaffelse heraf, telegraf- og telefontjenester, radio- og fjernsynstransmission samt pejling af radio- eller tv-sendere eller -modtagere.
- 9) Køretøjer med mellem 10 og 17 siddepladser, der udelukkende benyttes til ikke-erhvervsmæssig personbefordring.
- 10) Specialkøretøjer, der benyttes til transport af cirkus- og tivoliudstyr.
- 11) Specialindrettede mobile projektkøretøjer, hvis hovedformål er anvendelse som undervisningslokale, når de holder stille.
- 12) Køretøjer, der anvendes til indsamling af mælk fra gårde og transport tilbage til gårde af mælkebeholdere eller mælkeprodukter til foderbrug.
- 13) Specialkøretøjer, der transporterer penge og/eller værdigenstande.
- 14) Køretøjer, der anvendes til transport af slagteaffald eller dyrekroppe, som ikke er bestemt til konsum.
- 15) Køretøjer, der udelukkende anvendes på veje inden for trafikknudepunkter som f.eks. havne, intermodale havne og jernbaneterminaler.
- 16) Køretøjer, der anvendes til transport af levende dyr fra gårde til lokale markeder og omvendt eller fra markeder til lokale slagterier inden for en radius på op til 100 km.
- 17) Køretøjer eller kombinationer af køretøjer, der transporterer entreprenørmaskiner for en entreprenørvirksomhed inden for en radius af 100 km fra virksomhedens hjemsted, forudsat at kørslen af køretøjerne ikke er førerens hovedaktivitet.
- 18) Køretøjer til levering af færdigblandet beton.

§ 3. Personer, der er fyldt 16 år og ansat i en transportvirksomhed, kan, uanset bestemmelsen i artikel 5, stk. 2, i køre- og hviletidsforordningen, fungere som hjælpere, når

- 1) der udføres national vejtransport i en radius af 50 km fra køretøjets hjemsted, herunder i de kommuner, hvis centrum ligger inden for denne radius,
- 2) det sker af hensyn til den faglige uddannelse, og
- 3) de grænser, der er fastsat i de nationale arbejdsretlige regler, overholdes.

Kapitel 3

Regler for anvendelse af takografer

§ 4. Transportvirksomheden skal før ibrugtagning af et køretøj med en digital eller intelligent takograf anvende virksomhedskortet i takografen og sikre, at fremtidige data i takografen registreres som tilhørende virksomheden.

Stk. 2. Ophører brugen af et køretøj med en digital eller intelligent takograf i transportvirksomheden midlertidigt eller permanent, skal virksomheden anvende virksomhedskortet i takografen og sikre, at registrering af data som tilhørende virksomheden ophører.

§ 5. I et køretøj med en digital eller intelligent takograf må førerkortet først udtages ved afslutningen af den daglige arbejdsperiode, jf. artikel 8 i køre- og hviletidsforordningen og artikel 34, stk. 1, i takografforordningen.

Stk. 2. Førerkortet må dog udtages ved skift af køretøj, herunder når førerkortet ikke forventes anvendt yderligere i samme køretøj.

§ 6. I et køretøj med en analog takograf må diagramarket først udtages ved afslutningen af den daglige arbejdsperiode, jf. artikel 8 i køre- og hviletidsforordningen og artikel 34, stk. 1, i takografforordningen.

Stk. 2. Diagramarket må udtages ved skift af køretøj, når

- 1) diagramarket ikke forventes anvendt yderligere i samme køretøj, eller
- 2) diagramarket ikke lovligt kan anvendes i det andet køretøj.

Stk. 3. Anvendes et nyt diagramark, fordi det hidtidige diagramark ikke lovligt kan anvendes i det nye køretøj, skal registreringsnummeret på det hidtil anvendte køretøj anføres på bagsiden af det nye diagramark, og registreringsnummeret på det nye køretøj anføres på bagsiden af det hidtil anvendte diagramark.

Kapitel 4

Overførsel, lagring og sikring af data

§ 7. Transportvirksomheden skal mindst hver 2. måned via virksomhedskort overføre, lagre og sikre data, der er registreret i den digitale eller intelligente takograf.

Stk. 2. Transportvirksomheden skal mindst hver 21. dag overføre, lagre og sikre data fra førerkort, der tilhører førere, som udfører kørsel for virksomheden.

Stk. 3. Data, jf. stk. 1 og 2, skal overføres til et eksternt digitalt medie, som skal være forsynet med et backup-system, der hindrer tab af data.

Stk. 4. Transportvirksomheden skal ved driftsforstyrrelser eller mangelfuld funktion af den digitale eller intelligente takograf snarest muligt overføre, lagre og sikre data. Er det ikke muligt at overføre, lagre og sikre data, skal disse udskrives. Kan data hverken overføres eller udskrives, skal virksomheden ved en attest udstedt af et værksted, der er autoriseret til at udføre arbejde på digitale eller intelligente takografer, dokumentere, at både dataoverførsel og dataudskrivning ikke er mulig.

§ 8. Ophører brugen af et køretøj med en digital eller intelligent takograf i transportvirksomheden midlertidigt eller permanent, skal virksomheden overføre, lagre og sikre data, der er registreret i takografen. Dette gælder ligeledes ved videresalg af køretøjet og ved udskiftning af takografen.

§ 9. Transportvirksomheden skal overføre, lagre og sikre data fra førerkort, når føreren ophører med at udføre kørsel for virksomheden.

§ 10. Data fra den digitale eller intelligente takograf og førerkort, som virksomheden har overført, skal lagres og sikres i originalt format og med intakte digitale signaturer.

§ 11. Føreren skal på begæring af transportvirksomheden aflevere sit førerkort, således at virksomheden kan overføre, lagre og sikre data fra kortet.

Stk. 2. Føreren skal aflevere diagramark, alle manuelle registreringer og udskrifter, der ikke længere skal medføres under kørslen, jf. artikel 36 i takografforordningen, til transportvirksomheden.

Kapitel 5

Opbevaring af dokumentation

§ 12. Transportvirksomheden skal opbevare de manuelle registreringer og udskrifter fra takografen, som virksomheden eller føreren har udfærdiget eller udskrevet i medfør af artikel 12 i køre- og hviletidsforordningen, artikel 35, stk. 2, og artikel 37, stk. 2, i takografforordningen samt den i § 7, stk. 4, 3. pkt., nævnte attest, i 1 år efter registreringen eller udfærdigelsen.

Stk. 2. Oplysningerne efter stk. 1, samt diagramark og data i øvrigt, som transportvirksomheden skal opbevare i 1 år i medfør af artikel 10, stk. 5, i køre- og hviletidsforordningen, artikel 33, stk. 2, i takografforordningen og § 13 i denne bekendtgørelse, skal destrueres 1 år efter registreringen.

§ 13. En transportvirksomhed, der benytter køretøjer, som er omfattet af køre- og hviletidsforordningens anvendelsesområde og bestemmelser, og som er udstyret med en takograf, der opfylder kravene i bilag 1 C til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/799 af 18. marts 2016 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 165/2014 om fastsættelse af forskrifter for konstruktion, afprøvning, installering, brug og reparation af takografer og deres komponenter, skal sikre, at alle data, der overføres fra køretøjsenheden og førerkortet, opbevares i 1 år efter registreringen.

§ 14. Transportvirksomheden skal opbevare dokumentation for dækning af omkostninger til indkvartering afholdt i medfør af køre- og hviletidsforordningens artikel 8, stk. 8, i 1 år fra omkostningens afholdelse. Dokumentationen skal efter anmodning udleveres til Færdselsstyrelsen.

§ 15. Transportvirksomheden skal opbevare dokumentation for virksomhedens tilrettelæggelse af førerens arbejde til dokumentation for opfyldelse af kravet i artikel 8, stk. 8 a, 1. og 2. afsnit, i køre- og hviletidsforordningen i 2 år. Dokumentationen skal efter anmodning udleveres til Færdselsstyrelsen.

§ 16. Transportvirksomheden skal til enhver tid på forlangende af politiet og Færdselsstyrelsen forevise eller udlevere de manuelle registreringer og udskrifter fra den digitale eller intelligente takograf og førerkort, som virksomheden eller føreren har udfærdiget eller udskrevet i medfør af artikel 12 i køre- og hviletidsforordningen, artikel 35, stk. 2, og artikel 37, stk. 2, i takografforordningen samt den i § 7, stk. 4, 3. pkt., nævnte attest.

§ 17. Transportvirksomheden skal i 1 år opbevare dokumenter, kontroldata og andre relevante oplysninger, som politiet eller en kontrolmyndighed fra en anden medlemsstat har overgivet til virksomheden, om den kontrol med overholdelsen af de i § 24, stk. 1 og 2, nævnte regler, der er foretaget hos virksomheden eller på vejene vedrørende førere, der udfører kørsel for virksomheden.

§ 18. Transportvirksomheden skal på anmodning give en fører kopi af eventuelle særlige ark, der er udfærdiget i overensstemmelse med artikel 37, stk. 2, i takografforordningen.

§ 19. Transportvirksomheden skal efter anmodning udlevere de oplysninger, der er registreret og opbevaret i medfør af § 3, stk. 3 og 4, i lov om arbejdstid for mobile lønmodtagere inden for vejtransportsektoren til Færdselsstyrelsen.

§ 20. Data skal udleveres i et filformat eller via en digital løsning, som angives af Færdselsstyrelsen.

Kapitel 6

Forbud mod fremstilling m.v. af genstande til manipulation af takografer

§ 21. Det er ikke tilladt at fremstille, distribuere, annoncere eller sælge genstande, der er konstrueret eller beregnet til at manipulere takografer.

Kapitel 7

Fjernelse eller brud på plombering til kontrolformål og eventuel genplombering

§ 22. Erklæringer, som politiet har udstedt i medfør af artikel 22, stk. 5, i takografforordningen, udleveres til føreren af køretøjet ved kontrollens afslutning. Politiet skal opbevare en kopi af erklæringen i 2 år fra erklæringens udstedelse.

Stk. 2. Den i stk. 1 nævnte erklæring skal udfærdiges på en blanket udarbejdet af Færdselsstyrelsen.

Kapitel 8

Risikoklassificeringssystem

§ 23. For virksomheder, der udfører transport ved hjælp af køretøjer, som er omfattet af bestemmelserne i køre- og hviletidsforordningen og takografforordningen, indfører Færdselsstyrelsen oplysninger om det relative antal og alvoren af de overtrædelser af køre- og hviletidsforordningen eller takografforordningen, som den enkelte virksomhed har begået, i et risikoklassificeringssystem.

Stk. 2. Færdselsstyrelsen indfører ligeledes oplysninger i risikoklassificeringssystemet, jf. stk. 1, om det relative antal og alvoren af de overtrædelser af lov om arbejdstid for mobile lønmodtagere inden for vejtransportsektoren eller bekendtgørelse om arbejdstid for selvstændige vognmænd, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, som den enkelte virksomhed har begået.

Stk. 3. Oplysninger om en virksomheds risikoprofil, som fremgår af risikoklassificeringssystemet, jf. stk. 1, anvendes af Færdselsstyrelsen til at foretage grundigere og hyppigere kontrol af virksomheder i en høj risikoklasse.

Stk. 4. Til udarbejdelse af en risikoprofil på en virksomhed anvendes vægningen af alvoren af overtrædelser i Kommissionens forordning (EU) 2016/403 af 18. marts 2016 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning for så vidt angår klassificering af alvorlige overtrædelser af Unionens regler, som kan medføre, at en vejtransportvirksomhed ikke opfylder vandelskravet, og om ændring af bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/22/EF med senere ændringer.

Kapitel 9

Kontrol

§ 24. Færdselsstyrelsen udfører den administrative kontrol med virksomheders overholdelse af

- 1) de forordninger, overenskomsten og den internationale aftale, der er nævnt i § 1, nr. 1-4,
- 2) lov om arbejdstid for mobile lønmodtagere inden for vejtransportsektoren,
- 3) bekendtgørelse om arbejdstid for selvstændige vognmænd, der udfører mobile vejtransportaktiviteter og
- 4) denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Politiet udfører vejkontrol med overholdelsen af

- 1) de forordninger, overenskomsten og den internationale aftale, der er nævnt i § 1, nr. 1-4,
- 2) § 4, stk. 1-3, i lov om arbejdstid for mobile lønmodtagere inden for vejtransportsektoren,
- 3) § 4, stk. 1-3, i bekendtgørelse om arbejdstid for selvstændige vognmænd, der udfører mobile vejtransportaktiviteter og
- 4) denne bekendtgørelse.

Stk. 3. Der foretages kontrol med overholdelse af lov om arbejdstid for mobile lønmodtagere inden for vejtransportsektoren og bekendtgørelse om arbejdstid for selvstændige vognmænd, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, hvis der i den administrative kontrol med virksomheder eller i vejkontrollen konstateres mange eller alvorlige overtrædelser af køre- og hviletidsforordningen eller takografforordningen.

§ 25. Kontrolperioden for køre- og hviletid og arbejdstid ved den administrative virksomhedskontrol er 2 måneder.

Stk. 2. Kontrolperioden for køre- og hviletid og arbejdstid ved vejkontrollen er den pågældende dag, hvor føreren standses og de foregående 56 dage. Kontrol med arbejdstid ved vejkontrollen skal begrænses til aspekter, der kan kontrolleres effektivt ved hjælp af takograf.

Stk. 3. Ved kontrol, jf. stk. 1 og 2, med den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid vil kontrolperioden dog svare til referenceperioden for den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid, jf. § 3, stk. 1, 1. pkt., i lov om arbejdstid for mobile lønmodtagere inden for vejtransportsektoren, og § 3, stk. 1, 1. pkt., i bekendtgørelse om arbejdstid for selvstændige vognmænd, der udfører mobile vejtransportaktiviteter.

§ 26. I forbindelse med vejkontrol er det tilladt for føreren at kontakte hovedkontoret, transportlederen eller en anden person eller enhed, så ethvert bevis, der ikke findes i køretøjet, kan fremsendes inden afslutningen af vejkontrollen. Dette berører ikke førerens forpligtelse til at sikre korrekt anvendelse af takografudstyret.

§ 27. Politiet kan anmode autoriserede værksteder om at foretage afprøvninger for at kontrollere, at takografen fungerer korrekt, registrerer og lagrer data korrekt, og at kalibreringsparametrene er korrekte. Politiet kan endvidere anmode om specifikke afprøvninger til vurdering af, om der findes manipulerede anordninger.

Kapitel 10

Administrative bestemmelser

§ 28. Færdselsstyrelsen er koordinerende organ efter artikel 7, stk. 1, i direktiv 2006/22/EF om minimumsbetingelser for gennemførelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85 med hensyn til sociale bestemmelser inden for vejtransportvirksomhed og om ophævelse af Rådets direktiv 88/599/EØF.

§ 29. Færdselsstyrelsen kan i henhold til artikel 14 i køre- og hviletidsforordningen og artikel 3, stk. 3, i takografforordningen tillade, at forordningernes bestemmelser ikke anvendes på køretøjer, der udfører transport under ekstraordinære omstændigheder.

§ 30. Afgørelser truffet af Færdselsstyrelsen efter denne bekendtgørelse på køre- og hviletids- og takografområdet kan ikke indbringes for transportministeren eller en anden administrativ myndighed, jf. bekendtgørelse om Færdselsstyrelsens opgaver og beføjelser samt klageadgang.

Kapitel 11

Straffebestemmelser

§ 31. Hvis en driftsforstyrrelse eller en mangelfuld funktion af takografen i et køretøj ikke afhjælpes eller udbedres som foreskrevet i artikel 37, stk. 1, i takografforordningen, kan politiet meddele forbud mod, at køretøjet benyttes.

§ 32. Overtrædelse af følgende bestemmelser straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning:

- 1) Beskæftigelse af personer under mindstealderen, jf. artikel 5, stk. 1 og 2, i køre- og hviletidsforordningen, og beskæftigelse af hjælpere i aldersgruppen 16-18 år uden at betingelserne i artikel 5, stk. 2, jf. § 3 i denne bekendtgørelse, er opfyldt, og artikel 5 i AETR, samt tillæg 31-B-1-2, afdeling 2, artikel 3 i TCA.
- 2) Varigheden af den længste køretid, jf. artikel 6 og 7 i køre- og hviletidsforordningen og artikel 6 og 7 i AETR samt tillæg 31-B-1-2, afdeling 2, artikel 4 og 5 i TCA.
- 3) Hviletid, jf. artikel 8 og 9 i køre- og hviletidsforordningen og artikel 8 i AETR samt tillæg 31-B-1-2, afdeling 2, artikel 6 i TCA.
- 4) Dækning af omkostninger til indkvartering, jf. artikel 8, stk. 8, i køre- og hviletidsforordningen og tilrettelæggelse af førerens arbejde, jf. artikel 8, stk. 8 a, i køre- og hviletidsforordningen samt tillæg 31-B-1-2, afdeling 2, artikel 6, stk. 9 og 10, samt artikel 7, stk. 2, i TCA.
- 5) Aflønning, jf. artikel 10, stk. 1, i køre- og hviletidsforordningen og artikel 11, stk. 3, i AETR samt tillæg 31-B-1-2, afdeling 2, artikel 7, stk. 1, i TCA.
- 6) Virksomhedens kontrolforanstaltninger, jf. artikel 10, stk. 2, i køre- og hviletidsforordningen og artikel 11 i AETR samt tillæg 31-B-1-2, afdeling 2, artikel 6, stk. 10, i TCA.
- 7) Lovlige kontraktmæssige transporttidsplaner, jf. artikel 10, stk. 4, i køre- og hviletidsforordningen samt tillæg 31-B-1-2, afdeling 2, artikel 7, stk. 4, i TCA.

- 8) Sikring og opbevaring af data, jf. artikel 10, stk. 5, i køre- og hviletidsforordningen samt tillæg 31-B-1-2, afdeling 2, artikel 7, stk. 5, i TCA.
- 9) Rutekørsel, jf. artikel 16 i køre- og hviletidsforordningen.
- 10) Opbevaring og fremlæggelse af bevis for retsforfølgning eller sanktioner og underretning af arbejdsgivere ved ansættelse i mere end én transportvirksomhed, jf. artikel 20 i køre- og hviletidsforordningen.

§ 33. Overtrædelse af følgende bestemmelser straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning:

- 1) Artikel 1, 22 og 23 i takografforordningen og artikel 10 og tillæg 1, afsnit V og VI, i AETR og tillæg 31-C-1-1, afdeling 2, artikel 5 i TCA om installering, afprøvning, reparation, plombering og kontrol.
- 2) Artikel 3, stk. 1, 4, 4a og 5, i takografforordningen, artikel 10 i AETR, og tillæg 31-C-1-1, afdeling 2, artikel 3 i TCA om obligatorisk installering af takografer.
- 3) Artikel 27, stk. 2, 32, stk. 3, og 34-36 i takografforordningen, bilagets artikel 11 og 12 i AETR, samt tillæg 31-C-1-1, afdeling 2, artikel 6-10 i TCA om personalets brug af takografen og diagramark samt, hvis køretøjer er udstyret med en digital eller intelligent takograf, af førerkort og udskrifter.
- 4) Artikel 32, stk. 1, og 2, i takografforordningen, bilagets artikel 10 i AETR, og tillæg 31-C-1-1, afdeling 2, artikel 6 og 7 i TCA om bestemmelser om takografens og takografkortets funktion og korrekte anvendelse.
- 5) Artikel 32, stk. 4, i takografforordningen om montering af takografer.
- 6) Artikel 33, stk. 1, 1. afsnit, i takografforordningen og tillæg 31-C-1-1, afdeling 2, artikel 7, stk. 1, i TCA om sikring af behørig uddannelse og nødvendig instruktion for så vidt angår takografens korrekte funktion.
- 7) Artikel 33, stk. 1, 2. og 3. afsnit, og artikel 33, stk. 2, i takografforordningen og artikel 10, stk. 2 og 3, i AETR om udlevering af diagramark og opbevaring af disse samt, hvis køretøjet er udstyret med en digital eller intelligent takograf, opbevaring af udskrifter, når der er lavet udskrifter for at efterkomme artikel 35, eller at udskrift kan foretages korrekt i tilfælde af kontrol.
- 8) Artikel 35, stk. 2, og 37, stk. 2, i takografforordningen og bilagets artikel 13, stk. 1, litra b, i AETR om notering af oplysninger om tidsgrupperne ved driftsforstyrrelser eller mangelfuld funktion af takografen og udskrift af oplysninger om tidsgrupperne fra takografen, hvis førerkortet bortkommer, stjæles, beskadiges eller bliver uanvendeligt.
- 9) Artikel 37, stk. 1, i takografforordningen, bilagets artikel 13 i AETR, og tillæg 31-C-1-1, afdeling 2, artikel 11 i TCA om reparation af takografen ved driftsforstyrrelser.

Stk. 2. Overtrædelse af §§ 4-22, og forbud efter § 31 straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 3. Overtrædelse af § 17 straffes med bøde.

§ 34. For overtrædelse af §§ 4-6 og forbud efter § 31 samt for overtrædelse af § 32, nr. 1-3, 5, 6, 8 og 9, og § 33, stk. 1, nr. 2-5 og 7-9, kan der efter færdselslovens § 118, stk. 14, 2. pkt., pålægges en arbejdsgiver bødeansvar, når kørslen er foretaget i hans interesse, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom. For bødeansvaret fastsættes ingen forvandlingsstraf.

§ 35. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 12

Ikrafttræden

§ 36. Bekendtgørelsen træder i kraft den 10. januar 2025.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 1134 af 1. november 2024 om køre- og hviletidsbestemmelserne i vejtransport og kontrol med arbejdstid ophæves.

Færdselsstyrelsen, den 8. januar 2025

JACOB KARKOV BUCH

/ Maria Winkel Lorenzen

- ¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/22/EF af 15. marts 2006 om minimumsbetingelser for gennemførelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 og (EØF) nr. 3821/85 med hensyn til sociale bestemmelser inden for vejtransportvirksomhed og om ophævelse af Rådets direktiv 88/599/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 102, side 35, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/1057 af 15. juli 2020 om fastsættelse af særlige regler med hensyn til direktiv 96/71/EF og direktiv 2014/67/EU om udstationering af førere i vejtransportsektoren og om ændring af direktiv 2006/22/EF, for så vidt angår håndhævelseskravene, og af forordning (EU) nr. 1024/2012, EU-Tidende 2020, nr. L 249, side 49. I bekendtgørelsen er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85, EU-Tidende 2006, nr. L 102, side 1, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1054 af 15. juli 2020 om ændring af forordning (EF) nr. 561/2006, for så vidt angår minimumskravene for maksimal daglig og ugentlig køretid, minimumspauser samt daglig og ugentlig hviletid, og forordning (EU) nr. 165/2014, for så vidt angår lokalisering ved hjælp af takografer, EU-Tidende 2020, nr. L 249, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 165/2014 af 4. februar 2014 om takografer inden for vejtransport, om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 om kontrolapparatet inden for vejtransport og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport, EU-Tidende 2014, nr. L 60, side 1, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1054 af 15. juli 2020 om ændring af forordning (EF) nr. 561/2006, for så vidt angår minimumskravene for maksimal daglig og ugentlig køretid, minimumspauser samt daglig og ugentlig hviletid, og forordning (EU) nr. 165/2014, for så vidt angår lokalisering ved hjælp af takografer, EU-Tidende 2020, nr. L 249, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i bekendtgørelsen er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke de nævnte forordningers umiddelbare gyldighed i Danmark.

Europæisk overenskomst om arbejdet for besætninger på køretøjer i international vejtransport (AETR)

(Konsolideret udgave*)

* Denne konsoliderede udgave erstatter ikke den eneste autentiske tekst, nemlig teksten i den europæiske overenskomst om arbejdet, der udføres af kørende besætninger i international vejtransport (AETR) af 1. juli 1970, som er deponeret hos De Forenede Nationers generalsekretær. Den har som eneste formål at lette forståelsen og læsningen af AETR og omfatter den oprindelige overenskomst (E/ECE/811; E/ECE/TRANS/564), ændringerne 1-4 (E/ECE/811; E/ECE/TRANS/564/Ændring 1-4), der trådte i kraft henholdsvis den 3. august 1983, 24. april 1992, 28. februar 1995 og 27. februar 2004, den femte ændring (ECE/TRANS/SC. 1/375/Add. 1), der trådte i kraft den 16. juni 2006, samt den sjette og seneste ændring ((ECE/TRANS/SC. 1/386/Add. 1), der trådte i kraft den 20. september 2010.

Europæisk overenskomst om arbejdet for mobile arbejdstagere på køretøjer i international vejtransport (AETR)

De kontraherende parter,

som ønsker at fremme udviklingen og forbedringen af den internationale transport af passagerer og gods ad vej,

som er overbevist om, at det er nødvendigt at øge sikkerheden i vejtrafikken, at fastsætte bestemmelser om visse arbejdsvilkår inden for international vejtransport i overensstemmelse med principperne i Den Internationale Arbejdsorganisation og i fællesskab at vedtage visse foranstaltninger for at sikre, at disse bestemmelser overholdes,

ER BLEVET ENIGE om følgende:

Artikel 1

Definitioner

Med henblik på denne overenskomst:

- (a) "køretøj" betyder ethvert motorkøretøj eller påhængsvogn; dette udtryk omfatter alle kombinationer af køretøjer;
- (b) "motorkøretøj": ethvert selvkørende vejkøretøj, der normalt anvendes til transport af personer eller gods ad vej, eller til på vejen at trække køretøjer, der anvendes til transport af personer eller gods; dette udtryk omfatter ikke landbrugstraktorer;
- (c) "påhængsvogn": ethvert køretøj, der er beregnet til at blive trukket af et motorkøretøj, herunder sættevogne;
- (d) "sættevogn": ethvert påhængskøretøj, der er konstrueret til at blive koblet til et motorkøretøj på en sådan måde, at en del af det hviler på motorkøretøjet, og at en væsentlig del af dets vægt og af vægten af dets last bæres af motorkøretøjet;
- (e) "køretøjskombination" betyder sammenkoblede køretøjer, der kører på vejen som en enhed;

(f) "tilladt totalmasse"¹⁾ betyder den maksimale masse af det lastede køretøj, der er erklæret tilladt af den kompetente myndighed i den stat, hvor køretøjet er registreret;

(g) "vejtransport"²⁾ betyder en rejse, der helt eller delvist foretages på veje, der er åbne for offentligheden, med et køretøj, uanset om det er lastet eller ej, som anvendes til transport af passagerer eller gods;

(h) "international vejtransport" ["international carriage by road"] betyder vejtransport, der indebærer passage af mindst én grænse;

(i) "rutekørsel"³⁾ betyder befordring, der sørger for transport af passagerer med bestemte intervaller ad bestemte ruter, hvor passagererne tages op og sættes af på forudbestemte stoppesteder.

Regler for driften af tjenester eller dokumenter, der træder i stedet herfor, som er godkendt af de kontraherende parter kompetente myndigheder og offentliggjort af transportøren, inden de tages i brug, skal angive betingelserne for befordring og især hyppigheden af tjenester, køreplaner, takster og forpligtelsen til at acceptere passagerer til befordring, for så vidt sådanne betingelser ikke er foreskrevet i nogen lov eller forskrift.

Befordring, uanset hvem der organiserer den, af bestemte kategorier af passagerer med udelukkelse af andre passagerer, for så vidt som denne befordring udføres på de betingelser, der er anført i første afsnit i denne definition, betragtes som rutekørsel. Sådanne kørsler, især dem, der omfatter befordring af arbejdstagere til og fra deres arbejdsplads eller af skolebørn til og fra skole, kaldes i det følgende "speciel rutekørsel";

(j) "fører"⁴⁾ betyder en person, uanset om vedkommende er lønmodtager eller ej, som fører køretøjet, selv i en kort periode, eller som transporteres i et køretøj som en del af sine opgaver for at være til rådighed for kørsel, hvis det er nødvendigt;

(k) "besætningsmedlem" betyder føreren eller en af følgende, uanset om disse er lønmodtagere eller ej:

- (i) en førers medhjælper, dvs. en person, der ledsager føreren for at hjælpe denne med visse manøvrer, og som sædvanligvis deltager effektivt i transporten, men som ikke er fører i henhold til denne artikels litra j);
- (ii) en konduktør, dvs. en person, der ledsager føreren af et køretøj, der anvendes til personbefordring, og som især er ansvarlig for udstedelse eller kontrol af billetter eller andre dokumenter, der giver passagererne ret til at rejse med køretøjet;

(l) "uge"⁵⁾ betyder perioden mellem kl. 00:00 mandag og kl. 24:00 søndag;

(m) "hvil"⁶⁾ betyder en uafbrudt periode, hvor føreren frit kan disponere over sin tid;

(n)⁷⁾ "Pause" betyder en periode, hvor en fører ikke må udføre nogen form for kørsel eller andet arbejde, og som udelukkende bruges til rekreation;

(o) "Daglig hviletid" betyder den daglige periode, hvor en fører frit kan disponere over sin tid, og omfatter en "regulær daglig hviletid" og en "reduceret daglig hviletid":

- (i) "Regelmæssig daglig hvileperiode" betyder en hvileperiode på mindst 11 timer. Alternativt kan denne regelmæssige daglige hvileperiode tages i to perioder, hvoraf den første skal være en uafbrudt periode på mindst tre timer og den anden en uafbrudt periode på mindst ni timer;
- (ii) "Reduceret daglig hvileperiode" betyder en hvileperiode på mindst ni timer, men mindre end 11 timer;

(p) "Ugentlig hviletid" betyder den ugentlige periode, hvor en fører frit kan disponere over sin tid, og omfatter en "regulær ugentlig hviletid" og en "reduceret ugentlig hviletid":

- (i) "Regelmæssig ugentlig hvileperiode" betyder en hvileperiode på mindst 45 timer;
- (ii) "Reduceret ugentlig hviletid" betyder en hviletid på mindre end 45 timer, som på de betingelser, der er fastsat i overenskomstens artikel 8, stk. 6, kan forkortes til mindst 24 sammenhængende timer;

(q) "Andet arbejde" betyder alle arbejdsaktiviteter undtagen kørsel, herunder alt arbejde for den samme eller en anden arbejdsgiver, inden for eller uden for transportsektoren. Det omfatter ikke ventetid og tid, der ikke er afsat til kørsel, og som tilbringes i et køretøj i bevægelse, en færge eller et tog;

(r) "Køretid" betyder varigheden af den registrerede køreaktivitet, automatisk eller halvautomatisk eller manuelt på de betingelser, der er defineret i denne overenskomst;

(s) "Daglig køretid" betyder den samlede akkumulerede køretid mellem afslutningen af en daglig hviletid og begyndelsen af den følgende daglige hviletid eller mellem en daglig hviletid og en ugentlig hviletid;

(t) "Ugentlig køretid" betyder den samlede akkumulerede køretid i løbet af en uge;

(u) "Køreperiode" betyder den akkumulerede køretid fra det tidspunkt, hvor en fører begynder at køre efter en hviletid eller en pause, indtil denne tager en hviletid eller en pause. Køreperioden kan være sammenhængende eller afbrudt;

(v) "Flermandsbetjening" betyder den situation, hvor der i hver køreperiode mellem to på hinanden følgende daglige hvileperioder eller mellem en daglig hvileperiode og en ugentlig hvileperiode er mindst to førere i køretøjet til at udføre kørslen. I den første time med flermandsbetjening er det valgfrit, om der er en eller flere andre førere til stede, men i resten af perioden er det obligatorisk;

(w) Ved "transportvirksomhed" forstås en fysisk person, en juridisk person, en sammenslutning eller gruppe af personer uden status som juridisk person, med eller uden gevinst for øje, eller et officielt organ, hvad enten det har status som juridisk person eller er afhængigt af en myndighed med status som juridisk person, der udfører vejtransport for fremmed regning eller for egen regning.

Artikel 2⁸⁾

Anvendelsesområde

1. Denne overenskomst finder anvendelse på hver kontraherende parts territorium på al international vejtransport, der udføres med et køretøj, der er registreret på den pågældende kontraherende parts territorium eller på en anden kontraherende parts territorium.

2. Medmindre de kontraherende parter, hvis territorium benyttes, aftaler andet, finder denne overenskomst dog ikke anvendelse på international vejtransport, der udføres af:

(a) Køretøjer, der anvendes til godstransport, hvor køretøjets tilladte totalvægt inklusive påhængskøretøj eller sættevogn ikke overstiger 3,5 tons;

(b) Køretøjer, der anvendes til personbefordring, og som i kraft af deres konstruktion og udstyr er egnet til befordring af højst ni personer, inklusive føreren, og som er beregnet til dette formål;

(c) Køretøjer, der anvendes til personbefordring i rutekørsel, hvor den pågældende rute ikke overstiger 50 km;

- (d) Køretøjer med en maksimal tilladt hastighed på højst 40 kilometer i timen;
- (e) Køretøjer, der ejes eller lejes uden fører af væbnede styrker, civilforsvaret, brandvæsenet og styrker, der er ansvarlige for at opretholde den offentlige orden, når transporten udføres som en konsekvens af de opgaver, der er tildelt disse tjenester, og er under deres kontrol;
- (f) Køretøjer, der bruges i nødsituationer eller til redningsaktioner, herunder ikke-kommerciel transport af humanitær hjælp;
- (g) Specialiserede køretøjer, der bruges til medicinske formål;
- (h) Specialiserede køretøjer til vejhjælp, der kører inden for 100 kilometer fra deres base;
- (i) Køretøjer, der afprøves på vejene med henblik på teknisk udvikling, reparation eller vedligeholdelse, og nye eller ombyggede køretøjer, der endnu ikke er taget i brug;
- (j) Køretøjer med en tilladt totalmasse på højst 7,5 tons, der anvendes til ikke-kommerciel transport af varer;
- (k) Erhvervskøretøjer, der har veteranstatus i henhold til lovgivningen i den kontraherende part, hvor de køres, og som anvendes til ikke-erhvervsmæssig transport af passagerer eller gods.

Artikel 3⁹⁾

Anvendelse af visse bestemmelser i overenskomsten på vejtransport udført af køretøjer, der er registreret på ikke-kontraherende staters territorium

1. Hver kontraherende part skal på sit territorium med hensyn til international vejtransport udført af et køretøj, der er registreret på en anden stats territorium, som ikke er kontraherende part i denne overenskomst, anvende bestemmelser, der ikke er mindre strenge end dem, som er fastsat i artikel 5, 6, 7, 8, 9 og 10 i denne overenskomst.
2. (a) Enhver kontraherende part kan dog, når det drejer sig om et køretøj, der er registreret i en anden stat, som ikke er kontraherende part i denne overenskomst, i stedet for et kontrolapparat, der er i overensstemmelse med specifikationerne i bilaget til denne overenskomst, blot kræve daglige diagrammark, der udfyldes manuelt af hvert besætningsmedlem for perioden fra tidspunktet for indrejsen på den første kontraherende parts territorium.
- (b) Til dette formål skal hvert besætningsmedlem skrive oplysninger om sine faglige aktiviteter og hvileperioder på sit registreringsark ved hjælp af de relevante grafiske symboler som defineret i artikel 12 i bilaget til denne overenskomst.

Artikel 4¹⁰⁾

Generelle principper

Hver kontraherende part kan anvende højere minimum eller lavere maksimum end dem, der er fastsat i artikel 5 til og med 8. Bestemmelserne i denne overenskomst finder dog fortsat anvendelse på førere, der udfører international vejtransport med køretøjer, som er indregistreret i en anden kontraherende eller ikke-kontraherende stat.

Artikel 5¹¹⁾

Besætninger

1. Minimumsalderen for førere, der udfører godstransport, skal være som følger:
 - (a) for køretøjer, herunder, hvor det er relevant, påhængsvogne eller sættevogne, med en tilladt totalvægt på højst 7,5 tons, 18 år;
 - (b) for andre køretøjer:
 - 21 år, eller
 - 18 år, forudsat at den pågældende er i besiddelse af et bevis for faglige kvalifikationer, der er anerkendt af en af de kontraherende parter, og som bekræfter, at vedkommende har gennemført et kursus for førere af køretøjer beregnet til godstransport ad vej. De kontraherende parter skal informere hinanden om de gældende nationale minimumsuddannelseskrav og andre relevante betingelser for førere, der udfører international godstransport i henhold til denne overenskomst.
2. Alle førere, der beskæftiger sig med persontransport, skal være fyldt 21 år.

Alle førere, der transporterer passagerer i en radius på mere end 50 kilometer fra det sted, hvor køretøjet normalt er hjemmehørende, skal også opfylde en af følgende betingelser:

- (a) vedkommende skal have arbejdet i mindst et år med godstransport som fører af køretøjer med en tilladt totalvægt på over 3,5 tons;
- (b) vedkommende skal i mindst et år have arbejdet som fører af køretøjer, der anvendes til personbefordring på ture inden for en radius af 50 km fra det sted, hvor køretøjet normalt er hjemmehørende, eller andre former for personbefordring, der ikke er omfattet af denne overenskomst, forudsat at den kompetente myndighed finder, at den pågældende derved har erhvervet den nødvendige erfaring;
- (c) vedkommende skal være i besiddelse af et bevis for faglige kvalifikationer, der er anerkendt af en af de kontraherende parter, og som bekræfter, at den pågældende har gennemført et uddannelseskursus for førere af køretøjer beregnet til personbefordring ad vej.

Artikel 6¹²⁾

Køreperioder

1. Den daglige køretid, som defineret i artikel 1, litra s), i denne overenskomst, må ikke overstige ni timer. Den kan udvides til højst 10 timer højst to gange i løbet af ugen.
2. Den ugentlige køretid, som defineret i artikel 1, litra t), i denne overenskomst, må ikke overstige 56 timer.
3. Den samlede akkumulerede køretid i løbet af to på hinanden følgende uger må ikke overstige 90 timer.
4. Køretiden omfatter al kørsel i de kontraherende og ikke-kontraherende parters territorier.
5. En fører skal som andet arbejde registrere al tid, der er brugt som beskrevet i artikel 1, litra q), samt al tid, der er brugt til at føre et køretøj, der anvendes til kommerciel drift, som ikke falder ind under denne overenskomsts anvendelsesområde, og skal registrere alle rådighedsperioder som beskrevet i artikel 12, stk. 3, litra c), i bilaget til denne overenskomst. Denne registrering skal foretages enten manuelt på et registreringsark eller en udskrift eller ved hjælp af kontrolapparatets manuelle registreringsfaciliteter.

Artikel 7¹³⁾

Pauser

1. Efter en køretid på fire og en halv time skal føreren holde en

uafbrudt pause på mindst 45 minutter, medmindre vedkommende påbegynder en hvileperiode.

2. Denne pause, som defineret i artikel 1, litra n) i denne overenskomst, kan erstattes af en pause på mindst 15 minutter efterfulgt af en pause på mindst 30 minutter hver fordelt over køreperioden eller umiddelbart efter denne periode på en sådan måde, at bestemmelserne i stk. 1 overholdes.

3. I forbindelse med denne artikel betragtes ventetid og tid, der ikke er afsat til kørsel, og som tilbringes i et køretøj i bevægelse, en færge eller et tog, ikke som "andet arbejde", som defineret i artikel 1, litra q) i denne overenskomst, og vil kunne kvalificeres som en "pause".

4. De pauser, der overholdes i henhold til denne artikel, kan ikke betragtes som daglige hvileperioder.

Artikel 8¹⁴⁾

Hvileperioder

1. En fører skal tage daglige og ugentlige hviletider som defineret i artikel 1, litra o) og p).

2. Inden for hver periode på 24 timer efter afslutningen af den foregående daglige hvileperiode eller ugentlig hviletid, skal føreren have afholdt en ny daglig hviletid.

Hvis den del af den daglige hvileperiode, der falder inden for den pågældende 24-timers periode, er på mindst ni timer, men mindre end 11 timer, betragtes den pågældende daglige hvileperiode som en reduceret daglig hvileperiode.

3. Uanset stk. 2 skal en fører, der udfører flermandsbetjening, senest 30 timer efter udløbet af en daglig eller ugentlig hviletid have afholdt en ny daglig hviletid på mindst ni timer.

4. En daglig hvileperiode kan forlænges til en regulær ugentlig hvileperiode eller en reduceret ugentlig hvileperiode.

5. En fører må højst have tre reducerede daglige hvileperioder mellem to ugentlige hvileperioder.

6. (a) I to på hinanden følgende uger skal en fører afholde mindst:

(i) To regulære ugentlige hvileperioder; eller

(ii) En regulær ugentlig hvileperiode og en reduceret ugentlig hvileperiode på mindst 24 timer. Nedsættelsen skal dog kompenseres med en tilsvarende hvileperiode, der tages i forlængelse af et andet mindst 9 timers hvil inden udgangen af den tredje uge efter den pågældende uge.

En ugentlig hvileperiode skal begynde senest ved udgangen af seks 24-timers perioder fra udgangen af den foregående ugentlige hvileperiode.

(b) Uanset stk. 6 (a), kan en fører, der udfører international personbefordring, som ikke er rutekørsel, udskyde den ugentlige hviletid i op til 12 på hinanden følgende 24-timers perioder efter en tidligere regulær ugentlig hviletid, forudsat at:

(i) tjenesteydelsen varer mindst 24 sammenhængende timer i en kontraherende part eller et andet tredjeland end det, hvor tjenesteydelsen blev påbegyndt, og

(ii) føreren efter anvendelsen af undtagelsen tager:

a. enten to regulære ugentlige hvileperioder, eller

b. en regulær ugentlig hvileperiode og en reduceret ugentlig hvileperiode på mindst 24 timer. Nedsættelsen skal dog kompenseres med en tilsvarende hvileperiode, der afholdes i forlængelse af et andet mindst 9 timers hvil inden udgangen af den tredje uge efter udløbet af undtagelsesperioden,

og

- (iii) fire år efter, at registreringslandet har indført den digitale fartskriver, er køretøjet udstyret med kontrolapparat i overensstemmelse med kravene i tillæg 1B til bilaget, og
- (iv) efter den 1. januar 2014, i tilfælde af kørsel i tidsrummet fra kl. 22.00 til kl. 06.00, er køretøjet flermandsbetjent, eller den i artikel 7 omhandlede køretid er reduceret til tre timer.

(c) Uanset stk. 6 (a), skal førere, der er beskæftiget med flermandsbetjening, hver uge afholde en regulær ugentlig hviletid på mindst 45 timer. Denne periode kan reduceres til et minimum på 24 timer (reduceret ugentlig hviletid). Hver nedsættelse skal dog kompenseres med en tilsvarende hvileperiode, der tages i forlængelse af et andet mindst 9 timers hvil inden udgangen af den tredje uge efter den pågældende uge.

En ugentlig hvileperiode skal begynde senest ved udgangen af seks 24-timers perioder fra udgangen af den foregående ugentlige hvileperiode.

7. Alle hvileperioder, der afholdes som kompensation for en reduceret ugentlig hvileperiode, skal være knyttet til en anden hvileperiode på mindst ni timer.

8. Hvis en fører vælger at gøre dette, kan daglige hviletider og reducerede ugentlige hviletider, der afholdes væk fra basen, tages i et køretøj, så længe det har specielt indrettede sovefaciliteter til hver fører indbygget i køretøjets design, og det er stationært.

9. En ugentlig hvileperiode, der falder i to uger, kan tælles med i en af ugerne, men ikke i begge.

Artikel 8 a¹⁵⁾

Undtagelser fra artikel 8

1. Uanset artikel 8 kan en fører, der ledsager et køretøj, som transporteres med færge eller tog, og som afholder en regulær daglig hviletid, højst afbryde denne periode to gange af andre aktiviteter, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:

(a) Den del af den daglige hvileperiode, der tilbringes på land, skal kunne tages før eller efter den del af den daglige hvileperiode, der tages om bord på færgen eller toget;

(b) Perioden mellem de enkelte dele af den daglige hvileperiode skal være så kort som muligt og må under ingen omstændigheder overstige i alt en time før ombordstigning eller efter ilandstigning, idet toldformaliteterne er inkluderet i ombordstignings- eller ilandstigningsopgaverne.

I alle dele af den daglige hviletid skal føreren have adgang til en køje eller liggevojn.

2. Den tid, der medgår til at rejse til et sted for at overtage et køretøj, der er omfattet af denne overenskomst, eller til at vende tilbage fra dette sted, når køretøjet hverken befinder sig i førerens hjem eller i arbejdsgiverens driftscenter, hvor føreren normalt er baseret, tæller ikke som et hvil eller en pause, medmindre føreren befinder sig i en færge eller et tog og har adgang til passende sovefaciliteter.

3. Al tid, som en fører bruger på at køre et køretøj, der falder uden for denne overenskomsts anvendelsesområde, til eller fra et køretøj, der falder inden for denne overenskomsts anvendelsesområde, og som ikke er i førerens hjem eller på arbejdsgiverens driftscenter, hvor føreren normalt er baseret, tæller som "andet arbejde".

Artikel 9¹⁶⁾

Undtagelser

Forudsat at trafiksikkerheden ikke derved bringes i fare, og for at gøre det muligt for føreren at nå et egnet standsningssted, kan føreren fravige bestemmelserne i denne overenskomst i det omfang, det er nødvendigt for at sikre personers, køretøjets eller lastens sikkerhed. Føreren skal angive arten af og årsagen til sin afvigelse fra disse bestemmelser på diagramarket eller på en udskrift fra kontrolapparatet eller i sin vagtplan, senest ved ankomsten til et passende stoppested.

Artikel 10¹⁷⁾

Kontrolapparat

1. De kontraherende parter skal foreskrive montering og anvendelse af et kontrolapparat på køretøjer, der er registreret på deres territorium, i overensstemmelse med kravene i denne overenskomst og bilaget og tillæggene dertil.
2. Kontrolapparatet i denne overenskomsts forstand skal med hensyn til konstruktion, installation, anvendelse og afprøvning opfylde kravene i denne overenskomst og i bilaget og tillæggene dertil.
3. Et kontrolapparat, der er i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 for så vidt angår konstruktion, installation, anvendelse og afprøvning, anses for at være i overensstemmelse med kravene i denne overenskomst og bilaget og tillæggene dertil.

Artikel 11¹⁸⁾

Overvågning foretaget af virksomheden

1. Virksomheden skal organisere vejtransportopgaver og instruere besætningsmedlemmerne korrekt, så de er i stand til at overholde bestemmelserne i denne overenskomst.
 2. Den skal foretage regelmæssig kontrol af køretider, andet arbejde og hviletider ved at henvise til alle dokumenter, den har til rådighed, f.eks. de individuelle kontrolbøger. Hvis virksomheden opdager en overtrædelse af denne overenskomst, skal den straks træffe foranstaltninger til at bringe overtrædelsen til ophør og undgå gentagelser, f.eks. ved at ændre arbejdstider og ruter.
 3. Betalinger til lønnede førere, også i form af bonusser eller løntillæg, der er relateret til tilbagelagte afstande og/eller mængden af transporteret gods, er forbudt, medmindre disse betalinger er af en sådan art, at de ikke bringer trafiksikkerheden i fare eller tilskynder til brud på denne overenskomst.
 4. En transportvirksomhed er ansvarlig for overtrædelser begået af virksomhedens førere, selv om overtrædelsen er begået på en anden kontraherende parts eller en ikke-kontraherende parts territorium.
- Uden præjudice for de kontraherende parters ret til at holde transportvirksomheder fuldt ansvarlige, kan de kontraherende parter gøre dette ansvar betinget af virksomhedens overtrædelse af stk. 1 og 2. De kontraherende parter kan tage hensyn til et bevis for, at transportvirksomheden ikke med rimelighed kan holdes ansvarlig for den begåede overtrædelse.
5. Virksomheder, afsendere, speditører, rejsearrangører, hovedkontrahenter, underkontrahenter og vikarbureauer for førere skal sikre, at kontraktligt aftalte transporttidsplaner, overholder denne overenskomst.

Artikel 12¹⁹⁾

Foranstaltninger til håndhævelse af overenskomsten

1. Hver kontraherende part træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at bestemmelserne i denne overenskomst overholdes, navnlig ved at der hvert år foretages et tilstrækkeligt antal vejkontroller og kontroller i virksomhedernes lokaler, som omfatter en større og repræsentativ del af førerne, virksomhederne og køretøjerne i alle transportkategorier, der er omfattet af denne overenskomsts anvendelsesområde.

(a) De kontraherende parter kompetente administrationer skal tilrettelægge kontrollen således, at:

- (i) I løbet af hvert kalenderår skal mindst 1 % af de arbejdsdage, der udføres af førere af køretøjer, som denne overenskomst gælder for, kontrolleres. Fra 1. januar 2010 stiger denne procentdel til mindst 2 %, og fra 1. januar 2012 til mindst 3 %;
- (ii) Mindst 15 % af det samlede antal kontrollerede arbejdsdage skal kontrolleres ved vejsiden og mindst 25 % på virksomhedernes område. Fra 1. januar 2010 skal mindst 30 % af det samlede antal kontrollerede arbejdsdage kontrolleres ved vejsiden, og mindst 50 % skal kontrolleres på virksomhedernes område.

(b) Elementerne i vejkontrollen skal omfatte:

- (i) Daglige og ugentlige køretider, afbrydelser og daglige og ugentlige hviletider;
- (ii) De foregående dages diagramark, som skal være om bord på køretøjet, og/eller de data, der er lagret for samme periode på førerkortet og/eller i kontrolapparatets hukommelse og/eller på udskrifterne, når det er påkrævet;
- (iii) At kontrolapparatet fungerer korrekt.

Denne kontrol skal udføres uden forskelsbehandling af køretøjer, virksomheder og førere, uanset om de er fastboende eller ej, og uanset rejsens oprindelse eller destination eller fartskrivertype.

(c) Kontrolelementerne i virksomhedernes lokaler skal, bortset fra de elementer, der er omfattet af vejkontrol og overholdelse af bestemmelserne i bilagets artikel 11, stk. 2, omfatte:

- (i) Ugentlige hvileperioder og køreperioder mellem disse hvileperioder;
- (ii) To-ugers grænser for køretid;
- (iii) Kompensation for ugentlige hvileperioder reduceret i overensstemmelse med artikel 8, stk. 6;
- (iv) Brug af diagramark og/eller data og udskrifter fra køretøjsenheder og førerkort og/eller registrering af førernes arbejdstid.

2. Inden for rammerne af den gensidige bistand skal de kontraherende parter kompetente myndigheder regelmæssigt sende hinanden alle tilgængelige oplysninger om:

- (i) Overtrædelser af denne overenskomst begået af ikke-bosiddende og eventuelle sanktioner pålagt for sådanne overtrædelser;
- (ii) Sanktioner pålagt af en kontraherende part over for dens bosiddende for sådanne overtrædelser begået på andre kontraherende parter territorium.

I tilfælde af alvorlige overtrædelser skal sådanne oplysninger omfatte den pålagte sanktion.

3. Hvis resultaterne af en vejkontrol af føreren af et køretøj, der er registreret på en anden kontraherende parts territorium, giver grund til at tro, at der er begået overtrædelser, som ikke kan påvises under kontrollen på grund af mangel på de nødvendige data, bistår de kompetente myndigheder i de berørte kontraherende parter hinanden med at afklare situationen. Hvis den kompetente kontraherende part med

henblik herpå foretager en kontrol i virksomhedens lokaler, meddeles resultaterne af denne kontrol til den anden berørte part.

4. De kontraherende parter skal samarbejde med hinanden om tilrettelæggelsen af samordnede vejkontroller.

5. De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa udarbejder hvert andet år en rapport om de kontraherende parters anvendelse af stk. 1 i denne artikel.

6. (a) En kontraherende part bemyndiger sine kompetente myndigheder til at pålægge en fører en sanktion for en overtrædelse af denne overenskomst, der er konstateret på dens territorium, og for hvilken der ikke allerede er pålagt en sanktion, selv om denne overtrædelse er begået på en anden kontraherende parts eller en ikke-kontraherende parts territorium;

(b) En kontraherende part bemyndiger sine kompetente myndigheder til at pålægge en virksomhed en sanktion for en overtrædelse af denne overenskomst, der er konstateret på dens territorium, og for hvilken der ikke allerede er pålagt en sanktion, selv om denne overtrædelse er begået på en anden kontraherende parts eller en ikke-kontraherende parts territorium.

Hvis der konstateres en overtrædelse, som er begået af en virksomhed, der er etableret i en anden kontraherende part eller i en ikke-kontraherende part, pålægges sanktionerne undtagelsesvis i overensstemmelse med proceduren i den bilaterale vejtransportoverenskomst mellem de pågældende parter.

De kontraherende parter skal fra og med 2011 undersøge muligheden for at fjerne undtagelsen i stk. 6 (b), på grundlag af alle de kontraherende parters beredvillighed.

7. Når en kontraherende part indleder en procedure eller pålægger en sanktion for en bestemt overtrædelse, skal den give føreren behørig skriftlig dokumentation herfor.

8. De kontraherende parter skal sikre, at der gælder et system med forholdsmæssige sanktioner, som kan omfatte økonomiske sanktioner, for overtrædelser af denne overenskomst om delen af virksomheder eller tilknyttede afsendere, speditører, rejsearrangører, hovedentreprenører, underentreprenører og arbejdsformidlingskontorer for førere.

Artikel 12 a²⁰⁾

Model for standardiserede formularer

1. For at lette den internationale vejkontrol vil der blive indført standardiserede formularer til brug, når det er nødvendigt, i bilaget til denne overenskomst, som vil blive suppleret med et nyt tillæg 3. Disse formularer vil blive indført eller ændret i overensstemmelse med den procedure, der er defineret i artikel 22b.

2. Modelformularerne i tillæg 3 er på ingen måde bindende. Men hvis de bruges, skal de respektere indholdet som defineret, især nummereringen, rækkefølgen og titlerne på artiklerne.

3. De kontraherende parter kan supplere disse data med yderligere oplysninger for at opfylde nationale eller regionale krav. Disse supplerende oplysninger må under ingen omstændigheder kræves for transport med oprindelse i en anden kontraherende part eller et tredjeland. Til dette formål skal de fremgå af formularen helt adskilt fra de data, der er defineret for international trafik.

4. Disse formularer skal accepteres ved alle vejkontroller, der udføres på de kontraherende parters territorium.

Artikel 13²¹⁾

Overgangsbestemmelser

1. Alle de nye bestemmelser i denne overenskomst, herunder dens bilag og tillæg 1B og 2, der vedrører indførelse af et digitalt kontrolapparat, bliver obligatoriske for lande, der er kontraherende parter i denne overenskomst, senest fire år efter datoen for ikrafttrædelsen af de relevante ændringer, der følger af proceduren i artikel 21. Som følge heraf skal alle køretøjer, der er omfattet af denne overenskomst, og som tages i brug for første gang efter udløbet af denne periode, være udstyret med et kontrolapparat, der opfylder disse nye krav. I denne fireårsperiode skal kontraherende parter, som endnu ikke har implementeret disse ændringer i deres lande, acceptere og kontrollere køretøjer på deres territorium, som er registreret i en anden kontraherende part til denne overenskomst, og som allerede er udstyret med et sådant digitalt kontrolapparat.

2.a) De kontraherende parter træffer de nødvendige foranstaltninger for at kunne udstede de førerkort, der er omhandlet i bilaget til denne overenskomst med senere ændringer, senest tre måneder før udløbet af den i stk. 1 omhandlede frist på fire år. Denne minimumsperiode på tre måneder skal også overholdes, hvis en kontraherende part gennemfører bestemmelserne vedrørende det digitale kontrolapparat i overensstemmelse med tillæg 1B til dette bilag inden udløbet af fristen på fire år. Disse kontraherende parter skal holde sekretariatet for Arbejdsgruppen vedrørende Vejtransport under Den Økonomiske Kommission for Europa underrettet om fremskridt i indførelsen af det digitale kontrolapparat i overensstemmelse med tillæg 1B til dette bilag på deres territorium.

(b) Indtil de kontraherende parter har udstedt de i litra a) omhandlede kort, finder bestemmelserne i artikel 14 i bilaget til denne overenskomst anvendelse på førere, der kan blive pålagt at føre køretøjer, som er udstyret med et digitalt kontrolapparat i overensstemmelse med tillæg 1B til dette bilag.

3. Ethvert ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument, der deponeres af en stat efter ikrafttrædelsen af de i stk. 1 omhandlede ændringer, anses for at gælde for overenskomsten med senere ændringer, herunder den i stk. 1 anførte frist for gennemførelse.

Hvis tiltrædelsen finder sted mindre end to år før udløbet af den frist, der er nævnt i stk. 1, underretter staten depositaren om den dato, hvor det digitale kontrolapparat bliver taget i brug på dens territorium, når den deponerer sit ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument. En sådan stat kan gøre brug af en overgangsperiode, der ikke overstiger to år fra datoen for overenskomstens ikrafttræden for staten. Depositaren skal underrette alle kontraherende parter herom.

Bestemmelserne i foregående stykke finder også anvendelse i tilfælde af en stats tiltrædelse efter udløbet af den i stk. 1 omhandlede fireårige gennemførelsesfrist.

Artikel 13 a²²⁾

Overgangsbestemmelser

De bestemmelser, der henvises til i slutningen af artikel 12, stk. 7, litra a) og b), i bilaget til denne overenskomst, finder anvendelse tre måneder efter, at denne ændring er trådt i kraft.

Artikel 14

Afsluttende bestemmelser

1. Denne overenskomst er åben for undertegnelse indtil den 31. marts 1971 og derefter for tiltrædelse af stater, der er medlemmer af Den Økonomiske Kommission for Europa, og stater, der er optaget i kommissionen i rådgivende egenskab i henhold til punkt 8 i kommissionens kommissorium.
2. Denne overenskomst skal ratificeres.
3. Ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumenterne skal deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær.
4. Denne overenskomst træder i kraft på den ethundredeogfirsindstyvende dag efter datoen for deponeringen af det ottende ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument.
5. For hver stat, der ratificerer eller tiltræder denne overenskomst efter deponeringen af det ottende ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument som omhandlet i stk. 4, træder overenskomsten i kraft 180 dage efter, at den pågældende stat har deponeret sit ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument.

Artikel 15

1. En kontraherende part kan opsige denne overenskomst ved meddelelse til De Forenede Nationers generalsekretær.
2. Opsigelsen træder i kraft seks måneder efter den dato, hvor generalsekretæren modtager meddelelse herom.

Artikel 16

Denne overenskomst ophører med at have virkning, hvis antallet af kontraherende parter i en periode på 12 på hinanden følgende måneder efter dens ikrafttræden er mindre end tre.

Artikel 17²³⁾

1. Enhver stat kan ved undertegnelse af denne overenskomst eller ved deponeringen af sit ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument eller på et hvilket som helst senere tidspunkt ved en meddelelse til De Forenede Nationers generalsekretær erklære, at overenskomstens gyldighed skal udvides til at omfatte alle eller nogle af de territorier, for hvis internationale forbindelser den er ansvarlig. Overenskomsten finder anvendelse på det eller de territorier, der er nævnt i notifikationen, fra den ethundredeogfirsindstyvende dag efter generalsekretærens modtagelse af notifikationen eller, hvis overenskomsten på denne dag endnu ikke er trådt i kraft, fra datoen for dens ikrafttræden.
2. Enhver stat, der har afgivet en erklæring i henhold til det foregående stykke om, at denne overenskomst finder anvendelse på et territorium, hvis internationale forbindelser den er ansvarlig for, kan opsige overenskomsten særskilt for dette territoriums vedkommende i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 15 heri.

Artikel 18

1. Enhver tvist mellem to eller flere kontraherende parter om fortolkningen eller anvendelsen af denne overenskomst skal så vidt muligt afgøres ved forhandling mellem dem.
2. Enhver tvist, der ikke bilægges ved forhandling, skal behandles ved voldgift, hvis en af de kontraherende parter, der er berørt af tvisten, anmoder derom, og skal derfor henvises til en eller flere voldgiftsmænd,

der udvælges efter aftale mellem de stridende parter. Hvis de stridende parter ikke inden tre måneder fra datoen for anmodningen om voldgift kan nå til enighed om valget af en eller flere voldgiftsmænd, kan alle af disse parter anmode De Forenede Nationers generalsekretær om at udpege en enkelt voldgiftsmand, som tvisten skal henvises til med henblik på afgørelse.

3. Afgørelsen truffet af den eller de voldgiftsmænd, der er udpeget i henhold til det foregående stykke, er bindende for de kontraherende parter i tvisten.

Artikel 19²⁴⁾

1. Enhver stat kan på tidspunktet for undertegnelsen, ratifikationen eller tiltrædelsen af denne overenskomst erklære, at den ikke anser sig for bundet af artikel 18, stk. 2 og 3. De øvrige kontraherende parter er ikke bundet af de nævnte stykker i forhold til en kontraherende part, der har taget et sådant forbehold.

2. Hvis en stat ved deponeringen af sit ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument tager et andet forbehold end det, der er omhandlet i stk. 1 i denne artikel, skal De Forenede Nationers generalsekretær meddele forbeholdet til de stater, der tidligere har deponeret deres ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumenter, og som ikke siden har opsagt denne overenskomst. Forbeholdet skal anses for at være accepteret, hvis ingen af de nævnte stater inden seks måneder efter en sådan meddelelse har udtrykt sin modstand mod accept af forbeholdet. I modsat fald skal forbeholdet ikke accepteres, og hvis den stat, der har taget forbeholdet, ikke trækker det tilbage deponeringen af den pågældende stats ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument er uden virkning. Ved anvendelsen af dette stykke skal der ses bort fra modstand fra stater, hvis tiltrædelse eller ratifikation i medfør af dette stykke er uden virkning på grund af forbehold, de har taget.

3. En kontraherende part, hvis forbehold er blevet vedtaget i protokollen om undertegnelse af denne overenskomst, eller som har taget forbehold i henhold til stk. 1 i denne artikel, eller som har taget et forbehold, der er blevet accepteret i henhold til stk. 2 i denne artikel, kan til enhver tid trække et sådant forbehold tilbage ved en meddelelse stilet til generalsekretæren.

Artikel 20²⁵⁾

1. Når denne overenskomst har været i kraft i tre år, kan en kontraherende part ved en meddelelse til De Forenede Nationers generalsekretær anmode om, at der indkaldes til en konference med det formål at revidere overenskomsten. Generalsekretæren underretter alle kontraherende parter om anmodningen og indkalder til en revisionskonference, hvis mindst en tredjedel af de kontraherende parter erklærer sig indforstået med anmodningen inden for en periode på fire måneder fra datoen for generalsekretærens underretning.

2. Hvis der indkaldes til en konference i overensstemmelse med foregående stykke, skal generalsekretæren underrette alle de kontraherende parter og opfordre dem til at fremlægge inden for en periode på tre måneder sådanne forslag, som de ønsker, at konferencen skal overveje. Generalsekretæren rundsender den foreløbige dagsorden for konferencen til alle kontraherende parter sammen med teksten til sådanne forslag senest tre måneder før den dato, hvor konferencen skal finde sted.

3. Generalsekretæren skal til en konference, der indkaldes i henhold til denne artikel, indbyde alle de stater, der er nævnt i artikel 14, stk. 1, i denne overenskomst.

Artikel 21²⁶⁾

1. En kontraherende part kan foreslå en eller flere ændringer til denne overenskomst. Teksten til en foreslået ændring skal meddeles De Forenede Nationers generalsekretær, som skal meddele den til alle kontraherende parter og underrette alle de andre stater, der er nævnt i artikel 14, stk. 1, i denne overenskomst.

2. Inden for en periode på seks måneder fra den dato, hvor generalsekretæren har meddelt den foreslåede ændring, kan en kontraherende part underrette generalsekretæren herom:

(a) at den har en indvending mod den foreslåede ændring; eller

(b) at selv om den har til hensigt at acceptere forslaget, er de nødvendige betingelser for en sådan accept endnu ikke opfyldt i dens stat.

3. Hvis en kontraherende part sender generalsekretæren en meddelelse som omhandlet i stk. 2 (b), i denne artikel, kan den, så længe den ikke har meddelt generalsekretæren, at den accepterer den foreslåede ændring, gøre indsigelse mod den foreslåede ændring inden for en periode på ni måneder efter udløbet af den periode på seks måneder, der er fastsat for dens meddelelse.

4. Hvis der gøres indsigelse mod den foreslåede ændring i overensstemmelse med betingelserne i stk. 2 og 3 i denne artikel, anses ændringen for ikke at være blevet accepteret og har ingen virkning.

5. Hvis der ikke er gjort indsigelse mod den foreslåede ændring i henhold til stk. 2 og 3 i denne artikel, anses ændringen for at være accepteret fra den dato, der er angivet nedenfor:

(a) hvis ingen kontraherende part har sendt en meddelelse til generalsekretæren i henhold til stk. 2 (b) i denne artikel: ved udløbet af den periode på seks måneder, der er nævnt i stk. 2 i denne artikel;

(b) hvis en kontraherende part har sendt en meddelelse til generalsekretæren i henhold til stk. 2 (b) i denne artikel: på den første af følgende to datoer:

- den dato, på hvilken alle de kontraherende parter, der har sendt sådanne meddelelser, har underrettet generalsekretæren om, at de har accepteret forslaget, idet det dog gælder, at hvis alle accepterne er meddelt inden udløbet af den periode på seks måneder, der er nævnt i denne artikels stk. 2, anses denne dato for at være udløbsdatoen for den nævnte periode på seks måneder;
- datoen for udløbet af den periode på ni måneder, der er nævnt i stk. 3 i denne artikel.

5.a I tilfælde af, at et land bliver kontraherende part i denne overenskomst mellem tidspunktet for meddelelsen af et udkast til ændring og det tidspunkt, hvor det anses for vedtaget, skal sekretariatet for Arbejdsgruppen vedrørende Vejtransport under Den Økonomiske Kommission for Europa underrette den nye kontraherende stat om udkastet til ændring så hurtigt som muligt. Sidstnævnte kan underrette generalsekretæren om eventuelle indsigelser inden udløbet af perioden på seks måneder fra datoen for fremsendelsen af den oprindelige ændring til alle kontraherende parter.

6. Alle ændringer, der anses for at være accepteret, træder i kraft tre måneder efter den dato, hvor den blev anset for at være accepteret.

7. Generalsekretæren skal snarest muligt underrette alle kontraherende parter om, hvorvidt der er gjort indsigelse mod den foreslåede ændring i henhold til stk. 2 (a) i denne artikel, og om vedkommende fra en eller flere kontraherende parter har modtaget en meddelelse i henhold til stk. 2 (b) i denne artikel. Hvis vedkommende har modtaget en sådan meddelelse fra en eller flere kontraherende parter, skal vedkommende efterfølgende underrette alle de kontraherende parter om, hvorvidt den eller de kontraherende parter, der har fremsat en sådan meddelelse, gør indsigelse mod eller accepterer den foreslåede ændring.

8. Uafhængigt af den ændringsprocedure, der er fastsat i stk. 1-6 i denne artikel, kan bilaget til denne overenskomst ændres ved aftale mellem alle de kontraherende parter kompetente administrationer; hvis en kontraherende parts kompetente administration har erklæret, at dens samtykke i henhold til dens nationale lovgivning er betinget af en særlig tilladelse til formålet eller af godkendelse fra et lovgivende organ, anses samtykke fra den pågældende kontraherende parts kompetente administration til ændring af bilaget først for at være givet, når den pågældende kompetente administration har meddelt generalsekretæren, at den nødvendige tilladelse eller godkendelse er indhentet. Overenskomsten mellem de kompetente administrationer fastsætter datoen for det ændrede bilags ikrafttræden, og det kan fastsættes, at det gamle bilag i en overgangsperiode forbliver i kraft helt eller delvis sideløbende med det ændrede bilag.

Artikel 22²⁷⁾

1. Tillæg 1 og 2 til bilaget til denne overenskomst kan ændres efter den procedure, der er angivet i denne artikel.

2. Efter anmodning fra en kontraherende part skal en foreslået ændring af tillæg 1 og 2 til bilaget til denne overenskomst behandles af Hovedarbejdsgruppen vedrørende Vejtransport under Den Økonomiske Kommission for Europa.

3. Hvis den vedtages af et flertal af de tilstedeværende og stemmeafgivende medlemmer, og hvis dette flertal omfatter flertallet af de tilstedeværende og stemmeafgivende kontraherende parter, meddeler generalsekretæren ændringen til de kompetente administrationer i alle de kontraherende parter med henblik på godkendelse.

4. Ændringen accepteres, hvis mindre end en tredjedel af de kontraherende parter kompetente administrationer inden for en periode på seks måneder efter datoen for meddelelsen meddeler generalsekretæren, at de har indvendinger mod ændringen.

4.a I tilfælde af, at et land bliver part i denne overenskomst mellem tidspunktet for meddelelsen af et udkast til ændring og det tidspunkt, hvor det anses for at være accepteret, skal sekretariatet for Arbejdsgruppen vedrørende Vejtransport under Den Økonomiske Kommission for Europa underrette den nye kontraherende stat om udkastet til ændring så hurtigt som muligt. Sidstnævnte kan underrette generalsekretæren om eventuelle indsigelser inden udløbet af perioden på seks måneder fra datoen for fremsendelsen af den oprindelige ændring til alle kontraherende parter.

5. Enhver godkendt ændring meddeles af generalsekretæren til alle de kontraherende parter og træder i kraft tre måneder efter datoen for meddelelsen.

Artikel 22 a²⁸⁾

Procedure for ændring af tillæg 1B

1. Tillæg 1B til bilaget til denne overenskomst ændres efter den procedure, der er fastlagt i denne overenskomst.

2. Alle forslag til ændring af de indledende artikler i tillæg 1B skal være vedtaget af Arbejdsgruppen vedrørende Vejtransport under Den Økonomiske Kommission for Europa med et flertal af de tilstedeværende og stemmeafgivende kontraherende parter. Alle således vedtagne ændringer bliver af arbejdsgruppens sekretariat fremsendt til generalsekretæren med henblik på meddelelse til alle kontraherende parter. Den træder i kraft tre måneder efter datoen for meddelelsen til de kontraherende parter.

3. Tillæg 1B, tilpasset denne overenskomst fra bilag IB * i forordning (EØF) 3821/85 som citeret i artikel 10 i denne overenskomst, der er direkte afhængig af udviklinger indført i dette bilag af Den Europæiske Union, gælder alle ændringer foretaget til dette bilag for tillæg 1B på følgende betingelser:

- Sekretariatet for Arbejdsgruppen vedrørende Vejtransport under Den Økonomiske Kommission for Europa underretter officielt de kompetente myndigheder i alle kontraherende parter om offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende af de ændringer, der er indført i bilag IB til fællesskabsregulativet, og meddeler samtidig generalsekretæren disse oplysninger sammen med en kopi af de relevante tekster.
- Disse ændringer træder direkte i kraft for tillæg 1B tre måneder efter datoen for meddelelsen af oplysningerne til de kontraherende parter.

4. Når et forslag om ændring af bilaget til denne overenskomst også indebærer en ændring af tillæg 1B, kan ændringerne vedrørende tillægget ikke træde i kraft før ændringerne vedrørende bilaget. Når der inden for disse rammer forelægges ændringer til tillæg 1B samtidig med ændringer til bilaget, bestemmes deres ikrafttrædelsesdato af den dato, der følger af anvendelsen af de procedurer, der er beskrevet i artikel 21.

* Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1360/2002 af 13. juni 2002 (EFT L 207 af 5.8.2002 (berigtigelse i EUT L 77 af 13.3.2004)) og nr. 432/2004 af 5. marts 2004. Marts 2004 (EUT L 71 af 10. marts 2004).

Artikel 22 b²⁹⁾

Procedure for ændring af tillæg 3

1. Tillæg 3 til bilaget til denne overenskomst ændres i overensstemmelse med følgende procedure.
2. Alle forslag om at indføre modelformularer i tillæg 3 i henhold til artikel 12a i denne overenskomst eller ændre eksisterende formularer skal forelægges for Arbejdsgruppen vedrørende Vejtransport under Den Økonomiske Kommission for Europa med henblik på vedtagelse. Forslaget anses for vedtaget, hvis det vedtages af et flertal af de tilstedeværende og stemmeafgivende kontraherende parter.

Sekretariatet for Den Økonomiske Kommission for Europa underretter officielt de kompetente myndigheder i alle kontraherende parter i denne overenskomst om alle således vedtagne ændringer og meddeler samtidig generalsekretæren disse oplysninger sammen med en kopi af den relevante tekst.

3. Alle modelformularer, der således vedtages, kan anvendes tre måneder efter datoen for meddelelsen af oplysningerne til de kontraherende parter i denne overenskomst.

Artikel 23³⁰⁾

Ud over de meddelelser, der er omhandlet i artikel 20 og 21 i denne overenskomst, skal De Forenede Nationers generalsekretær give de stater, der er omhandlet i artikel 14, stk. 1, meddelelse om:

- (a) ratifikationer eller tiltrædelser i henhold til artikel 14 i denne overenskomst;
- (b) datoerne for denne overenskomsts ikrafttræden i overensstemmelse med artikel 14 heri;
- (c) opsigelser i henhold til artikel 15 i denne overenskomst;
- (d) opsigelsen af denne overenskomst i overensstemmelse med artikel 16 heri;

- (e) meddelelser modtaget i henhold til artikel 17 i denne overenskomst;
- (f) erklæringer og meddelelser modtaget i henhold til artikel 19 i denne overenskomst;
- (g) ikrafttrædelsen af enhver ændring i overensstemmelse med artikel 21 i denne overenskomst.

Artikel 24

Protokollen om undertegnelse af denne overenskomst har samme kraft, gyldighed og varighed som selve overenskomsten, som den skal anses for at være en integreret del af.

Artikel 25³¹⁾

Efter den 31. marts 1971 skal originalen af denne overenskomst deponeres hos De Forenede Nationers generalsekretær, som skal fremsende bekræftede genparter til hver af de stater, der er nævnt i artikel 14, stk. 1, i denne overenskomst.

Bilag³²⁾

Kontrolapparat

Generelle bestemmelser

Kapitel I - Typegodkendelse

Artikel 1

I dette kapitel betyder ordene "kontrolapparat" "kontrolapparat eller dets komponenter".

Ansøgninger om godkendelse af en type kontrolapparat eller en model af et diagramark eller hukommelseskort indgives, ledsaget af de relevante specifikationer, af fabrikanten eller dennes repræsentant til en kontraherende part. Ingen ansøgning vedrørende en bestemt type kontrolapparat eller en bestemt model af diagramark eller hukommelseskort kan indgives til mere end én kontraherende part.

Artikel 2

En kontraherende part skal meddele typegodkendelse til alle typer kontrolapparater, til alle modeller af diagramark eller hukommelseskort, som opfylder kravene i tillæg 1 eller 1B til dette bilag, forudsat at den kontraherende part er i stand til at kontrollere, at produktionsmodellerne er i overensstemmelse med den godkendte prototype.

Det kontrolapparat, der er omhandlet i tillæg 1B, kan ikke typegodkendes, før hele systemet (selve kontrolapparatet, førerkortet og de elektriske gearkasseforbindelser) har vist, at det kan modstå forsøg på at manipulere eller ændre data om køretider. De tests, der er nødvendige for at fastslå dette, skal udføres af eksperter, der er fortrolige med de nyeste manipulationsteknikker.

Alle ændringer eller tilføjelser til en godkendt model skal have en yderligere typegodkendelse fra den kontraherende part, der har udstedt den oprindelige typegodkendelse.

Artikel 3

De kontraherende parter skal til ansøgeren udstede et godkendelsesmærke, som skal være i overensstemmelse med modellen i tillæg 2, for hver type kontrolapparat eller model af diagramark eller hukommelseskort, som de godkender i henhold til artikel 2.

Artikel 4

De kompetente myndigheder i den kontraherende part, til hvilken ansøgningen om typegodkendelse er indgivet, skal for hver type kontrolapparat, modelark eller hukommelseskort, som de godkender eller nægter at godkende, enten inden en måned sende myndighederne i de øvrige kontraherende parter en kopi af godkendelsesattesten ledsaget af kopier af de relevante specifikationer, eller, hvis dette er tilfældet, meddele disse myndigheder, at godkendelse er nægtet; i tilfælde af nægtelse skal de meddele begrundelsen for deres afgørelse.

Artikel 5

1. Hvis en kontraherende part, som har meddelt typegodkendelse i henhold til artikel 2, konstaterer, at et bestemt kontrolapparat, et diagramark eller et hukommelseskort, som er forsynet med det typegodkendelsesmærke, som den har udstedt, ikke er i overensstemmelse med den prototype, som den har godkendt, skal den træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at produktionsmodellerne er i overensstemmelse med den godkendte prototype. De trufne foranstaltninger kan om nødvendigt gå så vidt som til inddragelse af typegodkendelsen.

2. En kontraherende part, som har meddelt typegodkendelse, skal inddrage denne, hvis kontrolapparatet, diagramarket eller hukommelseskortet, der er blevet godkendt, ikke er i overensstemmelse med dette bilag eller tillæggene hertil, eller hvis det under brug udviser en generel mangel, som gør det uegnet til det formål, det er beregnet til.

3. Hvis en kontraherende part, som har meddelt typegodkendelse, af en anden kontraherende part underrettes om et af de i stk. 1 og 2 omhandlede tilfælde, skal den også efter høring af sidstnævnte kontraherende part træffe de foranstaltninger, der er fastsat i disse stykker, jf. stk. 5.

4. En kontraherende part, der konstaterer, at et af de i stk. 2 omhandlede tilfælde er indtrådt, kan indtil videre forbyde markedsføring og ibrugtagning af kontrolapparatet, diagramarkene eller hukommelseskortet. Det samme gælder i de i stk. 1 nævnte tilfælde for kontrolapparater, diagramark eller hukommelseskort, der er undtaget fra den indledende verifikation, hvis fabrikanten efter behørig advarsel ikke bringer udstyret i overensstemmelse med den godkendte model eller med kravene i dette bilag.

Under alle omstændigheder skal de kontraherende parters kompetente myndigheder inden en måned underrette hinanden om al inddragelse af typegodkendelse eller alle andre foranstaltninger, der træffes i henhold til stk. 1, 2 og 3, og angive grundene til en sådan foranstaltning.

5. Hvis en kontraherende part, der har meddelt typegodkendelse, bestrider eksistensen af et af de i stk. 1 eller 2 omhandlede tilfælde, som den er blevet underrettet om, skal de berørte kontraherende parter bestræbe sig på at bilægge tvisten.

Artikel 6

1. En ansøger om typegodkendelse af en type diagramark skal i sin ansøgning angive den eller de typer af kontrolapparater, som det pågældende diagramark er beregnet til at blive anvendt i, og skal stille et egnet apparat af denne type eller disse typer til rådighed med henblik på afprøvning af diagramarket.

2. De kompetente myndigheder i hver kontraherende part skal på godkendelsesattesten for modelregistreringsarket angive den eller de typer af kontrolapparater, som dette modelark kan anvendes på.

Artikel 7

Ingen kontraherende part kan nægte at registrere et køretøj, der er udstyret med et kontrolapparat, eller forbyde ibrugtagning eller anvendelse af et sådant køretøj af nogen grund, der har forbindelse med, at køretøjet er udstyret med et sådant apparat, hvis kontrolapparatet er forsynet med det godkendelsesmærke, der er omhandlet i artikel 3, og den monteringsplade, der er omhandlet i artikel 9.

Artikel 8

En afgørelse i henhold til dette bilag om nægtelse eller inddragelse af godkendelse af en type kontrolapparat eller model af diagramark eller hukommelseskort skal indeholde en detaljeret begrundelse herfor. Afgørelsen meddeles den berørte part, som samtidig underrettes om de retsmidler, der står til rådighed for vedkommende i henhold til den kontraherende parts lovgivning, og om fristerne for udøvelse af disse retsmidler.

Kapitel II - Installation og inspektion

Artikel 9

1. Kontrolapparatet må kun installeres eller repareres af montører eller værksteder, der er godkendt til dette formål af de kontraherende parter kompetente myndigheder, efter at disse, hvis de ønsker det, har hørt de pågældende fabrikanters synspunkter.

Den administrative gyldighedsperiode for godkendte værksteds- og montørkort må ikke overstige et år.

Hvis et kort, der er udstedt til et godkendt værksted eller en godkendt montør, skal forlænges, er beskadiget, ikke fungerer korrekt, mistes eller stjæles, skal myndigheden levere et erstatningskort inden for fem arbejdsdage efter modtagelse af en detaljeret anmodning herom.

Hvis der udstedes et nyt kort til erstatning for et gammelt, skal det nye kort bære det samme "værksteds"-informationsnummer, men indekset skal øges med én. Den myndighed, der udsteder kortet, skal føre et register over mistede, stjålne eller defekte kort.

De kontraherende parter træffer alle nødvendige foranstaltninger for at forhindre forfalskning af de kort, der udleveres til godkendte montører og værksteder.

2. Den godkendte montør eller det godkendte værksted skal anbringe et særligt mærke på de plomber, som de anbringer, og skal desuden i et kontrolapparat i overensstemmelse med tillæg 1B indføre de elektroniske sikkerhedsdata, der er nødvendige for at udføre især ægthedskontrollen. De kompetente myndigheder i hver kontraherende part skal føre et register over de anvendte mærker og elektroniske sikkerhedsdata og over udstedte godkendte værksteds- og montørkort.

3. De kontraherende parter kompetente myndigheder sender hinanden deres lister over godkendte montører og værksteder og de kort, der er udstedt til dem, samt kopier af mærkerne og af de nødvendige oplysninger om de anvendte elektroniske sikkerhedsdata.

4. Med henblik på at attestere, at kontrolapparatet er installeret i overensstemmelse med kravene i dette bilag, anvendes en installationsplade, der anbringes som angivet i tillæg 1 eller 1B.

5. Plomberinger kan fjernes af montører eller værksteder, der er godkendt af de kompetente myndigheder i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 1 i denne artikel eller under de omstændigheder, der er beskrevet i tillæg 1 eller 1B til dette bilag.

Kapitel III - Brug af udstyr

Artikel 10

Arbejdsgiveren og førerne skal sikre korrekt funktion og korrekt brug af på den ene side kontrolapparatet og på den anden side førerkortet, når en fører skal føre et køretøj, der er udstyret med et kontrolapparat i overensstemmelse med tillæg 1B.

Artikel 11³³⁾

1. Arbejdsgiveren skal udlevere et tilstrækkeligt antal diagramark til førere af køretøjer, der er udstyret med kontrolapparatet i overensstemmelse med bilag 1, idet der tages hensyn til, at disse diagramark er personlige, længden af tjenesteperioden og den eventuelle forpligtelse til at erstatte diagramark, der er beskadiget eller er blevet taget af en autoriseret inspektør. Arbejdsgiveren må kun udlevere plader til føreren af en godkendt model, der er egnet til brug i det kontrolapparat, der er installeret i køretøjet.

Hvis køretøjet er udstyret med et kontrolapparat i overensstemmelse med tillæg 1B, skal arbejdsgiveren og føreren sikre, at udskrivningen på anmodning, jf. tillæg 1B, kan udføres korrekt i tilfælde af en inspektion, under hensyntagen til driftsperiodens længde.

2. (a) Virksomheden skal opbevare diagramark og udskrifter, når der er foretaget udskrifter for at overholde artikel 12, stk. 1, i kronologisk rækkefølge og i læsbar form i mindst et år efter deres anvendelse og skal give kopier til de berørte førere, der anmoder om det. Virksomheden skal også udlevere kopier af downloadede data fra førerkortene til de berørte førere, der anmoder om det, samt udskrifter af disse kopier. Registreringsark, udskrifter og downloadede data skal fremvises eller udleveres på anmodning fra en bemyndiget inspektør.

(b) En virksomhed, der anvender køretøjer, som er udstyret med et kontrolapparat, der er i overensstemmelse med tillæg 1B til dette bilag, og som falder ind under denne overenskomsts anvendelsesområde, skal:

- (i) Sørg for, at alle data er downloadet fra køretøjsenheden og førerkortet så regelmæssigt som fastsat af den kontraherende part, og at relevante data downloades så hyppigt, at det sikres, at alle data vedrørende aktiviteter, der udføres af eller for denne virksomhed, downloades;
- (ii) Sørge for, at alle data, der downloades fra både køretøjsenheden og førerkortet, opbevares i mindst 12 måneder efter registreringen, og at sådanne data er tilgængelige, enten direkte eller via fjernadgang, fra virksomhedens lokaler, hvis en inspektør anmoder om det.

Med henblik på dette afsnit fortolkes "downloadet" i overensstemmelse med definitionen i tillæg 1B, kapitel I, litra s).

3. Førerkortet som defineret i tillæg 1B udstedes på førerens anmodning af den kompetente myndighed i den kontraherende part, hvor føreren har sit sædvanlige opholdssted.

En kontraherende part kan kræve, at en fører, der er omfattet af bestemmelserne i overenskomst, og som normalt opholder sig på dens territorium, skal være i besiddelse af et førerkort.

(a) I denne overenskomst forstås ved "sædvanligt opholdssted" det sted, hvor en person sædvanligvis bor, dvs. i mindst 185 dage i hvert kalenderår, på grund af personlige og erhvervsmæssige bånd, eller, hvis der er tale om en person uden erhvervsmæssige bånd, på grund af personlige bånd, der viser, at der er tætte forbindelser mellem den pågældende person og det sted, hvor vedkommende bor.

Det sædvanlige opholdssted for en person, hvis erhvervsmæssige tilknytning er et andet sted end dennes personlige tilknytning, og som derfor bor skiftevis på forskellige steder i to eller flere kontraherende parter, anses dog for at være det sted, hvor den pågældendes personlige tilknytning er, forudsat at den pågældende person regelmæssigt vender tilbage dertil. Denne sidste betingelse behøver ikke at være opfyldt, hvis personen bor i en kontraherende part for at udføre en tidsbegrænset opgave.

(b) Føreren skal bevise sit sædvanlige opholdssted på en passende måde, f.eks. ved at fremvise sit identitetskort eller et andet gyldigt dokument.

(c) Hvis de kompetente myndigheder i den kontraherende part, der udsteder førerkortet, er i tvivl om gyldigheden af en erklæring om sædvanligt opholdssted, der er afgivet i overensstemmelse med litra b), eller med henblik på visse specifikke kontroller, kan de anmode om yderligere oplysninger eller beviser.

(d) Den kompetente myndighed i den udstedende kontraherende part skal, så vidt det er muligt, sikre, at ansøgeren ikke allerede har et gyldigt førerkort.

4. (a) Den kompetente myndighed i den kontraherende part skal personliggøre førerkortet i overensstemmelse med bestemmelserne i tillæg 1B.

Den administrative gyldighedsperiode for førerkortet må ikke overstige fem år.

Føreren må kun have ét gyldigt førerkort. Føreren er kun autoriseret til at bruge sit eget personlige førerkort. Føreren må ikke anvende et førerkort, der er defekt eller udløbet.

Når der udstedes et førerkort til erstatning for et gammelt, skal det nye kort have det samme førerkort-nummer, men indekset skal øges med én. Den udstedende myndighed skal føre register over udstedte, stjålne, bortkomne eller defekte førerkort i en periode, der mindst svarer til deres gyldighedsperiode.

Hvis førerkortet beskadiges, ikke fungerer korrekt, mistes eller stjæles, skal myndigheden udlevere et erstatningskort senest fem arbejdsdage efter modtagelse af en detaljeret anmodning herom.

I tilfælde af en anmodning om fornyelse af et kort, hvis udløbsdato nærmer sig, udleverer myndigheden et nyt kort inden udløbsdatoen, forudsat at anmodningen er sendt til myndigheden inden for de frister, der er fastsat i artikel 12, stk. 1, fjerde afsnit.

(b) Førerkort udstedes kun til ansøgere, der er omfattet af bestemmelserne i overenskomsten.

(c) Førerkortet skal være personligt. Det kan ikke inddrages eller suspenderes i dets officielle gyldighedsperiode, uanset årsagen hertil, medmindre den kompetente myndighed i en kontraherende part konstaterer, at kortet er forfalsket, eller at føreren anvender et kort, som vedkommende ikke er indehaver af, eller at det kort, føreren er i besiddelse af, er erhvervet på grundlag af falske erklæringer og/eller forfalskede dokumenter. Hvis en anden kontraherende part end den, der har udstedt kortet, træffer sådanne foranstaltninger til suspension eller inddragelse, skal den førstnævnte part tilbagelevere kortet til myndighederne i den kontraherende part, der har udstedt det, og angive grundene til tilbageleveringen.

(d) Førerkort udstedt af de kontraherende parter skal anerkendes gensidigt.

Når indehaveren af et gyldigt førerkort, der er udstedt af en kontraherende part, har etableret sit sædvanlige opholdssted i en anden kontraherende part, kan vedkommende anmode om at få sit kort ombyttet med et tilsvarende førerkort; det påhviler den kontraherende part, der foretager ombytningen, om nødvendigt at kontrollere, om det fremviste kort stadig er gyldigt.

De kontraherende parter, der foretager en ombytning, skal returnere det gamle kort til myndighederne i den kontraherende part, der har udstedt det, og angive grundene hertil.

(e) Hvis en kontraherende part udskifter eller ombytter et førerkort, skal udskiftningen eller ombytningen og alle efterfølgende udskiftninger eller fornyelser registreres i den pågældende kontraherende part.

(f) De kontraherende parter træffer alle nødvendige foranstaltninger for at forhindre enhver mulighed for forfalskning af førerkort.

5. De kontraherende parter sikrer, at data, der er nødvendige for at overvåge overholdelsen af denne overenskomst, og som registreres og lagres af kontrolapparatet i overensstemmelse med tillæg 1B til dette bilag, kan lagres i 365 dage efter datoen for deres registrering, og at de kan gøres tilgængelige på betingelser, der garanterer dataenes sikkerhed og nøjagtighed.

De kontraherende parter træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at videresalg eller nedlukning af et kontrolapparat ikke kan hindre en tilfredsstillende anvendelse af dette stykke.

Artikel 12³⁴⁾

1. Førere må ikke bruge snavsede eller beskadigede diagramark eller førerkort. Arkene eller førerkortet skal være tilstrækkeligt beskyttet på denne konto.

I tilfælde af beskadigelse af et ark eller førerkort med registreringer, skal føreren fastgøre det beskadigede ark eller førerkort til et reserveark eller et passende ark, der bruges til at erstatte det.

Hvis førerkortet beskadiges, ikke fungerer korrekt, mistes eller stjæles, skal føreren inden for syv kalenderdage anmode de kompetente myndigheder i den kontraherende part, hvor vedkommende har sit sædvanlige opholdssted, om at erstatte det.

Hvis en fører ønsker at forny sit førerkort, skal vedkommende henvende sig til de kompetente myndigheder i den kontraherende part, hvor vedkommende har sit sædvanlige opholdssted, senest 15 arbejdsdage før kortets udløbsdato.

2. (a) Førerne skal bruge diagramarkene eller førerkortet hver dag, de kører, fra det øjeblik, de overtager køretøjet. Diagramarket eller førerkortet må ikke tages ud før afslutningen af den daglige arbejdsperiode, medmindre der er givet tilladelse til det. Intet diagramark eller førerkort må bruges til at dække en længere periode end den, det er beregnet til.

Når der er mere end én fører om bord på et køretøj, der er udstyret med et kontrolapparat i overensstemmelse med tillæg 1B, skal hver fører sikre, at vedkommendes førerkort er indsat i den korrekte åbning i fartskriveren.

(b) Når føreren, når vedkommende er væk fra køretøjet, ikke kan anvende kontrolapparat monteret på køretøjet, skal de tidsperioder, der er angivet i stk. 3, andet led, litra b), c) og d), nedenfor:

(i) Hvis køretøjet er udstyret med et kontrolapparat i overensstemmelse med tillæg 1, skal det indføres på diagramarket, enten manuelt, ved automatisk registrering eller på anden måde, læseligt og uden at tilsmudse diagramarket, eller

(ii) Hvis køretøjet er udstyret med et kontrolapparat i overensstemmelse med tillæg 1B, skal det indtastes på førerkortet ved hjælp af den manuelle indtastningsfunktion i kontrolapparatet.

(c) Hvis der er mere end én fører om bord på køretøjet, skal føreren ændre diagramarkene efter behov, således at de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, andet led, litra b), c) og d) nedenfor, registreres på diagramarket for den fører, der faktisk kører.

3. Førere skal:

- sikre, at den tid, der registreres på arket, stemmer overens med den officielle tid i det land, hvor køretøjet er indregistreret,
- betjene omskiftermekanismerne, så følgende tidsperioder kan registreres separat og tydeligt:

(a) under tegnet eller ³⁵⁾ køretid;

(b) under tegnet eller ³⁶⁾ alle perioder med "andet arbejde";

(c) under tegnet eller ³⁷⁾ andre perioder med rådighedstid, nemlig:

- ventetid, dvs. den periode, hvor førerne kun skal opholde sig på deres arbejdsplads for at besvare eventuelle opfordringer til at påbegynde eller genoptage kørslen eller udføre andet arbejde,
- den tid, der tilbringes ved siden af føreren, mens køretøjet er i bevægelse,
- tid brugt i en køje, mens køretøjet er i bevægelse;

(d) under tegnet eller ³⁸⁾ pauser i arbejdet og daglige hvileperioder.

4. Hver kontraherende part kan tillade, at alle de perioder, der er nævnt i stk. 3, andet led, litra b) og c),

der skal anføres under tegnet på de diagramark, der anvendes til køretøjer, der er registreret på dens territorium.

5. Hvert enkelt besætningsmedlem skal skrive følgende oplysninger på sit registreringsark:

(a) når vedkommende begynder at bruge arket - sit efternavn og fornavn;

(b) dato og sted, hvor brugen af arket begynder, og dato og sted, hvor brugen ophører;

(c) registreringsnummeret på hvert køretøj, som vedkommende er tildelt, både ved starten af den første tur, der er registreret på arket, og derefter, i tilfælde af et køretøjsskift, under brug af arket;

(d) kilometertællers aflæsning:

- ved starten af den første rejse, der er registreret på arket,
- ved afslutningen af den sidste rejse, der er registreret på arket,
- i tilfælde af skift af køretøj i løbet af en arbejdsdag (aflæsning på det køretøj, som føreren var tildelt, og aflæsning på det køretøj, som føreren er tildelt);

(e) hvis relevant, tidspunktet for alle skift af køretøj.

5.a Føreren skal i betjeningsanordningen i overensstemmelse med tillæg 1B indtaste symbolerne for de lande, hvor vedkommende begynder og slutter sin daglige arbejdsperiode.

Ovenstående dataindtastninger skal aktiveres af føreren og kan være helt manuelle eller automatiske, hvis kontrolapparatet er forbundet med et satellitsporingssystem.

6. Det kontrolapparat, der er defineret i tillæg 1, skal være udformet således, at det er muligt for en autoriseret inspektør, om nødvendigt efter at have åbnet udstyret, at læse registreringerne vedrørende de ni timer forud for kontroltidspunktet uden permanent at deformere, beskadige eller tilsmudse arket.

Apparatet skal desuden være konstrueret således, at det uden at åbne kassen er muligt at kontrollere, at der foretages registreringer.

7. (a) Hvis føreren fører et køretøj, der er udstyret med et kontrolapparat i overensstemmelse med tillæg 1, skal føreren kunne fremvise følgende, når en inspektør anmoder om det:

- (i) Diagramarkene for den aktuelle uge og dem, føreren har brugt i de foregående 15 kalenderdage;
- (ii) Førerkortet, hvis vedkommende har et; og
- (iii) Enhver manuel registrering og udskrift foretaget i løbet af den aktuelle uge og de foregående 15 kalenderdage, som krævet i henhold til denne overenskomst.

Fra den anvendelsesdato, der er defineret i artikel 13a i denne overenskomst, skal de tidsperioder, der henvises til under (i) og (iii), dække den aktuelle dag og de foregående 28 kalenderdage.

(b) Hvis føreren fører et køretøj, der er udstyret med et kontrolapparat i overensstemmelse med tillæg 1B, skal føreren kunne fremvise, når som helst en inspektør anmoder om det:

- (i) Det førerkort, som vedkommende er indehaver af;
- (ii) Alle manuelle registreringer og udskrifter foretaget i løbet af den aktuelle uge og de foregående 15 kalenderdage, som krævet i henhold til denne overenskomst;
- (iii) De diagramark, der svarer til den samme periode som den, der er nævnt i foregående afsnit, hvor føreren har ført et køretøj, der er udstyret med et kontrolapparat i overensstemmelse med tillæg 1.

Fra den anvendelsesdato, der er defineret i artikel 13a i denne overenskomst, skal de tidsperioder, der henvises til under (ii), dække den aktuelle dag og de foregående 28 kalenderdage.

(c) En autoriseret inspektør kan kontrollere overholdelsen af overenskomsten ved at analysere diagramarkene, de viste eller udskrevne data, der er registreret af kontrolapparatet eller af førerkortet, eller, hvis dette ikke er muligt, ved at analysere ethvert andet støttedokument, der begrundet manglende overholdelse af en bestemmelse, såsom dem, der er fastsat i artikel 13, stk. 2 og 3.

8. Det er forbudt at forfalske eller ødelægge data, der er registreret på diagramarket, lagret i kontrolapparatet eller på førerkortet, eller udskrifter fra kontrolapparatet som defineret i tillæg 1B. Det samme gælder for enhver manipulation af kontrolapparatet, diagramarket eller førerkortet, som kan resultere i, at data og/eller trykte oplysninger forfalskes, undertrykkes eller ødelægges. Intet udstyr, der kan bruges til at udføre de nævnte manipulationer, må være til stede på køretøjet.

Artikel 13³⁹⁾

1. I tilfælde af nedbrud eller fejlfunktion af kontrolapparatet skal arbejdsgiveren lade det reparere af en godkendt montør eller et godkendt værksted, så snart omstændighederne tillader det.

Hvis køretøjet ikke kan vende tilbage til virksomheden inden for en periode på en uge regnet fra dagen for nedbruddet eller for opdagelsen af den defekte funktion, skal reparationen udføres undervejs.

Foranstaltninger truffet af de kontraherende parter kan give de kompetente myndigheder beføjelse til at forbyde brugen af køretøjet i tilfælde, hvor nedbrud eller fejlbetjening ikke er afhjulpnet i henhold til de foregående afsnit.

2. (a) Så længe apparatet er ude af drift eller fungerer dårligt, skal føreren på diagramarket eller diagramarkene eller på et passende ark, der skal fastgøres til diagramarket eller førerkortet, og hvorpå føreren skal anføre data, der gør det muligt at identificere vedkommende (navn og nummer på førerens kørekort eller navn og nummer på førerkortet), herunder sin underskrift, markere alle oplysninger for de forskellige tidsperioder, som kontrolapparatet ikke længere registrerer eller udskriver korrekt.

(b) Hvis et førerkort er beskadiget, ikke fungerer korrekt, er bortkommet eller stjålet eller ikke er i førerens besiddelse, skal føreren:

- (i) Ved rejsens start skal føreren udskrive detaljerne for det køretøj, vedkommende kører i, og indtaste dem på udskriften:
 - Oplysninger, der gør det muligt at identificere føreren (navn og nummer på kørekortet eller navn og nummer på førerkortet), herunder underskrift;
 - De perioder, der er nævnt i artikel 12, stk. 3, andet led, litra b), c) og d);
- (ii) Ved afslutningen af kørslen udskrives oplysningerne om de tidsperioder, der er registreret af kontrolapparatet, alle andre arbejds-, rådigheds- og hvileperioder, der er gennemført siden udskriften ved kørsels begyndelse, hvis de ikke er registreret af fartsriveren, og på dette dokument anføres oplysninger, der gør det muligt at identificere føreren (navn og nummer på kørekortet eller navn og nummer på førerkortet), herunder førerens underskrift."

3. Hvis et førerkort er beskadiget, eller hvis det ikke fungerer korrekt, skal føreren returnere det til den kompetente myndighed i den kontraherende part, hvor vedkommende har sit sædvanlige opholdssted. Tyveri af førerkortet skal anmeldes formelt til de kompetente myndigheder i den stat, hvor tyveriet fandt sted.

Tab af førerkortet skal anmeldes i en formel erklæring til de kompetente myndigheder i den kontraherende part, der har udstedt det, og til de kompetente myndigheder i den kontraherende part, hvor man har sit sædvanlige opholdssted, hvis de er forskellige.

Føreren kan fortsætte med at køre uden førerkort i en periode på højst 15 kalenderdage eller i en længere periode, hvis det er nødvendigt for, at køretøjet kan vende tilbage til dets hjemsted, forudsat at føreren kan bevise, at det er umuligt at fremvise eller bruge kortet i denne periode.

Hvis myndighederne i den kontraherende part, hvor føreren har sit sædvanlige opholdssted, er forskellige fra dem, der har udstedt kortet, og hvis sidstnævnte anmodes om at forny, udskifte eller ombytte førerkortet, skal de underrette de myndigheder, der har udstedt det gamle kort, om de nøjagtige grunde til fornyelsen, udskiftningen eller ombytningen.

Artikel 14

1. I henhold til overenskomstens artikel 13, stk. 2 (b), skal førere, som fører et køretøj, der er registreret i en kontraherende part, og til hvem de kompetente myndigheder endnu ikke har været i stand til at udstede førerkort, og som i den overgangsperiode, der er omhandlet i stk. 1 i denne artikel, kører i international trafik med et køretøj, der er udstyret med et digitalt kontrolapparat i overensstemmelse med tillæg 1B til bilaget, på anmodning af en kontrolmedarbejder kunne fremvise udskrifterne og/eller diagrammarkene for den indeværende uge og under alle omstændigheder udskriften og/eller diagramarket for den sidste dag, hvor føreren kørte i den foregående uge.

2. Stk. 1 gælder ikke for førere af køretøjer, der er registreret i et land, hvor det er obligatorisk at bruge et førerkort. Førere skal dog fremvise udskrifter, når en inspektør beder om det.

3. De udskrifter, der er omhandlet i stk. 1, skal mærkes med de oplysninger, der gør det muligt at identificere førerne (navn og nummer på kørekortet), herunder deres underskrift."

Tillæg 1⁴⁰⁾

Krav til konstruktion, test, installation og inspektion

I. Definitioner

I dette tillæg

- (a) "kontrolapparat": udstyr, der er beregnet til montering i vejkøretøjer, og som automatisk eller halvautomatisk viser og registrerer oplysninger om disse køretøjers bevægelser og om visse arbejdsperioder for deres førere;
- (b) "registreringsark": et ark, der er designet til at modtage og opbevare registrerede data, som skal placeres i kontrolapparatet, og på hvilket sidstnævntes markeringsanordninger indskrifter en kontinuerlig registrering af de oplysninger, der skal registreres;
- (c) "kontrolapparatets konstant": den numeriske karakteristik, der angiver værdien af det indgangssignal, der kræves for at vise og registrere en tilbagelagt strækning på 1 km; denne konstant skal udtrykkes enten i omdrejninger pr. km ($k = \dots$ omdr. /km) eller i impulser pr. km ($k = \dots$ imp. /km);
- (d) "køretøjets karakteristiske koefficient": den numeriske karakteristik, der angiver værdien af det udgangssignal, der udsendes af den del af køretøjet, der forbinder det med kontrolapparatet (gearkassens udgangsaksel eller aksel), mens køretøjet tilbagelægger en strækning på én målt kilometer under normale prøvningsforhold (se kapitel VI, afsnit 4, i dette tillæg). Den karakteristiske koefficient udtrykkes enten i omdrejninger pr. kilometer ($W = \text{rev/km}$) eller i impulser pr. kilometer ($W = \dots$ imp/km);
- (e) "hjulets effektive omkreds": gennemsnittet af de afstande, som de forskellige hjul, der bevæger køretøjet (drivhjulene), tilbagelægger i løbet af en hel omdrejning. Målingen af disse afstande skal foretages under normale testforhold (se kapitel VI, afsnit 4 i dette appendiks) og udtrykkes i formen: $l = \dots$ mm.

II. Kontrolapparatets generelle egenskaber og funktioner

Kontrolapparatet skal være i stand til at registrere følgende:

1. afstand tilbagelagt af køretøjet;
2. køretøjets hastighed;
3. køretid;
4. andre perioder med arbejde eller tilgængelighed;
5. pauser fra arbejdet og daglige hvileperioder;
6. åbning af den boks, der indeholder registreringsarket;
7. for elektronisk kontrolapparat, som fungerer ved hjælp af signaler, der overføres elektrisk fra afstands- og hastighedssensoren, alle afbrydelser på mere end 100 millisekunder i kontrolapparatets strømforsyning (undtagen belysning), i afstands- og hastighedssensorens strømforsyning og alle afbrydelser i signalledningen til afstands- og hastighedssensoren.

For køretøjer, der anvendes af to førere, skal kontrolapparatet være i stand til at registrere samtidig, men adskilt og på to separate ark detaljer om de perioder, der er anført under 3, 4 og 5.

III. Konstruktionskrav til kontrolapparat

A. Generelle punkter

1. Kontrolapparatet skal omfatte følgende:

- (a) Visuelle instrumenter, der viser:
 - tilbagelagt distance (kilometertæller),
 - hastighed (speedometer),
 - tid (ur).

(b) Registreringsinstrumenter bestående af:

- en måler af den tilbagelagte distance,
- en fartskriver,
- en eller flere tidsregistratorer, der opfylder kravene i kapitel III C 4.

(c) Et middel til at markere visningen på registreringsarket individuelt:

- ved hver åbning af den boks, der indeholder arket,
- for elektronisk styreenhed, som defineret i punkt 7 i kapitel II, enhver afbrydelse på over 100 millisekunder i strømforsyningen til styreenheden (undtagen belysning), senest når strømforsyningen tændes igen,
- for elektronisk styreenhed, som defineret i punkt 7 i kapitel II, enhver afbrydelse på over 100 millisekunder i strømforsyningen til afstands- og hastighedssensoren og enhver afbrydelse i signaltilførslen til afstands- og hastighedssensoren.

2. Hvis udstyret indeholder andre enheder end dem, der er anført ovenfor, må det ikke forstyrre den korrekte funktion af de obligatoriske enheder eller aflæsningen af dem.

Kontrolapparatet skal indsendes til godkendelse komplet med alle sådanne ekstra apparater.

3. Materialer

(a) Alle dele af kontrolapparatet skal være fremstillet af materialer med tilstrækkelig stabilitet og mekanisk styrke og stabile elektriske og magnetiske egenskaber.

(b) Enhver ændring i en del af kontrolapparatet eller i arten af de materialer, der anvendes til dets fremstilling, skal, inden den anvendes i fremstillingen, forelægges til godkendelse hos den myndighed, der har meddelt typegodkendelse for kontrolapparatet.

4. Måling af tilbagelagt afstand

De tilbagelagte afstande kan enten måles og registreres:

- således at den omfatter både fremadgående og bagudgående bevægelse, eller
- så den kun omfatter fremadrettet bevægelse.

Eventuelle registreringer af reverserende bevægelser må under ingen omstændigheder påvirke klarheden og nøjagtigheden af de andre registreringer.

5. Måling af hastighed

(a) Området for hastighedsmåling skal være som angivet i typegodkendelsescertifikatet.

(b) Måleudstyrets egenfrekvens og dæmpning skal være sådan, at instrumenterne, der viser og registrerer hastigheden, inden for måleområdet kan følge accelerationsændringer på op til 2 m/2^2 inden for grænserne af de accepterede tolerancer.

6. Måling af tid (ur)

(a) Styringen af mekanismen til nulstilling af uret skal være placeret inde i en boks, der indeholder registreringsarket; hver åbning af denne boks skal automatisk registreres på registreringsarket.

(b) Hvis arkets fremdriftsmekanisme styres af uret, skal den periode, hvor uret kører korrekt, efter at det er trukket helt op, være mindst 10 % længere end den registreringsperiode, der svarer til udstyrets maksimale arkbelastning.

7. Belysning og beskyttelse

(a) Kontrolapparatets visuelle instrumenter skal være forsynet med tilstrækkelig, ikke-blændende belysning.

(b) Under normale anvendelsesforhold skal alle indvendige dele af kontrolapparatet beskyttes mod fugt og støv. Desuden skal de være sikret mod manipulation ved hjælp af hylstre, som kan forsegles.

B. Visuelle instrumenter

1. Indikator for tilbagelagt distance (kilometertæller)

- (a) Værdien af den mindste markering på kontrolapparatet, der viser den kørte strækning, skal være 0,1 kilometer. Hektometerangivelser skal tydeligt kunne skelnes fra angivelser af hele kilometer.
- (b) Tallene på kilometertælleren skal være letlæselige og have en synlig højde på mindst 4 mm.
- (c) Kilometertælleren skal kunne aflæse op til mindst 99.999,9 kilometer.

2. Hastighedsindikatorer (speedometer)

- (a) Inden for måleområdet skal hastighedsskalaen være ensartet gradueret med 1, 2, 5 eller 10 kilometer i timen. Værdien af en hastighedsinddeling (afstanden mellem to på hinanden følgende mærker) må ikke overstige 10 % af den maksimale hastighed, der vises på skalaen.
- (b) Det angivne område ud over det målte behøver ikke at være markeret med tal.
- (c) Længden af hvert felt på skalaen, der repræsenterer en hastighedsforskel på 10 kilometer i timen, må ikke være mindre end 10 millimeter.
- (d) På en indikator med en nål må afstanden mellem nålen og kontrolapparatets overflade ikke overstige 3 millimeter.

3. Tidsindikator (ur)

Tidsindikatoren skal være synlig udefra og give en klar, tydelig og entydig aflæsning.

C. Registreringsinstrumenter

1. Generelle punkter

- (a) Alt udstyr, uanset hvilken form registreringsarket har (strimmel eller skive), skal være forsynet med et mærke, der gør det muligt at indsætte registreringsarket korrekt på en sådan måde, at for at sikre, at den tid, som uret viser, og tidsmarkeringen på arket stemmer overens.
- (b) Mekanismen, der bevæger registreringsarket, skal sikre, at det bevæger sig uden slør og frit kan sættes i og tages ud.
- (c) For pladeark i diskform skal fremføringsenheden styres af urmekanismen. I dette tilfælde skal arkets roterende bevægelse være kontinuerlig og ensartet med en minimumshastighed på 7 millimeter i timen målt ved den indre kant af ringen, der markerer kanten af området for hastighedsregistrering.

I udstyr af strimmeltypen, hvor arkets fremadgående bevægelse styres af urmekanismen, skal hastigheden for den retlinede fremadgående bevægelse være mindst 10 millimeter i timen.

- (d) Registreringen af den tilbagelagte strækning, køretøjets hastighed og enhver åbning af kassen med diagramarket eller diagramarkene skal ske automatisk.

2. Registrering af tilbagelagt distance

- (a) Hver kilometer, der tilbagelægges, skal repræsenteres af en variation på mindst 1 millimeter på den tilsvarende koordinat.

(b) Også ved hastigheder, der når den øvre grænse for måleområdet, skal registreringen af afstande stadig være klart læselig.

3. Registreringshastighed

(a) Uanset hvilken form registreringsarket har, skal hastighedsregistreringsnålen normalt bevæge sig i en lige linje og vinkelret på registreringsarkets bevægelsesretning.

Nålens bevægelse kan dog være bueformet, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- det spor, der tegnes af nålen, skal være vinkelret på den gennemsnitlige omkreds (i tilfælde af ark i diskform) eller på aksen (i tilfælde af ark i strimmelform) af det område, der er reserveret til hastighedsregistrering,
- Forholdet mellem krumningsradius af det spor, der tegnes med nålen, og bredden af det område, der er reserveret til hastighedsregistrering, skal være mindst 2,4 til 1 uanset formen af registreringsarket,
- Markeringerne på tidsskalaen skal krydse registreringsområdet i en kurve med samme radius som det spor, nålen tegner. Mellemrummene mellem markeringerne på tidsskalaen skal repræsentere en periode, der ikke overstiger en time.

(b) Hver hastighedsændring på 10 kilometer i timen skal repræsenteres af en ændring på mindst 1,5 millimeter på den tilsvarende koordinat.

4. Registreringstid

(a) Kontrolapparatet skal være konstrueret således, at køretidsperioden altid registreres automatisk, og at det er muligt, om nødvendigt ved hjælp af en omskifteranordning, at registrere de øvrige tidsperioder separat på følgende måde:

(i) under tegnet køretid;

(ii) under tegnet alle andre arbejdsperioder;

(iii) under tegnet andre tilgængelighedsperioder, nemlig:

- ventetid, dvs. den periode, hvor førerne kun skal opholde sig på deres arbejdsplads for at besvare eventuelle opfordringer til at påbegynde eller genoptage kørslen eller udføre andet arbejde,
- den tid, der tilbringes ved siden af føreren, mens køretøjet er i bevægelse,
- tid, der tilbringes i en køje, mens køretøjet er i bevægelse;

(iv) under tegnet pauser i arbejdet og daglige hvileperioder.

Hver kontraherende part kan tillade, at alle de perioder, der er nævnt i afsnit ii) og iii) ovenfor, registreres

under tegnet på de diagramark, som anvendes på køretøjer, der er registreret på dens territorium.

(b) Det skal være muligt klart at skelne mellem de forskellige tidsperioder på grundlag af sporenes karakteristika, deres indbyrdes placering og om nødvendigt de tegn, der er fastsat i stk. 4 (a).

De forskellige tidsperioder skal adskilles fra hinanden på optegnelsen ved forskelle i tykkelsen af de relevante spor, eller ved et andet system, der er mindst lige så effektivt med hensyn til læsbarhed og let fortolkning af optegnelsen.

(c) For køretøjer, hvis besætning består af mere end én fører, skal de i stk. 4 (a), omhandlede registreringer foretages på to separate ark, idet hvert ark tildeles én fører. I dette tilfælde skal den fremadgående bevægelse af de separate ark enten udføres af en enkelt mekanisme eller af separate synkroniserede mekanismer.

D. Lukkeanordning

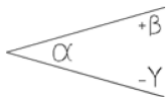
1. Boksen, der indeholder registreringsarket eller -arkene og kontrollen af mekanismen til nulstilling af uret, skal være forsynet med en lås.
2. Hver åbning af boksen med registreringsarket eller -arkene og betjeningen af mekanismen til nulstilling af uret skal automatisk registreres på arket eller arkene.

E. Markeringer

1. Følgende markeringer skal fremgå af kontrolapparatets instrumentside:
 - Tæt på den figur, der vises af kilometertælleren, er måleenheden for afstand angivet med forkortelsen "km",
 - i nærheden af hastighedsskalaen, markeringen "km/h",
 - speedometerets måleområde i formen "Vmin ... km/h, Vmax ... km/h". Denne mærkning er ikke nødvendig, hvis den er vist på udstyrets beskrivende plade.

Disse krav gælder dog ikke for kontrolapparater, der er godkendt før den 10. august 1970.

2. Den beskrivende plade skal være indbygget i udstyret og skal vise følgende markeringer, som skal være synlige på kontrolapparatet, når det er installeret:
 - navn og adresse på producenten af udstyret,
 - producentens nummer og fremstillingsår,
 - godkendelsesmærke for typen af kontrolapparat,
 - udstyrets konstant i formen " $k = \dots$ omdr. /km" eller " $k = \dots$ imp/km",
 - eventuelt området for hastighedsmåling i den form, der er angivet i punkt 1,
 - hvis instrumentets følsomhed over for hældningsvinklen kan påvirke de aflæsninger, som udstyret giver, ud over de tilladte tolerancer, udtrykkes den tilladte vinkel som:

hvor α er vinklen målt fra den vandrette position på forsiden (monteret med den rigtige side opad) af det udstyr, som instrumentet er kalibreret til, mens β og γ repræsenterer henholdsvis de maksimalt tilladte opadgående og nedadgående afvigelser fra kalibreringsvinklen α .

F. Maksimale tolerancer (visuelle og registrerende instrumenter)

1. På testbænken før installation:

(a) tilbagelagt afstand:

1 % mere eller mindre end den reelle afstand, hvor afstanden er mindst 1 kilometer;

(b) hastighed:

3 km/t. mere eller mindre end den reelle hastighed;

(c) tid:

to minutter pr. dag med et maksimum på 10 minutter pr. 7 dage i tilfælde, hvor uret er i gang efter tilbagespoling ikke er mindre end denne periode.

2. Ved installation:

(a) tilbagelagt afstand:

2 % mere eller mindre end den reelle afstand, hvor denne afstand er mindst 1 kilometer;

(b) hastighed:

4 km/t mere eller mindre end den reelle hastighed;

(c) tid:

to minutter om dagen, eller 10 minutter pr. syv dage.

3. I brug:

(a) tilbagelagt afstand:

4 % mere eller mindre end den reelle afstand, hvor denne afstand er mindst 1 kilometer;

(b) hastighed:

6 km/t mere eller mindre end den reelle hastighed;

(c) tid:

to minutter pr. dag eller 10 minutter pr. syv dage

4. De maksimale tolerancer, der er angivet i afsnit 1, 2 og 3, gælder for temperaturer mellem 0 og 40 C, idet temperaturerne tages i umiddelbar nærhed af udstyret.

5. Måling af de maksimale tolerancer, der er fastsat i stk. 2 og 3, skal finde sted på de betingelser, der er fastsat i kapitel VI.

IV. Registreringsark

A. Generelle punkter

1. Registreringsarkene skal være sådan, at de ikke hindrer instrumentets normale funktion, og at de optegnelser, de indeholder, ikke kan slettes og er let læselige og identificerbare.

Registreringsarkene skal bevare deres dimensioner og alle registreringer, der er foretaget på dem, under normale fugtigheds- og temperaturforhold.

Derudover skal det være muligt for hvert besætningsmedlem at indtaste følgende oplysninger på arkene uden at beskadige dem, og uden at det påvirker læsbarheden af registreringerne:

(a) når vedkommende begynder at bruge arket - sit efternavn og fornavn;

(b) dato og sted, hvor brugen af arket begynder, og dato og sted, hvor brugen ophører;

(c) registreringsnummeret på hvert køretøj, som vedkommende er tildelt, både ved starten af den første tur, der er registreret på arket, og derefter, i tilfælde af et køretøjsskift, under brug af arket;

(d) kilometertællerens aflæsning:

- ved starten af den første rejse, der er registreret på arket,
- ved afslutningen af den sidste rejse, der er registreret på arket,
- i tilfælde af skift af køretøj i løbet af en arbejdsdag (aflæsning på det køretøj, som føreren blev tildelt, og aflæsning på det køretøj, som føreren skal tildeles);

(e) tidspunktet for et skift af køretøj.

Under normale opbevaringsforhold skal registreringerne forblive klart læselige i mindst et år.

2. Arkets minimumskapacitet for registrering, uanset form, skal være 24 timer.

Hvis flere diske kobles sammen for at øge den kontinuerlige registreringskapacitet, som kan opnås uden indgriben fra personalet, skal koblingerne mellem de forskellige diske foretages på en sådan måde, at der ikke er pauser i eller overlappning af registreringer ved overførslen fra en disk til en anden.

B. Registreringsområder og deres graduering

1. Registreringsarkene skal omfatte følgende registreringsområder:

- et område, der udelukkende er reserveret til data om hastighed,
- et område, der udelukkende er reserveret til data om tilbagelagt afstand,
- et eller flere områder til data vedrørende køretid, andre arbejdsperioder og tilgængelighed til pauser fra arbejdet og til hviletider for førere.

2. Området til registrering af hastighed skal skaleres i opdelinger på 20 kilometer i timen eller mindre. Den hastighed, der svarer til hver markering på skalaen, skal vises i tal i forhold til markeringen. Symbolet "km/t" skal vises mindst én gang inden for området. Den sidste markering på skalaen skal falde sammen med den øvre grænse for måleområdet.

3. Området til registrering af den tilbagelagte strækning skal være udformet på en sådan måde, at antallet af tilbagelagte kilometer kan aflæses uden problemer.

4. Det eller de områder, der er forbeholdt registrering af de perioder, der er nævnt i punkt 1, skal være markeret på en sådan måde, at det er muligt klart at skelne mellem de forskellige tidsperioder.

C. Oplysninger, der skal udskrives på registreringsarkene

Hvert ark skal i trykt form indeholde følgende oplysninger:

- producentens navn og adresse eller handelsnavn,
- godkendelsesmærke for arkets model,
- godkendelsesmærke for den eller de typer kontrolapparater, som pladen kan anvendes i,
- øvre grænse for hastighedsmåleområdet, angivet i kilometer i timen.

Som et minimalt ekstra krav skal hvert ark i trykt form være forsynet med en tidsskala, der er gradueret på en sådan måde, at tiden kan aflæses direkte i intervaller på 15 minutter, mens hvert interval på 5 minutter kan bestemmes uden problemer.

D. Ledig plads til håndskrevne indstik

Der skal være ledig plads på arkene, så førerne som minimum kan skrive følgende oplysninger:

- førerens efternavn og fornavn,
- dato og sted, hvor brugen af arket begynder, og dato og sted, hvor en sådan brug slutter,
- registreringsnummeret eller -numrene på det køretøj eller de køretøjer, som føreren er tildelt under brugen af arket,
- aflæsninger af kilometertæller fra det køretøj eller de køretøjer, som føreren er tildelt under brugen af arket,
- det tidspunkt, hvor et køretøjsskift finder sted.

V. Installation af kontrolapparat

A. Generelle punkter

1. Betjeningsanordningen skal placeres i køretøjet på en sådan måde, at føreren fra sit sæde har frit udsyn til speedometer, kilometertæller og ur, samtidig med at alle dele af disse instrumenter, herunder de drivende dele, er beskyttet mod utilsigtet beskadigelse.

2. Det skal være muligt at tilpasse kontrolapparatets konstant til køretøjets karakteristiske koefficient ved hjælp af en passende anordning, der kaldes en adaptor.

Køretøjer med to eller flere bagakseludvekslinger skal være udstyret med en omskifteranordning, der gør det muligt automatisk at bringe disse forskellige udvekslinger i overensstemmelse med den udveksling, som kontrolapparatet er tilpasset køretøjet.

3. Når kontrolapparatet er blevet kontrolleret ved montering, skal der anbringes en monteringsplade på køretøjet ved siden af apparatet eller i selve apparatet og på en sådan måde, at det er klart synligt. Efter hver inspektion foretaget af en godkendt montør eller et værksted, der kræver en ændring i indstillingen af selve installationen, skal der anbringes en ny plade i stedet for den forrige.

Pladen skal som minimum vise følgende detaljer:

- navn, adresse eller firmanavn på den godkendte montør eller det godkendte værksted,
- køretøjets karakteristiske koefficient, i formen " $w = \dots$ omdr. /km" eller " $w = \dots$ imp/km",
- effektiv omkreds af hjulets dæk i formlen " $l = \dots$ mm",
- de datoer, hvor køretøjets karakteristiske koefficient blev bestemt, og køretøjets målte effektive omkreds af hjuldækkene.

B. Forsegling

Følgende dele skal være forseglede:

(a) installationspladen, medmindre den er fastgjort på en sådan måde, at den ikke kan fjernes, uden at markeringerne på den ødelægges;

(b) de to ender af forbindelsen mellem selve kontrolapparatet og køretøjet;

(c) selve adapteren og det punkt, hvor den sættes ind i kredsløbet;

(d) omskiftermekanismen til køretøjer med to eller flere akseludvekslinger;

(e) de forbindelser, der forbinder adapteren og kontaktmekanismen med resten af kontrolapparatet;

(f) de foringsrør, der kræves i henhold til kapitel III A 7 (b).

I særlige tilfælde kan der kræves yderligere forseglinger ved godkendelse af typen af kontrolapparat, og placeringen af disse forseglinger skal noteres på godkendelsesattesten.

Kun de forseglinger, der er nævnt i litra b), c) og e), kan fjernes i nødstilfælde. For hver gang disse forseglinger brydes, skal der udarbejdes en skriftlig erklæring med en begrundelse for denne handling, som skal stilles til rådighed for den kompetente myndighed.

VI. Kontrol og inspektioner

Den kontraherende part udpeger de organer, der skal udføre kontrol og inspektion.

1. Certificering af nye eller reparerede instrumenter

Hvert enkelt apparat, hvad enten det er nyt eller repareret, skal certificeres med hensyn til korrekt funktion og nøjagtigheden af dets aflæsninger og registreringer inden for de grænser, der er fastsat i kapitel III F 1, ved hjælp af forsegling i overensstemmelse med kapitel V B (f).

Med henblik herpå kan den kontraherende part foreskrive en indledende verifikation, der består i kontrol og bekræftelse af, at nyt eller repareret udstyr er i overensstemmelse med den typegodkendte model og/eller med kravene i dette bilag og dets tillæg, eller den kan uddelegere beføjelsen til at certificere til fabrikanterne eller deres bemyndigede repræsentanter.

2. Installation

Når kontrolapparatet monteres på et køretøj, skal det og hele installationen overholde bestemmelserne om maksimale tolerancer i kapitel III F 2.

Inspektionsprøverne skal udføres af den godkendte montør eller det godkendte værksted på dennes ansvar.

3. Periodiske inspektioner

(a) Periodiske inspektioner af køretøjets kontrolapparat skal finde sted mindst hvert andet år og kan udføres i forbindelse med køretøjets tekniske kontrol.

Disse inspektioner skal omfatte følgende kontroller:

- at kontrolapparatet fungerer korrekt,
- at kontrolapparatet er forsynet med typegodkendelsesmærket,
- at installationspladen er fastgjort,
- at tætningerne på kontrolapparatet på de andre dele af installationen er intakte,
- den faktiske omkreds af dækkene.

(b) En inspektion for at sikre overensstemmelse med bestemmelsen i kapitel III F 3 om de maksimale tolerancer i brug skal udføres mindst en gang hvert sjette år, selvom hver kontraherende part kan fastsætte et kortere interval for et sådant syn for køretøjer, der er registreret på dens territorium. Sådanne inspektioner skal omfatte udskiftning af installationspladen.

4. Måling af fejl

Måling af fejl ved installation og under brug skal udføres på følgende betingelser, som skal betragtes som standardtestbetingelser:

- køretøjet er uden last og i normal køreklar stand,
- dæktrykket i overensstemmelse med producentens anvisninger,
- dækslid inden for de grænser, der er tilladt ved lov,
- Køretøjets bevægelse: Køretøjet skal bevæge sig, drevet af sin egen motor, i en lige linje og på en plan overflade med en hastighed på 50+5km/t. Forudsat at det er af sammenlignelig nøjagtighed, kan testen også udføres på en passende testbænk.

Tillæg 1B⁴¹⁾

Krav til konstruktion, test, installation og inspektion af det digitale kontrolapparat, der bruges i vejtransport

Artikel 1

Præambel

1. Da dette tillæg er en tilpasning af bilag IB til Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport ¹, er indholdet af dette bilag ikke gengivet i AETR på grund af dets størrelse og meget tekniske karakter. For den fuldstændige officielle tekst og de efterfølgende ændringer henviser de kontraherende parter til *Den Europæiske Unions Tidende*.

Indholdet af dette tillæg 1B er derfor begrænset til en indledning med henvisninger til de relevante tekster fra Den Europæiske Union og de officielle tidsskrifter, hvori de er offentliggjort, og med fremhævelse ved hjælp af krydshenvisninger af de særlige punkter, hvor det har været nødvendige for at tilpasse bilaget til AETR.

2. For at lette høringen af dette bilag med de tilpasninger, der er foretaget for at tage hensyn til AETR, og for at give et samlet overblik over teksten, bliver en konsolideret udgave af dette tillæg udarbejdet af sekretariatet for De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa. Denne udgave har dog ikke nogen juridisk gyldighed. Denne udgave, der er udarbejdet på UNECE's officielle sprog, bliver opdateret efter behov.

Artikel 2

Indledende bestemmelser til tillæg 1B

1. I overensstemmelse med artikel 1, stk. 1 ovenfor, opfordres de kontraherende parter til, for at konsultere bilag IB, at henvise til Kommissionens forordning nr. 1360/2002 af 13. juni 2002 og nr. 432/2004 af 5. marts 2004 (*se fodnote nedenfor for datoerne for deres offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende) om syvende og ottende tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 om kontrolapparatet inden for vejtransport.

* Som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2135/98 af 24. september 1998 (EFT L 274 af 9. oktober 1998) samt ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1360/2002 af 13. juni 2002 (EFT L 207 af 5. august 2002 (berigtigelse i EUT L 77 af 13. marts 2004)) og nr. 432/2004 af 5. marts 2004 (EUT L 71 af 10. marts 2004).

2. Med henblik på tillæg 1B:

2.1. Udtrykkene i venstre kolonne nedenfor erstattes af de tilsvarende udtryk i højre kolonne:

<i>Termer anvendt i bilag IB</i>		<i>Termer anvendt i AETR</i>
Medlemsstater		Kontraherende parter
MS		CP
Bilag (IB)	Erstattet af	Tillæg (1B)
Tillæg		Undertillæg
Forordning		Overenskomst eller AETR
Fællesskab		UNECE

2.2. Henvisninger til lovtekster i venstre kolonne nedenfor erstattes af henvisninger i højre kolonne:

Lovtekster fra Det Europæiske Fællesskab

Juridiske tekster fra De Forenede Nationers Økonomiske Kommission for Europa

Rådets forordning (EØF)
nr. 3821/85

AETR

Rådets direktiv nr.
92/23/EØF

Erstattet af

ECE-regulativ 54

Kommissionens direktiv nr.
95/54/EF om tilpasning til
den tekniske udvikling Rå-
dets direktiv 72/245/EØF

ECE-regulativ 10

2.3. En liste over tekster eller bestemmelser, for hvilke der ikke findes en ECE-ækvivalent, eller for hvilke der er behov for mere information, vises nedenfor. Disse tekster eller oplysninger er kun citeret som reference.

2.3.1 Grænsen for indstilling af fartbegrænseren, som defineret i I (Definitioner), bb) i bilag IB/tillæg 1B, er i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets direktiv nr. 92/6/EØF af 10. februar 1992 (EFT nr. L57 af 02/03/1992).

2.3.2 Måling af afstande, som defineret i I (Definitioner), u) i bilag IB/tillæg 1B, er i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets direktiv nr. 97/27/EF af 22. juli 1997, som senest ændret (EFT nr. L 233 af 25/08/1997).

2.3.3 Identifikation af køretøjer, som defineret i I (Definitioner), nn) i bilag IB/tillæg 1B, er i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets direktiv nr. 76/114/EØF af 18. december 1975 (EFT nr. L 24 af 30/01/1976).

2.3.4 Bestemmelserne om sikkerhed skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets henstilling nr. 95/144/EF af 7. april 1995 om fælles kriterier for evaluering af informationsteknologisk sikkerhed (ITSEC) (EFT nr. L 93 af 26/04/1995).

2.3.5 Beskyttelsen af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og den frie udveksling af sådanne oplysninger er i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets direktiv nr. 95/46/EF af 24. oktober 1995, som senest ændret (EFT nr. L 281 af 23/11/1995).

2.4. Andre bestemmelser, der skal ændres eller slettes:

2.4.1 Indholdet af krav 172 udgår og erstattes af "Reserveret".

2.4.2 Krav 174 ændres som følger:

"kendetegnet for den kontraherende part, der udsteder kortet". Kendetegnene for kontraherende parter uden for EU er dem, der er udarbejdet i overensstemmelse med Wienerkonventionen om vejtrafik fra 1968 eller Genèvekonventionen om vejtrafik fra 1949".

2.4.3 Henvisningen til EU-flaget med bogstaverne "MS", der betyder "medlemsstat", i krav 178 erstattes af bogstaverne "CP", der betyder "kontraherende part", flaget for den kontraherende part uden for EU er valgfri.

2.4.4 Krav 181 ændres som følger:

"Efter høring af UN/ECE's sekretariat kan de kontraherende parter tilføje farver eller mærker, såsom sikkerhedselementer, uden at dette berører de øvrige bestemmelser i dette tillæg".

2.4.5 Krav 278 ændres som følger:

"Interoperabilitetstest udføres af et enkelt kompetent organ".

2.4.6 Krav 291 til 295 udgår og erstattes af "Reserveret".

2.4.7 I tillæg 9/undertillæg 9 til AETR (Typegodkendelse - Liste over mindstekrav til prøvninger), 1, 1-1, ændres den indledende sætning som følger:

"Typegodkendelsesproceduren for kontrolapparatet (eller komponenten) eller fartskriverkortet er baseret på:"

Tillæg 2⁴²⁾

Godkendelsesmærke og certifikater

I. Godkendelsesmærke

1. Godkendelsesmærket skal bestå af:

Et rektangel, hvori bogstavet "e" efterfulgt af et kendingsnummer for det land, der har udstedt godkendelsen, skal være anbragt i overensstemmelse med følgende konventionelle tegn:

Tyskland	1	Slovakiet	27
Frankrig	2	Hviderusland	28
Italien	3	Estland	29
Holland	4	Moldova	30
Sverige	5	Bosnien-Herzegovina	31
Belgien	6	Letland	32
Ungarn	7	Liechtenstein	33
Tjekkiet	8	Bulgarien	34
Spanien	9	Kazakhstan	35
Serbien	10	Litauen	36
Storbritannien	11	Tyrkiet	37

Østrig	12	Turkmenistan	38
Luxembourg	13	Aserbajdsjan	39
Schweiz	14	Den tidligere jugoslaviske republik Makedonien	40
Norge	16	Andorra	41
Finland	17	Uzbekistan	44
Danmark	18	Ukraine	46
Rumænien	19	Cypern	49
Polen	20	Malta	50
Portugal	21	Albanien	54
Den Russiske Føderation	22	Armenien	55
Grækenland	23	Montenegro	56
Irland	24	San Marino	57
Kroatien	25	Monaco	59

Efterfølgende numre skal tildeles:

(i) Til lande, der er kontraherende parter i overenskomsten af 1958 om indførelse af ensartede betingelser for godkendelse og gensidig anerkendelse af godkendelse af udstyr og dele til motorkøretøjer, de samme numre, som er tildelt disse lande ved overenskomsten;

(ii) Til lande, der ikke er kontraherende parter i 1958-overenskomsten - i den kronologiske rækkefølge, hvori de ratificerer eller tiltræder denne overenskomst;

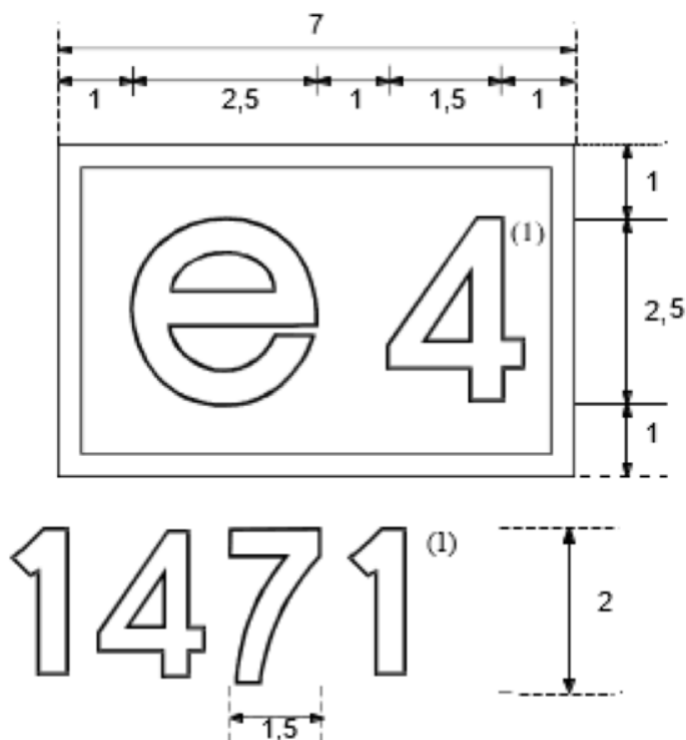
og

Et godkendelsesnummer svarende til nummeret på den godkendelsesattest, der er udarbejdet for prototypen af kontrolapparatet eller diagramarket, placeret på et hvilket som helst punkt i umiddelbar nærhed af dette rektangel.

Bemærk: For i fremtiden at sikre overensstemmelse mellem de konventionelle skilte i 1958-overenskomsten og dem, der er fastsat i AETR-overenskomsten, bør nye kontraherende parter tildeles det samme nummer i begge overenskomster.

2. Godkendelsesmærket skal vises på den beskrivende plade for hvert sæt kontrolapparater og på hvert registreringsark. Det skal være umuligt at slette og altid være let læseligt.

3. Dimensionerne på godkendelsesmærket, der er tegnet nedenfor, er udtrykt i millimeter, og disse dimensioner er minimumsmål. Forholdet mellem dimensionerne skal bevares.

(1) Disse tal er kun vejledende.

II. Godkendelsescertifikat for produkter i overensstemmelse med tillæg 1⁴³⁾

En kontraherende part, der har meddelt godkendelse, skal udstede et godkendelsescertifikat til ansøgeren efter nedenstående model. Når en kontraherende part underretter andre kontraherende parter om udstedte eller i givet fald tilbagekaldte godkendelser, skal parten anvende kopier af denne attest.

Godkendelsescertifikat

Navn på den kompetente myndighed _____

_____ Meddelelse vedrørende:*

- godkendelse af en type kontrolapparat
- inddragelse af godkendelse af en type kontrolapparat
- godkendelse af en model for registreringsark
- tilbagetrækning af godkendelse af et registreringsark

Godkendelse nr. _____

1. Varemærke eller navn _____

2. Navn på modeltype _____

3. Navn på producent _____
4. Producentens adresse _____
5. Indsendt til godkendelse på _____
6. Testet på _____
7. Dato og nummer på testrapporten _____
8. Dato for godkendelse _____
9. Dato for tilbagetrækning af godkendelse _____
10. Type eller typer af kontrolapparat, som arket er beregnet til at blive brugt i

11. Sted _____
12. Dato _____
13. Beskrivende dokumenter vedhæftet _____

14. Bemærkninger

(Underskrift)

* Slet punkter, der ikke er relevante.

III. Godkendelsescertifikat for produkter i henhold til tillæg 1B⁴⁴⁾

Når den kontraherende part har foretaget en godkendelse, udsteder den et godkendelsescertifikat til ansøgeren, som er udarbejdet i overensstemmelse med nedenstående model. De kontraherende parter bruger kopier af dette dokument til at meddele andre kontraherende parter, at godkendelser er givet, eller at de er trukket tilbage.

Godkendelsescertifikat for produkter i overensstemmelse med tillæg 1B

Navn på den kompetente myndighed _____

Meddelelse vedrørende (1):

- ☐ Godkendelse
- ☐ Tilbagekaldelse af en godkendelse
- ☐ Af en model for et kontrolapparat

☐ Af en komponent i kontrolapparatet (2)

☐ Af et førerkort

☐ Af et værkstedskort

☐ Af et firmakort

☐ Af en inspektørs kort

Godkendelse nr. _____

1. Fremstillings- eller handelsmærke

2. Navn på model

3. Navn på producent

4. Producentens adresse

5. Indsendt til godkendelse på

6. Testlaboratorium eller -laboratorier

7. Dato og antal rapporter

8. Dato for godkendelse

9. Dato for tilbagetrækning af godkendelse _____

10. Model(ler) af komponent(er) i kontrolapparatet, som komponenten er beregnet til at blive brugt sammen med

11. Sted _____

12. Dato _____

13. Beskrivende dokumenter vedlagt _____

14. Bemærkninger (herunder anbringelse af segl, hvis det kræves)

(Underskrift)

(1) Sæt kryds i de relevante felter.

(2) Angiv den komponent, der er involveret i kommunikationen.

Tillæg 3⁴⁵⁾

Modelformularer

I overensstemmelse med artikel 12a i denne overenskomst kan vejtransportører bruge følgende modelformularer til at lette vejkontrollen:

1. Aktivitetsattesten skal bruges, når en fører har været på sygeorlov eller årlig ferie, eller når vedkommende har kørt et køretøj, der er undtaget fra AETR's anvendelsesområde som defineret i artikel 2 i denne overenskomst.

Brugsanvisninger

(Skal så vidt muligt gengives på bagsiden af formularen)

(a) Alle felter i denne formular skal udfyldes **inden rejsen** af transportvirksomheden og den pågældende fører.

(b) Teksten i formularen må ikke ændres.

(c) For at være gyldig skal formularen være underskrevet af både den autoriserede repræsentant for transportvirksomheden og af føreren selv. For individuelle virksomheder underskriver føreren én gang på vegne af virksomheden og én gang som fører. Kun den underskrevne original er gyldig.

(d) Formularen kan udskrives på papir med virksomhedens logo. Afsnit 1 til 5 kan fortrykkes. Undertegnedes underskrift må ikke erstattes af virksomhedens stempel, men kan ledsages af dette.

(e) Eventuelle yderligere nationale eller regionale oplysninger skal anføres på bagsiden af formularen.

(f) Hvis denne formular er udfærdiget på et andet sprog end engelsk eller fransk, skal titlen på det nationale sprog stå under de engelske og franske titler, som skal bevares. Afsnitsoverskrifterne i formularens brødtekst skal gentages på engelsk, hvis originaldokumentet er udfærdiget på et andet sprog end engelsk (se vedlagte model).

2. *(reserveret til en mulig anden formular) ...*

Aktivitetserklæring */Formulaire d'attestation d'activités.

*(FORORDNING (EF) 561/2006 ELLER AETR**) / (RÈGLEMENT (CE) 561/2006 OU L'AETR**)*

Udfyldes med latinske bogstaver og underskrives før en rejse/ À remplir en dactylographie en caractères latins et à signer avant tout voyage

Skal opbevares sammen med det originale kontrolapparats registreringer, uanset hvor de skal opbevares/À joindre aux enregistrements de l'appareil de contrôle qui doivent être conservés

Falske attester udgør en overtrædelse/ Les fausses attestations constituent une infraction

Del, der skal udfyldes af virksomheden (**Partie à remplir par l'entreprise**)

1. Virksomhedens navn/Nom de l'entreprise _____

2. Gadeadresse, postnummer, by/Rue, code postal, ville

Land / Pays: _____

3. Telefonnummer (herunder international kode)/Numéro de téléphone (y compris le préfixe international) _____

4. Faxnummer (inklusive international kode/Numéro du télécopieur (y compris le préfixe international) _____

5. Adresse courrier électronique/e-mailadresse) _____

Undertegnede (Le soussigné):

6. Navn og fornavn/Nom et prénom _____

7. Stilling hos virksomheden/Fonction dans l'entreprise _____

erklærer, at føreren/déclare que le conducteur:

8. Navn og fornavn/Nom et prénom _____

9. Fødselsdato (dag/måned/år)/Date de naissance: (jour/mois/année): _____

10. Kørekort eller identitetskort eller pasnummer/Numéro du permis de conduire ou de la carte d'identité ou du passeport _____

11. som påbegyndte sit arbejde i virksomheden den (dag/måned/år)/qui a commencé travailler dans l'entreprise le(jour/mois/année) _____
au cours de la période/ i perioden:

12. fra (time/dag/måned/år) du (heure/jour/mois/année): _____

13. til (time/dag/måned/år)/ au (heure/jour/mois/année): _____

14. ☐ var på sygeorlov*** / était en congé de maladie

15. ☐ var på årlig ferie^{***} /*était en congé annuel*
16. ☐ var på orlov eller havde hviletid^{***} /*était en congé ou repos*
17. ☐ kørte et køretøj, der er undtaget fra anvendelsesområdet for forordning (EF) 561/2006 eller AETR^{***} /*conduisait un véhicule exclu du champ d'application du règlement (CE) 561/2006 ou de l'AETR*
18. ☐ udførte andet arbejde end kørsel^{***} /*effectuait autre travail que la conduite*
19. ☐ var tilgængelig^{***} /*était disponible*
20. Sted /Lieu: _____ Dato/date: _____

Underskrift/signature

21. Jeg, føreren, bekræfter, at jeg ikke har kørt et køretøj, der er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EF) 561/2006 eller AETR i den ovenfor nævnte periode (*Le soussigné, conducteur, confirme ne pas avoir conduit un véhicule relevant du champ d'application du règlement (CE) 561/2006 ou de l'AETR au cours de la période susmentionnée*).

22. Sted /Lieu: _____ Dato/date: _____

Førerens underskrift /*Signature du conducteur*

* Denne formular kan fås i elektronisk og printbar udgave på følgende adresse /Ce formulaire peut être obtenu en version électronique et en version imprimable à l'adresse suivante: <http://www.unece.org/trans/main/sc1/aetr.html>

** Europæisk Overenskomst om Arbejdet for Besætninger på Køretøjer i International Vejtransport /Accord européen relatif au travail des équipages des véhicules effectuant des transports internationaux par route.

*** Vælg kun et felt/ Ne cocher qu'une seule case.

PROTOKOL FOR UNDERSKRIFT

Protokol for underskrift

Ved underskrivelsen af den europæiske overenskomst om arbejdet, der udføres af besætninger på køretøjer i international vejtransport, er undertegnede, behørigt bemyndigede, blevet enige om følgende:

De kontraherende parter erklærer, at denne overenskomst ikke berører de bestemmelser, der eventuelt senere måtte blive udarbejdet vedrørende arbejdets varighed og fordeling.

ad artikel 4 i overenskomsten

Bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, skal ikke fortolkes således, at de uden for den stat, hvor det køretøj, der udfører transporten, er indregistreret, finder anvendelse på forbud mod færdsel på bestemte dage eller tidspunkter, som måtte gælde i den pågældende stat for bestemte kategorier af køretøjer. Bestemmelserne i artikel 4, stk. 2, skal ikke fortolkes således, at de forhindrer en kontraherende part i på sit territorium at håndhæve bestemmelserne i sine nationale love og forskrifter, som forbyder visse kategorier af køretøjs- trafik på visse dage eller på visse tidspunkter.

En kontraherende part, som er part i en særlig overenskomst som omhandlet i artikel 4, stk. 2, i denne overenskomst, og som tillader international transport, der begynder og slutter på parternes territorier i den pågældende særlige overenskomst, med køretøjer, der er registreret på territoriet for en stat, som er kontraherende part i denne overenskomst, men som ikke er part i den pågældende særlige overenskomst, kan gøre det til en betingelse for indgåelse af bilaterale eller multilaterale overenskomster, der tillader sådan transport, at de besætninger, der udfører denne transport, på territorierne for stater, der er parter i den pågældende særlige overenskomst, overholder bestemmelserne i den pågældende særlige overenskomst.

ad artikel 12 i overenskomsten

Undertegnede forpligter sig til, efter at overenskomsten er trådt i kraft, at drøfte, om der ved en ændring kan indsættes en bestemmelse om anvendelse af et kontrolapparat af godkendt type, som, når det anbringes på køretøjet, i videst muligt omfang kan erstatte den individuelle kontrolbog.

ad artikel 14 i overenskomsten

De kontraherende parter anerkender, at det ville være ønskeligt for:

- at hver kontraherende part træffer de nødvendige foranstaltninger for at kunne anlægge sag om overtrædelse af overenskomstens bestemmelser, ikke blot hvis overtrædelsen er begået på dens territorium, men også hvis den er begået på en anden stats territorium under en international vejtransport, der udføres med et køretøj, som den kontraherende part har registreret;
- de skal yde hinanden bistand med henblik på at pålægge sanktioner for begåede overtrædelser.

ad bilag til overenskomsten

Uanset stk. 4 i de generelle bestemmelser i bilaget til denne overenskomst kan Schweiz dispensere fra kravet om, at arbejdsgiverne skal underskrive de ugentlige rapporter i den individuelle kontrolbog.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede, der er behørigt bemyndiget hertil, underskrevet denne protokol.

UDFÆRDIGET i Genève den første juli nitten hundrede og halvfjerds i et enkelt eksemplar på engelsk og fransk, idet begge tekster har samme gyldighed.

- 1) Definition ændret ved ændringsforslag 6.
- 2) Definition indført ved ændringsforslag 2 og ændret ved ændringsforslag 6.
- 3) Definition indført ved ændringsforslag 2.
- 4) Definition ændret ved ændringsforslag 6.
- 5) Definition indført ved ændringsforslag 2.
- 6) Definition indført ved ændringsforslag 2 og ændret ved ændringsforslag 6.
- 7) Definitionerne (n) til (w) er indført ved ændringsforslag 6.
- 8) Ændret successivt ved ændringsforslag 2 og 6.
- 9) Ændret successivt ved ændringsforslag 1, 2 og 6.
- 10) Ændret ved ændringsforslag 2.
- 11) Ændret ved ændringsforslag 2.
- 12) Ændret successivt ved ændringsforslag 2 og 6.
- 13) Ændret successivt ved ændringsforslag 2 og 6.
- 14) Ændret successivt ved ændringsforslag 2 og 6.
- 15) Indført ved ændringsforslag 6.
- 16) Ændret successivt ved ændringsforslag 2 og 6.
- 17) Ændret successivt ved ændringsforslag 1, 2, 3 og 5.
- 18) Ændret successivt ved ændringsforslag 2 og 6.
- 19) Ændret successivt ved ændringsforslag 2, 4 og 6.
- 20) Indført ved ændringsforslag 6.
- 21) Ændret successivt ved ændringsforslag 2 og 5.
- 22) Indført ved ændringsforslag 6.
- 23) Ændret ved ændringsforslag 2.
- 24) Ændret ved ændringsforslag 2.
- 25) Ændret ved ændringsforslag 2.
- 26) Ændret ved ændringsforslag 2 og 5.
- 27) Indført ved ændringsforslag 2, derefter ændret ved ændringsforslag 5.
- 28) Indført ved ændringsforslag 5.
- 29) Indført ved ændringsforslag 6.
- 30) Ændret ved ændringsforslag 2.
- 31) Ændret ved ændringsforslag 2.
- 32) Ændret ved ændringsforslag 2, derefter fuldstændig revideret ved ændringsforslag 5.
- 33) Ændret ved ændringsforslag 6.
- 34) Ændret ved ændringsforslag 6.
- 35) Symboler, der bruges til den digitale fartsriver.
- 36) Symboler, der bruges til den digitale fartsriver.
- 37) Symboler, der bruges til den digitale fartsriver.
- 38) Symboler, der bruges til den digitale fartsriver.
- 39) Ændret ved ændringsforslag 6.
- 40) Ændret ved ændringsforslag 2.
- 41) Indført ved ændringsforslag 5.
- 42) Ændret successivt ved ændringsforslag 2, 3, 5 og 6.
- 43) Titel ændret ved ændringsforslag 5.
- 44) Indført ved ændringsforslag 5.
- 45) Indført ved ændringsforslag 6.

Bekendtgørelse af lov om gennemførelse af dele af arbejdstidsdirektivet

Bekendtgørelse af lov om gennemførelse af dele af arbejdstidsdirektivet¹⁾

Herved bekendtgøres lov om gennemførelse af dele af arbejdstidsdirektivet, jf. lovbekendtgørelse nr. 896 af 24. august 2004, med de ændringer, der følger af § 1 i lov nr. 89 af 30. januar 2024.

§ 1. Loven finder anvendelse for lønmodtagere, jf. § 2, stk. 1, jf. dog stk. 2-6.

Stk. 2. §§ 3, 4 og 5-7 finder ikke anvendelse for lønmodtagere, der i medfør af kollektiv overenskomst er sikret de rettigheder, der som minimum svarer til artikel 2, stk. 1, 3 og 4, og artiklerne 4, 6, 8, 9, 16, 17, 18 og 19 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden.

Stk. 3. For lønmodtagere, der ikke er omfattet af en overenskomst, der sikrer de rettigheder, der nævnes i stk. 2, finder §§ 3, 4 og 5-7 ikke anvendelse, hvis det i det enkelte ansættelsesforhold skriftligt aftales, at lønmodtageren er sikret disse rettigheder i henhold til en nærmere angiven kollektiv overenskomst, som er gældende i den virksomhed, hvor lønmodtageren er ansat. § 8, stk. 1 og 2, finder alene anvendelse i de i § 8, stk. 3, nævnte tilfælde.

Stk. 4. Loven finder ikke anvendelse for mobile lønmodtagere, jf. § 2, stk. 2, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport. Øvrige mobile lønmodtagere er ikke omfattet af §§ 3 og 5.

Stk. 5. Loven finder ikke anvendelse, hvis der i anden særlig lovgivning eller bestemmelser med hjemmel heri er fastsat regler om tilrettelæggelse af arbejdstiden, der som minimum svarer til direktivets beskyttelsesniveau.

Stk. 6. Under overholdelse af de generelle principper for beskyttelse af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed finder §§ 3, 4 og 5 ikke anvendelse, hvis arbejdstidens længde som følge af særlige træk ved det udførte arbejde ikke måles eller fastsættes på forhånd, eller hvis lønmodtagerne selv kan fastsætte den, når der er tale om lønmodtagere, der kan træffe selvstændige beslutninger, eller som har ledelsesmæssige funktioner, jf. direktivets artikel 17, stk. 1, litra a. Det skal fremgå af ansættelseskontrakten, at lovens §§ 3, 4 og 5 ikke finder anvendelse.

§ 2. Ved en lønmodtager forstås i denne lov en person, der modtager vederlag for udførelse af personligt arbejde i tjenesteforhold.

Stk. 2. Ved mobil lønmodtager forstås i denne lov en lønmodtager, der er en del af rejsende eller flyvende personale, som er ansat af en virksomhed, der udfører passager- eller godstransport ad vej eller luftvej.

Stk. 3. Medmindre andet er fastsat i henhold til kollektiv overenskomst, forstås ved arbejdstid i denne lov det tidsrum, hvori arbejdstageren er på arbejde og står til arbejdsgiverens rådighed under udførelse af sin beskæftigelse eller sine opgaver.

Stk. 4. Ved natperiode forstås i denne lov et tidsrum på mindst 7 timer, som omfatter tidsrummet mellem kl. 00.00 og kl. 05.00. Medmindre andet er aftalt, er natperioden fra kl. 22.00 til kl. 05.00.

Stk. 5. Ved en natarbejder forstås i denne lov en lønmodtager, der normalt udfører mindst 3 timer af sin daglige arbejdstid i natperioden, eller en lønmodtager, der udfører natarbejde i mindst 300 timer inden for en periode på 12 måneder.

§ 3. En lønmodtager med en daglig arbejdstid på mere end 6 timer har ret til en pause af et sådant omfang, at pausens formål tilgodeses. Pausen lægges efter de for arbejdsstedet normale regler for lægning af arbejdstiden.

§ 4. Den gennemsnitlige arbejdstid i løbet af en syvdagesperiode beregnet over en periode på 4 måneder må ikke overstige 48 timer inkl. overarbejde, jf. dog § 4 a. Perioder med årlig betalt ferie og perioder med sygeorlov medtages ikke i eller er neutrale i forhold til beregningen af gennemsnittet.

§ 4 a. De mest repræsentative arbejdsmarkedsparter i Danmark kan under overholdelse af de almindelige principper for beskyttelse af lønmodtagernes sikkerhed og sundhed i overensstemmelse med stk. 2-4 aftale, at der på det pågældende overenskomstområde er adgang til at indgå individuelle aftaler om, at lønmodtageren arbejder ud over 48 timer om ugen i gennemsnit.

Stk. 2. Den i stk. 1 nævnte mulighed for at fravige bestemmelser om, at der højst må arbejdes 48 timer om ugen i gennemsnit, kan alene anvendes i forhold til lønmodtagere, der er omfattet af overenskomstbestemmelser om rådighedsvagter, herunder lokalaftaler herom, og som udfører samfundskritiske funktioner inden for de områder, der er angivet i artikel 17, stk. 3, litra a-c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden.

Stk. 3. En lønmodtager, der gennem indgåelse af en individuel aftale som nævnt i stk. 1 har samtykket i at arbejde ud over 48 timer om ugen i gennemsnit, kan til enhver tid med et rimeligt varsel trække dette samtykke tilbage. Det må ikke lægges lønmodtagere, der ikke samtykker i at arbejde ud over 48 timer om ugen i gennemsnit, eller som trækker et sådant samtykke tilbage, til last, at de ikke ønsker at arbejde ud over 48 timer om ugen i gennemsnit.

Stk. 4. For lønmodtagere, der gennem indgåelse af en individuel aftale som nævnt i stk. 1 har samtykket i at arbejde ud over 48 timer om ugen i gennemsnit, må den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid ikke overstige 60 timer beregnet over en periode på 4 måneder. Under overholdelse af almindelige principper for beskyttelse af lønmodtagernes sikkerhed og sundhed kan det dog af objektive og tekniske grunde og af hensyn til arbejdets tilrettelæggelse fastsættes i den pågældende overenskomst eller aftale, at en længere referenceperiode, som kan være op til 12 måneder, kan anvendes. Perioder med årlig betalt ferie og perioder med sygeorlov medtages ikke i eller er neutrale i forhold til beregningen af gennemsnittet.

Stk. 5. De mest repræsentative arbejdsmarkedsparter, jf. stk. 1, kan under de i stk. 2 nævnte betingelser derudover i overenskomsten fastsætte, at den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid kan overstige 60 timer for lønmodtagere, der gennem indgåelse af en individuel aftale som nævnt i stk. 1 har samtykket i at arbejde ud over 48 timer om ugen i gennemsnit.

Stk. 6. Spørgsmål om, hvorvidt en kollektiv overenskomst opfylder de betingelser, der fremgår af stk. 1-5, afgøres af Arbejdsretten. Tvister om, hvorvidt betingelserne i stk. 2-5 er opfyldt, kan dog være genstand for fagretlig behandling og eventuelt faglig voldgift, hvis dette er aftalt mellem de pågældende overenskomstparter.

§ 4 b. Med henblik på at sikre overholdelse af gældende regler om daglig og ugentlig hviletid og maksimal ugentlig arbejdstid skal arbejdsgiveren indføre et objektivt, pålideligt og tilgængeligt arbejdstidsregistreringssystem, der gør det muligt at måle den daglige arbejdstid for hver enkelt af de pågældende lønmodtagere.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal sørge for, at lønmodtageren kan tilgå egne oplysninger i det arbejdstidsregistreringssystem, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Arbejdsgiveren skal opbevare de i henhold til stk. 1 registrerede oplysninger i 5 år efter udløbet af den periode, der udgør grundlaget for beregningen af lønmodtagerens gennemsnitlige ugentlige arbejdstid.

Stk. 4. I forhold til lønmodtagere, der i overensstemmelse med § 4 a, stk. 1, har samtykket i at arbejde mere end 48 timer i gennemsnit om ugen, skal arbejdsgiveren desuden

- 1) føre ajourførte registre over de pågældende lønmodtagere,
- 2) stille de registrerede oplysninger til rådighed for Arbejdstilsynet, som af sikkerheds- eller sundhedsmæssige årsager som led i opgaven med at påse overholdelsen af arbejdsmiljølovgivningen kan forbyde eller begrænse lønmodtagernes mulighed for at arbejde ud over 48 timer om ugen i gennemsnit, og
- 3) efter anmodning give Arbejdstilsynet oplysninger om de aftaler, der er indgået i overensstemmelse med § 4 a, stk. 1.

Stk. 5. Klage over en afgørelse fra Arbejdstilsynet om at forbyde eller begrænse lønmodtagernes mulighed for at arbejde ud over 48 timer i gennemsnit om ugen, jf. stk. 4, nr. 2, kan indbringes for Arbejds milj øklagenævnet. § 81, stk. 1-5, om klageadgang i lov om arbejdsmiljø finder tilsvarende anvendelse.

§ 5. Den normale arbejdstid for natarbejdere må i gennemsnit ikke overstige 8 timer pr. periode på 24 timer beregnet over en periode på 4 måneder.

Stk. 2. Den i arbejdsmiljølovens kapitel 9 fastsatte minimumsperiode på 24 timers ugentlig hvile medtages ikke i beregningen af gennemsnittet inden for referenceperioden.

Stk. 3. Hvor en natarbejder er beskæftiget ved særlig risikofyldt arbejde eller ved arbejde, der indebærer en betydelig fysisk eller psykisk belastning, må der ikke arbejdes mere end 8 timer i løbet af en periode på 24 timer, i hvilken der udføres natarbejde.

§ 6. Lønmodtagere skal tilbydes gratis helbreds kontrol, inden de begynder beskæftigelse med natarbejde og derefter inden for regelmæssige tidsrum på mindre end 3 år.

§ 7. Natarbejdere, der lider af helbredsproblemer, som påviseligt skyldes, at de udfører natarbejde, overføres, når det er muligt, til dagarbejde, som passer til dem.

§ 8. En lønmodtager, hvis rettigheder i henhold til denne lov er krænket, kan tilkendes en godtgørelse.

Stk. 2. Afskediges en lønmodtager, fordi denne har rejst krav i henhold til denne lov, skal arbejdsgiveren betale en godtgørelse.

Stk. 3. For lønmodtagere, der er omfattet af en overenskomst som nævnt i § 1, stk. 2, jf. herved tillige § 1, stk. 3, kan sager om krænkelse af rettighederne efter sådan en overenskomst, herunder om den i stk. 1 og 2 nævnte godtgørelse, som ikke bliver behandlet ad fagretlig vej, afgøres ved de civile domstole.

§ 9. Beskæftigelsesministeren bemyndiges til efter forhandlinger med arbejdsmarkedets parter at fastsætte nærmere regler vedrørende udnyttelse af de i direktivet indeholdte undtagelsesmuligheder. Beskæftigelsesministeren bemyndiges herunder til efter fælles anmodning fra de mest repræsentative arbejdsmarkedsparter at fastsætte nærmere regler om muligheden for at fravige bestemmelser om, at der højst må arbejdes 48 timer om ugen i gennemsnit, på andre områder end angivet i artikel 17, stk. 3, litra a-c, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden.

§ 10. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

§ 11. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 258 af 8. april 2003 om ændring af lov om gennemførelse af dele af arbejdstidsdirektivet (Inddragelse af de ekskluderede sektorer i lovens dækningsområde)²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 31. juli 2003.

Lov nr. 89 af 30. januar 2024 om ændring af lov om gennemførelse af dele af arbejdstidsdirektivet og lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter (Indførelse af registreringskrav og mulighed for at fravige reglerne om maksimal ugentlig arbejdstid)³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 2024.

Beskæftigelsesministeriet, den 12. august 2024

TINE NIELSEN HERTZ

/ Christian Andersen-Mølgaard

- ¹⁾ Loven gennemfører dele af Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EFT. 1993 nr. L 307, s. 18).

- 2) Lovændringen vedrører § 1 og § 2.
- 3) Lovændringen vedrører § 1, § 4, § 4 a, § 4 b, § 8 og § 9.

Lov om arbejdstid for mobile lønmodtagere inden for vejtransportsektoren

LOV nr 395 af 01/06/2005

Lov om arbejdstid for mobile lønmodtagere inden for
vejtransportsektoren ¹⁾

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1. Denne lov finder anvendelse for mobile lønmodtagere, der deltager i vejtransportaktiviteter, som er omfattet af forordning (EØF) nr. 3820/85 eller, hvis denne ikke finder anvendelse, af AETR-overenskomsten.

Stk. 2. Denne lovs § 3, stk. 1, 2 og 5, samt §§ 4, 5, 6 og 9 finder dog ikke anvendelse for lønmodtagere, der i medfør af kollektiv overenskomst er sikret de rettigheder, der svarer til de i direktiv 2002/15/EF af 11. marts 2002 om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, angivne rettigheder.

Stk. 3. For lønmodtagere, der ikke er omfattet af en overenskomst, der sikrer de i stk. 2 nævnte rettigheder, finder § 3, stk. 1, 2 og 5, samt §§ 4, 5, 6 og 9 ikke anvendelse, hvis det i det enkelte ansættelsesforhold skriftligt aftales, at lønmodtageren er sikret disse rettigheder i henhold til en nærmere angivet kollektiv overenskomst, som er gældende på den virksomhed, hvor lønmodtageren er ansat.

§ 2. Ved en lønmodtager forstås i denne lov en person, der modtager vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold.

Stk. 2. Ved en mobil lønmodtager forstås i denne lov en lønmodtager, som er en del af det kørende personale, og som beskæftiges af en virksomhed, der for fremmed eller egen regning udfører personbefordring ad vej eller vejgodstransport.

Stk. 3. Ved arbejdstid forstås i denne lov det tidsrum, hvor lønmodtageren er på sin arbejdsplads og står til arbejdsgiverens disposition under udførelse af sin beskæftigelse eller sine opgaver. Pauser, hviletid og rådighedstid som defineret i stk. 4 medregnes ikke til arbejdstiden, hvis arbejdsmarkedets parter ikke via kollektiv overenskomst har indgået aftale om kompensation for eller begrænsning af rådighedstid.

Stk. 4. Ved rådighedstid forstås i denne lov andre tidsrum end pauser og hviletid, hvor den mobile lønmodtager ikke skal forblive på sin arbejdsplads, men skal være parat til at udføre arbejdsopgaver, herunder at genoptage kørslen, ved en eventuel anmodning herom. For at et tidsrum kan betragtes som rådighedstid, er det en betingelse, at den mobile lønmodtager på forhånd har kendskab til placeringen af disse tidsrum og den forventede varighed heraf. For mobile lønmodtagere, der kører i hold, er den tid, der under kørslen tilbringes ved siden af føreren eller i køje, rådighedstid.

Stk. 5. Ved natperiode forstås i denne lov tidsrummet mellem kl. 01.00 og 05.00, medmindre det ved kollektiv overenskomst er fastsat, at et andet tidsrum på 4 timer mellem kl. 00.00 og 07.00 skal betragtes som natperiode.

Stk. 6. Ved natarbejde forstås i denne lov alt arbejde, der udføres i natperioden.

§ 3. Den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid må ikke overstige 48 timer beregnet over en periode på 4 måneder. Der kan desuden højst arbejdes 60 timer i en enkelt uge, medmindre der er tale om vejtransporter, der er omfattet af artikel 6, stk. 1, afsnit 4 og 5, i forordning (EØF) 3820/85 eller, hvis denne ikke finder anvendelse, af AETR-overenskomstens artikel 6, stk. 1, 4. afsnit.

Stk. 2. Hvis den mobile lønmodtager udfører arbejde for mere end én arbejdsgiver, medregnes det arbejde, der er udført for andre arbejdsgivere, ved opgørelsen af den ugentlige arbejdstid.

Stk. 3. Den mobile lønmodtagers arbejdsgiver skal registrere arbejdstiden for mobile lønmodtagere. Arbejdsgiveren skal skriftligt anmode den mobile lønmodtager om at aflægge regnskab for arbejde, der er udført for en anden arbejdsgiver, og den mobile lønmodtager skal skriftligt give arbejdsgiveren oplysning herom.

Stk. 4. Den mobile lønmodtagers arbejdsgiver skal opbevare de i stk. 3 nævnte oplysninger i to år efter udløbet af den periode, der udgør grundlaget for beregningen af den mobile lønmodtagers gennemsnitlige ugentlige arbejdstid.

Stk. 5. Den mobile lønmodtagers arbejdsgiver skal udlevere en kopi af de registrerede oplysninger til den mobile lønmodtager, hvis denne anmoder herom.

§ 4. Mobile lønmodtagere må ikke arbejde mere end 6 timer i træk uden pauser.

Stk. 2. Arbejdet skal afbrydes med en pause med en samlet længde på mindst

1) 30 minutter, hvis den samlede arbejdstid er på 6-9 timer.

2) 45 minutter, hvis den samlede arbejdstid er på mere end 9 timer.

Stk. 3. Pauserne kan opdeles i perioder, dog ikke i tidsrum under 15 minutter.

Stk. 4. Bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3820/85 eller, hvis denne ikke finder anvendelse, i AETR-overenskomsten om pauser i kørslen for førere finder samtidig anvendelse.

§ 5. Bestemmelserne om hviletid for førere i forordning (EØF) nr. 3820/85 eller, hvis denne ikke finder anvendelse, i AETR-overenskomsten finder også anvendelse på andre mobile lønmodtagere, der er omfattet af denne lov.

§ 6. Mobile lønmodtageres daglige arbejdstid må ikke overstige 10 timer inden for et tidsrum på 24 timer, hvor der udføres natarbejde.

§ 7. En lønmodtager, hvis rettigheder i henhold til denne lov er krænket, kan tilkendes en godtgørelse.

Stk. 2. Afskediges en lønmodtager, fordi denne har rejst krav i henhold til denne lov, skal arbejdsgiveren betale en godtgørelse.

Stk. 3. For lønmodtagere, der er omfattet af en overenskomst som nævnt i § 1, stk. 2, kan sager om krænkelse af rettighederne efter sådan en overenskomst, herunder om en godtgørelse svarende til den i stk. 1 nævnte, eller sager om en godtgørelse for en afskedigelse svarende til den i stk. 2 nævnte, som ikke bliver behandlet ad fagretlig vej, afgøres ved de civile domstole.

§ 8. Overtrædelse af § 3, stk. 3 og 4, straffes med bøde.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 9. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandlinger med arbejdsmarkedets parter fastsætte nærmere regler vedrørende udnyttelse af de i direktivet indeholdte undtagelsesmuligheder.

§ 10. Loven træder i kraft den 1. juli 2005.

§ 11. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Givet på Christiansborg Slot, den 1. juni 2005

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/Claus Hjort Frederiksen

Bilag 1

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2002/15/EF

af 11. marts 2002

om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 71 og artikel 137, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ³⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁴⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 16. januar 2002 og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 af 20. december 1985 om harmonisering af visse bestemmelser på det sociale område inden for vejtransport ⁵⁾ har fastlagt fælles bestemmelser om køretid og hviletid for førere. Denne forordning dækker ikke andre aspekter forbundet med arbejdstid inden for vejtransport.

(2) Direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden ⁶⁾ gør det muligt at vedtage mere specifikke forskrifter om tilrettelæggelse af arbejdstiden. I betragtning af deres sektorbestemte karakter har bestemmelserne i dette direktiv forrang for bestemmelserne i direktiv 93/104/EF, jf. sidstnævnte direktivs artikel 14.

(3) Til trods for intensive forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter har det ikke været muligt at nå frem til en aftale om mobile arbejdstagere inden for vejtransport.

(4) Det er derfor nødvendigt at fastsætte en række mere specifikke forskrifter om arbejdstid inden for vejtransport med henblik på transportsikkerheden og de berørte personers sundhed og sikkerhed.

(5) Da målene for den påtænkte handling ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor på grund af handlingens omfang og virkning bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet som anført i nævnte artikel er dette direktiv ikke mere vidtgående, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(6) Dette direktivs anvendelsesområde dækker udelukkende mobile arbejdstagere, der er ansat af en transportvirksomhed etableret i en medlemsstat, og som deltager i mobilt arbejde i forbindelse med vejtransport, der er omfattet af forordning (EØF) nr. 3820/85 eller, hvis denne ikke finder anvendelse, af den europæiske overenskomst om arbejde, der udføres af det kørende personale i international vejtransport (AETR-overenskomsten).

(7) Det bør præciseres, at mobile arbejdstagere, der er udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde, bortset fra selvstændige chauffører, er omfattet af det grundlæggende beskyttelsesniveau i direktiv 93/104/EF. Dette grundlæggende beskyttelsesniveau omfatter de eksisterende bestemmelser om tilstrækkelig hvile, gennemsnitlig maksimal ugentlig arbejdstid, årlig ferie og bestemte grundlæggende bestemmelser om natarbejde, herunder helbredsundersøgelser.

(8) Da selvstændige chauffører er omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EØF) nr. 3820/85, men udelukket fra anvendelsesområdet for direktiv 93/104/EF, bør disse chauffører udelukkes midlertidigt fra dette direktivs anvendelsesområde i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1.

(9) Definitionerne i dette direktiv kan ikke danne præcedens for andre fællesskabsforskrifter vedrørende arbejdstid.

(10) For at forbedre færdselssikkerheden, undgå at fordreje konkurrencevilkårene og garantere sikkerhed og sundhed for de mobile arbejdstagere, der er omfattet af dette direktiv, bør disse vide præcis, hvilken del af den tid der medgår til vejtransportaktiviteter, der betragtes som arbejdstid, og hvilken der ikke gør det, og som pauser, hviletid eller rådighedstid; disse arbejdstagere bør have ret til et minimum af daglige og ugentlige hvileperioder samt passende pauser. Det er ligeledes nødvendigt at indføre en maksimumsgrænse for, hvor mange timer der må arbejdes om ugen.

(11) Forskningen har vist, at menneskets fysik om natten er mere sensitiv over for forstyrrelser pga. arbejdsmiljøet og bestemte besværlige organisationsformer, og at lange perioder med natarbejde kan være skadelige for arbejdernes helbred og generelt kan udgøre en fare for deres sikkerhed og færdselssikkerheden.

(12) Det er derfor nødvendigt at begrænse varigheden af perioder med natarbejde og at fastsætte, at chauffører, som udfører natarbejde, kompenseres tilstrækkeligt for deres arbejde og ikke stilles ugunstigt, hvad angår uddannelsesmuligheder.

(13) Arbejdsgiverne skal opbevare optegnelser om arbejdstid, hvis der arbejdes mere end det gennemsnitlige ugentlige maksimum.

(14) Bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3820/85 om køretid inden for international og indenlandsk personbefordring, bortset fra rutekørsel, bør fortsat finde anvendelse.

(15) Kommissionen bør overvåge gennemførelsen af dette direktiv og følge udviklingen på området i medlemsstaterne og forelægge Europa-Parlamentet, Rådet samt Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en rapport om bestemmelseernes anvendelse samt om konsekvenserne af bestemmelserne om natarbejde.

(16) Det er nødvendigt at åbne mulighed for, at visse bestemmelser kan fraviges af henholdsvis medlemsstaterne eller arbejdsmarkedets parter; i tilfælde af fravigelse bør de pågældende arbejdstagere som en generel regel indrømmes tilsvarende kompenserende hvileperioder –

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Formålet med dette direktiv er at fastsætte minimumsforskrifter for tilrettelæggelse af arbejdstid for at forbedre beskyttelsen af sikkerheden og sundheden for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, samt forbedre færdselssikkerheden og tilnærme konkurrencevilkårene yderligere til hinanden.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv gælder for mobile arbejdstagere, som er beskæftiget af virksomheder, der er etableret i en medlemsstat og deltager i vejtransportaktiviteter, som er omfattet af forordning (EØF) nr. 3820/85 eller, hvis denne ikke finder anvendelse, af AETR-overenskomsten.

Uden at det berører bestemmelserne i tredje afsnit, finder direktivet anvendelse på selvstændige chauffører fra den 23. marts 2009.

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport senest to år før denne dato. Rapporten analyserer, hvilke konsekvenser undtagelsen fra direktivets anvendelsesområde for selvstændige chauffører har for færdselssikkerheden, konkurrencevilkårene, erhvervets struktur og de sociale aspekter. Der tages højde for situationen i de enkelte medlemsstater, for så vidt angår transporterhvervets struktur og vejtransporterhvervets arbejdsmiljø. På baggrund af rapporten forelægger Kommissionen et forslag, der tager sigte på enten

– at fastsætte de nærmere bestemmelser for direktivets anvendelse på selvstændige chauffører, for så vidt angår visse kategorier af selvstændige chauffører, hvis virksomhed ikke omfatter transportaktiviteter i andre medlemsstater, og som af objektive grunde er underlagt lokale begrænsninger som f.eks. beliggenhed i et randområde, lange interne afstande eller et særdeles konkurrencepræget miljø, eller

– at selvstændige chauffører ikke omfattes af direktivet.

2. Bestemmelserne i direktiv 93/104/EF finder anvendelse på mobile arbejdstagere, der er undtaget fra nærværende direktivs anvendelsesområde.

3. I det omfang nærværende direktiv indeholder mere specifikke bestemmelser vedrørende mobile arbejdstagere inden for vejtransport, har det forrang i forhold til de relevante forskrifter i direktiv 93/104/EF, jf. dettes artikel 14.

4. Dette direktiv supplerer forordning (EØF) nr. 3820/85 og om nødvendigt AETR-overenskomsten, som har forrang i forhold til forskrifterne i nærværende direktiv.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

a) »arbejdstid«:

1) for mobile arbejdstagere: den periode mellem arbejdets påbegyndelse og dets afslutning, hvor den pågældende er på sin arbejdsplads, til rådighed for arbejdsgiveren og udfører sine funktioner eller sine aktiviteter, dvs.

– den tid, der medgår til alle vejtransportaktiviteter. Der er navnlig tale om følgende aktiviteter:

i) kørsel,

ii) på- og aflæsning,

iii) hjælp i forbindelse med passagerers ind- og udstigning af køretøjet,

iv) rengøring og teknisk vedligeholdelse

v) ethvert andet arbejde, som har til formål at sikre køretøjets, lastens og passagerernes sikkerhed eller at opfylde lov- eller forskriftsmæssige forpligtelser, der specifikt knytter sig til den pågældende transport, herunder opsyn med på- og aflæsning, administrative formaliteter med politi, toldvæsen, indrejsemyndigheder osv.;

– de perioder, hvor den pågældende ikke frit kan disponere over sin tid og skal forblive på sin arbejdsplads, klar til at påtage sig sit arbejde, og hvor han udfører specifikke arbejdsopgaver, navnlig ventetid i forbindelse med på- og aflæsning, når den forventede varighed heraf ikke er kendt i forvejen, dvs. enten inden udkørsel eller umiddelbart inden det tidspunkt, hvor den pågældende periode faktisk begynder eller i henhold til de almindelige betingelser, som er forhandlet mellem arbejdsmarkedets parter og/eller fastsat i medlemsstaternes lovgivning;

2) for selvstændige chauffører anvendes samme definition på den periode mellem arbejdets påbegyndelse til dets afslutning, hvori den selvstændige chauffør er på sin arbejdsplads, til rådighed for kunden, og udfører sine funktioner eller sine aktiviteter bortset fra generelt administrativt arbejde, der ikke specifikt knytter sig til den pågældende transport.

Pauser, jf. artikel 5, hviletid, jf. artikel 6, samt rådighedstid, jf. punkt b) i nærværende artikel, medregnes ikke til arbejdstiden, medmindre der i medlemsstaternes lovgivning eller i aftaler mellem arbejdsmarkedets parter er fastsat regler om kompensation for eller begrænsning af rådighedstid,

b) »rådighedstid«:

– andre perioder end pauser og hviletid, hvor den mobile arbejdstager ikke skal forblive på sin arbejdsplads, men skal være til rådighed for at kunne imødekomme eventuelle opfordringer til at

påtage sig eller genoptage kørslen eller at udføre andet arbejde. Som rådighedstid anses navnlig perioder, hvor den mobile arbejdstager ledsager et køretøj, der transporteres med færge eller tog, samt ventetid ved grænserne og ventetid, der skyldes kørselsforbud.

Den mobile arbejdstager skal have forudgående kendskab til disse perioder og den forventede varighed heraf, dvs. enten inden udkørsel eller umiddelbart inden det tidspunkt, hvor den pågældende periode faktisk begynder, eller i henhold til de almindelige betingelser, som er forhandlet mellem arbejdsmarkedets parter og/eller fastsat i medlemsstaternes lovgivning,

– for så vidt angår mobile arbejdstagere, der kører i hold, omfatter rådighedstiden den tid, der under køretøjets kørsel tilbringes ved siden af føreren eller i køje;

c) »arbejdsplads«:

– det sted, hvor det primære forretningssted for den virksomhed, som personen udfører mobile vejtransportaktiviteter for, er beliggende, herunder virksomhedens sekundære forretningssteder, uanset om de har samme adresse som hovedsædet eller det primære forretningssted,

– det køretøj, som den person, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, bruger, når han udfører sit arbejde, og

– ethvert andet sted, hvor de aktiviteter, der er forbundet med gennemførelsen af en transport, foregår;

d) »mobil arbejdstager«: en arbejdstager, som er en del af det kørende personale, herunder praktikanter og lærlinge, og som beskæftiges af en virksomhed, der for fremmed eller egen regning udfører personbefordring ad vej eller vejgodstransport;

e) »selvstændig chauffør«: enhver person, hvis erhvervsmæssige hovedaktivitet er at udføre personbefordring ad vej eller vejgodstransport for fremmed regning, som defineret i fællesskabslovgivningen, i henhold til en fællesskabstilladelse eller enhver anden erhvervsmæssig bemyndigelse til at udføre den nævnte transport, og som har tilladelse til at arbejde for egen regning og ikke er bundet til en arbejdsgiver ved en ansættelseskontrakt eller noget andet arbejdsmæssigt hierarkisk afhængighedsforhold, som frit kan tilrettelægge den pågældende erhvervsaktivitet, og hvis indkomst afhænger direkte af overskuddet, og som alene eller i samarbejde med andre selvstændige chauffører frit kan have erhvervsmæssige forbindelser med flere kunder.

For så vidt angår dette direktiv, har chauffører, der ikke opfylder disse kriterier, samme rettigheder og forpligtelser som dem, der i henhold til dette direktiv gælder for mobile arbejdstagere;

f) »person, der udfører mobile vejtransportaktiviteter«: enhver mobil arbejdstager eller selvstændig chauffør, der udfører sådanne aktiviteter;

g) »uge«: perioden mellem mandag kl. 00.00 og søndag kl. 24.00;

h) »natperiode«: ethvert tidsrum på mindst fire timer mellem kl. 00.00 og kl. 07.00 i henhold til national lovgivning;

i) »natarbejde«: alt arbejde, som udføres i natperioden.

Artikel 4

Maksimal ugentlig arbejdstid

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre,

a) at den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid ikke overstiger 48 timer. Den maksimale ugentlige arbejdstid kan udvides til 60 timer under forudsætning af, at den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid ikke udgør mere end 48 timer i en 4-måneders-periode. Bestemmelserne i artikel 6, stk. 1, fjerde og femte afsnit, i forordning (EØF) nr. 3820/85 eller om nødvendigt artikel 6, stk. 1, fjerde afsnit, i AETR-overenskomsten har forrang i forhold til bestemmelserne i dette direktiv under forudsætning af, at de pågældende førere ikke arbejder mere end 48 timer i gennemsnit om ugen i en periode på fire måneder.

b) at arbejdstiden, når der udføres arbejde for mere end én arbejdsgiver, svarer til summen af de præsterede arbejdstimer. Arbejdsgiveren anmoder skriftligt den mobile arbejdstager om at aflægge regnskab for arbejde udført for en anden arbejdsgiver. Den mobile arbejdstager giver disse oplysninger skriftligt.

Artikel 5

Pauser

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, jf. dog artikel 2, stk. 1, under ingen omstændigheder arbejder mere end seks sammenhængende timer uden pause, jf. dog beskyttelsesniveauet i forordning (EØF) nr. 3820/85 eller, hvis et sådant ikke er fastsat heri, i AETR-overenskomsten. Arbejdet afbrydes med en pause på mindst 30 minutter, hvis den samlede arbejdstid er på seks til ni timer, og med en pause på mindst 45 minutter, hvis den samlede arbejdstid er på mere end ni timer.

2. Pauserne kan opdeles i perioder på mindst 15 minutter.

Artikel 6

Hviletid

Med hensyn til hviletid er lærlinge og praktikanter i dette direktiv omfattet af de samme bestemmelser som andre mobile arbejdstagere i henhold til forordning (EØF) nr. 3820/85 eller, hvis denne ikke finder anvendelse, i henhold til AETR-overenskomsten.

Artikel 7

Natarbejde

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre,

– at den daglige arbejdstid ikke overstiger ti timer for hvert tidsrum på 24 timer, hvis der udføres natarbejde,

– at natarbejde kompenseres i overensstemmelse med national lovgivning, kollektive overenskomster, aftaler mellem arbejdsmarkedets parter og/eller national praksis og på betingelse af, at en sådan kompensation ikke bringer færdselssikkerheden i fare.

2. Som led i den rapport, som Kommissionen senest den 23. marts 2007 udarbejder i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, evaluerer den konsekvenserne af bestemmelserne i denne artikels stk. 1. Kommissionen fremsætter eventuelt passende forslag som følge af denne rapport.

3. Kommissionen vil fremsætte et forslag til et direktiv om uddannelse af chauffører, herunder dem, der udfører natarbejde, hvori de generelle principper for denne uddannelse vil blive fastlagt.

Artikel 8

Undtagelser

1. Undtagelser fra artikel 4 og 7 kan af objektive eller tekniske grunde eller af hensyn til arbejdets tilrettelæggelse vedtages ved kollektive overenskomster, aftaler mellem arbejdsmarkedets parter eller, hvis dette ikke er muligt, ved love og administrative bestemmelser, forudsat at de berørte arbejdsmarkedsrepræsentanter er hørt, samt at alle relevante former for arbejdsmarkedsdialog er forsøgt fremmet.

2. Muligheden for at undtage fra artikel 4 må ikke medføre, at der fastsættes en referenceperiode på over seks måneder for beregning af den gennemsnitlige maksimale arbejdsuge på 48 timer.

Artikel 9

Information og registrering

Medlemsstaterne sørger for,

a) at mobile arbejdstagere underrettes om de relevante nationale forskrifter, de interne regler og aftalerne mellem arbejdsmarkedets parter, herunder især de kollektive overenskomster og eventuelle aftaler på virksomhedsniveau, som er indgået på grundlag af dette direktiv, med forbehold af bestemmelserne i Rådets direktiv 91/533/EØF af 14. oktober 1991 om arbejdsgiverens pligt til at underrette arbejdstageren om vilkårene for arbejdskontrakten eller ansættelsesforholdet ⁷¹,

b) at arbejdstiden for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, registreres, jf. dog artikel 2, stk. 1. De registrerede oplysninger skal opbevares i mindst to år efter udløbet af den pågældende periode. Arbejdsgiverne er ansvarlige for registreringen af de mobile arbejdstageres arbejdstid. Arbejdsgiveren skal udlevere en kopi af registreringen af de præsterede timer til de mobile arbejdstagere, hvis de anmoder om det.

Artikel 10

Gunstigere bestemmelser

Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for at anvende eller indføre love eller administrative bestemmelser, der er gunstigere med hensyn til beskyttelse af sikkerhed og sundhed for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, eller deres mulighed for at fremme eller tillade anvendelse af kollektive overenskomster eller andre aftaler mellem arbejdsmarkedets parter, der er gunstigere med hensyn til beskyttelse af de mobile arbejdstageres sikkerhed og sundhed. Gennemførelsen af dette direktiv kan ikke danne grundlag for at sænke det generelle niveau for beskyttelse af de arbejdstagere, som er omhandlet i artikel 2, stk. 1.

Artikel 11

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter en sanktionsordning for overtrædelse af de nationale bestemmelser vedtaget i medfør af dette direktiv og tager de nødvendige skridt til at sikre, at disse sanktioner finder

anvendelse. Sanktioner skal være effektive, stå i forhold til overskridelsen og være tilstrækkelig afskrækkende.

Artikel 12

Forhandlinger med tredjelande

Fællesskabet indleder straks efter direktivets ikrafttræden forhandlinger med de berørte tredjelande, således at bestemmelser, der svarer til dem, der er fastsat i nærværende direktiv, kan finde anvendelse på mobile arbejdstagere, der er beskæftiget af virksomheder, som er etableret i et tredjeland.

Artikel 13

Rapporter

1. Medlemsstaterne aflægger rapport til Kommissionen hvert andet år om gennemførelsen af dette direktiv med angivelse af arbejdsmarkedsparternes synspunkter. Rapporten skal være Kommissionen i hænde senest den 30. september efter udløbsdatoen for den toårige periode, rapporten dækker. Den toårige periode er den samme som den, der nævnes i artikel 16, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3820/85.
2. Kommissionen udarbejder hvert andet år en rapport om dette direktivs gennemførelse i medlemsstaterne og om udviklingen på området. Kommissionen sender denne rapport til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

Artikel 14

Afsluttende bestemmelser

1. Medlemsstaterne vedtager de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv senest den 23. marts 2005 eller sikrer sig, at arbejdsmarkedets parter inden denne dato ved aftale har iværksat de nødvendige bestemmelser, idet medlemsstaterne skal træffe alle foranstaltninger for til enhver tid at kunne sikre, at de ved dette direktiv fastsatte bestemmelser opfyldes.

De i første afsnit omhandlede love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de allerede har udstedt, eller som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.
3. Medlemsstaterne drager omsorg for, at fragtførere, afskibere, speditører, hoved- og underentreprenører og virksomheder, der beskæftiger mobile arbejdstagere, overholder de relevante bestemmelser i dette direktiv.

Artikel 15

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på datoen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 16

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. marts 2002.

På Europa-Parlamentets vegne

P. Cox

Formand

På Rådets vegne

J. Piqué i Camps

Formand

Bekendtgørelse om arbejdstid for selvstændige vognmænd

Bekendtgørelse om arbejdstid for selvstændige vognmænd, der udfører mobile vejtransportaktiviteter"

I medfør af § 2, stk. 2, og § 17, stk. 2, i lov om godskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 1086 af 8. september 2010, som ændret ved § 1 i lov nr. 166 af 28. februar 2012, samt § 18, stk. 1, nr. 1, og § 22, stk. 2, i lov om buskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 1087 af 8. september 2010, som ændret ved § 2 i lov nr. 166 af 28. februar 2012, fastsættes:

Indledende bestemmelser

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse for mobile selvstændige vognmænd, der deltager i vejtransportaktiviteter, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 eller, hvis denne **ikke** finder anvendelse, af AETR-overenskomsten.

Definitioner

§ 2. Ved selvstændig vognmand forstås enhver person, hvis erhvervsmæssige hovedaktivitet er at udføre erhvervsmæssig personbefordring ad vej eller vejgodstransport for fremmed regning i henhold til en fællesskabstilladelse eller enhver anden erhvervsmæssig bemyndigelse til at udføre den nævnte transport, og som arbejder for egen regning og ikke er bundet til en arbejdsgiver ved ansættelseskontrakt eller noget andet arbejdsmæssigt hierarkisk afhængighedsforhold, som frit kan tilrettelægge den pågældende erhvervsaktivitet, og hvis indkomst afhænger direkte af overskuddet, og som alene eller i samarbejde med andre selvstændige vognmænd frit kan have erhvervsmæssige forbindelse med flere kunder.

Stk. 2. Ved arbejdsplads forstås det sted, hvor det primære forretningssted for den virksomhed, som den selvstændige vognmand udfører sin virksomhed fra, er beliggende, herunder virksomhedens sekundære forretningssteder, og det køretøj, som den selvstændige vognmand bruger ved udførelse af sit arbejde samt et hvert andet sted, hvor de aktiviteter, der er forbundet med gennemførelsen af en transport, foregår.

Stk. 3. Ved arbejdstid forstås det tidsrum, hvor den selvstændige vognmand er på sin arbejdsplads og udfører sin beskæftigelse eller sine opgaver bortset fra generelt administrativt arbejde, der ikke specifikt knytter sig til den pågældende transport. Der er navnlig tale om følgende aktiviteter:

- 1) kørsel,
- 2) på- og aflæsning,
- 3) hjælp i forbindelse med passagerers ind- og udstigning af køretøjet,
- 4) rengøring og teknisk vedligeholdelse,
- 5) ethvert andet arbejde, der har til formål at sikre køretøjets, lastens og passagerernes sikkerhed eller at opfylde lov- eller forskriftsmæssige forpligtelser, der specifikt knytter sig til den pågældende transport, herunder opsyn med på- og aflæsning, administrative formaliteter med politi, toldvæsen, indrejsemyndigheder osv.

Stk. 4. Ved natperiode forstås ethvert tidsrum på mindst 4 timer mellem kl. 00.00 og kl. 07.00.

Stk. 5. Ved natarbejde forstås alt arbejde, der udføres i natperioden

Arbejdstid

§ 3. Den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid må ikke overstige 48 timer beregnet over en periode på 6 måneder. Der kan desuden højst arbejdes 60 timer i en enkel uge, medmindre der er tale om vejtransporter, der er omfattet af artikel 8, stk. 6 a, i forordning (EF) nr. 561/2006 eller, hvis denne ikke finder anvendelse, af AETR-overenskomsten.

Stk. 2. Pauser, jf. § 4, stk. 2, og hviletid, jf. forordning (EF) nr. 561/2006 eller, hvis denne ikke finder anvendelse, jf. AETR-overenskomsten, medregnes ikke til arbejdstiden.

Stk. 3. Den selvstændige vognmand skal registrere sin arbejdstid.

Stk. 4. Den selvstændige vognmand skal opbevare de i stk. 3 nævnte oplysninger i 2 år efter udløbet af den periode, der udgør grundlaget for beregningen af den selvstændige vognmands gennemsnitlige ugentlige arbejdstid.

Stk. 5. Den selvstændige vognmand har pligt til efter anmodning fra Trafikstyrelsen at indsende oplysninger om registreret arbejdstid samt dokumentation i form af fartskriveroplysninger.

§ 4. Selvstændige vognmænd må **ikke** arbejde mere end 6 timer i træk uden pause.

Stk. 2. Arbejdet skal afbrydes med en pause med en samlet længde på mindst

1) 30 minutter, hvis den samlede arbejdstid er på 6-9 timer.

2) 45 minutter, hvis den samlede arbejdstid er på mere end 9 timer.

Stk. 3. Pauserne kan opdeles i perioder på mindst 15 minutter.

Stk. 4. Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 561/2006 eller, hvis denne ikke finder anvendelse, i AETR-overenskomsten om pauser i kørslen for førere finder samtidig anvendelse.

§ 5. Selvstændige vognmænds daglige arbejdstid må ikke overstige 10 timer inden for et tidsrum på 24 timer, hvor der udføres natarbejde.

Straffebestemmelser

§ 6. Overtrædelse af § 3, stk. 1 og 3-5, § 4, stk. 1-3, og § 5 straffes med bøde.

Ikrafttrædelse

§ 7. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2012.

Trafikstyre/sen, den 11. maj 2012

Carsten Falk Hansen

/ Niels Remmer

Bekendtgørelse om arbejdstid for selvstændige vognmænd, der udfører mobile vejtransportaktiviteter¹⁾

I medfør af § 2, stk. 2, og § 17, stk. 2, i lov om godskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 327 af 23. marts 2024, og § 18, stk. 1, nr. 1, og § 22, stk. 2, i lov om buskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 542 af 15. maj 2023, fastsættes efter bemyndigelse i henhold til § 6 og § 7 i bekendtgørelse nr. 373 af 9. april 2024 om Færdselsstyrelsens opgaver og beføjelser samt klageadgang:

Indledende bestemmelser

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse for mobile selvstændige vognmænd, der deltager i vejtransportaktiviteter, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 eller, hvis denne ikke finder anvendelse, af AETR-overenskomsten.

Definitioner

§ 2. Ved selvstændig vognmand forstås enhver person, hvis erhvervsmæssige hovedaktivitet er at udføre erhvervsmæssig personbefordring ad vej eller vejgodstransport for fremmed regning i henhold til en fællesskabstilladelse eller enhver anden erhvervsmæssig bemyndigelse til at udføre den nævnte transport, og som arbejder for egen regning og ikke er bundet til en arbejdsgiver ved ansættelseskontrakt eller noget andet arbejdsmæssigt hierarkisk afhængighedsforhold, som frit kan tilrettelægge den pågældende erhvervsaktivitet, og hvis indkomst afhænger direkte af overskuddet, og som alene eller i samarbejde med andre selvstændige vognmænd frit kan have erhvervsmæssige forbindelse med flere kunder.

Stk. 2. Ved arbejdsplads forstås det sted, hvor det primære forretningssted for den virksomhed, som den selvstændige vognmand udfører sin virksomhed fra, er beliggende, herunder virksomhedens sekundære forretningssteder, og det køretøj, som den selvstændige vognmand bruger ved udførelse af sit arbejde samt et hvert andet sted, hvor de aktiviteter, der er forbundet med gennemførelsen af en transport, foregår.

Stk. 3. Ved arbejdstid forstås det tidsrum, hvor den selvstændige vognmand er på sin arbejdsplads og udfører sin beskæftigelse eller sine opgaver bortset fra generelt administrativt arbejde, der ikke specifikt knytter sig til den pågældende transport. Der er navnlig tale om følgende aktiviteter:

- 1) Kørsel.
- 2) På- og aflæsning.
- 3) Hjælp i forbindelse med passagerers ind- og udstigning af køretøjet.
- 4) Rengøring og teknisk vedligeholdelse.
- 5) Ethvert andet arbejde, der har til formål at sikre køretøjets, lastens og passagerernes sikkerhed eller at opfylde lov- eller forskriftsmæssige forpligtelser, der specifikt knytter sig til den pågældende transport, herunder opsyn med på- og aflæsning, administrative formaliteter med politi, toldvæsen, indrejsemyndigheder osv.

Stk. 4. Ved natperiode forstås ethvert tidsrum på mindst 4 timer mellem kl. 00.00 og kl. 07.00.

Stk. 5. Ved natarbejde forstås alt arbejde, der udføres i natperioden.

Arbejdstid

§ 3. Den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid må ikke overstige 48 timer beregnet over en periode på 6 måneder. Der kan desuden højst arbejdes 60 timer i en enkelt uge, medmindre der er tale om vejtransporter, der er omfattet af artikel 8, stk. 6 a, i forordning (EF) nr. 561/2006 eller, hvis denne ikke finder anvendelse, af AETR-overenskomsten.

Stk. 2. Pauser, jf. § 4, stk. 2, og hviletid, jf. forordning (EF) nr. 561/2006 eller, hvis denne ikke finder anvendelse, jf. AETR-overenskomsten, medregnes ikke til arbejdstiden.

Stk. 3. Den selvstændige vognmand skal registrere sin arbejdstid.

Stk. 4. Den selvstændige vognmand skal opbevare de i stk. 3 nævnte oplysninger i 2 år efter udløbet af den periode, der udgør grundlaget for beregningen af den selvstændige vognmands gennemsnitlige ugentlige arbejdstid.

Stk. 5. Den selvstændige vognmand har pligt til efter anmodning fra Færdselsstyrelsen at indsende oplysninger om registreret arbejdstid samt dokumentation i form af oplysninger fra takografen.

§ 4. Selvstændige vognmænd må ikke arbejde mere end 6 timer i træk uden pause.

Stk. 2. Arbejdet skal afbrydes med en pause med en samlet længde på mindst:

- 1) 30 minutter, hvis den samlede arbejdstid er på 6-9 timer.
- 2) 45 minutter, hvis den samlede arbejdstid er på mere end 9 timer.

Stk. 3. Pauserne kan opdeles i perioder på mindst 15 minutter.

Stk. 4. Bestemmelserne i forordning (EF) nr. 561/2006 eller, hvis denne ikke finder anvendelse, i AETR-overenskomsten om pauser i kørslen for førere finder samtidig anvendelse.

§ 5. Selvstændige vognmænds daglige arbejdstid må ikke overstige 15 timer inden for et tidsrum på 24 timer, hvor der udføres natarbejde.

Straffebestemmelser

§ 6. Overtrædelse af § 3, stk. 1 og 3-5, § 4, stk. 1-3, og § 5 straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Stk. 2. Har nogen ved én eller flere handlinger begået flere overtrædelser af denne bekendtgørelse, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse. Har nogen ved én eller flere handlinger overtrådt denne bekendtgørelse og én eller flere andre love, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestrafen for hver overtrædelse af denne bekendtgørelse og bødestrafen for overtrædelsen af den eller de andre love.

Stk. 3. Har nogen ved én eller flere handlinger begået flere overtrædelser af denne bekendtgørelse, og medfører én af overtrædelserne idømmelse af frihedsstraf, mens en anden medfører idømmelse af bøde, idømmer retten en bøde ved siden af frihedsstraffen. Det samme gælder, såfremt nogen ved én eller flere handlinger har overtrådt denne bekendtgørelse og én eller flere andre love og overtrædelsen af denne bekendtgørelse medfører bødestraf og overtrædelsen af den eller de andre love medfører frihedsstraf.

Stk. 4. Stk. 2 og 3 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.

Stk. 5. Bøde efter stk. 1-4 udmåles dog kun, i det omfang den sammenlagt med en samtidig udmålt bøde vedrørende samme kontrolperiode efter færdselslovens § 118 a, stk. 5, 1. og 2. pkt., ikke overstiger bødeloftet nævnt i § 118 a, stk. 5, 4. pkt., medmindre § 118 a, stk. 5, 5. pkt., finder anvendelse.

Ikrafttrædelse

§ 7. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. januar 2025.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 450 af 11. maj 2012 om arbejdstid for selvstændige vognmænd, der udfører mobile vejtransportaktiviteter ophæves.

Færdselsstyrelsen, den 21. november 2024

JACOB KARKOV BUCH

/ Heidi Osmann Pedersen

- ¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF af 11. marts 2002 om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, EU-Tidende 2002, nr. L 80, side 35 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2020/1057 af 15. juli 2020 om fastsættelse af særlige regler med hensyn til direktiv 96/71/EF og direktiv 2014/67/EU om udstationering af førere i vejtransportsektoren og om ændring af direktiv 2006/22/EF, for så vidt angår håndhævelseskravene, og af forordning (EU) nr. 1024/2012, EU-Tidende 2020, nr. L 249, side 49.

Bekendtgørelse om udlejning af motorkøretøj uden fører

Bekendtgørelse om udlejning af motorkøretøjer uden fører

I medfør af § 79, § 118, stk. 13, 1. pkt., og stk. 15, i færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1710 af 13. august 2021, fastsættes efter bemyndigelse i henhold til § 3, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 2635 af 28. december 2021 om Færdselsstyrelsens opgaver, beføjelser og klageadgang:

Kapitel 1

Anvendelsesområde

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse på erhvervsmæssig udlejning af motorkøretøjer uden fører, hvorved forstås alle forhold, hvor et sådant køretøj erhvervsmæssigt overlades til brug, jf. dog stk. 3 og stk. 4.

Stk. 2. Bekendtgørelsen finder endvidere anvendelse på udlejers udlån af motorkøretøjer omfattet af bekendtgørelsen, jf. dog § 9.

Stk. 3. Forhold, hvorved en anden person opnår varig rådighed over et motorkøretøj, således at denne person skal registreres som bruger af køretøjet efter de almindelige regler herom, er ikke omfattet af bekendtgørelsen.

Stk. 4. § 4, stk. 2, § 5, § 6 og § 10 finder ikke anvendelse, hvis et motorkøretøj fra et nærmere aftalt tidspunkt overlades til brug som led i en ordning, hvor en organisation m.v. giver personer, som har tilmeldt sig ordningen, adgang til at bruge sine motorkøretøjer.

Kapitel 2

Registrering

§ 2. Motorkøretøjer, der ønskes anvendt til udlejning uden fører, skal registreres til udlejning uden fører.

§ 3. Hvis motorkøretøjets ejer lader en anden person etablere udlejningsforholdene, og hvis dette har karakter af en fast forretningsforbindelse, således at den anden person selv træffer bestemmelse om, hvem motorkøretøjet skal udlejes til, skal denne anden person registreres som bruger af køretøjet og anses som udlejer.

Kapitel 3

Udlejerens forpligtigelser

§ 4. Udlejning kan kun ske til personer, der lovligt kan føre det udlejede køretøj. Udlejning til juridiske personer kan ske under forudsætning af, at den eller de fysiske personer, der skal føre det pågældende køretøj, lovligt vil kunne gøre dette, og at de pågældende med lejekontrakten gives tilladelse hertil, jf. § 5, stk. 3, nr. 1.

Stk. 2. Udlejeren skal i forbindelse med udlejningen kræve dokumentation i form af fremvisning af kørekort for, at lejerer og eventuelle førere lovligt kan føre det udlejede køretøj.

Stk. 3. Hvis et motorkøretøj fra et nærmere aftalt tidspunkt overlades til en lejer som led i en ordning, hvor en organisation m.v. giver personer, som har tilmeldt sig ordningen, adgang til at bruge sine motorkøretøjer, skal organisationen m.v. i forbindelse med, at lejerer tilmelder sig ordningen, på betryggende vis, f.eks. ved elektronisk at modtage en kopi af kørekortet, sikre sig dokumentation for, at lejerer lovligt kan føre det køretøj, der gives den pågældende adgang til at føre. Hvis lejerer er en udenlandsk, ikke-nordisk statsborger, skal organisationen m.v. på tilsvarende vis sikre sig oplysninger om lejerers pas eller dermed ligestillet identifikationskort.

Stk. 4. Ved udlejning, hvor køretøjet skal anvendes til kørsel, der kræver særlig tilladelse eller uddannelse, skal udlejeren desuden kræve de fornødne tilladelser og uddannelsesbeviser fremvist.

§ 5. Før hver udlejning skal udlejeren oprette en skriftlig lejekontrakt med lejeren. Lejeren skal have udleveret et eksemplar eller en kopi af kontrakten. Dette kan ske ved brug af elektroniske hjælpemidler.

Stk. 2. Indholdet af denne bekendtgørelses § 10, § 13, stk. 2, og § 14 skal være særskilt og tydeligt fremhævet i kontrakten.

Stk. 3. Kontrakten skal i øvrigt indeholde følgende oplysninger:

- 1) Lejerens fulde navn og adresse samt navnene på eventuelle førere, der med kontrakten gives tilladelse til at føre køretøjet, og, hvis lejeren er en juridisk person, dennes CVR-nummer.
- 2) Nummer, udstedelsessted og -dato for lejerens pas eller dermed ligestillet identitetskort, hvis den pågældende er udenlandsk, ikke-nordisk statsborger.
- 3) Nummeret på hvert enkelt kørekort, der skal forevises efter § 4, stk. 2.
- 4) Nummeret på tilladelser og navnet på udstedende myndighed og dato for uddannelsesbeviser, der skal forevises efter § 4, stk. 4.
- 5) Motorkøretøjets registreringsnummer.
- 6) Tidspunktet for lejeforholdets begyndelse og ophør med angivelse af dato og klokkeslæt.

§ 6. Udlejer skal opbevare lejekontrakten i mindst 5 år.

Stk. 2. Lijekontrakten skal på forlangende vises til politiet. Dette kan ske ved brug af elektroniske hjælpemidler.

§ 7. Hvis en organisation m.v. giver personer, som har tilmeldt sig ordningen, adgang til fra et nærmere aftalt tidspunkt at bruge sine motorkøretøjer, skal organisationen m.v. registrere følgende, når et køretøj overlades:

- 1) Det fulde navn og adresse på den, som køretøjet overlades til.
- 2) De oplysninger, som organisationen m.v. har modtaget efter § 4, stk. 3 og 4.
- 3) Registreringsnummeret på det motorkøretøj, som overlades til den pågældende.
- 4) Det tidspunkt, hvor motorkøretøjet blev stillet til den pågældendes rådighed, med angivelse af dato og klokkeslæt.

Stk. 2. Organisationen m.v. skal opbevare oplysningerne omfattet af stk. 1 i mindst 5 år.

Stk. 3. Organisationen m.v. skal på forlangende give politiet adgang til oplysninger omfattet af stk. 1.

Udlejning af motorkøretøjer til erhvervsmæssig personbefordring

§ 8. Motorkøretøjer må kun udlejes til erhvervsmæssig personbefordring med henblik på midlertidigt at erstatte et køretøj, der anvendes i lejerens virksomhed, og som er ude af funktion. Udlejning kan i så fald ske for en periode på højst 8 uger.

Udlejers udlån af motorkøretøjer, der er registreret til udlejning uden fører

§ 9. Udlejer kan uanset § 1, stk. 2, udlåne motorkøretøjer, der er registreret til udlejning uden fører, til personer, der hører til udlejers husstand, og til ansatte i udlejningsvirksomheden uden at iagttage reglerne i denne bekendtgørelse, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Udlån af motorkøretøjer til kørsel omfattet af § 8 kan i alle tilfælde kun ske under iagttagelse af reglerne i bekendtgørelsen.

Kapitel 4

Lejerens og eventuel førers forpligtelser

§ 10. Et udlejet motorkøretøj må kun føres af lejeren eller eventuelle andre personer, der med lejekontrakten har fået tilladelse hertil, jf. § 5, stk. 3, nr. 1.

Stk. 2. Eksemplar eller kopi af lejekontrakten skal medbringes under kørslen og på forlangende vises til politiet. Dette kan ske ved brug af elektroniske hjælpemidler.

§ 11. Hvis et motorkøretøj fra et nærmere aftalt tidspunkt overlades til en lejer som led i en ordning, hvor en organisation m.v. giver personer, som har tilmeldt sig ordningen, adgang til at bruge et af sine motorkøretøjer, skal føreren på forlangende over for politiet kunne dokumentere sin ret til at råde over motorkøretøjet.

Stk. 2. Hvis et motorkøretøj fra et nærmere aftalt tidspunkt overlades til en lejer som led i en ordning, hvor en organisation m.v. giver personer, som har tilmeldt sig ordningen, adgang til at bruge et af sine motorkøretøjer, skal lejerens efter anmodning fra politiet oplyse, hvilke personer der som førere har benyttet køretøjet i den periode, hvor den pågældende har rådet over køretøjet.

Kapitel 5

Forsikring og selvrisko

§ 12. Ud over færdselslovens almindelige regler om erstatning og forsikring og reglerne i bekendtgørelse om ansvarsforsikring for motorkøretøjer m.v. finder reglerne i dette kapitel anvendelse i forhold til udlejede motorkøretøjer.

§ 13. Ansvarsforsikringsaftaler for køretøjer omfattet af bekendtgørelsen skal udformes således, at lejeren og eventuelle andre førere, der er berettigede til at føre køretøjet, anses for sikrede.

Stk. 2. Hvis udlejer ikke tegner kaskoforsikring for motorkøretøjet, skal lejeren og eventuelle andre førere, der er berettigede til at føre køretøjet, have samme retsstilling over for motorkøretøjets ejer, som han ville have haft, hvis kaskoforsikring havde været tegnet.

§ 14. Udlejer og lejer kan aftale, at lejeren skal holde udlejer skadesløs for ethvert beløb på indtil 5.000 kr., som udlejer er forpligtet til at betale i medfør af bestemmelser i ansvarsforsikringspolice eller i en eventuel kaskoforsikringspolice om, at udlejer bærer en del af risikoen for de skader, som er omfattet af den pågældende forsikring.

§ 15. Et forsikringsselskab kan kun gøre regres gældende over for lejeren eller føreren i overensstemmelse med færdselslovens § 108, stk. 2, og i tilfælde, hvor den pågældende har ført bilen uden at have gyldigt kørekort, eller hvor der foreligger en overtrædelse af § 10, stk. 1.

§ 16. Hvis udlejer og lejer har indgået en aftale som nævnt i § 14, kan forsikringsselskabet rette krav direkte mod lejer om betaling af det beløb, som lejer i henhold til aftalen er forpligtet til at holde udlejer skadesløs for.

§ 17. Hvis udlejer ikke har overholdt sine forpligtelser efter §§ 4, 5 eller 8, bærer udlejer i forhold til forsikringsselskabet selv den fulde risiko for alle skader, der indtræder under udlejningen, og som er dækket af ansvarsforsikringen eller en eventuel kaskoforsikring, medmindre det godtgøres, at skadens indtræden eller omfang ikke skyldes, at de pågældende forpligtelser ikke er overholdt.

Stk. 2. Er de i stk. 1 nævnte forpligtelser ikke overholdt, er forsikringsselskabet berettiget til at ophæve forsikringsforholdet uden varsel.

§ 18. Anmeldelse til forsikringsselskabet af skader omfattet af ansvarsforsikringen eller en eventuel kaskoforsikring skal være ledsaget af en fysisk eller digital kopi af lejekontrakten efter § 5, stk. 1, eller af de oplysninger, som er registreret efter § 7, stk. 1.

Kapitel 6

Dispensation

§ 19. Færdselsstyrelsen kan i særlige tilfælde dispensere fra bestemmelserne i § 4, § 5, stk. 3, og § 10.

Stk. 2. Dispensation efter stk. 1 kan navnlig meddeles i tilfælde, hvor udlejer ønsker at udleje til f.eks. myndigheder eller virksomheder, der har behov for at leje et større antal køretøjer eller for at lade et eller flere lejede køretøjer benytte af et større antal førere.

Stk. 3. Færdselsstyrelsen kan desuden dispensere fra bestemmelsen i § 7, stk. 1, nr. 3, såfremt oplysninger om, hvem der har rådet over et bestemt køretøj, på anden vis straks vil kunne stilles til politiets rådighed på forlangende.

Stk. 4. Færdselsstyrelsens afgørelser efter stk. 1 og stk. 3 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. bekendtgørelse om Færdselsstyrelsens opgaver, beføjelser og klageadgang.

Kapitel 7

Straf

§ 20. Med bøde straffes den, der overtræder §§ 2-11.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 8

Ikrafttræden

§ 21. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2022.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 463 af 2. maj 2013 om udlejning af motorkøretøjer uden fører ophæves.

Stk. 3. Ansøgning om dispensation indsendt før denne bekendtgørelses ikrafttræden færdigbehandles i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 463 af 2. maj 2013.

Stk. 4. Dispensation meddelt i medfør af bekendtgørelse nr. 463 af 2. maj 2013 er fortsat gyldige.

Færdselsstyrelsen, den 27. juni 2022

STEFAN SØSTED

/ Sammi Jonas Fantassi

Bekendtgørelse af lov Om dagpenge ved sygdom eller fødsel

Bekendtgørelse af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel

Herved bekendtgøres lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 761 af 11. september 2002 med de ændringer, der følger af § 5 i lov nr. 1032 af 17. december 2002, lov nr. 1033 af 17. december 2002, lov nr. 372 af 28. maj 2003, § 3 i lov nr. 417 af 10. juni 2003, lov nr. 1153 af 19. december 2003, lov nr. 1201 af 27. december 2003 og § 2 i lov nr. 282 af 26. april 2004.

Afsnit I

Kapitel 1

Almindelige betingelser

§ 1. Dagpenge efter denne lov ydes på grund af sygdom, herunder tilskadekomst, eller ved barsel og adoption.

Stk. 2. Dagpenge ydes af

- 1) arbejdsgiveren til ansatte ved sygefravær i 2 uger fra 1. hele fraværsdag,
- 2) arbejdsgiveren til ansatte ved fravær på grund af forebyggende graviditetsundersøgelser og
- 3) kommunen i øvrige tilfælde.

Stk. 3. Til personer i fleksjob, jf. kapitel 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, yder kommunen dagpenge fra 1. hele fraværsdag.

§ 2. Dagpenge ydes på grundlag af lønindtægt og anden indtægt, der erstatter lønindtægt, jf. stk. 2, og selvstændig erhvervsindtægt.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om,

- 1) hvilke indtægter der skal henregnes til lønindtægt og hvilke til selvstændig erhvervsindtægt,
- 2) i hvilket omfang personer med indtægter, som ikke er skattepligtige her i landet, har ret til dagpenge, og
- 3) at personer, der har ret til dagpenge i et andet land, ikke har ret til dagpenge her i landet.

Afsnit II

Dagpenge under sygdom til lønmodtagere

Kapitel 2

Beskæftigelseskrav

§ 3. Lønmodtagere, som ikke får udbetalt fuld løn under sygdom, har ret til dagpenge fra arbejdsgiveren, hvis de

- 1) har været ansat i de sidste 8 uger før fraværet hos den pågældende arbejdsgiver og
- 2) i denne periode har været beskæftiget hos arbejdsgiveren i mindst 74 timer.

Stk. 2. Har lønmodtageren tidligere været beskæftiget hos den nuværende arbejdsgiver, og udgør den samlede beskæftigelse hos denne mindst 74 timer inden for de sidste 8 uger, gælder betingelsen i stk. 1, nr. 1, dog ikke.

Stk. 3. Retten til dagpenge fra arbejdsgiveren gælder, uanset om ansættelsen ophører inden for de første 2 uger, fra 1. fraværsdag.

§ 4. Ret til dagpenge fra kommunen har lønmodtagere, der

- 1) har været tilknyttet arbejdsmarkedet i de sidste 13 uger før sygdommens indtræden og i denne periode har været beskæftiget i mindst 120 timer samt ikke har ret til dagpenge fra arbejdsgiveren for samme periode og beskæftigelsesforhold eller
- 2) hvis uarbejdsdygtigheden ikke var indtrådt, ville have været berettiget til arbejdsledighedsdagpenge eller en ydelse, der træder i stedet herfor, jf. lov om arbejdsledighedsforsikring m.v. eller lov om arbejdsmarkedsuddannelser,
- 3) inden for den seneste måned har afsluttet en erhvervsmæssig uddannelse af mindst 18 måneders varighed eller
- 4) er elever i lønnet praktik i en uddannelse, der er reguleret ved eller i henhold til lov.

Stk. 2. Retten til dagpenge fra kommunen indtræder fra 1. hele fraværsdag eller 1. fraværsdag efter, at retten til dagpenge fra arbejdsgiveren er ophørt.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om udbetaling af dagpenge fra arbejdsgiveren og kommunen, herunder dagpenge til

- 1) genansatte, jf. § 3, stk. 2, og nyansatte i nuværende beskæftigelsesforhold samt
- 2) personer, der har modtaget godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste efter lov om social service, eller
- 3) personer, der har modtaget ydelse efter lov om børnepasningsorlov.

§ 5. Dagpenge ydes ved fuld uarbejdsdygtighed på grund af sygdom. Udbetaling af dagpenge ophører den dag, lønmodtageren er arbejdsdygtig, uanset om den pågældende undlader at træde i arbejde eller at raskmelde sig.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om adgangen til

- 1) nedsatte dagpenge ved delvis uarbejdsdygtighed og
- 2) dagpenge ved deltagelse i erhvervsmæssig uddannelse af begrænset omfang.

Kapitel 3

Anmeldelse og dokumentation

§ 6. Sygdomstilfælde skal hurtigst muligt anmeldes til arbejdsgiveren.

Stk. 2. Sygdomstilfælde skal anmeldes til kommunen senest en uge efter 1. fraværsdag eller, hvis arbejdsgiveren har udbetalt dagpenge, senest en uge efter, at udbetalingen fra arbejdsgiveren er ophørt.

§ 7. Arbejdsgiveren kan forlange, at lønmodtageren inden for en rimelig frist ved en skriftlig erklæring eller på anden måde dokumenterer, at fraværet skyldes sygdom.

Stk. 2. Arbejdsgiveren eller kommunen kan, hvis det skønnes nødvendigt, forlange en lægeerklæring af lønmodtageren. Erklæringen, som skal afgives på en blanket godkendt af Den Sociale Ankestyrelse, betales af arbejdsgiveren henholdsvis kommunen.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om anmeldelse og dokumentation af sygefravær samt om anmodning om dagpenge.

Kapitel 4

Bortfald af dagpenge

§ 8. Retten til dagpenge bortfalder,

- 1) så længe den sikrede mod lægens opfordring hertil nægter at lade sig indlægge på sygehus eller at modtage nødvendig lægebehandling eller mod lægens eller kommunens opfordring at deltage i hensigtsmæssig optræning for at genvinde arbejdsevnen,
- 2) hvis den sikrede ved sin adfærd forhælder helbredelsen, eller
- 3) hvis den sikrede uden rimelig grund undlader at medvirke ved kommunens opfølgning, jf. § 24, stk. 1-3.

Stk. 2. Retten til dagpenge bortfalder endvidere, så længe den sikrede ikke opfylder sin pligt til anmeldelse af eller dokumentation for fraværet, jf. §§ 6, 7 og 10, stk. 4. Dette gælder dog ikke, hvis

der foreligger en fyldestgørende begrundelse for, at den sikrede ikke har opfyldt kravet, eller for dagpenge fra arbejdsgiveren, hvis denne ikke hurtigst muligt gør indsigelse mod for sen anmeldelse eller mod dokumentationens form eller forsinkelse.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om udbetaling af dagpenge fra kommunen ved for sen anmeldelse og ved for sen eller manglende dokumentation, når særlige grunde taler derfor.

Stk. 4. Retten til dagpenge fra arbejdsgiveren bortfalder,

- 1) hvis lønmodtageren har pådraget sig sygdommen ved forsæt eller grov uagtsomhed,
- 2) hvis lønmodtageren har fortiet helbredsoplysninger, der har væsentlig betydning for ansættelsesforholdet, herunder for arbejdsgiverens mulighed for ved aftale at kunne opnå refusion for dagpenge til lønmodtageren, jf. § 28, og
- 3) under strejke eller lockout.

Stk. 5. Retten til dagpenge fra en arbejdsgiver bortfalder, hvis lønmodtageren har pådraget sig sygdommen under tjeneste, som er omfattet af lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m.fl.

Kapitel 5

Dagpengenes størrelse

§ 9. Dagpenge beregnes på grundlag af den timeindtægt, som lønmodtageren ville have været berettiget til under sygefraværet efter betaling af arbejdsmarkedsbidrag. Hvis denne indtægt i det enkelte tilfælde ikke er egnet til beregning af dagpenge, anvendes i stedet den gennemsnitlige indtjening inden for de seneste 4 uger før sygdommens indtræden. Dagpenge fra arbejdsgiveren ydes dog kun på grundlag af indtjening hos den pågældende arbejdsgiver.

Stk. 2. Dagpenge efter stk. 1 kan ikke udgøre mere end 2.546 kr. divideret med den normale overenskomstmæssige arbejdstid i timer pr. uge. Beløbet reguleres én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Beløbet afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Reguleringen sker med virkning fra den mandag, der ligger nærmest reguleringstidspunktet. Beskæftigelsesministeren bekendtgør de regulerede beløb, herunder timetallet efter 1. pkt.

Stk. 3. Dagpenge til et ledigt medlem af en anerkendt arbejdsløshedskasse udgør samme beløb, som den sikrede kunne have modtaget i arbejdsløshedsdagpenge, hvis den pågældende ikke havde været syg. Til personer, der ved deltagelse i aktiviteter efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller lov om arbejdsmarkedsuddannelser modtager ydelser, som træder i stedet for arbejdsløshedsdagpenge, udgør dagpengene et beløb svarende til den aktuelle indtjening, dog maksimalt det højeste dagpengebeløb.

Stk. 4. Dagpenge til personer i fleksjob, jf. kapitel 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, beregnes på grundlag af det timetal gange den timefortjeneste, som er lagt til grund ved beregningen af kommunens tilskud til arbejdsgiveren.

Stk. 5. Ved udbetaling af dagpenge fra kommunen, bortset fra dagpenge ved arbejdsturnus, jf. stk. 7, kan den samlede dagpengeudbetaling pr. uge ikke overstige det i stk. 2 nævnte beløb.

Stk. 6. Udbetaler arbejdsgiveren løn under sygdom med et beløb, der overstiger de dagpenge, som beregnes efter stk. 1-5, bortfalder dagpengene fra arbejdsgiveren. Er lønnen mindre end de beregnede dagpenge, udbetales det manglende beløb som supplement til lønnen.

Stk. 7. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om,

- 1) i hvilke tilfælde den gennemsnitlige indtjening inden for de seneste 4 uger kan anvendes, jf. stk. 1,
- 2) i hvilke tilfælde der kan anvendes andre beregningsperioder end fastsat i nr. 1, og
- 3) at reglerne i stk. 1-3 kan fraviges for lønmodtagere med skiftende arbejdstid.

Afsnit III

Dagpenge under sygdom til selvstændige erhvervsdrivende

Kapitel 6

§ 10. Personer, der har indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed, har ret til dagpenge fra kommunen fra 1. fraværsdag efter 2 ugers sygdom. Er der tegnet en frivillig sikring efter § 20, har vedkommende ret til dagpenge fra 3. fraværsdag efter sygdommens indtræden. Betales en forhøjet præmie, jf. § 29, indtræder retten fra 1. fraværsdag.

Stk. 2. Det er en betingelse for ret til dagpenge, at der inden for de sidste 12 måneder har været tale om udøvelse af selvstændig erhvervsvirksomhed i væsentligt omfang i mindst 6 måneder, heraf den seneste måned forud for fraværperioden.

Stk. 3. Dagpenge beregnes for en uge ad gangen og kan pr. uge ikke udgøre mere end det beløb, der er nævnt i § 9, stk. 2. Er der tegnet en frivillig sikring efter § 20, udgør dagpengene mindst 2/3 af det beløb, der er nævnt i § 9, stk. 2.

Stk. 4. Sygdomstilfælde skal anmeldes til kommunen senest en uge efter 2 ugers sygdom. Personer, der har sikret sig ret til dagpenge fra første eller fra tredje fraværsdag, skal anmelde sygdomstilfældet senest en uge efter dagpengerettens indtræden.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om fremgangsmåden ved beregning af dagpenge på grundlag af arbejdsfortjenesten ved selvstændig erhvervsvirksomhed, herunder om anvendelse af indtægtsoplysninger fra skattevæsenet og om betydningen af en forudgående beskæftigelse som lønmodtager.

Stk. 6. Bestemmelserne i § 5, § 7, stk. 2 og 3, og § 8, stk. 1-3, finder tilsvarende anvendelse ved udbetaling af dagpenge efter dette kapitel.

Afsnit IV

Dagpenge til lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende ved graviditet, barsel og adoption

Kapitel 7

Betingelser for udbetaling

§ 11. Kommunen udbetaler dagpenge under fravær på grund af graviditet, barsel og adoption.

Stk. 2. Arbejdsgiveren udbetaler dagpenge under fravær fra arbejdet på grund af forebyggende graviditetsundersøgelser. Bestemmelsen finder ikke anvendelse i det omfang, en pligt for arbejdsgiveren til at udbetale dagpenge eller anden passende ydelse følger af kollektiv overenskomst, der som minimum svarer til bestemmelserne i direktiv nr. 92/85 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer.

§ 12. En kvinde er berettiget til dagpenge fra det tidspunkt, hvor der skønnes at være 4 uger til fødslen.

Stk. 2. Kvinden er berettiget til dagpenge inden 4-ugersperioden før fødslen, hvis

- 1) det efter en lægelig bedømmelse skønnes, at graviditeten har et sygeligt forløb, der ved fortsat beskæftigelse vil medføre risiko for kvindens helbred eller fostret, eller
- 2) arbejdets særlige karakter medfører risiko for fostret, eller graviditeten på grund af offentligt fastsatte bestemmelser forhindrer hende i at varetage sit arbejde og arbejdsgiveren ikke har tilbudt hende anden passende beskæftigelse.

Stk. 3. Der kan ydes nedsatte dagpenge fra kommunen i forbindelse med delvist fravær fra arbejdet

- 1) ved sygeligt forløbende graviditet,
- 2) på grund af arbejdets særlige karakter,
- 3) i 4-ugersperioden før fødslen.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om ret til dagpenge efter stk. 3.

§ 13. Barnets moder har ret til dagpenge i de første 14 uger efter fødslen. Barnets fader har i samme periode ret til dagpenge i 2 sammenhængende uger.

Stk. 2. Efter udløbet af den 14. uge efter fødslen har forældrene tilsammen ret til dagpenge i 32 uger, indtil barnet er 46 uger. Faderen har dog ret til at påbegynde dagpengeretten efter 1. pkt. inden for de første 14 uger efter fødslen.

Stk. 3. Retten til dagpenge i perioden efter stk. 1 og 2 kan uanset bestemmelsen i § 16 a, stk. 1, for en beskæftiget lønmodtager og en selvstændig erhvervsdrivende forlænges, når arbejdet genoptages delvis. Forlængelsen af perioden med ret til dagpenge kan ske med den tid, arbejdet genoptages. For en beskæftiget lønmodtager er det en betingelse, at der indgås aftale med arbejdsgiveren om forlængelse af perioden. Hvis lønmodtageren fratræder, inden den forlængede periode er holdt, er retten til dagpenge betinget af, at lønmodtageren indgår aftale med den nye arbejdsgiver om forlængelse af perioden. Retten til dagpenge under en forlænget periode kan ikke udnyttes, så længe den pågældende er ledig.

Stk. 4. Forældre, der vælger at holde orlov, indtil barnet er op til 54 uger, har tilsammen ret til dagpenge i 40 uger efter udløbet af den 14. uge efter fødslen, jf. dog stk. 2, 2. pkt. Beskæftigede lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende, der vælger at holde orlov, indtil barnet er op til 60 uger, har tilsammen ret til dagpenge i 46 uger efter udløbet af den 14. uge efter fødslen, jf. dog stk. 2, 2. pkt. Dagpengene efter 1. og 2. pkt. nedsættes, således at den samlede dagpengeudbetaling højst kan udgøre det beløb, der ville kunne udbetales for 32 uger.

Stk. 5. Den ene af forældrene har ret til dagpenge, når den pågældende udskyder mindst 8 uger og højst 13 uger af den periode, der er nævnt i stk. 2, til senere afholdelse i en sammenhængende periode, inden barnet fylder 9 år. Denne ret til at modtage dagpenge under udskudt orlov gælder for beskæftigede lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende.

Stk. 6. Forældrene har tilsammen ret til dagpenge, hvis de udskyder op til 32 uger af den periode, der er nævnt i stk. 2, til senere afholdelse, inden barnet fylder 9 år. Denne ret til at modtage dagpenge under udskudt orlov gælder for beskæftigede lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende. For en beskæftiget lønmodtager er det en betingelse, at der indgås aftale herom med arbejdsgiveren. Hvis lønmodtageren fratræder, inden den udskudte dagpengeret er udnyttet, er retten til dagpenge betinget af, at lønmodtageren indgår aftale med den nye arbejdsgiver om den udskudte orlov. Denne ret til dagpenge kan ikke udnyttes, så længe den pågældende er ledig.

Stk. 7. Hvis barnet er dødfødt, dør eller bliver bortadopteret inden den 32. uge efter fødslen, har moderen ret til dagpenge i 14 uger efter barnets død eller bortadoption. I de tilfælde, hvor moderen lider af en graviditetsbetinget sygdom, kan hun modtage dagpenge, dog højst indtil udløbet af 46 uger efter fødslen. Er barnet dødfødt, har faderen ret til dagpenge i 2 sammenhængende uger efter fødslen.

Stk. 8. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om ret til dagpenge efter stk. 3-6.

§ 14. Der kan ydes dagpenge ved adoption i indtil 46 uger efter modtagelsen af barnet, jf. dog stk. 4 og 5. Det er en betingelse, at de adoptionsundersøgende myndigheder bestemmer, at den adoptionssøgende eller den ene af de adoptionssøgende ægtefæller i en periode skal være i hjemmet.

Stk. 2. Dagpenge til adoptionssøgende ægtefæller ydes i de første 14 uger efter modtagelsen af barnet til en af ægtefællerne ad gangen, bortset fra i 2 sammenhængende uger. Den anden af ægtefællerne har dog ret til at påbegynde dagpengeretten efter stk. 3 inden for de første 14 uger efter modtagelsen.

Stk. 3. Efter udløbet af den 14. uge efter modtagelsen af barnet har de adoptionssøgende ægtefæller tilsammen ret til dagpenge i 32 uger indtil 46 uger efter modtagelsen.

Stk. 4. Retten til dagpenge i perioden efter stk. 2 og 3 kan uanset bestemmelsen i § 16 a, stk. 1, for en beskæftiget lønmodtager og en selvstændig erhvervsdrivende forlænges, når arbejdet

genoptages delvis. Forlængelsen af perioden med ret til dagpenge kan ske med den tid, arbejdet genoptages. For en beskæftiget lønmodtager er det en betingelse, at der indgås aftale med arbejdsgiveren om forlængelse af perioden. Hvis lønmodtageren fratræder, inden den forlængede periode er holdt, er retten til dagpenge betinget af, at lønmodtageren indgår aftale med den nye arbejdsgiver om forlængelse af perioden. Retten til dagpenge under en forlænget periode kan ikke udnyttes, så længe den pågældende er ledig.

Stk. 5. Adoptionssøgende ægtefæller, der vælger at holde orlov indtil 54 uger efter modtagelsen af barnet, har tilsammen ret til dagpenge i 40 uger efter udløbet af den 14. uge efter modtagelsen, jf. dog stk. 2, 2. pkt. Beskæftigede lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende, der vælger at holde orlov i indtil 60 uger efter modtagelsen af barnet, har tilsammen ret til dagpenge i 46 uger efter udløbet af den 14. uge efter modtagelsen, jf. dog stk. 2, 2. pkt. Dagpengene efter 1. og 2. pkt. nedsættes, således at den samlede dagpengeudbetaling højst kan udgøre det beløb, der ville kunne udbetales for 32 uger.

Stk. 6. Den ene af de adoptionssøgende ægtefæller har ret til dagpenge, når den pågældende udskyder mindst 8 uger og højst 13 uger af den periode, der er nævnt i stk. 3, til senere afholdelse i en sammenhængende periode, inden barnet fylder 9 år. Denne ret til at modtage dagpenge under udskudt orlov gælder for beskæftigede lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende.

Stk. 7. Adoptionssøgende ægtefæller har tilsammen ret til dagpenge, hvis de udskyder op til 32 uger af den periode, der er nævnt i stk. 3, til senere afholdelse, inden barnet fylder 9 år. Denne ret til at modtage dagpenge under udskudt orlov gælder for beskæftigede lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende. For en beskæftiget lønmodtager er det en betingelse, at der indgås aftale herom med arbejdsgiveren. Hvis lønmodtageren fratræder, inden den udskudte dagpengeret er udnyttet, er retten til dagpenge betinget af, at lønmodtageren indgår aftale med den nye arbejdsgiver om den udskudte orlov. Denne ret til dagpenge kan ikke udnyttes, så længe den pågældende er ledig.

Stk. 8. Hvis barnet dør inden den 32. uge efter modtagelsen, har en af de adoptionssøgende ægtefæller ret til dagpenge i 14 uger efter barnets død.

Stk. 9. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om ret til dagpenge efter stk. 4-7.

§ 15. Hvis barnet er indlagt på sygehus, kan den periode, hvor der er ret til dagpenge, forlænges eller udsættes.

Stk. 2. Såfremt dagpengemodtageren ikke genoptager arbejdet, forlænges den periode, hvor der er ret til dagpenge, med indlæggelsesperioden, hvis indlæggelsen finder sted under de første 46 uger efter fødslen eller modtagelsen. Dagpengeperioden kan dog højst forlænges i 3 måneder. Retten til at forlænge dagpengeperioden gælder ikke faderens ret til dagpenge i 2 uger efter § 13, stk. 1, eller de adoptionssøgendes ret til samtidig at modtage dagpenge, jf. § 14, stk. 2.

Stk. 3. Hvis dagpengemodtageren fortsætter eller genoptager arbejdet ved indlæggelsen, udsættes retten til dagpenge for den resterende periode. Det er en betingelse, at den pågældende ophører med arbejdet ved udskrivelsen, og at udskrivelsen finder sted inden 60 uger fra fødslen eller modtagelsen.

§ 16. Når ganske særlige omstændigheder taler for det, kan den ene af barnets forældre indtræde i den andens ret til dagpenge.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om ret til dagpenge efter stk. 1.

Stk. 3. Arbejdsgiveren udbetaler nedsatte dagpenge ved delvist fravær fra arbejdet på grund af forebyggende graviditetsundersøgelser.

§ 16 a. En lønmodtager kan genoptage arbejdet i dagpengeperioden i op til 29 1/2 time af den normale ugentlige arbejdstid med den virkning, at retten til dagpenge bortfalder for den tid, hvor

arbejdet er genoptaget. En selvstændig erhvervsdrivende kan i dagpengeperioden genoptage arbejdet i op til halvdelen af den normale ugentlige arbejdstid med den virkning, at retten til dagpenge bortfalder for den tid, hvor arbejdet er genoptaget. Der ydes nedsatte dagpenge for de dage, hvor arbejdet er genoptaget delvis.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om ret til dagpenge efter stk. 1.

§ 17. Dagpenge efter dette kapitel udbetales til lønmodtagere, som ved påbegyndelse af fraværet opfylder de beskæftigelseskrav, der er nævnt i § 4. Dog kan der udbetales dagpenge efter dette kapitel fra det tidspunkt, hvor en person efter fraværets begyndelse opfylder det beskæftigelseskrav, der er nævnt i § 4, stk. 1, nr. 2.

Stk. 2. Dagpenge efter dette kapitel udbetales til personer med indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed, der ved begyndelsen af fraværet opfylder beskæftigelseskravet i § 10, stk. 2.

Stk. 3. Ved opgørelse af beskæftigelseskravet efter stk. 1 og stk. 2 medregnes perioder, hvor den sikrede på grund af arbejdsforholdets særlige karakter har måttet ophøre med arbejdet inden 4 uger før fødslen, eller det efter en lægelig bedømmelse skønnes nødvendigt, at den sikrede var skånet for arbejde, selv om betingelserne i § 12, stk. 2, ikke var opfyldt.

Stk. 4. Betingelserne i stk. 1 og 2 gælder ikke for udbetaling af dagpenge efter § 11, stk. 2.

§ 18. § 9 og § 10 finder tilsvarende anvendelse ved beregning af dagpenge efter dette kapitel. Dog kan den samlede dagpengeudbetaling pr. uge ikke overstige det i § 9, stk. 2, nævnte beløb.

Stk. 2. Personer, der deltager i en uddannelse, som er et led i en uddannelsesplan efter § 32 a i lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik, og hvortil der enten udbetales uddannelsesgodtgørelse efter lov om en aktiv arbejdsmarkedspolitik eller godtgørelse efter lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller elevstøtte efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser, har ret til dagpenge efter dette kapitel beregnet på grundlag af det beløb, som den pågældende modtog i arbejdsløshedsdagpenge, da retten og pligten til uddannelse indtrådte.

§ 18 a. I dagpengeperioden efter § 13, stk. 1, 1. pkt., eller § 14, stk. 2, 1. pkt., 1. led, optjenes der ret til ferieydelse. Ferieydelsen udbetales i det efterfølgende ferieår.

- Stk. 2.* Denne ret gælder ikke, i det omfang der i den i stk. 1 nævnte periode optjenes ret
- 1) til løn under ferie og ferietillæg efter ferieloven m.v.,
 - 2) feriegodtgørelse efter ferieloven m.v. mindst svarende til dagpengesatsen efter § 9 eller
 - 3) feriedagpenge med ret til udbetaling i det efterfølgende ferieår efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.

Stk. 3. Beskæftigelseskravet i § 4 finder tilsvarende anvendelse ved udbetaling af ferieydelse efter denne bestemmelse ved påbegyndelsen af ferien i det efterfølgende ferieår.

Stk. 4. § 9, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse ved beregning af ferieydelse efter denne bestemmelse.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om retten til optjening og udbetaling af ferieydelse.

§ 19. Anmodning om dagpenge efter dette kapitel skal indgives til kommunen. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om fristen for indgivelse af denne anmodning.

§ 19 a. Forældre med alvorligt syge børn under 14 år har ret til dagpenge fra kommunen, hvis de i forbindelse med barnets sygdom helt eller delvis opgiver lønarbejde eller personligt arbejde i selvstændig virksomhed.

Stk. 2. Det er en betingelse, at barnets sygdom skønnes at medføre behov for ophold på hospital eller lignende institution i 25 dage eller mere. Behandling eller pleje i hjemmet kan sidestilles med ophold på hospital, hvis barnets behov i forbindelse med sygdommen taler for det.

Stk. 3. Kravet i stk. 2 om en sygeperiode på 25 dage eller mere gælder ikke ved hospitalsophold for børn af enlige forsørgere, der har ret til ordinært børnetilskud efter § 2, nr. 1 eller 2, i lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Stk. 4. Dagpengene svarer til de dagpenge, modtageren i tilfælde af egen sygdom ville være berettiget til. Til selvstændige, som ikke er tilmeldt den frivillige sikring, kan der dog udbetales dagpenge fra 1. fraværssdag. Kommunen kan i særlige tilfælde beslutte, at der til barnets forældre kan ydes et højere dagpengebeløb end fastsat i § 9, stk. 5.

Stk. 5. Der kan højst ydes dagpenge i medfør af stk. 1 i 52 uger inden for de forudgående 18 kalendermåneder.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om betingelserne for udbetaling af dagpenge til forældre med alvorligt syge børn under 14 år, herunder regler om, hvorledes dagpengene fordeles mellem barnets forældre.

Afsnit V

Kapitel 8

Frivillig sikring

§ 20. Personer, der har indtægt ved selvstændig erhvervsvirksomhed, kan sikre sig dagpenge fra kommunen i de første 2 uger af sygeperioden.

Stk. 2. Dagpengene udgør mindst 2/3 af det beløb, der er nævnt i § 9, stk. 2, fra 1. fraværssdag under barsel og adoption. Ved sygefravær indtræder retten først fra 3. fraværssdag, medmindre den sikrede har valgt at betale den forhøjede præmie, jf. § 29, stk. 1, hvor der er ret til dagpenge fra 1. fraværssdag.

Stk. 3. Dagpengene kan udgøre et højere beløb end nævnt i stk. 2, hvis der er tegnet forsikring for det beløb, der er nævnt i § 9, stk. 2, og indtægten berettiger til det.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om den frivillige sikring.

Afsnit VI

Kapitel 9

Dagpengeret ved arbejdsskader

§ 21. Enhver, der pådrager sig en arbejdsskade, som omfattes af lovgivningen om arbejdsskadeforsikring, har ret til dagpenge fra 1. hele fraværssdag fra arbejdsskadens indtræden.

Stk. 2. For personer, der ikke er fuldt beskæftigede ved erhvervsmæssigt arbejde, eller som normalt er uden erhvervsmæssig beskæftigelse, fastsættes den indtægt, dagpenge beregnes på grundlag af, efter et skøn.

Kapitel 10

Varighedsbegrænsning og opfølgning

§ 22. Udbetalingen af dagpenge ophører, når der er udbetalt dagpenge eller løn under sygdom for mere end 52 uger i de 18 forudgående kalendermåneder, medmindre

- 1) det anses for overvejende sandsynligt, at revalidering vil blive iværksat,
- 2) det anses for nødvendigt at gennemføre arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at klarlægge den sikredes arbejdsevne, således at dagpengeperioden forlænges i op til 2 gange 13 uger,
- 3) den sikrede er under eller venter på lægebehandling, som må antages inden for en kortere tid at kunne genskabe arbejdsdygtigheden,
- 4) der er rejst sag om ret til erstatning efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade, eller

5) der er påbegyndt en sag om førtidspension, eller

6) særlige omstændigheder i øvrigt taler derfor.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om forlængelse af dagpengeperioden.

Stk. 3. Ved beregningen af dagpengeperioder efter stk. 1 medregnes ikke de dage, for hvilke der er udbetalt dagpenge eller løn

1) fra arbejdsgiveren eller kommunen i de første 2 uger af fraværperioden ved sygdom eller

2) i anledning af graviditet, barsel eller adoption efter kapitel 7.

Stk. 4. Hvis dagpengeretten er opbrugt under en sammenhængende sygeperiode på 52 uger, er det en betingelse for fornyet udbetaling, at den sikrede godtgør arbejdsdygtighed i mindst 13 uger efter dagpengerettens ophør.

§ 23. Udbetalingen af dagpenge ophører efter udløbet af en kalendermåned, når der er udbetalt dagpenge eller løn under sygdom for mere end 13 uger i de 12 forudgående kalendermåneder til personer, der:

1) modtager social pension bortset fra invaliditetsydelse,

2) opfylder de helbreds-mæssige betingelser for at kunne få social pension bortset fra invaliditetsydelse eller

3) er fyldt 65 år, for personer, der den 1. juli 1999 er fyldt 60 år, dog 67 år.

Stk. 2. Ved beregningen af dagpengeperioder efter stk. 1 medregnes ikke de dage, for hvilke der er udbetalt dagpenge eller løn

1) fra arbejdsgiveren eller kommunen i de første 2 uger af fraværperioden ved sygdom eller

2) i anledning af graviditet, barsel eller adoption efter kapitel 7.

Stk. 3. Hvis dagpengeretten er opbrugt under en sammenhængende sygeperiode på mere end 13 uger, er det en betingelse for fornyet udbetaling, at den sikrede godtgør arbejdsdygtighed i mindst 13 uger efter dagpengerettens ophør.

Stk. 4. Kommunen kan rejse sag om, hvorvidt den sikrede skal overgå til at modtage social pension på grund af svigtende helbred.

Stk. 5. Kommunen kan forlænge dagpengeperioden for de personer, der er nævnt i stk. 1. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler herom.

§ 24. Kommunen skal med henblik på at bevare den sikredes tilknytning til arbejdsmarkedet senest efter 8 uger og derefter mindst hver 8. uge tage dennes forhold op til vurdering med henblik på, om der er behov for behandling, optræning, revalidering eller andre former for bistand til den pågældende eller dennes familie. Dette skal ske i samarbejde med dagpengemodtageren, læger, hospitals- og revalideringsinstitutioner, virksomheder og de faglige organisationer samt arbejdsformidlingen.

Stk. 2. Kommunen skal før den første kontakt til den sikrede tage stilling til, om karakteren af den sikredes sygdom eller den sikredes sygdomsfrekvens kræver, at den sikrede indkaldes til en personlig samtale. Samtidig skal der tages stilling til, i hvilket omfang der skal ske inddragelse af læger, hospitals- og revalideringsinstitutioner, virksomheder og de faglige organisationer samt arbejdsformidlingen.

Stk. 3. Kommunen skal ved den første opfølgning tage stilling til udarbejdelsen af en opfølgningsplan. Planen skal i alle tilfælde senest udarbejdes, når dagpengemodtageren har været sygemeldt i 6 måneder inden for de sidste 12 måneder. Har kommunen forlænget dagpengeperioden efter § 22, stk. 1, nr. 1, skal nødvendige afklarende aktiviteter forud for revalideringen være iværksat senest 6 måneder efter forlængelsen.

Stk. 4. Kan den sikrede ikke blive erhvervsaktiv igen, skal kommunen, når betingelserne herfor er opfyldt, rejse sag om en social pension.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om opfølgningen af langvarige dagpengetilfælde.

Kapitel 11

Finansiering og refusion

§ 25. Arbejdsgiveren afholder udgifterne til dagpenge i de første 2 uger af en fraværperiode under sygdom og ved fravær på grund af forebyggende graviditetsundersøgelser, mens de øvrige udgifter til dagpenge afholdes af den sikredes opholdskommune, jf. dog § 30.

Stk. 2. Til personer i fleksjob, jf. kapitel 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, afholder kommunen udgifterne til dagpenge under sygdom, jf. § 1, stk. 3.

§ 26. En arbejdsgiver, der yder løn under fravær fra arbejdet, er berettiget til at få udbetalt de dagpenge, som den sikrede ellers ville have ret til fra kommunen vedrørende samme arbejdsforhold, dog højst med et beløb svarende til den udbetalte løn for samme tidsrum.

Stk. 2. Har den sikrede løn under fravær fra flere arbejdsgivere, deles dagpengene mellem arbejdsgiverne i forhold til de dagpengebeløb, som de enkelte arbejdsforhold berettiger til.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om anmeldelse af refusionskrav efter stk. 1 og om anmeldelse af sygefravær.

§ 27. En privat arbejdsgiver kan tegne en forsikring, som giver arbejdsgiveren ret til fra lønmodtagerens 2. fraværsdag at få refunderet et beløb fra kommunen, som svarer til de dagpenge, som lønmodtageren har ret til fra arbejdsgiveren. Beløbet kan dog ikke overstige det beløb, som lønmodtageren efter § 9, stk. 5, har ret til fra kommunen.

Stk. 2. Det er en betingelse, at virksomhedens samlede årlige lønsum ikke overstiger et beløb, hvis størrelse fastsættes af direktøren for Arbejdsdirektoratet, jf. stk. 5.

Stk. 3. De samlede præmier til forsikringen fastsættes således, at de dækker 70 pct. af udgifterne til ordningen.

Stk. 4. Private arbejdsgivere er:

- 1) Alle arbejdsgivere, bortset fra offentlige myndigheder og private institutioner, hvis udgifter dækkes med mindst 50 pct. af offentlige midler.
- 2) Forældre, der har valgt at få et økonomisk tilskud til privat pasning, jf. § 26 i lov om social service.

Stk. 5. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter regler om forsikringsordningen, herunder om virksomhedens årlige lønsum, beregning af lønsum og præmie, optagelse og udtræden m.v.

§ 28. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at en arbejdsgiver med kommunens godkendelse i særlige tilfælde kan indgå en aftale med lønmodtageren, hvorefter arbejdsgiveren kan få refunderet et beløb, som svarer til de dagpenge, som den sikrede har ret til fra arbejdsgiveren. Kommunen kan maksimalt refundere det beløb, lønmodtageren har ret til efter § 9, stk. 5.

§ 29. Beskæftigelsesministeren fastsætter præmien til den frivillige sikring efter § 20 i forhold til størrelsen af de sikrede dagpenge og den periode, de dækker. De samlede præmier skal fastsættes således, at de skønnes at dække 55 pct. af udgifterne, hvis der er sikret dagpenge fra 3. fraværsdag, og 85 pct., hvis der er sikret dagpenge fra 1. fraværsdag.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indbetaling af forsikringsbidrag efter stk. 1 samt efter § 27. Bidragene samt påløbne renter inddrives efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter.

§ 30. Staten afholder kommunens udgifter til sygedagpenge i de første 4 uger, jf. § 25, og u

udgifterne til barseldagpenge. I øvrigt afholder staten 50 pct. af kommunens udgifter til dagpenge til og med 52. uge regnet fra 1. sygedag i det aktuelle sygefravær og ansættelsesforhold. Herefter afholder kommunen de fulde udgifter til sygedagpenge.

Stk. 2. Staten afholder 50 pct. af kommunens udgifter til dagpenge efter § 19 a.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om fremgangsmåden for anvisningen, regnskabsaflæggelse og revision.

Kapitel 11 a

Bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension

§ 30 a. Ved udbetaling af dagpenge efter denne lov til lønmodtagere i alderen 16-66 år indbetales det dobbelte af det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, sammenholdt med § 2 a og § 4 a, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Arbejdsgivere, der udbetaler dagpenge efter dagpengelovens § 1, stk. 2, nr. 1 og 2, indbetaler dog kun det bidrag, der er fastsat efter § 15, stk. 1, sammenholdt med § 2 a og § 4 a, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension. Der indbetales ikke bidrag, når personen har valgt at få tillægspensionen udbetalt fra det 65. år eller senere.

Stk. 2. De nærmere regler for beregningen af bidraget fastsættes af bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension efter principperne i § 15 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 3. Lønmodtageren betaler 1/3 af bidraget, mens 2/3 betales af arbejdsgiveren eller, når der udbetales dagpenge efter §§ 4, 11 og 21, af kommunen. Ved udbetaling af dagpenge efter § 19 a betaler modtageren 1/3 af bidraget, mens 2/3 betales af kommunen.

Stk. 4. Det af kommunen beregnede lønmodtagerbidrag afrundes til nærmeste hele kronebeløb, jf. § 9, stk. 2. Kommunens andel af bidraget udgør det dobbelte heraf.

Stk. 5. Lønmodtagerens del af bidraget tilbageholdes ved dagpengeudbetalingen.

§ 30 b. Kommunens indbetaling til Arbejdsmarkedets Tillægspension dækkes af et bidrag fra arbejdsgiveren. Kommunens udgifter til indbetaling efter § 30 a, stk. 3, afholdes af staten.

Stk. 2. Arbejdsgiverbidraget beregnes i forhold til antallet af lønmodtagere fra arbejdsgivere, der modtager dagpenge fra kommunen.

Stk. 3. Til dækning af arbejdsgiverens del af ATP-bidraget, jf. stk. 1, skal private arbejdsgivere, der er registreret efter merværdiafgiftsloven (momsloven) eller lov om afgift af lønsum m.v., betale finansieringsbidrag. Kravet om registrering gælder ikke for udenlandske virksomheder og virksomheder på Færøerne og i Grønland.

Stk. 4. Finansieringsbidraget skal indbetales til Arbejdsmarkedets Tillægspension, som forestår opkrævning og inddrivelse af finansieringsbidrag fra arbejdsgiverne.

Stk. 5. Finansieringsbidrag efter stk. 4 kan opkræves sammen med andre finansieringsbidrag, der af Arbejdsmarkedets Tillægspension opkræves fra arbejdsgiverne.

Stk. 6. Finansieringsbidrag, der skal opkræves efter stk. 4, og som er under 100 kr. i en betalingsperiode, bortfalder. Opkræves finansieringsbidrag sammen med andre finansieringsbidrag fra arbejdsgivere, jf. stk. 5, udgør bidraget i 1. pkt. summen af de samlede finansieringsbidrag.

Stk. 7. Finansieringsbidraget fra arbejdsgiverne efter stk. 1 og 3 fastsættes af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra Arbejdsmarkedets Tillægspension. I finansieringsbidraget indgår administrationsomkostninger, herunder administrationsomkostninger til Arbejdsmarkedets Tillægspension. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om finansieringsbidragets størrelse.

Stk. 8. Finansieringsbidraget beregnes af Arbejdsmarkedets Tillægspension på grundlag af de samlede bidrag, som Arbejdsmarkedets Tillægspension har modtaget fra arbejdsgiveren i en forudgående periode, hvis længde svarer til den periode, som betaling af finansieringsbidrag

vedrører. Bidraget udgør årligt det af beskæftigelsesministeren fastsatte finansieringsbidrag, for hver gang arbejdsgiveren indbetaler et beløb, der svarer til årsbidraget efter § 15, stk. 1, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 9. Arbejdsmarkedets Tillægspension kan indhente de oplysninger hos skattemyndigheder og andre offentlige myndigheder om den pågældende arbejdsgiver, som er nødvendige for at varetage opkrævningen og inddrivelsen af skyldige finansieringsbidrag, renter og ekspeditionsgebyr, herunder oplysninger om indkomst- og formueforhold. Til brug ved beregning, opkrævning og behandling af finansieringsbidrag er der i nødvendigt omfang adgang til oplysninger i Arbejdsmarkedets Tillægspensions registre.

Stk. 10. Sker indbetaling af finansieringsbidrag ikke rettidigt, skal arbejdsgiveren betale renter af finansieringsbidraget med 1½ pct. for hver påbegyndt måned fra forfaldsdagen.

Stk. 11. Arbejdsmarkedets Tillægspension har udpantningsret for finansieringsbidrag, renter og ekspeditionsgebyr.

Stk. 12. Krav på finansieringsbidrag forældes efter reglerne i lov nr. 274 af 22. december 1908 om forældelse af visse fordringer.

Stk. 13. Afgørelser om finansieringsbidragspligt og finansieringsbidrag, herunder beregning og opkrævning, kan inden for en frist af 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt, indbringes for Ankenævnet for Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. § 28 i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 14. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med Arbejdsmarkedets Tillægspension nærmere regler om beregningsperioder og indbetaling af finansieringsbidrag m.v., herunder om forfaldstid og frist for arbejdsgiverens indbetaling. Det kan ved disse regler bestemmes, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kan give henstand med indbetaling, opkræve et ekspeditionsgebyr ved påkrav på grund af manglende betaling samt eftergive finansieringsbidrag, renter og eventuelle ekspeditionsgebyrer.

§ 30 c. Ved udbetaling af dagpenge efter denne lov til lønmodtagere indbetales en særlig pensionsopsparing, der udgør det i § 17 f, stk. 3, i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension fastsatte.

Stk. 2. Kommunen eller arbejdsgiveren fratrækker opsparingen af de beregnede dagpenge med henblik på indbetaling af beløbet til Arbejdsmarkedets Tillægspension efter hvert kvartals udløb. Hver beløbsandel for en uge nedrundes til nærmeste hele kronebeløb.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsmarkedets Tillægspension nærmere regler om indbetaling af beløbet efter stk. 1 og 2 samt om indberetning herom til Arbejdsmarkedets Tillægspension, herunder at beløb tilbageholdt af arbejdsgivere betragtes som, indbetales og indberettes sammen med bidrag efter § 30 a, stk. 1.

Stk. 4. Indbetales opsparingsbeløb ikke rettidigt, gælder de i lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension § 17, stk. 2-5 og 7, fastsatte regler.

Kapitel 12

Klageadgang m.v.

§ 31. Kommunen træffer afgørelse om retten til dagpenge. Hvis en arbejdsgiver helt eller delvis undlader at udbetale dagpenge og kommunen skønner, at dette er uberettiget, udbetaler kommunen forskud på dagpengene, herunder bidrag til Arbejdsmarkedets Tillægspension, og underretter arbejdsgiveren herom.

Stk. 2. Når kommunen har udbetalt forskud efter stk. 1, skal arbejdsgiveren refundere forskuddet inden 4 uger efter, at underretning herom er modtaget. Beløbet kan ved indeholdelse i løn m.v. inddrives efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

§ 32. Kommunens afgørelse kan indbringes for det sociale nævn, jf. kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 2. Hvis det sociale nævn eller Den Sociale Ankestyrelse træffer afgørelse om, at arbejdsgiveren har pligt til at yde dagpenge, når kommunen har udbetalt forskud efter § 31, stk. 1, skal arbejdsgiveren refundere forskuddet inden 4 uger efter, at underretning herom er modtaget. Beløbet kan ved indeholdelse i løn m.v. inddrives efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

§ 33. (Ophævet).

§ 34. (Ophævet).

Kapitel 13 *Administration m.v.*

§ 35. (Ophævet).

§ 36. Kriminalforsorgen underretter kommunen, såfremt en dagpengemodtager undergives strafafsoning eller andre frihedsberøvende foranstaltninger, herunder varetægtsfængsling.

§ 37. Personer, der modtager ydelser efter denne lov, skal underrette arbejdsgiveren om forandringer i deres forhold eller andre omstændigheder, der kan medføre ændring i eller bortfald af dagpengene, herunder arbejdsgiverens mulighed for at kunne modtage refusion.

Stk. 2. En person, der har tilsidesat sin oplysningspligt efter stk. 1 eller efter § 11 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller i øvrigt mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter denne lov, skal tilbagebetale det beløb, der er modtaget med urette.

Stk. 3. Inddrivelsen sker efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter.

Stk. 4. Krav på tilbagebetaling af for meget udbetalte ydelser efter denne lov kan modregnes i ydelser efter loven, i delpension og i social pension.

§ 38. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 39. Krav på ydelser efter denne lov kan ikke gøres til genstand for udlæg eller anden retsforfølgning, medmindre der er forløbet 3 måneder fra den dag, hvor ydelsen kunne kræves udbetalt. Aftaler om sådanne krav er ugyldige.

Stk. 2. Hvis en person modtager dagpenge fra kommunen, jf. §§ 4, 10, 21 og 26, som følge af en lidelse forvoldt af en ansvarlig skadevolder, kan kommunen gøre regreskrav gældende for de udbetalte dagpenge, i det omfang de erstatningsretlige betingelser herfor er opfyldt.

Stk. 3. Forsikringsselskaber har pligt til at orientere skadelidtes opholdskommune, når der udbetales erstatning til den pågældende som følge af en personskaade.

§ 40. Beskæftigelsesministeren fastsætter særlige regler om dagpenge til søfarende.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, i hvilket omfang der kan ydes dagpenge under ophold eller ved bopæl i udlandet, herunder regler for gennemførelse af opfølgning i sygedagpengesager.

§ 40 a. Beskæftigelsesrådet, jf. § 29 i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats, er rådgivende for beskæftigelsesministeren i spørgsmål om ydelser efter denne lov.

§ 41. Efter overenskomster med andre stater kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om fravigelse af bestemmelser om indtægt og beregningsperioder.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter bestemmelser om fravigelse af lovens regler i det omfang, det er nødvendigt for anvendelse af De Europæiske Fællesskabers forordninger om social sikring for arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om rådgivning, vejledning og anden bistand til kommunerne i forbindelse med gennemførelse af opfølgningen over for sygemeldte, der modtager dagpenge under ophold eller ved bopæl i udlandet.

Kapitel 14

Forsøgsordninger

§ 41 a. Beskæftigelsesministeren kan efter aftale med en kommune tillade, at der bliver lavet forsøgsordninger, herunder forsøgsordninger med digital administration, der fraviger reglerne i §§ 6, 7, 20, 24, 26, 27 og 28.

Kapitel 15

Ikrafttrædelse og overgangsbestemmelser

§ 42. Loven træder i kraft den 2. april 1990. Samtidig ophæves lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 205 af 28. marts 1989. Med virkning fra den 1. januar 1990 ophæves lov nr. 271 af 3. maj 1989.

Stk. 2. Ved fravær på grund af sygdom finder loven anvendelse på tilfælde, hvor første hele fraværsdag er den 2. april 1990 eller senere. Ved fravær på grund af barsel eller adoption finder loven anvendelse på tilfælde, hvor fødslen eller modtagelsen af barnet finder sted den 2. april 1990 eller senere. I tilfælde, hvor en sikret opnår ret til dagpenge i ét arbejdsforhold før lovens ikrafttræden og senere under samme fraværperiode bliver berettiget til dagpenge i et andet arbejdsforhold eller ved selvstændig erhvervsvirksomhed fra et tidspunkt efter lovens ikrafttræden, anvendes de hidtil gældende regler for hele fraværperioden.

Stk. 3. § 22 har dog virkning for sygdomstilfælde, der er indtrådt den 1. oktober 1989 eller senere. Ved optælling til varighedsbegrænsning medregnes for perioder, der ligger før den 2. april 1990, kun de dage, der efter de hidtil gældende regler blev medregnet ved varighedsbegrænsningen. For sygdomstilfælde, der er indtrådt før den 1. oktober 1989, ophører dagpengeretten senest den 30. september 1990, såfremt betingelserne i lovens § 22 i øvrigt er opfyldt.

Stk. 4. For personer, der tilmelder sig den frivillige sikring efter kapitel 8 i indtil 3 måneder efter lovens ikrafttræden, indtræder retten til dagpenge 3 måneder efter, at der er fremsat anmodning om optagelse i forsikringsordningen.

Stk. 5. § 16 har virkning fra den 2. april 1990, uanset om fødslen eller modtagelsen af barnet har fundet sted før den 2. april 1990.

Stk. 6. Personer, der ved lovens ikrafttræden har ret til at modtage dagpenge før fødslen under fravær på grund af graviditet, vil i den resterende del af fraværperioden være berettiget til at modtage dagpenge med mindst samme beløb pr. uge som i tiden inden lovens ikrafttræden.

Stk. 7. Ved beregningen af beskæftigelsesperioder efter §§ 3, 4, 10, stk. 2, og 17 medregnes beskæftigelse, der ligger før lovens ikrafttræden.

Stk. 8. § 32 får virkning for afgørelser, der er truffet efter denne lov. Afgørelser vedrørende fravær, hvor første hele fraværsdag er før lovens ikrafttræden, træffes efter de hidtil gældende bestemmelser.

Stk. 9. Det Dagpengeudvalg, der er nedsat efter de hidtil gældende regler, fortsætter funktionsperioden ud. Det kommunale medlem udpeges for den resterende funktionsperiode.

Stk. 10. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter de hidtil gældende regler en procentsats for reguleringen af de årlige dagpengegivende indtægter efter indkomstudviklingen for personer, der modtager dagpenge efter de hidtil gældende regler.

§ 43. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 141 af 25. marts 2002, der ændrer §§ 13, 14, 15, stk. 2 og 3, 16, stk. 2, 16 a og 19 (Udvidelse af barselorloven og ændring af børnepasningsorloven), indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Loven har virkning fra 1. januar 2002.

Stk. 2. Lov om børnepasningsorlov ophæves den 1. juni 2011.

§ 5

Stk. 1. Forældre i forhold til egne børn, der er født efter den 31. december 2001, men inden lovens ikrafttræden, er fortsat omfattet af de hidtil gældende regler i lov om børnepasningsorlov, lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og barselorlov m.v. og lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. Endvidere er forældre i forhold til adoptivbørn, der er modtaget efter den 31. december 2001, men inden lovens ikrafttræden, fortsat omfattet af de hidtil gældende regler i lov om børnepasningsorlov, lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og barselorlov m.v. og lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel.

Stk. 2. Forældre efter stk. 1, 1. pkt., kan dog inden den 1. juni 2002 i stedet vælge begge at blive omfattet af denne lov ved at give skriftlig meddelelse herom til arbejdsformidlingen. Tilsvarende gælder for forældre efter stk. 1, 2. pkt., hvor de adoptionsundersøgende myndigheder bestemmer, at den adoptionssøgende eller den ene af de adoptionssøgende ægtefæller i en periode skal være i hjemmet.

Stk. 3. Forældre, der overgår til den udvidede barselorlov efter stk. 2, får modregnet afholdt børnepasningsorlov forholdsmæssigt i forældreorloven.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om overgang fra børnepasningsorlov til barselorlov og modregning af perioder med børnepasningsorlov.

Stk. 5. For børn født før den 1. januar 2002 finder de hidtil gældende regler om barselorlov i lov om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse og barselorlov m.v. samt lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel fortsat anvendelse.

Lov nr. 249 af 8. maj 2002, der ændrer § 30 b (Opkrævning af finansieringsbidrag fra private arbejdsgivere) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven har virkning fra den 1. januar 2002 og gælder første gang for de finansieringsbidrag, der opkræves på grundlag af ATP-bidrag, der modtages efter den 22. februar 2002.

Lov nr. 360 af 6. juni 2002, der ændrer § 30 a, stk. 1 (Forenkling af arbejdsgivers betaling af ATP af sygedagpenge), indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2002.

Lov nr. 1032 af 17. december 2002, der ændrer § 30 b (Bortfald af ATP-kompensationsordningen), indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2003 og har virkning første gang for de kompensationsbeløb, der skulle have været udbetalt på grundlag af ATP-bidrag, der er modtaget i perioden 23. februar - 22. maj 2003.

Stk. 2. ATP's Ankenævn kan efter de hidtidige regler behandle sager om beregning og udbetaling af kompensationsbeløb efter § 17 a.

Lov nr. 1033 af 17. december 2002, der ændrer § 17, stk. 1 (Lempelse af beskæftigelseskravet), indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2003, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Loven har virkning fra den 27. marts 2002. Der kan dog kun udbetales dagpenge, i det omfang de personer, der får ret til dagpenge i perioden fra den 27. marts 2002 til den 1. januar 2003, ikke i denne periode har modtaget en anden offentlig forsørgelsesydelse eller har haft en arbejdsindtægt. Dagpenge udbetales af kommunen efter anmodning, som skal være indgivet inden den 1. april 2003.

Lov nr. 372 af 28. maj 2003, der ændrer § 41 a (Ændring af forsøgsbestemmelse med henblik på forsøg med digital administration), indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Lov nr. 417 af 10. juni 2003, der ændrer §§ 1, stk. 3, 4, stk. 1, 9, stk. 3 og 4, og 25, stk. 2 og indsætter § 40 a (Loft over kontanthjælpen, hjælp til unge og forsørgere, flytning af reglerne om aktive tilbud m.v.), indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2003.

Stk. 2-6. - - - - -

Lov nr. 1153 af 19. december 2003, der indsætter § 18 a (Optjening af ferieydelse under barselorlov) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2004.

Lov nr. 1201 af 27. december 2003, der ændrer § 27 (Egenbetaling for private arbejdsgivere), indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2004.

Lov nr. 282 af 26. april 2004, der ændrer §§ 40, stk. 2 og 41 (Hjælp til personer med visse former for opholdsret og opfølgning i sygedagpengesager i udlandet), indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. maj 2004.

Beskæftigelsesministeriet, den 28. oktober 2004
Claus Hjort Frederiksen

/Lise Fangel

Bekendtgørelse om lov om ferie

Bekendtgørelse af lov om ferie¹⁾

Herved bekendtgøres lov om ferie, jf. lovbekendtgørelse nr. 230 af 12. februar 2021, med de ændringer, der følger af § 7 i lov nr. 1538 af 12. december 2023 og § 1 i lov nr. 1539 af 12. december 2023.

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser

Lovens formål

§ 1. Loven skal sikre lønmodtagere ret til årlig ferie og feriebetaling.

Anvendelsesområde

§ 2. Ret til ferie og feriebetaling efter denne lov tilkommer enhver, der mod vederlag udfører personligt arbejde i tjenesteforhold (lønmotager), jf. dog §§ 42-45.

Fravigelighed

§ 3. Bestemmelserne i dette kapitel, § 4, 2. pkt., § 6, stk. 1, og § 8, stk. 1, er ufravigelige. Kapitel 4 bortset fra § 21, stk. 1, 1. pkt., § 22, stk. 1, 1. pkt., § 23, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt., § 24, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt., og § 25 samt kapitel 5, 6, 7, 8, 10 og 11 er ligeledes ufravigelige, jf. dog stk. 4 og 5. Retten til betalt ferie kan ikke være mindre end fastsat i § 4, 1. pkt. Retten til ferie uden feriebetaling kan ikke være mindre end fastsat i § 15.

Stk. 2. Med undtagelse af hvad der følger af reglerne i stk. 3-6, kan bestemmelserne i denne lov ikke fraviges til ugunst for lønmodtageren.

Stk. 3. Lovens bestemmelser kan bortset fra de bestemmelser, der er nævnt i stk. 1, fraviges ved kollektiv overenskomst, som er indgået af de mest repræsentative arbejdsmarkedsparter i Danmark eller på arbejdsgiversiden af en enkelt virksomhed. En sådan fravigelse kan ligeledes ske ved en lokalaftale indgået mellem de lokale parter på en virksomhed inden for rammer angivet i en kollektiv overenskomst omfattet af 1. pkt. eller på områder uden overenskomstdækning, ved at en aftale indgået mellem de lokale parter på en virksomhed godkendes af den mest repræsentative lønmodtagerorganisation inden for det pågældende faglige område i Danmark. Fravigelser efter 1. og 2. pkt. kan kun ske, hvis de er i overensstemmelse med de af Den Europæiske Union udstedte direktiver om tilrettelæggelsen af arbejdstiden.

Stk. 4. Det kan i en kollektiv overenskomst, som er indgået af de mest repræsentative arbejdsmarkedsparter i Danmark eller på arbejdsgiverside af en enkelt virksomhed, aftales at fravige § 31, stk. 2, mod at der pr. lønmodtager omfattet af overenskomsten stilles garanti for mindst 1 års feriebetaling efter fradrag af skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Stk. 5. En garantigiver kan beslutte at udvide en sådan garantiordning, så en virksomhed omfattet af garantiordningen kan anvende garantiordningen på lønmodtagere, der ikke er omfattet af overenskomsten med garantiordningen, og fravige § 31, stk. 2, ved at give hver lønmodtager skriftlig meddelelse om, at vedkommende er omfattet af garantiordningen, og om dennes vilkår. Virksomheden skal give meddelelse om en beslutning efter 1. pkt. til de lønmodtagerorganisationer, som virksomheden har overenskomst med, og hvis medlemmer bliver omfattet af garantien. Er en virksomhed omfattet af flere garantiordninger efter stk. 4, angår adgangen den garantiordning på virksomheden, som omfatter flest lønmodtagere, og i forhold til de lønmodtagere på virksomheden, som ikke er omfattet af en overenskomst med en garantiordning.

Stk. 6. En arbejdsgiver og en lønmodtager kan i en aktuel, konkret situation indgå en individuel aftale om ferieafholdelse, som fraviger bestemmelserne i § 8, stk. 2 og 3, § 9, stk. 2, og § 11, stk. 1. Det er en betingelse, at aftalen ikke begrænser retten til sammenhængende hovedferie til mindre end 10 dage.

Stk. 7. Sager om, hvorvidt de anførte betingelser i stk. 3-5 er opfyldt, afgøres af Arbejdsretten.

Kapitel 2

Retten til ferie

Feriens længde og ferieåret

§ 4. En lønmodtager optjener i ferieåret ret til 5 ugers betalt ferie, jf. dog § 5. Ferieåret er det år, der går fra den 1. september til den 31. august.

Optjening af ret til betalt ferie

§ 5. Retten til betalt ferie optjenes med 2,08 dage for hver måneds ansættelse i ferieåret, jf. dog stk. 2 og 5. Ved ansættelse i kortere tid end 1 måned sker optjeningen forholdsmæssigt med 0,07 dages betalt ferie for hver dags ansættelse, dog højst 2,08 dage.

Stk. 2. Skal arbejdsgiveren ikke betale hel eller delvis løn, optjenes der ikke ret til betalt ferie efter stk. 1 under ansættelse i følgende perioder:

- 1) Sygdomsperioder, jf. dog stk. 3.
- 2) Barselsperioder, andre orlovsperioder eller tjenestefrihedsperioder.
- 3) Overenskomstmæssige hjemsendelsesperioder.

Stk. 3. En lønmodtager, der ikke har ret til fuld løn under sygdom, optjener under fravær på grund af sygdom ret til betalt ferie efter stk. 1 i form af sygeferiegodtgørelse, jf. § 20, men først fra 2. sygefraværdsdag under hver periode med sygefravær, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Er en lønmodtager omfattet af stk. 3 ansat hos samme arbejdsgiver i hele ferieåret, og har lønmodtageren mere end 52 sygefraværdsperioder, sker optjeningen fra og med den 53. sygefraværdsperiode i ferieåret fra 1. sygefraværdsdag, således at lønmodtageren trods sygefraværdsperioder optjener ret til mindst 4 ugers betalt ferie. Ved ansættelse hos samme arbejdsgiver i en del af et ferieår, eller hvis lønmodtageren i perioder i ferieåret ikke optjener betalt ferie, jf. stk. 2 og 5, indtræder retten til optjening fra 1. sygefraværdsdag efter et forholdsmæssigt færre antal sygefraværdsperioder.

Stk. 5. Der optjenes ikke ret til betalt ferie i perioder, hvor lønmodtageren deltager i strejke eller lockout.

Ferieafholdelse og ferieafholdelsesperioden

§ 6. Optjent betalt ferie afholdes i løbet af ferieafholdelsesperioden, som omfatter ferieåret, hvori ferien optjenes, og de efterfølgende 4 måneder fra ferieårets udgang til kalenderårets udgang, jf. dog §§ 21 og 22.

Stk. 2. Ferie holdes med 5 dage om ugen og på samme måde, som arbejdet tidsmæssigt er tilrettelagt. Arbejdsfrie dage og vagtdage i turnus indgår i ferien med et forholdsmæssigt antal. Ferie begynder ved arbejdstids begyndelse den første feriedag og slutter ved arbejdstids ophør den sidste feriedag.

Stk. 3. Ferie kan ikke holdes på det ugentlige fridøgn, søgnehellidage, overenskomstmæssigt eller sædvanemæssigt fastsatte fridage eller erstatningsdage herfor.

Aftale om afholdelse af betalt ferie på forskud

§ 7. Har en arbejdsgiver og en lønmodtager aftalt, at lønmodtageren kan afholde betalt ferie på et tidspunkt, hvor den endnu ikke er optjent, fradrages den således afholdte ferie i den ret til betalt ferie, som derefter optjenes i det pågældende ferieår. Fratræder lønmodtageren, inden udligning er sket, er arbejdsgiveren berettiget til at modregne med værdien af den afholdte, ikkeudlignede ferie i lønmodtagerens udestående krav på løn og feriebetaling.

Stk. 2. En lønmodtager, der optjener feriegodtgørelse efter § 16, stk. 2 og 3, har ved afholdelse af betalt ferie på forskud efter stk. 1 ret til feriegodtgørelse beregnet på grundlag af lønmodtagerens sædvanlige løn i de sidste 4 uger før ferien.

Rammerne for feriens placering

§ 8. Lønmodtageren har ret til at få mindst 4 ugers optjent betalt ferie placeret i ferieåret.

Stk. 2. Lønmodtageren har ret til at holde mindst 3 ugers optjent betalt ferie i sammenhæng (hovedferien) i ferieafholdelsesperioden. Lønmodtageren har ret til at holde hovedferien i perioden fra den 1. maj til den 30. september (hovedferieperioden). En lønmodtager, som ansættes på et tidspunkt af året, hvor det ikke er muligt for den pågældende at optjene 3 ugers betalt ferie til afholdelse i hovedferieperioden, har ret til at afholde hele den ferie, der optjenes, i sammenhæng i hovedferieperioden.

Stk. 3. Lønmodtageren har ret til at holde øvrige feriedage i sammenhæng af mindst 5 dages varighed. Udgør de øvrige feriedage mindre end 5 dage, skal disse dage gives i sammenhæng. Gør driftsmæssige hensyn det ønskeligt, kan de øvrige feriedage dog gives som enkelt dage.

Ferievarsling, ændring og erstatning

§ 9. Arbejdsgiveren fastsætter efter forhandling med lønmodtageren, hvornår ferien skal holdes i ferieafholdelsesperioden. Arbejdsgiveren skal under hensyntagen til virksomhedens drift så vidt muligt imødekomme lønmodtagerens ønske om, hvornår ferien skal holdes, herunder lønmodtagerens ønske om, at hovedferien holdes i lønmodtagerens barns skolesommerferie.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal så tidligt som muligt meddele lønmodtageren, hvornår ferien skal holdes. Arbejdsgiveren skal give meddelelsen, senest 3 måneder før hovedferien begynder, og senest 1 måned før ferien begynder for øvrige feriedage, medmindre særlige omstændigheder hindrer dette.

Stk. 3. Gør væsentlige, upåregnelige driftsmæssige hensyn det nødvendigt, kan arbejdsgiveren ændre tidligere fastsat ferie. Lønmodtageren skal have erstattet et eventuelt økonomisk tab som følge af ændringen. Allerede påbegyndt ferie kan ikke afbrydes.

Ferieafholdelse under virksomhedslukning

§ 10. Holder en virksomhed lukket under ferie, kan en lønmodtager, der ikke er berettiget til optjent betalt ferie i alle de dage, virksomheden holder lukket, ikke i den anledning rejse krav mod arbejdsgiveren, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal i videst muligt omfang sikre, at lønmodtageren har optjent betalt ferie til gode til alle de dage, virksomheden holder lukket. Gør arbejdsgiveren ikke dette, skal arbejdsgiveren betale lønmodtageren løn for de pågældende dage. Lønnen beregnes på grundlag af lønmodtagerens sædvanlige løn i de sidste 4 uger før virksomhedslukningen.

Stk. 3. Holder virksomheden lukket på et tidspunkt, hvor en lønmodtager, som har været ansat i hele det foregående ferieår og frem til virksomhedslukningen, ikke har optjent betalt ferie til alle de dage, virksomheden holder lukket, skal arbejdsgiveren give feriebetalingen på forskud, mod at arbejdsgiveren kan modregne i den efterfølgende optjening af betalt ferie. Beregningen skal ske på samme måde som efter § 7.

Ferieafholdelse under opsigelse og fritstilling

§ 11. En lønmodtager, der er opsagt, kan ikke holde hovedferie i opsigelsesperioden, hvis opsigelsesvarslet er på 3 måneder eller derunder. Dette gælder, uanset hvad der tidligere måtte være fastsat om afholdelse af ferien. Det gælder dog ikke, hvis opsigelsesvarslet er forlænget med antallet af feriedage eller lønmodtageren ønsker at fastholde ferien.

Stk. 2. Er lønmodtageren fritstillet, anses ferie for holdt, uanset om ferien er fastsat, hvis de perioder, der nævnes i § 9, stk. 2, og ferien kan rummes inden for fritstillingsperioden. Ferien kan dog ikke anses

for holdt, hvis lønmodtageren ikke har haft en arbejdsfri periode svarende til feriens længde efter udløbet af de perioder, der er nævnt i § 9, stk. 2.

Stk. 3. Stk. 2, 2. pkt., gælder ikke,

- 1) hvis lønmodtageren er fritstillet, uden at arbejdsgiveren har adgang til at modregne i lønmodtagerens løn fra en ny arbejdsgiver, eller
- 2) hvis arbejdsgiveren er insolvent og ophørt inden opsigelsesperiodens udløb.

Ferieafholdelse og sygdom

§ 12. Er en lønmodtager syg, når ferien begynder, har lønmodtageren ikke pligt til at begynde ferien.

Stk. 2. En lønmodtager, som bliver syg under ferien, har mod lægelig dokumentation ret til erstatningsferie efter i alt 5 sygedage under ferie i samme ferieår. En lønmodtager, som ikke har været ansat hos arbejdsgiveren i hele ferieåret, har ret til erstatningsferie efter et forholdsmæssigt færre antal sygedage. Feriedage, som en lønmodtager ikke har optjent i ferieåret efter § 5, stk. 2 og 5, fradrages i de sygedage, der ikke gives erstatningsferie for efter 1. og 2. pkt.

Stk. 3. Lønmodtageren betaler for den lægelige dokumentation, jf. stk. 2.

Stk. 4. Ved opgørelsen af erstatningsferie efter stk. 1 og 2 ses bort fra sygedage forud for den dag, hvor lønmodtageren giver arbejdsgiveren meddelelse om sygdommen, medmindre manglende meddelelse ikke kan bebrejdes lønmodtageren.

Stk. 5. En lønmodtager omfattet af stk. 1 eller 2, som bliver rask, før den planlagte ferieperiode er ovre, har ret til i forlængelse af sin raskmelding at holde den resterende del af den planlagte ferieperiode, såfremt lønmodtageren ved sin raskmelding giver besked herom.

Ferieafholdelse, strejke og lockout

§ 13. Deltager en lønmodtager i en strejke eller lockout, når ferien begynder, kan lønmodtageren ikke begynde ferien. Arbejdsgiveren skal fastsætte ny ferie, når konflikten er ophørt, med et varsel på mindst 1 måned for hovedferie og 14 dage for øvrig ferie.

Ferieafholdelse og andre feriehindringer

§ 14. En lønmodtager har ikke pligt til at holde ferie i en periode, hvor lønmodtageren på grund af andre særlige forhold end nævnt i §§ 12 og 13 er afskåret fra at holde ferie.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke særlige forhold der kan afskære en lønmodtager fra at holde ferie.

Ret til ferie uden betaling fra arbejdsgiveren

§ 15. En lønmodtager har ret til at holde 5 ugers ferie i hver ferieafholdelsesperiode, uanset om der er optjent ret til betalt ferie efter §§ 4 og 5 i ferieåret.

Stk. 2. I det omfang der ikke er optjent ret til betalt ferie, afholder lønmodtageren ferien uden betaling, jf. dog § 7 og § 10, stk. 3.

Stk. 3. Afholder en lønmodtager omfattet af § 16, stk. 1, ferie uden betaling fra arbejdsgiveren, fradrages 4,8 pct. af månedslønnen for hver feriedag.

Kapitel 3

Retten til betaling

Betalingen under ferien

§ 16. En lønmodtager, der er antaget månedsvis eller for længere tid, og som har ret til fuld løn på søgnehellidage og sygedage, får løn under ferie samt et ferietillæg på 1 pct. af lønnen, jf. §§ 17 og 18.

Stk. 2. En lønmodtager, som ikke er omfattet af stk. 1, får feriegodtgørelse på 12,5 pct. af lønnen, jf. § 19.

Stk. 3. En lønmodtager kan før ferieårets begyndelse i stedet for løn og ferietillæg kræve feriegodtgørelse beregnet efter § 19 med 12 pct. af lønnen i ferieåret.

Stk. 4. En lønmodtager, der fratræder, får beregnet feriegodtgørelse efter § 19 for den optjente betalte ferie, som lønmodtageren ikke har holdt, jf. stk. 2.

Løn under ferie

§ 17. Løn under ferie, jf. § 16, stk. 1, er den sædvanlige og fast påregnelige løn på ferietidspunktet. Hertil lægges værdien af eventuelle personalegoder, som lønmodtageren ikke råder over under ferien. For provisionsløn har lønmodtageren under ferien krav på en kompensation for den provision, der mistes som følge af ferieafholdelsen.

Stk. 2. Ved ændring af den normale daglige eller ugentlige arbejdstid eller arbejdsomfang, som arbejdsgiveren skal oplyse om i medfør af lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet, har lønmodtageren ret til løn under ferien i forhold til den normale daglige eller ugentlige arbejdstid eller arbejdsomfang på optjeningstidspunktet.

Ferietillæg

§ 18. Ferietillæg, jf. § 16, stk. 1, beregnes som feriegodtgørelse efter § 19. Ferietillæg udbetales, enten samtidig med at den dertil svarende ferie begynder eller ferietillæg for perioden fra den 1. september til den 31. maj udbetales sammen med lønnen for maj måned, mens ferietillæg for den resterende del af ferieåret udbetales sammen med lønnen for august måned. Er ferietillæg udbetalt, kan det ikke kræves tilbagebetalt, jf. dog § 7, stk. 1, 2. pkt.

Feriegodtgørelse

§ 19. Feriegodtgørelse, jf. § 16, stk. 2-4, beregnes af ethvert indkomstskattepligtigt lønbeløb og af værdien af eventuelle personalegoder, som lønmodtageren ikke råder over under ferien, som der ikke indrømmes fradrag for i indtægten, og som er vederlag for arbejde under ansættelsen. For provisionsløn har lønmodtageren under ferien alene krav på feriegodtgørelse af provision svarende til den indtægt, der mistes som følge af ferieafholdelsen.

Stk. 2. Arbejdsgiveren beregner desuden feriegodtgørelse af lønmodtagerens bidrag til

- 1) pensionsordninger m.v., der er omfattet af afsnit I i pensionsbeskatningsloven,
- 2) arbejdsmarkedsbidrag, jf. lov om arbejdsmarkedsbidrag, og
- 3) medarbejderinvesteringsselskaber, jf. ligningslovens § 7 N.

Stk. 3. Feriegodtgørelse, som vedrører en lønperiode hen over 2 ferieår, anses for optjent i det nye ferieår.

Stk. 4. Arbejdsgiveren skal ikke beregne feriegodtgørelse af feriegodtgørelse, løn under ferie eller ferietillæg.

Sygeferiegodtgørelse

§ 20. Sygeferiegodtgørelse jf. § 5, stk. 3, udgør 12,5 pct. af en løn, der beregnes på grundlag af lønmodtagerens sædvanlige løn i de sidste 4 uger før fraværet. For en lønmodtager, der har ret til delvis løn under sygdom, udgør sygeferiegodtgørelsen forskellen mellem sygeferiegodtgørelsen efter 1. pkt. og feriegodtgørelsen efter § 19 af den delvise løn.

Kapitel 4

Overskydende ferie

Aftale om overførsel af ferie ud over 4 uger

§ 21. En lønmodtager kan aftale med sin arbejdsgiver, at optjent betalt ferie ud over 4 uger overføres til afholdelse i den følgende ferieafholdelsesperiode. I givet fald afholdes den overførte ferie først, jf. dog § 22, stk. 2.

Stk. 2. Lønmodtageren og arbejdsgiveren skal skriftligt indgå aftale efter stk. 1 senest den 31. december i ferieafholdelsesperioden. En arbejdsgiver skal senest den 31. december i ferieafholdelsesperioden meddele FerieKonto eller den, der skal udbetale feriebetalingen, at ferien overføres.

Overførsel af ferie op til 4 uger ved feriehindringer

§ 22. Er en lønmodtager på grund af særlige forhold, jf. §§ 12-14, afskåret fra at holde optjent betalt ferie inden ferieafholdelsesperiodens udløb, overføres op til 4 ugers årlig betalt ferie til den efterfølgende ferieafholdelsesperiode. Arbejdsgiveren meddeler senest den 31. januar efter ferieafholdelsesperiodens udløb FerieKonto eller den, der skal udbetale ferien, at ferien overføres.

Stk. 2. Ferie efter stk. 1 holdes før anden ferie og indgår ikke i opgørelsen af de 4 uger i det aktuelle ansættelsesforhold efter § 21, stk. 1, § 23, stk. 1 og 2, og § 24, stk. 1 og 2.

Aftale om udbetaling af ferie ud over 4 uger efter ferieårets udløb

§ 23. Efter ferieårets udløb kan en lønmodtager og en arbejdsgiver aftale, at optjent ferie med løn og ferietillæg ud over 4 uger udbetales før ferieafholdelsesperiodens udløb. Har lønmodtageren ikke været ansat hos arbejdsgiveren i hele ferieåret på fuld tid, skal lønmodtageren skriftligt erklære, at lønnen under ferie og ferietillægget vedrører optjent ferie ud over 4 uger, og at lønmodtageren i ferieåret ikke har modtaget offentlige ydelser som nævnt i § 27, stk. 1. Arbejdsgiveren har pligt til at gemme erklæringen efter bogføringslovens regler om opbevaring af regnskabsmateriale.

Stk. 2. Efter ferieårets udløb kan en lønmodtager og en arbejdsgiver aftale, at optjent ferie med feriegodtgørelse og sygeferiegodtgørelse ud over 4 uger udbetales før ferieafholdelsesperiodens udløb. Lønmodtageren skal skriftligt erklære, at betingelserne i 1. pkt. er opfyldt. Har lønmodtageren ikke været ansat hos arbejdsgiveren i hele ferieåret på fuld tid, skal lønmodtageren skriftligt erklære, at feriegodtgørelsen vedrører optjent ferie ud over 4 uger, og at lønmodtageren i ferieåret ikke har modtaget offentlige ydelser som nævnt i § 27, stk. 1.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler for udbetaling efter stk. 1 og 2, herunder hvordan det sikres, at lønmodtageren ikke har modtaget ydelser som nævnt i § 27, stk. 1.

Restferie under 1 feriedag

§ 23 a. Er der efter ferieårets udløb mindre end 1 feriedag tilbage, udbetales ferien efter lønmodtagerens anmodning, jf. dog § 24 a.

Udbetaling af ferie ud over 4 uger efter ferieafholdelsesperiodens udløb

§ 24. Efter ferieafholdelsesperiodens udløb udbetaler arbejdsgiveren optjent ferie med løn og ferietillæg ud over 4 uger, såfremt lønmodtageren har været ansat hos arbejdsgiveren på fuld tid i hele ferieafholdelsesperioden. Har lønmodtageren ikke været ansat på fuld tid i hele ferieafholdelsesperioden, skal lønmodtageren over for arbejdsgiveren skriftligt erklære, at lønnen under ferien samt ikkeudbetalt ferietillæg vedrører optjent ferie ud over 4 uger, og at lønmodtageren i ferieafholdelsesperioden ikke har modtaget offentlige ydelser som nævnt i § 27, stk. 1. Arbejdsgiveren har pligt til at gemme erklæringen efter bogføringslovens regler om opbevaring af regnskabsmateriale.

Stk. 2. Feriegodtgørelse og sygeferiegodtgørelse for optjent ferie ud over 4 uger udbetales af FerieKonto, arbejdsgiveren eller den, der administrerer feriegodtgørelsen, efter ferieafholdelsesperiodens udløb, såfremt lønmodtageren har været ansat på fuld tid i hele ferieafholdelsesperioden hos samme arbejdsgiver. Har lønmodtageren ikke været ansat på fuld tid i hele ferieafholdelsesperioden hos samme arbejdsgiver, skal lønmodtageren skriftligt erklære, at feriegodtgørelsen vedrører optjent ferie ud over 4 uger, og at lønmodtageren i ferieafholdelsesperioden ikke har modtaget offentlige ydelser som nævnt i § 27, stk. 1.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler for udbetaling efter stk. 1 og 2, herunder hvordan det sikres, at lønmodtageren ikke har modtaget ydelser som nævnt i § 27, stk. 1.

Automatisk udbetaling efter ferieafholdelsesperiodens udløb

§ 24 a. Arbejdsgiveren udbetaler løn under ferie og eventuelt ferietillæg for ikke afholdt ferie efter ferieafholdelsesperiodens udløb til lønmodtageren, hvis beløbet højst er 5.000 kr. før skat og arbejdsmarkedsbidrag og beløbet vedrører ferie ud over 4 uger.

Stk. 2. Den, der administrerer feriegodtgørelsen, jf. § 3, stk. 4, udbetaler efter ferieafholdelsesperiodens udløb uhævet feriegodtgørelse til lønmodtageren, hvis beløbet højst er 5.000 kr. før skat og arbejdsmarkedsbidrag og beløbet stammer fra et ansættelsesforhold, der er ophørt inden ferieafholdelsesperiodens udløb. Er lønmodtageren ikke fratrådt, udbetales uhævet feriegodtgørelse, hvis beløbet er på højst 5.000 kr. før skat og arbejdsmarkedsbidrag og beløbet vedrører optjent ferie ud over 4 uger. Er feriegodtgørelsen indbetalt til en feriekasse efter fradrag af skat og arbejdsmarkedsbidrag, er beløbsgrænsen efter 1. og 2. pkt. 3.000 kr. efter skat og arbejdsmarkedsbidrag.

Stk. 3. FerieKonto udbetaler efter ferieafholdelsesperiodens udløb feriegodtgørelse til lønmodtageren, hvis beløbet højst er 3.000 kr. efter fradrag af skat og arbejdsmarkedsbidrag. Stammer feriegodtgørelsen ikke fra et ophørt ansættelsesforhold, ferie ud over 4 uger eller afholdt ferie i ferieafholdelsesperioden, kan FerieKonto træffe afgørelse om, at beløbet tilbagebetales, jf. § 36, stk. 2, nr. 4.

Stk. 4. Feriepengeinfo sender en anmodning om udbetaling til den, der administrerer feriegodtgørelsen efter stk. 2, med en meddelelse til lønmodtageren, når feriegodtgørelsen ved ferieafholdelsesperiodens udløb er højst 5.000 kr. før fradrag af skat og arbejdsmarkedsbidrag, jf. dog stk. 2, 3. pkt. Den, der skal udbetale feriegodtgørelsen, må kun udbetale feriegodtgørelsen, hvis betingelserne i stk. 2 er opfyldt.

Udbetaling af ferie ved feriehindringer

§ 25. Skyldes feriehindringen efter § 22, stk. 1, sygdom eller orlov efter barselsloven, og består feriehindringen fortsat frem til udgangen af den følgende ferieafholdelsesperiode, kan feriebetalingen udbetales til lønmodtageren.

Udbetaling af ferie ved fratræden

§ 26. Feriegodtgørelse for optjent betalt ferie, der ikke er holdt inden udløbet af ferieafholdelsesperioden, og som er optjent i et ansættelsesforhold, der er ophørt senest ved ferieafholdelsesperiodens udløb, udbetales efter anmodning til lønmodtageren af arbejdsgiveren, FerieKonto eller den, der administrerer feriegodtgørelsen, jf. dog § 27. Det er en betingelse for udbetaling, at lønmodtageren skriftligt erklærer, at beløbet stammer fra et ansættelsesforhold, der er ophørt senest ved ferieafholdelsesperiodens udløb, og at lønmodtageren i ferieafholdelsesperioden ikke har modtaget offentlige ydelser som nævnt i § 27, stk. 1.

Stk. 2. En arbejdsgiver kan udbetale feriegodtgørelse til lønmodtageren ved fratræden, hvis beløbet er højst 2.500 kr. efter fradrag af skat og arbejdsmarkedsbidrag. Arbejdsgiveren kan for samme ferieår ikke udbetale feriegodtgørelse efter denne bestemmelse til samme lønmodtager mere end to gange.

Stk. 3. Fratræder lønmodtageren, udbetales feriegodtgørelse og sygeferiegodtgørelse for ikke afholdt ferie, der er overført efter §§ 21 og 22, af arbejdsgiveren, FerieKonto eller den, der administrerer feriegodtgørelsen.

Stk. 4. Forlader lønmodtageren arbejdsmarkedet, herunder af alders- eller helbredsmæssige årsager, eller framelder lønmodtageren sig Det Centrale Personregister i forbindelse med flytning til udlandet, udbetales feriegodtgørelse til lønmodtageren. Lønmodtageren skal erklære eller dokumentere, at betingelserne er opfyldt.

Stk. 5. Retten til udbetaling af feriegodtgørelse efter stk. 4 fortabes, hvis lønmodtageren ikke, senest 6 måneder efter at betingelserne i stk. 4 er opfyldt, anmoder arbejdsgiveren, FerieKonto eller den, der administrerer feriegodtgørelsen, om at udbetale feriegodtgørelsen. FerieKonto kan i helt særlige tilfælde dispensere fra fristen.

Stk. 6. Ved lønmodtagerens død udbetales feriegodtgørelsen til boet.

Stk. 7. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om udbetaling af feriegodtgørelse efter stk. 1, herunder om, hvordan anmodning om udbetaling skal foretages, de nærmere betingelser for dokumentationen m.v.

Udbetaling efter forudgående godkendelse af FerieKonto

§ 27. Har lønmodtageren modtaget arbejdsløshedsdagpenge, midlertidig arbejdsmarkedsydelse, kontantydelse, efterløn, fleksydelse, ledighedsydelse, ressourceforløbsydelse, integrationsydelse, uddannelseshjælp eller kontanthjælp i ferieåret, jf. § 23, eller ferieafholdelsesperioden, jf. §§ 24 og 26, kan udbetaling efter § 23, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 3. pkt., § 24, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., og § 26, stk. 1, kun ske efter FerieKontos forudgående godkendelse.

Stk. 2. Antallet af dage med de ydelser, der nævnes i stk. 1, skal trækkes fra det antal feriedage, som den uhævede feriebetaling svarer til, medmindre lønmodtageren på grund af særlige forhold har været afskåret fra at holde ferien inden ferieafholdelsesperiodens udløb, jf. §§ 12-14. Resterer der et antal feriedage, udbetaler FerieKonto feriegodtgørelsen eller meddeler arbejdsgiveren eller den, der administrerer feriegodtgørelsen, for hvor mange dage der kan udbetales til lønmodtageren.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om udbetaling af feriegodtgørelse efter stk. 1, herunder om FerieKontos godkendelse af udbetalingen.

Kapitel 5

Uoverdragelighed, modregning, tilbageholdelse og forældelse

Uoverdragelighed

§ 28. Retten til ferie og feriebetaling kan ikke gyldigt overdrages og kan ikke gøres til genstand for retsforfølgning.

Modregning og tilbageholdelse

§ 29. Arbejdsgiveren kan modregne i en lønmodtagers krav på løn under ferie, ferietillæg eller feriegodtgørelse, hvis

- 1) lønmodtageren har begået et retsstridigt forhold i ansættelsesforholdet, som har medført et forfaldent modkrav fra arbejdsgiverens side, og arbejdsgiveren kan dokumentere dette modkravs størrelse og
- 2) lønmodtageren har erkendt det retsstridige forhold eller det retsstridige forhold er fastslået ved en retsafgørelse.

Stk. 2. Har arbejdsgiveren anlagt civilt søgsmål, indledt fagretlig behandling eller anmeldt lønmodtageren til politiet, eller er lønmodtageren sigtet for forholdet, kan arbejdsgiveren holde et beløb svarende til modkravet tilbage, indtil sagen er afgjort.

Forældelse

§ 30. Er feriegodtgørelse, løn under ferie eller ferietillæg efter § 34 indbetalt til enten Arbejdsmarkedets Feriefond eller til en privat feriefond, og er ferien holdt eller kan udbetales, forældes kravet på

feriegodtgørelse, løn under ferie eller ferietillæg, hvis lønmodtageren ikke inden 5 år efter ferieafholdelsesperiodens udløb retter henvendelse til feriefonden.

Stk. 2. Er feriegodtgørelse, løn under ferie eller ferietillæg ikke indbetalt til Arbejdsmarkedets Feriefond eller en privat feriefond, forældes kravet på feriegodtgørelse, løn under ferie eller ferietillæg, hvis lønmodtageren ikke inden 5 år efter ferieafholdelsesperiodens udløb søger kravet gennemført ved retssag, fagretlig behandling, politianmeldelse eller indgivelse af konkursbegæring. Efterkommes kravet ikke, skal kravet søges gennemført ved en af de fremgangsmåder, der er angivet i 1. pkt., uden ugrundet ophold.

Kapitel 6

Ind- og udbetaling af feriegodtgørelse

Indberetning og indbetaling til FerieKonto

§ 31. Arbejdsgiveren skal indberette oplysninger til indkomstregisteret om feriegodtgørelse til personer omfattet af § 7, stk. 2, og § 16, stk. 2-4, og oplysninger om sygeferiegodtgørelse efter § 5, stk. 3, jf. dog § 26, stk. 2. For lønmodtagere, der får beregnet feriegodtgørelse efter § 16, stk. 4, skal arbejdsgiveren dog ikke indberette oplysninger om feriegodtgørelse, der er udbetalt ved fratræden efter § 26, stk. 3-6.

Stk. 2. Feriegodtgørelse, der er indberettet efter stk. 1, indbetales til FerieKonto, jf. dog § 3, stk. 4.

Stk. 3. Ved forsinket indbetaling af feriegodtgørelse til FerieKonto skal arbejdsgiveren betale renter heraf på 1,5 pct. pr. påbegyndt måned regnet fra forfaldsdatoen. FerieKonto kan i særlige tilfælde fravige kravet om betaling af renter efter 1. pkt. Forældelseslovens § 23, stk. 2, gælder ikke FerieKontos krav på renter efter 1. pkt.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med skatteministeren regler om indberetning af oplysninger om ferie til indkomstregisteret, jf. lov om et indkomstregister.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetning og indbetaling af feriegodtgørelse, herunder om frister herfor. Beskæftigelsesministeren kan desuden efter forhandling med skatteministeren fastsætte nærmere regler om overdragelse af FerieKontos rentekrav efter stk. 3, 1. pkt., til restanceinddrivelsesmyndigheden, herunder regler, som sikrer, at restanceinddrivelsesmyndigheden får de nødvendige oplysninger for at kunne inddrive rentekravene. Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om meddelelsen til den, der skal udbetale feriebetalingen, om overførsel af ferie, jf. §§ 21 og 22.

Udbetaling til lønmodtager

§ 32. Lønmodtageren skal anmode om udbetaling af feriegodtgørelse via Feriepengeinfo, der videresender anmodningen til den, der skal udbetale feriegodtgørelsen.

Stk. 2. FerieKonto kan kræve, at lønmodtageren på tro og love erklærer, at betingelserne for udbetaling af feriegodtgørelsen er opfyldt.

Stk. 3. Feriepengeudbetaleren kan ikke med frigørende virkning udbetale feriegodtgørelse, der er indberettet, medmindre feriepengeudbetaleren har modtaget en anmodning om udbetaling via Feriepengeinfo.

Stk. 4. Feriegodtgørelsen for den anmodede ferie udbetales hurtigst muligt efter anmodning. Feriepengeudbetaleren skal udbetale det beløb og for det antal dage, som anmodningen lyder på, eller afvise anmodningen.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om anmodning om og udbetaling af feriegodtgørelse, herunder om lønmodtagerens, Feriepengeinfos og feriepengeudbetalerens opgaver i denne forbindelse.

Feriebetaling modtaget med urette

§ 33. Arbejder en lønmodtager mod vederlag under sin ferie, eller har lønmodtageren på anden vis modtaget feriebetalingen med urette, kan FerieKonto kræve, at den dertil svarende feriegodtgørelse, den dertil svarende løn under ferie eller det dertil svarende ferietillæg indbetales til FerieKonto.

Uhævet feriebetaling

§ 34. Feriegodtgørelse, der ikke er hævet af lønmodtageren inden udløbet af ferieafholdelsesperioden, eller løn under ferie eller ferietillæg, der ikke er udbetalt til lønmodtageren inden udløbet af ferieafholdelsesperioden, og som ikke udbetales efter §§ 23-25 eller § 26, stk. 1, eller er overført efter §§ 21 og 22, tilfalder Arbejdsmarkedets Feriefond, jf. dog § 35, stk. 7.

Stk. 2. Inden for områder, hvor en kollektiv overenskomst med en garantiordning efter § 3, stk. 4, giver mulighed herfor, kan uhævet feriebetaling efter stk. 1 anvendes til en privat feriefond, der har til formål at anvende sine midler til ferieformål, i stedet for at tilfalde Arbejdsmarkedets Feriefond. Arbejdsmarkedets Feriefond fører tilsyn med anvendelsen af sådanne midler.

Stk. 3. Feriepengeudbetaleren skal senest den 15. november efter ferieafholdelsesperiodens udløb afregne beløb omfattet af stk. 1 til Arbejdsmarkedets Feriefond eller til en privat feriefond, jf. stk. 2. Krav på uhævet feriebetaling efter stk. 1 og 2 forældes 5 år efter forfaldsdatoen efter 1. pkt.

Stk. 4. Ved forsinket indbetaling af uhævet feriebetaling efter stk. 3 skal arbejdsgiveren eller den, der i medfør af § 3, stk. 4, administrerer feriegodtgørelsen, betale renter af kravet på feriegodtgørelse på 1,5 pct. pr. påbegyndt måned regnet fra forfaldsdagen til Arbejdsmarkedets Feriefond eller til en privat feriefond, jf. stk. 2.

Stk. 5. Ved opløsning af en feriefond efter stk. 2 tilfalder de midler, der stammer fra uhævet feriebetaling, Arbejdsmarkedets Feriefond. Uhævet feriebetaling, der er tilført en feriefond, kan ikke uddeles til fondens stifter.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler for anvendelsen af midler, der tilfalder en privat feriefond, og regler for Arbejdsmarkedets Feriefonds tilsyn med anvendelsen af disse midler, jf. stk. 2, herunder regler om fondens oprettelse, regnskabsaflægelse, kapitalanvendelse m.v.

Finansiering af FerieKonto og Feriepengeinfo

§ 35. Udgifterne til administrationen af FerieKonto skal betales af de arbejdsgivere, der indbetaler feriegodtgørelse til FerieKonto, jf. § 31, stk. 2.

Stk. 2. Opkrævning af arbejdsgivernes betaling for FerieKontos administration efter stk. 1 kan indgå i en fælles opkrævning fra Arbejdsmarkedets Tillægspension. Betalingen opkræves sammen med de bidrag, som Arbejdsmarkedets Tillægspension i henhold til lov opkræver fra arbejdsgiverne. Restancer for betaling kan indgå i den fælles opkrævning.

Stk. 3. Sker indbetaling ikke rettidigt, pålægges arbejdsgiveren fra forfaldsdatoen at betale renter af kravet med den rentesats, der til enhver tid er fastsat i medfør af § 5 i renteloven.

Stk. 4. Arbejdsmarkedets Tillægspension har udpantningsret for betalingsrestancer til en fælles opkrævning, jf. stk. 2. Dette gælder også for renter og omkostninger forbundet med inddrivelse heraf.

Stk. 5. Til brug for beregning, opkrævning og behandling af betalinger som led i en fælles opkrævning, jf. stk. 2, kan FerieKonto i nødvendigt omfang videregive oplysninger til Arbejdsmarkedets Tillægspension. Denne videregivelse kan ske i elektronisk form.

Stk. 6. Afgørelser, der er truffet af Arbejdsmarkedets Tillægspension, om opkrævning og indbetaling af beløb m.v., der indgår i fællesopkrævningen efter stk. 2, kan inden for en frist på 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt, indbringes for Ankenævnet for ATP m.m. Klagen sendes til Arbejdsmarkedets Tillægspension, som vurderer sagen på ny. Fastholder Arbejdsmarkedets Tillægspension sin afgørelse helt eller delvis, sendes sagen til Ankenævnet for ATP m.m., og sagens parter underrettes samtidig herom. Ankenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 7. Udgifterne til administrationen af Feriepengeinfo dækkes af uhævet feriegodtgørelse hos FerieKonto efter § 34, stk. 1. I det omfang uhævet feriegodtgørelse ikke dækker udgifterne til administrationen af Feriepengeinfo, skal udgifterne dækkes af renterne af de beløb, der er indbetalt til FerieKonto, jf. § 31, stk. 2, og af renterne af for sent indbetalt feriegodtgørelse, jf. § 31, stk. 3. Det resterende renteaflast tilfalder Arbejdsmarkedets Feriefond. I det omfang udgifter til administrationen af Feriepengeinfo ikke kan dækkes efter 1. og 2. pkt., dækkes disse efter stk. 1.

Stk. 8. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om beregningen af arbejdsgivers betaling for FerieKontos administration efter stk. 1, herunder regler om fordeling af betalingen.

Stk. 9. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om beregningsperioder, opkrævning, modregning og betaling af finansieringsbidrag m.v., der indgår i en fælles opkrævning, jf. stk. 2. Der kan endvidere fastsættes regler om beløbsgrænser for opkrævning og tilbagebetaling af bidrag og regler om, at Arbejdsmarkedets Tillægspension kan give henstand med indbetaling og eftergive finansieringsbidrag og renter og omkostninger forbundet med inddrivelse heraf.

Kapitel 7

FerieKonto

FerieKontos administration

§ 36. Beskæftigelsesministeren varetager administrationen af FerieKonto med teknisk administrativ bistand og finansiell rådgivning fra Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 2. FerieKonto træffer afgørelse i sager om

- 1) dispensation fra fristen i § 26, stk. 5,
- 2) udbetaling af beløb efter § 27, stk. 1,
- 3) betaling af renter efter § 31, stk. 3,
- 4) tvister om renter efter § 34, stk. 4, mellem arbejdsgiveren eller den, der administrerer feriegodtgørelsen, og Arbejdsmarkedets Feriefond eller en privat feriefond,
- 5) indbetaling til FerieKonto, når en lønmodtager arbejder mod vederlag under ferien eller på anden vis har modtaget feriebetalingen med urette, jf. § 33, og
- 6) tilbageholdelse og modregning efter § 29, når feriegodtgørelsen skal indbetales til FerieKonto jf. § 31, stk. 2.

Stk. 3. FerieKonto administrerer den dansk-tyske ferieaftale af 14. maj 2002 om gensidig anerkendelse af feriesystemer og lignende aftaler om gensidig anerkendelse af feriesystemer.

Stk. 4. FerieKonto udtager hvert år et antal virksomheder og lønmodtagere til stikprøvekontrol for udbetalinger efter § 23, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 1. og 3. pkt., § 24, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, 2. pkt., § 24 a og § 26, stk. 1.

Udveksling af oplysninger

§ 37. FerieKonto kan indhente og behandle oplysninger om lønmodtagere og arbejdsgivere til brug for administration af og kontrol med overholdelsen af denne lov, herunder foretage registersamkøring. Oplysningerne kan indhentes fra lønmodtagere og arbejdsgivere og disses organisationer, andre offentlige myndigheder, arbejdsløshedskasser, Lønmodtagernes Garantifond og Arbejdsmarkedets Tillægspension.

Stk. 2. Afgivelse af oplysningerne efter stk. 1 skal ske inden 10 hverdage efter påkrav.

Stk. 3. FerieKonto kan til brug for administration af og kontrol med denne lov få terminaladgang til oplysninger i indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister. Denne adgang omfatter alle oplysninger om indkomst, herunder modtagelse af offentlige ydelser, løn- og ansættelsesperiode og ferie m.v.

Stk. 4. FerieKonto kan til brug for administration af denne lov foretage registersamkøring i kontroløjemed af data fra egne registre, herunder af data, der er indhentet i medfør af stk. 1 og 3.

Stk. 5. FerieKonto kan videregive oplysninger til anerkendte arbejdsløshedskasser, Udbetaling Danmark og kommunale og statslige myndigheder om optjente feriedage, optjent feriegodtgørelse, tidspunktet for afholdelse af ferie og udbetaling af feriepenge. FerieKonto kan videregive oplysninger om uhævet feriebetaling til Arbejdsmarkedets Feriefond til brug for korrekt afregning heraf, jf. § 34, stk. 3.

Stk. 6. Arbejdsmarkedets Feriefond kan indhente regnskabsoplysninger m.v. af betydning for kontrol med den, der administrerer beløb omfattet af § 34, stk. 2. Arbejdsmarkedets Feriefond kan indhente og videregive oplysninger om uhævet feriebetaling, jf. stk. 5, til en privat feriefond til brug for korrekt afregning heraf, jf. § 34, stk. 3.

Stk. 7. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om arbejdsløshedskassernes, Udbetaling Danmarks og kommunale og statslige myndigheders betaling for adgang til oplysninger i FerieKonto, herunder om beløbets størrelse.

Stk. 8. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger FerieKonto kan indhente og behandle til brug for administration og kontrol, jf. stk. 1.

§ 37 a. Til brug for FerieKontos administration, jf. § 36, og beregning og opkrævning af bidrag, jf. § 35, skal FerieKonto behandle, herunder indsamle, almindelige personoplysninger om lønmodtagere og arbejdsgivere.

Stk. 2. FerieKonto vil i medfør af stk. 1 behandle oplysninger om navn, personnummer, kontaktoplysninger, kontooplysninger, ansættelsesforhold, optjeningsperioder, ferieafholdelse, virksomhedsidentitet og oplysninger om indberettet og indbetalt feriegodtgørelse.

Stk. 3. FerieKonto indsamler de personoplysninger, der er nævnt i stk. 2, fra lønmodtagere, arbejdsgivere, CPR-registeret, CVR-registeret og told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Til brug for beregning og opkrævning af bidrag skal Arbejdsmarkedets Tillægspension behandle, herunder indsamle, almindelige personoplysninger om ansatte og arbejdsgivere. Der vil blive behandlet oplysninger om virksomhedsidentitet, navn, personnummer, kontaktoplysninger, kontooplysninger, beregnet og skyldigt bidrag, oplysninger om betalingsevne, der indhentes i forbindelse med inddrivelse af bidrag, og oplysninger om indberettet ATP-bidrag.

Stk. 5. Arbejdsmarkedets Tillægspension indsamler de personoplysninger, der behandles i medfør af stk. 4, fra CPR-registeret, CVR-registeret og told- og skatteforvaltningen.

Oplysninger fra garantiordninger

§ 38. Ved fravigelse af kravet om indbetaling til FerieKonto efter § 31, stk. 2, jf. § 3, stk. 4, har garantiordningen pligt til at meddele FerieKonto, hvilke virksomheder der er omfattet af garantiordningen.

Stk. 2. FerieKonto kan videregive oplysninger til garantiordningen om, hvilke lønmodtagere og indberetninger der er omfattet af garantien. Ved en virksomheds konkurs eller efter henvendelse fra en lønmodtager kan FerieKonto videregive oplysninger til garantiordningen om andre indberetninger til FerieKonto, der vedrører lønmodtagere omfattet af garantien.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler for garantiordningernes oplysningspligt efter stk. 1 og nærmere regler for videregivelse af de nødvendige oplysninger til brug for garantiordningernes sagsbehandling efter stk. 2.

Klageadgang

§ 39. FerieKontos afgørelser truffet efter denne lov kan af den, afgørelsen vedrører, indbringes for Ankenævnet for ATP m.m., inden 4 uger efter at sagens parter har fået meddelelse om afgørelsen.

Stk. 2. Klagen sendes til FerieKonto, som vurderer sagen på ny. Fastholder FerieKonto sin afgørelse helt eller delvis, sendes sagen til Ankenævnet for ATP m.m., og sagens parter underrettes samtidig herom. Ankenævnets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 8

Arbejdsmarkedets Feriefond

Fonden

§ 40. Arbejdsmarkedets Feriefond er en selvejende institution.

Stk. 2. Fondens midler består af renter og andet afkast af kapitalen samt beløb, som i medfør af loven tilfalder fonden.

Stk. 3. Fondens midler anvendes til ferieformål til lønmodtagere, herunder særlig gennem støtte til institutioner eller organisationer, der tilvejebringer feriemuligheder for lønmodtagere. Arbejdsmarkedets Feriefond skal i videst muligt omfang imødekomme ansøgninger til ferieformål for vanskeligt stillede familier og børn.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren udpeger fondens bestyrelse, herunder formanden. Bestyrelsen udpeges for 3 år ad gangen.

Stk. 5. Den kapital, som fonden rådede over pr. 1. juli 1974, skal forblive urørt. Beskæftigelsesministeren kan dog under særlige omstændigheder godkende, at Arbejdsmarkedets Feriefond bruger denne kapital til opfyldelse af fondens formål, jf. stk. 3, og til opfyldelse af fondens lovmæssige forpligtelser.

Stk. 6. Fondens regnskab skal revideres af mindst to revisorer, hvoraf mindst en skal være statsautoreret revisor. Bestyrelsen udnævner revisorerne for 3 år ad gangen, men kan til enhver tid trække udnævnelsen tilbage.

Stk. 7. Det reviderede årsregnskab indsendes efter godkendelse af bestyrelsen til beskæftigelsesministeren.

Stk. 8. Beskæftigelsesministeren fastsætter vedtægter for fonden.

Kontrol med uhævet feriebetaling

§ 41. Arbejdsmarkedets Feriefond pålægger årligt op til 150 tilfældigt udvalgte virksomheder, som afregner uhævet feriegodtgørelse, ferie med løn og ferietillæg til fonden, inden for en rimelig frist at indsende tilstrækkelig dokumentation for korrekt afregning til fonden. Arbejdsmarkedets Feriefond afholder sædvanlige udgifter til revisorerklæring.

Stk. 2. En privat feriefond, jf. § 34, stk. 2, pålægger årligt et passende antal tilfældigt udvalgte virksomheder, som afregner uhævet feriegodtgørelse, ferie med løn og ferietillæg til fonden, inden for en rimelig frist at indsende tilstrækkelig dokumentation for korrekt afregning til fonden. Fonden kan forlange en revisorerklæring mod betaling af sædvanlige udgifter dertil.

Stk. 3. Arbejdsmarkedets Feriefond kan træffe afgørelse om administrationen af de beløb, der anvendes til andet ferieformål, jf. § 34, stk. 2, og om afregning af disse beløb til Arbejdsmarkedets Feriefond i de tilfælde, hvor Arbejdsmarkedets Feriefond ikke kan føre betryggende kontrol med, at feriefondens midler anvendes i overensstemmelse med formålet.

Stk. 4. Arbejdsmarkedets Feriefonds afgørelser truffet efter stk. 3 kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Kapitel 9

Særbestemmelser for visse persongrupper

Elever

§ 42. Elever med uddannelsesaftale efter lov om erhvervsuddannelser har ret til betalt ferie i 5 uger i den første og anden hele ferieafholdelsesperiode, efter at ansættelsesforholdet er begyndt. Arbejdsgiveren betaler løn under ferien i det omfang, eleven ikke har optjent ret til løn under ferie eller feriegodtgørelse.

Stk. 2. Er ansættelsesforholdet begyndt i perioden fra den 2. september til den 31. oktober, har eleven en tilsvarende ret til betalt ferie i 5 uger i den ferieafholdelsesperiode, der knytter sig til ferieåret.

Stk. 3. Er ansættelsesforholdet begyndt i perioden fra den 1. november til den 30. juni, har eleven ret til 3 ugers betalt hovedferie i hovedferieperioden og 5 dages betalt ferie under virksomhedslukning før hovedferieperioden.

Privat hushjælp og au pair-personer

§ 43. En hushjælp eller anden medhjælp i en privat husstand, der gennemsnitligt arbejder højst 8 timer om ugen, får løn under ferie. Arbejder en hushjælp ikke med et fast ugentligt timetal, beregnes lønnen på grundlag af hushjælpens sædvanlige løn i de sidste 4 uger før feriens begyndelse. Husstanden skal med et rimeligt varsel meddele hushjælpen, hvornår ferien skal holdes. Der skal i videst muligt omfang tages hensyn til hushjælpens ønsker. Tilgodehavende løn for ferie, der ikke er holdt, udbetales ved fratræden.

Stk. 2. En au pair-person med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 j får løn under ferie. Ved løn forstås for au pair-personer de lommepenge, som au pair-personen har krav på fra værtsfamilien, og værdien af kost. Ferien skal for en au pair-person aftales skriftligt med værtsfamilien. Værtsfamilien skal med et rimeligt varsel meddele au pair-personen, hvornår ferien skal holdes. Der skal i videst muligt omfang tages hensyn til au pair-personens ønsker. Tilgodehavende løn for ferie, der ikke er holdt, udbetales ved fratræden.

Forsvaret og politiet

§ 44. For personalegrupper, der udfører særlige aktiviteter i Forsvaret, det statslige redningsberedskab eller hos politiet, kan ansættelsesmyndigheden bestemme, at indtil 5 feriedage udskydes til den følgende ferieafholdelsesperiode, hvis ganske særlige tjenstlige forhold har medført, at den fulde ferie ikke har kunnet afvikles i den pågældende ferieafholdelsesperiode. Udskydelse kan ikke ske to ferieafholdelsesperioder i træk. Som kompensation for udskydelse efter 1. pkt. ydes mindst en halv dags betalt frihed for hver udskudt feriedag.

Stk. 2. For personalegrupper, der udfører særlige aktiviteter i Forsvaret, det statslige redningsberedskab eller hos politiet, kan ansættelsesmyndigheden bestemme, at hovedferien, jf. § 8, stk. 2, helt eller delvis placeres uden for hovedferieperioden, hvis ganske særlige tjenstlige forhold gør det nødvendigt. Som kompensation for placering af ferie efter 1. pkt. ydes mindst 1,8 times betalt frihed for hver feriedag, der er placeret uden for hovedferieperioden.

Stk. 3. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om ferie for værnepligtige i Forsvaret og efter høring af de relevante lønmodtagerorganisationer andre regler om ferie for kvinder ansat i Forsvaret på værnepligtslignende vilkår, for konstabelelever og for personel af reserven.

Stk. 4. Forsvarsministeren kan fastsætte regler om ferie for værnepligtige i det statslige redningsberedskab og efter høring af de relevante lønmodtagerorganisationer andre regler om ferie for kvinder ansat på værnepligtslignende vilkår i det statslige redningsberedskab.

Søfarende

§ 45. For søfarende udøver erhvervsministeren de beføjelser, som ved denne lov er henlagt til Ferie-Konto.

Stk. 2. Erhvervsministeren kan efter høring af de relevante lønmodtager- og arbejdsgiverorganisationer fastsætte andre regler om ferie for søfarende.

Kapitel 10

Straffebestemmelser

§ 46. Med bøde straffes den arbejdsgiver, der trods påkrav uden rimelig grund undlader at betale skyldig feriebetaling. Tilsvarende straffes en au pair-persons værtsfamilie, jf. § 43, stk. 2.

Stk. 2. Med bøde straffes den, der ikke efterkommer et pålæg efter § 41, stk. 1.

Stk. 3. Der kan fastsættes bødestraf for overtrædelse af forskrifter udstedt i henhold til denne lov.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 11

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 47. Loven træder i kraft den 1. september 2020, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 49 træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 3. Lov om ferie, jf. lovbekendtgørelse nr. 1177 af 9. oktober 2015, ophæves.

Stk. 4. Loven finder ikke anvendelse på ferie, som inden lovens ikrafttræden er varslet til afholdelse helt eller delvis i september 2020, eller på ferie, som er optjent under den hidtil gældende ferielov, og som ikke i medfør af § 48 i denne lov er overført til afholdelse efter denne lov eller til Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler efter lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler. For sådan ferie finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 5. For ferie omfattet af stk. 4 træffer FerieKonto afgørelse efter § 44, stk. 1-9, i lov om ferie, jf. lovbekendtgørelse nr. 1177 af 9. oktober 2015.

Stk. 6. Afgørelser efter stk. 5 kan af den, som afgørelsen vedrører, indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, inden 4 uger efter at sagens parter har meddelelse om afgørelsen. Klagen sendes til FerieKonto, som vurderer sagen på ny. Fastholder FerieKonto sin afgørelse helt eller delvis, sendes sagen til Ankestyrelsens beskæftigelsesudvalg, og sagens parter underrettes samtidig herom.

Stk. 7. Regler fastsat i medfør af lov om ferie, jf. lovbekendtgørelse nr. 1177 af 9. oktober 2015, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af bekendtgørelser fastsat efter denne lov.

§ 48. Ferie optjent i perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. august 2019, ferie overført fra tidligere ferieår og ferie for lønmodtagere omfattet af § 2 a i lov om ferie, jf. lovbekendtgørelse nr. 1177 af 9. oktober 2015, som en lønmodtager ikke har afholdt eller fået udbetalt senest den 31. august 2020, og som ikke er varslet til afholdelse i september 2020, overføres til afholdelse efter denne lov. Lønmodtageren kan anmode om at få optjent betalt ferie ud over 20 dage udbetalt.

Stk. 2. Optjent ferie, der efter § 48 a, stk. 2, i lov om ferie, jf. lovbekendtgørelse nr. 1177 af 9. oktober 2015, som affattet ved denne lovs § 49, nr. 3, ikke kan afholdes eller udbetales, behandles efter reglerne i lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler.

§§ 49-53. (Udelades)

§ 54. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 496 af 1. maj 2019²⁾ (Præcisering af antallet af fondsferiedage, indførelse af modregningsadgang, ensretning af rentebestemmelse og udbetaling fra fonden ved dødsfald m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. september 2020, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 1538 af 12. december 2023³⁾ (Fælles opkrævning af arbejdsgiverbidrag, udvidet bemyndigelse til at fastsætte regler om modregningsadgang, nationale særregler for behandling af personoplysninger m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 16

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2024.

Stk. 2 og 3. (Udelades)

Stk. 4. § 2, nr. 1 og 2, § 3, nr. 2 og 3, § 4, nr. 1 og 2, § 5, nr. 2 og 3, § 6, nr. 2 og 5, § 7, nr. 2, § 8, nr. 2 og 4, § 9, nr. 4 og 7, § 10, nr. 3 og 6, § 11, nr. 4 og 7, § 12, nr. 3 og 6, og § 13, nr. 3 og 6, finder anvendelse fra og med beregning af arbejdsgiverbidrag for første kvartal 2024 med forfald den 1. juli 2024.

Stk. 5-15. (Udelades)

Stk. 16. Regler udstedt i medfør af § 35, stk. 9, i ferieloven som affattet ved denne lovs § 7, nr. 2, finder anvendelse for opkrævning af bidrag m.v. med forfald den 1. juli 2024. De hidtil gældende regler udstedt i medfør af § 35, stk. 9, i ferieloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 230 af 12. februar 2021, finder anvendelse for opkrævning af bidrag m.v. med forfald den 1. april 2024.

Stk. 17-19. (Udelades)

Lov nr. 1539 af 12. december 2023⁴⁾ (Genindførelse af bagatelgrænser for udbetaling af uhævede feriepenge m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 31. december 2023.

Stk. 2. § 24 a i lov om ferie som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, og § 1, nr. 10, finder anvendelse på ferie optjent fra den 1. september 2022.

Stk. 3 og 4. (Udelades)

Beskæftigelsesministeriet, den 20. februar 2024

ANE HALSBOE-JØRGENSEN

/ Kirsten Brix Pedersen

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, EU-Tidende 2003, nr. L 299, side 11.

- ²⁾ Lovændringen vedrører § 22, stk. 1, § 23, stk. 1 og 2, § 34, stk. 3, § 35, stk. 3 og 9, § 46, stk. 2, og § 47, stk. 5 og 6.
- ³⁾ Lovændringen vedrører § 35, stk. 4 og 9, og § 37 a.
- ⁴⁾ Lovændringen vedrører §§ 23 a og 24 a, § 26, stk. 2, § 31, stk. 1, 3 og 5, § 35, stk. 6, § 36, stk. 2 og 4, og § 39, stk. 1 og 2.

Arbejdsmiljøloven

Bekendtgørelse af lov om arbejdsmiljø¹⁾

Herved bekendtgøres lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 2062 af 16. november 2021, med de ændringer, der følger af § 2 i lov nr. 2588 af 28. december 2021, lov nr. 566 af 10. maj 2022, § 9 i lov nr. 893 af 21. juni 2022, § 2 i lov nr. 324 af 28. marts 2023, § 1 i lov nr. 1540 af 12. december 2023, lov nr. 629 af 11. juni 2024, § 2 i lov nr. 1656 af 30. december 2024, § 9 i lov nr. 1669 af 30. december 2024, lov nr. 340 af 3. april 2025, § 1 i lov nr. 501 af 20. maj 2025, § 1 i lov nr. 502 af 20. maj 2025, § 16 i lov nr. 698 af 20. juni 2025 og lov nr. 705 af 20. juni 2025.

Den bekendtgjorte lovtekst vedrørende § 2, stk. 3, nr. 5-7, § 77 a, § 81, stk. 3, 2. pkt., og § 82, stk. 1, nr. 3, træder i kraft den 1. januar 2026, jf. § 2, stk. 2, i lov nr. 340 af 3. april 2025 om ændring af lov om arbejdsmiljø (Entreprenørstop på byggepladser og forhøjelse af bødeniveau).

Kapitel 1

Formål og område

§ 1. Ved loven tilstræbes at skabe

- 1) et sikkert og sundt fysisk og psykisk arbejdsmiljø, der til enhver tid er i overensstemmelse med den tekniske og sociale udvikling i samfundet, samt
- 2) grundlag for, at virksomhederne selv kan løse sikkerheds- og sundhedsspørgsmål med vejledning fra arbejdsmarkedets organisationer og vejledning og kontrol fra Arbejdstilsynet.

§ 1 a. (Ophævet)

§ 2. Loven omfatter arbejde, der udføres for en arbejdsgiver, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Undtaget er

- 1) arbejde i arbejdsgiverens private husholdning, med de begrænsninger, der følger af § 59 om unge under 18 år,
- 2) arbejde, der udelukkende udføres af de medlemmer af arbejdsgiverens familie, som hører til dennes husstand, med de begrænsninger, der følger af § 59 om unge under 18 år,
- 3) arbejde, der udføres af militære, og som kan henregnes til egentlig militærtjeneste.

Stk. 3. For arbejde, der ikke udføres for en arbejdsgiver, og for det arbejde, der udføres for en arbejdsgiver som nævnt i stk. 2, gælder dog følgende bestemmelser:

- 1) § 20 om flere arbejdsgivere m.v. på samme arbejdssted, § 20 a om arbejdsgiverens medvirken til at sikre, at bygherrens planlægning, afgrænsning og koordinering virker efter hensigten, §§ 30-36 om leverandører m.fl. og § 37 om bygherrer m.v.,
- 2) §§ 38 og 39 om arbejdets udførelse, for så vidt angår det arbejde, der er nævnt i § 39, stk. 1, nr. 1 og 2, samt § 41 om farligt arbejde og § 41 a om erhvervsmæssige kvalifikationer fra udlandet,
- 3) §§ 45-47 om tekniske hjælpemidler m.v.,
- 4) §§ 48-49 c om stoffer og materialer,
- 5) § 58 om vejtransport,
- 6) kapitel 8 a om autorisation til nedrivning af asbestholdigt materiale og
- 7) § 77 a om entreprenørers pligt til at standse entreprenørers og underentreprenørers arbejde på byggepladsen.

Stk. 4. Frivilligt arbejde, der har karakter af fritidsaktiviteter, og som udføres for almennyttige foreninger, der ikke har fortjeneste som formål, er undtaget fra §§ 5-11 a om samarbejde om sikkerhed og sundhed samt arbejdsmiljøorganisation og § 15 a om arbejdspladsvurdering.

§ 2 a. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at en eller flere af bestemmelserne i kapitel 2, 4, 5, 13, 14, 14 a og 15 med de fornødne tilpasninger også skal gælde arbejde for en arbejdsgiver, hvor der er risiko for arbejdsrelateret vold, trusler og anden krænkende adfærd uden for arbejdstid.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om arbejdsgiverens pligt til at fastlægge retningslinjer og vejlede ansatte om forhold omfattet af stk. 1 og til at tilbyde ansatte bistand til politianmeldelse af arbejdsrelaterede voldsepisoder uden for arbejdstid.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte regler om, at en eller flere af bestemmelserne i kapitel 2, 4, 5, 13, 14, 14 a og 15 skal gælde for regler fastsat efter stk. 2.

§ 3. Loven gælder kun for luftfart for så vidt angår arbejde på landjorden.

Stk. 2. Loven gælder kun for søfart og fiskeri for så vidt angår

- 1) lastning og losning af skibe, herunder fiskefartøjer,
- 2) værftsarbejde om bord i skibe og arbejde, der må ligestilles hermed.

§ 3 a. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at loven finder anvendelse i forbindelse med fuldbyrdelse af fængselsstraf eller forvaring i Kosovo i henhold til regler fastsat i medfør af § 1 a, stk. 2, i lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om lovens anvendelse, herunder om fravigelse af regler i loven, i det omfang det er nødvendigt som følge af de særlige omstændigheder ved fuldbyrdelse af fængselsstraf eller forvaring i henhold til regler fastsat i medfør af § 1 a, stk. 2, i lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

§ 3 b. Loven gælder ikke for arbejde omfattet af bilag 1 til lov om forsvarssamarbejde mellem Danmark og Amerikas Forenede Stater m.v., som udføres af de amerikanske styrker, af amerikanske leverandører, når de leverer varer og tjenesteydelser til de amerikanske styrker i Danmark, og af de organisationer, der udfører militære velfærdstjenester eller driver militære postkontorer for de amerikanske styrker i Danmark.

§ 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte, at loven kun i begrænset omfang skal gælde for arbejde, som udføres i den ansattes hjem.

§ 4 a. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte de regler, herunder om kontrol og tilsyn, der er nødvendige for anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs forordninger vedrørende forhold omfattet af denne lov.

Kapitel 2

Samarbejde om sikkerhed og sundhed

Samarbejde

§ 5. Sikkerheds- og sundhedsarbejdet i den enkelte virksomhed varetages gennem samarbejde mellem arbejdsgiveren, arbejdslederne og de øvrige ansatte.

Arbejds miljøorganisation

§ 6. I virksomheder med 1-9 ansatte skal samarbejdet om sikkerhed og sundhed ske ved løbende direkte kontakt og dialog mellem arbejdsgiveren, de ansatte og eventuelle arbejdsledere. Beskæftigelsesministeren kan dog fastsætte nærmere regler om opbygning af en arbejds miljøorganisation i visse brancher eller typer af virksomheder.

§ 6 a. I virksomheder med 10-34 ansatte skal samarbejdet om sikkerhed og sundhed organiseres i en arbejds miljøorganisation bestående af 1 eller flere arbejdsledere og 1 eller flere valgte arbejds miljørepræsentanter med arbejdsgiveren eller en repræsentant for denne som formand. Arbejds miljøorganisationen varetager både de daglige og de overordnede opgaver vedrørende sikkerhed og sundhed.

§ 6 b. I virksomheder med 35 eller flere ansatte skal samarbejdet organiseres således, at der oprettes en arbejdsmiljøorganisation med følgende to niveauer:

- 1) En eller flere grupper varetager de daglige opgaver vedrørende sikkerhed og sundhed. En gruppe består af 1 udpeget arbejdsleder og 1 valgt arbejdsmiljørepræsentant.
- 2) Et eller flere udvalg varetager de overordnede opgaver vedrørende sikkerhed og sundhed. Er der i virksomheden oprettet en eller to grupper efter nr. 1, består udvalget af gruppens eller gruppernes medlemmer. Er der oprettet mere end to grupper, vælger arbejdsmiljørepræsentanterne mellem sig 2 medlemmer og arbejdslederne i grupperne mellem sig 2 medlemmer til udvalget. Formandskabet i et udvalg varetages af arbejdsgiveren eller en repræsentant for denne.

§ 6 c. Arbejdsgiveren fastsætter i samarbejde med de ansatte og arbejdslederne antallet af arbejdsmiljørepræsentanter og arbejdsledere i arbejdsmiljøorganisationen, som er oprettet efter § 6 a eller § 6 b, under hensyntagen til virksomheden og dens arbejdsmiljøforhold. Antallet skal endvidere fastsættes, sådan at de ansatte inden for deres arbejdstid har mulighed for at drøfte arbejdsmiljøforhold med arbejdsmiljørepræsentanter og arbejdsledere i arbejdsmiljøorganisationen. Der skal være mindst lige så mange arbejdsmiljørepræsentanter som arbejdsledere i arbejdsmiljøorganisationen.

§ 6 d. Arbejdsgiveren skal hvert år i samarbejde med de ansatte og arbejdslederne tilrettelægge indholdet af samarbejdet om sikkerhed og sundhed for det kommende år og fastlægge, hvordan dette skal foregå. I virksomheder med en arbejdsmiljøorganisation sker tilrettelæggelsen i samarbejde med denne.

Stk. 2. Arbejdsgiveren i virksomheder med 1-9 ansatte, jf. § 6, skal hvert år drøfte med de ansatte og arbejdslederne, om der er den nødvendige sagkundskab om arbejdsmiljø til stede i virksomheden.

Stk. 3. Arbejdsgiveren skal sørge for, at arbejdsmiljøudvalget hvert år drøfter den supplerende arbejdsmiljøuddannelse af medlemmerne af arbejdsmiljøorganisationen, og om der er den nødvendige sagkundskab om arbejdsmiljø til stede i virksomheden.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om arbejdsgiverens pligter efter stk. 1-3 og om dokumentation for opfyldelsen heraf.

§ 6 e. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvordan virksomhedernes arbejdsmiljøorganisation skal opbygges og fungere, hvordan antallet af medlemmer i arbejdsmiljøorganisationen skal fastsættes, valg af arbejdsmiljørepræsentanter og valg og udpegning af arbejdsledere i arbejdsmiljøorganisationen samt om arbejdsmiljøorganisationens opgaver.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan for fag, faglige områder eller arbejdssteder, hvor det skønnes upåkrævet eller uhensigtsmæssigt at opbygge samarbejdet om sikkerhed og sundhed efter reglerne i §§ 6 a-6 c, § 6 d, stk. 1, og § 8, stk. 3, gøre undtagelse fra disse regler.

§ 7. Bestemmelserne i §§ 6 a-6 c, § 6 d, stk. 1, finder ikke anvendelse, i det omfang der for at styrke og effektivisere virksomhedernes samarbejde om sikkerhed og sundhed

- 1) er indgået en aftale mellem en eller flere lønmodtagerorganisationer og den eller de modstående arbejdsgiverorganisationer eller arbejdsgivere eller dem, de bemyndiger hertil, og
- 2) på virksomheder, der er omfattet af en aftale indgået efter nr. 1, er indgået en aftale mellem arbejdsgiveren og de ansatte i virksomheden eller de ansatte i en del af virksomheden.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal kunne dokumentere over for Arbejdstilsynet, at virksomheden er omfattet af en aftale i henhold til stk. 1.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, under hvilke vilkår §§ 6 a-6 c, § 6 d, stk. 1, kan fraviges gennem aftale indgået efter stk. 1. Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om, hvordan aftaler efter stk. 1 indgås.

Stk. 4. Spørgsmål om fortolkning af og brud på de indgåede aftaler efter stk. 1 afgøres efter de sædvanlige fagretlige regler for området. Brud på aftaler indgået efter stk. 1, nr. 2, kan dog ikke indbringes for Arbejdsretten, men afgøres ved faglig voldgift.

§ 7 a. En arbejdsmiljøorganisation kan omfatte

- 1) flere driftsmæssigt forbundne virksomheder,
- 2) flere arbejdsgivere på samme arbejdssted eller
- 3) kommuner eller regioner og selvejende institutioner, der har indgået driftsoverenskomst.

Stk. 2. Organisering efter stk. 1 er betinget af,

- 1) at der er indgået aftale i henhold til § 7, og
- 2) at hver af de deltagende virksomheder er repræsenteret i arbejdsmiljøorganisationen.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvordan og under hvilke vilkår aftaler efter stk. 1 og 2 kan indgås, og om de deltagende virksomheders repræsentation i en arbejdsmiljøorganisation for flere virksomheder.

§ 7 b. Arbejdsmiljøorganisationens opgaver kan efter aftale mellem virksomheden og de ansatte udvides til at omfatte miljøspørgsmål i direkte tilknytning til virksomheden. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler, der sikrer løsningen af virksomhedens arbejdsmiljøspørgsmål.

§ 8. Arbejdsgiveren skal sørge for, at medlemmerne af arbejdsmiljøorganisationen får en efter forholdene rimelig tid til rådighed til at varetage deres pligter i arbejdsmiljøarbejdet.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal give medlemmerne af arbejdsmiljøorganisationen lejlighed til at erhverve sig den fornødne viden om eller uddannelse i arbejdsmiljømæssige spørgsmål.

Stk. 3. Arbejdsgiveren skal give medlemmerne af arbejdsmiljøorganisationen lejlighed til at deltage i planlægningen, for så vidt angår spørgsmål om arbejdsmiljø på arbejdspladsen.

Stk. 4. Arbejdsgiveren skal give medlemmerne af arbejdsmiljøorganisationen mulighed for at koordinere deres samarbejde.

§ 8 a. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om rettigheder og pligter for medlemmer af arbejdsmiljøorganisationen.

§ 9. Arbejdsgiveren skal sørge for, at medlemmerne af arbejdsmiljøorganisationen har gennemført en obligatorisk arbejdsmiljøuddannelse af en varighed på 3 dage senest 3 måneder efter tiltrædelsen som medlem af arbejdsmiljøorganisationen. Arbejdsgiveren skal herefter tilbyde medlemmerne af arbejdsmiljøorganisationen supplerende arbejdsmiljøuddannelse i det første år svarende til 2 dages varighed og i hvert af de efterfølgende år i funktionsperioden svarende til 1½ dages varighed. De første 2 dages supplerende arbejdsmiljøuddannelse skal kunne være gennemført inden for de første 12 måneder af funktionsperioden.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om indhold, tilmelding, tilbud og gennemførelse af den obligatoriske arbejdsmiljøuddannelse, den supplerende arbejdsmiljøuddannelse og en særlig arbejdsmiljøuddannelse for koordinatore af sikkerheds- og sundhedsarbejdet inden for bygge- og anlægsområdet og undervisernes kvalifikationer samt godkendelse og kvalitetssikring af udbydere af den obligatoriske arbejdsmiljøuddannelse og den særlige arbejdsmiljøuddannelse for koordinatore.

§ 10. Arbejdsgiveren afholder udgifterne ved arbejdsmiljørepræsentantens hverv og godtgør arbejdsmiljørepræsentanten tab af indtægt.

Stk. 2. Arbejdsmiljørepræsentanten er beskyttet mod afskedigelse og anden forringelse af sine forhold på samme måde som tillidsrepræsentanter inden for vedkommende eller tilsvarende faglige område.

Stk. 3. Hvis arbejdsmiljørepræsentanten ikke er beskyttet mod afskedigelse og anden forringelse af sine forhold efter stk. 2, skal den pågældende have et forlænget opsigelsesvarsel på 6 uger.

Stk. 4. Uoverensstemmelser om beskyttelsen efter stk. 1-3, herunder spørgsmål om hvilke regler, der finder anvendelse, og om brud på eller fortolkning af reglerne afgøres ved fagretlig behandling, jf. § 33 i lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter.

§ 11. Såfremt en arbejdsleder i arbejdsmiljøorganisationen afskediges efter udløbet af en eventuel prøvetid, og det af en af parterne gøres gældende, at afskedigelsen er begrundet i sikkerhedsmæssige forhold,

kan arbejdslederens ansættelsesforhold i opsigelsesperioden ikke afbrydes, før spørgsmålet har været undergivet organisationsmæssig forhandling efter reglerne inden for det pågældende overenskomstområde eller behandlet i overensstemmelse med funktionærlovens regler om forhandling og mægling. Forhandlingen og mæglingen skal fremmes mest muligt.

§ 11 a. Arbejdstilsynet skal ved besøg i virksomheden normalt tage kontakt til relevante arbejdsmiljørepræsentanter og arbejdsledere i arbejdsmiljøorganisationen. Disse har fri adgang til at forelægge spørgsmål af sikkerheds- og sundhedsmæssig art for Arbejdstilsynet.

Rådgivning

§ 12. Hvis arbejdsgiveren ikke selv råder over den nødvendige sagkundskab til at varetage sikkerheds- og sundhedsarbejdet i virksomheden, skal arbejdsgiveren indhente ekstern sagkyndig bistand med henblik på at sikre, at de ansattes arbejdsmiljø til stadighed er fuldt forsvarligt. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

§ 13. (Ophævet)

§ 13 a. (Ophævet)

§ 13 b. (Ophævet)

§ 13 c. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om autorisation af arbejdsmiljørådgivere.

Kapitel 3

Branchefællesskaber for arbejdsmiljø

§ 14. Beskæftigelsesministeren godkender, et antal branchefællesskaber for arbejdsmiljø, der skal bistå en eller flere branchers virksomheder med information og branchevejledning om arbejdsmiljø.

Stk. 2. Arbejdstager- og arbejdsgiverorganisationer inden for de brancher, som det enkelte branchefællesskab for arbejdsmiljø dækker, skal hver udpege lige mange medlemmer til branchefællesskabet. Det enkelte branchefællesskab bestemmer selv antallet af medlemmer. Hvis der ikke kan opnås enighed herom, fastsætter beskæftigelsesministeren antallet af medlemmer. Medlemmer og stedfortrædere for disse udpeges for fire år ad gangen og kan genudpeges. Finder udpegning sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb.

Stk. 3. Det enkelte branchefællesskab for arbejdsmiljø vælger blandt sine medlemmer en formand og en næstformand. Arbejdstager- og arbejdsgiversiden har på skift henholdsvis formandsposten og næstformandsposten for to år ad gangen.

Stk. 4. Det enkelte branchefællesskab for arbejdsmiljø fastsætter selv sin forretningsorden og etablerer et sekretariat.

Stk. 5. Det enkelte branchefællesskab for arbejdsmiljø afgiver hvert år en redegørelse om sin virksomhed til beskæftigelsesministeren.

§ 14 a. Det enkelte branchefællesskab for arbejdsmiljø skal inden for branchefællesskabets område bistå branchens virksomheder med information og vejledning om arbejdsmiljø. Det enkelte branchefællesskab for arbejdsmiljø kan iværksætte og deltage i særlige virksomhedsrettede arbejdsmiljøaktiviteter inden for branchen og deltage i tværgående aktiviteter.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om branchefællesskaberne for arbejdsmiljø, deres opbygning, sammensætning og virksomhed, herunder om branchefællesskabernes opgaver og funktion.

Stk. 3. Efter forhandling med miljøministeren kan branchefællesskabernes opgaver udvides til at omfatte miljøspørgsmål i direkte tilknytning til virksomhederne. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler, der sikrer løsningen af virksomhedernes arbejdsmiljøspørgsmål.

Kapitel 4

Almindelige pligter

Arbejdsgiveren

§ 15. Arbejdsgiveren skal sørge for, at arbejdsforholdene sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarlige. Der henvises her særligt til

- 1) kapitel 5 om arbejdets udførelse,
- 2) kapitel 6 om indretning af arbejdsstedet,
- 3) kapitel 7 om tekniske hjælpemidler m.v.,
- 4) kapitel 8 om stoffer og materialer.

§ 15 a. Arbejdsgiveren skal sørge for, at der gennemføres en arbejdspladsvurdering af arbejdsmiljøet på arbejdspladsen.

Stk. 2. Arbejdsgiveren vælger, hvilken metode en arbejdspladsvurdering skal gennemføres efter. Der skal dog være en skriftlig behandlingsmåde, og ved den valgte metode skal det sikres, at følgende elementer indgår:

- 1) En risikovurdering af virksomhedens arbejdsmiljøproblemer. Risikovurderingen skal foretages på baggrund af en afdækning af virksomhedens arbejdsmiljøforhold.
- 2) En skriftlig handlingsplan til løsning af arbejdsmiljøproblemer, som ikke kan løses umiddelbart. Handlingsplanen skal indeholde en beskrivelse af problemernes art, alvor, omfang og årsager og oplysninger om, hvornår og hvordan problemerne skal løses, herunder hvem der har ansvaret for at gennemføre løsningerne.
- 3) En gennemførelse af handlingsplanen og opfølgning på de iværksatte foranstaltninger, herunder opfølgning på, om igangsatte løsninger er fyldestgørende og effektive.

Stk. 3. Arbejdsgiveren skal sørge for at gennemføre en arbejdspladsvurdering, når der sker ændringer i arbejdet, arbejdsmetoderne, arbejdsprocesserne m.v., som kan have betydning for virksomhedens arbejdsmiljø. Arbejdsgiveren skal derudover sørge for, at virksomhedens arbejdsmiljøforhold, herunder om der er arbejdsmiljøproblemer, afdækkes mindst hvert tredje år.

Stk. 4. En arbejdspladsvurdering skal gennemføres under iagttagelse af de forebyggelsesprincipper, der er angivet i arbejdsmiljølovgivningen, og under hensyntagen til arbejdets art, de arbejdsmetoder og arbejdsprocesser, der anvendes, og virksomhedens størrelse og organisering.

Stk. 5. Handlingsplanen, jf. stk. 2, nr. 2, skal forefindes i virksomheden og være til rådighed for virksomhedsledere, arbejdsledere og øvrige ansatte og Arbejdstilsynet.

Stk. 6. Arbejdsgiveren skal sørge for, at arbejdsmiljøorganisationen eller de ansatte deltager i hele processen vedrørende planlægning, tilrettelæggelse, gennemførelse, opfølgning og ajourføring af arbejdspladsvurderingen, jf. stk. 1-4.

Stk. 7. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om arbejdsgiverens pligter efter stk. 1-6.

Stk. 8. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om arbejdsgiverens pligt til at sikre, at læger, arbejdsmedicinske klinikker og sundhedsmyndigheder med ansvar for arbejdsmedicinske undersøgelser har adgang til virksomhedens arbejdspladsvurdering, når det er relevant for helbredscontrollen af de ansatte.

Stk. 9. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om arbejdsgiverens pligt til efter anmodning at videregive eller offentliggøre virksomhedens arbejdspladsvurdering vedrørende elektromagnetiske felter.

§ 16. Arbejdsgiveren skal sørge for, at der føres effektivt tilsyn med, at arbejdet udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt forsvarligt.

§ 17. Arbejdsgiveren skal gøre de ansatte bekendt med de ulykkes- og sygdomsfarer, der eventuelt er forbundet med deres arbejde.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal endvidere sørge for, at de ansatte får nødvendig oplæring og instruktion i at udføre arbejdet på farefri måde.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om arbejdsgiverens pligter efter stk. 1 og 2.

§ 17 a. En ansat har ret til at forlade sin arbejdsplads eller et farligt område i tilfælde af en alvorlig og umiddelbar fare, som ikke kan undgås.

Stk. 2. Den ansatte må ikke udsættes for forringelse af sine forhold, fordi den ansatte forlader sin arbejdsplads eller et farligt område, jf. stk. 1.

Stk. 3. Ansatte, hvis rettigheder er krænket efter stk. 1 og 2, kan tilkendes en godtgørelse.

§ 17 b. Arbejdsgiveren skal sørge for, at en ansat under hensyntagen til sin viden og adgang til tekniske hjælpemidler selv har mulighed for at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på at undgå følgen af en alvorlig og umiddelbar fare for sin egen eller andres sikkerhed, når det ikke er muligt at kontakte arbejdsgiveren, virksomhedslederen eller arbejdslederen.

Stk. 2. Den ansatte må ikke udsættes for forringelse af sine forhold, fordi den ansatte har iværksat foranstaltninger efter stk. 1, medmindre den ansatte i den forbindelse har handlet forsætligt eller groft uagtsomt.

Stk. 3. Ansatte, hvis rettigheder er krænket efter stk. 2, kan tilkendes en godtgørelse.

§ 17 c. Bestemmelserne i §§ 17 a og 17 b finder ikke anvendelse, i det omfang en kollektiv overenskomst giver en ansat rettigheder, der som minimum svarer til artikel 8, stk. 4 og 5, i direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet.

§ 18. Arbejdsgiveren har pligt til at gøre de ansattes arbejdsmiljørepræsentanter og tillidsrepræsentanter inden for vedkommende område bekendt med de afgørelser, som Arbejdstilsynet har truffet, og de påbud, som Arbejdstilsynet skriftligt har afgivet. Tilsvarende pligt påhviler arbejdsgiveren over for andre arbejdsmiljørepræsentanter og tillidsrepræsentanter, der fremsætter anmodning om at blive gjort bekendt med afgørelsen eller påbuddet.

§ 19. Arbejdsgiveren skal sørge for, at samarbejde om sikkerhed og sundhed efter kapitel 2 kan finde sted, samt deltage i samarbejdet.

§ 20. Flere arbejdsgivere, der lader arbejde udføre på samme arbejdssted, og alle, der er beskæftigede på samme arbejdssted, skal samarbejde om at skabe sikre og sunde arbejdsforhold for alle beskæftigede.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om samarbejdet herom.

§ 20 a. Arbejdsgivere, der lader arbejde udføre på byggepladser, skal medvirke til at sikre, at bygherrens planlægning, afgrænsning og koordinering til fremme af de beskæftigedes sikkerhed og sundhed virker efter hensigten. Arbejdsgiverne skal tage hensyn til anvisninger fra bygherrens koordinatore herom.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om arbejdsgivernes pligter efter stk. 1.

§ 21. Når Arbejdstilsynet forlanger det, eller når forholdene i øvrigt giver anledning dertil, skal arbejdsgiveren lade foretage undersøgelser, prøver og besigtigelser, eventuelt ved særligt sagkyndige, for at konstatere, om arbejdsforholdene er sikkerheds- og sundhedsmæssigt forsvarlige. Arbejdstilsynet kan påbyde, at undersøgelsen gennemføres straks eller inden for en frist.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, at undersøgelser m.v., der er forlangt af Arbejdstilsynet efter stk. 1, skal foretages af en autoriseret arbejdsmiljørådgiver. I forbindelse hermed kan beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler om brugen af autoriserede arbejdsmiljørådgivere.

§ 22. Arbejdsgiveren skal foretage anmeldelse til Arbejdstilsynet og føre registre efter regler, som fastsættes af beskæftigelsesministeren.

Stk. 2. Direktøren for Arbejdstilsynet kan til statistisk brug forlange oplysninger af arbejdsgiveren om

- 1) de ansattes antal, køn, alder og sundhedsforhold,
- 2) maskiner, maskindele, beholdere, præfabrikerede konstruktioner, apparater, redskaber og andre tekniske hjælpemidler,
- 3) stoffer og materialer,
- 4) andre forhold af arbejdsmiljømæssig betydning.

Stk. 3. Hvis statistikken offentliggøres, må navn eller firma ikke nævnes.

§ 22 a. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om arbejdsgiverens pligt til at lade sygefravær indgå i virksomhedens arbejde for sikkerhed og sundhed med henblik på at nedbringe sygefraværet i virksomheden.

Virksomhedsledere m.fl.

§ 23. Lovens bestemmelser om arbejdsgiverens pligter gælder også for den, som leder eller deltager i ledelsen af virksomheden.

Arbejdslederen

§ 24. Ved arbejdsleder forstås den, hvis arbejde udelukkende eller i det væsentlige består i på arbejdsgiverens vegne at lede eller føre tilsyn med arbejdet i en virksomhed eller en del deraf.

§ 25. Arbejdslederen skal deltage i samarbejdet om sikkerhed og sundhed, jf. kapitel 2, § 20 og § 37.

§ 26. Arbejdslederen skal medvirke til, at arbejdsforholdene sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarlige inden for det arbejdsområde, som denne leder. Arbejdslederen skal herunder påse, at de foranstaltninger, der træffes for at fremme sikkerhed og sundhed, virker efter deres hensigt.

Stk. 2. Bliver arbejdslederen opmærksom på problemer i det fysiske eller psykiske arbejdsmiljø, som kan forringe sikkerheden eller sundheden, skal arbejdslederen sørge for at afværge en eventuel fare og løse problemerne. Er dette ikke muligt, skal arbejdslederen straks gøre arbejdsgiveren bekendt med forholdet.

Ansatte

§ 27. De ansatte skal deltage i samarbejdet om sikkerhed og sundhed, jf. kapitel 2.

§ 28. De ansatte skal medvirke til, at arbejdsforholdene sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarlige inden for deres arbejdsområde, herunder at de foranstaltninger, der træffes for at fremme sikkerhed og sundhed, virker efter deres hensigt.

Stk. 2. Bliver de ansatte opmærksomme på problemer i det fysiske eller psykiske arbejdsmiljø, som kan forringe sikkerheden eller sundheden, og som de ikke selv kan løse, skal de meddele det til et medlem af arbejdsmiljøorganisationen, arbejdslederen eller arbejdsgiveren.

Stk. 3. Den, som for at udføre et arbejde såsom reparation eller installation midlertidigt må fjerne en sikkerhedsforanstaltning, skal påse, at denne umiddelbart efter arbejdsprocessens afslutning sættes på plads, eller at anden lige så sikker beskyttelsesforanstaltning foretages.

§ 29. De, der arbejder på et arbejdssted, hvor flere arbejdsgivere lader arbejde udføre, skal rette sig efter de regler, der gælder for virksomhedernes samarbejde, jf. §§ 20 og 37, foruden efter de regler, der gælder for det arbejde, de skal udføre.

Stk. 2. De, der arbejder på en fremmed virksomheds område, skal rette sig efter de regler om sikkerhed og sundhed, der gælder for denne virksomhed, foruden efter de regler, der gælder for det arbejde, de skal udføre.

Uddannelsessteder

§ 29 a. Uddannelsessteder skal sørge for, at arbejdsforholdene ved elevers, lærlinges og studerendes praktiske øvelser af arbejdsmæssig karakter er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige i henhold til de bestemmelser, der er nævnt i § 2, stk. 3.

Leverandører, installatører, reparatører og planlæggere m.fl.

§ 30. Den, der overdrager, overlader eller udstiller maskiner, maskindele, beholdere, præfabrikerede konstruktioner, apparater, redskaber, byggevarer, andre tekniske hjælpemidler eller personlige værnemidler, skal sørge for, at genstandene, når de udleveres til brug eller udstilles, er forsynet med nødvendigt beskyttelsesudstyr og kan anvendes efter deres hensigt uden at være farlige for sikkerhed eller sundhed, jf. kapitel 7. Nødvendige og let forståelige anvisninger om betjening, vedligeholdelse, transport og opstilling skal følge med ved leveringen.

Stk. 2. Overdrages eller overlades brugsfærdige tekniske hjælpemidler til videresalg, udlejning eller udlån, gælder samme pligter.

Stk. 3. Når Arbejdstilsynet forlanger det, eller når forholdene i øvrigt giver anledning dertil, skal importøren eller fremstilleren lade foretage undersøgelser, prøver eller besigtigelser, eventuelt ved særligt sagkyndige, for at konstatere, om det tekniske hjælpemiddel er sikkerheds- og sundhedsmæssigt forsvarligt.

Stk. 4. Hvis et teknisk hjælpemiddel fremstilles efter bestillerens skriftlige, udførlige anvisninger, er importøren eller fremstilleren ikke omfattet af pligterne i stk. 1-3.

§ 31. Enhver maskine, der udleveres eller udstilles her i landet, skal være forsynet med fremstillernes eller for importerede maskiners vedkommende importørens navn og adresse eller med anden markering, som gør det let at identificere fremstilleren, henholdsvis importøren.

§ 32. Den, der som selvstændig virksomhed installerer, ombygger eller hovedreparerer et teknisk hjælpemiddel, skal påse, at de sikkerhedsmæssige forskrifter og anvisninger, der gælder for hjælpemidlet, er opfyldt.

Stk. 2. Hvis en reparation kun berører én eller nogle dele af det, der repareres, skal reparatøren påse, at de sikkerhedsmæssige forskrifter og anvisninger, som gælder for delene, er opfyldt. Bliver reparatøren under sit arbejde opmærksom på andre fejl eller mangler, der har sikkerhedsmæssig betydning, skal reparatøren gøre ejeren eller brugeren bekendt med dem.

§ 33. Den, der leverer et projekt til et teknisk hjælpemiddel, et produktionsanlæg eller et bygge- eller anlægsarbejde, skal i projektet tage hensyn til sikkerhed og sundhed ved arbejdets udførelse og driften af det færdige byggeri eller anlæg m.v. Det samme gælder den, der på lignende måde rådgiver om arbejdsmiljømæssige forhold.

§ 33 a. Den, der udbyder en tjenesteydelse, skal ved udarbejdelsen af sit udbudsmateriale i forbindelse med udbuddet påse, at der er taget hensyn til sikkerheden og sundheden ved opgavens udførelse. Udbyder skal endvidere sørge for, at udbudsmaterialet indeholder relevante oplysninger om særlige, væsentlige arbejdsmiljøforhold, der er forbundet med opgavens udførelse med henblik på, at den, der udfører opgaven, får kendskab hertil.

Stk. 2. Udbyder skal i øvrigt medvirke til, at den udbudte opgave kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt af den arbejdsgiver, der har fået opgaven tildelt.

§ 34. Reglerne i §§ 30, 31, 33 og 35, stk. 2, gælder også for leverandører m.fl. af stoffer og materialer med egenskaber, der kan være farlige for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed.

§ 35. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om de i §§ 30-34 omhandlede forhold.

Stk. 2. Reglerne i §§ 30-34 fritager ikke brugeren for forpligtelser efter loven.

§ 36. Beskæftigelsesministeren kan, når særlige forhold foreligger, fastsætte regler eller træffe bestemmelser, der fraviger kravene i §§ 30-34. Sådanne bestemmelser kan endvidere i enkelttilfælde, når særlige forhold foreligger, træffes af direktøren for Arbejdstilsynet.

Bygherre m.v.

§ 37. Ved bygge- og anlægsvirksomhed, hvor flere arbejdsgivere er beskæftiget på samme arbejdssted, skal bygherren planlægge, afgrænse og koordinere foranstaltningerne til fremme af de ansattes sikkerhed og sundhed.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om bygherrens pligter efter stk. 1, herunder om

- 1) afgrænsning af de enkelte arbejdsgivers opgaver i fællesområderne, inden arbejdet sættes i gang,
- 2) udarbejdelse og vedligeholdelse af en plan for sikkerhed og sundhed for byggepladsen,
- 3) koordinering af de sikkerheds- og sundhedsmæssige foranstaltninger i projekteringsfasen samt under udførelsen af bygge- og anlægsarbejdet,
- 4) udpegning af koordinator med den fornødne viden om og uddannelse i eller de fornødne kvalifikationer inden for sikkerheds- og sundhedsmæssige spørgsmål til at varetage koordineringen af de sikkerheds- og sundhedsmæssige foranstaltninger i projekteringsfasen samt under udførelsen af bygge- og anlægsarbejdet og
- 5) udarbejdelse og nødvendig tilpasning af en journal, som er tilpasset bygværkets karakteristika, og som indeholder en liste over de emner vedrørende sikkerhed og sundhed, der bør tages hensyn til i forbindelse med eventuelle fremtidige arbejder.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvornår bygherrens pligter efter stk. 1 indtræder.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at bygherren efter anmodning skal dokumentere over for Arbejdstilsynet, at koordinator har den fornødne viden om og uddannelse i eller de fornødne kvalifikationer inden for sikkerheds- og sundhedsmæssige spørgsmål til at varetage koordineringen af de sikkerheds- og sundhedsmæssige foranstaltninger i projekteringsfasen samt under udførelsen af bygge- og anlægsarbejdet.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om bygherrens pligt til at anmelde større bygge- og anlægsarbejder til Arbejdstilsynet.

Stk. 6. Bygherren skal i øvrigt medvirke til, at arbejdsgiveren kan udføre bygge- og anlægsarbejdet sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Kapitel 5

Arbejdets udførelse

§ 38. Arbejdet skal planlægges, tilrettelægges og udføres således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Stk. 2. Anerkendte normer eller standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning, skal følges.

§ 39. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke krav der skal være opfyldt, for at arbejdet kan anses for fuldt forsvarligt planlagt, tilrettelagt og udført, herunder om

- 1) sikkerheds- og sundhedsmæssige foranstaltninger vedrørende arbejder, arbejdsprocesser og -metoder, f.eks. for at undgå sammenstyrtning, nedstyrtning, sammenskridning, rystelser, stråling, støj eller eksplosions-, brand- eller sundhedsfare ved luftarter, dampe, støv og røg, hede, kulde eller lugt, sygdomssmitte eller forkerte arbejdsstillinger, bevægelser eller belastninger,
- 2) forbud mod særligt farlige arbejder, arbejdsprocesser og -metoder,
- 3) opslag eller egnet markering.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte regler om særligt arbejdstøj og personlige værnemidler, herunder om hvem der skal afholde udgifterne hertil.

§ 40. Hvor hensynet til de ansattes sikkerhed eller sundhed kræver det, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om,

- 1) at der skal udarbejdes planer over arbejdsgange, arbejdsprocesser og -metoder, og
- 2) at sådanne planer og ændringer i dem skal forelægges Arbejdstilsynet til udtalelse eller godkendelse, før de bringes til udførelse.

§ 41. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om,

- 1) at arbejder, der kan medføre betydelig fare for ulykker eller sygdom, kun må udføres af personer, der har gennemgået en nærmere angivet uddannelse, aflagt en prøve eller opnået en bestemt alder,
- 2) beskæftigelse af personer med legemlige eller åndelige mangler eller lidelser, der kan indebære øget fare for ulykker eller sygdom ved visse arbejder,
- 3) begrænsninger i adgangen til at lade ansatte arbejde alene.

§ 41 a. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at en person, hvis erhvervsmæssige kvalifikationer er erhvervet i tredjelande, kun må udføre arbejde inden for områder, hvor der stilles krav om nærmere angivet uddannelse eller aflagt prøve, hvis personen har fået anerkendt sine erhvervsmæssige kvalifikationer af Arbejdstilsynet.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at en person, som har til hensigt at arbejde fast i Danmark, og hvis erhvervsmæssige kvalifikationer er erhvervet i andre EU-lande, EØS-lande eller lande, der har aftaler med EU, kun må udføre arbejde inden for områder, hvor der stilles krav om nærmere angivet uddannelse eller aflagt prøve, hvis personen har fået anerkendt sine erhvervsmæssige kvalifikationer af Arbejdstilsynet.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at en person, som har til hensigt at arbejde midlertidigt eller lejlighedsvis i Danmark, og hvis erhvervsmæssige kvalifikationer er erhvervet i andre EU-lande, EØS-lande eller lande, der har aftaler med EU, skal have sine erhvervsmæssige kvalifikationer kontrolleret forudgående med henblik på anerkendelse, før arbejdet påbegyndes inden for områder, hvor der stilles krav om nærmere angivet uddannelse eller aflagt prøve. Dette gælder kun, når der er tale om arbejde, der har betydning for den offentlige sikkerhed og sundhed, og hvis formålet med kontrollen er at undgå alvorlig skade for tjenestemodtagerens sundhed eller sikkerhed.

§ 41 b. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at arbejdsgiveren efter anmodning skal dokumentere over for Arbejdstilsynet, at ansatte har de fornødne kvalifikationer til at udføre det pågældende arbejde, hvortil der kræves nærmere angivet uddannelse, prøve, certifikat, erhvervserfaring eller lignende.

Kapitel 6

Arbejdsstedets indretning

§ 42. Arbejdsstedet skal indrettes således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Stk. 2. Anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning, skal følges.

§ 43. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om indretning af faste, midlertidige, skiftende og udendørs arbejdssteder, herunder om

- 1) arbejdsrum, f.eks. loftshøjde, lufrum, gulve, vægge, lofter, belysning, temperatur, luftfornyelse og støj,
- 2) velfærdsforanstaltninger m.v., f.eks. opholds- og spiserum, garderober, omklædningsrum, toiletter, vaske- og baderum samt sovesteder og stole,
- 3) udgangsforhold, f.eks. færdselsveje, trapper og udgange.

Stk. 2. Det kan i reglerne i medfør af stk. 1 fastsættes, at de gælder for udlejere af bygninger, lokaler, arealer m.v.

§ 44. Hvor hensynet til de ansattes sikkerhed eller sundhed kræver det, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at

- 1) projekter og lignende til opførelse eller ombygning af virksomheder skal forelægges Arbejdstilsynet til udtalelse eller godkendelse, før de bringes til udførelse,
- 2) planer om indretning eller ændring af lokaler, tekniske anlæg og hjælpemidler m.v. skal forelægges Arbejdstilsynet til udtalelse eller godkendelse, før de bringes til udførelse,
- 3) bygninger, lokaler, arealer m.v. ikke må udlejes til erhvervsvirksomhed, før spørgsmålet, om lokalerne m.v. kan anvendes til det påtænkte formål, har været forelagt Arbejdstilsynet til udtalelse eller godkendelse.

Kapitel 7

Tekniske hjælpemidler m.v.

§ 45. Maskiner, maskindele, beholdere, præfabrikerede konstruktioner, apparater, redskaber, byggevarer, andre tekniske hjælpemidler og personlige værnemidler skal være indrettet og skal anvendes således, at de sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarlige.

Stk. 2. Anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning, skal følges.

§ 46. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om indretning og anvendelse af tekniske hjælpemidler m.v., herunder om

- 1) konstruktion, udførelse, opstilling, anmeldelse og afprøvning,
- 2) forelæggelse for Arbejdstilsynet til udtalelse eller godkendelse af planer for konstruktion, udførelse og opstilling,
- 3) godkendelse fra Arbejdstilsynet af et teknisk hjælpemiddel m.v., før det overdrages eller overlades til brugeren eller tages i brug,
- 4) anvendelse, vedligeholdelse og pasning.

§ 47. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om forbud mod at fremstille, importere, overdrage, overlade, udstille eller anvende særligt farlige tekniske hjælpemidler.

Kapitel 8

Stoffer og materialer

§ 48. Stoffer og materialer med egenskaber, der kan være farlige for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed, må kun fremstilles og anvendes ved arbejdsprocesser og -metoder, der effektivt sikrer de beskæftigede mod ulykker og sygdomme.

Stk. 2. Anerkendte normer eller standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning, skal følges.

§ 49. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om fremstilling, import, oplagring, transport og anvendelse af stoffer og materialer med egenskaber, der kan være farlige for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed, herunder om emballering, omfyldning og mærkning.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan give regler om forbud imod fremstilling, import og anvendelse af særligt farlige stoffer og materialer.

§ 49 a. Med henblik på at forebygge og imødegå sundheds- og ulykkesskader i arbejdsmiljøet kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om, at den, der fremstiller eller importerer et stof eller materiale, skal foretage undersøgelser eller fremskaffe fornøden dokumentation for allerede foretagne undersøgelser og indgive anmeldelse. Der kan herunder fastsættes regler for alle stoffer og materialer, for enkelte stoffer

og materialer, for bestemte grupper af stoffer og materialer eller for stoffer og materialer til særlige anvendelser.

Stk. 2. Det kan fastsættes, at anmeldelsen skal indeholde:

- 1) Oplysninger om forhold, som har betydning for vurdering af stoffets eller materialets egenskaber og virkninger, herunder om det har egenskaber, der kan være farlige for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed.
- 2) Forslag til klassificering, emballering og mærkning.
- 3) Oplysninger om forebyggende foranstaltninger, der effektivt sikrer de beskæftigede mod forringelse af sikkerhed og sundhed.

Stk. 3. Det kan endvidere fastsættes, at nye stoffer og materialer tidligst må tages i brug en måned efter anmeldelsen. Denne frist skal kunne forlænges for tilfælde, hvor anmeldelsen er mangelfuld eller fejlagtig, således at stoffet eller materialet tidligst må tages i brug en måned efter, at de oplysninger, anmeldelsen skal indeholde, er modtaget.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om oprettelse, drift og brug af et register for stoffer og materialer.

§ 49 b. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at tekniske datablade og lignende, som udsendes af fremstillere eller importører af stoffer og materialer, skal indeholde alle væsentlige oplysninger om stoffets eller materialets virkninger på sikkerhed og sundhed i arbejdsmiljøet.

§ 49 c. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at et stof eller materiale, der kan være farligt for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed, ikke må anvendes, hvis det kan erstattes af et ufarligt, mindre farligt eller mindre generende stof eller materiale.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at stoffer og materialer, der kan være farlige for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed, ikke må anvendes til bestemte formål eller inden for særlige områder, før Arbejdstilsynets udtalelse eller godkendelse foreligger.

§ 49 d. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om arbejdsgiverens pligt til at udlevere de oplysninger, som registreres om den ansatte i en asbestprotokol, til den pågældende senest ved ansættelsesforholdets ophør, herunder om formen m.v. for udlevering af oplysninger.

Kapitel 8 a

Autorisation til nedrivning af asbestholdigt materiale

§ 49 e. Nedrivning af asbestholdigt materiale må kun udføres af virksomheder, der er autoriseret hertil af Sikkerhedsstyrelsen, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om undtagelser fra autorisationskravet i stk. 1.

§ 49 f. Erhvervsministeren fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren regler om betingelser for at opnå autorisation, herunder at virksomheden skal have tilknyttet en eller flere godkendte fagligt ansvarlige, jf. § 49 h, have et godkendt kvalitetsledelsessystem, jf. § 49 i, og have indbetalt gebyr, jf. § 49 j. Erhvervsministeren fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren regler om, at Sikkerhedsstyrelsen i særlige tilfælde kan dispensere fra regler fastsat efter 1. pkt.

§ 49 g. Erhvervsministeren fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren regler om procedurer i forbindelse med ansøgning om autorisation, herunder om dokumentations- og oplysningskrav, Sikkerhedsstyrelsens sagsbehandling, og i hvilke tilfælde Sikkerhedsstyrelsen kan meddele afslag på ansøgning om autorisation.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren regler om bortfald og tilbagekaldelse af autorisation.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen fører et register over autoriserede virksomheder. Registeret er offentligt tilgængeligt på Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside.

§ 49 h. Erhvervsministeren fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren regler om godkendelse af en fagligt ansvarlig og betingelser herfor, herunder om indbetaling af gebyr, jf. § 49 j.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren regler om procedurer i forbindelse med ansøgning om godkendelse som fagligt ansvarlig, herunder om dokumentations- og oplysningskrav, Sikkerhedsstyrelsens sagsbehandling, afslag på ansøgning og bortfald af godkendelse.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om den fagligt ansvarliges kvalifikationer og uddannelse.

Stk. 4. Erhvervsministeren fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren regler om, at Sikkerhedsstyrelsen i særlige tilfælde kan dispensere fra regler fastsat efter stk. 1.

§ 49 i. Erhvervsministeren fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren regler om indholdet af det kvalitetsledelsessystem, der er nævnt i § 49 f, og om virksomheders afholdelse af udgifter til kvalitetsledelsessystemet.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter regler om kontrolinstansers godkendelse og efterprøvning af kvalitetsledelsessystemet, herunder om kontrolinstansers tilbagekaldelse af godkendelser, og kontrolinstansers udøvelse af virksomhed.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter regler om Sikkerhedsstyrelsens godkendelse af kontrolinstanser til at udføre opgaver efter stk. 2 og om efterprøvning af de godkendte kontrolinstanser, herunder om Sikkerhedsstyrelsens tilbagekaldelse af godkendelse.

§ 49 j. Erhvervsministeren fastsætter regler om Sikkerhedsstyrelsens opkrævning af gebyr i forbindelse med ansøgning om godkendelse som fagligt ansvarlig og ansøgning om autorisation, herunder om gebyrets størrelse.

§ 49 k. Erhvervsministeren fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren regler om udøvelse af autoriseret virksomhed, herunder om den fagligt ansvarliges opgaver og beføjelser og dennes tilknytning til virksomheden.

§ 49 l. En virksomhed, der ikke er autoriseret, må ikke ved annoncering eller på anden måde foretage noget, der er egnet til at vække forestilling om, at virksomheden har autorisation inden for asbestarbejde, der kræver autorisation, jf. § 49 e, stk. 1.

§ 49 m. Erhvervsministeren fastsætter regler om Sikkerhedsstyrelsens tilsyn med, at autoriserede virksomheder overholder betingelserne for autorisation.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen har, hvis det er nødvendigt for at føre tilsyn med autoriserede virksomheder, jf. stk. 1, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til ejendomme og lokaliteter, hvorfra autoriserede virksomheder udøver virksomhed.

Stk. 3. Erhvervsministeren fastsætter regler om autoriserede virksomheders oplysningspligt over for Sikkerhedsstyrelsen, herunder om pligt til at oplyse om ændringer i de oplysninger, virksomheden har meddelt Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med udstedelse af autorisation.

§ 49 n. Erhvervsministeren fastsætter regler om klageadgang for afgørelser om afslag på ansøgning om autorisation og godkendelse som fagligt ansvarlig truffet af Sikkerhedsstyrelsen i medfør af regler udstedt i henhold til bemyndigelser til erhvervsministeren i dette kapitel.

§ 49 o. Erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af reglerne i dette kapitel og regler udstedt i medfør heraf, skal foregå digitalt, og om digital kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

§ 49 p. Erhvervsministeren fastsætter regler om forhold, som er nødvendige for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser på de områder, der er omfattet af autorisationskrav i medfør af dette kapitel og

regler fastsat i medfør heraf med henblik på implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tjenesteydelser i det indre marked.

Stk. 2. Erhvervsministeren fastsætter regler om forhold for personer, der agter at udøve eller udøver erhverv som fagligt ansvarlig inden for nedrivning af asbestholdigt materiale i Danmark og er statsborgere i et EU- eller EØS-land eller i et land, som EU har indgået aftale med om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv, som er nødvendige for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser på de områder, der er omfattet af autorisationskrav i medfør af denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer.

Kapitel 9

Hvileperiode og fridøgn

§ 50. Arbejdstiden skal tilrettelægges således, at de ansatte får en hvileperiode på mindst 11 sammenhængende timer inden for hver periode på 24 timer.

Stk. 2. Hvileperioden kan nedsættes til 8 timer ved

- 1) holdskifte i virksomheder, der arbejder i holddrift, når det ikke er muligt at holde den daglige eller ugentlige hviletid mellem afslutningen af det ene holds arbejde og begyndelsen af det andet holds arbejde, og
- 2) landbrugsarbejde indtil 30 dage i et kalenderår.

Stk. 3. Lastning og losning, der fortrinsvis udføres af løsarbejdere, samt nødvendige arbejder i tilslutning hertil omfattes ikke af stk. 1 og 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om en mindste hvileperiode, inden de pågældende ansatte atter beskæftiges efter udført overarbejde.

§ 51. Inden for hver periode på 7 døgn skal de ansatte have et ugentligt fridøgn, der skal ligge i umiddelbar tilslutning til en daglig hvileperiode. Det ugentlige fridøgn skal så vidt muligt falde på søndage og så vidt muligt samtidig for alle, der er ansat i virksomheden.

Stk. 2. Reglen i stk. 1, 2. pkt., gælder ikke for landbrug og gartneri.

Stk. 3. Ved arbejde med pasning af mennesker, dyr og planter samt ved arbejde, der er nødvendigt for at bevare værdier, kan det ugentlige fridøgn udskydes og erstattes af tilsvarende frihed senere, når det er nødvendigt af beskyttelseshensyn eller for at sikre kontinuerlige ydelser eller vedvarende produktion. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

§ 52. §§ 50 og 51 kan fraviges i nødvendigt omfang, når naturomstændigheder, ulykker, maskinsammenbrud eller lignende uforudsete begivenheder forstyrrer eller har forstyrret den regelmæssige drift af virksomheden. Fravigelsen skal dokumenteres skriftligt.

§ 53. For fag og faglige områder eller særlige arbejdsformer, hvor forholdene gør det nødvendigt, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om

- 1) den daglige hvileperiode, herunder om nedsættelse af den daglige hvileperiodes længde til 8 timer og om hvileperiodens beliggenhed, og
- 2) det ugentlige fridøgn, herunder om omlægning af fridøgnet.

§ 54. Personer i overordnede stillinger samt repræsentanter og agenter, der arbejder uden for virksomhedens faste arbejdssted, omfattes kun af §§ 50 og 51 i det omfang, det nærmere fastsættes af beskæftigelsesministeren.

§ 55. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, under hvilke vilkår §§ 50 og 51 kan fraviges ved aftale.

§ 56. I tilfælde af fravigelse efter §§ 50-55 skal der ydes tilsvarende kompenserende hvileperioder eller fridøgn, eller der skal ydes passende beskyttelse, hvis forholdene undtagelsesvis er af en sådan art, at det

ikke er muligt at yde kompenserende hvileperioder eller fridøgn. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte, at 1. pkt. ikke gælder for personer i overordnede stillinger.

§ 57. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om begrænset arbejdstid for arbejde, der i særlig grad kan bringe sikkerhed og sundhed i fare.

§ 58. Regler, der fastsættes efter §§ 53 og 57, kan finde anvendelse på enhver, der fører eller er besætningsmedlem på et køretøj, herunder også arbejde, der ikke udføres for en arbejdsgiver.

Kapitel 10

Unge under 18 år

§ 59. Reglerne i dette kapitel finder anvendelse på unges arbejde for en arbejdsgiver, herunder også det arbejde, som er nævnt i § 2, stk. 2, nr. 1 og 2.

§ 60. Ved beskæftigelse af unge under 18 år skal der ved arbejdets planlægning, tilrettelæggelse og udførelse tages hensyn til den unges alder, udvikling og helbredstilstand samt til indvirkningen på skolegang eller anden uddannelse.

Stk. 2. Unge, som er under 15 år, eller som er omfattet af undervisningspligten, må ikke beskæftiges ved arbejde.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om unges beskæftigelse, herunder højere aldersgrænser end 15 år for beskæftigelse ved visse former for arbejde, med henblik på at sikre, at arbejdet kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Der kan fastsættes særlige regler for unge under uddannelse.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte, at lejlighedsvist eller kortvarigt arbejde, som enten udføres i arbejdsgiverens private husholdning eller udelukkende udføres af de medlemmer af arbejdsgiverens familie, som hører til husstanden, herunder i landbrugsvirksomheder, undtages fra forbuddet i stk. 2 og §§ 61 og 62 under nærmere angivne betingelser og begrænsninger. Det er en forudsætning, at arbejdet ikke indebærer fare for den unges sikkerhed og sundhed.

Stk. 5. For unge, der hører til arbejdsgiverens familie og husstand, herunder i landbrugsvirksomheder under hensyn til de unges særlige kendskab til landbrugsforhold, kan beskæftigelsesministeren fastsætte fravigelser fra aldersgrænser fastsat i medfør af stk. 3 under nærmere angivne betingelser og begrænsninger.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren kan tillige fastsætte regler om,

- 1) at unge, der er fyldt 13 år, kan have lettere arbejde inden for nærmere afgrænsede former for arbejde og under nærmere fastsatte betingelser og vilkår,
- 2) at forbuddet i stk. 2 og § 61 kan fraviges for unge, der er fyldt 14 år, og som arbejder som led i en uddannelse, og
- 3) at forbuddet i stk. 2 og §§ 61 og 62 kan fraviges, for så vidt angår unges optræden i forestillinger m.v. af kulturel eller kunstnerisk art, sportsarrangementer eller ved optagelse af film eller lignende, under nærmere fastsatte betingelser og vilkår, idet der dog, for så vidt angår unge, som er under 13 år, skal indhentes tilladelse hos Arbejdstilsynet i hvert enkelt tilfælde.

Stk. 7. Arbejdsgiveren skal ved beskæftigelse af unge, der er under 15 år, eller som er omfattet af undervisningspligten, gøre de unges forældre eller værge bekendt med beskæftigelsen, herunder arbejdstidens længde, samt med de ulykkes- og sygdomsfarer, der eventuelt er forbundet med arbejdet, og de foranstaltninger, der er truffet vedrørende sikkerhed og sundhed.

§ 61. Arbejdstiden for unge under 18 år må ikke overstige den sædvanlige arbejdstid for voksne, der er beskæftiget i samme fag, og arbejdstiden må endvidere ikke overstige 8 timer om dagen og 40 timer om ugen.

Stk. 2. Den daglige arbejdstid for unge, som er under 15 år, eller som er omfattet af undervisningspligten, må ikke overstige 2 timer på skoledage og 7 timer på andre dage end skoledage. Dog må unge, som er fyldt 15 år, men stadig omfattet af undervisningspligten, arbejde 8 timer på andre dage end skoledage. Den samlede ugentlige arbejdstid må ikke overstige 12 timer i uger med skoledage og 35 timer i andre uger end skoleuger. Dog må unge, der er fyldt 15 år, men stadig omfattet af undervisningspligten, arbejde 40 timer i andre uger end skoleuger. For unge, som er under 15 år, men som ikke længere er omfattet af undervisningspligten, må arbejdstiden ikke overstige 7 timer om dagen og 35 timer om ugen.

Stk. 3. Hvis den daglige arbejdstid overstiger 4½ time, skal unge under 18 år have en pause på mindst 30 minutter. Pausen skal være passende beliggende og om muligt sammenhængende.

Stk. 4. Unge under 18 år må ikke arbejde i tidsrummet mellem kl. 20 og kl. 6. Dog må unge, som er fyldt 15 år, og som ikke er omfattet af undervisningspligten, arbejde i tidsrummet mellem kl. 6 og kl. 22 eller mellem kl. 7 og kl. 23.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte særlige regler om

- 1) arbejdstidens tilrettelæggelse, herunder beregning i tilfælde, hvor unge arbejder som led i en uddannelse eller arbejder for flere arbejdsgivere,
- 2) i hvilket omfang stk. 1 kan fraviges for unge, som er fyldt 15 år, og som ikke længere er omfattet af undervisningspligten,
- 3) at unge, som er omfattet af undervisningspligten, skal have en helt arbejdsfri periode i løbet af skoleferien, og
- 4) at bestemmelsen i stk. 4 kan fraviges for fag eller faglige områder, hvor forholdene gør det nødvendigt eller ønskeligt, for unge, der er fyldt 15 år, og som ikke længere er omfattet af undervisningspligten, dog således at unge under ingen omstændigheder må arbejde i tidsrummet mellem kl. 24 og kl. 4.

§ 62. Unge under 18 år skal have en sammenhængende hvileperiode på mindst 12 timer i døgnet. Dog skal unge, som er under 15 år, eller som er omfattet af undervisningspligten, have en sammenhængende hvileperiode på mindst 14 timer i døgnet.

Stk. 2. Inden for hver periode på 7 døgn skal unge under 18 år have to sammenhængende fridøgn. Hvis det ikke er muligt at lægge de to fridøgn i sammenhæng, skal det ene fridøgn ligge i umiddelbar tilslutning til en daglig hvileperiode. Et af disse fridøgn skal så vidt muligt falde på en søndag.

Stk. 3. For fag og faglige områder eller for særlige arbejdsformer, hvor forholdene gør det nødvendigt eller ønskeligt, kan beskæftigelsesministeren fastsætte særlige regler om

- 1) varigheden af hvileperioden for unge, som er fyldt 15 år, og som ikke længere er omfattet af undervisningspligten, når der gives den unge en kompenserende hvileperiode,
- 2) udsættelse af fridøgn for unge, som er fyldt 15 år, og som ikke længere er omfattet af undervisningspligten, når der gives den unge kompenserende fridøgn,
- 3) afbrydelse af hvileperiode og
- 4) begrænsning af fridøgn, idet der dog altid skal gives den unge mindst 36 timers frihed i sammenhæng inden for hver periode af 7 døgn.

§ 62 a. Beskæftigelsesministeren kan i øvrigt fastsætte regler om, at § 61, stk. 1, 3 og 4, kan fraviges i de i § 52, nævnte tilfælde for unge, som er fyldt 15 år, og som ikke længere er omfattet af undervisningspligten.

Kapitel 11

Lægeundersøgelse m.v.

§ 63. For virksomheder, fag, faglige områder eller andre grupper af ansatte, hvis arbejde er forbundet med fare for de ansattes sundhed, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om,

- 1) at de ansatte skal lægeundersøges før ansættelsen, under ansættelsen og efter ansættelsens ophør, eventuelt ved regelmæssige undersøgelser, og

2) at der regelmæssigt eller i enkelte tilfælde skal foretages arbejdsmedicinske, arbejdshygiejniske eller andre undersøgelser af sundhedsforholdene.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om tilsvarende undersøgelser med henblik på, om et arbejde kan medføre fare for sundheden.

Stk. 3. Udgifterne ved undersøgelserne afholdes af arbejdsgiveren eller staten efter regler, der fastsættes af beskæftigelsesministeren.

Stk. 4. Arbejdsgiveren skal sørge for, at undersøgelserne kan foregå uden tab af indtægt for de ansatte og så vidt muligt i arbejdstiden.

Stk. 5. De ansatte og tidligere ansatte har pligt til at lade sig undersøge i overensstemmelse med de fastsatte regler.

§ 64. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte særlige regler om lægeundersøgelse af unge under 18 år med henblik på deres påbegyndelse af arbejde for en arbejdsgiver. § 63, stk. 3-5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. I reglerne kan det fastsættes, at den kommunale sundhedstjeneste på grundlag af en undersøgelse, foretaget før eleven forlader skolen, skal afgive en erklæring, om eleven lider eller har lidt af sygdomme, der kan have indflydelse på dennes sikkerhed og sundhed under erhvervsarbejde. Tilsvarende regler kan fastsættes for unge under 18 år, der er under faglig uddannelse.

Stk. 3. I reglerne kan det endvidere fastsættes, at arbejdsgivere ved ansættelse af en ung under 18 år skal sikre sig, at det arbejde, den unge antages til, er foreneligt med dennes helbredstilstand.

§ 65. Beskæftigelsesministeren kan nedsætte et repræsentativt sammensat, sagkyndigt nævn til at træffe afgørelser efter de regler, der udstedes i medfør af loven i spørgsmål om, hvorvidt en ung under 18 år må udføre et arbejde under hensyn til pågældendes helbredstilstand.

Stk. 2. Nævnets afgørelser kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om nævnets sammensætning, virksomhed samt om finansiering af nævnets virksomhed.

Kapitel 11 a

(Ophævet)

Kapitel 12

Arbejdsmarkedsrådet

§ 66. Arbejdsmarkedsrådet rådgiver om og drøfter forhold og aktuelle udfordringer på arbejdsmarkedet af relevans for beskæftigelsesministeren og på tværs af beskæftigelses- og arbejdsmiljøområdet, jf. lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v.

§ 66 a. (Ophævet)

§ 67. (Ophævet)

Kapitel 12 a

Finansiering af parternes arbejdsmiljøindsats m.v.

§ 68. Midler til staten, jf. stk. 7, og til gennemførelse af indsatsen fra branchefællesskaberne for arbejdsmiljø til forbedring af arbejdsmiljøet tilvejebringes ved bidrag, jf. stk. 2 og 3, fra

- 1) staten,
- 2) Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, for så vidt angår opgavevaretagelsen vedrørende finansiering af erhvervssygdomsområdet, jf. § 3 i lov om Arbejdsmarkedets Erhvervssikring,²⁾
- 3) forsikringsselskaber, der tegner arbejdsskadeforsikring,

- 4) kommuner, regioner og andre arbejdsgivere, der ikke har tegnet forsikring, jf. § 48, stk. 1-5, og § 88 i lov om arbejdsskadesikring, og
- 5) Garantifonden for skadesforsikringsselskaber i de situationer, hvor Garantifonden har overtaget administrationen af en bestand af arbejdsulykkesforsikringer i et forsikringsselskab, jf. lov om en garantifond for skadesforsikringsselskaber.

Stk. 2. Bidraget efter stk. 1 skal fremgå af den årlige finanslov og består af et beløb på 45 mio. kr., der reguleres af beskæftigelsesministeren. Beløbet fordeles forholdsmæssigt på de bidragspligtige, jf. stk. 1, ud fra deres andele af de samlede godtgørelser for varigt mén og erstatninger for erhvervsevnetab, som er tilkendt efter lov om arbejdsskadesikring i året før det år, hvor bidraget opkræves.

Stk. 3. Bidraget efter stk. 1 består endvidere af et beløb, som fastsættes som gennemsnittet af 2 pct. af de årlige godtgørelser for varigt mén og erstatninger for erhvervsevnetab, som er tilkendt i arbejdsulykkesager efter lov om arbejdsskadesikring i en 10-årig periode. Perioden på 10 år regnes fra og med det kalenderår, som ligger 2 år før bidragsåret og 10 år bagud. Beløbet opkræves hos de bidragspligtige, jf. stk. 1, bortset fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, jf. stk. 1, nr. 2, ud fra deres andel af de samlede godtgørelser for varigt mén og erstatninger for erhvervsevnetab, som er tilkendt i arbejdsulykkesager efter lov om arbejdsskadesikring i året før det år, hvor bidraget opkræves.

Stk. 4. Til dækning af bidrag efter stk. 2 og 3 kan forsikringsselskaberne forhøje præmierne for lovpligtig arbejdsskadeforsikring forholdsmæssigt uanset de trufne forsikringsaftaler.

Stk. 5. Til dækning af bidraget efter stk. 2 kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, for så vidt angår opgavevaretagelsen vedrørende finansiering af erhvervssygdomsområdet, jf. § 3 i lov om Arbejdsmarkedets Erhvervssikring³⁾, forhøje bidraget for lovpligtig sikring mod følger af pludselige løfteskader og erhvervssygdomme.

Stk. 6. Ud over statens andel af de i stk. 2 og 3, nævnte bidrag yder staten et årligt bidrag, som fastsættes af beskæftigelsesministeren.

Stk. 7. Af bidragene efter stk. 2 og 3 tilfalder 50,4 mio. kr. årligt staten.

Stk. 8. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler for beregning, opkrævningsperiode og indbetaling af bidrag efter stk. 2 og 3.

§ 68 a. Beskæftigelsesministeren fordeler de tilvejebragte midler efter § 68 til gennemførelse af arbejdsmiljøindsatsen og melder tilskudsrammer ud til de enkelte branchefællesskaber for arbejdsmiljø.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastlægger nærmere vilkår for midlernes anvendelse.

Stk. 3. De enkelte branchefællesskaber for arbejdsmiljø træffer inden for den udmeldte tilskudsramme og de fastlagte vilkår bestemmelse om, hvilke aktiviteter der skal gennemføres.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan bestemme, at tilskud tilbageholdes, bortfalder eller kræves tilbagebetalt, såfremt vilkår for midlernes anvendelse ikke overholdes.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om udbetaling af tilskud, udarbejdelse af årsplaner, som branchefællesskaberne for arbejdsmiljø skal udarbejde, regnskabsaflæggelse, efterregulering og uforbrugte midler m.v. for branchefællesskaberne for arbejdsmiljø. Beskæftigelsesministeren kan bestemme, at tilskud kan udbetales a conto. Revisionen af regnskaberne varetages af rigsrevisor efter reglerne i lov om revisionen af statens regnskaber m.m.

§ 68 b. (Ophævet)

Kapitel 13

Arbejdstilsynet

§ 69. Beskæftigelsesministeren er øverste administrative myndighed vedrørende arbejdsmiljøspørgsmål.

§ 70. Arbejdstilsynet er en styrelse under Beskæftigelsesministeriet og består af en central afdeling samt et antal lokale afdelinger. Direktøren for Arbejdstilsynet fastlægger opgavernes fordeling mellem afdelingerne.

§ 71. Arbejdstilsynet ledes af direktøren for Arbejdstilsynet.

§ 72. Arbejdstilsynet har til opgave at

- 1) vejlede virksomheder, branchefællesskaber for arbejdsmiljø, arbejdsmarkedets organisationer, ansatte, andre målgrupper og offentligheden om arbejdsmiljømæssige spørgsmål,
- 2) yde virksomheder med 1-4 ansatte yderligere vejledning end den, der er nævnt i nr. 1,
- 3) bistå Beskæftigelsesministeriet med forberedelse af regler i henhold til loven,
- 4) udstede forskrifter i henhold til bemyndigelse fra beskæftigelsesministeren,
- 5) holde sig orienteret om den tekniske og sociale udvikling med henblik på forbedring af arbejdet for sikkerhed og sundhed i arbejdsmiljøet,
- 6) behandle planer for arbejdsprocesser, arbejdssteder, tekniske hjælpemidler m.v. samt stoffer og materialer og meddele tilladelser i henhold til loven eller administrative regler,
- 7) påse, at loven og de forskrifter, der gives med hjemmel i loven, overholdes, bortset fra §§ 17 a-c.

Stk. 2. Arbejdstilsynet har terminaladgang til nødvendige oplysninger i indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, og i told- og skatteforvaltningens registreringssystem for virksomheder med henblik på identifikation af virksomheder på baggrund af anmeldte erhvervssygdomme, jf. § 75, til analyse- og statistiske formål på arbejdsmiljøområdet og til vejledning om arbejdsmiljømæssige spørgsmål, jf. stk. 1, nr. 1.

Stk. 3. Arbejdstilsynet har terminaladgang til oplysninger om arbejdsulykker og erhvervssygdomme i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings og Arbejdstilsynets fælles system til anmeldelse af arbejdsulykker og erhvervssygdomme, jf. § 34 a, stk. 1, i lov om arbejdsskadesikring, herunder til indsamling og samkøring i kontroløjemed samt til analyse, forebyggelse og statistik.

Stk. 4. Arbejdstilsynet kan, i det omfang det er nødvendigt til identifikation af virksomheder til brug for målretning af Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn, indsamle og samkøre oplysninger i kontroløjemed

- 1) fra indkomstregisteret om ansattes ansættelsessted, ansættelsesperiode, herunder start- og slutdato, og timeantal,
- 2) fra det fælles it-baserede datagrundlag til brug for administrationen af arbejdsmarkedets lovgivningen, jf. § 47 i lov om organisering og understøttelse af beskæftigelsesindsatsen m.v., om sygedagpenge-længden, fraværsårsagen, ydelsen, sagsarten og ansættelsesstedet samt sygedagpengenes forløb og ophør for modtagere af sygedagpenge og
- 3) fra CPR-registeret om statsborgerskab og indrejsedato.

Stk. 5. Arbejdstilsynet kan, i det omfang det er nødvendigt i kontroløjemed og til analyse- og forebyggelsesformål samt statistiske formål, indsamle og samkøre oplysninger fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings øvrige datagrundlag ud over det i stk. 3 nævnte om arbejdsulykker og erhvervssygdomme, jf. § 34 a, stk. 2, i lov om arbejdsskadesikring.

Stk. 6. Arbejdstilsynet kan indsamle og behandle, herunder foretage samkøring af, oplysninger fra andre myndigheder, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af tilsynets opgaver, herunder til identifikation af virksomheder til brug for målretning af Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn og til analyse, forebyggelse og statistik.

Stk. 7. Arbejdstilsynet kan videregive egne oplysninger og oplysninger, som er omfattet af stk. 1-6, til andre myndigheder, når det er nødvendigt af hensyn til udførelsen af disse myndigheders opgaver, herunder kontrol- og tilsynsopgaver.

Stk. 8. Arbejdstilsynet kan offentliggøre oplysninger om alvorlige arbejdsulykker, herunder arbejdsulykker med døden til følge, hvis det er nødvendigt i forebyggelsesøjemed.

Stk. 9. Arbejdstilsynet kan begrænse retten til oplysning og indsigt efter artikel 14 og 15 i databeskyttelsesforordningen, når det er nødvendigt for udøvelsen af tilsynets virksomhed.

Stk. 10. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, at Arbejdstilsynet kan anvende kunstig intelligens i forbindelse med Arbejdstilsynets opgaver efter denne paragraf, herunder hvordan kunstig intelligens skal anvendes.

Stk. 11. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler for Arbejdstilsynets indsamling, behandling og videregivelse af oplysninger efter stk. 6 og 7, herunder hvornår og til hvilke formål og opgaver oplysninger kan indsamles og behandles, hvornår sletning af oplysninger skal finde sted, og om de tekniske og organisatoriske foranstaltninger, der skal iagttages ved behandlingen.

Stk. 12. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om Arbejdstilsynets behandling af personoplysninger i forbindelse med virksomheders brug af hjælpeværktøjer og andre løsninger, som Arbejdstilsynet stiller til rådighed for virksomhederne, herunder om ansvar og opgaver.

§ 72 a. (Ophævet)

§ 72 b. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at Arbejdstilsynet ikke har til opgave at påse overholdelsen af regler, der udstedes i medfør af denne lov, når en tilsvarende forpligtelse er dækket af en kollektiv overenskomst, hvor aftaleparterne er landsdækkende myndigheder eller organisationer på den ene side og en landsdækkende lønmodtagerorganisation på den anden side.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal dokumentere, at en tilsvarende forpligtelse er dækket af en kollektiv overenskomst, jf. stk. 1.

Stk. 3. Uanset stk. 1 har Arbejdstilsynet til opgave at påse overholdelsen af reglerne, hvis den faglige aftalepart ikke agter at iværksætte fagretlig behandling for overtrædelse af forpligtelser, som er dækket af en kollektiv overenskomst, jf. stk. 1.

Stk. 4. Uanset stk. 1 har Arbejdstilsynet til opgave at påse overholdelsen af reglerne i forhold til ansatte, som ikke er dækket af en kollektiv overenskomst.

Stk. 5. Stk. 1-4 gælder ikke for aftaler indgået i henhold til § 7, stk. 1, § 7 a, stk. 2, § 17 c og § 55.

§ 73. Beskæftigelsesministeren kan bemyndige direktøren for Arbejdstilsynet til at udøve beføjelser, der ved loven er tillagt beskæftigelsesministeren.

§ 74. Beskæftigelsesministeren kan bestemme, at Arbejdstilsynets opgaver i nærmere angivet omfang henlægges til anden offentlig myndighed eller privat institution, samt i hvilket omfang Arbejdstilsynet skal føre kontrol med sådant tilsyn.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om anerkendelse af prøvninger og anden dokumentation for, at forskrifter om sikkerhed og sundhed er fulgt.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om betaling, eventuelt i form af takstmæssigt fastsatte afgifter for undersøgelser m.v. foretaget eller iværksat af Arbejdstilsynet.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan bemyndige private virksomheder til at autorisere arbejdsmiljørådgivere.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om gebyrer, herunder om opkrævning og indbetaling, til dækning af Arbejdstilsynets omkostninger ved:

- 1) Godkendelse og kvalitetssikring samt uddannelse af udbydere af arbejdsmiljøuddannelse og uddannelsen for koordinatore af sikkerheds- og sundhedsarbejdet inden for bygge- og anlægsområdet, jf. § 9, stk. 2.
- 2) Behandling af ansøgninger om bemyndigelse til autorisation af arbejdsmiljørådgivere, til godkendelses- og kontrolopgaver samt om ændringer deraf, jf. § 74, stk. 4.
- 3) Behandling af ansøgninger om autorisation samt ændringer og kontrol deraf, jf. § 13 c.

Stk. 6. Gebyrer til Arbejdstilsynet efter stk. 5, der ikke betales rettidigt, forrentes med 1,5 pct. for hver påbegyndt måned fra forfaldsdag.

Stk. 7. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om betaling til den, som Arbejdstilsynet har uddelegeret eller henlagt opgaver til, jf. § 9, stk. 2, og § 74, stk. 4.

§ 74 a. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at en person, hvis erhvervsmæssige kvalifikationer er erhvervet i tredjelande, skal ansøge om at få sine erhvervsmæssige kvalifikationer anerkendt, inden arbejdet påbegyndes inden for områder, hvor der stilles krav om nærmere angivet uddannelse eller aflagt prøve.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at en person, som har til hensigt at arbejde fast i Danmark, og hvis erhvervsmæssige kvalifikationer er erhvervet i andre EU-lande, EØS-lande eller lande, der har aftaler med EU, skal ansøge om at få sine erhvervsmæssige kvalifikationer anerkendt, inden arbejdet påbegyndes inden for de områder, hvor der stilles krav om nærmere angivet uddannelse eller aflagt prøve.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at en person, som har til hensigt at arbejde midlertidigt eller lejlighedsvist i Danmark, og hvis erhvervsmæssige kvalifikationer er erhvervet i andre EU-lande, EØS-lande eller lande, der har aftaler med EU, skal indgive skriftlig anmeldelse til Arbejdstilsynet, inden arbejdet påbegyndes inden for de områder, hvor der stilles krav om nærmere angivet uddannelse eller aflagt prøve. Dette gælder dog kun, når der er tale om arbejde, der har betydning for den offentlige sikkerhed og sundhed, og hvis formålet med kontrollen er at undgå alvorlig skade for tjenestemodtagerens sundhed eller sikkerhed.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om ansøgning og anmeldelse, herunder om fremsendelse af bevis for de erhvervsmæssige kvalifikationer.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om aflæggelse af egnedhedsprøve eller gennemførelse af prøvetid for personer, hvis erhvervsmæssige kvalifikationer er erhvervet i et tredjeland eller i andre EU-lande, EØS-lande eller lande, der har aftaler med EU.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler, som er nødvendige for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser på de områder, som er omfattet af krav om uddannelse eller aflagt prøve i medfør af denne lov og bestemmelser fastsat i henhold til denne lov.

§ 74 b. (Ophævet)

§ 75. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om pligt til anmeldelse af arbejdsulykker, forgiftningstilfælde, erhvervssygdomme og andre forhold af arbejdsmiljømæssig betydning.

Stk. 2. Den, som under udøvelse af offentlig tjeneste eller hverv får kendskab til forhold, der strider mod denne lov eller regler udstedt i henhold til loven, skal underrette Arbejdstilsynet herom.

Stk. 3. Inspektionsorganer, der er akkrediteret til kontrol, periodiske undersøgelser, prøvninger el.lign., skal underrette Arbejdstilsynet, hvis de vurderer, at et teknisk hjælpemiddel eller dele af et teknisk hjælpemiddel er til fare, hvis der ikke gribes ind. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 4. En læge, der konstaterer eller får mistanke om, at en person har været udsat for skadelige påvirkninger på sin arbejdsplads, skal underrette Arbejdstilsynet. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

§ 76. Enhver, der er pålagt pligter efter loven, skal efter anmodning give Arbejdstilsynet alle oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af tilsynets virksomhed.

Stk. 2. Hvis der er konkret mistanke om, at en juridisk person har begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, gælder pligten for fysiske personer med tilknytning til den juridiske person til at meddele oplysninger efter stk. 1, i det omfang oplysningerne søges tilvejebragt til brug for behandlingen af andre spørgsmål end fastsættelse af straf, jf. § 10, stk. 2, i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter.

Stk. 3. Arbejdstilsynets medarbejdere har uden retskendelse mod behørig legitimation til enhver tid adgang til offentlige og private arbejdssteder, jf. dog stk. 4, i det omfang, det er påkrævet, for at de kan varetage deres hverv. Politiet yder om fornødent bistand hertil. Nærmere regler om bistanden kan fastsættes af beskæftigelsesministeren efter forhandling med justitsministeren.

Stk. 4. Stk. 3 finder ikke anvendelse ved Arbejdstilsynets kontrol med arbejde af ikke-erhvervsmæssig karakter, der udføres af en person på eller i dennes private bolig, fritidsbolig, grund i tilknytning hertil, køretøj, fritidsfartøj eller andre løsørengenstande tilhørende husstanden. Beskæftigelsesministeren kan dog fastsætte, at Arbejdstilsynet fortsat kan føre kontrol og tilsyn med elevatorer og andet løfteudstyr samt trykbærende udstyr uden retskendelse.

Stk. 5. Arbejdstilsynets medarbejdere kan som led i tilsynets udøvelse uden retskendelse kræve tilgængelig dokumentation udleveret, herunder foretage fotografiske optagelser og lignende, og medtage prøver til nærmere analyse eller undersøgelse. Arbejdsgiveren eller dennes repræsentant, jf. § 23 og § 24, skal underrettes herom.

Stk. 6. Arbejdstilsynets medarbejdere kan som led i tilsynets udøvelse tale med ansatte, uden at andre er til stede.

Stk. 7. Arbejdstilsynets medarbejdere kan som led i tilsynets udøvelse gennemføre gruppesamtaler med ansatte, når det er arbejdsmiljøfagligt begrundet. Under gruppesamtaler med ansatte har arbejdsgiveren, dennes repræsentant, jf. §§ 23 og 24, eller en person, som arbejdsgiveren har udpeget hertil, ret til at være til stede, medmindre Arbejdstilsynets medarbejdere vurderer, at der er risiko for, at formålet med gruppesamtalen derved forspildes.

§ 77. Arbejdstilsynet kan træffe afgørelse om forhold, der strider mod loven eller mod regler eller afgørelser i medfør af loven, og kan herunder påbyde, at forholdene bringes i orden straks, f.eks. ved standsning af arbejde, eller inden en frist.

Stk. 2. Skønner Arbejdstilsynet det i øvrigt nødvendigt for at afværge en overhængende, betydelig fare for de ansattes eller andres sikkerhed eller sundhed, kan Arbejdstilsynet påbyde, at faren straks imødegås ved effektive foranstaltninger, f.eks. ved standsning af arbejde.

Stk. 3. Direktøren for Arbejdstilsynet kan påbyde, at den, der har leveret eller markedsført et teknisk hjælpemiddel, et personligt værnemiddel eller et stof eller materiale, som anvendt i overensstemmelse med dets bestemmelse alligevel viser sig at frembyde fare for sikkerhed eller sundhed, træffer de nødvendige foranstaltninger til afværgelse heraf. Det kan herunder påbydes,

- 1) at levering eller markedsføring standses,
- 2) at de pågældende tekniske hjælpemidler, personlige værnemidler eller stoffer eller materialer tilbagekaldes fra markedet.

Stk. 4. Arbejdstilsynet kan påbyde den, der har leveret eller markedsført et teknisk hjælpemiddel, et personligt værnemiddel eller et stof eller materiale, at destruere dette på en forsvarlig måde, når det pågældende tekniske hjælpemiddel, personlige værnemiddel eller stof eller materiale udgør en alvorlig risiko for sikkerhed og sundhed.

§ 77 a. Arbejdstilsynet kan påbyde en entreprenør, der har indgået aftale med en bygherre om udførelse af arbejde på en byggeplads, at standse alt arbejde, der er omfattet af entreprenørens aftale med bygherren, uanset om arbejdet udføres af entreprenøren eller af underentreprenører (entreprenørstop), jf. dog stk. 3 og 4, når

- 1) Arbejdstilsynet har intensiveret sit tilsyn med byggepladsen i ca. 4 uger og forinden skriftligt har meddelt entreprenøren dette,
- 2) entreprenøren og mindst én underentreprenør eller mindst to underentreprenører på byggepladsen i den periode, hvor Arbejdstilsynet har intensiveret sit tilsyn, jf. nr. 1, har fået flere påbud fra Arbejdstilsynet om overtrædelse af arbejdsmiljølovgivningen om forhold, der skal bringes i orden straks på grund af betydelig fare for de ansattes eller andres sikkerhed eller sundhed, jf. § 77, stk. 1,

- 3) Arbejdstilsynet ud fra overtrædelsernes karakter og antallet af påbud vurderer, at der er nærliggende risiko for, at påbuddene til entreprenøren og underentreprenører, jf. § 77, stk. 1, ikke er tilstrækkelige til at sikre den nødvendige forebyggelse af alvorlige arbejdsulykker og sundhedsskadelige påvirkninger på byggepladsen,
- 4) Arbejdstilsynet under det intensiverede tilsyn har varslet entreprenøren skriftligt om risikoen for et påbud om entreprenørstop og
- 5) Arbejdstilsynet inden for ca. 1 uge efter varslet har afgivet yderligere påbud efter § 77, stk. 1, til entreprenøren eller en underentreprenør.

Stk. 2. Entreprenøren skal orientere underentreprenørerne om Arbejdstilsynets varsel efter stk. 1, nr. 4, og om Arbejdstilsynets påbud om at standse arbejdet efter stk. 1.

Stk. 3. Uanset et påbud meddelt efter stk. 1 er det tilladt at udføre arbejde, der tjener til at efterkomme påbud efter § 77, stk. 1, der skal efterkommes straks, og som er afgivet forud for eller samtidig med påbuddet efter stk. 1.

Stk. 4. Uanset et påbud meddelt efter stk. 1 kan Arbejdstilsynet efter anmodning fra entreprenøren, når væsentlige samfundsmæssige hensyn taler for det, eller i andre enkeltstående tilfælde meddele tilladelse til, at dele af arbejdet på byggepladsen kan udføres. Det er en betingelse for, at Arbejdstilsynet kan meddele tilladelse til at udføre arbejdet, at det kan ske sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Stk. 5. Entreprenøren skal efter at have modtaget et påbud efter stk. 1 skriftligt meddele Arbejdstilsynet, hvordan der er rettet op på de arbejdsmiljøproblemer, der ligger til grund for påbuddet efter stk. 1. Det skal fremgå af meddelelsen, hvordan entreprenøren og underentreprenører vil samarbejde om at sikre den nødvendige forebyggelse af alvorlige arbejdsulykker og sundhedsskadelige påvirkninger på byggepladsen.

Stk. 6. Arbejdstilsynet foretager snarest muligt og senest dagen efter modtagelsen af en meddelelse efter stk. 5 en gennemgang af byggepladsen med entreprenøren. Efter gennemgangen meddeler Arbejdstilsynet entreprenøren snarest muligt, om arbejdet på byggepladsen kan genoptages.

Stk. 7. Entreprenøren og underentreprenører kan først genoptage arbejdet på byggepladsen, når Arbejdstilsynet har givet meddelelse til entreprenøren herom.

Stk. 8. Stk. 1-7 gælder også, hvis bygherren selv er en entreprenør, der udfører arbejde på byggepladsen.

§ 77 b. Arbejdstilsynet kan indgå en skriftlig aftale med arbejdsgiveren om forbedring af arbejdsmiljøet og om løsning af et eller flere konkrete arbejdsmiljøproblemer inden for en aftalt frist.

Stk. 2. En aftale kan indgås, når

- 1) Arbejdstilsynet har konstateret forhold, der strider mod loven eller mod regler eller afgørelser i medfør af loven, og som skal bringes i orden inden for en frist, og arbejdsgiveren ønsker at løse det pågældende arbejdsmiljøproblem flere steder på virksomheden eller
- 2) Arbejdstilsynet har mistanke om forhold, der strider mod loven eller mod regler eller afgørelser i medfør af loven, og arbejdsgiveren ønsker at løse det eller de arbejdsmiljøproblemer, der er mistanke om.

Stk. 3. Når der indgås en aftale efter stk. 1 og 2, skal arbejdsmiljøorganisationen eller i virksomheder uden pligt til at etablere arbejdsmiljøorganisation de ansatte orienteres om, at der er indgået en aftale, og arbejdsmiljøorganisationen eller de ansatte skal inddrages i arbejdet med løsningen af arbejdsmiljøproblemet.

Stk. 4. En aftale vil blive fulgt op af et tilsyn for at kontrollere forholdene, og om aftalen er opfyldt.

Stk. 5. En aftale kan opsiges af arbejdsgiveren eller af Arbejdstilsynet, hvis de forhold, der lå til grund for aftalen, ændrer sig væsentligt.

§ 78. (Ophævet)

§ 78 a. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af oplysninger om den enkelte danske eller udenlandske virksomheds arbejdsmiljø på baggrund af Arbejdstilsynets tilsyn og

resultaterne heraf, herunder oplysninger om den enkelte danske eller udenlandske virksomhed og om Arbejdstilsynets tilsyn og afgørelser efter § 77, stk. 1 og 2, og de arbejdsmiljøproblemer, der ligger til grund for Arbejdstilsynets afgørelser.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan endvidere fastsætte regler om, at der skal ske offentliggørelse af oplysninger om, hvorvidt den enkelte virksomhed har et internationalt arbejdsmiljøcertifikat.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, på hvilken måde og i hvilken form oplysningerne efter stk. 1 og 2 skal offentliggøres, og om varigheden af offentliggørelsen.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om offentliggørelse, herunder digitalt, af oplysninger om sikkerhedsforanstaltninger for virksomheder, hvor der er risiko for større uheld med farlige stoffer, herunder oplysninger, der indgår i sikkerhedsdokumentationen for sådanne virksomheder.

§ 78 b. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at der gennemføres forsøgsaktiviteter og udviklingsaktiviteter, der fraviger bestemmelserne i §§ 77-78 a. Dette gælder dog ikke, når der træffes afgørelse om forhold, som skal bringes i orden straks på grund af en betydelig fare, jf. § 77, stk. 1, eller som skal imødegås straks, jf. § 77, stk. 2.

§ 78 c. Arbejdsgiveren skal give skriftlig tilbagemelding på Arbejdstilsynets afgørelser, når Arbejdstilsynet anmoder om det.

Stk. 2. Ved tilbagemelding på afgørelser skal arbejdsgiveren sikre, at arbejdsmiljøorganisationen eller en repræsentant for de ansatte i virksomheder, der ikke har pligt til at etablere arbejdsmiljøorganisation, inden tilbagemeldingsfristens udløb er blevet gjort bekendt med indholdet af tilbagemeldingen. Arbejdsgiverens skal afgive erklæring herom.

§ 79. Myndigheder og personer, der udøver opgaver efter §§ 13 c-14 a og kapitel 11, 12 og 13-14, samt enhver, der i øvrigt yder bistand hertil, er underkastet reglerne om tavshedspligt efter straffelovens §§ 152-152 e. Straffelovens § 152 f finder ligeledes anvendelse.

Stk. 2. Arbejdstilsynet må ikke over for arbejdsgiveren eller andre oplyse, at Arbejdstilsynet har modtaget en klage over arbejdsmiljøet, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Enhver, der klager over arbejdsmiljøet til Arbejdstilsynet, kan give samtykke til, at Arbejdstilsynets særlige tavshedspligt efter stk. 2 ophæves, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Et samtykke efter stk. 3 kan ikke gives af en person under 18 år.

Stk. 5. Et samtykke efter stk. 3 skal som udgangspunkt gives digitalt. Samtykket kan ikke tilbagekaldes.

§ 79 a. Arbejdstilsynet fører som led i tilsynsvirksomheden efter denne lov tilsyn med overholdelsen af lovgivningen om røgfri miljøer. Arbejdstilsynet kan, eventuelt på nærmere angivne vilkår, påbyde, at forhold, der strider mod lovgivningen om røgfri miljøer, bringes i orden straks eller inden en nærmere angivet frist.

Stk. 2. § 76 og de regler, der er udstedt i medfør heraf, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med ministeren for sundhed og forebyggelse fastsætte nærmere regler om udøvelsen af tilsynet.

Stk. 4. Klage over afgørelser, der træffes af Arbejdstilsynet efter stk. 1, kan indbringes for Arbejdsmiljøklagenævnet. § 81, stk. 1-5, finder tilsvarende anvendelse.

§ 80. Efter forhandling med pågældende minister fastsætter beskæftigelsesministeren regler om Arbejdstilsynets samarbejde med andre offentlige myndigheder.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om Arbejdstilsynets iagttagelse af oplysningspligten efter artikel 14 i databeskyttelsesforordningen i forbindelse med Arbejdstilsynets samarbejde med andre offentlige myndigheder.

Kapitel 13 a

Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø

§ 80 a. Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø er et forskningscenter under Beskæftigelsesministeriet.

§ 80 b. Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø har terminaladgang til nødvendige oplysninger i indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister, til analyse- og statistiske formål på arbejdsmiljøområdet.

Kapitel 14

Klageadgang

§ 81. Klage over en afgørelse truffet af Arbejdstilsynet i henhold til denne lov, jf. dog stk. 6, eller i henhold til en EU-forordning vedrørende forhold omfattet af denne lov kan indbringes for Arbejdsmiljøklagenævnet, inden 4 uger efter at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Stk. 2. Klagen sendes til Arbejdstilsynet. Hvis Arbejdstilsynet fastholder afgørelsen, videresendes klagen til behandling i Arbejdsmiljøklagenævnet.

Stk. 3. Rettidig klage har opsættende virkning, indtil Arbejdsmiljøklagenævnets afgørelse foreligger, eller nævnet bestemmer andet. Klager over afgørelser om forhold efter § 77, stk. 1, som skal bringes i orden straks, samt afgørelser efter § 77, stk. 2 og 3, og § 77 a, har ikke opsættende virkning.

Stk. 4. Når særlige grunde taler derfor, kan Arbejdsmiljøklagenævnet behandle en klage og tillægge denne opsættende virkning, selv om klagen ikke er fremkommet rettidigt.

Stk. 5. Afgørelser truffet af Arbejdsmiljøklagenævnet kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 6. Klage over afgørelser truffet af Arbejdstilsynet i henhold til regler udstedt i medfør af § 14 a, stk. 2, § 68, stk. 8, og § 68 a, stk. 5, kan indbringes for beskæftigelsesministeren inden fire uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

§ 81 a. Arbejdsmiljøklagenævnet består af en formand og af følgende beskikkede medlemmer:

- 1) Fire medlemmer indstillet af Fagbevægelsens Hovedorganisation.
- 2) Et medlem indstillet af Akademikerne.
- 3) Et medlem indstillet af Dansk Arbejdsgiverforening.
- 4) Et medlem indstillet af Dansk Arbejdsgiverforening og Landbrug & Fødevarer i fællesskab.
- 5) Et medlem indstillet af Finanssektorens Arbejdsgiverforening.
- 6) Et medlem indstillet af KL, regionerne i forening samt Skatteministeriet i fællesskab.
- 7) Et medlem indstillet af Ledernes Hovedorganisation.
- 8) Et medlem med særlig teknisk sagkundskab indstillet af Danmarks Tekniske Universitet.
- 9) Et medlem med særlig arbejdsmedicinsk sagkundskab indstillet af Ministeriet for sundhed og forebyggelse.

Stk. 2. Formanden skal være ansat i Ankestyrelsen og have bestået juridisk kandidateksamen.

Stk. 3. De beskikkede medlemmer samt stedfortrædere for disse udpeges af beskæftigelsesministeren for fire år ad gangen og kan genudpeges. Finder udpegning sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb.

Stk. 4. Arbejdsmiljøklagenævnets afgørelser træffes af formanden og de i stk. 1, nr. 1-7, beskikkede medlemmer af nævnet eller deres stedfortrædere, jf. dog stk. 5. Afgørelser træffes ved stemmeflertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende. De enkelte beskikkede medlemmer kan anmode om, at sagkyndige med særlig viden deltager uden stemmeret i et møde i forbindelse med behandlingen af en sag.

Stk. 5. Arbejdsmiljøklagenævnets afgørelser i henhold til regler udstedt i medfør af § 9, stk. 2, vedrørende godkendelse af udbydere af arbejdsmiljøuddannelsen og udbydere af arbejdsmiljøuddannelsen for koordinatore af sikkerheds- og sundhedsarbejdet inden for bygge- og anlægsområdet træffes af formanden.

Stk. 6. Formanden træffer afgørelse, hvor der er klaget over Arbejdstilsynets afgørelser om aktindsigt i sager, hvor Arbejdstilsynet har truffet afgørelse efter arbejdsmiljøloven.

Stk. 7. Formanden kan træffe afgørelse på nævnets vegne i følgende sager:

- 1) Klager som alene vedrører fristen for efterkommelse af påbud efter § 77, stk. 1.
- 2) Afgørelser i henhold til § 81, stk. 3, 1. pkt., om fratagelse af en klages opsættende virkning.
- 3) Afgørelser i henhold til § 81, stk. 4, om behandling af en for sent indgivet klage.

Stk. 8. Formanden kan efter en skriftlig høring af nævnets beskikkede medlemmer træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, hvor der er en fast praksis, eller som i øvrigt ikke giver anledning til tvivl.

Stk. 9. Medlemmerne af nævnet skal orienteres om alle klagesager, der forelægges nævnet til afgørelse, og kan anmode om, at en sag behandles af hele klagenævnet.

Stk. 10. Arbejdsmiljøklagenævnet afgiver hvert år en beretning om sin virksomhed til beskæftigelsesministeren.

Stk. 11. Sekretariatsbetjeningen af Arbejdsmiljøklagenævnet varetages af Ankestyrelsen.

Stk. 12. Arbejdsmiljøklagenævnets forretningsorden fastsættes af beskæftigelsesministeren.

§ 81 b. Klage over en afgørelse truffet af en privat virksomhed bemyndiget i medfør af § 74, stk. 4, kan indbringes for Arbejdstilsynet inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Kapitel 14 a

Obligatorisk digital kommunikation

§ 81 c. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Arbejdstilsynet om forhold, som er omfattet af denne lov, skal foregå digitalt. Efter forhandling med den pågældende minister kan tilsvarende regler fastsættes for andre offentlige myndigheder, som har opgaver efter denne lov.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Kapitel 15

Straf

§ 82. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år den, der

- 1) overtræder § 15, § 15 a, § 16, § 17, stk. 1 og 2, § 18, § 19, § 20, stk. 1, § 20 a, stk. 1, § 21, stk. 1, § 23, §§ 25-34, § 37, stk. 1 og 6, § 38, stk. 1, § 42, stk. 1, § 45, stk. 1, § 48, stk. 1, § 63, stk. 5, § 75, stk. 4, § 76, stk. 1, eller de af Det Europæiske Fællesskabs forordninger vedrørende forhold omfattet af denne lov,
- 2) lader arbejde udføre i strid med kapitel 9 og 10, leder eller fører tilsyn med sådant arbejde eller udfører arbejde i strid med kapitel 9,
- 3) ikke efterkommer påbud efter § 77, 77 a eller
- 4) undlader at meddele oplysninger efter § 22, stk. 2.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, når overtrædelsen har medført en ulykke med alvorlig personskade eller døden til følge.

Stk. 3. Ved straffens udmåling efter stk. 1, nr. 1, skal det, i det omfang arbejdsgiveren har opfyldt sine pligter efter lovens kapitel 4, betragtes som en skærpende omstændighed, at ansatte forsætligt eller groft uagtsomt overtræder lovgivningens krav om

- 1) anvendelse af personlige værnemidler,
- 2) anvendelse af udsugningsforanstaltninger,
- 3) anvendelse af beskyttelsesudstyr eller sikkerhedsforanstaltninger,
- 4) anvendelse af forsvarlige arbejdsmetoder eller
- 5) certifikater til kran eller gaffeltruck.

Stk. 4. Uden for de i stk. 3 nævnte tilfælde skal det ved straffens udmåling efter stk. 1 og 2 betragtes som en skærpende omstændighed,

- 1) at der ved overtrædelsen er sket skade på liv eller helbred eller fremkaldt fare herfor, uden at forholdet er omfattet af stk. 2,
- 2) at der tidligere er afgivet påbud efter § 77, stk. 1 eller 2, eller truffet andre afgørelser af Arbejdstilsynet om overtrædelse af loven om samme eller tilsvarende forhold,
- 3) at der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, eller
- 4) at overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed.

Stk. 5. Det skal betragtes som en særlig skærpende omstændighed,

- 1) at der for unge under 18 år er sket en ulykke med alvorlig personskade eller døden til følge, jf. stk. 2,
- 2) at der for unge under 18 år er sket skade på liv eller helbred eller fremkaldt fare herfor, jf. stk. 4, nr. 1,
- 3) at der for flere personer er sket skade på liv eller helbred eller opstået fare herfor, eller
- 4) at den fysiske eller juridiske person inden for 4 år tidligere er straffet en eller flere gange for grov overtrædelse af arbejdsmiljølovgivningen.

Stk. 6. Ved arbejdsgiverens overtrædelse af § 15, § 38, stk. 1, § 42, stk. 1, § 45, stk. 1, § 48, stk. 1, kapitel 9 eller kapitel 10 skal der ved straffens udmåling, jf. stk. 1, 2, 4 og 5, lægges vægt på virksomhedens størrelse. Tilsvarende gælder ved arbejdsgiverens manglende efterkommelse af påbud efter § 77, der omhandler disse bestemmelser.

Stk. 7. Sker der ikke konfiskation af udbytte, som er opnået ved overtrædelsen, skal der ved udmåling af bøde, herunder tillægsbøde, tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel.

Stk. 8. Straffelovens § 23 om medvirken finder anvendelse på det i stk. 1 og 2 omhandlede strafansvar.

Stk. 9. Forældelsesfristen for strafansvaret er 5 år ved overtrædelse af §§ 30-34 samt regler udstedt i henhold til § 35.

§ 82 a. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at Arbejdstilsynet i nærmere angivne sager om overtrædelse af arbejdsmiljøregler, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, i et bødeforelæg kan tilkendegive, at sagen kan afgøres uden retssag, hvis den, der har begået overtrædelsen, erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden en nærmere angiven frist at betale en bøde som angivet i bødeforelægget. Det er en betingelse for bødeansvaret, at overtrædelsen kan tilregnes en eller flere til virksomheden knyttede personer eller virksomheden som sådan.

Stk. 2. Retsplejelovens regler om krav til indholdet af et anklageskrift og om, at en sigtet ikke er forpligtet til at udtale sig, finder tilsvarende anvendelse på bødeforelæg.

Stk. 3. Vedtages bøden, bortfalder videre forfølgning.

Stk. 4. Vedtagne bøder tillægges udpantningsret.

§ 82 b. Den, som overtræder § 49 e, stk. 1, om autorisation ved nedrivning af asbestholdigt materiale, straffes med bøde. Den, som overtræder § 49 l om uberettiget annoncering m.v., straffes med bøde.

Stk. 2. Ved straffens udmåling efter stk. 1 og 3 skal det betragtes som skærpende, at overtrædelsens karakter er grov eller særlig grov, at der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk

fordel, eller at den pågældende fysiske eller juridiske person tidligere er straffet for overtrædelse af § 49 e, stk. 1, eller § 49 l.

Stk. 3. For overtrædelse af § 49 e, stk. 1, og § 49 l kan der pålægges arbejdsgiveren bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes arbejdsgiveren som forsætlig eller uagtsom. Det er en betingelse for bødeansvaret, at overtrædelsen kan tilregnes en eller flere til virksomheden knyttede personer eller virksomheden som sådan. For bødeansvaret fastsættes ingen forvandlingsstraf.

§ 83. For overtrædelse af § 15, § 15 a, § 16, § 38, stk. 1, § 42, stk. 1, § 45, stk. 1, § 48, stk. 1, § 82, stk. 1, nr. 2 og 3, kan der pålægges arbejdsgiver bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes arbejdsgiver som forsætlig eller uagtsom, jf. dog stk. 3. Det er en betingelse for bødeansvaret, at overtrædelsen kan tilregnes en eller flere til virksomheden knyttede personer eller virksomheden som sådan. For bødeansvaret fastsættes ingen forvandlingsstraf.

Stk. 2. Ved bødens udmåling finder § 82, stk. 2 og 4-6, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. I det omfang arbejdsgiveren har opfyldt sine pligter efter lovens kapitel 4, kan arbejdsgiveren ikke pålægges bødeansvar, hvis ansatte overtræder lovgivningens krav om

- 1) anvendelse af personlige værnemidler,
- 2) anvendelse af udsagningsforanstaltninger,
- 3) anvendelse af beskyttelsesudstyr eller sikkerhedsforanstaltninger,
- 4) anvendelse af forsvarlige arbejdsmetoder eller
- 5) certifikater til kran og gaffeltruck.

§ 84. I forskrifter, der udstedes i henhold til loven, kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel i indtil 2 år for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne og påbud eller forbud i henhold til forskrifterne. Det kan endvidere fastsættes, at en arbejdsgiver, der overtræder bestemmelser, påbud eller forbud som anført, kan pålægges bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes arbejdsgiveren som forsætlig eller uagtsom. Det er en betingelse for bødeansvaret, at overtrædelsen kan tilregnes en eller flere til virksomheden knyttede personer eller virksomheden som sådan. For sådant bødeansvar fastsættes ingen forvandlingsstraf.

§ 85. Bødeansvar efter § 83 og § 84, 2. pkt., kan ikke pålægges virksomhedsledere m.fl., jf. § 23.

§ 86. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel. § 83, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 87. Når unge under 18 år beskæftiges i strid med bestemmelserne i denne lov eller de i henhold til loven fastsatte forskrifter, kan forældremyndighedens indehavere straffes med bøde, såfremt arbejdet er foregået med deres viden.

§ 87 a. (Ophævet)

Kapitel 16

Ikrafttræden m.v.

§ 88. Loven træder i kraft den 1. juli 1977. § 13 træder i kraft den 1. maj 1978.

Stk. 2. (Udelades)

§ 89. Lovene nr. 226, 227 og 228 af 11. juni 1954 om henholdsvis almindelig arbejderbeskyttelse, arbejderbeskyttelse inden for handels- og kontorvirksomhed og arbejderbeskyttelse inden for landbrug, skovbrug og gartneri ophæves.

Stk. 2. For så vidt angår forhold, hvorom der efter loven skal eller kan fastsættes nærmere regler administrativt, kan beskæftigelsesministeren bestemme, at reglerne herom i de i stk. 1 nævnte love forbliver i kraft indtil de afløses af bestemmelser fastsat i henhold til denne lov. Det samme gælder regler,

der er fastsat med hjemmel i de nævnte love samt regler, der er holdt i kraft ved § 76 i lov om almindelig arbejderbeskyttelse.

Stk. 3. Overtrædelse af de bestemmelser, der forbliver i kraft efter stk. 2, straffes med bøde eller fængsel i indtil 2 år. §§ 83 og 85-87 finder tilsvarende anvendelse.

§ 90. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Lov nr. 2588 af 28. december 2021 (Forlængelse af retten til uddannelse for personer, der har arbejdet i minkerhvervet eller følgeerhverv, inden for en pulje til og med 2022 og bemyndigelse til at fastsætte regler om Arbejdstilsynets behandling af personoplysninger i forbindelse med brug af hjælpeværktøjer m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2022.

Lov nr. 566 af 10. maj 2022 (Ændring af offentliggørelse af oplysninger om virksomhedernes arbejdsmiljø) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2022.

Stk. 2. 78 a, stk. 1 og 2, i lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 2062 af 16. november 2021, og regler udstedt i medfør heraf finder anvendelse indtil den 1. juli 2024.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at regler udstedt i medfør af § 78 a, stk. 1 og 2, i lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 2062 af 16. november 2021, ikke finder anvendelse på et tidspunkt før den 1. juli 2024.

Lov nr. 893 af 21. juni 2022 (Opfølgning på flerårsaftalen om kriminalforsorgens økonomi 2022-2025, herunder leje af fængselspladser i udlandet, revision af disciplinærstraffesystemet, udstationering til eget hjem med fodlænke eller udslningsfængsel m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2022, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2-7. (Udelades)

Lov nr. 324 af 28. marts 2023 (Udmøntning af »Trepartsaftale om initiativer til at modgå seksuel chikane på arbejdspladser« og forlængelse af hjemmel til smileyordningen) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. april 2023, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 1-3 træder i kraft den 1. juli 2023.

Stk. 3-6. (Udelades)

Lov nr. 1540 af 12. december 2023 (Udmøntning af dele af aftale om en fremtidssikret arbejdsmiljøindsats og indsats mod social dumping, aftale om initiativer på asbestområdet og anbefalinger fra det midlertidige AMO-udvalg m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. februar 2024, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 7, 10, 11, 23-26, 28, 33 og 34.

Stk. 3. (Udelades)

Stk. 4. § 1, nr. 17, finder ikke anvendelse på ansøgninger om bindende forhåndsbesked, der er modtaget af Arbejdstil-synet inden den 1. februar 2024. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Lov nr. 629 af 11. juni 2024 (Indførelse af autorisationsordning for nedrivning af asbestholdigt materiale, offentliggørelse af udenlandske virksomheders arbejdsmiljø og offentliggørelse af data om arbejdsulykker) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2024, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 1-6 og 9.

Stk. 3. Regler udstedt i medfør af § 72, stk. 9, i lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 2062 af 16. november 2021, som ændret ved § 2 i lov nr. 2588 af 28. december 2021, forbliver i kraft, indtil reglerne ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 72, stk. 10, i lov om arbejdsmiljø, jf. denne lovs § 1, nr. 7.

Lov nr. 1656 af 30. december 2024 (Tilpasning af rådsstruktur på beskæftigelses- og arbejdsmiljøområdet, nedlæggelse af Helbredsoplysningsrådet og Jobservice Danmark og afskaffelse af de beskæftigelsespolitiske mål m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 13

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2025, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af § 1, nr. 1, 4, 5, 7 og 9, § 2, nr. 1, 2 og 5-15, §§ 3-6, § 7, nr. 1, og §§ 8 og 10-12.

Stk. 3. Regler udstedt i medfør af § 68 a, stk. 7, i lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 2062 af 16. november 2021, som ændret senest ved lov nr. 629 af 11. juni 2024, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 68 a, stk. 5, i lov om arbejdsmiljø, jf. denne lovs § 2, nr. 11.

Lov nr. 1669 af 30. december 2024 (Tredje og sidste del af udmøntning af forebyggelsesplanen målrettet børn og unge – tobak, nikotin og alkohol) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2025, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. § 2, nr. 1, 5, 8 og 12, § 3, nr. 5, 6 og 8-10, og §§ 5 og 8-11 træder i kraft den 1. april 2025.

Stk. 3. § 1, nr. 2, 3, 7-12, 14-17, 19, 21-23, 26, 34 og 36, træder i kraft den 1. juli 2025.

Stk. 4. § 1, nr. 13, 18 og 27, træder i kraft den 1. april 2026.

Stk. 5-10. (Udelades)

Lov nr. 340 af 3. april 2025 (Entreprenørstop på byggepladser og forhøjelse af bødeniveau) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2025, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 1-5 og 7, træder i kraft den 1. januar 2026.

Lov nr. 501 af 20. maj 2025 (Implementering af dele af »Aftale om flere unge i fritidsjob«) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Lov nr. 502 af 20. maj 2025 (Nedlæggelse af arbejdsmiljøcertifikatordningen og justering af reglerne om årsløn m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Stk. 2-3. (Udelades)

Stk. 4. Regler udstedt i medfør af § 72, stk. 10, i lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 2062 af 16. november 2021 med senere ændringer, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 72, stk. 12, jf. denne lovs § 1, nr. 5.

Lov nr. 698 af 20. juni 2025 om forsvarssamarbejde mellem Danmark og Amerikas Forenede Stater m.v. indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 15. Forsvarsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-3. (Udelades)

Lov nr. 705 af 20. juni 2025 (Ophævelse af Arbejdstilsynets særlige tavshedspligt ved samtykke) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2025.

Beskæftigelsesministeriet, den 15. september 2025

P.M.V.

SIMON GRAVERS JACOBSEN

/ Katrine Wied Christensen

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, EF-Tidende 1989, nr. L 183, side 1, med senere ændringer, Rådets direktiv 92/57/EØF af 24. juni 1992 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed på midlertidige eller mobile byggepladser, EF-Tidende 1992, nr. L 245, side 6, med senere ændringer, visse bestemmelser i Rådets direktiv 94/33/EØF af 22. juni 1994 om beskyttelse af unge på arbejdspladsen, EF-Tidende 1994, nr. L 216, side 12, med senere ændringer, bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, EF-Tidende 2003, nr. L 299, side 9, og bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, med senere ændringer, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/104/EF af 16. september 2009 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes brug af arbejdsudstyr under arbejdet (andet særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EU-Tidende 2009, nr. L 260, side 5.

- 2) Lovens titel blev ændret ved lov nr. 394 af 02/05/2016, som trådte i kraft den 1. juli 2016. Lovens rette titel er lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.
- 3) Lovens titel blev ændret ved lov nr. 394 af 02/05/2016, som trådte i kraft den 1. juli 2016. Lovens rette titel er lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.

Bekendtgørelse om beskyttelse af dyr under transport

Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om beskyttelse af dyr under transport¹⁾

§ 1

I bekendtgørelse nr. 26 af 13. januar 2020 om beskyttelse af dyr under transport foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til bekendtgørelsens titel affattes således:

»1) Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 64/432/EØF af 26. juni 1964 om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin, EF-Tidende 1964, P 121, side 1977, som bl.a. ændret ved Rådets direktiv nr. 97/12/EF af 17. marts 1997, EF-Tidende 1997, L 109, side 1, og senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1226/2002 af 8. juli 2002, EF-Tidende 2002, L 179, side 13, samt Rådets direktiv 91/68/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen med får og geder inden for Fællesskabet, EF-Tidende 1991, L 46, side 19, som bl.a. ændret ved Rådets direktiv 2003/50/EF af 11. juni 2003, EU-Tidende 2003, L 169, side 51, og senest ved Kommissionens beslutning 2003/708/EF af 7. oktober 2003, EU-Tidende 2003, L 258, side 11, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EU-Tidende 2006, L 376, side 36. I bekendtgørelsen er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Rådets forordning 1/2005/EF af 22. december 2005 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning nr. 1255/97, EU-Tidende 2005, L 3, side 1 ff., som berigtiget ved berigtigelse i EU-Tidende 2011, L 336, s. 86. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke de nævnte forordningers umiddelbare gyldighed i Danmark. Bekendtgørelsen har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).«

2. *Indledningen* affattes således:

»I medfør af § 24, § 37, § 43, stk. 1 og 2, § 45, § 53, stk. 1 og 2, § 56, stk. 1, og § 58, stk. 8 og 10, i lov om dyrevelfærd (dyrevelfærdsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 61 af 19. januar 2024, fastsættes efter bemyndigelse i henhold til § 7, nr. 6, i bekendtgørelse nr. 1721 af 30. november 2020 om Fødevarestyrelsens opgaver og beføjelser:«

3. I § 3 indsættes efter »§ 9«: »og § 9 a«.

4. I § 9, *stk. 1*, udgår »under kørsel«.

5. § 9, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

6. I § 9, *stk. 3*, der bliver stk. 2, ændres »60 m³/t. pr. 100 kg svin« til: »61 m³/t pr. 100 kg svin«.

7. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Ved vejtransport af svin under 40 kg skal den indvendige højde mellem hver etage på transportmidlet, målt fra det højeste punkt på gulvet til det laveste punkt i loftet (f.eks. undersiden af eventuelle tværbjælker eller stivere), mindst opfylde kravene i bilag 1.«

8. I § 36, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 9, stk. 1 og 3,« til: »§ 9, stk. 1 og 2,«.

9. I § 36, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »§ 9, stk. 1 og 2,«: »§ 9 a,«.

10 Bilag 1 affattes som bilag 1 til denne bekendtgørelse.

§ 2

Stk. 1. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2024.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 9 a, for svin under 40 kg, finder anvendelse fra den 1. april 2031.

Fødevarestyrelsen, den 26. juni 2024

P.D.V.
CHARLOTTE VILSTRUP

/ Signe Krogh Nielsen

- ¹⁾ Bekendtgørelsen har som udkast været noticeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 om en informations-procedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

INDVENDIG HØJDE FOR SVIN

Nedenstående tabeller indeholder mindstekrav for indvendig højde ved transport af svin, jf. § 9, stk. 1, og § 9 a.

For alle vægtklasser af svin gælder, at der altid skal være tilstrækkelig frihøjde over det højeste dyr i skillerummet på transportmidlet målt fra det højeste punkt på dyret til det laveste punkt i loftet.

Der skal ved fysisk kontrol foretages en konkret vurdering af, hvorvidt dyrene har tilstrækkelig plads til at stå oprejst i deres naturlige stilling og foretage naturlige bevægelser samt, hvorvidt der er mulighed for god ventilation over dyrene. Denne vurdering skal ske ved en visuel bedømmelse af pladsforholdene. Tabel 1 og 2 nedenfor anvendes som ufravigeligt mindstekrav.

Tabel 1: Krav til indvendig højde for svin under 40 kg under vejtransport

Gennemsnitsvægt i kg	Indvendig højde ved anvendelse af et mekanisk ventilationssystem	Indvendig højde ved anvendelse af naturlig ventilation
10	45	45
15	52	52
20	57	57
25	62	62
30	65	65
35	68	68

Hvis de transporterede dyr har en vægt under 40 kg, beregnes den indvendige højde som en minimumsværdi ved at tillægge 40,85 pct. af dyrenes beregnede gennemsnitshøjde som frihøjde over dyrene. Dyrenes gennemsnitshøjde estimeres ud fra vægt i kg ved følgende beregningsmodel:

$$\text{Gennemsnitshøjde i cm} = 15,5 + 2,06 * \text{Vægt} - 0,0500 * \text{Vægt}^2 + 0,000514 * \text{Vægt}^3.$$

Den indvendige højde afrundes til hele antal centimeter.

Bestemmelserne i § 9 a for svin under 40 kg, finder anvendelse fra den 1. april 2031.

Tabel 2: Krav til indvendig højde for svin på 40 kg og derover under vej- og jernbanetransport

Gennemsnitsvægt i kg	Indvendig højde ved anvendelse af et mekanisk ventilationssy- stem	Indvendig højde ved an- vendelse af naturlig ven- tilation
40	74 cm	89 cm
50	77 cm	92 cm
70	84 cm	99 cm
90	90 cm	105 cm
100	92 cm	107 cm
110	95 cm	110 cm
130	99 cm	114 cm
150	103 cm	118 cm
170	106 cm	121 cm
190	109 cm	124 cm
210	111 cm	126 cm
230	112 cm	127 cm

Hvis de transporterede dyr har en vægt mellem de angivne intervaller, beregnes den indvendige højde som en minimumsværdi ved lineær interpolation. Hvis de transporterede dyr har en vægt, der er højere end 230 kg, beregnes den indvendige højde som en minimumsværdi ved lineær ekstrapolation.«

Bekendtgørelse om beskyttelse af dyr under transport¹⁾

I medfør af § 4 a, § 12, stk. 1, § 24 a, stk. 1, § 27 a, stk. 1 og 2, § 28, stk. 7 og 8, og § 31 a i dyreværnsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 20 af 11. januar 2018, fastsættes efter bemyndigelse i henhold til § 7, nr. 6, i bekendtgørelse nr. 1614 af 18. december 2018 om Fødevarestyrelsens opgaver og beføjelser:

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Denne bekendtgørelse indeholder bestemmelser om beskyttelse af dyr under transport og supplerer og præciserer Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning nr. 1255/97 (herefter transportforordningen).

§ 2. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) Godkendt synsvirksomhed: Virksomheder, der har tilladelse fra Færdselsstyrelsen til at foretage syn af køretøjer (herefter synsvirksomheder).
- 2) Heste, kvæg, får, geder og svin: Tamdyr af hestefamilien eller tamkvæg, -får, -geder eller -svin.
- 3) Fjerkræ: Høns, kalkuner, perlehøns, ænder, gæs, vagtler, duer, fasaner, agerhøns og strudsefugle (rati-tæ), der opdrættes eller holdes i fangenskab med henblik på avl, produktion af kød eller konsumæg eller levering af vildt til udsætning.
- 4) Arbejdsdag: Ugedagene mandag-fredag, undtagen eventuelle helligdage.
- 5) Helligdage: nytårsdag, skærtorsdag, langfredag, 1. og 2. påskedag, St. Bededag, Kr. Himmelfartsdag, 1. og 2. pinsedag, Grundlovsdag, juleaftensdag, 1. og 2. juledag samt nytårsaftensdag.

Kapitel 2

Supplerende regler for transporter af dyr omfattet af transportforordningen

Kontrol og godkendelse af visse transportmidler

§ 3. Transportmidler, der anvendes til vejtransport af dyr over otte timer, skal forinden kontrolleres og godkendes af en godkendt synsvirksomhed, jf. artikel 7, stk. 1, og artikel 18, stk. 1, i transportforordningen, medmindre det pågældende transportmiddel allerede er genstand for en ansøgning til eller er godkendt af en myndighed i et andet EU-medlemsland. Godkendelse må kun meddeles, når transportmidlet opfylder kravene i kapitel II og VI i bilag I til transportforordningen og § 9 i denne bekendtgørelse. Godkendelse kan meddeles for bestemt angivne typer af transportmidler.

§ 4. Den godkendte synsvirksomhed udsteder for de i § 3 omtalte transportmidler og containere et godkendelsescertifikat efter modellen i kapitel IV i bilag III til transportforordningen. Hvert certifikat forsynes med et unikt nummer og udfærdiges på dansk og på engelsk.

Stk. 2. De almindelige bestemmelser om syn af motorkøretøjer med henblik på registrering, herunder om gebyr, finder anvendelse på en godkendt synsvirksomheds syn i medfør af transportforordningen og denne bekendtgørelse.

Fødevarestyrelsens udstedelse af autorisationer

§ 5. Fødevarestyrelsen udsteder efter ansøgning autorisationer i henhold til artikel 10 eller artikel 11 i transportforordningen.

Stk. 2. Transportvirksomheden skal give kunderne oplysninger om, at autorisationen er udstedt af Fødevarestyrelsen efter transportforordningens artikel 10 eller artikel 11. Fødevarestyrelsens kontaktoplysninger skal gives til eller gøres tilgængelige for kunden, inden der indgås aftale om transport af dyr.

Krav om transportegnethed

§ 6. Ved transport under otte timer mellem Danmark og et andet EU-medlemsland samt til og fra et tredjeland af heste, kvæg, får, geder og svin, hvor der gælder et krav om, at dyrene skal ledsages af et sundhedscertifikat, skal embedsdyrlægen i forbindelse med udstedelse af dette certifikat tillige attestere, at dyrene på undersøgelsestidspunktet var egnede til at blive transporteret på den planlagte strækning efter bestemmelserne i transportforordningen.

Stk. 2. Den i stk. 1 nævnte attestation må kun ske, hvis dyrene inden for de sidste 48 timer før forsendelsens afgang er synet af en embedsdyrlæge. For kvæg, får, geder og svin gælder dog, at de skal være synet af embedsdyrlægen inden for de sidste 24 timer før forsendelsens afgang.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 finder for registrerede heste alene anvendelse i det omfang, dyrene forud for transporten underkastes en dyresundhedsmæssig undersøgelse af en embedsdyrlæge. For registrerede heste kan erklæringen på sundhedscertifikatet, jf. stk. 1, dog påføres på sidste arbejdsdag inden forsendelsens afgang.

§ 7. Søer, som flyttes fra besætninger efter at have indgået i en produktion af smågrise (udsættersøer), anses ikke for egnede til transporter på mere end otte timer.

Stk. 2. Hvis afstanden mellem første pålæsningssted og et samlested er under 100 km, betragtes samlestedet som afgangssted. Udsættersøer, der opholder sig mere end to timer på samlestedet, anses dog kun for egnede til transporter på otte timer regnet fra udløbet af den anden time efter ankomsten til samlestedet.

Stk. 3. Hvis afstanden mellem første pålæsningssted og et samlested er over 100 km, anses udsættersøer ikke for egnede til transporter, der overstiger otte timer regnet fra pålæsningen på første pålæsningssted. Opholdet på samlestedet medregnes i de otte timer, i det omfang opholdet overstiger to timer.

§ 8. Høner, som sendes til slagtning efter at have indgået i en produktion af konsumæg (udsætterhøner), anses ikke for egnet til transport.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis indfangningen, håndteringen og transporten sker i overensstemmelse med retningslinjer fra Danske Æg, som er godkendt af Fødevarestyrelsen.

Præcisering af transportforordningens regler om indvendig højde, ventilation og areal

§ 9. Ved vej- og jernbanetransport af svin på 40 kg og derover skal den indvendige højde mellem hver etage - målt fra det højeste punkt på gulvet til det laveste punkt i loftet (f.eks. undersiden af eventuelle tværbjælker eller stivere) - mindst opfylde kravene i bilag 1 under kørsel.

Stk. 2. Hvis de transporterede dyr har en vægt mellem de angivne intervaller, beregnes den indvendige højde som en minimumsværdi ved lineær interpolation. Hvis de transporterede dyr har en vægt, der er højere end 230 kg, beregnes den indvendige højde som en minimumsværdi ved lineær ekstrapolation.

Stk. 3. Det mekaniske ventilationssystem skal sikre tilstrækkelig og jævnt fordelt ventilation med en nominel ventilationskapacitet på mindst 60 m³/t. pr. 100 kg svin. Når den samlede forsendelsestid for svin på 40 kg og derover overstiger otte timer, skal reglerne om (mekanisk) ventilation i kapitel VI, pkt. 3, i transportforordningen tillige være opfyldt.

§ 10. Ved vej-, jernbane- og lufttransport af heste, kvæg, får, geder, svin og fjerkræ skal lastetætheden mindst opfylde arealkravene angivet i bilag 2, 3 og 4 til denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Ved søtransport skal lastetætheden for heste, kvæg, får, geder, svin og fjerkræ mindst opfylde arealkravene angivet i kapitel VII i bilag I til transportforordningen.

CITES

§ 11. Dyr, der er omfattet af konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES), skal transporteres efter bestemmelserne i CITES' seneste retningslinjer for transport og forberedelse til afsendelse af levende vilde dyr og planter. Ved transport med fly skal de transporteres i

overensstemmelse med mindst de seneste IATA-regler for transport af levende dyr. Dyrene skal transporteres til bestemmelsesstedet så hurtigt som muligt.

Stk. 2. Dyrene skal under transporten passes i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte regelsæt og skal således bl.a. vandes og fodres på tilfredsstillende måde med passende mellemrum under transporten.

Stk. 3. Der skal afsættes en passende periode, hvori dyrene holdes tilbage og tilvænnenes til forholdene, herunder om nødvendigt til deres containere, inden afsendelse.

Havpattedyr

§ 12. Havpattedyr skal være under konstant tilsyn af en kvalificeret ledsager under transporten. Containere med havpattedyr må ikke stables.

Kapitel 3

Supplerende regler for transporter af pattedyr og fugle, der fuldt ud afvikles her i landet

Kontrol og godkendelse af visse transportmidler

§ 13. Transportmidler, der anvendes til vejtransporter under otte timer af heste, kvæg, svin på 40 kg og derover, geder og får, skal forinden kontrolleres og godkendes af en godkendt synsvirksomhed.

Stk. 2. Godkendelse efter stk. 1 kræves dog ikke, såfremt der er tale om landbrugeres transport af egne dyr i egne transportmidler til og fra egen bedrift.

Stk. 3. Godkendelse efter stk. 1 må kun meddeles, når transportmidlet opfylder kravene i kapitel II i bilag I til transportforordningen og § 9 i denne bekendtgørelse. Godkendelse kan meddeles for bestemt angivne typer af transportmidler.

Stk. 4. Bestemmelserne i § 4 finder tilsvarende anvendelse.

§ 14. Godkendelsescertifikater udstedt i medfør af § 3 og § 13 skal medbringes under kørslen og på forlangende forevises for politi og veterinærmyndigheder.

Krav til selve planlægningen af transporten

§ 15. Forinden transportens påbegyndelse påhviler det afsenderen eller dennes repræsentant at drage omsorg for, at modtageren eller dennes repræsentant er underrettet om tidspunktet for dyrenes ankomst til bestemmelsesstedet. Det påhviler modtageren eller dennes repræsentant at tage vare på dyrene ved ankomsten til bestemmelsesstedet.

§ 16. Dyr må kun pålæsses transportmidler eller containere, som er grundigt rengjort og om fornødent desinficeret. Døde dyr, strøelse og ekskrementer skal fjernes så hurtigt som muligt.

Transportegnethed

§ 17. Transport af lettere tilskadekomne eller syge dyr, som ikke påføres unødigt lidelse på grund af transporten, må kun finde sted, hvis

- 1) dyrene holdes adskilt fra raske dyr, og
- 2) transportmidlets bund under transporten forsynes med et ekstra tykt lag egnet strøelse under de pågældende dyr.

Stk. 2. Der skal i tilfælde af tvivl om, hvorvidt dyrene påføres unødigt lidelse på grund af transporten, indhentes en udtalelse fra en dyrlæge.

§ 18. Kvæg anses ikke for egnet til transport i 14 dage efter kælvning.

Transportpraksis

§ 19. Det er ikke tilladt at transportere dyr i sække.

§ 20. Fjerkræ skal i forbindelse med vej- og jernbanetransport transporteres i kasser, bure eller kurve af en sådan størrelse, at dyrene kan bevæge sig og sidde med hoved og krop i naturlig stilling. Mindst to af kassens sider, eventuelt en af disse og låget, skal være forsynet med trådnet, tremmer eller ventilationsåbninger, således at en rigelig luftcirkulation er sikret under transporten, uden at dyrets hoved eller ben kan passere åbningerne. Kasserne (kurvene) må ikke stables således, at den fornødne luftcirkulation hindres.

§ 21. Transport af andre fugle end fjerkræ i forbindelse med vej- og jernbanetransport skal foregå under iagttagelse af reglerne i § 20 med de ændringer, der følger af de pågældende fugles art og natur.

§ 22. Transport af fjerkræ ved lufttransport skal foregå i overensstemmelse med § 20 under tilbørlig hensyntagen til transportmidlets indretning. Transporteres dyrene i kasser, skal disse være solidt fikseret til flyets gulv eller sider.

§ 23. For transport af heste, voksent kvæg og ungkvæg gælder følgende:

- 1) Heste, bortset fra hopper, der transporteres sammen med deres føl, skal transporteres i individuelle båse.
- 2) Ved transport af hopper og køer med diende afkom skal der for hvert moderdyr med afkom etableres et så rummeligt aflukke, at både moderdyr og afkom bekvemt kan ligge ned samtidig.
- 3) Dyrene skal anbringes således, at de ikke under transporten er udsat for beskadigelse af haleroden eller sædebenskuderne. Ved anbringelse på tværs i vognen må dyrene ikke rage uden for vognkanten.
- 4) Malkende køer skal malkes umiddelbart inden indladningen og på ny senest hver 12. time efter denne.

§ 24. Containere og veksellad til transport af dyr må ikke hejses op eller ned i en skrå vinkel, mens der befinder sig dyr i dem.

Stk. 2. Dæk eller etageadskillelser i køretøjer må ikke helt eller delvist sænkes ned i en skrå vinkel, mens dyrene står på dem.

§ 25. Gulvet i et transportmiddel eller en container skal være forsynet med passende strøelse eller tilsvarende materiale, der giver dyrene den fornødne komfort under hensyn til arten og antallet af dyr, der transporteres, transporttiden og vejrforholdene. Dette materiale skal sikre en passende absorption af urin og ekskrementer.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse ved transport af fjerkræ.

§ 26. Transportmidler, der ikke er forsynet med fast tag, skal være overdækket med presenning el. lign, der yder dyrene effektiv beskyttelse mod vejret. I tiden fra 1. april til den 1. november kan overdækning dog undlades ved transport af andet end svin inden for en afstand af 50 km.

Dispensation

§ 27. Fødevarestyrelsen kan meddele dispensation fra §§ 13-26, hvis det er ubetænkeligt af hensyn til dyrenes velfærd.

Stk. 2. Dispensation efter stk. 1 kan gøres betinget af nærmere angivne vilkår.

Stk. 3. Fødevarestyrelsen kan tilbagekalde en dispensation ved grov eller gentagen overtrædelse af vilkårene eller af reglerne om beskyttelse af dyr under transport.

Kapitel 4

Tilbagekaldelse af autorisationer og godkendelsescertifikater

§ 28. Færdselsstyrelsen kan tilbagekalde et godkendelsescertifikat udstedt af en godkendt synsvirksomhed i henhold til § 4 og § 13 i denne bekendtgørelse, hvis transportmidlet ikke opfylder kravene i transportforordningen eller i denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Har Færdselsstyrelsen begrundet mistanke om, at et godkendt transportmiddel ikke opfylder kravene i transportforordningen eller i denne bekendtgørelse, kan Færdselsstyrelsen beslutte midlertidigt at suspendere godkendelsescertifikat for det pågældende transportmiddel. Er godkendelsescertifikatet blevet midlertidigt suspenderet, indkalder Færdselsstyrelsen inden for en frist, der fastsættes af styrelsen, transportmidlet til et nyt syn. Godkendelsescertifikatet tilbagekaldes, hvis det i forbindelse med dette syn, konstateres, at transportmidlet ikke opfylder kravene i transportforordningen og i denne bekendtgørelse.

Stk. 3. Hvis et godkendelsescertifikat er blevet midlertidigt suspenderet eller tilbagekaldt, skal godkendelsescertifikatet inden syv dage tilbageleveres til Færdselsstyrelsen. Fristen regnes fra datoen for afgørelsen om midlertidig suspension eller tilbagekaldelse.

Stk. 4. Færdselsstyrelsen er forpligtet til omgående gennem Fødevarestyrelsen at underrette alle de i transportforordningens artikel 24, stk. 2, nævnte kontaktpunkter om enhver afgørelse, der træffes i medfør af stk. 1 og 2.

§ 29. Søfartsstyrelsen kan tilbagekalde et godkendelsescertifikat for skibe til transport af levende dyr udstedt af styrelsen i henhold artikel 7, stk. 2 og 3, samt artikel 19 i transportforordningen, hvis transportmidlet ikke opfylder kravene i kapitel IV, del 1, i bilag I til transportforordningen.

Stk. 2. Har Søfartsstyrelsen begrundet mistanke om, at et godkendt transportmiddel ikke opfylder kravene i transportforordningen, kan styrelsen beslutte midlertidigt at suspendere godkendelsescertifikat for det pågældende transportmiddel. Er godkendelsescertifikatet blevet midlertidigt suspenderet, indkalder Søfartsstyrelsen inden for en frist, der fastsættes af styrelsen, transportmidlet til et nyt syn. Godkendelsescertifikatet tilbagekaldes, hvis det i forbindelse med dette syn, konstateres, at transportmidlet ikke opfylder kravene i transportforordningen.

Stk. 3. Hvis et godkendelsescertifikat er blevet midlertidigt suspenderet eller tilbagekaldt, skal godkendelsescertifikatet inden syv dage tilbageleveres til Søfartsstyrelsen. Fristen regnes fra datoen for afgørelsen om midlertidig suspension eller tilbagekaldelse.

Stk. 4. Søfartsstyrelsen er forpligtet til omgående gennem Fødevarestyrelsen at underrette alle de i transportforordningens artikel 24, stk. 2, nævnte kontaktpunkter om enhver afgørelse, der træffes i medfør af stk. 1 og 2.

§ 30. En autorisation meddelt af Fødevarestyrelsen i henhold til artikel 10 eller artikel 11 i transportforordningen kan tilbagekaldes af styrelsen, hvis transportvirksomheden har overtrådt transportforordningen eller denne bekendtgørelse. Tilbagekaldelse kan ske for et tidsrum af et til fem år eller indtil videre.

Stk. 2. Har Fødevarestyrelsen begrundet mistanke om, at en autorisation kan tilbagekaldes i medfør af stk. 1, kan Fødevarestyrelsen beslutte midlertidigt at suspendere denne, indtil endelig afgørelse om tilbagekaldelse foreligger.

Stk. 3. Hvis en meddelt autorisation midlertidig suspenderes eller tilbagekaldes, skal autorisationen inden syv dage tilbageleveres til Fødevarestyrelsen. Fristen regnes fra datoen for afgørelsen om suspension eller tilbagekaldelse.

Stk. 4. Fødevarestyrelsen er forpligtet til omgående at underrette alle de i transportforordningens artikel 24, stk. 2, nævnte kontaktpunkter om enhver afgørelse, der træffes i medfør af stk. 1 og 2.

Kapitel 5

Afhjælpningsforanstaltninger

§ 31. Hvis det under transporten konstateres, at bestemmelserne i transportforordningen eller i denne bekendtgørelse ikke overholdes eller ikke er blevet overholdt, kan Fødevarestyrelsen eller politiet udstede påbud i overensstemmelse med artikel 23 i transportforordningen til den ansvarlige for transporten om at træffe enhver afhjælpningsforanstaltning, som findes nødvendig for at sikre dyrenes velfærd.

Stk. 2. Hvis den ansvarlige for transporten ikke efterkommer det i medfør af stk. 1 meddelte påbud, kan Fødevarestyrelsen eller politiet lade de nødvendige foranstaltninger gennemføre for den ansvarliges regning.

Kapitel 6

Gebyrer

§ 32. Omkostninger i forbindelse med embedsdyrlægekontrol i henhold til artikel 20-21 og artikel 26, stk. 4, i transportforordningen påhviler transportvirksomheden og beregnes i henhold til Fødevarestyrelsens bekendtgørelse om betaling for kontrol af fødevarer og levende dyr m.v. For embedsdyrlægens kontrol i henhold til artikel 21 i transportforordningen betales dog ikke grundgebyr.

Kapitel 7

Obligatorisk digital kommunikation

§ 33. Organisator skal sikre, at Fødevarestyrelsen modtager logbogens del 1 i henhold til transportforordningens artikel 5, stk. 4, jf. bilag II, pkt. 3, litra b, via Fødevarestyrelsens digitale IT-system, Eksportportalen, på eksportportalen.fvst.dk.

Stk. 2. Kopi af den udfyldte logbog og relevante diagramark og print skal forevises Fødevarestyrelsen, jf. transportforordningens artikel 5, stk. 4, jf. bilag II, pkt. 8, via eksportportalen.fvst.dk.

§ 34. Transportvirksomheder, der skal stille oplysninger fra navigationssystemet, jf. transportforordningens artikel 6, stk. 9, til rådighed for Fødevarestyrelsen, skal gøre det via eksportportalen.fvst.dk.

§ 35. Transportvirksomheder, der ansøger Fødevarestyrelsen om autorisation til at udføre lange forsendelser, jf. transportforordningens artikel 11, stk. 1, skal fremlægge gyldige godkendelsescertifikater i henhold til artikel 11, stk. 1, litra b, pkt. ii, via eksportportalen.fvst.dk.

Kapitel 8

Straf, ikrafttrædelse mv.

§ 36. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder straffes den, der

- 1) overtræder § 3, § 5, stk. 2, §§ 6-8, § 9, stk. 1 og 3, §§ 10-12, § 13, stk. 1 og 3, §§ 14-24, § 25, stk. 1, § 26, 1. pkt., § 28, stk. 3, § 29, stk. 3, § 30, stk. 3, eller
- 2) undlader at efterkomme påbud efter § 31, stk. 1.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 37. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder den, der overtræder følgende bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning nr. 1255/97 og de bilag til forordningen, som der henvises til i disse bestemmelser:

- 1) Artikel 3.
- 2) Artikel 4.
- 3) Artikel 5.
- 4) Artikel 6, stk. 1-6, og stk. 8-9.
- 5) Artikel 7.
- 6) Artikel 8.
- 7) Artikel 9.

Stk. 2. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder den, der undlader at efterkomme et midlertidigt forbud nedlagt i medfør af artikel 26, stk. 6, i samme forordning.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 38. Bekendtgørelsen træder i kraft den 15. januar 2020.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 1495 af 13. december 2019 om beskyttelse af dyr under transport ophæves.

Fødevarestyrelsen, den 13. januar 2020

P.D.V.
HANNE LARSEN

/ Rikke Hansen

- ¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 64/432/EØF af 26. juni 1964 om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin, EF-Tidende 1964, P 121, side 1977, som bl.a. ændret ved Rådets direktiv nr. 97/12/EF af 17. marts 1997, EF-Tidende 1997, L 109, side 1, og senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1226/2002 af 8. juli 2002, EF-Tidende 2002, L 179, side 13, samt Rådets direktiv 91/68/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen med får og geder inden for Fællesskabet, EF-Tidende 1991, L 46, side 19, som bl.a. ændret ved Rådets direktiv 2003/50/EF af 11. juni 2003, EU-Tidende 2003, L 169, side 51, og senest ved Kommissionens beslutning 2003/708/EF af 7. oktober 2003, EU-Tidende 2003, L 258, side 11, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EU-Tidende 2006, L 376, side 36. I bekendtgørelsen er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Rådets forordning 1/2005/EF af 22. december 2005 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning nr. 1255/97, EU-Tidende 2005, L 3, side 1 ff., som berigtiget ved berigtigelse i EU-Tidende 2011, L 336, s. 86. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke de nævnte forordningers umiddelbare gyldighed i Danmark.

INDVENDIG HØJDE FOR SVIN

Tabellen indeholder mindstekrav for indvendig højde ved transport af svin, jf. § 9, stk. 1.

Gennemsnitsvægt i kg	Indvendig højde ved anvendelse af et mekanisk ventilationssystem	Indvendig højde ved anvendelse af naturlig ventilation
40	74 cm	89 cm
50	77 cm	92 cm
70	84 cm	99 cm
90	90 cm	105 cm
100	92 cm	107 cm
110	95 cm	110 cm
130	99 cm	114 cm
150	103 cm	118 cm
170	106 cm	121 cm
190	109 cm	124 cm
210	111 cm	126 cm
230	112 cm	127 cm

AREALKRAV (LASTETÆTHED)

Dette bilag indeholder en præcisering af de i transportforordningens bilag I, kapitel VII, angivne krav til areal under transport af heste, kvæg, får og geder, svin og fjerkræ, jf. § 10, stk. 1.

A. HESTE**Vejtransport**

1. Transporter af under otte timers varighed

Kategori	Areal pr. dyr*
Voksne heste	1,75 m ² (0,7 x 2,5 m)
Plage (6-24 måneder)	1,20 m ² (0,6 x 2,0 m)
Ponyer (under 144 cm)	1,00 m ² (0,6 x 1,8 m)
Føl (0-6 måneder)	1,40 m ² (1,0 x 1,4 m)

* Tallene i parentes angiver mindste bredde- og længdemål ved transport af dyr i enkeltbokse.

Tallene kan variere med højst 10 pct. for voksne heste og ponyer og med højst 20 pct. for plage og føl afhængigt af ikke blot hestens vægt og størrelse, men også af deres fysiske tilstand, vejrforholdene og transportens sandsynlige varighed.

2. Transporter af over otte timers varighed

Kategori	Areal pr. dyr*
Voksne heste	1,92 m ² (0,74 x 2,60 m)
Plage (6-24 måneder) ved forsendelser under 48 timer	1,20 m ² (0,6 x 2,0 m)
Plage (6-24 måneder) ved forsendelser over 48 timer	2,40 m ² (1,20 x 2,00 m)
Ponyer (under 144 cm)	1,10 m ² (0,60 x 1,83 m)
Føl (0-6 måneder)	1,68 m ² (0,75 x 2,20 m)

* Tallene i parentes angiver mindste bredde- og længdemål ved transport af dyr i enkeltbokse.

Under lange forsendelser skal føl og plage kunne lægge sig ned.

Jernbanetransport

1. Transporter af under otte timers varighed

Kategori	Areal pr. dyr*
Voksne heste	1,75 m ² (0,7 x 2,5 m)**
Plage (6-24 måneder)	1,20 m ² (0,6x 2,0 m)
Ponyer (under 144 cm)	1,00 m ² (0,6 x 1,8 m)
Føl (0-6 måneder)	1,40 m ² (1,0 x 1,4 m)

* Tallene i parentes angiver mindste bredde- og længdemål ved transport af dyr i enkeltbokse.

** Godsvognes faktiske standardbredde er 2,6 – 2,7 m.

Tallene kan variere med højst 10 pct. for voksne heste og ponyer og med højst 20 pct. for plage og føl afhængigt af ikke blot hestens vægt og størrelse, men også af deres fysiske tilstand, vejrforholdene og transportens sandsynlige varighed.

2. Transporter af over otte timers varighed

Kategori	Areal pr. dyr*
Voksne heste	1,92 m ² (0,74 x 2,60 m)**
Plage (6-24 måneder) ved forsendelser under 48 timer	1,20 m ² (0,6x 2,0 m)
Plage (6-24 måneder) ved forsendelser over 48 timer	2,40 m ² (1,20 x 2,00 m)
Ponyer (under 144 cm)	1,10 m ² (0,60 x 1,83 m)
Føl (0-6 måneder)	1,68 m ² (0,75 x 2,20 m)
* Tallene i parentes angiver mindste bredde- og længdemål ved transport af dyr i enkeltbokse.	
** Godsvognes faktiske standardbredde er 2,6 – 2,7 m.	

Under lange forsendelser skal føl og plage kunne lægge sig ned.

Flytransport

Lastetæthed for heste i forhold til gulvareal:

Levende vægt (kg)	Areal (m ²) pr. dyr
0-100	0,42
100-200	0,66
200-300	0,87
300-400	1,04
400-500	1,19
500-600	1,34
600-700	1,51
700-800	1,73

B. KVÆG

Vejtransport

Se tabellen i bilag 4 for arealkrav for kvæg under vejtransport.

Jernbanetransport

1. Transporter af under otte timers varighed

Kategori	Levende vægt (kg)	Areal (m ²) pr. dyr
----------	-------------------	---------------------------------

Kalve til opdræt	55	0,30-0,40
Middelstore kalve	110	0,40-0,70
Tunge kalve	200	0,70-0,95
Middelstort kvæg	325	0,95-1,30
Tungt kvæg	550	1,30-1,60
Meget tungt kvæg	> 700	> 1,60

Tallene kan variere afhængigt af ikke blot dyrenes vægt og størrelse, men også af deres fysiske tilstand, vejrforholdene og transportens sandsynlige varighed.

2. Transporter af over otte timers varighed

Kategori	Levende vægt (kg)	Areal (m ²) pr. dyr
Kalve til opdræt	55	0,40
Middelstore kalve	110	0,70
Tunge kalve	200	0,95
Middelstort kvæg	325	1,30
Tungt kvæg	550	1,60
Meget tungt kvæg	> 700	> 1,70

Lufttransport

Kategori	Levende vægt (kg)	Areal (m ²) pr. dyr
Kalve	50	0,23
	70	0,28
Kvæg	300	0,84
	500	1,27

C. FÅR OG GEDER

Vejtransport

1. Transporter af under otte timers varighed

Kategori	Levende vægt (kg)	Areal (m ²) pr. dyr
Klippede får og lam på mindst 26 kg	< 55	0,20-0,30
	> 55	> 0,30
Uklippede får	< 55	0,30-0,40
	> 55	> 0,40
Drægtige moderfår*	< 55	0,40-0,50
	> 55	> 0,50
Geder	<35	0,20-0,30
	35-55	0,30-0,40
	> 55	0,40-0,75
Drægtige geder *	<55	0,40-0,50

	>55	> 0,50
--	-----	--------

Ovennævnte gulvareal kan variere afhængigt af dyrenes race, størrelse, fysiske tilstand og pelslængde samt afhængigt af vejrforholdene og forsendelsens varighed. For eksempel kan arealet for små lam være på under 0,2 m² pr. dyr.

* Transport af højdrægtige får og geder er ikke tilladt i 15 dage forud for den forventede fødsel, jf. transportforordningens pkt. 2, litra c, i kapitel I i bilag I.

2. Transporter af over otte timers varighed

Kategori	Levende vægt (kg)	Areal (m ²) pr. dyr
Klippede får og lam på mindst 26 kg	< 55	0,30
	> 55	> 0,40
Uklippede får	< 55	0,40
	> 55	> 0,50
Drægtige moderfår*	< 55	0,50
	> 55	> 0,60
Geder	< 35	0,30
	35-55	0,40
	> 55	0,75
Drægtige geder*	< 55	0,50
	> 55	> 0,60

* Transport af højdrægtige får og geder er ikke tilladt i 15 dage forud for den forventede fødsel, jf. transportforordningens pkt. 2, litra c, i kapitel I i bilag I. Arealet for små lam kan være på under 0,2 m² pr. dyr.

Jernbanetransport

1. Transporter af under otte timers varighed

Kategori	Vægt (kg)	Areal (m ²) pr. dyr
Klippede får	< 55	0,20-0,30
	> 55	> 0,30
Uklippede får	< 55	0,30-0,40
	> 55	> 0,40
Drægtige moderfår*	< 55	0,40-0,50
	> 55	> 0,50
Geder	<35	0,20-0,30
	35-55	0,30-0,40
	> 55	0,40-0,75
Drægtige geder*	<55	0,40-0,50
	>55	> 0,50

Ovennævnte gulvareal kan variere afhængigt af dyrenes race, størrelse, fysiske tilstand og pelslængde samt afhængigt af vejrforholdene og forsendelsens varighed.

* Transport af højdrægtige får og geder er ikke tilladt i 15 dage forud for den forventede fødsel, jf. transportforordningens pkt. 2, litra c, i kapitel I i bilag I.

2. Transporter af over otte timers varighed

Kategori	Levende vægt (kg)	Areal (m ²) pr. dyr
Klippede får	< 55	0,30
	> 55	> 0,40
Uklippede får	< 55	0,40
	> 55	> 0,50
Drægtige moderfår *	< 55	0,50
	> 55	> 0,60
Geder	<35	0,30
	35-55	0,40
	> 55	0,75
Drægtige geder*	<55	0,50
	>55	> 0,60

* Transport af højdrægtige får og geder er ikke tilladt i 15 dage forud for den forventede fødsel, jf. transportforordningens pkt. 2, litra c, i kapitel I i bilag I.

Flytransport

Lastetæthed for får og geder i forhold til gulvarealet:

Levende vægt (kg)	Areal (m ²) pr. dyr
25	0,20
50	0,30
75	0,40

D. SVIN

Vej- og jernbanetransport

Se tabellen i bilag 3 for arealkrav for svin under vej- og jernbanetransport.

Flytransport

Lastetætheden bør være forholdsvis stor for at undgå, at dyrene kommer til skade ved start, turbulens eller landing, men hvert dyr skal dog kunne ligge ned. Der bør ved valg af lastetæthed tages hensyn til klimaet, forsendelsens samlede varighed og ankomsttidspunktet.

Levende vægt (kg)	Areal (m ²) pr. dyr
15	0,13
25	0,15
50	0,35
100	0,51

E. FJERKRÆ

Lastetæthed ved transport af fjerkræ i container:

Kategori	Areal
Daggamle kyllinger	21-25 cm ² pr. kylling
Fjerkræ på under 1,6 kg	180-200 cm ² /kg
Fjerkræ på 1,6- 3 kg	160 cm ² /kg
Fjerkræ på 3- 5 kg	115 cm ² /kg
Fjerkræ på over 5 kg	105 cm ² /kg

Tallene kan variere afhængigt af ikke blot fjerkræets vægt og størrelse, men også af dets fysiske tilstand, vejrforholdene og transportens sandsynlige varighed.

AREALKRAV FOR SVIN

Dette bilag indeholder en præcisering af de i transportforordningens bilag I, kapitel VII, angivne krav til areal under vej- og jernbanetransport af svin, jf. § 10, stk. 1.

Af transportforordningens artikel 3, litra g, fremgår, at: "dyr skal råde over et gulvareal og en ståhøjde, som er passende i forhold til deres størrelse og den planlagte forsendelse".

Arealkravet for svin er nærmere beskrevet i de tekniske forskrifter i transportforordningens bilag 1, kapitel VII, punkt D. For vejtransport gælder, at:

"alle svin som minimum skal kunne ligge ned og stå op i deres naturlige stilling. For at disse minimums-krav kan opfyldes, bør lastetætheden for svin på ca. 100 kg under transport ikke overstige 235 kg/m². Det kan være nødvendigt at øge ovennævnte minimumsgulvareal under hensyn til svinenes race, størrelse og fysiske tilstand; en forøgelse med indtil 20 % kan også være nødvendig på grund af vejforholdene og transportens varighed".

Der skal ved fysisk kontrol foretages en konkret vurdering af, hvorvidt dyrene har tilstrækkelig plads til at kunne ligge ned og stå op i deres naturlige stilling. Denne vurdering skal ske ved en visuel bedømmelse af pladsforholdene. Tabellen nedenfor anvendes som ufravigeligt mindstekrav.

Tabel over arealkrav for svin under transport

Kg	Antal svin pr. m²	Antal m² pr. svin	Antal svin pr. m²	Antal m² pr. svin
Transport under 8 timer			Transport over 8 timer	
7	12,500	0,080		
8	11,765	0,085		
9	11,111	0,090		
10	10,526	0,095	8,399	0,119
11	10,000	0,100	7,993	0,125
12	9,524	0,105	7,624	0,131
13	9,091	0,110	7,287	0,137
14	8,696	0,115	6,979	0,143
15	8,333	0,120	6,696	0,149
16	8,000	0,125	6,435	0,155
17	7,692	0,130	6,194	0,161
18	7,407	0,135	5,970	0,168
19	7,143	0,140	5,762	0,174
20	6,897	0,145	5,568	0,180
21	6,667	0,150	5,386	0,186
22	6,152	0,155	5,216	0,192
23	6,250	0,160	5,056	0,198
24	6,061	0,165	5,025	0,199
25	5,882	0,170	5,000	0,200
26	5,760	0,174	4,892	0,204

27	5,643	0,177	4,789	0,209
28	5,531	0,181	4,690	0,213
29	5,423	0,184	4,596	0,218
30	5,319	0,188	4,505	0,222
31	5,219	0,192	4,417	0,226
32	5,123	0,195	4,333	0,231
33	5,030	0,199	4,252	0,235
34	4,941	0,202	4,174	0,240
35	4,854	0,206	4,098	0,244
36	4,771	0,210	4,026	0,248
37	4,690	0,213	3,956	0,253
38	4,613	0,217	3,888	0,257
39	4,537	0,220	3,823	0,262
40	4,464	0,224	3,759	0,266
41	4,394	0,228	3,698	0,270
42	4,325	0,231	3,639	0,275
43	4,259	0,235	3,582	0,279
44	4,195	0,238	3,526	0,284
45	4,132	0,242	3,472	0,288
46	4,072	0,246	3,420	0,292
47	4,013	0,249	3,369	0,297
48	3,956	0,253	3,320	0,301
49	3,900	0,256	3,272	0,306
50	3,846	0,260	3,226	0,310
51	3,805	0,263	3,193	0,313
52	3,765	0,266	3,161	0,316
53	3,726	0,268	3,129	0,320
54	3,687	0,271	3,098	0,323
55	3,650	0,274	3,067	0,326
56	3,613	0,277	3,038	0,329
57	3,511	0,280	3,008	0,332
58	3,541	0,282	2,980	0,336
59	3,506	0,285	2,952	0,339
60	3,472	0,288	2,924	0,342
61	3,439	0,291	2,897	0,345
62	3,406	0,294	2,870	0,348
63	3,374	0,296	2,844	0,352
64	3,342	0,299	2,818	0,355
65	3,311	0,302	2,793	0,358
66	3,281	0,305	2,769	0,361
67	3,251	0,308	2,744	0,364
68	3,222	0,310	2,720	0,368
69	3,193	0,313	2,697	0,371
70	3,165	0,316	2,674	0,374

71	3,137	0,319	2,651	0,377
72	3,109	0,322	2,629	0,380
73	3,083	0,324	2,607	0,384
74	3,056	0,327	2,585	0,387
75	3,030	0,330	2,564	0,390
76	2,998	0,334	2,535	0,394
77	2,966	0,337	2,508	0,399
78	2,934	0,341	2,480	0,403
79	2,904	0,344	2,453	0,408
80	2,874	0,348	2,427	0,412
81	2,844	0,352	2,402	0,416
82	2,815	0,355	2,376	0,421
83	2,787	0,359	2,352	0,425
84	2,759	0,362	2,328	0,430
85	2,732	0,366	2,304	0,434
86	2,706	0,370	2,281	0,438
87	2,680	0,373	2,258	0,443
88	2,654	0,377	2,236	0,447
89	2,629	0,380	2,214	0,452
90	2,604	0,384	2,193	0,456
91	2,580	0,388	2,172	0,460
92	2,556	0,391	2,151	0,465
93	2,533	0,395	2,131	0,469
94	2,510	0,398	2,111	0,474
95	2,488	0,402	2,092	0,478
96	2,465	0,406	2,073	0,482
97	2,444	0,409	2,054	0,487
98	2,422	0,413	2,036	0,491
99	2,402	0,416	2,018	0,496
100	2,381	0,420	2,000	0,500
101	2,365	0,423	1,986	0,503
102	2,350	0,426	1,973	0,507
103	2,334	0,428	1,960	0,510
104	2,319	0,431	1,947	0,514
105	2,304	0,434	1,934	0,517
106	2,289	0,437	1,922	0,520
107	2,275	0,440	1,909	0,524
108	2,260	0,442	1,897	0,527
109	2,246	0,445	1,885	0,531
110	2,232	0,448	1,873	0,534
111	2,218	0,451	1,861	0,537
112	2,205	0,454	1,849	0,541
113	2,191	0,456	1,838	0,544
114	2,178	0,459	1,826	0,548

115	2,165	0,462	1,815	0,551
116	2,151	0,465	1,804	0,554
117	2,139	0,468	1,793	0,558
118	2,126	0,470	1,782	0,561
119	2,113	0,473	1,771	0,565
120	2,101	0,476	1,761	0,568
121	2,089	0,479	1,750	0,571
122	2,076	0,482	1,740	0,575
123	2,064	0,484	1,730	0,578
124	2,053	0,487	1,719	0,582
125	2,041	0,490	1,709	0,585
126	2,029	0,493	1,700	0,588
127	2,018	0,496	1,690	0,592
128	2,006	0,498	1,680	0,595
129	1,995	0,501	1,671	0,599
130	1,984	0,504	1,661	0,602
131	1,973	0,507	1,652	0,605
132	1,962	0,510	1,643	0,609
133	1,952	0,512	1,633	0,612
134	1,941	0,515	1,624	0,616
135	1,931	0,518	1,616	0,619
136	1,920	0,521	1,607	0,622
137	1,910	0,524	1,598	0,626
138	1,900	0,526	1,589	0,629
139	1,890	0,529	1,581	0,633
140	1,880	0,532	1,572	0,636
141	1,870	0,535	1,564	0,639
142	1,860	0,538	1,556	0,643
143	1,850	0,540	1,548	0,646
144	1,841	0,543	1,539	0,650
145	1,832	0,546	1,531	0,653
146	1,822	0,549	1,523	0,656
147	1,813	0,552	1,516	0,660
148	1,804	0,554	1,508	0,663
149	1,795	0,557	1,500	0,667
150	1,786	0,560	1,493	0,670
151	1,777	0,563	1,485	0,673
152	1,768	0,566	1,478	0,677
153	1,759	0,568	1,470	0,680
154	1,751	0,571	1,463	0,684
155	1,742	0,574	1,456	0,687
156	1,734	0,577	1,448	0,690
157	1,725	0,580	1,441	0,694
158	1,717	0,582	1,434	0,697

159	1,709	0,585	1,427	0,701
160	1,701	0,588	1,420	0,704
161	1,693	0,591	1,414	0,707
162	1,685	0,594	1,407	0,711
163	1,677	0,596	1,400	0,714
164	1,669	0,599	1,394	0,718
165	1,661	0,602	1,387	0,721
166	1,653	0,605	1,380	0,724
167	1,646	0,608	1,374	0,728
168	1,638	0,610	1,368	0,731
169	1,631	0,613	1,361	0,735
170	1,623	0,616	1,355	0,738
171	1,616	0,619	1,349	0,741
172	1,609	0,622	1,343	0,745
173	1,602	0,624	1,337	0,748
174	1,594	0,627	1,330	0,752
175	1,587	0,630	1,325	0,755
176	1,580	0,633	1,319	0,758
177	1,573	0,636	1,313	0,762
178	1,566	0,638	1,307	0,765
179	1,560	0,641	1,301	0,769
180	1,553	0,644	1,295	0,772
181	1,546	0,647	1,290	0,775
182	1,539	0,650	1,284	0,779
183	1,533	0,652	1,278	0,782
184	1,526	0,655	1,273	0,786
185	1,520	0,658	1,267	0,789
186	1,513	0,661	1,262	0,792
187	1,507	0,664	1,257	0,796
188	1,501	0,666	1,251	0,799
189	1,494	0,669	1,246	0,803
190	1,488	0,672	1,241	0,806
191	1,482	0,675	1,235	0,809
192	1,476	0,678	1,230	0,813
193	1,470	0,680	1,225	0,816
194	1,464	0,683	1,220	0,820
195	1,458	0,686	1,215	0,823
196	1,452	0,689	1,210	0,826
197	1,446	0,692	1,205	0,830
198	1,440	0,694	1,200	0,833
199	1,434	0,697	1,195	0,837
200	1,429	0,700	1,190	0,840
201	1,425	0,702	1,187	0,842
202	1,420	0,704	1,184	0,845

203	1,416	0,706	1,180	0,847
204	1,412	0,708	1,177	0,850
205	1,408	0,710	1,174	0,852
206	1,404	0,712	1,170	0,854
207	1,401	0,714	1,167	0,857
208	1,397	0,716	1,164	0,859
209	1,393	0,718	1,161	0,862
210	1,389	0,720	1,157	0,864
211	1,385	0,722	1,154	0,866
212	1,381	0,724	1,151	0,869
213	1,377	0,726	1,148	0,871
214	1,374	0,728	1,145	0,874
215	1,370	0,730	1,142	0,876
216	1,366	0,732	1,138	0,878
217	1,362	0,734	1,135	0,881
218	1,359	0,736	1,132	0,883
219	1,355	0,738	1,129	0,886
220	1,351	0,740	1,126	0,888
221	1,348	0,742	1,123	0,890
222	1,344	0,744	1,120	0,893
223	1,340	0,746	1,117	0,895
224	1,337	0,748	1,114	0,898
225	1,333	0,750	1,111	0,900
226	1,330	0,752	1,108	0,902
227	1,326	0,754	1,105	0,905
228	1,323	0,756	1,102	0,907
229	1,319	0,758	1,099	0,910
230	1,316	0,760	1,096	0,912
231	1,312	0,762	1,094	0,914
232	1,309	0,764	1,091	0,917
233	1,305	0,766	1,088	0,919
234	1,302	0,768	1,085	0,922
235	1,299	0,770	1,082	0,924
236	1,295	0,772	1,079	0,926
237	1,292	0,774	1,077	0,929
238	1,289	0,776	1,074	0,931
239	1,285	0,778	1,071	0,934
240	1,282	0,780	1,068	0,936
241	1,279	0,782	1,066	0,938
242	1,276	0,784	1,063	0,941
243	1,272	0,786	1,060	0,943
244	1,269	0,788	1,058	0,946
245	1,266	0,790	1,055	0,948
246	1,263	0,792	1,052	0,950

247	1,259	0,794	1,050	0,953
248	1,256	0,796	1,047	0,955
249	1,253	0,798	1,044	0,958
250	1,2500	0,800	1,042	0,960

AREALKRAV FOR KVÆG

Dette bilag indeholder en præcisering af de i transportforordningens bilag I, kapitel VII, angivne krav til areal under vejtransport af kvæg, jf. § 10, stk. 1.

Af transportforordningens artikel 3, litra g, fremgår, at: "dyr skal råde over et gulvareal og en ståhøjde, som er passende i forhold til deres størrelse og den planlagte forsendelse".

Arealkrav for kvæg er nærmere beskrevet i de tekniske forskrifter i transportforordningens bilag I, kapitel VII, punkt B.

Der skal ved fysisk kontrol foretages en konkret vurdering af, hvorvidt dyrene råder over et gulvareal og en ståhøjde, som er passende i forhold til deres størrelse og fysiske tilstand samt til den planlagte forsendelse, herunder bl.a. vejrforholdene. Denne vurdering skal ske ved en visuel bedømmelse af pladsforholdene. Tabellen nedenfor anvendes som ufravigeligt mindstekrav.

Ved beregning af belægningsgraden, kg dyr pr. m², kan dyrenes gennemsnitsvægt og/eller enkeltdyrsvægt anvendes.

Tabel over arealkrav for kvæg under transport

Vægt i kilo	Areal i m ² ved transport under 8 timer	Areal i m ² ved transport over 8 timer
Kalve til opdræt		
50	0,30	0,40
60	0,32	0,45
70	0,33	0,50
80	0,35	0,55
90	0,37	0,60
100	0,38	0,65
Middelstore kalve		
110	0,40	0,70
120	0,43	0,73
130	0,47	0,76
140	0,50	0,78
150	0,53	0,81
160	0,57	0,84
170	0,60	0,87
180	0,63	0,89
190	0,67	0,92
Tunge kalve		
200	0,70	0,95
210	0,72	0,98
220	0,74	1,00
230	0,76	1,03
240	0,78	1,06

250	0,80	1,08
260	0,82	1,11
270	0,83	1,14
280	0,85	1,17
290	0,87	1,19
300	0,89	1,22
310	0,91	1,25
320	0,93	1,27
Middelstort kvæg		
325	0,95	1,3
330	0,97	1,31
340	0,98	1,33
350	1,00	1,34
360	1,01	1,35
370	1,03	1,37
380	1,04	1,38
390	1,06	1,39
400	1,07	1,40
410	1,09	1,42
420	1,10	1,43
430	1,12	1,44
440	1,13	1,46
450	1,15	1,47
460	1,16	1,48
470	1,18	1,50
480	1,19	1,51
490	1,21	1,52
500	1,22	1,53
510	1,24	1,55
520	1,25	1,56
530	1,27	1,57
540	1,28	1,59
Tungt kvæg		
550	1,30	1,60
560	1,32	1,61
570	1,34	1,61
580	1,36	1,62
590	1,38	1,63
600	1,40	1,63
610	1,42	1,64
620	1,44	1,65
630	1,46	1,65
640	1,48	1,66
650	1,50	1,67

660	1,52	1,67
670	1,54	1,68
680	1,56	1,69
690	1,58	1,69
Meget tungt kvæg		
700	1,60	1,70

Bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om beskyttelse af dyr under transport¹⁾

§ 1

I bekendtgørelse nr. 26 af 13. januar 2020 om beskyttelse af dyr under transport foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til bekendtgørelsens titel affattes således:

»1) Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 64/432/EØF af 26. juni 1964 om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin, EF-Tidende 1964, P 121, side 1977, som bl.a. ændret ved Rådets direktiv nr. 97/12/EF af 17. marts 1997, EF-Tidende 1997, L 109, side 1, og senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1226/2002 af 8. juli 2002, EF-Tidende 2002, L 179, side 13, samt Rådets direktiv 91/68/EØF af 28. januar 1991 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen med får og geder inden for Fællesskabet, EF-Tidende 1991, L 46, side 19, som bl.a. ændret ved Rådets direktiv 2003/50/EF af 11. juni 2003, EU-Tidende 2003, L 169, side 51, og senest ved Kommissionens beslutning 2003/708/EF af 7. oktober 2003, EU-Tidende 2003, L 258, side 11, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked, EU-Tidende 2006, L 376, side 36. I bekendtgørelsen er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Rådets forordning 1/2005/EF af 22. december 2005 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning nr. 1255/97, EU-Tidende 2005, L 3, side 1 ff., som berigtiget ved berigtigelse i EU-Tidende 2011, L 336, s. 86. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke de nævnte forordningers umiddelbare gyldighed i Danmark. Bekendtgørelsen har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).«

2. *Indledningen* affattes således:

»I medfør af § 24, § 37, § 43, stk. 1 og 2, § 45, § 53, stk. 1 og 2, § 56, stk. 1, og § 58, stk. 8 og 10, i lov om dyrevelfærd (dyrevelfærdsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 61 af 19. januar 2024, fastsættes efter bemyndigelse i henhold til § 7, nr. 6, i bekendtgørelse nr. 1721 af 30. november 2020 om Fødevarestyrelsens opgaver og beføjelser:«

3. I § 3 indsættes efter »§ 9«: »og § 9 a«.

4. I § 9, *stk. 1*, udgår »under kørsel«.

5. § 9, *stk. 2*, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

6. I § 9, *stk. 3*, der bliver stk. 2, ændres »60 m³/t. pr. 100 kg svin« til: »61 m³/t pr. 100 kg svin«.

7. Efter § 9 indsættes:

»§ 9 a. Ved vejtransport af svin under 40 kg skal den indvendige højde mellem hver etage på transportmidlet, målt fra det højeste punkt på gulvet til det laveste punkt i loftet (f.eks. undersiden af eventuelle tværbjælker eller stivere), mindst opfylde kravene i bilag 1.«

8. I § 36, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 9, stk. 1 og 3,« til: »§ 9, stk. 1 og 2,«.

9. I § 36, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »§ 9, stk. 1 og 2,«: »§ 9 a,«.

10 Bilag 1 affattes som bilag 1 til denne bekendtgørelse.

§ 2

Stk. 1. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2024.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 9 a, for svin under 40 kg, finder anvendelse fra den 1. april 2031.

Fødevarestyrelsen, den 26. juni 2024

P.D.V.
CHARLOTTE VILSTRUP

/ Signe Krogh Nielsen

- ¹⁾ Bekendtgørelsen har som udkast været noticeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 om en informations-procedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

INDVENDIG HØJDE FOR SVIN

Nedenstående tabeller indeholder mindstekrav for indvendig højde ved transport af svin, jf. § 9, stk. 1, og § 9 a.

For alle vægtklasser af svin gælder, at der altid skal være tilstrækkelig frihøjde over det højeste dyr i skillerummet på transportmidlet målt fra det højeste punkt på dyret til det laveste punkt i loftet.

Der skal ved fysisk kontrol foretages en konkret vurdering af, hvorvidt dyrene har tilstrækkelig plads til at stå oprejst i deres naturlige stilling og foretage naturlige bevægelser samt, hvorvidt der er mulighed for god ventilation over dyrene. Denne vurdering skal ske ved en visuel bedømmelse af pladsforholdene. Tabel 1 og 2 nedenfor anvendes som ufravigeligt mindstekrav.

Tabel 1: Krav til indvendig højde for svin under 40 kg under vejtransport

Gennemsnitsvægt i kg	Indvendig højde ved anvendelse af et mekanisk ventilationssystem	Indvendig højde ved anvendelse af naturlig ventilation
10	45	45
15	52	52
20	57	57
25	62	62
30	65	65
35	68	68

Hvis de transporterede dyr har en vægt under 40 kg, beregnes den indvendige højde som en minimumsværdi ved at tillægge 40,85 pct. af dyrenes beregnede gennemsnitshøjde som frihøjde over dyrene. Dyrenes gennemsnitshøjde estimeres ud fra vægt i kg ved følgende beregningsmodel:

$$\text{Gennemsnitshøjde i cm} = 15,5 + 2,06 * \text{Vægt} - 0,0500 * \text{Vægt}^2 + 0,000514 * \text{Vægt}^3.$$

Den indvendige højde afrundes til hele antal centimeter.

Bestemmelserne i § 9 a for svin under 40 kg, finder anvendelse fra den 1. april 2031.

Tabel 2: Krav til indvendig højde for svin på 40 kg og derover under vej- og jernbanetransport

Gennemsnitsvægt i kg	Indvendig højde ved anvendelse af et mekanisk ventilationssy- stem	Indvendig højde ved an- vendelse af naturlig ven- tilation
40	74 cm	89 cm
50	77 cm	92 cm
70	84 cm	99 cm
90	90 cm	105 cm
100	92 cm	107 cm
110	95 cm	110 cm
130	99 cm	114 cm
150	103 cm	118 cm
170	106 cm	121 cm
190	109 cm	124 cm
210	111 cm	126 cm
230	112 cm	127 cm

Hvis de transporterede dyr har en vægt mellem de angivne intervaller, beregnes den indvendige højde som en minimumsværdi ved lineær interpolation. Hvis de transporterede dyr har en vægt, der er højere end 230 kg, beregnes den indvendige højde som en minimumsværdi ved lineær ekstrapolation.«

Bekendtgørelse om vejtransport af farligt gods

Bekendtgørelse om vejtransport af farligt gods¹⁾

I medfør af § 82, stk. 4-8 og 10, § 118, stk. 15, 1. pkt., § 134 d, stk. 2, og § 134 e i færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1312 af 26. november 2024, som ændret ved lov nr. 566 af 27. maj 2025 og lov nr. 567 af 27. maj 2025, og § 2, stk. 3, og § 17, stk. 2, 1. pkt., i lov om godskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 327 af 23. marts 2024, fastsættes efter bemyndigelse i henhold til § 3, stk. 1, og § 7 i bekendtgørelse nr. 787 af 18. juni 2025 om Færdselsstyrelsens opgaver og beføjelser samt klageadgang:

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

Anvendelsesområde

§ 1. Bekendtgørelsen gælder for transport af farligt gods med køretøjer ad vej, som benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter.

Stk. 2. Bekendtgørelsen gælder endvidere for af- og pålæsning og andre aktiviteter, der finder sted som led i en transport efter stk. 1.

§ 2. Bekendtgørelsens kapitel 8 gælder ikke for virksomheder, hvis aktiviteter udelukkende vedrører en eller flere af følgende bestemmelser:

- 1) Transport af farligt gods i henhold til underafsnit 1.1.3.6 i ADR.
- 2) Farligt gods, som i henhold til bestemmelser i ADR, herunder de særlige bestemmelser i kapitel 3.3 i ADR, ikke er omfattet af afsnit 1.8.3 i ADR.
- 3) Farligt gods, der er emballeret i begrænsede mængder, jf. kapitel 3.4 i ADR.
- 4) Farligt gods, der er emballeret i undtagne mængder, jf. kapitel 3.5 i ADR.
- 5) Lejlighedsvis aflæsning af farligt gods i land- og skovbrugsvirksomhed eller lignende virksomhed.

§ 3. Bekendtgørelsen finder ikke anvendelse på vejtransport af farligt gods, der udføres med køretøjer, som tilhører de danske og udenlandske væbnede styrker eller med køretøjer, som disse er ansvarlige for.

§ 4. Bekendtgørelsen finder ikke anvendelse på motorredskaber, traktorer og påhængskøretøjer dertil, der er fritaget for registrering efter § 2, stk. 2, nr. 1, og §§ 3 og 4 i lov om registrering af køretøjer, og registrerede traktorer, der benyttes til kørsel omfattet af §§ 3 og 4 i lov om registrering af køretøjer, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke bekendtgørelsens § 13 og § 14, stk. 2.

Stk. 3. Stk. 1 gælder ikke de tilfælde, hvor motorredskaber, traktorer eller påhængskøretøjer dertil anvendes til af- og pålæsning i forbindelse med transport af farligt gods.

§ 5. Bekendtgørelsen finder ikke anvendelse på national vejtransport af farligt gods foretaget af private personer med et køretøj registreret i Danmark, jf. dog stk. 3 og 4, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Godset er emballeret til detailsalg og er beregnet til deres personlige eller hjemlige brug eller fritids- eller sportsaktivitet, forudsat at der er truffet foranstaltninger til forebyggelse af udslip af indholdet under normale transportforhold.
- 2) Den samlede mængde fyrværkeri overskrider ikke 5 kg nettoeksplosivstofmængde (NEM) pr. transporterende enhed.
- 3) Den samlede mængde flaskegas (LPG) overskrider ikke 40 kg netto pr. transporterende enhed.
- 4) Den samlede mængde af brandfarlige væsker emballeret i genopfyldelige beholdere påfyldt af eller for private personer, overskrider ikke 60 liter pr. beholder og 240 liter pr. transporterende enhed.

Stk. 2. Stk. 1 gælder også transport af farligt gods, der er affald, herunder når godset ikke længere er emballeret i den originale detailsalgsemballage.

Stk. 3. Stk. 1 gælder ikke farligt gods, der transporteres i IBC'er, storemballager eller tanke.

Stk. 4. Stk. 1 gælder ikke bekendtgørelsens § 13 og § 14, stk. 2.

§ 6. Bekendtgørelsen finder ikke anvendelse på virksomheders nationale vejtransport af eget affald, der er farligt gods, jf. dog stk. 2, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Affaldet skal svare til det husholdninger har adgang til genbrugspladser med, eller udgøre klinisk risikoaffald fra virksomheder i sundhedssektoren, forudsat affaldet transporteres til nærmeste mulige genbrugsplads eller apotek.
- 2) Affaldet må ikke være eksplosive stoffer og genstande, smittefarlige stoffer i kategori A eller radioaktivt materiale, jf. kriterierne herfor i del 2 i ADR, bortset fra eksplosive genstande, der i henhold til disse kriterier er klassificeret som 1.4S.
- 3) Den samlede mængde farligt gods må højst udgøre 200 kg brutto pr. transporterende enhed.
- 4) Affaldet skal være emballeret i originalemballagen og kun, hvis dette ikke er muligt, i andre emballager af god kvalitet, som er egnede til det pågældende indhold, og som kan modstå de påvirkninger, der kan forventes under normale transportforhold.
- 5) Emballagen skal være udformet og lukket på en måde, der forebygger udslip af indholdet under normale transportforhold.
- 6) Det farlige gods må ikke pakkes sammen med andet farligt gods eller andet gods, hvis godset på farlig måde kan reagere indbyrdes.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke bekendtgørelsens § 13 og § 14, stk. 2.

Definitioner

§ 7. I denne bekendtgørelse skal definitionerne i ADR og følgende definitioner lægges til grund:

- 1) ADR: Den til enhver tid gældende Konvention om International Transport af Farligt Gods ad Vej med bilag og supplement.
- 2) Kompetent myndighed: Den offentlige myndighed i Danmark, der udsteder godkendelser og tilladelser m.v., hvor det kræves i henhold til ADR.
- 3) Køretøj: Køretøj, som defineret i færdselsloven, og som er registreringspligtigt efter gældende bestemmelser herom, og ikke-registreringspligtigt køretøj, herunder blokvogn, der trækkes af registreringspligtigt køretøj.
- 4) National vejtransport: Vejtransport, som udelukkende finder sted inden for Danmarks grænser.
- 5) Sikkerhedsrådgiver: Enhver person, der i virksomheden skal udføre de opgaver og varetage de hverv, der er anført i underafsnit 1.8.3.3 i ADR, og som er indehaver af et gyldigt bevis i henhold til § 39.
- 6) Tank: Tankcontainer, UN-tank, aftagelig tank, fast tank, element i batterikøretøj og MEGC.
- 7) Tryktank: Tank, hvori der transporteres stofferne UN 1051, UN 1052 eller UN 1790 med mere end 85 pct. hydrogenflourid eller stoffer hørende til klasse 2, eller som fyldes eller tømmes ved hjælp af en gas ved et overtryk.

Kapitel 2

Generelle bestemmelser

§ 8. Vejtransport af farligt gods skal ske i overensstemmelse med denne bekendtgørelse og ADR med de aftaler, som Danmark måtte have indgået i henhold hertil.

§ 9. Hvor der i denne bekendtgørelse ikke er udpeget en kompetent myndighed, er Færdselsstyrelsen den kompetente myndighed i henhold til ADR.

§ 10. Farligt gods, som i henhold til ADR er udelukket fra transport, eller som ikke kan transporteres på de betingelser, som er angivet i ADR, må kun transporteres, hvis Færdselsstyrelsen skriftligt meddeler tilladelse hertil. Transporten skal ske på de vilkår, der måtte være fastsat i tilladelsen.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1, kan kun gives til national vejtransport under forudsætning af, at sikkerheden ikke forringes, og at transporten er klart defineret og tidsmæssigt afgrænset.

§ 11. National vejtransport af farligt gods, der udføres med køretøjer, der er registreringspligtige i Danmark, og til hvilke der er udstedt en konverteringsattest, skal foregå efter ADR, jf. dog bilag 1.

§ 12. National vejtransport af affald, der er farligt gods, skal udføres efter bestemmelserne i ADR, jf. dog § 6 og bilag 2.

Fastgørelse af gods m.v.

§ 13. Enhver, som er involveret i vejtransport af farligt gods efter denne bekendtgørelse, skal udvise forsigtighed og agtpågivenhed, så skade på liv, helbred, miljø eller materielle værdier forebygges.

Stk. 2. Enheder på et køretøj eller i en last, der omfatter farligt gods, skal være forsvarligt stuvet på køretøjet og skal være fastgjort eller fastkilet, så de enkelte enheder eller dele af lasten ikke kan forskubbe sig i forhold til hinanden eller til køretøjet under normale transportforhold.

Håndtering af spild m.v.

§ 14. Spild eller udslip af farligt gods skal omgående anmeldes til alarmcentralen (1-1-2), når der er pligt hertil i henhold til ADR.

Stk. 2. Spild eller udslip af farligt gods, der ikke er omfattet af stk. 1, skal omgående anmeldes til alarmcentralen (1-1-2), medmindre spildet eller udslippet umiddelbart kan fjernes eller uskadeliggøres af de tilstedeværende.

Stk. 3. Rapportering om alvorlige ulykker eller hændelser i henhold til afsnit 1.8.5 i ADR skal af henholdsvis læsseren, påfylderen, transportøren, aflæsseren eller modtageren ske til Beredskabsstyrelsen. Rapporteringen skal ske senest 1 måned efter ulykken eller hændelsen.

Transport i og mellem afgrænsede områder

§ 15. National vejtransport af farligt gods, der foregår inden for en eller flere sammenhængende ejendomme, hvor virksomhedsarealet er særligt afspærret, indhegnet eller på anden måde afgrænset fra øvrig vej, kan i de tilfælde, hvor transporten indgår som et led i håndteringen af godset inden for arealet, finde sted, når bestemmelserne i § 13, § 14, stk. 2, og § 17 og følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Køretøjer og tanke skal godkendes, jf. §§ 24, 25, 27 og 29-30.
- 2) Den transporterende enhed skal være afmærket i henhold til de relevante bestemmelser i ADR om orange farvede skilte og faresedler.
- 3) Det farlige gods skal transporteres i overensstemmelse med bestemmelserne i ADR om sammenlæsningsforbud.
- 4) Den transporterende enhed skal være udstyret med mindst en håndildslukker til brandklasse A, B og C med en kapacitet på mindst 6 kg pulver eller tilsvarende kapacitet for andre slukningsmidler. Slukningsmidlet skal være egnet til brug på et køretøj. Slukkeren skal opfylde kravene i de relevante standarder i DS/EN 3 serien.
- 5) Føreren skal have gennemført uddannelse for førere af køretøjer med farligt gods i henhold til afsnit 8.2.1 i ADR eller en uddannelse i henhold til kapitel 1.3 i ADR.

Stk. 2. Ved kortere vejtransport mellem to eller flere adskilte virksomhedsområder kan transporten efter skriftlig tilladelse fra politiet gennemføres i overensstemmelse med stk. 1.

§ 16. National vejtransport af farligt gods, der foregår i en godshavn, lufthavn eller kombiterminal, hvor området er særligt afspærret, indhegnet eller på anden måde afgrænset fra øvrig vej, kan i de tilfælde, hvor transporten indgår som et led i håndteringen af godset inden for området, finde sted, når bestemmelserne i § 13, § 14, stk. 2, og § 17 og følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Køretøjer og tanke skal godkendes, jf. §§ 24, 25 og 27-30.

- 2) Den transporterende enhed skal være afmærket i henhold til bestemmelserne i ADR, eller den pågældende cargo transport unit skal være afmærket i henhold til bestemmelserne for den pågældende transportform (IMDG-koden, ICAO TI eller RID).
- 3) Det farlige gods skal transporteres i overensstemmelse med bestemmelserne i ADR om sammenlæsningsforbud, dog således at bestemmelserne for den pågældende transportform (IMDG-koden, ICAO TI eller RID) kan anvendes for så vidt angår adskillelse af kolli inden i den pågældende cargo transport unit.
- 4) Den transporterende enhed skal være udstyret med mindst en håndildslukker til brandklasse A, B og C med en kapacitet på mindst 6 kg pulver eller tilsvarende kapacitet for andre slukningsmidler. Slukningsmidlet skal være egnet til brug på et køretøj. Slukkeren skal opfylde kravene i de relevante standarder i DS/EN 3 serien.
- 5) Føreren skal have gennemført uddannelse for førere af køretøjer med farligt gods i henhold til afsnit 8.2.1 i ADR eller en uddannelse i henhold til kapitel 1.3 i ADR.

Stk. 2. Ved kortere vejtransport mellem to eller flere adskilte områder i en godshavn, lufthavn eller kombiterminal kan transporten efter skriftlig tilladelse fra politiet gennemføres i overensstemmelse med stk. 1.

Brandslukningsmateriel

§ 17. Håndildslukkere, der skal medbringes som brandslukningsmateriel på transporterende enheder, skal efterses i overensstemmelse med kravene i standarden DS 2320:2020.

Stk. 2. Håndildslukkere skal gennemgå egenkontrol eller serviceeftersyn mindst én gang om året og skal være mærket med en etiket påsat af den, der har foretaget egenkontrollen eller serviceeftersynet. Ved egenkontrol skal etiketten udover oplysninger som anført i standarden DS 2320:2020 også påføres måned og år for næste egenkontrol.

Af- og pålæsning

§ 18. Af- og pålæsning af farligt gods, der er tildelt tillægsbestemmelsen CV1 i henhold til afsnit 7.5.11 i ADR eller S1 i henhold til kapitel 8.5 i ADR, på offentlig vej i tættere bebygget område, må kun ske efter tilladelse fra politiet, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Af- og pålæsning af kolli med farligt gods efter stk. 1 i forbindelse med national vejtransport må ske uden tilladelse.

§ 19. Af- og pålæsning af farligt gods, der er tildelt tillægsbestemmelsen CV1 i henhold til afsnit 7.5.11 i ADR eller S1 i henhold til kapitel 8.5 i ADR, på offentlig vej uden for tættere bebygget område, må kun ske efter forudgående underretning af politiet, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Af- og pålæsning af kolli med farligt gods efter stk. 1 i forbindelse med national vejtransport må ske uden forudgående underretning.

Kapitel 3

Dokumenter

§ 20. Dokumenter og beviser, der er foreskrevet for transport i henhold til ADR, skal medbringes under transporten og på forlangende forevises politiet, jf. dog §§ 15, 16 og 21.

Stk. 2. Hvis transporten foregår efter en tilladelse, jf. § 10, stk. 1, skal der under transporten, udover de dokumenter og beviser, der er nævnt i stk. 1, medbringes kopi af tilladelsen, som på forlangende skal forevises politiet.

Stk. 3. Hvis der er udstedt national godkendelsesattest, jf. § 24, skal denne medbringes under transporten og på forlangende forevises politiet.

§ 21. Ved national vejtransport af mineralolieprodukter hørende til klasse 3, UN-numrene 1202, 1203 og 1223, og gasser hørende til klasse 2 i forbindelse med levering til to eller flere modtagere og indsamling af tilsvarende returgods fra to eller flere af disse kan transportdokument udelades, hvis anden medbragt dokumentation indeholder oplysninger om UN-nummer, stofnavn og klasse.

Stk. 2. Når der i henhold til særlige bestemmelser eller tillægsbestemmelser i ADR skal anføres oplysninger i transportdokumentet, skal disse i de i stk. 1 nævnte tilfælde i stedet fremgå af anden dokumentation, der følger den transporterende enhed.

Stk. 3. Hvis undtagelsesbestemmelsen i underafsnit 1.1.3.6 i ADR anvendes, kan transportdokument i de i stk. 1 nævnte tilfælde udelades, hvis oplysninger om UN-nummer, stofnavn og klasse, og den maksimale samlede mængde farligt gods i hver transportkategori fremgår af anden dokumentation, der følger den transporterende enhed.

§ 22. Beredskabsstyrelsen er den kompetente myndighed for udstedelse af tilladelser i henhold til punkt 5.4.1.1.1 (h) i ADR, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. For transport af farligt gods hørende til klasse 1 og 7 kan der ikke meddeles tilladelse.

Kapitel 4

Klassificering af farligt gods

§ 23. Beredskabsstyrelsen er den kompetente myndighed for klassificering af farligt gods i henhold til ADR, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Sundhedsstyrelsen er den kompetente myndighed for klassificering af farligt gods hørende til klasse 7.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen er den kompetente myndighed for klassificering af fyrværkeri i henhold til ADR.

Kapitel 5

Køretøjer og tanke

§ 24. Følgende køretøjer må ikke benyttes til vejtransport af farligt gods, før de er underkastet et førstegangseftersyn, synet og godkendt, og der er udstedt ADR-godkendelsesattest, eller før der er udstedt national godkendelsesattest til transport af farligt gods som anført i §§ 25 og 27-29 eller i bilag 1:

- 1) Køretøj med fast tank eller aftagelig tank hver med en individuel kapacitet på over 1.000 liter eller element(er) i batterikøretøj med en samlet kapacitet på over 1.000 liter.
- 2) Køretøj til tankcontainer eller UN-tank med en individuel kapacitet på over 3.000 liter eller til MEGC med en samlet kapacitet på over 3.000 liter.
- 3) Køretøj til transport af stoffer tilhørende klasse 1, der skal kategoriseres til type EX/II eller EX/III.
- 4) Trækkende køretøj til påhængskøretøj nævnt i nr. 1 eller 2 samt til sættevogne nævnt i nr. 3.
- 5) Køretøj med enhed til fremstilling af eksplosive stoffer og genstande, der skal kategoriseres som MEMU.

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte dansk registrerede køretøjer fremstilles hos en synsvirksomhed efter reglerne i bekendtgørelse om godkendelse og syn af køretøjer.

§ 25. For dansk registrerede køretøjer omfattet af § 24, med undtagelse af registreringspligtige traktorer og påhængskøretøjer dertil, udsteder en synsvirksomhed ADR-godkendelsesattest.

Stk. 2. ADR-godkendelsesattesten har en gyldighedsperiode på et år. Gyldighedsperioden regnes fra datoen for førstegangseftersynet af køretøjet.

Stk. 3. ADR-godkendelsesattestens gyldighed kan forlænges ved årligt teknisk eftersyn og syn hos en synsvirksomhed. Gyldighedsperioden for en forlængelse regnes fra seneste udløbsdato, hvis synet udføres inden for én måned før eller efter denne dato.

§ 26. Ved ansøgning om udstedelse af ADR-godkendelsesattest, jf. § 24, skal Færdselsstyrelsens ansøgningsskema benyttes. Ansøgningsskemaet findes på Færdselsstyrelsens hjemmeside.

§ 27. For registreringspligtige traktorer udsteder en synsvirksomhed en national godkendelsesattest.

Stk. 2. For påhængskøretøj med tank hørende til registreringspligtige traktorer udsteder Beredskabsstyrelsen en national godkendelsesattest.

§ 28. For trækkende køretøj til påhængskøretøj med tank, der er registreringsfritaget og alene godkendt til anvendelse på lufthavnsområder, udsteder en synsvirksomhed en national godkendelsesattest.

Stk. 2. For køretøj med tank, der er registreringsfritaget og alene godkendt til anvendelse på lufthavnsområder, udsteder Beredskabsstyrelsen en national godkendelsesattest.

§ 29. En national godkendelsesattest, jf. §§ 27 og 28, har en gyldighedsperiode på et år. Gyldighedsperioden regnes fra datoen for synet af køretøjet.

Stk. 2. En national godkendelsesattests gyldighed kan forlænges ved syn hos en synsvirksomhed. Gyldighedsperioden for en forlængelse regnes fra seneste udløbsdato, hvis synet udføres inden for én måned før eller efter denne dato.

§ 30. Tanke skal være godkendt af den kompetente danske myndighed eller et af denne udpeget organ, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Kravet om dansk tankgodkendelse gælder ikke for følgende:

- 1) Importerede tankcontainere, UN-tanke og MEGC'er, der er godkendt af den kompetente myndighed i oprindelseslandet eller et af denne udpeget organ.
- 2) Øvrige importerede tanke, hvortil den kompetente myndighed i oprindelseslandet eller et af denne udpeget organ har tildelt tankkode og udstedt ADR-godkendelsesattest på baggrund af 2001-udgaven eller senere udgaver af ADR.

Stk. 3. Beredskabsstyrelsen er den kompetente myndighed for tanke, jf. dog stk. 4 og 5.

Stk. 4. Sikkerhedsstyrelsen er den kompetente myndighed for tryktanke omfattet af bekendtgørelse om indretning m.v. af transportabelt trykbærende udstyr.

Stk. 5. Arbejdstilsynet er den kompetente myndighed for tryktanke, der ikke er omfattet af stk. 4.

Stk. 6. For tanke til køretøjer omfattet af § 24 bortset fra tankcontainere, UN-tanke og MEGC'er udsteder Beredskabsstyrelsen eller et af denne udpeget organ, på baggrund af godkendelsen i medfør af stk. 1, den nødvendige dokumentation til brug for synsvirksomhedernes udstedelse af ADR-godkendelsesattest.

Stk. 7. Tanke, bortset fra tryktanke, der er beregnet til tankning af fly, og som alene skal godkendes til anvendelse på lufthavnsområder, kan efter 31. januar 2005 fremstilles med de afvigelser fra ADR, der fremgår af standarden DS/EN 12312-5 for så vidt angår tankenes konstruktion.

Stk. 8. Bestemmelserne i ADR kapitel 3.3, særlig bestemmelse 664, litra a-b og litra d, hvad angår opbevaringsmidler som nævnt under litra a, nr. ii, finder ikke anvendelse for additivsystemer, der er fremstillet og monteret inden den 1. juli 2015.

Kapitel 6

Emballage

§ 31. Hver enkelt emballagetype, der anvendes ved transport af stoffer og genstande hørende til klasse 1, 3, 4.1, 4.2, 4.3, 5.1, 5.2, 6.1, 6.2, 8 eller 9, skal, hvor dette er påkrævet efter bestemmelserne i ADR, før ibrugtagning været prøvet og godkendt af et af Beredskabsstyrelsen anerkendt prøvningsorgan.

Stk. 2. Beredskabsstyrelsen er den kompetente myndighed for emballager, jf. dog stk. 3-5.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen er den kompetente myndighed for emballager i form af trykbeholdere omfattet af bekendtgørelse om indretning m.v. af transportabelt trykbærende udstyr.

Stk. 4. Arbejdstilsynet er den kompetente myndighed for emballager i form af trykbeholdere, der anvendes til transport af stoffer hørende til klasse 2, og som ikke er omfattet af stk. 3.

Stk. 5. Sundhedsstyrelsen er den kompetente myndighed for emballager, der anvendes til transport af stoffer hørende til klasse 7.

Kapitel 7

Sammenlæsning

§ 32. Sammenlæsning af stoffer og genstande skal ske i overensstemmelse med bestemmelserne i ADR, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Virksomheder, der udfører sprængningsarbejder, må ved national vejtransport på samme køretøj sammenlæsse detonatorer i forenelighedsgruppe B samt eksplosive stoffer og genstande i forenelighedsgruppe D, når disse stoffer og genstande transporteres fra opbevaringssted til arbejdssted og tilbage igen, og når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Der transporteres højst 200 stk. detonatorer i gruppe B.
- 2) Der transporteres højst 25 kg nettoeksplosivstofmængde eksplosive stoffer og genstande i gruppe D.
- 3) Detonatorer samt eksplosive stoffer og genstande emballeres hver for sig i UN-godkendt emballage i overensstemmelse med bestemmelserne i ADR.
- 4) Afstanden mellem emballager, der indeholder detonatorer, og emballager, der indeholder eksplosive stoffer og genstande, skal være mindst 1 meter.
- 5) Emballager, der indeholder detonatorer, og emballager, der indeholder eksplosive stoffer og genstande, skal være anbragt på køretøjet på en sådan måde, at de hurtigt kan fjernes.

Kapitel 8

Sikkerhedsrådgivere

Udpegelse

§ 33. Virksomheden skal skriftligt udpege en eller flere sikkerhedsrådgivere, og virksomheden er ansvarlig for, at sikkerhedsrådgiveren opfylder de forpligtelser, der er pålagt rådgiveren i henhold til denne bekendtgørelse.

Indsendelse af oplysninger

§ 34. Virksomheden, der har udpeget en eller flere sikkerhedsrådgivere, skal senest 30 dage efter udpegelsen sende oplysninger om den eller de udpegede sikkerhedsrådgivere til Færdselsstyrelsen.

Stk. 2. Virksomheden skal oplyse Færdselsstyrelsen om ændringer i oplysninger indsendt efter stk. 1.

Stk. 3. En sikkerhedsrådgiver kan afmelde sig som sikkerhedsrådgiver for en virksomhed, hvis denne ikke længere varetager hvervet i virksomheden.

Stk. 4. Oplysninger efter stk. 1-3 skal sendes ved digital selvbetjening via www.virk.dk.

Opgaver

§ 35. Sikkerhedsrådgiverens opgaver skal tilpasses virksomhedens aktiviteter og fastlægges skriftligt.

§ 36. Hvis der sker en hændelse, ulykke eller alvorlig overtrædelse af bestemmelserne i denne bekendtgørelse, skal sikkerhedsrådgiveren i den pågældende virksomhed indhente alle relevante oplysninger og forestå udarbejdelsen af en rapport til forelæggelse for virksomheden.

Stk. 2. En hændelses- eller ulykkesrapport, jf. stk. 1, skal foreligge senest 30 dage efter hændelsens eller ulykkens indtræden, dog senest 8 dage i tilfælde af en alvorlig hændelse eller ulykke med dødsfald eller alvorlige personskader.

§ 37. Sikkerhedsrådgiveren skal forestå udarbejdelsen af en årsrapport til virksomheden om virksomhedens aktiviteter i forbindelse med transport af farligt gods. Årsrapporten skal endvidere indeholde oplysninger om sikkerhedsrådgiverens aktiviteter i virksomheden i det forløbne år.

Stk. 2. Årsrapporten skal omfatte en periode på 12 på hinanden følgende kalendermåneder. Rapporten skal foreligge senest 4 måneder efter årets udløb. Virksomhedens første rapporteringsperiode kan omfatte et kortere eller længere tidsrum end 12 måneder, dog højst 18 måneder.

Stk. 3. Såfremt virksomheden inden for en rapporteringsperiode udpeger en ny sikkerhedsrådgiver, kan rapporteringsperioden opdeles i en forkortet periode, dækkende den afgående sikkerhedsrådgiver, og en ny periode dækkende den tiltrædende sikkerhedsrådgiver, som kan periodeforskydes i overensstemmelse med bestemmelserne i stk. 2.

§ 38. Virksomheden skal opbevare rapporterne, jf. §§ 36 og 37, i 5 år og skal på anmodning stille rapporterne til rådighed for de myndigheder, der har bemyndigelse til at foretage undersøgelser m.v. af hændelser eller ulykker og foretage tilsyn.

Eksamination og bevis

§ 39. Sikkerhedsrådgiveren skal være indehaver af et gyldigt bevis, der udstedes til personer, der ved en eksamen har dokumenteret færdigheder inden for de emner, der er angivet i underafsnit 1.8.3.11 i ADR.

Stk. 2. Beviset er gyldigt i 5 år og kan forlænges, hvis sikkerhedsrådgiveren inden for det sidste år før bevisets udløbsdato har bestået en repetitionseksamen.

§ 40. Beredskabsstyrelsen er eksamensmyndighed og fastsætter de nærmere bestemmelser for eksamen samt udsteder og fornyer beviser, jf. § 39.

§ 41. For deltagelse i eksamen betaler hver eksaminand et beløb til Beredskabsstyrelsen til dækning af omkostningerne i forbindelse hermed. Beløbet fastsættes af Beredskabsstyrelsen.

Kapitel 9

Uddannelse

§ 42. Førere af køretøjer til vejtransport af farligt gods og andet personale, som er involveret i vejtransport af farligt gods, skal opfylde de uddannelseskrav, som følger af ADR, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Personer, der som led i synsvirksomhedernes årlige tekniske eftersyn foretager prøvekørsel af køretøjer indeholdende farligt gods eller rester heraf, skal alene have gennemført en uddannelse i henhold til kapitel 1.3 i ADR.

Stk. 3. Instruktører, der forestår den teoretiske del af undervisningen af førere, som skal uddannes i henhold til afsnit 8.2.1 i ADR, skal være indehaver af et gyldigt bevis, jf. § 39.

Stk. 4. Dokumentation for den senest gennemførte uddannelse i henhold til kapitel 1.3 og 1.10 i ADR skal opbevares af arbejdsgiveren under hele ansættelsesforholdet og i mindst et år efter ansættelsesforholdets ophør.

§ 43. Beredskabsstyrelsen fastsætter bestemmelser om uddannelse og eksamen for førere af køretøjer til vejtransport af farligt gods i henhold til afsnit 8.2.1 i ADR samt udsteder og fornyer uddannelsesbeviser.

§ 44. Beredskabsstyrelsen fastsætter bestemmelser om godkendelse af kurser for førere af køretøjer til vejtransport af farligt gods.

Stk. 2. Beredskabsstyrelsen godkender og fører tilsyn med kurserne.

Stk. 3. Beredskabsstyrelsen kan knytte vilkår til godkendelsen, jf. stk. 2, og kurserne skal afholdes på de vilkår, der fremgår af godkendelsen.

§ 45. Beredskabsstyrelsen fastsætter bestemmelserne, jf. §§ 43 og 44, efter samråd med Sundhedsstyrelsen for så vidt angår radioaktivt materiale.

§ 46. Personer, der udfører eftersyn og prøvning af IBC'er af metal, IBC'er af stiv plast eller komposit IBC'er, skal have gennemført en uddannelse, der er godkendt af Beredskabsstyrelsen, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Dokumentation for gennemført uddannelse, jf. stk. 1, skal på forlangende forevises Beredskabsstyrelsen.

Stk. 3. Kravet i stk. 1 gælder ikke for personer ansat hos et af Beredskabsstyrelsen godkendt prøvningsorgan.

Kapitel 10

Tvangsruter og andre transportrestriktioner

§ 47. Politidirektøren kan efter forelæggelse for de relevante kommunale myndigheder bestemme, at vejtransport af farligt gods omfattet af bilag 3 ikke kan ske i tættere bebygget område, eller skal føres ad bestemte ruter (tvangsruter) i tættere bebygget område.

Stk. 2. Hvis der uden for tættere bebygget område foreligger et særligt behov for at regulere vejtransport af farligt gods, kan politiet efter forudgående forelæggelse for Rigspolitiet træffe afgørelse herom.

Stk. 3. Fravigelse af fastsatte tvangsruter og andre transportrestriktioner må kun ske med forudgående tilladelse fra politiet, som indhenter en udtalelse fra det kommunale redningsberedskab. Tilladelsen kan meddeles modtageren af farligt gods.

Stk. 4. Rigspolitiet fastlægger de generelle retningslinjer for tvangsruter og andre transportrestriktioner. Rigspolitiet offentliggør en oversigt over de fastsatte tvangsruter og andre transportrestriktioner på politiets hjemmeside.

Kapitel 11

Klageadgang

§ 48. Afgørelser truffet af Færdselsstyrelsen efter denne bekendtgørelse kan ikke indbringes for transportministeren eller anden administrativ myndighed, jf. § 35, stk. 1, i lov om godkendelse og syn af køretøjer og bekendtgørelse om Færdselsstyrelsens opgaver og beføjelser samt klageadgang.

Stk. 2. Klager over eksaminer, jf. § 40, afgøres af Færdselsstyrelsen. Fristen for klage er 4 uger fra den dag, resultatet af eksamen er meddelt.

§ 49. Afgørelser truffet af Beredskabsstyrelsen efter § 22, stk. 1, § 23, stk. 1, § 27, stk. 2, § 28, stk. 2, § 30, stk. 3 og 6, § 31, stk. 2, eller § 46, stk. 1, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 50. Afgørelser truffet af Sundhedsstyrelsen efter § 23, stk. 2, eller § 31, stk. 5, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 51. Afgørelser truffet af Sikkerhedsstyrelsen efter § 23, stk. 3, § 30, stk. 4, eller § 31, stk. 3, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 52. Afgørelser truffet af synsvirksomheder efter § 24, stk. 2, § 25, § 27, stk. 1, § 28, stk. 1, eller § 29, stk. 2, kan indbringes for Færdselsstyrelsen. Fristen for klage er 4 uger fra den dag, afgørelsen er meddelt.

Kapitel 12

Kontrol

§ 53. Færdselsstyrelsen fører kontrol med overholdelse af denne bekendtgørelse, jf. færdselslovens § 82, stk. 8.

Stk. 2. Færdselsstyrelsen kan meddele påbud i forbindelse med kontrol efter stk. 1 med henblik på at sikre overholdelsen af denne bekendtgørelse.

§ 54. Politiet kan standse et køretøj, hvormed der udføres vejtransport af farligt gods, og undersøge eller lade det undersøge med henblik på at kontrollere, at transporten opfylder reglerne i denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Politiets kontrol sker med udgangspunkt i den i bilag 4 optrykte tjekliste. Politiet overdrager føreren af køretøjet et eksemplar af tjeklisten.

Stk. 3. I særlige tilfælde kan politiet foretage kontrol, der ikke tager udgangspunkt i tjeklisten, herunder foretage yderligere kontrol.

Kapitel 13

ADR

§ 55. Konvention om International Transport af Farligt Gods ad Vej (ADR) med senere ændringer heraf indføres ikke i Lovtidende, jf. færdselslovens § 134 d, stk. 1.

Stk. 2. Den til enhver tid gældende ADR kundgøres ved offentliggørelse på Færdselsstyrelsens hjemmeside, www.fstyr.dk.

Kapitel 14

Standarder og FN-regulativer

§ 56. Standarder, der henvises til i denne bekendtgørelse, indføres ikke i Lovtidende.

Stk. 2. Standarderne, jf. stk. 1, er gældende, selvom de ikke foreligger på dansk.

Stk. 3. Standarderne, jf. stk. 1, kan gennemses i Færdselsstyrelsen eller købes ved Dansk Standard.

§ 57. Standarder og FN-regulativer, der henvises til i ADR, indføres ikke i Lovtidende.

Stk. 2. Standarderne og FN-regulativerne, jf. stk. 1, er gældende, selvom de ikke foreligger på dansk.

Stk. 3. Standarderne, jf. stk. 1, kan gennemses i Færdselsstyrelsen eller købes ved Dansk Standard.

Stk. 4. FN-regulativer, jf. stk. 1, kan findes på hjemmesiden for FN's Økonomiske Kommission for Europa, www.unece.org.

Kapitel 15

Straf

§ 58. Med bøde straffes den, der

- 1) overtræder § 5, stk. 1, nr. 1-4 § 6, stk. 1, nr. 1-6, § 8, § 10, stk. 1, §§ 11 og 13-17, § 18, stk. 1, § 19, stk. 1, §§ 20 og 21, § 24, stk. 1, § 30, stk. 1, § 31, stk. 1, § 32, § 33, 1. led, § 34, stk. 1 og 2, §§ 35 og 38, § 42, stk. 1, 3 og 4, § 46, stk. 1, de tekniske forskrifter, der følger af § 60, og bilag 2,
- 2) overtræder vilkår fastsat i medfør af § 44, stk. 3, eller
- 3) tilsidesætter pligten efter § 33, 2. led, jf. henholdsvis § 36, § 37, stk. 1, og § 39, stk. 1.

Stk. 2. Overtrædelse af de af politiet fastsatte bestemmelser om tvangsruter, jf. § 47, straffes med bøde, jf. færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 3.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 16

Ikrafttræden og overgangsbestemmelse

§ 59. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2025.

Stk. 2. Følgende bekendtgørelser ophæves:

- 1) Bekendtgørelse nr. 596 af 26. maj 2023 om vejtransport af farligt gods.
- 2) Bekendtgørelse nr. 1618 af 8. december 2023 om sikkerhedsrådgivere for vejtransport af farligt gods.

§ 60. Kapitel 9 i bekendtgørelse nr. 11250 af 31. maj 1985 om tekniske forskrifter for vejtransport af komprimerede, fordråbede eller under tryk opløste luftarter (Klasse 2, lukket klasse) finder fortsat anvendelse.

Færdselsstyrelsen, den 26. juni 2025

JACOB KARKOV BUCH

/ Ann Katrine Flugt Petersen

- ¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF af 24. september 2008 om indlandstransport af farligt gods, EU-Tidende 2008, nr. L 260, side 13, som senest ændret ved Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2025/149 af 15. november 2024 om ændring af bilagene til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/68/EF af hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling, EU-Tidende, L af 24. januar 2025, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2022/1999/EU af 19. oktober 2022 om indførelse af ensartede kontrolprocedurer i forbindelse med transport af farligt gods ad vej, EU-Tidende 2022, nr. L 274, side 1.

Overgangsbestemmelser for tanke og køretøjer til national vejtransport af farligt gods

Køretøjer, hvortil der er udstedt en konverteringsattest, vil fortsat kunne anvendes til national vejtransport af de stoffer, som tankene er godkendt til ved bekendtgørelsens ikrafttræden.

Tankene og køretøjerne skal opfylde bestemmelserne i ADR med de i dette bilags kapitel I og II anførte undtagelser.

Kapitel I

Overgangsbestemmelser for tanke

Klasse 2:

1) Tryktanke, hvortil der er udstedt en konverteringsattest, kan fortsat anvendes til national vejtransport af de stoffer, som tankene er godkendt til ved bekendtgørelsens ikrafttræden. Det er dog en forudsætning, at tankene til stadighed opfylder de regler, efter hvilke de er fremstillet, og de regler, efter hvilke de senest er godkendt forud for konverteringen, samt de regler, efter hvilke de skal periodisk kontrolleres.

Kapitel II

Overgangsbestemmelser for køretøjer

1) Retardersystem.

Køretøjer til national vejtransport af farligt gods godkendt første gang før 1. januar 1997 kan undlade at opfylde bestemmelserne i ADR for så vidt angår retardersystem.

2) Hovedafbryder.

For køretøjer, der er godkendt til national vejtransport af farligt gods første gang før den 1. januar 1993, gælder følgende:

a) Elektriske motorer, der er anbragt bag førerhuset, skal være af helt kapslet udførelse.

b) På et sted i førerhuset, som er let at nå såvel indefra som udefra (når døren er åben), skal der være anbragt en tydeligt mærket hovedafbryder for samtlige elektriske installationer undtagen fartskriver.

c) Såfremt køretøjet er forsynet med vekselstrømsgenerator, skal der i førerhuset være anbragt et skilt, der angiver, at hovedafbryderen ikke må benyttes, før motoren er standset.

3) Fartskriver.

Køretøjer, der er godkendt til national vejtransport af farligt gods første gang før den 1. januar 1993, kan undlade at opfylde kravet om elektrisk sikkerhedsbarriere til fartskrivere.

National vejtransport af affald, der er farligt gods

Kapitel I

Indsamling og transport af affald, der er farligt gods, i mængder på indtil 5 liter henholdsvis 5 kg pr. indvendig emballage

- 1) Affaldet kan på betingelserne i nr. 2-10 transporteres, uden at følgende bestemmelser i ADR finder anvendelse
 - a) særlig bestemmelse 650 i kapitel 3.3 om transport af malingaffald,
 - b) punkt 4.1.1.5.1 om tilladte variationer i indvendige emballager,
 - c) afsnit 4.1.3 og 4.1.4 om emballeringsforskrifter,
 - d) afsnit 4.1.10 om sammenpakning,
 - e) afsnit 5.1.4 om mærkning af kolli ved sammenpakning,
 - f) indledningen til punkt 5.4.1.1.1 for så vidt angår kravet om, at transportdokumentet skal indeholde oplysninger om alle farlige stoffer og genstande, der transporteres, og
 - g) punkt 5.4.1.1.1 (f) om mængdeangivelse i transportdokumentet.
- 2) Der skal være tale om affald, der i karakter svarer til det, husholdninger har adgang til genbrugspladser med. Affaldet må endvidere ikke være genstande, såsom lithiumbatterier eller akkumulatorer.
- 3) Affaldet skal i overensstemmelse med klassificeringskriterierne i ADR kunne henføres til en af klasserne 3, 4.1, 6.1, 8 og 9. Affaldet må endvidere ikke have sekundære eksplosive eller oxiderende egenskaber.
- 4) Affaldet skal i overensstemmelse med emballagegruppen, jf. nr. 7, pakkes i en ydre emballage, der i henhold til afsnit 6.1.3 i ADR er X- eller Y-mærket.
 - a) Indvendige emballager med indtil 5 liter flydende affald skal pakkes i en ydre emballage af én af følgende typer:
 - i) Plasttromle med aftageligt låg (1H2).
 - ii) Ståltromle med aftageligt låg (1A2).
 - iii) Kasse af homogen plast (4H2) efter bestemmelserne i kapitel II.
 - iv) Kasse af stål (4A) efter bestemmelserne i kapitel II.
 - b) Indvendige emballager med indtil 5 kg fast affald skal pakkes i en ydre emballage af én af følgende typer:
 - i) Plasttromle med aftageligt låg (1H2).
 - ii) Ståltromle med aftageligt låg (1A2).
 - iii) Kasse af homogen plast (4H2).

- iv) Kasse af stål (4A).
- v) Storemballage af stiv plast (50H).
- vi) IBC af stiv plast (11H2).
- c) Tomme, urensede indvendige emballager skal pakkes i en ydre emballage af én af følgende typer:

- i) Plasttromle med aftageligt låg (1H2).

- ii) Ståltromle med aftageligt låg (1A2).

- iii) Kasse af homogen plast (4H2).

- iv) Kasse af stål (4A).

- v) Storemballage af stiv plast (50H).

- vi) IBC af stiv plast (11H2).

- vii) Vævet plasticsæk, vandfast (5H3).

5) Indvendige emballager skal, medmindre der som ydre emballage anvendes en plasttromle med aftageligt låg (1H2), eller den ydre emballage udelukkende indeholder tomme, urensede emballager, anbringes i den ydre emballage i en plasticsæk, som skal omslutte alle de indvendige emballager. Plasticsækken skal snøres til, inden den ydre emballage lukkes.

6) Indvendige emballager, bortset fra tomme, urensede emballager, skal pakkes i den ydre emballage ved hjælp af inert stødabsorberende materiale i tilstrækkelig mængde til at udfylde eventuel overskydende plads og til at forhindre de indvendige emballager i at bevæge sig væsentligt under normale transportforhold. Indvendige emballager med indhold af flydende affald skal desuden pakkes i den ydre emballage ved hjælp af væskeabsorberende materiale i tilstrækkelig mængde til, at det flydende affald i de to indvendige emballager, der indeholder de største mængder, kan absorberes.

7) Det samlede indhold af den enkelte ydre emballage skal henføres til det UN-nummer, den godsbetegnelse og den emballagegruppe, der bedst muligt dækker de væsentligste fareegenskaber, jf. afsnit 2.1.3 i ADR om klassificering af blandinger og opløsninger.

8) Den ydre emballage skal mærkes med påskrifter og faresedler i overensstemmelse med klassificeringen, jf. nr. 7. Herudover skal den mærkes med en etiket eller med permanent mærkning med teksten »Farligt affald«. Etiketten eller den permanente mærkning skal have A5-format liggende (210 mm × 148 mm) og skal være orange med sort tekst og med en 5 mm bred kant ligeledes i sort. Målene kan reduceres til mindst A6-format (148 mm x 105 mm), og strektykkelsen tilsvarende reduceres, hvis det er nødvendigt af hensyn til kolliets størrelse. IBC'er med en kapacitet på mere end 450 liter og storemballager skal være forsynet med påskrifter, faresedler og etiketter på to modstående sider.

9) Deklaration i transportdokumentet skal ske i overensstemmelse med klassificeringen, jf. nr. 7. Den samlede mængde af hver type farligt gods, hvis UN-nummer, officielle godsbetegnelse eller eventuelt emballagegruppe adskiller sig fra de andres skal angives som en bruttovægt, som et estimeret volumen eller en estimeret nettovægt, alt efter hvad der er relevant. Efter de i punkt 5.4.1.1.1 (a), (b), (c), (d) og (k) og 5.4.1.1.3 i ADR krævede oplysninger skal "Transport i henhold til nationale regler" angives. Angivelse af den tekniske betegnelse, jf. særlig bestemmelse 274 i kapitel 3.3 i ADR, kan udelades.

10) Underafsnit 1.1.3.6 i ADR finder ikke anvendelse, medmindre der udelukkende transporteres tomme, urensede indvendige emballager.

Kapitel II

Indsamling og transport af affald, der er farligt gods, i mængder på indtil 30 liter henholdsvis 30 kg pr. indvendig emballage

11) Affaldet kan transporteres på samme betingelser som affald omfattet af kapitel I, med følgende supplement og afvigelser:

a) Den ydre emballage, jf. nr. 4, skal i henhold til afsnit 6.1.3 i ADR være X-mærket.

b) Indvendige emballager med flydende affald må tillige pakkes i en kasse af homogen plast (4H2) eller en kasse af stål (4A), hvis de indvendige emballager kun pakkes i ét lag.

Kapitel III

Indsamling og transport af affaldsaerosolbeholdere

12) Affaldsaerosolbeholdere kan på betingelserne i nr. 13-16 transporteres, uden at indledningen til punkt 5.4.1.1.1 for så vidt angår kravet om, at transportdokumentet skal indeholde oplysninger om alle farlige stoffer og genstande, der transporteres, i ADR finder anvendelse.

13) Aerosolbeholderne skal i overensstemmelse med klassificeringskriterierne i ADR kunne henføres til UN 1950 Aerosoler. Aerosolerne må ikke have oxiderende egenskaber.

14) Aerosolbeholderne må ikke pakkes sammen med andet farligt gods.

15) Det samlede indhold af den enkelte ydre emballage skal henføres til den klassifikation under UN 1950, der dækker flest mulige af indholdets farlige egenskaber.

16) Deklarering i transportdokumentet skal ske i overensstemmelse med klassificeringen, jf. nr. 15. Efter de i punkt 5.4.1.1.1 (a), (b), (c), (d) og (k) og 5.4.1.1.3 i ADR krævede oplysninger skal ”Transport i henhold til nationale regler” angives.

Kapitel IV

Indsamling og transport af affald, der er farligt gods, og som i karakter ikke svarer til det, husholdninger har adgang til genbrugspladser med, i mængder på indtil 5 liter henholdsvis 5 kg pr. indvendig emballage

17) Affaldet kan transporteres på samme betingelser som affald omfattet af kapitel I, med følgende supplement og afvigelser:

a) Afvigende fra nr. 2 må der være tale om affald, der i karakter ikke svarer til det, husholdninger har adgang til genbrugspladser med.

b) Den ydre emballage, jf. nr. 4, skal i henhold til afsnit 6.1.3 i ADR være X-mærket og af typen plasttromle med aftageligt låg (1H2) eller ståltromle med aftageligt låg (1A2).

Kapitel V

Transport til midlertidigt forarbejdningsanlæg af affald, der indeholder farligt gods, indsamlet i plastkasser som led i en kommunal indsamlingsordning for farligt affald fra private husholdninger og virksomheder

18) Affaldet kan på betingelserne i nr. 19-29 transporteres, uden at følgende bestemmelser i ADR finder anvendelse:

a) del 1-9 for så vidt angår private husholdninger samt virksomheder, hvorfra affaldet indsamles. Sidstnævnte dog kun for så vidt angår indsamling af virksomhedens eget husholdningslignende affald,

b) for øvrige virksomheder, der er part i transporten:

i. kapitel 3.3 om særlige bestemmelser gældende for bestemte stoffer og genstande,

ii. kapitel 4.1 om emballering, bortset fra punkt 4.1.1.1 - 4.1.1.3, 4.1.1.6, 4.1.1.8, 4.1.1.9 og 4.1.1.19,

iii. afsnit 5.1.4 om mærkning af kolli ved sammenpakning,

iv. kapitel 5.2 om mærkning af kolli, bortset fra underafsnit 5.2.1.10,

v. afsnit 5.4.1 om transportdokument for farligt gods,

vi. punkt 5.4.3.3 om anvendelse af side 2 og 3 i de skriftlige anvisninger og

vii. punkt 5.4.3.4 for så vidt angår, at de skriftlige anvisninger skal være på fire sider.

19) Den, der foranlediger, at der sker indsamling, er at betragte som afsender og pakker. Virksomheder, der på andres vegne kommer farligt affald i plastkasserne eller kontrollerer indholdet, betragtes også som pakker. Undtaget herfra er ejendomsforeninger, hvis ansatte alene sætter låg på plastkasser, pakket af private husholdninger i ejendomsforeningen.

20) Affaldet skal have husholdningslignende karakter og skal i overensstemmelse med klassificeringskriterierne i ADR kunne henføres til:

a) emballagegruppe II eller III i klasse 3, 4.1, 6.1, 8 eller 9 uden sekundære eksplosive eller oxiderende egenskaber,

b) aerosoler (UN 1950),

c) lightere og refillere til lightere (UN 1057),

d) små ikke-genopfyldelige beholdere indeholdende gas (gaspatroner) (UN 2037),

e) røgdetektorer (UN 2911), eller

f) lithiumceller og -batterier (UN 3090, UN 3091, UN 3480, UN 3481), der ikke er identificerede som beskadigede eller defekte, og som har

i. en bruttovægt på højst 500 g hver, eller

ii. en watt-time-angivelse på højst 20 Wh for lithiumionceller, eller

iii. en watt-time-angivelse på højst 100 Wh for lithiumionbatterier, eller

iv. et lithiumindhold på højst 1 g for lithiummetalceller, eller

v. et samlet lithiumindhold på højst 2 g for lithiummetalbatterier.

- 21) Affaldet skal være pakket i en UN-godkendt ydre emballage af typen kasse af homogen plast (4H2), der i henhold til afsnit 6.1.3 i ADR er X- eller Y-mærket. Kassens kapacitet må ikke overstige 45 liter.
- 22) Det i nr. 20 a) nævnte affald skal være pakket i egnede indvendige emballager inden pakningen i den ydre emballage. Indvendige emballager og genstande skal være anbragt i den ydre emballage på en sådan måde, at de under normale transportforhold ikke kan gå i stykker eller lade indholdet slippe ud i den ydre emballage. Indvendige emballager, der indeholder væsker, skal være pakket med lukningen opad.
- 23) Den ydre emballage må ikke indeholde skarpe eller spidse genstande, medmindre den er indrettet på en sådan måde, at de skarpe og spidse genstande ikke kan komme i kontakt med det farlige gods.
- 24) Den ydre emballage skal mærkes med en etiket eller permanent mærkning med teksten »Farligt affald (fra husstande – kan indeholde farligt gods)«. Etiketten eller den permanente mærkning skal have A5-format liggende (210 mm × 148 mm) og skal være orange med sort tekst og med en 5 mm bred kant ligeledes i sort.
- 25) Såfremt mængden af affald pr. transporterende enhed, der transporteres i henhold til bestemmelserne i dette kapitel, ikke overstiger 300 kg (brutto), kan ladningen antages at overholde undtagelsesgrænserne i underafsnit 1.1.3.6 i ADR.
- 26) Der må ikke samtidig transporteres andet farligt gods på den transporterende enhed.
- 27) Kolli skal transporteres i åbne eller ventilerede køretøjer eller containere.
- 28) Medmindre underafsnit 1.1.3.6 i ADR finder anvendelse, skal der medbringes skriftlige anvisninger, der i form og indhold som minimum svarer til første side af den fire siders model i punkt 5.4.3.4 i ADR.
- 29) Medmindre underafsnit 1.1.3.6 i ADR finder anvendelse, skal der medbringes øjenskylllevæske, flugtmaske, skovl, afløbsdække og opsamlingsbeholder foruden øvrigt udstyr i henhold til afsnit 8.1.5 i ADR.

Kapitel VI

Transport af visse affaldstrykbeholdere fra et indsamlingssted, der indgår i en kommunal indsamlingsordning

- 30) Affaldstrykbeholdere henført til UN 1044 eller UN 3164 kan på betingelserne i nr. 32-33 transporteres, uden at emballeringsforskrift P003 i afsnit 4.1.4 i ADR finder anvendelse.
- 31) Affaldstrykbeholdere henført til UN 1013, UN 1046, UN 1066, UN 1070 og UN 1965 kan på betingelserne i nr. 32-33 transporteres, uden at kapitel 5.2 i ADR finder anvendelse for trykbeholderne.
- 32) Trykbeholderne skal pakkes i en egnet ydre emballage, der skal være mærket med bogstaverne "UN" efterfulgt af UN-nummeret i overensstemmelse med kravene for kolli i afsnit 5.2.1 i ADR og forsynet med faresedler i overensstemmelse med kravene for kolli i afsnit 5.2.2 i ADR. For så vidt angår kravene i punkt 5.4.1.1.1 (e) i ADR betragtes den ydre emballage som kolli. For så vidt angår øvrige krav i ADR betragtes den enkelte trykbeholder henført til UN 1013, UN 1046, UN 1066, UN 1070 og UN 1965 fortsat som kolli.
- 33) Følgende erklæring skal angives i transportdokumentet: "Transport i henhold til nationale regler".

Kapitel VII

Transport til bortskaffelse af tomme, urensede IBC'er

34) Tomme, urensede IBC'er, der har indeholdt farligt gods i klasse 3, 4.1, 6.1, 8 eller 9, kan efter bestemmelserne i ADR samt betingelsen i nr. 35 transporteres til bortskaffelse i følgende tilfælde:

a) Komposit IBC'er med indvendige plastemballager og IBC'er af stiv plast efter udløbet af den tilladte brugsperiode, jf. punkt 4.1.1.15 i ADR.

b) Metal-, stiv plast- og komposit-IBC'er efter datoen, hvor der senest skal være foretaget en periodisk prøvning eller inspektion, jf. punkt 4.1.2.2 i ADR.

35) Følgende erklæring skal angives i transportdokumentet: "Transport i henhold til nationale regler".

Vejtransport af farligt gods, der er underlagt tvangsruter og andre transportrestriktioner i tættere bebygget område

Transportrestriktioner, herunder tvangsruter, der er fastsat i medfør af bekendtgørelsens § 47, skal følges af:

Klasse 1:

1) Transporterende enheder, hvormed der udføres transport af følgende stoffer og genstande i klasse 1, og hvor, når der er tale om transport af kolli, den samlede mængde pr. transporterende enhed overstiger værdierne i henhold til underafsnit 1.1.3.6 i ADR:

Stoffer og genstande, som kan henføres til underklasse 1.1, 1.2 eller 1.5.

Klasse 2:

1) Transporterende enheder, hvormed der udføres transport i tanke med en individuel kapacitet på over 3.000 liter af følgende gasser i klasse 2:

Gasser hørende til gruppe T, TF, TC, TO, TFC eller TOC.

2) Køretøjer eller vogntog med flere end 3 aksler, hvormed der udføres transport i tanke af følgende gasser i klasse 2:

Gasser hørende til gruppe F.

Klasse 3:

1) Transporterende enheder, hvormed der udføres transport i tanke (herunder slamsugertanke) med en individuel kapacitet på over 3.000 liter af følgende brandfarlige væsker hørende til klasse 3:

Brandfarlige væsker, som kan henføres til emballagegruppe I.

Klasse 5.1:

1) Transporterende enheder, hvormed der udføres transport i tanke (herunder slamsugertanke) med en individuel kapacitet på over 3.000 liter af følgende oxiderende stoffer hørende til klasse 5.1:

UN 1745, 1746 og 2495.

Klasse 6.1:

1) Transporterende enheder, hvormed der udføres transport i tanke (herunder slamsugertanke) med en individuel kapacitet på over 3.000 liter af følgende giftige stoffer hørende til klasse 6.1:

Flydende stoffer, som kan henføres til emballagegruppe I.

Klasse 8:

1) Transporterende enheder, hvormed der udføres transport i tanke (herunder slamsugertanke) med en individuel kapacitet på over 3.000 liter af følgende ætsende stoffer hørende til klasse 8:

Flydende stoffer, som kan henføres til emballagegruppe I.

Returkørsel eller kørsel med tom, urenset tank:

Ved returkørsel eller kørsel med tom, urenset tank med en individuel kapacitet på over 3.000 liter efter transport af de ovenfor nævnte stoffer i klasse 2, 3, 5.1, 6.1 og 8 eller ved returkørsel eller kørsel med tom, urenset tank efter transport af de ovenfor nævnte stoffer i klasse 1 skal fastlagte transportrestriktioner, herunder tvangsruter, der er fastsat i medfør af bekendtgørelsens § 47, følges.

Tjekliste

1. Kontrolsted	2. Dato.....	3. Klokkeslæt.....
4. Køretøjets nationalitetsbetegnelse og registreringsnummer		
5. Påhængskøretøjets/sættevognens nationalitetsbetegnelse og registreringsnummer		
6. Fragtfører, adresse		
7. Fører/medhjælper		
8. Afsender, adresse, afsendelsessted ⁽¹⁾⁽²⁾		
9. Modtager, adresse, modtagelsessted ⁽¹⁾⁽²⁾		
10. Total mængde farligt gods pr. transportende enhed		
11. Maksimummængde ADR 1.1.3.6. overskredet	☐ ja	☐ nej
12. Transportmåde	☐ bulk	☐ stykgods
		☐ tank

Dokumenter i køretøjet

13. Transportdokument	☐ kontrolleret	☐ overtrædelse konstateret	☐ ikke relevant
14. Skriftlige anvisninger	☐ kontrolleret	☐ overtrædelse konstateret	☐ ikke relevant
15. Bilateral aftale/multilateral aftale/national tilladelse	☐ kontrolleret	☐ overtrædelse konstateret	☐ ikke relevant
16. Godkendelsesattest for køretøjer	☐ kontrolleret	☐ overtrædelse konstateret	☐ ikke relevant
17. Kursusbevis for føreren	☐ kontrolleret	☐ overtrædelse konstateret	☐ ikke relevant

Transportens gennemførelse

18. Gods tilladt til transport	☐ kontrolleret	☐ overtrædelse konstateret	☐ ikke relevant
19. Køretøj tilladt til det pågældende gods	☐ kontrolleret	☐ overtrædelse konstateret	☐ ikke relevant
20. Forskrifter vedrørende transportmåden (bulk, stykgods, tank)	☐ kontrolleret	☐ overtrædelse konstateret	☐ ikke relevant
21. Forbud mod sammenlæsning	☐ kontrolleret	☐ overtrædelse konstateret	☐ ikke relevant
22. Læsning, fastgøring af ladningen og håndtering ⁽³⁾	☐ kontrolleret	☐ overtrædelse konstateret	☐ ikke relevant
23. Udsivning fra ladningen eller beskadigelse af kolli ⁽³⁾	☐ kontrolleret	☐ overtrædelse konstateret	☐ ikke relevant
24. Mærkning af emballager/tank med UN-nummer ⁽²⁾⁽³⁾ (ADR 6)	☐ kontrolleret	☐ overtrædelse konstateret	☐ ikke relevant
25. Mærkning af kolli med påskrifter (f.eks. UN-nummer) og sedler ⁽²⁾ (ADR 5.2)	☐ kontrolleret	☐ overtrædelse konstateret	☐ ikke relevant
26. Mærkning af tank/køretøj med faresedler (ADR 5.3.1)	☐ kontrolleret	☐ overtrædelse konstateret	☐ ikke relevant
27. Mærkning af køretøj/transporterende enhed (orange farvede skilte, forhøjet temperatur - ADR 5.3.23)	☐ kontrolleret	☐ overtrædelse konstateret	☐ ikke relevant
Udstyr i køretøjet			
28. Generelt sikkerhedsudstyr ifølge ADR	☐ kontrolleret	☐ overtrædelse konstateret	☐ ikke relevant
29. Udstyr i overensstemmelse med det transporterede gods	☐ kontrolleret	☐ overtrædelse konstateret	☐ ikke relevant
30. Andet udstyr ifølge de skriftlige anvisninger	☐ kontrolleret	☐ overtrædelse konstateret	☐ ikke relevant
31. Ildslukker(e)	☐ kontrolleret	☐ overtrædelse konstateret	☐ ikke relevant
32. Risikokategorien af den alvorligste af eventuelt konstaterede overtrædelser	☐ kategori I	☐ kategori II	☐ kategori III
33. Bemærkninger			

34. Myndighed/befuldmægtiget, som har
udført kontrollen

.....

- (1) Udfyldes kun, hvis det er relevant for en overtrædelse.
- (2) Anføres under »Bemærkninger« for så vidt angår samletransporter.
- (3) Kontrol af synlige overtrædelser.

Bekendtgørelse om kvalifikationskrav til visse førere af køretøjer i vejtransport

Bekendtgørelse om kvalifikationskrav til visse chauffører i vejtransport¹⁾

I medfør af § 2, stk. 2, § 16 c, 2. pkt., § 16 d og § 17, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, i lov om godskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 327 af 23. marts 2024, som ændret ved lov nr. 306 af 25. marts 2025, § 18, stk. 1, nr. 1, § 18 b, 2. pkt., § 20, 2. pkt., § 22, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, i lov om buskørsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 542 af 15. maj 2023, som ændret ved lov nr. 306 af 25. marts 2025, og § 2, stk. 4, i lov nr. 735 af 8. juni 2018 om ændring af lov om godskørsel fastsættes efter bemyndigelse og efter bemyndigelse i henhold til § 6 og § 7 i bekendtgørelse nr. 320 af 27. marts 2025 om Færdselsstyrelsens opgaver og beføjelser samt klageadgang:

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

Anvendelsesområde

§ 1. Bekendtgørelsen finder anvendelse på chauffører, som

- 1) er statsborgere i et land inden for EU eller EØS, eller som er statsborgere i andre lande og er ansat i eller benyttes af en virksomhed, der er etableret i et andet land inden for EU eller EØS, og
- 2) udfører vejtransport på vej, der er åben for offentlig adgang, med køretøjer, hvortil der kræves kørekort til en af kategorierne C1, C1/E, C, C/E, D1, D1/E, D eller D/E, som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om kørekort, eller et kørekort, der er anerkendt som tilsvarende.

§ 2. Bekendtgørelsens kapitel 9 omfatter chauffører af dansk registrerede køretøjer, hvortil der kræves kørekort til kategori B, B+ eller B/E samt tilladelse i henhold til godskørselslovens § 1, stk. 1 eller 2.

Stk. 2. Bekendtgørelsens kapitel 10 omfatter fysiske eller juridiske personer, der udbyder uddannelse til erhvervelse af grundlæggende kvalifikationer eller efteruddannelse som anført i kapitel 9.

Undtagelser

§ 3. Bekendtgørelsen finder ikke anvendelse på chauffører, som fører følgende køretøjer:

- 1) Køretøjer, hvis højeste tilladte hastighed ikke overstiger 45 km/t.
- 2) Køretøjer, der benyttes af forsvaret, redningsberedskabet eller politiet eller er under disse tjenesters kontrol, hvis transporten sker som led i disse tjenesters funktion.
- 3) Køretøjer, der prøvekøres på veje med henblik på teknisk udvikling, reparation eller vedligeholdelse.
- 4) Køretøjer, der er nye eller ombyggede, og som endnu ikke er taget i brug.
- 5) Køretøjer, hvortil kørekortkategori D eller D1 er påkrævet, og som køres uden passagerer af vedligeholdelsespersonalet til eller fra et vedligeholdelsescenter beliggende i nærheden af den nærmeste vedligeholdelsesbase, der anvendes af transportøren, forudsat at kørslen af køretøjerne ikke er chaufførens hovedaktivitet.
- 6) Køretøjer, der anvendes i nødsituationer eller benyttes til redningsopgaver, herunder køretøjer, der anvendes til ikke-kommerciel transport af nødhjælp.
- 7) Køretøjer, der benyttes til køretimer eller køreprøver med henblik på erhvervelse af kørekort i henhold til færdselsloven eller et chaufføruddannelsesbevis i henhold til denne bekendtgørelse eller yderligere køreundervisning som led i arbejdspladsbaseret læring. Det er en forudsætning, at den pågældende person ledsages af en anden person, som har chaufføruddannelsesbevis til eller er kørelærer for den pågældende kategori, forudsat at køretimerne ikke anvendes til erhvervsmæssig godstransport eller personbefordring.
- 8) Køretøjer, der benyttes til ikke-erhvervsmæssig personbefordring og godstransport.
- 9) Køretøjer, der benyttes til transport af materiel, udstyr eller maskiner, som skal anvendes under udøvelsen af chaufførens erhverv, forudsat at kørslen af køretøjerne ikke er chaufførens hovedaktivitet.

§ 4. Bekendtgørelsen finder ikke anvendelse på chauffører, der kører i landdistrikter for at forsyne deres egen virksomhed, når chaufføren ikke tilbyder transportydelser, og når transporten er lejlighedsvis og ikke påvirker trafiksikkerheden.

§ 5. Bekendtgørelsen finder ikke anvendelse på chauffører, der fører køretøjer, som landbrugs-, gartneri-, skovbrugs-, opdræts- og fiskerivirksomheder anvender eller lejer uden fører til transport af varer som led i deres egen erhvervsmæssige virksomhed, medmindre kørslen er en del af chaufførens hovedaktivitet eller overstiger en radius af 100 km, fra basen for den virksomhed, som ejer, lejer eller leaser køretøjet.

Definitioner

§ 6. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) Chauffør: Enhver person, som fører et køretøj, også selv om det kun er i et kort tidsrum.
- 2) Vejtransport: Al kørsel på vej, der er åben for offentlig adgang, med et til personbefordring eller godstransport bestemt køretøj i tom eller lastet stand.
- 3) Time, lektion og køretime: 60 minutter inklusiv op til 15 minutters pause.
- 4) Uddannelsescenter: En fysisk eller juridisk person, som tilbyder uddannelse eller prøve til erhvervelse af grundlæggende kvalifikationer som anført i kapitel 3 eller efteruddannelse som anført i kapitel 4.
- 5) Rent privat kørsel: Al kørsel, der udføres af køretøjets registrerede bruger med dennes nærmeste familie og nære venner. Tilsvarende gælder for chauffører, der hører til den registrerede brugers husstand. Kørslen kan tillige udføres med et køretøj lejet uden chauffør.
- 6) Sædvanlig bopæl: Det sted, hvor en person sædvanligvis opholder sig, det vil sige i mindst 185 dage inden for et kalenderår, som følge af sin personlige eller erhvervsmæssige tilknytning.
- 7) Uddannelsesinstitution: Institution der er godkendt til at udbyde erhvervsrettet uddannelse af Børne- og Undervisningsministeriet.

Kapitel 2

Krav til chaufførers kvalifikationer

Bevis for grundlæggende kvalifikationer

§ 7. For at føre et køretøj i overensstemmelse med § 1 skal chaufføren være i besiddelse af et chaufføruddannelsesbevis for opnåede grundlæggende kvalifikationer eller efteruddannelse.

Stk. 2. En chauffør, der er ved at gennemføre en erhvervsuddannelse eller erhvervsgrunduddannelse godkendt af Undervisningsministeriet, hvor chaufføren i forbindelse med uddannelsen erhverver grundlæggende kvalifikationer, kan under uddannelsen udføre national godstransport eller personbefordring, hvis chaufføren har kørekort til det pågældende køretøj, dog højst i en periode på 3 år.

Stk. 3. De i stk. 1 og 2 nævnte chauffører skal opfylde alderskravene i bekendtgørelsen.

Godstransport

§ 8. Indehaveren af et chaufføruddannelsesbevis udstedt i medfør af § 14, stk. 5, kan fra det fyldte 18. år føre køretøjer med henblik på godstransport, hvortil kørekortkategori C og C/E er påkrævet.

§ 9. Indehaveren af et chaufføruddannelsesbevis udstedt i medfør af § 15, stk. 6, kan, med henblik på godstransport, føre

- 1) køretøjer, hvortil kørekortkategori C1 og C1/E er påkrævet, fra det fyldte 18. år, og
- 2) køretøjer, hvortil kørekortkategori C og C/E er påkrævet, fra det fyldte 21. år.

Personbefordring

§ 10. Indehaveren af et chaufføruddannelsesbevis udstedt i medfør af § 14, stk. 5, kan, med henblik på personbefordring, føre

- 1) køretøjer, hvortil kørekortkategori D1 og D1/E er påkrævet, fra det fyldte 18. år,

- 2) køretøjer, hvortil kørekortkategori D og D/E er påkrævet, ved rutekørsel med personer på en strækning, der ikke overstiger 50 km, fra det fyldte 18. år,
- 3) køretøjer, hvortil kørekortkategori D og D/E er påkrævet, når der ikke medtages passagerer, fra det fyldte 18 år, og
- 4) køretøjer, hvortil kørekortkategori D og D/E er påkrævet fra det fyldte 20. år.

§ 11. Indehaveren af et chaufføruddannelsesbevis udstedt i medfør af § 15, stk. 6, kan med henblik på personbefordring føre

- 1) køretøjer, hvortil kørekortkategori D1 og D1/E er påkrævet, fra det fyldte 21. år,
- 2) køretøjer, hvortil kørekortkategori D og D/E er påkrævet, ved rutekørsel med personer på en strækning, der ikke overstiger 50 km, fra det fyldte 21. år, og
- 3) køretøjer, hvortil kørekortkategori D og D/E er påkrævet, fra det fyldte 23. år.

Chauffører, som er fritaget pligten til at erhverve grundlæggende kvalifikationer

§ 12. Følgende chauffører er fritaget fra pligten til at gennemføre en grundlæggende kvalifikationsprøve eller en intensiv grundlæggende kvalifikationsuddannelse:

- 1) Indehavere af et kørekort til en af kørekortkategorierne D1, D1/E, D eller D/E udstedt første gang før den 10. september 2008.
- 2) Indehavere af et kørekort til en af kørekortkategorierne C1, C1/E, C eller C/E udstedt første gang før den 10. september 2009.

§ 13. En chauffør, der udfører godstransport, og som har erhvervet et chaufføruddannelsesbevis for én af køretøjskategorierne nævnt i §§ 8 og 9, er fritaget fra at erhverve et chaufføruddannelsesbevis for de øvrige køretøjer nævnt i §§ 8 og 9.

Stk. 2. En chauffør, der udfører personbefordring, og som har erhvervet et chaufføruddannelsesbevis for én af køretøjskategorierne nævnt i §§ 10 og 11, er fritaget fra at erhverve et chaufføruddannelsesbevis for de øvrige køretøjskategorier nævnt i §§ 10 og 11.

Kapitel 3

Erhvervelse af grundlæggende kvalifikationer

Grundlæggende kvalifikationsprøve og intensiv grundlæggende kvalifikationsuddannelse

§ 14. En chauffør kan erhverve grundlæggende kvalifikationer ved at bestå en grundlæggende kvalifikationsprøve ved et godkendt uddannelsescenter. Prøven består af teoretiske og praktiske delprøver.

Stk. 2. De teoretiske delprøver består af skriftlige prøver, jf. § 19, stk. 1.

Stk. 3. De praktiske delprøver består af en køreprøve og en praktisk prøve, jf. § 19, stk. 2.

Stk. 4. Prøverne i stk. 3 kan suppleres med en ikke-obligatorisk delprøve, jf. § 19, stk. 3.

Stk. 5. Består chaufføren prøverne nævnt i stk. 2 og 3, kan chaufføren ansøge om udstedelse af et chaufføruddannelsesbevis, jf. § 25, for gennemført grundlæggende kvalifikationsprøve.

§ 15. En chauffør kan erhverve grundlæggende kvalifikationer ved at deltage i en intensiv grundlæggende kvalifikationsuddannelse ved et godkendt uddannelsescenter.

Stk. 2. Den intensive grundlæggende kvalifikationsuddannelse skal som minimum omfatte samtlige af de emner, som fremgår af bilag 1.

Stk. 3. Den intensive grundlæggende kvalifikationsuddannelse skal have en varighed på mindst 140 timer, herunder mindst 10 individuelle køretimer i et køretøj af den pågældende kategori, som uddannelsen omhandler, og 11 lektioners undervisning i førstehjælp. Der må ikke ske en reduktion af antallet af timer på baggrund af en individuel kompetencevurdering, jf. dog § 16, stk. 3.

Stk. 4. Den intensive grundlæggende kvalifikationsuddannelse skal afsluttes med en skriftlig prøve, jf. § 20, stk. 1.

Stk. 5. En chauffør, der skal udføre godstransport, skal tillige gennemføre en praktisk prøve i lastsikring, jf. § 20, stk. 2.

Stk. 6. Bestås prøven i stk. 4, og prøven i stk. 5 for en chauffør, der skal udføre godskørsel, kan chaufføren ansøge om udstedelse af et chaufføruddannelsesbevis, jf. § 25, for gennemført intensiv grundlæggende kvalifikationsuddannelse.

Stk. 7. Uddannelsescentret skal, før påbegyndelsen af en chaufførs uddannelse, udarbejde en lektionsplan over uddannelsesforløbet. Underviseren og chaufføren skal straks efter afslutningen af hver lektion i planen med deres underskrifter bekræfte, at der er undervist i det pågældende emne, herunder bekræfte datoen for afslutning af emnet og den faktisk anvendte tid. Oversigten skal opbevares af det godkendte uddannelsescenter i mindst 2 år efter afslutningen af uddannelsesperioden.

Ændring eller udvidelse af kørselsaktivitet

§ 16. En chauffør, der udfører godstransport eller personbefordring, og som ønsker at ændre eller udvide sin kørselsaktivitet, skal deltage i en grundlæggende kvalifikationsprøve eller en grundlæggende kvalifikationsuddannelse, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. For en chauffør nævnt i stk. 1, der ønsker at deltage i en grundlæggende kvalifikationsprøve, jf. § 14, skal den teoretiske delprøve kun omhandle de emner i bilag 1, som er specifikke for de nye kvalifikationer.

Stk. 3. En chauffør nævnt i stk. 1, der ønsker at deltage i en intensiv grundlæggende kvalifikationsuddannelse, jf. § 15, skal kun erhverve grundlæggende kvalifikationer for de dele, som er specifikke for de nye kvalifikationer. Uddannelsen skal have en varighed på mindst 35 timer, herunder 2,5 individuelle køretimer.

Individuelle køretimer

§ 17. En chauffør, som får individuelle køretimer i forbindelse med en intensiv grundlæggende kvalifikationsuddannelse, behøver ikke at være i besiddelse af kørekort til det pågældende køretøj.

Stk. 2. Hvis en chauffør, som får individuelle køretimer efter stk. 1, ikke er i besiddelse af kørekort til det pågældende køretøj, skal køretimerne foregå i overensstemmelse med reglerne for øvelseskørsel i færdselslovens § 64 og relevante bestemmelser fastsat i medfør heraf i bekendtgørelse om kørekort.

Stk. 3. Undervisningen i de individuelle køretimer efter stk. 1 kan tidligst påbegyndes, når der er gennemført 9 praktiske kørelektioner, jf. bekendtgørelse om undervisningsplan for køreuddannelsen til stor lastbil (kategori C) og bekendtgørelse om undervisningsplan for køreuddannelsen til stor bus (kategori D), med tilfredsstillende resultat.

§ 18. Individuelle køretimer i forbindelse med en intensiv grundlæggende kvalifikationsuddannelse skal foregå under tilstedeværelse af en underviser ved et godkendt uddannelsescenter, jf. § 35.

Stk. 2. Individuelle køretimer efter denne bekendtgørelse kan ikke erstattes eller udskiftes med køreundervisning efter anden lovgivning.

Stk. 3. Højst 4 af de anførte 10 køretimer i § 15, stk. 3, kan foregå på en godkendt lukket øvelsesplads, et godkendt køreteknisk anlæg eller i en avanceret simulator.

Stk. 4. Højst 2 af de anførte 2,5 køretimer i § 16, stk. 3, kan foregå på en godkendt lukket øvelsesplads, et godkendt køreteknisk anlæg eller i en avanceret simulator.

Stk. 5. For en chauffør, der skal udføre personbefordring, skal mindst 2 af de anførte 10 køretimer i § 15, stk. 3, og 2 af de anførte 2,5 køretimer i § 16, stk. 3, foregå i en lang 3-akslet bus på minimum 13,5 m på en godkendt lukket øvelsesplads eller et godkendt køreteknisk anlæg.

Stk. 6. For en chauffør, der skal udføre godstransport, skal de individuelle køretimer gennemføres i køretøjer med en varieret belæsning fra 0 til 100 procent af teknisk tilladt totalvægt.

Stk. 7. Lektionsplanen, jf. § 15, stk. 7, skal indeholde en oversigt over chaufførens individuelle køretimer med angivelse af, hvor og hvornår køretimen er gennemført samt hovedindholdet af køretimen. Un-

derviseren og chaufføren skal straks efter afslutningen af hver enkelt køretime i oversigten med deres underskrifter bekræfte det oplyste.

Prøve

§ 19. Færdselsstyrelsen udarbejder og tilrettelægger de skriftlige prøver efter § 14, stk. 2. Prøverne aflægges i et prøveaflæggelsessystem anvist af Færdselsstyrelsen og omfatter mindst ét spørgsmål inden for hvert emne, der fremgår af bilag 1. Prøverne skal samlet have en varighed på mindst 4 timer.

Stk. 2. En køreprøve efter § 14, stk. 3, skal have en varighed på mindst 90 minutter og skal bedømme chaufførens evne til rationel kørsel baseret på sikkerhedsregler. En praktisk prøve efter § 14, stk. 3, skal have en varighed på mindst 30 minutter og skal som minimum omfatte emnerne i bilag 1, punkt 1.5, 1.6, 1.7, 3.2, 3.3 og 3.5.

Stk. 3. En ikke-obligatorisk delp prøve efter § 14, stk. 4, skal afholdes på et særskilt område eller i en avanceret simulator for at bedømme chaufførens evne til rationel kørsel baseret på sikkerhedsregler, herunder vedkommendes evne til at føre køretøjet på veje i forskelligartet tilstand efter vejforhold og tidspunkt på døgnet. Varigheden af prøven kan fratrækkes varigheden af køreprøven efter stk. 2, dog højst med 30 minutter.

§ 20. Færdselsstyrelsen udarbejder og tilrettelægger den skriftlige prøve efter § 15, stk. 4. Prøven aflægges i et prøveaflæggelsessystem anvist af Færdselsstyrelsen og omfatter mindst ét spørgsmål inden for hvert emne, der fremgår af bilag 1.

Stk. 2. En praktisk prøve i lastsikring efter § 15, stk. 5, skal have en varighed på mindst 30 minutter og afholdes som en del af uddannelsen. Prøven består, hvis chaufføren udviser forståelse og evner for praktisk anvendelse af de grundlæggende regler for lastsikring. Bedømmelsen foretages af underviseren.

Kapitel 4

Efteruddannelse

Chauffører, som skal deltage i en efteruddannelse

§ 21. En chauffør, der har erhvervet et chaufføruddannelsesbevis for opnåede grundlæggende kvalifikationer, skal gennemføre en efteruddannelse inden udløbet af chaufføruddannelsesbevisets gyldighedsperiode.

Stk. 2. En chauffør, der ikke har gennemført en efteruddannelse inden udløbet af chaufføruddannelsesbevisets gyldighedsperiode, skal, for at genoptage erhvervsmæssig godstransport eller personbefordring, gennemføre en efteruddannelse.

Stk. 3. En chauffør, som nævnt i § 12, skal kun deltage i en efteruddannelse, hvis chaufføren er ophørt med sit erhverv og ønsker at genoptage erhvervsmæssig godstransport eller personbefordring.

Efteruddannelsens indhold

§ 22. Efteruddannelsen skal have en varighed på mindst 5 dage (35 timer), og skal gennemføres hvert 5. år. Der kan ikke ske reduktion af antallet af timer på baggrund af en individuel kompetencevurdering, jf. dog § 23. Efteruddannelsen skal bestå af kurser af en varighed på mindst 7 timer, som kan fordeles på 2 af hinanden følgende dage.

Stk. 2. Efteruddannelsen består af et obligatorisk modul af 2 dages varighed, et brancherettat modul af 2 dages varighed, og et valgfrit modul af 1 dags varighed.

Stk. 3. Efteruddannelsen består af klasseundervisning, praktisk uddannelse og, hvis muligt, uddannelse ved hjælp af informations- og kommunikationsteknologiske (IKT-) værktøjer og avancerede simulatorer.

Stk. 4. Når efteruddannelsen er gennemført, kan chaufføren ansøge om udstedelse af et chaufføruddannelsesbevis, jf. § 25.

§ 23. Et uddannelsescenter kan reducere den nævnte varighed i § 22, stk. 1, med 1 dag, hvis chaufføren har afsluttet anden specifik uddannelse, som kræves i henhold til anden EU-lovgivning.

Stk. 2. Et uddannelsescenter kan reducere den nævnte varighed i § 22, stk. 1, med 2 dage, hvis chaufføren har afsluttet en uddannelse i transport af farligt gods, forudsat der ikke allerede er foretaget reducering efter stk. 1.

§ 24. Ved bedømmelse af, hvilke dele af efteruddannelsen, der mangler, for at chaufføren har fuldført en efteruddannelse, medregnes kurser, som den pågældende har gennemført ved et godkendt uddannelsescenter.

Stk. 2. Uddannelsescentret skal føre optegnelser over chaufførens deltagelse i efteruddannelseskurser. Optegnelserne skal opbevares i minimum 5 kalenderår foruden det indeværende år og skal på forlangende forevises til Færdselsstyrelsen. Uddannelsescentret skal efter anmodning fra en chauffør udlevere kopi af optegnelser, der vedrører chaufføren.

Kapitel 5

Chaufføruddannelsesbevis m.m.

Udstedelse af chaufføruddannelsesbevis

§ 25. Færdselsstyrelsen skal udstede et chaufføruddannelsesbevis til en chauffør, når betingelserne herfor er opfyldt. Chaufføruddannelsesbeviset udstedes med en gyldighedsperiode på 5 år, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. For chaufføruddannelsesbeviser udstedt i medfør af § 22, hvor efteruddannelsen er gennemført inden for 3 måneder før udløbet af det gældende chaufføruddannelsesbevis, udstedes det nye bevis med en gyldighed på 5 år, fra den dag hvor det gældende bevis udløber.

Stk. 3. Færdselsstyrelsen kan afkorte eller forlænge gyldigheden for et chaufføruddannelsesbevis, så gyldighedsperioden svarer til kørekortets gyldighedsperiode. Chaufføruddannelsesbeviset kan dog ikke udstedes med en gyldighed på under 3 år eller over 7 år.

Stk. 4. Chaufføruddannelsesbeviset udfærdiges i overensstemmelse med bilag 2.

§ 26. En ansøgning om chaufføruddannelsesbevis indsendes digitalt til Færdselsstyrelsen af uddannelsescenteret, når chaufføren har gennemført en grundlæggende kvalifikationsprøve, en intensiv grundlæggende kvalifikationsuddannelse eller efteruddannelse. Hvis prøven eller uddannelsen er gennemført på flere uddannelsescentre, indsendes ansøgningen af det uddannelsescenter, hvor prøven eller uddannelsen afsluttes.

Stk. 2. Den elektroniske ansøgning skal omfatte ansøgerens scannede underskrift samt et vellignende fotografi i overensstemmelse med reglerne for fotografier til brug ved ansøgning om kørekort i bekendtgørelse om kørekort.

Stk. 3. Ved indgivelse af ansøgningen skal chaufføren over for uddannelsescentret forevise gyldigt kørekort. Det er en betingelse for udstedelse af chaufføruddannelsesbevis, at chaufføren har kørekort til den pågældende køretøjskategori. Uddannelsesstedet skal opbevare en kopi af kørekortet i mindst 2 år.

Stk. 4. Uddannelsescenteret træffer afgørelse om, hvorvidt kravet om gyldigt kørekort, jf. stk. 3, er opfyldt.

§ 27. Ved indsendelse af ansøgning udsteder uddannelsescenteret et midlertidigt chaufføruddannelsesbevis til chaufføren, der giver chaufføren ret til at udføre kørsel i Danmark, med gyldighed på 3 måneder.

Stk. 2. I særlige tilfælde kan Færdselsstyrelsen, inden udløbet af gyldighedsperioden efter stk. 1, udstede et nyt midlertidigt chaufføruddannelsesbevis med en gyldighed på op til 3 måneder.

§ 28. Er et chaufføruddannelsesbevis ødelagt eller bortkommet, eller ønsker chaufføren sit chaufføruddannelsesbevis udskiftet i tilfælde af navneændring eller lignende, indsendes ansøgning om nyt

chaufføruddannelsesbevis til det uddannelsescenter, hvor prøven eller uddannelsen er afsluttet, eller til Færdselsstyrelsen.

Stk. 2. Færdselsstyrelsen udsteder efter ansøgning som nævnt i stk. 1 et chaufføruddannelsesbevis med samme udløbsdato som det bevis, det erstatter.

Anerkendelse af chaufføruddannelsesbevis

§ 29. Et chaufføruddannelsesbevis udstedt i et andet land inden for EU eller EØS gælder i Danmark efter sit indhold.

§ 30. En chauffør, som ikke er statsborger i et andet land inden for EU eller EØS, men som er ansat eller benyttes af en virksomhed, der er etableret inden for EU eller EØS, og som udfører godstransport eller personbefordring på vej, skal kunne dokumentere at have den uddannelse og de kvalifikationer, som foreskrives i denne bekendtgørelse.

Stk. 2. En chauffør efter stk. 1, der udfører godstransport, skal godtgøre uddannelse og kvalifikationer ved forevisning af en førerattest, jf. artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel. Førerattesten skal være forsynet med EU-kode 95 i den del af attesten, der er forbeholdt anmærkninger.

Stk. 3. En chauffør efter stk. 1, der udfører personbefordring, skal godtgøre uddannelse og kvalifikationer ved forevisning af et kørekort efter EF-model med EU-kode 95 eller et chaufføruddannelsesbevis.

Krav om at medbringe chaufføruddannelsesbevis og anden dokumentation under kørsel

§ 31. En chauffør, som udfører godstransport eller personbefordring, og som er omfattet af krav til erhvervelse af chaufføruddannelsesbevis, skal medbringe chaufføruddannelsesbevis eller anden form for bevis i overensstemmelse med § 30.

Stk. 2. En chauffør, som nævnt i § 7, stk. 2, skal medbringe dokumentation fra uddannelsesinstitutionen for, at chaufføren er ved at gennemføre en erhvervsuddannelse.

Stk. 3. Bevis og dokumentation som nævnt i stk. 1 og 2 skal forevises for kontrolmyndighederne på forlangende.

Kapitel 6

Uddannelsessted

§ 32. En chauffør, som er dansk statsborger eller statsborger i et andet land inden for EU eller EØS, skal erhverve de grundlæggende kvalifikationer i Danmark, hvis vedkommende har sin sædvanlige bopæl her i landet.

§ 33. En chauffør, som ikke er statsborger i et land inden for EU eller EØS, men som er ansat i eller benyttes af en virksomhed, der er etableret inden for EU eller EØS, skal, for at få udstedt et chaufføruddannelsesbevis, erhverve de grundlæggende kvalifikationer i Danmark, hvis permanent opholdstilladelse eller arbejdstilladelse er udstedt her i landet, eller hvis virksomheden er etableret her i landet.

§ 34. En chauffør skal følge en efteruddannelse i det land inden for EU eller EØS, hvor den pågældende har sædvanlig bopæl, eller i det land inden for EU eller EØS, hvor den pågældende arbejder.

Kapitel 7

Uddannelsescentre

Ansøgning og godkendelse

§ 35. Uddannelsesaktivitet i forbindelse med den grundlæggende kvalifikationsprøve, den intensive grundlæggende kvalifikationsuddannelse eller efteruddannelse, kan alene drives med godkendelse fra Færdselsstyrelsen.

Stk. 2. En godkendelse efter stk. 1 meddeles skriftlig til et uddannelsescenter, som vurderes at kunne udføre uddannelsesvirksomhed på en sådan måde, at kravene til uddannelserne og prøverne opfyldes. Kravene til et uddannelsescenter følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej (kodifikation).

Stk. 3. Den aktivitet, som et uddannelsescenter er godkendt til at drive, fremgår af godkendelsen.

Stk. 4. Der kan knyttes vilkår til godkendelsen.

§ 36. Et uddannelsescenter, der inden 1. maj 2025 er godkendt til at udbyde en grundlæggende kvalifikationsuddannelse, kan ved ansøgning få udvidet godkendelsen til også at omfatte retten til at udbyde den grundlæggende kvalifikationsprøve, jf. § 14.

§ 37. En ansøgning om godkendelse efter §§ 35 og 36 kan indsendes til Færdselsstyrelsen ved brug af et ansøgningsskema, som findes på Færdselsstyrelsens hjemmeside.

Stk. 2. Et uddannelsescenter, der af Børne- og Undervisningsministeriet er godkendt efter lov om erhvervsuddannelser eller lov om arbejdsmarkedsuddannelser til udbud af henholdsvis erhvervsuddannelser eller arbejdsmarkedsuddannelser, skal anvende et særligt ansøgningsskema.

Undervisere og udstyr

§ 38. Uddannelsescenteret har ansvaret for, at underviseren har de nødvendige kvalifikationer.

Stk. 2. Undervisere i de chaufførspecifikke emner, jf. bilag 1, skal

- 1) have eller senest 4 år efter ansættelse have opnået pædagogiske kvalifikationer målrettet undervisning af voksne mindst svarende til niveauet på 1. del af Voksenunderviseruddannelsen, jf. dog stk. 3,
- 2) som minimum have kvalifikationer, som svarer til erhvervsuddannelsesniveaueet inden for transportområdet og herudover mindst 3 års relevant og tidssvarende erhvervserfaring inden for transportområdet,
- 3) deltage i relevant efteruddannelse i 3 dage minimum hvert andet år blandt emnerne som fremgår af bilag 1, og
- 4) løbende vedligeholde erhvervserfaringen inden for transportområdet.

Stk. 3. Undervisere på erhvervsuddannelser og arbejdsmarkedsuddannelser skal opfylde de krav til pædagogiske kvalifikationer, der gælder for undervisere på disse uddannelser.

§ 39. En underviser, der skal forestå undervisningen som instruktør ved køretimer, skal

- 1) have pædagogisk erfaring,
- 2) have relevant og tidssvarende erfaring som faglært chauffør af køretøjskategorien eller tilsvarende erfaring, f.eks. som kørelærer til tunge erhvervskøretøjer, og
- 3) løbende vedligeholde erhvervserfaringen.

§ 40. En underviser, der skal arbejde som instruktør ved førstehjælp, skal være registreret hos Dansk Førstehjælpsråd.

§ 41. En underviser, der skal arbejde som instruktør i brandbekæmpelse, skal have gennemført et anerkendt instruktørkursus i elementær brandbekæmpelse eller have anden formel brandteknisk baggrund.

§ 42. Øvrige undervisere skal have

- 1) pædagogisk erfaring og
- 2) indgående og aktuel faglig viden og kompetencer inden for det område, vedkommende underviser i.

§ 43. Uddannelsescentret har ansvaret for, at det har tilstrækkeligt udstyr til rådighed, som er relevant og nødvendigt for at sikre varetagelse af den uddannelsesvirksomhed, som uddannelsescentret er godkendt til at drive. Udstyret skal være tidssvarende og afspejle normal standard i branchen.

§ 44. Uddannelsescentret kan på dele af uddannelsen anvende IKT-værktøjer som e-læring. Anvendes IKT-værktøjer, skal der sikres en pålidelig brugeridentifikation og passende kontrolforanstaltninger. Fjernundervisning kan anvendes til relevante emner og i et begrænset omfang efter forudgående godkendelse hos Færdselsstyrelsen.

Stk. 2. Undervisning med e-læring på efteruddannelsen må højst vare i 12 timer.

Tilsyn

§ 45. Færdselsstyrelsen fører tilsyn med uddannelsescentre godkendt i henhold til denne bekendtgørelse.

Stk. 2. Efter anmodning fra Færdselsstyrelsen skal et godkendt uddannelsescenter medvirke til, at de dertil bemyndigede personer overværer undervisningen og besigtiger centeret samt de dertilhørende lokaler med henblik på vurdering af centerets arbejdsmetoder og afvikling af undervisning samt prøver.

Stk. 3. Efter anmodning fra Færdselsstyrelsen skal et godkendt uddannelsescenter udlevere dokumenter, som relaterer sig til den godkendte aktivitet, og bistå ved tilsynet.

§ 46. Et godkendt uddannelsescenter er forpligtet til at underrette Færdselsstyrelsen, hvis der sker ændringer i uddannelsescentrets forhold af betydning for godkendelsen som uddannelsescenter.

Tilbagekaldelse af godkendelse

§ 47. Færdselsstyrelsen kan tilbagekalde en godkendelse udstedt til et uddannelsescenter, hvis

- 1) uddannelsescentret groft eller gentagne gange har overtrådt vilkårene for godkendelsen,
- 2) der ikke har været drevet uddannelsesvirksomhed indenfor de seneste 12 måneder, eller
- 3) uddannelsescentret anmoder herom.

Kapitel 8

Udveksling af oplysninger om bevis for gennemført kvalifikationsuddannelse

§ 48. Færdselsstyrelsen udveksler elektronisk oplysninger med de kompetente myndigheder i andre EU- og EØS-lande om udstedte eller tilbagekaldte beviser for gennemført kvalifikationsuddannelse for bus- og godschauffører samt oplysninger om administrative procedurer vedrørende beviserne med henblik på at kontrollere overholdelsen af de regler, der er fastsat for at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej, og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 samt Rådets direktiv 91/439/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 76/914/EØF.

Stk. 2. Oplysninger efter stk. 1 kan videregives elektronisk til politiet til brug for kontrol.

Kapitel 9

Krav til kvalifikationer og uddannelse for varebilschauffører

Varebilschaufføruddannelsesbevis

§ 49. For at føre en varebil eller et vogntog skal chaufføren være i besiddelse af et varebilschaufføruddannelsesbevis for opnåede grundlæggende kvalifikationer eller efteruddannelse som foreskrevet i dette kapitel.

Stk. 2. Chauffører, der er i besiddelse af et chaufføruddannelsesbevis udstedt i henhold til kapitel 3 eller 4, er fritaget for pligten til at være i besiddelse af et varebilschaufføruddannelsesbevis.

Stk. 3. Varebilschaufføruddannelsesbeviset eller chaufføruddannelsesbeviset skal medbringes under kørslen og skal på forlangende forevises for kontrolmyndighederne.

Krav til grundlæggende kvalifikationsuddannelse

§ 50. En chauffør kan erhverve grundlæggende kvalifikationer gennem deltagelse i en grunduddannelse hos en uddannelsesudbyder, der er godkendt af Færdselsstyrelsen.

Stk. 2. Grunduddannelsen skal have en varighed på mindst tre dage (22 timer), heraf mindst fire timers undervisning i førstehjælp. Der må ikke ske en reduktion af antallet af timer på grundlag af en individuel kompetencevurdering. Uddannelsen kan deles op i kurser af én dags varighed med mindst syv sammenhængende timer. Uddannelsen skal gennemføres inden for tre måneder.

Stk. 3. Grunduddannelsen skal omfatte de emner, som er angivet i bilag 3. Emnet førstehjælp skal omfatte undervisning i "Førstehjælp for erhvervschauffører", jf. Dansk Førstehjælpsråds uddannelsesplan.

Stk. 4. Grunduddannelsen afsluttes med en skriftlig prøve, som udarbejdes og tilrettelægges af Færdselsstyrelsen. Prøven aflægges ved hjælp af et elektronisk prøveafflægningssystem.

Krav til efteruddannelse

§ 51. En chauffør, der har erhvervet et varebilschaufføruddannelsesbevis for opnåede grundlæggende kvalifikationer som anført i § 50, skal hvert femte år gennemføre en efteruddannelse hos en uddannelsesudbyder, der er godkendt af Færdselsstyrelsen.

Stk. 2. Efteruddannelsen skal have en varighed på mindst to dage (15 timer), heraf mindst fire timers undervisning i førstehjælp. Der må ikke ske en reduktion af antallet af timer på grundlag af en individuel kompetencevurdering. Uddannelsen kan deles op i kurser af én dags varighed med mindst syv sammenhængende timer. Uddannelsen skal gennemføres inden for tre måneder.

Stk. 3. Efteruddannelsen skal omfatte ajourføringer inden for de emner, som er angivet i bilag 3. Emnet førstehjælp skal omfatte undervisning i "Førstehjælp for erhvervschauffører", jf. Dansk Førstehjælpsråds uddannelsesplan.

Krav til indgivelse af ansøgning

§ 52. Ansøgning om varebilschaufføruddannelsesbevis fra en person, der har gennemført og bestået uddannelserne i §§ 50 og 51, indgives digitalt til Færdselsstyrelsen gennem uddannelsesudbyderen via styrelsens bevisadministrationssystem.

Stk. 2. Ansøgning om ændring af et varebilschaufføruddannelsesbevis indsendes til den uddannelsesudbyder, hvor uddannelsen er gennemført, eller til Færdselsstyrelsen. Ansøgning om erstatning for et varebilschaufføruddannelsesbevis indgives via styrelsens bevisadministrationssystem.

Stk. 3. Færdselsstyrelsen udsteder et midlertidigt varebilschaufføruddannelsesbevis med gyldighed i en måned, når det er fastslået, at ansøgeren opfylder betingelsen for udstedelse af, ændring af eller erstatning for et varebilschaufføruddannelsesbevis. Det midlertidige varebilschaufføruddannelsesbevis skal medbringes under kørslen og skal på forlangende forevises for kontrolmyndighederne.

Stk. 4. Varebilschaufføruddannelsesbeviset udstedes med en gyldighedstid på fem år. Ændring af eller erstatning for et varebilschaufføruddannelsesbevis udstedes dog med samme udløbsdato som det bevis, der erstattes.

Kapitel 10

Godkendelse af uddannelser for førere af varebiler m.v.

Godkendelse af grund- og efteruddannelse

§ 53. Uddannelserne i §§ 50 og 51 og uddannelsesudbyderne godkendes af Færdselsstyrelsen, hvis uddannelserne opfylder indholdskravene angivet i bilag 3, og hvis uddannelserne og prøverne skønnes at kunne udføres på betryggende måde.

Stk. 2. Færdselsstyrelsen kan tilbagekalde en godkendelse efter stk. 1, hvis uddannelsesudbyderen groft eller gentagne gange har overtrådt vilkår for godkendelsen.

Krav til uddannelsesudbyderens oplysningspligt

§ 54. Uddannelsesudbyderen skal oplyse kursister om, at Færdselsstyrelsen har godkendt uddannelsesudbyderen og den grund- eller efteruddannelse, som udbydes. Uddannelsesudbyderen skal gøre oplysningerne tilgængelige for kursisterne eller sikre, at de bliver meddelt klart og entydigt og i god tid inden indgåelse af aftale om uddannelsen.

Krav til indgivelse af ansøgning

§ 55. Ansøgning om godkendelse af uddannelserne i §§ 50 og 51 og uddannelsesudbydere indsendes til Færdselsstyrelsen på et særligt skema på Færdselsstyrelsens hjemmeside og skal indeholde en undervisningsplan for uddannelsen og oplysning om, hvilke undervisningsmetoder der vil blive anvendt.

Krav til Færdselsstyrelsens sagsbehandlingsfrister m.v.

§ 56. Færdselsstyrelsen offentliggør på styrelsens hjemmeside sine frister for behandling af godkendelse af uddannelsesudbydere og uddannelser.

Stk. 2. Færdselsstyrelsen kan forlænge fristen i stk. 1 én gang, hvis sagens kompleksitet berettiger det. Færdselsstyrelsen giver ansøger meddelelse om forlængelsen og om varigheden heraf inden udløbet af fristen efter stk. 1. Meddelelsen om forlængelsen skal være begrundet.

§ 57. Færdselsstyrelsen kvitterer hurtigst muligt for modtagelsen af en ansøgning om godkendelse af en uddannelsesudbyder og uddannelse. Kvitteringen skal indeholde

- 1) den offentliggjorte frist for behandlingen af den pågældende ansøgning og muligheden for, at fristen kan blive forlænget én gang, jf. § 56, og
- 2) oplysning om de administrative klagemuligheder for den pågældende afgørelse.

Tilsyn

§ 58. Færdselsstyrelsen fører tilsyn med uddannelsesudbydere, der er godkendt i henhold til kapitel 10. Uddannelsesudbyderne skal give repræsentanter for Færdselsstyrelsen adgang til at overvære undervisning og afsluttende prøver.

Kapitel 11

Klageadgang

§ 59. Afgørelser truffet af et uddannelsescenter kan indbringes for Færdselsstyrelsen.

Stk. 2. Afgørelser truffet af Færdselsstyrelsen efter denne bekendtgørelse kan ikke indbringes for transportministeren eller anden administrativ myndighed, jf. bekendtgørelse om Færdselsstyrelsens opgaver og beføjelser samt klageadgang.

Kapitel 12

Straffebestemmelser

§ 60. Med bøde straffes den, der overtræder § 7, stk. 1 og 3, § 31, § 35, stk. 1, § 49, stk. 1 og 3, og § 52, stk. 3, 2. pkt.

Stk. 2. Overtrædelse af vilkår for en godkendelse fastsat i henhold til § 35, stk. 4, straffes med bøde efter § 17, stk. 1, nr. 2, i lov om godskørsel, og § 22, stk. 1, nr. 2, i lov om buskørsel.

Stk. 3. En arbejdsgiver kan straffes med bøde, hvis denne ikke har sikret sig, at dennes chauffører i overensstemmelse med bekendtgørelsens regler herom er i besiddelse af varebilschaufføruddannelsesbevis eller chaufføruddannelsesbevis samt opfylder alders- og erfaringskravene fastsat i bekendtgørelsen.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 13

Ikrafttrædelses-, virknings- og overgangsbestemmelser

§ 61. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. maj 2025.

Stk. 2. § 14, § 16, stk. 2, og § 19 har virkning fra den 1. oktober 2025.

Stk. 3. Bekendtgørelse nr. 322 af 30. marts 2020 om kvalifikationskrav til visse førere af køretøjer i vejtransport ophæves.

§ 62. I perioden fra den 1. maj til og med den 30. september 2025 kan en chauffør erhverve grundlæggende kvalifikationer ved at deltage i en grundlæggende kvalifikationsuddannelse ved et godkendt uddannelsescenter, hvis uddannelsen påbegyndes senest den 30. september 2025.

Stk. 2. Den grundlæggende kvalifikationsuddannelse, jf. stk. 1, skal have en varighed på mindst 280 timer, herunder mindst 20 individuelle køretimer i et køretøj af den pågældende kategori, som uddannelsen omhandler, og 11 lektioners undervisning i førstehjælp. Der kan ikke ske reduktion af antallet af timer på baggrund af en individuel kompetencevurdering, jf. dog § 63, stk. 2.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 15, stk. 2 og 4-7, § 17 og § 18, stk. 1, 2 og 6, finder tilsvarende anvendelse for en chauffør, der ønsker at deltage i den grundlæggende kvalifikationsuddannelse.

§ 63. En chauffør, der ønsker at ændre eller udvide sin kørselsaktivitet, jf. § 16, kan i perioden fra den 1. maj til og med den 30. september 2025 deltage i en grundlæggende kvalifikationsuddannelse, jf. § 62, hvis uddannelsen påbegyndes senest den 30. september 2025.

Stk. 2. En chauffør, der ønsker at deltage i en grundlæggende kvalifikationsuddannelse efter stk. 1, skal alene erhverve grundlæggende kvalifikationer for de dele, som er specifikke for de nye kvalifikationer. Uddannelsen skal have en varighed på mindst 70 timer, herunder mindst 5 individuelle køretimer.

§ 64. For en chauffør, der modtager individuelle køretimer i forbindelse med den grundlæggende kvalifikationsuddannelse, kan højst 8 af de anførte 20 køretimer i § 62, stk. 2, og 2 af de anførte 5 køretimer i § 63, stk. 2, foregå på en godkendt lukket øvelsesplads, et godkendt køreteknisk anlæg eller i en avanceret simulator.

Stk. 2. For en chauffør, der skal udføre personbefordring, skal mindst 2 af de anførte 20 køretimer i § 62, stk. 2, og 2 af de anførte 5 køretimer i § 63, stk. 2, foregå i en lang 3-akslet bus på minimum 13,5 m på en godkendt lukket øvelsesplads eller et godkendt køreteknisk anlæg.

§ 65. Bestemmelserne i §§ 8 og 10 finder tilsvarende anvendelse for chaufføruddannelsesbevis udstedt for gennemført grundlæggende kvalifikationsuddannelse, jf. § 62 i denne bekendtgørelse eller § 16 i bekendtgørelse nr. 322 af 30. marts 2020 om kvalifikationskrav til visse førere af køretøjer i vejtransport.

§ 66. Chaufføruddannelsesbeviser, der er udstedt før den 1. maj 2025, er gyldige indtil deres udløbsdato.

§ 67. EU-førerattester, udstedt før den 23. maj 2020, der ikke er forsynet med EU-kode 95, i overensstemmelse med artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fælles regler for adgang til markedet for international godskørsel, og særligt dennes stk. 7, med henblik på at dokumentere overholdelse af uddannelseskravene i nærværende bekendtgørelse, anerkendes som dokumentation for kvalifikationer indtil deres udløbsdato.

Færdselsstyrelsen, den 25. april 2025

JACOB KARKOV BUCH

/ Ann Katrine Flugt Petersen

- ¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2561 af 14. december 2022 om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej (kodifikation), EU-Tidende 2022, nr. L 330, side 46 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/645/EU af 18. april 2018 om ændring af direktiv 2003/59/EF om grundlæggende kvalifikationskrav og efteruddannelseskrav for førere af visse køretøjer, der benyttes til godstransport eller personbefordring ad vej, og direktiv 2006/126/EF om kørekort, EU-Tidende 2018, nr. L 112, side 29. I bekendtgørelsen er der medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 181/2011 af 16. februar 2011 om buspassagerers rettigheder og om ændringer af forordning (EF) nr. 2006/2004, EU-Tidende 2011, nr. L 55, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-Traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i bekendtgørelsen er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

MINIMUMSKRAV TIL KVALIFIKATIONER OG UDDANNELSE**Afdeling 1: Emneliste**

De kundskaber, som skal tages i betragtning ved medlemsstaternes konstatering af chaufførens grundlæggende kvalifikationer og efteruddannelse, skal som minimum omfatte de emner, der er opført på denne liste. Personer, der ønsker at blive chauffører, skal opnå et sådant niveau af kundskaber og praktiske færdigheder, som er nødvendigt, for at de på sikker vis kan føre et køretøj af den relevante kørekortskategori.

Minimumsniveauet skal mindst være sammenlignelige med niveau 2 i den europæiske referenceramme for kvalifikationer, jf. bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 23. april 2008.²⁾

1. Videreuddannelse i rationel kørsel med hovedvægt på sikkerhed

Alle kørekort

1.1. Mål: at kende de karakteristiske egenskaber ved kraftoverføring for at kunne optimere brugen heraf

Motorers drejningsmoment, effektkurver og brændstofforbrugskurver, optimalt køreområde på omdrejningstælleren samt diagrammer for gearenes overlapning.

1.2. Mål: at kende sikkerhedsanordningernes karakteristiske egenskaber og funktioner med henblik på at beherske køretøjet, mindske slid og forebygge fejl.

Grænser for brug af bremses og retarder, kombineret brug af bremses og retarder, bedste valg af hastighed og gear, brug af køretøjets inert, brug af forskellige metoder til at nedsætte hastigheden og til bremsning ved kørsel ned ad bakke samt reaktion ved funktionssvigt, brug af elektroniske og mekaniske anordninger såsom elektronisk stabilitetsprogram (ESP), avanceret nødbremsesystem (AEBS), antiblokeringsystem (ABS), trækraftkontrolsystemer (TCS), overvågningssystemer i køretøjet (IVMS) og andre, som er godkendt til brug, førerstøtte eller automatisk anordninger.

1.3. Mål: at kunne optimere brændstofforbruget

Optimering af brændstofforbruget ved anvendelse af, hvad der er lært under punkt 1.1 og 1.2, betydningen af at kunne forudse trafikken, passende afstand til andre køretøjer og brug af køretøjets fremdrift, stabil hastighed, smidig kørsel og passende dæktryk samt kendskab til intelligente transportsystemer, der muliggør effektiv kørsel og bedre ruteplanlægning.

1.4. Mål: evne til at forudse, vurdere og tilpasse sig risici i trafikken:

At være klar over og tilpasse sig forskellige vej-, trafik- og vejrforhold, forudse kommende begivenheder, at forstå, hvordan man skal forberede og planlægge en tur under unormale vejrforhold, at have kendskab til brugen af sikkerhedsudstyr og forstå, når en tur må udsættes eller aflyses på grund af ekstreme vejrforhold, at tilpasse sig trafikrisici, herunder farlig adfærd i trafikken eller distraheret kørsel (gennem anvendelse af elektronisk udstyr, at spise, drikke, osv.), at anerkende og tilpasse sig farlige situationer og være i stand til at håndtere stress, der er afledt heraf, navnlig med hensyn til køretøjernes størrelse og vægt samt sårbare trafikanter såsom fodgængere, cyklister og tohjulede motoriserede køretøjer.

At identificere mulige farlige situationer og korrekt fortolke, hvordan disse potentielt farlige situationer kan blive til situationer hvor sammenstød ikke længere kan undgås, og vælge og foretage handlinger,

der øger sikkerhedsmargenen i en sådan grad, at et sammenstød stadig kan undgås, hvis den potentielle farlige situation opstår.

Kørekort til kategori C, C/E, C1 og C1/E

1.5. Mål: at kunne stå for lastning af et køretøj under overholdelse af sikkerhedsforskrifterne og den korrekte brug af køretøjet

Kræfter på køretøjet under kørsel, brug af forskellige gear alt efter køretøjets belæsningstilstand og vejens længdeprofil, brug af automatiske transmissionssystemer, beregning af køretøjets eller vogntogets nyttelast, beregning af lastrummets størrelse, placering af godset, følgerne af for stort akseltryk, køretøjets stabilitet og tyngdepunkt, emballagetyper og paller.

Hovedkategorier af gods, der kræver surring, sikrings- og surringsteknikker, brug af surringsremme, kontrol af surringsanordningerne, brug af udstyr til godshåndtering samt brug af presenning.

Kørekort til kategori D, D/E, D1 og D1/E

1.6. Mål: at kunne varetage passagerernes sikkerhed og komfort

Justering af langsgående og sidelæns bevægelser, fælles brug af vejnettet, placering på kørebanen, smidig opbremsning, overhæng, brug af særlige infrastrukturer (offentlige arealer, særlige kørebaner), løsning af konflikter mellem sikker kørsel og andre af chaufførens funktioner, kontakt med passagerer samt særlige forhold ved befordring af visse typer passagerer (handicappede, børn).

1.7. Mål: at kunne stå for lastning af et køretøj under overholdelse af sikkerhedsforskrifterne og den korrekte brug af køretøjet

Kræfter på køretøjet under kørsel, brug af forskellige gear alt efter køretøjets belæsningstilstand og vejens længdeprofil, brug af automatiske transmissionssystemer, beregning af køretøjets eller vogntogets nyttelast, placering af godset, følgerne af for stort akseltryk, køretøjets stabilitet og tyngdepunkt.

2. Anvendelse af reglerne

Alle kørekort

2.1. Mål: at kende vejtransportens sociale kontekst og reglerne

Specifikke arbejdstidsregler for transport, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 og (EU) nr. 165/2014 og deres principper, anvendelse og konsekvenser, sanktioner for mangelfuld, ukorrekt eller svigagtig brug af fartskriver; kendskab til vejtransportens sociale kontekst: chaufførernes rettigheder og pligter med hensyn til grundlæggende kvalifikationer og efteruddannelse.

Kørekort til kategori C, C/E, C1 og C1/E

2.2. Mål: at kende reglerne på godstransportområdet

Transporttilladelser, dokumenter, der skal medbringes, kørselsforbud på bestemte veje, vejafgifter, forpligtelser i henhold til standardkontrakter for godstransport, udfærdigelse af transportdokumenter, internationale transporttilladelser, forpligtelser i henhold til CMR-konventionen, udfærdigelse af internationalt fragtbrev, krydsning af landegrænser, speditører samt særlige ledsagedokumenter til gods.

Kørekort til kategori D, D/E, D1 og D1/E

2.3. Mål: at kende reglerne for passagerbefordring

Transport af særlige grupper, sikkerhedsudstyr om bord på bussen, sikkerhedsseler og lastning af køretøjet.

3. *Sundhed, færdselssikkerhed og miljø sikkerhed, service og logistik*

Alle kørekort

3.1. Mål: at være opmærksom på farer i trafikken og arbejdsulykker

Arbejdsulykkestyper på transportområdet, statistikker for færdselsulykker, indblanding af store køretøjer samt menneskelige, materielle og økonomiske følger.

3.2. Mål: at kunne forebygge kriminalitet og menneskesmugling

Generel information, følger for chaufføren, forebyggende foranstaltninger, checkliste samt lovgivning om transportvirksomhedens ansvar.

3.3. Mål: at kunne forebygge fysiske risici

Ergonomi: farlige bevægelser og stillinger, fysisk kondition, øvelser i håndtering af gods samt personlige værnemidler.

3.4. Mål: at være bevidst om betydningen af fysisk og psykisk egnethed

Principperne om sunde og afbalancerede spisevaner, virkninger af alkohol, medicin og andre stoffer, der kan ændre adfærden, symptomer på træthed og stress og disses årsager og virkninger samt den grundlæggende betydning af skift mellem arbejde og hvile.

3.5. Mål: at kunne vurdere nødsituationer

Adfærd i nødsituationer: vurdere situationen, undgå forværring af en ulykke, tilkalde hjælp, hjælpe tilskadekomne og yde førstehjælp, reaktion ved brand, evakuering af personer i tunge erhvervskøretøjer og buspassagerer, sørge for alle passagerers sikkerhed, reaktion i tilfælde af aggression, grundprincipperne for udfyldelse af fælles skadeanmeldelse.

3.6. Mål: at kunne tilpasse sin optræden på en måde, der bidrager til at højne en servicevirksomheds image

Chaufførens optræden og image: betydningen for virksomheden af kvaliteten af den ydelse, chaufføren leverer, chaufførens forskellige roller, forskellige personer, som chaufføren kommer i kontakt med, vedligeholdelse af køretøjet, tilrettelæggelse af arbejdet, kommercielle og finansielle følger af tvister.

Kørekort til kategori C, C/E, C1 og C1/E

3.7. Mål: at kende vejgodstransportens økonomiske kontekst og markedsorganisationen

Vejtransport i forhold til andre transportmåder (konkurrence, speditører), forskellige vejtransportaktiviteter (transport for tredjemands regning, egen virksomhed, transportrelaterede aktiviteter), hovedtyper af transportvirksomheder og transportrelaterede aktiviteter og deres organisation, specialisering inden for transport (tank, kontrolleret temperatur, farligt gods, dyretransport m.v.) samt sektorens udvikling (diversificering af ydelser, kombination af bane og vej, underentreprise m.v.).

Kørekort til kategori D, D/E, D1 og D1/E

3.8. Mål: at kende den økonomiske kontekst for personbefordring ad vej og markedsorganisationen

Personbefordring ad vej i forhold til de forskellige personbefordringsmåder (tog, personbiler), forskellige aktiviteter inden for personbefordring ad vej, handicapbevidstgørelse, grænsepassage (international befordring) samt hovedtyper af virksomheder, der udfører personbefordring ad vej.

Buspassagerers rettigheder

Kørekort til kategori D, D/E, D1 og D1/E

3.9. Mål: Chaufførens uddannelse skal give kendskab til:

- hensigtsmæssig adfærd over for passagerer med fysisk, sensorisk (hørelse og syn) eller skjult handicap eller indlæringsvanskeligheder, herunder hvordan der skelnes mellem, hvad personer med reduceret mobilitet, orienteringsevne eller kommunikationsevne selv er i stand til at gøre
- barrierer, som handicappede og bevægelseshæmmede står overfor, herunder holdningsmæssige barrierer, omgivelsesmæssige/konkrete barrierer og organisationsmæssige barrierer
- anerkendte hjælpehunde, herunder deres rolle og behov
- håndtering af uventede situationer
- interpersonelle færdigheder og kommunikationsmetoder i relation til døve og hørehæmmede, synshæmmede, talehæmmede og personer med indlæringsvanskeligheder
- hvordan kørestole og andre bevægelseshjælpemidler håndteres forsigtigt, så de ikke beskadiges
- at assistancen skal være pålidelig og professionel. Desuden opmærksomhed på, at nogle handicappede passagerer kan føle sig sårbare under rejser, fordi de er afhængige af, at der ydes assistance.

Herunder skal chaufføren opnå færdighed i:

- hvordan en kørestolsbruger hjælpes op af og ned i kørestolen
- at assistere handicappede og bevægelseshæmmede, der rejser med en anerkendt hjælpehund, herunder sådanne hundes rolle og behov
- teknikker til at ledsage synshæmmede passagerer og til håndtering og befordring af anerkendte hjælpehunde
- hjælpemidler, som kan være til hjælp for handicappede og bevægelseshæmmede, og viden om, hvordan sådanne hjælpemidler håndteres
- brugen af de benyttede hjælpemidler til på- og udstigning og viden om passende procedurer for assistance til på- og udstigning, der tilgodeser handicappedes og bevægelseshæmmedes sikkerhed og værdighed.

- ²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 23. april 2008 om etablering af den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring.

BESTEMMELSER VEDRØRENDE EU-MODELLEN FOR CHAUFFØRUDDANNELSESBEVIS

1. De fysiske egenskaber ved EF-modellen for chaufføruddannelsesbevis skal være i overensstemmelse med ISO-standard 7810 og 7816-1.

Verifikationsmetoderne for chaufføruddannelsesbevis med henblik på at sikre overensstemmelse med internationale standarder skal være i overensstemmelse med ISO-standard 10373.

2. Beviset har to sider:

Forside:

- a) betegnelsen »chaufføruddannelsesbevis« trykt med store bogstaver på den udstedende medlemsstats sprog
- b) angivelse af navnet på den udstedende medlemsstat er valgfrit
- c) den udstedende medlemsstats nationalitetsmærke trykt i negativ i et blått rektangel og omgivet af tolv gule stjerner.

Nationalitetsmærkerne er følgende:

B: Belgien

DK: Danmark

D: Tyskland

GR: Grækenland

E: Spanien

F: Frankrig

IRL: Irland

I: Italien

L: Luxembourg

NL: Nederlandene

A: Østrig

P: Portugal

FIN: Finland

S: Sverige

UK: Det Forenede Kongerige

d) bevisets specifikke oplysninger nummereret således

1. indehaverens efternavn

2. indehaverens fornavn(e)
 3. indehaverens fødselsdato og fødested
 4. a) udstedelsesdato
 - b) udløbsdato
 - c) angivelse af den myndighed, der udsteder beviset (kan trykkes på bagsiden)
 - d) et andet nummer end kørekortsnummeret, der tjener administrative hensyn (valgfrit)
 5. a) kørekortets nummer
 - b) bevisets løbenummer
 6. foto af indehaveren
 7. indehaverens underskrift
 8. bopæl eller postadresse (valgfrit)
 9. kategorier af køretøjer, for hvilke chaufføren opfylder kravene til grundlæggende kvalifikationer og efteruddannelse
- e) betegnelsen »EU-model« på den udstedende medlemsstats sprog og betegnelsen »chaufføruddannelsesbevis« på de øvrige EU-sprog trykt i blå på en sådan måde, at det udgør bevisets baggrund:
- tarjeta de cualificación del conductor
- chaufføruddannelsesbevis
- Fahrerqualifizierungsnachweis
- δελτίο επιμόρφωσης οδηγού
- driver qualification card
- carte de qualification de conducteur
- cárta cáilíochta tiomána
- carta di qualificazione del conducente
- kwalificatiekaart bestuurder
- carta de qualificação do motorista
- kuljettajan ammattipätevyyskortti
- yrkeskompetensbevis för förare
- farveangivelse:
- blå: Pantone Reflex blue
 - gul: Pantone yellow

Bagside:

a) 9. kategorier af køretøjer, for hvilke chaufføren opfylder kravene til grundlæggende kvalifikationer og efteruddannelse

10. den harmoniserede EU-kode 95, der er omhandlet i bilag 1 til direktiv 2006/126/EF

11. plads til, at den udstedende medlemsstat kan påføre beviset påtegninger, der er nødvendige af administrative hensyn, eller som vedrører trafiksikkerheden (valgfrit). Hvis påtegningen falder ind under en af de rubrikker, der er anført i dette bilag, skal nummeret på denne rubrik angives foran påtegningen

b) en forklaring på de nummererede rubrikker på bevisets for- og bagside (mindst rubrik 1, 2, 3, 4a, 4b, 4c, 5a, 5b og 10).

Hvis en medlemsstat ønsker at affatte disse angivelser på et andet nationalt sprog end et af følgende sprog: dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, udarbejder den en tosproget udgave af beviset med et af nævnte sprog, med forbehold af de øvrige bestemmelser i dette bilag.

3. Sikkerhed, herunder databeskyttelse

Bevisets forskellige elementer skal udelukke risiko for forfalskning eller manipulation og afsløre forsøg herpå.

Medlemsstaten drager omsorg for, at bevisets sikkerhedsniveau mindst svarer til kørekortets sikkerhedsniveau.

4. Særlige bestemmelser

Medlemsstaterne kan efter høring af Kommissionen tilføje farver eller mærkning, som f.eks. stregkoder, nationale symboler og sikkerhedsfeatures, med forbehold af de øvrige bestemmelser i dette bilag.

Af hensyn til den gensidige anerkendelse af beviserne må stregkoden ikke indeholde andre oplysninger end dem, der allerede findes i læsbar form på chaufføruddannelsesbeviset, eller som er nødvendige for proceduren ved udstedelse af beviset.

EU-MODEL FOR CHAUFFØRUDDANNELSESBEVIS

Forsiden

CHAUFFØRUDDANNELSESBEVIS

(MEDLEMSSTAT)

6. FOTO

1.

2.

3.

4a.

4b.

4c.

(4d.)

5a.

5b.

7.

(8.)

9.

Bagsiden

1. Efternavn

2. Fornavne(e)

3. Fødselsdato og fødested

4a. Udstedelsesdato

4b. Administrativ udløbsdato

4c. Udstedt af

5a. Kørekortnummer

5b. Løbenummer

10. EU-kode

9.	10.
C1	
C	
D1	
D	
C1E	
CE	
D1E	
DE	

Fortegnelse over emner, der skal indgå i grunduddannelsen, jf. § 50 og efteruddannelsen, jf. § 51

1. Færdselsregler

Mål: At øge det generelle kendskab til færdselslovgivningen med særlig vægt på emner, der kan relateres til arbejdet som fører af en varebil, der anvendes til erhvervsmæssig godstransport.

Deltageren får repeteret relevante færdselsregler, herunder regler om:

- Køre- og hviletid.
- Arbejdstid.
- Standsning og parkering.
- Kørsel med trailer.

2. Miljø

Mål: At kende principperne for energirigtig og defensiv kørsel.

Deltageren har forståelse for sammenhængen mellem chaufførens køremåde og de faktiske driftsomkostninger på køretøjet, brændstof og vedligeholdelse samt principperne i energieffektiv kørsel.

3. Uheldsforebyggelse

Mål: At undgå uheld og ulykker.

Deltageren har kendskab til principperne for defensiv køreteknik og forståelse for den uhelds- og ulykkesbegrænsende effekt af denne kørestil.

4. Lastsikring

Mål: At kunne stå for lastning af et køretøj under overholdelse af sikkerhedsforskrifterne og den korrekte brug af køretøjet.

Deltageren kender til hovedkategorier af gods, der kræver surring, sikrings- og surringsteknikker samt brug af udstyr til godshåndtering.

Deltageren kan beregne køretøjets nyttelast og lastrummets størrelse samt placere godset. Deltageren kender til følgerne af for stort akseltryk, køretøjets stabilitet og tyngdepunkt, emballagetyper og paller.

5. Ergonomi

Mål: At medvirke til et sikkert og sundt arbejdsmiljø samt forebyggelse af fysiske risici.

Deltageren kan beskytte sig selv ved håndtering af byrder. Deltageren kender til løfteteknik og ergonomiske forhold, der gør sig gældende ved chaufførens typiske arbejdsopgaver som f.eks. håndtering af gods. Deltageren kender til omsorg for egen krop og psyke, ernæring, beklædning, arbejdsredskaber og hjælpemidler.

6. Førstehjælp

Mål: I henhold til Dansk Førstehjælpsråds uddannelsesplan for "Førstehjælp for erhvervschauffører".

En underviser, der skal arbejde som instruktør ved førstehjælp, skal være registreret hos Dansk Førstehjælpsråd.

Bekendtgørelse om detailforskrifter for køretøjers indretning og udstyr

Udskriftsdato: 7. oktober 2025

BEK nr 907 af 25/06/2025 (Gældende)

Bekendtgørelse om detailforskrifter for køretøjers indretning, udstyr og anvendelse

Ministerium: Transportministeriet

Journalnummer: Transportmin.,
Færdselsstyrelsen, j.nr. 2025-1069357

Senere ændringer til forskriften

BEK nr 1044 af 20/08/2025

Bekendtgørelse om detailforskrifter for køretøjers indretning, udstyr og anvendelse¹⁾

I medfør af § 33 a, stk. 2, § 35, stk. 1, 2. pkt., § 68, stk. 1 og 4, § 68 d, stk. 1, § 68 f, stk. 1, § 69, stk. 2, § 70, stk. 3, § 83, § 84, stk. 1, § 85, stk. 1, § 118, stk. 1, nr. 2, og stk. 15, 1. pkt., og § 134 e i færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1312 af 25. november 2024, som ændret ved lov nr. 567 af 27. maj 2025, fastsættes efter bemyndigelse i henhold til § 3, stk. 1 og 2, i bekendtgørelse nr. 787 af 18. juni 2025 om Færdselsstyrelsens opgaver og beføjelser samt klageadgang:

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse på følgende køretøjer og udstyr dertil:

- 1) Køretøjer og udstyr dertil, der er godkendt eller skal godkendes nationalt.
- 2) Køretøjer og udstyr dertil, der ikke skal godkendes inden ibrugtagning.
- 3) Køretøjer og udstyr dertil, der er nævnt i § 4.

Stk. 2. Kapitel 4 finder også anvendelse på køretøjer og udstyr dertil, der er EU-eller EF- typegodkendte.

§ 2. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) CoC: Det dokument, der er udstedt af fabrikanten, og som attesterer, at et fremstillet køretøj er i overensstemmelse med den godkendte køretøjstype og med alle de retsakter, der gælder på produktions tidspunktet.
- 2) Direktiv 2002/24/EF: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/24/EF af 18. marts 2002 om standardtypegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer og om ophævelse af Rådets direktiv 92/61/EØF.
- 3) Direktiv 2003/37/EF: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/37/EF af 26. maj 2003 om typegodkendelse af landbrugs- eller skovbrugstraktorer og af deres påhængskøretøjer og udskifteligt trukket materiel samt af systemer, komponenter og tekniske enheder til disse køretøjer og om ophævelse af direktiv 74/150/EØF.
- 4) Direktiv 2007/46/EF: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer.
- 5) Direktiv 70/156/EØF: Rådets direktiv 70/156/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil med senere ændringer.
- 6) e-godkendelse (henholdsvis e-godkendt): En godkendelse af et køretøj eller udstyr i henhold til et ældre EF-direktiv (EF-typegodkendelse) eller en nyere EU-forordning (EU- typegodkendelse).
- 7) E-godkendelse (henholdsvis E-godkendt): En godkendelse af et køretøj eller udstyr i henhold til et FN-regulativ.
- 8) Forordning 167/2013/EU: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 167/2013 af 5. februar 2013 om godkendelse og markedsovervågning af landbrugs- og skovbrugstraktorer.
- 9) Forordning 168/2013/EU: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 168/2013 af 15. januar 2013 om godkendelse og markedsovervågning af to- og trehjulede køretøjer samt quadricykler.
- 10) Forordning 2018/858/EU: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2018/858 af 30. maj 2018 om godkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og (EF) nr. 595/2009 og om ophævelse af direktiv 2007/46/EF.

- 11) Typegodkendelse: Anmeldte EF/EU-typegodkendelser, standardtypegodkendelser, typegodkendelser og godkendelseserklæringer.
- 12) Udstyr: Udstyr, systemer, komponenter, separate tekniske enheder og reservedele.

Kapitel 2

Generelle bestemmelser

§ 3. Køretøjer og udstyr dertil, der er omfattet af denne bekendtgørelse, skal opfylde kravene i bilag 1 og 2.

§ 4. Køretøjer, der er godkendt i henhold til ét af følgende direktiver eller forordninger, skal opfylde bestemmelserne i bilag 1, hvis der er sket ændringer på disse køretøjer, jf. dog §§ 6-8 og bilag 2:

- 1) Direktiv 70/156/EØF.
- 2) Direktiv 2002/24/EF.
- 3) Direktiv 2003/37/EF.
- 4) Direktiv 2007/46/EF.
- 5) Forordning 167/2013/EU.
- 6) Forordning 168/2013/EU.
- 7) Forordning 2018/858/EU.

Kapitel 3

EU-typegodkendte køretøjer og udstyr

Accept af EU-typegodkendte køretøjer og udstyr

§ 5. Et køretøj og udstyr dertil, som er godkendt i henhold til et EF- eller EU-direktiv eller efter en EU-forordning, kan ikke nægtes godkendt under henvisning til, at det ikke opfylder nationale bestemmelser om køretøjers indretning og udstyr.

Udstyr, der monteres på EU-typegodkendt bil eller påhængskøretøj dertil

§ 6. Udstyr, der monteres på EU-typegodkendt bil eller påhængskøretøj dertil omfattet af forordning 2018/858/EU, og som er omfattet af denne forordning, skal være godkendt i henhold til bestemmelserne i forordningen og de i henhold til forordningen gældende gennemførelsesretsakter eller FN-regulativer.

Stk. 2. Udstyr, der monteres på bil eller påhængskøretøj dertil godkendt i henhold til direktiv 70/156/EØF eller direktiv 2007/46/EF, skal være godkendt i henhold til det pågældende direktiv eller de heri nævnte FN-regulativer, hvis udstyret ligeledes er omfattet af samme direktiv eller tilsvarende nyere EU-regler. Dette gælder ikke for køretøjer, der er registreret, godkendt eller taget i brug før den 1. januar 1998.

Udstyr, der monteres på EU-typegodkendt traktor eller påhængskøretøj dertil

§ 7. Udstyr, der monteres på EU-typegodkendt køretøj omfattet af forordning 167/2013/EU, og som er omfattet af denne forordning, skal være godkendt i henhold til bestemmelserne i forordningen og de i henhold til forordningen gældende gennemførelsesretsakter eller FN-regulativer.

Stk. 2. Udstyr, der monteres på traktor godkendt efter direktiv 2003/37/EF skal være godkendt i henhold til det pågældende direktiv eller de heri nævnte FN-regulativer, hvis udstyret ligeledes er omfattet af samme direktiv eller tilsvarende nyere regler. Dette gælder ikke for køretøjer, der er registreret, godkendt eller taget i brug før den 1. april 2005.

Udstyr, der monteres på EU-typegodkendt to- og trehjulet motordrevet køretøj samt quadricykel

§ 8. Udstyr, der monteres på EU-typegodkendt køretøj omfattet af forordning 168/2013/EU, og som er omfattet af denne forordning, skal være godkendt i henhold til bestemmelserne i forordningen og de i henhold til forordningen gældende gennemførelsesretsakter eller FN-regulativer.

Stk. 2. Udstyr, der monteres på køretøj godkendt efter direktiv 2002/24/EF, skal være godkendt i henhold til det pågældende direktiv eller de heri nævnte FN-regulativer, hvis udstyret ligeledes er omfattet af samme direktiv eller tilsvarende nyere regler. Dette gælder ikke for køretøjer, der er registreret, godkendt eller taget i brug før den 1. januar 2004.

Undtagelser til krav om typegodkendelse af udstyr

§ 9. Bremselægninger, der monteres på stor personbil, lastbil og påhængskøretøj O3/O4, der er e-godkendt, skal ikke være E-godkendte, hvis køretøjet er registreret første gang før den 1. november 2014.

Stk. 2. Bremseskiver eller bremsetromler, der monteres på personbil, stor personbil, varebil, lastbil, påhængskøretøj O1/O2/O3/O4 og campingvogn, der er e-godkendt, skal ikke være E-godkendte, hvis køretøjet er registreret første gang før den 1. november 2016.

§ 10. Udstyr, der monteres på køretøjer, der er ældre end 20 år regnet fra første registrering af køretøjet, skal ikke opfylde kravene i §§ 6-8, for så vidt angår komponenter til bremses og udstødning.

Stk. 2. For køretøjer, der ikke skal registreres, regnes tidspunktet, jf. stk. 1, fra køretøjets ibrugtagning.

Kapitel 4

Køretøjers anvendelse

Minitruck

§ 11. Minitruck, jf. bilag 1, pkt. 1.03.061, må kun anvendes på privat område, herunder privat vej, samt i ubetydeligt omfang på offentlig vej, herunder når vejen krydses, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. På minitruck må højst transporteres én person foruden føreren.

Stk. 3. Politiet kan, med samtykke fra vejmyndigheden, tillade, at eldrevet minitruck, der er registreret i Køretøjsregisteret og forsynet med nummerplader, kan anvendes på gågader og gågadelignende områder samt i forbindelse med til- og frakørsel hertil. I tilladelsen fastlægges den rute, der skal anvendes. De nævnte myndigheder kan fastlægge øvrige vilkår i forbindelse med tilladelsen.

Stk. 4. Minitruck, der anvendes efter stk. 3, må kun tilkobles én påhængsvogn eller ét påhængsredskab. Påhængsvognen skal være registreret i Køretøjsregisteret.

Sammenkobling

§ 12. Køretøj, der benyttes som trækraft for påhængskøretøj, skal være forsynet med tilkoblingsanordning, jf. bilag 1, afsnit 9.05.

Stk. 2. Påhængskøretøj skal være forsynet med tilkoblingsanordning, jf. bilag 1, afsnit 9.05.

§ 13. Person- eller varebil må kun sammenkobles med et påhængskøretøj uden bremses eller med påløbsbremses, hvis følgende betingelser er opfyldt, jf. dog stk. 2:

- 1) Tilkoblingsanordningerne passer til hinanden, og sammenkoblingens sikring er i indgreb.
- 2) Påhængskøretøjets elanlæg er tilsluttet bilen, så lygterne fungerer korrekt.
- 3) Påhængskøretøjets bremses aktiveres automatisk i tilfælde af brud på tilkoblingsanordning eller anden afkobling. Dette skal ske ved montering af sprængwire fra påhængskøretøjets bremses til et beslag eller øje beregnet hertil og monteret tæt ved bilens tilkoblingsanordning.
- 4) Bilen skal være registreret med tilkoblingsanordning.

- 5) Påhængskøretøjets faktiske samlede akseltryk overstiger ikke den værdi, som er angivet for vægt af påhængskøretøj i bilens registreringsgrundlag.
- 6) Vogntogets faktiske samlede akseltryk overstiger ikke den værdi, som er angivet for vogntogsvægt i bilens registreringsgrundlag, hvis der er angivet en værdi.
- 7) Bilens spejle eller kamerasystem giver fornødent udsyn bagud.

Stk. 2. Reglerne om synsfri sammenkobling af person- og varebil med et påhængskøretøj i bekendtgørelse om synsfri sammenkobling af bil og påhængskøretøj med en tilladt totalvægt på højst 3.500 kg kan anvendes som alternativ til stk. 1.

§ 14. Traktor eller motorredskab må kun sammenkobles med én eller to påhængsvogne, med ét påhængsredskab eller med én påhængsvogn og ét påhængsredskab, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Tilkoblingsanordningerne passer til hinanden, og sammenkoblingens sikring er i indgreb.
- 2) Påhængskøretøjets elanlæg er tilsluttet traktoren eller motorredskabet, så lygterne fungerer korrekt.
- 3) Påhængskøretøjets bremses er tilsluttet traktoren eller motorredskabet, så bremsene fungerer korrekt, hvis påhængskøretøjet har bremses.
- 4) Påhængskøretøjets eller påhængskøretøjernes faktiske samlede akseltryk overstiger ikke den vægt, som traktoren eller motorredskabet ifølge fabrikanten af traktoren/motorredskabet må trække.
- 5) Påhængskøretøjets eller påhængskøretøjernes samlede akseltryk overstiger ikke de vægte, som tilkoblingsanordningerne er konstrueret til.
- 6) Traktorens eller motorredskabets spejle eller kamerasystem giver fornødent udsyn bagud.

Særlige typer kørsel

§ 15. Kørsel med køretøj som led i dens opbygning eller reparation og med nyt køretøj mellem skib, bane og forretningslokale kan ske uden iagttagelse af følgende regler:

- 1) Bestemmelser om forlygter, når kørslen sker uden for lygtetændingstiden. Bestemmelserne om lygternes placering kan dog fraviges uanset tidspunktet for kørslen.
- 2) Bestemmelser om baglygter, nummerpladelygter og markeringslygter. Køretøjet skal dog under kørsel i lygtetændingstiden være forsynet med to baglygter.
- 3) Bestemmelser om refleksanordninger, refleksplanker og konturafmærkning, når kørslen sker uden for lygtetændingstiden.
- 4) Bestemmelser om retningsviserblinklygter, havariblink og stoplygter, hvis tydelig tegngivning kan ske på anden måde.
- 5) Bestemmelser om spejle, sikkerhedsseler og skærme. Køretøjet skal dog være udstyret med mindst ét spejl.
- 6) Bestemmelser om dækmontering, hvis de monterede dæk har en bæreevne, der mindst svarer til den aktuelle belastning.

Stk. 2. For påhængsvogn og sættevogn kan også kravet om driftsbremse fraviges, hvis vogntoget ikke fremføres med en større hastighed end 30 km/t.

§ 16. Kørsel uden for lygtetændingstiden kan ske uden iagttagelse af reglerne om anvendelse af nærlys, tågeforlygter eller særligt kørelys, jf. færdselslovens § 33 a, i følgende tilfælde:

- 1) Ved reparation eller som led i opbygning af et motordrevet køretøj.
- 2) Ved lejlighedsvis kørsel med motorkøretøjer, som er registreret første gang inden den 1. januar 1951.

Parkering i lygtetændingstiden

§ 17. Frakoblet påhængskøretøj skal, når det i lygtetændingstiden er standset eller parkeret på vej, være afmærket med mindst to bagudrettede, røde lygter og to fremadrettede, hvide lygter, der er tændte. Lygterne skal opfylde kravene til henholdsvis baglygter og positionslygter.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 gælder ikke, hvis vejen er så godt oplyst, at køretøjet tydeligt kan iagttages på tilstrækkelig lang afstand, eller hvis det er standset eller parkeret på parkeringsplads eller andet afmærket område for parkering, jf. færdselslovens § 36, stk. 1.

Pigdæk

§ 18. På bil, motorcykel, stor knallert og på registreringspligtigt påhængskøretøj til bil eller motorcykel må pigdæk kun anvendes i perioden fra 1. november til 15. april, og kun hvis alle køretøjets eller vogntogets hjul er forsynet hermed.

Stk. 2. På traktor, motorredskab, påhængsvogn til traktor og motorredskab og på påhængsredskab må pigdæk kun anvendes i perioden fra 1. november til 15. april, og kun hvis alle hjul på samme aksel er forsynet hermed.

Stk. 3. Antallet af pigge skal tilnærmelsesvis være det samme for alle hjul. Tvillingehjul kan have pigdæk på kun det ene hjul, hvis der er symmetri med hensyn til køretøjets længdeakse.

Sneplovbeslag

§ 19. På bil må sneplovbeslag og konsol kun være monteret i perioden fra 15. september til 15. maj. Når der ikke er monteret sneplov på bilen i perioden, skal sneplovbeslaget og konsollen være afrundet eller afskærmet.

Stk. 2. Uden for perioden nævnt i stk. 1, 1. pkt., skal sneplovbeslag og konsol fortil være afmonteret.

Stk. 3. Bestemmelsen i stk. 2 gælder ikke for sneplovbeslaget, hvis udragende dele af beslaget er afrundet eller afskærmet.

Afmærkning som langsomtkørende køretøj

§ 20. Traktor, der ikke indgår i vogntog, skal være forsynet med afmærkning som langsomtkørende køretøj.

Stk. 2. Motorredskab, der ikke indgår i vogntog, og som ikke er bestemt til at føres af en gående, skal være forsynet med afmærkning som langsomtkørende køretøj.

Stk. 3. I følgende vogntog skal bageste køretøj være forsynet med afmærkning som langsomtkørende køretøj:

- 1) Traktor med traktorpåhængsvogn eller påhængsredskab.
- 2) Motorredskab med påhængsvogn eller påhængsredskab. Dette gælder ikke for motorredskab, der er bestemt til at føres af en gående.
- 3) Bil med ikke-registreringspligtigt påhængsredskab.

Stk. 4. Øvrige køretøjer i de vogntog, der er nævnt i stk. 3, nr. 1 og 2, kan være forsynet med afmærkning som langsomtkørende køretøj.

Stk. 5. Afmærkning, jf. stk. 1-4, skal opfylde betingelserne i bilag 1, pkt. 6.10.001.

Passagerer på traktor

§ 21. Passagerer må kun medbringes på en traktor i et lukket førerhus.

Ildslukkere

§ 22. Personbil M2 skal være forsynet med mindst én ildslukker anbragt i nærheden af førerens plads.

Stk. 2. Personbil M3 skal være forsynet med mindst én ildslukker anbragt i nærheden af førerens plads.

Stk. 3. Foruden den ildslukker, der er nævnt i stk. 2, skal personbil M3 i to etager være forsynet med ildslukker på øverste etage.

Stk. 4. Campingbil indrettet til mere end 9 personer skal være forsynet med mindst én ildslukker.

§ 23. Påbudt ildslukker skal være anbragt på et hensigtsmæssigt og for føreren let tilgængeligt og ulåst sted.

§ 24. Påbudt ildslukker skal være godkendt, mærket og løbende kontrolleret i henhold til en af følgende standarder:

- 1) DS 2320 eller nyere.
- 2) DS/EN 3 eller nyere.

Stk. 2. Ildslukkere, som nævnt i § 22, stk. 1, 2 og 4, skal desuden være godkendt og mærket i mindst klasse 5 A, 34 B.

Stk. 3. For bil indrettet til befordring af mere end 19 personer skal ildslukkere, som nævnt i § 22, stk. 1, 2 og 4, dog være godkendt og mærket i mindst klasse 13 A, 89 B.

Kapitel 5

Administrative bestemmelser

Dispensation

§ 25. Færdselsstyrelsen kan i særlige tilfælde dispensere fra bestemmelserne i denne bekendtgørelse.

Klageadgang

§ 26. Politiets afgørelse efter § 11, stk. 3, kan indbringes for Færdselsstyrelsen.

Stk. 2. Afgørelser truffet af Færdselsstyrelsen efter denne bekendtgørelse kan ikke indbringes for transportministeren eller anden administrativ myndighed, jf. bekendtgørelse om Færdselsstyrelsens opgaver og beføjelser samt klageadgang.

Tekniske specifikationer og standarder

§ 27. Tekniske specifikationer, der henvises til i denne bekendtgørelse, indføres ikke i Lovtidende.

Stk. 2. Ved tekniske specifikationer, jf. stk. 1, forstås danske, udenlandske, europæiske eller internationale standarder, normer og retningslinjer m.v.

Stk. 3. Tekniske specifikationer og standarder, jf. stk. 1, kan gennemses i Færdselsstyrelsen eller købes ved Dansk Standard.

Stk. 4. Tekniske specifikationer og standarder, jf. stk. 1, er gældende, selv om de ikke foreligger på dansk.

FN-regulativer

§ 28. FN-regulativer, der henvises til i denne bekendtgørelse, indføres ikke i Lovtidende.

Stk. 2. FN-regulativer, jf. stk. 1, er gældende, selvom de ikke foreligger på dansk.

Stk. 3. FN-regulativer, der henvises til i denne bekendtgørelse, kan findes på hjemmesiden for FN's Økonomiske Kommission for Europa, www.unece.org.

Kapitel 6

Straf

§ 29. Med bøde straffes den, der overtræder §§ 3 og 4, §§ 6-9, § 11, stk. 1, 2 og 4, § 12, § 13, stk. 1, § 14, § 17, stk. 1, §§ 18 og 19, § 20, stk. 1-3 og 5, og §§ 21-24.

Stk. 2. Tilsidesættelse af vilkår for en tilladelse i henhold til § 11, stk. 3, straffes med bøde efter færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 2.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 7

Ikrafttræden

§ 30. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2025.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 1440 af 6. december 2024 om detailforskrifter for køretøjers indretning, udstyr og anvendelse ophæves.

Færdselsstyrelsen, den 25. juni 2025

JACOB KARKOV BUCH

/ Nadja Schröer

- ¹⁾ Bekendtgørelsen har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1535/EU om en informations-procedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (kodifikation).

Tekniske bestemmelser for køretøjer

1. Almindelige oplysninger om bilaget

1.01 Bilagets opbygning

1.01.001 Nummersystemet

- (1) I bilaget er forskrifterne opstillet i et nummersystem, hvor det enkelte /nummer består af tre talgrupper:
- a) 1. talgruppe (et eller to cifre) betegner hovedafsnittet.
 - b) 2. talgruppe (to cifre) betegner underafsnittet.
 - c) 3. talgruppe (tre cifre) betegner detailforskrifterne.

1.01.002 Hovedafsnit

- (1) Bilaget er opdelt i 11 hovedafsnit, hvoraf
- a) hovedafsnit 1 indeholder almindelige oplysninger – herunder oversigt over køretøjsarter og -anvendelser samt definitioner,
 - b) hovedafsnittene 2-10 indeholder forskrifter vedrørende køretøjers indretning og udstyr, og
 - c) hovedafsnit 11 indeholder beskrivelse af de målemetoder, der anvendes i forbindelse med visse af forskrifterne.
- (2) Hovedafsnittene 2-10 er opdelt efter køretøjskomponenter og -systemer.

1.01.003 Underafsnit

- (1) Underafsnittene er opdelt efter sådanne komponenter eller systemer i det pågældende hovedafsnit, som har visse fælles karakteristika.

1.01.004 Detailforskrifter

- (1) Nummereringen af detailforskrifter dækker to typer af detailforskrifter:
- a) Nummer 001-009 betegner detailforskrifter af almen karakter for komponenter eller systemer, der er indeholdt i underafsnittet.
 - b) Nummer 010 og opfefter betegner særlige detailforskrifter, der er gældende for en eller flere køretøjsarter eller -anvendelser.
- De under b) nævnte detailforskrifter kan indeholde såvel skærpelser som lempelser af de under a) nævnte almene forskrifter.

1.01.005 Opdeling af detailforskrifter

- (1) Detailforskrifterne er – afhængigt af deres indhold – opdelt med tal og/eller bogstaver.

1.01.006 Overgangsbestemmelser

- (1) Overgangsbestemmelser for detailforskrifterne er markeret med en dato med streg under, og gælder, medmindre andet er angivet, for køretøjer, der er registreret, godkendt eller taget i brug første gang inden den pågældende dato. Årstal i intervallet 00-25 henviser til år 2000-2025 mens årstal i intervallet 26-99 henviser til år 1926-1999.
- Udtrykkene »registreret, godkendt eller taget i brug« refererer til henholdsvis registreringspligtige, godkendelsespligtige og øvrige køretøjer.

1.02 Nummersystemet

1.02.001 Anvendelse af nummersystemet

- (1) Nummersystemets opbygning indebærer, at detailforskrifter for f.eks. en komponent findes på baggrund af den pågældende komponents nummer.
- (2) Forskrifter af almen karakter for den pågældende komponent findes under et eller flere af numrene 001-009.
- (3) Forskrifter for en konkret køretøjsart eller en konkret anvendelse af køretøjet findes under nummeret for den pågældende køretøjsart eller -anvendelse (se oversigten over køretøjsarter og -anvendelser i afsnit 1.03).

1.03 Køretøjsarter og -anvendelser

010 - Motordrevet køretøj

Køretøj, der er forsynet med motor som drivkraft.

Motordrevne køretøjer inddeles i motorkøretøj (bil og motorcykel), knallert, traktor og motorredskab.

020 - Bil

Motorkøretøj, der er forsynet med fire eller flere hjul eller med bælter, valser, meder eller lignende, samt motorkøretøj på tre hjul, hvis egenvægt overstiger 400 kg.

Firehjulet køretøj, herunder ATV-køretøj, anses som bil. Hvis køretøjet er e-godkendt som »quadricykel«, klasse L6e (let quadricykel) eller L7e (tung quadricykel), kan det godkendes på baggrund af CoC'et, uanset quadricyklen ikke opfylder de tekniske bestemmelser for bil. Godkendelsen er kun gyldig, så længe quadricyklen teknisk svarer til godkendelsen. På quadricykel må der derfor ikke efterfølgende foretages konstruktive ændringer af styretøj, bremses, motor eller bærende elementer.

Traktor, herunder ATV-køretøj, der er e-godkendt som traktor med en konstruktiv maksimal hastighed over 40 km/t. (med tilhørende tolerance), anses som bil.

Trehjulet køretøj, hvis egenvægt overstiger 400 kg, anses som bil. Hvis køretøjet er e-godkendt som »motordrevet tricykel«, kan det godkendes på baggrund af CoC'et, uanset køretøjet ikke opfylder de tekniske bestemmelser for bil. Godkendelsen er kun gyldig, så længe det trehjulede køretøj teknisk svarer til godkendelsen.

Ved biler fremstillet i små serier forstås biler, der er fremstillet af en bilfabrikant, som højst fremstiller i alt 1.500 biler pr. år.

Bil, der er særligt indrettet til befordring af både personer (med et eller flere sæder bag forreste sæderække) og gods, men som ikke er en stationcar afledt af en sedan/hatchback, anses som varebil, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- Bilen er indrettet til højst syv personer inklusiv føreren.
- Den tilladte vægt af gods med alle pladser besat og fuldt optanket med driftsmidler mindst er lig vægten af passagerer (à 68 kg).

021 - Personbil M1

Bil med højst otte siddepladser ud over førerens siddeplads. Der må ikke være afsat plads til stående passagerer.

022 - Personbil M2

Bil med mere end otte siddepladser ud over førerens siddeplads og med en tilladt totalvægt på højst 5.000 kg.

023 - Personbil M3

Bil, herunder ledbus, med mere end otte siddepladser ud over førerens siddeplads og med en tilladt totalvægt på mere end 5.000 kg.

Ledbus defineres som en bil, der består af to eller flere stive sektioner, der er ledforbundet med hinanden. Sektionernes passagerrum står i forbindelse med hinanden, så passagererne frit kan bevæge sig mellem dem. De stive sektioner er permanent forbundet med hinanden, så de kun kan adskilles ved hjælp af udstyr, der normalt kun forefindes på et værksted.

024 - Varebil N1

Bil, der er indrettet til at benyttes til godsbefordring, og som har en tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg.

025 - Lastbil N2

Bil, der er indrettet til at benyttes til godsbefordring, og som har en tilladt totalvægt på mere end 3.500 kg, men ikke over 12.000 kg.

026 - Lastbil N3

Bil, der er indrettet til at benyttes til godsbefordring, og som har en tilladt totalvægt på mere end 12.000 kg.

030 - Motorcykel

Motorkøretøj på to hjul, med eller uden sidevogn, og motorkøretøj på tre hjul, hvis egenvægt ikke overstiger 400 kg.

031 - Tohjulet motorcykel

032 - Tohjulet motorcykel med sidevogn

033 - Trehjulet motorcykel

Motorkøretøj med to forhjul og tvillingmonteret baghjul anses som trehjulet motorcykel, hvis tvillingehjulene er anbragt højst 0,15 m fra hinanden, ikke er forbundet med differentiale, og er monteret således, at det ene hjul kan fjernes, uden at køretøjets driftsmæssige egenskaber derved ændres væsentligt.

Et køretøj, der er godkendt som trehjulet motorcykel i henhold til direktiv 2002/24/EF eller forordning 168/2013/EU, kan have to hjul (et tvillingehjul), der er monteret på samme aksel og med en afstand mellem centrene af dækkenes berøringsflader med jorden, på indtil 0,46 m. Tvillingehjulet betragtes da som enkeltmonteret hjul.

040 - Knallert

To- eller trehjulet køretøj med en forbrændingsmotor med et slagvolumen på ikke over 50 cm³ eller med elmotor og med en konstruktivt bestemt maksimal hastighed på højst 45 km/t.

041 - Stor knallert

Knallert med en konstruktivt bestemt maksimal hastighed på over 30 km/t.

042 - Lille knallert

Knallert med en konstruktivt bestemt maksimal hastighed på højst 30 km/t.

Før 01.01.20: Invalideknallert, der har en godkendelse (TUM- eller K-godkendelse) udstedt af Færdselsstyrelsen, må tages i brug (uden registrering) inden denne dato. Invalideknallert er en trehjulet knallert, der er indrettet til befordring af en invalideret fører, og den må kun være indrettet til én person (føreren).

Før 01.07.06: Lille knallert er ikke registreringspligtig men skal have en godkendelse (TUM- eller K-godkendelse) udstedt af Færdselsstyrelsen.

050 - Traktor

Motordrevet køretøj, som hovedsageligt er indrettet til at trække andet køretøj eller arbejdsredskab, og som er konstrueret til en hastighed af højst 40 km/t.

Betingelsen »hovedsageligt er indrettet til at trække« indebærer, at traktoren ifølge traktorfabrikanten skal være konstrueret til at trække en vægt mindst svarende til sin egen teknisk tilladte totalvægt (vogntogsvægten skal være mindst det dobbelte af den teknisk tilladte totalvægt for traktoren), og at den ikke er forsynet med lad.

Disse to krav gælder dog ikke en e-godkendt landbrugs- og skovbrugstraktor (godkendt til højst 40 km/t. med tilhørende tolerance, jf. pkt. 11.03.050), der kun anvendes i overensstemmelse med reglerne i registreringsloven om godkendte traktorer. En traktor kan dog være forsynet med en transportkasse, ophængt i traktorens trepunktsophæng.

En traktor kan være forsynet med permanent monterede arbejdsredskaber, f.eks. grave- og læsseredskaber.

060 - Motorredskab

Motordrevet køretøj, som hovedsageligt er indrettet som arbejdsredskab, og som er konstrueret til en hastighed på højst 40 km/t. Motordrevet køretøj, der er bestemt til at føres af en gående, anses som motorredskab.

Montering af arbejdsredskaber, der let kan udskiftes, kan ikke medføre, at en traktor anses som motorredskab.

En traktor med permanent monteret fejekost anses ikke som motorredskab.

061 - Minitruck

Motorredskab, som opfylder følgende betingelser, kan anses som minitruck:

- Motorredskabet er forsynet med tre eller flere hjul.
- Motorredskabets egenvægt overstiger ikke 1.500 kg. For eldrevne motorredskaber medregnes batterier, i denne forbindelse, ikke i egenvægten.
- Motorredskabet har ladflade eller lignende beregnet til godstransport.
- Motorredskabet er indrettet til transport af højst én person foruden føreren.

099 - Motordrevet blokvogn

Motordrevet køretøj, hvis vægt, akseltryk, dimensioner eller øvrige konstruktion udelukker køretøjet fra registrering, og som er beregnet til transport af særligt tungt eller omfangsrigt gods.

100 - Påhængskøretøj

Køretøj, der efter sin indretning er bestemt til at blive trukket af et andet køretøj.

Påhængskøretøjer inddeles i påhængsvogn og sættevogn, der hovedsagelig er indrettet til befordring af personer eller gods, og påhængsredskab.

Sættevogn er et påhængskøretøj til person- eller godsbefordring, der kobles til en trækkende bil således, at køretøjet eller dets last delvist hviler på bilen.

Påhængskøretøj til beboelse med en tilladt totalvægt over 3.500 kg, der er opbygget på påhængsvognschassis eller sættevognschassis, anses som påhængsvogn henholdsvis sættevogn, og ikke som campingvogn.

Sammenklappeligt påhængskøretøj, der er indrettet til beboelse (camping), anses som en påhængsvogn i et af følgende tilfælde:

- Den sammenklappede kasses overflade er indrettet som ladflade til transport af gods.
- Teltet umiddelbart kan fjernes uden brug af værktøj, så der fremkommer en ladflade til transport af gods.

Bundkædevogn, der er indrettet til transport af f.eks. afgrøder fra mark med efterfølgende fordeling i silo, anses som påhængsvogn.

Asfalkoger anses som påhængsvogn, når den hovedsageligt anvendes til transport og/eller opvarmning af asfalt.

110 - Påhængs-/sættevogn til bil

Herunder kærre, hvorved forstås en påhængsvogn med stiv trækstang (træktriangel) og med samlet akseltryk på mere end 3.500 kg.

111 - Påhængs-/sættevogn O1

Påhængs-/sættevogn med en tilladt totalvægt – for sættevogn og påhængsvogn med stiv trækstang dog samlet akseltryk – på ikke over 750 kg.

112 - Påhængs-/sættevogn O2

Påhængs-/sættevogn med en tilladt totalvægt – for sættevogn og påhængsvogn med stiv trækstang dog samlet akseltryk – på mere end 750 kg, men ikke over 3.500 kg.

113 - Påhængs-/sættevogn O3

Påhængs-/sættevogn med en tilladt totalvægt – for sættevogn og påhængsvogn med stiv trækstang dog samlet akseltryk – på mere end 3.500 kg, men ikke over 10.000 kg.

114 - Påhængs-/sættevogn O4

Påhængs-/sættevogn med en tilladt totalvægt – for sættevogn og påhængsvogn med stiv trækstang dog samlet akseltryk – på mere end 10.000 kg.

120 - Traktorpåhængsvogn

Påhængskøretøj til traktor anses som traktorpåhængsvogn, uanset at det delvist hviler på traktoren.

130 - Påhængsvogn til motorredskab

140 - Påhængsredskab

Andet påhængskøretøj end påhængsvogn og sættevogn.

141 - Campingvogn

Påhængsredskab, der har opholds- og overnatningsfaciliteter.

Påhængsredskab, der alene er indrettet til ophold (skurvogn), anses ikke som campingvogn.

142 - Andet registreringspligtigt påhængsredskab

143 - Ikke-registreringspligtigt påhængsredskab

150 - Påhængskøretøj til motorcykel

151 - Påhængsvogn til motorcykel

153 - Påhængsredskab til motorcykel

160 - Påhængsvogn til stor knallert

199 - Blokvogn

Påhængskøretøj, hvis vægt, akseltryk, dimensioner eller øvrige konstruktion udelukker køretøjet fra registrering, og som er beregnet til transport af særligt tungt eller omfangsrigt gods.

200 - Vogntog

300 - Køretøjer til særlig anvendelse

310 - Køretøj til synsfri sammenkobling

320 - Skolekøretøj

330 - Udlejningskøretøj

340 - Udrykningskøretøj

357 - Sovebus

Sovebus er en personbil M2 eller M3, der er sådan indrettet, at alle eller nogle af passagersæderne kan omdannes til liggepladser. Sæde, hvor ryglænet kan lænes bagud indtil 45 grader, anses ikke som liggeplads. Som sovebus anses også personbil M2 eller M3, der er indrettet med faste liggepladser til passagerer ("hotelbus").

360 - Køretøjer til anden særlig anvendelse

361 - Invalidekøretøj

362 - Slæbningskøretøj

363 - Køretøj, der er særligt indrettet til at udføre arbejde på vej

Snerydningskøretøj, grusspreder, slamsugningskøretøj, køretøj med personlift, vejafstribningskøretøj, kabelvogn, vejbearbejdningsmaskine, TMA-køretøj og lignende køretøj, der er særligt indrettet til at udføre arbejde på vej.

364 - Campingbil

Et køretøj i klasse M, der er indrettet til beboelse og mindst har følgende udstyr:

- Sæder og bord.
- Sovepladser, som også kan fremkomme ved omdannelse af sæderne.
- Madlavningsfaciliteter.
- Opbevaringsfaciliteter.

Dette tilbehør skal være fastgjort i opholdsrummet. Bordet kan dog være udformet således, at det let kan nedtages

Kategoriseringen af, om der er tale om en personbil M1, M2 eller M3, fastsættes udelukkende på baggrund af antal siddepladser, der er beregnet til at blive brugt under kørslen.

371 - Lufthavnskøretøjer

381 - Tivolitog

400 - Køretøjer til særlig transport

410 - Køretøj til transport af farligt gods

460 - Køretøjer til anden særlig transport

461 - Køretøj til dyretransport

1.04 Definitioner

Akseltryk

Det tryk, der overføres til vejen fra hjulene på en aksel.

Alternative brændstoffer

Brændstoffer eller energikilder, som i det mindste delvist erstatter fossile oliekilder i energiforsyningen til transport, potentielt bidrager til dekarbonisering og forbedrer miljøpræstationerne i transportsektoren. De alternative brændstoffer omfatter blandt andre elektricitet, brint, biobrændstoffer som defineret i artikel 2, litra i), i direktiv 2009/28/EF, syntetiske og paraffinholdige brændstoffer, naturgas, herunder biomethan, i gasform (komprimeret naturgas - (CNG)) og flydende form (flydende naturgas - (LNG)) og flydende gas (LPG).

Automatisk lastafhængig bremsekraftregulering (ALB)

Reguleringsanordning, der automatisk regulerer bremsekraften/bremsekraftfordelingen efter køretøjets belastning.

Bremsefading

Reduktion af et køretøjs bremsepræstation ved meget varme bremses.

Bremsetransmission

Den kombination af dele, der findes mellem betjeningsanordningen og selve bremsen. Hvis bremsekraften helt eller delvis hidrører fra en energikilde, der er uafhængig af føreren, men styres af ham, anses energibeholderen som en del af bremsetransmissionen.

Bybus

Ved bybus forstås en bus, der har ståpladser, der er indrettet til hyppig af- og påstigning, og som har plads til mere end 22 passagerer. En bus, der hovedsageligt er indrettet med siddepladser, men har ståpladser i gangen og/eller i et område, der ikke er større end det areal, der er afsat til to dobbeltsæder, regnes dog ikke for bybus.

Chiptuning

Ved chiptuning forstås ændringer af den fabriksspecificerede elektroniske motorstyring, herunder udskiftning og omprogrammering af motorstyringen eller manipulation af signaler til og fra motorstyringen.

Opdatering af motorstyringen, som specificeret af køretøjfabrikanten, anses ikke for chiptuning.

Decelerationstal

Forholdet mellem decelerationen og tyngdeaccelerationen. Decelerationstallet (d_0) kan bestemmes som forholdet mellem samlet bremsekraft og totalvægt, for påhængsvogne af kærretypen samt for sættevogne dog som forholdet mellem samlet bremsekraft og samlet statisk akseltryk.

Dolly

Ved dolly forstås en påhængsvogn med stiv trækstang, der er beregnet til at være trækraft for sættevogn.

Egenvægt

Vægten af et køretøj med tilbehør, som køretøjet normalt medfører. Vægten af driftsmidler, herunder brændstof, smørelie og kølevand, samt fører medregnes ikke til egenvægten.

Faktisk totalvægt

Køretøjets øjeblikkelige vægt med driftsmidler, fører og last.

Farligt gods

De stoffer og genstande, som er omfattet af bekendtgørelse om vejtransport af farligt gods.

Foranliggende styring

Ved et køretøj med foranliggende styring forstås et køretøj, hvor ratnavet befinder sig i den forreste fjerdedel af køretøjet.

Funktionstid for brems

Den tid, der går fra betjeningsanordningen aktiveres til decelerationen har nået 50% af den krævede værdi.

Før 01.05.77: Den tid, der går fra betjeningsanordningen aktiveres, til decelerationen har nået 50% af den maksimalt opnåede værdi.

Klapsæde

Ved klapsæde forstås hjælpesæde, beregnet til lejlighedsvis anvendelse og som normalt er slået op. Klapsæde medregnes ikke i antal siddepladser, når det er anbragt på et ståpladsareal.

Koblingslængde

Ved koblingslængde forstås for bil afstanden fra bilens forreste punkt til tilkoblingsanordningens centerlinje, og for påhængskøretøj afstanden fra påhængskøretøjets bageste punkt til tilkoblingsanordningens centerlinje, idet der ses bort fra de i pkt. 3.02.001 (7) nævnte dele.

Køreklar vægt

Vægten af det konkrete køretøj med tilbehør, som køretøjet normalt medfører, samt fuldt optanket med driftsmidler og inklusiv føreren (75 kg). For køretøjer omfattet af forordning 168/2013/EU er køreklar vægt dog uden fører.

Linktrailer

Ved linktrailer forstås en sættevogn, der er beregnet til at være trækraft for sættevogn.

Nulemissionskøretøj

Et tungt nulemissionskøretøj som defineret i artikel 3, nr. 11, i forordning 2019/1242/EU.

Nyttelast

Forskellen mellem tilladt totalvægt og tjenestevægt.

R-punkt for sæde

Referencepunkt, der er fastlagt af køretøjets fabrikant, og som svarer til det teoretiske drejningspunkt for overkrop/lår, når sædet er anbragt i den laveste og bageste normale køre- eller brugsstilling som angivet af fabrikanten.

Styrende aksel

Som styrende aksel på motordrevet køretøj anses aksel, på hvilken der er forbindelse mellem betjeningsanordningen (rattet) og hjulene.

Som styrende aksel på påhængskøretøj anses aksel, på hvilken der er forbindelse mellem aktiveringsanordningen og hjulene.

Styretøjstransmission

Styretøjstransmissionen er den del af styretøjet, der findes mellem betjeningsanordningen henholdsvis aktiveringsanordningen og de styrende hjul. Energikilde til servostyring anses ikke som værende en del af transmissionen.

Tankcontainer

Transportindretning, der er beregnet til gentagen anvendelse og konstrueret, så den kan løftes i fyldt stand, og som er konstrueret til flydende, luftformige, pulverformige og kornede stoffer og har en kapacitet på over 0,45 m³.

Terrængående bil

Bil, der er terrængående som defineret i forordning 2018/858/EU.

Tilladt last

Forskellen mellem tilladt totalvægt og egenvægt.

Tilladt totalvægt

Den ved registrering eller godkendelse tilladte største vægt af køretøjet med driftsmidler, fører og last.

Tjenestevægt

Vægten af køretøj med tilbehør, som køretøjet normalt medfører, samt fuldt optanket med driftsmidler og inklusiv føreren (75 kg).

For motordrevet køretøj er tjenestevægten således lig med egenvægten med tillæg af vægten af driftsmidler plus 75 kg.

Tophastighed

Et motordrevet køretøjs konstruktivt bestemte største hastighed.

Hvis et motordrevet køretøj er forsynet med en hastighedsbegrænser, anses den begrænsede hastighed for at være køretøjets tophastighed.

Vejvenlig affjedring

Luftaffjedring eller tilsvarende affjedring, som fastlagt i bilag II til direktiv 96/53/EF.

2. Identifikation og påskrifter

2.01 Identifikation og påskrifter

2.01.001 Generelle bestemmelser

(1) Registreringspligtigt køretøj, traktor, sidevogn til motorcykel, motordrevet blokvogn og blokvogn skal være forsynet med fabrikantens navn eller varemærke samt køretøjets typebetegnelse og stelnummer. Indgår typebetegnelsen som en del af stelnummeret, er en yderligere separat angivelse af typebetegnelsen unødvendig.

Før 01.07.56: Kravet om angivelse af typebetegnelse og stelnummer gælder ikke for køretøjer, der allerede er registreret i Danmark.

(2) Typebetegnelse og stelnummer

a) skal være let tilgængeligt og tydeligt, og

b) skal være indpræget i det selvbærende karrosseri, chassis, ramme eller i plade, der er svejset hertil, således at udsletning eller forandring af tal og bogstaver undgås.

Før 01.07.56: Stelnummeret (såvel et tildelt som et originalt) kan være anbragt på en plade, der er nittet eller skruet på køretøjet.

(3) 17-tegns stelnummer (VIN-mærkning) til bil og registreringspligtige påhængskøretøjer hertil skal opfylde bestemmelserne i forordning 2021/535/EU.

Før 01.07.25: 17-tegns stelnummer (VIN-mærkning) kan opfylde bestemmelserne i forordning 19/2011/EU.

Før 01.01.17: Stelnummeret kan opfylde bestemmelserne i direktiv 76/114/EØF som ændret ved direktiv 78/507/EØF.

Før 01.04.04: Gælder ikke.

- (4) 17-tegns stelnummer (VIN-mærkning) til motorcykel, knallert og påhængskøretøjer til disse skal opfylde bestemmelserne i forordning 901/2014/EU.

Før 01.01.17: Stelnummeret kan opfylde bestemmelserne i direktiv 93/34/EØF som ændret ved direktiv 1999/25/EF.

Før 01.04.04: Gælder ikke.

- (5) 17-tegns stelnummer (VIN-mærkning) til traktor og påhængskøretøjer hertil skal opfylde bestemmelserne i forordning 2015/504/EU.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

- (6) Bil, motorcykel, knallert, traktor, påhængs-/sættevogn til bil, campingvogn, traktorpåhængsvogn og andet registreringspligtigt påhængsredskab samt påhængskøretøj til motorcykel og knallert skal være forsynet med 17-tegns stelnummer (VIN-mærkning).

Før 01.07.25: Traktor, traktorpåhængsvogn og påhængskøretøj til knallert skal ikke være forsynet med 17-tegns stelnummer.

Før 01.04.04: Gælder ikke.

- (7) Påbudt mærkning må kun anbringes

- a) af fabrikanten,
- b) af fabrikantens repræsentant,
- c) af – eller under kontrol af – en synsvirksomhed eller
- d) af – eller under kontrol af – et forsikringsselskabs taksator i overensstemmelse med bestemmelser herom fra Skatteministeriet.

- (8) Det er ikke tilladt at ændre den påbudte mærkning.

- (9) Der må ikke på køretøjer anbringes sådanne mærkninger, der ved deres form, indhold eller den måde, hvorpå de anbringes, kan forveksles med påbudt mærkning.

Det er dog tilladt, at køretøjets originale stelmærkning kan forekomme to steder på køretøjet, når den som følge af krav i udlandet til placeringen f.eks. også forekommer på en plade, der er synlig udefra gennem køretøjets forrude. Som køretøjets påbudte mærkning anses den, som er indpræget, jf. pkt. (2) b).

2.01.020 Bil

- (1) Bil skal være forsynet med fabrikationsplade med indhold som angivet i forordning 2021/535/EU, dog uden EU-typegodkendelsesnummer, hvis bilen ikke er EU-typegodkendt.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

2.01.030 Motorcykel

- (1) Motorcykel skal være forsynet med fabrikationsplade med indhold som angivet i forordning 901/2014/EU, dog uden EU-typegodkendelsesnummer, hvis motorcyklen ikke er EU-typegodkendt.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

2.01.040 Knallert

- (1) Knallert skal være forsynet med fabrikationsplade med indhold som angivet i forordning 901/2014/EU, dog uden EU-typegodkendelsesnummer, hvis knallerten ikke er EU-typegodkendt.

Før 01.01.17: Fabrikationspladen kan også være med indhold som angivet i direktiv 93/34/EØF som ændret ved direktiv 1999/25/EF.

Før 01.04.04: Gælder kun for lille knallert, der er forsynet med 17-tegns stelnummer.

- (2) Knallert skal være forsynet med mærkning af komponenter på motor m.v. i henhold til forordning 44/2014/EU, bilag II, pkt. 6.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

2.01.042 Lille knallert

- (1) Fabrikationspladen skal indeholde nummeret på køretøjets EU-typegodkendelse (eX XXX).

Før 01.07.25: Krav om nummer på standardtypegodkendelse gælder kun for standardtypegodkendte knallerter.

Før 01.04.04: Gælder kun for knallert, der er forsynet med 17-tegns stelnummer.

Knallert, der ikke er forsynet med 17-tegns stelnummer, skal desuden i rammen være indpræget nummeret på køretøjets standardtypegodkendelse (DK-K- XXX), og det i standardtypegodkendelsen fastsatte motortypenummer (DK-M-XXX) skal være indpræget eller indstøbt i motoren.

Før 01.05.77: Knallert skal være forsynet med det i motortypegodkendelsen fastsatte godkendelsesnummer (TUM XXX).

2.01.050 Traktor

- (1) Traktor skal være forsynet med fabrikationsplade med indhold som angivet i forordning 2015/504/EU, dog uden EU-typegodkendelsesnummer, hvis traktoren ikke er EU-typegodkendt.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

2.01.100 Påhængs-/sættevogn til bil

- (1) Påhængs-/sættevogn til bil skal være forsynet med fabrikationsplade med indhold som angivet i forordning 2021/535/EU, dog uden EU-typegodkendelsesnummer, hvis påhængs-/sættevognen ikke er EU-typegodkendt.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

2.01.120 Traktorpåhængsvogn

- (1) Traktorpåhængsvogn skal være forsynet med fabrikationsplade med indhold som angivet i forordning 2015/504/EU, dog uden EU-typegodkendelsesnummer, hvis traktorpåhængsvognen ikke er EU-typegodkendt.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

2.01.141 Campingvogn

- (1) Campingvogn skal være forsynet med fabrikationsplade med indhold som angivet i forordning 2021/535/EU, dog uden EU-typegodkendelsesnummer, hvis campingvognen ikke er EU-typegodkendt.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

2.01.150 Påhængskøretøj til motorcykel

- (1) Påhængskøretøj til motorcykel skal være forsynet med fabrikationsplade med indhold som angivet i forordning 901/2014/EU, dog uden EU-typegodkendelsesnummer, hvis påhængskøretøjet ikke er EU-typegodkendt.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

2.01.160 Påhængsvogn til knallert

- (1) Påhængsvogn til knallert skal være forsynet med fabrikationsplade med indhold som angivet i forordning 901/2014/EU, dog uden EU-typegodkendelsesnummer, hvis påhængsvognen ikke er EU-typegodkendt.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

2.02 Påskrifter om tilladt totalvægt, last m.v.

2.02.001 Generelle bestemmelser

- (1) Der må ikke på køretøjer anbringes sådanne påskrifter og skilte, der ved deres ydre form, indhold og udstyr eller den måde, hvorpå de anbringes, kan forveksles med de påskrifter og skilte, der er påbudt.
- (2) Påskrifter skal udføres i holdbar farve, der klart afviger fra køretøjets eller skiltets farve.

2.02.310 Køretøj til synsfri sammenkobling

- (1) Lastbil N2 og N3 og linktrailer med forskydelig sættevognsskammel skal være forsynet med påskrift eller skilt med angivelse af køretøjets tilladte skammelbelastning samt med en pil, der angiver placeringen af centerlinjen for hovedbolt i sættevognsskammen ved den skammelposition, der er benyttet ved fastsættelsen af tilladt skammelbelastning.

Påskrift eller skilt skal være udformet som eksemplet i Fig. 1, hvor den anførte dimension angiver mindstemål.

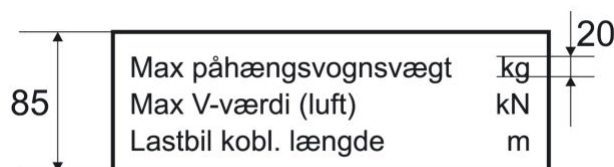

Mål i mm

Fig. 1

- (2) Lastbil til synsfri sammenkobling med påhængsvogn O3 eller O4 eller påhængsredskab på påhængsvognschassis skal på et tydeligt synligt sted bag på bilen være forsynet med påskrift eller skilt, der angiver påhængskøretøjets største totalvægt, kærrens største V-værdi og bilens koblingslængde.

Påskrift eller skilt skal være udformet som eksemplet i Fig. 2, hvis bilen har vejvenlig affjedring af drivakslen, og Fig. 3, hvis bilen ikke har vejvenlig affjedring af drivakslen. De på figurerne anførte dimensioner angiver mindstemål.

Mål i mm

Fig. 2

Fig. 3

Før 01.04.96: Lastbil kan være forsynet med påskrift eller skilt, der angiver »phv T« for påhængsvognens største totalvægt og »bil LKL« for bilens koblingslængde.

(3) Lastbil til synsfri sammenkobling med påhængsvogn O3 eller O4 eller påhængsredskab på påhængsvognschassis, der er registreret med flere udførelser, skal på et tydeligt synligt sted i umiddelbar nærhed af tilkoblingsanordningen være forsynet med påskrift eller skilt udformet som eksemplet i Fig 3 eller Fig 4, og som angiver de for hver udførelse med tilkoblingsanordning gældende og sammenhørende værdier af »Max påhængsvogsvægt«, »Max V-værdi« samt »Lastbil kobl. længde«.

(4) For påhængsvogn O3 og O4 (bortset fra dolly) og påhængsredskab på chassis til sådan påhængsvogn gælder:

a) Køretøjet skal på trækstangen være forsynet med påskrift eller skilt, der angiver dets koblingslængde.

Påskrift eller skilt skal være udformet som eksemplet i Fig. 4, hvor de anførte dimensioner angiver mindstemål.

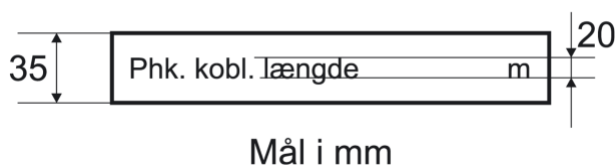

Fig. 4

Før 01.04.96: Påhængsvogns koblingslængde kan være angivet som »PKL«.

b) På kærre og påhængsredskab af kærretype skal påskrift eller skilt tillige angive køretøjets V-værdier. Påskrift eller skilt skal være udformet som eksemplet i Fig. 5, hvor de anførte dimensioner angiver mindstemål.

For kærre og påhængsredskab af kærretypen, som er begrænset til synsfri sammenkobling med luftaffjedret bil, skal påskriften "V-værdi (mek.)" erstattes med teksten "Kun luftaffjedret bil".

Fig. 5

c) Hvis trækstangen er forskydelig, skal en entydig markering, f.eks. to modstående pile, tydeligt indikere trækstangsstillingen ved den angivne koblingslængde. Markeringen skal være anbragt på påskriften eller skiltet eller i nærheden heraf.

2.02.362 Slæbningskøretøj

- (1) Slæbningskøretøj skal på hver side være forsynet med påskrift, der angiver den største tilladte vægt, der må anbringes i slæbningsanordningen (transportlift), samt den størst tilladte vægt af det slæbte køretøj. Hvis der er flere muligheder for udlæg af anordningen, skal påskriften angive et interval for tilladt last ved minimum og maksimum udlæg.

Teksterne skal være følgende:

- Max. ophængt akseltryk: xxxx kg

Det er den lodrette belastning (xxxx) på anordningen, og angivet i kg som den størst mulige værdi beregnet ud fra reglerne om akseltryk og vægt på styrende hjul. Der skal angives et interval, hvis der er flere muligheder for udlæg af anordningen.

- Slæbte køretøjs max. vægt: yyyy kg.

Det er den faktiske vægt (yyyy) af hele det slæbte køretøj angivet i kg fastsat ud fra den største vægt, som slæbningskøretøjet må trække (ved hastighed ned til 30 km/t.).

2.03 Påskrift om hastighedsgrænse

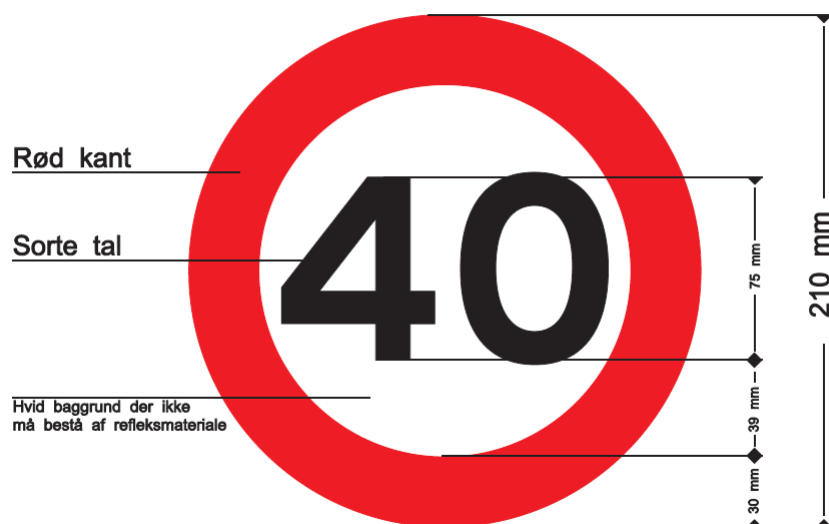
2.03.001 Generelle bestemmelser

- (1) Hvis der ved registrering eller godkendelse af et køretøj fastsættes en anden hastighedsgrænse end de i færdselslovens §§ 2 og 43 fastsatte, skal køretøjet være forsynet med en påskrift eller en tavle, der angiver den for det pågældende køretøj således fastsatte hastighedsgrænse.

For blokvogn (herunder motordrevet), mobilkran og stort påhængsredskab gælder bestemmelserne i bekendtgørelse om særtransport.

- (2) Påskrift eller tavle skal være anbragt bag på køretøjet.

- (3) Påskrift eller tavle skal være udformet som vist i nedenstående eksempel, hvori målene er angivet i millimeter:

3. Vægt og dimensioner

3.01 Vægt og akseltryk m.v.

3.01.001 Generelle bestemmelser

- (1) Tilladt akseltryk, tilladt belastning og tilladt totalvægt må ikke overstige det af køretøjsfabrikanten garanterede, teknisk tilladte.
- (2) I forbindelse med bestemmelserne om akseltryk og totalvægt anses aksler, hvis indbyrdes afstand er mindre end 1,00 m, som en aksel.
- (3) Tilladt akseltryk må ikke overstige 10.000 kg.
- (4) For køretøj, der er forsynet med glatte valser, må det tilladte akseltryk ikke overstige 10 kg pr. mm af berøringsfladens bredde.
Er valsens yderdiameter mindre end 0,50 m, nedsættes det tilladte akseltryk efter forholdet med den faktiske diameter og en diameter på 0,50 m.
- (5) For køretøj, der helt eller delvist er forsynet med bælter, må det tilladte tryk på en løberulle ikke overstige 1.500 kg.
Er bæltets bredde mindre end 0,35 m, nedsættes det tilladte tryk efter forholdet mellem bæltets faktiske bredde og en bredde på 0,35 m.
For traktor og motorredskab, der helt eller delvist er forsynet med bælter, og som kører mellem mark og avlsgård, mellem ejendomme, der har traktoren eller motorredskabet i fælleseje, mellem en maskinstation og dennes kunder, til og fra syn eller til og fra værksted, må trykket på en bælterulle ikke overstige 2.250 kg, jf. bilag XXXIII i forordning 2015/208/EU.
- (6) Tilladt totalvægt må ikke overstige summen af de tilladte akseltryk, for sættevogn og påhængskøretøj med hovedbolt eller stiv trækstang dog summen af de tilladte akseltryk og tilladt koblingstryk.
- (7) For køretøj, der er forsynet med glatte valser, må den tilladte totalvægt ikke overstige 15.000 kg med et tillæg af 250 kg for hver fulde 0,20 m, hvormed afstanden mellem køretøjets første og sidste aksel overstiger 2,50 m.
- (8) For køretøj, der helt eller delvis er forsynet med bælter, må den tilladte totalvægt ikke overstige 4.000 kg pr. m af afstanden mellem forreste og bageste løberulle, dog højst 16.000 kg.
For traktor og motorredskab, der helt eller delvist er forsynet med bælter, og som kører mellem mark og avlsgård, mellem ejendomme, der har traktoren eller motorredskabet i fælleseje, mellem en maskinstation og dennes kunder, til og fra syn eller til og fra værksted, må totalvægten ikke overstige 32.000 kg, og det gennemsnitlige kontaktfladetryk må maksimalt udgøre 5 kg/cm² for gummibælter, jf. bilag XXXII i forordning 2015/208/EU.

3.01.010 Motordrevet køretøj

- (1) Ved tilladt totalvægt skal mindst 20% heraf hvile på de styrende forhjul.
- (2) For motordrevet køretøj med to aksler må den tilladte totalvægt ikke overstige 18.000 kg.
- (3) For lastbil med to aksler, godkendt uden tilkoblingsanordning, der anvender alternative brændstoffer (jf. artikel 2 i direktiv 96/53/EF som ændret ved direktiv 2015/719/EU), kan den største tilladte totalvægt forøges med den ekstra vægt, der kræves til den alternative brændstofteknologi, dog højst 1.000 kg. Tilsvarende kan den største tilladte totalvægt for nulemissionskøretøjer (jf. artikel 2 i direktiv 96/53/EF som ændret ved forordning 2019/1242/EU) forøges med den ekstra vægt af nulemissionsteknologien, dog højst 2.000 kg.
- (4) For motordrevet køretøj med tre aksler må den tilladte totalvægt ikke overstige 26.000 kg. Det er en forudsætning, at køretøjets drivaksel har tvillingemonterede dæk og
 - a) vejvenlig affjedring eller
 - b) ingen af køretøjets tilladte akseltryk overstiger 9.500 kg.For andre motordrevne køretøjer med tre aksler må den tilladte totalvægt ikke overstige 24.000 kg, jf. dog pkt. 3.01.023 (2).
- (5) For bil med tre aksler, der anvender alternative brændstoffer (jf. artikel 2 i direktiv 96/53/EF som ændret ved direktiv 2015/719/EF), kan den største tilladte totalvægt dog forøges med den ekstra vægt, der kræves til den alternative brændstofteknologi, dog højst 1.000 kg. Tilsvarende kan den største

- tilladte totalvægt for nulemissionskøretøjer (jf. artikel 2 i direktiv 96/53/EF som ændret ved forordning 1242/2019/EU) forøges med den ekstra vægt af nulemissionsteknologien, dog højst 2.000 kg.
- (6) For motordrevet køretøj med fire aksler må den tilladte totalvægt ikke overstige følgende:
- a) 36.000 kg, hvis afstanden mellem køretøjets forreste og bageste aksel er 6,40 m eller mere, eller hvis de to forreste aksler er styrende, og afstanden mellem køretøjets forreste og bageste aksel er 5,50 m eller mere.
 - b) 34.000 kg, hvis de to forreste aksler er styrende, og afstanden mellem køretøjets forreste og bageste aksel er mellem 5,00 m og 5,49 m.
 - c) 29.500 kg for andre motordrevne køretøjer med fire aksler, dog 34.000 kg for ledbus.
- (7) For motordrevet køretøj med fem eller flere aksler må den tilladte totalvægt ikke overstige følgende:
- a) 42.000 kg, hvis afstanden mellem køretøjets forreste og bageste aksel er 7,40 m eller mere.
 - b) 40.000 kg, hvis afstanden mellem køretøjets forreste og bageste aksel er mellem 6,80 m og 7,39 m.
 - c) 36.000 kg, hvis afstanden mellem køretøjets forreste og bageste aksel er mellem 5,50 m og 6,79 m.
 - d) 32.000 kg for andre motordrevne køretøjer med fem eller flere aksler.
- (8) Tilladt drivakseltryk kan være indtil 11.500 kg, hvis drivakslen er forsynet med tvillingmonterede dæk og vejvenlig affjedring.
- (9) For bogie med to aksler kan det samlede tilladte akseltryk være indtil:
- a) 19.000 kg, hvis den indbyrdes akselafstand er under 2,00 m, men mindst 1,30 m, og drivakslen er forsynet med tvillingmonterede dæk og
 - i) vejvenlig affjedring eller
 - ii) den enkelte aksels tilladte akseltryk ikke overstiger 9.500 kg.
 - b) 18.000 kg, hvis den indbyrdes akselafstand er under 1,80 m, men mindst 1,30 m.
 - c) 16.000 kg, hvis den indbyrdes akselafstand er under 1,30 m, men mindst 1,00 m.
 - d) 11.500 kg, hvis den indbyrdes akselafstand er under 1,00 m.
- (10) For bogie med tre aksler må det samlede tilladte akseltryk ikke overstige 24.000 kg.
Det samlede tilladte akseltryk må dog ikke overstige 22.000 kg, hvis blot en af de indbyrdes akselafstande er under 1,30 m.
De to aksler med de højeste akseltryk i bogien må højst have et samlet tilladt akseltryk svarende til det samlede tilladte akseltryk for en tilsvarende bogie med to aksler som anført i pkt. (8).
- (11) De i pkt. 3.01.001 (3) og ovenfor under pkt. (2)-(9) anførte bestemmelser om tilladt akseltryk og totalvægt gælder ikke for motordrevet køretøj, der anvendes som trækraft for blokvoan.

3.01.023 Personbil M3

- (1) For personbil M3 med to aksler må den tilladte totalvægt ikke overstige 19.500 kg.
- (2) For ledbus med tre aksler må den tilladte totalvægt ikke overstige 28.000 kg, og for ledbus med fire eller flere aksler må den tilladte totalvægt ikke overstige 34.000 kg.
- (3) For ledbus med tre aksler, der anvender alternative brændstoffer (jf. artikel 2 i direktiv 96/53/EF som ændret ved 2015/719/EF), kan den største tilladte totalvægt forøges med den ekstra vægt, der kræves til den alternative brændstofteknologi, dog højst 1.000 kg. Tilsvarende kan den største tilladte totalvægt for nulemissionskøretøjer (jf. artikel 2 i direktiv 96/53/EF som ændret ved forordning 2019/1242/EU) forøges med den ekstra vægt af nulemissionsteknologien, dog højst 2.000 kg.

3.01.026 Lastbil N3

- (1) For lastbil N3 med to aksler, godkendt med tilkoblingsanordning, må den tilladte totalvægt ikke overstige 20.000 kg.

3.01.030 Motorcykel

(1) Ved tilladt totalvægt skal mindst 25% heraf hvile på forhjulet/forhjulene.

3.01.040 Knallert

(1) Knallert skal opfylde bestemmelserne for motorcykel.

Før 01.05.77: Gælder ikke for lille knallert, der er godkendt inden denne dato (TUM-mærket).

3.01.050 Traktor

(1) Ved tilladt totalvægt skal mindst 20% heraf hvile på de styrende hjul.

3.01.060 Motorredskab

(1) Motorredskab skal opfylde bestemmelserne for traktor.

(2) Reglerne om vægt på de styrende hjul gælder dog ikke for gaffeltruck, der opfylder bekendtgørelse om indretning af tekniske hjælpemidler.

3.01.099 Motordrevet blokvogn

(1) De i pkt. 3.01.001 (3), (5) og (8) og pkt. 3.01.010 (2)-(10) anførte bestemmelser om tilladt akseltryk og totalvægt gælder ikke for motordrevet blokvogn.

3.01.100 Påhængskøretøj

(1) For påhængsvogn til bil, bortset fra påhængsvogn med stiv trækstang, må den tilladte totalvægt ikke overstige 27.000 kg. Det samme gælder påhængsredskab til bil opbygget på et sådant chassis. For påhængsvogn med stiv trækstang må det samlede akseltryk i en akselgruppe på tre aksler ikke overstige 24.000 kg.

(2) For påhængsvogn til bil, bortset fra påhængsvogn med stiv trækstang, hvor påhængsvognen har fire eller flere aksler, og påhængsvognen opfylder følgende betingelser, kan den tilladte totalvægt dog være op til 32.000 kg:

a) De to forreste aksler er styrende og har en indbyrdes afstand på under 1,80 m, eller bogien bagtil har højst to faste aksler og et samlet tilladt akseltryk på højst 70% af tilladt totalvægt.

b) Påhængsvognen har blokeringsfri bremses (ABS).

Det samme gælder påhængsredskab til bil opbygget på påhængsvognschassis.

(3) For sættevogn og registreringspligtigt påhængsredskab med hovedbolt må det samlede tilladte akseltryk ikke overstige:

a) 24.000 kg, dog

b) 30.000 kg, hvis sættevognen eller påhængsredskabet har blokeringsfri bremses (ABS).

(4) For bogie med to aksler må det samlede tilladte akseltryk ikke overstige:

a) 18.000 kg, hvis den indbyrdes akselafstand er under 1,80 m, men mindst 1,30 m.

Overstiger det samlede tilladte akseltryk 16.000 kg, må det tilladte akseltryk for den enkelte aksel ikke overstige 9.000 kg.

b) 16.000 kg, hvis den indbyrdes akselafstand er under 1,30 m, men mindst 1,00 m.

For den enkelte aksel må det tilladte akseltryk ikke overstige 8.000 kg.

c) 11.000 kg, hvis den indbyrdes akselafstand er under 1,00 m.

For den enkelte aksel må det tilladte akseltryk ikke overstige 8.000 kg.

(5) For bogie med tre aksler må det samlede tilladte akseltryk ikke overstige:

a) 27.000 kg, dog

b) 24.000 kg, hvis afstanden mellem første og sidste aksel i akselgruppen er under 2,80 m eller hvis blot en af de indbyrdes akselafstande er under 1,30 m,

c) 22.000 kg, hvis blot en af de indbyrdes akselafstande er under 1,30 m, men mindst 1,00 m, og

d) 21.000 kg, hvis blot en af de indbyrdes akselafstande er under 1,00 m.

Hvis bogiens samlede tilladte akseltryk overstiger 24.000 kg, skal akseltrykket være ligeligt fordelt på akslerne.

Før 01.08.14: Påhængskøretøj med stiv trækstang kan have et bogietryk på 24.000 kg, uanset de indbyrdes akselafstande er ned til 1,00 m.

(6) For bogie med fire eller flere aksler må det samlede tilladte akseltryk ikke overstige:

a) 30.000 kg, dog

b) 24.000 kg, hvis blot en af de indbyrdes akselafstande er under 1,30 m.

Det samlede tilladte akseltryk skal være ligeligt fordelt på de enkelte aksler.

Der må højst være tre faste aksler i bogien.

3.01.150 Påhængskøretøj til motorcykel

(1) Tilladt totalvægt må ikke overstige 200 kg.

3.01.160 Påhængsvogn til stor knallert

(1) Tilladt totalvægt må ikke overstige 100 kg.

3.01.199 Blokvogn

(1) De i pkt. 3.01.001 (3)-(5), (7) og (8) og pkt. 3.01.100 anførte bestemmelser om tilladt akseltryk og totalvægt gælder ikke for blokvogn.

3.01.200 Vogntog

(1) Tilladt vogntogsvægt må ikke overstige følgende:

a) 56.000 kg for vogntog med syv eller flere aksler, og som består af bil med registreringspligtigt påhængskøretøj.

b) 53.000 kg for vogntog med seks aksler, som består af bil med tre aksler med registreringspligtigt påhængskøretøj.

c) 52.000 kg for vogntog med seks aksler, som består af bil med fire aksler med registreringspligtigt påhængskøretøj.

d) 50.000 kg for andre vogntog med seks aksler, som består af bil med registreringspligtigt påhængskøretøj.

e) 47.000 kg for vogntog med fem aksler, som består af bil med registreringspligtigt påhængskøretøj.

f) 44.000 kg for andre vogntog.

(2) Største tilladte vægt af påhængskøretøj må ikke overstige:

a) den af fabrikanten af det trækkende køretøj garanterede, tekniske tilladte og

b) den af fabrikanten af tilkoblingsanordningen garanterede, tekniske tilladte.

(3) Tilladt vogntogsvægt må ikke overstige den af fabrikanten af det trækkende køretøj garanterede, tekniske tilladte.

(4) I vogntog, hvor det trækkende køretøj er en bil med tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg, må den største vægt af påhængskøretøj – dog for sættevogn og påhængskøretøj med stiv trækstang det samlede akseltryk – ikke overstige:

a) 50% af den trækkende bils køreklar vægt, hvis påhængskøretøjet ikke er forsynet med driftsbremse,

b) den trækkende bils tilladte totalvægt, hvis påhængskøretøjet er forsynet med driftsbremse, og

c) 1,5 gange den trækkende bils tilladte totalvægt, hvis bilen er terrængående, og påhængskøretøjet er forsynet med driftsbremse. Største vægt af påhængskøretøjet henholdsvis samlede akseltryk må ikke overstige 3.500 kg.

- (5) I vogntog med registreringspligtigt påhængskøretøj, hvor det trækkende køretøj er en bil med en tilladt totalvægt på over 3.500 kg, må den største vægt af påhængskøretøj – dog for sættevogn og påhængskøretøj med stiv trækstang det samlede akseltryk – ikke overstige 1,5 gange den trækkende bils tilladte totalvægt.
- (6) I vogntog med registreringspligtigt påhængskøretøj, der trækkes af en bil med en tilladt totalvægt på over 3.500 kg eller af en traktor, skal ved tilladt totalvægt mindst 20% heraf hvile på det trækkende køretøjs drivhjul. Bestemmelsen kan anses for opfyldt for biler, der er forsynet med bogie med en drivaksel og løftbar/aflastbar bogieaksel, hvis drivakslens tilladte akseltryk udgør mindst 20% af vogntogets tilladte totalvægt.
- (7) Blokvognstog skal opfylde bestemmelsen i pkt. (2) og (3).
- (8) I vogntog med køretøj, der er forsynet med glatte valser, må vogntogets tilladte totalvægt ikke overstige 15.000 kg med et tillæg af 250 kg for hver fulde 0,20 m, hvormed afstanden mellem vogntogets første og sidste aksel overstiger 2,50 m.
- (9) I vogntog med motorcykel og påhængskøretøj må største vægt af et påhængskøretøj ikke overstige 50% af motorcyklens egenvægt.
- (10) I vogntog med stor knallert og påhængsvogn må største vægt af en påhængsvogn ikke overstige 50% af knallertens egenvægt.

3.01.320 Skolekøretøj

- (1) Skolekøretøj skal opfylde bestemmelserne i bilag 5 til bekendtgørelse om kørekort.

3.02 Højde, bredde og længde

3.02.001 Generelle bestemmelser

- (1) Et køretøj må ikke have større højde end 4,00 m. Højden måles lodret fra plan vejbane til den del, der rager højest op, idet der dog ses bort fra
 - antenner, og
 - strømaftagere eller trolleybomme i hævet position.
 For køretøj med løftbar bogieaksel måles med akslen i den position, der giver størst højde.
Før 01.04.87: Måleanvisningen for køretøj med løftbar bogieaksel gælder ikke.
- (2) Et køretøj må ikke have større bredde end 2,55 m, jf. dog nedenfor og pkt. (3) og (4). Bredden måles over de længst udragende dele, idet der dog ses bort fra følgende:
 - a) Toldforseglingsanordninger og beskyttelsen af disse (afskærmning).
 - b) Anordninger til fastgørelse af presenning og disse anordningers beskyttelse (afskærmning), som ikke rager mere end 20 mm ud, hvis de ikke er mere end 2,0 m fra jorden, og højst 50 mm ud, hvis de er mere end 2,0 m fra jorden. Kanterne skal være afrundet med en radius på mindst 2,5 mm.
Før 01.11.14: Der er ikke krav om, at anordningerne højst må rage et bestemt antal mm ud.
 - c) Indikatorer for dæksprængning.
 - d) Udragende, bøjelige dele af hjulafskærmning.
 - e) Lygter og reflekser.
 - f) Læssebagsmæk, læsseramper og lignende udstyr, ikke udfoldet og forudsat, at udstyret højst rager 10 mm ud fra bilens sider, at dets fremad- eller bagudvendende hjørner er afrundede med en radius på mindst 5 mm, og at dets kanter er afrundede med en radius på mindst 2,5 mm.
 - g) Spejle og andre anordninger til indirekte udsyn.
 - h) Dæktrykmålere.
 - i) Trin, der kan foldes (trækkes) ind.
 - j) Udadbøjede dele af dæksider umiddelbart over stedet, hvor dækket rører vejbanen.

- k) Syns- og detektionshjælp, herunder radarer.
- l) Indfoldelige sidestyringsanordninger på busser, der er beregnet til brug på styrede systemer, hvis disse ikke er foldet ind.
- m) Sammenfoldelige anordninger og udstyr på lastbil N2/N3, personbil M2/M3, eller påhængs-/sættevogn O3/O4, som er specielt konstrueret til at reducere luftmodstanden, forudsat, at de ikke forøger lasteevnen. Sådanne anordninger skal være udformet således, at de, når køretøjet holder stille, kan foldes sammen på en sådan måde, at den største tilladte bredde ikke overskrides med mere end 25 mm på hver side af køretøjet, og at de ikke forringer køretøjets evne til at benyttes til intermodal transport. Køretøjets bredde må ikke overstige 2,60 m, uanset om anordningerne er i brugsstilling eller sammenfoldet position. Anordningerne skal være typegodkendte i henhold til forordning 2021/535/EU.
Før 01.07.25: Anordningerne kan nøjes med at opfylde de tekniske krav i forordning 1230/2012/EU.
Før 01.09.20: Udragningen kan være 50 mm i hver side og den totale bredde op til 2,65 m.
- n) Snekæder.
- o) Sikkerhedsrækværk på bil eller påhængskøretøj, som er konstrueret og fremstillet til transport af mindst to andre køretøjer, hvis sikkerhedsrækværket er mere end 2,00 m, men ikke mere end 3,70 m fra vejbanen, og ikke rager mere end 50 mm ud fra det yderste punkt på køretøjets side. Køretøjets bredde må ikke overstige 2,65 m.
- p) Antenner.
- q) Bøjelige slanger, der indgår i dæktryksovervågningssystemer, forudsat at de ikke rager mere end 70 mm ud på hver side i forhold til køretøjets bredeste dimension.
- (3) Et køretøj med temperaturkontrolleret opbygning må have en bredde på indtil 2,60 m. Ved temperaturkontrolleret opbygning forstås en fast eller aftagelig opbygning, der er specielt udstyret til transport af varer ved en kontrolleret temperatur, og hvis sidevægges tykkelse inklusiv isolering mindst udgør 45 mm.
- (4) Traktor og traktorpåhængsvogn må have en bredde på indtil 3,00 m, hvis breddens overskridelse af 2,55 m alene skyldes hjulmontering samt hjulafskærmning.
- (5) For motorredskab, arbejds- eller påhængsredskab særligt indrettet til landbrugs-, skovbrugs- eller vejarbejde kan bredden for såvel det trækkende køretøj som påhængskøretøjet overstige 2,55 m.
- (6) Påhængskøretøj til traktor eller motorredskab, opbygget som buffertank, må have en bredde på indtil 3,30 m.
- (7) Længden af et køretøj eller vogntog måles over de dele, der rager længst fremefter eller bagud, idet der dog ses bort fra følgende:
 - a) Forrudeviskere og -vaskere.
 - b) Mærkningsplader (-skilte) foran og bagpå.
 - c) Toldforseglingsanordninger og beskyttelsen af disse (afskærmning).
 - d) Anordningen til fastgørelse af presenning og beskyttelse af disse (afskærmning).
 - e) Lygter og reflekser.
 - f) Spejle og andre anordninger til indirekte udsyn.
 - g) Syns- og detektionshjælp, herunder radarer.
 - h) Luftindtag.
 - i) Længdestop for aftagelig opbygning.
 - j) Trinbræt og håndgreb.
 - k) Gummistødhorn og lignende udstyr.
 - l) Læsebagsmæk, læsseramper og lignende udstyr i køreklar stand, forudsat at udragningen ikke overstiger 0,30 m, og at køretøjets lastemulighed ikke forøges.
 - m) Tilkoblingsanordninger på motorkøretøjer (faste og indfoldelige).

n) Safarigitter m.v. (system til frontalbeskyttelse), der er godkendt, mærket og monteret i henhold til forordning 78/2009/EU.

o) Cykelstativer (aftagelige eller indfoldelige).

p) Sammenfoldelige anordninger og udstyr på lastbil N2/N3, stor personbil M2/M3 eller påhængs-/sættevogn O3/O4, der har til formål at nedbringe luftmodstanden, forudsat, at de ikke øger længden af lastefladen og køretøjets lasteevne. Sådanne anordninger skal monteres bag på køretøjet og være udformet således, at de, når køretøjet holder stille, kan foldes sammen på en sådan måde, at køretøjets størst tilladte længde ikke overskrides med mere end 200 mm, og at de ikke forringer køretøjets evne til at benyttes til intermodal transport. Anordningerne skal være typegodkendte i henhold til forordning 2021/535/EU.

Før 01.07.25: Anordningerne kan nøjes med at opfylde de tekniske krav i forordning 1230/2012/EU.

Før 01.09.20: Der er ikke krav om, at anordningerne skal opfylde de tekniske krav i forordning 1230/2012/EU.

q) Udvendige solskærme.

r) Trolley-bomme på elektrisk drevne køretøjer.

s) Antenner.

Vogntog måles fuldt udstrakt, svarende til kørsel lige ud.

(8) Ved måling af afstandene (ladlængde m.v.) nævnt i pkt. 3.02.200 (8) a) og b) ses bort fra følgende:

a) Lastefladen foran førerhusets bageste punkt.

b) De i pkt. (7) nævnte anordninger.

c) Udragende køleaggregater og andet hjælpeudstyr, der er anbragt foran lastefladen.

3.02.010 Motordrevet køretøj

(1) Længden må, bortset fra personbil M2 og M3, ikke overstige 12,00 m.

Hvis fronten af førerhuset på en lastbil N2/N3, herunder alle udragende dele, f.eks. chassis, kofanger, hjulafskærmninger og hjul, er i fuld overensstemmelse med kravene i forordning 2021/535/EU, og længden på lastområdet ikke overstiger 10,5 m, må køretøjets længde overstige 12,00 m. I så fald skal førerhuset fra fabrikantens side være mærket med følgende supplerende tekst under eller ved siden af den foreskrevne påskrift på fabrikantens lovpligtige fabrikationsplade uden for en klart afmærket firkant, der kun indeholder de lovpligtige oplysninger:

»I OVERENSSTEMMELSE MED 96/53/EF ARTIKEL 9A«

Den påbudte påskrift kan være anført i et hvilket som helst af EU's officielle sprog.

3.02.022 Personbil M2

(1) Personbil M2 med to aksler må ikke have en længde, der overstiger 13,50 m.

Før 09.03.04: For personbil M2 kan længden være indtil 13,85 m, hvis nogle særlige krav om bagendeudsving er opfyldt. Disse krav er kontrolleret ved typegodkendelse af køretøjerne.

(2) Personbil M2 med flere end to aksler må ikke have en længde, der overstiger 15,00 m.

(3) Personbil M2 må ikke have en højde, der overstiger 4,10 m.

3.02.023 Personbil M3

(1) Personbil M3 skal opfylde bestemmelserne for personbil M2.

(2) For ledbus kan længden være indtil 18,75 m, jf. dog pkt. (3).

(3) For ledbus med tre eller flere stive sektioner kan længden overstige 18,75 m, hvis køretøjet opfylder de tekniske bestemmelser i pkt. 6.11.023 (2), pkt. 10.03.023 (3)-(4) og FN-regulativ 107-06.

3.02.025 Lastbil N2

(1) Lastbil N2 må ikke have en højde, der overstiger 4,10 m.

3.02.026 Lastbil N3

(1) Lastbil N3 skal opfylde bestemmelserne for lastbil N2.

3.02.040 Knallert

(1) Tohjulet knallert må ikke have større bredde end 1,00 m.

3.02.099 Motordrevet blokvogn

(1) Bestemmelserne i pkt. 3.02.001 og 3.02.010 gælder ikke for motordrevet blokvogn.

3.02.110 Påhængs-/sættevogn til bil

(1) For sættevogn må

a) koblingslængden ikke overstige 13,38 m, idet der dog ved måling ses bort fra delene nævnt i pkt. 3.02.001 (7), og

b) den vandrette afstand (radius) mellem hovedboltens akse og et vilkårligt punkt på sættevognens forende ikke overstige 2,04 m, idet der ved måling ikke ses bort fra nogen del.

For sættevogn med to hovedbolte gælder bestemmelserne for den forreste hovedbolt.

Før 15.09.97: Ved måling af sættevogne ses der bort fra presenning samt snøreøskner og lignende til fastgørelse heraf.

Før 28.11.89: Sættevogn med længder, der overstiger de angivne, kan fortsat anvendes, forudsat sættevognens samlede længde ikke overstiger 13,60 m.

(2) For påhængsvogn må længden ikke overstige 12,00 m.

Før 15.09.97: Gælder ikke for påhængsvogn O3 og O4.

(3) For sættevogn må afstanden fra hovedbolt til bogiens teoretiske drejeaksel ikke overstige 8,15 m.

For sættevogn med en eller flere aksler regnes med afstanden fra hovedbolten til den faste aksel respektive midten mellem de faste aksler.

For sættevogn, hvor en eller flere aksler er løftbare, skal bestemmelsen tillige være opfyldt med løftet aksel/aksler.

For udtrækkelig sættevogn skal bestemmelsen være opfyldt i sammenskubbet stand.

Før 01.04.00: Gælder kun for sættevogn til synsfri sammenkobling.

Før 15.09.97: Gælder ikke.

(4) Påhængs-/sættevogn O3 og O4 til bil må ikke have en højde, der overstiger 4,10 m.

3.02.150 Påhængskøretøj til motorcykel

(1) Længden må ikke overstige 2,50 m.

(2) Bredden må ikke overstige 1,30 m.

3.02.160 Påhængsvogn til stor knallert

(1) Længden må ikke overstige 2,50 m.

(2) Bredden må ikke overstige 1,00 m.

3.02.199 Blokvogn

(1) Bestemmelserne i pkt. 3.02.001 gælder ikke for blokvogn.

3.02.200 Vogntog

- (1) Den samlede længde må ikke overstige følgende:
 - a) 17,88 m for vogntog bestående af bil og sættevogn.
 - b) 18,75 m for andre vogntog.
- (2) For vogntog udstyret med læssekran med en kapacitet over 8 tm, som består af en lastbil og tilkoblet sættevogn, forøges den tilladte længde med den længde, som kræves til montering af læssekranen, med op til 0,62 m, dog må den samlede længde ikke overstige 18,50 m.
- (3) For vogntog udstyret med læssekran med kapacitet over 8 tm, som består af en lastbil og tilkoblet påhængsvogn, forøges den tilladte længde med den længde, som kræves til montering af læssekranen, med op til 2,00 m, dog må den samlede længde ikke overstige 20,75 m.
- (4) For vogntog, som består af en lastbil med sættevogn, hvor lastbilen er et nulemissionskøretøj eller anvender alternative brændstoffer (jf. artikel 2 i direktiv 96/53/EF som ændret ved forordning 2019/1242/EU) forøges den tilladte længde med den længde, som kræves af nulemissionsteknologien eller udrustning, der er nødvendig for anvendelsen af alternative brændstoffer, med op til 0,62 m.
- (5) For vogntog bestående af traktor og en eller to påhængsvogne, eller traktor og en påhængsvogn og et påhængsredskab, hvis bredde ikke overstiger 3,00 m, må længden ikke overstige 22,00 m.
- (6) For vogntog bestående af traktor eller motorredskab med et påhængskøretøj må længden ikke overstige 22,00 m.
- (7) Vogntog bestående af mejetærsker eller skårlægger og påhængskøretøj, belæsset med et skærebord, må have en længde, der ikke overstiger 25,00 m, hvis der på påhængskøretøjet er
 - a) minimum to aksler og
 - b) tvangsstyring på alle aksler.
- (8) For vogntog, der består af lastbil og påhængsvogn, gælder:
 - a) Den største afstand målt parallelt med vogntogets længdeakse fra ladets forreste punkt bag ved førerhuset til påhængsvognens bageste punkt må ikke overstige 16,40 m. For vogntog forsynet med læssekran med en kapacitet på mere end 8 tm kan denne afstand forøges med den afstand, som kræves til montering af læssekranen. Den forøgede længde må dog ikke overstige 2,00 m.
Før 15.09.97: Gælder ikke for vogntog, hvor mindst et af køretøjerne er registreret første gang før den 15. september 1997.
 - b) Den største afstand målt parallelt med vogntogets længdeakse fra ladets forreste punkt bag ved førerhuset til påhængsvognens bageste punkt fratrukket afstanden mellem bageste punkt på bilens lad og påhængsvognens forende må ikke overstige 15,65 m. Dette gælder dog ikke vogntog særligt indrettet til autotransport.
Før 15.09.97: Gælder ikke for vogntog, hvor mindst et af køretøjerne er registreret første gang før den 15. september 1997, forudsat summen af lastbilens og påhængsvognens udvendige ladd længde (bag ved førerhuset) ikke overstiger 15,65 m.
- (9) Afstanden mellem bagkanten af et trækkende køretøj og forkanten af ladet eller opbygningen på en påhængsvogn eller registreringspligtigt påhængsredskab må ikke overstige 2,00 m. For ikke-registreringspligtigt påhængsredskab må afstanden ikke overstige 4,00 m.
- (10) Registreringspligtigt påhængskøretøj til bil må ikke have en bredde, der overstiger den trækkende bils bredde med mere end 0,35 m i hver side.
- (11) I sættevognstog med fem eller flere aksler skal afstanden mellem bilens bageste aksel og sættevognens forreste aksel mindst være:
 - a) 2,50 m, dog
 - b) 3,00 m, hvis sættevognen har tre aksler, hvor nogen indbyrdes afstand er mindre end 1,10 m og
 - c) 3,00 m for sættevognstog med tilladt totalvægt på over 44.000 kg, og
 - d) 3,50 m for sættevognstog med fem aksler og med tilladt totalvægt på over 46.000 kg, og
 - e) 3,50 m for sættevognstog med seks aksler og med tilladt totalvægt på over 50.000 kg.

- (12) I vogntog bestående af lastbil med påhængsvogn skal afstanden mellem bilens bageste aksel og påhængsvognens forreste aksel mindst være:
- a) 3,00 m, dog
 - b) 3,50 m for vogntog med fem aksler og med tilladt totalvægt på over 46.000 kg, og
 - c) 3,50 m for vogntog med seks aksler og med tilladt totalvægt på over 50.000 kg.
- (13) I vogntog bestående af lastbil med påhængskøretøj med stiv trækstang eller lastbil og sættevogn, og en tilladt totalvægt på mere end 54.000 kg må afstanden mellem bilens bageste aksel og påhængskøretøjets forreste aksel ikke være mindre end 4,00 m.
- (14) Hvis fronten af førerhuset på en lastbil N2/N3, herunder alle udragende dele, f.eks. chassis, kofanger, hjulafskærmninger og hjul, er i fuld overensstemmelse med kravene i forordning 2021/535/EU, bilag XIII, og længden på lastbilens lastområde ikke overstiger 10,5 m, må vogntogets længde overstige den tilladte, maksimale længde i henhold til pkt. (1). I så fald skal førerhuset fra fabrikantens side være mærket med følgende supplerende tekst under eller ved siden af den foreskrevne påskrift på fabrikantens lovpligtige fabrikationsplade uden for en klart afmærket firkant, der kun indeholder de lovpligtige oplysninger:
- »I OVERENSSTEMMELSE MED 96/53/EF ARTIKEL 9A«
- Den påbudte påskrift kan være anført i et hvilket som helst af EU's officielle sprog.
- (15) Blokvognstog skal opfylde bestemmelsen i pkt. (9).

3.02.310 Køretøj til synsfri sammenkobling

- (1) For sættevognstog, der anvendes efter reglerne om synsfri sammenkobling, gælder de i pkt. 3.02.200 (11) og (13) anførte bestemmelser med anvendelse af faktisk totalvægt.

3.02.320 Skolekøretøj

- (1) Skolekøretøj skal opfylde bestemmelserne i bilag 5 til bekendtgørelse om kørekort.

3.02.363 Køretøj, der er særligt indrettet til at udføre arbejde på vej

- (1) For køretøj, der indgår i snerydningsberedskabet, ses der ved måling af længde bort fra snerydningsaggregat og beslag hertil.
- (2) En sneplov må have en bredde på indtil 3,50 m.
- (3) Køretøjer, hvorpå der er monteret sneplov, og hvor sneplovens bredde overstiger køretøjets bredde med mere end 0,30 m, skal afmærkes bagtil i overensstemmelse med pkt. 6.10.002.

4. Styreapparat

4.01 Styreapparat

4.01.001 Generelle bestemmelser

- (1) Styreapparat skal være således indrettet,
- a) at køretøjet kan styres let, sikkert og hurtigt,
 - b) at det kan modstå de påvirkninger, der fremkommer under normale driftsforhold,
 - c) at det under kørsel enten er selvoprettende eller indifferent for alle styreudslag, og
 - d) at køretøjet kan styres, selv om en eventuel hjælpestyring svigter.
- Ved kørsel som nævnt under pkt. c) forstås kørsel med en hastighed på mindst 10 km/t. og styreudslag på mindre end 50% af det maksimale styreudslag.
- Ved selvopretning som nævnt under pkt. c) forstås, at køretøjet under kørsel på plan vej selv søger tilbage til kørsel i ret linje.

- Ved indifferent for alle styreudslag som nævnt under pkt. c) forstås, at en ændring af de styrende hjuls stilling ved kørsel på plan vej kun frembringes med hændernes påvirkning af rattet.
- (2) Betjeningsanordning skal være nem at betjene, og dens bevægelsesretning skal svare til den tilsigtede retningsændring for køretøjet.
 - (3) Styrehuset skal være solidt fastgjort til de bærende elementer, og alle samlinger i styreapparatet skal være forsvarligt sikrede.
 - (4) Dele, der indgår i transmissionen mellem betjeningsanordning og styrende hjul, og som ikke er beskyttet af faste dele på køretøjet, skal være anbragt mindst 0,15 m over vejbanen.
 - (5) Der må ikke på grund af slid eller lignende forekomme væsentligt slør i styreapparatet som helhed eller i dets enkelte dele.

4.01.002 Elektronisk stabilitetssystem (ESC)

- (1) Elektronisk stabilitetssystem (ESC) er et system, som kan modvirke væltning og udskridning ved hjælp af afbremsning af ét eller flere hjul, og som opfylder FN-regulativ 13 eller 140.

4.01.003 Vognbaneskiftalarm (LDWS)

- (1) Ved vognbaneskiftalarm (LDWS) forstås et system, hvor en utilsigtet vognbaneoverskridelse bevirker en advarsel af føreren med lys-, lyd- eller vibrationssignal, og som opfylder de tekniske krav hertil i forordning 2021/646/EU eller FN-regulativ 130.

Før 01.07.25: LDWS kan opfylde forordning 351/2012/EU, forordning 661/2009/EU eller direktiv 2007/46/EF.

4.01.004 Vognbaneassistent (ELKS)

- (1) Ved vognbaneassistent (ELKS) forstås et system, der hjælper føreren med at holde køretøjet i en sikker position i forhold til afgrænsningen af vognbanen eller vejen, og som opfylder de tekniske krav hertil i forordning 2021/646/EU eller FN-regulativ 157.

4.01.010 Motordrevet køretøj

- (1) Motordrevet køretøj skal være forsynet med styreapparat med mekanisk forbindelse mellem betjeningsanordning og de styrende hjul.
- (2) Styreapparatet må ikke virke på baghjulene alene.
- (3) Motordrevet køretøj med fem eller flere aksler skal være forsynet med styreapparat, der virker på mindst to foraksler.

4.01.020 Bil

- (1) Der skal ikke være mekanisk forbindelse til hjul med supplerende styring, hvis bilen opfylder bestemmelserne om supplerende styring i FN-regulativ 79-03.

Før 01.07.25 Sådan bil skal opfylde FN-regulativ 79-01.

- (2) Bil skal kunne vende inden for en vendecirkel med ydre radius på 12,50 m og indre radius på 5,30 m.

Ved måling af venderadiene ses bort fra delene nævnt i pkt. 3.02.001 (2).

For køretøj med løftbar bogieaksel måles tillige med akslen løftet.

Før 15.09.97: Gælder kun for personbil M2/M3 med en længde på over 12,00 m.

- (3) Når en bil kører tangentielt ind i den cirkel, der er omtalt i pkt. (2) må ingen del bevæge sig udenfor tangenten med mere end 0,60 m.

4.01.021 Personbil M1

(1) Personbil M1 skal være forsynet med kollisionssikret styreapparat, der opfylder de konstruktive bestemmelser i et af følgende regelsæt:

a) FN-regulativ 12-04.

b) Amerikansk standard FMVSS 203 og FMVSS 204.

Bil, der opfylder FN-regulativ 94-01, anses for at opfylde bestemmelsen.

Bil til særlig anvendelse, jf. forordning 2018/858/EU, som er opbygget i flere trin, og hvor bilen ved færdiggørelse tilhører en anden art end basiskøretøjet, skal alene opfylde kravene til basiskøretøjet.

Før 01.01.17: Personbil M1 kan alternativt opfylde FN-regulativ 12-03, direktiv 74/297/EØF som ændret ved direktiv 91/662/EØF eller amerikansk standard FMVSS 203 og FMVSS 204. Biler med foranliggende styring er undtaget.

Før 01.04.02: Personbil M1 kan alternativt opfylde FN-regulativ 12, direktiv 74/297/EØF eller amerikansk standard FMVSS 203 og FMVSS 204. Biler med foranliggende styring er undtaget.

Før 01.05.77: Gælder ikke.

(2) Personbil M1 skal være forsynet med elektronisk stabilitetssystem (ESC). Kravet gælder ikke personbil M1 fremstillet i lille serie.

Før 01.11.14: Gælder ikke.

4.01.022 Personbil M2

(1) Personbil M2 skal være forsynet med elektronisk stabilitetssystem (ESC). Bestemmelsen gælder ikke for køretøj med mere end tre aksler, ledbus, bybus og terrængående køretøj.

Før 11.07.15: Gælder ikke.

(2) Personbil M2 skal være forsynet med vognbaneskiptalarm (LDWS). Kravet gælder ikke for personbil

a) med mere end tre aksler,

b) godkendt med ståpladser (jf. gruppe A, I og II i FN-regulativ 107 om busser),

c) som er terrængående, eller

d) til særlig anvendelse (jf. forordning 2018/858/EU, Del A 2.2).

Før 01.11.15: Gælder ikke.

4.01.023 Personbil M3

(1) Personbil M3 skal være forsynet med elektronisk stabilitetssystem (ESC). Bestemmelsen gælder ikke for køretøj med mere end tre aksler, ledbus, bybus og terrængående køretøj.

Før 11.07.15: Gælder ikke for personbil M3 med hydrauliske bremses.

Før 01.11.14: Gælder ikke ved tilladt totalvægt på under 12.000 kg. Gælder ikke ved godkendelse med (mindst to) ståpladser til anvendelsen »Kun godkendt til rutekørsel«.

Før 01.04.12: Gælder ikke ved tilladt totalvægt på under 12.000 kg. Gælder ikke ved godkendelse med (mindst to) ståpladser.

Før 01.07.05: Gælder ikke.

(2) For personbil M3 gælder bestemmelserne om vognbaneskiptalarm (LDWS) i pkt. 4.01.022 (2).

Før 01.11.15: Gælder ikke.

4.01.024 Varebil N1

(1) Varebil N1 med en tilladt totalvægt på højst 1.500 kg skal opfylde bestemmelserne i pkt. 4.01.021 (1) om kollisionssikret styreapparat.

Før 01.04.02: Gælder ikke.

(2) Varebil N1 skal være forsynet med elektronisk stabilitetssystem (ESC).

Kravet gælder ikke varebil N1 fremstillet i lille serie.

Før 01.11.14: Gælder ikke.

4.01.025 Lastbil N2

(1) Lastbil N2 skal være forsynet med elektronisk stabilitetssystem (ESC). Bestemmelsen gælder ikke lastbil

- a) med mere end tre aksler,
- b) som er terrængående, eller
- c) til særlig anvendelse (jf. forordning 2018/858/EU, Del A 2.2.).

Bestemmelsen gælder endvidere ikke for lastbil N2, godkendt som trækraft for sættevogn og med en tilladt totalvægt på ikke over 7.500 kg.

Før 11.07.15: Gælder ikke for lastbil med hydrauliske bremses.

Før 01.11.14: Gælder ikke.

(2) Lastbil N2 skal være forsynet med vognbaneskiftalarm (LDWS). Bestemmelsen gælder ikke lastbil

- a) med mere end tre aksler,
- b) som er terrængående, eller
- c) til særlig anvendelse (jf. forordning 2018/858/EU, Del A 2.2.)

Før 01.11.15: Gælder ikke.

4.01.026 Lastbil N3

(1) Lastbil N3 skal opfylde bestemmelserne for lastbil N2.

4.01.031 Tohjulet motorcykel

(1) Styreapparatet skal være således indrettet:

- a) at fuldt styreudslag er mindst 25° til hver side, og

Før 01.04.84: Gælder ikke.

- b) at der ved ethvert styreudslag er tilstrækkelig plads til førerens hænder.

Før 01.04.70: Gælder ikke.

(2) Styr skal være fastgjort direkte til forgaflen.

4.01.032 Tohjulet motorcykel med sidevogn

(1) Tohjulet motorcykel med sidevogn skal opfylde bestemmelserne for tohjulet motorcykel.

4.01.033 Trehjulet motorcykel

(1) Trehjulet motorcykel med et forhjul skal opfylde bestemmelserne for tohjulet motorcykel.

(2) Trehjulet motorcykel med to forhjul skal opfylde bestemmelserne for bil.

4.01.040 Knallert

(1) Knallert skal opfylde bestemmelserne for motorcykel.

4.01.050 Traktor

(1) Traktor kan være forsynet med styreapparat, der virker

- a) på forhjulene alene,
- b) på baghjulene alene eller
- c) samtidigt på for- og baghjulene.

(2) Traktor kan være forsynet med styreapparat med hydraulisk transmission mellem betjeningsanordning og styrende hjul.

(3) Traktor kan være forsynet med styreapparat med elektrisk transmission mellem betjeningsanordning og styreapparat, hvis systemet er et tokreds system.

Traktoren skal fortsat kunne styres, uanset en vilkårlig del af det elektriske system svigter.

- (4) Traktor, som er udstyret med bælder, skal være forsynet med styreapparat i henhold til forordning 2015/208/EU, bilag V og XXXIII.

Før 01.07.25: Gælder ikke for ikke-registreringspligtig traktor.

4.01.060 Motorredskab

- (1) Motorredskab skal opfylde bestemmelserne for traktor.

4.01.099 Motordrevet blokvoan

- (1) Motordrevet blokvoan med konstruktivt bestemt maksimalhastighed på 30 km/t. eller derunder skal opfylde bestemmelserne for traktor.
- (2) Anden motordrevet blokvoan skal opfylde bestemmelserne for bil. Motordrevet blokvoan skal dog ikke opfylde pkt. 4.01.020 (2) om vendecirkel.

4.01.100 Påhængskøretøj

- (1) Påhængskøretøj med selvsporende aksel skal opfylde bestemmelserne om udsving af bagende i FN-regulativ 79-03.

Før 01.07.25: Påhængskøretøj med selvsporende aksel skal opfylde bestemmelserne om udsving af bagende i FN-regulativ 79-01.

Før 01.01.17: Påhængskøretøj kan alternativt opfylde bestemmelserne i direktiv 70/311/EØF som ændret ved direktiv 1999/7/EF.

- (2) Påhængsvogn og påhængsredskab skal være forsynet med styreapparat, hvis afstanden mellem forreste og bageste aksel overstiger 2,80 m. Sådant styreapparat skal virke på forakslen.

Før 01.05.77: Gælder ikke.

- (3) Sættevogn kan være forsynet med mekanisk aktiveret styreapparat på akslen/akslerne.
- (4) Sættevogn kan være forsynet med hydraulisk aktiveret, automatisk virkende styreapparat på akslen/akslerne. Følgende bestemmelser skal være opfyldt:

- a) Styreapparatet skal opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 79-03.

Før 01.07.25: Styreapparatet skal opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 79-01.

Før 01.01.17: Styreapparatet kan alternativt opfylde bestemmelserne i direktiv 70/311/EØF som ændret ved direktiv 1999/7/EF.

- b) Rød kontrollampe for trykfald i det hydrauliske system skal forefindes ved førerpladsen i den trækkende lastbil eller ved forreste, venstre hjørne af sættevognen, placeret i en sådan højde og med en sådan lysstyrke, at den er tydeligt synlig i lastbilens venstre sidespejl. Kontrollampen eller en tilsvarende kontrollampe skal tillige tænde, hvis ikke alle ventiler står korrekt til låst eller automatisk styring.

- c) Der skal forefindes et system (med kontrollamper eller lignende), der muliggør nøjagtig manuel indjustering af akslerne til ligeudkørsel.

- d) System til supplerende, manuel styring udefra eller fra førerkabinen er tilladt, hvis sættevognens system er således indrettet, at det automatisk forhindrer brug af den manuelle styring ved hastigheder større end 20 km/t.

Systemet skal også forhindre brug af den manuelle styring, hvis der optræder fejl i systemet, herunder hvis hastighedssignalet ikke modtages i kontrolenheden.

- e) Instruktionsvejledning på dansk vedrørende alle forhold omkring betjening og vedligeholdelse af styresystemet skal forefindes på sættevognen.

- f) I nærheden af sættevognens påskrifter for vægte, skal der forefindes påskrift med følgende tekst:

"Hydraulisk styret sættevogn. Se instruktionsvejledning."

4.01.113 Påhængs-/sættevogn O3

- (1) Påhængs-/sættevogn O3 med luftaffjedring skal være forsynet med elektronisk stabilitetssystem (ESC). Bestemmelsen gælder ikke for påhængs-/sættevogn, der har mere end tre aksler.
Før 01.11.14: Gælder ikke.

4.01.114 Påhængs-/sættevogn O4

- (1) Påhængs-/sættevogn O4 skal opfylde bestemmelserne for påhængs-/sættevogn O3.

4.01.199 Blokvogn

- (1) Blokvogn kan være forsynet med styreapparat på en eller flere aksler efter reglerne for påhængskøretøj.

Før 01.04.00: Blokvogn kan være forsynet med styreapparat på en eller flere aksler (ingen nærmere fastsatte krav).

4.01.200 Vogntog

- (1) Vogntog, hvor det trækkende køretøj er en bil, skal kunne vende inden for en vendecirkel med ydre radius på 12,50 m og indre radius på 5,30 m, idet bestemmelserne i pkt. 4.01.020 (2) gælder tilsvarende.

Bestemmelsen gælder dog ikke for vogntog med blokvogn.

Før 15.09.97: Gælder ikke for vogntog, hvor mindst ét af køretøjerne er registreret første gang før den 15. september 1997.

- (2) Sættevogntog, hvor sættevognen opfylder kravet i pkt. 3.02.110 (3) om afstand fra hovedbolt til teoretisk drejeaksel, anses for at opfylde pkt. (1).

- (3) Når et vogntog, hvor det trækkende køretøj er en bil, kører tangentielt ind i den cirkel, der er omtalt i pkt. (1), må ingen del bevæge sig udenfor tangenten med mere end 0,60 m.

Bestemmelsen gælder dog ikke for vogntog med blokvogn.

4.01.310 Køretøj til synsfri sammenkobling

- (1) Sættevogn med mekanisk eller hydraulisk aktiveret styreapparat på bagakslen/bagakslerne skal være forsynet med tilkoblingsanordning (2" hovedbolt og styrekile) i overensstemmelse med FN-regulativ 79-03.

Før 01.07.25: Sættevogn med mekanisk eller hydraulisk aktiveret styreapparat på bagakslen/bagakslerne skal være forsynet med tilkoblingsanordning (2" hovedbolt og styrekile) i overensstemmelse med FN-regulativ 79-01.

Før 01.01.17: Sættevognens tilkoblingsanordning kan alternativt opfylde direktiv 70/311/EØF som ændret ved direktiv 92/62/EØF.

- (2) Sættevogn med hydraulisk aktiveret styreapparat på bagakslen/bagakslerne skal ved forreste venstre hjørne af sættevognen være forsynet med rød kontrollampe for trykfald i det hydrauliske system, placeret i en sådan højde og med en sådan lysstyrke, at den er tydeligt synlig i lastbilens venstre sidespejl.

4.01.320 Skolekøretøj

- (1) Skolekøretøj skal opfylde bestemmelserne i bilag 5 til bekendtgørelse om kørekort.

4.01.330 Udlejningskøretøj

- (1) Bil til udlejning må ikke have rattet i højre side.

5. Bremsesystemer

5.01 Bremsesystemer

5.01.001 Generelle bestemmelser

- (1) Bremsesystem skal være således konstrueret, at virkemåden forbliver sikkerhedsmæssigt tilfredsstillende ved normal brug og ved de herunder optrædende vibrationer m.v.
- (2) Der skal kunne kompenseres for slid på bremserne på en nem måde ved hjælp af en manuel eller automatisk justeringsanordning.
- (3) Bremsesystem skal have en sådan vandringsreserve, at den krævede virkning kan opnås uden øjeblikkelig justering, når bremserne bliver varme, og når belægningerne har nået en vis grad af slid.
- (4) Bremseflader på påbudte bremser skal være i fast mekanisk forbindelse med hjulene ved hjælp af tilstrækkeligt brudsikre dele.

5.01.002 Driftsbremse

- (1) Driftsbremse skal kunne afbremse og standse køretøjet på en sikker, hurtig og virksom måde ved enhver hastighed og under alle belastningsforhold.
- (2) Driftsbremsens virkning skal
 - a) være trinløs variabel, og
 - b) være fordelt symmetrisk i forhold til køretøjets længdeakse.
- (3) Den af driftsbremsen krævede virkning skal kunne opnås ved første aktivering af betjeningsanordningen.
- (4) For driftsbremsesystem, hvor førerens muskelkraft alene ikke er tilstrækkelig til at frembringe den for nødbremsen krævede bremsevirkning, gælder:
 - a) At systemet skal være forsynet med en energibeholdning, der er tilstrækkelig til, selv når energikilden svigter, at køretøjet kan standses med den for nødbremsen krævede virkning.
 - b) At køretøjet skal være forsynet med en optisk eller akustisk alarmanordning, der giver signal, når energibeholdningen falder til under 65% af den nedre grænseværdi for normalt arbejdsområde.
Før 01.05.68: Gælder ikke.
 - c) At energi til køretøjets hjælpeudstyr ikke må kunne tages fra bremsesystemets energibeholdning, når denne er under 65% af den nedre grænseværdi for normalt arbejdsområde.

5.01.003 Nødbremse

- (1) Nødbremse skal kunne afbremse og standse køretøjet på en sikker og virksom måde, hvis der opstår en fejl i driftsbremsens transmission.
- (2) Nødbremse kan være
 - a) et separat bremsesystem,
 - b) kombineret med driftsbremsen, eller
 - c) kombineret med parkeringsbremsen.
- (3) Den af nødbremsen krævede virkning skal kunne opnås ved første aktivering af betjeningsanordningen.
- (4) Nødbremsens virkning skal være trinløs variabel.
Før 01.04.80: Gælder ikke.

5.01.004 Parkeringsbremse

- (1) Parkeringsbremse skal kunne holde køretøjet stationært på hældende grund, idet de virksomme bremsekomponenter skal være fastholdt i bremsestilling ad rent mekanisk vej.

Parkeringsbremse indrettet som fjederbremse kan på tankkøretøj være forsynet med supplerende udvendigt betjeningsgreb monteret således, at parkeringsbremsen ikke kan udløses, så længe lågen til manøvreskabet er åben.

Påhængskøretøj, hvor parkeringsbremsen er en fjederbremse, skal være forsynet med en manuelt betjent anordning, med hvilken fjederbremsecylindrene kan udluftes, således at fjederen derved straks afbremser køretøjet.

Før 01.09.75: Påhængskøretøj skal ikke være forsynet med ovennævnte manuelt betjente anordning. Parkeringsbremsen skal dog kunne blive stående i tilspændt stand, også når påhængskøretøjet er frakoblet.

5.01.005 Blokeringsfri bremsen (ABS)

(1) Blokeringsfri bremsen (ABS) skal opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 13-11 eller FN-regulativ 13-H.

For motorcykler gælder dog de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 78-03.

Bil med hydrauliske bremsen kan dog opfylde amerikansk standard FMVSS 105 eller 135.

Før 01.01.17: ABS kan opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 13-09 eller direktiv 71/320/EØF som ændret ved direktiv 98/12/EF, for motorcykler dog FN-regulativ 78-02.

Før 01.04.02: ABS kan opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 13-06 eller direktiv 71/320/EØF som ændret ved direktiv 88/194/EØF, for motorcykler dog FN-regulativ 78-01.

Før 01.04.92: ABS kan opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 13-03 eller direktiv 71/320/EØF som ændret ved direktiv 85/647/EØF.

(2) Blokeringsfri bremsen (ABS) på bil opdeles i overensstemmelse med FN-regulativ 13-11 i følgende kategorier:

- a) Kategori 1, der opfylder alle regulativets krav.
- b) Kategori 2, der ikke skal opfylde særlige præstationskrav på vej med forskellig friktion i højre og venstre side.
- c) Kategori 3, der ikke skal opfylde særlige stabilitets- og præstationskrav på vej med forskellig friktion i højre og venstre side.

(3) Blokeringsfri bremsen (ABS) på påhængskøretøjer opdeles i overensstemmelse med FN-regulativ 13-11 i følgende kategorier:

- a) Kategori A, der opfylder alle regulativets krav.
- b) Kategori B, der ikke skal opfylde særlige præstationskrav på vej med forskellig friktion i højre og venstre side.

5.01.006 Bakkbremse

(1) Bakkbremse er et system, der automatisk bremser køretøjet ved hjælp af drifts- eller parkeringsbremsen, når

- a) køretøjet er sat i baggear, og
- b) en føleliste bag på køretøjet berøres.

(2) Bakkbremse skal være således indrettet, at bremsen ikke utilsigtet aktiveres under fremadkørsel, hvis der opstår en fejl i den elektriske del af systemet.

5.01.007 Bremseassistent

(1) Ved bremseassistent forstås en funktion i driftsbremsesystemet, hvor behov for kraftig opbremsning registreres på baggrund af førerens bremseaktivering, og hvor

- a) funktionen hjælper føreren med at opnå højst mulige deceleration, eller
- b) funktionen sørger for fuld aktivering af de blokeringsfri bremsen (ABS).

5.01.008 Avanceret nødbremsesystem (AEBS)

- (1) Ved avanceret nødbremsesystem (AEBS) forstås en funktion, som opfylder de tekniske krav i FN-regulativ 131 eller FN-regulativ 152, og hvor en hindring foran bilen ved risiko for påkørsel bevirker
- a) advarsel af føreren med lys-, lyd- eller vibrationssignal (kollisionsadvarselsfasen), og
 - b) aktivering af driftsbremsen (nødbremsefasen).

Før 01.07.25: AEBS kan opfylde forordning 347/2012/EU, forordning 2015/562/EU eller direktiv 2007/46/EF.

5.01.009 Kombineret bremsesystem

- (1) Ved kombineret bremsesystem forstås et driftsbremsesystem, hvor mindst to bremsere på forskellige hjul bliver aktiveret ved betjening af en betjeningsanordning (et greb eller en pedal).

5.01.010 Motordrebet køretøj

- (1) Det skal fra førersædet være muligt at aktivere
- a) driftsbremsen uden at flytte hænderne fra styreapparatets betjeningsanordning,
 - b) nødbremsen med mindst en hånd på styreapparatets betjeningsanordning, samt
 - c) parkeringsbremsen.

5.01.020 Bil

- (1) Bil skal være forsynet med driftsbremse, nødbremse og parkeringsbremse.
- Før 01.05.77: Bil skal være forsynet med driftsbremse og en deraf uafhængig parkeringsbremse, der kan standse bilen på sikker og virksom måde.
- (2) Driftsbremsen skal virke på alle bilens hjul.
- Før 01.05.77: Gælder ikke for personbil M1, der ikke er standardtypegodkendt.
- Før 01.07.68: Gælder ikke.
- (3) Parkeringsbremsens betjeningsanordning skal være uafhængig af driftsbremsens betjeningsanordning.
- (4) Parkeringsbremsen skal også kunne anvendes, når bilen er i bevægelse.
- (5) For bil, der er godkendt til at trække påhængskøretøj, hvis driftsbremse er tilsluttet bilens driftsbremse, skal bilens driftsbremse kunne bremse bilen med den for nødbremsen krævede virkning, hvis der opstår fejl i bremsetransmissionen mellem bil og påhængskøretøj eller i påhængskøretøjets driftsbremse.
- (6) For bil, der er godkendt til at trække påhængs-/sættevogn O3 eller O4, skal såvel bilens driftsbremse som dens nødbremse kunne aktivere påhængskøretøjets driftsbremse.
- (7) Bil skal være forsynet med tokreds driftsbremse.
- Før 01.04.80: Gælder kun for:
- Lastbil N3 med to aksler, der er registreret første gang den 1. maj 1977 eller senere.
 - Lastbil N3 med mere end to aksler, der er registreret første gang den 1. juli 1968 eller senere.
 - Bil med typegodkendt totalvægt over 8.000 kg, der er registreret til udrykningskørsel den 1. november 1964 eller senere.
 - Personbil M3 med tilladt totalvægt over 8.000 kg, der er registreret til erhvervsmæssig personbefordring.
- (8) Bil, der er godkendt til at trække påhængs-/sættevogn O3 eller O4 med blokeringsfri bremsere (ABS), skal være forsynet med kontrollampe og stik til påhængskøretøjets ABS i overensstemmelse med standard ISO 7638-1:2018 eller ISO 7638-2:2018.
- Før 01.04.93: Gælder kun for bil, der godkendes i ny vogntogskombination den 1. april 1993 eller senere.
- (9) Driftsbremsen skal være selvjusterende.

Før 01.04.95: Gælder ikke.

- (10) Slitage af driftsbremsens belægning skal være let at kontrollere fra køretøjets yderside eller underside udelukkende ved hjælp af værktøj eller udstyr, der normalt leveres med køretøjet. Kontrol kan ske ved hjælp af passende inspektionsåbninger eller på anden måde. Alternativt kan der være en akustisk eller optisk kontrolanordning, der er placeret ved førerpladsen, og som advarer, når det er nødvendigt at udskifte belægningen. Kontrol, som er betinget af demontering af hjul, er kun tilladt på personbil M1 og varebil N1.

Før 01.04.95: Gælder ikke.

5.01.021 Personbil M1

- (1) Personbil M1 skal være forsynet med blokeringsfri bremses (ABS) af kategori 1.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

- (2) Baghjulsbremser på personbil M1 skal ikke være selvjusterende.

- (3) Personbil M1 skal være forsynet med bremseassistent, som opfylder FN-regulativ 13-H eller FN-regulativ 139.

Kravet gælder ikke for personbil M1 fremstillet i lille serie.

Før 01.04.12: Gælder ikke.

5.01.022 Personbil M2

- (1) Personbil M2 skal være forsynet med blokeringsfri bremses (ABS) af kategori 1.

Før 01.04.01: Gælder ikke.

- (2) Personbil M2 kan være forsynet med bakkbremse.

- (3) Personbil M2 skal være forsynet med avanceret nødbremsesystem (AEBS), som opfylder FN-regulativ 131-01. Kravet gælder ikke personbil M2

a) med mere end tre aksler,

b) godkendt med ståpladser (jf. klasse A, I og II i FN-regulativ 107 om busser),

c) som er terrængående, eller

d) til særlig anvendelse (jf. punkt 5 i del A i bilag I til forordning 2018/858/EU).

Før 01.07.25: Bilen kan opfylde godkendelsesniveau 2 i bilag II til forordning 2015/562/EU.

Før 01.11.19: Bilen skal kun opfylde godkendelsesniveau 1, og bil, der ikke har både trykluftbremser og luftaffjedret bagakselophæng, skal ikke have AEBS.

Før 01.11.15: Gælder ikke.

5.01.023 Personbil M3

- (1) Personbil M3 skal være forsynet med blokeringsfri bremses (ABS) af kategori 1.

Før 01.04.01: Gælder kun for personbil M3 med en tilladt totalvægt på over 12.000 kg, som ikke er indrettet med ståpladsareal ud over midtergangen og ikke har to dobbelte døre, og som har egentligt bagagerum.

Før 01.04.93: Gælder kun for personbil M3 med en tilladt totalvægt på over 12.000 kg, der ikke er indrettet med særligt ståpladsareal ud over midtergangen.

Før 01.04.92: Gælder ikke.

- (2) Personbil M3 kan være forsynet med bakkbremse.

- (3) Personbil M3 skal opfylde bestemmelserne i pkt. 5.01.022 (3) om AEBS.

Før 01.11.15: Gælder ikke.

5.01.024 Varebil N1

- (1) Varebil N1 skal være forsynet med blokeringsfri bremses (ABS) af kategori 1.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

- (2) Baghjulsbremser på varebil N1 skal ikke være selvjusterende.
- (3) Varebil N1 skal være forsynet med bremseassistent, som opfylder FN-regulativ 13-H eller FN-regulativ 139.

Kravet gælder ikke for varebil N1 fremstillet i lille serie.

Før 01.07.25: Varebil afledt af personbil M1 og med en tilladt totalvægt på højst 2.500 kg skal være forsynet med bremseassistent.

Før 01.04.12: Gælder ikke.

5.01.025 Lastbil N2

- (1) Lastbil N2 skal være forsynet med blokeringsfri bremses (ABS) af kategori 1.

Før 01.04.01: For bil, der er godkendt til at trække påhængs-/sættevogn O3 eller O4, skal bagakslen/bagakslerne være forsynet med ALB, hvis forholdet mellem tilladt akseltryk og akseltryk ved køreklar vægt er større end 4:3. På en løftbar aksel i en bogie kan ALB udelades. ALB kan endvidere udelades på bil med ABS.

Før 01.10.72: Bestemmelserne om ALB gælder kun for bil til synsfri sammenkobling og bil, der efter nævnte dato godkendes i ny vogntogskombination.

- (2) Lastbil N2, der er godkendt til at trække påhængsredskab eller påhængs-/sættevogn O3 og O4 med trykluftbremses, skal være forsynet med to-leder bremsetilslutning. Største tryk i fødeledningen skal være mindst 7,0 bar og højst 8,5 bar, og største tryk i styreledningen skal være mindst 6,5 bar og højst 8,5 bar. Lastbilen skal være forsynet med kontrollampe og stik til påhængskøretøjets ABS i overensstemmelse med standard ISO 7638-1:2018 eller ISO 7638-2:2018.

Før 01.04.01: Største tryk i fødeledningen kan være mindst 6,5 bar.

Før 01.04.93: Gælder kun for lastbil til synsfri sammenkobling. Største tryk i styreledningen kan være mindst 6,0 bar. Desuden kan der i styreledningen være monteret en manuel bremsekraftregulator til regulering af en udenlandsk sættevogns maksimale bremsekraft, hvis denne sættevogn ikke er forsynet med ALB eller ABS, der får sin strømforsyning via elforbindelsesstikkets stoplyskredsløb.

- (3) Lastbil N2 må ikke være forsynet med anordning, der kan afbremse påhængskøretøjet alene (slingrebremse).

Før 01.04.95: Gælder kun for lastbil N2 godkendt til synsfri sammenkobling.

Før 01.04.89: For bil, der før denne dato er godkendt til synsfri sammenkobling, skal en eventuel monteret slingrebremse afmonteres (som minimum skal betjeningsgrebet være fjernet).

- (4) Terrængående lastbil N2 skal ikke have selvjusterende bremses.

- (5) Lastbil N2 kan være forsynet med bakkbremse.

- (6) Lastbil N2 skal være forsynet med avanceret nødbremsesystem (AEBS), som opfylder FN-regulativ 131-01.

Kravet gælder ikke lastbil N2

- a) med mere end tre aksler,
- b) indrettet som trækraft for sættevogn og med en tilladt totalvægt på ikke over 8.000 kg,
- c) som er terrængående, eller
- d) til særlig anvendelse (jf. punkt 5 i del A i bilag I til forordning 2018/858/EU).

Lastbil forsynet med AEBS må i perioden fra den 15. september til den 15. maj være forsynet med sneplovbeslag, uanset om udformning eller placering forhindrer AEBS-funktionen. Når beslaget er monteret, må AEBS-systemet afbrydes efter fabrikantens anvisninger eller deaktiveres ved en kontakt placeret ved førerpladsen.

Før 01.07.25: Bilen kan opfylde godkendelsesniveau 2 i bilag II til forordning 2015/562/EU.

Før 01.11.19: Bilen skal kun opfylde godkendelsesniveau 1, og bil, der ikke har både trykluftbremser og luftaffjedret bagakselophæng, skal ikke have AEBS. Endvidere skal lastbil med en tilladt totalvægt på højst 8.000 kg ikke have AEBS.

Før 01.11.15: Gælder ikke.

5.01.026 Lastbil N3

(1) Lastbil N3 skal opfylde systemkravene for lastbil N2.

Før 01.04.01: Lastbil N3 med en tilladt totalvægt på over 16.000 kg, der er godkendt til at trække påhængs-/sættevogn O4, skal være forsynet med ABS af kategori 1. Hvis en lastbil godkendes til at trække højst 10.000 kg, anses den for ikke at være godkendt til at trække påhængs-/sættevogn O4.

Før 01.04.92: Lastbil N3 skal ikke have ABS.

5.01.031 Tohjulet motorcykel

(1) Tohjulet motorcykel skal være forsynet med driftsbremse, opdelt i to uafhængige bremsesystemer, der mindst virker på hvert sit hjul.

Før 01.05.77: De to bremsesystemer behøver ikke virke på hvert sit hjul.

(2) Om bremsesystemernes betjeningsanordninger gælder følgende:

a) Forhjulsbremsen skal være håndbetjent med grebet anbragt på styrets højre side eller kan være kombineret med baghjulsbremsen som nævnt i pkt. c).

b) På motorcykel med automatisk kobling kan baghjulsbremsen være håndbetjent med grebet anbragt på styrets venstre side.

c) Baghjulsbremsen kan være kombineret med forhjulsbremsen.

Før 01.04.81: Gælder ikke.

(3) Tohjulet motorcykel skal være forsynet med ABS.

Bestemmelsen gælder dog ikke for følgende motorcykler:

a) Motorcykel med lav ydeevne (slagvolumen $\leq 125 \text{ cm}^3$, motoreffekt $\leq 11 \text{ kW}$ og effekt/vægtforhold $\leq 0,1 \text{ kW/kg}$), hvis motorcyklen er forsynet med kombineret bremsesystem.

b) Enduromotorcykel, hvorved forstås motorcykel med sædehøjde $\geq 900 \text{ mm}$, frihøjde $\geq 310 \text{ mm}$ og totaludvekslingsforhold i højeste gear $\geq 6,0$, masse i køreklar stand $< 140 \text{ kg}$ og uden siddeplads for passager.

c) Trialmotorcykel, hvorved forstås motorcykel med sædehøjde $\leq 700 \text{ mm}$, frihøjde $\geq 280 \text{ mm}$, brændstoftankens kapacitet $< 4 \text{ liter}$, totaludvekslingsforhold i højeste gear $\geq 7,5$, masse i køreklar stand $< 100 \text{ kg}$ og uden siddeplads for passager.

Før 01.01.17: Gælder ikke.

5.01.032 Tohjulet motorcykel med sidevogn

(1) Tohjulet motorcykel med sidevogn skal være forsynet med driftsbremse, opdelt i to uafhængige bremsesystemer, der mindst virker på hvert sit hjul på motorcyklen.

Før 01.05.77: De to bremsesystemer behøver ikke virke på hvert sit hjul.

(2) Driftsbremsens virkning skal ikke være fordelt symmetrisk i forhold til køretøjets længdeakse.

(3) Tohjulet motorcykel med sidevogn, der også godkendes med påhængsvogn, skal tillige være forsynet med bremse på sidevognens hjul.

5.01.033 Trehjulet motorcykel

(1) Trehjulet motorcykel skal opfylde systemkravene for bil.

5.01.040 Knallert

- (1) Knallert skal opfylde systemkravene for motorcykel. Knallert skal dog ikke have blokeringsfri bremses (ABS) eller kombineret bremsesystem.
Aktiveres baghjulsbremser ved at træde knallertens fremdrivningspedaler tilbage, skal fuld bremsvirkning kunne opnås ved at nedtræde pedalen fra vandret stilling.

5.01.050 Traktor

- (1) Traktor skal være forsynet med driftsbremse, nødbremse og parkeringsbremse.
Før 01.10.96: Kravet om nødbremse gælder ikke.
Før 01.05.77: Traktor skal være forsynet med mindst et bremseapparat (driftsbremse), med hvilket der altid skal kunne foretages en tilstrækkelig virksom, sikker og hurtig opbremsning under alle belastningsforhold.
- (2) Driftsbremser skal virke på hjulene på mindst én aksel.
- (3) Parkeringsbremsen kan være en låseanordning, der blokerer traktorens transmissionssystem (transmissionslås).
- (4) Traktor, som må trække påhængskøretøj med driftsbremse, som aktiveres af traktorens driftsbremse, skal være forsynet med to-leder bremsetilslutning, jf. forordning 2015/68/EU.
Før 01.01.25: Gælder ikke.

5.01.060 Motorredskab

- (1) Motorredskab skal opfylde systemkravene for traktor.
Før 01.05.77: Motorredskab skal være således indrettet, at det tilstrækkeligt hurtigt kan bringes til standsning og kan holdes standset på hældende grund, selv om det forlades af føreren. Kravene skal være opfyldt, uanset om køretøjets drivmotor er i gang, eller den er standset.
- (2) Motorredskab, der er beregnet til at føres af en gående, skal være således indrettet, at det automatisk bringes til standsning, hvis føreren slipper håndtaget.

5.01.099 Motordrevet blokvoan

- (1) Motordrevet blokvoan med en tilladt maksimalhastighed på ikke over 30 km/t. skal opfylde systemkravene for traktor.
Før 01.05.77: Motordrevet blokvoan skal opfylde systemkravene for bil.
Før 01.01.71: Motordrevet blokvoan skal opfylde systemkravene for motorredskab.
- (2) Motordrevet blokvoan med en tilladt maksimalhastighed på 45 km/t. skal opfylde systemkravene for bil, bortset fra kravet om blokeringsfri bremses (ABS).
- (3) Motordrevet blokvoan med en tilladt maksimalhastighed på 60 km/t. skal opfylde systemkravene for bil og skal være forsynet med blokeringsfri bremses (ABS) af kategori 1.

5.01.110 Påhængs-/sættevoan til bil

- (1) Påhængs-/sættevoan til bil skal være forsynet med driftsbremse og parkeringsbremse.
- (2) Driftsbremser skal virke på alle køretøjets hjul.
Før 01.05.77: Gælder ikke. For påhængs-/sættevoan, der ikke er forsynet med bremses på alle hjul, gælder:
På de bremsende hjul skal hvile mindst 50% af køretøjets tilladte totalvægt.
- (3) Driftsbremser skal være således indrettet, at køretøjet automatisk bremses i tilfælde af brud på tilkoblingsanordningen mellem bil og påhængs-/sættevoan For påløbsbremses kan dette ske ved en sprængwire.
- (4) Driftsbremser på sættevoan skal være tilsluttet det trækkende køretøjs driftsbremse.

- (5) Slitage af driftsbremsens belægning skal være let at kontrollere fra køretøjets yderside eller underside udelukkende ved hjælp af værktøj eller udstyr, der normalt leveres med køretøjet. Kontrol kan ske ved hjælp af passende inspektionsåbninger eller på anden måde.

Før 01.04.95: Gælder ikke.

5.01.111 Påhængs-/sættevogn O1

- (1) Påhængs-/sættevogn O1 skal ikke være forsynet med bremses.
- (2) Hvis påhængs-/sættevogn O1 er forsynet med bremses, skal disse opfylde bestemmelserne i pkt. 5.01.112 for påhængs-/sættevogn O2.

5.01.112 Påhængs-/sættevogn O2

- (1) Driftsbremsen på påhængs-/sættevogn O2 skal
- a) være tilsluttet den trækkende bils driftsbremse, eller
 - b) være en påløbsbremse.
- Påhængskøretøj med forstilling må dog ikke være forsynet med påløbsbremser.
- Hvis påhængs-/sættevognens bremses er tilsluttet den trækkende bils driftsbremse, skal disse opfylde kravene i FN-regulativ 13 for elektriske bremses eller for trykluftbremser.
- (2) Bestemmelsen i pkt. 5.01.110 (3) skal ikke være opfyldt for påhængs-/sættevogn O2, med en aksel eller med to aksler med en indbyrdes afstand på mindre end 1,00 m, hvis
- a) den tilladte totalvægt ikke overstiger 1.500 kg, og
 - b) der, foruden tilkoblingsanordningen mellem bil og påhængsvogn, tillige findes en yderligere mekanisk forbindelse, der kan have form af en kæde eller en wire, der, i tilfælde af at koblingen adskilles, forhindrer, at påhængskøretøjets trækstang rører jorden, og som kan opretholde en vis styring af påhængskøretøjet.

5.01.113 Påhængs-/sættevogn O3

- (1) Driftsbremsen skal være tilsluttet den trækkende bils driftsbremse.
- (2) Påhængs-/sættevogn O3 skal være forsynet med trykluftbremser med to-leder bremsetilslutning.
- Før 01.07.25: Kravet om, at bremses skal være trykluftbremser, gælder kun for påhængs-/sættevogn til synsfri sammenkobling.
- Før 01.04.93: Kravet om, at der skal være to-leder bremsetilslutning, gælder kun for påhængs-/sættevogn til synsfri sammenkobling.
- (3) Påhængs-/sættevogn O3 skal være forsynet med blokeringsfri bremses (ABS) af kategori A samt stik til ABS i overensstemmelse med standard ISO 7638-1:2018 eller ISO 7638-2:2018.

Før 01.10.14: ABS behøver ikke være kategori A.

Før 01.04.01: Gælder ikke. Der gjaldt i stedet følgende regler:

Aksler, hvor forholdet mellem tilladt akseltryk og akseltryk ved køreklar vægt er større end 4:3, skal være forsynet med ALB.

Påhængs-/sættevogn O3 med ABS skal dog ikke være forsynet med ALB, hvis:

- strømforsyningen til ABS'en også kan ske via stoplysforsindelsen i det almindelige stik uden at overskride grænsen for stoplyskredsløbet eller
- påhængs-/sættevognen udelukkende er godkendt i kombination med bil, der er forsynet med kontrollampe og stik til påhængskøretøjets ABS i overensstemmelse med international standard ISO 7638-1:2018 eller ISO 7638-2:2018.

Bestemmelsen sikrer, at påhængs-/sættevogn med ABS også kan benyttes efter bil, der ikke er forsynet med det særlige ISO-stik til ABS.

Påhængs-/sættevogn O3, hvor strømforsyningen til ABS kan ske gennem stoplysforsindelsen, skal være forsynet med en grøn kontrollampe, som ligger inden for førerspejlets synsfelt, der også er synlig i dagslys, og som skal advare føreren om fejl i strømforsyningen eller tilslutning af følere til ABS'en.

Før 01.10.72: Påhængs-/sættevogn til synsfri sammenkobling skal være forsynet med ALB. Anden påhængs-/sættevogn kan være forsynet med manuel bremsekraftregulering (MB) med mindst to reguleringstrin foruden en eventuel løsestilling.

Før 01.05.68: Påhængs-/sættevogn til synsfri sammenkobling skal være forsynet med ALB. Anden påhængs-/sættevogn skal ikke være forsynet med bremsekraftregulering (ALB eller MB), medmindre køretøjet godkendes i ny vogntogkombination.

(4) Driftsbremsen skal være selvjusterende.

Før 01.04.95: Gælder ikke.

(5) Påhængs-/sættevogn O3, der alene godkendes i fast eller variabel kombination, kan være forsynet med bakkbremse.

5.01.114 Påhængs-/sættevogn O4

(1) Påhængs-/sættevogn O4 skal opfylde systemkravene for påhængs-/sættevogne O3.

Før 01.04.01: Påhængs-/sættevogn O4 skal desuden være forsynet med ABS.

Før 01.04.92: Påhængs-/sættevogn O4 skal ikke være forsynet med ABS.

(2) Påhængs-/sættevogn O4, der alene godkendes i fast eller variabel kombination, kan være forsynet med bakkbremse.

5.01.120 Traktorpåhængsvogn

(1) Traktorpåhængsvogn med et samlet tilladt akseltryk over 1.500 kg skal være forsynet med driftsbremse og parkeringsbremse.

Driftsbremsen

a) skal virke på mindst en aksel, og

b) skal være tilsluttet traktorens driftsbremse eller kan være en påløbsbremse for traktorpåhængsvogn med en tilladt totalvægt op til 8.000 kg.

Før 01.07.25: Traktorpåhængsvogn skal uanset tilladt totalvægt ikke være udstyret med driftsbremse og parkeringsbremse.

Traktorpåhængsvogn kan uanset tilladt totalvægt have påløbsbremse.

Før 01.04.97: Driftsbremsen kan aktiveres af traktorens fører fra førersædet med mindst en hånd på styreapparatets betjeningsanordning, hvilket vil sige med et separat håndtag.

(2) Traktorpåhængsvogn skal, når det er teknisk muligt, være udstyret med automatisk lastafhængig bremsekraftregulering (ALB) eller være forsynet med manuel bremsekraftregulering (MB), jf. forordning 2015/68/EU.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

(3) Traktorpåhængsvogn med hydrauliske bremsere eller trykluftbremsere skal være forsynet med to-leder bremsetilslutning, jf. forordning 2015/68/EU.

Før 01.01.25: Gælder ikke.

5.01.130 Påhængsvogn til motorredskab

(1) Påhængsvogn til motorredskab skal opfylde systemkravene for traktorpåhængsvogn.

5.01.141 Campingvogn

(1) Campingvogn skal opfylde systemkravene for påhængs-/sættevogn til bil.

5.01.142 Andet registreringspligtigt påhængsredskab

- (1) Andet registreringspligtigt påhængsredskab skal opfylde systemkravene for påhængs-/sættevogn til bil.

5.01.143 Ikke-registreringspligtigt påhængsredskab

- (1) Ikke-registreringspligtigt påhængsredskab med et samlet tilladt akseltryk over 3.500 kg skal opfylde systemkravene for traktorpåhængsvogn.

Før 01.07.25: Mindst 50% af vogntogets faktiske totalvægt skal hvile på de bremsende hjul. Hvis disse kan udgøres alene af de bremsende hjul på det trækkende køretøj sammen med de bremsende hjul på et eventuelt andet påhængskøretøj i vogntoget, skal påhængsredskabet ikke have bremses.

- (2) Ikke-registreringspligtigt påhængsredskab med en lastevne på højst 10% af summen af størst tilladt akseltryk skal ikke være udstyret med automatisk lastafhængig bremsekraftregulering (ALB) eller manuel bremsekraftregulering (MB).

Før 01.07.25: Ingen krav om ALB eller MB.

5.01.150 Påhængskøretøj til motorcykel

- (1) Hvis påhængskøretøj til motorcykel er forsynet med en driftsbremse, skal denne være en påløbsbremse.

5.01.160 Påhængsvogn til stor knallert

- (1) Hvis påhængsvogn til stor knallert er forsynet med en driftsbremse, skal denne være en påløbsbremse.

5.01.199 Blokvogn

- (1) Blokvogn skal være forsynet med driftsbremse og parkeringsbremse.

Før 01.01.71: Blokvogn skal opfylde systemkravene for motorredskab.

- (2) Blokvogn med en tilladt maksimalhastighed på 30 km/t. skal opfylde systemkravene for traktorpåhængsvogn.

Før 01.05.77: Blokvogn skal opfylde systemkravene for påhængs-/sættevogn til bil.

Før 01.01.71: Blokvogn skal opfylde systemkravene for motorredskab.

- (3) Blokvogn med en tilladt maksimalhastighed på 45 km/t. skal opfylde systemkravene for påhængs-/sættevogn til bil, bortset fra kravet om blokeringsfri bremses (ABS).
- (4) Blokvogn med en tilladt maksimalhastighed på 60 km/t. skal opfylde systemkravene for påhængs-/sættevogn.

5.01.200 Vogntog

- (1) Forbindelsesslanger mellem køretøjerne skal være hensigtsmæssigt anbragt, således at de ikke kan løsrides under kørslen.

Der skal forefindes blændflanger til fastgørelse af slangerne, når påhængskøretøjet er frakoblet.

- (2) I vogntog med to påhængskøretøjer, hvoraf det ene er forsynet med påløbsbremse, og det andet ikke er forsynet med bremses, skal påhængskøretøjet uden bremses tilkobles bagest.

5.01.320 Skolekøretøj

- (1) Skolekøretøj skal opfylde bestemmelserne i bilag 5 til bekendtgørelse om kørekort.

5.01.361 Invalidekøretøj

- (1) Invalidekøretøj med håndbetjent driftsbremse skal ikke opfylde bestemmelsen i pkt. 5.01.010 (1) a).

5.01.410 Køretøj til transport af farligt gods

- (1) Påhængskøretøj til bil til transport af farligt gods i tank skal være forsynet med driftsbremse, der er tilsluttet den trækkende bils driftsbremse.

5.02 Bremsekomponenter

5.02.001 Generelle bestemmelser

- (1) Driftsbremsesystemer, hvor slid af bremsebelægninger ikke medfører øget vandring af betjeningsanordningen, skal opfylde en af følgende bestemmelser:

a) Driftsbremsen skal opfylde kravene i type II-fadingprøven i FN-regulativ 13-11 (Annex 4, pkt. 1.6.).

b) Den til rådighed værende bremsebakkemidtevandring (S_b) skal være mindst

$$S_b = 1,2 + 0,002 \cdot d \text{ mm,}$$

for selvjusterende bremses dog mindst

$$S_b = 0,85 (1,2 + 0,002 \cdot d) \text{ mm,}$$

hvor d er bremsetromlens indvendige diameter.

Andre driftsbremsesystemer må ved den krævede deceleration højst udnytte 2/3 af betjeningsanordningens mulige vandring.

5.02.002 Hydrauliske anlæg

- (1) Hydrauliske komponenter skal være tætte.
- (2) Væskebeholderens påfyldningsåbninger skal være let tilgængelige, og væskestanden skal nemt kunne kontrolleres, eventuelt ved hjælp af en alarmanordning.
- (3) Komponenterne i et fodbetjent anlæg skal kunne tåle en aktiveringskraft på 1000 N (100 kp).
- (4) Bil med hydraulisk bremsetransmission skal være forsynet med en rød kontrollampe, der lyser, hvis en del af bremsetransmissionen svigter. Alternativt kan kontrollampen lyse, hvis væskenniveauet i beholderne er under en vis værdi.

Før 01.04.80: Gælder ikke.

5.02.003 Trykluftanlæg

- (1) Trykluftbeholdere skal have en sådan størrelse, at der efter otte fuldbremsninger uden tilførsel af trykluft, kan bremses med mindst 50% af den krævede virkning.
- (2) Kompressoren skal have tilstrækkelig kapacitet til at fylde beholdere, der indgår i bremsesystemet fra tom tilstand til 65% af nedre grænseværdi for arbejdsstrykket på mindre end 3 minutter for motordrevne køretøjer og 6 minutter for vogntog.
- (3) Trykluftbeholdere skal være forsynet med anordninger, der uden brug af værktøj muliggør aftapning af kondensvand. Dette gælder dog ikke for beholdere på køretøjer, der er forsynet med en lufttørre i trykluftanlægget.
- (4) Trykluftanlæg skal, foruden med trykreguleringsanordning, være forsynet med en passende indstillet sikkerhedsventil, tilsluttet tæt ved kompressoren.
- (5) Den påbudte alarmanordning for utilstrækkeligt tryk i luftbeholderen kan erstattes af eller suppleres med et manometer, der kan aflæses fra førersædet.

5.02.004 Påløbsbremses

- (1) Påløbsbremses må kun findes på påhængskøretøjer med stiv trækstang.
- (2) Påløbsarrangementet skal have en kortvarig påløbskraft, før bremsen aktiveres, på mindst 2% af påhængskøretøjets totalvægt.

Der skal være en anordning til dæmpning af trykstangens bevægelse.

- (3) Ved den krævede bremsekraft må den nødvendige påløbskraft ikke være større end 10% af påhængskøretøjets totalvægt.

5.02.005 Fjederbremseser

- (1) Fjederbremseser må ikke anvendes i et driftsbremsesystem.
- (2) Under opbygning af trykket i bremsesystemet fra trykløshed må fjederbremserne på motordrevet køretøj ikke kunne slækkes, før trykket i driftsbremsesystemet er tilstrækkeligt til at sikre, at den foreskrevne nødbremseeffekt for det belæssede køretøj kan opnås under anvendelse af driftsbremses betjeningsanordning.

Før 01.04.95: Gælder ikke.

5.02.006 Mærkning af automatisk lastafhængig bremsekraftregulering (ALB) eller elektronisk bremsesystem (EBS)

- (1) For køretøj med trykluftbremseser skal data for bremsesystem være tilgængelig, jf. FN-regulativ 13-11, pkt. 5.1.4.5.

Før 01.07.25: Bil, undtagen personbil M1, samt påhængs-/sættevogn til bil, der har ALB, skal være forsynet med en mærkning, der gør det muligt at kontrollere ALB's indstilling.

Før 01.04.80: Gælder ikke.

5.02.008 Prøvetilslutninger

- (1) Bil og påhængs-/sættevogn til bil, der har trykluftbremsesystem og automatisk lastafhængig bremsekraftregulering (ALB), skal i trykledningen før og efter ALB-ventilen være forsynet med en prøvetilslutning udformet i overensstemmelse med standard ISO 3583:1984.

Før 01.07.25: Prøvetilslutningen kan være udformet i overensstemmelse med standard ISO 3583:1982.

Før 01.04.89: Gælder ikke.

5.03 Præstationer

5.03.001 Generelle bestemmelser

- (1) Kravene til en driftsbremses eller en nødbremses virkning skal kunne opfyldes ved bremsning på jævn, vandret vej med god friktion,

a) med kolde bremses ved bremsningens begyndelse,
(under 100°C på skivens eller tromlens overflade)

b) uden at noget hjul blokerer,

Før 01.04.80: For varebil N1 og lastbil N2 og N3 gælder bestemmelsen alene ved tilladt totalvægt.

Før 01.05.77: Gælder ikke.

c) uden at køretøjet afviger fra sin kurs,

d) uden at der forekommer unormale vibrationer,

e) uden at den tilladte aktiveringskraft overskrides, samt

Før 01.05.77: Der er ikke fastsat specifikke aktiveringskræfter. Udvekslingen mellem betjeningsanordningen og bremsetromle/-skive skal dog være sådan, at der – når der henses til køretøjets art og størrelse – ikke kræves anvendelse af uforholdsmæssig stor kraft på betjeningsanordningen til opnåelse af fuld bremsevirkning.

f) ved alle belastningsforhold mellem tjenestevægt og tilladt totalvægt.

- (2) Kravene til en parkeringsbremses virkning skal kunne opfyldes ved bremsning på vej med god friktion,

- a) med kolde bremses,
- b) uden at den tilladte aktiveringskraft overskrides, samt
Før 01.05.77: Der gælder det under pkt. 5.03.001 (1) e) anførte.
- c) ved alle belastningsforhold mellem egenvægt og tilladt totalvægt.

5.03.020 Bil

- (1) Tokreds driftsbremse skal, hvis der opstår en fejl i driftsbremsens transmission, kunne give bilen en deceleration på mindst 30% af den for driftsbremsen krævede deceleration ved tilladt totalvægt.
- (2) Driftsbremsens bremsekræfter skal være fordelt således på køretøjets aksler, at der for et givet decelerationstal (d_0) ikke på nogen aksel udnyttes større friktionskoefficient (μ) end bestemt ved:

$$\mu \leq 1,18 \cdot d_0 + 0,082$$

Bestemmelsen skal være opfyldt for $d_0 < 0,8$ og $\mu < 0,8$

Bestemmelsen skal ikke være opfyldt for bil med blokeringsfri bremses (ABS) af kategori 1 eller 2, eller med ABS af kategori 3, der alene virker på baghjulene, og som opfylder pkt. 5.01.005 (1).

Bestemmelsen skal ikke være opfyldt for bil, der opfylder amerikansk standard FMVSS 135 om blokeringsrækkefølge.

Før 01.04.80: Kravet gælder alene ved tilladt totalvægt.

Gælder ikke for personbil M1.

Før 01.04.78: Gælder ikke.

- (3) Parkeringsbremsen skal kunne holde bilen stationært på en skråning med 18% hældning.
- (4) Parkeringsbremsen på bil, der er godkendt til at trække påhængskøretøj bortset fra blokvogn, skal kunne holde vogntoget stationært på en skråning med 12% hældning.
 For vogntog med en samlet vægt på mere end 48.000 kg er det tilstrækkeligt, at kravet er opfyldt ved 48.000 kg.

Før 01.04.95: Gælder ikke.

- (5) Driftsbremsen skal opfylde kravene i type I fadingprøven i FN-regulativ 13-11 (Annex 4, pkt. 1.5.), i FN-regulativ 13-H (Annex 3, pkt. 1.5) eller fadingprøven i amerikansk standard FMVSS 135.

Personbil M1 til særlig anvendelse jf. forordning 2018/858/EU, som er opbygget i flere trin, og hvor bilen ved færdiggørelse tilhører en anden art end basiskøretøjet, skal alene opfylde kravene til basiskøretøjet.

Før 01.04.88: Gælder ikke.

- (6) For bil med trykluftbremses skal referencebremsekræfter være tilgængelige, jf. FN-regulativ 13-11, pkt. 5.1.4.6.

Før 01.11.14: Gælder ikke.

5.03.021 Personbil M1

- (1) Driftsbremsen skal kunne give bilen en deceleration på mindst $6,4 \text{ m/s}^2$.

For bil, der er EU-typegodkendt som »stor quadricykel klasse L7e«, gælder, at driftsbremsen skal kunne give bilen en deceleration på mindst $5,0 \text{ m/s}^2$.

Tilsvarende gælder for »lille quadricykel klasse L6e«, at driftsbremsen skal kunne give bilen en deceleration på mindst $4,4 \text{ m/s}^2$.

Personbil M1 til særlig anvendelse jf. forordning 2018/858/EU, som er opbygget i flere trin, og hvor bilen ved færdiggørelse tilhører en anden art end basiskøretøjet, skal alene opfylde kravene til basiskøretøjet.

Før 01.01.17: Decelerationskravet er $5,8 \text{ m/s}^2$.

Før 01.05.77: Ved en hastighed af 30 km/t. må den samlede bremselængde ikke overstige 8,4 m (tohjulsbremses: 14,0 m).

- (2) Nødbremsen skal udgøres af et tokreds system, der kan give bilen en deceleration på mindst $2,4 \text{ m/s}^2$ ved svigt af de enkelte kredse.

For bil, der er EU-typegodkendt som »quadricykel«, gælder, at nødbremsen kan være parkeringsbremsen, og den skal kunne give bilen en deceleration på mindst $2,5 \text{ m/s}^2$.

Personbil M1 til særlig anvendelse jf. forordning 2018/858/EU, som er opbygget i flere trin, og hvor bilen ved færdiggørelse tilhører en anden art end basiskøretøjet, skal alene opfylde kravene til basiskøretøjet.

Før 01.01.17: Hvis et tokreds system ikke kan give bilen en deceleration på mindst $2,4 \text{ m/s}^2$, skal parkeringsbremsen kunne benyttes under kørsel og give bilen en deceleration på mindst $2,9 \text{ m/s}^2$.

Før 01.05.77: Gælder ikke. Se dog under pkt. 5.03.020 (3).

- (3) Driftsbremsen må

- a) ved alle belastningsforhold mellem køreklar vægt og tilladt totalvægt,
- b) uanset vejbanens friktion, og
- c) ved alle decelerationer op til $8,0 \text{ m/s}^2$ ikke blokere baghjulene før forhjulene.

Gælder ikke for bil, der er EU-typegodkendt som »quadricykel«.

Før 01.05.77: Gælder kun for standardtypegodkendt bil.

Før 01.01.68: Gælder ikke.

- (4) Aktiveringskraften må ikke overstige 500 N (50 kp) ved fodbetjening og 400 N (40 kp) ved håndbetjening.

Personbil M1 til særlig anvendelse jf. forordning 2018/858/EU, som er opbygget i flere trin, og hvor bilen ved færdiggørelse tilhører en anden art end basiskøretøjet, skal alene opfylde kravene til basiskøretøjet.

Før 01.05.77: Gælder ikke. Se dog under pkt. 5.03.001 (1) e).

5.03.022 Personbil M2

- (1) Driftsbremsen skal kunne give bilen en deceleration på mindst $5,0 \text{ m/s}^2$.

Før 01.05.77: Ved en hastighed af 30 km/t. må den samlede bremselængde ikke overstige 10,9 m (tohjulsbremsen: 18,2 m).

- (2) Nødbremsen skal kunne give bilen en deceleration på mindst $2,5 \text{ m/s}^2$.

Før 01.05.77: Gælder ikke. Se dog under pkt. 5.03.020 (3).

- (3) Driftsbremsens funktionstid må ikke være større end 0,5 s.

Før 01.05.77: Gælder ikke.

Aktiveringskraften må ikke overstige 700 N (70 kp) ved fodbetjening og 600 N (60 kp) ved håndbetjening.

Før 01.05.77: Gælder ikke. Se dog under pkt. 5.03.001 (1) e).

5.03.023 Personbil M3

- (1) Personbil M3 skal opfylde præstationskravene for personbil M2.

5.03.024 Varebil N1

- (1) Driftsbremsen skal kunne give bilen en deceleration på mindst $5,0 \text{ m/s}^2$.

Før 01.05.77: Ved en hastighed af 30 km/t. må den samlede bremselængde ikke overstige 8,4 m (tohjulsbremsen: 14,0 m).

- (2) Nødbremsen skal kunne give bilen en deceleration på mindst $2,5 \text{ m/s}^2$.

Før 01.05.77: Gælder ikke. Se dog under pkt. 5.03.020 (3).

- (3) Varebil N1, hvor forholdet mellem tilladt akseltryk og bagakseltryk ved køreklar vægt ikke overstiger 1,5, eller hvis tilladte totalvægt er under 2.000 kg, skal opfylde pkt. 5.03.021 (3).

Gælder ikke for bil, der er EU-typegodkendt som »quadricykel«.

Før 01.04.93: Gælder ikke.

- (4) Aktiveringskraften må ikke overstige 700 N (70 kp) ved fodbetjening og 600 N (60 kp) ved håndbetjening.

Før 01.05.77: Gælder ikke. Se dog under pkt. 5.03.001 (1) e).

5.03.025 Lastbil N2

- (1) Driftsbremsen skal kunne give bilen en deceleration på mindst 5,0 m/s².

Før 01.04.89: Decelerationen skal være mindst 4,4 m/s².

Før 01.05.77: Ved en hastighed af 30 km/t. må den samlede bremselængde ikke overstige 10,9 m (tohjulsbremses: 18,2 m).

- (2) Nødbremsen skal kunne give bilen en deceleration på mindst 2,2 m/s².

Før 01.05.77: Gælder ikke. Se dog under pkt. 5.03.020 (3).

- (3) Driftsbremsens funktionstid må ikke være større end 0,5 s.

Før 01.05.77: Gælder ikke.

- (4) Aktiveringskraften må ikke overstige 700 N (70 kp) ved fodbetjening og 600 N (60 kp) ved håndbetjening.

Før 01.05.77: Gælder ikke.

- (5) Lastbil N2, der er godkendt til at trække påhængs-/sættevogn O3 eller O4 med trykluftbremses, skal have den sammenhæng mellem decelerationstal og tryk i styreledningen, som er anført i FN-regulativ 13-11, Annex 10.

Før 01.01.17: Lastbilen kan opfylde bestemmelserne i bilag II (tillæg til pkt. 1.1.4.2) til direktiv 71/320/EØF som ændret ved direktiv 75/524/EØF.

Før 01.04.93: Gælder kun for lastbil til synsfri sammenkobling med påhængsvogn.

- (6) Aktiveringstiden for trykluftanlæg i bilens bremsesystem inkl. tilslutning til påhængskøretøj skal opfylde kravene i FN-regulativ 13-11, Annex 6.

Før 01.01.17: Lastbilen kan opfylde bestemmelserne i direktiv 71/320/EØF, bilag III, som ændret ved direktiv 79/489/EØF.

Før 01.04.93: Gælder kun for lastbil til synsfri sammenkobling med påhængsvogn.

5.03.026 Lastbil N3

- (1) Lastbil N3 skal opfylde præstationskravene for lastbil N2.

5.03.031 Tohjulet motorcykel

- (1) Driftsbremsen skal kunne give motorcyklen en deceleration på mindst 5,0 m/s².

Før 01.05.77: Ved en hastighed af 30 km/t. må den samlede bremselængde ikke overstige 8,4 m.

- (2) Ved tjenestevægt skal:

a) Forhjulsbremsen alene kunne give motorcyklen en deceleration på mindst 3,9 m/s².

b) Baghjulsbremsen alene kunne give motorcyklen en deceleration på mindst 3,1 m/s².

Før 01.05.77: Ved en hastighed af 30 km/t. må den samlede bremselængde for hvert af bremsesystemerne ikke overstige 14,0 m.

- (3) Aktiveringskraften må ikke overstige 400 N (40 kp) ved fodbetjening og 200 N (20 kp) ved håndbetjening.

Før 01.05.77: Gælder ikke. Se dog under pkt. 5.03.001 (1) e).

5.03.032 Tohjulet motorcykel med sidevogn

- (1) Tohjulet motorcykel med sidevogn skal opfylde præstationskravene for tohjulet motorcykel.

5.03.033 Trehjulet motorcykel

- (1) Driftsbremsen skal kunne give motorcyklen en deceleration på mindst $5,0 \text{ m/s}^2$.
Før 01.05.77: Ved en hastighed af 30 km/t. må den samlede bremselængde ikke overstige 8,4 m.
- (2) Nødbremsen skal kunne give motorcyklen en deceleration på mindst $2,5 \text{ m/s}^2$.
- (3) Parkeringsbremsen skal kunne holde motorcyklen stationært på en skråning med 18% hældning.
Før 01.05.77: Ved en hastighed af 30 km/t. må den samlede bremselængde ikke overstige 14,0 m.
- (4) Aktiveringskraften må ikke overstige 400 N (40 kp) ved fodbetjening og 200 N (20 kp) ved håndbetjening.
Før 01.05.77: Gælder ikke. Se dog under pkt. 5.03.001 (1) e).

5.03.040 Knallert

- (1) Driftsbremsen skal kunne give knallerten en deceleration på mindst $4,4 \text{ m/s}^2$.
Før 01.11.19: Driftsbremsen på en lille knallert skal kunne give knallerten en deceleration på mindst $4,2 \text{ m/s}^2$.
- (2) Ved tjenestevægt skal:
- a) Forhjulsbremsen alene kunne give knallerten en deceleration på mindst $2,7 \text{ m/s}^2$.
Før 01.11.19: Gælder ikke for lille knallert.
- b) Baghjulsbremsen alene kunne give knallerten en deceleration på mindst $2,7 \text{ m/s}^2$.
Før 01.11.19: For lille knallert skal baghjulsbremsen alene kunne give knallerten en deceleration på $2,1 \text{ m/s}^2$.
- (3) Aktiveringskraften må ikke overstige 350 N (35 kp) ved fodbetjening og 200 N (20 kp) ved håndbetjening.
Før 01.11.19: Aktiveringskraften ved fodbetjening må ikke overstige 400 N (40 kp).

5.03.050 Traktor

- (1) Driftsbremsen skal kunne give traktoren en deceleration på mindst følgende:
- a) Traktor med maksimalhastighed på 30 km/t. : $3,55 \text{ m/s}^2$.
- b) Traktor med maksimalhastighed på 40 km/t. : $5,0 \text{ m/s}^2$.
Før 01.07.25: Driftsbremsen skal kunne give traktoren en deceleration på $3,0 \text{ m/s}^2$.
Før 01.05.77: Ved en hastighed af 30 km/t. må den samlede bremselængde ikke overstige 14,0 m.
- (2) Nødbremsen skal kunne give traktoren en deceleration på mindst følgende:
- a) Traktor med maksimalhastighed på 30 km/t. : $1,5 \text{ m/s}^2$.
- b) Traktor med maksimalhastighed på 40 km/t. : $2,2 \text{ m/s}^2$.
Før 01.07.25: Nødbremsen skal kunne give traktoren en deceleration på mindst $1,2 \text{ m/s}^2$.
Før 01.10.96: Gælder ikke.
- (3) Driftsbremsens funktionstid må ikke være større end 0,5 s.
Før 01.05.77: Gælder ikke.
- (4) Parkeringsbremsen skal kunne holde traktoren stationært på en skråning med 18% hældning.
Før 01.07.25: Parkeringsbremsen skal kunne holde traktoren stationært på en skråning med 12% hældning.
Før 01.05.77: Gælder ikke.
- (5) Aktiveringskraften må ikke overstige 600 N (60 kp) ved fodbetjening og 400 N (40 kp) ved håndbetjening.
Før 01.07.25: Aktiveringskraften må ikke overstige 700 N (70kp) ved fodbetjening og 600 N (60kp) ved håndbetjening.

Før 01.05.77: Gælder ikke. Se dog under pkt. 5.03.001 (1) e).

5.03.060 Motorredskab

- (1) Motorredskab skal opfylde præstationskravene for traktor.

Før 01.05.77: Gælder ikke. Se dog under pkt. 5.01.060.

- (2) Kravene gælder dog ikke for gaffeltruck, der er omfattet af bekendtgørelse om indretning af tekniske hjælpemidler.

5.03.099 Motordrevet blokvogn

- (1) Motordrevet blokvogn med en tilladt maksimalhastighed på 15 km/t. skal opfylde følgende bestemmelser:

- a) Driftsbremsen skal kunne give blokvognen en deceleration på mindst $1,8 \text{ m/s}^2$.
- b) Driftsbremsens funktionstid må ikke være større end 1,2 s.
- c) Parkeringsbremsen skal kunne holde blokvognen stationært på en skråning med 12% hældning.
- d) Aktiveringskraften må ikke overstige 700 N (70 kp) ved fodbetjening og 600 N (60 kp) ved håndbetjening.

Før 01.05.77: Motordrevet blokvogn skal opfylde præstationskravene for lastbil N2.

Før 01.01.71: Gælder ikke. Se dog under pkt. 5.01.099.

- (2) Motordrevet blokvogn med en tilladt maksimalhastighed på 30 km/t. skal opfylde præstationskravene for traktor.

Før 01.05.77: Motordrevet blokvogn skal opfylde præstationskravene for lastbil N2.

Før 01.01.71: Gælder ikke. Se dog under pkt. 5.01.099.

- (3) Motordrevet blokvogn med en tilladt maksimalhastighed på 45 km/t. eller 60 km/t. skal opfylde præstationskravene for lastbil N2, idet driftsbremsen dog kun skal kunne give en deceleration på $4,4 \text{ m/s}^2$ svarende til en bremsekraft på 45% af blokvognens samlede akseltryk.

5.03.110 Påhængs-/sættevogn til bil

- (1) Driftsbremsen på påhængsvogn skal kunne give en samlet bremsekraft på mindst 50% af påhængsvognens totalvægt, for påhængsvogn med stiv trækstang, dog 50% af summen af de tilladte akseltryk. For påhængsvogn med trykluftbremser skal denne bremsekraft opnås med højst 7,0 bar i fødeledningen og højst 6,5 bar i styreledningen.

Før 01.04.93: Bestemmelsen om tryk i føde- og styreledning, jf. 2. pkt., gælder kun for påhængsvogn til synsfri sammenkobling.

Før 01.04.89: Bremsekraften skal være mindst 45% af totalvægten. Bestemmelsen om tryk i føde- og styreledning, jf. 2. pkt., gælder kun for påhængsvogn til synsfri sammenkobling.

- (2) Driftsbremsen på sættevogn skal kunne give en samlet bremsekraft på mindst 45% af sættevognens samlede akseltryk. For sættevogn med trykluftbremser skal denne bremsekraft opnås med højst 7,0 bar i fødeledningen og højst 6,5 bar i styreledningen.

Før 01.04.93: Bestemmelsen om tryk i føde- og styreledning, jf. 2. pkt., gælder ikke.

- (3) Bremsekraftfordelingen for påhængsvogn, bortset fra kærre, skal opfylde bestemmelsen i pkt. 5.03.020 (2). Dette gælder dog ikke for påhængsvogn med blokeringsfri bremser (ABS).

- (4) Påhængs-/sættevogn O3 og O4 med trykluftbremser skal have den sammenhæng mellem deceleration og tryk i styreledningen, der er angivet i Annex 10 til FN-regulativ 13-11. For sættevogne med ABS må decelerationen overstige den tilladte deceleration ved pm-tryk på mere end 5 bar.

Før 01.01.17: Påhængs-/sættevogn kan opfylde bestemmelsen i direktiv 71/320/EØF som ændret ved direktiv 98/12/EØF.

Før 01.04.04: Påhængs-/sættevogn kan opfylde bestemmelsen i direktiv 71/320/EØF som ændret ved direktiv 75/524/EØF.

Før 01.04.93: For påhængsvogn gælder bestemmelsen kun ved synsfri sammenkobling.

For sættevogn gælder bestemmelsen i pkt. (3).

- (5) Aktiveringstiden for trykluftanlæg i påhængskøretøjets bremsesystem skal opfylde kravene i Annex 6 til FN-regulativ 13-11.

Før 01.01.17: Påhængskøretøjet kan opfylde bestemmelsen i direktiv 71/320/EØF, bilag III, som ændret ved direktiv 79/489/EØF.

Før 01.04.93: Gælder kun for påhængsvogn til synsfri sammenkobling.

- (6) Parkeringsbremsen skal kunne holde køretøjet stationært på en skråning med 18% hældning.

- (7) Aktiveringskraften for parkeringsbremsen må ikke overstige 600 N (60 kp).

Før 01.05.77: Gælder ikke. Se dog under pkt. 5.03.001 (2) b).

- (8) Driftsbremsen skal opfylde kravene i type III-fadingprøven i FN-regulativ 13-11 (Annex 4, pkt. 1.7). Påhængs-/sættevogn O3 kan dog alternativt opfylde type I-fadingprøven i FN-regulativ 13-11 (Annex 4, pkt. 1.5).

Før 01.01.17: Påhængs-/sættevogn kan opfylde kravene til type III-fadingprøven i direktiv 71/320/EØF som ændret ved direktiv 98/12/EF (bilag II, pkt. 1.6). Påhængs-/sættevogn O3 kan dog opfylde kravene til type I-fadingprøven i direktiv 71/320/EØF som ændret ved direktiv 79/489/EØF (bilag II, pkt. 1.3).

Før 01.04.03: Påhængs-/sættevogn O4 kan opfylde kravene til type I-fadingprøven.

Før 01.04.88: Gælder ikke.

- (9) For påhængs-/sættevogn med trykluftbremses skal referencebremsekræfter være tilgængelige jf. FN-regulativ 13-11, pkt. 5.1.4.6.

Før 01.11.14: Gælder ikke.

5.03.120 Traktorpåhængsvogn

- (1) Driftsbremsen skal kunne give en samlet bremsekraft på mindst 35% af traktorpåhængsvognens tilladte totalvægt, for traktorpåhængsvogn med stiv trækstang dog mindst 35% af det samlede tilladte akseltryk.

Før 01.07.25: Driftsbremsen skal kunne give en samlet bremsekraft på mindst 30% af traktorpåhængsvognens totalvægt, for traktorpåhængsvogn med stiv trækstang dog mindst 30% af det samlede akseltryk.

Før 01.05.77: Gælder ikke. Se dog under pkt. 5.03.200.

- (2) Parkeringsbremsen skal kunne holde køretøjet stationært på en skråning med 18% hældning.

5.03.130 Påhængsvogn til motorredskab

- (1) Påhængsvogn til motorredskab skal opfylde præstationskravene for traktorpåhængsvogn.

5.03.141 Campingvogn

- (1) Campingvogn skal opfylde præstationskravene for påhængs-/sættevogn til bil.

5.03.142 Andet registreringspligtigt påhængsredskab

- (1) Andet registreringspligtigt påhængsredskab skal opfylde præstationskravene for påhængs-/sættevogn til bil.

5.03.143 Ikke-registreringspligtigt påhængsredskab

- (1) Ikke-registreringspligtigt påhængsredskab skal opfylde præstationskravene for traktorpåhængsvogn.

5.03.150 Påhængskøretøj til motorcykel

- (1) Hvis påhængskøretøj til motorcykel er forsynet med en driftsbremse, skal denne kunne give en samlet bremsekraft på mindst 50% af påhængskøretøjets totalvægt.

5.03.199 Blokvogn

- (1) Blokvogn med en tilladt maksimalhastighed på 15 km/t. skal opfylde følgende bestemmelser:
- a) Driftsbremsen skal kunne give en samlet bremsekraft på mindst 18% af blokvognens totalvægt, for bloksættevogn dog mindst 18% af det samlede akseltryk.
 - b) Parkeringsbremsen skal kunne holde blokvognen stationært på en skråning med 12% hældning.
 - c) Aktiveringskraften for parkeringsbremsen må ikke overstige 600 N (60 kp).
- Før 01.01.71: Gælder ikke. Se dog under pkt. 5.01.199.
- (2) Blokvogn med en tilladt maksimalhastighed på 30 km/t. skal opfylde følgende bestemmelser:
- a) Driftsbremsen skal kunne give en samlet bremsekraft på mindst 30% af blokvognens totalvægt, for bloksættevogn dog mindst 30% af det samlede akseltryk.
 - b) Parkeringsbremsen skal kunne holde blokvognen stationært på en skråning med 12% hældning.
 - c) Aktiveringskraften for parkeringsbremsen må ikke overstige 600 N (60 kp).
- Før 01.01.71: Gælder ikke. Se dog under pkt. 5.01.199.
- (3) Blokvogn med en tilladt maksimalhastighed på 45 km/t. eller 60 km/t. skal opfylde præstationskravene for påhængs-/sættevogn til bil, idet driftsbremsen dog kun skal kunne give en bremsekraft på 45% af blokvognens samlede akseltryk.

5.03.200 Vogntog

- (1) Funktionstiden for køretøjer i vogntog skal være passende afstemt.
- (2) For motorredskab- og traktorvogntog, hvori der indgår påhængskøretøj uden bremses, gælder, at vogntogets bremsepræstation skal være mindst $3,2 \text{ m/s}^2$ i belæsset og ubelæsset stand.
- Før 01.07.25: Mindst 50% af vogntogets faktiske totalvægt skal hvile på de bremsende hjul.
- Før 01.05.77: Mindst 50% af vogntogets faktiske totalvægt skal hvile på de bremsende hjul. Derudover gælder, at ved en hastighed af 30 km/t. må den samlede bremselængde ikke overstige 14,0 m.

6. Elanlæg, lygter, reflekser m.v.

6.01 Elektriske anlæg

6.01.001 Generelle bestemmelser

- (1) Akkumulator skal være forsvarligt fastgjort og anbragt eller afdækket således, at den ikke kan kortsluttes ved køretøjets normale anvendelse.
- Akkumulatoren skal så vidt muligt være anbragt uden for førerkabinen. Hvis den er anbragt i førerkabinen, skal den afskærmes og ventileres direkte til det fri.
- (2) Ledninger skal være velisolerede og fastgjort således, at der ikke er risiko for kortslutning eller brud ved køretøjets normale anvendelse. Hvor en ledning føres gennem hul i plade af ledende materiale, skal hullet være forsynet med gummigennemføring eller lignende.
- (3) Der skal være anbragt sikringer eller anden tilsvarende beskyttelse i det elektriske system, således at fare for brand i køretøjet på grund af kortslutning i det elektriske anlæg imødegås. Ved montering af elektrisk ekstraudstyr skal der være indskudt sikring i kredsløbet dertil.
- Før 01.05.77: Hvis køretøjet fra fabrikens side er leveret med sikringer, skal disse være i ubeskadiget stand og må ikke være fjernet, medmindre køretøjet er forsynet med andre sikringsanordninger, der

yder mindst samme beskyttelse som de originale sikringer. Endvidere skal der altid ved montering af elektrisk ekstraudstyr være indskudt sikring i kredsløbet.

6.01.002 Elektromagnetisk kompatibilitet

(1) EMC betyder elektromagnetisk kompatibilitet og ved EMC-relevans forstås, at anlægget/udstyret kan fremkalde elektromagnetiske forstyrrelser, eller at dets funktion kan blive påvirket af sådanne forstyrrelser.

(2) Køretøj med elektrisk/elektronisk anlæg med EMC-relevans og elektrisk/elektronisk udstyr med EMC-relevans, der monteres på køretøj, skal opfylde bestemmelserne i bekendtgørelse om radioudstyr og elektromagnetiske forhold, jf. dog pkt. (3)-(5).

Før 01.04.03: Elektriske anlæg, herunder elektrisk udstyr, kan opfylde de bestemmelser om EMC, der gælder for den pågældende køretøjskategori efter følgende regler:

- Bekendtgørelse om radio- og teleterminaludstyr og elektromagnetiske forhold.
- Bekendtgørelse om krav til elektromagnetisk kompatibilitet for visse køretøjer m.v.
- Bekendtgørelse om krav til elektromagnetisk kompatibilitet for visse mindre køretøjer.
- Bekendtgørelse om krav til elektromagnetisk kompatibilitet for landbrugs- og skovbrugstraktorer.

(3) Køretøj, der er omfattet af forordning 2018/858/EU (biler og påhængskøretøjer dertil), skal opfylde kravene til EMC i FN-regulativ 10-05.

Udstyr, der monteres på sådant køretøj, skal være godkendt i henhold til FN-regulativ 10-05 eller opfylde bestemmelserne i pkt. (2).

Før 01.07.25 Køretøjet og udstyret kan opfylde kravene til EMC i FN-regulativ 10-02.

Før 01.01.17: Køretøjet og udstyret kan opfylde kravene i direktiv 72/245/EØF som ændret ved direktiv 95/54/EF.

Før 01.04.03: Overgangsbestemmelse i pkt. (2) finder anvendelse.

(4) Køretøj, der er omfattet af forordning 168/2013/EU (knallerter, motorcykler og lette biler), skal opfylde kravene til EMC i FN-regulativ 10-05.

Udstyr, der monteres på sådant køretøj, skal være godkendt i henhold til FN-regulativ 10-05 eller opfylde bestemmelserne i pkt. (2).

Før 01.07.25: Køretøjet og udstyret kan opfylde kravene til EMC i kapitel 8 i direktiv 97/24/EF eller FN-regulativ 10-02.

Før 01.01.17: Udstyret kan være godkendt i henhold til direktiv 72/245/EØF som ændret ved direktiv 95/54/EF.

Før 01.04.03: Overgangsbestemmelse i pkt. (2) finder anvendelse.

(5) Traktor, der er omfattet af forordning 167/2013/EU (land- og skovbrugstraktorer), skal opfylde kravene til EMC i forordning 2015/208/EU, bilag XV, eller FN-regulativ 10-05.

Udstyr, der monteres på sådan traktor, skal opfylde én af følgende betingelser:

- a) Være godkendt i henhold til direktiv 75/322/EØF som ændret ved direktiv 2000/2/EF.
- b) Være godkendt i henhold til FN-regulativ 10-05.
- c) Opfylde bestemmelserne i pkt. (2).

Før 01.07.25: Udstyret kan være godkendt i henhold til direktiv 75/322/EØF som ændret ved direktiv 2000/2/EF eller i henhold til FN-regulativ 10-02.

Før 01.01.17: Udstyret kan være godkendt i henhold til direktiv 72/245/EØF som ændret ved direktiv 95/54/EF.

Før 01.10.08: Bortset fra udstyr, gælder bestemmelsen ikke, hvis traktoren har motor med styret tænding (f.eks. benzinmotor) og inden den 1. oktober 2002 er godkendt i henhold til direktiv 75/322/EØF, eller har dieselmotor og inden den 1. oktober 2002 er godkendt i henhold til direktiv 77/537/EØF.

Før 01.04.03: Overgangsbestemmelsen i pkt. (2) finder anvendelse.

6.01.003 Kortdistanceradar

(1) Kortdistanceradar skal opfylde de tekniske krav i Kommissionens beslutning 2004/545/EF (79 GHz-kortdistanceradar).

Før 02.01.22: Kortdistanceradar kan opfylde de tekniske krav i EU-Kommissionens beslutning 2005/50/EF (24 GHz kortdistanceradar).

6.01.010 Motordrevet køretøj

(1) Motordrevet køretøj skal være forsynet med akkumulator, således at påbudte positionslygter, baglygter, (side)markeringslygter og nummerpladelygter kan holdes tændte, uden at motoren er i gang.

Før 01.04.81: Tohjulet motorcykel, hvis egenvægt ikke overstiger 120 kg, skal ikke være forsynet med akkumulator.

6.01.021 Personbil M1

(1) Akkumulator kan anbringes i førerkabinen uden særlig ventilation.

6.01.024 Varebil N1

(1) Varebil N1 skal opfylde bestemmelserne for personbil M1.

6.01.040 Knallert

(1) Tohjulet knallert skal ikke være forsynet med akkumulator.

Før 01.01.20: Invalideknallert (k-godkendt trehjulet knallert) skal ikke være forsynet med akkumulator. Lille knallert skal ikke være forsynet med sikringer eller anden tilsvarende beskyttelse.

6.01.050 Traktor

(1) Traktor skal være forsynet med elstik til påhængskøretøjets lygter.

6.01.060 Motorredskab

(1) Motorredskab, der er beregnet til at føres af en gående, skal ikke være forsynet med akkumulator.

6.01.100 Påhængskøretøj

(1) Lygterne på påhængskøretøj skal være elektrisk forbundet til de tilsvarende lygter på det trækkende køretøj eller for stoplygte alternativt til stoplygtekontakten.

6.01.120 Traktorpåhængsvogn

(1) Traktorpåhængsvogn til ikke-registreringspligtig traktor skal opfylde bestemmelsen i pkt. 6.01.100 (1).

Før 01.10.96: Traktorpåhængsvogn til ikke-registreringspligtig traktor kan i stedet for fastmonterede lygter forsynes med lygtebom med tilsvarende lygter. Lygtebom skal kun anvendes på påhængsvogn, der indgår som den bageste påhængsvogn i vogntog.

6.01.130 Påhængsvogn til motorredskab

(1) Påhængsvogn til motorredskab skal opfylde bestemmelsen i pkt. 6.01.100 (1).

Før 01.10.96: Påhængsvogn til motorredskab kan i stedet for fastmonterede lygter forsynes med lygtebom med tilsvarende lygter. Lygtebom skal kun anvendes på påhængsvogn, der indgår som den bageste påhængsvogn i vogntog.

6.01.143 Ikke-registreringspligtigt påhængsredskab

- (1) Ikke-registreringspligtigt påhængsredskab skal opfylde bestemmelsen i pkt. 6.01.100 (1).

Før 01.10.96: Ikke-registreringspligtigt påhængsredskab kan i stedet for fastmonterede lygter forsynes med lygtebom med tilsvarende lygter. Lygtebom skal kun anvendes på påhængsredskab, der indgår som det bageste påhængsredskab i vognvogt.

6.01.310 Køretøj til synsfri sammenkobling

- (1) Bil til synsfri sammenkobling med påhængskøretøj med tilladt totalvægt på højst 3.500 kg skal være forsynet med 12 V strømforsyning til et tilkoblet påhængskøretøj. Forbindelsen skal være én af følgende:

a) Et 7-polet stik beregnet for 12 V (ø 36 mm) og med de elektriske ledninger forbundet i henhold til standard ISO 1724:2003.

Før 01.07.25: Forbindelsen kan være et 7-polet stik beregnet for 12 V (ø 36 mm) og med de elektriske ledninger forbundet i henhold til standard ISO 1724:1975.

b) Et 13-polet stik, der opfylder reglerne i pkt. a), og som tillige er forsynet med position 8-13 anbragt langs omkredsen.

c) Et 13-polet stik beregnet for 12 V (ø 30 mm) og med de elektriske ledninger forbundet i henhold til standard ISO 11446-1:2012 og 11446-2:2012 eller DIN norm V 72570.

- (2) Lastbil N2 og N3 til synsfri sammenkobling med påhængs-/sættevogn O3 og O4 eller påhængsredskab på chassis til sådant påhængskøretøj skal være forsynet med 24 V strømforsyning til et tilkoblet påhængskøretøj og kan tillige være forsynet med 12 V strømforsyning. Derudover gælder følgende:

a) Forbindelsen skal være forsynet med mærkning, der angiver spændingen.

b) Forbindelsen til 12 V strømforsyning følger reglerne i pkt. (1).

- (3) Forbindelsen til 24 V strømforsyning skal være én af følgende:

a) Et 7-polet stik (ø 39 mm) med de elektriske ledninger forbundet i henhold til standard ISO 1185:2003.

Før 01.07.25: Forbindelsen til 24 V strømforsyning kan være et 7-polet stik (ø 39 mm) med de elektriske ledninger forbundet i henhold til standard ISO 1185:1975.

b) Et 15-polet stik med de elektriske ledninger forbundet i henhold til standard ISO 12098:2020.

Før 01.07.25: Forbindelsen til 24 V strømforsyning kan være et 15-polet stik med de elektriske ledninger forbundet i henhold til standard ISO 12098:2004

- (4) Påhængskøretøj med tilladt totalvægt på højst 3.500 kg skal være forsynet med 12 V elanlæg. Forbindelsen til strømforsyning fra den trækkende bil skal svare til det i pkt. (1) anførte.

- (5) Påhængs-/sættevogn O3 og O4 og påhængsredskab på chassis til sådant påhængskøretøj skal være forsynet med 24 V elanlæg og kan tillige være forsynet med 12 V elanlæg. Forbindelsen til strømforsyning fra den trækkende bil skal være forsynet med mærkning, der angiver spændingen. Derudover gælder følgende:

a) Ved 12 V elanlæg skal forbindelsen svare til det i pkt. (1) anførte.

b) Ved 24 V elanlæg skal forbindelsen svare til det i pkt. (3) anførte.

6.02 Lygter til belysning

6.02.001 Generelle bestemmelser

- (1) Et køretøj må kun være forsynet med påbudte eller tilladte lygter til belysning.

En lygte anses for at være til stede, hvis lyskilden er monteret, eller hvis lygten kan bringes til at fungere ved at montere lyskilde, montere sikring, samle elstik, forbinde tilstedeværende ledninger, eller kan bringes til at fungere ved en kombination af en eller flere af disse foranstaltninger.

- (2) Lygter i et lygtepar skal være ens, herunder af samme konstruktion, farve og lysstyrke. De skal tillige være anbragt symmetrisk i forhold til køretøjets midterplan i længderetningen og i samme højde over vejbanen. Enkelt fjernlyslygte, nærlyslygte og tågeforlygte skal være anbragt i køretøjets midterplan i længderetningen.

Det er kun tilladt at anvende lampe (lyskilde), som lygten er beregnet til eller e- eller E-godkendt med, eller hvor lampen er E-godkendt som erstatning for lampen, som lygten oprindeligt er godkendt med.

- (3) En lygtes største og mindste højde over vejbanen måles ved tjenestevægt eksklusiv fører til lysåbningens overkant og underkant.

En lygtes afstand til køretøjets yderste kant måles som afstanden mellem denne og lysåbningens yderste kant, idet der ses bort fra udvendige førerspejle og sideblinklygter. Afstanden mellem to lygter i et lygtepar måles som afstanden mellem de punkter i lysåbningerne, der ligger nærmest hinanden.

- (4) Fjernlyslygter, nærlyslygter, tågeforlygter, arbejdslygter og søgelygter må kun kunne tændes, når køretøjets påbudte lygter til markering er tændt.

Før 01.07.25: Reglen gælder ikke for arbejdslygter og søgelygter.

- (5) Fjernlyslygter, nærlyslygter og tågeforlygter skal være indrettet og anbragt således, at de kan indstilles korrekt.

- (6) Lygter til belysning kan være indrettet således, at de tildækkes eller bortklappes, når de ikke anvendes.

6.02.002 Fjernlyslygter

- (1) Fjernlyslygte skal opfylde følgende betingelser:

- a) Skal afgive hvidt eller gulligt (selektiv gul) lys.
- b) Skal være anbragt foran på køretøjet.
- c) Skal kunne oplyse vejbanen mindst 100 meter foran køretøjet.
- d) Skal have en lysstyrke på mindst 10.000 cd.

Før 01.01.71: Gælder ikke.

- (2) På køretøj med to eller flere fjernlyslygter må disse kun kunne tændes samtidigt eller parvis.

- (3) Ved nedblænding fra fjernlys til nærlys, skal alle fjernlyslygter slukke samtidigt.

- (4) Fjernlyslygter skal være tilsluttet kontrollampe ved førerpladsen.

Før 01.05.77: Gælder ikke.

- (5) Den samlede lysstyrke for fjernlyslygter, der kan lyse samtidigt, må ikke overstige 430.000 cd.

Før 01.05.77: Gælder ikke.

6.02.003 Nærlyslygter

- (1) Nærlyslygte skal opfylde følgende betingelser:

- a) Skal afgive hvidt eller gulligt (selektiv gul) lys.
- b) Skal være anbragt foran på køretøjet.
- c) Skal kunne oplyse vejbanen mindst 30 meter foran køretøjet.
- d) Skal være indrettet til højrerettet, asymmetrisk nærlys.

Før 01.05.77: Nærlyslygte kan være indrettet til symmetrisk nærlys.

Før 01.04.74: Nærlyslygte, bortset fra lygte med dobbelttrådshalogenlampe, kan være indrettet som højre dip lygte (strålebundtet rettet nedad til højre).

- e) Skal være anbragt højst 0,40 m fra køretøjets yderste punkt.

Før 01.01.71: Nærlyslygte kan være anbragt mere end 0,40 m fra køretøjets yderste punkt, hvis positionslygten ikke kan slukkes, når nærlyslygten er tændt.

- f) Skal være anbragt mindst 0,50 m og højst 1,20 m over vejbanen.

Før 01.01.71: Nærlyslygte kan være anbragt mindre end 0,50 m over vejbanen.

- g) Skal være synlig mindst 15° opad og 10° nedad samt mindst 45° udad og 10° indad.
Før 01.05.77: Gælder ikke.
- (2) På køretøj med en nærlyslygte skal denne dog være synlig mindst 45° til hver side.
Før 01.05.77: Gælder ikke.
- (3) På køretøj med to nærlyslygter skal afstanden mellem disse være mindst 0,60 m.
Før 01.05.77: Gælder ikke.
- (4) Nærlyslygter kan være tilsluttet således, at de holdes tændte samtidigt med fjernlyslygter.
- (5) Nærlyslygter skal være indstillet således, at strålebundtets lys/mørkegrænse har et fald på mindst 1%, svarende til 10 mm pr. m.

6.02.004 Tågeforlygter

- (1) Tågeforlygte skal opfylde følgende betingelser:
- a) Skal afgive hvidt eller gulligt (selektiv gul) lys.
 - b) Skal være anbragt foran på køretøjet.
 - c) Skal være rettet fremad med henblik på belysning af vejbanen i usigtbart vejr.
 - d) Skal være anbragt højst 0,40 m fra køretøjets yderste punkt.
Før 01.01.71: Gælder ikke.
 - e) Skal være anbragt mindst 0,25 m over vejbanen, dog ikke højere end nærlyslygterne.
Før 01.05.77: Tågeforlygte kan være anbragt mindre end 0,25 m over vejbanen.
- (2) Tågeforlygter skal være tilsluttet således, at de kan tændes uafhængigt af andre lygter til belysning.
- (3) Tågeforlygter skal være indstillet således, at de blændende kernestråler har et fald på mindst 1%, svarende til 10 mm pr. m.

6.02.005 Baklygter

- (1) Baklygte skal opfylde følgende betingelser:
- a) Skal afgive hvidt lys.
Før 01.05.77: Baklygte kan afgive hvidt, gulligt eller gult lys.
 - b) Skal være anbragt bag på køretøjet.
 - c) Skal kunne belyse vejbanen bag køretøjet.
 - d) Skal være anbragt mindst 0,25 m og højst 1,20 m over vejbanen.
Før 01.05.77: Gælder ikke.
- (2) Baklygte må kun kunne lyse, når tændingskontakten er sluttet, og når enten bakgear er indkoblet, eller speedometerkontakt er sluttet.
Køretøj uden tændingskontakt skal være forsynet med anden manuelt betjent afbryder for baklygten.

6.02.006 Søgelygter

- (1) Søgelygte har til formål at belyse områder eller genstande på afstand af køretøjet.
- (2) Søgelygte skal afgive hvidt lys.
Før 01.07.25: Søgelygte kan afgive gulligt (selektiv gul) farve.
- (3) Søgelygte skal være funktionsmærket som fjernlyslygte, nærlyslygte eller tågelygte.
Før 01.07.25: Søgelygte kan være uden funktionsmærkning.
- (4) Søgelygte skal slukke automatisk, hvis køretøjets fremadgående hastighed overstiger 15 km/t., uanset positionen af den separate betjeningsanordning. I dette tilfælde skal den forblive slukket, indtil den med vilje tændes igen. Bestemmelsen gælder ikke for politiets patruljekøretøjer.
Før 01.07.25: Gælder ikke.
- (5) Søgelygte skal være anbragt således, at lyskeglen kan bevæges af føreren fra sin førerposition i forhold til køretøjet.

6.02.007 Arbejdslygter

- (1) Arbejdslygte har til formål at oplyse et arbejdsområde tæt på køretøjet.
- (2) Arbejdslygte skal afgive lys af hvidt eller gullig (selektiv gul) farve.
- (3) Arbejdslygte skal være funktionsmærket som baklygte eller manøvreringslygte eller være uden funktionsmærkning.
- (4) Arbejdslygte skal være anbragt således, at lyskeglen er rettet nedad, så den ikke virker blændende for andre trafikanter.

6.02.008 Manøvreringslygter

- (1) Manøvreringslygte har til formål at give supplerende belysning til siden under langsomme manøvrer.
- (2) Manøvreringslygte skal afgive hvidt lys.
- (3) Manøvreringslygte skal være godkendt og mærket i henhold til FN-regulativ 23 eller FN-regulativ 148.
- (4) Manøvreringslygte skal være forbundet således, at den ikke kan tændes, medmindre fjernlyset eller nærlys samtidig er tændt.
- (5) Manøvreringslygte skal slukke automatisk, hvis køretøjets fremadgående hastighed overstiger 15 km/t., uanset positionen af den separate betjeningsanordning. I dette tilfælde skal den forblive slukket, indtil den med vilje tændes igen.

6.02.020 Bil

- (1) Bil skal være forsynet med følgende lygter:
 - a) To fjernlyslygter.
 - b) To nærlyslygter.
- (2) Bil kan være forsynet med følgende lygter:
 - a) Fire eller seks fjernlyslygter, der skal være tilsluttet således, at der højst kan tændes fire samtidig.
Før 01.05.77: Bil kan være forsynet med et lige antal fjernlyslygter.
Før 01.01.71: Bil kan være forsynet med fjernprojektør i forbindelse med nærlyslygter, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - Der må kun være anbragt en enkelt fjernprojektør.
 - Den må kun kunne lyse, når nærlyslygterne er tændt.
 - Lyset må ikke virke blændende.
 - Strålebundtets centrum skal i 10 m's afstand fra lygten ligge mindst 0,30 m til højre for en linje gennem lygtens centrum parallelt med vognens midterplan og må ikke ligge højere end lygtens centrum.
 - Fjernprojektøren skal være anbragt midt på køretøjet eller i køretøjets venstre side og højst 1,20 m over vejbanen målt til lysåbningens overkant.
 - Lygten skal være forsynet med en særlig afbryder.
 - b) To tågeforlygter.
 - c) En eller to baklygter.
Før 01.05.77: Bil kan være forsynet med et vilkårligt antal baklygter.
 - d) En søgelygte.
 - e) En eller flere arbejdslygter.
 - f) En eller to (en i hver side) manøvreringslygter.
- (3) Forlygter kan være af typen adaptiv (AFS), som skal være godkendt og mærket i henhold til FN-regulativ 123 eller FN-regulativ 149.
- (4) Nærlyslygte og lampe hertil skal være godkendt og mærket i henhold til ét af følgende FN-regulativer:
 - a) FN-regulativ 1.
 - b) FN-regulativ 2.

- c) FN-regulativ 5.
- d) FN-regulativ 8.
- e) FN-regulativ 20.
- f) FN-regulativ 31.
- g) FN-regulativ 37.
- h) FN-regulativ 98.
- i) FN-regulativ 99.
- j) FN-regulativ 112.
- k) FN-regulativ 113.
- l) FN-regulativ 123.
- m) FN-regulativ 128.
- n) FN-regulativ 149.

Originalmonterede nærlyslygter og lamper hertil kan dog være udført i overensstemmelse med amerikansk standard FMVSS 108 eller canadisk standard CMVSS 108. Lygterne skal være mærket »DOT«.

Før 01.01.17: Nærlyslygte og lampe hertil kan opfylde direktiv 76/761/EØF.

Før 01.05.77: Gælder ikke for bil med symmetrisk nærlys.

Før 01.01.71: Gælder ikke.

(5) Nærlyslygte med gasudladningslampe skal opfylde følgende betingelser:

- a) Skal forblive tændt, når fjernlyset er tændt.
- b) Skal være forsynet med lygtevasker.
- c) Skal være forsynet med lygteindstillingssystem, jf. pkt. 6.02.021 (1). Systemet skal fungere automatisk.

Punkt b) og c) gælder kun for gasudladningslampe med en lysstyrke over 2.000 lumen.

Før 01.04.06: Gælder ikke for originalmonterede gasudladningslygter, der er udført i overensstemmelse med amerikansk standard FMVSS 108 og mærket »DOT«.

For alle andre gasudladningslygter gælder kravene uanset første registreringsdato.

(6) Nærlyslygte med LED skal være forsynet med lygtevasker.

Dette punkt gælder kun for nærlys med LED med en lysstyrke over 2.000 lumen.

6.02.021 Personbil M1

(1) Personbil M1 skal være forsynet med lygteindstillingssystem for nærlyslygter i henhold til FN-regulativ 48-07, hvis lastning af køretøjet medfører større ændring end de i regulativet nævnte værdier for nærlysets fald.

Før 01.07.25: Personbil M1 kan være forsynet med lygteindstillingssystem for nærlyslygter i henhold til FN-regulativ 48-01.

6.02.026 Lastbil N3

(1) På terrængående lastbil N3 kan nærlyslygte være anbragt højst 1,50 m over vejbanen.

6.02.030 Motorcykel

(1) Motorcykel skal være forsynet med følgende lygter:

- a) En fjernlyslygte.

To fjernlyslygter når køretøjets største bredde overstiger 1,30 m.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

Før 01.05.77: Fjernlyslygte skal have en lysstyrke på mindst 5.000 cd.

- b) En nærlyslygte.

To nærlyslygter når køretøjets største bredde overstiger 1,30 m.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

(2) Motorcykel kan være forsynet med følgende lygter:

a) To fjernlyslygter.

Før 01.05.77: Motorcykel kan være forsynet med mere end to fjernlyslygter. Fjernlyslygte skal have en lysstyrke på mindst 5.000 cd.

Før 01.01.71: Krav til lysstyrke gælder ikke.

b) To nærlyslygter.

c) En tågeforlygte når køretøjets største bredde ikke overstiger 1,30 m.

d) To tågeforlygter.

e) En søgelygte.

f) En arbejdslygte.

(3) Nærlyslygte skal ikke opfylde bestemmelsen i pkt. 6.02.003 (1) e) og kan være indrettet til symmetrisk nærlys.

(4) På motorcykel, hvis motor har et slagvolumen på 100 cm³ eller derunder, skal fjernlyslygte have en lysstyrke på mindst 5.000 cd.

Før 01.05.77: På motorcykel, hvis motor har et slagvolumen på 100 cm³ eller derunder, skal fjernlyslygte have en lysstyrke på mindst 2.500 cd.

Før 01.01.71: Gælder ikke.

6.02.031 Tohjulet motorcykel

(1) På tohjulet motorcykel med to nærlyslygter må afstanden mellem disse ikke overstige 0,10 m.

Før 01.05.77: Gælder ikke.

(2) Nærlyslygte kan være anbragt ved siden af fjernlyslygte. Lygterne skal være anbragt symmetrisk i forhold til køretøjets midterplan i længderetningen, og afstanden mellem lygterne må ikke overstige 0,10 m.

6.02.032 Tohjulet motorcykel med sidevogn

(1) Hvis tohjulet motorcykel med sidevogn er forsynet med to fjernlyslygter eller to nærlyslygter, skal én af følgende betingelser være opfyldt:

a) Begge lygter skal være anbragt på motorcyklen efter reglerne herfor.

b) Den ene lygte skal være anbragt på motorcyklen efter reglerne herfor, og den anden lygte skal være anbragt så nær sidevognens yderkant som muligt. Nærlyslygterne, henholdsvis fjernlyslygterne på motorcyklen og sidevognen skal være af samme farve, men skal i øvrigt ikke opfylde bestemmelserne i pkt. 6.02.001 (2).

6.02.033 Trehjulet motorcykel

(1) Trehjulet motorcykel skal være forsynet med følgende lygter:

a) To fjernlyslygter.

b) To nærlyslygter.

Nærlyslygte skal opfylde bestemmelsen i pkt. 6.02.003 (1) e).

Før 01.09.95: Gælder kun for trehjulet motorcykel, hvis bredde overstiger 1,30 m.

Før 01.04.90: Gælder ikke.

(2) Trehjulet motorcykel kan være forsynet med en eller to baklygter.

6.02.040 Knallert

(1) Knallert skal opfylde bestemmelserne for motorcykel, bortset fra kravet om fjernlyslygte.

Før 01.05.77: Knallert, der er godkendt inden denne dato (»TUM«-mærket), skal være forsynet med en nærlyslygte, som kan oplyse vejbanen mindst 20 m foran køretøjet uden at blænde.

- (2) Trehjulet knallert, hvis bredde ikke overstiger 1,30 m, skal ikke opfylde bestemmelserne i pkt. 6.02.033 (1).
- (3) Nærlyslygte skal ikke opfylde bestemmelserne i pkt. 6.02.003 (1) e) og g), samt pkt. 6.02.003 (2) og kan være indrettet til symmetrisk nærlys.
- (4) Knallert kan være forsynet med en fjernlyslygte. Sådan fjernlyslygte skal på lille knallert ikke opfylde bestemmelserne i pkt. 6.02.002 (1) c) og d) samt pkt. 6.02.002 (4).

6.02.050 Traktor

- (1) Traktor skal være forsynet med to nærlyslygter.
Nærlyslygter skal ikke opfylde bestemmelsen i pkt. 6.02.003 (3) og kan være indrettet til symmetrisk nærlys.
- (2) Traktor kan være forsynet med følgende lygter:
 - a) To eller fire fjernlyslygter. Sådanne fjernlyslygter skal ikke opfylde bestemmelserne i pkt. 6.02.002 (1) d).
 - b) To tågeforlygter.
 - c) En eller to baklygter.
 - d) En søgelygte.
 - e) En eller flere arbejdslygter.
- (3) På traktor kan nærlyslygter være anbragt indtil 1,50 m over vejbanen, og afstanden mellem dem kan være mindre end 0,60 m.
- (4) På traktor kan fjernlyslygter, nærlyslygter og tågeforlygter være anbragt mere end 0,40 m inden for traktorens yderste punkt.
- (5) Traktor kan være forsynet med et sæt ekstra nærlyslygter, der er anbragt indtil 2,80 m over vejbanen. Disse lygter skal være indstillet således, at strålebundtets lys/mørkegrænse i en afstand af 15 m foran traktoren ikke er beliggende højere over vejbanen end halvdelen af afstanden mellem lysåbningens overkant og vejbanen. Sådanne ekstra nærlyslygter må ikke kunne tændes samtidigt med de påbudte nærlyslygter.
- (6) På traktor må søge-/arbejdslygte kunne tændes, uden at køretøjets påbudte lygter til markering er tændt.
- (7) Hvis arbejdsredskab eller udragende udstyr dækker traktorens påbudte nærlyslygter, skal traktoren være forsynet med ekstra nærlyslygter efter reglerne i pkt. (5).
- (8) Traktor skal ikke opfylde reglerne i pkt. 6.02.007 (4) og (5).

6.02.060 Motorredskab

- (1) Motorredskab skal opfylde bestemmelserne for traktor, men placeringsmålene kan fraviges, hvis køretøjets konstruktion gør det påkrævet.
- (2) Motorredskab, der er bestemt til at føres af en gående, skal ikke være forsynet med lygter til belysning.

6.02.099 Motordrevet blokvoan

- (1) Motordrevet blokvoan skal opfylde bestemmelserne for bil.
Før 01.01.71: Motordrevet blokvoan skal opfylde bestemmelserne for motorredskab.

6.02.100 Påhængskøretøj

- (1) Påhængskøretøj kan være forsynet med følgende lygter:

- a) En eller to baklygter.
- b) En eller flere arbejdslygter.

6.02.363 Køretøj, der er særligt indrettet til at udføre arbejde på vej

- (1) På køretøj med snerydningsaggregat, som helt eller delvis dækker køretøjets almindeligt påbudte nærlyslygter, således at kravet til lygternes synlighed ikke er opfyldt, skal være anbragt et ekstra par højtplacerede nærlyslygter efter følgende regler:
 - a) Lygterne skal være anbragt i en sådan højde, at de kan belyse vejbanen ud over snerydningsaggregatet fra en afstand af 10 m eller mindre foran køretøjets forreste punkt (uden sneplov e.l.).
 - b) Lygterne kan være anbragt indtil 0,60 m fra køretøjets yderste kant.
 - c) Lygterne skal være indstillet således, at strålebundtets lys/mørkegrænse i en afstand af 15 m foran køretøjet ikke er beliggende højere over vejbanen end halvdelen af afstanden mellem lysåbningens overkant og vejbanen.
 - d) Lygterne må ikke kunne tændes samtidigt med de almindeligt påbudte nærlyslygter.
- (2) På køretøj med snerydningsaggregat, som helt eller delvis dækker køretøjets påbudte fjernlyslygter, skal der være anbragt et ekstra par fjernlyslygter. Dækker snerydningsaggregat ikke-påbudte fjernlyslygter, kan der anbringes et ekstra par fjernlyslygter.
 Lygternes elektriske forbindelser skal være således, at der ikke kan være mere end fire fjernlyslygter tændt på samme tid.
 Lygterne skal i øvrigt opfylde reglerne for fjernlyslygter i pkt. 6.02.002.
- (3) Køretøj med beslag til snerydningsaggregat kan være forsynet med de i pkt. (1) og (2) nævnte nærlys- og fjernlyslygter (hjælpelygter).

6.03 Lygter til markering

6.03.001 Generelle bestemmelser

- (1) Et køretøj må kun være forsynet med påbudte eller tilladte lygter til markering.
- (2) Lygter i et lygtepar skal være ens, herunder af samme farve og lysstyrke. De skal være anbragt symmetrisk i forhold til køretøjets midterplan i længderetningen og i samme højde over vejbanen.
 Enkelt positionslygte og baglygte skal være anbragt i køretøjets midterplan i længderetningen.
- (3) Lygternes placering måles som beskrevet i pkt. 6.02.001 (3).
- (4) Lygter til markering skal tænde samtidigt og må ikke kunne slukkes, når køretøjets lygter til belysning er tændt.
Før 01.01.71: Positionslygte må kunne slukkes, når nærlyslygte er tændt, hvis nærlyslygten er anbragt højst 0,40 m fra køretøjets yderste punkt.
- (5) Rødt lys må ikke være direkte synligt forfra, og hvidt lys må ikke være direkte synligt bagfra. Denne bestemmelse gælder dog ikke for nummerpladelygter.

6.03.002 Positionslygter

- (1) Positionslygte skal opfylde følgende betingelser:
 - a) Skal afgive hvidt lys.
Før 01.07.25: Hvis en positionslygte er indbygget i en fjern- eller nærlyslygte, som afgiver gulligt lys (selektiv gul), kan positionslys dog have samme farve.
 - b) Skal være anbragt foran på køretøjet.
 - c) Skal være rettet fremad og være tydeligt synlig mindst 300 m foran køretøjet.
Før 01.01.71: Positionslygte skal være synlig mindst 150 m foran køretøjet uden at blænde.

- d) Skal have en lysstyrke på mellem 4 cd og 60 cd målt lige forfra. Bestemmelsen om mindste lysstyrke anses for opfyldt, hvis lampen har et effektforbrug på 4 W og er anbragt foran en parabol.
Før 01.01.71: Gælder ikke.
- e) Skal være anbragt højst 0,40 m fra køretøjets yderste kant. På køretøj med to påbudte positionslygter skal afstanden mellem disse være mindst 0,60 m.
Før 01.05.77: Afstanden mellem positionslygter kan være mindre end 0,60 m.
- f) Skal være anbragt mindst 0,35 m og højst 1,50 m over vejbanen. Hvis karrosseriets form gør det påkrævet, kan positionslygte dog anbringes i en højde af indtil 2,10 m over vejbanen.
- g) Skal være synlig mindst 45° indad og 80° udad samt mindst 15° over og under vandret. Vinklen under vandret kan dog være 5°, hvis lygtens højde over vejbanen er mindre end 0,75 m.

6.03.003 Baglygter

(1) Baglygte skal opfylde følgende betingelser:

- a) Skal angive køretøjets tilstedeværelse og dets bredde set bagfra.
- b) Skal afgive rødt lys.
- c) Skal være anbragt bag på køretøjet.
- d) Skal være rettet bagud og være tydeligt synlig mindst 300 m bag køretøjet.
Før 01.01.71: Baglygte skal være synlig mindst 150 m bag køretøjet uden at blænde.
- e) Skal have en lysstyrke på mellem 4 cd og 12 cd målt lige bagfra.
Før 04.04.11: Baglygte skal have en lysstyrke på mellem 2 cd og 12 cd målt lige bagfra. Bestemmelsen om mindste lysstyrke anses for opfyldt, hvis lampen har et effektforbrug på 5 W.
Før 01.01.71: Gælder ikke.
- f) Skal være anbragt mindst 0,35 m og højst 1,50 m over vejbanen. Hvis karrosseriets form gør det påkrævet, kan baglygte dog anbringes i en højde af indtil 2,10 m over vejbanen.
- g) Skal være synlig mindst 45° indad og 80° udad samt mindst 15° over og under vandret. Vinklen under vandret kan dog være 5°, hvis lygtens højde over vejbanen er mindre end 0,75 m.
- h) Skal være anbragt højst 0,40 m fra køretøjets yderste kant. Afstanden mellem lygter i et lygtepar skal være mindst 0,40 m.
Før 01.11.19: Baglygte på traktor kan være anbragt indtil 0,60 m fra køretøjets yderste kant.
Før 01.05.77: Afstanden mellem lygter i et lygtepar kan være mindre end 0,40 m.

(2) På køretøj med én baglygte skal denne være synlig mindst 80° til hver side.

(3) Påbudt baglygte må ikke kunne dækkes af bagdøre, bagsmæk eller lignende med mere end 50% set lige bagfra. Hvis påbudt baglygte dækkes med mere end 50%, skal køretøjet være afmærket med afmærkningslygte, og der skal i førerhuset på et synligt sted være anbragt et skilt med følgende tekst:

»Ved åbning af bagdøre, bagklap og lignende skal andre trafikanter advares med en gul afmærkningslygte«.

(4) Ikke-påbudt baglygte skal ikke opfylde bestemmelserne om placering og synlighedsvinkler.

6.03.004 Markeringslygter

(1) Fremadrettet markeringslygte skal afgive hvidt lys, og bagudrettet markeringslygte skal afgive rødt lys.

(2) Markeringslygte skal opfylde følgende betingelser:

- a) Skal have lysstyrke som foreskrevet for positionslygte henholdsvis baglygte.
- b) Skal være anbragt højst 0,40 m fra køretøjets yderste kant.
- c) Skal på køretøj med høj, fast opbygning være anbragt så højt, som det er foreneligt med kravene om placering i forhold til bredden og om lygternes symmetri.
- d) Skal være synlig mindst 80° udad samt mindst 5° over og 20° under vandret.

Før 01.05.77: Gælder ikke.

(3) Ikke-påbudt markeringslygte:

- a) Kan, hvis den er fremadrettet, afgive lys i gul farve.
- b) Skal ikke opfylde bestemmelserne om placering og synlighedsvinkler.
- c) Skal være anbragt symmetrisk i forhold til køretøjets midterplan i længderetningen.

6.03.005 Tågebaglygter

(1) Tågebaglygte skal opfylde følgende betingelser:

- a) Skal afgive rødt lys.
- b) Skal være anbragt bag på køretøjet og være rettet bagud.
- c) Skal have en lysstyrke på mellem 150 cd og 300 cd målt lige bagfra.
- d) Skal være anbragt mindst 0,25 m og højst 1,00 m over vejbanen.
- e) Skal være anbragt mindst 0,10 m fra stoplygterne.

(2) Hvis der kun er en tågebaglygte, skal denne være anbragt i midten eller til venstre herfor.

(3) Hvis der er to tågebaglygter, skal disse være anbragt således, at deres referencecentre er symmetriske om køretøjets midterplan i længderetningen.

(4) Tågebaglygte må kun kunne tændes, når fjernlys-, nærlys- eller tågeforlygter, eller en kombination af disse, er tændt. Tågebaglygte skal kunne slukkes uafhængigt af disse lygter.

Når tågebaglygte er tændt, må betjening af skiftekontakt for nærlys/fjernlys ikke bevirke, at den slukker. Tågebaglygte kan fortsætte med at være tændt sammen med positionslygterne, indtil disse slukkes, forudsat at tågebaglygten forbliver slukket, indtil dens betjeningskontakt aktiveres igen.

Før 01.04.88: Tågebaglygte må kun kunne tændes, når fjernlyslygter, nærlyslygter eller tågeforlygter er tændt og skal kunne slukkes uafhængigt af disse lygter.

(5) Der skal ved førerpladsen være anbragt kontrollampe for tågebaglygte.

6.03.006 Nummerpladelygter

(1) Nummerpladelygte skal opfylde følgende betingelser:

- a) Skal afgive hvidt lys.
- b) Skal belyse den bageste nummerplade således, at den er læselig mindst 20 m bag køretøjet.

6.03.007 Parkeringslygter

(1) Fremadrettet parkeringslygte skal afgive hvidt lys, og bagudrettet parkeringslygte skal afgive rødt lys. Parkeringslygte, der er indbygget i sideblinklygte, skal afgive gult lys.

(2) Parkeringslygter skal være anbragt således, at der er to lygter foran og to lygter bagpå, eller en lygte på hver side af køretøjet.

(3) Parkeringslygter skal tænde samtidigt eller i køretøjets ene side. Nummerpladelygter kan tænde sammen med parkeringslygter.

(4) Parkeringslygte skal opfylde følgende betingelser:

- a) Skal have en lysstyrke på mellem 2 cd og 60 cd målt lige forfra og mellem 2 cd og 30 cd målt lige bagfra.

Før 01.04.83: Gælder ikke.

- b) Skal være anbragt højst 0,40 m fra køretøjets yderste kant.

- c) Skal være anbragt mindst 0,35 m og højst 1,50 m over vejbanen. Hvis karrosseriets form gør det påkrævet, kan parkeringslygte anbringes i en højde af indtil 2,10 m over vejbanen.

- d) Skal være synlig fra lige forfra og bagfra til 45° udad samt 15° over og under vandret. Vinklen under vandret kan være 5°, hvis lygtens højde over vejbanen er mindre end 0,75 m.

6.03.008 Sidemarkeringslygter

(1) Sidemarkeringslygte skal opfylde følgende betingelser:

- a) Skal afgive gult lys. Den bageste sidemarkeringslygte kan dog afgive lys af rød farve, hvis den er sammenbygget, kombineret med eller indbygget i enten baglygten, den bagudvendende markeringslygte, tågebaglygten eller stoplygten. Det samme gælder, hvis sidemarkeringslygten er sammenbygget med eller har en del af sin lysemitterende flade fælles med den bageste refleks.

Før 01.07.25: Den bageste sidemarkeringslygte kan afgive rødt lys.

- b) Skal være rettet til siden og være tydeligt synlig mindst 300 m uden at blænde.
- c) Skal være anbragt mindst 0,25 m og højst 1,50 m over vejbanen. Hvis karrosseriets form gør det påkrævet, kan sidemarkeringslygte dog anbringes i en højde af indtil 2,10 m over vejbanen.
- d) Skal være synlig mindst 45° til hver side og mindst 10° over og under vandret. Vinklen under vandret kan dog nedsættes til 5°, hvis sidemarkeringslygtens højde over vejbanen er mindre end 0,75 m.
- e) Skal have lysstyrke som foreskrevet for positionslygte.

Før 01.04.80: Gælder ikke.

(2) Sidemarkeringslygter skal være monteret, så de opfylder følgende betingelser:

- a) Der skal på hver side være mindst en sidemarkeringslygte på køretøjets midterste tredjedel.
- b) Den forreste sidemarkeringslygte på hver side skal være placeret højst 3,00 m fra køretøjets forreste punkt, dog 4,00 m, hvis køretøjets form gør det påkrævet.
- c) Afstanden mellem to på hinanden følgende sidemarkeringslygter må ikke være større end 3,00 m, dog 4,00 m, hvis køretøjets opbygning gør det påkrævet.
- d) Den bageste sidemarkeringslygte på hver side skal være placeret højst 1,00 m fra køretøjets bageste punkt.

Ved påhængskøretøjer skal tilkoblingsanordningen medregnes i køretøjets længde.

Før 01.07.25: Ikke-påbudt sidemarkeringslygte skal ikke opfylde bestemmelserne i pkt. (1) c), d) og pkt. (2).

6.03.009 Særlige lygter til markering

(1) Reklameskilt skal opfylde følgende betingelser:

- a) Skal afgive hvidt eller gult lys (ikke-blinkende).
- b) Skal have en lysstyrke på højst 60 cd.
- c) Må ikke afgive lys bagud.

(2) Destinationsskilt skal opfylde følgende betingelser:

- a) Skal afgive hvidt eller gult lys (ikke-blinkende).
- b) Skal have en lysstyrke på højst 60 cd.
- c) Må ikke afgive lys bagud.

(3) Rutenummerskilt skal opfylde følgende betingelser:

- a) Må have alle farver.
- b) Skal have en lysstyrke på højst 60 cd.

6.03.021 Personbil M1

(1) Personbil M1 skal være forsynet med følgende lygter:

- a) To positionslygter.
- b) To baglygter.
- c) En eller flere nummerpladelygter.
- d) To fremadrettede og to bagudrettede markeringslygter, hvis køretøjets bredde overstiger 2,10 m.

Før 01.04.90: Personbil M1 skal være forsynet med to fremadrettede markeringslygter, hvis køretøjets bredde overstiger 2,30 m.

Før 01.01.71: Gælder ikke.

- e) Sidemarkeringslygter, hvis køretøjets længde overstiger 6,00 m.
Før 01.04.95: Gælder ikke.
- (2) Personbil M1 kan være forsynet med følgende lygter og skilte:
 - a) Fire baglygter.
Før 01.05.77: Personbil M1 kan være forsynet med et lige antal baglygter.
 - b) En eller to tågebaglygter.
 - c) Parkeringslygter, hvis køretøjets bredde ikke overstiger 2,00 m, og dets længde ikke overstiger 6,00 m.
 - d) To eller fire fremadrettede og to eller fire bagudrettede markeringslygter, hvis køretøjets bredde er mindst 1,80 m.
Før 01.07.25: Mindst to fremadrettede og bagudrettede markeringslygter, hvis køretøjets bredde er mindst 1,80 m.
Før 01.05.77: Personbil M1 kan være forsynet med et lige antal fremadrettede og bagudrettede markeringslygter, uanset køretøjets bredde.
 - e) Sidemarkeringslygter, som må blinke i fase og simultant med blinklygterne på samme side af køretøjet.
 - f) Reklameskilt anbragt på taget.

6.03.022 Personbil M2

- (1) Personbil M2, hvis tilladte totalvægt ikke overstiger 3.500 kg, skal opfylde bestemmelserne for personbil M1.
- (2) Personbil M2, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg, skal opfylde bestemmelserne for personbil M3.

6.03.023 Personbil M3

- (1) Personbil M3 skal være forsynet med følgende lygter:
 - a) To positionslygter.
 - b) To baglygter.
 - c) En eller flere nummerpladelygter.
 - d) To fremadrettede og to bagudrettede markeringslygter, hvis køretøjets bredde overstiger 2,10 m.
Før 01.04.90: Kravet om fremadrettede markeringslygter gælder kun, hvis køretøjets bredde overstiger 2,30 m.
Bagudrettede markeringslygter kan erstattes af baglygter, der ikke skal opfylde de foreskrevne placeringsmål.
Før 01.05.77: Personbil M3, der er godkendt til rutekørsel, kan være forsynet med fremadrettede positionslygter, der lyser i andre farver end hvid eller gul.
Før 01.01.71: Kravet om fremadrettede markeringslygter gælder ikke.
 - e) Sidemarkeringslygter, hvis køretøjets længde overstiger 6,00 m.
Før 01.04.95: Gælder ikke.
- (2) Personbil M3 kan være forsynet med følgende lygter:
 - a) Fire eller seks baglygter.
Før 01.05.77: Personbil M3 kan være forsynet med et lige antal baglygter.
 - b) En eller to tågebaglygter.
 - c) Parkeringslygter, hvis køretøjets længde ikke overstiger 6,00 m, og dets bredde ikke overstiger 2,00 m.
 - d) Mindst to fremadrettede og bagudrettede markeringslygter.

- e) Sidemarkeringslygter, som må blinke i fase og simultant med blinklygterne på samme side af køretøjet, hvis køretøjet længde overstiger 6,00 m. Sidemarkeringslygterne må dog ikke kunne blinke, hvis bilen er forsynet med sideblinklygter i henhold til pkt. 6.04.022 (2) b).
- (3) Personbil M3 kan være forsynet med reklame- eller destinationsskilte over forruden.
- (4) Personbil M3, der er godkendt til rutekørsel, kan være forsynet med følgende skilte:
 - a) Destinations- og rutenummerskilt foran og på siden.
 - b) Rutenummerskilt.

6.03.024 Varebil N1

- (1) Varebil N1 skal opfylde bestemmelserne for personbil M1.

6.03.025 Lastbil N2

- (1) Lastbil N2 skal opfylde bestemmelserne for personbil M3.
Markeringslygter kan dog være anbragt ved de forreste hjørner af førerhusets tag.
Før 01.04.78: Lastbil N2 kan være forsynet med otte fabriksmonterede baglygter.

6.03.026 Lastbil N3

- (1) Lastbil N3 skal opfylde bestemmelserne for lastbil N2.

6.03.030 Motorcykel

- (1) Motorcykel skal være forsynet med følgende lygter:
 - a) En positionslygte, eller alternativt to positionslygter, hvis motorcyklens største bredde overstiger 1,30 m.
Før 01.07.25: Ikke krav om to positionslygter, uanset motorcyklens bredde overstiger 1,30 m.
 - b) En baglygte, eller alternativt to baglygter, hvis motorcyklens største bredde overstiger 1,30 m. Skal være anbragt mindst 0,25 m og højst 1,50 m over vejbanen.
Før 01.07.25: Ikke krav om to baglygter, uanset motorcyklens bredde overstiger 1,30 m.
 - c) En nummerpladelygte, eller alternativt to nummerpladelygter, hvis motorcyklens største bredde overstiger 1,00 m.
Før 01.07.25: Ikke krav om to nummerpladelygter, uanset motorcyklens bredde overstiger 1,00 m.
- (2) Motorcykel kan være forsynet med følgende lygter:
 - a) To positionslygter. Disse kan afgive gult lys, hvis de er e- eller E-godkendte gule positionslygter.
 - b) En eller to tågebaglygter.
 - c) Sidemarkeringslygter. Synlighedsvinklen kan være ned til 30° til hver side.

6.03.031 Tohjulet motorcykel

- (1) Positions- og baglygter skal ikke opfylde bestemmelserne om største afstand fra køretøjets yderste kant og om mindste indbyrdes afstand mellem lygter i et lygtepar.

6.03.032 Tohjulet motorcykel med sidevogn

- (1) Tohjulet motorcykel med sidevogn skal være forsynet med følgende positions- og baglygter:
 - a) To positionslygter, hvoraf den ene skal være anbragt så nær sidevognens yderkant som muligt.
 - b) To baglygter, hvoraf den ene skal være anbragt så nær sidevognens yderkant som muligt.

6.03.033 Trehjulet motorcykel

- (1) Trehjulet motorcykel skal være forsynet med følgende positions- og baglygter:
 - a) To positionslygter.
 - b) To baglygter.

(2) Trehjulet motorcykel kan være forsynet med parkeringslygter.

6.03.040 Knallert

(1) Knallert skal opfylde bestemmelserne for motorcykel.

Før 01.01.20: Invalideknallert, der er taget i brug inden denne dato, skal ikke være forsynet med nummerpladelygte og positionslygte, og det er tilstrækkeligt, at synligheden af baglygterne er mindst 30° til hver side.

Før 01.11.19: Knallert skal ikke være forsynet med nummerpladelygte.

På lille knallert, der er godkendt eller taget i brug inden denne dato, er det tilstrækkeligt, at synligheden af baglygten er mindst 30° til hver side.

(2) Tohjulet knallert skal dog ikke være forsynet med positionslygte.

6.03.050 Traktor

(1) Traktor skal være forsynet med følgende lygter:

- a) To positionslygter.
- b) To baglygter.
- c) En eller flere nummerpladelygter, hvis traktoren er registreret.

(2) Traktor kan være forsynet med følgende lygter:

- a) Fire baglygter.
- b) En eller to tågebaglygter.
- c) To eller fire fremadrettede og to eller fire bagudrettede markeringslygter, hvis køretøjets bredde er mindst 1,80 m.

Før 01.07.25: Mindst to fremadrettede og bagudrettede markeringslygter.

- d) Parkeringslygter.
- e) Sidemarkeringslygter.

(3) For positionslygte gælder følgende:

- a) Skal ikke være anbragt foran på køretøjet.
- b) Kan være anbragt indtil 2,50 m over vejbanen.
Før 01.11.19: Positionslygte kan være anbragt indtil 0,60 m fra køretøjets yderste kant.
- c) Skal være synlig mindst 10° indad og 80° udad. Vinklen kan dog være 5° (for traktor, hvis bredde ikke overstiger 1,40 m dog 3°), hvis traktorens konstruktion ikke gør det muligt at overholde 10°.

Før 01.07.25: Ikke krav om vinkel udad.

Før 01.05.77: Positionslygte skal ikke være synlig indad.

- d) Skal være synlig mindst 15° over og under vandret, hvis lygtens højde over vejbanen er højst 1,90 m. Vinklen kan dog være 5°, hvis lygtens højde over vejbanen er mindre end 0,75 m.

Før 01.07.25: Skal være synlig mindst 10° under vandret.

(4) Arbejdsredskaber og udragende udstyr, herunder tvillingedæk, skal i lygtetændingstiden være afmærket med en fremadrettet og en bagudrettet markeringslygte i den eller de sider, hvor arbejdsredskabet m.v. rager mere end 0,15 m ud fra siden af traktoren. Lygterne skal angive bredden af arbejdsredskabet m.v. og kan være anbragt på traktoren.

(5) Hvis arbejdsredskab eller udragende udstyr dækker traktorens påbudte lygter til markering, skal arbejdsredskabet eller det udragende udstyr være forsynet med tilsvarende lygter, eventuelt anbragt på en lygtebom.

6.03.060 Motorredskab

(1) Motorredskab skal opfylde bestemmelserne for traktor, idet placeringsmålene dog kan fraviges, hvis køretøjets konstruktion gør det påkrævet.

- (2) Registreringspligtigt motorredskab skal tillige være forsynet med sidemarkeringslygter, hvis køretøjets længde overstiger 6,00 m.

Før 01.04.95: Gælder ikke.

- (3) Motorredskab, der er bestemt til at føres af en gående, skal være forsynet med følgende lygter til markering i lygtetændingstiden:

a) Positionslygte, der afgiver hvidt eller gulligt (selektiv gul) lys, anbragt foran i venstre side.

b) Baglygte anbragt bagpå i venstre side.

Lygterne skal være tydeligt synlige i en afstand af mindst 300 meter.

6.03.099 Motordrevet blokvogn

- (1) Motordrevet blokvogn skal opfylde bestemmelserne for lastbil N2.

6.03.100 Påhængskøretøj

- (1) For positionslygte gælder følgende:

a) Skal være anbragt foran køretøjets forreste aksel.

b) Skal være anbragt højst 0,15 m fra køretøjets yderste kant.

Før 01.07.25: Synlighedsvinkel for positionslygte indad kan være 5°. Der er ikke krav om synlighedsvinkel udad.

Før 01.04.90: Positionslygte kan være anbragt højst 0,40 m fra køretøjets yderste kant.

c) Kan være anbragt indtil 2,10 m over vejbanen.

6.03.111 Påhængs-/sættevogn O1

- (1) Påhængs-/sættevogn O1 skal være forsynet med følgende lygter:

a) To positionslygter, hvis køretøjets bredde overstiger 1,60 m.

Før 01.04.90: Gælder ikke.

b) To baglygter.

c) En eller flere nummerpladelygter.

d) To fremadrettede og to bagudrettede markeringslygter, hvis køretøjets bredde overstiger 2,10 m.

Før 01.04.90: Påhængskøretøj med en bredde på mere end 1,60 m, og som er godkendt til synsfri sammenkobling, skal være forsynet med to fremadrettede markeringslygter. Kravet om bagudrettede markeringslygter gælder ikke.

e) Sidemarkeringslygter, hvis køretøjets længde overstiger 6,00 m.

Før 01.04.95: Gælder ikke.

Opkørselsrampe må i af- og pålæsningsøjeblikket dække for påbudte lygter.

- (2) Påhængs-/sættevogn O1 kan være forsynet med følgende lygter:

a) Fire baglygter.

Før 01.05.77: Påhængs-/sættevogn O1 kan være forsynet med et lige antal baglygter.

b) To positionslygter.

c) To eller fire fremadrettede og to eller fire bagudrettede markeringslygter, hvis køretøjets bredde er mindst 1,80 m.

Før 01.07.25: Påhængs-/sættevogn O1 kan være forsynet med mindst to fremadrettede og bagudrettede markeringslygter, hvis køretøjets bredde er mindst 1,80 m.

d) Sidemarkeringslygter.

e) En eller to tågebaglygter.

6.03.112 Påhængs-/sættevogn O2

- (1) Påhængs-/sættevogn O2 skal opfylde bestemmelserne for påhængs-/sættevogn O1.

6.03.113 Påhængs-/sættevogn O3

(1) Påhængs-/sættevogn O3 skal være forsynet med følgende lygter:

- a) To positionslygter.
- b) To baglygter.
- c) En eller flere nummerpladelygter.
- d) To fremadrettede og to bagudrettede markeringslygter, hvis køretøjets bredde overstiger 2,10 m.
Før 01.04.90: Registreringspligtigt påhængskøretøj, hvis bredde overstiger det trækkende køretøjs bredde med mere end 0,10 m i hver side, skal være forsynet med to fremadrettede markeringslygter.

Bagudrettede markeringslygter kan erstattes af baglygter, der ikke skal opfylde de foreskrevne placeringsmål.

- e) Sidemarkeringslygter, hvis køretøjets længde overstiger 6,00 m.

Før 01.04.95: Gælder ikke.

(2) Påhængs-/sættevogn O3 kan være forsynet med:

- a) Fire eller seks baglygter,
Før 01.05.77: Påhængs-/sættevogn O3 kan være forsynet med et lige antal baglygter.
- b) Mindst to fremadrettede og bagudrettede markeringslygter.
- c) Sidemarkeringslygter, som må blinke i fase og simultant med blinklygterne på samme side af køretøjet. Sidemarkeringslygterne må dog ikke blinke, hvis påhængs-/sættevognen er forsynet med sideblinklygter i henhold til pkt. 6.04.110 (2) b).
- d) En eller to tågebaglygter.

6.03.114 Påhængs-/sættevogn O4

(1) Påhængs-/sættevogn O4 skal opfylde bestemmelserne for påhængs-/sættevogn O3.

6.03.120 Traktorpåhængsvogn

(1) Traktorpåhængsvogn skal være forsynet med følgende lygter:

- a) To baglygter.
Før 01.10.96: På ikke-registreringspligtig traktorpåhængsvogn kan baglygterne sidde på en lygtebom.
- b) To bagudrettede markeringslygter, hvis køretøjets bredde overstiger 2,10 m.
Før 01.10.96: Gælder ikke for ikke-registreringspligtig traktorpåhængsvogn.
- c) En eller flere nummerpladelygter, hvis køretøjet er registreret.
- d) Sidemarkeringslygter, hvis både køretøjets tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg, og længden overstiger 4,60 m.
Før 01.07.25: Traktorpåhængsvogn med en tilladt totalvægt på over 3.500 kg skal kun være forsynet med sidemarkeringslygter, hvis længden overstiger 6,00 m.
Før 01.10.96: Gælder kun for registreringspligtig traktorpåhængsvogn.
Før 01.04.95: Gælder ikke.

(2) Traktorpåhængsvogn kan være forsynet med lygter til markering efter reglerne for påhængs-/sættevogn O1.

6.03.130 Påhængsvogn til motorredskab

(1) Påhængsvogn til motorredskab skal opfylde bestemmelserne for traktorpåhængsvogn.

6.03.141 Campingvogn

(1) Campingvogn skal opfylde bestemmelserne for påhængs-/sættevogn O1.

6.03.142 Andet registreringspligtigt påhængsredskab

(1) Andet registreringspligtigt påhængsredskab skal opfylde bestemmelserne for påhængs-/sættevogn O1.

6.03.143 Ikke-registreringspligtigt påhængsredskab

(1) Ikke-registreringspligtigt påhængsredskab skal opfylde bestemmelserne for traktorpåhængsvogn. Påhængsredskabet skal dog ikke opfylde kravet om sidemarkeringslygter i pkt. 6.03.120 (1) d).

6.03.150 Påhængskøretøj til motorcykel

(1) Påhængskøretøj til motorcykel skal opfylde bestemmelserne for påhængs-/sættevogn O1.

6.03.160 Påhængsvogn til stor knallert

(1) Påhængsvogn til stor knallert skal opfylde bestemmelserne for påhængs-/sættevogn O1.

6.03.199 Blokvogn

(1) Blokvogn med tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg skal opfylde bestemmelserne for påhængs-/sættevogn O1.

(2) Blokvogn med tilladt totalvægt på mere end 3.500 kg skal opfylde bestemmelserne for påhængs-/sættevogn O3.

6.03.363 Køretøj, der er særligt indrettet til at udføre arbejde på vej

(1) På køretøj med snerydningsaggregat, der i medfør af pkt. 6.02.363 (1) eller (3) er forsynet med ekstra nærlyslygter, kan være monteret et ekstra par positionslygter, som kan være anbragt i indtil samme højde som ovennævnte nærlyslygter og indtil 0,60 m fra køretøjets yderste kant.

(2) På køretøj med bagmonteret grus- eller saltspreder skal mindst et par baglygter være synlige set lige bagfra.

6.04 Lygter til signalgivning

6.04.001 Generelle bestemmelser

(1) Et køretøj må kun være forsynet med påbudte eller tilladte lygter til signalgivning.

(2) Lygter i et lygtepar skal være ens, herunder af samme farve og lysstyrke. De skal være anbragt symmetrisk i forhold til køretøjets midterplan i længderetningen og i samme højde over vejbanen.

Enkelt stoplygte skal være anbragt i køretøjets midterplan i længderetningen.

(3) Lygternes placering måles som beskrevet i pkt. 6.02.001 (3).

6.04.002 Retningsviserblinklygter (forblinklygter, bagblinklygter og sideblinklygter)

(1) Retningsviserblinklygte skal opfylde følgende betingelser:

a) Skal afgive gult lys.

Før 03.11.89: Fremadrettede blinklygte kan alternativt afgive hvidt lys og/eller den bagudrettede blinklygte kan afgive rødt lys, hvis bilmodellen originalt kunne fås med denne farve lygter, og de monterede lygter svarer til de originale.

Før 01.01.71: På andet køretøj end bil, påhængs-/sættevogn til bil og campingvogn kan fremadrettet blinklygte afgive hvidt, gulligt eller gult lys og bagudrettet blinklygte rødt eller gult lys.

Før 01.01.66: Fremadrettet blinklygte kan afgive hvidt, gulligt eller gult lys og bagudrettet blinklygte rødt eller gult lys.

b) Skal være tydeligt synlig i sollys.

c) Skal fungere uafhængigt af andre lygter.

Før 01.11.89: Fremadrettet blinklygte kan indbygges i positionslygte og afgive hvidt lys, hvis denne ikke er sammenbygget med andre lygter, og bagudrettet blinklygte kan indbygges i stop- eller baglygte og blinke rødt. Blinklygtens effektforbrug skal være mindst 3,5 gange positionslygtens eller baglygtens effektforbrug. Det er en betingelse, at bilmodellen originalt kunne fås med denne type lygter, og at de monterede lygter svarer til de originale.

Før 01.01.71: På andet køretøj end bil, påhængs-/sættevogn til bil og campingvogn kan fremadrettet blinklygte indbygges i positionslygte, hvis denne ikke er sammenbygget med andre lygter, og bagudrettet blinklygte kan indbygges i stop- eller baglygte. Blinklygtens effektforbrug skal være mindst 3,5 gange positionslygtens eller baglygtens effektforbrug.

Før 01.01.66: Fremadrettet blinklygte kan indbygges i positionslygte, hvis denne ikke er sammenbygget med andre lygter, og bagudrettet blinklygte kan indbygges i stop- eller baglygte. Blinklygtens effektforbrug skal være mindst 3,5 gange positionslygtens eller baglygtens effektforbrug.

d) Skal være anbragt højst 0,40 m fra køretøjets yderste kant. Afstanden mellem blinklygter foran eller bagpå køretøjet skal være mindst 0,60 m.

Før 01.01.71: For andet køretøj end bil, påhængs-/sættevogn til bil og campingvogn, er der ikke fastsat krav om mindsteafstand mellem blinklygter.

Før 01.01.66: Der er ikke fastsat krav om mindsteafstand mellem blinklygter.

e) Skal være anbragt mindst 0,35 m – sideblinklygter dog mindst 0,40 m – og højst 1,50 m over vejbanen. Hvis karrosseriets form gør det påkrævet, kan for- og bagblinklygter anbringes i en højde af indtil 2,10 m og sideblinklygter i en højde af indtil 2,30 m over vejbanen.

Før 01.01.71: Gælder kun for bil, påhængs-/sættevogn til bil og campingvogn.

Før 01.01.66: Gælder ikke.

f) Skal være synlig mindst 15° over og under vandret. Vinklen under vandret kan dog være 5°, hvis lygtens højde over vejbanen er mindre end 0,75 m. Sideblinklygte, der er anbragt mindre end 0,75 m over vejbanen, skal ikke være synlig under vandret. For- og bagblinklygte skal være synlig mindst 80° udad og 45° indad, og sideblinklygte mellem 5° og 60° bagud.

Før 01.05.77: Sideblinklygte, der er anbragt mindre end 1,20 m over vejbanen, skal ikke være synlig under vandret.

Sideblinklygte kan være synlig mellem 10° og 60° bagud, hvis den er synlig fra et punkt i en afstand af højst 0,50 m uden for køretøjets bagende og i samme højde som blinklygten.

Før 01.01.71: For andet køretøj end bil, påhængs-/sættevogn til bil og campingvogn skal for- og bagblinklygte midt for henholdsvis køretøjets forende og bagende i en højde af 1,00 m være synlig 2,00 m fra køretøjet.

Før 01.01.66: For- og bagblinklygte skal midt for henholdsvis køretøjets forende og bagende i en højde af 1,00 m være synlig 2,00 m fra køretøjet.

(2) Retningsviserblinklygte skal være tilsluttet kontrolanordning, hvis lygten ikke kan ses direkte af føreren. Derudover gælder følgende:

a) Kontrolanordningen skal give lys- og/eller lydsignal.

b) Lyssignal skal blinke, og i tilfælde af fejl ved blinklygter skal det slukkes, lyse konstant eller ændre frekvensen væsentligt.

c) Lydsignal skal kunne høres tydeligt, og i tilfælde af fejl ved blinklygter skal frekvensen ændres væsentligt.

d) Kontrolanordningen skal ikke angive fejl ved supplerende, ikke-påbudte blinklygter, ved sideblinklygter eller ved bagblinklygter på påhængskøretøj efter personbil M1 eller varebil N1.

Før 01.01.71: På andet køretøj end bil, påhængs-/sættevogn til bil og campingvogn skal kontrolanordningen ikke angive fejl ved blinklygter.

Før 01.01.66: Kontrolanordningen skal ikke angive fejl ved blinklygter.

- (3) Forblinklygte skal være anbragt i en sådan afstand fra nærlyslygte og tågeforlygte eller have en sådan lysstyrke, at blinklygten er tydelig synlig, når nærlyslygten og tågeforlygten er tændt.

Før 01.04.95: Gælder ikke.

- (4) Forblinklygte og sideblinklygte kan være sammenbygget, hviskravene til hver af lygterne er opfyldt.
- (5) Retningsviserblinklygter i samme side skal lyse samtidigt. Hvis et køretøj i hver side er forsynet med to forblinklygter, to sideblinklygter eller to eller tre bagblinklygter, og disse er anbragt over hinanden, kan de blinke enten samtidig eller skiftevis (alternerende blinklygter).
- (6) Den lodrette afstand mellem blinklygter, der blinker skiftevis (alternerende), skal være mindst 0,20 m.
- (7) Afstanden fra sideblinklygte til forreste punkt på køretøjet må ikke overstige 1,80 m. Denne afstand kan dog forøges til 2,50 m, hvis det er nødvendigt af hensyn til bestemmelsen om synlighed i pkt. 6.04.002 (1) f).

Før 01.01.71: Gælder kun for bil, påhængs-/sættevogn til bil og campingvogn.

Før 01.01.66: Gælder ikke.

- (8) Blinkfrekvensen skal være mellem 60 og 120 blink pr. minut. Lys- og mørkeperioder skal være tydeligt adskilte.
- (9) Supplerende, ikke-påbudt retningsviserblinklygte skal ikke opfylde bestemmelserne om afstand fra køretøjets yderste kant, højde over vejbanen, synlighedsvinkler og afstand fra sideblinklygte til forreste punkt på køretøjet.

6.04.003 Stoplygter

- (1) Stoplygte skal opfylde de tekniske krav i ét af følgende regelsæt:

- a) FN-regulativ 7.
- b) FN-regulativ 148.
- c) Amerikansk standard FMVSS 108.
- d) Canadisk standard CMVSS 108.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

- (2) Stoplygte skal opfylde følgende betingelser:

- a) Skal afgive rødt lys.

Før 01.01.71: På andet køretøj end bil, påhængs-/sættevogn til bil og campingvogn kan stoplygte afgive rødt eller gult lys.

Før 01.01.66: Stoplygte kan afgive rødt eller gult lys.

- b) Skal være rettet bagud.
- c) Skal lyse straks, når driftsbremsen aktiveres. Stoplygter kan også aktiveres ved, at retarder eller lignende anordning benyttes.
- d) Skal have en lysstyrke på mellem 40 cd og 100 cd målt lige bagfra. Lysstyrken skal være væsentligt større end baglygternes lysstyrke. Bestemmelsen anses for opfyldt, hvis stoplygtens effektforbrug er mindst 3,5 gange baglygtens effektforbrug, eller hvis både stop- og baglygte er godkendt og mærket i henhold til FN-regulativ 7.

Før 01.01.17: Alternativt til, at både stop- og baglygte er godkendt og mærket i henhold FN-regulativ 7, kan lygterne være godkendt og mærket i henhold til direktiv 76/758/EØF.

Før 01.04.83: Der er ikke fastsat krav om mindste og største lysstyrke.

- e) Skal være anbragt mindst 0,35 m og højst 1,50 m over vejbanen. Hvis karrosseriets form gør det påkrævet, kan stoplygte dog anbringes i en højde af indtil 2,10 m over vejbanen.

Før 01.01.71: På andet køretøj end bil, påhængs-/sættevogn til bil og campingvogn kan stoplygte være anbragt højst 1,50 m over vejbanen.

Før 01.01.66: Stoplygte kan være anbragt højst 1,50 m over vejbanen.

- f) Skal være anbragt således, at afstanden mellem lygterne i et lygtepar er mindst 0,60 m. Denne afstand kan dog nedsættes til 0,40 m for køretøj, hvis bredde er mindre end 1,30 m.
- g) Skal være synlig mindst 45° indad og udad samt mindst 15° over og under vandret. Vinklen under vandret kan dog være 5°, hvis lygtens højde over vejbanen er mindre end 0,75 m.
Før 01.01.71: Stoplygte skal være synlig mindst 30° indad og udad.
- (3) For tredje stoplygte gælder følgende:
- Må ikke være indbygget i nogen anden lygte.
 - Kan være anbragt i eller uden for køretøjet. Er stoplygten anbragt i køretøjet, må lyset fra den ikke genere føreren gennem førerspejle og/eller andre af køretøjets overflader herunder bagruden.
 - Skal have en lysstyrke på mellem 25 cd og 80 cd målt lige bagfra. Denne bestemmelse anses for opfyldt, hvis stoplygten er godkendt og mærket i henhold til FN-regulativ 7.
Før 01.04.00: Bestemmelsen anses som opfyldt, hvis stoplygten er godkendt og mærket i henhold til direktiv 76/758/EØF.
 - Skal være anbragt således, at lysåbningens underkant enten er højst 0,15 m under bagrudens synlige underkant eller mindst 0,85 m over vejbanen. Lysåbningens underkant skal dog være over lysåbningens overkant på de øvrige stoplygter.
 - Skal være anbragt i køretøjets midterplan i længderetningen dog således, at hvis stoplygten ikke kan anbringes i køretøjets midterplan i længderetningen på fast karrosseridel, kan der i stedet på de bevægelige karrosseridele, herunder døre, monteres to stoplygter så tæt på midterplanet som muligt eller en stoplygte forskudt højst 0,15 m til højre eller venstre fra midterplanet målt fra midterplanet til lygtens referencecentrum.
 - Skal være synlig mindst 10° til højre og venstre for køretøjets længdeakse samt 10° over og 5° under vandret.
Før 01.04.00: For ikke-påbudt stoplygte gælder følgende:
 - Må ikke være anbragt bag på køretøjet,
 - Skal ikke opfylde bestemmelserne om højde over vejbanen og synlighedsvinkler og
 - Kan være anbragt inden for bagrude, og der kan i så fald ses bort fra rudens indflydelse på lysstyrken.
- (4) Supplerende, ikke-påbudte stoplygter skal ikke opfylde bestemmelserne om afstand fra køretøjets yderste kant, højde over vejbanen og synlighedsvinkler.
- (5) Nødbremsesignal (signal, der viser andre trafikanter bag køretøjet, at køretøjet er påført en kraftig nedbremsning i forhold til vejforholdene) skal opfylde følgende krav:
- Skal afgives i form af samtidig aktivering af alle stoplygter eller retningsviserblinklygter.
 - Må kun tændes, når køretøjets hastighed er over 50 km/t., og bremsesystemet afgiver det nødbremsesignal, der er defineret i FN-regulativ 13 og 13-H.
 - Skal slukkes automatisk, hvis nødbremsesignalet, der er defineret i FN-regulativ 13 og 13-H, ikke længere afgives, eller hvis havariblinket er aktiveret.

6.04.004 Havariblink

- (1) Havariblink skal opfylde følgende betingelser:
- Skal med hensyn til farve, anbringelse, synlighed og blinkfrekvens opfylde bestemmelserne for retningsviserblinklygter.
 - Skal være tilsluttet således, at alle påbudte retningsviserblinklygter anvendes samtidigt.
Før 01.05.77: Havariblink kan være tilsluttet på én af følgende måder:
 - Så retningsviserblinklygterne blinker samtidigt.
 - Så forblinklygterne blinker afvekslende med bagblinklygterne.
 - Så retningsviserblinklygterne i venstre side blinker afvekslende med retningsviserblinklygterne i højre side.

- c) Skal aktiveres af særskilt betjeningskontakt og kan herudover være tilsluttet en anordning til automatisk aktivering ved kraftig deceleration af køretøjet, herunder ved kollision.
- d) Skal kunne fungere, uden at køretøjets tændingsanlæg er tilsluttet, eller motoren er i gang.
- e) Skal være tilsluttet en blinkende kontrollampe, som kan være kontrollampen for retningsviserbliklygterne.

Før 01.05.77: Havariblink skal være tilsluttet en blinkende kontrollampe eller et lydsignal eller således, at det ikke kan fungere under kørsel.

6.04.005 Afmærkningslygter

(1) Afmærkningslygte skal opfylde følgende betingelser:

- a) Skal afgive gult lys.
- b) Skal være synlig fra alle sider og mindst 5° under vandret. Bestemmelsen anses for opfyldt, hvis et køretøj er forsynet med flere afmærkningslygter, der tilsammen kan ses fra alle sider. Disse lygter skal være tilsluttet samme betjeningskontakt.
- c) Skal afgive 60-240 blink pr. minut.

(2) Afmærkningslygte skal være godkendt og mærket i henhold til FN-regulativ 65.

Før 01.07.25: Afmærkningslygte kan opfylde én af følgende betingelser:

- a) Kan være godkendt af Justitsministeriet under en tidligere godkendelsesordning.
- b) Kan være godkendt af Transportstyrelsen, Sverige.

(» Org«-mærket)

- c) Kan være godkendt af Kraftfahrt-Bundesamt, Tyskland.

(» K«-mærket)

- d) Kan opfylde de konstruktive bestemmelser i amerikansk standard SAE J 595 af august 1983, J 845 af januar 1984 eller J 1318 af april 1986 og være mærket tydeligt og holdbart med »SAE«.

6.04.006 Udrykningslygter

(1) Udrykningslygte skal opfylde følgende betingelser:

- a) Skal afgive blå lys.
- b) Skal være synlig fra alle sider og mindst 5° under vandret. Bestemmelsen anses for opfyldt, hvis et køretøj er forsynet med flere udrykningslygter, der tilsammen kan ses fra alle sider. Disse lygter skal være tilsluttet samme betjeningskontakt.
- c) Skal afgive 60-240 blink pr. minut.

(2) Udrykningslygte skal være godkendt og mærket i henhold til FN-regulativ 65.

Før 01.07.25: Udrykningslygte kan opfylde én af følgende betingelser:

- a) Kan være godkendt af Justitsministeriet under en tidligere godkendelsesordning.
- b) Kan være godkendt af Transportstyrelsen, Sverige.

(» Bl«-mærket)

- c) Kan være godkendt af Kraftfahrt-Bundesamt, Tyskland.

(» K«-mærket)

- d) Kan opfylde de konstruktive bestemmelser i amerikansk standard SAE J 595 af august 1983, J 845 af januar 1984 eller J 1318 af april 1986 og være mærket tydeligt og holdbart med »SAE«.

6.04.007 Overhalingssignal

(1) Fjernlyslygter eller nærllyslygter kan være tilsluttet således, at lygterne tændes ved aktivering af en fjederpåvirket kontakt. Køretøjets øvrige lygter må ikke tændes ved betjening af kontakten.

6.04.020 Bil

(1) Bil skal være forsynet med følgende lygter til signalgivning:

a) En forblinklygte, en sideblinklygte og en bagblinklygte i hver side.

Før 03.11.89: Retningsviservinger kan indrettes som sideblinklygter således, at de blinker i udslået stilling. Det er en betingelse, at bilmodellen originalt kunne fås med retningsviservinger.

Før 01.05.77: Bil skal være forsynet med et lige antal for-, bag- og sideblinklygter.

Før 01.01.66: Oprindeligt monterede retningsviservinger kan indrettes som sideblinklygter således, at de blinker i udslået stilling.

b) To stoplygter.

Før 03.11.89: Hvis den bageste blinklygte er sammenbygget med stoplygten, kan stoplyset være ude af funktion i den side, der blinker. Det er en betingelse, at bilmodellen originalt kunne fås med denne funktion.

Før 01.01.66: Bil skal være forsynet med mindst en stoplygte.

Hvis den bageste blinklygte er sammenbygget med stoplygten, kan stoplyset være ude af funktion i den side, der blinker.

c) Nødbremsesignal.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

d) Havariblink.

Før 01.04.78: Gælder ikke.

(2) Bil kan være forsynet med følgende lygter til signalgivning:

a) Tre eller fire stoplygter.

På bil med tre stoplygter skal den tredje stoplygte opfylde pkt. 6.04.003 (2).

Før 01.05.77: Bil kan være forsynet med mere end fire stoplygter.

b) Afmærkningslygte(r).

c) Overhalingssignal.

6.04.021 Personbil M1

(1) Personbil M1 skal være forsynet med tre stoplygter.

Før 01.10.00: Gælder ikke.

6.04.022 Personbil M2

(1) Personbil M2 kan være forsynet med:

a) To forblinklygter i hver side.

b) Personbil M2 hvis længde overstiger 9,00 m, kan være forsynet med fire sideblinklygter jævnt fordelt på hver side. Dette gælder dog ikke, hvis bilen er forsynet med blinkende sidemarkeringslygter som beskrevet i pkt. 6.03.023 (2) e).

c) To eller tre bagblinklygter i hver side.

d) Tre, fire eller seks stoplygter.

6.04.023 Personbil M3

(1) Personbil M3 skal opfylde bestemmelserne for personbil M2.

(2) Ledbus skal være forsynet med en sideblinklygte i hver side anbragt umiddelbart bag ledsektionen.

6.04.025 Lastbil N2

(1) Lastbil N2 skal opfylde bestemmelserne for personbil M2.

Før 01.04.78: Lastbil N2 kan være forsynet med otte fabriksmonterede stoplygter.

6.04.026 Lastbil N3

- (1) Lastbil N3 skal opfylde bestemmelserne for personbil M2.

Før 01.04.78: Lastbil N3 kan være forsynet med otte fabriksmonterede stoplygter.

6.04.031 Tohjulet motorcykel

- (1) Tohjulet motorcykel skal være forsynet med en stoplygte, der skal lyse ved aktivering af såvel forhjulsbremse som baghjulsbremse.

Før 01.10.75: Der er ikke krav om, at stoplygte skal lyse ved aktivering af forhjulsbremse.

Før 01.01.71: Gælder ikke for tohjulet motorcykel med egenvægt på højst 120 kg.

Før 01.07.56: Gælder ikke.

- (2) Tohjulet motorcykel skal være forsynet med en forblinklygte og en bagblinklygte i hver side.

For disse blinklygter gælder følgende betingelser:

- a) Afstanden mellem forblinklygterne skal være mindst 0,24 m.
- b) Afstanden mellem bagblinklygterne skal være mindst 0,18 m.
- c) Bagblinklygterne må ikke være anbragt mere end 0,40 m foran motorcyklens bageste punkt.
- d) Blinklygterne skal være synlige mindst 20° indad.

Før 01.09.95: Gælder alene for motorcykel til øvelseskørsel.

Før 01.04.83: Eventuel kontrolanordning for blinklygter skal ikke angive fejl ved blinklygter.

- (3) Tohjulet motorcykel kan være forsynet med:

- a) To stoplygter. Disse kan være anbragt med mindre indbyrdes afstand end 0,40 m.

Før 01.05.77: Tohjulet motorcykel kan være forsynet med flere stoplygter.

- b) Havariblink.

- c) Nødbremsesignal.

- d) Overhalingssignal.

- e) Afmærkningslygte(r).

- f) Seks blinklygter, hvis de to sideblinklygter er monteret i overensstemmelse med alle relevante krav i FN-regulativ 48 som foreskrevet for køretøjsklasse M1.

6.04.032 Tohjulet motorcykel med sidevogn

- (1) Tohjulet motorcykel med sidevogn skal opfylde bestemmelserne for tohjulet motorcykel, idet dog blinklygterne i højre side skal være anbragt på sidevognen så nær dennes yderkant som muligt.

6.04.033 Trehjulet motorcykel

- (1) Trehjulet motorcykel skal være forsynet med:

- a) Forblinklygter og bagblinklygter efter reglerne for bil.

Før 01.09.95: Trehjulet motorcykel uden førerhus og uden lad eller varekasse bag førersædet skal ikke være forsynet med retningsviserblinklygter. Eventuelle bagblinklygter på disse motorcykler kan være anbragt efter reglerne for tohjulet motorcykel.

- b) Stoplygter efter reglerne for bil.

Før 01.04.81: Trehjulet motorcykel uden førerhus og uden lad eller varekasse bag førersædet, kan være forsynet med stoplygter efter reglerne for tohjulet motorcykel.

- (2) Trehjulet motorcykel kan være forsynet med:

- a) Sideblinklygter efter reglerne for bil.

- b) Havariblink.

- c) Overhalingssignal.

- d) Afmærkningslygte(r).

- e) Nødbremsesignal.

(3) Afstanden mellem blinklygter foran eller bagpå motorcyklen skal være mindst 0,50 m.

6.04.040 Knallert

(1) Knallert skal opfylde bestemmelserne for motorcykel.

Før 01.11.19: Lille knallert kan være forsynet med følgende:

a) En forblinklygte og en bagblinklygte i hver side efter reglerne for tohjulet motorcykel, idet dog afstanden mellem forblinklygterne skal være mindst 0,22 m og mellem bagblinklygterne mindst 0,14 m. Blinklygterne må ikke være anbragt mere end 0,90 m over vejbanen.

Kontrolanordningen skal ikke angive fejl ved blinklygter.

b) En stoplygte efter reglerne for tohjulet motorcykel, idet stoplygten dog ikke må være anbragt mere end 0,90 m over vejbanen. Stoplygten skal ikke lyse ved aktivering af forhjulsbremsen.

Tohjulet knallert og trehjulet knallert uden førerhus skal dog ikke være forsynet med retningsviserblinklygter.

Hvis invalideknallert er forsynet med stoplys, skal der være to stoplygter.

Før 01.05.77: På knallert, der er godkendt inden denne dato (»TUM«-mærket), kan stoplygte være anbragt mindst 0,30 m og højst 1,50 m over vejbanen.

6.04.050 Traktor

(1) Traktor skal være forsynet med ét af følgende retningsviserblinksystemer:

a) En forblinklygte, en sideblinklygte og en bagblinklygte i hver side efter reglerne for bil.

b) En forblinklygte, en sideblinklygte og en bagblinklygte i hver side. For- og bagblinklygterne skal være synlige mindst 10° indad, og forblinklygterne må ikke være anbragt bag bagskærmens eller førerværnets forkant.

c) En forblinklygte og en bagblinklygte anbragt ved henholdsvis bagskærmens eller førerværnets forkant og bagkant. Lygterne skal være synlige mindst 10° indad.

d) En sammenbygget for- og bagblinklygte i hver side anbragt på bagskærmen eller førerværnet. Lygterne skal være synlige mindst 5° indad både fremad og bagud.

(2) Traktor skal være forsynet med havariblink.

Før 01.10.96: Gælder ikke.

(3) Registreringspligtig traktor skal være forsynet med to stoplygter.

(4) Traktor kan være forsynet med:

a) To forblinklygter i hver side.

b) To bagblinklygter i hver side.

c) Stoplygter efter reglerne for bil.

Før 01.05.77: Traktor kan være forsynet med et lige antal stoplygter.

d) Havariblink.

e) Afmærkningslygte.

f) Overhalingssignal.

(5) For retningsviserblinklygte gælder følgende:

a) Kan være anbragt indtil 1,90 m over vejbanen. Hvis karrosseriets form gør det påkrævet, kan retningsviserblinklygte anbringes i en højde af indtil 2,30 m over vejbanen.

b) Skal være synlig mindst 10° under vandret, hvis lygtens højde over vejbanen er højst 1,90 m. Vinklen kan dog være 5°, hvis lygtens højde over vejbanen er mindre end 0,75 m.

(6) Traktor skal være forsynet med afmærkningslygte(r), når der er påmonteret arbejdsredskaber eller andet udragende udstyr, der efter pkt. 6.05.050 (3) skal være afmærket med refleksanordninger.

(7) Hvis arbejdsredskab eller udragende udstyr dækker traktorens påbudte lygter til signalgivning, skal arbejdsredskabet eller det udragende udstyr være forsynet med tilsvarende lygter, eventuelt anbragt på en lygtebom.

6.04.060 Motorredskab

- (1) Motorredskab, skal opfylde bestemmelserne for traktor.
- (2) Motorredskab skal i lygtetændingstiden være forsynet med afmærkningslygte(r), hvis køretøjets bredde overstiger 2,50 m.
- (3) Motorredskab, der er bestemt til at føres af en gående, skal ikke være forsynet med lygter til signalgivning.

6.04.099 Motordrevet blokvogn

- (1) Motordrevet blokvogn skal opfylde bestemmelserne for personbil M2.
- (2) Motordrevet blokvogn skal tillige være forsynet med afmærkningslygte(r).

6.04.110 Påhængs-/sættevogn til bil

- (1) Påhængs-/sættevogn til bil skal være forsynet med:
 - a) En bagblinklygte i hver side.
 - b) To stoplygter.
- (2) Påhængs-/sættevogn til bil kan være forsynet med:
 - a) En eller to forblinklygter i hver side.
 - b) Påhængs-/sættevogn kan være forsynet med tre sideblinklygter jævnt fordelt på hver side, hvis køretøjets længde overstiger 9,00 m. Dette punkt gælder ikke, hvis køretøjet er forsynet med sidemarkeringslygter som beskrevet i pkt. 6.03.113 (2) c).
 - c) To eller tre bagblinklygter i hver side.
 - d) Tre, fire eller seks stoplygter efter reglerne for bil.
Før 01.05.77: Påhængs-/sættevogn til bil kan være forsynet med mere end seks stoplygter.
 - e) Havariblink.

6.04.120 Traktorpåhængsvogn

- (1) Traktorpåhængsvogn skal opfylde bestemmelserne for påhængs-/sættevogn til bil.
Før 01.10.96: På ikke-registreringspligtig traktorpåhængsvogn kan lygter til signalgivning sidde på en lygtebom.

6.04.130 Påhængsvogn til motorredskab

- (1) Påhængsvogn til motorredskab skal opfylde bestemmelserne for påhængs-/sættevogn til bil.
Før 01.10.96: På påhængsvogn til motorredskab kan lygter til signalgivning sidde på en lygtebom.

6.04.141 Campingvogn

- (1) Campingvogn skal opfylde bestemmelserne for påhængs-/sættevogn til bil.

6.04.142 Andet registreringspligtigt påhængsredskab

- (1) Andet registreringspligtigt påhængsredskab skal opfylde bestemmelserne for påhængs-/sættevogn til bil.
Før 01.10.96: På registreringspligtigt påhængsredskab kan lygter til signalgivning sidde på en lygtebom.

6.04.143 Ikke-registreringspligtigt påhængsredskab

- (1) Ikke-registreringspligtigt påhængsredskab skal opfylde bestemmelserne for påhængs-/sættevogn til bil.

Før 01.10.96: På ikke-registreringspligtigt påhængsredskab kan lygter til signalgivning sidde på en lygtebom.

6.04.150 Påhængskøretøj til motorcykel

(1) Påhængskøretøj til motorcykel skal opfylde bestemmelserne for påhængs-/sættevogn til bil.

6.04.160 Påhængsvogn til stor knallert

(1) Påhængsvogn til stor knallert skal opfylde bestemmelserne for påhængs-/sættevogn til bil.

6.04.199 Blokvogn

(1) Blokvogn skal opfylde bestemmelserne for påhængs-/sættevogn til bil.

Før 01.01.71: Gælder ikke for blokvogn, hvis opbygning ikke forhindrer, at føreren tilstrækkeligt tydeligt kan give tegn med hånden.

(2) Blokvogn skal tillige være forsynet med afmærkningslygte(r). Hvis blokvognens indretning gør det nødvendigt, kan afmærkningslygten(-terne) være anbragt på det trækkende køretøj.

6.04.200 Vogntog

(1) Vogntog, der trækkes af traktor eller motorredskab, skal i lygtetændingstiden være forsynet med afmærkningslygte(r), hvis vogntogets bredde overstiger 2,55 m.

6.04.320 Skolekøretøj

(1) Skolekøretøj skal opfylde bestemmelserne i bilag 5 til bekendtgørelse om kørekort.

6.04.340 Udrykningskøretøj

(1) Udrykningskøretøj skal tillige være forsynet med udrykningslygte(r).

(2) Udrykningslygter foran og bag på motorcykel skal være synlige mindst 80° til hver side.

(3) Udrykningskøretøj kan være forsynet med en eller flere supplerende udrykningslygter, som skal være tilsluttet samme kontakt som påbudt udrykningslygte. Supplerende udrykningslygte(r) skal ikke opfylde bestemmelserne i pkt. 6.04.006 (1) b) og 2).

(4) Lygtebro med udrykningssignaler på udrykningskøretøj, der tilhører politiet eller det statslige redningsberedskab, kan være afmonteret ved anden form for kørsel end udrykningskørsel.

(5) Udrykningskøretøj kan som supplement til de blå udrykningslygter være forsynet med blinkende fjernlyslygter, der kan blinke parvis eller skiftevis.

(6) Blinkende fjernlyslygter til udrykningskøretøj skal afgive 60-240 blink pr. minut.

(7) Udrykningskøretøj kan i stedet for blinkende fjernlyslygter være forsynet med to hvidt blinkende lygter, der, jf. pkt. (5) og (6), opfylder kravene til blinkende fjernlyslygter.

6.04.362 Slæbningskøretøj

(1) Slæbningskøretøj kan tillige være forsynet med to bagblinklygter og to stoplygter bag førerhuset og i højde med dettes tag.

6.04.363 Køretøj, der er særligt indrettet til at udføre arbejde på vej

(1) På køretøj med bagmonteret grus- eller saltspreder skal mindst et par stoplygter være synlige set lige bagfra.

(2) På køretøj med snerydningsaggregat eller bagmonteret grus- eller saltspreder skal være monteret afmærkningslygte(r).

6.05 Refleksanordninger m. v.

6.05.001 Generelle bestemmelser

- (1) Fremadvendende refleksanordning skal være hvid, bagudvendende refleksanordning skal være rød, og refleksanordning, der vender til siden, skal være gul. Er den bageste siderefleksanordning sammenbygget med bagudvendende lygte eller refleksanordning, kan den dog være rød.
- (2) Trekantet refleksanordning må alene anbringes bag på påhængskøretøj.
- (3) Påbudt refleksanordning skal opfylde én af følgende betingelser:
 - a) Skal være godkendt og mærket i klasse I (ikke-trekantet) eller III (trekantet) i henhold til FN-regulativ 3.
 - b) Skal være udført i overensstemmelse med amerikansk standard FMVSS 108 og »DOT«-mærket.
Før 01.01.17: Påbudt refleksanordning kan være godkendt og mærket i henhold til direktiv 76/757/EØF.
Før 01.04.92: Påbudt refleksanordning kan være godkendt af Justitsministeriet (»JRU«-mærket). Fremadvendende refleksanordning og refleksanordning, der vender til siden, kan bestå af »JRU«-mærket refleksfolie med minimumsareal 100 cm², beregnet til direkte påklæbning på karrosseri eller lignende.
- (4) Refleksanordninger i et reflekspar skal være ens, herunder af samme størrelse, form og farve samt refleksionsevne. De skal være anbragt symmetrisk i forhold til køretøjets midterplan i længderetningen og i samme højde over vejbanen.
Enkelt fremadvendende eller bagudvendende refleksanordning skal være anbragt i køretøjets midterplan i længderetningen.
- (5) Refleksanordningens placering måles som beskrevet i pkt. 6.02.001 (3).
- (6) Reflekterende nummerplade, nationalitetsmærke og skoleskilt anses ikke som refleksanordning.
- (7) Reklameskilte m.v., hvori der indgår reflekterende materiale, anses som supplerende refleksanordninger.
- (8) Påbudt fremadvendende eller bagudvendende refleksanordning må ikke kunne dækkes af døre, bagsmæk eller lignende.

6.05.002 Fremadvendende refleksanordninger

- (1) Påbudt fremadvendende refleksanordning:
 - a) Skal være anbragt højst 0,15 m fra køretøjets yderste kant. Afstanden mellem refleksanordninger, der indgår i et reflekspar, skal være mindst 0,40 m.
Før 01.05.77: Refleksanordning kan være anbragt højst 0,40 m fra køretøjets yderste kant, og afstanden mellem refleksanordninger kan være mindre end 0,40 m.
 - b) Skal være anbragt mindst 0,25 m og højst 0,90 m over vejbanen. Hvis køretøjets opbygning gør det nødvendigt, kan højden over vejbanen forøges til 1,50 m.
Før 01.05.77: Refleksanordning kan være anbragt højst 1,50 m over vejbanen.
 - c) Skal være synlig mindst 30° indad og udad og mindst 15° over og under vandret. Vinklen under vandret kan dog nedsættes til 5°, hvis refleksanordningens højde over vejbanen er mindre end 0,75 m.

6.05.003 Bagudvendende refleksanordninger

- (1) Påbudt bagudvendende refleksanordning skal opfylde følgende betingelser:
 - a) Skal være anbragt højst 0,40 m fra køretøjets yderste kant. Afstanden mellem refleksanordninger i et reflekspar skal være mindst 0,40 m, dog mindst 0,60 m for trekantede refleksanordninger, hvis påhængskøretøjets bredde er mindst 1,30 m.

Før 01.07.25: Afstanden mellem trekantede refleksanordninger kan være ned til 0,40 m.

Før 01.05.77: Afstanden mellem refleksanordninger kan være mindre end 0,40 m.

- b) Skal være anbragt mindst 0,25 m og højst 0,90 m over vejbanen. Hvis køretøjets opbygning gør det nødvendigt, kan højden over vejbanen forøges til 1,50 m.

Før 01.03.67: Refleksanordning kan være anbragt højst 1,20 m over vejbanen.

- c) Skal være synlig mindst 30° indad og udad og mindst 10° over og under vandret. Vinklen under vandret kan dog nedsættes til 5°, hvis refleksanordningens højde over vejbanen er mindre end 0,75 m.

6.05.004 Refleksanordninger, der vender til siden (siderefleksanordninger)

- (1) Påbudt refleksanordning, der vender til siden, skal opfylde følgende betingelser:

- a) Skal være anbragt mindst 0,25 m og højst 0,90 m over vejbanen. Hvis køretøjets opbygning gør det nødvendigt, kan højden forøges til 1,50 m.

Før 01.05.77: Refleksanordning kan være anbragt højst 1,50 m over vejbanen.

- b) Skal være synlig mindst 45° til hver side og mindst 10° over og under vandret. Vinklen under vandret kan dog nedsættes til 5°, hvis refleksanordningens højde over vejbanen er mindre end 0,75 m.

- (2) Påbudt refleksanordning på siderne skal være monteret, så de opfylder følgende betingelser:

- a) Der skal på hver side være mindst en refleksanordning på køretøjets midterste tredjedel.

- b) Den forreste refleksanordning på hver side skal være placeret højst 3,00 m fra køretøjets forreste punkt.

- c) Afstanden mellem to på hinanden følgende refleksanordninger må ikke være større end 3,00 m, dog 4,00 m hvis køretøjets opbygning gør det nødvendigt.

- d) Den bageste refleksanordning på hver side skal være placeret højst 1,00 m fra køretøjets bageste punkt.

Ved påhængskøretøjer skal tilkoblingsanordningen medregnes i køretøjets længde.

Før 01.05.77: Hvis køretøjets længde er højst 6,00 m, skal der på hver side være anbragt en refleksanordning; på motordrevet køretøj højst 1,00 m fra dets forreste punkt og på påhængskøretøj højst 0,40 m fra dets bageste punkt.

Hvis køretøjets længde overstiger 6,00 m, skal der på hver side være anbragt to refleksanordninger; på motordrevet køretøj højst 1,00 m fra dets forreste punkt henholdsvis 0,40 m fra dets bageste punkt og på påhængskøretøj højst 0,40 m fra chassisets forkant henholdsvis 0,40 m fra køretøjets bageste punkt.

Hvis køretøjets længde overstiger 8,00 m, men ikke 10,00 m, skal der på hver side tillige være anbragt en refleksanordning på køretøjets midterste tredjedel.

Hvis køretøjets længde overstiger 10,00 m, skal der på hver side tillige være anbragt to refleksanordninger på køretøjets midterste tredjedel med en indbyrdes afstand på mindst 2,00 m.

6.05.010 Motordrevet køretøj

- (1) Motordrevet køretøj kan være forsynet med følgende:

- a) Supplerende, fremadvendende refleksanordninger.
b) Supplerende, bagudvendende refleksanordninger.
c) Supplerende refleksanordninger, der vender til siden.

6.05.020 Bil

- (1) Bil skal være forsynet med:

- a) To bagudvendende refleksanordninger.

b) Refleksanordninger, der vender til siden, hvis bilens længde overstiger 6,00 m.

Før 01.04.95: Gælder ikke for personbil M1. Siderefleksanordning kan erstattes af sidemarkeringsslygte.

Før 01.04.90: Gælder kun, hvis bilens længde overstiger 8,00 m, eller den er godkendt til at indgå i et vogntog.

6.05.031 Tohjulet motorcykel

(1) Tohjulet motorcykel skal være forsynet med én bagudvendende refleksanordning.

Tohjulet motorcykel kan være forsynet med ekstra reflekterende udstyr og materialer bagud og til siden, forudsat at de ikke forringer effektiviteten af de obligatoriske lysanordninger og lyssignalanordninger. Det er en forudsætning, at sidevendt refleks er gul og bagudvendende refleks er rød.

6.05.032 Tohjulet motorcykel med sidevogn

(1) Tohjulet motorcykel med sidevogn skal være forsynet med to bagudvendende refleksanordninger.

6.05.033 Trehjulet motorcykel

(1) Trehjulet motorcykel skal være forsynet med to bagudvendende refleksanordninger.

6.05.040 Knallert

(1) Knallert skal opfylde bestemmelserne for motorcykel.

6.05.050 Traktor

(1) Traktor skal være forsynet med to bagudvendende refleksanordninger, der kan være anbragt indtil 0,60 m fra køretøjets yderste kant. Højden over vejbanen kan forøges til 1,50 m, hvis en lavere anbringelse kræver monteringsbeslag, der let kan blive beskadiget.

Før 01.05.77: Refleksanordning kan være anbragt højst 1,50 m over vejbanen.

(2) Hvis traktorens opbygning ikke gør det muligt at opfylde bestemmelserne om bagudvendende refleksanordningers anbringelse og synlighed, kan køretøjet forsynes med to par bagudvendende refleksanordninger efter følgende regler:

a) Det ene par skal opfylde bestemmelsen om en største højde på 0,90 m og skal have en indbyrdes afstand på mindst 0,40 m samt en synlighedsvinkel over vandret på mindst 15°.

Før 01.05.77: Dette par kan være anbragt højst 1,20 m over vejbanen, hvis det andet par er anbragt højst 1,80 m over vejbanen.

b) Det andet par kan anbringes i en højde på indtil 2,10 m og skal i øvrigt opfylde bestemmelserne i pkt. 6.05.003 (1) a) samt være synlige mindst 30° udad og indad og mindst 15° under vandret.

(3) Arbejdsredskaber og udragende udstyr, herunder tvillingedæk, skal være afmærket med følgende:

a) En fremadvendende og en bagudvendende refleksanordning i den eller de sider, hvor arbejdsredskabet m.v. rager mere end 0,15 m ud fra siden af traktoren.

b) To fremadvendende refleksanordninger og en siderefleksanordning på hver side, hvis arbejdsredskabet m.v. rager mere end 1,00 m frem.

c) To bagudvendende refleksanordninger og en siderefleksanordning på hver side, hvis arbejdsredskabet m.v. rager mere end 2,00 m bagud.

Refleksanordningerne skal være anbragt på arbejdsredskabet m.v. så nær den yderste kant som praktisk muligt.

(4) Hvis arbejdsredskab eller udragende udstyr dækker traktorens påbudte refleksanordninger, skal arbejdsredskabet eller det udragende udstyr være forsynet med tilsvarende refleksanordninger, eventuelt anbragt på en lygtebom.

6.05.060 Motorredskab

- (1) Motorredskab skal opfylde bestemmelserne for traktor.

Før 01.05.77: Placeringsmålene kan fraviges, hvis køretøjets konstruktion gør det påkrævet.

- (2) Motorredskab skal endvidere være forsynet med siderefleksanordninger, hvis køretøjets længde overstiger 6,00 m.

Før 01.04.95: Siderefleksanordning kan erstattes af sidemarkeringslygte.

Før 01.04.90: Gælder kun, hvis køretøjets længde overstiger 8,00 m.

Før 01.05.77: Placeringsmålene kan fraviges, hvis køretøjets opbygning gør det påkrævet.

- (3) Motorredskab, der er beregnet til at føres af en gående, skal ikke være forsynet med refleksanordninger.

6.05.099 Motordrevet blokvogn

- (1) Motordrevet blokvogn skal opfylde bestemmelserne for bil.

6.05.100 Påhængskøretøj

- (1) Påhængskøretøj skal være forsynet med følgende:

- a) To fremadvendende refleksanordninger.

Før 01.01.71: Gælder ikke.

- b) To bagudvendende, trekantede refleksanordninger anbragt med spidsen opad.

- c) Siderefleksanordninger.

Før 01.04.95: Siderefleksanordning kan erstattes af sidemarkeringslygte.

- (2) Påhængskøretøj kan være forsynet med følgende:

- a) Supplerende, fremadvendende refleksanordninger.

- b) Supplerende, bagudvendende refleksanordninger. Bortset fra refleksanordninger, der er sammenbygget med lygter eller som indgår i bomærker eller lignende, skal supplerende, bagudvendende refleksanordninger være trekantede og anbragt med spidsen opad.

- c) Supplerende siderefleksanordninger.

6.05.340 Udrykningskøretøj

- (1) Udrykningskøretøj kan være forsynet med supplerende refleksafmærkning på alle køretøjets sider.

Refleksafmærkningen skal være udformet på én af følgende måder:

- a) Med rød/hvide eller rød/gule diagonale striber med en vinkel på $45^\circ \pm 5^\circ$ og en bredde på 100 mm $\pm 2,5$ mm. Foran og bagpå skal refleksafmærkningen være anbragt symmetrisk således, at trafikken ledes uden om køretøjet.

- b) Med Battenburg-mønster. Farverne skal være blå/gule for politiets køretøjer, grøn/gule for ambulancer og tilsvarende køretøjer, samt rød/gule for brand og redning.

- (2) Udrykningskøretøj kan være forsynet med reflekterende tekst i samme farve som den supplerende refleksafmærkning, herunder »POLITI«, »ALARM 112«, »AMBULANCE«, »LÆGEVAGT«, »INDSATSLEDER« eller tilsvarende relevant for korpset.

6.05.363 Køretøj, der er særligt indrettet til at udføre arbejde på vej

- (1) På køretøj med bagmonteret grus- eller saltspreder skal påbudte bagudvendende refleksanordninger være synlige set lige bagfra.
- (2) Køretøj, der er særligt indrettet til at udføre arbejde på vej, kan være forsynet med supplerende refleksafmærkning på alle køretøjets sider efter reglerne i pkt. a) til b):
 - a) Refleksafmærkningen skal være udført med enten rød/hvide eller rød/gule diagonale striber med en vinkel på $45^\circ \pm 5^\circ$ og en bredde på $100 \text{ mm} \pm 2,5 \text{ mm}$.
 - b) Refleksafmærkningen skal foran og bagpå være anbragt symmetrisk således, at trafikken ledes uden om køretøjet, og skal på siderne være anbragt således, at trafikken ledes foran eller uden om køretøjet.

6.06 Lydsignalapparater

6.06.001 Generelle bestemmelser

- (1) Et køretøj må kun være forsynet med lydsignalapparat, der opfylder følgende bestemmelser:
 - a) Lydsignalapparat skal i hele aktiveringsperioden afgive klart lydende tone med konstant styrke og frekvens.
Før 01.11.19: Lille knallert kan være forsynet med klart lydende klokke.
Lydsignalapparat kan bestå af flere sammenkoblede lydgivere, der virker samtidigt.
 - b) Lydtrykket må ikke overstige følgende værdi: 118 dB(A). Lydtrykket skal dog mindst være 105 dB(A). Gælder for lydsignalapparater til køretøjer i klasse M og N samt motorcykler.
Lydtrykket måles i overensstemmelse FN-regulativ 28, pkt. 6.2.
Før 01.07.25: Gælder ikke.
- (2) Lydsignalapparat til trykluft må ikke være tilsluttet direkte til beholdere i trykluftbremsesystem. Lydsignalapparat til vacuum må ikke være tilsluttet bremsesystemet på køretøj med vacuumbremser eller vacuumforstærkede bremser.
- (3) Et køretøj kan være forsynet med baksignal, der opfylder følgende supplerende bestemmelser:
 - a) Baksignal må ikke afgive signal, der er til unødigt ulempe for andre trafikanter.
 - b) Baksignal må kun kunne aktiveres, når tændingskontakten er tændt, og når enten bakgear er indkoblet, eller speedometerkontakt er tændt.
Køretøj uden tændingskontakt skal være forsynet med anden manuel betjent afbryder for baksignalet.
 - c) Baksignal kan afgive intermitterende (periodisk) signal.

6.06.010 Motordrevet køretøj

- (1) Motordrevet køretøj skal være forsynet med lydsignalapparat.
Før 01.05.77: Gælder ikke for motorredskab.
Før 01.01.71: Gælder ikke for traktor, som ikke skal registreres eller godkendes.
Gælder ikke for motordrevet blokvogn.

6.06.021 Personbil M1

- (1) Personbil M1 må ikke være forsynet med baksignal. Dette gælder ikke, hvis bilen er forsynet med elmotor eller elmotor kombineret med forbrændingsmotor som drivkraft og ikke samtidigt er forsynet med et særligt lydsystem til vedvarende advarselslyd for fodgængere, cyklister m.v.

6.06.060 Motorredskab

(1) Motorredskab, der er beregnet til at føres af en gående, skal ikke være forsynet med lydsignalapparat.

6.06.320 Skolekøretøj

(1) Skolekøretøj skal opfylde bestemmelserne i bilag 5 til bekendtgørelse om kørekort.

6.06.340 Udrykningskøretøj

(1) Udrykningskøretøj skal være forsynet med et eller flere udrykningshorn.

(2) Udrykningshorn skal være ét af følgende:

- a) To-tonet (High-Low), der skifter mellem to toner.
- b) Mc Cloud (Yelp), hvor frekvensen stiger hurtigt.
- c) Ulvehyl (Wail), hvor frekvensen stiger og falder langsomt.

(3) Lygtebro med udrykningssignaler på udrykningskøretøj, der tilhører politiet eller det statslige redningsberedskab, kan være afmonteret ved anden form for kørsel end udrykningskørsel.

(4) Ambulance med en tilladt totalvægt på over 3.500 kg kan være forsynet med baksignal.

6.06.364 Campingbil

(1) Campingbil med tilladt totalvægt over 3.500 kg kan være forsynet med baksignal.

6.07 Radioanlæg, fjernsyn m.v.

6.07.001 Generelle bestemmelser

(1) Radio- og telefonanlæg m.v. skal være anbragt således, at førerens udsyn ikke hindres, eller hans betjening af køretøjet vanskeliggøres.

Apparatet skal være anbragt således, at det, hvis det er beregnet til at blive betjent af føreren under kørsel, kan betjenes uden at føreren skal ændre sin stilling væsentligt.

(2) Opkaldeanordningen for radiokommunikationsanlæg kan være tilsluttet køretøjets lydsignalapparat og/eller nærlyslygter. Forbindelsen mellem radioanlægget og lydsignalapparatet (nærlyslygterne) skal kunne afbrydes med en særlig kontakt.

(3) Fjernsynsapparat og lignende skal opfylde én af følgende betingelser:

- a) Skal være anbragt således, at føreren ikke kan se skærmen under kørslen.
- b) Skal være tilsluttet således, at det ikke kan tændes, når motoren er i gang.

Bestemmelsen gælder ikke for fjernsynsudstyr, der alene er indrettet som supplement til påbudte førerspejle eller til overvågning af passagerum, herunder automatiske døre.

(4) Antenne skal være anbragt og indrettet på følgende måde:

- a) Så ingen del af antennen under kørslen, herunder ved kraftig opbremsning og acceleration, bevæger sig uden for køretøjets ydre begrænsning.
- b) Så den ikke frembyder unødigt fare for andre trafikanter.

(5) Radio- og teleterminaludstyr skal opfylde bestemmelserne i bekendtgørelsen nævnt i pkt. 6.01.002 (1).

6.08 Tyverialarm, startspærre m.v.

6.08.001 Tyverialarm

(1) Tyverialarm skal ved aktivering afgive signal med et eller flere af følgende:

- a) Med køretøjets lydsignalapparat.
- b) Med særligt lydsignalapparat.
- c) Med køretøjets nærlyslygter.
- d) Med nogle af eller alle køretøjets retningsviserblinklygter.

- (2) Lydsignal skal automatisk ophøre senest 30 sekunder efter aktiveringen og må først begynde igen, når alarmen aktiveres på ny.
- (3) Lyssignal, der skal bestå af blink, skal automatisk ophøre senest 5 minutter efter aktiveringen og må først begynde igen, når alarmen aktiveres på ny.
- (4) Aktivering af alarmen må ikke kunne ske under kørsel, eller når køretøjet i øvrigt anvendes og betjenes som tilsigtet.

6.08.002 Startspærre

- (1) Påbudt startspærre skal opfylde de konstruktive bestemmelser i ét af følgende regelsæt:

- a) FN-regulativ 116.
- b) FN-regulativ 162.
- c) Amerikansk standard FMVSS 114.
- d) Canadisk standard CMVSS 114.

Før 01.07.25: Startspærre kan opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 97.

Før 01.01.17: Startspærre kan opfylde de konstruktive bestemmelser i direktiv 74/61/EØF som ændret ved direktiv 95/56/EF.

6.08.010 Motordrevet køretøj

- (1) Motordrevet køretøj kan være forsynet med tyverialarm.
- (2) Motordrevet køretøj kan være forsynet med startspærre.

6.08.021 Personbil M1

- (1) Personbil M1 skal være forsynet med startspærre.

Før 01.10.98: Gælder ikke.

6.08.024 Varebil N1

- (1) Varebil N1 skal være forsynet med startspærre.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

6.09 Særlig afmærkning

6.09.001 Generelle bestemmelser

- (1) Påmaling til afmærkning af udragende dele skal være udført med gul/sorte striber i henhold til standard DS/ISO 3864.

Før 01.07.25: Påmaling til afmærkning af udragende dele kan være udført med gul/sorte striber i henhold til standard DS 734.

- (2) Refleksanordninger til afmærkning af udragende dele skal opfylde bestemmelserne i pkt. 6.05.001 (1), (3) og (7) samt bestemmelserne om synlighedsvinklen i pkt. 6.05.002, 6.05.003 og 6.05.004.
- (3) For lygter til afmærkning på udragende dele gælder følgende:
 - a) At tilslutningen skal opfylde bestemmelserne i pkt. 6.03.001 (4).
 - b) At fremadvendende lygte skal opfylde bestemmelserne i pkt. 6.03.002 (1) a), b), c), d) og g) samt (2).
 - c) At bagadvendende lygte skal opfylde bestemmelserne i pkt. 6.03.003 (1) a), b), c), d) og f) samt (2).
 - d) At lygter, der vender til siden, skal opfylde bestemmelserne i pkt. 6.03.008 (1) a), b) og d).
 - e) At afmærkningslygte skal opfylde bestemmelserne i pkt. 6.04.005.
 - f) At særlig afmærkningslygte på læssebagsmæk alene skal opfylde bestemmelserne i pkt. 6.09.002.

6.09.002 Særlige afmærkningslygter på læssebagsmæk

(1) Særlige afmærkningslygter på læssebagsmæk skal opfylde følgende betingelser:

- a) Skal afgive gult lys.
- b) Skal være anbragt højst 0,40 m fra læssebagsmækkens yderste hjørner.
- c) Skal være rettet bagud, når læssebagsmækken er i arbejdsstilling.
- d) Må ikke kunne tændes, når læssebagsmækken er klappet op.
- e) Skal afgive 100-240 blink pr. minut.

6.09.003 Lygtebom

(1) Lygtebom skal være udstyret med følgende:

- a) Anordning, der sikrer en forsvarlig fastgørelse.
- b) To baglygter.
- c) Nummerpladelygte(r).
- d) To retningsviserblinklygter.
- e) To stoplygter.
- f) To refleksanordninger.

Lygtebom skal være anbragt mindst 0,35 m og højst 0,90 m over vejbanen.

Lygtebom skal have en sådan dimension, at lygter og refleksanordninger, med undtagelse af nummerpladelygter, er anbragt højst 0,40 m fra køretøjets yderste kant.

Lygterne på lygtebommen skal være tilsluttet de tilsvarende påbudte lygter bag på køretøjet.

Lygter og refleksanordninger på lygtebom medregnes ikke i antallet af påbudte eller tilladte lygter og refleksanordninger bag på køretøjet.

6.09.020 Bil

(1) Dele, som rager 1,00 m eller mere frem foran køretøjets egentlige karrosseri i original udførelse skal opfylde følgende betingelser:

- a) Skal foran og på de forreste 0,50 m på siderne være forsynet med påmaling til afmærkning af udragende dele.
- b) Skal foran være forsynet med mindst en lygte, der lyser hvidt fremad.
- c) Skal ved forenden på hver side være forsynet med mindst en lygte, der lyser gult til siderne.

Før 01.04.79: Gælder ikke.

(2) Dele, som rager 2,00 m eller mere frem foran køretøjets egentlige karrosseri i original udførelse, skal tillige ved forenden være forsynet med en afmærkningslygte. Lygten skal være tilsluttet således, at den kan tændes, uden at køretøjets lygter til markering er tændt.

Før 01.04.79: Gælder ikke.

(3) Dele, som rager mindre end 1,00 m frem foran køretøjets egentlige karrosseri i original udførelse samt dele, der rager bagud for køretøjets bagende i original udførelse, kan være forsynet med påmaling til afmærkning af udragende dele.

(4) Dele, som rager frem foran eller bagud for køretøjets egentlige karrosseri i original udførelse, kan være forsynet med refleksanordninger til afmærkning af udragende dele.

(5) Læssebagsmæk kan være forsynet med to særlige afmærkningslygter på læssebagsmæk.

6.09.021 Personbil M1

(1) Personbil M1 kan være forsynet med lygtebom.

6.09.022 Personbil M2

(1) Personbil M2 skal opfylde bestemmelserne for personbil M1.

6.09.023 Personbil M3

(1) Personbil M3 skal opfylde bestemmelserne for personbil M1.

6.09.024 Varebil N1

(1) Varebil N1 skal opfylde bestemmelserne for personbil M1.

6.09.050 Traktor

(1) Traktor kan være forsynet med særlig afmærkning efter reglerne for bil.

6.09.060 Motorredskab

(1) Motorredskab skal i lygtetændingstiden være forsynet med lygter til afmærkning på udragende dele.

Før 01.05.77: Fremadvendende lygte kan afgive hvidt eller gulligt lys.

(2) Motorredskab kan være forsynet med særlig afmærkning efter reglerne for bil.

6.09.099 Motordrevet blokvoan

(1) Motordrevet blokvoan kan være forsynet med særlig afmærkning efter reglerne for bil.

6.09.363 Køretøj, der er særligt indrettet til at udføre arbejde på vej

(1) Køretøj, der er indrettet som mobil afspærring, kan være forsynet med reflekterende tavler og gult blinklys i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 818 af 22. juni 2017 om afmærkninger af vejarbejder mv.

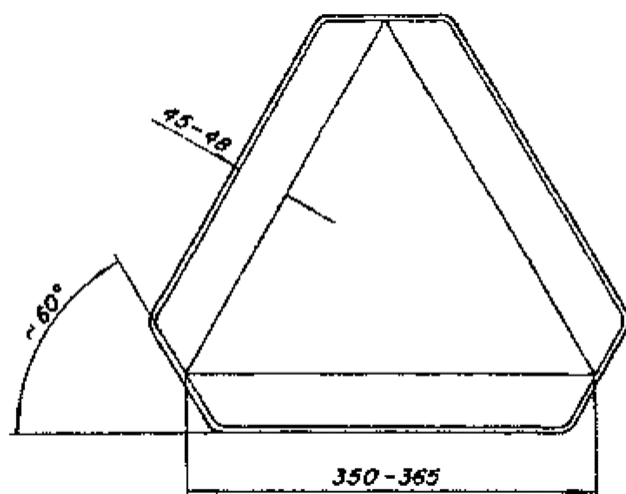
6.10 Afmærkning af langsomtkørende køretøjer

6.10.001 Generelle bestemmelser

(1) Et køretøj må kun være forsynet med påbudt eller tilladt afmærkning som langsomtkørende køretøj.

(2) Afmærkning som langsomtkørende køretøj skal opfylde følgende betingelser:

- a) Skal bestå af en r d, fluorescerende, ligesidet trekant med en r d reflekterende kant, som vist i nedenstående eksempel, hvori målene er angivet i millimeter.

- b) Skal være anbragt bag på køretøjet med spidsen opad og være rettet bagud.

(3) Afmærkning som langsomtkørende køretøj skal endvidere opfylde én af følgende betingelser:

- a) Skal være godkendt og mærket i henhold til FN-regulativ 69.
- b) Skal være godkendt af Transportstyrelsen, Sverige.

(» Lf«-mærket)

- c) Skal opfylde de lystekniske krav til fluorescerende materiale i FN-regulativ 27 og til reflekterende vejtafle materiale type 4 i bekendtgørelse nr. 426 af 13. april 2023 om anvendelse af vejafmærkning.
- (4) Afmærkning som langsomtkørende køretøj kan være aftagelig.

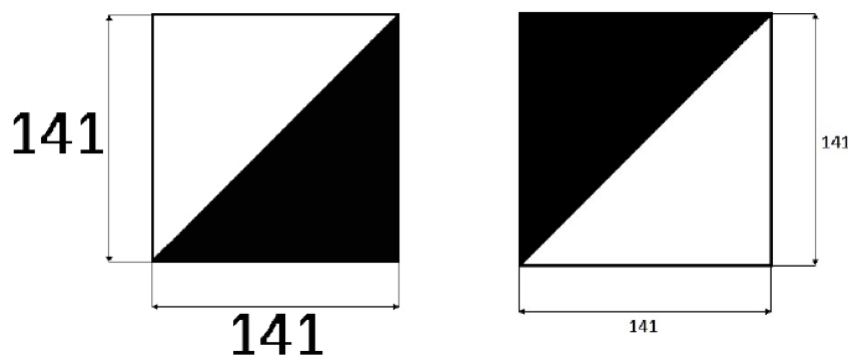
6.10.002 Særlig afmærkning af brede køretøjer

(1) Særlig afmærkning af brede køretøjer skal være udført med skråstillede fluorescerende eller reflekterende rød/hvide striber. Striberne skal anbringes 45° på skrå fra midten og udad/nedad.

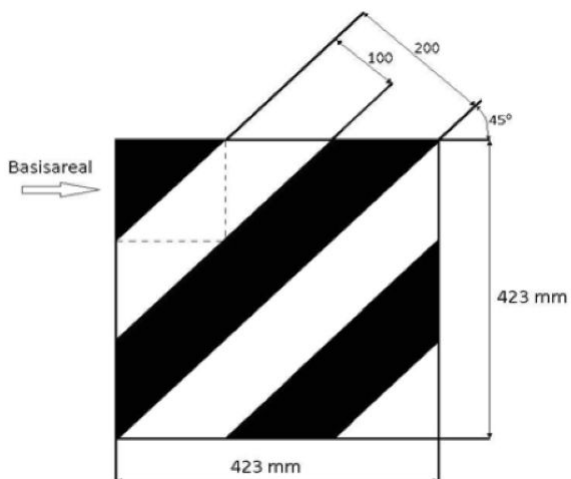
(2) Afmærkningen skal opfylde de fotometriske krav i FN-regulativ 104, bilag 7.

Et basisareal er en del af en afmærkning med målene 141 x 141 mm.

Basisarealer:

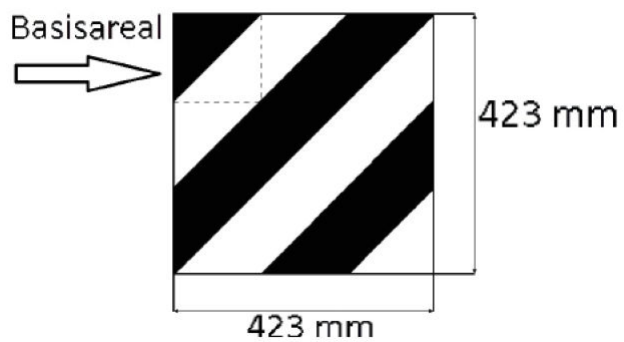

Skitse med mål på striber i mm

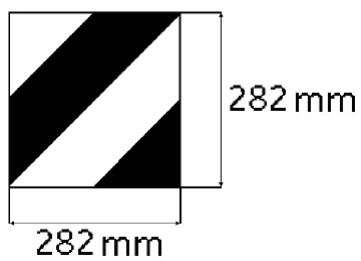

(3) Dimensionen på hver afmærkning skal opfylde målene i nedenstående eksempler. Figurerne viser kun afmærkningen i den ene side:

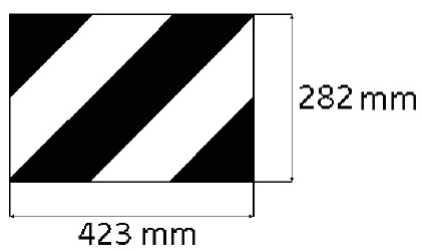
Form A

Form B

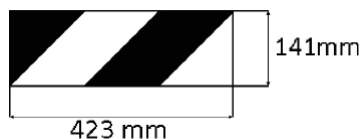
Form R, som må monteres vandret eller lodret

Form L, som må monteres vandret eller lodret

Form K. Der skal monteres to i hver side, og de må monteres vandret eller lodret

(4) Afvigelser fra arealerne er tilladt på følgende betingelser:

- a) Det synlige areal af hver afmærkning skal være 795 cm^2 svarende til arealet af fire basisarealer.
- b) Hvis karrosseriets form gør det påkrævet, kan hver afmærkning deles i to dele, som hver består af mindst to basisarealer.

(5) Afmærkningen skal være placeret højst 0,10 m fra køretøjets yderste kant og skal være synlig lige forfra og lige bagfra.

6.10.050 Traktor

(1) Traktor, hvis faktiske bredde overstiger 2,55 m, skal i hver side være forsynet med en eller to særlige afmærkninger af brede køretøjer.

Før 01.11.19: Gælder ikke.

6.10.060 Motorredskab

(1) Motorredskab, hvis faktiske bredde overstiger 2,55 m, skal i hver side være forsynet med en eller to særlige afmærkninger af brede køretøjer.

Før 01.11.19: Gælder ikke.

6.10.120 Traktorpåhængsvogn

(1) Traktorpåhængsvogn, hvis faktiske bredde overstiger 2,55 m, skal i hver side være forsynet med en eller to særlige afmærkninger af brede køretøjer.

Før 01.11.19: Gælder ikke.

(2) Traktorpåhængsvogn, kan være forsynet med særlig afmærkning af brede køretøjer, uanset bredden ikke overstiger 2,55 m.

6.10.130 Påhængsvogn til motorredskab

(1) Påhængsvogn til motorredskab, hvis faktiske bredde overstiger 2,55 m, skal i hver side være forsynet med en eller to særlige afmærkninger af brede køretøjer.

Før 01.11.19: Gælder ikke.

(2) Påhængsvogn til motorredskab kan være forsynet med særlig afmærkning af brede køretøjer, uanset bredden ikke overskrider 2,55 m.

6.10.140 Påhængsredskab

(1) Påhængsredskab til traktor eller motorredskab, hvis faktiske bredde overstiger 2,55 m, skal i hver side være forsynet med en eller to særlige afmærkninger af brede køretøjer.

Før 01.11.19: Gælder ikke.

(2) Påhængsredskab til traktor eller motorredskab kan være forsynet med særlig afmærkning af brede køretøjer, uanset bredden ikke overskrider 2,55 m.

6.11 Refleksplanker

6.11.001 Generelle bestemmelser

(1) Refleksplanke til bil skal være udført med diagonale striber af skiftevis gult reflekterende og rødt fluorescerende materiale og være udformet som vist i nedenstående model 1, 2, 3 eller 4.

Model 1

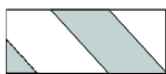
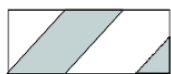
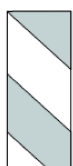
Model 2

Model 3

Model 4

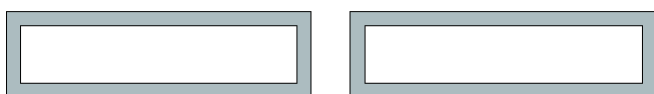

(2) Refleksplanke til påhængs-/sættevogn til bil skal være udført med gult reflekterende materiale omgivet af en rød fluorescerende kant og være udformet som vist i nedenstående model 5, 6, 7 eller 8.

Model 5

Model 6

Model 7

Model 8

(3) Refleksplanke skal have følgende mål, jf. FN-regulativ 70:

- a) Den samlede længde af refleksplanke bestående af en, to eller fire dele skal være mindst 1130 mm og højst 2300 mm. De enkelte dele af en refleksplanke skal have samme længde.
 - b) Bredden skal være følgende:
 - 140 ± 10 mm for bil.
 - $200 + 30$ mm eller - 5 mm for påhængs-/sættevogn til bil.
 - c) På refleksplanke til bil skal de diagonale striber have en vinkel på $45 \pm 5^\circ$ og en bredde på $100 \pm 2,5$ mm.
 - d) På refleksplanke til påhængs-/sættevogn til bil skal den fluorescerende kant have en bredde på 40 ± 1 mm.
- (4) Refleksplanke skal opfylde følgende betingelser:
- a) Skal være anbragt bag på køretøjet og være rettet bagud.
 - b) Skal være anbragt symmetrisk i forhold til køretøjets midterplan i længderetningen. Dele, der indgår i et par, skal være ens.
 - c) Skal være anbragt højst 1,50 m over vejbanen, målt til underkanten, eller være anbragt højst 2,10 m over vejbanen, målt til overkanten.
 - d) Skal være godkendt og mærket i henhold til FN-regulativ 70 eller opfylde de lystekniske krav til fluorescerende materiale i FN-regulativ 27 og til reflekterende vejtaflemateriale type 4 i bekendtgørelse om anvendelse af vejafmærkning.
- (5) Et køretøj må kun være forsynet med påbudt eller tilladt refleksplanke.

6.11.023 Personbil M3

- (1) Ledbus med en længde på op til 18,75 m skal være forsynet med refleksplanke til bil. Kravet gælder dog ikke for ledbus, der er kategoriseret som bybus.
- Før 01.06.00: Ledbus kan have refleksplanke til påhængskøretøj.
- (2) Ledbus med en længde, der overstiger 18,75 m, skal, ud over refleksplanke efter pkt. (1), bag på være forsynet med et skilt, der med mindst 70 mm høje tal angiver bussens længde. Længden angives oprundet som helt tal i meter efterfulgt af bogstavet "m" med en højde på mindst 35 mm. Skiltet skal være hvidt og have en længde på mindst 565 mm og en højde på mindst 195 mm med rød fluorescerende kant på mindst 40 mm.

6.11.025 Lastbil N2

- (1) Lastbil N2 skal være forsynet med refleksplanke, hvis den tilladte totalvægt er over 7.500 kg. Kravet gælder ikke for lastbil, der er trækraft for sættevogn.

6.11.026 Lastbil N3

- (1) Lastbil N3 skal være forsynet med refleksplanke. Kravet gælder ikke for lastbil, der er trækraft for sættevogn.

6.11.111 Påhængs-/sættevogn O1

- (1) Påhængs-/sættevogn O1, der er mere end 8,00 m lang, skal være forsynet med refleksplanke.
- Før 01.07.25: Gælder ikke.

6.11.112 Påhængs-/sættevogn O2

- (1) Påhængs-/sættevogn O2, der er mere end 8,00 m lang, skal være forsynet med refleksplanke.
- Før 01.07.25: Gælder ikke.

6.11.113 Påhængs-/sættevogn O3

(1) Påhængs-/sættevogn O3, der er mere end 8,00 m lang, skal være forsynet med refleksplanke.

6.11.114 Påhængs-/sættevogn O4

(1) Påhængs-/sættevogn O4 skal være forsynet med refleksplanke.

6.11.200 Vogntog

(1) I vogntog bestående af lastbil og kærre skal bilen ikke være forsynet med refleksplanke.

(2) Når refleksplanken er monteret på afskærmning bagtil mod underkøring, skal pkt. 6.11.001 (4) a) kun være opfyldt på vogntogets bageste køretøj.

6.12 Kørellys

6.12.001 Generelle bestemmelser

(1) Som kørellys kan anvendes én af følgende lygter:

- a) Nærlyslygter.
- b) Tågeforlygter.
- c) Kørelyslygter.
- d) Nærlyslygter med reduceret spænding.

(2) Hvis nærlyslygter eller tågelygter anvendes som kørellys, skal påbudte lygter til markering tænde samtidig.

Før 01.04.96: Hvis instrumentlyset ikke tændes samtidig med nærlys eller tågeforlygter, der anvendes som kørellys, er det tilladt, at positionslygterne heller ikke tændes samtidig.

(3) Hvis kørelyslygter eller nærlyslygter anvendes som kørellys, kan baglygter og andre lygter til markering tænde samtidig.

(4) Kørelysautomatik skal træde ud af funktion, når køretøjets lyskontakt sættes i positions- eller nær-/fjernlysstilling.

Før 01.04.96: Gælder kun for kørelysautomatik tilsluttet kørelyslygter eller tågeforlygter.

(5) Der gælder følgende for kørelysautomatik:

- a) Nærlyslygter kan være tilsluttet kørelysautomatik.
- b) Tågeforlygter må ikke være tilsluttet kørelysautomatik.
- c) Kørelyslygter skal være tilsluttet kørelysautomatik.
- d) Nærlyslygter med reduceret spænding skal være tilsluttet kørelysautomatik.

Før 01.04.96: Kørelysautomatik til alle de nævnte lygter var tilladt men ikke krævet.

Ved tilslutning af kørelysautomatik til nærlys tillades, at fjernlyslygterne kan tændes.

(6) Et køretøj må kun være forsynet med påbudt eller tilladt kørellys.

6.12.002 Kørelyslygter

(1) Kørelyslygte skal opfylde følgende betingelser:

- a) Skal afgive hvidt eller gulligt (selektiv gul) lys.
- b) Skal være anbragt foran på køretøjet og være rettet fremad.
- c) Skal være anbragt højst 0,40 m fra køretøjets yderste kant.
- d) Skal være anbragt mindst 0,25 m og højst 1,50 m over vejbanen.
- e) Skal have en lysstyrke på mellem 400 cd og 1200 cd.

Bestemmelsen anses for opfyldt, hvis lampen har et effektforbrug på mellem 15 W og 21 W og er anbragt foran en parabol.

f) Skal have en lysende flade på mindst 40 cm².

(2) Kørelyslygter i et lygtepar skal opfylde bestemmelserne i pkt. 6.02.001 (2).

(3) Køreløssygters placering måles som beskrevet i pkt. 6.02.001 (3).

6.12.003 Nærlyssygter med reduceret spænding

(1) Spændingen over lampen skal ved et 12 V eller 24 V anlæg være mindst 11 V henholdsvis 22 V ved fuld ladespænding.

6.12.020 Bil

(1) Bil kan være forsynet med to køreløssygter.

6.12.030 Motorcykel

(1) Motorcykel kan være forsynet med to køreløssygter.

(2) Særligt køreløssygter kan afgives af to køreløssygter eller to køreløssygter og en nærlyssygte (evt. med reduceret spænding).

6.12.032 Tohjulet motorcykel med sidevogn

(1) Køreløssygter skal være anbragt på motorcyklen efter reglerne for tohjulet motorcykel.

6.12.040 Knallert

(1) Knallert skal opfylde bestemmelserne for motorcykel.

Før 01.11.19: Lille knallert kan være forsynet med én køreløssygte.

6.12.050 Traktor

(1) Traktor kan være forsynet med to køreløssygter.

6.12.060 Motorredskab

(1) Motorredskab skal opfylde bestemmelserne for traktor.

6.12.099 Motordrevet blokvogn

(1) Motordrevet blokvogn skal opfylde bestemmelserne for bil.

6.13 Konturafmærkning

6.13.001 Generelle bestemmelser

(1) Konturafmærkning skal vise et køretøjs vandrette og lodrette dimensioner, og skal være reflekterende.

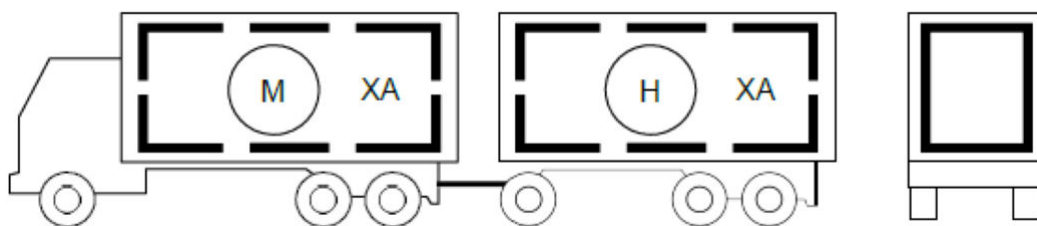
(2) Som konturafmærkning kan anvendes én af følgende muligheder:

- Fuld konturafmærkning, bestående af en konturafmærkning, der viser køretøjets omrids med en kontinuerlig linje.
- Delvis konturafmærkning, bestående af en konturafmærkning, der viser køretøjets vandrette dimension med en kontinuerlig linje og dets lodrette dimension ved markering af de øvre hjørner.
- Linjeafmærkning, bestående af en synlighedsmærkning, der skal vise et køretøjs vandrette dimensioner (længde og bredde) ved en kontinuerlig linje.

(3) Konturafmærkning skal opfylde følgende betingelser:

- Skal være godkendt og mærket i klasse »C« i henhold til FN-regulativ 104,
- Skal være udført af 50-60 mm bredt reflekterende materiale.
- Skal være forsynet med mindst et synligt »E«-mærke på enhver del af konturafmærkningen.

- d) Skal være af gul eller hvid farve ved anbringelse på siden af køretøjet og af rød eller gul farve ved anbringelse bag på køretøjet.
 - e) Skal være anbragt således, at hvis de sammenhængende dele af konturafmærkningen brydes, må afstanden mellem delene højst være 50% af længden af den korteste del.
 - f) Skal være anbragt således, at den nederste del af konturafmærkningen er anbragt mindst 0,25 m og højst 1,50 m over vejbanen, dog 2,50 m hvis køretøjets opbygning gør det nødvendigt.
 - g) Skal være anbragt således, at afstanden fra hver påbudt stoplygte er større end 0,20 m.
- (4) Fuld konturafmærkning skal være anbragt på siden og/eller bag på køretøjet så tæt på dets yderste kanter som muligt som vist på nedenstående eksempel.

- (5) Delvis konturafmærkning skal opfylde følgende betingelser:
- a) Skal være anbragt på siden og/eller bag på køretøjet så tæt på dets yderste kanter som muligt.
 - b) Skal bestå af den nederste, vandrette del af fuld konturafmærkning samt en afmærkning i hvert af de øverste hjørner med to vinkelrette dele, der hver har en længde på mindst 0,25 m.
- (6) Linjeafmærkning skal opfylde følgende betingelser:
- a) Skal være anbragt på siden, foran og/eller bag på køretøjet så tæt på dets nederste kant som muligt.
 - b) Skal bestå af den nederste, vandrette del af fuld konturafmærkning.
 - c) Skal være hvid når den er anbragt foran på køretøjet.
- (7) Køretøj, der er forsynet med fuld konturafmærkning på siden, kan være forsynet med reflekterende reklamer/logoer, jf. pkt. (8) og (9).
- (8) Reklamer/logoer skal opfylde følgende betingelser:
- a) Skal være godkendt og mærket i klasse »D« eller klasse »E« i henhold til FN-regulativ 104, dog således, at hvidt reflekterende materiale, der benyttes som basismateriale ved fuldtryk med reklamer/logoer uden frie hvide felter, skal være mærket i klasse »D/E«.
 - b) Skal være udført i et lavt reflekterende materiale, der kan være i alle farver.
 - c) Skal være anbragt på siden af køretøjet.
 - d) Skal være anbragt inden for konturafmærkningen.
- (9) Reflekterende materiale i klasse »D« skal anvendes ved reflekterende arealer mindre end 2,0 m², og reflekterende materialer i klasse »E« skal anvendes ved reflekterende arealer på 2,0 m² og større.

6.13.010 Motordrevet køretøj

- (1) Motordrevet køretøj kan være forsynet med konturafmærkning og lavt reflekterende flerfarvede reklamer/logoer.
- (2) Konturafmærkning må ikke være anbragt foran på køretøjet.

6.13.021 Personbil M1

- (1) Personbil M1 med tilladt totalvægt på højst 3.500 kg må ikke være forsynet med konturafmærkning.
Før 01.07.25: Gælder ikke.

6.13.025 Lastbil N2

(1) Lastbil N2 med tilladt totalvægt på over 7.500 kg og med en bredde på over 2,10 m skal være forsynet med bagudrettet fuld konturafmærkning.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

(2) Lastbil N2 med en tilladt totalvægt på over 7.500 kg og en længde på over 6,00 m skal være forsynet med delvis konturafmærkning rettet til siden.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

(3) Kravene i pkt. (1) og (2) gælder ikke for lastbil N2 godkendt som trækraft for sættevogn.

(4) En linjeafmærkning kan monteres i stedet for den obligatoriske konturafmærkning, hvis køretøjets form, opbygning, konstruktion eller driftsforhold gør det umuligt at montere den obligatoriske konturafmærkning.

6.13.026 Lastbil N3

(1) Lastbil N3 skal opfylde bestemmelserne for N2.

6.13.030 Motorcykel

(1) Motorcykel må ikke være forsynet med konturafmærkning.

6.13.040 Knallert

(1) Knallert må ikke være forsynet med konturafmærkning.

6.13.100 Påhængskøretøj

(1) Påhængskøretøj kan være forsynet med konturafmærkning og lavt reflekterende flerfarvede reklamer/logoer.

6.13.111 Påhængs-/sættevogn O1

(1) Påhængs-/sættevogn O1 må ikke være forsynet med konturafmærkning.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

6.13.113 Påhængs-/sættevogn O3

(1) Påhængs-/sættevogn O3 med en bredde på over 2,10 m skal være forsynet med bagudrettet fuld konturafmærkning.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

(2) Påhængs-/sættevogn O3 med en længde på over 6,00 m inklusive påhængskøretøjets trækstang skal være forsynet med delvis konturafmærkning rettet til siden.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

(3) En linjeafmærkning kan monteres i stedet for den obligatoriske konturafmærkning, hvis køretøjets form, opbygning, konstruktion eller driftsforhold gør det umuligt at montere den obligatoriske konturmarkering.

6.13.114 Påhængs-/sættevogn O4

(1) Påhængs-/sættevogn O4 skal opfylde bestemmelserne for O3.

7. Motor, støj, luftforurening m.v.

7.01.001 Generelle bestemmelser

- (1) Motorens effektafgivelse og omdrejningstal skal kunne reguleres trinløst fra førerpladsen. Gaspedal/håndtag må ikke være forsynet med en fastholdelsesanordning.

Før 01.01.80: Køreøj kan originalt være forsynet med håndspeeder med fastholdelsesanordning, hvis den er let at betjene under kørslen.

7.01.002 Hastighedsbegrænsere

- (1) Påbudt hastighedsbegrænsere skal opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 89.

Før 01.01.17: Hastighedsbegrænseren kan opfylde direktiv 92/24/EØF.

- (2) Følgende biler er undtaget fra kravet om hastighedsbegrænsere:

- a) Bil, der benyttes af Forsvaret, Beredskabsstyrelsen, brandvæsenet og lignende nødtjenester samt politiet. Som lignende nødtjenester anses kun biler, som er godkendt til udrykningskørsel.
- b) Bil, der som følge af deres konstruktion ikke kan køre hurtigere end den hastighed, som hastighedsbegrænseren skal være indstillet til.

Før 01.07.25: Bil, der anvendes i forbindelse med videnskabelige forsøg, og bil, der benyttes til offentlige tjenesteydelser i byområder, er undtaget fra krav om hastighedsbegrænsere.

7.01.010 Motordrevet køretøj

- (1) Motordrevet køretøj kan være forsynet med en automatisk hastighedsregulering, hvis reguleringsanordningen opfylder følgende krav:

- a) Kan ind- og udkobles manuelt med en særlig betjeningsanordning ved førerpladsen.
- b) Kan udkobles ved aktivering af driftsbremsen.
- c) Kan betjenes let og ubesværet.

7.01.022 Personbil M2

- (1) Personbil M2 skal være forsynet med hastighedsbegrænsere, der er indstillet således, at hastigheden ikke kan overskride 100 km/t.

Før 01.01.05: Gælder kun for personbil M2 med dieselmotor, der ifølge den danske typegodkendelse opfylder direktiv 88/77/EØF om luftforurening.

Før 01.10.01: Gælder ikke.

- (2) Brandsikkerhed i motorrum:

- a) I motorrummet må ikke være anvendt brændbart lyddæmpningsmateriale, materiale, der kan opsuge brændstof, smøremidler, eller andet brændbart materiale, medmindre dette er dækket af en uigennemtrængelig plade.
- b) Gennem passende udformning af motorrummet eller gennem drænhuller skal det så vidt muligt sikres, at der ikke kan samle sig brændstof, smøremidler eller andet brændbart materiale i nogen del af motorrummet.
- c) Mellem motorrummet eller andre varmekilder og resten af køretøjet skal der være en varmebestandig skillevæg. Alle ophæng, klemmer, pakninger m.m., der er i forbindelse med skillevæggen, skal være brandsikre.

Før 01.04.10: Gælder ikke.

7.01.023 Personbil M3

- (1) Personbil M3 skal være forsynet med hastighedsbegrænsere, der er indstillet således, at hastigheden ikke kan overskride 100 km/t.

Før 01.10.01: Gælder kun for personbil M3 med tilladt totalvægt på over 10.000 kg.

Før 01.01.88: Gælder ikke.

- (2) Personbil M3 skal opfylde bestemmelserne i pkt. 7.01.022 (2) vedrørende brandsikkerhed i motorrum.

Før 01.04.10: Gælder ikke.

7.01.025 Lastbil N2

- (1) Lastbil N2 skal være forsynet med hastighedsbegrænsere, der er indstillet således, at hastigheden ikke kan overskride 90 km/t.

Før 01.01.05: Gælder kun for lastbil N2 med dieselmotor, der ifølge den danske typegodkendelse opfylder direktiv 88/77/EØF om luftforurening.

Før 01.10.01: Gælder ikke.

7.01.026 Lastbil N3

- (1) Lastbil N3 skal være forsynet med hastighedsbegrænsere, der er indstillet således, at hastigheden ikke kan overskride 90 km/t.

Før 01.01.88: Gælder ikke.

7.01.040 Knallert

- (1) Motorens effekt skal være begrænset på en sådan måde, at knallertens maksimale hastighed kun vanskeligt kan forøges. Motoren skal opfylde de tekniske krav i forordning 44/2014/EU, bilag II.

Før 01.07.25: Begrænsningen kan være foretaget i henhold til direktiv 97/24/EF, kapitel 7, om foranstaltninger mod ulovlige indgreb, eller FN-resolution om køretøjers opbygning (R. E. 3), afsnit 8.24.

7.01.320 Skolekøretøj

- (1) Skolekøretøj skal opfylde bestemmelserne i bilag 5 til bekendtgørelse om kørekort.

7.02 Brændstofanlæg

7.02.001 Generelle bestemmelser

- (1) Brændstofbeholder og -ledninger skal være fremstillet af sejt og slidstærkt materiale, der er modstandsdygtigt over for brændstoffet og varme. Brændstofbeholder skal være fremstillet af ikke brændbart materiale eller opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 34-03, bilag 5.

Før 01.07.25: Brændstofbeholder af plast kan opfylde de konstruktive bestemmelser om brandbestandighed i FN-regulativ 34. Andre brændstofbeholdere, der er fremstillet af brændbart materiale, men som ikke er plast, kan opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 34, bilag 5.

Før 01.01.17: Brændstofbeholder af plast kan opfylde de konstruktive bestemmelser om brandbestandighed i direktiv 70/221/EØF, bilag I, pkt. 6.3.5, som ændret ved direktiv 2000/8/EF.

- (2) Brændstofbeholder og -ledninger skal være således udformet, anbragt og fastgjort, at vibrationer m.v. ikke medfører risiko for slitage eller brud ved køretøjets normale anvendelse.

- (3) Samlinger i brændstofledninger, herunder slanger, skal være sikret mod utilsigtet adskillelse.

- (4) Benzindrevent køretøj uden fødepumpe mellem brændstofbeholder og karburator eller lignende skal være forsynet med en afspærringsventil i brændstofledningen umiddelbart ved brændstofbeholderen.

Før 01.05.77: Gælder ikke for bil.

- (5) På motorkøretøjer og knallerter, der er bragt i omsætning første gang i perioden den 1. juli 2022 til og med den 12. april 2024, skal der på eller i umiddelbar nærhed af alle brændstofbeholderes tankdæksler være anbragt en mærkning med ét eller flere symboler, som angiver hvilke typer brændstof, køretøjet kan anvende. Symbolerne skal være udformet og placeret i henhold til standard DS/EN 16942:2016+A1:2021.

Før 01.07.22: Symbolerne kan være udformet i henhold til standard DS/EN 16942:2016.

Før 12.10.18: Gælder ikke.

- (6) På elektrisk genopladelige motorkøretøjer og knallerter, der er bragt i omsætning første gang i perioden den 1. oktober 2022 til og med den 12. april 2024, skal der i nærheden af køretøjets eller ladeindgang og tilhørende ladestik være anbragt en mærkning med ét eller flere symboler, som angiver, hvilken stiktype køretøjet kan anvende. Symbolerne skal være udformet og placeret i henhold til standard DS/EN 17186:2019.

Før 01.10.22: Gælder ikke.

7.02.022 Personbil M2

- (1) Brændstofbeholder må ikke være anbragt inde i bilen. Bestemmelsen anses for opfyldt, hvis beholderen er anbragt under gulvet.

Før 01.04.86: Gælder kun for personbil M2 til erhvervsmæssig personbefordring.

- (2) Det skal sikres, at eventuelt spild ved påfyldningen af brændstof ikke kan trænge ind i bilen men føres til vejbanen.

Før 01.04.86: Gælder kun for personbil M2 til erhvervsmæssig personbefordring.

- (3) Brændstofledninger må ikke føres gennem bilens karrosseri.

Før 01.04.86: Gælder kun for personbil M2 til erhvervsmæssig personbefordring.

7.02.023 Personbil M3

- (1) Personbil M3 skal opfylde bestemmelserne for personbil M2.

7.03 Transmissionssystem

7.03.001 Generelle bestemmelser

- (1) Koblingspedal/-greb skal virke jævnt og må ikke kræve for stor aktiveringskraft.

Koblingen skal fungere og må ikke kunne »glide« under fuld momentafgivelse fra motoren.

Hvis koblingen på motorcykel kun betjenes med pedal, skal pedalen kunne blive stående i udkoblet stilling.

- (2) Transmissionselementer skal være således afskærmet, at de ikke frembyder unødigt fare.

- (3) Motordrevet køretøj – bortset fra motorcykel – med en egenvægt på mere end 400 kg skal være forsynet med bakgear eller anden anordning til baglænskørsel.

Før 01.05.77: Gælder ikke for traktor og motorredskab.

7.04 Udstødningssystem

7.04.001 Generelle bestemmelser

- (1) Udstødningssystem skal være indrettet og anbragt på følgende måde:

a) Udstødningsgas må ikke kunne trænge ind i fører- og passagerum.

b) Udstødningsgas må ikke føres ud til højre for køretøjet, medmindre køretøjet er EU-typegodkendt med udstødningen pegende til højre eller har partikelfilter eller katalysator.

c) Der må ikke være fare for antændelse af brændbare materialer på køretøjet. Afstanden til materiale, der ikke er varmebestandigt, skal være større end 50 mm.

7.04.040 Knallert

- (1) Knallert skal ikke opfylde bestemmelsen i pkt. 7.04.001 (1) b).

7.05 Støj

7.05.001 Generelle bestemmelser

- (1) Motordrevet køretøj skal være således indrettet, at det ikke afgiver unødigt støj.
- (2) Motordrevet køretøjs støjniveau måles ved følgende metoder:
 - a) Støjmålemetode I (kørselsmåling).
 - b) Støjmålemetode II (7 m-standmåling).
 - c) Støjmålemetode IV (nærfelt-standmåling).

Før 01.04.04: For lille knallert blev benyttet støjmålemetode III (rullefeltnmåling).
- (3) Ved første registrering eller ibrugtagning af bil, motorcykel, knallert og traktor må støjniveauet ikke overstige de for metode I gældende støjgrænser. For ibrugtaget køretøj må støjniveauet ikke overstige grænserne med mere end 3 dB(A).

Før 01.10.82: Køretøj kan ved første registrering være målt efter støjmålemetode II.
- (4) For ibrugtaget bil, motorcykel og knallert må støjniveauet ikke overstige støjniveauet ved første registrering målt efter støjmålemetode II eller IV med mere end 3 dB(A).

Før 01.04.04: For ibrugtaget lille knallert må støjniveauet ikke overstige den gældende støjgrænse for støjmålemetode III.
- (5) For ibrugtaget traktor må støjniveauet ikke overstige støjniveauet målt efter støjmålemetode II eller IV med mere end 3 dB(A)

Før 01.05.77: Gælder ikke.
- (6) Ved første ibrugtagning af motordrevet blokvoan må støjniveauet ikke overstige de gældende støjgrænser for støjmålemetode I eller II. For ibrugtaget motordrevet blokvoan må støjniveauet ikke overstige grænserne med mere end 3 dB(A).
- (7) For ibrugtaget motordrevet blokvoan må støjniveauet ikke overstige støjniveauet målt efter støjmålemetode II eller IV med mere end 3 dB(A).

7.05.020 Bil

- (1) For terrængående bil med tilladt totalvægt på over 2.000 kg forhøjes de anførte støjgrænser med:
 - a) 1 dB(A) for bil med motoreffekt på mindre end 150 kW.
 - b) 2 dB(A) for bil med motoreffekt på 150 kW eller mere.

Før 01.10.90: Gælder ikke.

7.05.021 Personbil M1

- (1) For personbil M1 er støjgrænsen målt efter støjmålemetode I 75 dB(A), dog 76 dB(A) for bil med dieselmotor med direkte indsprøjtning.

Før 01.10.96: Der gælder følgende støjgrænser efter støjmålemetode I:

 - 78 dB(A), dog 79 dB(A) for bil med dieselmotor med direkte indsprøjtning.

Før 01.10.90: Der gælder følgende støjgrænse efter støjmålemetode I:

 - 81 dB(A).

Før 01.10.82: Der gælder følgende støjgrænser efter støjmålemetode II:

 - 83 dB(A) for bil med tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg, som er forsynet med motor til benzin eller F-gas.
 - 87 dB(A) for bil med tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg, som er forsynet med dieselmotor.
 - 87 dB(A) for bil med tilladt totalvægt på mere end 3.500 kg, som er forsynet med motor til benzin eller F-gas.
 - 89 dB(A) for bil med tilladt totalvægt på mere end 3.500 kg, som er forsynet med dieselmotor.

Før 01.07.69: Støjniveauet må ikke være væsentligt over det oprindelige støjniveau for bilen.

- (2) For personbil M1 med motoreffekt på over 140 kW og et forhold mellem motoreffekt og tilladt totalvægt på over 75 kW/ton forhøjes de anførte støjgrænser med 1 dB(A) på de betingelser, som er fastsat i direktiv 70/157/EØF med senere ændringer.
Gælder kun i forbindelse med de nugældende støjgrænser i pkt. (1).

7.05.022 Personbil M2

- (1) For personbil M2 gælder følgende støjgrænser efter støjmålemetode I:
- a) 77 dB(A) for bil med tilladt totalvægt på ikke over 2.000 kg, dog 78 dB(A) for bil med dieselmotor med direkte indsprøjtning.
 - b) 78 dB(A) for bil med tilladt totalvægt på over 2.000 kg, men ikke over 3.500 kg, dog 79 dB(A) for bil med dieselmotor med direkte indsprøjtning.
 - c) 79 dB(A) for bil med tilladt totalvægt på over 3.500 kg, dog 80 dB(A) for bil med motoreffekt på 150 kW eller mere.

Før 01.10.96: Der gælder følgende støjgrænser efter støjmålemetode I:

- 79 dB(A) for bil med tilladt totalvægt på ikke over 2.000 kg, dog 80 dB(A) for bil med dieselmotor med direkte indsprøjtning.
- 80 dB(A) for bil med tilladt totalvægt på over 2.000 kg, men ikke over 3.500 kg, dog 81 dB(A) for bil med dieselmotor med direkte indsprøjtning.
- 81 dB(A) for bil med tilladt totalvægt på over 3.500 kg, dog 84 dB(A) for bil med motoreffekt på 150 kW eller mere.

Før 01.10.90: Der gælder følgende støjgrænser efter støjmålemetode I:

- 82 dB(A) for bil med tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg.
- 83 dB(A) for bil med tilladt totalvægt på mere end 3.500 kg, dog 86 dB(A) for bil med motoreffekt på 200 hk (DIN) (147 kW) eller mere.

Før 01.10.82: Der gælder følgende støjgrænser efter støjmålemetode II:

- 83 dB(A) for bil med tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg, som er forsynet med motor til benzin eller F-gas.
- 87 dB(A) for bil med tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg, som er forsynet med dieselmotor.
- 87 dB(A) for bil med tilladt totalvægt på mere end 3.500 kg, som er forsynet med motor til benzin eller F-gas.
- 89 dB(A) for bil med totalvægt på mere end 3.500 kg, som er forsynet med dieselmotor.

Før 01.07.69: Støjniveauet må ikke være væsentligt over det oprindelige støjniveau for bilen.

7.05.023 Personbil M3

- (1) For personbil M3 gælder følgende støjgrænser efter støjmålemetode I:
79 dB(A), dog 81 dB(A) for bil med motoreffekt på 150 kW eller mere.

Før 01.10.96: Der gælder følgende støjgrænser efter støjmålemetode I:

- 81 dB(A), dog 84 dB(A) for bil med motoreffekt på 200 hk (DIN) (147 kW) eller mere.

Før 01.10.90: Der gælder følgende støjgrænser efter støjmålemetode I:

- 83 dB(A), dog 86 dB(A) for bil med motoreffekt på 200 hk (DIN) (147 kW) eller mere.

Før 01.10.82: Der gælder følgende støjgrænser efter støjmålemetode II:

- 87 dB(A) for bil, som er forsynet med motor til benzin eller F-gas.
- 89 dB(A) for bil, som er forsynet med dieselmotor.

Før 01.07.69: Støjniveauet må ikke være væsentligt over det oprindelige støjniveau for bilen.

7.05.024 Varebil N1

- (1) For varebil N1 gælder følgende støjgrænser efter støjmålemetode I:

- a) 77 dB(A) for bil med tilladt totalvægt på ikke over 2.000 kg, dog 78 dB(A) for bil med dieselmotor med direkte indsprøjtning.
- b) 78 dB(A) for bil med tilladt totalvægt på over 2.000 kg, men ikke over 3.500 kg, dog 79 dB(A) for bil med dieselmotor med direkte indsprøjtning.

Før 01.10.96: Der gælder følgende støjgrænser efter støjmålemetode I:

- 79 dB(A) for bil med tilladt totalvægt på ikke over 2.000 kg, dog 80 dB(A) for bil med dieselmotor med direkte indsprøjtning.
- 80 dB(A) for bil med tilladt totalvægt på over 2.000 kg, dog 81 dB(A) for bil med dieselmotor med direkte indsprøjtning.

Før 01.10.90: Der gælder følgende støjgrænse efter støjmålemetode I:

- 82 dB(A).

Før 01.10.82: Der gælder følgende støjgrænser efter støjmålemetode II:

- 83 dB(A) for bil, som er forsynet med motor til benzin eller F-gas.
- 87 dB(A) for bil, som er forsynet med dieselmotor.

Før 01.07.69: Støjniveauet må ikke være væsentligt over det oprindelige støjniveau for bilen.

7.05.025 Lastbil N2

(1) For lastbil N2 gælder følgende støjgrænser efter støjmålemetode I:

- a) 78 dB(A) for bil med motoreffekt på mindre end 75 kW.
- b) 79 dB(A) for bil med motoreffekt på 75 kW eller mere, men mindre end 150 kW.
- c) 81 dB(A) for bil med motoreffekt på 150 kW eller mere.

Før 01.10.96: Der gælder følgende støjgrænser efter støjmålemetode I:

- 82 dB(A) for bil, med motoreffekt på mindre end 75 kW.
- 84 dB(A) for bil, med motoreffekt på 75 kW eller mere, men mindre end 150 kW.
- 85 dB(A) for bil, med motoreffekt på 150 kW eller mere.

Før 01.10.90: Der gælder følgende støjgrænse efter støjmålemetode I:

- 87 dB(A).

Før 01.10.82: Der gælder følgende støjgrænser efter støjmålemetode II:

- 87 dB(A) for bil, som er forsynet med motor til benzin eller F-gas.
- 89 dB(A) for bil, som er forsynet med dieselmotor.

Før 01.07.69: Støjniveauet må ikke være væsentligt over det oprindelige støjniveau for bilen.

7.05.026 Lastbil N3

(1) Lastbil N3 skal opfylde bestemmelserne for lastbil N2.

Før 01.10.90: Der gælder følgende støjgrænser efter støjmålemetode I:

- 87 dB(A), dog 89 dB(A) for bil med motoreffekt på 200 hk (DIN) (147 kW) eller mere.

Før 01.10.82: Der gælder følgende støjgrænser efter støjmålemetode II:

- 87 dB(A) for bil, som er forsynet med motor til benzin eller F-gas.
- 89 dB(A) for bil, som er forsynet med dieselmotor.

Før 01.07.69: Støjniveauet må ikke være væsentligt over det oprindelige støjniveau for bilen.

7.05.030 Motorcykel

(1) For motorcykel gælder følgende støjgrænser efter støjmålemetode I:

- a) 75 dB(A) for motorcykel med slagvolumen på ikke over 80 cm³.
- b) 77 dB(A) for motorcykel med slagvolumen på mere end 80 cm³, men ikke over 175 cm³.
- c) 80 dB(A) for motorcykel med slagvolumen på mere end 175 cm³.

Før 01.04.04: Der gælder følgende støjgrænser efter støjmålemetode I:

- 77 dB(A) for motorcykel med slagvolumen på ikke over 80 cm³.
- 79 dB(A) for motorcykel med slagvolumen på mere end 80 cm³, men ikke over 175 cm³.
- 82 dB(A) for motorcykel med slagvolumen på mere end 175 cm³.

Før 01.10.90: Der gælder følgende støjgrænser efter støjmålemetode I:

- 78 dB(A) for motorcykel med slagvolumen på ikke over 80 cm³.
- 80 dB(A) for motorcykel med slagvolumen på mere end 80 cm³ og ikke over 125 cm³.
- 83 dB(A) for motorcykel med slagvolumen på mere end 125 cm³ og ikke over 350 cm³.
- 85 dB(A) for motorcykel med slagvolumen på mere end 350 cm³ og ikke over 500 cm³.
- 86 dB(A) for motorcykel med slagvolumen på mere end 500 cm³.

Før 01.10.82: Der gælder følgende støjgrænser efter støjmålemetode II:

- 84 dB(A) for motorcykel med to-takt motor.
- 88 dB(A) for motorcykel med fire-takt motor.

Før 01.07.69: Støjniveauet må ikke være væsentligt over det oprindelige støjniveau for motorcyklen.

7.05.040 Knallert

(1) For knallert gælder følgende støjgrænser målt efter støjmålemetode I:

- a) 66 dB(A) for tohjulet knallert med en konstruktivt bestemt maksimalhastighed på ikke over 25 km/t.
- b) 71 dB(A) for tohjulet knallert med en konstruktivt bestemt maksimalhastighed på over 25 km/t.
- c) 76 dB(A) for trehjulet knallert.

Før 01.04.04: Stor knallert skal opfylde bestemmelserne for motorcykel.

Lille knallert skal opfylde én af følgende støjgrænser:

Efter støjmålemetode I: 73 dB(A).

Efter støjmålemetode III: 76 dB(A).

7.05.050 Traktor

(1) For traktor gælder følgende støjgrænser efter støjmålemetode I:

- a) 85 dB(A) for traktor med tilladt totalvægt på ikke over 1.500 kg.
- b) 89 dB(A) for traktor med tilladt totalvægt på mere end 1.500 kg.

Før 01.05.77: Gælder ikke.

7.05.099 Motordrevet blokvogn

(1) For motordrevet blokvogn gælder støjgrænserne efter støjmålemetode IV for lastbil N2.

Før 01.07.25: Motordrevet blokvogn kan opfylde følgende støjgrænser efter støjmålemetode II:

- a) 86 dB(A) for blokvogn, som er forsynet med motor til benzin eller F-gas.
- b) 88 dB(A) for blokvogn, som er forsynet med dieselmotor.

Før 01.01.71: Gælder ikke.

7.06 Luftforurening

7.06.001 Generelle bestemmelser

(1) Motoren skal være således indrettet, at den ikke afgiver unødigt røg.

(2) Ved første registrering af køretøj med forbrændingsmotor skal køretøjet overholde de krav og emissionsnormer, der er nævnt for de enkelte køretøjsarter.

7.06.020 Bil

- (1) For ibrugtaget bil med motor med styret tænding, der ikke er forsynet med trevejs katalysator med lambdasonde, må kulilteindholdet i udstødningsgassen ved tomgang ikke overstige 3,5 vol. %, målt efter målemetoden i pkt. 11.02.001.

Før 01.10.86: Kulilteindholdet må ikke overstige 4,5 vol. %.

Før 01.04.84: Kulilteindholdet må ikke overstige 5,5 vol. %.

Gælder ikke for bil med slagvolumen på højst 0,8 liter eller, hvis dette volumen ikke kan konstateres, med motoreffekt på højst 30 hk (DIN).

Før 01.01.71: Kulilteindholdet må ikke overstige 7 vol. %.

Køretøjet kan godkendes med den lavest opnåelige kulilteværdi, hvis det dokumenteres, at køretøjet fra ny har et karburatorsystem af en sådan art, at en for høj kulilteværdi ikke kan reduceres uden risiko for driftsforstyrrelser.

- (2) For ibrugtaget bil med motor med styret tænding, der er forsynet med trevejs katalysator med lambdasonde, gælder følgende:

- a) Ved tomgang må kulilteindholdet i udstødningsgassen målt efter målemetoden i pkt. 11.02.001 ikke overstige 0,3 vol. %.

Før 01.07.02: Kulilteindholdet må ikke overstige 0,5 vol. %.

- b) Ved forhøjet tomgang må kulilteindholdet i udstødningsgassen, målt efter målemetoden i pkt. 11.02.003, ikke overstige 0,2 vol. %, og lambda-tallet skal være $1 \pm 0,03$ eller i overensstemmelse med fabrikantens anvisninger.

Før 01.07.02: Kulilteindholdet må ikke overstige 0,3 vol. %.

- (3) For bil med dieselmotor skal den korrigerede værdi af udstødningsgassens røgtæthed under fri acceleration være fastsat, og bilen skal være mærket hermed i overensstemmelse forordning 715/2007/EU og dens gennemførelsesforanstaltninger eller FN-regulativ 24-03.

Undtaget herfra er biler, som overholder Euro VI-emissionsnormerne, hvor der ikke skal være mærkning med røgtæthed.

Før 01.07.03: Gælder ikke.

- (4) For ibrugtaget bil med dieselmotor må udstødningsgassens røgtæthed under fri acceleration af motoren, målt efter målemetoden i pkt. 11.02.004, ikke overstige den for bilen fastsatte værdi, jf. pkt. (3).

Undtaget herfra er biler, som opfylder Euro VI-emissionsnormerne, hvor der ikke skal være mærkning med røgtæthed. Disse skal opfylde pkt. (5).

- (5) For ibrugtaget bil med dieselmotor, som overholder Euro VI-emissionsnormerne, må røgtæthed under fri acceleration af motoren, målt efter målemetoden i pkt. 11.02.004, ikke overstige 0,7 m-1.

Før 01.07.03: For ibrugtaget bil med dieselmotor må udstødningsgassens røgtæthed under fri acceleration af motoren ikke overstige én af følgende værdier, målt efter målemetoden i pkt. 11.02.004:

- 2,5 m-1 for indsugningsmotorer.

- 3,0 m-1 for turboladede motorer.

Kravet anses for opfyldt, hvis den registrerede måleværdi – ved en af de første fem frie accelerationer – ikke overstiger en af følgende værdier:

- 1,8 m-1 for indsugningsmotorer.

- 2,1 m-1 for turboladede motorer.

Før 01.01.80: Gælder ikke.

7.06.021 Personbil M1

- (1) Personbil M1 skal opfylde de tekniske krav i et af følgende regelsæt:

- a) Forordning 715/2007/EU og dens gennemførelsesforanstaltninger (Euro 6).

- b) Forordning 595/2009/EU og dens gennemførelsesforanstaltninger (Euro VI), eller

- c) California Code of Regulations, som anført i forordning 2017/1151/EU, og som finder anvendelse på det seneste modelår.

Før 01.07.25: Personbil M1 kan opfylde California Code of Regulations, som anført i forordning 692/2008/EU, og som finder anvendelse på det seneste modelår.

Før 01.09.15: Personbil M1 kan opfylde forordning 715/2007/EU og dens gennemførelsesforanstaltninger (Euro 5).

Personbil M1 med dieselmotor og med en referencemasse på over 2.610 kg (svarende til køreklar vægt på 2.585 kg) kan opfylde direktiv 2005/55/EF som ændret ved direktiv 2008/74/EF (Euro V).

Før 01.04.11: Personbil M1 kan opfylde direktiv 70/220/EØF som ændret ved direktiv 2002/80/EF (Euro 4).

Alternativt kan personbil M1 opfylde California Exhaust and Evaporative Emission Standard LEV II (2004-norm) niveau LEV (Low Emission Vehicle) eller bedre for kategori LDV (Light-Duty Vehicles – personbil indrettet til højst 12 passagerer).

Personbil M1 med dieselmotor og med en referencemasse på over 2.610 kg (svarende til køreklar vægt på 2.585 kg) kan opfylde direktiv 2005/55/EF som ændret ved direktiv 2008/74/EF (Euro IV).

Før 01.01.07: Personbil M1 kan opfylde direktiv 70/220/EØF som ændret ved direktiv 2001/1/EF (Euro 3).

Personbil M1 med dieselmotor og med en tilladt totalvægt over 2.500 kg kan opfylde direktiv 88/77/EØF som ændret ved direktiv 2001/27/EF (Euro III).

Før 01.01.01: Personbil M1 kan opfylde direktiv 70/220/EØF som ændret ved direktiv 96/44/EF (Euro 2).

Personbil M1 med dieselmotor og med en tilladt totalvægt over 2.500 kg kan opfylde direktiv 88/77/EØF som ændret ved direktiv 96/1/EF (Euro II).

Før 01.01.96: Personbil M1 kan opfylde direktiv 70/220/EØF som ændret ved direktiv 89/458/EØF (Euro 1).

Før 01.01.93: For personbil M1 med motor med slagvolumen på mindst 1.400 cm³ og højst 2.000 cm³ gælder kravet ikke.

Før 01.10.90: Gælder ikke.

7.06.022 Personbil M2

(1) For personbil M2 gælder bestemmelserne i pkt. 7.06.021 (1) for personbil M1.

7.06.023 Personbil M3

(1) Personbil M3 skal opfylde de tekniske krav i forordning 595/2009/EU og dens gennemførelsesforanstaltninger med seneste ændringer (Euro VI).

Før 01.01.14: Personbil M3 med dieselmotor kan opfylde direktiv 2005/55/EF (Euro V eller EEV). For personbil M3 med benzinmotor er der ikke krav om opfyldelse af en bestemt Euro-norm. Bilen skal kun opfylde den generelle bestemmelse i pkt. 7.06.001 (1).

Før 01.10.09: Personbil M3 med dieselmotor kan opfylde direktiv 2005/55/EF (B1), direktiv 2005/78/EF eller direktiv 2006/51/EF (Euro IV)).

Før 01.10.06: Personbil M3 med dieselmotor kan opfylde direktiv 1999/96/EF eller direktiv 2001/27/EF (Euro III).

Lastbil N2 med en tilladt totalvægt på højst 3.860 kg kan opfylde California Exhaust and Evaporative Emission Standard LEV II (2004-norm) niveau LEV (Low Emission Vehicle) eller bedre for kategori LDT (Light-Duty Truck med en tilladt totalvægt på højst 8.500 lb svarende til 3.860 kg).

Alternativt kan lastbil N2 opfylde California Exhaust and Evaporative Emission Standard LEV II (2004-norm) niveau LEV (Low Emission Vehicle) eller bedre for kategori LDV (Light Duty Vehicles – personbil indrettet til højst 12 passagerer).

Før 01.10.01: Personbil M3 med dieselmotor kan opfylde direktiv 91/542/EØF (B), direktiv 96/1/EF eller direktiv 96/69/EF (Euro II).

Før 01.10.96: Personbil M3 med dieselmotor kan opfylde direktiv 91/542/EØF (A), direktiv 93/59/EØF eller direktiv 96/44/EF (Euro I).

Før 01.10.93: Personbil M3 med dieselmotor kan opfylde direktiv 88/77/EØF eller FN-regulativ 49-01 (Euro 0).

Før 01.10.90: Gælder ikke.

7.06.024 Varebil N1

(1) Varebil N1 skal opfylde de tekniske krav i et af følgende regelsæt:

- a) Forordning 715/2007/EU og dens gennemførelsesforanstaltninger (Euro 6).
- b) Forordning 595/2009/EU og dens gennemførelsesforanstaltninger (Euro VI).
- c) California Code of Regulations, som anført i forordning 2017/1151/EU, og som finder anvendelse på det seneste modelår.

Før 01.01.17: Varebil N1 kan opfylde forordning 715/2007/EU og dens gennemførelsesforanstaltninger (Euro 5).

Varebil N1 med dieselmotor og med en referencemasse på over 2.610 kg (svarende til køreklar vægt på 2.585 kg) kan opfylde direktiv 2005/55/EF som ændret ved direktiv 2008/74/EF (Euro V).

Før 01.04.11: Varebil N1 kan opfylde direktiv 70/220/EØF som ændret ved direktiv 2002/80/EF (Euro 4).

Alternativt kan varebil N1 opfylde California Exhaust and Evaporative Emission Standard LEV II (2004-norm) niveau LEV (Low Emission Vehicle) eller bedre for kategori LDV (Light-Duty Truck med en tilladt totalvægt på højst 8.500 lb svarende til 3.860 kg).

Alternativt kan varebil N1 opfylde California Exhaust and Evaporative Emission Standard LEV II (2004-norm) niveau ULEV (Ultra Low Emission Vehicle) eller bedre for kategori MDV (Medium-Duty Vehicles med en tilladt totalvægt på over 8.500 lb og højst 14.000 lb svarende til 6.300 kg).

Varebil N1 med dieselmotor og med en referencemasse på over 2.610 kg (svarende til køreklar vægt på 2.585 kg) kan opfylde direktiv 2005/55/EF som ændret ved direktiv 2008/74/EF (Euro IV).

Før 01.01.07: Varebil N1 kan opfylde direktiv 70/220/EØF som ændret ved direktiv 2001/1/EF (Euro 3).

Varebil N1 med dieselmotor og med en tilladt totalvægt over 2.500 kg kan opfylde direktiv 88/77/EØF som ændret ved direktiv 2001/27/EF (Euro III).

Før 01.01.02: Varebil N1 kan opfylde direktiv 70/220/EØF som ændret ved direktiv 96/44/EF (Euro 2).

Varebil N1 med dieselmotor og med en tilladt totalvægt over 2.500 kg kan opfylde direktiv 88/77/EØF som ændret ved direktiv 96/1/EF (Euro II).

Før 01.01.97: Varebil N1 kan opfylde direktiv 70/220/EØF som ændret ved 89/458/EØF (Euro 1).

Før 01.10.94: For varebil N1 med en lasteevne på over 685 kg gælder kravet ikke.

Før 01.10.90: Gælder ikke.

7.06.025 Lastbil N2

(1) Lastbil N2 skal opfylde de tekniske krav i et af følgende regelsæt:

- a) Forordning 715/2007/EU og dens gennemførelsesforanstaltninger (Euro 6).
- b) Forordning 595/2009/EU og dens gennemførelsesforanstaltninger (Euro VI).

Før 01.07.25: Lastbil N2 med tilladt totalvægt på ikke over 5.000 kg kan opfylde bestemmelserne i pkt. 7.06.024.

Lastbil N2 med tilladt totalvægt på over 5.000 kg kan opfylde bestemmelserne i pkt. 7.06.023.

7.06.026 Lastbil N3

(1) Lastbil N3 skal opfylde de tekniske krav i pkt. 7.06.023 for personbil M3.

7.06.031 Tohjulet motorcykel

(1) Tohjulet motorcykel skal opfylde de tekniske krav i forordning 168/2013/EU og dens gennemførelsesforanstaltninger (Euro 5).

Før 01.01.21: Tohjulet motorcykel kan opfylde forordning 168/2013/EU (Euro 4).

Før 01.01.17: Tohjulet motorcykel kan opfylde direktiv 97/24/EF som ændret ved direktiv 2003/77/EF og skal opfylde grænseværdierne i række B i tabellen i pkt. 2.2.1.1.5. i bilag II til kapitel 5 i direktivet (Euro 3).

Før 01.01.08: Tohjulet motorcykel kan opfylde direktiv 97/24/EF som ændret ved 2002/51/EF og skal opfylde grænseværdierne i række A i tabellen i pkt. 2.2.1.1.5. i bilag II til kapitel 5 i direktivet (Euro 2).

Før 01.07.05: Gælder ikke for trial- og enduomotorcykler.

Trialmotorcykler defineres som køretøjer med følgende kendetegn:

- Største sædehøjde: 700 mm.
- Mindste frihøjde: 280 mm.
- Største brændstofbeholdervolumen: 4 liter.
- Mindste totaludvekslingsforhold i højeste gear (primærforhold x udvekslingsforhold x endeligt udvekslingsforhold): 7,5.

Enduomotorcykler defineres som køretøjer med følgende kendetegn:

- Mindste sædehøjde: 900 mm.
- Mindste frihøjde: 310 mm.
- Mindste totaludvekslingsforhold i højeste gear (primærforhold x udvekslingsforhold x endeligt udvekslingsforhold): 6,0.

Før 01.07.04: Gælder ikke.

7.06.032 Tohjulet motorcykel med sidevogn

(1) For tohjulet motorcykel med sidevogn gælder bestemmelserne i pkt. 7.06.031 for tohjulet motorcykel.

7.06.033 Trehjulet motorcykel

(1) For trehjulet motorcykel gælder bestemmelserne i pkt. 7.06.031 for tohjulet motorcykel.

Før 01.01.17: Trehjulet motorcykel kan opfylde de tekniske krav i direktiv 97/24/EF som ændret ved 2002/51/EF og skal opfylde grænseværdierne i række A i tabellen i pkt. 2.2.1.1.5. i bilag II til kapitel 5 i direktivet (Euro 2).

Før 01.07.04: Gælder ikke.

7.06.040 Knallert

(1) Knallert skal opfylde de tekniske krav i forordning 168/2013/EU og dens gennemførelsesforanstaltninger (Euro 5).

Før 01.01.21: Knallert kan opfylde forordning 168/2013/EU og dens gennemførelsesforanstaltninger (Euro 4).

Før 01.01.18: Knallert kan opfylde direktiv 97/24/EF eller forordning 168/2013/EU og dens gennemførelsesforanstaltninger (Euro 2).

Før 01.07.04: Gælder ikke.

7.06.050 Traktor

(1) For traktor skal motoren være godkendt og mærket i henhold til forordning 2016/1628/EU, bilag III. Der er dog ingen krav til benzinmotorer med en effekt på under 56 kW.

Før 01.07.25: Dieselmotorer kan være godkendt og mærket i henhold til trin IV i direktiv 2000/25/EF som ændret ved direktiv 2005/13/EF. Der er dog ingen krav til dieselmotorer med en effekt på under 19 kW og til benzinmotorer uanset effekt.

Som alternativ kan motoren være godkendt og mærket i henhold til trin IV i direktiv 97/68/EF (om mobile ikke-vejgående maskiner).

En traktor må dog være ét trin bagud forudsat, at traktoren er godkendt efter den fleksible ordning, der er beskrevet i direktiv 2011/72/EU.

Godkendelse i henhold til fleksibel ordning kan meddeles traktorfabrikanter for et begrænset antal motorer, som kun opfylder det forudgående trin af grænseværdier.

Traktorer, der er godkendt efter den fleksible ordning, skal være forsynet med et mærkat med følgende tekst:

»TRAKTOR NR: xxx (fortløbende traktornumre) AF yyy (samlet antal traktorer i det pågældende effektområde) MED MOTORNR zzz MED TYPEGODKENDELSE (direktiv 2000/25/EF) nr. www« og motoren skal være forsynet med en mærkat med følgende tekst: »Motor markedsført under fleksibilitetsordningen«.

Teksterne skal være på dansk eller et andet fællesskabssprog.

Før 01.10.16: Dieselmotorer kan være godkendt og mærket i henhold til trin III B i direktiv 2000/25/EF som ændret ved 2005/13/EF. Der er dog ingen krav til dieselmotorer med en effekt på under 19 kW og til benzinmotorer uanset effekt.

Som alternativ kan motoren være godkendt og mærket i henhold til trin III B i direktiv 97/68/EF (om mobile ikke-vejgående maskiner).

Før 01.01.15: Dieselmotorer kan være godkendt og mærket i henhold til trin III A i direktiv 2000/25/EF som ændret ved 2005/13/EF. Der er dog ingen krav til dieselmotorer med en effekt på under 19 kW og til benzinmotorer uanset effekt.

Som alternativ kan motoren være godkendt og mærket i henhold til trin III A i direktiv 97/68/EF (om mobile ikke-vejgående maskiner).

Før 01.01.10: Dieselmotorer kan være godkendt og mærket i henhold til trin II i direktiv 2000/25/EF. Der er dog ingen krav til dieselmotorer med en effekt på under 37 kW og til benzinmotorer uanset effekt.

Som alternativ kan motoren være godkendt og mærket i henhold til ét af følgende regelsæt:

- Trin II i direktiv 97/68/EF (om mobile ikke-vejgående maskiner).
- Trin A, B1, B2, eller C i direktiv 88/77/EØF som ændret ved direktiv 96/96/EF (om luftforurening fra dieselmotorer til lastbiler og busser).
- FN-regulativ 49-03 (om luftforurening fra dieselmotorer til lastbiler og busser).
- FN-regulativ 96-01 trin B (om luftforurening fra dieselmotorer til traktorer).

Før 01.07.05: Dieselmotorer kan være godkendt og mærket i henhold til trin I, i direktiv 2000/25/EF. Der er dog ingen krav til dieselmotorer med en effekt på under 37 kW og til benzinmotorer uanset effekt.

Som alternativ kan motoren være godkendt og mærket i henhold til trin I, i direktiv 97/68/EF (om mobile ikke-vejgående maskiner).

Som alternativ kan motor med en effekt på højst 129 kW, være godkendt og mærket i henhold til ét af følgende regelsæt:

- Direktiv 97/68/EF (om mobile, ikke-vejgående maskiner).
- Direktiv 88/77/EØF som ændret ved 91/542/EØF (om luftforurening fra dieselmotorer til lastbiler og busser).
- FN-regulativ 49-02 (om luftforurening fra dieselmotorer til lastbiler og busser).
- FN-regulativ 96 (om luftforurening fra dieselmotorer til traktorer).

Før 01.07.02: Ingen krav.

7.06.060 Motorredskab

- (1) For motorredskab med dieselmotor skal motoren være godkendt og mærket i henhold til forordning 2016/1628/EU.

Før 01.07.25: For motorredskab med dieselmotor kan motoren være godkendt og mærket i henhold til bekendtgørelse om begrænsning af luftforurening fra mobile, ikke-vejgående maskiner.

7.07 Opvarmningsanlæg m.v.

7.07.001 Generelle bestemmelser

- (1) Opvarmningsanlæg skal være således indrettet, at der ikke kan forekomme kulilte i karrosseriets indre. Varmeanlæggets hedeblader og rørledninger må under drift ikke opnå temperaturer på mere end 100°C. Dele af varmeanlægget, der opnår temperaturer over 80°C, skal være afskærmet mod berøring.
- (2) Opvarmningsluft, der blæses ind i fører- og passagerrum, må ikke opvarmes direkte af køretøjets udstødningssystem.
- (3) Opvarmningsanlæg, der forbrænder benzin eller olie, skal være godkendt i henhold til FN-regulativ 122.

Før 01.07.25: Opvarmningsanlæg kan være godkendt i henhold til direktiv 2001/56/EF, godkendt af Beredskabsstyrelsen i Sverige (»B«- eller »SB«-mærket), godkendt af Statens Provninganstalt i Sverige (»SP«-mærket), eller godkendt af Kraftfahrt-Bundesamt i Tyskland.

(» S«-mærket)

Før 01.04.92: Opvarmningsanlæg kan være godkendt af Justitsministeriet.

- (4) Opvarmningsanlæg, der forbrænder F-gas, skal være godkendt og mærket i henhold til FN-regulativ 122.

Før 01.07.25: Opvarmningsanlæg kan være godkendt i henhold til direktiv 2001/56/EF eller Gasreglementet, afsnit C (»CE« eller »DG«-mærket).

Før 01.04.84: F-gasdrevet anlæg skal ikke være godkendt, medmindre det er tilsluttet brændstofbeholder til drift af bil på F-gas.

- (5) F-gasdrevet opvarmningsanlæg, som er tilsluttet brændstofbeholder i anlæg til drift af bil på F-gas, skal mellem brændstofbeholder og opvarmningsanlæggets fordamper være forsynet med en magnetventil, som afspærrer brændstofledningen, når opvarmningsanlægget ikke benyttes. Magnetventilen skal være således indrettet, at eventuelt overtryk fra fordamperen ledes tilbage i brændstofledningen.
- (6) Opvarmningsanlæg skal være monteret på følgende måde:
- a) Rørforbindelser m.v. til forbrændingskammeret skal være lufttætte og adskilte fra fører-, passager- og varerum.
 - b) Det må ikke være muligt at indsuge kulilteholdig luft.
 - c) Afgangsrøret for forbrændingsprodukter skal udmunde uden for karrosseriet eller være koblet til motorens udstødningssystem.

- d) Rør og flader, der opnår en temperatur på mere end 90° C, skal have en afstand på mindst 50 mm fra brændbart materiale.

7.07.002 Airconditionanlæg

- (1) Originalmonteret airconditionanlæg med fluorholdige drivhusgasser i EF-typegodkendt personbil M1 eller varebil N1 af klasse I (referencemasse på højst 1.305 kg svarende til køreklar vægt på højst 1.280 kg) skal opfylde de tekniske krav i direktiv 2006/40/EF som gennemført ved forordning 706/2007/EU og skal opfylde bestemmelserne i nedenstående pkt. a).

Eftermonteret airconditionanlæg med fluorholdige drivhusgasser i sådan bil skal være godkendt og mærket i henhold til direktiv 2006/40/EF som gennemført ved forordning 706/2007/EU og skal opfylde bestemmelserne i nedenstående pkt. a).

Bestemmelserne for eftermonteret klimaanlæg gælder uanset tidspunktet for første registrering.

De fluorholdige drivhusgasser skal have et globalt opvarmningspotentiale (GWP-værdi) på højst 150.

Før 01.01.17: Originalt og eftermonteret klimaanlæg med fluorholdige drivhusgasser skal opfylde de tekniske krav i punkt (1). De fluorholdige drivhusgasser må have et globalt opvarmningspotentiale (GWP-værdi) på over 150.

Før 21.06.09: Kravene gælder kun ved eftermontering.

7.08 Elektrisk sikkerhed for elkøretøjer

7.08.020 Bil

- (1) Bil med elektrisk drivline skal opfylde bestemmelserne i FN-regulativ 100-02.

Før 01.07.25: Bil kan opfylde FN-regulativ 100-01.

Før 01.01.17: Gælder ikke.

7.08.030 Motorcykel

- (1) Motorcykel med elektrisk drivline skal opfylde bestemmelserne i forordning 3/2014/EU, bilag IV.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

7.08.040 Knallert

- (1) Knallert med elektrisk drivline skal opfylde bestemmelserne i forordning 3/2014/EU, bilag IV.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

7.09 Brændstofanlæg til F-gas

7.09.001 Generelle bestemmelser

- (1) Ingen dele af gassystemet må være udenfor køretøjets omrids med undtagelse af påfyldningsstedet, som maksimalt må stikke 10 mm ud fra sin monteringsplads.
- (2) Brændstofbeholderen skal være permanent fastgjort til køretøjet og må ikke monteres i motorrummet. Brændstofbeholderen må ikke være monteret, så metal er i kontakt med metal med undtagelsen af monteringspunkterne.
- (3) Brændstofbeholderen må ikke være placeret nærmere vejbanen end 200 mm, medmindre den er passende beskyttet.
- (4) Hvis brændstofbeholderen monteres indenfor i køretøjet, skal den være forsynet med ventilation til atmosfæren. Ventilationen må ikke ske til en hjulkasse eller være rettet mod en varmekilde, eksempelvis udstødningen.

- (5) Ingen dele af gassystemet må befinde sig nærmere end 100 mm fra udstødningen eller en tilsvarende varmekilde, medmindre de er passende afskærmet mod varmen.

Før 01.04.84: Gælder ikke for køretøj, der er taget i brug efter overgang til F-gas drift inden denne dato.

7.09.002 Komprimeret metangas (CNG eller CBG)

- (1) Originalmonteret anlæg til komprimeret metangas (CNG, komprimeret naturgas- eller CBG, komprimeret biogas) skal opfylde bestemmelserne i FN-regulativ 110-03.

Før 01.07.25: Anlægget kan opfylde FN-regulativ 110.

- (2) Eftermonteret anlæg til komprimeret metangas skal opfylde bestemmelserne i FN-regulativ 115.

7.09.003 Flydende metangas (LNG eller LBG)

- (1) Køretøjer med flydende metangas (LNG, flydende naturgas eller LBG, flydende biogas) skal opfylde bestemmelserne i FN-regulativ 110-01.

7.09.004 LPG

- (1) Originalmonteret LPG-anlæg (autogas, flaskegas eller F-gas) skal opfylde bestemmelserne i ét af følgende regelsæt:

- a) FN-regulativ 67-03.
- b) Amerikansk standard FMVSS 301 og FMVSS 303.
- c) Canadisk standard CMVSS 301.1.

Før 01.07.25: Originalmonteret LPG-anlæg kan opfylde FN-regulativ 67-01.

- (2) Køretøj med et eftermonteret LPG-anlæg skal opfylde bestemmelserne i FN-regulativ 115.

7.09.005 Eftermonteret LPG- og CNG-anlæg

- (1) Eftermonterede systemer skal opfylde bestemmelserne i ét af følgende regelsæt:

- a) FN-regulativ 115.
- b) Amerikansk standard FMVSS 303 og FMVSS 304.
- c) Canadisk standard CMVSS 301.2.

7.10. Brintsikkerhed og kvalifikationskrav for materialer til brintsystemer

7.10.020 Bil

- (1) Bil med brint som drivmiddel skal opfylde bestemmelserne i FN-regulativ 134 om brintsikkerhed og forordning 2021/535/EU, bilag XIV, om kvalifikationskrav for materialer.

- (2) Alternativt til pkt. (1) skal bilen opfylde et af følgende regelsæt:

- a) De materielle krav i forordning 79/2009/EF med senere ændringer.
- b) Japansk standard Attachment 100 - Technical Standard For Fuel Systems Of Motor Vehicle Fueled By Compressed Hydrogen Gas.
- c) Kinesisk standard GB/T 24549-2009 Fuel cell electric vehicles - safety requirements.
- d) Standard ISO 23273:2013.
- e) Amerikansk standard SAE J2578.

8. Bærende elementer

8.01 Chassis

8.01.001 Generelle bestemmelser

- (1) Selvbærende karrosseri, chassisramme og ramme skal kunne modstå de påvirkninger, der opstår under normal anvendelse og belastning af køretøjet.
- (2) Selvbærende karrosseri, chassisramme og ramme må ikke være deformeret eller i øvrigt beskadiget eller tæret i en sådan grad, at køretøjet er til fare for færdselssikkerheden.

8.01.023 Personbil M3

- (1) Ledbus:
 - a) Ledsektionen skal være indrettet således, at de enkelte stive sektioner af ledbussen ikke bliver adskilt, uanset om en del af ledsektionen løsner sig.
 - b) Ledsektionen skal være indrettet og afskærmet således, at der ikke opstår fare for passagererne.

8.02 Hjul

8.02.001 Generelle bestemmelser

- (1) Dæk, fælge og hjullejer m.v. skal være ubeskadigede.

8.02.002 Dæk

- (1) Dæk
 - a) Skal have en bæreevne, der mindst svarer til køretøjets tilladte akseltryk, og som minimum er beregnet til køretøjets tophastighed.
 - b) Skal være dimensioneret og udformet, så det svarer til fælgen.
 - c) Skal være tydeligt og holdbart mærket med dimensionsbetegnelse og fabrikantens og/eller regummi-eringsfirmaets navn eller varemærke.
Før 01.04.91: Gælder ikke.
 - d) Skal på køretøj med størst tilladt hastighed på over 30 km/t. være tydeligt og holdbart mærket med bæreevne- og hastighedsangivelse.
Før 01.04.91: Gælder ikke.
- (2) Mønsterdybden skal på køretøj med størst tilladt hastighed på over 40 km/t. være mindst
 - a) 1,6 mm for køretøj med tilladt totalvægt på højst 3.500 kg og
 - b) 1,6 mm for køretøj med tilladt totalvægt på over 3.500 kg.Mønsterdybden måles i hovedmønsteret, hvorved forstås de brede riller i slidbanens midterste del, der dækker cirka 3/4 af slidbanens bredde.
- (3) Dæk, for hvilke der er krav om mindst 1,6 mm mønsterdybde, skal være forsynet med slidindikatorer (TWI).
Slidindikatorer skal give visuel advarsel, når mønsterdybden i hovedmønsteret er reduceret til 1,6 mm.
Slidindikatorer skal være anbragt i tværgående rækker i slidbanens hovedmønster.
Før 01.04.91: Gælder ikke.
- (4) Oppumpningstrykket skal være i overensstemmelse med det af køretøjsfabrikanten foreskrevne.
- (5) Der skal på samme aksel anvendes dæk af samme dimension og type bortset fra dæk til midlertidig brug.
- (6) Dæk opdeles i typer, afhængig af opbygning og anvendelseskategori:
 - a) Opbygning:
 - Radialdæk.
 - Diagonaldæk.
 - b) Anvendelseskategori:

- Almindeligt dæk (uden »M+S«-mærkning).
- Terræn- og vinterdæk (med »M+S«-mærkning).
- Vinterdæk til krævende sneforhold (med »M+S«-mærkning og alpint symbol »tre bjergtinder og et snefnug«).
- Dæk til midlertidig brug (nødreservehjul).

8.02.003 Følge

- (1) Følge skal være beregnet til en belastning svarende til det tilladte akseltryk på køretøjet.
- (2) Nav-, hjul- og vingemøtrikker skal ligge inden for dækkets yderside eller være afskærmet ved hjulkapsel eller lignende. Hætte af plastmateriale, der er monteret på et hjuls hjulbolte/hjilmøtrikker, og som kan vise, om bolten/møtrikken har løsnet sig, må dog rage op til 20 mm udenfor dækkets yderside eller den afskærmende hjulkapsel eller lignende.
Før 01.05.77: Navkapsler og beskyttelsesringe, der findes i fabrikkens originale udførelse, skal være til stede. Vingemøtrikker skal ligge indenfor dækkets yderste kant.
- (3) Der må ikke være udragende dele, f.eks. hjulkapsler, hvis disse er sådan udformede, at de kan være til fare for andre trafikanter.

8.02.004 Dæktrykovervågningssystem

- (1) Systemet skal opfylde de tekniske krav i FN-regulativ 141-01 for »dæktrykovervågningssystem (TPMS)«, »dæktryksgenpåfyldningssystem (TPRS)« eller »centralt dækoppumpningssystem (CTIS)«.
Før 01.07.25: TPMS skal ikke opfylde et bestemt FN-regulativ.

8.02.010 Motordrevet køretøj

- (1) Motordrevet køretøj skal være forsynet med hjul med dæk.

8.02.020 Bil

- (1) Bil kan være forsynet med terræn- og vinterdæk, der er beregnet til mindst 160 km/t. (hastighedsmærkning mindst Q), uanset bilens tophastighed overstiger 160 km/t.
- (2) Dæk, bortset fra regummierede dæk, skal være godkendt og mærket i henhold til direktiv 92/23/EØF eller FN-regulativ 30, FN-regulativ 54 eller FN-regulativ 64.
Før 01.04.03: Gælder ikke for dæk produceret før uge 27, 2003.
Før 01.01.80: Gælder ikke.
- (3) Regummierede dæk skal være godkendt og mærket i henhold til FN-regulativ 108 eller FN-regulativ 109.
Før 01.04.03: Gælder ikke for dæk produceret før uge 27, 2003.
Før 01.01.80: Gælder ikke.
- (4) Dæk skal være støjgodkendt og mærket i henhold til FN-regulativ 117-02 med undtagelse af
 - regummierede dæk,
 - dæk som kun er beregnet til en hastighed under 80 km/t.,
 - dæk med en nominel fælgdiameter på højst 254 mm (10") eller på mindst 635 mm (25"),
 - dæk af T-typen til reservehjul til midlertidig brug og pigdæk.Før 01.07.25: Dæk kan være støjgodkendt og mærket i henhold til direktiv 92/23/EØF som ændret ved direktiv 2001/43/EF eller FN-regulativ 117.
Før 01.10.11: Gælder ikke dæk produceret før uge 40, 2011.
Før 01.01.80: Gælder ikke.

8.02.021 Personbil M1

(1) Personbil M1 skal – uanset den tilladte totalvægt – være forsynet med dæk med en mønsterdybde på mindst 1,6 mm.

(2) Personbil M1 skal være forsynet med dæktrykovervågningssystem. Kravet gælder ikke for personbil M1 fremstillet i lille serie.

Kravet gælder ikke for bil til særlig anvendelse, jf. forordning 2018/858/EU, som er opbygget i flere trin, og hvor basiskøretøjet ikke er en personbil M1.

Før 01.11.14: Gælder ikke.

8.02.022 Personbil M2

(1) Personbil M2 med tilladt totalvægt på over 3.500 kg kan være forsynet med dæk, der er beregnet til mindst 120 km/t., uanset bilens tophastighed overstiger 120 km/t.

Før 01.04.91: Personbil M2 kan være forsynet med lastbildæk, der er beregnet til mindst 100 km/t., uanset bilens tophastighed overstiger 100 km/t.

(2) Vare- og lastbildæk på personbil M2 må ved tilladt akseltryk være belastet med indtil 15% mere end den belastning, der fremgår af bæreevneangivelsen på dækket, hvis

a) bilen er en bybus, der alene godkendes til rutekørsel, eller

b) bilen har ståpladser og plads til højst 22 passagerer, og bilen alene godkendes til rutekørsel.

8.02.023 Personbil M3

(1) Personbil M3 skal opfylde bestemmelserne for personbil M2.

Før 01.04.91: Personbil M3 kan være forsynet med et af de særligt markerede lastbildæk beregnet til 80 km/t., som fremgår af STRO-databøger (The Scandinavian Tire & Rim Organization), uanset at bilens tophastighed overstiger 80 km/t.

8.02.025 Lastbil N2

(1) Lastbil N2 kan være forsynet med dæk, der er beregnet til mindst 100 km/t., uanset bilens tophastighed overstiger 100 km/t.

Før 01.04.91: Lastbil N2 kan være forsynet med et af de særligt markerede lastbildæk beregnet til 80 km/t., uanset at bilens tophastighed overstiger 80 km/t.

8.02.026 Lastbil N3

(1) Lastbil N3 skal opfylde bestemmelserne for lastbil N2.

(2) For lastbil N3 beregnet som trækraft for blokvogn gælder, at ved udnyttelse af akseltryk op til de almindeligt tilladte skal bilen opfylde reglerne for lastbil. Ved overskridelse af de almindelig for bil gældende akseltryk skal bilen opfylde reglerne for motordrevet blokvogn, for så vidt angår belastning/hastighed.

8.02.030 Motorcykel

(1) Motorcykel skal være forsynet med dæk med en mønsterdybde på mindst 1,0 mm.

8.02.040 Knallert

(1) Knallert skal være forsynet med dæk med en mønsterdybde på mindst 1,0 mm.

Før 01.05.77: For knallert, der er godkendt inden denne dato (»TUM«-mærket), er der ikke fastsat mindstemål for dækmønsterdybden.

8.02.050 Traktor

- (1) Traktor, som ikke skal godkendes eller registreres, kan være forsynet med anden elastisk hjulbeklædning, bælter med tilsvarende egenskaber eller glatte valser.
Før 01.05.77: Traktor kan være forsynet med halvmassive gummiringe.
- (2) Godkendt traktor og ikke-registreringspligtig traktor kan være forsynet med bælter.

8.02.060 Motorredskab

- (1) Motorredskab kan være forsynet med anden elastisk hjulbeklædning, bælter med tilsvarende egenskaber eller glatte valser.

8.02.099 Motordrevet blokvogn

- (1) Motordrevet blokvogn med størst tilladt hastighed på højst 15 km/t. kan være forsynet med anden elastisk hjulbeklædning eller bælter med tilsvarende egenskaber.
- (2) Motordrevet blokvogn med størst tilladt hastighed på højst 30 km/t. kan være forsynet med dæk, der ved det tilladte akseltryk er beregnet til mindst 50 km/t., uanset køretøjets tophastighed overstiger 50 km/t.
- (3) Motordrevet blokvogn med størst tilladt hastighed på 45 km/t. kan være forsynet med dæk, der ved det tilladte akseltryk er beregnet til mindst 70 km/t., uanset køretøjets tophastighed overstiger 70 km/t.
- (4) Motordrevet blokvogn med størst tilladt hastighed på 60 km/t. kan være forsynet med dæk, der ved det tilladte akseltryk er beregnet til mindst 80 km/t., uanset køretøjets tophastighed overstiger 80 km/t.

8.02.100 Påhængskøretøj

- (1) Påhængskøretøj skal være forsynet med dæk på alle hjul.
- (2) Registreringspligtigt påhængskøretøj skal være forsynet med dæk, der ved det tilladte akseltryk er beregnet til mindst 100 km/t.
Før 01.04.91: Påhængskøretøj kan være forsynet med et af de særligt markerede lastbil- og påhængskøretøjsdæk beregnet til 80 km/t., som fremgår af STRO-databøger (The Scandinavian Tire & Rim Organizations), uanset at bilens tophastighed overstiger 80 km/t.
- (3) Påhængsvogn til stor knallert skal være forsynet med dæk, der er beregnet til mindst 50 km/t.
- (4) Traktorpåhængsvogn og ikke-registreringspligtigt påhængskøretøj skal være forsynet med dæk, der er beregnet til mindst 40 km/t.
Før 01.11.15: Dækkene skal være beregnet til mindst 30 km/t.

8.02.110 Påhængs-/sættevogn til bil

- (1) Dæk, bortset fra regummierede dæk, skal være godkendt og mærket i henhold til direktiv 92/23/EØF eller FN-regulativ 30, FN-regulativ 54 eller FN-regulativ 64.
Før 01.04.03: Gælder ikke dæk produceret før uge 27, 2003.
Før 01.01.80: Gælder ikke.
- (2) Regummierede dæk skal være godkendt og mærket i henhold til FN-regulativ 108 eller FN-regulativ 109.
Før 01.04.03: Gælder ikke dæk produceret før uge 27, 2003.
Før 01.01.80: Gælder ikke.
- (3) Dæk skal være støjgodkendt og mærket i henhold til FN-regulativ 117-02 med undtagelse af
 - regummierede dæk,
 - dæk som kun er beregnet til en hastighed under 80 km/t.,
 - dæk med en nominel fælgdiameter på højst 254 mm (10") eller på mindst 635 mm (25"),
 - dæk af T-typen til reservehjul til midlertidig brug og
 - pigdæk.

Før 01.07.25: Dæk kan være støjgodkendt og mærket i henhold til direktiv 92/23/EØF som ændret ved direktiv 2001/43/EF eller FN-regulativ 117.

Før 01.10.11: Gælder ikke dæk produceret før uge 40, 2011.

Før 01.01.80: Gælder ikke.

8.02.120 Traktorpåhængsvogn

- (1) Traktorpåhængsvogn til ikke-godkendelsespligtig traktor kan være forsynet med anden elastisk hjulbeklædning, bælter med tilsvarende egenskaber eller glatte valser.

8.02.130 Påhængsvogn til motorredskab

- (1) Påhængsvogn til motorredskab kan være forsynet med anden elastisk hjulbeklædning, bælter med tilsvarende egenskaber eller glatte valser.

8.02.141 Campingvogn

- (1) Campingvogn skal opfylde bestemmelserne for påhængs-/sættevogn til bil.

8.02.142 Andet registreringspligtigt påhængsredskab

- (1) Andet registreringspligtigt påhængsredskab skal opfylde bestemmelserne for påhængs-/sættevogn til bil.

8.02.143 Ikke-registreringspligtigt påhængsredskab

- (1) Ikke-registreringspligtigt påhængsredskab skal opfylde bestemmelserne for påhængsvogn til motorredskab.

8.02.150 Påhængskøretøj til motorcykel

- (1) Påhængskøretøj til motorcykel skal være forsynet med dæk med en mønsterdybde på mindst 1,0 mm.

8.02.160 Påhængsvogn til stor knallert

- (1) Påhængsvogn til stor knallert skal være forsynet med dæk med en mønsterdybde på mindst 1,0 mm.

8.02.199 Blokvogn

- (1) Blokvogn med størst tilladt hastighed på ikke over 15 km/t. kan være forsynet med anden elastisk hjulbeklædning, bælter med tilsvarende egenskaber eller glatte valser.
- (2) Blokvogn med størst tilladt hastighed på ikke over 30 km/t. skal være forsynet med dæk, der ved det tilladte akseltryk er beregnet til mindst 50 km/t.
- (3) Blokvogn med størst tilladt hastighed på 45 km/t. skal være forsynet med dæk, der ved det tilladte akseltryk er beregnet til mindst 70 km/t.
- (4) Blokvogn med størst tilladt hastighed på 60 km/t. skal være forsynet med dæk, der ved det tilladte akseltryk er beregnet til mindst 80 km/t.
- (5) Blokvogn med størst tilladt hastighed på over 60 km/t. skal opfylde reglerne for registreringspligtigt påhængskøretøj.
- (6) Blokvogn, der kun er godkendt til at blive trukket af en traktor, skal være forsynet med dæk, der ved det tilladte akseltryk er beregnet til mindst 45 km/t.

8.03 Hjulophæng

8.03.001 Generelle bestemmelser

- (1) Hjulophæng og dets fastgørelse til selvbærende karrosseri, chassisramme eller ramme skal kunne modstå de påvirkninger, der opstår under normal anvendelse og belastning af køretøjet.
Hjulophængets kugleforbindelser og lignende skal være beskyttet mod indtrængen af støv og snavs.
- (2) Hjulophæng skal være således udformet, at der sker en passende dæmpning af de i hjulophænget forekommende svingninger, der stammer fra vejbanens ujævnheder.

8.03.002 Aksler

- (1) Aksler skal have en bæreevne, der mindst svarer til det for køretøjet tilladte akseltryk.

8.03.003 Bogiekonstruktioner

- (1) Et køretøj kan være forsynet med akselløftanordning. Denne kan eventuelt være automatisk, så den anden aksel i en bogie sænkes automatisk, når akseltrykket på den første aksel kommer op på tilladt akseltryk.

Akselløftanordningen må kunne aktivere bilens eller en sættevogns løftbare eller belastbare aksel for at øge akseltrykket på bilens drivaksel på følgende betingelser:

- Akseltrykket på hver af bilens aksler kan overstige det teknisk tilladte akseltryk med op til 30%, forudsat at det ikke overstiger den værdi, bilfabrikanten har fastsat herfor i den særlige situation.
- Den løftbare eller belastbare aksel må kun aktiveres med en særlig kontrolanordning.
- Efter igangsætning skal akslen automatisk sænkes til jorden eller belastes, så snart bilen er nået op på en hastighed af 30 km/t.

En bil kan i stedet for ovennævnte halvautomatiske system være forsynet med et manuelt system, forudsat der er en kontrollampe ved førerpladsen, der lyser, når akselløftanordningen er aktiveret.

8.03.004 Fjedre

- (1) Fjedre skal have en bæreevne, der mindst svarer til køretøjets tilladte akseltryk.

9. Karrosseri, opbygning m.v.

9.01 Karrosseri

9.01.001 Generelle bestemmelser

- (1) Karrosseri - herunder selvbærende karrosseri - skal være solidt fastgjort til køretøjets bærende dele og skal være således udformet, at skarpe kanter eller udragende dele og lignende ikke medfører unødigt fare for andre trafikanter.

Kranarme, løftebomme og lignende skal under kørsel være således understøttede og sikrede, at betjeningsorganer, hydrauliske cylindre, spiltromler og lignende er aflastet og således, at de pågældende dele ikke på grund af fejlbetjening eller tilfældigt kan indtage en sådan stilling, som gør dem farlige for andre trafikanter.

9.01.002 Afskærmning af hjul

- (1) Bil og påhængskøretøj til bil skal være forsynet med skærme over samtlige hjul.
- (2) Bestemmelserne om afskærmning skal være opfyldt ved køreklar vægt. For køretøjer, hvor den lodrette afstand mellem hjul og karrosseri er indstillelig, skal bestemmelserne være opfyldt ved den af køretøjsfabrikanten foreskrevne normalstilling.

- (3) På køretøj med dobbelt- eller tripleaksel kan hjulene i samme side have fælles afskærmning, der foran det forreste hjuls centrum og bag det bageste hjuls centrum opfylder bestemmelserne om afskærmning, og som har en ubrudt, vandret del over hjulene.
- (4) Den foreskrevne afskærmning skal være tilvejebragt gennem køretøjets karrosseri eller opbygning eller ved anbringelse af særlige skærme over hjulene.
- (5) Afskærmning skal opfylde følgende krav:
 - a) Skal være solidt fastgjort til køretøjets karrosseri eller bærende dele og være udformet således, at skarpe kanter eller udragende dele og lignende ikke medfører unødigt fare for andre trafikanter.
 - b) Skal fremtræde som en helhed, uanset om afskærmningen eventuelt er sammensat af flere elementer.
- (6) Afskærmning kan være aftagelig og enten samlet eller i dele.

9.01.003 Døre

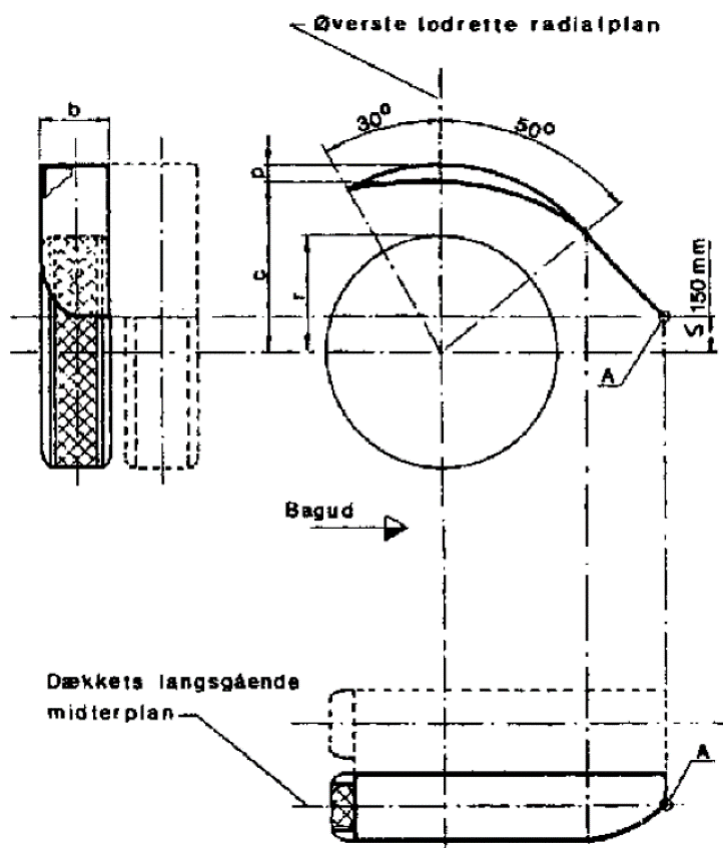
- (1) Dørhåndtag og -hængsler skal være udformet og anbragt således, at de ikke medfører unødigt fare for andre trafikanter.
Før 01.01.50: Dørhåndtag kan godkendes i original udførelse.
- (2) Dør skal være forsynet med dørlås, som kan holde døren lukket under kørsel.
- (3) Dørhængsler skal være solidt fastgjort til både dør og karrosseri.
- (4) Ved åbning af automatisk dør må afstanden mellem dørens yderste punkt og karrosseriet ikke på noget tidspunkt overstige 0,45 m.

9.01.020 Bil

- (1) Lås i dør til fører- og passagerum skal automatisk gå i indgreb, når døren lukkes og skal have både en sikringsstilling og en lukkestilling.

9.01.021 Personbil M1

- (1) Hjulafskærmning skal opfylde følgende krav:
 - a) Skal have hvælvet eller U-formet tværsnit, hvis konkave side vender nedad og indad mod dækket, med en tværsnitdybde på mindst 30 mm på det dybeste sted over dækkets slidbane. Tværsnitdybden måles i det øverste, lodrette radialplan gennem hjulets centrum, og kan i øvrigt gradvis aftage til 0 mm ved 30° foran og 50° bagud for dette radialplan.
 - b) Skal i dækkets bredde dække hjulets øverste del mindst 30° foran og mindst 50° bagud for det øverste, lodrette radialplan gennem hjulets centrum. Dækkets bredde måles i det nævnte radialplan, hvor der dog ses bort fra indstøbt tekst og prydmønster samt vulst og lignende til beskyttelse af dæksiden.
 - c) Skal være udformet således, at afstanden fra afskærmningens kanter til hjulets centerlinje ikke overstiger 2,0 gange dækkets radius inden for det krævede dækningsområde (fra 30° foran til 50° bagved det øverste, lodrette radialplan).
Dækkets radius måles på midten af slidbanen i det øverste lodrette radialplan gennem hjulets centrum.
 - d) Skal dække hjulets bageste del fra et vandret plan beliggende højst 0,15 m over dækkets centrum på en sådan måde, at skæringspunktet mellem hjulafskærmningens kant og det nævnte vandrette plan ikke ligger inden for dækkets langsgående midterplan. Ved dobbeltmonterede hjul regnes med det yderste dæks midterplan i længderetningen.

(2) Personbil M1 med en tilladt totalvægt på højst 3.500 kg, på hvilken det laveste sædes R-punkt ved køreklar vægt ikke er over 0,70 m over vejbanen, skal opfylde de konstruktive bestemmelser i ét af følgende regelsæt om beskyttelse ved sidekollision:

- a) FN-regulativ 95-05.
- b) Amerikansk standard FMVSS 21,4 afsnit S6.
- c) Japansk standard JSRRV, artikel 18.

Kravet gælder ikke for personbil M1 fremstillet i lille serie.

Før 01.07.25: Bil kan opfylde FN-regulativ 95-02.

Før 01.01.17: Bil kan opfylde direktiv 96/27/EF.

Før 01.10.03: Gælder ikke.

(3) Personbil M1 med en tilladt totalvægt på højst 2.500 kg skal opfylde de konstruktive bestemmelser i et af følgende regelsæt om beskyttelse ved frontalkollision:

- a) FN-regulativ 94-04.
- b) Amerikansk standard FMVSS 208.
- c) Japansk standard JSRRV, artikel 18.

Kravet gælder ikke for personbil M1 fremstillet i lille serie.

Før 01.07.25: Bil kan opfylde FN-regulativ 94-01.

Før 01.01.17: Bil kan opfylde direktiv 96/79/EF.

Før 01.10.03: Gælder ikke.

(4) Personbil M1 skal opfylde de tekniske krav til forpartiet (fodgængerbeskyttelse) i FN-regulativ 127-02.

Kravet gælder ikke for personbil M1 fremstillet i lille serie.

Før 01.07.25: Bil kan opfylde forordning 78/2009/EU, bilag 1, pkt. 3.

Før 23.02.19: Bil kan opfylde forordning 78/2009/EU, bilag 1, pkt. 2 eller 3.

Før 31.12.12: Gælder ikke.

- (5) Personbil M1, der er afledt af en varebil N1 med en tilladt totalvægt på over 2.500 kg og med førersædets R-punkt placeret enten foran forakslen eller højst 1,10 m bag forakslen, skal ikke opfylde bestemmelsen i pkt. (4).

9.01.022 Personbil M2

- (1) Hjulafskærmning skal opfylde følgende krav:
- a) Skal dække hjulet i dækkets fulde bredde.
 - b) Skal have hvælvet eller U-formet tværsnit, hvis dybde er mindst 10% af afskærmningens bredde, dog mindst 30 mm.
 - c) Skal dække hjulets øverste del i området fra mindst 30° foran et lodret plan gennem hjulets centrum til et vandret plan beliggende højst 0,10 m over hjulets centrum.
 - d) Skal være således udformet, at afstanden fra afskærmningens kant til hjulets centrum ikke overstiger 2,0 gange hjulets radius.
- (2) Afskærmning bag baghjul skal tillige dække hjulet fra et vandret plan beliggende mindst 0,05 m under hjulets centrum. Den del af afskærmningen, der er anbragt under et vandret plan beliggende 0,10 m over hjulets centrum, skal ikke opfylde bestemmelserne i pkt. (1) b) og d).
- (3) Personbil M2 med tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg kan være forsynet med hjulafskærmning efter reglerne for personbil M1. Bag baghjul skal der dog i dækkets bredde være monteret supplerende afskærmning (stænklap) ned til 0,05 m under hjulets centrum.
- (4) Personbil M2, der er indrettet til befordring af flere end 16 passagerer, skal opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 66-02 om styrke af overbygning på store personbiler.

Før 01.07.25: Personbil M2 kan opfylde FN-regulativ 66.

Før 01.11.14: Gælder ikke.

- (5) Bestemmelserne i pkt. (4) gælder ikke for personbil M2, der alene godkendes til rutekørsel, hvis én af følgende betingelser er opfyldt:
- a) Bilen er en bybus.
 - b) Bilen har ståpladser og plads til højst 22 passagerer.
 - c) Det tilladte antal ståpladser udgør 20% eller mere af det højst tilladte passagerantal.
- (6) Personbil M2, der er indrettet til befordring af flere end 12 passagerer, skal opfylde bestemmelserne om væltestabilitet i FN-regulativ 107-07, bilag 3, pkt. 7.4.
- Før 01.07.25: Personbil M2 kan opfylde direktiv 2001/85/EF, bilag I, pkt. 7.4, eller FN-regulativ 107-02, bilag 3, pkt. 7.4.
- Før 01.11.14: Gælder ikke.

9.01.023 Personbil M3

- (1) Personbil M3 skal være forsynet med hjulafskærmning efter reglerne for personbil M2.
- (2) Personbil M3, der er indrettet til befordring af mere end 16 passagerer, skal opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 66-02 om styrke af overbygning på store personbiler.
- Før 01.07.25: Personbil M3 kan opfylde FN-regulativ 66.
- Før 01.10.99: Gælder ikke.
- (3) Bestemmelserne i pkt. (2) gælder ikke for personbil M3, der alene godkendes til rutekørsel, hvis én af følgende betingelser er opfyldt:
- a) Bilen er en bybus.
 - b) Bilen har ståpladser og plads til højst 22 passagerer.
 - c) Det tilladte antal ståpladser udgør 20% eller mere af det højst tilladte passagerantal.
- (4) Bestemmelserne i pkt. (2) gælder ikke for personbil M3 i to etager.
- (5) Personbil M3 skal opfylde bestemmelserne for personbil M2 i pkt. 9.01.022 (6) om væltestabilitet.

Før 01.11.14: Gælder ikke.

9.01.024 Varebil N1

- (1) Varebil N1 skal være forsynet med hjulafskærmning efter reglerne for personbil M1.
- (2) Varebil N1 med lukket varerum skal være forsynet med mindst én af følgende typer beskyttelse af fører og passagerer mod forskubning af lasten under kørsel: a) Fuld adskillelse mellem førerrum og varerum, som opfylder bestemmelserne i international standard ISO 27956:2009, pkt. 4.1 og 4.2. b) Delvis adskillelse, som mindst dækker sæder og nakkestøtter i højeste position i begge sider, og med maksimal afstand på 0,10 m mellem adskillelsen og loftbeklædningen, målt i sædets lodrette centerlinje, og som opfylder bestemmelserne i international standard ISO 27956:2009, pkt. 4.1 og 4.2. c) Fastgørelsesanordninger, som opfylder standard ISO 27956:2009, pkt. 3 og 4.

Før 01.07.25: Varebil N1 med lukket varerum kan være forsynet med adskillelse mellem førerrum og varerum, der mindst dækker førerpladsen, og adskillelsen skal nå fra gulv til loft.

Kravet anses for opfyldt, hvis adskillelsen mindst dækker sædet og nakkestøtten, begge i højeste position. Dog må der højst være en afstand på 0,10 m mellem adskillelsen og loftbeklædningen, målt i sædets lodrette centerlinje.

Adskillelsen og dens fastgørelse til køretøjet skal have en sådan styrke, at den kan modstå belastningen fra fremadglidende gods ved en deceleration af køretøjet på 10 m/s^2 eller opfylde krav til styrke, jf. standard ISO/DIS 27956, pkt. 4.1.

Adskillelse skal bestå af én af følgende eller en kombination af disse:

- a) Finmasket trådgitter i en metalramme.
 - b) Plade af metal, træ eller kulfiber.
 - c) Plade af splintsikkert plastmateriale. Pladen skal være anbragt i en metalramme.
 - d) Lamineret glas godkendt og mærket i henhold til pkt. 10.03.020 (1). Glasset skal være anbragt i en metalramme.
- (3) Varebil N1 skal opfylde bestemmelserne i pkt. 9.01.021 (2) om beskyttelse ved sidekollision.

Før 01.10.03: Gælder ikke.

- (4) Varebil N1, der er afledt af en personbil M1, og med en tilladt totalvægt på højst 2.500 kg, skal opfylde bestemmelserne i pkt. 9.01.021 (4) og (5) om fodgængerbeskyttelse.
- (5) Varebil N1 med førersædets R-punkt placeret enten foran forakslen eller højst 1,10 m bag forakslen skal ikke opfylde bestemmelsen i pkt. (4).

9.01.025 Lastbil N2

- (1) Lastbil N2 skal være forsynet med hjulafskærmning efter reglerne for personbil M2.
- (2) Lastbil N2 med lukket varerum skal være forsynet med fuld adskillelse mellem førerrum og varerum. Lastbil N2 med en tilladt totalvægt på højst 7.500 kg kan alternativt være forsynet med adskillelse, der er udformet til at beskytte fører og passagerer mod forskubning af lasten under kørsel, eller lastbilen kan være forsynet med fastgørelsesanordninger. Adskillelse og fastgørelsesanordninger skal opfylde bestemmelserne i international standard ISO 27956:2009, pkt. 3 og 4.
- (3) Lastbil N2, der er indrettet til at trække sættevogn, kan indrettes således, at afskærmningen foran hjulet, og den del af baghjulenes afskærmning, hvis højde over vejbanen er større end dækkets diameter, kan fjernes, når køretøjet tilkobles sættevogn. Sættevognens karrosseri eller opbygning skal i så fald dække hjulet i dækkets fulde bredde under kørsel ligeud.

9.01.026 Lastbil N3

- (1) Lastbil N3 skal opfylde bestemmelserne for lastbil N2.

9.01.030 Motorcykel

- (1) Motorcykel skal være forsynet med plads for montering af bagnummerplade i henhold til forordning 44/2014/EU, bilag XIV.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

9.01.040 Knallert

- (1) Knallert skal være forsynet med plads for montering af bagnummerplade i henhold til forordning 44/2014/EU, bilag XIV.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

9.01.050 Traktor

- (1) Traktorens udragende dele må ikke frembyde unødigt fare for andre trafikanter og skal udformes således, at de er tydeligt synlige uden for lygtetændingstiden. Arbejdsredskaber, der er monteret på traktoren, anses som udragende dele.

- (2) Traktor skal være forsynet med plads for montering af bagnummerplade i henhold til forordning 2015/208/EU, bilag XIX.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

9.01.060 Motorredskab

- (1) Kranbjælker, graveskovle og andre udragende dele må ikke frembyde unødigt fare for andre trafikanter.

9.01.100 Påhængskøretøj

- (1) Ved forhjulene på påhængskøretøj, der styres ved drejning af forakslen omkring dennes midtpunkt, kan den del af afskærmningen, hvis højde over vejbanen er større end dækkets diameter, samt afskærmning foran hjulet udelades, hvis køretøjets karrosseri eller opbygning dækker hjulet i dækkets fulde bredde under kørsel ligeud.

9.01.111 Påhængs-/sættevogn O1

- (1) Påhængs-/sættevogn O1 skal være forsynet med hjulafskærmning efter reglerne for personbil M1.

9.01.112 Påhængs-/sættevogn O2

- (1) Påhængs-/sættevogn O2 skal opfylde bestemmelserne for påhængs-/sættevogn O1.

9.01.113 Påhængs-/sættevogn O3

- (1) Påhængs-/sættevogn O3 skal være forsynet med hjulafskærmning efter reglerne for lastbil N2.

9.01.114 Påhængs-/sættevogn O4

- (1) Påhængs-/sættevogn O4 skal opfylde bestemmelserne for påhængs-/sættevogn O3.

9.01.121 Traktorpåhængsvogn til registreringspligtig traktor

- (1) Traktorpåhængsvogn til registreringspligtig traktor skal være forsynet med plads for montering af bagnummerplade i henhold til forordning 2015/208/EU, bilag XIX.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

9.01.141 Campingvogn

(1) Campingvogn skal være forsynet med hjulafskærmning efter reglerne for påhængs-/sættevogn O1.

9.01.142 Andet registreringspligtigt påhængsredskab

- (1) Andet registreringspligtigt påhængsredskab med tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg skal være forsynet med hjulafskærmning efter reglerne for påhængs-/sættevogn O1.
- (2) Andet registreringspligtigt påhængsredskab med tilladt totalvægt på mere end 3.500 kg skal være forsynet med hjulafskærmning efter reglerne for påhængs-/sættevogn O3.

9.01.150 Påhængskøretøj til motorcykel

- (1) Påhængskøretøj til motorcykel skal være forsynet med hjulafskærmning efter reglerne for påhængs-/sættevogn O1.

9.01.160 Påhængsvogn til stor knallert

- (1) Påhængsvogn til stor knallert skal være forsynet med hjulafskærmning efter reglerne for påhængs-/sættevogn O1.

9.01.320 Skolekøretøj

- (1) Skolekøretøj skal opfylde bestemmelserne i bilag 5 til bekendtgørelse om kørekort.

9.01.340 Udrykningskøretøj

- (1) Patientkabinen i ambulancer skal opfylde kravene i standard DS/EN 1789:2020 om redningskøretøjer og tilhørende udstyr - Ambulancer med undtagelse af punkt 6.4, udstyrsliste.

Før 01.07.25: Ambulance skal være forsynet med adskillelse mellem førerrum og bårerum, hvor der i den øverste del kan være anbragt en rude af lamineret glas. Bårerummets længde skal være således, at ambulancen kan rumme en bære med en længde på 2,29 m og en bredde på 0,585 m. Der skal være plads ved siden af båren og over båren, så behandling af patienten er mulig under kørsel.

Før 01.01.71: Gælder ikke.

9.02 Opbygning med lad m.v.

9.02.001 Generelle bestemmelser

- (1) Lad m.v. skal være solidt fastgjort til køretøjets bærende dele og skal være udformet således, at skarpe kanter og udragende dele ikke medfører unødigt fare for andre trafikanter.

9.02.002 Opbygning med fast lad

- (1) Ladbeslag m.v. skal være således udformet og anbragt, at de ikke medfører unødigt fare for andre trafikanter.

9.02.003 Opbygning med tippelad

- (1) Tippelad skal være sikret mod at glide fremad, når ladet er i transportstilling.
- (2) Trevejs tippelad skal være forsynet med anordninger, der kan fastholde ladet i transportstilling.

9.02.004 Opbygning til container

- (1) Køretøj med opbygning til kørsel med container skal være forsynet med containerlåse, der på sikker måde kan fastholde containeren på køretøjet.

9.02.005 Opbygning til veksellad

- (1) Køretøj med opbygning til kørsel med veksellad skal være forsynet med anordninger, der på sikker måde kan fastholde vekselladet på køretøjet.

9.02.025 Lastbil N2

- (1) På lastbil N2 skal ladbeslag m.v., hvis afstand over vejbanen er mindre end 1,80 m, opfylde følgende krav:

- a) Hjørnelukkebeslag skal være således udformet og anbragt, at ingen del af beslaget rager mere end 20 mm uden for ladsiden.
- b) Sidelukkebeslag skal være indfældet i ladsiden.
- c) Samlebeslag (revler) skal have afrundede kanter og må ikke rage mere end 20 mm uden for ladsiden. Møtrikker, der ikke er forsænket, må ikke rage mere end 10 mm uden for ladsiden.
- d) Snøreøskner og -kroge m.v. skal være afskærmet med lister eller lignende.
- e) Spændebeslag til gjorde på presenningsopbygning må ikke rage mere end 25 mm uden for presenningen.

Før 01.09.70: Gælder ikke.

9.02.026 Lastbil N3

- (1) Lastbil N3 skal opfylde bestemmelserne for lastbil N2.

9.02.113 Påhængs-/sættevogn O3

- (1) Påhængs-/sættevogn O3 skal opfylde bestemmelserne for lastbil N2.

- (2) Lad på sættevogn må ikke rage frem over bilens førerhus.

Før 01.04.88: Gælder ikke.

9.02.114 Påhængs-/sættevogn O4

- (1) Påhængs-/sættevogn O4 skal opfylde bestemmelserne for påhængs-/sættevogn O3.

9.02.150 Påhængskøretøj til motorcykel

- (1) Påhængskøretøj til motorcykel må ikke være indrettet til personbefordring.

9.02.160 Påhængsvogn til stor knallert

- (1) Påhængsvogn til stor knallert må ikke være indrettet til personbefordring.

9.02.461 Køretøj til dyretransport

- (1) Køretøj til dyretransport skal opfylde bestemmelserne i bekendtgørelse om beskyttelse af dyr under transport.

9.03 Opbygning med tank

9.03.001 Generelle bestemmelser

- (1) Tank skal være solidt fastgjort til køretøjet og skal være udformet således, at skarpe kanter eller udragende dele ikke er til unødigt fare for andre trafikanter.

9.03.003 Skvulpeplader

- (1) Tank eller tankrum til transport af flydende stoffer skal ved hjælp af skvulpeplader være inddelt i sektioner på højst 7,50 m³.

Skvulpeplader skal være anbragt vinkelret på tankens længdeakse og skal have et areal på mindst 70% af tankens tværsnitsareal.

Før 01.04.93: Tank eller tankrum til transport af flydende stoffer, og hvis rumfang er mere end 6,20 m³, skal være forsynet med en skvulpeplade for hver 2,50 m tank- eller rumlængde. Skvulpeplade skal være anbragt vinkelret på tankens længdeakse og skal have et areal på mindst 80% af tankens tværsnitsareal på det pågældende sted.

Før 25.11.75: Der er ikke fastsat krav til skvulpepladernes areal.

- (2) Bestemmelsen i pkt. (1) finder ikke anvendelse på tank, der altid benyttes mindst 80% fyldt eller højst 20% fyldt.
- (3) Bestemmelsen i pkt. (1) finder ikke anvendelse på slamsugertank.

9.05 Tilkoblingsanordninger

9.05.001 Generelle bestemmelser

- (1) Tilkoblingsanordning skal opfylde følgende krav:

- a) Skal være solidt fastgjort til køretøjets bærende dele. Bolteforbindelser skal være sikret mod adskillelse.
- b) Skal kunne modstå de påvirkninger, der opstår under normal anvendelse af vogntoget.
- c) Skal være forsynet med mekanisk sikringsanordning, der hindrer, at koblingen utilsigtet kan udløses.
- d) Skal være således udformet og anbragt, at afstanden mellem det trækkende køretøj og påhængskøretøjet er uforanderlig under kørsel lige ud.

- (2) Tilkoblingsanordningen og den påbudte mekaniske sikringsanordning skal være ubeskadiget, herunder også indikatoren, som viser, om påhængsvogns-, kugle- og sættevognskoblingen samt den aftagelige koblingskugle er korrekt låst.

- (3) Tilkoblingsanordning af typen C50-X og G50-X kan være forsynet med anordninger til fjernindikation og fjernbetjening i henhold til de tekniske bestemmelser i FN-regulativ 55-01, bilag 5, pkt. 12.

- (4) Koblingsdelen på det trækkende køretøj og koblingsdelen på påhængskøretøjet skal være beregnet til indbyrdes sammenkobling. Der må ikke forekomme væsentligt slør imellem koblingsdelene.

- (5) Koblingsdelene må ikke være slidt i en større grad, end fabrikanten af koblingsdelen anviser, og delen skal i den forbindelse repareres eller udskiftes efter fabrikantens anvisninger.

9.05.002 Påhængsvognskobling

- (1) Påhængsvognskobling skal være udformet og anbragt således,

- a) at påhængskøretøjets hjul under kørsel i sving følger sporene for det trækkende køretøjs hjul så nær som muligt, og
- b) at de sammenkoblede koblingsdele har tilstrækkelig indbyrdes bevægelighed.

9.05.003 Kuglekobling

- (1) Kuglekobling skal være udformet og anbragt således,

- a) at påhængskøretøjets hjul under kørsel i sving følger sporene for det trækkende køretøjs hjul så nær som muligt, og
- b) at de sammenkoblede koblingsdele har tilstrækkelig indbyrdes bevægelighed.

- (2) Bil til sammenkobling med påhængskøretøj med tilladt totalvægt på højst 3.500 kg skal ved tilkoblingsanordningen være forsynet med beslag for tilslutning af påhængskøretøjets sprængwire til automatisk bremsning.

Beslaget skal være anbragt højst 0,25 m fra midten, så sprængwiren ikke kan blive for stram eller slap under drejning.

Før 01.07.25: Gælder kun for bil til synsfri sammenkobling.

For bil i fast kombination er der ikke fastsat nærmere om beslag, men bestemmelsen i pkt. 5.01.110 (3) om aktivering af påhængskøretøjets bremses skal være opfyldt.

9.05.004 Sættevognskobling

- (1) Sættevognskobling skal være udformet og anbragt således, at sættevognen har tilstrækkelig bevægelighed i forhold til det trækkende køretøj.
- (2) Koblingsdelen på det trækkende køretøj (sættevognsskammelen) kan være således indrettet, at den kan forskydes i køretøjets længderetning. Sættevognsskammelen skal kunne fastlåses i de enkelte stillinger.

9.05.020 Bil

- (1) Tilkoblingsanordning og monteringsbeslag til denne skal opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 55-01.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

- (2) Tilkoblingsanordning skal monteres efter bilfabrikantens anvisninger, og for person- og varebil således at tilkoblingsanordningens højde over vejen svarer til kravene i FN-regulativ 55.

Før 01.07.25: Reglen gælder kun personbil M1 og varebil N1.

Før 01.04.93: Gælder ikke.

Hvis bilfabrikantens anvisninger ikke er fulgt, må største vægt af påhængskøretøj med bremses for personbil M1 og varebil N1 dog ikke fastsættes til mere end 90% af bilens køreklar vægt, uanset om bilfabrikanten tillader større vægt af påhængskøretøj.

9.05.030 Motorcykel

- (1) Tilkoblingsanordning og monteringsbeslag til denne skal opfylde de konstruktive bestemmelser i forordning 44/2014/EU, bilag V.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

- (2) Tilkoblingsanordning skal monteres efter motorcykelfabrikantens anvisninger.

Før 01.07.25: For motorcykel, der inden denne dato er godkendt med tilkoblingsanordning, kan tilkoblingsanordningen være monteret efter anvisninger fra fabrikanten af tilkoblingsanordningen.

9.05.032 Motorcykel med sidevogn

- (1) Sidevogn skal være fastgjort på motorcyklens højre side.

Før 01.07.55: Sidevogn kan være fastgjort på motorcyklens venstre side.

9.05.041 Stor knallert

- (1) Tilkoblingsanordning og monteringsbeslag til denne skal opfylde de konstruktive bestemmelser i forordning 44/2014/EU, bilag V.

- (2) Tilkoblingsanordning skal monteres efter knallertfabrikantens anvisninger.

Før 01.07.25: For knallert, der inden denne dato er godkendt med tilkoblingsanordning, kan tilkoblingsanordningen være monteret efter anvisninger fra fabrikanten af tilkoblingsanordningen.

9.05.050 Traktor

- (1) Traktor skal være forsynet med tilkoblingsanordning til påhængsvogn eller påhængsredskab, som opfylder de konstruktive bestemmelser i forordning 2015/208/EU, bilag XXXIV, FN-regulativ 55-01 eller FN-regulativ 147.

Før 01.07.25: Der er ikke krav om, at tilkoblingsanordningen opfylder et bestemt FN-regulativ.

- (2) Tilkoblingsanordning skal monteres efter traktorfabrikantens anvisninger.

Før 01.07.25: Tilkoblingsanordningen skal være anbragt så lavt, at der under hensyn til traktorens vægtfordeling er mindst mulig risiko for stejling.

9.05.100 Påhængskøretøj

- (1) Påhængskøretøj, bortset fra sættevogn, kan være forsynet med forskydelig trækstang (træktriangel).

Trækstangen skal opfylde følgende betingelser:

- a) Skal kunne fastlåses og sikres i de enkelte stillinger.
- b) Skal kunne indstilles således, at vogntogets samlede længde og afstanden mellem bagkanten af det trækkende køretøj og forkanten af lad eller opbygning på påhængskøretøjet ikke overstiger det tilladte.

- (2) Påhængsvogn kan være forsynet med tvangsstyret forskydelig trækstang (træktriangel), der er således indrettet, at længden af trækstangen og dermed afstanden mellem køretøjerne forøges under kørsel i sving.

- (3) Hovedbolt, kuglekobling, koblingsøje og trækstang (træktriangel) skal opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 55-01, og påhængskøretøj til bil, hvor påhængskøretøjets tilladte totalvægt er højst 3.500 kg, skal opfylde kravene til højde af tilkoblingsanordning i FN-regulativ 55-01.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

9.05.113 Påhængs-/sættevogn O3

- (1) Trækstang (træktriangel) skal have tilstrækkelig længde til, at vogntoget på plan vej kan foretage en drejning på 90° med fuldt styreudslag, uden at køretøjerne støder mod hinanden.

Før 01.04.84: Gælder ikke.

9.05.114 Påhængs-/sættevogn O4

- (1) Påhængs-/sættevogn O4 skal opfylde bestemmelserne for påhængs-/sættevogn O3.

9.05.120 Traktorpåhængsvogn

- (1) Hovedbolt, kuglekobling, koblingsøje og trækstang (træktriangel) skal opfylde de konstruktive bestemmelser i forordning 2015/208/EU, bilag XXXIV, FN-regulativ 55-01 eller FN-regulativ 147.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

9.05.130 Påhængsvogn til motorredskab

- (1) Påhængsvogn til motorredskab skal opfylde bestemmelserne for traktorpåhængsvogn.

9.05.310 Køretøj til synsfri sammenkobling

- (1) Bil til synsfri sammenkobling med påhængskøretøj med tilladt totalvægt på højst 3.500 kg skal være forsynet med 50 mm koblingskugle.

Koblingskuglens midte skal ved tilladt totalvægt være anbragt i en højde af 385 ± 35 mm over vejbanen.

Før 01.04.94: Bestemmelsen om koblingskuglens højde over vejbanen gælder ikke for personbil M1 og varebil N1.

- (2) Lastbil til synsfri sammenkobling med sættevogn eller påhængsredskab på sættevognschassis skal være forsynet med sættevognsskammel til 2" hovedbolt, der opfylder de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 55-01 for sættevognsskamler, der er beregnet til kørsel med sættevogn med tvangsstyrede aksler.

Før 01.07.25: Sættevognsskammel kan opfylde de konstruktive bestemmelser i direktiv 94/20/EF.

- (3) Lastbil til synsfri sammenkobling med påhængsvogn O3 eller O4 eller påhængsredskab på chassis til sådan påhængsvogn skal være forsynet med én af følgende tilkoblingsanordninger:
- a) 40 mm påhængsvognskobling i henhold til standard ISO 8755:2001 eller FN-regulativ 55-01.
 - b) 50 mm påhængsvognskobling i henhold til FN-regulativ 55-01.
 - c) 57 mm påhængsvognskobling, der opfylder de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 55-01.

Før 01.07.25: Påhængsvognskobling kan opfylde de konstruktive bestemmelser i standard ISO 8755:1986 eller ISO 1102:1986 eller FN-regulativ 55.

Påhængsvognskoblingens midte skal ved køreklar vægt være anbragt 425 ± 75 mm, 650 ± 75 mm eller 900 ± 100 mm over vejbanen. For lastbil forsynet med bogieløft skal højdekravet være opfyldt både med hævet og sænket aksel.

Tilkoblingsanordning, der er beregnet til kærre, skal have en tilladt lodret belastning på mindst 1.000 kg.

- (4) Påhængskøretøj med tilladt totalvægt på højst 3.500 kg skal være forsynet med 50 mm kuglekobling.
- (5) Sættevogn og påhængsredskab på sættevognschassis skal være forsynet med 2" hovedbolt. Hvis sættevognen har tvangsstyrede aksler, skal styringen ske via en kile som angivet i FN-regulativ 55-01.
- (6) Påhængsvogn O3 og O4 og påhængsvognsredskab på chassis til sådan påhængsvogn skal være forsynet med én af følgende tilkoblingsanordninger:
- a) 40 mm koblingsøje i henhold til standard ISO 8755:2001 eller FN-regulativ 55-01.
 - b) 50 mm koblingsøje i henhold til FN-regulativ 55-01.
 - c) 57 mm koblingsøje, der opfylder de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 55-01.

Før 01.07.25: Påhængsvognskobling kan opfylde de konstruktive bestemmelser i standard ISO 8755:1986 eller ISO 1102:1986 eller FN-regulativ 55.

Koblingsøjets midte skal i vandret stilling og ved køreklar vægt være anbragt 425 ± 75 mm, 650 ± 75 mm eller 900 ± 100 mm over vejbanen.

For kærre og påhængsredskab af kærretype skal højdekravet være opfyldt med vandret chassis.

For andet påhængskøretøj gælder højdekravet også for trækstangens hængsel (parallelbolte), medmindre trækstangen er forkrøppet og er mærket og godkendt i henhold til FN-regulativ 55-01.

Før 01.07.25: Forkrøppet trækstang kan være mærket og godkendt i henhold til direktiv 94/20/EF.

9.06 Bagagebærere, cykelstativer m.v.

9.06.001 Generelle bestemmelser

- (1) Bagagebærer, cykelstativ m.v. skal opfylde følgende betingelser:
- a) Skal være således udformet og anbragt, at de ikke medfører unødigt fare for andre trafikanter.
 - b) Skal være således anbragt, at de ikke ved den tilsigtede anvendelse har uheldig indflydelse på køretøjets køreegenskaber.
 - c) Skal være forsvarligt fastgjort til køretøjet.
- (2) Bagagestige skal være anbragt på køretøjets bagside.

9.06.002 Kølerfigurer m.v.

- (1) Køretøj må ikke være forsynet med kølerfigurer, hjelmornamenter og lignende, der på grund af form, anbringelsesmåde eller materiale medfører fare for andre trafikanter.

Kølerfigurer m.v. anses som farlige, hvis de er fremstillet af metal eller andet hårdt materiale og enten er forsynet med spidser eller skarpe kanter eller rager så meget ud fra køretøjets omrids og er således konstrueret, at de kan yde selvstændig og væsentlig modstand mod legemer, der slynges mod køretøjet.

Flagstænger, skærmvisere og lignende må kun være anbragt på eller ved yderkanten af forskærme eller forkofanger og skal være forsynet med en knop af passende størrelse.

Fastmonterede stativer til sækkevogne foran på renovationsbiler og stativer til stiger eller materialer på siden af vare- og lastbiler skal være udført med afrundede kanter med mindst 5 mm rundingsradius, må ikke frembyde fare for andre trafikanter og må ikke forøge køretøjets længde eller bredde ud over gældende dimensionskrav for køretøjstypen.

9.06.003 Trinbræt

(1) Trinbræt skal være således udformet og anbragt, at det ikke medfører unødigt fare for andre trafikanter. Særligt fremspringende eller udragende trinbræt skal være forsynet med passende afskærmning eller have afrundede hjørner eller lignende.

Trinbræt på siden af køretøj anses ikke for at være til unødigt fare, hvis det højst rager 0,10 m ud fra karrosseriet.

9.06.004 Tagreklameskilte m.v.

(1) Tagreklameskilt og lignende skal være udformet og anbragt således, at det ikke medfører unødigt fare for andre trafikanter.

9.06.005 Safarigitre m.v.

(1) Bil må kun være forsynet med safarigitte, frontbøjle, lygtebøjle eller lignende efter følgende regler:

a) Personbil M1 og varebil N1 kan være forsynet med safarigitte m.v. (system til frontalbeskyttelse), der er godkendt, mærket og monteret i henhold til forordning 2021/535/EU, bilag XII.

Før 01.07.25: Safarigitte m.v. kan være godkendt, mærket og monteret i henhold til forordning 78/2009/EU.

Før 24.11.09: Personbil M1 med en tilladt totalvægt på højst 3.500 kg og varebil N1 kan være forsynet med safarigitte m.v., der er godkendt, mærket og monteret i henhold til direktiv 2005/66/EF.

Før 25.10.06: For personbil M1 og varebil N1 gælder pkt. c).

b) Anden bil end personbil M1 og varebil N1 kan være forsynet med safarigitte m.v. i eftergiveligt plastmateriale.

Ved »eftergiveligt« forstår, at det er muligt alene med håndkraft at deformere/bøje eller bevæge safarigitte m.v.

Før 01.04.02: Hvis bilen ikke er e-godkendt, er der ingen særlige krav til udformning og placering af safarigitte m.v., ud over de generelle bestemmelser i afsnit 9.01 og 9.06.

c) Bil kan være forsynet med lygtebøjle anbragt i en højde af mindst 2,00 m over vejbanen.

Ingen del af lygtebøjlen må befinde sig lavere end 2,00 m over vejbanen.

9.06.021 Personbil M1

(1) Tagreklameskilt og lignende skal være anbragt mindst 0,40 m fra tagets forkant.

Før 01.04.85: Gælder ikke for taglygte på taxi, medmindre der tillige er monteret andet skilt.

(2) Bestemmelsen i pkt. (1) gælder ikke for bil, der har foranliggende styring og en taghøjde på mindst 1,80 m over vejbanen.

9.06.024 Varebil N1

(1) Varebil N1 skal opfylde bestemmelserne for personbil M1.

9.07 Udgange, indstigningshjælpemidler m.v. i personbil M2/M3

9.07.001 Generelle bestemmelser

- (1) Hvis en bil er godkendt og mærket i henhold til FN-regulativ 107, anses den for at opfylde alle bestemmelser om udgange, indstigningshjælpemidler m.v. i indeværende afsnit 9.07.
- (2) Udgang kan være udstigningsdør (dør, der benyttes til passagerernes normale ind- og udstigning), nødudgangsdør, nødudgangsvindue eller nødudgangslem.
En dør kan anses som en udstigningsdør, hvis døren er sidehængslet eller tophængslet.
- (3) Udgang i bagsiden (den del af køretøjet, der vender bagud) kan erstattes af en nødudgangslem, hvis der findes udgang i begge køretøjets sider så tæt ved bagsiden som muligt.
- (4) Enhver passager skal have adgang til påbudte udgange.
- (5) Bestemmelserne i afsnit 9.07 gælder ikke for en sæderække, hvor der er adgang til en dør i hver side ud for sæderækken.

9.07.002 Udstigningsdør

- (1) Den fri gennemgangsbredde skal være mindst 0,55 m, dog 0,50 m målt mellem håndlister.
Før 01.04.86: Gælder kun for køretøj til erhvervsmæssig personbefordring.
- (2) Indvendige håndtag skal være således indrettet, at døren ikke uforvarende kan åbnes.
Før 01.04.86: Gælder kun for køretøj til erhvervsmæssig personbefordring.
- (3) Ved automatiske døre skal der umiddelbart ved døren både udvendigt og indvendigt findes en anordning, der sætter automatikken ud af funktion, så døren kan åbnes manuelt.
Før 01.04.86: Gælder kun for køretøj til erhvervsmæssig personbefordring, og kravet om udvendig anordning gælder ikke.
Anordningen skal opfylde følgende betingelser:
 - a) Skal være anbragt tydeligt synligt, og placeret udvendigt højst 1,80 m over vejbanen og indvendigt mindst 1,60 m over gulvet. Ved gulv forstås det sted, hvorfra anordningen betjenes.
Før 01.04.10: Den indvendige anordning kan være anbragt mindst 1,50 m over gulvet.
Før 01.04.86: Kravet til anordningens højeste placering gælder ikke.
 - b) Skal kunne fungere, uanset om køretøjets el-anlæg eller anden energiforsyning svigter.
 - c) Skal tydeligt afmærkes med anvisning på, hvordan den betjenes.
Anordningen kan afskærmes og plomberes for at hindre misbrug.
- (4) For automatiske døre, som ikke direkte kan overvåges fra førerpladsen eller fra fast konduktørplads, hvorfra de betjenes, gælder følgende:
 - a) Der skal ved førerpladsen være en signalanordning, som giver signal, indtil den automatiske dør er helt lukket. Signalanordningen skal være styret af dørens faktiske bevægelse.
 - b) Der skal indvendigt være anbragt et arrangement af spejle eller fjernsynsudstyr, så føreren direkte fra førersædet kan overvåge samtlige automatiske døre inkl. trin m.v.
Før 01.04.86: Gælder kun for køretøj til erhvervsmæssig personbefordring og indrettet til befordring af mere end 22 passagerer.
- (5) Udstigningsdør skal være placeret i køretøjets højre side eller bagside.
Supplerende udstigningsdør i køretøj, indrettet til befordring af højst 12 passagerer, kan være placeret i køretøjets venstre side.
Før 01.04.93: Gælder ikke.
- (6) Automatisk udstigningsdørs konstruktion og betjeningssystem skal være sådan, at passagererne ikke kan komme til skade eller komme i klemme i døren, når den lukker.

Hvis døren under lukning møder en klemkraft på højst 150 N, skal den automatisk åbne helt. Klemkraften må kortvarigt være over 150 N, men ikke over 300 N.

Før 01.04.10: Gælder ikke.

9.07.003 Nødudgangsdør

- (1) Den frie gennemgangsbredde skal være mindst 0,55 m.

Før 01.04.86: Gælder kun for køretøj til erhvervsmæssig personbefordring.

- (2) Døren må ikke være indrettet som skydedør eller sammenklappelig dør. Dog må der være skydedør som nødudgangsdør i et køretøj beregnet til højst 22 passagerer, hvis det er godtgjort, at døren kan åbnes uden brug af værktøj efter udførelse af frontalkollisionstest i henhold til FN-regulativ 12.

Automatisk dør kan være nødudgangsdør, hvis den let kan åbnes manuelt, uanset om energitilførslen fungerer.

Før 01.04.86: Gælder kun for køretøj til erhvervsmæssig personbefordring.

- (3) Døren skal åbne udad og være forsynet med bådeudvendigt og indvendigt håndtag. Det udvendige håndtag skal være anbragt højst 1,80 m over vejbanen. Det indvendige håndtag skal være indrettet, så døren ikke uforvarende kan åbnes.

Bestemmelsen anses for opfyldt, uanset om døren er forsynet med et låsetøj, der forhindrer, at døren kan åbnes udefra. Låsetøjet skal dog være indrettet således, at døren uden vanskelighed kan åbnes indefra.

Før 01.04.86: Gælder kun for køretøj til erhvervsmæssig personbefordring.

- (4) Døren skal både udvendigt og indvendigt tydeligt afmærkes med »nødudgang« eller standardiseret nødudgangssymbol. Der skal om fornødent være en betjeningsvejledning.

Før 01.04.86: Gælder kun for køretøj til erhvervsmæssig personbefordring, og kravet om udvendig afmærkning gælder ikke.

9.07.004 Nødudgangsvindue

- (1) Den frie gennemgangsåbning skal være mindst 0,50 m høj, mindst 0,70 m bred og have et areal på mindst 0,40 m².

Hvis et nødudgangsvindue er placeret i køretøjets bagende, kan det alternativt have en fri gennemgangsåbning på mindst 0,35 m i højden, og mindst 1,55 m i bredden, mens hjørnet må afrundes til en rundingsradius på højst 0,25 m.

Før 01.04.86: Gælder kun for køretøj til erhvervsmæssig personbefordring. Vinduet skal være mindst 0,50 m højt og mindst 0,50 m bredt.

Glasarealet skal være mindst 0,375 m², dog mindst 0,50 m² for køretøj indrettet til befordring af mere end 22 passagerer. Er der kun ét vindue i bagsiden, skal glasarealet være mindst 0,50 m² henholdsvis 0,75 m².

Ved beregningen af glasarealer ses der bort fra den formindskelse, der fremkommer ved eventuelle hjørnerundinger.

- (2) Nødudgangsvindue, der ved lodret deling kan opdeles i to nødudgangsvinduer, anses som to udgange.

- (3) Vinduet skal være indrettet således, at glasset på simpel måde kan fjernes uden brug af værktøj.

Bestemmelsen anses ikke for opfyldt, hvis vinduet kun kan rulles ned.

Før 01.04.86: Gælder kun for køretøj til erhvervsmæssig personbefordring.

- (4) Ruden skal være fremstillet af hærdet glas.

Et nødudgangsvindue må ikke være forsynet med film eller tape, medmindre film eller tape indgår i e-godkendelsen.

Op til 25% af et nødudgangsvindues areal tillades dog forsynet med tape i form af Tempo 100-mærkat(er), nødudgangssymboltekst, logotape, reklametape eller lignende, hvis det resterende frie,

sammenhængende areal opfylder størrelseskravet i pkt. (1). Tapen må ikke ubrudt føres udover glassets yderkant.

Før 01.04.86: Gælder kun for køretøj til erhvervsmæssig personbefordring.

- (5) Der skal være anbragt værktøj til at knuse glasset med på et synligt sted ved vinduerne eller under loftet.

Der skal være mindst 1 værktøj for hvert nødudgangsvindue.

Rejseleder og lignende anses som passager.

Før 01.04.86: Gælder kun for køretøj til erhvervsmæssig personbefordring.

- (6) Vinduet skal både udvendigt og indvendigt tydeligt afmærkes med »nødudgang« eller standardiseret nødudgangssymbol. Der skal indvendigt være en tydelig betjeningsvejledning.

Indvendigt monteret mærkat er tilstrækkelig, hvis det er synligt og tydeligt læsbart udefra.

Før 01.04.86: Gælder kun for køretøj til erhvervsmæssig personbefordring. Kravet om udvendig afmærkning gælder ikke, hvis bestemmelsen i pkt. (3) er opfyldt.

- (7) Bestemmelsen i pkt. (3) skal dog ikke være opfyldt, hvis der umiddelbart ved hvert nødudgangsvindue er anbragt værktøj til at kunne knuse glasset. Er disse værktøjer anbragt under vinduerne, skal der tillige være anbragt tilsvarende værktøjer under loftet ud for hvert nødudgangsvindue. Værktøjet kan være fastgjort til køretøjet ved hjælp af wire eller lignende, dog således at værktøjet kan bruges uden vanskelighed.

Der skal være mindst et værktøj pr. nødudgangsvindue. Værktøjet til knusning af ruden kan være bygget ind i selve glasset.

9.07.005 Nødudgangslem

- (1) Nødudgangslem kan være taglem eller gulvlem.

- (2) Den frie gennemgangsbredde skal være mindst 0,50 m.

Før 01.04.86: Gælder kun for køretøj til erhvervsmæssig personbefordring.

- (3) Summen af længde og bredde på nødudgangslemmens frie gennemgang skal være mindst 1,20 m.

Før 01.04.86: Gælder kun for køretøj til erhvervsmæssig personbefordring.

- (4) Nødudgangslem skal på simpel måde og uden brug af værktøj kunne åbnes både udefra og indefra.

Før 01.04.86: Gælder kun for køretøj til erhvervsmæssig personbefordring. Kravet om åbning udefra gælder ikke.

- (5) Nødudgangslem skal både udvendigt og indvendigt være tydeligt afmærket med »nødudgang« eller standardiseret nødudgangssymbol. Der skal endvidere være en tydelig betjeningsvejledning.

Før 01.04.86: Gælder ikke.

- (6) Gulvlem skal være hængslet, så den åbner indad i passagerrummet, eller kunne stødes ind i passagerrummet.

- (7) Gulvlem skal være forsynet med et lydsignal, der advarer føreren, hvis den ikke er rigtigt lukket. Låsen i gulvlemmen og ikke selve lemmens bevægelse skal udløse lydsignalet. Kravet finder ikke anvendelse, hvis gulvlemmen låses automatisk, når køretøjet bevæger sig med en hastighed på over 5 km/t.

- (8) Nødudgangslem, der er beregnet til at stødes ud, må ikke, når den benyttes, blive adskilt fra køretøjet, så lemmen er til fare for andre trafikanter.

Før 01.04.10: Gælder ikke.

9.07.006 Adgang til udgange

- (1) Højden fra gulv til loft i køretøjet skal være mindst:

a) 1,250 m i køretøj indrettet til befordring af højst 12 passagerer.

b) 1,325 m i køretøj indrettet til befordring af mere end 12 passagerer, men højst 22 passagerer.

c) 1,750 m i køretøj indrettet til befordring af mere end 22 passagerer, dog 1,650 m på øverste etage i køretøj med to etager.

Bestemmelserne gælder ikke umiddelbart inden for udstigningsdør eller nødudgangsdør eller for arealer, som udelukkende er beregnet til siddende personer eller personer på pågældende sæde(række). Bestemmelserne gælder endvidere ikke for terrængående bil indrettet til befordring af højst 12 passagerer.

Påbudte nødudgange må ikke spærres ved montering af skikasse på bus.

Før 01.04.86: Gælder kun for køretøj til erhvervsmæssig personbefordring.

(2) Adgangen til udstigningsdør kan umiddelbart inden for udstigningsdøren være spærret af et enkeltstående, der opfylder bestemmelserne i pkt. 10.01.022 (4).

Før 01.04.86: Gælder kun for køretøj til erhvervsmæssig personbefordring.

(3) Adgangen til nødudgangsdør skal opfylde følgende betingelser:

a) Må højst være spærret af to sæder eller sæderækker i køretøj indrettet til befordring af højst 12 passagerer.

b) Må højst være spærret af et enkeltstående eller et dobbeltstående umiddelbart inden for nødudgangsdøren i køretøj indrettet til befordring af mere end 12 passagerer.

Sæde, der spærre adgangen til nødudgangsdør, skal opfylde bestemmelserne i pkt. 10.01.022 (5).

Førersæde anses ikke for at spærre adgang til nødudgangsdør, uanset om det er nødvendigt at passere mellem rat og førersæde for at benytte nødudgangsdøren.

Før 01.04.86: Gælder kun for køretøj til erhvervsmæssig personbefordring.

(4) I køretøj indrettet til befordring af mere end 22 passagerer skal der til udstignings- og nødudgangsdør være en fri adgang i bredden på mindst 0,40 m, målt i sædehøjde, og mindst 0,50 m, målt i 0,85 m's højde. Sker adgangen til udstigningsdør langs forkanten af et sæde eller mellem to tværsæder med front mod hinanden, skal den frie bredde, målt i sædehøjde, forøges med 0,125 m henholdsvis 0,25 m.

Før 01.04.86: Gælder kun for køretøj til erhvervsmæssig personbefordring.

(5) I køretøj indrettet til befordring af mere end 22 passagerer skal midtergangen have en bredde af mindst 0,30 m, målt i sædehøjde, og mindst 0,40 m, målt i en højde af 0,85 m. Ved målingen gælder følgende:

a) Der ses bort fra det areal, der ligger inden for 0,125 m foran et sæde, målt fra dettes forkant.

b) Forskydelige sæder skal være skudt ud mod midtergangen.

c) Klapsæder skal være udklappede.

Før 01.04.86: Gælder kun for køretøj til erhvervsmæssig personbefordring.

(6) For køretøj, der udelukkende er indrettet med siddepladser og kan medbringe flere end 22 passagerer, kan sæderne på den ene eller begge sider af midtergangen være forskydelige i sideretningen, således at midtergangens bredde kan nedsættes til en mindste gangbredde på 0,22 m. Det er en forudsætning, at det ved hjælp af en betjeningsanordning på hvert sæde, der er placeret let tilgængelig for en person, der står i midtergangen, er muligt – også når sædet er belastet – at bringe dette til at returnere til en position svarende til en mindste gangbredde på 0,30 m.

9.07.007 Lift til kørestolsbrugere

(1) En lift kan i opklappet stilling helt eller delvis dække påbudt udgang, hvis der umiddelbart ved udgangen/liften både udvendigt og indvendigt findes en anordning, der sætter automatikken ud af funktion, så liften manuelt kan klappes bort fra udgangen.

Anordningen skal opfylde bestemmelserne i pkt. 9.07.002 (3) om anordning til manuel åbning af automatiske døre.

Før 01.04.86: Kravet om udvendig anordning gælder ikke.

(2) Lift må kun kunne fungere, når køretøjet holder stille. Ved løftning og sænkning af platformen skal en anordning, der forhindrer kørestolen i at rulle af, automatisk træde i funktion.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

- (3) Liftens platform skal være mindst 0,80 m bred og mindst 1,20 m lang og liften skal kunne fungere, når den er belastet med 300 kg.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

- (4) Betjeningsanordning til liften skal være tydeligt afmærket, og liftens sænkede position skal angives af en indikator ved førerpladsen.

Indikatoren kan være aktiv i alle stillinger bortset fra fuldt opslået position.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

- (5) Betjeningsanordningen skal være udformet, så den automatisk returnerer til afbrudt stilling, hvis den slippes. Når dette finder sted, skal liftens bevægelse øjeblikkelig standse, og det skal være muligt at indlede en bevægelse i begge retninger.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

- (6) Områder, der ikke er synlige for den person, der betjener liften, og hvor løfteanordningen kan gribe fat i eller klemme om genstande, skal være beskyttet af en sikkerhedsanordning.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

- (7) Hvis en af sikkerhedsanordningerne i pkt. (6) træder i funktion, skal løfteanordningens bevægelse øjeblikkelig standse, og en bevægelse i modsat retning indledes.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

- (8) I tilfælde af svigt af en sikkerhedsanordning må liften ikke kunne betjenes, medmindre det er muligt at betjene den sikkert med håndkraft. Nødbetjeningsanordningens art og placering skal være tydeligt angivet. I tilfælde af svigt af energitilførslen, skal liften kunne betjenes med håndkraft.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

9.07.008 Rampe til kørestolsbrugere

- (1) Maskinelt betjent rampe må kunne fungere, når køretøjet holder stille.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

- (2) Betjeningsanordning til rampen skal være tydeligt afmærket, og når rampen er lagt ud, skal dette vises af indikator ved førerpladsen.

Indikatoren kan være aktiv i alle stillinger bortset fra fuldt parkeret position.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

- (3) En rampe skal være mindst 0,80 m bred. Rampens hældning må ikke overstige 12%, når den er lagt ud til en kantsten med en højde på 0,15 m. Ved måling af rampens hældning kan karrosseriet være sænket ved hjælp af knælesystem.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

- (4) Udvendige kanter skal være afrundet til en radius af mindst 2,5 mm. Udvendige hjørner skal være afrundet til en radius af mindst 5 mm.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

- (5) Ramper, som har en længde på over 1,20 m, når de er klar til brug, skal være forsynet med en anordning, som forhindrer kørestolen i at køre ud over siden.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

- (6) Rampen skal kunne benyttes sikkert ved en belastning på 300 kg.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

- (7) Når maskinelt betjent rampe lægges ud og trækkes ind, skal dette angives af gule blinklys og et akustisk signal. Rampen skal være mærket med let synlige røde og hvide reflekterende advarselsstriber på de udvendige kanter.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

- (8) Vandret udlægning af maskinelt betjent rampe skal være beskyttet af en sikkerhedsanordning.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

(9) For maskinelt betjent rampe skal den vandrette bevægelse standse, hvis rampen belastes med en masse på 15 kg.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

(10) Hvis en af de ovenfor nævnte sikkerhedsanordninger for maskinelt betjent rampe træder i funktion, skal rampens bevægelse øjeblikkelig standse. I tilfælde af svigt af energitilførslen, skal rampen kunne betjenes med håndkraft.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

(11) Når en rampe er placeret ved en udstigningsdør, der befinder sig inden for førerens direkte synsfelt, må rampen kunne betjenes af føreren fra førersædet. I alle andre tilfælde skal betjeningsanordningerne være placeret i nærheden af rampen. De må kun kunne aktiveres og deaktiveres af føreren fra førersædet.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

9.07.009 Knælesystem

(1) Betjeningsanordning, som aktiverer sænkning eller hævnning af en del af eller hele karrosseriet i forhold til vejbanen, skal være tydeligt afmærket og være under førerens direkte kontrol.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

(2) Sænkning eller hævnning skal kunne standses og bevægelse i modsat retning øjeblikkelig indledes ved hjælp af en eller flere betjeningsanordninger, som er placeret inden for førerens rækkevidde, når han sidder i førerrummet, samt i nærheden af eventuelle andre anordninger til betjening af knælesystemet.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

(3) Når der er monteret et knælesystem, skal følgende betingelser være opfyldt:

a) Køretøjet må ikke kunne køre mere end 5 km/t., når karrosseriet befinder sig i en position, der er lavere end den normale kørehøjde.

b) Køretøjet må ikke kunne hæves eller sænkes, når udstigningsdøren ikke kan aktiveres.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

9.07.022 Personbil M2

(1) Personbil M2 skal være forsynet med:

a) Et tilstrækkeligt antal udgange i hver side til det antal personer, som køretøjet er indrettet til at befordre. En udstignings- eller nødudgangsdør er tilstrækkelig til 30 personer og et nødudgangsvindue til 20 personer. For bil indrettet til befordring af flere end 22 passagerer skal der dog mindst være to udgange i hver side, anbragt henholdsvis fortil og bagtil.

Før 01.04.86: Gælder kun for personbil M2 til erhvervsmæssig personbefordring.

Dieseldrevet bil med ståpladsareal ud over midtergang og med mindst to udstigningsdøre skal kun være forsynet med én udgang i venstre side.

b) Udgang i bagsiden.

Før 01.04.86: Gælder kun for personbil M2 til erhvervsmæssig personbefordring.

c) To udstigningsdøre eller en udstigningsdør og en nødudgangsdør. For bil indrettet til befordring af flere end 22 passagerer skal dørene være anbragt i henholdsvis forreste og bageste halvdel af køretøjet.

For bil indrettet til befordring af flere end 22 passagerer anses bestemmelsen for opfyldt, hvis dørene er adskilt således, at afstanden mellem dørenes lodrette midterplan ikke er mindre end 40% af passagerummets totallængde.

Før 01.04.86: Gælder kun for personbil M2 til erhvervsmæssig personbefordring og indrettet til befordring af mere end 12 passagerer. Kravet gælder ikke, hvis bestemmelsen i pkt. 9.07.004 (3) er opfyldt.

- (2) Bil indrettet til befordring af højst 12 passagerer skal ikke være forsynet med udgang i venstre side, hvis der er dør i hver side ud for førerrummet og udstignings- eller nødudgangsdør i passagerrummets højre side og bagside.

For bil uden adskillelse mellem førerrum og passagerrum kan døren i højre side ud for førerrummet og døren i passagerrummets højre side udgøres af samme dør.

- (3) For bil i to etager gælder, at hver etage anses for ét køretøj, for så vidt angår antallet og placeringen af udgange. Udgangen i underetagens bagside kan dog erstattes af udgang i underetagens forside eller trappe til overetagen og supplerende udgang i overetagens bagside eller supplerende taglem.

For forrude indrettet som nødudgangsvindue finder bestemmelsen i pkt. 9.07.004 (7) ikke anvendelse.

- (4) Midtergangen på øverste etage i bil i to etager skal med en eller flere trapper være forbundet med adgangspassagen til en udstigningsdør på nederste etage eller til midtergangen på nederste etage i en afstand af højst 3,00 m fra en udstigningsdør. Hvis der er to trapper, kan den ene gå til en nødudgangsdør på nederste etage.

- (5) Personbiler, der udelukkende er indrettet med siddepladser, og som er indrettet til befordring af flere end 30 passagerer på øverste etage, skal være forsynet med to trapper.

- (6) Personbil, der er indrettet med både sidde- og ståpladser, og som er indrettet til befordring af flere end 50 passagerer på øverste etage, skal være indrettet med to trapper.

Før 01.04.99: Gælder ikke.

9.07.023 Personbil M3

- (1) Personbil M3 skal opfylde bestemmelserne for personbil M2.

- (2) For ledbus anses passagen mellem de enkelte stive sektioner ikke som udgang.

- (3) For ledbus følger de enkelte stive sektioner hver for sig reglerne for personbil M2.

- (4) Bestemmelsen i pkt. 9.07.002 (4) b) skal ikke være opfyldt for den bageste del, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) Det nederste trin skal være forsynet med en trinkontrol, der giver signal ved førerpladsen, når trinnet er belastet af en passager.

b) Dørens forkant skal være forsynet med en føleliste, der automatisk standser og omstyrer dørens lukkebevægelse, hvis dørens fuldstændige lukning hindres.

Hvis den bageste del skal være forsynet med en udstigningsdør, skal døren ikke opfylde bestemmelserne i pkt. 9.07.022 (1) c).

Før 01.04.86: Ledbus skal ikke være forsynet med dør i bageste del, hvis bestemmelsen i pkt. 9.07.004 (3) er opfyldt.

9.07.357 Sovebus

- (1) For sovebus skal bestemmelserne for personbil M2 og M3 også være opfyldt, når sæderne er omdannet til liggepladser.

- (2) Midtergangen kan dog være mindre end 400 mm bred ved de øverste køjer, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) Midtergangens bredde er mindst 300 mm både ved de nederste og de øverste køjer.

b) Alle vinduer ud for køjerne er nødudgangsvinduer med værktøj til at knuse glasset anbragt ved hvert vindue.

9.08 Afskærmning bagtil mod underkøring (bagkofanger)

9.08.001 Generelle bestemmelser

- (1) Afskærmning bagtil mod underkøring skal opfylde følgende krav:

- a) Skal give beskyttelse mod underkøring ved kollisioner bagfra med mindre køretøjer.
 - b) For lastbil N2 med en tilladt totalvægt på over 8.000 kg, lastbil N3 og påhængs-/sættevogn O3 og O4 med hydraulisk affjedring, luftaffjedring eller anden automatisk lastafhængig nivellering må afskærmningen højst være anbragt 0,45 m over vejbanen.
For ovenstående køretøjer med anden affjedring må afskærmningen højst være anbragt 0,50 m over vejbanen.
Hvis en frigangsvinkel på op til 8° i henhold til standard ISO 612:1978 nødvendiggør en større højde, kan denne være op 0,55 m på ovenstående køretøjer.
For øvrige køretøjer kan afskærmningen være anbragt op til 0,55 m over vejbanen.
Højden måles fra underkant ved køreklar vægt og med eventuelt bogieløft sænket.
Før 01.07.25: Afskærmningen kan i alle tilfælde være anbragt op til 0,55 m over vejbanen.
 - c) For lastbil N2 med en tilladt totalvægt på over 8.000 kg, lastbil N3 og påhængs-/sættevogn O3 og O4 må underkøringsværnet højst være anbragt 0,30 m fra køretøjets bageste punkt.
For øvrige køretøjer skal afskærmningen være anbragt højst 0,40 m fra køretøjets bageste punkt.
Før 01.07.25: Underkøringsværnet må højst være anbragt 0,40 m fra køretøjets bageste punkt.
 - d) Afskærmningen må ikke være bredere end bagakslen målt fra hjulenes ydre kant, bortset fra udbuling af dækket lige over kørebanen, eller være mere end 0,10 m smallere i hver side.
 - e) Afskærmningen skal have en højde på mindst 0,12 m. For varebil N1, lastbil N2 med en tilladt totalvægt på højst 8.000 kg, terrængående køretøj, traktorpåhængsvogn og køretøj med læssebagsmæk skal højden dog være mindst 0,10 m
Før 01.07.25: Afskærmningens højde kan i alle tilfælde være mindst 0,10 m.
- (2) Afskærmning bagtil mod underkøring, og montering af denne, skal opfylde de styrkemæssige krav i et af følgende regelsæt:
- a) FN-regulativ 58-03 for afskærmning monteret på biler og påhængskøretøjer til disse.
 - b) Forordning 2015/208/EU, bilag XXVI, for afskærmning monteret på traktorpåhængsvogn og påhængsvogn til motorredskab. Afskærmningen til disse køretøjer kan dog alternativt opfylde styrkekravene i pkt. a).
- Før 01.09.21: Afskærmning bagtil mod underkøring kan opfylde de styremæssige krav i FN-regulativ 58-02 eller direktiv 70/221/EØF som ændret ved direktiv 2006/20/EF.
- Før 11.03.10: Afskærmning bagtil mod underkøring kan opfylde de styrkemæssige krav i FN-regulativ 58 eller direktiv 70/221/EØF som ændret ved direktiv 79/490/EØF.
- (3) Afskærmning bagtil mod underkøring kan bestå af to sektioner, der er placeret med et mellemrum på højst 0,60 m, eller af tre sektioner med et mellemrum på højst 0,30 m hver.
- (4) Afskærmning bagtil mod underkøring kan være udført, så dens stilling bag på køretøjet kan ændres, under forudsætning af at den kan fastlåses i funktionsstillingen.
- (5) Afskærmning bagtil mod underkøring kan helt eller delvis udgøres af faste dele af køretøjets opbygning eller delvis af køretøjets baghjul.
- (6) Afskærmning bagtil mod underkøring kan dog være bredere end bagakslen, hvis følgende betingelser er opfyldt:
- a) Køretøjet er forsynet med en beskyttelsesbøjle i hver side fra afskærmningen frem til baghjulene.
 - b) Afskærmningens bredde ikke overstiger den øvrige opbygningens bredde.
- (7) Afskærmning bagtil mod underkøring kan på køretøj med læssebagsmæk bestå af sektioner, hvis følgende betingelser er opfyldt:
- a) Den vandrette afstand mellem afskærmningen og de enkelte dele af læssebagsmækken er højst 2,5 cm.
 - b) De enkelte sektioner har et virksomt areal på mindst 350 cm².

- (8) Ved bestemmelse af køretøjets bageste punkt kan der ses bort fra dele (karrosseri, opbygning, håndtag, beslag og lignende), der er placeret i en højde på mere end 2,00 m over vejbanen (målt ved køreklar vægt med evt. bogieløft sænket).
- (9) Ved bestemmelse af køretøjets bageste punkt kan der ses bort fra de i pkt. 3.02.001 (7) nævnte sammenfoldelige anordninger og udstyr.

9.08.021 Personbil M1

- (1) Personbil M1 skal opfylde bestemmelserne for varebil N1.

Før 11.03.10: Gælder ikke.

9.08.022 Personbil M2

- (1) Personbil M2 skal opfylde bestemmelserne for varebil N1.

Før 11.03.10: Gælder ikke.

9.08.023 Personbil M3

- (1) Personbil M3 skal opfylde bestemmelserne for varebil N1.

Før 11.03.10: Gælder ikke.

9.08.024 Varebil N1

- (1) Varebil N1 skal være forsynet med afskærmning bagtil mod underkøring, medmindre frihøjden under bilens bagende ikke overstiger 0,55 m, målt højst 0,45 m fra bilens bageste punkt og over en bredde svarende til bagakslens bredde med fradrag af 0,10 m i hver side.

Før 01.04.87: Gælder ikke, hvis mindsteværdien af frihøjden under bilens bagende ikke overstiger 0,55 m.

Før 01.04.86: Gælder ikke.

9.08.025 Lastbil N2

- (1) Lastbil N2 skal være forsynet med afskærmning bagtil mod underkøring.

Før 01.04.86: Gælder ikke.

- (2) Bil til sættevogn er undtaget fra kravet om afskærmning bagtil mod underkøring.
- (3) Bil med komprimeringsaggregat for renovation, hvor frihøjden under renovationskassen ikke overstiger 0,55 m, og hvor der ikke er fare for underkøring, er undtaget fra kravet i pkt. (1).
- (4) For bil med bagmonteret grus- eller saltspreder er der ingen krav til afstanden i pkt. 9.08.001 (1) c).
- (5) For bil med personlift i transportstilling, hvor frihøjden under personliften ikke overstiger 0,55 m, er der ingen krav til afstanden i pkt. 9.08.001 (1) c).
- (6) For bil med betonkanon kan afstanden i pkt. 9.08.001 (1) c) være op til 0,70 m.
- (7) For bil med veksellad, hvor ladet hejses op fra bilens bagende, kan afstanden i pkt. 9.08.001 (1) c) være op til 0,70 m.
- Håndtag, beslag og lignende, der er placeret i en højde af mindst 1,80 m over vejbanen indgår ikke i målingen af afstanden.

9.08.026 Lastbil N3

- (1) Lastbil N3 skal opfylde bestemmelserne for lastbil N2.

9.08.111 Påhængs-/sættevogn O1

- (1) Påhængs-/sættevogn O1 skal opfylde bestemmelserne for varebil N1.

9.08.112 Påhængs-/sættevogn O2

(1) Påhængs-/sættevogn O2 skal opfylde bestemmelserne for varebil N1.

9.08.113 Påhængs-/sættevogn O3

(1) Påhængs-/sættevogn O3 skal opfylde bestemmelserne for lastbil N2.

(2) Dolly er undtaget fra kravet om afskærmning bagtil mod underkøring.

9.08.114 Påhængs-/sættevogn O4

(1) Påhængs-/sættevogn O4 skal opfylde bestemmelserne for lastbil N2.

(2) Dolly er undtaget fra kravet om afskærmning bagtil mod underkøring.

9.08.120 Traktorpåhængsvogn

(1) Traktorpåhængsvogn skal være forsynet med afskærmning bagtil mod underkøring, hvis ladets bageste, nederste punkt er mere end 0,40 m bag baghjulet.

Før 01.10.96: Gælder ikke.

(2) For traktorpåhængsvogn med veksellad, hvor ladet hejses op fra trak- torpåhængsvognens bagende, kan afstanden i pkt. 9.08.001 (1) c) være større end 0,40 m, dog ikke over 0,70 m.

Der kan i denne forbindelse ses bort fra håndtag, beslag og lignende, der er placeret i en højde af mindst 1,80 m over vejbanen.

(3) For traktorpåhængsvogn, der efter pkt. 3.02.001 (4) har en bredde på over 2,55 m, gælder, at afskærmningen bagtil mod underkøring skal have en bredde på mellem 2,35 m og 2,55 m, uanset pkt. 9.08.001 (1) d) om bredde i forhold til bagaksel ikke er opfyldt.

9.08.130 Påhængsvogn til motorredskab

(1) Påhængsvogn til motorredskab skal opfylde bestemmelserne for traktorpåhængsvogn.

9.08.141 Campingvogn

(1) Campingvogn skal opfylde bestemmelserne for varebil N1.

Før 11.03.10: Gælder ikke.

9.08.142 Andet registreringspligtigt påhængsredskab

(1) Andet registreringspligtigt påhængsredskab skal opfylde bestemmelserne for varebil N1.

Før 11.03.10: Gælder ikke.

9.08.200 Vogntog

(1) I vogntog bestående af lastbil og kærre skal lastbilen ikke være forsynet med afskærmning bagtil mod underkøring.

(2) Afskærmning bagtil mod underkøring, som beskrevet i pkt. 9.08.001 (4), skal kun være anbragt i funktionsstillingen på vogntogets bageste køretøj.

9.09 Sideafskærmning

9.09.001 Generelle bestemmelser

(1) Sideafskærmning skal reducere risikoen for, at ubeskyttede trafikanter kan komme ind under et køretøjs side.

(2) Sideafskærmning skal bestå af

- a) plade, der er flad eller profileret i lodret snit,
 - b) vandrette stænger, der er mindst 0,10 m høje (dog 0,05 m høje for lastbil N2 og påhængs-/sættevogn O3) og med et mellemrum på højst 0,30 m, eller
 - c) en kombination af plade og stænger, jf. punkt a) og b).
- (3) Sideafskærmningens overflade skal være glat og så vidt muligt ubrudt fra for til bagenden. Sammenstødende dele kan overlappe bagud eller nedad, eller der kan være et mellemrum på højst 25 mm i længderetningen, forudsat at den bageste del ikke rager ud i forhold til den forreste. Alle udvendige kanter og hjørner skal være afrundede med en radius på mindst 2,5 mm. Afrundede boltehoveder og lignende må rage indtil 10 mm ud fra overfladen.
- (4) Sideafskærmning skal være solidt fastgjort til køretøjet og være konstrueret således, at den kan modstå en vandret statisk kraft på 1 kN udøvet vinkelret på enhver del af dens ydre side af et stempel med en diameter $220 \text{ mm} \pm 10 \text{ mm}$. Indtrykningen under denne belastning må ikke overstige følgende mål:
- a) 30 mm på de bageste 0,25 m af sideafskærmningen.
 - b) 150 mm på den øvrige del af sideafskærmningen.
- (5) Sideafskærmning skal være anbragt således i bredden, at følgende betingelser er opfyldt:
- a) Sideafskærmningen øger ikke køretøjets bredde.
 - b) Sideafskærmningen er højst 0,12 m inden for køretøjets yderste plan (største bredde).
 - c) De bageste 0,25 m af sideafskærmningen er højst 30 mm inden for baghjulets yderside.
- (6) Sideafskærmning skal være anbragt således i højden målt ved køreklar vægt, at underkanten er højst 0,55 m over vejbanen. Overkanten af sideafskærmningen skal være
- a) mindst 0,95 m over vejbanen,
 - b) i højde med ladfladen eller
 - c) højst 0,35 m under en ovenliggende fast opbygning afhængig af hvilket mål der er lavest.
- (7) Sideafskærmningens forkant skal bestå af en sammenhængende lodret del, der strækker sig over hele skærmens højde, medmindre den ligger umiddelbart bag andre faste dele af køretøjet. De yderste og forreste sider skal måle mindst 0,05 m bagud og være drejet 0,10 m indad for klasse N2 og O3, og mindst 0,10 m bagud og være drejet 0,10 m indad for klasse N3 og O4.
- (8) Sideafskærmningens bagkant må ikke være mere end 0,30 m foran baghjulet, dog 0,50 m på køretøj med drejelig bagaksel.
- (9) Permanent fastgjorte køretøjsdele, f.eks. kasser, tanke m.v. kan udgøre en del af sideafskærmningen, forudsat at de opfylder kravene til dimensioner.
- (10) Påbudt sideafskærmning skal også anbringes mellem hjul, hvor afstanden er over 0,60 m. Sideafskærmning kan dog undlades mellem to styrende aksler, hvis den indbyrdes akselafstand ikke overstiger 2,10 m.
- (11) Sideafskærmning kan være udført således, at dens stilling på siden af køretøjet kan ændres, forudsat at den kan fastlåses i funktionsstilling.

9.09.025 Lastbil N2

- (1) Lastbil N2 skal være forsynet med sideafskærmning i begge sider.
Før 01.11.19: Lastbil N2 skal være forsynet med sideafskærmning i højre side.
Før 01.04.92: Gælder ikke.
- (2) Bil til sættevogn er undtaget fra kravet i pkt. (1).
- (3) Sideafskærmningens forkant skal være placeret højst 0,30 m bag forhjulet eller skal støde op til førerhuset eller indstigningstrin i en vinkel på højst 45° .

9.09.026 Lastbil N3

- (1) Lastbil N3 skal opfylde bestemmelserne for lastbil N2.

9.09.113 Påhængs-/sættevogn O3

- (1) Påhængs-/sættevogn O3, bortset fra dolly, skal være forsynet med sideafskærmning i begge sider.
Før 01.07.20: Påhængs-/sættevogn O3 skal kun være forsynet med sideafskærmning i højre side.
Før 01.04.92: Gælder ikke.
- (2) Sideafskærmningens forkant skal være placeret på følgende måde:
- a) Højst 0,50 m bag forhjulet på påhængsvogn med styreapparat.
 - b) Højst 0,25 m bag forkanten af lad eller opbygning på kærre.
 - c) Højst 0,25 m bag det tværgående midterplan for støttebenene og højst 2,70 m bag hovedbolten på sættevogn.
- (3) Sættevogn, der er udtrækkelig, skal i udtrukket stand opfylde kravet for forkant eller bagkant med hensyn til sideafskærmningens placering i længderetningen.
- (4) Sideafskærmningens forkant kan på udtrækkelig linktrailer med støtteben ved køretøjets forende være placeret indtil 2,70 m bag hovedbolten med køretøjet i sammenskubbet stand.

9.09.114 Påhængs-/sættevogn O4

- (1) Påhængs-/sættevogn O4 skal opfylde bestemmelserne for påhængs-/sættevogn O3.

9.10 Afskærmning fortil mod underkøring (forkofanger)

9.10.001 Generelle bestemmelser

- (1) Afskærmning fortil mod underkøring skal opfylde følgende betingelser:
- a) Skal give beskyttelse mod underkøring ved frontale kollisioner med mindre køretøjer.
 - b) Skal være anbragt højst 0,445 m over vejbanen (målt fra underkant ved køreklar vægt med eventuelt bogieløft sænket), dog kun 0,400 m for lastbil N2 med tilladt totalvægt på højst 7.500 kg.
 - c) Må ikke være bredere end forskærmene og må ikke være mere end 0,10 m smallere i hver side målt fra ydersiden af forreste dæk eller være mere end 0,20 m smallere i hver side målt fra yderste kant på trinbræt på førerhuset.
 - d) Skal have en højde på mindst 0,10 m for lastbil N2 og mindst 0,12 m for lastbil N3.
 - e) Skal være udformet sådan, at endestykkerne ikke vender fremad og fremstår med en rundingsradius på mindst 2,5 mm.
 - f) Skal være udformet sådan, at dens overflade fremstår blødt afrundet eller vandret bølget og således, at bolte og nitter, der skal være afrundet, ikke rager mere end 10 mm ud fra overfladen.
- (2) Afskærmning fortil mod underkøring skal opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 93, hvad angår konstruktion og montering.
Før 01.07.25: Afskærmningen kan opfylde direktiv 2000/40/EF.
- (3) Afskærmning fortil mod underkøring kan være udført således, at dens stilling foran på køretøjet kan ændres, forudsat at den kan fastlåses i funktionsstillingen.

9.10.025 Lastbil N2

- (1) Lastbil N2 skal være forsynet med afskærmning fortil mod underkøring.
Før 10.08.03: Gælder ikke.
- (2) For terrængående lastbil N2 gælder kravet om afskærmning fortil mod underkøring ikke.

9.10.026 Lastbil N3

- (1) Lastbil N3 skal opfylde bestemmelserne for lastbil N2.

10. Kabinens indretning, udsyn, særligt udstyr m.v.

10.01 Kabinens indretning m.v.

10.01.001 Generelle bestemmelser

- (1) Kabinens indretning må ikke medføre unødigt fare for fører og passagerer.
- (2) Køretøjet skal være således indrettet, at føreren kan betjene køretøjets forskellige apparater, uden førerens opmærksomhed bortledes fra den øvrige trafik.

10.01.002 Sæder

- (1) Sæder skal være solidt fastgjort til køretøjet.
- (2) Forskydelige sæder skal kunne fastholdes automatisk i alle stillinger, de kan anbringes i.
Før 01.10.99: Ikke krav om automatisk fastholdelse.
- (3) Indstillelige ryglæn skal kunne fastholdes i alle stillinger, de anbringes i.
- (4) Alle sæder, der kan vippe eller har nedfældelige ryglæn, skal automatisk fastholdes i normalstillingen. Som normalstilling for et klapsæde anses stillingen, hvor siddefladen er opklappet.
Før 01.10.99: Gælder ikke.
- (5) Førersæde skal være således indrettet og anbragt, at føreren kan opnå en bekvem kørestilling og betjene køretøjets betjeningsanordninger.

10.01.003 Nakkestøtter

- (1) Påbudt nakkestøtte skal opfylde de konstruktive bestemmelser i et af følgende regelsæt:
 - a) FN-regulativ 17-09.
 - b) FN-regulativ 25-04.
 - c) Amerikansk standard FMVSS 202a.
 - d) Canadisk standard CMVSS 202.Før 01.07.25: Påbudt nakkestøtte kan opfylde FN-regulativ 17-06 eller amerikansk standard FMVSS 202.
Før 01.01.17: Påbudt nakkestøtte kan opfylde direktiv 78/932/EØF.
Før 01.10.99: Påbudt nakkestøtte kan opfylde FN-regulativ 25-01 eller FN-regulativ 17-03.

10.01.004 Fastholdelsesanordninger til kørestol

- (1) Køretøj, der benyttes til befordring af person i kørestol, skal være forsynet med en fastholdelsesanordning til fastholdelse af kørestolen.
Før 01.04.86: Gælder kun for køretøj til erhvervsmæssig personbefordring.
- (2) Forankringspunkter til fastholdelsesanordning til kørestol skal være solidt fastgjort til køretøjet. Endvidere finder reglerne om sæders anbringelse i pkt. 9.07.001, 9.07.006 og 10.01.023 tilsvarende anvendelse.

10.01.005 Plads til kørestol

- (1) For hver kørestolsbruger, passager rummet er beregnet til, skal der være afsat en særlig kørestolsplads, som er mindst 0,75 m bred og 1,30 m lang. Kørestolspladsens længdeakse skal være parallel med køretøjets længdeakse, og gulvet på kørestolspladsen skal have skridsikker belægning.
Før 13.02.04: Gælder ikke.
- (2) Klapsæder i et kørestolsområde må i opklappet tilstand ikke rage ind i kørestolsområdet.
Før 13.02.04: Gælder ikke.
- (3) Et køretøj kan være forsynet med aftagelige sæder monteret i kørestolsområdet, hvis de let kan fjernes.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

10.01.006 Dør til kørestol

- (1) Døråbning til kørestol skal være mindst 1,40 m høj og skal have en bredde på mindst 0,90 m, dog 0,80 m målt mellem håndlister.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

- (2) Anordninger til åbning af dør til kørestol skal være placeret højst 1,30 m over gulvet eller jorden, uanset om de findes i eller uden for køretøjet.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

10.01.020 Bil

- (1) Sidevendte sæder er ikke tilladt.

Bestemmelsen gælder ikke personbil M2 eller M3, der er således indrettet, at der kan medtages stående passagerer.

Før 20.10.07: Gælder ikke.

10.01.021 Personbil M1

- (1) Personbil M1 skal være forsynet med nakkestøtter på forreste sæderækkes yderste siddepladser. Nakkestøtte på sæde, som er specielt konstrueret til person med handicap, skal dog ikke opfylde de konstruktive bestemmelser i pkt.10.01.003 (1).

Personbil M1 til særlig anvendelse, jf. forordning 2018/858/EU, som er opbygget i flere trin, og hvor bilen ved færdiggørelse tilhører en anden art end basiskøretøjet, skal alene opfylde kravene til basiskøretøjet.

Før 01.04.86: Gælder ikke.

- (2) Fremadvendte sæder skal med hensyn til styrkeegenskaber og fastgørelse m.v. opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 17-09.

Originalmonteret sæde kan dog være udført og monteret i overensstemmelse med amerikansk standard FMVSS 207 eller canadisk standard CMVSS 207.

Sæde, som er specielt konstrueret til person med handicap, skal dog alene opfylde bestemmelsen i pkt. 10.01.002 (1).

Personbil M1 til særlig anvendelse, jf. forordning 2018/858/EU, som er opbygget i flere trin, og hvor bilen ved færdiggørelse tilhører en anden art end basiskøretøjet, skal alene opfylde kravene til basiskøretøjet.

Før 01.07.25: Sæde kan opfylde FN-regulativ 17-08.

Før 01.01.17: Sæde kan opfylde FN-regulativ 17-06 eller direktiv 74/408/EØF, bilag II, som ændret ved direktiv 96/37/EF.

Før 20.10.07: Gælder ikke for klapsæde.

Før 01.10.99: Gælder ikke.

- (3) Fastholdelsesanordninger til kørestol skal opfylde de konstruktive bestemmelser i et af følgende regelsæt:

a) Standard ISO 10542-1:2012. Fastholdelsesanordningen skal være mærket tydeligt og holdbart med »ISO«.

b) Forordning 2018/858/EU, bilag II, tillæg 3.

Før 01.07.25: Fastholdelsesanordning til kørestol kan opfylde de konstruktive bestemmelser i amerikansk standard SAE J2249 og skal være tydeligt og holdbart mærket med "SAE" eller kan opfylde de konstruktive bestemmelser i direktiv 2007/46/EF, bilag XI, tillæg 3.

Før 01.01.17: Fastholdelsesanordninger til kørestol kan opfylde de konstruktive bestemmelser i direktiv 2001/85/EF, bilag VII.

Fastholdelsesanordninger til kørestol kan opfylde de konstruktive bestemmelser i standard ISO 10542 og skal være mærket tydeligt og holdbart med »ISO«.

Fastholdelsesanordninger til elektrisk kørestol (docking station) skal ikke være mærket med »ISO« eller »SAE«.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

(4) Bestemmelserne i pkt. 10.01.005 (1), 10.01.005 (2) og 10.01.006 gælder ikke for personbil M1.

(5) Bestemmelsen i pkt. 10.01.020 (1) gælder ikke for personbil M1, der alene godkendes til limousinekørsel. Sidevendt sæde skal være forsynet med nakkestøtte.

Før 20.10.07: Krav om nakkestøtte gælder ikke på sidevendt sæde i limousine.

10.01.022 Personbil M2

(1) Personbil M2 med en største tilladt totalvægt på op til 3.500 kg skal være forsynet med nakkestøtter på forreste sæderækkes yderste siddepladser.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

(2) Intet sæde må være anbragt længere fremme end førersædet, medmindre sædet er placeret således, at der fra førersædet er fornødent, direkte udsyn fremad og til siderne.

(3) Er et sæde anbragt således, at passageren vil blive slynget frem gennem bilen ved hård opbremsning, skal der være anbragt beskyttelsesbøjler eller -stænger foran sædet, medmindre siddepladsen er forsynet med sikkerhedssele. Bestemmelsen anses for opfyldt, hvis passageren med mindst én hånd kan nå håndtag eller bøjle placeret skråt foran.

Før 01.04.86: Gælder kun for personbil M2 til erhvervsmæssig personbefordring.

(4) Sæderne skal være således indrettet og anbragt, at passagerer uden vanskelighed kan komme ud af bilen.

I bil indrettet til befordring af højst 22 passagerer anses bestemmelsen for opfyldt, hvis den fri gangbredde i enhver højde er mindst 0,30 m. Dette mål kan reduceres med indtil 30 mm, hvis sædernes polstring let kan trykkes sammen. Ved målingen gælder følgende:

Der ses bort fra det areal, der ligger inden for 0,125 m foran et sæde, målt fra sædets forkant.

Forskydelige sæder skal være skudt ud mod midtergangen.

Klapsæder skal være udklappet.

Den fri bredde på tværgående passager kan være mindre end 0,30 m.

Før 01.04.86: Gælder kun for personbil M2 til erhvervsmæssig personbefordring.

(5) Sæde, der spærrer adgangen til udstigningsdør, skal være indrettet på følgende måde:

a) Sædet skal kunne bortklappes.

b) Sædet skal kunne fastholdes på sikker måde i bortklappet stilling.

Der skal på eller ved sædet være en tydelig betjeningsvejledning.

Før 01.04.86: Gælder kun for personbil M2 til erhvervsmæssig personbefordring.

(6) Sæde, der spærrer adgangen til nødudgangsdør, skal være indrettet på én af følgende måder:

a) Sædet skal kunne vippes til side og blive stående i denne stilling.

b) Sædet skal på simpel måde kunne fjernes uden brug af værktøj.

c) Ryglænet skal kunne lægges ned, hvis bilen er indrettet til befordring af højst 12 passagerer.

Der skal på eller ved sædet være en tydelig betjeningsvejledning.

Før 01.04.87: Sæde, der spærrer adgangen til nødudgangsdør, skal være indrettet således, at det kan vippes til side og blive stående i denne stilling.

Før 01.04.86: Gælder kun for personbil M2 til erhvervsmæssig personbefordring.

(7) Fremadvendte sæder skal med hensyn til styrkeegenskaber og fastgørelse m.v. opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 17-09 eller FN-regulativ 80-03.

Sæde, som er specielt konstrueret til person med handicap, skal dog alene opfylde bestemmelsen i pkt. 10.01.002 (1).

For personbil, som er indrettet til 10 personer inklusiv føreren, kan originalt monteret sæde dog være udført og monteret i overensstemmelse med amerikansk standard FMVSS 207 eller canadisk standard CMVSS 207.

Før 01.01.17: Fremadvendte sæder kan med hensyn til styrkeegenskaber og fastgørelse m.v. opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 80-01 eller direktiv 74/408/EØF, bilag III, som ændret ved direktiv 96/37/EF.

Før 20.10.07: Gælder ikke for klapsæder.

Før 01.10.01: Personbil M2 med en tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg kan opfylde bestemmelserne i direktiv 74/408/EØF som ændret ved direktiv 81/577/EØF.

Før 01.10.99: Gælder ikke.

- (8) Bestemmelserne i pkt. (6) gælder ikke for personbil M2, hvor det tilladte antal ståpladser udgør 20% eller mere af det højst tilladte passagerantal, og som alene godkendes til rutekørsel. Hvis der er to etager, skal antal ståpladser udregnes i forhold til antallet af godkendte passagerpladser på nederste etage.

- (9) Fastholdelsesanordninger til kørestol skal opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 107-07, bilag 8.

For personbil M2, hvor det tilladte antal ståpladser udgør 20% eller mere af det højst tilladte passagerantal, og som alene godkendes til rutekørsel, er der ikke krav om fastholdelsesanordninger til kørestol, hvis kørestolen placeres bagudvendt mod en væg eller et ryglæn, der kan modstå en fremadrettet belastning på 250 daN, målt som anført i FN-regulativ 107-07, bilag 8, afsnit 3.8.5.

Før 01.07.25: Fastholdelsesanordninger til kørestol kan opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 107-05, bilag 8.

Før 01.01.17: Fastholdelsesanordninger til kørestol kan opfylde de konstruktive bestemmelser i direktiv 2001/85/EF, bilag VII, eller FN-regulativ 107-02, bilag 8.

Fastholdelsesanordninger til kørestol kan opfylde de konstruktive bestemmelser i standard ISO 10542 og være mærket tydeligt og holdbart med »ISO«.

Fastholdelsesanordninger til elektrisk kørestol (docking station) skal ikke være »ISO« eller »SAE« mærket.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

10.01.023 Personbil M3

- (1) Personbil M3 skal opfylde bestemmelserne for personbil M2.

- (2) Bestemmelsen i pkt. 10.01.020 (1) gælder ikke for personbil M3 med tilladt totalvægt på over 10.000 kg, hvor sidevendte sæder tillades placeret i køretøjets bageste del, så de danner en hel afdeling med op til 10 sæder. Sidevendt sæde skal være forsynet med nakkestøtte.

- (3) For personbil M3 indrettet til over 22 passagerer skal kabinens indre indretning med hensyn til brandsikkerhed opfylde bestemmelserne i

a) FN-regulativ 118-03 eller

b) amerikansk standard FMVSS 302.

Før 01.07.25: Kabinens indretning kan opfylde bestemmelserne i FN-regulativ 118.

Før 01.01.17: Kabinens indretning kan opfylde bestemmelserne i direktiv 95/28/EF.

Før 01.04.86: Gælder ikke.

- (4) Bestemmelsen i pkt. (3) gælder ikke for bybus.

10.01.024 Varebil N1

- (1) Varebil N1 skal være forsynet med nakkestøtter på forreste sæderækkes yderste siddepladser. Nakkestøtte på sæde, som er specielt konstrueret til person med handicap, skal dog ikke opfylde de konstruktive bestemmelser i pkt.10.01.003 (1).

Før 01.04.86: Gælder ikke.

- (2) Fremadvendte sæder skal med hensyn til styrkeegenskaber og fastgørelse m.v. opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 17-09.

Originalmonteret sæde kan dog være udført og monteret i overensstemmelse med amerikansk standard FMVSS 207 eller canadisk standard CMVSS 207.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

10.01.025 Lastbil N2

- (1) Fremadvendte sæder skal med hensyn til styrkeegenskaber og fastgørelse m.v. opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 17-09.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

10.01.026 Lastbil N3

- (1) Lastbil N3 skal opfylde bestemmelserne for lastbil N2.

10.01.031 Tohjulet motorcykel

- (1) Selvstændigt passagersæde skal være forsynet med håndbøjle eller lignende til brug for passageren.

- (2) Tohjulet motorcykel skal være forsynet med fodhvilere til fører og eventuel passager.

10.01.040 Knallert

- (1) Tohjulet knallert skal være forsynet med pedaler eller fodhvilere til føreren.

10.01.050 Traktor

- (1) Traktor kan være forsynet med passagersæde, hvis førerens betjening af køretøjet ikke vanskeliggøres af passageren.

- (2) Passagersæde skal være således udformet og anbragt, at passageren kan holde sig fast under kørslen.

10.01.320 Skolekøretøj

- (1) Skolekøretøj skal opfylde bestemmelserne i bilag 5 til bekendtgørelse om kørekort.

10.01.357 Sovebus

- (1) Sædekonstruktionens indretning skal være forsynet med anordninger, der på en sikker måde fastholder konstruktionen, også når sæderne er omdannet til liggepladser.

- (2) Foran liggepladser skal der være anbragt sikkerhedsadskillelser, som kan hindre, at passagererne slynges frem ved hård opbremsning eller kollision.

- (3) Sikkerhedsadskillelsens overkant skal mindst have en højde over den ikke-sammenpressede sædehyn-de på 0,30 m og skal dække hele liggepladsens bredde. Mellemrummet mellem den ikke-sammenpres-sede sædehyn-des overkant og sikkerhedsadskillelsens underkant må ikke overstige 70 mm.

- (4) Sikkerhedsadskillelsen skal kunne modstå en statisk fremadrettet belastning på mindst 10 kN. Prø-vekraften skal påføres i en højde på 0,25 m over den ikke-sammenpressede sengehyndes vandrette plan. Sikkerhedsadskillelsen skal ved afprøvningen have en vandret deformation på mindst 0,10 m og højst 0,30 m.

10.01.364 Campingbil

- (1) Bestemmelserne i pkt. 10.01.020, 10.01.021, 10.01.022 og 10.01.023 om sæder gælder kun for sæder, der er beregnet til normal brug under kørsel.

10.02 Sikkerhedsseler

10.02.001 Generelle bestemmelser

- (1) Sikkerhedssæle skal være godkendt og mærket i henhold til et af følgende regelsæt:

a) FN-regulativ 16-07.

b) Forordning 168/2013/EU og dens gennemførselsforanstaltninger.

Originalmonteret sikkerhedssæle kan dog være udført i overensstemmelse med amerikansk standard FMVSS 209 eller canadisk standard CMVSS 209.

Ikke påbudt sæle kan dog være godkendt og mærket i overensstemmelse med det internationale motorsportsforbunds (FIA) standard 8853-2016.

Før 01.07.25: Sikkerhedssæle kan være godkendt og mærket i henhold til FN-regulativ 16-06 eller direktiv 97/24/EF.

Før 01.01.17: Sikkerhedssæle kan være godkendt og mærket i henhold til FN-regulativ 16-04 eller direktiv 77/541/EØF som ændret ved direktiv 96/36/EØF.

Før 01.10.01: Personbil M2 med en tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg kan opfylde bestemmelserne i direktiv 77/541/EØF som ændret ved direktiv 90/628/EØF.

Før 01.10.99: Sikkerhedssæle kan være godkendt og mærket i henhold til direktiv 77/541/EØF som ændret ved 90/628/EØF.

Før 01.04.98: Sikkerhedssæle kan være godkendt og mærket i henhold til FN-regulativ 16 eller direktiv 77/541/EØF.

Før 01.04.85: Sikkerhedssæle kan være godkendt og mærket i henhold til standard DS 768.1 og 768.2.

Før 01.04.83: Gælder kun for påbudt sikkerhedssæle.

- (2) Sikkerhedssæle på forsæder skal være trepunktssæle. Hvor en sådan sæle ikke eller kun vanskeligt kan anbringes, kan hoftesæle dog anvendes.

Sikkerhedssæle på bagsæder kan være hoftesæle eller trepunktssæle.

Ikke-påbudt sæle kan være af H-typen.

Før 01.04.89: Ikke-påbudt sikkerhedssæle på forsæder kan være hoftesæle.

Før 01.04.83: Gælder kun for påbudt sikkerhedssæle.

- (3) På førerpladsen skal sikkerhedssæle være én af følgende typer:

a) Fast sæle.

b) Sæle med inertiretractor.

c) Sæle med dobbeltvirkende inertiretractor.

- (4) På passagerpladser skal sikkerhedssæle være én af følgende typer:

a) Fast sæle.

b) Sæle med inertiretractor.

c) Sæle med dobbeltvirkende inertiretractor.

d) Sæle med automatisk retractor.

- (5) Korrekt anvendt sikkerhedssæle skal gøre det muligt for føreren at betjene køretøjets almindelige betjeningsorganer.

- (6) Sikkerhedssæle skal være solidt fastgjort til køretøjets faste dele. På køretøj, som fra fabrikken er udstyret med selefastgørelsespunkter, skal disse anvendes til fastgørelse af sikkerhedssælen.

- (7) En sikkerhedssæles forløb kan ændres ved anvendelse af ekstra beslag, hvis der ikke herved foretages indgreb i den godkendte sæles gjort eller beslag. For ekstra beslag, der er kraftoverførende, gælder, at

både beslagene og deres fastgørelse til køretøjet i styrkemæssig henseende skal svare til sikkerhedsselels oprindelige forankringspunkter.

- (8) Sikkerhedssele kan være forsynet med særlig energiabsorberende anordning, selestrammer, selelås eller tilsvarende.

10.02.002 Sikkerhedsseler for kørestolsbrugere

- (1) Køretøj, der benyttes til befordring af person i kørestol, skal være forsynet med sikkerhedssele ved pladsen til kørestol, hvis sikkerhedssele kræves for køretøjet ved tilsvarende almindelig siddeplads. Selen skal være af den type, som kræves for køretøjet ved tilsvarende almindelig siddeplads. Faste seler kan dog anvendes, hvis rullesele ikke hensigtsmæssigt kan anbringes.

- (2) Sikkerhedssele skal være godkendt og mærket i overensstemmelse med kravene i pkt. 10.02.001 (1). Sikkerhedssele udført i overensstemmelse med amerikansk standard FMVSS 209 eller canadisk standard CMVSS 209 kan dog anvendes, uanset at selen ikke er originalmonteret. Sikkerhedssele kan alternativt opfylde de konstruktive bestemmelser i standard ISO 10542-1:2012, forudsat at sikkerhedsselen er mærket tydeligt og holdbart med »ISO«.

Før 01.07.25: Sikkerhedssele kan opfylde amerikansk standard SAE J2249, forudsat at sikkerhedsselen er mærket tydeligt og holdbart med »SAE«.

Før 01.07.16: Sikkerhedssele kan opfylde de konstruktive bestemmelser i standard ISO 10542, forudsat at sikkerhedsselen er mærket tydeligt og holdbart med »ISO«.

- (3) Seleforankringer skal placeres således, at sikkerhedsselen kan anbringes hensigtsmæssigt på kørestolsbrugers krop.
- (4) Seleforankringer skal være solidt fastgjort til køretøjet. Bestemmelsen anses for opfyldt, hvis den enkelte seleforankring er fastgjort til én af følgende:
- a) Metalprofil i gulvkonstruktionen.
 - b) Metalprofil i sidevæggen/tagstolpen.
 - c) Skinne, beslag eller lignende udført i metal, hvis disse er solidt fastgjort til gulvkonstruktionen.
- Før 01.04.01: Gælder ikke.

10.02.020 Bil

- (1) Bil skal være forsynet med selealarm på forreste sæderækkes siddepladser, som opfylder de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 16-07. Kravet gælder ikke for køretøjer, der anvendes til transport af handicappede, og køretøjer beregnet til brug af forsvaret, civilforsvaret, brandvæsenet og politiet.
- Før 01.07.25: Gælder ikke.

10.02.021 Personbil M1

- (1) Personbil M1 skal på alle siddepladser på fremad- og bagudvendte sæder være forsynet med følgende sikkerhedsseler:

- a) Trepunktssele med dobbeltvirkende inertiretractor på fremadvendt sæde.
- b) Hofteselev med fast eller automatisk retractor eller dobbeltvirkende inertiretractor på bagudvendt sæde, eller alternativt trepunktssele med dobbeltvirkende inertiretractor.

Før 20.10.07: Gælder ikke for klapsæder.

Før 01.10.04: Hofteselev er tilstrækkelig på forsædets midterste siddeplads, hvis passagerens hoved ikke kan komme i kontakt med forruden som nærmere defineret i direktiv 74/60/EØF.

Hofteselev er tilstrækkelig på bagsædets midterste siddeplads.

Hofteselev er tilstrækkelig på yderste fremadvendende bagsædepladser, hvis der er en passage mellem et sæde og den nærmeste sidevæg, der skal gøre det muligt at give passagerer adgang til

andre dele af bilen. Et mellemrum mellem et sæde og den nærmeste sidevæg anses for at være en passage, hvis afstanden mellem denne sidevæg, med alle døre lukket, og et lodret længdeplan gennem det pågældende sædes midterlinje er over 0,50 m.

Der er ikke krav om dobbeltvirkende inertiretractor på forsædets midterste siddeplads og bagsædets siddepladser.

Før 01.10.99: Bestemmelserne gælder ikke bagudvendt siddeplads.

Før 01.04.98: Hofteseale er tilstrækkelig på fremadvendt bagsædeplads.

Hofteseale er tilstrækkelig på forsædets midterste, fremadvendte siddeplads, hvis trepunktssæle ikke eller kun vanskeligt kan anbringes.

Der er ikke krav om dobbeltvirkende inertiretractor på forsædets yderste siddepladser.

Før 01.04.89: Personbil M1 skal være forsynet med sikkerhedsseler på forsædets siddepladser.

Før 01.07.69: Gælder ikke.

- (2) Personbil M1 skal ved alle siddepladser på fremad- og bagudvendte sæder, være forsynet med seleforankringer, der opfylder de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 14-09.

Originalmonteret seleforankring kan dog være udført i overensstemmelse med amerikansk standard FMVSS 210, canadisk standard CMVSS 210 eller japansk standard JSRRV, artikel 22-3.

Seleforankringer til sæde, som er specielt konstrueret til personer med handicap, skal dog alene opfylde bestemmelserne i pkt. 10.02.001 (6).

Personbil M1 til særlig anvendelse, jf. forordning 2018/858/EU, som er opbygget i flere trin, og hvor bilen ved færdiggørelse tilhører en anden art end basiskøretøjet, skal alene opfylde kravene til basiskøretøjet.

Før 01.07.25: Seleforankringer kan opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 14-06.

Før 01.01.17: Seleforankringer kan opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 14-04 eller i direktiv 76/115/EØF som ændret ved direktiv 96/38/EF. Bestemmelserne gælder for fremad- og bagudvendte sæder.

Før 20.10.07: Gælder ikke for klapsæder.

Før 01.10.99: Seleforankringer kan opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 14-03 eller i direktiv 76/115/EØF som ændret ved direktiv 90/629/EØF. Bestemmelserne gælder kun for fremadvendte sæder.

Før 01.04.98: Seleforankringer kan opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 14 eller i direktiv 76/115/EØF.

Før 01.04.89: Gælder ikke.

- (3) Sidevendt sæde i personbil M1, der alene godkendes til limousinekørsel, skal mindst være forsynet med hofteseale med retractor. Seleforankringer skal opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 14-09.

Originalmonteret seleforankring kan dog være udført i overensstemmelse med amerikansk standard FMVSS 210.

Før 01.07.25: Seleforankringer skal opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 14-06.

Før 01.01.17: Seleforankringer skal opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 14-04 eller i direktiv 76/115/EØF som ændret ved direktiv 96/38/EF.

Før 20.10.07: Gælder ikke.

- (4) Seleforankringer ved pladsen til kørestol skal opfylde de konstruktive bestemmelser i standard ISO 10542-1:2012 eller forordning 2018/858/EU, bilag II, tillæg 3.

Hvis seleforankringerne opfylder standard ISO 10542-1:2012, er det en forudsætning, at følgende betingelser er opfyldt:

- a) Det samlede areal af de forstærkningsplader, der anvendes ved montering af seleforankringerne i vognbunden, er mindst 50 cm².
- b) Øvre forankring til skuldersæle er placeret over skulderhøjde.

- c) Arealet af den forstærkningsplade, der anvendes ved montering af øvre forankring til skuldersele, er mindst 25 cm².
- d) Forstærkningsplader er af metal og har en tykkelse på mindst 3 mm og en rundingsradius på mindst 5 mm.

Før 01.07.25: Seleforankringer ved pladsen til kørestol kan opfylde de konstruktive bestemmelser i amerikansk standard SAE J2249 eller i bilag XI, eller direktiv 2007/46/EF, bilag XI, tillæg 3. Seleforankringer, der opfylder amerikansk standard SAE J2249 skal også opfylde de supplerende betingelser, der gælder for seleforankringer, der opfylder standard ISO 10542-1:2012.

Før 01.01.17: Seleforankringer ved plads til kørestol skal opfylde de konstruktive bestemmelser i standard ISO 10542 eller amerikansk standard SAE J2249 og være mærket tydeligt og holdbart med »ISO« eller »SAE«.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

- (5) Personbil M1 med mere end én sæderække skal være forsynet med forankringer til barnefastholdelsesanordning i henhold til FN-regulativ 145.

Kravet gælder ikke for ambulance, rustvogn og campingbil samt for køretøjer, der anvendes til transport af handicappede, og køretøjer beregnet til brug af forsvaret, civilforsvaret, brandvæsenet og politiet.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

- (6) Personbil M1 skal være forsynet med selealarm på siddepladser bag forreste sæderække, som opfylder de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 16-07.

Kravet gælder ikke for ambulance, rustvogn og campingbil samt for køretøjer, der anvendes til transport af handicappede, og køretøjer beregnet til brug af forsvaret, civilforsvaret, brandvæsenet og politiet.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

10.02.022 Personbil M2

- (1) Personbil M2 med en tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg skal på alle siddepladser på fremad- og bagudvendte sæder være forsynet med følgende sikkerhedsseler:

- a) Trepunktssele med dobbeltvirkende inertiretractor på fremadvendt sæde, eller alternativt trepunktssele med dobbeltvirkende inertiretractor med forhøjet reaktionstærskel.

Før 20.10.07: Gælder ikke for klapsæder.

Før 01.10.01: Kun krav om sikkerhedssele på forsædeplads.

Endvidere kan der på anden forsædeplads end førersæde og yderste passagerplads anvendes hoftese, hvis passagerens hoved ikke kan komme i kontakt med forruden, som nærmere defineret i direktiv 74/60/EØF, bilag II.

Før 01.04.98: Ikke krav om dobbeltvirkende inertiretractor.

Hoftese er tilstrækkelig, hvis passagerens hoved ikke kan komme i kontakt med forruden som nærmere defineret i direktiv 74/60/EØF, bilag II.

Før 01.04.93: Gælder ikke.

- b) Hoftese med automatisk retractor eller dobbeltvirkende inertiretractor på bagudvendt sæde, eller alternativt trepunktssele med dobbeltvirkende inertiretractor.

Før 20.10.07: Gælder ikke for klapsæde.

Før 01.10.01: Gælder ikke.

- (2) Personbil M2 med en tilladt totalvægt på over 3.500 kg skal på alle siddepladser på fremad- og bagudvendte sæder være forsynet med følgende sikkerhedsseler:

- a) Trepunktssele med dobbeltvirkende inertiretractor på fremadvendt sæde.

- b) Hoftese med automatisk retractor eller dobbeltvirkende inertiretractor på fremadvendt sæde, hvis

- der umiddelbart foran den pågældende plads er et fremadvendt sæde eller andre køretøjsdele, der opfylder kravene til eftergivelse, som angivet i FN-regulativ 80-03 eller
- personens hoved ikke kan komme i kontakt med nogle af køretøjets dele, som nærmere defineret i pkt. 2.7 i FN-regulativ 16-07.

c) Hoftese med automatisk retractor eller dobbeltvirkende inertiretractor på bagadvendt sæde, eller alternativt trepunktssele med dobbeltvirkende inertiretractor.

Før 01.01.17: Hoftese med automatisk retractor eller dobbeltvirkende inertiretractor kan anvendes på fremadvendt sæde, hvis

- der umiddelbart foran den pågældende plads er et fremadvendt sæde eller andre køretøjsdele, der opfylder kravene til eftergivelse, anført i direktiv 74/408/EØF, bilag III, som ændret ved direktiv 96/37/EF, eller
- personens hoved ikke kan komme i kontakt med nogle af køretøjets dele, som nærmere defineret i bilag I, pkt. 1.23., i direktiv 77/541/EØF som ændret ved direktiv 96/36/EF.

Før 20.10.07: Gælder ikke for klapsæder.

Før 01.10.01: Ikke krav om sele på bagadvendt plads, og førerpladsen kan være forsynet med hoftese med automatisk retractor eller dobbeltvirkende inertiretractor.

Før 01.04.00: Hoftese med retractor kan anvendes på fremadvendt passagerplads. Dog kræves trepunktssele med retractor, hvis pladsen ikke er umiddelbart bagved anden fremadvendt siddeplads.

Før 01.10.99: Gælder ikke.

(3) Personbil M2 skal ved alle siddepladser på fremad- og bagadvendte sæder være forsynet med seleforankringer, der opfylder de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 14-09.

Originalmonteret seleforankring kan dog være udført i overensstemmelse med amerikansk standard FMVSS 210, canadisk standard CMVSS 210 eller japansk standard JSRRV, artikel 22-3.

Seleforankringer til sæder, som er specielt konstrueret til personer med handicap, skal dog alene opfylde bestemmelsen i pkt. 10.02.001 (6).

Før 01.07.25: Seleforankringer kan opfylde bestemmelserne i FN-regulativ 14-06.

Før 01.01.17: Seleforankringer kan opfylde bestemmelserne i FN-regulativ 14-04 eller direktiv 76/115/EØF som ændret ved direktiv 96/38/EF.

Før 20.10.07: Gælder ikke for klapsæder.

Før 01.10.01: På personbil M2 med en tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg kan seleforankringer opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 14-03 eller direktiv 76/115/EØF som ændret ved 90/629/EØF.

Personbil M2 med en tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg skal ikke have seleforankring ved bagsædeplads.

Før 01.10.99: Personbil M2 med en tilladt totalvægt på over 3.500 kg skal ikke have seleforankringer.

Før 01.04.98: På personbil M2 med en tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg kan seleforankringer opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 14-02 eller i direktiv 76/115/EØF som ændret ved direktiv 82/318/EØF.

Før 01.04.93: Gælder ikke.

(4) Seleforankringer ved pladsen til kørestol skal opfylde de konstruktive bestemmelser i standard ISO 10542-1:2012 eller i FN-regulativ 107-07, bilag 8.

Før 01.07.25: Seleforankringer kan opfylde FN-regulativ 107-03.

Seleforankringer, der opfylder de konstruktive bestemmelser i amerikansk standard SAE J2249, og som er mærket tydeligt og holdbart med »SAE«, anses for at opfylde bestemmelsen, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- Det samlede areal af de forstærkningsplader, der anvendes ved montering af seleforankringerne i vognbunden, er mindst 50 cm².

- Øvre forankring til skuldersele er placeret over skulderhøjde.
- Arealet af den forstærkningsplade, der anvendes ved montering af øvre forankring til skuldersele, er mindst 25 cm².
- Forstærkningsplader er af metal og har en tykkelse på mindst 3 mm og en rundingsradius på mindst 5 mm.

Før 01.01.17: Seleforankringer ved pladsen til kørestol kan opfylde de konstruktive bestemmelser i direktiv 2001/85/EF, bilag VII, eller FN-regulativ 107-02, bilag 8.

Seleforankringer, der opfylder de konstruktive bestemmelser i standard ISO 10542 eller amerikansk standard SAE J2249 og som er mærket tydeligt og holdbart med »ISO« eller »SAE«, anses for at opfylde bestemmelsen, hvis betingelser

for forstærkningsplader og øvre forankring er opfyldt, som defineret under ovenstående overgangsbestemmelse.

Før 13.02.04: Gælder ikke.

- (5) Bestemmelserne i pkt. (1), (2), (3) og (4) gælder ikke for personbil M2, der alene godkendes til rutekørsel, hvis én af følgende betingelser er opfyldt:
- a) Bilen er en bybus.
 - b) Bilen har ståpladser og plads til højst 22 passagerer.
 - c) Det tilladte antal ståpladser udgør 20% eller mere af det højst tilladte passagerantal. Hvis der er to etager, skal antallet af ståpladser udregnes i forhold til antallet af godkendte passagerpladser på nederste etage.
- (6) Piktogram om selepligt skal være anbragt synligt ved hver siddeplads, der er forsynet med sikkerhedssele, og skal være udformet som vist på figuren.

10.02.023 Personbil M3

- (1) Personbil M3 skal opfylde bestemmelserne i pkt. 10.02.022 for personbil M2 med en tilladt totalvægt på over 3.500 kg.

Før 01.10.99: Kun bestemmelsen i pkt. 10.02.022 (6) gælder.

- (2) Sidevendt sæde i personbil M3, der er omfattet af pkt. 10.01.023 (2), skal mindst være forsynet med hofteselev med retractor, der er godkendt i overensstemmelse med FN-regulativ 16-07. Seleforankringer skal opfylde kravene i FN-regulativ 14-09.

Før 01.07.25: Sidevendt sæde kan opfylde kravene i FN-regulativ 16-06.

Seleforankringer kan opfylde kravene i FN-regulativ 14-06.

Før 01.01.17: Hofteselev med retractor kan være godkendt i overensstemmelse med direktiv 77/541/EØF eller FN-regulativ 16.

Seleforankringer kan opfylde kravene i direktiv 76/115/EØF eller FN-regulativ 14.

Før 20.10.07: Gælder ikke.

10.02.024 Varebil N1

(1) Varebil N1 skal opfylde bestemmelser for fremadvendte siddepladser i personbil M1. Mandskabsbil skal dog ikke være forsynet med forankringer til børnefastholdelsesanordning.

Hoftesele er dog tilstrækkeligt på følgende pladser:

a) Midterste forsædeplads(er), hvis passagerens hoved ikke kan komme i kontakt med forruden som nærmere defineret i FN-regulativ 21-01, bilag I.

b) Midterste bagsædeplads(er).

Dobbeltvirkende inertiretractor kan være inertiretractor med forhøjet reaktionstærskel.

Før 01.01.17: Hofteseale er tilstrækkeligt på midterste forsædeplads(er), hvis passagerens hoved ikke kan komme i kontakt med forruden som nærmere defineret i direktiv 74/60/EØF, bilag II, eller FN-regulativ 21, bilag I.

Før 01.04.98: Varebil N1, hvor afstanden fra rattets centrum til førerkabinens modsatte side er større end 1,125 m, og hvor udsynet skråt bagud ikke er frit, skal på førersædet være forsynet med sikkerhedssele med inertiretractor eller dobbeltvirkende inertiretractor.

10.02.025 Lastbil N2

(1) Lastbil N2 skal på fremadvendte sæder være forsynet med følgende sikkerhedsseler:

a) Trepunktssele på forreste siddepladser eller alternativt hofteseale, hvor hofteseale er tilstrækkelig, hvis passagerens hoved ikke kan komme i kontakt med forruden som nærmere defineret i FN-regulativ 21-01, bilag I.

b) Trepunktssele eller hofteseale på andre fremad- og bagudvendte siddepladser.

Før 01.01.17: Lastbil N2 skal på førersædet være forsynet med enten trepunktssele eller hofteseale.

Forsædepassagerplads skal være forsynet med trepunktssele, eller alternativt hofteseale, hvis passagerens hoved ikke kan komme i kontakt med forruden som defineret i direktiv 74/60/EØF, bilag I.

Før 20.10.07: Gælder ikke for klapsæder.

Før 01.04.98: Gælder ikke.

(2) Lastbil N2 skal ved alle fremad- og bagudvendte siddepladser være forsynet med seleforankringer, der opfylder de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 14-09. Originalmonteret seleforankring kan være udført i overensstemmelse med amerikansk standard FMVSS 210, canadisk standard CMVSS 210 eller japansk standard JSRRV, artikel 22-3.

Før 01.07.25: Seleforankringer ved alle fremad- og bagudvendte siddepladser kan opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 14-06.

Før 01.01.17: Seleforankringer ved forsædernes siddepladser kan opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 14-03 eller 76/115/EØF som ændret ved direktiv 90/629/EØF eller direktiv 96/38/EF.

Før 20.10.07: Gælder ikke for klapsæder.

Før 01.04.98: Gælder ikke.

10.02.026 Lastbil N3

(1) Lastbil N3 skal opfylde bestemmelserne for lastbil N2.

10.02.031 Tohjulet motorcykel

(1) Tohjulet motorcykel, som er forsynet med sikkerhedsseler, skal være godkendt i henhold til forordning 168/2013/EU.

Før 01.07.25: Tohjulet motorcykel, som er godkendt med sikkerhedssele før denne dato, kan fortsat synes og godkendes.

10.02.033 Trehjulet motorcykel

- (1) Trehjulet motorcykel med karrosseri skal være forsynet med sikkerhedsseler.

Før 01.04.02: Gælder ikke.

- (2) Seleforankringerne skal opfylde kravene i forordning 3/2014/EU, bilag XII.

Før 01.07.25: Seleforankringer kan opfylde kravene i direktiv 97/24/EF, kapitel 11.

Før 01.04.02: Gælder ikke.

10.02.040 Knallert

- (1) Trehjulet knallert med karrosseri, hvis køreklar vægt overstiger 270 kg, skal opfylde bestemmelserne for trehjulet motorcykel.

Før 01.04.02: Gælder ikke.

10.02.050 Traktor

- (1) Traktor, som er udstyret med styrsikkert førerværn (ROPS), skal være forsynet med sikkerhedsseler og forankringer til disse i henhold til forordning 1322/2014/EU, bilag XVIII og XIX.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

10.02.340 Udrykningskøretøj

- (1) De sæder i en ambulance, som ikke er bestemt til anvendelse under kørsel, skal være tydeligt markeret ved hjælp af piktogram eller skilt.

Før 01.11.19: Gælder ikke.

- (2) Udrykningskøretøj skal ikke være forsynet med selealarm på siddepladser bag forreste sæderække.

10.02.364 Campingbil

- (1) Bestemmelserne i pkt. 10.02.021, 10.02.022 og 10.02.023 om sikkerhedsseler og om sikkerhedsselers forankringer gælder kun for siddepladser, der er beregnet til normal brug under kørsel.

På bagsædeplads er hofteselev tilstrækkelig og retractor kan undlades.

Seleforankringer til bagudvendte sæder skal kun opfylde bestemmelsen i pkt. 10.02.001 (6).

Før 01.04.93: I campingbil skal seleforankringer ved andre siddepladser end forsædet ikke opfylde pkt. 10.02.021 (2) men være solidt fastgjort til køretøjets faste dele.

- (2) De sæder i en campingbil, som ikke er bestemt til anvendelse under kørsel, skal tydeligt være markeret ved hjælp af et piktogram eller et skilt.

Før 01.11.19: Gælder ikke.

- (3) Campingbil skal ikke være forsynet med selealarm på siddepladser bag forreste sæderække.

10.03 Udsyn, ruder m.v.

10.03.001 Generelle bestemmelser

- (1) Motordrevet køretøj skal være således indrettet, at der fra førerpladsen er fornødent, direkte udsyn fremad og til siderne.

Forrude skal have en sådan højde, at føreren kan se skråt opad. Øjenhøjden kan normalt fastsættes til 0,70 m over førersædet i ubelastet stand.

- (2) Motordrevet køretøj skal være forsynet med anordninger til renholdelse af eventuel forrude.

10.03.002 Synsfelt

(1) Der må ikke i førerens direkte synsfelt fremad og til siderne være anbragt genstande, der reducerer udsynet unødigt.

En GPS anses ikke for at reducere udsynet unødigt, hvis den er placeret nederst i midten eller i nederste venstre hjørne af forruden, så langt nede mod instrumentbrættet som muligt. Der er ikke krav om, at der skal være kontakt mellem GPS og instrumentbræt.

Fastmonteret P-skive skal dog være anbragt nederst til højre på forruden og anordning til automatisk betaling nederst i midten af forruden.

For lastbil N2 og N3 gælder, at samtlige eftermonterede genstande (uanset lysgennemgang), der tager selv en mindre del af det direkte udsyn gennem højre siderude(-r) eller den del af forruden, der ligger til højre for bilens midterakse og under A-punktet, anses for at reducere udsynet unødigt.

For traktor skal det direkte udsyn fremad og til siderne fra førerpladsen opfylde standarder ISO 5721-1:2013 og ISO 5721-2:2014.

Før 01.07.25: Standarderne om direkte udsyn fremad og til siderne fra førerpladsen for traktor finder ikke anvendelse.

10.03.003 Ruder

(1) Rude eller vindskærm skal være fremstillet af klart sikkerhedsglas. Som sikkerhedsglas anses følgende:

- a) Lamineret glas.
- b) Hærdet glas.
- c) Splintsikkert plastmateriale.

Før 01.04.75: Kravet om sikkerhedsglas gælder kun for forrude og vindskærm samt for andre ruder i køretøj til erhvervsmæssig personbefordring.

(2) Forrude i motordrevet køretøj skal være således udført, at genstande, der ses gennem ruden, ikke fremtræder forvrængede eller utydelige.

(3) Forrude og forreste siderude (180° synsfelt) i motordrevet køretøj skal have mindst 70% lysgennemgang inden for det normale synsfelt.

10.03.004 Solskærme, solfiltre m.v.

(1) Udvendig, farvet solskærm skal opfylde følgende betingelser:

- a) Skal være anbragt over forruden.
- b) Skal være solidt fastgjort.
- c) Må ikke genere førerens udsyn.
- d) Må ikke have skarpe kanter m.v., som frembyder unødigt fare for andre trafikanter.

(2) Indvendig solskærm skal opfylde følgende betingelser:

- a) Skal være anbragt over forruden.
- b) Skal kunne indstilles uden brug af værktøj.
- c) Skal kunne bortklappes, således at udsynet gennem forruden ikke reduceres.
- d) Må ikke kunne dække påbudt, indvendigt førerspejl.
- e) Skal være således udformet, at den ikke frembyder unødigt fare for fører eller passagerer.

(3) Forrude og forreste sideruder i motordrevet køretøj må ikke være forsynet med uoriginalt solfilter i form af påsprøjtet eller påklæbet film, der helt eller delvist dækker ruden.

Bestemmelsen gælder dog ikke forrude ved det indvendige førerspejl i et område fra rudeåbningens øverste kant og højst 0,10 m ned og i en bredde, der ikke overstiger det indvendige førerspejls bredde med mere end 20 mm i hver side.

10.03.005 Forrudeviskere og -vaskere

- (1) Forrudevisker skal opfylde følgende betingelser:
- a) Skal drives af motor eller anden mekanisk kraftkilde.
 - b) Skal rense forruden på et areal, der giver føreren tilstrækkeligt udsyn.
- (2) Forrudevasker skal vade forruden således, at viskeren kan rense ruden.

10.03.006 Førerspejle m.v. (indirekte udsyn)

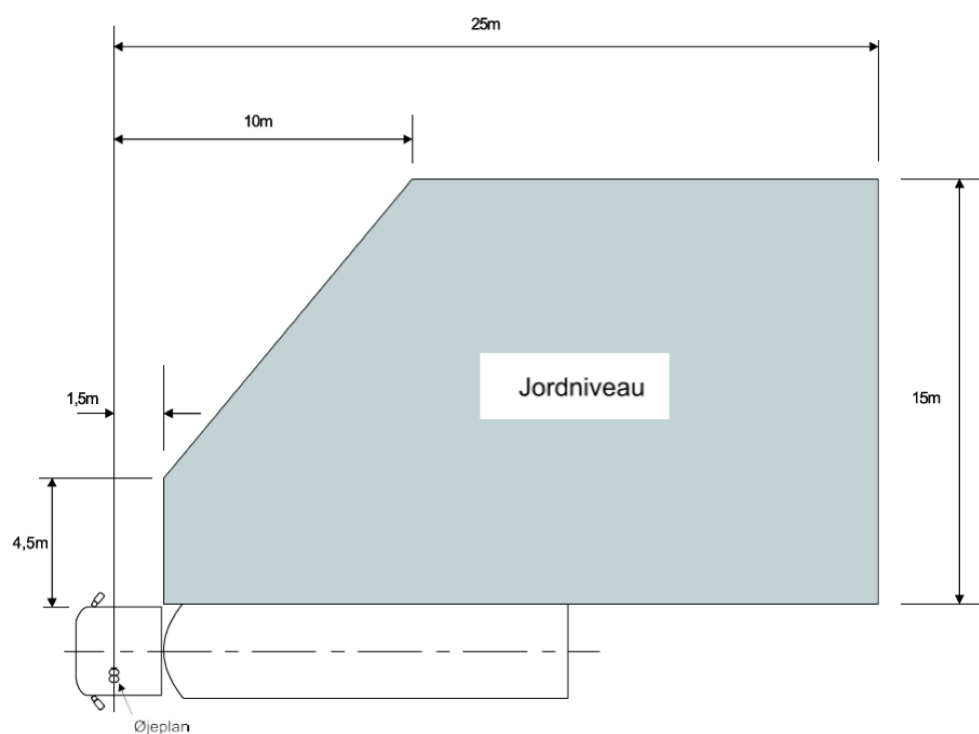
- (1) Førerspejl skal opfylde følgende betingelser:
- a) Skal give et tydeligt spejlbillede uden forvrængning.
Farvegengivelsen skal være således, at lyssignaler kan identificeres i spejlet.
 - b) Skal være anbragt således, at føreren har fornødent udsyn bagud.
 - c) Skal være udformet således, at skarpe kanter m.v. ikke medfører unødigt fare ved sammenstød eller berøring.
 - d) Skal kunne indstilles uden brug værktøj.
Før 01.02.68: Gælder ikke.
 - e) Skal være plant eller konvekst med en krumningsradius på mindst 0,80 m.
Før 01.02.68: Gælder ikke.
- (2) Indvendigt førerspejl skal opfylde følgende betingelser:
- a) Skal være anbragt således, at førerens udsyn fremad og til siderne ikke reduceres væsentligt.
 - b) Skal kunne indstilles uden brug af værktøj.
Før 01.02.68: Gælder ikke.
- (3) Udvendigt førerspejl skal opfylde følgende betingelser:
- a) Skal kunne ses gennem den af viskerne rensede del af forruden eller gennem sideruden.
Før 01.02.68: Gælder ikke.
 - b) Skal kunne fastspændes således, at spejlets indstilling ikke ændres under kørsel.
 - c) Skal – hvis spejlet skal ses gennem forruden – være således indrettet, at det giver efter for en forholdsvis let påvirkning.
Dette gælder dog ikke for e- eller E-godkendt førerspejl, der opfylder følgende betingelser:
 - Spejlet er mærket i klasse II, III eller IV.
 - Afstanden mellem spejlets yderste punkt og køretøjets yderste punkt er højst 0,20 m, medmindre afstanden mellem spejlets underkant og vejbanen er mindst 2,00 m.
 - Spejlarmen ikke er '2m'-mærket.Før 01.02.68: Gælder ikke.
 - d) Må ikke rage væsentligt mere uden for karrosseriet, end hvad der er nødvendigt for, at føreren har fornødent udsyn bagud.
Bestemmelsen anses for opfyldt, hvis udragningen ikke overstiger 0,30 m.
Før 01.04.88: Gælder ikke.
- (4) For udvendigt førerspejl, der er anbragt på personbil M1 og varebil N1 for at sikre tilstrækkeligt udsyn ved kørsel med campingvogn, gælder, at spejlet skal være således indrettet, at det giver efter for en forholdsvis let påvirkning, hvis afstanden mellem spejlets yderste punkt og bilen yderste punkt mere end 0,20 m, og afstanden mellem spejlets underkant og vejbanen er mindre end 2,00 m.
Udvendigt førerspejl fastgjort i falsen mellem motorhjelms og forskærm, hvor konsollen ikke er eftergivelig, kan godkendes, hvis spejlkonsollen ved den konkrete montering højst rager 45 mm op over karrosserifladen målt vinkelret på denne, medmindre førerspejlet er e- eller E-godkendt, jf. det under pkt. (3) c) anførte.
Før 01.08.76: Gælder ikke, medmindre bilen efter nævnte dato godkendes i ny vogntogskombination.
- (5) Førerspejl betegnes 'førerspejl af kategori I', hvis den reflekterende flade er mindst 70 cm² for et plant spejl, og 50 cm² for et konvekst spejl.
Før 01.02.68: Kravet til mindste flade gælder ikke.

(6) Førerspejl betegnes 'førerspejl af kategori II', hvis den reflekterende flade er mindst 300 cm² for et plant spejl, og 200 cm² for et konvekst spejl.

Før 01.02.68: Kravet til mindste flade gælder ikke.

(7) Vidvinkelspejl skal opfylde følgende betingelser:

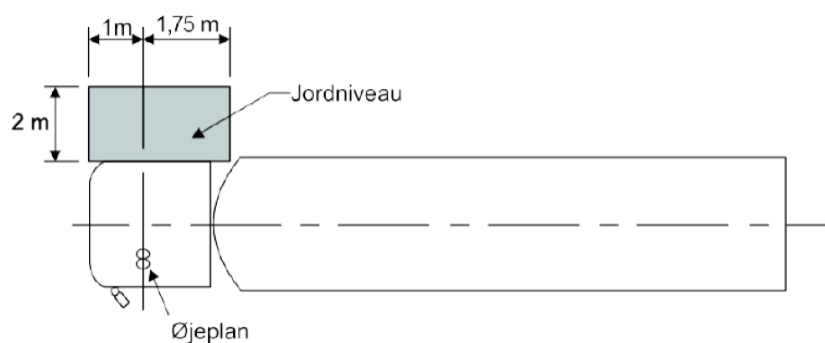
a) Skal mindst give et synsfelt som vist i nedenstående figur.

b) Skal være konvekst med en krumningsradius på mindst 0,30 m.

(8) Nærzonespejl skal opfylde følgende betingelser:

a) Skal mindst give et synsfelt som vist i nedenstående figur.

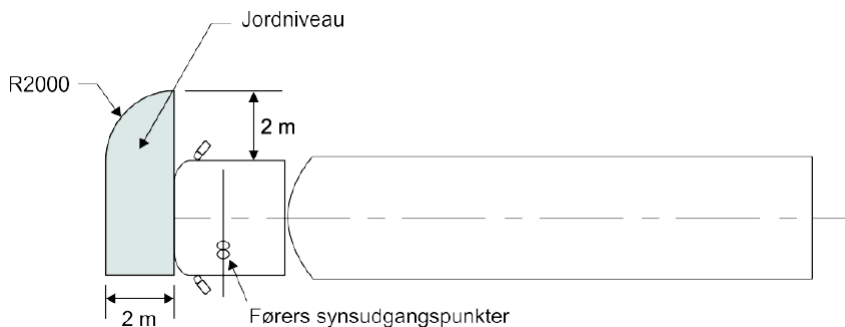

b) Skal være konvekst med en krumningsradius på mindst 0,30 m.

c) Skal være anbragt mindst 2,00 m over vejbanen, målt til spejlets underkant ved tilladt totalvægt.

(9) Frontspejl skal opfylde følgende betingelser:

a) Skal mindst give et synsfelt som vist i nedenstående figur.

b) Skal være konvekst med en krumningsradius på mindst 200 mm.

c) Skal ikke opfylde pkt. 10.03.006 (3) a).

d) Kan erstattes af kamera/monitor, der viser synsfeltet i pkt. a), og som opfylder kravene i FN-regulativ 46-03.

Hvis der anvendes kamera og monitor, skal monitoren vise synsfeltet i pkt. a) permanent, når køretøjets tænding tilsluttes. Når køretøjet kører hurtigere end 10 km/t. eller bakker, kan monitoren dog anvendes til at vise anden information, hvis den er godkendt til formålet.

Før 01.01.17: Kamera/monitor kan opfylde kravene i direktiv 2003/97/EF.

(10) Spejle af kategori I, II, III, IV, V og VI kan hver især erstattes eller suppleres af andet udstyr til sikring af det indirekte udsyn, under forudsætning af, at udstyret opfylder følgende betingelser:

a) Er godkendt og mærket i henhold til FN-regulativ 46-03.

b) Kan vise de krævede synsfelter uden at skulle indstilles.

c) Reducerer ikke det direkte udsyn gennem forrude og forreste sideruder.

10.03.020 Bil

(1) Forrude skal være af lamineret glas, der opfylder én af følgende betingelser:

a) Er godkendt og mærket i klasse II, III eller IV i henhold til FN-regulativ 43.

b) Er udført i overensstemmelse med amerikansk standard FMVSS 205 (ANSI Z26. 1) og mærket med »DOT« og »AS 1« eller »AS 14«.

Før 01.01.17: Forrude kan være godkendt og mærket i henhold til direktiv 92/22/EØF.

Før 01.04.75: Forrude skal være af sikkerhedsglas.

(2) Andre ruder skal være af sikkerhedsglas.

Før 01.04.75: Gælder kun for køretøjer til erhvervmæssig personbefordring.

(3) Bil med forrude skal være forsynet med følgende:

a) Forrudevisker(e) foran førerplads og plads for forsædepassagerer.

b) Forrudevasker.

Før 01.02.68: Gælder kun for personbil M2 og M3 til erhvervmæssig personbefordring.

c) Afrimnings- og afdugningsanordning.

Før 01.04.87: Gælder kun for personbil M2 og M3.

Før 01.04.86: Gælder kun for personbil M2 og M3 til erhvervmæssig personbefordring.

10.03.021 Personbil M1

(1) Personbil M1 skal være forsynet med følgende:

a) Et indvendigt førerspejl af kategori I, medmindre spejlet på grund af bilens opbygning ikke giver noget udsyn bagud.

b) Et udvendigt førerspejl af kategori III i hver side.

Personbil M1 til særlig anvendelse, jf. forordning 2018/858/EU, som er opbygget i flere trin, og hvor bilen ved færdiggørelse tilhører en anden art end basiskøretøjet, skal alene opfylde kravene til basiskøretøjet.

Før 01.07.25: Personbil M1 skal ikke være forsynet med sidespejl i højre side, medmindre det udvendige førerspejl på venstre side og det indvendige førerspejl ikke giver tilstrækkeligt udsyn bagud, eller lysgennemgangen i bagruden eller i de bageste sideruder er under 70%, eller bilen er højrestyret.

(2) Bagrude skal være forsynet med afrinnings- og afdugningsanordning.

Før 01.04.87: Gælder ikke.

(3) Der må ikke i førerens synsfelt bagud og skråt bagud være anbragt genstande, der reducerer udsynet unødigt. Montering af reklamer eller uigennemsigtig film i ovennævnte synsfelt anses for at reducere udsynet unødigt. Montering af nakkestøtte, solgardin, solfilm eller spoiler anses ikke for at reducere udsynet unødigt.

Fabriksmonteret reservehjul, der tager lidt af udsynet, anses ikke for en unødigt genstand.

10.03.022 Personbil M2

(1) Personbil M2 skal være forsynet med et udvendigt førerspejl af kategori II på hver side.

Før 01.02.68: Kravet til førerspejlets mindste flade gælder kun for førerspejl på højre side af personbil M2 til erhvervsmæssig personbefordring og som er indrettet til befordring af mere end 19 personer.

(2) Bestemmelsen i pkt. 10.03.006 (3) a) finder ikke anvendelse på udvendigt spejl i højre side.

(3) De forreste sideruder skal være forsynet med en anordning, der hindrer dugdannelse.

Bestemmelsen anses ikke for opfyldt, hvis sideruderne alene er oplukkelige.

Før 01.04.86: Gælder kun for personbil M2 til erhvervsmæssig personbefordring.

(4) På bil indrettet til befordring af mere end 19 personer skal påbudt førerspejl i højre side være således indrettet, at dugdannelse eller nedslag af nedbør på spejlfladen hindres eller fjernes automatisk. Bestemmelsen anses for opfyldt ved opvarmning af spejlfladen med en effekt på mindst 5 W pr. 100 cm² spejlflade.

Før 01.04.86: Gælder kun for personbil M2 til erhvervsmæssig personbefordring.

10.03.023 Personbil M3

(1) Personbil M3 skal opfylde bestemmelserne for personbil M2.

(2) På ledbus skal de udvendige førerspejle endvidere give et så bredt synsfelt, at føreren ved kørsel med mindste vendediameter kan se hele længden af den side af ledbussens bageste del, der er nærmest drejningscentret.

(3) På ledbus med en længde, der overstiger 18,75 m, skal de udvendige førerspejle efter pkt. (2) suppleres med udvendige kameraer symmetrisk anbragt på begge sider af køretøjets stive sektioner mindst 2,00 m over vejbanen målt på det ubelastede køretøj i normal kørestilling med tilhørende monitor, så føreren fra førersædet har fuldt udsyn over den bageste del af køretøjet. Udvendige kameraer kan undlades på køretøjets to forreste sektioner.

Ved fuldt udsyn forstås, at der på de sektioner, hvor der er monteret kamera, er udsyn til jorden hele vejen langs siden og 2,0 m ud fra siden af køretøjet og yderligere 6,0 m bagved køretøjets bageste punkt.

(4) Kamera- og monitorudstyr efter pkt. (3) skal opfylde kravene i FN-regulativ 46-06.

10.03.024 Varebil N1

(1) Varebil N1 skal være forsynet med et udvendigt førerspejl af kategori I på hver side.

10.03.025 Lastbil N2

(1) Lastbil N2 skal være forsynet med følgende spejle:

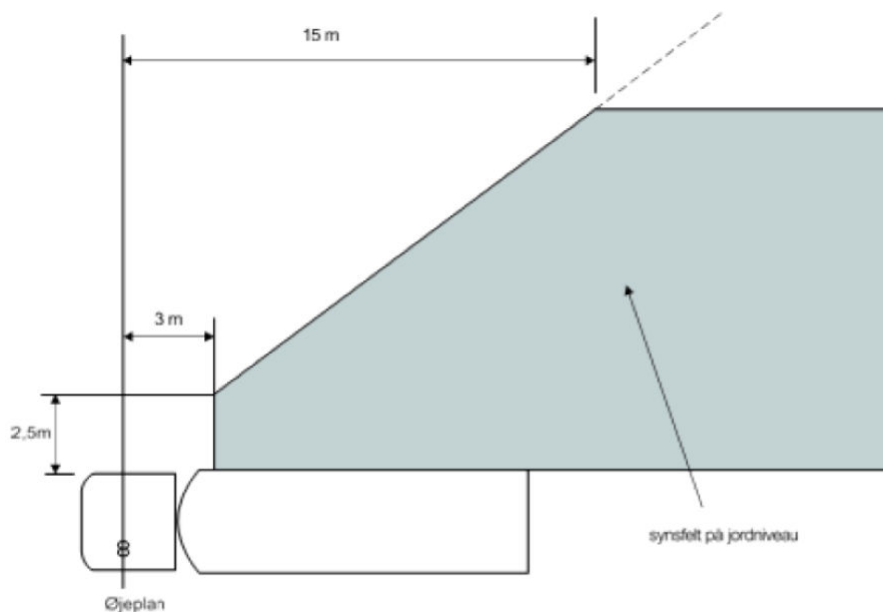
- Udvendigt førerspejl af kategori II på hver side.
- Vidvinkelspejl, jf. pkt. 10.03.006 (7).
- Nærzonespejl, jf. pkt. 10.03.006 (8). Nærzonespejl er kun påkrævet, når det kan anbringes mindst 2,00 m over vejbanen. Højrestyret lastbil skal ikke være forsynet med nærzonespejl.
- Frontspejl (eller kamera), jf. pkt. 10.03.006 (9), hvis lastbilen har tilladt totalvægt over 7.500 kg og har frembygget førerhus.

Før 26.01.07: Lastbil N2 skal ikke være forsynet med frontspejl.

Lastbil N2 kan være forsynet med gammelt vidvinkelspejl og/eller gammelt nærzonespejl under forudsætning af, at lastbilen også er forsynet med blindvinkelspejl (eller kamera).

Nærzonespejl er kun påkrævet, når det kan anbringes mindst 2,00 m over vejbanen.

Højrestyret lastbil skal ikke være forsynet med nærzonespejl.

10.03.026 Lastbil N3

(1) Lastbil N3 skal opfylde bestemmelserne for lastbil N2.

10.03.031 Tohjulet motorcykel

(1) Vindskærm skal være solidt fastgjort til styr eller ramme.

(2) Tohjulet motorcykel med vindskærm af en sådan højde, at føreren ikke kan se vejbanen fra 10 m foran førersædet og fremad, skal være forsynet med følgende:

- Forrudevisker.
- Forrudevasker.

Før 01.02.68: Gælder ikke.

(3) Førerspejl skal opfylde følgende betingelser:

- Skal være konvekst.
- Skal have en reflekterende flade på mindst 69 cm².

Før 01.09.95: Gælder ikke.

- (4) Tohjulet motorcykel skal være forsynet med et førerspejl på hver side.

Motorcykel med en tophastighed på højst 100 km/t. skal dog ikke være forsynet med førerspejl på højre side.

Før 01.09.95: Gælder ikke.

10.03.033 Trehjulet motorcykel

- (1) For forrude, andre ruder samt forrudevisker og forrudevasker gælder reglerne for bil i pkt. 10.03.020.

- (2) Trehjulet motorcykel skal være udstyret med følgende spejle:

a) Udvendigt førerspejl af kategori I i venstre side.

b) Udvendigt førerspejl af kategori I i højre side eller indvendigt førerspejl af kategori I.

Før 01.05.77: Gælder ikke for trehjulet motorcykel uden førerhus.

10.03.040 Knallert

- (1) Knallert skal opfylde bestemmelserne for motorcykel.

Før 01.11.19: Lille knallert skal kun opfylde de generelle bestemmelser i afsnit 10.03.

10.03.050 Traktor

- (1) Førerværnets forreste hjørnestolper skal opfylde følgende betingelse om bredde:

$$b \leq \frac{a}{10} + 65$$

»a« er afstanden i mm målt langs den vandrette sigtelinje fra referencepunktet (se nedenfor) til stolpen.

»b« er stolpens bredde i mm målt i vandret plan vinkelret på ovennævnte sigtelinje. I bredden medregnes dørramme, vindueslister og andet ugenomsigtigt materiale.

Referencepunktet er 0,27 m bag midten af førersædets forkant og 700 mm over det ubelastede sæde i midtstilling.

- (2) Forrude skal være af lamineret eller hærdet glas.

Før 01.04.75: Forrude skal være af sikkerhedsglas.

- (3) Traktor med forrude skal være forsynet med forrudevisker, der dog ikke skal være drevet af motor eller anden mekanisk kraftkilde.

- (4) Traktor skal være forsynet med følgende:

a) Et udvendigt førerspejl af kategori II på venstre side.

b) Et udvendigt førerspejl af kategori II på højre side.

Traktor udstyret med sadel og styr skal opfylde kravene for tohjulet motorcykel.

Før 01.07.25: Traktor skal være forsynet med et udvendigt førerspejl af kategori I på venstre side og et udvendigt førerspejl af kategori I på højre side, når påmonteret arbejdsredskab eller tilkoblet påhængskøretøj hindrer førerens direkte udsyn bagud.

10.03.060 Motorredskab

- (1) Motorredskab skal være således indrettet, at føreren kan se vejbanen fra 10 m foran førerpladsen og fremad.

- (2) Forrude skal være af lamineret eller hærdet glas.

Før 01.05.77: Gælder ikke.

- (3) Motorredskab med forrude skal være forsynet med forrudevisker, der ikke skal være drevet af motor eller anden mekanisk kraftkilde.

Før 01.05.77: Gælder ikke.

- (4) Motorredskab skal være forsynet med følgende:

- a) Et udvendigt førerspejl af kategori I på venstre side.
 - b) Et udvendigt førerspejl af kategori I på højre side, når motorredskabets konstruktion, påmonteret arbejdsredskab eller tilkoblet påhængskøretøj hindrer førerens direkte udsyn bagud.
- (5) Motorredskab, der er bestemt til at føres af en gående, skal ikke være forsynet med førerspejl.

10.03.099 Motordrevet blokvogn

- (1) Motordrevet blokvogn skal opfylde bestemmelserne for lastbil N2.

10.03.100 Påhængskøretøj

- (1) Ruder i registreringspligtigt påhængskøretøj skal være af sikkerhedsglas.
Før 01.04.75: Gælder ikke.
- (2) Ruder, som ikke bidrager til førerens udsyn bagud fra det trækkende køretøj, skal ikke være af klart (gennemsigtigt) glas eller plastmateriale.

10.03.310 Køretøjer til synsfri sammenkobling

- (1) Bil til synsfri sammenkobling skal være således indrettet, at den kan forsynes med udvendigt førerspejl i begge sider.
Spejlene skal kunne indstilles således, at der ved tilkobling af påhængskøretøj med størst tilladt bredde opnås tilstrækkeligt udsyn bagud.

10.03.320 Skolekøretøj

- (1) Skolekøretøj skal opfylde bestemmelserne i bilag 5 til bekendtgørelse om kørekort.

10.03.340 Udrykningskøretøj

- (1) Ambulance skal ikke opfylde bestemmelserne i pkt. 10.03.021 (2), ligesom pågældende ruder ikke skal være klare (gennemsigtige).
- (2) Førrude på udrykningskøretøj, der tilhører politiet eller det statslige redningsberedskab, kan være udført i overensstemmelse med og mærket efter tysk standard DIN-52305.

10.03.364 Campingbil

- (1) Campingbil skal ikke opfylde bestemmelsen i pkt. 10.03.021 (2).
- (2) Campingbil skal være forsynet med udvendige førerspejle svarende til basiskøretøjet, det vil sige den køretøjsart, som bilen er baseret på.

10.04 Instrumenter

10.04.001 Generelle bestemmelser

- (1) Påbudt instrument, der skal kunne aflæses under kørslen, skal være således indrettet og anbragt, at det uden vanskelighed kan aflæses fra førerpladsen.
- (2) Påbudt instrument skal være forsynet med belysning, når køretøjets påbudte lygter er tændt. Det gælder dog ikke, når påbudt kørelysautomatik er i funktion. Belysning eller reflekser herfra må ikke kunne virke generende på føreren.

10.04.002 Hastighedsmåler

- (1) Hastighedsmåler (speedometer) skal vise hastigheden i km/t. eller m.p.h. Nøjagtigheden skal være som angivet i FN-regulativ 39.

Før 01.07.25: Ingen specifikke krav til nøjagtighed.

- (2) Fartskriver, der opfylder bestemmelserne i pkt. 10.04.001 (1) og (2) og 10.04.002 (1), anses som hastighedsmåler.

10.04.003 Kilometertæller

- (1) Kilometertæller skal vise køretøjets totale tilbagelagte strækning i km eller miles.

10.04.020 Bil

- (1) Bil skal være forsynet med hastighedsmåler.

Før 01.05.77: Gælder kun for bil til øvelseskørsel eller udlejning uden fører.

- (2) Bil skal være forsynet med kilometertæller.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

10.04.030 Motorcykel

- (1) Motorcykel skal være forsynet med hastighedsmåler.

Før 01.04.90: Gælder kun for motorcykel til øvelseskørsel eller udlejning uden fører.

- (2) Motorcykel skal være forsynet med kilometertæller.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

10.04.040 Knallert

- (1) Knallert skal være forsynet med hastighedsmåler.

Før 01.07.02: Lille knallert skal ikke være forsynet med hastighedsmåler.

- (2) Knallert med en konstruktivt bestemt maksimal hastighed på mere end 25 km/t., skal være forsynet med kilometertæller.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

10.04.050 Traktor

- (1) Traktor med en konstruktivt bestemt maksimal hastighed på mere end 30 km/t. skal være forsynet med hastighedsmåler.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

10.04.320 Skolekøretøj

- (1) Skolekøretøj skal opfylde bestemmelserne i bilag 5 til bekendtgørelse om kørekort.

10.04.330 Udlejningskøretøj

- (1) Udlejningskøretøj skal være forsynet med hastighedsmåler, der angiver hastigheden i km/t.

10.05 Tyverisikring

10.05.001 Generelle bestemmelser

- (1) Montering af uoriginal tyverisikring må ikke medføre svækkelse af de dele, hvori den anbringes eller har indgreb.

10.05.021 Personbil M1

- (1) Personbil M1 skal være forsynet med tyverisikring, der opfylder de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 116 eller FN-regulativ 161.

Bil, der er EU-typegodkendt som quadricykel klasse L6e eller L7e, og som er udstyret med styr, skal opfylde FN-regulativ 62, eller – hvis den ikke har styr – FN-regulativ 18-02.

Før 01.07.25: Personbil M1 kan opfylde de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 18-02 eller amerikansk standard FMVSS 114.

Før 01.11.19: Personbil M1 kan opfylde de konstruktive bestemmelser i direktiv 74/61/EØF som ændret ved direktiv 95/56/EØF.

Før 01.04.02: Personbil M1 kan opfylde de konstruktive bestemmelser i direktiv 74/61/EØF eller FN-regulativ 18.

Før 01.05.77: Personbil M1, der er registreret første gang i Danmark som brugt inden denne dato, skal være tyverisikret i det omfang, den som fabriksny var tyverisikret.

Før 01.10.72: Personbil M1 skal være tyverisikret i det omfang, den som fabriksny var tyverisikret.

10.05.024 Varebil N1

(1) Varebil N1, skal opfylde bestemmelserne for personbil M1.

Før 01.07.25: Varebil N1, hvis tilladte totalvægt ikke overstiger 3.000 kg, skal opfylde bestemmelserne for personbil.

10.05.030 Motorcykel

(1) Motorcykel udstyret med styr skal være forsynet med tyverisikring, der opfylder de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 62.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

10.05.040 Knallert

(1) Knallert udstyret med styr og en køreklarvægt på over 35 kg skal være forsynet med tyverisikring, der opfylder de konstruktive bestemmelser i FN-regulativ 62.

Før 01.07.25: Gælder ikke.

10.07 Airbag

10.07.001 Generelle bestemmelser

(1) Airbag skal være monteret efter køretøjsfabrikantens anvisninger.

(2) Ved sæder, bortset fra førersædet, hvor der er monteret airbag foran sædet, skal der være en advarsel mod brug af bagudvendende barnestol.

Advarselsmærkningen skal bestå af et symbol eventuelt med supplerende tekst, og skal være solidt fastgjort og anbragt således, at den er let synlig for en person, der skal anbringe en bagudvendende barnestol på det pågældende sæde. Der skal være en supplerende henvisning, som er synlig hele tiden, hvis advarselsmærkningen ikke er synlig, når døren er lukket.

Der er dog ikke krav om advarselsmærkning, hvis bilen er forsynet med en anordning, der automatisk registrerer, at bagudvendende barnestol er monteret på sædet, og som tillige sikrer, at airbag'en ikke kan udløses, når bagudvendende barnestol er monteret.

Før 01.01.97: Gælder ikke.

11. Målemetoder

11.01 Støj

11.01.001 Støjmålemetode I (kørselsmåling)

(1) Støjmålemetode I er de målemetoder, der er fastsat følgende steder:

- a) For bil i FN-regulativ 51-02 annex 3. Alternativt kan benyttes målemetoden i FN-regulativ 51-03, annex 3, og de i forordning 540/2014/EU, bilag III, angivne støjgrænser.
- b) For motorcykel og knallert i forordning 168/2013/EU og dens gennemførelsesforanstaltninger.

Før 01.01.17: Målemetoden for motorcykel i direktiv 97/24/EØF med senere ændringer kan anvendes.

Før 01.04.04: Målemetoden for motorcykel og stor knallert i direktiv 78/1015/EØF med senere ændringer kan anvendes. Målemetoden for lille knallert i FN-regulativ 63 (annex 3, pkt. 3.1 og 4, for knallert med en konstruktivt bestemt maksimal hastighed på højst 30 km/t.) kan anvendes.

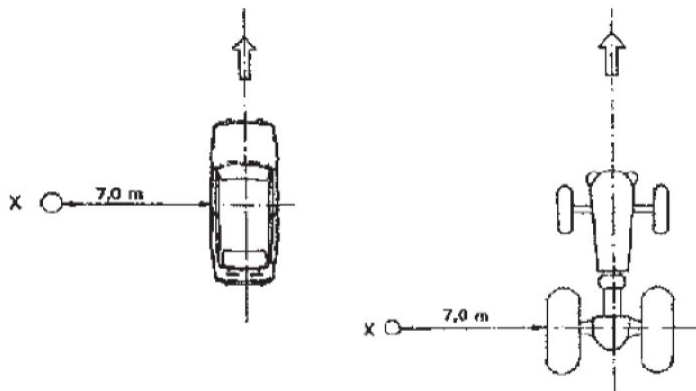
Før 01.10.90: Målemetoden for motorcykel i direktiv 78/1015/EØF kan anvendes.

- c) For traktor i forordning 167/2013/EU og dens gennemførelsesforanstaltninger.

Før 01.11.19: Målemetoden fastsat i direktiv 2009/63/EF, bilag VI, pkt. 1.4.1, kan anvendes.

11.01.002 Støjmålemetode II (7 m-standmåling)

(1) Lydtrykket måles i en højde af 1,2 m og i en afstand af 7,0 m fra siden af køretøjet.

Lydtrykket måles ud for midten af køretøjet, for traktor dog ud for bagakslen.

Der måles ved et motoromdrejningstal på 3/4 af omdrejningstallet ved maksimal effektafgivelse.

For dieselmotor kan der måles ved maksimalt reguleret motoromdrejningstal.

Før 01.10.82: For dieselmotor måles der ved maksimalt reguleret motoromdrejningstal.

Før 01.05.77: Lydtrykket måles i en afstand af 7,0 m fra udstødningsåbningen i dennes retning. For ikke-standardtypegodkendt køretøj med motor og udstødningssystem anbragt i samme del af køretøjet måles lydtrykket i hver af de fire hovedretninger i en afstand af 7,0 m fra forside, bagside, højre og venstre side.

For køretøj med lodret udstødningssystem måles lydtrykket - uanset motorens placering i forhold til udstødningssystemet - i en afstand af 7,0 m fra dets lodrette akse i retning bagud eller skråt bagud, hvor køretøjet ikke danner nogen hindring.

- (2) Der skal foretages mindst to målinger på hver side af køretøjet. Forskellen mellem to målinger foretaget på samme side af køretøjet må ikke overstige 2 dB (A). Som køretøjets støjniveau regnes det største gennemsnit af måleresultaterne fra samme side af køretøjet.

Før 01.05.77: Der skal foretages to målinger, dog fire, hvis der foretages måling i hovedretningerne. Som køretøjets støjniveau regnes gennemsnittet af måleresultaterne.

11.01.003 Støjmålemetode III (særlig støjmålemetode for knallerter)

(1) For knallerter anvendes støjmålemetode I, jf. pkt. 11.01.001.

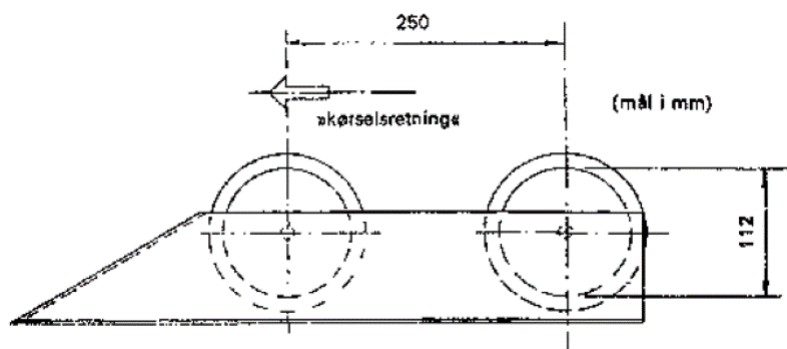
Før 01.04.04: Lydtrykket måles i en højde af 1,2 m og i en afstand af 7,5 m fra køretøjets midterplan.

Lydtrykket måles med knallertens drivhjul roterende på rullestandens uafbremsede ruller med størst opnåelig hastighed i højeste gear.

Der foretages lige mange og mindst to målinger på hver side af knallerten og gennemsnittet af samtlige målte lydtryk

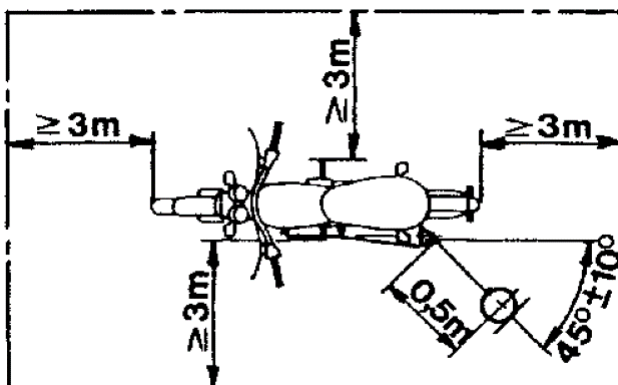
registreres som køretøjets støjniveau.

Rulleprøvestanden skal være indrettet som vist på nedenstående tegning.

11.01.004 Støjmålemetode IV (nærfelt - standmåling)

(1) Lydtrykket måles i højde med udstødningsåbningen, dog ikke lavere end 0,2 m over vejbanen.

Mikrofonplacering og mindste måleplads.

Mikrofonen rettes mod udstødningsåbningen og placeres i en afstand af 0,5 m fra denne. Mikrofonens akse skal være parallel med vejbanen og danne en vinkel udad på $45^\circ \pm 10^\circ$ med udstødningsåbningens retning, jf. ovenstående figur. Har køretøjet flere udstødningsåbninger, og den indbyrdes afstand mellem disses centre ikke overstiger 0,30 m, måles lydtrykket fra den udstødningsåbning, der er nærmest køretøjets kontur (for motorcykel og knallert dog bortset fra styret) eller er højest over vejbanen. Overstiger den indbyrdes afstand 0,30 m, måles særskilt for hver åbning, og kun den største værdi anvendes.

For køretøj med lodret udstødningssystem anbringes mikrofonen lodret ud for og i højde med udstødningsåbningen i en afstand af 0,5 m fra den af køretøjets sider, som er nærmest udstødningsåbningen.

- (2) Målingen foretages gennem en kort periode ved det fastsatte motoromdrejningstal fulgt af hele decelerationsperioden til tomgang, efter at speederen (gashåndtaget) hurtigt er bevæget til tomgangsstillingen.
- (3) Der skal foretages mindst tre målinger for hvert målested. Som måleresultat for den enkelte måling regnes den aflæste maksimalværdi afrundet til nærmeste hele antal decibel.
Køretøjets støjniveau er det højeste måleresultat af tre på hinanden følgende målinger, idet intet måleresultat må afvige mere end 2 dB(A) fra et af de øvrige.

11.01.005 Måleplads

- (1) Målepladsen skal være jævn og vandret med belægning af asfalt eller beton. Overfladen skal være af en sådan beskaffenhed, at støjen fra dækkene ikke har indflydelse på måleresultatet.
- (2) Støjen fra omgivelserne, herunder vindstøj, skal være mindst 10 dB(A) lavere end det målte lydtryk.

11.01.006 Måleapparat

- (1) Lydtrykmåleren skal opfylde bestemmelserne i standard DS/EN 61672-1:2003, klasse 2.

11.01.007 Målebetingelser

- (1) Støjmåling skal foretages
 - a) med driftsvarm motor,
 - b) i klart og roligt vejr, og
 - c) med køretøjet ved tjenestevægt.

11.02 Luftforurening

11.02.001 CO ved tomgang

- (1) Målingen skal foretages med driftsvarm motor og ved tomgangsomdrejningstal. Målemetoden er nærmere fastsat i bilag I i direktiv 2014/45/EU.
På køretøj med mere end et afgangsrør fra udstødningssystemet foretages målingen på en af følgende måder:
 - a) Afgangsrørene forenes til en afgang.
 - b) Målingen foretages i hvert afgangsrør.
Måleresultatet beregnes som den aritmetiske middelværdi af målingerne for samtlige rør.

11.02.003 CO og lambda ved forhøjet tomgang

- (1) Målinger skal foretages med driftsvarm motor ved over 2.000 omdr. /min.
På køretøj med mere end et afgangsrør gælder retningslinjerne i pkt. 11.02.001.

11.02.004 Dieselrøgtæthed (fri acceleration)

- (1) Målingen af røgtæthed (lysabsorptionskoefficient) foretages, mens motoren accelereres maksimalt fra tomgangsomdrejningstal til det regulerede højeste omdrejningstal. Målemetoden er nærmere fastsat i bilag I i direktiv 2014/45/EU.

11.03 Hastighed

11.03.001 Hastighedsmålemetode

- (1) Motordrevet køretøjs største hastighed beregnes som resultatet af lige mange hastighedsmålinger foretaget i begge retninger på vandret vej.
- (2) Anden målemetode end den i pkt. (1) nævnte kan anvendes, hvis der er dokumentation for ligestilling.

11.03.002 Målebetingelser

- (1) Hastighedsmåling skal foretages
 - a) med driftsvarm motor,
 - b) i roligt vejr og
 - c) med køretøjet ved tjenestevægt.

11.03.040 Knallert

- (1) Ved hastighedsmåling må den fastsatte hastighedsgrænse på 30 km/t. for en lille knallert og 45 km/t. for en stor knallert ikke kunne overskrides med mere end henholdsvis 15% og 10%.
Før 01.07.25: Ved hastighedsmåling må den fastsatte hastighedsgrænse for knallert ikke kunne overskrides med mere end 20%.

11.03.050 Traktor

- (1) Ved hastighedsmåling tillades den fastsatte hastighedsgrænse overskredet med højst 10%.
- (2) Der kan foretages en mindre nedregulering af motorens omdrejningstal, hvis det er nødvendigt for at begrænse hastigheden til den fastsatte hastighedsgrænse. Motorens omdrejningstal må herved ikke blive mindre end det omdrejningstal, ved hvilket motoren afgiver sin maksimale effekt.

11.03.060 Motorredskab

- (1) Motorredskab skal opfylde bestemmelserne for traktor.

Ombyggede køretøjer**1. Definitioner****1.1. Konstruktiv ændring**

- (1) Enhver ændring af styreapparat, bremses, motor og bærende elementer anses som en konstruktiv ændring, medmindre det i dette bilag er angivet, at specifikt angivne ændringer ikke anses som en konstruktiv ændring.
- (2) En typegodkendt softwareopdatering, som frigives af fabrikanten af køretøjet, og hvor der ikke foretages fysiske ændringer på køretøjet, anses ikke som en konstruktiv ændring. Det er en forudsætning, at softwareopdateringen ikke medfører typegodkendelsens ugyldighed, og at hverken motoreffekt, topfart eller brændstof-/elforbrug forøges.
- (3) Konstruktive ændringer på motor omfatter også motorens indsugnings- og udstødningssystem samt indstilling af motorparametre. Hvis der justeres til indstillingsværdier udenfor de af fabrikanten angivne værdier eller tolerancer, anses ændringen som en konstruktiv ændring af motoren. I pkt. 2.2.1.4. er dog angivet betingelser for, at ændring af indsugnings- eller udstødningssystem ikke anses som en konstruktiv ændring.
- (4) Det anses også som en konstruktiv ændring af styreapparat, bremses eller bærende elementer, hvis indstillingsværdier ændres til værdier udenfor de af fabrikanten angivne værdier eller tolerancer.
- (5) Udskiftning eller ændring af gearkasse eller differentiale anses ikke som en konstruktiv ændring af motoren.

1.2. Godkendelse

- (1) Ved en godkendelse forstås i dette bilag 2 en godkendelse udfærdiget af en teknisk tjeneste med bemyndigelse til at udføre de omhandlede afprøvninger.

1.3. Prøvningsinstans

- (1) Ved en prøvningsinstans forstås en godkendt prøvningsinstans i henhold til bekendtgørelse om godkendelse af prøvningsinstanser og kontrolinstanser på det køretøjstekniske område eller en teknisk tjeneste i henhold til bekendtgørelse om udpegelse af tekniske tjenester på det køretøjstekniske område i henhold til visse forordninger.

1.4. Ombyggede udenlandske køretøjer, der allerede er godkendte

- (1) For importerede køretøjer, hvorpå der er foretaget ændringer, gælder, at disse ændringer skal dokumenteres ved dansk syn på tilsvarende måde som for allerede registrerede danske køretøjer, det vil sige ved fremvisning af den oprindelige, udenlandske godkendelse, som nævnt i pkt. 1.2.

1.5. Ændringer på afprøvede køretøjer

- (1) På et køretøj, hvor der har været afprøvet køreegenskaber i forbindelse med godkendelsen, må der ikke efterfølgende foretages nye konstruktive ændringer af styreapparat, bremses, motor eller bærende elementer uden udarbejdelse af ny rapport.

Følgende ændringer af hjul anses dog ikke som en konstruktiv ændring i denne forbindelse:

- a) Ændring af dækbredden på maksimalt 20 mm, og med samme ændring for og bag.
- b) Ændring af fælgdiameter på maksimalt en tomme, og med samme ændring for og bag.
- c) Ændring af fælgbredde på maksimalt en tomme, og med samme ændring for og bag.
- d) Ændring af dækomkreds med maksimalt 2%.

- e) Ændring af sporvidde på maks. 10 mm.

2. Biler

2.1. Særlige køretøjsarter

2.1.1. Ændringer på visse køretøjsarter

- (1) På følgende køretøjsarter, der alle er registreret som bil på baggrund af en EU-typegodkendelse, må der kun foretages konstruktive ændringer af styreapparat, bremses, motor og bærende elementer, hvis køretøjsfabrikanten tillader ændringer:
 - a) Quadricykler.
 - b) Trehjulede motorcykler med egenvægt på over 400 kg.
 - c) Traktorer med en tophastighed på over 40 km/t.

2.1.2. Replica-biler

- (1) Replica-biler må ombygges efter reglerne i dette bilag 2 men skal stadig opfylde kravene til replica-bil, herunder i forhold til udseende, effekt, princip for motor/gearkasse og bremses.

2.1.3. Typegodkendelsespligtige biler

- (1) For typegodkendelsespligtige biler skal der forud for godkendelse ved syn af en konstruktiv ændring af styreapparat, bremses, motor eller bærende elementer være udstedt en godkendelseserklæring for den ombyggede bil af Færdselsstyrelsen.

2.2. Ændring af motor

- (1) Ændring af motor skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:
 - a) Dokumentation fra bilfabrikanten med konkret oplysning om motorændringerne og eventuelt nødvendige tekniske ændringer på bilen. Bilfabrikantens dokumentation skal indeholde oplysning om, at bilen efter ændringerne opfylder kravene i bilag 1, afsnit 7.05 om støj og afsnit 7.06 om luftforurening for den konkrete bil afhængig af tidspunktet for bilens første registrering. Diesebil skal tillige opfylde bestemmelsen i pkt. 2.2.1.2.1. Hvis bilfabrikantens dokumentation er delvist utilstrækkelig, gælder følgende:
 - i) Hvis der i bilfabrikantens dokumentation kun er oplyst en maksimal tilladt effekt, men ikke den faktisk forøgede effekt, skal dokumentationen for den aktuelle bils effekt være udfærdiget af en prøvningsinstans.
 - ii) Hvis der i bilfabrikantens dokumentation ikke er oplyst noget om støj, skal dokumentationen for bilens støj være udfærdiget af en prøvningsinstans. For bil registreret første gang før den 1. oktober 1982 kontrolleres støjen dog ved syn. Standstøjtallet må ikke overskride værdierne angivet i bilag 1, afsnit 7.05.
 - iii) Hvis der i bilfabrikantens dokumentation ikke er oplyst noget om den aktuelle luftforurening, gælder for bil registreret første gang den 1. oktober 1990 eller senere, at der skal være udfærdiget dokumentation af en prøvningsinstans, hvor det dokumenteres, at reglerne i bilag 1, afsnit 7.06 er opfyldt. Diesebil skal tillige opfylde bestemmelsen i pkt. 2.2.1.2.1.
 - b) Dokumentation via en godkendelse og med konkret oplysning om motorændringerne og eventuelt nødvendige tekniske ændringer. Godkendelsen skal indeholde oplysning om, at bilen efter ændringerne opfylder de krav i bilag 1, afsnit 7.05 om støj, og i bilag 1, afsnit 7.06 om luftforurening, der gælder for bilen. Dette kan eventuelt bekræftes i supplerende dokumentation fra en prøvningsinstans. Det er tilstrækkeligt, hvis prøvningsrapporten indeholder oplysning om, at hverken støj eller luftforurening har ændret sig.

For diesebil skal der være supplerende afprøvning af røggastallet i henhold til pkt. 2.2.1.2.1.

- c) Dokumentation fra en prøvningsinstans, der har foretaget afprøvning/kontrol i henhold til pkt. 2.2.1.
- (2) Hvis ændringen består i at bore cylindre op til nærmeste overstørrelse, anses ændringen ikke for en konstruktiv ændring og anses ikke for at give nogen effektførøgelse.

2.2.1. Kontrol ved ændring af motor

- (1) Ved enhver ændring af motoren skal en prøvningsinstans kontrollere, om bilen overholder følgende krav:
- a) Motortuning må ikke være foretaget på en sådan måde, at det er tydeligt, at hele motoren er beregnet til betydeligt større motoreffekt end den, der aktuelt ønskes godkendt.
 - b) En eventuel original motor må ikke være droslet.
 - c) Reglerne om teknisk egnethed, jf. pkt. 2.2.1.1.
 - d) Reglerne om luftforurening, jf. pkt. 2.2.1.2.
 - e) Reglerne om støj, jf. pkt. 2.2.1.3.

2.2.1.1. Teknisk egnethed

- (1) En prøvningsinstans skal kontrollere, at bilen er teknisk egnet til effektførøgelsen i forhold til kravene i følgende afsnit i bilag 1:
- a) Afsnit 4 om styreapparat.
 - b) Afsnit 5 om bremses.
 - c) Afsnit 8 om bærende elementer.
- (2) Motoreffekten skal måles på motoren eller ved hjælp af rullefelt og med bedst mulig korrektion for lufttryk, temperatur og rullemodstand, jf. FN-regulativ 85, så der kan angives korrekt motoreffekt med tilhørende omdrejningstal. En prøvningsinstans skal overvære eller selv foretage afprøvningen. For uændrede motorer skal fabrikantens oplysning om motorens oprindelige effekt benyttes. Rullefeltet skal være kalibreret og vedligeholdt i henhold til rullefeltfabrikantens forskrifter.
- (3) Bilfabrikantens oplysning om motoreffekt skal anvendes som udgangspunkt ved vurdering af motoreffektførøgelsen. Hvis bilfabrikanten oplyser motoreffekten i henhold til bruttonorm efter amerikansk standard SAE J1349, skal der dog fratrækkes 15%.
- (4) Udskiftning kun af ladeluftkøler anses ikke som en konstruktiv ændring.

2.2.1.1.1. Motoreffektførøgelser op til 20%

- (1) Motoreffektførøgelser op til 20% kan gøendes af en synsvirksomhed, uden kontrol af teknisk egnethed, på følgende måder:
- a) Ved anvendelse af samme motor skal det dokumenteres af en prøveinstans, at effektførøgelsen ikke overstiger 20%.
 - b) Ved udskiftning til en uændret motor fra en anden model eller et andet mærke med dokumenteret effekt.

2.2.1.1.2. Motoreffektførøgelse 21-40%

- (1) Ved motoreffektførøgelse på 21-40% skal en prøvningsinstans, ud over kontrol i henhold til pkt. 2.2.1., kontrollere, at bilen opfylder ét af følgende krav:
- a) Bilen svarer, eventuelt efter en ændring, til en original anden variant af bilmodellen med hensyn til bremseskiver, tromler, calipre, hjulcylindre og hovedcylinder samt dækbredde, og bilens motoreffekt overstiger ikke den originale andens variants motoreffekt med mere end 20%.
 - b) Bremserne for hver aksel stammer fra en bil med mindst samme motoreffekt og tilladt akseltryk, og bilen overholder kravene til bremsekontrol i pkt. 2.6.1.

- c) Bremseskiverne har mindst målene som angivet i pkt. 2.2.1.1.2.1., og bilen overholder kravene til bremsekontrol i pkt. 2.6.1.
- d) Bremserne opfylder kravene til bremsefading i pkt. 2.2.1.1.2.2., og bilen overholder kravene til bremsekontrol i pkt. 2.6.1.

2.2.1.1.2.1. Kontrol af bremsefading ved hjælp af kontrol af bremseskivestørrelse

- (1) Forreste bremseskiver skal opfylde følgende betingelser:
 - a) Skivediameter skal (i mm) være minimum $270 + 0,3 \times \text{effekt i kW} + (\text{tilladt akseltryk i kg} - 1.000) \times 0,05$.
 - b) Hvis skiverne er ventilerede (indvendige luftkanaler), er nødvendig skivediameter 10 mm mindre.
- (2) Bageste bremseskiver skal opfylde følgende betingelser:
 - a) Skivediameter skal (i mm) være minimum $240 + 0,3 \times \text{effekt i kW} + (\text{tilladt akseltryk i kg} - 1.000) \times 0,05$.
 - b) Hvis skiverne er ventilerede (indvendige luftkanaler), er nødvendig skivediameter 10 mm mindre.

2.2.1.1.2.2. Kontrol af bremsefading på testbane

- (1) Prøvningsinstansen skal foretage afprøvning af bremserne ved testkørsel på lige strækning. Bilen skal accelereres maksimalt fra stilstand over en strækning på 800 ± 25 m, eller til bilen har nået sin topfart, hvis denne er opnået inden 800 meter. Straks derefter skal bilen bremses med mindst 6 m/s^2 til stilstand, uden hjulblokering og uden aktivering af ABS. Efter højst fem sekunder skal øvelsen gentages. Afbremsning, som skal være mindst 6 m/s^2 , og pedaltryk, skal noteres ved den 2. opbremsning. Samme øvelse skal gentages, så der foretages i alt 8 nedbremsninger, og ved den 8. nedbremsning skal bilen kunne præstere den samme deceleration som ved 2. opbremsning ved et pedaltryk højst 50% over det ved 2. opbremsning anvendte pedaltryk og højst 50 daN.
- (2) Belæsningen i bilen under bremseprøven skal minimum være 150 kg. Hvis bilens nyttelast overstiger 50% af køreklar vægt, skal afprøvningen foretages ved minimum halv nyttelast.
- (3) De monterede bremsebelægnings skal være af en type beregnet til kørsel på vej og må ikke have væsentligt lavere friktion i kold tilstand.

2.2.1.1.3. Motoreffektforøgelse 41-100%

- (1) Hvis der opnås et effekt-/vægtforhold på mere end 20 kW/100 kg, gælder pkt. 2.2.1.1.4. Vægten er bilens køreklare vægt.
- (2) Ved motoreffektforøgelse på 41-100% skal en prøvningsinstans kontrollere, at bilen opfylder følgende:
 - a) Kravene i pkt. 2.2.1.1.2. om bil med motoreffektforøgelse på 21-40%.
 - b) Kravene i pkt. 2.2.1.1.3.1. om tilsvarende bil eller pkt. 2.2.1.1.3.2. om kontrol og afprøvning af køreegenskaber.

2.2.1.1.3.1. Tilsvarende bil

- (1) Hvis bilen, eventuelt efter ændringer, svarer til en original anden variant af bilmodellen med hensyn til bremseskiver, tromler, calipre, hjulcylindre og hovedcylinder, samt dækbredde og hjulophæng, og den aktuelle bils motoreffekt ikke overstiger den originale anden variants motoreffekt med mere end 20%, kan kontrollen angivet i pkt. 2.2.1.1. erstattes af prøvningsinstansens kontrol af, at bilen på de nævnte punkter svarer til den anden variant.

2.2.1.1.3.2. Kontrol og afprøvning af køreegenskaber

- (1) Prøvningsinstansen skal kontrollere, at bilen har tilstrækkelige sikre køreegenskaber i forhold til andre effektstærke originale biler.
Prøvningsinstansen skal foretage afprøvning af bilens køreegenskaber ved testkørsel på tør eller våd asfalt, som angivet nedenfor.
- (2) Belæsningen i bilen under afprøvningen skal minimum være 150 kg. Hvis nyttelasten for en bil overstiger 50% af køreklar vægt, skal afprøvningen foretages ved minimum halv nyttelast.
- (3) Afprøvningen skal omfatte følgende test:
 - a) Kørsel på ujævn, asfalteret vej, inklusiv vej med betydelig sideværts hældninger.
 - b) Kørsel på vej med kraftig sporkøring.
 - c) Maksimal acceleration i hvert gear.
 - d) Gasgivning i sving.
 - e) Retningsstabilitet op til 90% af topfarten.
 - f) Speederslip i sving, hvor der køres med størst mulige sideacceleration.
 - g) Dobbelt undvigemanøvre foretaget efter international standard ISO 3888-1 med følgende korrektioner:
 - i) For bil med en bredde på højst 1,90 m, uden spejle, kan benyttes en fast bredde af de tre sektioner af hver øvelse på 2,30/2,50/2,70 m.
 - ii) Ved en bredde på over 1,90 m må benyttes standardens køretøjsafhængige metode for fastsættelsen af bredden af de tre sektioner.
 - iii) Gennemkørselshastigheden skal minimum være 115 km/t. For biler registreret første gang før den 1. november 2014 skal gennemkørselshastigheden minimum være 110 km/t. For biler med smallere dæk end nominelt 205 mm eller biler, der er registret første gang før den 1. januar 1980, skal gennemkørselshastigheden være minimum 105 km/t.
- (4) Dobbelt undvigemanøvre kan alternativt være foretaget efter en tilsvarende standard.
- (4) For at bestemme 90% af topfarten som nævnt i pkt. (3) e) benyttes en matematisk fremregning i forhold til den forøgede effekt for at bestemme en teoretisk topfart, hvis bilen ikke afprøves helt til topfarten.

2.2.1.1.4. Motoreffektforøgelse over 100%

- (1) Vægten er bilens køreklare vægt.
- (2) Ved motoreffektforøgelse over 100%, eller så der opnås et effekt-/vægtforhold på over 20 kW/100 kg, skal en prøvningsinstans, udover kontrol i henhold til pkt. 2.2.1.2. og 2.2.1.3., kontrollere, at bilen, eventuelt efter en ændring, svarer til en original anden variant af bilmodellen med hensyn til bremseskiver, tromler, calipre, hjulcylindre og hovedcylinder, samt dækbredde og hjulophæng, og at den aktuelle bils motoreffekt ikke overstiger den originale anden variants motoreffekt med mere end 20%.

2.2.1.2. Luftforurening

- (1) Prøvningsinstansen skal kontrollere, at ét af følgende punkter er opfyldt:
 - a) At grænseværdierne for luftforurening i bilag 1, afsnit 7.06, ikke er overskredet med mere end 20%. Kontrolværdierne i pkt. 7.06.020 må dog ikke overskrides.
 - b) At der benyttes en motor fra en anden model eller et andet mærke, forudsat at den pågældende motor opfylder samme eller nyere luftforureningsnorm end den, som gælder for bilen. Det er en forudsætning, at motorens indsugningsmanifold, udstødningsmanifold og motorstyring inklusive følere og dyser er overflyttet uændrede, at der ikke er ændret i motorstyringen, og at en eventuel katalysator eller partikelfilter er placeret højst 20 cm længere væk fra motoren målt langs rørlængden.
 - c) At ændringen af motoren kun vedrører udskiftning til en anden ladeluftkøler eller montering af en ladeluftkøler.

2.2.1.2.1. Ekstra kontrol af dieselmotorer

- (1) Prøvningsinstansen skal for en dieselmotor kontrollere røggasværdier målt under fuld belastning ved seks konstante omdrejningstal i henhold til forordning 715/2007/EU og dens gennemførelsesforanstaltninger eller FN-regulativ 24-03. Der gælder følgende for røggasværdierne:
 - a) Røggasværdierne må ikke overskride grænseværdierne med mere end 20%.
 - b) Hvis motoren er EU-typegodkendt, må røggasværdierne ikke overskride værdierne målt ved motorens oprindelige typegodkendelse med mere end 20%.

2.2.1.3. Støj

- (1) Prøvningsinstansen skal kontrollere følgende:
 - a) Motoren overholder grænseværdierne for støj i bilag 1, afsnit 7.05.
 - b) At der ikke i udstødningssystemet eller indsugningssystemet er monteret uoriginale klapper eller lignende, der kan justeres automatisk eller manuelt, og hvis formål er at kunne forøge støjen udenfor måleområdet. En lyddæmper må ikke være forsynet med en indsats til at reducere støjen, som kan fjernes uden, at lyddæmperen bliver ødelagt, medmindre lyddæmperen svarer til motorens originale lyddæmper eller er E-godkendt sådan.
- (2) Hvis motoreffektforøgelsen er højst 20%, og der er foretaget referencemåling i henhold til støjmålemetode IV, kan motoren godkendes uden ny støjmåling i henhold til støjmålemetode I, hvis referencetallet fra støjmålemetode IV stadig er opfyldt med den tilladte tolerance på 3 dB(A).

2.2.1.4. Betingelser for, at ændring af indsugning eller udstødning ikke anses som en konstruktiv ændring af motoren

2.2.1.4.1. Indsugning på bil registreret første gang før den 1. oktober 1982

- (1) Hvis ændring af indsugning kun består i ændring af én eller flere af følgende komponenter, anses ændringen ikke for en konstruktiv ændring og anses ikke for at give nogen effektförøgelse:
 - a) Udskiftning til andet luftfilter.
 - b) Udskiftning af original luftfilterkasse til anden lukket luftfilterkasse med luftfilter.
 - c) Udskiftning til anden indsugningsmanifold på bil med karburator.
 - d) Udskiftning til anden karburator med flowkapacitet, der svarer til de originale komponenter.
 - e) Udskiftning til andre indsugningssystemer/-dyser.

2.2.1.4.2. Udstødning på bil registreret første gang før den 1. oktober 1982

- (1) Hvis motoren efter ændring af udstødning opfylder støjgrænserne angivet i bilag 1, afsnit 7.05, anses ændringen ikke for en konstruktiv ændring og anses ikke for at give nogen effektförøgelse.
- (2) Det gælder tillige, at udstødningssystemets dæmpning skal være virksomt ved alle belastninger og omdrejningstal.
- (3) Der må ikke i udstødningssystemet monteres klapper eller lignende, der kan justeres automatisk eller manuelt. E-godkendte systemer er dog tilladte.

2.2.1.4.3. Indsugning på bil registreret første gang den 1. oktober 1982 eller senere

- (1) Hvis ændring af indsugning kun består af ændring af luftfilter eller ændring af den originale luftfilterkasse til en anden lukket luftfilterkasse, og filteret ikke flyttes, anses ændringen ikke for en konstruktiv ændring og anses ikke for at give nogen effektförøgelse.

2.2.1.4.4. Udstødning på bil registreret første gang den 1. oktober 1982

- (1) Hvis bilen efter ændring af udstødning, fortsat opfylder den registrerede standstøjværdi, anses ændringen ikke for en konstruktiv ændring og anses ikke for at give nogen effektførøgelse.
På bil med katalysator og/eller partikelfilter må der ikke være ændret på katalysator eller partikelfilter men kun på den efterfølgende del af udstødningen.
- (2) Det gælder tillige, at udstødningssystemets dæmpning skal være virksomt ved alle belastninger og omdrejningstal.
- (3) Der må ikke i udstødningssystemet monteres klapper eller lignende, der kan justeres automatisk eller manuelt. E-godkendte systemer er dog tilladte.

2.3. Topfartforøgelse

- (1) Ændring af topfartbegrænser anses som en konstruktiv ændring af motoren, der skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:
 - a) Dokumentation fra bilfabrikanten med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på bilen.
 - b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer.
 - c) Dokumentation fra en prøvningsinstans, der har foretaget afprøvning/kontrol i henhold til pkt. 2.3.1.

2.3.1. Afprøvning

- (1) Ved topfartforøgelse i forbindelse med en ændring af en topfartsbegrænsning, som medfører en forøgelse af topfarten på mere end 10%, skal en prøvningsinstans foretage afprøvning af retningsstabilitet ved mindst 90% af den nye topfart. Afprøvningen skal påvise, at bilen har tilstrækkeligt sikre køreegenskaber.
- (2) Til fastlæggelse af 90% af topfarten skal benyttes en matematisk fremregning i forhold til den aktuelle effekt for at bestemme en teoretisk topfart, hvis bilen ikke afprøves helt til topfarten.
- (3) Ved topfartforøgelser på op til 10% skal der ikke foretages afprøvninger, men dokumentation for forøgelsen skal medbringes til syn ved godkendelse af den konstruktive ændring.

2.4. Ændringer af hjul

2.4.1. Ændringer, der ikke anses for konstruktive ændringer

- (1) Ændring af hjul anses ikke som en konstruktiv ændring af de bærende elementer, der medfører pligt til syn, godkendelse og registrering, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Hjulene opfylder bestemmelserne om belastning, hastighedskode og afskærmning af hjul i bilag 1, afsnit 8.02 og afsnit 9.01.
 - b) Dækomkredsen afviger maksimalt med $\pm 5\%$ i nominel værdi.
En eventuel forskel i ændringen i omkreds på for- og bagdæk overstiger ikke 5%.
Hvis en bils godkendelseserklæring/typegodkendelse indeholder skærpede betingelser, skal disse respekteres.
 - c) Dækket passer på fælgen.
 - d) Dækbreddeforøgelsen på baghjulene overstiger ikke dækbreddeforøgelsen på forhjulene med mere end højst 20 mm.
 - e) Dækbreddeforøgelsen på forhjulene overstiger ikke dækbreddeforøgelsen på baghjulene.
 - f) Dækbredden er ikke mindre end det mindste, som den pågældende motorvariant af bilen leveres originalt med.

- g) Dækprofilforholdet for og bag er ens, hvis bilen leveres originalt med ens dækprofilforhold for og bag. Hvis bilen leveres originalt med forskel i dækprofilforhold for og bag, skal den forskel bevares. Profilforholdet på baghjulene må dog mindskes med en størrelse mere end på forhjulene.
- h) Sporvidden er ikke forøget med mere end 20 mm eller formindsket i forhold til de af bilfabrikanten tilladte mulige sporvidder.
- i) Hvis der er monteret sporviddeforøgere, er det af typen, der centrerer på navet og i fælgens centerhul, og som sammen med den aktuelle fælg giver en samlet ændring af sporvidden, der ikke overstiger det i pkt. h) nævnte.
- j) Dæk på samme aksel er af samme størrelse og type (opbygning og anvendelseskategori).
- k) Hvis personbil M1 og varebil N1 med en tilladt totalvægt på højst 3.000 kg er forsynet med dæk med forskellig opbygning (radialdæk i kombination med diagonaldæk), eller med dæk med forskellig anvendelseskategori i en kombination, som bilfabrikanten tillader.
- l) Bilen er ikke et af følgende køretøjer:
 - i) Quadricykel.
 - ii) Trehjulet motorcykel med egenvægt på over 400 kg.
 - iii) Traktor med en tophastighed på over 40 km/t.

2.4.2. Ændringer, der anses for konstruktive ændringer

- (1) Hvis én eller flere af betingelser i pkt. 2.4.1. ikke er opfyldt, anses ændringen som en konstruktiv ændring af de bærende elementer. I så fald skal ændringen godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:
 - a) Dokumentation fra bilfabrikanten med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på bilen.
 - b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på bilen.
 - c) Dokumentation som nævnt i pkt. 2.4.2.1.
- (2) For typegodkendelsespligtige biler skal der forud for godkendelse ved syn af en konstruktiv ændring af bærende elementer være udstedt en godkendelseserklæring af Færdselsstyrelsen, og godkendelse skal ske på baggrund af dokumentation som nævnt i pkt. (1) a) eller b).

2.4.2.1. Afprøvning

- (1) Ved ændring af hjul skal en prøvningsinstans foretage kontrol af, om bilen er teknisk egnet til at få foretaget den pågældende ændring af hjulene.
- (2) Prøvningsinstansen skal foretage følgende:
 - a) Kontrol af om krav til hjul og afskærmning, jf. bilag 1, afsnit 8.02 og 9.01, er opfyldt.
 - b) Kontrol af om kravene i pkt. 2.4.2.1.1. er opfyldt.
 - c) Kontrol og afprøvning af køreegenskaber, jf. pkt. 2.2.1.1.3.2.
 - d) Kontrol af decelerationskrav for driftsbremse og nødbremse, jf. bilag 1, afsnit 5.03, hvis dækkredsen øges med mere end 5%.

2.4.2.1.1. Grundlæggende krav til hjul

- (1) Sporvidden må ikke forøges med mere end 20 mm eller formindskes i forhold til de af bilfabrikanten tilladte mulige sporvidder.
- (2) Der må kun monteres sporviddeforøgere, der centrerer på navet og i fælgens centerhul, og som sammen med den aktuelle fælg giver en samlet ændring af sporvidden, der ikke overstiger det i pkt. 1) nævnte.

2.5. Ændringer af fjedre, støddæmpere og krængningsstabilisator

2.5.1. Ændringer af fjedre, der ikke anses for konstruktive ændringer

- (1) Ændring af fjedre med samme monteringspunkter anses ikke som en konstruktiv ændring af de bærende elementer, der medfører pligt til syn, godkendelse og registrering, hvis følgende betingelser er opfyldt:
- a) Fjedrene for og bag er i følge bil- eller fjederfabrikanten beregnet til den aktuelle bilmodel og -variant.
 - b) Fjedrene giver i ubelæsset stand højst en sænkning på 40 mm i forhold til den originale bil, og der er ikke uoriginal justeringsmulighed for større sænkning end 40 mm.
 - c) Fjedrene giver i ubelæsset stand højst en hævnings på 20 mm i forhold til den originale bil, og der er ikke uoriginal justeringsmulighed for større hævnings end 20 mm.
 - d) Der er ikke forbehold for bilens originalt garanterede totalvægt og akseltryk.
 - e) Fjedrene er monteret efter fjederfabrikantens anvisning.
 - f) Fjedrene sidder spilfrit i fjederskålene, også ved fuld udfjedring af hjulene, eller så snævert at positionen fastholdes sikkert.
 - g) De tekniske bestemmelser i bilag 1 er fortsat opfyldt.
 - h) For biler, der er forsynet med ALB-ventil, er ALB-ventilen indstillet således, at der opnås den oprindelige bremsekraft ved bilens nye højde i ubelastet tilstand. For typegodkendelsespligtige biler skal ALB-ventilen indstilles således, at der gives den samme bremsekraft som før ændringen både ubelæsset og ved fuldt læs.
 - i) Bilen er ikke et af følgende køretøjer:
 - i) Quadricykel.
 - ii) Trehjulet motorcykel med egenvægt på over 400 kg.
 - iii) Traktor med en tophastighed på over 40 km/t.

2.5.2. Ændringer af støddæmpere, der ikke anses som konstruktive ændringer

- (1) Ændring af støddæmpere anses ikke som en konstruktiv ændring af de bærende elementer, der medfører pligt til syn, godkendelse og registrering, hvis støddæmperne ifølge støddæmperfabrikanten er beregnet til den aktuelle bilmodel og -variant.

2.5.3. Ændringer af krængningsstabilisator, der ikke anses som konstruktive ændringer

- (1) Ændring af krængningsstabilisator anses ikke som en konstruktiv ændring af de bærende elementer, der medfører pligt til syn, godkendelse og registrering, hvis krængningsstabilisatorerne ifølge krængningsstabilisatorfabrikanten er beregnet til den aktuelle bilmodel og -variant, er uændrede i facon, og tykkelsen ikke afviger mere end højst 3 mm i forhold til den originale bils.

2.5.4. Ændringer, der anses som konstruktive ændringer

- (1) Hvis ét eller flere af punkterne i pkt. 2.5.1., 2.5.2. og 2.5.3. ikke er opfyldt, anses ændringen som en konstruktiv ændring af de bærende elementer, som skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:
- a) Dokumentation fra bilfabrikanten med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på bilen.
 - b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på bilen.
 - c) Dokumentation som nævnt i pkt. 2.5.4.1.
- (2) For typegodkendelsespligtige biler skal der forud for godkendelse ved syn af en konstruktiv ændring af bærende elementer være udstedt en godkendelseserklæring af Færdselsstyrelsen, og godkendelse skal ske i henhold til pkt. (1) a) eller b).

2.5.4.1. Ændring af fjedre, støddæmpere og krægningsstabilisator

- (1) Ved ændring af fjedre, støddæmpere eller krægningsstabilisator skal en prøvningsinstans foretage kontrol af, om bilen er teknisk egnet til at få foretaget den pågældende ændring af fjedre, støddæmpere og krægningsstabilisator.
- (2) Prøvningsinstansen skal foretage følgende:
 - a) Kontrol og afprøvning af køreegenskaber, jf. pkt. 2.2.1.1.3.2. og køretest X2 i pkt. 2.12.5. Ved udskiftning af krægningsstabilisator kontrolleres og afprøves dog kun i henhold til pkt. 2.2.1.1.3.2. (3) f) og g).
 - b) Kontrol af lygters højde, jf. bilag 1, afsnit 6, og eventuel tilkoblingsanordnings højde, jf. bilag 1, afsnit 9.05.
 - c) Kontrol af om kravene i pkt. 2.5.4.1.1. er opfyldt.

2.5.4.1.1. Grundlæggende krav til fjedre, støddæmpere og krægningsstabilisator

- (1) Fjedre, støddæmpere og krægningsstabilisator skal monteres efter komponentfabrikantens anvisning.
- (2) Fjedre skal sidde spilfrit i fjederskålene, også ved fuld udfjedring af hjulene, eller så snævert, at positionen fastholdes sikkert.
- (3) Udskiftning af fjedre, støddæmpere eller krægningsstabilisator må ikke betyde, at det er nødvendigt at nedsætte bilens tilladte akseltryk eller totalvægt.
- (4) Eventuelle luftfjedre skal have automatisk højdejustering, der træder i funktion, når tændingen tilsluttes. Hvis systemet giver mulighed for forskellige højder, skal bilen testes ved laveste og højeste indstilling.

2.6. Ændring af bremsesystem

- (1) Ændring af bremsesystem anses som en konstruktiv ændring af bremserne, der skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:
 - a) Dokumentation fra bilfabrikanten med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på bilen.
 - b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer.
 - c) Dokumentation fra en prøvningsinstans, der har foretaget afprøvning eller kontrol i henhold til pkt. 2.6.1.
- (2) For typegodkendelsespligtige biler skal der forud for godkendelse ved syn af en konstruktiv ændring af bremsesystem være udstedt en godkendelseserklæring af Færdselsstyrelsen, og godkendelse skal ske i henhold til pkt. (1) a) eller b), eller ved beregning af, at bremsepræstationerne i bilag 1, afsnit 5.03 er opfyldt.

2.6.1. Ændring af bremsesystem, der anses som konstruktive ændringer

- (1) Ved ændring af bremsesystem skal en prøvningsinstans foretage kontrol og afprøvning, jf. pkt. 2.6.1.1., af, om kravene i bilag 1, afsnit 5, om bremsesystem, er opfyldt.
Derudover skal en prøvningsinstans foretage kontrol i henhold til pkt. 2.6.2. eller 2.6.3., hvor det er relevant.

2.6.1.1. Kontrol og afprøvning

- (1) Prøvningsinstansen skal kontrollere følgende:
 - a) At bremsesystemet er monteret uden ændring af bremsekomponenter eller hjulophæng.

- b) At bremsesystemet i sin helhed stammer fra en bilvariant med mindst samme effekt og mindst samme tilladte for- og bagakseltryk.
- c) At vægtfordelingen for den aktuelle bil svarer til donorbilen. Der må maksimalt være en ændring på 100 kg i differencen mellem tilladt akseltryk for og bag i forhold til donorbilen.

2.6.1.1.1. Alternativ kontrol og afprøvning

(1) Hvis et eller flere af punkterne i pkt. 2.6.1.1. ikke er opfyldt, skal prøvningsinstansen foretage følgende:

- a) Kontrollere, at de monterede skiver eller tromler opfylder kravene til fadingsstabilitet. Dette kontrolleres ved at konstatere ét af følgende forhold:
 - i) At de monterede skiver eller tromler stammer fra en bil med mindst samme effekt og mindst samme tilladte for- og bagakseltryk.
 - ii) At de monterede skiver har mindst samme diameter og tykkelse som de originale skiver eller at de monterede tromler har mindst samme diameter og bredde som de originale tromler.
 - iii) At de monterede skiver har mindst den diameter, som er anført i pkt. 2.2.1.1.2.1.
 - iv) At der er foretaget afprøvning af bremsefading som nævnt i pkt. 2.2.1.1.2.2.
- b) Kontrollere, at bilen kan decelerere minimum 9 m/s^2 på tør vej uden hjulblokade, dog minimum 8 m/s^2 for biler fra før 1980, eller give en bedre bremsepræstation end med bilens originalbremser. Biler med ABS skal kunne decelerere min. 9 m/s^2 , når ABS-systemet regulerer på alle hjul. Belæsningen i bilen under bremseprøven skal minimum være 150 kg. Hvis lasteevnen overstiger 50% af køreklar vægt, skal afprøvningen dog foretages ved minimum halv nyttelast. Pedaltryk må ikke overstige 50 kg. Alternativt skal kunne opnås én af følgende decelerationer:
 - i) Højst $0,5 \text{ m/s}^2$ mindre end svarende til friktionskoefficienten μ_{glide} .
 - ii) Højst $1,0 \text{ m/s}^2$ mindre end svarende til friktionskoefficienten μ_{max} .
- c) Kontrollere, at baghjulene ikke blokerer før forhjulene ved den opnåelige deceleration på tør vej.
- d) Foretage en teknisk vurdering af, om pedalvandring er tilstrækkelig, hvis en kreds falder ud.
- e) Foretage kontrol, hvis beslag følger med for at montere caliprene eller bremse-skiverne. Hvis delene kommer fra en bremsefabrikant, der også fremstiller originale bremselede til biler, eller en bremsefabrikant, som har solgt mindst 200 calipersæt, skal der ikke foretages yderligere. Ellers gælder f) og g) nedenfor.
- f) Foretage kontrol, hvis særlige beslag er fremstillet for at montere caliprene eller bremse-skiverne. Prøvningsinstansen skal udføre en beregning eller teknisk vurdering af, at styrken af beslagene er tilstrækkelig.
- g) Udføre en beregning eller teknisk vurdering af, at styrken af særlige beslag, herunder hjulophænget tæt på de nye beslag, er tilstrækkelig, hvis der benyttes uoriginale beslag til montering af caliprene.
- h) Foretage kontrol af, at bremserne af bremsefabrikanten er beregnet til helårsbrug og ikke kun til motorløb eller banebrug, hvis bremserne ikke stammer fra en anden godkendt bilmodel.

2.6.2. Ændring af elementer i bremsetransmissionen

(1) Hvis pedalarme eller lignende udskiftes, skal prøvningsinstansen udføre en beregning eller teknisk vurdering, der viser, at styrken er tilstrækkelig, kontrollere sikkerheden, herunder sikring af samlinger m.v., samt foretage kontrol af nødvendig vandring, hvis det er relevant.

2.6.3. Montering af ABS

- (1) Ved montering af ABS skal prøvningsinstansen kontrollere, at der benyttes et komplet system, herunder hjulbremseser, ABS-blok, hjulfølere, advarselslamper, m.v., fra en bil, hvor bremsesystemet er godkendt i henhold til FN-regulativ 13 eller 13-H.
Prøvningsinstansen skal kontrollere den korrekte montering af systemet samt foretage vurdering af korrekt funktion på tør vej, glat vej og vej med split-friktion, jf. FN-regulativ 13-H, Annex 6.
- (2) Ved montering af et ABS-system, der ikke stammer fra en bil, hvor bremsesystemet er godkendt i henhold til FN-regulativ 13 eller 13-H, skal prøvningsinstansen foretage afprøvning af, om kravene i FN-regulativ 13-H, Annex 6, er opfyldt.
- (3) Ved afmontering af ABS skal prøvningsinstansen foretage kontrol og afprøvning i henhold til pkt. 2.6.1.1.

2.7. Ændring af hjulophæng

- (1) Ændring af hjulophæng anses som en konstruktiv ændring af de bærende elementer, der skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:
 - a) Dokumentation fra bilfabrikanten med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på bilen.
 - b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer. Godkendelsen skal inkludere både afprøvning/kontrol af køreegenskaber og styrke af komponenter.
 - c) Dokumentation fra en prøvningsinstans, der har foretaget afprøvning eller kontrol i henhold til pkt. 2.7.1.

2.7.1. Kontrol og afprøvning

- (1) Ved ændring af hjulophæng, skal prøvningsinstansen foretage kontrol og afprøvning af følgende:
 - a) Køreegenskaber som angivet i pkt. 2.2.1.1.3.2., medmindre komponenternes geometri, herunder afstande mellem fastgørelsespunkter og ledcentre, er uændret.
 - b) Styrken af delene i hjulophænget.
En af følgende muligheder skal benyttes:
 - i) Hvis delene kommer fra en bilfabrikant eller er fremstillet af en komponentfabrikant, der også fremstiller originale hjulophængsdele til biler, anses styrken for at være tilstrækkelig, hvis komponentfabrikanten oplyser, at komponenten er egnet til den pågældende bilmodel.
 - ii) Hvis delene er fremstillet af en komponentfabrikant, der ikke fremstiller originale dele til biler, men som har solgt mindst 200 hjulophængssæt, anses styrken for at være tilstrækkelig, hvis komponentfabrikanten oplyser, at komponenten er egnet til den pågældende bilmodel.
 - iii) Hvis bilen, hvorfra hjulophænget stammer, minimum har samme tilladte akseltryk, anses styrken for at være tilstrækkelig.
 - iv) Prøvningsinstansen skal udføre en beregning eller teknisk vurdering af styrken af beslagene, der viser, at delene har tilstrækkelig styrke. Hvis fastgørelsen eller området omkring fastgørelsen til karrosseri eller chassisramme ændres, skal prøvningsinstansen udføre en beregning eller teknisk vurdering, der viser, at delene har tilstrækkelig styrke.
 - c) Om kravene i bilag 1, afsnit 4, om styreapparat, og afsnit 8, om bærende elementer, er opfyldt.

2.7.2. Ændring af totalvægt/akseltryk

- (1) Hvis en bilmodel findes i flere varianter, må den tilladte totalvægt og akseltryk forøges til den totalvægt henholdsvis akseltryk, der gælder for en anden variant under forudsætning af, at bremseser og bærende elementer, herunder chassis/karrosseri samt hjulophæng, hvilket her vil sige hjul, fjedre,

- spindler, fjederben, bærearmer, reaktionsarmer, forbro, bagbro og krængningsstabilisator, efter eventuel udskiftning, svarer til varianten med den større totalvægt henholdsvis akseltryk.
- (2) En prøvningsinstans skal foretage kontrol af, at den konkrete bil svarer til varianten med højere totalvægt henholdsvis akseltryk, for så vidt angår bremses og bærende elementer.
- (3) Forøgelse ud over de i pkt. (1) og (2) nævnte må kun godkendes, hvis bilfabrikanten tillader dette.

2.7.3. Led i hjulophæng

- (1) Det anses ikke for en konstruktiv ændring af de bærende elementer, hvis bøsninger eller kugleled i arme til hjulophæng udskiftes til andre med øget hårdhed.
- (2) Det anses ikke for en konstruktiv ændring af de bærende elementer, hvis led i krængningsstabilisatorforbindelser og fjeder- eller støddæmperbefæstigelser udskiftes til led med ren metalforbindelse, uanset dette ikke forekom originalt.
- (3) Udskiftning til led med ren metalforbindelse i arme til hjulophæng, hvor dette ikke forekom originalt, anses som en konstruktiv ændring, der kun må godkendes, hvis bilfabrikanten tillader dette.
- (4) Kugleled skal være beskyttet mod indtrængning af støv og snavs, hvis de kan udsættes for dette.

2.8. Ændring af selv- eller medbærende karrosseri eller af chassisramme

2.8.1. Ændringer, der ikke anses som konstruktive ændringer

- (1) Ændring af selv- eller medbærende karrosseri eller af chassisramme anses ikke som en konstruktiv ændring, der medfører pligt til syn, godkendelse og registrering, i følgende tilfælde:
- a) Ved montering af styrtbur eller -bøjle i bil og tilhørende forstærkninger ved fastgørelsespunkter. Der må i den forbindelse bores nødvendige huller til monteringen, og styrtburet eller -bøjlen må boltes eller svejses fast.
- b) Ved udskiftning af påboltede skærme og klapper/døre til andet materiale. Det skal ikke dokumenteres, at bilen fortsat opfylder krav til crashtests i bilag 1, afsnit 9.01, men eventuelle eksisterende crashsensorer skal fortsat være monterede.
- c) Ved montering af soltag eller ventilationsklap, når følgende betingelser er opfyldt:
- i) Der er omkring udskæringen i taget anbragt en ramme, hvis udvendige og indvendige profiler sammenspændes om udskæringens kanter.
- ii) Udskæringen i taget er beliggende symmetrisk om bilens længdeakse.
- iii) Udskæringens dimensioner overstiger ikke 1,00 m og 0,50 m i bilens bredde- henholdsvis længderetning.
- iv) Den vandrette afstand fra udskæringens kanter til tagets kanter er ikke mindre end 0,15 m.
- v) Der foretages ikke overskæring eller ændring af originale profiler og lignende, der tjener til afstivning af karrosseriet.

2.8.2. Ændringer, der anses som konstruktive ændringer

- (1) Hvis ét eller flere af ovennævnte punkter ikke er opfyldt, anses ændringen som en konstruktiv ændring af de bærende elementer, som skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:
- a) Dokumentation fra bilfabrikanten med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på bilen.
- b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer. Godkendelsen skal inkludere både afprøvning/kontrol af køreegenskaber og styrke af komponenter.
- c) Dokumentation fra en prøvningsinstans, der har foretaget afprøvning eller kontrol i henhold til pkt. 2.8.2.1, 2.8.2.3. eller 2.8.2.4.

- d) Dokumentation for, at udskiftningen er sket til en erstatningschassisramme fremstillet af en komponentfabrikant, der har fremstillet mindst 200 chassisrammer. Komponentfabrikanten skal i den forbindelse bekræfte, at chassisrammen er egnet til den pågældende bilmodel, og at godstykkelsen ikke er mindre end den originale ramme.
- (2) For typegodkendelsespligtige biler skal der forud for godkendelse ved syn af en konstruktiv ændring af bærende elementer være udstedt en godkendelseserklæring af Færdselsstyrelsen, medmindre ændringerne kun omhandler pkt. 2.8.2.5.

2.8.2.1. Kontrol og afprøvning

- (1) Ved ændring af karrosseri og chassisramme skal en prøvningsinstans foretage kontrol og afprøvning af, om kravene i bilag 1, afsnit 4, om kollisionssikret styreapparat, afsnit 8, om bærende elementer, og afsnit 9.01, om udragende dele, er opfyldt.
- Kontrollen og afprøvningen skal foretages i henhold til pkt. (2)-(5) eller 2.8.2.2. Der skal dog ikke foretages afprøvnings, hvis prøvningsinstansen i stedet ved kontrol kan konkludere, at ét af følgende to punkter er opfyldt:
- a) Bilen kommer efter ændring til at svare til en eksisterende, original bil af samme model.
- b) Karrosseriet er et ikke-bærende karrosseri, og bilen er ikke omfattet af reglerne om kollisionssikret styreapparat, jf. bilag 1, afsnit 4.01.
- (2) Ved bil ændret til cabriolet, targa, pickup m.v., hvor der er monteret de samme forstærkninger, som på en original udgave, skal prøvningsinstansen ved afprøvning eller vurdering i henhold til pkt. 1.12.3. kontrollere, at bestemmelserne om kollisionssikret styreapparat, jf. FN-regulativ 12, fortsat er opfyldt, hvis ikke rat og fastgørelse er det samme og de bærende dele i forenden er uændrede.
- (3) Ved mindre ændringer, hvor mindre betydningsfulde bærende dele af karrosse ri eller chassisramme er modificeret, skal prøvningsinstansen foretage en beregning eller teknisk vurdering, der viser, at styrken er tilstrækkelig. Det samme gælder ved udskiftning af de originale dørhængsler, der gør det muligt at åbne døren opad.
- (4) Ved ændringer af selvbærende karrosseri eller chassisramme med henblik på at muliggøre nye eller ændrede fastgørelsespunkter for hjulophæng, skal prøvningsinstansen foretage en beregning eller teknisk vurdering, der viser, at styrken af beslag, fastgørelse og området omkring fastgørelsen af til karrosseri eller chassisramme er tilstrækkelig.
- (5) Ved ændringer af selvbærende karrosseri eller chassis med henblik på at muliggøre nye eller ændrede fastgørelsespunkter for motor, gear og transmission, skal prøvningsinstansen foretage en beregning eller teknisk vurdering, der viser, at styrken af beslag, fastgørelse og området omkring fastgørelsen til karrosseri eller chassisramme er tilstrækkelig.

2.8.2.2. Forstærkning af selv- eller medbærende karrosseri eller af chassisramme

- (1) Forstærkning af karrosseri eller chassisramme må ikke medføre risiko for revnedannelse i andre dele af konstruktionen.
- (2) Prøvningsinstansen skal udføre en beregning eller teknisk vurdering, der viser, at forstærkningerne ikke medfører øget risiko for revnedannelse i andre dele af konstruktionen.
- Beregning eller vurdering kræves dog ikke ved montering af styrtbur eller -bøjle.

2.8.2.3. Forlængelse eller forkortelse af chassisramme

- (1) Ændring af akselafstand og overhæng er en konstruktiv ændring af de bærende elementer, der skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:
- a) Dokumentation fra bilfabrikanten med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på bilen.

- b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer.
- c) Dokumentation fra en prøvningsinstans for, at spændingerne i en egentlig chassisramme i stål på en bil med en teknisk tilladt totalvægt på over 3.500 kg ved fuldt læsset bil ikke overstiger 100 N/mm² (1.000 kp/cm²).

Ved forkortelser skal det supplerende dokumenteres, at bestemmelserne i bilag 1, pkt. 5.03.020 (2), om bremsekraftfordeling er opfyldt. ALB-indstillingen skal eventuelt ændres.

2.8.2.4. Montering af læssekran, læsebagsmæk, tippelad og lignende

- (1) Læssekran, læsebagsmæk, tippelad eller lignende skal monteres i overensstemmelse med køretøjsfabrikantens anvisninger.
- (2) Hvis bilen har chassisramme af stål, kan en prøvningsinstans alternativt dokumentere, at monteringen er foretaget således, at spændingerne i chassisrammen ved anvendelse af disse anordninger ikke overstiger 150 N/mm² (1.500 kp/cm²).

2.8.2.5. Forstærkning af profilflanger på chassisramme

- (1) Forstærkninger af profilflanger på chassisramme skal udføres i overensstemmelse med bilfabrikantens anvisninger eller efter følgende retningslinjer:
 - a) Forstærkningen skal bestå af fladstål anbragt på over- og underflange og være fastsvejet med afbrudt svejsesøm på sidekanterne.
 - b) Fladstålet skal være så meget smallere end flangen, at svejsningen er fri af flangens kant og rounding.
 - c) Fladstålet må ikke ende i samme lodrette tværsnit, medmindre de er ført til profilets ende.
 - d) Fladstålets ender skal være hensigtsmæssigt placeret i forhold til fjederkonsoller og lignende og skal være tilspidsede, medmindre de er ført til profilets ende.

2.9. Udskiftning af rat

2.9.1. Udskiftning af rat, der ikke anses som en konstruktiv ændring

- (1) Hvis udskiftning af rat opfylder én af følgende betingelser, anses udskiftningen ikke som en konstruktiv ændring, der medfører pligt til syn, godkendelse og registrering:
 - a) Der er foretaget udskiftning til et E-godkendt rat monteret direkte eller ved hjælp af en adapter leveret af ratfabrikanten.
 - b) Der er foretaget udskiftning til et alternativt rat, der er godkendt til en personbil, der opfylder kravene i FN-regulativ 12.
 - c) Bilen er ikke omfattet af reglerne om kollisionssikret styreapparat, jf. bilag 1, afsnit 4.01.
Det er desuden en betingelse, at følgende punkter er opfyldt:
 - d) Rattet har ikke skarpe kanter og er stort nok til, at bilen let kan styres.
 - e) Rattet er af samme type som det originale. Der må ikke monteres et ”Yoke”-rat i en bil, der ikke er beregnet til dette.
- (2) Hvis bilen originalt er forsynet med airbag i rattet, skal betingelserne i pkt. 2.18. tillige være opfyldt.

2.9.2. Udskiftning af rat, der anses som en konstruktiv ændring

- (1) Hvis ikke ét af ovennævnte punkter er opfyldt, anses ændringen som en konstruktiv ændring af styreapparatet, som skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:
 - a) Dokumentation fra bilfabrikanten med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på bilen.

- b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer.
- c) Dokumentation fra en prøvningsinstans, der har foretaget afprøvning af rattet i henhold til FN-regulativ 12, hvis det drejer sig om personbil eller varebil, der er omfattet af reglerne om kollisionssikret styreapparat, jf. bilag 1, afsnit 4.01.
- d) Dokumentation fra en prøvningsinstans, der har foretaget afprøvning af bilen monteret med rattet i henhold til FN-regulativ 79, hvis det drejer sig om stor personbil eller lastbil, hvor rattet udskiftes til et rat med mindre ydre diameter.

2.10. Ombygning til limousine eller rustvogn

- (1) Ombygning af bil til limousine eller rustvogn kan godkendes ved syn, hvis én af følgende betingelser er opfyldt:
- a) Der foreligger en godkendelse i henhold til tysk standard Merkblatt 751. En forhøjelse af tilladt akseltryk i forhold til bilfabrikantens originale værdier kan dog ikke godkendes på baggrund heraf, men tilladt totalvægt kan dog forhøjes til summen af de originale tilladte akseltryk.
 - b) Bilfabrikanten har godkendt ombygningen og eventuel forøgelse af tilladt akseltryk og tilladt totalvægt. Godkendelsen skal indeholde detaljeret beskrivelse af ombygningen, herunder ombyggerfirma, mærke, model, særlige kendetegn, samt eventuelle betingelser.
 - c) Bilen er e-godkendt i den ændrede udgave, herunder ved godkendelse i flere trin.
 - d) Ombyggerfirmaet er godkendt af bilfabrikanten i henhold til pkt. 2.10.1.
 - e) Der foreligger dokumentation fra en prøvningsinstans, der har foretaget afprøvning eller kontrol i henhold til pkt. 2.10.2.
 - f) Der anvendes den i pkt. 2.10.1 eller 2.10.2 nævnte alternative metode.

2.10.1. Ombygning til limousine eller rustvogn, alternativ metode

- (1) Ombygning af bil til limousine eller rustvogn kan godkendes ved syn, hvis følgende betingelser er opfyldt:
- a) Ombyggerfirmaet figurerer på en liste over godkendte ombyggerfirmaer på en amerikansk bilfabrikants hjemmeside, eller dokumentation fremlægges ved syn i form af skriftlig erklæring fra bilfabrikanten om, at ombyggerfirmaet er godkendt af bilfabrikanten til ombygning af bilfabrikantens biler til limousiner.
 - b) Det fremgår af oplysninger om eller på bilen, at bilen klassificeres som "Passenger car" eller "Multipurpose Passenger Vehicle (MPV)".
 - c) Det fremgår af mærkat på bilen fra ombyggerfirmaet, at bilen lever op til amerikanske sikkerhedskrav for personbil, og at kravene er opfyldt med de anførte tilladte akseltryk og den anførte tilladte totalvægt.

2.10.2. Ombygning til rustvogn, alternativ metode

- (1) Ved ombygning og eventuelt forlængelse til rustvogn skal prøvningsinstansen foretage kontrol af, om bilens karrosseri opfylder kravene i bilag 1, afsnit 8, om bærende elementer.
- (2) Prøvningsinstansen skal kontrollere, at følgende krav er opfyldt:
- a) At ombygningen af karrosseriet med hensyn til bund og sidepaneler er udført efter B-stolpen. Konstruktionen kan dog være suppleret med en forhøjet tagkonstruktion mellem A- og B-stolpen.
 - b) At bilens originale profilforbindelse mellem A- og B-stolpe ikke er ændret.
 - c) At karrosseriet efter B-stolpen er udført som et lukket kisterum.
 - d) At tilladte akseltryk ikke er forøget.

Derudover skal prøvningsinstansen have foretaget en beregning eller teknisk vurdering, der viser, at styrken af den forlængede bil er tilstrækkelig, og give en erklæring om, at karrosseri eller chassisramme kan modstå de påvirkninger, der opstår under normal anvendelse og belastning af bilen.

- (3) Tilladt totalvægt må forøges til summen af tilladte akseltryk uden ny kontrol af bremses og totalvægt/akseltryk må forøges i henhold til afsnit 2.7.2.

2.11. Ombygning af VW Type 1 til buggy eller lignende

- 1) Godkendelse ved syn af afkortet VW Type 1 ombygget til buggy eller lignende skal ske på baggrund af én af følgende typer dokumentation:
- a) Dokumentation fra en prøvningsinstans, der har foretaget afprøvning eller kontrol i henhold til pkt. 2.11.1.1.
 - b) En udenlandske registreringsattest, der viser, at bilen for mere end to år siden er blevet godkendt i afkortet stand, hvis der er tale om en brugt importeret bil. Akselafstanden skal være mellem 2,00 m og 2,15 m. Bilen må være forsynet med fælge og motor som angivet i pkt. 2.11.1. (1).

2.11.1. Bil med afkortning af platformrammen

- (1) Ved ombygning af VW Type 1 til buggy eller lignende skal en prøvningsinstans foretage kontrol af følgende punkter:
- a) At bilen er ombygget med andet karrosseri i sammenhæng med afkortning af platformrammen med 0,25-0,40 m.
 - b) At bilen er monteret med originale fælge eller med fælge med afvigende mål og følgende begrænsninger:
 - i) Forreste fælge har en bredde på op til 5,5" og en indpresningsdybde mellem den originale værdi og 6 mm.
 - ii) Bageste fælge har en bredde på op til 10" og en indpresningsdybde mellem den originale værdi og -50 mm.
 - iii) Dækkenes diameter er ændret med højst 5% i forhold til originalmonteringen.
 - c) At motorens effekt ikke overstiger følgende:
 - i) 63 kW, hvis bilen har McPherson hjulophæng og skivebremses foran.
 - ii) 51 kW, hvis bilen har langsvingarme og skivebremses foran.
 - iii) 44 kW, hvis bilen har tromlebremses foran.
- (2) Prøvningsinstansen skal foretage en beregning eller teknisk vurdering, der viser, at styrken af den forkortede platformramme og karrosseri er tilstrækkelig, og afgive en erklæring om, at platformramme og karrosseri kan modstå de påvirkninger, der opstår under normal anvendelse og belastning af bilen.
- (3) Når karrosseriet skiftes ud på en bil registreret første gang den 1. maj 1977 eller senere, skal prøvningsinstansen kontrollere, at det kollisionssikre styreapparat opfylder reglerne i pkt. 2.12.3.

2.11.2. Bil uden afkortning af platformrammen

- (1) Ved montering af andet karrosseri på VW Type 1, uden afkortning af platformrammen, skal en prøvningsinstans kontrollere, at bilen overholder kravene i pkt. 2.12.9.
- (2) Når karrosseriet skiftes ud på en bil registreret første gang den 1. maj 1977 eller senere, skal prøvningsinstansen kontrollere, at det kollisionssikre styreapparat opfylder reglerne i pkt. 2.12.3.

2.12. Sammensat bil

- (1) Ved en sammensat bil forstås en bil, der er sat sammen af komponenter fra forskellige bilmodeller eller universalkomponenter under nedenstående forudsætninger.

- (2) For typegodkendelsespligtige biler skal der forud for godkendelse ved syn af en af en sammensat bil være udstedt en godkendelseserklæring af Færdselsstyrelsen.

2.12.1. Bil, hvor hverken karrosseri eller chassisramme er ændret

- (1) Hvis selvbærende karrosseri eller chassisramme ikke er ændret, for så vidt angår bærende dele, bortset fra eventuelle beslag, anses bilen alligevel for en sammensat bil, hvis der er foretaget mindst tre af følgende ændringer:
- a) Forhjulsophæng er udskiftet til forhjulsophæng fra anden bilmodel eller komponentfabrikant.
 - b) Baghjulsophæng er udskiftet til baghjulsophæng fra anden bilmodel eller komponentfabrikant.
 - c) Styreapparatet er udskiftet til styreapparat fra anden bilmodel eller komponentfabrikant.
 - d) Motor er udskiftet til motor med andet antal cylindre eller anden cylinderkonfiguration.
- (2) En prøvningsinstans skal kontrollere, om den sammensatte bil overholder de tekniske krav i bilag 1 afhængigt af bilens årgang.
- (3) For så vidt angår bilens kollisionssikkerhed, køreegenskaber, bremses, motoreffekt, støj, luftforurening, styrke af hjulophæng, karrosseri eller chassisramme, og sikkerhedsseleforankringer, skal prøvningsinstansen dog kontrollere, at bilen overholder de relevante krav i pkt. 2.12.3.-2.12.11.

2.12.2. Bil med ændret karrosseri eller chassisramme

- (1) Hvis selvbærende karrosseri eller chassisramme er ændret, for så vidt angår bærende dele, anses bilen for en sammensat bil, hvis der tillige er foretaget mindst to af følgende ændringer:
- a) Forhjulsophæng er udskiftet til forhjulsophæng fra anden bilmodel eller komponentfabrikant.
 - b) Baghjulsophæng er udskiftet til baghjulsophæng fra anden bilmodel eller komponentfabrikant.
 - c) Styreapparat er udskiftet til styreapparat fra anden bilmodel eller komponentfabrikant.
 - d) Motor er udskiftet til motor med andet antal cylindre eller anden cylinderkonfiguration.
- (2) En prøvningsinstans skal kontrollere, om den sammensatte bil overholder de tekniske krav i bilag 1 afhængigt af bilens årgang.
- (3) For så vidt angår bilens kollisionssikkerhed, køreegenskaber, bremses, motoreffekt, støj, luftforurening, styrke af hjulophæng, karrosseri eller chassisramme, og sikkerhedsseleforankringer, skal prøvningsinstansen dog kontrollere, at bilen overholder de relevante krav i pkt. 2.12.3.-2.12.11.

2.12.3. Styreapparat og kollisionssikring

- (1) På personbil registreret første gang efter den 30. april 1977 skal prøvningsinstansen foretage en teknisk vurdering af, om personbilen opfylder bilag 1, afsnit 4, om kollisionssikret styreapparat. Tilsvarende gælder for varebil med en tilladt totalvægt på højst 1.500 kg, som er registreret første gang efter den 31. marts 2002.
- (2) Prøvningsinstansen skal for ovennævnte biler foretage den tekniske vurdering på baggrund af fastgørelsen af komponenter og styreapparatets indbyggede muligheder for at deformere eller adskille sig, så rattet ikke flyttes længere end angivet i FN-regulativ 12. Derudover skal prøvningsinstansen kontrollere, at bilen er forsynet med et rat, som er godkendt i henhold til FN-regulativ 12, eller med et originalt rat fra en EU-typegodkendt personbil.

2.12.4. Køreegenskaber

- (1) Prøvningsinstansen skal foretage en køreegenskabstest af den sammensatte bil som angivet i pkt. 2.2.1.1.3.2., dog med undtagelse af afprøvning af speederslip, der erstattes af test X3, jf. pkt. 2.12.5. Derudover skal prøvningsinstansens kontrollere, at bilen opfylder kravene i test X1 og X2 i pkt. 2.12.5.

2.12.5. Køreegenskabstest

(1) Belæsningen i bilen under kørselsprøverne skal minimum være 150 kg. Hvis lasteevnen for en bil overstiger 50% af køreklar vægt, skal afprøvningen dog foretages ved minimum halv nyttelast.

Tilladt totalvægt fastsættes af prøvningsinstansen og skal minimum svare til udnyttelse af alle siddepladser med 75 kg, og dertil 10 kg i bagagerum pr. siddeplads, dog minimum 150 kg for varebil.

Test	Indhold	Godkendelseskriterium
X1	Cirkelkørsel: Radius 40 m. Styreudslag og tværacceleration måles.	Der skal være stigende styreudslag ved stigende hastighed, og der skal som minimum opnås en tværacceleration på 7,5 m/s ² .
X2	Cirkelkørsel over bump: Radius 40 m. Med en hastighed svarende til tværacceleration 6 m/s ² køres med alle hjul over et bump bestående af et mindst 40 mm højt og 150-250 mm bredt bræt med 45 grader affasede sider, placeret vinkelret på kørselsretningen.	Styreudslaget holdes konstant, og efter ét sekunds kørsel må afvigelse fra fastsat kurs ikke overstige 0,5 m.
X3	Cirkelkørsel med speederslip: Radius 40 m. Med en hastighed svarende til en tværacceleration på 7 m/s ² slippes speederen. Cirklen skal køres i 2. gear.	Styreudslaget holdes konstant, og efter en kvart cirkels kørsel efter speederslip må den sideværts afvigelse fra den fastsatte cirkelkurs ikke overstige 12 m.

Fælles for test X1, X2 og X3: Radius og dermed afhængige tilhørende kriterier kan afvige med $\pm 10\%$. Cirkelkørsel kan ske på et udsnit af cirklen, herunder minimum cirka 90° til stabilisering af sideacceleration og plads til efterfølgende måling.

2.12.6. Bremses

(1) Prøvningsinstansen skal foretage kontrol af, om bilen overholder kravene i pkt. 2.2.1.1.2.

2.12.7. Luftforurening og støj

(1) Prøvningsinstansen skal foretage kontrol af, om bilen opfylder kravene til luftforurening, jf. pkt. 2.2.1.2., og støj, jf. pkt. 2.2.1.3.

2.12.8. Vægt/effektforhold

(1) Prøvningsinstansen skal foretage kontrol af, at den sammensatte bil ikke har et effekt-/vægtforhold på over 20 kW/100 kg. Vægten er køreklar vægt inklusiv 75 kg fører.

2.12.9. Karrosseri og chassisramme

(1) Prøvningsinstansen skal udføre en beregning eller teknisk vurdering af styrken af karrosseri eller chassisramme.

For beregningerne gælder følgende:

- a) Sikkerheden mod flydning (γ) ethvert sted i den bærende konstruktion skal for hver af følgende belastninger være mindst følgende:
 - i. $\gamma > 2$ for to gange statisk belastning.
 - ii. $\gamma > 2,5$ for bremsning med deceleration $7,5 \text{ m/s}^2$.
 - iii. $\gamma > 2,5$ for kurvekørsel med tværacceleration $7,5 \text{ m/s}^2$.
 - b) Materialespændinger (σ) skal bestemmes ved målinger foretaget på de størst belastede dele. De størst belastede dele skal findes ved hjælp af beregninger eller en teknisk vurdering af konstruktionen. For enkle konstruktioner kan anvendes beregninger alene til verificering af opfyldelsen af kravene.
 - c) For belastningerne nævnt i pkt. a) udregnes sikkerheden mod udmattelse. For 2×10^6 påvirkninger skal brudsandsynligheden ligge under 5%-fraktilen.
- (2) Prøvningsinstansen skal bedømme konstruktionens stivhed i forbindelse med afprøvning på vej. Der må ikke forekomme tendens til egenresonans ved afprøvningen op til 90% af topfarten. For at bestemme 90% af topfarten benyttes en matematisk fremregning i forhold til den forøgede effekt for at bestemme en teoretisk topfart, hvis bilen ikke afprøves helt til topfarten.
- (3) Prøvningsinstansen skal afgive en erklæring om, at karrosseri eller chassisramme kan modstå de påvirkninger, der opstår under normal anvendelse og belastning af bilen.

2.12.10. Komponenter, herunder hjulophæng, aksler, spindler og styreapparat

- (1) Prøvningsinstansen skal foretage kontrol af komponenter, herunder hjulophæng, aksler, spindler og styreapparat i henhold til pkt. 2.4. og pkt. 2.7.

2.12.11. Sikkerhedsseler

- (1) Hvis bilen ikke er forsynet med allerede afprøvede seleforankringer, og bilens årgang er fastsat til 1970 eller nyere, skal prøvningsinstansen foretage beregninger for hvert forankringspunkt, hvor det enkelte forankringspunkt udsættes for en fremadrettet kraft i henhold til nedenstående.
- a) For trepunktsele gælder følgende:
 - i) Øvre forankringspunkt skal udsættes for en kraft på 5 kN.
 - ii) Nedre forankringspunkt skal udsættes for en kraft på 5 kN.
 - iii) Forankringspunkt for seletås skal udsættes for en kraft på 10 kN.
 - b) For hoftesele gælder, at ethvert forankringspunkt skal udsættes for en kraft på 10 kN.
- Ved fælles forankringspunkter anvendes den til seletypen og forankringspunktets hørende kraft, som fremgår af ovenstående. Kraften fra hver sele påføres forankringspunktet samtidigt. Fælles forankringspunkt defineres som det punkt, hvor dele af to sikkerhedsseler er monteret i samme forankringspunkt.
- (2) Prøvningsinstansen skal foretage en kontrol og vurdering af, om seleforankringernes placering er hensigtsmæssig, jf. FN-regulativ 14 i den jf. bilag 1 for bilen gældende version.

2.12.12. Fastsættelse af årgang

- (1) Bilens nye årgang skal fastsættes af prøvningsinstansen.
- Årgangen fastsættes ud fra det vægtede gennemsnit af årstallet for produktionen og beregnes på baggrund af følgende elementer, hvor tallet i parentes viser vægtningen:
- a) Bærende chassisramme (3) eller selvbærende karrosseri (6).
 - b) Ikke-bærende eller medbærende karrosseri (3). Udgår hvis der er tale om selvbærende karrosseri.
 - c) Forhjulsophæng (1).
 - d) Baghjulsophæng (1).
 - e) Styreapparat (1).

f) Bremsesystem (1).

g) Motor (2).

Karosseriets eller chassisrammens årstal fastsættes til karosseriets eller chassisrammens oprindelige årgang, hvis der kun er tilføjet beslag eller lignende.

Hvis der er lavet andre ombygninger af karosseriet eller chassisrammen, skal årstallet fastsættes til gennemsnittet af den oprindelig årgang og årstallet, hvor bilen første gang blev fremstillet til syn med henblik på godkendelse af ændringen.

Inden for hvert element i pkt. c)-g) fastsættes årstallet til gennemsnittet af de vigtigste komponenter.

For komponenter må konstruktionsåret benyttes uanset senere produktionsdatoer.

For motor beregnes gennemsnittet af årstallet for motorblok eller cylindre og topstykke i henhold til typebetegnelserne.

For hjulophæng er det gennemsnittet af årstallet for aksel og svingarme, der er relevant, og for bremseser er det gennemsnittet af årstallet for calipre til skivebremses eller ankerplader for tromlebremses, der anvendes.

For en udenlandsk og tidligere godkendt sammensat bil fastsættes årgangen til årstallet, hvor bilen blev godkendt i hjemlandet.

2.13. Ændring eller montering af elektronisk stabilitetssystem (ESC)

(1) Ændring eller montering af ESC anses som en konstruktiv ændring af bilens styreapparat, der skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:

- a) Dokumentation fra bilfabrikanten med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på bilen.
- b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer.
- c) Dokumentation fra en prøvningsinstans, der har foretaget afprøvning eller kontrol af, at ESC-systemet efter ændring af virkemåden fortsat opfylder det for køretøjsarten relevante FN-regulativ 13 eller 140.
- d) Dokumentation fra en prøvningsinstans, der har kontrolleret, at den samme bilmodel findes i en variant uden ESC.

(2) På bil registreret 1. gang på et tidspunkt, hvor ESC er et krav ifølge bilag 1, må systemet ikke afmonteres eller sættes ud af funktion, hverken permanent eller midlertidigt. Hvis bilfabrikanten har monteret en funktion, hvor ESC kan sættes midlertidigt ud af funktion, er dette dog tilladt.

2.14. Ændring af vognbaneskiftalarm (LDWS)

(1) Ændring af vognbaneskiftalarm (LDWS) anses som en konstruktiv ændring af styreapparat, der skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:

- a) Dokumentation fra bilfabrikanten med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på bilen.
- b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer.
- c) Dokumentation fra en prøvningsinstans, der har foretaget afprøvning eller kontrol af, at LDWS-systemet efter ændring af virkemåden fortsat opfylder det for køretøjsarten relevante forordning 2021/646/EU eller FN-regulativ 130.

(2) Vognbaneskiftalarm (LDWS) må ikke sættes permanent ud af kraft på bil, der er registreret 1. gang på et tidspunkt, hvor LDWS er et krav ifølge bilag 1.

2.15. Ændring eller montering af nødsystem til vognbaneassistance (ELKS)

- (1) Ændring eller montering af nødsystem til vognbaneassistance (ELKS) anses som en konstruktiv ændring af styreapparat, der skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:
 - a) Dokumentation fra bilfabrikanten med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på bilen.
 - b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer.
 - c) Dokumentation fra en prøvningsinstans, der har foretaget afprøvning eller kontrol af, at ELKS-systemet efter ændring af virkemåden fortsat opfylder det for køretøjsarten relevante forordning 2021/646/EU.
- (2) Vognbaneassistance (ELKS) må ikke sættes permanent ud af kraft på bil, der er registreret 1. gang på et tidspunkt, hvor ELKS er et krav ifølge bilag 1.

2.16. Ændring eller montering af avanceret nødbremsesystem (AEBS)

- (1) Ændring eller montering af avanceret nødbremsesystem (AEBS) anses som en konstruktiv ændring af bremserne, der skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:
 - a) Dokumentation fra bilfabrikanten med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på bilen.
 - b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer.
 - c) Dokumentation fra en prøvningsinstans, der har foretaget afprøvning eller kontrol af, at AEBS-systemet efter ændring af virkemåden fortsat opfylder det for køretøjsarten relevante FN-regulativ 131 eller 152.
- (2) Avanceret nødbremsesystem (AEBS) må ikke sættes ud af kraft på bil, der er registreret 1. gang på et tidspunkt, hvor AEBS er et krav ifølge bilag 1.
- (3) For typegodkendelsespligtige biler skal der forud for godkendelse ved syn af en konstruktiv ændring af bremses være udstedt en godkendelseserklæring af Færdselsstyrelsen.

2.17. Ændring eller montering af automatisk virkende hastighedsregulering (adaptiv fartpilot)

- (1) Ændring eller montering af adaptiv fartpilot anses som en konstruktiv ændring af motoren, der kun må godkendes ved syn på baggrund af dokumentation fra bilfabrikanten.

2.18. Ændring af airbags

2.18.1. Bil, der skal opfylde krav om kollisionstest i bilag 1, afsnit 9.01

- (1) Fører- og passagerairbags må ikke fjernes eller sættes ud af funktion, medmindre der foreligger dokumentation for, at bestemmelserne om frontalkollision fortsat er opfyldt.

Bil, der originalt er forsynet med knap eller nøgle, som kan sætte passagerairbag'en ud af funktion, anses for at opfylde bestemmelsen også uden fungerende passagerairbag.

Kontrollampe skal fungere sådan, at den, hvis passagerairbag'en sættes ud af funktion, fortsat kan indikere fejl på det resterende airbagsystem.
- (2) Ved udskiftning af rat med airbag er det tilstrækkeligt, at det nye rat også har en eventuelt ikke dokumenteret airbag.
- (3) Side- og gardinairbags må ikke fjernes eller sættes ud af funktion, medmindre der foreligger dokumentation for, at bestemmelserne om sidekollision fortsat er opfyldt.

Hvis bilen er forsynet med styrtbur, må side- og gardinairbag dog fjernes.
- (4) Eventuelt sædeovertræk på sæde med sideairbag skal være beregnet til sideairbag.
- (5) Ved udskiftning af sæde med sideairbag er det tilstrækkeligt, at det nye sæde også har en eventuelt ikke dokumenteret airbag.

- (6) Sæde, som er specielt konstrueret til person med handicap, skal ikke være forsynet med sideairbag, uanset det originale sæde havde en sådan.

2.18.2. Bil, der ikke skal opfylde krav om kollisionstest i bilag 1, afsnit 9.01

- (1) Airbag må fjernes.

Hvis førerairbag'en fjernes, skal der dog foreligge dokumentation for, at rattet opfylder de tekniske krav i FN-regulativ 12. Det er tilstrækkeligt, at rattet er E-godkendt eller stammer fra en bil, der er godkendt i henhold til FN-regulativ 12, uanset det ikke er godkendt til den pågældende bil.

2.19. Montering af servohjælp til styreapparat på person- og varebil (servostyring)

- (1) Montering af servohjælp til styreapparatet anses som en konstruktiv ændring af styreapparatet, der skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:
- a) Dokumentation fra bilfabrikanten med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på bilen.
 - b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer.
 - c) Dokumentation fra en prøvningsinstans, der har foretaget afprøvning i henhold til pkt. 2.19.1.

2.19.1. Kontrol og afprøvning af styreapparat

- (1) Prøvningsinstansen skal foretage følgende:

- a) Kontrol af om krav til styreapparat, jf. bilag 1, pkt. 4.01.001, er opfyldt.
- b) Kontrol og afprøvning af køreegenskaber, som skal omfatte en test med slalom mellem 10 kegler, der er stillet op med en afstand på 18 m. Øvelsen foretages med 50 km/t. eller med den størst mulige hastighed, og servohjælpen må ikke være svingende eller falde ud under slalomkørslen. Belæsningen i bilen skal være som anført i pkt. 2.12.5.
- c) Kontrol af styrke af de indgående dele. I den forbindelse gælder følgende:
 - i) Hvis delene kommer fra en bilfabrikant eller er fremstillet af en komponentfabrikant, der også fremstiller originale styretøjsdele til biler, anses styrken for at være tilstrækkelig, hvis komponentfabrikanten oplyser, at komponenten er egnet til den pågældende bilmodel.
 - ii) Hvis delene er fremstillet af en komponentfabrikant, der ikke fremstiller originale dele til biler, men som har solgt mindst 200 servostyretøjssæt, anses styrken for at være tilstrækkelig, hvis komponentfabrikanten oplyser, at komponenten er egnet til den pågældende bilmodel.
 - iii) Prøvningsinstansen skal udføre en beregning eller teknisk vurdering af styrken af komponenterne, der viser, at delene har tilstrækkelig styrke.

2.20. Konvertering af bil til eldrift eller ændring af elsystem

- (1) Konvertering af bil med forbrændingsmotor til eldrift eller ændring af elsystemet på en bil med elmotor anses som en konstruktiv ændring af motoren, der skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:
- a) Dokumentation fra bilfabrikanten med konkret oplysning om alle de tekniske ændringer.
 - b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om alle de tekniske ændringer.
 - c) Dokumentation fra en prøvningsinstans, der har foretaget afprøvning eller kontrol i henhold til pkt. 2.20.1.
- (2) Ændring af elsystemet kan f.eks. være ændring til større eller mindre batteri eller anden elstyring herunder ændring i ladestyring af batterierne.

- (3) Reglerne gælder også, hvis forbrændingsmotoren suppleres med elmotor med tilhørende batterier og teknik.
- (4) Ved batteri forstås traktionsbatteri, det vil sige det batteri, der giver el til bilens fremdrift.
- (5) For typegodkendelsespligtige biler skal der forud for godkendelse ved syn af en konstruktiv ændring af motor være udstedt en godkendelseserklæring af Færdselsstyrelsen.

2.20.1. Kontrol og afprøvning

(1) Prøvningsinstansen skal foretage følgende:

- a) Kontrollere, at bilen opfylder de tekniske krav i FN-regulativ 100-02 om elektrisk sikkerhed.
- b) Inspicere og kontrollere drivlinens komponenter og kabling med fokus på mulige sikkerhedsrisici ved kollision og erklære, at bilen er forsvarlig på disse punkter, samt at personer ikke uforvarende kan komme i berøring med de strømførende dele, der hører til traktionsdelen.
- c) Kontrollere, at batterier er anbragt adskilt fra passagerkabinen og ikke i deformerbare zoner. Deformerbare zoner defineres her som området udenfor det omrids set ovenfra, som udgøres af hjulenes ydre kanter. For biler med bærende chassisramme skal batterierne være anbragt inden for chassisrammen.
- d) Kontrollere, at FN-regulativ 10-05 vedrørende EMC er opfyldt.
- e) Udføre en faglig vurdering af, at bilen fortsat opfylder bestemmelserne i bilag 1, pkt. 4.01.021 og 4.01.024, om kollisionssikret styreapparat.
Vurderingen kan undlades, hvis motor og batterier befinder sig bag B-stolpen.
- f) Kontrollere, at bilen stadig har tilstrækkelig lasteevne i forhold til antal siddepladser ved belastning med 75 kg pr. person.
Bilens oprindelige, tilladte totalvægt kan tillades forhøjet med indtil 3%, medmindre bilfabrikanten tillader yderligere forhøjelse.
- g) Kontrollere, at der ved tilladt totalvægt ikke sker overskridelse af bilens tilladte akseltryk med mere end højst 3%, når alle sæder er i brug, eventuel tilkoblingsanordning er belastet med det tilladte kugletryk, og overskydende vægt op til tilladt totalvægt er placeret midt i bagagerummet.
- h) Hvis bilen har regenerering under bremsning, skal bilen være forsynet med blokeringsfri brems (ABS), og prøvningsinstansen skal kontrollere, at bilen opfylder FN-regulativ 13-11 eller 13-H vedrørende ABS og regenerering herunder at systemet sender signal til stoplygterne ved de i regulativerne angivne decelerationer.
- i) Kontrollere, at bremsesystemets energikilde kan levere nødvendig energi til bremsning også under bykørsel med hyppige opbremsninger.
For bil med tryklufanlæg til bremserne skal prøvningsinstansen kontrollere, at bilag 1, pkt. 5.02.003, er opfyldt.
- j) Kontrollere, at bilen opfylder standard IEC 61851:2020. Lademode skal som minimum være mode 1, og der skal være monteret jordleder og fejlstrømsafbryder.
- k) Kontrollere batteriets styringssystem (BMS, Battery Management System), som skal kunne styre ladning, også fra regenerativ bremsning, indenfor fabrikantens specifikationer for battericellerne med hensyn til spænding og maksimal temperatur.
Systemet skal være forsynet med en beskyttelsesfunktion, der overvåger batteriet på celleniveau, og som afbryder batteriets ladning og belastning, så batteriet bringes i en sikker tilstand, hvis battericellerne kommer uden for specifikationerne.
Batteriets styringssystem skal være konstrueret egensikkert, så systemet automatisk bringes i en sikker tilstand ved fejl på beskyttelsesfunktionen. Ved fejl skal bilens fører advares med et tydeligt signal i tilstrækkelig god tid til, at bilen kan bringes til en trafiksikker placering, inden batteriet afbrydes.

- l) Kontrollere, at der er en let tilgængelig mulighed for, uden særligt værktøj, at afbryde den elektriske strømkreds til bilens batteri(er). Afbrydelsen med sikkerhedsafbryderen skal ske tæt på batteriet, være sikker og omfatte mindst én pol af batteriet. Funktionen og betjeningsmetode skal være tydeligt skiltet på bilen.
 - m) Hvis bilen ved ombygningen får større effekt, gælder reglerne om ændring af motor og effektførelse i pkt. 2.2.
- (2) Hvis en given ændring ikke har indflydelse på ét eller flere områder nævnt i pkt. (1), skal prøvningsinstansen give en begrundelse herfor, og kontrol og afprøvning kan så undlades på de omhandlede områder.

3. Motorcykler

3.1. Særlige køretøjsarter

3.1.1. Ændringer på visse køretøjsarter

- (1) På følgende køretøjsarter må der kun foretages konstruktive ændringer af styreapparat, bremses, motor og bærende elementer, hvis køretøjsfabrikanten tillader ændringer, eller der foreligger en godkendelse:
- a) Tohjulede motorcykler med sidevogn.
 - b) Trehjulede motorcykler.
- (2) Ændringer som anført i afsnit 3.2.1.4. og 3.5.1., der ikke anses som konstruktive ændringer, må dog udføres på en tohjulet motorcykel med sidevogn og på en trehjulet motorcykel.

3.2. Ændring af motor

- (1) Ændring af motor skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:
- a) Dokumentation fra motorcykelfabrikanten med konkret oplysning om motorændringerne og eventuelt nødvendige tekniske ændringer på motorcyklen. Motorcykelfabrikantens dokumentation skal indeholde oplysning om, at motorcyklen efter ændringerne opfylder kravene i bilag 1, afsnit 7.05 om støj og afsnit 7.06 om luftforurening for den konkrete motorcykel afhængig af tidspunktet for motorcyklens første registrering.
Hvis motorcykelfabrikantens dokumentation er delvist utilstrækkelig, gælder følgende:
 - i) Hvis der i motorcykelfabrikantens dokumentation kun er oplyst en maksimal tilladt effekt, men ikke den faktiske forøgede effekt, skal dokumentationen for den aktuelle motorcykels effekt være udfærdiget af en prøvningsinstans.
 - ii) Hvis der i motorcykelfabrikantens dokumentation ikke er oplyst noget om støj, skal dokumentationen for motorcyklens støj være udfærdiget af en prøvningsinstans. For motorcykel registreret første gang før den 1. oktober 1982 kontrolleres støjen dog ved syn. Standstøjtallet må ikke overskride værdierne angivet i bilag 1, afsnit 7.05.
 - iii) Hvis der i motorcykelfabrikantens dokumentation ikke er oplyst noget om den aktuelle luftforurening, gælder for motorcykel registreret første gang den 1. juli 2004 eller senere, at der skal være udfærdiget dokumentation af en prøvningsinstans, hvor det dokumenteres, at reglerne i bilag 1, afsnit 7.06 er opfyldt.
 - b) Dokumentation via en godkendelse og med konkret oplysning om motorændringerne og eventuelt nødvendige tekniske ændringer. Godkendelsen skal indeholde oplysning om, at motorcyklen efter ændringerne opfylder de krav i bilag 1, afsnit 7.05 om støj, og i bilag 1, afsnit 7.06 om luftforurening, der gælder for motorcyklen. Dette kan eventuelt bekræftes i supplerende dokumentation fra en prøvningsinstans. Det er tilstrækkeligt, hvis prøvningsrapporten indeholder oplysning om, at hverken støj eller luftforurening har ændret sig.
 - c) Dokumentation fra en prøvningsinstans, der har foretaget afprøvning/kontrol i henhold til pkt. 3.2.1.

- (2) Hvis ændringen består i at bore cylindre op til nærmeste overstørrelse, anses ændringen ikke for en konstruktiv ændring og anses ikke for at give nogen effektforøgelse.

3.2.1. Kontrol ved ændring af motor

- (1) Ved enhver ændring af motoren skal en prøvningsinstans kontrollere, om motorcyklen overholder følgende krav:
- a) Motortuning må ikke være foretaget på en sådan måde, at det er tydeligt, at hele motoren er beregnet til betydeligt større motoreffekt end den, der aktuelt ønskes godkendt.
 - b) En eventuelt original motor må ikke være droslet.
 - c) Reglerne om teknisk egnethed, jf. pkt. 3.2.1.1.
 - d) Reglerne om luftforurening, jf. pkt. 3.2.1.2.
 - e) Reglerne om støj, jf. pkt. 3.2.1.3.

3.2.1.1. Teknisk egnethed

- (1) En prøvningsinstans skal kontrollere, at motorcyklen er teknisk egnet til effektforøgelsen i forhold til kravene i følgende afsnit i bilag 1:
- a) Afsnit 4 om styreapparat.
 - b) Afsnit 5 om bremseser.
 - c) Afsnit 8 om bærende elementer.
- (2) Motoreffekten skal måles på motoren eller ved hjælp af rullefelt og med bedst mulig korrektion for lufttryk, temperatur og rullemodstand, jf. forordning 134/2014/EU, så der kan angives korrekt motoreffekt med tilhørende omdrejningstal. En prøvningsinstans skal overvære eller selv foretage afprøvningen. For uændrede motorer skal fabrikantens oplysning om motorens oprindelige effekt benyttes. Rullefeltet skal være kalibreret og vedligeholdt i henhold til rullefeltefabrikantens forskrifter.
- (3) Motorcykelfabrikantens oplysning om motoreffekt anvendes som udgangspunkt ved vurdering af motoreffektforøgelsen. Hvis motorcykelfabrikanten oplyser motoreffekten i henhold til bruttonorm efter amerikansk standard SAE J1349, skal der dog fratrækkes 15%.
- (4) Udskiftning kun af ladeluftkøler anses ikke som en konstruktiv ændring.

3.2.1.1.1. Motoreffektforøgelser op til 20%

- (1) Ved motoreffektforøgelser op til 20% skal teknisk egnethed ikke kontrolleres. En prøvningsinstans skal dog dokumentere, at effektforøgelsen højst er 20%. Dette sker ved måling eller ved verifikation vedrørende montering af anden uændret motor.

3.2.1.1.2. Motoreffektforøgelse 21-40%

- (1) Ved motoreffektforøgelse på 21-40% skal en prøvningsinstans, ud over kontrol i henhold til pkt. 3.2.1., kontrollere, at motorcyklen opfylder ét af følgende krav:
- a) Motorcyklen svarer, eventuelt efter en ændring, til en original anden variant af motorcykelmodellen med hensyn til bremseskiver, tromler, calipre, hjulcylindre og hovedcylinder samt dækbredde, og motorcyklens motoreffekt overstiger ikke den originale anden variants motoreffekt med mere end 20%.
 - b) Bremserne for hver aksel stammer fra en motorcykel med mindst samme motoreffekt og tilladt akseltryk, og motorcyklen overholder kravene til bremsekontrol i pkt. 3.6.1.
 - c) Bremseskiverne har mindst målene som angivet i pkt. 3.2.1.1.2.1., og motorcyklen overholder kravene til bremsekontrol i pkt. 3.6.1.

3.2.1.1.2.1. Kontrol af bremsefading ved hjælp af kontrol af bremseskivestørrelse

(1) Bremseskiver skal opfylde følgende betingelser:

- a) Skivediameter foran skal (i mm) være minimum 315, og der skal være to bremseskiver, uanset vægt og effekt.
- b) Skivediameter bagtil skal (i mm) være minimum $225 + (\text{tilladt akseltryk i kg} - 200) \times 0,5$.

3.2.1.1.3. Motoreffektforøgelse 41-100%

(1) Hvis der opnås et effekt-/vægtforhold på mere end 40 kW/100 kg, gælder pkt. 3.2.1.1.4.

Vægten er motorcyklens køreklare vægt inklusiv fører.

(2) Ved motoreffektforøgelse på 41-100% skal en prøvningsinstans kontrollere, at motorcyklen opfylder følgende:

- a) Kravene i pkt. 3.2.1.1.2. om motorcykel med motoreffektforøgelse på 21-40%.
- b) Kravene i pkt. 3.2.1.1.3.1. om tilsvarende motorcykel eller pkt. 3.2.1.1.3.2. om kontrol og afprøvning af køreegenskaber.

3.2.1.1.3.1. Tilsvarende motorcykel

(1) Hvis motorcyklen, eventuelt efter ændringer, svarer til en original anden variant af motorcykelmodellen med hensyn til bremseskiver, tromler, calipre, hjulcylindre og hovedcylinder, samt dækbredde og hjulophæng, og den aktuelle motorcykels motoreffekt ikke overstiger den originale anden variants motoreffekt med mere end 20%, kan kontrollen angivet i pkt. 3.2.1.1. erstattes af prøvningsinstansens kontrol af, at motorcyklen på de nævnte punkter svarer til den anden variant.

3.2.1.1.3.2. Kontrol og afprøvning af køreegenskaber

(1) Prøvningsinstansen skal kontrollere, at motorcyklen har tilstrækkelige sikre køreegenskaber i forhold til andre effektstærke originale motorcykler.

Prøvningsinstansen skal foretage afprøvning af motorcyklens køreegenskaber ved testkørsel på tør eller våd asfalt, som angivet nedenfor.

(2) Belæsningen på motorcyklen under afprøvningen skal minimum være 75 kg.

(3) Afprøvningen skal omfatte følgende test:

- a) Kørsel på ujævn, asfalteret vej, inklusive vej med betydelig sideværts hældninger.
- b) Kørsel på vej med kraftig sporkøring.
- c) Maksimal acceleration i hvert gear.
- d) Gasgivning i sving.
- e) Voldsomt vognbaneskift.
- f) Retningsstabilitet op til 90% af topfarten.
- g) Kontrol af weaving og wobbling op til 130 km/t.
- h) Gasslip i sving, hvor der køres med stor nedlægningsvinkel.
- i) Den statisk målte mulige nedlægningsvinkel uden fører er mindst 35 grader til begge sider.

(4) For at bestemme 90% af topfarten som nævnt i pkt. (3) e) benyttes en matematisk fremregning i forhold til den forøgede effekt for at bestemme en teoretisk topfart, hvis motorcyklen ikke afprøves helt til topfarten.

3.2.1.1.4. Motoreffektforøgelse over 100%

(1) Vægten er motorcyklens køreklare vægt inklusiv fører.

(2) Ved motoreffektforøgelse over 100%, eller så der opnås et effekt-/vægtforhold på over 40 kW/100 kg, skal en prøvningsinstans, udover kontrol i henhold til pkt. 3.2.1.2. og 3.2.1.3., kontrollere, at motorcyklen, eventuelt efter en ændring, svarer til en original anden variant af motorcykelmodellen med hensyn til bremseskiver, tromler, calipre, hjulcylindre og hovedcylinder, samt dækbredde og

hjulophæng, og at den aktuelle motorcykels motoreffekt ikke overstiger den originale anden variants motoreffekt med mere end 20%.

3.2.1.2. Luftforurening

(1) Prøvningsinstansen skal kontrollere, at ét af følgende punkter er opfyldt:

- a) At grænseværdierne for luftforurening i bilag 1, afsnit 7.06, ikke er overskredet med mere end 20%.
- b) At der benyttes en motor fra en anden model eller et andet mærke, forudsat at den pågældende motor opfylder samme eller nyere luftforureningsnorm end den, som gælder for motorcyklen. Det er en forudsætning, at motorens indsugningsmanifold, udstødningssystem og motorstyring inklusive følere og dyser er overflyttet uændrede, at der ikke er ændret i motorstyringen, og at en eventuel katalysator eller partikelfilter er placeret højst 20 cm længere væk fra motoren målt langs rørlængden.
- c) At ændringen af motoren kun vedrører udskiftning til en anden ladeluftkøler eller montering af en ladeluftkøler.

3.2.1.3. Støj

(1) Prøvningsinstansen skal kontrollere følgende:

- a) Motorcyklen overholder grænseværdierne for støj i bilag 1, afsnit 7.05.
- b) At der ikke i udstødningssystemet eller indsugningssystemet er monteret uoriginale klapper eller lignende, der kan justeres automatisk eller manuelt, og hvis formål er at kunne forøge støjen uden for måleområdet. En lyddæmper må ikke være forsynet med en indsats til at reducere støjen, som kan fjernes uden, at lyddæmperen bliver ødelagt, medmindre lyddæmperen svarer til motorcyklens originale lyddæmper eller er E-godkendt sådan.

(2) Hvis motoreffektforøgelsen er højst 20%, og der er foretaget referencemåling i henhold til støjmålemetode IV, kan bilen godkendes uden ny støjmåling i henhold til støjmålemetode I, hvis referencetallet fra støjmålemetode IV stadig er opfyldt med den tilladte tolerance på 3 dB(A).

3.2.1.4. Betingelser for, at ændring af indsugning eller udstødning ikke anses som en konstruktiv ændring af motoren

3.2.1.4.1. Indsugning på motorcykel registreret første gang før den 1. oktober 1982

(1) Hvis ændring af indsugning kun består i ændring af én eller flere af følgende komponenter, anses ændringen ikke for en konstruktiv ændring og anses ikke for at give nogen effektførøgelse:

- a) Udskiftning til andet luftfilter.
- b) Udskiftning af original luftfilterkasse til anden lukket luftfilterkasse med luftfilter.
- c) Udskiftning til anden indsugningsmanifold på motorcykel med karburator.
- d) Udskiftning til anden karburator med flowkapacitet, der svarer til de originale komponenter.
- e) Udskiftning til andre indsprøjtningssystemer/-dyser.

3.2.1.4.2. Udstødning på motorcykel registreret første gang før den 1. oktober 1982

(1) Hvis motorcyklen efter ændring af udstødning opfylder støjgrænserne angivet i bilag 1, afsnit 7.05, anses ændringen ikke for en konstruktiv ændring og anses ikke for at give nogen effektførøgelse.

(2) Det gælder tillige, at udstødningssystemets dæmpning skal være virksomt ved alle belastninger og omdrejningstal.

(3) Der må ikke i udstødningssystemet monteres klapper eller lignende, der kan justeres automatisk eller manuelt. E-godkendte systemer er dog tilladte.

3.2.1.4.3. Indsugning på motorcykel registreret første gang den 1. oktober 1982 eller senere

- (1) Hvis ændring af indsugning kun består af ændring af luftfilter eller ændring af den originale luftfilterkasse til en anden lukket luftfilterkasse, og følere ikke flyttes, anses ændringen ikke for en konstruktiv ændring og anses ikke for at give nogen effektførøgelse.

3.2.1.4.4. Udstødning på motorcykel registreret første gang den 1. oktober 1982 eller senere

- (1) Hvis motorcyklen efter ændring af udstødning fortsat opfylder den registrerede standstøjværdi, anses ændringen ikke for en konstruktiv ændring og anses ikke for at give nogen effektførøgelse.
På motorcykel med katalysator må der ikke være ændret på katalysator men kun på den efterfølgende del af udstødningen.
- (2) Det gælder tillige, at udstødningssystemets dæmpning skal være virksomt ved alle belastninger og omdrejningstal.
- (3) Der må ikke i udstødningssystemet monteres klapper eller lignende, der kan justeres automatisk eller manuelt. E-godkendte systemer er dog tilladte.

3.3. Topfartforøgelse

- (1) Ændring af topfartbegrænser anses som en konstruktiv ændring af motoren, der skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:
- a) Dokumentation fra motorcykelfabrikanten med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på motorcyklen.
 - b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer.
 - c) Dokumentation fra en prøvningsinstans, der har foretaget afprøvning/kontrol i henhold til pkt. 3.3.1.

3.3.1. Afprøvning

- (1) Ved topfartforøgelse i forbindelse med en ændring af en topfartsbegrænsning, som medfører en forøgelse af topfarten på mere end 10%, skal en prøvningsinstans foretage afprøvning af retningsstabilitet ved mindst 90% af den nye topfart. Afprøvningen skal påvise, at motorcyklen har tilstrækkeligt sikre køreegenskaber.
- (2) Til fastlæggelse af 90% af topfarten skal benyttes en matematisk fremregning i forhold til den aktuelle effekt for at bestemme en teoretisk topfart, hvis motorcyklen ikke afprøves helt til topfarten.
- (3) Ved topfartforøgelser på op til 10% skal der ikke foretages afprøvninger, men dokumentation for forøgelsen skal medbringes til syn ved godkendelse af den konstruktive ændring.

3.4. Ændringer af hjul

3.4.1. Ændringer, der ikke anses for konstruktive ændringer

- (1) Ændring af hjul anses ikke som en konstruktiv ændring af de bærende elementer, der medfører pligt til syn, godkendelse og registrering, hvis følgende betingelser er opfyldt:
- a) Hjulene opfylder bestemmelserne om belastning og hastighedskode i bilag 1, afsnit 8.02.
 - b) Dækomkredsen afviger maksimalt med $\pm 5\%$ i nominel værdi.
En eventuel forskel i ændringen i omkreds på for- og bagdæk overstiger ikke 5%.
 - c) Dækket passer på fælgen.
 - d) Fordækkets bredde er ikke mere end 20 mm større end den bredeste originale størrelse eller mere end 10 mm mindre end den smalleste originale størrelse.
 - e) Bagdækkets bredde er ikke mere end 30 mm større end den bredeste originale størrelse eller mere end 10 mm mindre end den smalleste originale størrelse.
 - f) Fordækket er ikke bredere end bagdækket.

3.4.2. Ændringer, der anses for konstruktive ændringer

- (1) Hvis én eller flere af betingelser i pkt. 3.4.1. ikke er opfyldt, anses ændringen som en konstruktiv ændring af de bærende elementer. I så fald skal ændringen godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:
- a) Dokumentation fra motorcykelfabrikanten med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på motorcyklen.
 - b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på motorcyklen.
 - c) Dokumentation som nævnt i pkt. 3.4.2.1.

3.4.2.1. Afprøvning

- (1) Ved ændring af hjul skal en prøvningsinstans foretage kontrol af, om motorcyklen er teknisk egnet til at få foretaget den pågældende ændring af hjulene.
- (2) Prøvningsinstansen skal foretage følgende:
- a) Kontrol af om krav til hjul og afskærmning, jf. bilag 1, afsnit 8.02 og 9.01, er opfyldt.
 - b) Kontrol og afprøvning af køreegenskaber, jf. pkt. 3.2.1.1.3.2.
 - c) Kontrol af decelerationskrav for driftsbremse og nødbremse, jf. bilag 1, afsnit 5.03, hvis dækkredsens øges med mere end 5%.

3.5. Ændringer af fjedre og støddæmpere

3.5.1. Ændringer af fjedre, der ikke anses for konstruktive ændringer

- (1) Ændring af fjedre anses ikke som en konstruktiv ændring af de bærende elementer, der medfører pligt til syn, godkendelse og registrering, hvis følgende betingelser er opfyldt:
- a) Fjedrene for og bag er ifølge motorcykel- eller fjederfabrikanten beregnet til den aktuelle motorcykelmodel og -variant.
 - b) Fjedrene giver i ubelæst stand højst en sænkning eller hævnning på 40 mm i forhold til den originale motorcykel, og der er ikke uoriginal justeringsmulighed for større sænkning end 40 mm.
 - c) Der er ikke forbehold for motorcyklens originalt garanterede totalvægt og akseltryk.
 - d) Fjedrene er monteret efter fjederfabrikantens anvisning.
 - e) Fjedrene sidder spilfrit i fjederskålene, også ved fuld udfjedring af hjulene, eller så snævert at positionen fastholdes sikkert.
 - f) De tekniske bestemmelser i bilag 1 er fortsat opfyldt.

3.5.2. Ændringer af støddæmpere, der ikke anses som konstruktive ændringer

- (1) Ændring af støddæmpere anses ikke som en konstruktiv ændring af de bærende elementer, der medfører pligt til syn, godkendelse og registrering, hvis støddæmperne ifølge støddæmperfabrikanten er beregnet til den aktuelle motorcykelmodel og -variant.

3.5.3. Ændringer, der anses som konstruktive ændringer

- (1) Hvis ét eller flere af punkterne i pkt. 3.5.1. og 3.5.2. ikke er opfyldt, anses ændringen som en konstruktiv ændring af de bærende elementer, som skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:
- a) Dokumentation fra motorcykelfabrikanten med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på motorcyklen.

- b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på motorcyklen.
- c) Dokumentation som nævnt i pkt. 3.5.3.1.

3.5.3.1. Ændring af fjedre eller støddæmpere

- (1) Ved ændring af fjedre eller støddæmpere skal en prøvningsinstans foretage kontrol af, om motorcyklen er teknisk egnet til at få foretaget den pågældende ændring af fjedre eller støddæmpere.
- (2) Prøvningsinstansen skal foretage følgende:
 - a) Kontrol og afprøvning af køreegenskaber, jf. pkt. 3.2.1.1.3.2.
 - b) Kontrol af lygters højde, jf. bilag 1, afsnit 6.
 - c) Kontrol af om kravene i pkt. 3.5.3.1.1. er opfyldt.

3.5.3.1.1. Grundlæggende krav til fjedre eller støddæmpere

- (1) Fjedre og støddæmpere skal monteres efter komponentfabrikantens anvisning.
- (2) Fjedre skal sidde spilfrit i fjederskålene, også ved fuld udfjedring af hjulene, eller så snævert, at positionen fastholdes sikkert.
- (3) Udskiftning af fjedre eller støddæmpere må ikke betyde, at det er nødvendigt at nedsætte motorcyklens tilladte akseltryk eller totalvægt.
- (4) Eventuelle luftfjedre skal have automatisk højdejustering, der træder i funktion, når tændingen tilsluttes. Hvis systemet giver mulighed for forskellige højder, skal motorcyklen testes ved laveste og højeste indstilling.

3.6. Ændring af bremsesystem

- (1) Ændring af bremsesystem anses som en konstruktiv ændring af bremserne, der skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:
 - a) Dokumentation fra motorcykelfabrikanten med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på motorcyklen.
 - b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer.
 - c) Dokumentation fra en prøvningsinstans, der har foretaget afprøvning eller kontrol i henhold til pkt. 3.6.1.

3.6.1. Ændring af bremsesystem, der anses som konstruktive ændringer

- (1) Ved ændring af bremsesystem skal en prøvningsinstans foretage kontrol og afprøvning, jf. pkt. 3.6.1.1., af, om kravene i bilag 1, afsnit 5, om bremsesystem, er opfyldt.
Derudover skal en prøvningsinstans foretage kontrol i henhold til pkt. 3.6.2. eller 3.6.3., hvor det er relevant.

3.6.1.1. Kontrol og afprøvning

- (1) Prøvningsinstansen skal kontrollere følgende:
 - a) At bremsesystemet er monteret uden ændring af bremsekomponenter eller hjulophæng.
 - b) At bremsesystemet i sin helhed stammer fra en motorcykelvariant med mindst samme effekt og mindst samme tilladte for- og bagakseltryk.

3.6.1.1.1. Alternativ kontrol og afprøvning

- (1) Hvis et eller flere af punkterne i pkt. 3.6.1.1. ikke er opfyldt, skal prøvningsinstansen foretage følgende:

- a) Kontrollere, at de monterede skiver eller tromler opfylder kravene til fadingsstabilitet. Dette kontrolleres ved at konstatere ét af følgende forhold:
 - i) At de monterede skiver eller tromler stammer fra en motorcykel med mindst samme effekt og mindst samme tilladte for- og bagakseltryk.
 - ii) At de monterede skiver har mindst samme diameter og tykkelse som de originale skiver, eller at de monterede tromler har mindst samme diameter og bredde som de originale tromler.
 - iii) At de monterede skiver har mindst den diameter, som er anført i pkt. 3.2.1.1.2.1.
- b) Kontrollere, at motorcyklen på tør vej kan decelerere minimum 5 m/s^2 med forbremsen og 3 m/s^2 med bagbremsen, dog 4 m/s^2 henholdsvis $2,5 \text{ m/s}^2$ for motorcykler fra før 1980, eller bedre end med de originale bremseser.

Belæsningen på motorcyklen under bremseprøven skal minimum være 75 kg.
Pedaltryk må ikke overstige 50 kg, og håndgrebstryk må ikke overstige 20 kg.
- c) Foretage en teknisk vurdering af, om greb- og pedalvandring er tilstrækkelig, når bremsene bliver meget varme.
- d) Foretage kontrol, hvis beslag følger med for at montere caliprene eller bremsseskiverne. Kontrollen består af følgende: Hvis delene kommer fra en bremsefabrikant, der også fremstiller originale bremsedele til biler, eller en bremsefabrikant, som har solgt mindst 200 calipersæt, skal der ikke foretages yderligere. Ellers gælder e) og f) nedenfor.
- e) Foretage kontrol, hvis særlige beslag er fremstillet for at montere caliprene eller bremsseskiverne. Prøvningsinstansen skal udføre en beregning eller teknisk vurdering af, at styrken af beslagene er tilstrækkelig.
- f) Udføre en beregning eller teknisk vurdering af, at styrken af særlige beslag, herunder hjulophænget tæt på de nye beslag, er tilstrækkelig, hvis der benyttes uoriginale beslag til montering af caliprene.
- g) Foretage kontrol af, at bremsene af bremsefabrikanten er beregnet til helårsbrug og ikke kun til motorløb eller banebrug, hvis bremsene ikke stammer fra en anden godkendt motorcykelmodel.

3.6.2. Ændring af elementer i bremsetransmissionen

- (1) Hvis pedalarme eller lignende udskiftes, skal prøvningsinstansen udføre en beregning eller teknisk vurdering, der viser, at styrken er tilstrækkelig, kontrollere sikkerheden, herunder sikring af samlinger m.v., samt foretage kontrol af nødvendig vandring, hvis det er relevant.

3.6.3. Montering af ABS

- (1) Ved montering af ABS skal prøvningsinstansen kontrollere, at der benyttes et komplet system, herunder hjulbremses, ABS-blok, hjulfølere, advarselsslamper, m.v., fra en motorcykel, hvor bremsesystemet er godkendt i henhold til FN-regulativ 78.
Prøvningsinstansen skal kontrollere den korrekte montering af systemet samt foretage vurdering af korrekt funktion på tør og glat vej.
- (2) Ved montering af et ABS-system, der ikke stammer fra en motorcykel, hvor bremsesystemet er godkendt i henhold til FN-regulativ 78, skal prøvningsinstansen foretage afprøvning af, om kravene i FN-regulativ 78 vedrørende ABS-bremses er opfyldt.
- (3) Ved afmontering af ABS skal prøvningsinstansen foretage kontrol og afprøvning i henhold til pkt. 3.6.1.1. og eventuelt pkt. 3.6.1.1.1.

3.7. Ændring af for- eller baggaffel

- (1) Ændring af for- eller baggaffel anses som en konstruktiv ændring af de bærende elementer, der skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:

- a) Dokumentation fra motorcykelfabrikanten med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på motorcyklen.
- b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer. Godkendelsen skal inkludere både afprøvning/kontrol af køreegenskaber og styrke af komponenter.
- c) Dokumentation fra en prøvningsinstans, der har foretaget afprøvning eller kontrol i henhold til pkt. 3.7.1.

3.7.1. Kontrol og afprøvning

- (1) Ved ændring af for- eller baggafler, skal prøvningsinstansen foretage kontrol og afprøvning af følgende:
 - a) Køreegenskaber som angivet i pkt. 3.2.1.1.3.2., hvis komponenternes geometri er ændret, så en eller flere af følgende værdier er overskredet:
 - i) Efterløbet er ændret med mere end $\pm 20\%$.
 - ii) Akselafstanden er forkortet med mere end 2 cm.
 - iii) Akselafstanden er forlænget med mere end 5 cm.
 - b) Styrken af delene i hjulophænget.
En af følgende muligheder skal benyttes:
 - i) Hvis delene kommer fra en motorcykelfabrikant eller er fremstillet af en komponentfabrikant, der også fremstiller originale hjulophængsdele til motorcykler, anses styrken for at være tilstrækkelig, hvis komponentfabrikanten oplyser, at komponenten er egnet til den pågældende motorcykelmodel.
 - ii) Hvis delene er fremstillet af en komponentfabrikant, der ikke fremstiller originale dele til motorcykler, men som har solgt mindst 200 for- henholdsvis baggafler, anses styrken for at være tilstrækkelig, hvis komponentfabrikanten oplyser, at komponenten er egnet til den pågældende motorcykelmodel.
 - iii) Hvis motorcyklen, hvorfra for- eller baggafler stammer, minimum har samme tilladte akseltryk, anses styrken for at være tilstrækkelig.
 - iv) Prøvningsinstansen skal udføre en beregning eller teknisk vurdering af styrken af beslagene, der viser, at delene har tilstrækkelig styrke. Hvis fastgørelsen eller området omkring fastgørelsen til karrosseri eller chassisramme ændres, skal prøvningsinstansen udføre en beregning eller teknisk vurdering, der viser, at delene har tilstrækkelig styrke.
 - c) Om kravene i bilag 1, afsnit 8, om bærende elementer, er opfyldt.
 - d) Hvis der er tale om en trehjulet motorcykel, skal kontrollen foretages i henhold til pkt. 2.7.1.

3.8. Ændring af ramme

- (1) Ændring af rammen anses som en konstruktiv ændring af de bærende elementer, der skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:
 - a) Dokumentation fra motorcykelfabrikanten med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på motorcyklen.
 - b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer. Godkendelsen skal inkludere både afprøvning/kontrol af køreegenskaber og styrke af komponenter.
 - c) Dokumentation fra en prøvningsinstans, der har foretaget afprøvning eller kontrol i henhold til pkt. 3.8.1.
 - d) Dokumentation for, at udskiftningen er sket til en erstatningsramme fremstillet af en komponentfabrikant, der har fremstillet mindst 200 rammer. Komponentfabrikanten skal i den forbindelse

bekræfte, at rammen er egnet til den pågældende motorcykelmodel, og at godstykkelsen ikke er mindre end den originale ramme.

3.8.1. Kontrol og afprøvning

(1) Ved ændring af ramme skal en prøvningsinstans foretage kontrol og afprøvning af, om kravene i bilag 1, afsnit 8 om bærende elementer, er opfyldt.

(2) Kontrollen og afprøvningen skal foretages i henhold til pkt. (3).

Der skal dog ikke foretages afprøvnings, hvis prøvningsinstansen i stedet ved kontrol kan konkludere, at motorcyklen efter ændringen kommer til at svare til en eksisterende, original motorcykel af samme model.

(3) Prøvningsinstansen skal kontrollere, at følgende er opfyldt:

- a) Ved afskæring og erstatning eller tilføjelse af en anden tværgående forbindelse på en rammedel placeret bag fastgørelsespunkterne til dobbelte bagfjedre og støddæmpere eller for monofjeder og -dæmper rammedelen bag førersædet, hvor rammedelen har udgjort en tværgående forbindelse, skal prøvningsinstansen udføre en beregning eller teknisk vurdering, der viser, at styrken og stivheden er tilstrækkelig.
- b) Ved ændring på en ramme for at muliggøre nye eller ændrede fastgørelsespunkter til for- eller baggeaffel, skal prøvningsinstansen udføre en beregning eller teknisk vurdering, der viser, at styrken af beslag og fastgørelse samt området omkring fastgørelsen til rammen er tilstrækkelig.
- c) Ved ændring af ramme for at muliggøre nye eller ændrede fastgørelsespunkter for motor, gear, transmission eller hjælperamme, skal prøvningsinstansen udføre en beregning eller teknisk vurdering, der viser, at styrken af beslag og fastgørelse samt området omkring fastgørelsen til rammen er tilstrækkelig.
- d) Ved ændring eller udskiftning af en påskruet hjælperamme, som bærer et sæde, skal prøvningsinstansen udføre en køreprøve med motorcyklen eller foretage en beregning eller teknisk vurdering, som viser, at hjælperammen er tilstrækkelig stiv til, at muligheden for at styre motorcyklen ikke påvirkes negativt.

3.9. Montering af sidevogn på motorcykel

(1) Montering af sidevogn anses som en konstruktiv ændring af de bærende elementer, der skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:

- a) Dokumentation fra motorcykelfabrikanten med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på motorcyklen.
- b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer. Godkendelsen skal inkludere både afprøvning/kontrol af køreegenskaber og styrke af komponenter.
- c) Dokumentation fra en prøvningsinstans, der har foretaget afprøvning eller kontrol i henhold til pkt. 3.9.1.

3.9.1. Kontrol og afprøvning

(1) Ved montering af sidevogn skal en prøvningsinstans kontrollere, at motorcyklen med sidevogn opfylder bestemmelserne i bilag 1, afsnit 4 om styreapparat, afsnit 5 om bremses og afsnit 8 om bærende elementer.

(2) Afsnit 4 og 8 anses for opfyldt, hvis en prøvningsinstans har udført en beregning eller teknisk vurdering samt foretaget en test af køreegenskaberne herunder svingningsforhold ved kørsel med og uden passagerer op til 90% af motorcyklens tophastighed, der viser, at styrken af motorcyklen er tilstrækkelig, og køreegenskaber er tilfredsstillende. Opfyldelse af kravene i bilag 1, afsnit 5 om bremses, kontrolleres ligeledes af prøvningsinstansen.

3.10. Sammensat tohjulet motorcykel

- (1) Ved en sammensat motorcykel forstås en motorcykel, der er sat sammen af komponenter fra forskellige motorcykelmodeller eller universalkomponenter under nedenstående forudsætninger.

3.10.1. Motorcykel, hvor rammen ikke er ændret

- (1) Hvis rammen ikke er ændret, for så vidt angår bærende dele, bortset fra eventuelle beslag, anses motorcyklen alligevel for en sammensat motorcykel, hvis der er foretaget mindst én af følgende ændringer:
- a) Motoren er udskiftet til en anden motor med mere end 20% effekt i forhold til den originale.
 - b) Motoren er udskiftet til en anden motor med højst 20% mere effekt i forhold til den originale, og forgaffel, baggaffel eller bremses er udskiftet til andre dele end dele, der svarer til de originale.

3.10.2. Motorcykel med ændret ramme

- (1) Hvis rammen er ændret, anses motorcyklen som en sammensat motorcykel.
- (2) En prøvningsinstans skal kontrollere, om den sammensatte motorcykel overholder de tekniske krav i bilag 1 afhængigt af motorcyklens årgang.
- (3) For så vidt angår motorcyklens køreegenskaber, bremses, motoreffekt, støj, luftforurening, styrke af ramme, herunder for- og baggaffel, skal prøvningsinstansen dog kontrollere, at motorcyklen overholder de relevante krav i pkt. 3.10.3.-3.10.8.

3.10.3. Køreegenskaber

- (1) Prøvningsinstansen skal foretage en køreegenskabstest af den sammensatte motorcykel som angivet i pkt. 3.2.1.1.3.2.

3.10.4. Bremses

- (1) Prøvningsinstansen skal foretage kontrol af, om motorcyklen overholder kravene i pkt. 3.2.1.1.2.

3.10.5. Luftforurening og støj

- (1) Prøvningsinstansen skal foretage kontrol af, om motorcyklen opfylder kravene til luftforurening, jf. pkt. 3.2.1.2., og støj, jf. pkt. 3.2.1.3.

3.10.6. Vægt/effektforhold

- (1) Prøvningsinstansen skal foretage kontrol af, at den sammensatte motorcykel ikke har et effekt-/vægtforhold på over 40 kW/100 kg. Vægten er køreklar vægt inklusiv 75 kg fører.

3.10.7. Ramme

- (1) Prøvningsinstansen skal udføre en beregning eller teknisk vurdering af styrken af rammen.
- For beregningerne gælder følgende:
- a) Sikkerheden mod flydning (γ) ethvert sted i den bærende konstruktion skal for hver af følgende belastninger være mindst følgende:
 - i) $\gamma > 2$ for to gange statisk belastning.
 - ii) $\gamma > 2,5$ for bremsning med deceleration $7,5 \text{ m/s}^2$ opnået med bremsekraft svarende til 6 m/s^2 fra forhjulet og $1,5 \text{ m/s}^2$ fra baghjulet.
 - b) Materialespændinger (σ) skal bestemmes ved målinger foretaget på de størst belastede dele. De størst belastede dele skal findes ved hjælp af beregninger eller en teknisk vurdering af konstrukti-

onen. For enkle konstruktioner kan anvendes beregninger alene til verificering af opfyldelsen af kravene.

- c) For belastningerne nævnt i pkt. a) udregnes sikkerheden mod udmattelse. For 2×10^6 påvirkninger skal brudsandsynligheden ligge under 5%-fraktilen.
- (2) Prøvningsinstansen skal bedømme konstruktionens stivhed i forbindelse med afprøvning på vej. Der må ikke forekomme tendens til egenresonans ved afprøvningen op til 90% af topfarten.
For at bestemme 90% af topfarten benyttes en matematisk fremregning i forhold til den forøgede effekt for at bestemme en teoretisk topfart, hvis bilen ikke afprøves helt til topfarten.
- (3) Prøvningsinstansen skal afgive en erklæring om, at rammen kan modstå de påvirkninger, der opstår under normal anvendelse og belastning af bilen.

3.10.8. Komponenter, herunder forgaffel, baggaffel, spindler og andre ophængsdele

- (1) Prøvningsinstansen skal foretage kontrol af komponenter, herunder forgaffel, baggaffel, spindler og andre hjulophængsdele i henhold til pkt. 3.4. og pkt. 3.7.

3.10.9. Fastsættelse af årgang

- (1) Motorcyklens nye årgang skal fastsættes af prøvningsinstansen.
Årgangen fastsættes ud fra det vægtede gennemsnit af årstallet for produktionen og beregnes på baggrund af følgende elementer, hvor tallet i parentes viser vægtningen:
 - a) Ramme (4).
 - b) Forgaffel (1).
 - c) Baggaffel (1).
 - d) Forbremsere (1).
 - e) Bagbremsere (1).
 - f) Motor (3).
 - g) Transmission (2).Rammens årstal fastsættes til rammens oprindelige årgang, hvis der kun er tilføjet beslag eller lignende.
Hvis der er lavet andre ombygninger af rammen, skal årstallet fastsættes til gennemsnittet af den oprindelige årgang og årstallet, hvor motorcyklen første gang blev fremstillet til syn med henblik på godkendelse af ændringen.
Inden for hvert element i pkt. d)-g) fastsættes årstallet til gennemsnittet af de vigtigste komponenter.
For komponenter må konstruktionsåret benyttes uanset senere produktionsdatoer.
For motor beregnes gennemsnittet af årstallet for motorblok eller cylindre og topstykke i henhold til typebetegnelserne.
For bremsere beregnes gennemsnittet af årstallet for calipre til skivebremsere eller ankerplader for tromlebremsere, der anvendes.
For en udenlandsk og tidligere godkendt sammensat motorcykel fastsættes årgangen til årstallet, hvor motorcyklen blev godkendt i hjemlandet.

3.11. Ændring af elektronisk stabilitetssystem (ESC)

- (1) Ændring af ESC anses som en konstruktiv ændring af motorcyklens styreapparatet, der skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:
 - a) Dokumentation fra motorcykelfabrikanten med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på motorcyklen.
 - b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer.

- c) Dokumentation fra en prøvningsinstans, der har kontrolleret, at den samme motorcykelmodel findes i en variant uden ESC.
- (2) På motorcykel originalt forsynet med ESC må systemet ikke afmonteres eller sættes ud af funktion, hverken permanent eller midlertidigt. Hvis motorcykelfabrikanten har monteret en funktion, hvor ESC kan sættes midlertidigt ud af funktion, er dette dog tilladt.

3.12. Konvertering af motorcykel til eldrift eller ændring af elsystem

- (1) Konvertering af motorcykel med forbrændingsmotor til eldrift eller ændring af elsystemet på en motorcykel med elmotor anses som en konstruktiv ændring af motoren, der skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:
 - a) Dokumentation fra motorcykelfabrikanten med konkret oplysning om alle de tekniske ændringer.
 - b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om alle de tekniske ændringer.
 - c) Dokumentation fra en prøvningsinstans, der har foretaget afprøvning eller kontrol i henhold til pkt. 3.12.1.
- (2) Ændring af elsystemet kan f.eks. være ændring til større eller mindre batteri eller anden elstyring herunder ændring i ladestyring af batterierne.
- (3) Reglerne gælder også, hvis forbrændingsmotoren suppleres med elmotor med tilhørende batterier og teknik.
- (4) Ved batteri forstås traktionsbatteri, det vil sige det batteri, der giver el til motorcyklens fremdrift.

3.12.1. Kontrol og afprøvning

- (1) Prøvningsinstansen skal foretage følgende:
 - a) Kontrollere, at motorcyklen opfylder de tekniske krav i forordning 3/2014/EU, bilag IV, om elektrisk sikkerhed.
 - b) Inspicere og kontrollere drivlinens komponenter og kabling med fokus på mulige sikkerhedsrisici ved kollision og erklære, at motorcyklen er forsvarlig på disse punkter, samt at personer ikke uforvarende kan komme i berøring med de strømførende dele, der hører til traktionsdelen.
 - c) Kontrollere, at batterier er anbragt adskilt fra passagerkabinen på lukkede motorcykler.
 - d) Kontrollere, at FN-regulativ 10-05 vedrørende EMC er opfyldt.
 - e) Kontrollere, at motorcyklen stadig har tilstrækkelig lasteevne i forhold til antal siddepladser ved belastning med 75 kg pr. person.
Motorcyklens oprindelige, tilladte totalvægt kan tillades forhøjet med indtil 3%, medmindre motorcykelfabrikanten tillader yderligere forhøjelse.
 - f) Kontrollere, at der ved tilladt totalvægt ikke sker overskridelse af motorcyklens tilladte akseltryk med mere end højst 3%, når alle sæder er i brug, og overskydende vægt op til tilladt totalvægt er placeret på motorcyklens bagagepladser.
 - g) Hvis motorcyklen har regenerering under bremsning, skal motorcyklen være forsynet med blokeringsfri brems (ABS), og prøvningsinstansen skal kontrollere, at motorcyklen opfylder FN-regulativ 79 vedrørende ABS og regenerering herunder at systemet sender signal til stoplygterne ved de i regulativet angivne decelerationer.
 - h) Kontrollere at motorcyklen opfylder standard IEC 61851:2020. Lademode skal som minimum være mode 1, og der skal være monteret jordleder og fejlstrømsafbryder.
 - i) Kontrollere batteriets styringssystem (BMS, Battery Management System), som skal kunne styre ladning, også fra regenerativ bremsning, indenfor fabrikantens specifikationer for battericellerne med hensyn til spænding og maksimal temperatur.

Systemet skal være forsynet med en beskyttelsesfunktion, der overvåger batteriet på celleniveau, og som afbryder batteriets ladning og belastning, så batteriet bringes i en sikker tilstand, hvis battericellerne kommer uden for specifikationerne.

- j) Hvis motorcyklen ved ombygningen får større effekt, gælder reglerne om ændring af motor og effektforøgelse i pkt. 3.2.
- (2) Hvis en given ændring ikke har indflydelse på ét eller flere områder nævnt i pkt. (1), skal prøvningsinstansen give en begrundelse herfor, og kontrol og afprøvning kan så undlades på de omhandlede områder.

4. Knallerter

4.1. Ændringer på knallerter

- (1) Der må ikke foretages konstruktive ændringer på styreapparat, bremses, motor, transmission eller bærende elementer på en knallert.
- (2) Ændringer anført i afsnit 3.4.1. og 3.5.1., som ikke anses som konstruktive ændringer på en motorcykel, må dog også udføres på en tohjulet knallert. For så vidt angår dæk, er det dog en betingelse, at dækkets diameter ikke forøges.

5. Traktorer

5.1. Ændringer på traktorer

- (1) Konstruktive ændringer af styreapparat, bremses, motor eller bærende elementer skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:
 - a) Dokumentation fra traktorfabrikanten med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på traktoren.
 - b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer.
 - c) Dokumentation fra en prøvningsinstans, der har foretaget afprøvning eller kontrol, der viser, at alle punkter gældende for traktorer i bilag 1 fortsat er opfyldt. For traktor med dieselmotor skal pkt. 5.1.1. kontrolleres, hvis der ændres på motoren.
- (2) Ændringer af en traktors hjul, som er tilladt af traktorfabrikanten, anses ikke som en konstruktiv ændring.
- (3) For traktorer, der ikke skal registreres, gælder, at der ved konstruktive ændringer som nævnt i pkt. (1), skal foreligge den tilsvarende dokumentation for traktoren, samt dokumentation for kontrollen nævnt i pkt. 5.1.1.

5.1.1. Ekstra kontrol af dieseltraktorer

- (1) Prøvningsinstansen skal for en dieseltraktor kontrollere røggasværdier målt under fuld belastning ved seks konstante omdrejningstal i henhold til forordning 2016/1628/EU og dens gennemførelsesforanstaltninger. Der gælder følgende for røggasværdierne:
 - a) Røggasværdierne må ikke overskride grænseværdierne med mere end 20%.
 - b) Hvis traktoren er EU-typegodkendt, må røggasværdierne ikke overskride værdierne målt ved traktorens oprindelige typegodkendelse med mere end 20%.

5.2. Traktor med maksimal hastighed på mere end 40 km/t.

- (1) Traktor med en konstruktivt bestemt maksimal hastighed på mere end 40 km/t. anses som en bil og kan ikke ændre kategori til traktor ved reduktion af tophastigheden til 40 km/t.

6. Motorredskaber

6.1. Ændringer på motorredskaber

- (1) Konstruktive ændringer af styreapparat, bremses, motor eller bærende elementer må udføres, hvis alle bestemmelser i bilag 1 fortsat er opfyldt.

7. Påhængskøretøjer

7.1. Ændringer på påhængskøretøjer

- (1) Konstruktive ændringer af styreapparat, bremses eller bærende elementer skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:
 - a) Dokumentation fra køretøjsfabrikanten med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på køretøjet.
 - b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer.
 - c) Dokumentation fra en prøvningsinstans, der har foretaget afprøvning eller kontrol, der viser, at pkt. 7.3.-7.7. er overholdt.
- (2) For typegodkendelsespligtige påhængskøretøjer skal der forud for godkendelse ved syn af en konstruktiv ændring af styreapparat, bremses eller bærende elementer være udstedt en godkendelseserklæring for det ombyggede påhængskøretøj af Færdselsstyrelsen.

7.2. Ændringer af hjul

7.2.1. Ændringer, der ikke anses for konstruktive ændringer

- (1) Ændring af hjul anses ikke som en konstruktiv ændring af de bærende elementer, der medfører pligt til syn, godkendelse og registrering, hvis følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Hjulene opfylder bestemmelserne om belastning, hastighedskode og afskærmning af hjul i bilag 1, afsnit 8.02 og afsnit 9.01.
 - b) Dækomkredsen afviger maksimalt med $\pm 5\%$ i nominel værdi.
Hvis et påhængskøretøjs godkendelseserklæring indeholder andre betingelser, skal disse respekteres.
 - c) Dækket passer på fælgen.
 - d) Alle dæk er af samme størrelse.
 - e) Dækbredden er ikke mindre end det mindste, som den pågældende vægtvariant af påhængskøretøjet originalt leveres med.
 - f) Sporvidden er ikke forøget med mere end 20 mm eller formindsket i forhold til de af påhængskøretøjsfabrikanten tilladte mulige sporvidder.
 - g) Hvis der er monteret sporviddeforøgere, er det af typen, der centrerer på navet og i fælgens centerhul, og som sammen med den aktuelle fælg giver en samlet ændring af sporvidden, der ikke overstiger det i pkt. f) nævnte.
 - h) Dæk på samme aksel er af samme størrelse og type (opbygning og anvendelseskategori).

7.3. Montering af elektronisk stabilitetssystem (ESC)

- (1) Montering af ESC anses som en konstruktiv ændring af påhængskøretøjets styreapparatet, der skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:

- a) Dokumentation fra køretøjsfabrikanten med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på påhængskøretøjet.
- b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer.
- c) Dokumentation fra producenten af ESC-systemet, hvoraf fremgår, at systemet er beregnet til montering på et påhængskøretøj med aksler, bremses, vægte og dimensioner som det aktuelle.

7.4. Afmontering af bremses på påhængsvogn O1

- (1) Afmontering af bremses på en påhængsvogn O1 er en konstruktiv ændring, der skal godkendes ved syn. Som minimum skal bremsebakker og kabler fjernes, og kuglekoblingen med indbygget påløbsarrangement skal udskiftes til en fast kuglekobling.

7.5. Forstærkning af selv- eller medbærende karrosseri eller af chassisramme

- (1) Forstærkning af karrosseri eller chassisramme må ikke medføre risiko for revnedannelse i andre dele af konstruktionen.
- (2) Prøvningsinstansen skal udføre en beregning eller teknisk vurdering, der viser, at forstærkningerne ikke medfører øget risiko for revnedannelse i andre dele af konstruktionen.

7.6. Ændring af chassisramme

- (1) Ændring af trækstang, akselafstand og overhæng er en konstruktiv ændring af de bærende elementer, der skal godkendes ved syn på baggrund af én af følgende typer dokumentation:
 - a) Dokumentation fra køretøjsfabrikanten med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer på påhængskøretøjet.
 - b) Dokumentation bestående af en godkendelse og med konkret oplysning om eventuelt nødvendige tekniske ændringer.
 - c) Dokumentation fra en prøvningsinstans for, at spændingerne i en egentlig chassisramme i stål på et påhængskøretøj med en teknisk tilladt totalvægt på over 3.500 kg ved fuldt læsset påhængskøretøj ikke overstiger 100 N/mm² (1.000 kp/cm²).

7.7. Montering af læssekran, læsebagsmæk, tippelad og lignende

- (1) Læssekran, læsebagsmæk, tippelad eller lignende skal monteres i overensstemmelse med køretøjsfabrikantens anvisninger.
- (2) Hvis påhængskøretøjet har chassisramme af stål, kan en prøvningsinstans alternativt dokumentere, at monteringen er foretaget således, at spændingerne i chassisrammen ved anvendelse af disse anordninger ikke overstiger 150 N/mm² (1.500 kp/cm²).

7.8. Forstærkning af profilflanger på chassisramme

- (1) Forstærkninger af profilflanger på chassisramme skal udføres i overensstemmelse med køretøjsfabrikantens anvisninger eller efter følgende retningslinjer:
 - a) Forstærkningen skal bestå af fladstål anbragt på over- og underflange og fastsvejses med afbrudt svejseøm på sidekanterne.
 - b) Fladstålet skal være så meget smallere end flangen, at svejsningen er fri af flangens kant og runding.
 - c) Fladstålet må ikke ende i samme lodrette tværsnit, medmindre de er ført til profilets ende.
 - d) Fladstålets ender skal være hensigtsmæssigt placeret i forhold til fjederkonsoller og lignende og skal være tilspidsede, medmindre de er ført til profilets ende.

8. Replica-biler

8.1. Definition på replica-bil

- (1) Ved en replica-bil forstås i denne forbindelse en bil, der er fremstillet af en fabrikant (typisk en anden fabrikant end den originale bilfabrikant) for at være en til forveksling lignende kopi af originalbilen, bedømt af en ikke-kender.
- (2) Originalbilen, der efterlignes, skal være mindst 30 år gammel.
- (3) Der kan være tale om en bil, hvor replica-fabrikanten kun fremstiller chassisramme/platformramme eller selvbærende karrosseri, hvis der tillige foreligger nøje fabrikantspecifikation for, hvilke dele der skal anvendes for at kunne samle bilen.
- (4) For at kunne godkendes som replica-bil skal bilen opfylde følgende betingelser:
 - a) Konceptet skal være som originalbilen. Koncept inkluderer træk på hjul, det vil sige forhjulstræk, baghjulstræk eller firehjulstræk, og placering af motor, det vil sige foran, centralt eller bagtil, samt om motoren ligger på langs eller på tværs.
 - b) Karrosseriet skal ligne originalbilen (men kan være af andet materiale).
 - c) Bremserne skal være af samme type (skiver eller tromler) som på originalbilen og minimum samme størrelse (diameter, skivetykkelse/tromlebredde). Der kan dog skiftes fra tromler til skiver, hvis bilen med de ændrede bremses kan præstere 8 m/s^2 uden hjulblokering på tør vej. Bremserne kan alternativt godkendes efter reglerne i pkt. 2.2.1.1.2.
 - d) Motoren skal være af samme type (for eksempel R6 eller V8) som den originale, benytte samme drivmiddel, og effekten må højst være 20% højere end originalbilen.
 - e) Gearkassen skal være af samme princip som det originale, altså manuelt gear eller automatisk gear.

8.2. Tekniske krav til indretning og udstyr

- (1) Replica-biler skal opfylde reglerne i bilag 1 for biler af den årgang, som replica-bilen efterligner.

9. Biler beregnet til motorløb

9.1. Godkendelse af biler beregnet til motorløb

- (1) Biler beregnet til motorløb skal ifølge Dansk Automobil Sports Unions (DASU) retningslinjer for deltagelse i motorløb opfylde visse sikkerhedsbestemmelser, der kan bevirke, at bilerne ikke opfylder alle reglerne i bilag 1. Bilerne kan også, for at være konkurrencedygtige blandt andet i forhold til udenlandske biler i en konkurrence, være udstyret eller indrettet med komponenter, egenskaber eller lignende, der ligeledes ikke opfylder reglerne i bilag 1.
- (2) Biler, der er godkendt af DASU til at deltage i konkurrencer, kan godkendes ved syn, uanset de ikke opfylder bestemmelserne nævnt i pkt. 9.1.1.
- (3) Betingelser for godkendelse ved syn er, at bilen har indvendige rørforstærkninger (styrtbur eller styrtbøjle), ildslukker og H-sele.
- (4) Biler, der er beregnet til accelerationsprøver, må ikke godkendes efter disse regler.

9.1.1. Undtagelser fra tekniske krav

- (1) Følgende punkter i bilag 1 skal ikke være opfyldt for godkendelse ved syn af biler beregnet til motorløb:
 - a) 2.01.001 (6) om 17-tegns stelnummer (VIN-mærkning).
 - b) 4.01.021 (1) om kollisionssikret styreapparat.
 - c) 4.01.021 (2) om ESC.
 - d) 5.01.004 (1), hvorefter parkeringsbremsen skal være mekanisk.
 - e) 5.03.020 (2) om bremsekraftfordeling.

- f) 6.02.002 (5) og 6.02.020 (2) om lysstyrke og antal fjernlyslygter
- h) 6.02.003 (1) f) om nærlyslygters højde over vejbanen. Nærlyslygterne skal dog være placeret mindst 0,45 m over vejbanen.
- i) 6.04.002 (1) f) om retningsviserblinklygters højde over vejbanen. Retningsviserblinklygter skal dog være anbragt mindst 0,30 m over vejbanen.
- j) 7.02.001 (1) om brændstofbeholder. Beholderen kan være en ikke-metalbeholder, der er godkendt og mærket i henhold til FIA's (det internationale motorsportsforbund) standard Appendix J.
- k) 7.05.001 (4) og 7.05.021 (1) om støjniveau. Støjniveau ved støjmålemetode IV og 3.500 o/min må ikke overstige 103 dB(A).
- l) 7.06.020 (2) om luftforurening. Bilen kan nøjes med en ureguleret katalysator. Kulilteindholdet i tomgang kan være op til 2,5 vol. %, og der er ingen krav til lambda-tallet.
- m) 8.02.002 (1) d) og (3) om dækmærkning og slidindikator.
- n) 8.02.021 (3) om dæktryksovervågningssystem.
- o) 9.01.021 (2), (3) og (4) om sidekollision, frontalkollision og fodgængervenlighed.
- p) 10.01.003 (1) og 10.01.021 (2) om nakkestøtter, sæder og sædefastgørelse. Disse kan i stedet være godkendt og mærket i henhold til det internationale motorsportsforbunds (FIA) standard 8862-2009.
- q) 10.02.001 (1) og (2) og 10.02.021 (1) om sikkerhedsseler.
- r) 10.02.021 (2) om seleforankringer.
- s) 10.05.021 (1) om tyverisikring. Der skal dog forefindes anden tyverisikring i form af f.eks. aftagelig bøjle eller låsbar afbrydelse af benzintilførslen.

9.1.2. Betingelser for kørsel med bilen

- (1) Bilen må alene anvendes til motorløb på lukkede baner eller til et af politiet godkendt motorløb på afspærret vej, og til kørsel under samt til og fra disse arrangementer. Derudover tillades kørsel til og fra udstillinger, hvor bilen skal vises frem, samt kørsel i forbindelse med syn, kørsel til og fra værksted, samt afprøvning efter reparation (højst 20 km fra ejer eller reparatør). Bilen må således ikke anvendes til »almindelig« privat personkørsel, uanset det fortsat fremgår af registreringsattesten, at bilens anvendelse er privat personkørsel.

10. Motorcykler beregnet til motorløb

10.1. Godkendelse af motorcykler beregnet til motorløb

- (1) Motorcykler kan af hensyn til brugbarheden eller konkurrencedygtigheden være forsynet med udstyr, eller mangle udstyr, som gør, at motorcyklerne ikke opfylder reglerne i bilag 1.
- (2) Motorcykler, der er godkendt af Dansk Motor Union (DMU) til at deltage i motorløb, kan godkendes ved syn, uanset de ikke opfylder bestemmelserne nævnt i pkt. 10.1.1.

10.1.1. Undtagelser fra tekniske krav

- (1) Følgende punkter i bilag 1 skal ikke være opfyldt for godkendelse ved syn af trial- og enduro-motorcykler beregnet til at deltage i motorløb:
 - a) 2.01.001 (6) om 17-tegns stelnummer (VIN-mærkning).
 - b) 6.03.031 (1) a) om positionslygter.
 - c) 6.04.031 (2) om retningsviserblinklygter.
 - d) 7.05.001 (4) og 7.05.030 (4) om støjniveau. Støjniveau ved støjmålemetode IV og 4.500 o/min må ikke overstige 100 dB(A).
 - e) 7.06.031 (2) om luftforurening.
 - f) 8.02.002 (1) d) og (3) om dækmærkning og slidindikator.

g) 10.02.031 (4) om spejle.

10.1.2. Betingelser for kørsel med motorcyklen

(1) Motorcyklen må alene anvendes til motorløb på lukkede baner eller til et af politiet godkendt motorløb på afspærret vej, og til transportetaper i sådanne løb samt til kørsel i forbindelse med syn af motorcyklen. Motorcyklen må således ikke anvendes til »almindelig« privat personkørsel, uanset det fortsat fremgår af registreringsattesten, at bilens anvendelse er privat personkørsel.

Oversigt over EU-retsakter og FN-regulativer, som bekendtgørelsen henviser til**Forordninger**

Forkortet titel	Fulde titel
Forordning 706/2007/EU	Kommissionens forordning (EF) nr. 706/2007 af 21. juni 2007 om fastsættelse, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/40/EF, af administrative bestemmelser om EF- typegodkendelse af køretøjer og af en harmoniseret detektionsmåling af udsivning fra visse luftkonditioneringsanlæg
Forordning 715/2007/EU	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 af 20. juni 2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6), om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer
Forordning 692/2008/EU	Kommissionens forordning (EF) Nr. 692/2008 af 18. juli 2008 om gennemførelse og ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer
Forordning 78/2009/EU	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 78/2009 af 14. januar 2009 om typegodkendelse af motorkøretøjer med henblik på beskyttelse af fodgængere og andre bløde trafikanter og om ændring af direktiv 2007/46/EF og ophævelse af direktiv 2003/102/EF og direktiv 2005/66/EF
Forordning 79/2009/EF	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 79/2009 af 14. januar 2009 om typegodkendelse af brintdrevne motorkøretøjer og om ændring af direktiv 2007/46/EF
Forordning 595/2009/EU	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 595/2009 af 18. juni 2009 om typegodkendelse af motorkøretøjer og motorer med hensyn til emissioner fra tunge erhvervskøretøjer (Euro VI) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer og om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og direktiv 2007/46/EF og om ophævelse af direktiv 80/1269/EØF, 2005/55/EF og 2005/78/EF
Forordning 661/2009/EU	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 661/2009 af 13. juli 2009 om krav til typegodkendelse for den generelle sikkerhed af motorkøretøjer, påhængskøretøjer dertil samt systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer
Forordning 19/2011/EU	Kommissionens forordning (EU) nr. 19/2011 af 11. januar 2011 om krav til typegodkendelse af fabrikantens lovpligtige fabrikationsplade og af identifikationsnummer (VIN-nummer) til motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil og om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 661/2009 om krav til typegodkendelse for den generelle sikkerhed af motorkøretøjer, påhængskøretøjer dertil samt systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer

Forordning 347/2012/EU	Kommissionens forordning (EU) nr. 347/2012 af 16. april 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 661/2009 med hensyn til kravene vedtypegodkendelse af visse klasser af motorkøretøjer for så vidt angår avancerede nødbremsesystemer
Forordning 351/2012/EU	Kommissionens forordning (EU) nr. 351/2012 af 23. april 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 661/2009 for så vidt angår kravene til typegodkendelse af monteringen af systemer til advarsel om uforvarende vognbaneoverskridelse (lane departure warning systems) i motorkøretøjer
Forordning 1230/2012/EU	Kommissionens forordning (EU) nr. 1230/2012 af 12. december 2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 661/2009 for så vidt angår krav til typegodkendelse for masse og dimensioner for motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF
Forordning 167/2013/EU	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 167/2013 af 5. februar 2013 om godkendelse og markedsovervågning af landbrugs- og skovbrugstraktorer
Forordning 168/2013/EU	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 168/2013 af 15. januar 2013 om godkendelse og markedsovervågning af to- og trehjulede køretøjer samt quadricykler
Forordning 3/2014/EU	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 3/2014 af 24. oktober 2013 om supplerende bestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 168/2013 om krav vedrørende køretøjers funktionelle sikkerhed med henblik på typegodkendelse af to- og trehjulede køretøjer samt quadricykler
Forordning 44/2014/EU	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 44/2014 af 21. november 2013 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 168/2013 for så vidt angår køretøjskonstruktion og generelle krav for godkendelse af to- eller trehjulede køretøjer samt quadricykler
Forordning 134/2014/EU	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 134/2014 af 16. december 2013 om udbygning af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 168/2013 for så vidt angår krav til miljøpræstationer og fremdriftsydelse og ændring af bilag V hertil
Forordning 540/2014/EU	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 540/2014 af 16. april 2014 om motorkøretøjers og udskiftningslyddæmpningssystemers støjniveau og om ændring af direktiv 2007/46/EF og om ophævelse af direktiv 70/157/EØF
Forordning 901/2014/EU	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 901/2014 af 18. juli 2014 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 168/2013 for så vidt angår de administrative bestemmelser for godkendelse og markedsovervågning af to- eller trehjulede køretøjer samt quadricykler
Forordning 1322/2014/EU	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1322/2014 af 19. september 2014 om supplerende og ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 167/2013 for så vidt angår køretøjskonstruktion og generelle krav for godkendelse af landbrugs- og skovbrugskøretøjer
Forordning 2015/68/EU	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/68 af 15. oktober 2014 om supplerende bestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 167/2013 for så vidt angår bremsekrav til køretøjer ved godkendelsen af landbrugs- og skovbrugskøretøjer

Forordning 2015/208/EU	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/208 af 8. december 2014 om supplerende bestemmelser til Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 167/2013 for så vidt angår krav til køretøjers funktionelle sikkerhed med henblik på godkendelse af landbrugs- og skovbrugskøretøjer
Forordning 2015/504/EU	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/504 af 11. marts 2015 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 167/2013 for så vidt angår de administrative bestemmelser for godkendelse og markedsovervågning af landbrugs- og skovbrugskøretøjer
Forordning 2015/562/EU	Kommissionens forordning (EU) 2015/562 af 8. april 2015 om ændring af forordning (EU) nr. 347/2012 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 661/2009 med hensyn til kravene ved typegodkendelse af visse klasser af motorkøretøjer for så vidt angår avancerede nødbremsesystemer
Forordning 2016/1628/EU	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1628 af 14. september 2016 om krav vedrørende emissionsgrænser for forurenende luftarter og partikler for og typegodkendelse af forbrændingsmotorer til mobile ikkevejgående maskiner, om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 og (EU) nr. 167/2013 og om ændring og ophævelse af direktiv 97/68/EF
Forordning 2017/1151/EU	Kommissionens forordning (EU) 2017/1151 af 1. juni 2017 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 715/2007 om typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6) og om adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF, Kommissionens forordning (EF) nr. 692/2008 og Kommissionens forordning (EU) nr. 1230/2012 og om ophævelse af Kommissionens forordning (EF) nr. 692/2008
Forordning 2018/858/EU	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 af 30. maj 2018 om godkendelse og markedsovervågning af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer, om ændring af forordning (EF) nr. 715/2007 og (EF) nr. 595/2009 og om ophævelse af direktiv 2007/46/EF
Forordning 2019/1242/EU	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1242 af 20. juni 2019 om fastsættelse af præstationsnormer for nye tunge køretøjers CO ₂ -emissioner og om ændring af Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 595/2009 og (EU) 2018/956 og Rådets direktiv 96/53/EF
Forordning 2019/2144/EU	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2144 af 27. november 2019 om krav til typegodkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer for så vidt angår deres generelle sikkerhed og beskyttelsen af køretøjspassagerer og bløde trafikanter og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/858 og ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 78/2009, forordning (EF) nr. 79/2009 og forordning (EF) nr. 661/2009 og Kommissionens forordning (EF) nr. 631/2009, (EU) nr. 406/2010, (EU) nr. 672/2010, (EU) nr. 1003/2010, (EU) nr. 1005/2010, (EU) nr. 1008/2010, (EU) nr. 1009/2010, (EU) nr. 19/2011, (EU) nr. 109/2011, (EU) nr. 458/2011, (EU) nr. 65/2012, (EU) nr. 130/2012, (EU) nr. 347/2012, (EU) nr. 351/2012, (EU) nr. 1230/2012 og (EU) 2015/166

Forordning 2021/535/EU	Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/535 af 31. marts 2021 om regler for anvendelsen af Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2144 for så vidt angår ensartede procedurer og tekniske specifikationer for typegodkendelse af køretøjer og systemer, komponenter og separate tekniske enheder beregnet til sådanne køretøjer med hensyn til deres almindelige specifikationer og sikkerhed
Forordning 2021/646/EU	Kommissionens forordning (EU) 2016/646 af 20. april 2016 om ændring af forordning (EF) nr. 692/2008 med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 6)
Forordning 2021/1243/EU	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/1243 af 19. april 2021 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2144 for så vidt angår fastsættelse af detaljerede regler for mulighed for eftermontering af alkolåse i motorkøretøjer og om ændring af bilag II til nævnte forordning
Forordning 2021/1341/EU	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2021/1341 af 23. april 2021 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2144 i form af de nærmere regler for de specifikke prøvningsprocedurer og tekniske krav i forbindelse med typegodkendelse af motorkøretøjer for så vidt angår systemer til trætheds- og opmærksomhedsadvarsel og om ændring af bilag II til nævnte forordning
Forordning 2022/545/EU	Kommissionens delegerede forordning (EU) 2022/545 af 26. januar 2022 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/2144 med nærmere regler vedrørende de specifikke prøvningsprocedurer og tekniske krav til typegodkendelse af motorkøretøjer for så vidt angår kollisionsdatarekorden samt til typegodkendelse af sådanne systemer som separate tekniske enheder og om ændring af bilag II til nævnte forordning

Direktiver

Direktiv 70/157/EØF	Rådets direktiv 70/157/EØF af 6. februar 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilladt støjniveau og udstødningssystemer for motordrevne køretøjer
Direktiv 70/221/EØF	Rådets direktiv 70/221/EØF af 20. marts 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beholdere for flydende brændstof og afskærmning på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil
Direktiv 70/220/EØF	Rådets direktiv 70/220/EØF af 20. marts 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af udstødningsgas fra køretøjsmotorer med styret tænding
Direktiv 70/311/EØF	Rådets direktiv 70/311/EØF af 8. juni 1970 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om styreapparater for motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil
Direktiv 71/320/EØF	Rådets direktiv 71/320/EØF af 26. juli 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om bremseapparater for visse kategorier af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil
Direktiv 72/245/EØF	Rådets direktiv 72/245/EØF af 20. juni 1972 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om radiostøjdæmpning af tændingsmotorer i motordrevne køretøjer

Direktiv 74/60/EØF	Rådets direktiv 74/60/EØF af 17. december 1973 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende motordrevne køretøjs indre indretning (kabinens indre, bortset fra indvendige førerspejle, betjeningsorganernes udformning, tag eller skydetag, ryglæn og sædebagsider)
Direktiv 74/61/EØF	Rådets direktiv 74/61/EØF af 17. december 1973 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende anordninger til tyverisikring af motorkøretøjer
Direktiv 74/297/EØF	Rådets direktiv 74/297/EØF af 4. juni 1974 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om den indvendige indretning af motorkøretøjer (styreapparatets opførsel ved sammenstød)
Direktiv 74/408/EØF	Rådets direktiv 74/408/EØF af 22. juli 1974 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om motorkøretøjs indvendige udstyr (Sædernes modstandsdygtighed og forankring)
Direktiv 75/322/EØF	Rådets direktiv 75/322/EØF af 20. maj 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om anordninger til radiostøjdæmpning af landbrugs- eller skovbrugshjultraktorer
Direktiv 75/524/EØF	Kommissionens direktiv 75/524/EØF af 25. juli 1975 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 71/320/EØF af 26. juli 1971 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om bremseapparater for visse kategorier af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil
Direktiv 76/114/EØF	Rådets direktiv 76/114/EØF af 18. december 1975 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende skilte og foreskrevne påskrifter og disses anbringelsessted og -måde for motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil
Direktiv 76/115/EØF	Rådets direktiv 76/115/EØF af 18. december 1975 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om sikkerhedssellers forankring i motordrevne køretøjer
Direktiv 76/757/EØF	Rådets direktiv 76/757/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende refleksanordninger på motordrevne køretøjer og på påhængskøretøjer dertil
Direktiv 76/758/EØF	Rådets direktiv 76/758/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om markeringslygter, positionslygter fortil, baglygter og stoplygter på motordrevne køretøjer og på påhængskøretøjer dertil
Direktiv 76/761/EØF	Rådets direktiv 76/761/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende motordrevne køretøjs lygter til nærllys og/eller fjernlys samt vedrørende elektriske glødelamper til disse lygter
Direktiv 77/537/EØF	Rådets direktiv 77/537/EØF af 28. juni 1977 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende stoffer fra dieselmotorer til fremdrift af landbrugs- og skovbrugshjultraktorer
Direktiv 77/541/EØF	Rådets direktiv 77/541/EØF af 28. juni 1977 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om sikkerhedsseler og fastholdelsesanordninger i motordrevne køretøjer
Direktiv 78/507/EØF	Kommissionens direktiv 78/507/EØF af 19. maj 1978 om tilpasning af den tekniske udvikling af Rådets direktiv 76/114/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om skilte og foreskrevne påskrifter og disses anbringelsessted og -måde for motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil
Direktiv 78/932/EØF	Rådets direktiv 78/932/EØF af 16. oktober 1978 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om nakkestøtter i motordrevne køretøjer

Direktiv 78/1015/EØF	Rådets direktiv 78/1015/EØF af 23. november 1978 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilladt støjniveau og udstødningsanlæg for motorcykler
Direktiv 79/489/EØF	Kommissionens direktiv 79/489/EØF af 18. april 1979 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 71/320/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om bremseapparater for visse kategorier af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil
Direktiv 79/490/EØF	Kommissionens direktiv 79/490/EØF af 18. april 1979 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 70/221/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beholdere for flydende brændstof og afskærmning bagtil mod underkøring på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil
Direktiv 81/577/EØF	Rådets direktiv 81/577/EØF af 20. juli 1981 om ændring af Rådets direktiv 74/408/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om motorkøretøjers indvendige udstyr (sædernes modstandsdygtighed og forankring)
Direktiv 82/318/EØF	Kommissionens direktiv 82/318/EØF af 2. april 1982 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 76/115/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om sikkerhedssellers forandring i motordrevne køretøjer
Direktiv 85/647/EØF	Kommissionens direktiv 85/647/EØF af 23. december 1985 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv nr. 71/320/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om bremseapparater for visse kategorier af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil
Direktiv 88/77/EØF	Rådets direktiv 88/77/EØF af 3. december 1987 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter fra dieselmotorer til fremdrift af køretøjer
Direktiv 88/194/EØF	Kommissionens direktiv 88/194/EØF af 24. marts 1988 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 71/320/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om bremseapparater for visse kategorier af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil
Direktiv 89/458/EØF	Rådest Direktiv af 18. juli 1989 om ændring af direktiv 70/220/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af udstødningsgas fra motorkøretøjer for så vidt angår europæiske emissionsnormer for biler med motorslagvolumen på mindre end 1,4 liter
Direktiv 90/628/EØF	Kommissionens direktiv 90/628/EØF af 30. oktober 1990 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 77/541/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om sikkerhedsseler og fastholdelsesanordninger i motordrevne køretøjer
Direktiv 90/629/EØF	Kommissionens direktiv 90/629/EØF af 30. oktober 1990 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 76/115/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om sikkerhedssellers forankring i motordrevne køretøjer
Direktiv 91/542/EØF	Rådets direktiv 91/542/EØF af 1. oktober 1991 om ændring af direktiv 88/77/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter fra dieselmotorer til fremdrift af køretøjer
Direktiv 91/662/EØF	Kommissionens direktiv 91/662/EØF af 6. december 1991 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 74/297/EØF for så vidt angår styreapparatets opførsel ved sammenstød

Direktiv 92/22/EØF	Rådets direktiv 92/22/EØF af 31. marts 1992 om sikkerhedsruder og materiale til ruder på motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil
Direktiv 92/23/EØF	Rådets direktiv 92/23/EØF af 31. marts 1992 om dæk til motorkøretøjer og påhængskøretøjer samt om montering heraf
Direktiv 92/24/EØF	Rådets direktiv 92/24/EØF af 31. marts 1992 om hastighedsbegrænsende anordninger eller lignende indbyggede hastighedsbegrænsende systemer for visse motorkøretøjsklasser
Direktiv 92/62/EØF	Kommissionens direktiv 92/62/EØF af 2. juli 1992 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 70/311/EØF om styreapparater for motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil
Direktiv 93/34/EØF	Rådets direktiv 93/34/EØF af 14. juni 1993 om foreskrevne påskrifter og skilte på to- og trehjulede motordrevne køretøjer
Direktiv 93/59/EØF	Rådets direktiv 93/59/EØF af 28. juni 1993 om ændring af direktiv 70/220/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer
Direktiv 94/20/EF	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/20/EF af 30. maj 1994 om mekaniske tilkoblingsanordninger for motorkøretøjer og påhængskøretøjer og anordningernes fastgøring på køretøjerne
Direktiv 95/28/EF	Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/28/EF af 24. oktober 1995 om brændbarheden af materialer, der benyttes ved den indvendige indretning af visse klasser af motorkøretøjer
Direktiv 95/54/EF	Kommissionens direktiv 95/54/EF af 31. oktober 1995 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 72/245/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om radiostøjdæmpning af tændingsmotorer i motordrevne køretøjer og om ændring af direktiv 70/156/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om godkendelse af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil
Direktiv 95/56/EF	Kommissionens direktiv 95/56/EF, Euratom af 8. november 1995 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 74/61/EØF vedrørende anordninger til tyverisikring af motorkøretøjer
Direktiv 96/1/EF	Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/1/EF af 22. januar 1996 om ændring af direktiv 88/77/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra dieselmotorer til fremdrift af køretøjer
Direktiv 96/27/EF	Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/27/EF af 20. maj 1996 om beskyttelse af personer i motorkøretøjer ved sidepåkørsel og om ændring af direktiv 70/156/EØF
Direktiv 96/36/EØF	Kommissionens Direktiv 96/36/EF af 17. juni 1996 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 77/541/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om sikkerhedsseler og fastholdelsesanordninger i motorkøretøjer
Direktiv 96/37/EF	Kommissionens Direktiv 96/37/EF af 17. juni 1996 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 74/408/EØF vedrørende motorkøretøjers indvendige udstyr (sædernes modstandsdygtighed og forankring)

Direktiv 96/38/EF	Kommissionens Direktiv 96/38/EF af 17. juni 1996 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 76/115/EØF om sikkerhedsselers forankringer i motordrevne køretøjer
Direktiv 96/44/EF	Kommissionens Direktiv 96/44/EF af 1. juli 1996 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 70/220/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af udstødningsgas fra køretøjsmotorer med styret tænding
Direktiv 96/53/EF	Rådets direktiv 96/53/EF af 25. juli 1996 om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vej køretøjer i brug i Fællesskabet
Direktiv 96/69/EF	Europa-Parlamentet og Rådets Direktiv 96/69/EF af 8. oktober 1996 om ændring af direktiv 70/220/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af udstødningsgas fra motorkøretøjer
Direktiv 96/79/EF	Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/79/EF af 16. december 1996 om beskyttelse af personer i motorkøretøjer ved frontal kollision og om ændring af direktiv 70/156/EØF
Direktiv 96/96/EF	Rådets direktiv 96/96/EF af 20. december 1996 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teknisk kontrol med motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil
Direktiv 97/24/EF	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/24/EF af 17. juni 1997 om dele af og kendetegn ved to- og trehjulede motordrevne køretøjer
Direktiv 97/68/EF	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/68/EF af 16. december 1997 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til montering i mobile ikke-vejgående maskiner
Direktiv 98/12/EF	Kommissionens direktiv 98/12/EF af 27. januar 1998 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 71/320/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om bremseapparater for visse kategorier af motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil
Direktiv 1999/7/EF	Kommissionens direktiv 1999/7/EF af 26. januar 1999 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 70/311/EØF vedrørende styreapparater for motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil
Direktiv 1999/25/EF	Kommissionens direktiv 1999/25/EF af 9. april 1999 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 93/34/EØF om foreskrevne påskrifter på to- og trehjulede motordrevne køretøjer
Direktiv 1999/96/EF	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/96/EF af 13. december 1999 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra motorer med kompressionstænding til fremdrift af køretøjer og emission af forurenende luftarter fra køretøjsmotorer med styret tænding, som benytter naturgas eller autogas (LPG) som brændstof, og om ændring af Rådets direktiv 88/77/EØF
Direktiv 2000/2/EF	Kommissionens direktiv 2000/2/EF af 14. januar 2000 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 75/322/EØF vedrørende anordninger til radiostøjdæmpning af landbrugs- eller skovbrugshjultraktorer og Rådets direktiv 74/150/EØF vedrørende godkendelse af landbrugs- og skovbrugshjultraktorer

Direktiv 2000/8/EF	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/8/EF af 20. marts 2000 om ændring af Rådets direktiv 70/221/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning vedrørende beholdere for flydende brændstof og afskærmning bagtil mod underkøring på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil
Direktiv 2000/25/EF	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/25/EF af 22. maj 2000 om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til fremdrift af landbrugs- og skovbrugstraktorer og om ændring af Rådets direktiv 74/150/EØF
Direktiv 2000/40/EF	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/40/EF af 26. juni 2000 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om motorkøretøjers afskærmning fortil mod underkøring og om ændring af Rådets direktiv 70/156/EØF
Direktiv 2001/1/EF	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/1/EF af 22. januar 2001 om ændring af Rådets direktiv 70/220/EØF om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer
Direktiv 2001/27/EF	Kommissionens direktiv 2001/27/EF af 10. april 2001 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 88/77/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra motorer med kompressionstænding til fremdrift af køretøjer og emission af forurenende luftarter fra køretøjsmotorer med styret tænding, som benytter naturgas eller autogas (LPG) som brændstof
Direktiv 2001/43/EF	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/43/EF af 27. juni 2001 om ændring af Rådets direktiv 92/23/EØF om dæk til motorkøretøjer og påhængskøretøjer samt om montering heraf
Direktiv 2001/56/EF	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/56/EF af 27. september 2001 om opvarmningsanlæg til motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil, om ændring af Rådets direktiv 70/156/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/548/EØF
Direktiv 2001/85/EF	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/85/EF af 20. november 2001 om særlige bestemmelser for køretøjer, der anvendes til personbefordring og har flere end otte siddepladser ud over førerens plads, og om ændring af direktiv 70/156/EØF og 97/27/EF
Direktiv 2002/24/EF	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/24/EF af 18. marts 2002 om standardtypegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer og om ophævelse af Rådets direktiv 92/61/EØF
Direktiv 2002/51/EF	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/51/EF af 19. juli 2002 om reduktion af emissionerne af forurenende stoffer fra to- og trehjulede motordrevne køretøjer og om ændring af direktiv 97/24/EF
Direktiv 2002/80/EF	Kommissionens direktiv 2002/80/EF af 3. oktober 2002 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 70/220/EØF om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om foranstaltninger mod luftforurening forårsaget af emissioner fra motorkøretøjer
Direktiv 2003/27/EF	Kommissionens direktiv 2003/27/EF af 3. april 2003 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 96/96/EF for så vidt angår kontrol af emissioner fra udstødningen på motorkøretøjer
Direktiv 2003/77/EF	Kommissionens direktiv 2003/77/EF af 11. august 2003 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiver 97/24/EF og 2002/24/EF vedrørende typegodkendelse af to- og trehjulede motordrevne køretøjer

Direktiv 2003/97/EF	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/97/EF af 10. november 2003 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om typegodkendelse af anordninger til indirekte udsyn og af køretøjer udstyret med disse anordninger, om ændring af direktiv 70/156/EØF og om ophævelse af direktiv 71/127/EØF
Direktiv 2005/13/EF	Kommissionens direktiv 2005/13/EF af 21. februar 2005 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/25/EF vedrørende emission af forurenende luftarter og partikler fra forbrændingsmotorer til fremdrift af landbrugs- og skovbrugstraktorer og om ændring af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/37/EF vedrørende typegodkendelse af landbrugs- og skovbrugstraktorer
Direktiv 2005/55/EF	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/55/EF af 28. september 2005 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om foranstaltninger mod emission af forurenende luftarter og partikler fra motorer med kompressionstænding til fremdrift af køretøjer og emission af forurenende luftarter fra køretøjsmotorer med styret tænding, som benytter naturgas eller autogas (LPG) som brændstof
Direktiv 2005/66/EF	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/66/EF af 26. oktober 2005 om anvendelsen af systemer til frontal beskyttelse på motorkøretøjer og om ændring af Rådets direktiv 70/156/EØF
Direktiv 2005/78/EF	Kommissionens direktiv 2005/78/EF af 14. november 2005 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/55/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger om foranstaltninger mod emission af forurenende gasser og partikler fra motorer med kompressionstænding til fremdrift af køretøjer og emission af forurenende gasser fra køretøjsmotorer med styret tænding, som benytter naturgas eller autogas (LPG) som brændstof og om ændring af bilag I, II, III, IV og VI hertil
Direktiv 2006/20/EF	Kommissionens direktiv 2006/20/EF af 17. februar 2006 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske udvikling, af Rådets direktiv 70/221/EØF om brændstofbeholdere og afskærmning bagtil mod underkøring på motordrevne køretøjer og påhængskøretøjer dertil
Direktiv 2006/40/EF	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/40/EF af 17. maj 2006 om emissioner fra luftkonditioneringsanlæg i motorkøretøjer og om ændring af Rådets direktiv 70/156/EØF
Direktiv 2006/51/EF	Kommissionens direktiv 2006/51/EF af 6. juni 2006 om ændring, med henblik på tilpasning til den tekniske udvikling, af bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/55/EF og bilag IV og V til direktiv 2005/78/EF for så vidt angår kravene til emissionsbegrænsningskontrolsystemer til brug i køretøjer og undtagelser for gasmotorer
Direktiv 2007/46/EF	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/46/EF af 5. september 2007 om fastlæggelse af en ramme for godkendelse af motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil samt af systemer, komponenter og separate tekniske enheder til sådanne køretøjer
Direktiv 2008/74/EF	Kommissionens direktiv 2008/74/EF af 18. juli 2008 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/55/EF og af direktiv 2005/78/EF for så vidt angår typegodkendelse af motorkøretøjer med hensyn til emissioner fra lette personbiler og lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6) og adgang til reparations- og vedligeholdelsesinformationer om køretøjer

Direktiv 2009/63/EF	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/63/EF af 13. juli 2009 om visse dele og specifikationer for landbrugs- og skovbrugshjultraktorer
Direktiv 2011/72/EU	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/72/EU af 14. september 2011 om ændring af direktiv 2000/25/EF for så vidt angår bestemmelserne for traktorer, der markedsføres under fleksibilitetsordningen
Direktiv 2014/45/EU	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/45/EU af 3. april 2014 om periodisk teknisk kontrol med motorkøretøjer og påhængskøretøjer dertil og om ophævelse af direktiv 2009/40/EF
Direktiv 2015/719/EU	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/719 af 29. april 2015 om ændring af Rådets direktiv 96/53/EF om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vejkøretøjer i brug i Fællesskabet

Kommissionens beslutninger

Kommissionens beslutning 2004/545/EF	2004/545/EF: Kommissionens beslutning af 8. juli 2004 om harmonisering af radiofrekvenser i 79 GHz-området til brug for kortdistanceradarudstyr til biler i Fællesskabet
Kommissionens beslutning 2005/50/EF	2005/50/EF: Kommissionens beslutning af 17. januar 2005 om harmonisering af radiofrekvenser i 24 GHz-området til tidsbegrænset anvendelse til kortdistanceradarudstyr til køretøjer i Fællesskabet

FN-regulativer

FN-regulativ 1	Uniform provisions concerning the approval of motor vehicle headlamps emitting an asymmetrical passing beam and/or a driving beam and equipped with filament lamps of categories r2 and/or hsl
FN-regulativ 2	Uniform provisions concerning the approval of incandescent electric lamps for headlamps emitting an asymmetrical passing beam or a driving beam or both
FN-regulativ 3	Uniform provisions concerning the approval of retro-reflecting devices for power-driven vehicles and their trailers
FN-regulativ 5	Uniform provisions concerning the approval of power-driven vehicle's "sealed beam" headlamps (SB) emitting a European asymmetrical passing beam or a driving beam or both
FN-regulativ 7	Uniform provisions concerning the approval of front and rear position lamps, stop-lamps and end-outline marker lamps for motor vehicles (except motor cycles) and their trailers
FN-regulativ 8	Uniform provisions concerning the approval of motor vehicle headlamps emitting an asymmetrical passing beam or a driving beam or both and equipped with halogen filament lamps (h1, h2, h3, hb3, hb4, h7, h8, h9, hir1, hir2 and/or h11)
FN-regulativ 10	Uniform provisions concerning the approval of vehicles with regard to electromagnetic compatibility
FN-regulativ 12	Uniform provisions concerning the approval of vehicles with regard to the protection of the driver against the steering mechanism in the event of impact

FN-regulativ 13	Uniform provisions concerning the approval of vehicles of categories M, N and O with regard to braking
FN-regulativ 13-H	Uniform provisions concerning the approval of passenger cars with regard to braking
FN-regulativ 14	Uniform provisions concerning the approval of vehicles with regard to safety-belt anchorages
FN-regulativ 16	Uniform provisions concerning the approval of: I. Safety-belts, restraint systems, child restraint systems and ISOFIX child restraint systems for occupants of power-driven vehicles II. Vehicles equipped with safety-belts, safety-belt reminders, restraint systems, child restraint systems and ISOFIX child restraint systems and i-Size child restraint systems
FN-regulativ 17	Uniform provisions concerning the approval of vehicles with regard to the seats, their anchorages and any head restraints
FN-regulativ 18	Uniform provisions concerning the approval of motor vehicles with regard to their protection against unauthorized use
FN-regulativ 20	Uniform provisions concerning the approval of motor vehicle headlamps emitting an asymmetrical passing beam or a driving beam or both and equipped with halogen filament lamps (h4 lamps)
FN-regulativ 21	Uniform provisions concerning the approval of vehicles with regard to their interior fittings
FN-regulativ 23	Uniform provisions concerning the approval of reversing and manoeuvring lamps for power-driven vehicles and their trailers
FN-regulativ 24	Uniform provisions concerning: i. the approval of compression ignition (c.i.) engines with regard to the emission of visible pollutants, ii. the approval of motor vehicles with regard to the installation of c.i. iii. engines of an approved type, iv. the approval of motor vehicles equipped with c.i. engines with regard to the emission of visible pollutants by the engine, v. the measurement of power of c.i. engine.
FN-regulativ 25	Uniform provisions concerning the approval of head restraints (headrests), whether or not incorporated in vehicle seats
FN-regulativ 27	Uniform provisions concerning the approval of advance warning triangles
FN-regulativ 28	Uniform provisions concerning the approval of audible warning devices and of motor vehicles with regard to their audible signals
FN-regulativ 30	Uniform provisions concerning the approval of pneumatic tyres for motor vehicles and their trailers
FN-regulativ 31	Uniform provisions concerning the approval of power-driven vehicle's halogen sealed-beam headlamps (HSB) emitting a European asymmetrical passing beam or a driving beam or both
FN-regulativ 34	Uniform provisions concerning the approval of vehicles with regard to the prevention of fire risks
FN-regulativ 37	Uniform provisions concerning the approval of filament lamps for use in approved lamp units of power-driven vehicles and of their trailers
FN-regulativ 39	Uniform provisions concerning the approval of vehicles with regard to the speedometer and odometer equipment including its installation

FN-regulativ 43	Uniform provisions concerning the approval of safety glazing materials and their installation on vehicles
FN-regulativ 46	Uniform provisions concerning the approval of devices for indirect vision and of motor vehicles with regard to the installation of these devices
FN-regulativ 48	Uniform provisions concerning the approval of vehicles with regard to the installation of lighting and light-signalling devices
FN-regulativ 49	Uniform provisions concerning the measures to be taken against the emission of gaseous and particulate pollutants from compression ignition engines and positive ignition engines for use in vehicles
FN-regulativ 51	Uniform provisions concerning the approval of motor vehicles having at least four wheels with regard to their sound emissions
FN-regulativ 54	Uniform provisions concerning the approval of pneumatic tyres for commercial vehicles and their trailers
FN-regulativ 55	Uniform provisions concerning the approval of mechanical coupling components of combinations of vehicles
FN-regulativ 58	Uniform provisions concerning the approval of: I. Rear underrun protective devices (RUPDs) II. Vehicles with regard to the installation of an RUPD of an approved type III. Vehicles with regard to their rear underrun protection (RUP)
FN-regulativ 62	Anti-theft for mopeds/motorcycles
FN-regulativ 63	Uniform provisions concerning the approval of two-wheeled mopeds with regard to noise
FN-regulativ 64	Uniform provisions concerning the approval of vehicles with regard to their equipment which may include: a temporary-use spare unit, run-flat tyres and/or a run-flat system, and/or a tyre pressure monitoring system
FN-regulativ 65	Uniform provisions concerning the approval of special warning lamps for power-driven vehicles and their trailers
FN-regulativ 66	Uniform technical prescriptions concerning the approval of large passenger vehicles with regard to the strength of their superstructure
FN-regulativ 67	Uniform provisions concerning the approval of: I. Specific equipment of vehicles of category M and N using liquefied petroleum gases in their propulsion system II. Vehicles of category M and N fitted with specific equipment for the use of liquefied petroleum gases in their propulsion system with regard to the installation of such equipment
FN-regulativ 69	Uniform provisions concerning the approval of rear marking plates for slow-moving vehicles (by construction) and their trailers
FN-regulativ 70	Uniform provisions concerning the approval of rear marking plates for heavy and long vehicles
FN-regulativ 78	Uniform provisions concerning the approval of vehicles of categories L1, L2, L3, L4 and L5 with regard to braking
FN-regulativ 79	Uniform provisions concerning the approval of vehicles with regard to steering equipment
FN-regulativ 80	Uniform provisions concerning the approval of seats of large passenger vehicles and of these vehicles with regard to the strength of the seats and their anchorages
FN-regulativ 85	Uniform provisions concerning the approval of internal combustion engines or electric drive trains intended for the propulsion of motor vehicles of categories M

	and N with regard to the measurement of net power and the maximum 30 minutes power of electric drive trains
FN-regulativ 89	Uniform provisions concerning the approval of: I. Vehicles with regard to limitation of their maximum speed or their adjustable speed limitation function II. Vehicles with regard to the installation of a speed limiting device (SLD) or adjustable speed limitation device (ASLD) of an approved type III. Speed limitation devices (SLD) and adjustable speed limitation device (ASLD)
FN-regulativ 93	Uniform provisions concerning the approval of: I. Front underrun protective devices (FUPDs) II. Vehicles with regard to the installation of an FUPD of an approved type III. Vehicles with regard to their front underrun protection (FUP)
FN-regulativ 94	Uniform provisions concerning the approval of vehicles with regard to the protection of the occupants in the event of a frontal collision
FN-regulativ 95	Uniform provisions concerning the approval of vehicles with regard to the protection of the occupants in the event of a lateral collision
FN-regulativ 96	Uniform provisions concerning the approval of compression ignition (C. I.) engines to be installed in agricultural and forestry tractors and in non-road mobile machinery with regard to the emissions of pollutants by the engine
FN-regulativ 97	Uniform provisions concerning the approval of vehicle alarm systems (vas) and of motor vehicles with regard to their alarm systems (as)
FN-regulativ 98	Uniform provisions concerning the approval of motor vehicle headlamps equipped with gas-discharge light sources
FN-regulativ 99	Uniform provisions concerning the approval of gas-discharge light sources for use in approved gas-discharge lamp units of power-driven vehicles
FN-regulativ 100	Uniform provisions concerning the approval of vehicles with regard to specific requirements for the electric power train
FN-regulativ 104	Uniform provisions concerning the approval of retro-reflective markings for vehicles of category m, n and o
FN-regulativ 107	Uniform provisions concerning the approval of category M2 and M3 vehicles with regard to their general construction
FN-regulativ 108	Uniform provisions concerning the approval for the production of retreaded pneumatic tyres for motor vehicles and their trailers
FN-regulativ 109	Uniform provisions concerning the approval for the production of retreaded pneumatic tyres for commercial vehicles and their trailers
FN-regulativ 110	Uniform provisions concerning the approval of: I. Specific components of motor vehicles using compressed natural gas (CNG) and/or liquefied natural gas (LNG) in their propulsion system II. Vehicles with regard to the installation of specific components of an approved type for the use of compressed natural gas (CNG) and/or liquefied natural gas (LNG) in their propulsion system
FN-regulativ 112	Uniform provisions concerning the approval of motor vehicle headlamps emitting an asymmetrical passing-beam or a driving-beam or both and equipped with filament lamps and/or light-emitting diode (LED) modules
FN-regulativ 113	Uniform provisions concerning the approval of motor vehicle headlamps emitting a symmetrical passing beam or a driving beam or both and equipped with filament, gas-discharge light sources or LED modules
FN-regulativ 115	Uniform provisions concerning the approval of: I. Specific LPG (liquefied petroleum gases) retrofit systems to be installed in motor vehicles for the use of LPG in

	their propulsion system II. Specific CNG (compressed natural gas) retrofit systems to be installed in motor vehicles for the use of CNG in their propulsion system
FN-regulativ 116	Uniform technical prescriptions concerning the protection of motor vehicles against unauthorized use
FN-regulativ 117	Uniform provisions concerning the approval of tyres with regard to rolling sound emissions and/or to adhesion on wet surfaces and/or to rolling resistance
FN-regulativ 118	Uniform technical prescriptions concerning the burning behaviour and/or the capability to repel fuel or lubricant of materials used in the construction of certain categories of motor vehicles
FN-regulativ 122	Uniform technical prescriptions concerning the approval of vehicles of categories m, n and o with regard to their heating systems
FN-regulativ 123	Uniform provisions concerning the approval of adaptive front- lighting systems (AFS) for motor vehicles
FN-regulativ 127	Uniform provisions concerning the approval of motor vehicles with regard to their pedestrian safety performance
FN-regulativ 128	Uniform provisions concerning the approval of light emitting diode (LED) light sources for use in approved lamp units on power-driven vehicles and their trailers
FN-regulativ 130	Uniform provisions concerning the approval of motor vehicles with regard to the Lane Departure Warning System (LDWS)
FN-regulativ 131	Uniform provisions concerning the approval of motor vehicles with regard to the Advanced Emergency Braking Systems (AEBS)
FN-regulativ 134	Uniform provisions concerning the approval of motor vehicles and their components with regard to the safety-related performance of hydrogenfuelled vehicles (HFCV)
FN-regulativ 135	Uniform provisions concerning the approval of vehicles with regard to their Pole Side Impact performance (PSI)
FN-regulativ 137	Uniform provisions concerning the approval of passenger cars in the event of a frontal collision with focus on the restraint system
FN-regulativ 139	Uniform provisions concerning the approval of passenger cars with regard to Brake Assist Systems
FN-regulativ 140	Uniform provisions concerning the approval of passenger cars with regard to Electronic Stability Control (ESC) Systems
FN-regulativ 141	Uniform provisions concerning the approval of vehicles with regard to their Tyre Pressure Monitoring Systems (TPMS)
FN-regulativ 145	Uniform provisions concerning the approval of vehicles with regard to their Tyre Pressure Monitoring Systems (TPMS)
FN-regulativ 147	Uniform provisions concerning the approval of mechanical coupling components of combinations of agricultural vehicles
FN-regulativ 148	Uniform provisions concerning the approval of light-signalling devices (lamps) for power-driven vehicles and their trailers
FN-regulativ 149	Uniform provisions concerning the approval of road illumination devices (lamps) and systems for power-driven vehicles
FN-regulativ 151	Uniform provisions concerning the approval of motor vehicles with regard to the Blind Spot Information System for the Detection of Bicycles

FN-regulativ 152	Uniform provisions concerning the approval of motor vehicles with regard to the Advanced Emergency Braking System (AEBS) for M1 and N1 vehicles
FN-regulativ 153	Approval of vehicles with regard to fuel system integrity and safety of electric power train in the event of a rear-end collision
FN-regulativ 155	Uniform provisions concerning the approval of vehicles with regards to cyber security and cyber security management system
FN-regulativ 157	Automated Lane Keeping Systems (ALKS)
FN-regulativ 158	Uniform provisions concerning the approval of devices for reversing motion and motor vehicles with regard to the driver's awareness of vulnerable road users behind vehicles
FN-regulativ 159	Uniform provisions concerning the approval of motor vehicles with regard to the Moving Off Information System for the Detection of Pedestrians and Cyclists
FN-regulativ 160	Uniform provisions concerning the approval of motor vehicles with regard to the Event Data Recorder
FN-regulativ 161	Uniform provisions concerning the protection of motor vehicles against unauthorized use and the approval of the device against unauthorized use (by mean of a locking system)
FN-regulativ 162	Uniform technical prescriptions concerning approval of immobilizers and approval of a vehicle with regard to its immobilizer
FN-regulativ 163	Uniform provisions concerning the approval of vehicle alarm system and approval of a vehicle with regard to its vehicle alarm system

REGLER

Den 1. juli 2025 blev færdselsloven¹ ændret². Teksten markeret med gult blev tilføjet.

§ 67 stk. 3. "Føreren af et køretøj skal til enhver tid være opmærksom på, at køretøjet og eventuelt påhængskøretøj er i forsvarlig stand, særligt at styre-, bremse-, signal- og tegngivningsapparater samt lygter virker forskriftsmæssigt og sikkert, **at køretøjet ikke er forsynet med åbenbart uegnede dæk**, og at tilkoblingen til eventuelt påhængskøretøj er forsvarlig."

Dette gælder alle typer motorkøretøjer.
Begrebet "åbenbart uegnede" er ikke defineret.

BETYDNING

I vinterføre (fx sne, is og sjap) skal dæk have mærkningen "M+S" (mud and snow) og også gerne snefnug-symbol (også kaldet 3PMSF³)⁴⁺⁵.
M+S er den officielle definition af vinterdæk⁶.

Det er altid politiet som foretager den konkrete vurdering af dækkenes egnethed på baggrund af føret. Muligvis vurderes det, at M+S ikke er tilstrækkeligt i forhold til føret, men at der skal være snefnug-symbol på dækkene.

ANBEFALING

Det anbefales altid at køre med dæk som er mærket med snefnug-symbol om vinteren, da det er det bedste valg, når der er vinterføre. For person- og varebiler gælder det alle hjul. For lastbiler og busser gælder det som minimum på trækkende og forreste styrende aksler⁵.

I vores nabolande Tyskland, Sverige og Norge kræves altid dæk med snefnug-symbol i vinterføre. I nogle lande kræves forøget mønsterdybde om vinteren, og det er vigtigt at sætte sig ind i reglerne ved udlandskørsel. I Danmark er minimumskravet til mønsterdybde 1,6 mm for person-, vare- og lastbiler samt busser, og anhængere til disse.

Referencer:

¹ <https://www.retsinformation.dk/eli/lt/2024/1312>

² <https://www.retsinformation.dk/eli/lt/2025/567> (§ 1, stk. 12)

³ 3PMSF står for Three Peak Mountain Snowflake.

⁴ <https://www.fstyr.dk/privat/krav-til-koeretoerjer/vejledning-om-daek>

⁵ <https://www.fstyr.dk/erhverv/vejledning-om-daek>

⁶ <https://www.retsinformation.dk/eli/lt/2025/907> (punkt 8.02.002 (6) b)

Se mere på

www.daeksikkerhed.dk